

ΟΥΡΑΝΤΙΑ

ΤΟΜΟΣ 1ος

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

0:0.1 Στο νου των θνητών της Ουράντια – αυτό είναι το όνομα του κόσμου σας – επικρατεί μεγάλη σύγχυση όσον αφορά στη σημασία όρων όπως Θεός, θείο και θεότητα. Οι ανθρώπινες υπάρξεις είναι ακόμα περισσότερο συγκεχυμένες και αβέβαιες για τις σχέσεις των θείων προσωπικοτήτων των προσδιοριζόμενων από τις πολυάριθμες αυτές ονομασίες. Εξ αιτίας της εννοιακής αυτής πενίας της συνδεδεμένης με τόσο μεγάλη ιδεολογική σύγχυση, έχω καθοδηγηθεί στην διατύπωση της εισαγωγικής αυτής παρουσίασης σαν επεξήγηση των εννοιών οι οποίες θα πρέπει να αποδοθούν σε ορισμένα λεκτικά σύμβολα, όπως θα πρέπει εφεξής να χρησιμοποιούνται στα κείμενα εκείνα, τα οποία το σώμα από το Όρβοντον των αποκαλυπτών της αλήθειας έχει εξουσιοδοτηθεί να μεταφράσει στην Αγγλική γλώσσα της Ουράντια.

0:0.2 Είναι εξαιρετικά δύσκολο να παρουσιάσουμε διευρυμένες απόψεις και προηγμένη αλήθεια, προσπαθώντας να επεκτείνουμε την κοσμική συνείδηση και να εμπλουτίσουμε την πνευματική αντίληψη, όταν περιοριζόμαστε στη χρήση μιας περιγεγραμμένης γλώσσας του κόσμου. Οι εντολές μας, όμως, μας προτρέπουν να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για να μεταδώσουμε τις ιδέες μας χρησιμοποιώντας τα λεκτικά σύμβολα της Αγγλικής γλώσσας. Έχουμε λάβει οδηγίες να εισάγουμε καινούργιους όρους μόνον όταν η έννοια που πρόκειται να αναπτυχθεί δεν βρίσκει ορολογία στην Αγγλική γλώσσα, η οποία να μπορεί να χρησιμοποιηθεί, ώστε να μεταδοθεί μία τέτοια νέα έννοια εν μέρει, η έστω ακόμα με λίγη ή πολλή διαστρέβλωση της σημασίας.

0:0.3 Με την ελπίδα να διευκολύνουμε την κατανόηση και να εμποδίσουμε την σύγχυση από την πλευρά κάθε θνητού που μπορεί να μελετήσει τα κείμενα αυτά, θεωρούμε φρόνιμο το να παρουσιάσουμε στην αρχική αυτή έκθεση μια περιγραφή των εννοιών οι οποίες θα αποδοθούν σε πολυάριθμες αγγλικές λέξεις, που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για να προσδιορίσουμε την Θεότητα, καθώς επίσης και ορισμένες αντιλήψεις σχετικές με τα αντικείμενα, τις έννοιες και τις αξίες της συμπαντικής πραγματικότητας.

0:0.4 Για να διατυπώσουμε, ωστόσο, τον Πρόλογο αυτό των προσδιορισμών και των περιορισμών της ορολογίας, είναι απαραίτητο να περιμένουμε τη χρήση αυτών των όρων στις επόμενες παρουσιάσεις. Ο Πρόλογος αυτός, επομένως, δεν αποτελεί μία ολοκληρωμένη έκθεση αφ' εαυτού. Είναι μόνον ένας οδηγός των ορισμών, ο οποίος σχεδιάστηκε για να βοηθήσει όσους διαβάσουν τα κείμενα που ακολουθούν σχετικά με την Θεότητα, καθώς και με το σύμπαν των συμπτάντων, τα οποία έχουν διατυπωθεί από μία επιτροπή του Όρβοντον που εστάλη στην Ουράντια γι' αυτόν τον σκοπό.

0:0.5 Ο κόσμος σας, η Ουράντια, είναι ένας από τους πολλούς, παρόμοιους, κατοικημένους πλανήτες οι οποίοι συνιστούν το τοπικό σύμπαν του *Νέβαδον*. Τούτο το σύμπαν, μαζί με παρόμοιες δημιουργίες, ολοκληρώνει το υπερσύμπαν του *Όρβοντον*, από την πρωτεύουσα του οποίου, την Ουβέρσα προέρχεται η επιτροπή μας. Το Όρβοντον είναι ένα από τα επτά εξελικτικά υπερσύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος, τα οποία περιστρέφονται γύρω από την μηδέποτε αρξάμενη, μηδέποτε λήγουσα δημιουργία της θείας τελειότητας – το κεντρικό σύμπαν της *Χαβόνα*. Στην καρδιά αυτού του αιώνιου και κεντρικού σύμπαντος

βρίσκεται το ακίνητο Νησί του Παραδείσου, το γεωγραφικό κέντρο του απείρου και τόπος κατοικίας του αιώνιου Θεού.

0:0.6 Τα επτά εξελισσόμενα υπερσύμπαντα, σε συνδυασμό με το κεντρικό και θείο σύμπαν, κοινώς τα αναφέρουμε ως το *μέγα σύμπαν* αυτές είναι επί του παρόντος οργανωμένες και κατοικημένες δημιουργίες. Αποτελούν όλα μέρος του *κυρίου σύμπαντος* το οποίο επίσης αγκαλιάζει τα μη κατοικημένα, αλλά εν εξελίξει ευρισκόμενα, σύμπαντα του εξώτερου διαστήματος.

I. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΙΟ

0:1.1 Το σύμπαν των συμπάντων εμφανίζει φαινόμενα δραστηριότητας της θεότητας σε διαφορετικά επίπεδα κοσμικών πραγματικοτήτων, νοητικών εννοιών και πνευματικών αξιών, αλλά όλες αυτές οι εκδηλώσεις – προσωπικές ή άλλες – είναι θεϊκά συντονισμένες.

0:1.2 Η ΘΕΟΤΗΤΑ μπορεί να προσωποποιηθεί ως Θεός, είναι προ-προσωπική και υπέρ-προσωπική, με τρόπους όχι απόλυτα κατανοητούς από τον άνθρωπο. Η Θεότητα χαρακτηρίζεται από την ποιότητα της ενότητας – συγκεκριμένης ή δυνητικής, - σε όλα τα υπέρ-υλικά επίπεδα της πραγματικότητας. Και το ενοποιητικό αυτό χαρακτηριστικό γίνεται πληρέστερα κατανοητό από τα πλάσματα ως θείο.

0:1.3 Η Θεότητα λειτουργεί σε προσωπικό, προ-προσωπικό και υπέρ-προσωπικό επίπεδο. Η Ολική Θεότητα λειτουργεί στα ακόλουθα επτά επίπεδα:

0:1.41. *Στατικό* - αυτό-περιεχόμενη και αυθύπαρκτη Θεότητα.

0:1.52. *Δυνητικό* - αυτό-βουλητική και αυτοσκοπούμενη Θεότητα.

0:1.63. *Εξελικτικό* - αυτο-επεκτεινόμενη και δια των πλασμάτων προσδιοριζόμενη Θεότητα.

0:1.74. *Συνεργικό* – αυτό-προσωποποιημένη και θεϊκά αδελφική Θεότητα.

0:1.85. *Δημιουργικό* – αυτό-διανεμόμενη και θεϊκά αποκαλυπτόμενη Θεότητα.

0:1.96. *Υπέρτατο* - η αυτο-εμπειρική ενώνουσα το δημιουργήμα με τον Δημιουργό Θεότητα. Η Θεότητα που λειτουργεί στο πρώτο αναγνωριστικό των πλασμάτων επίπεδο ως χωρο-χρονικός υπερ-ελεγκτής του μεγάλου σύμπαντος, αποκαλείται ορισμένες φορές το Υπέρτατο της Θεότητας.

0:1.107. *Απώτατο* – η αυτό-προβαλλόμενη και το χωροχρόνο υπερβαίνουσα Θεότητα. Θεότητα παντοδύναμη, παντογνώστρια και πανταχού παρούσα. Θεότητα η οποία λειτουργεί στο δεύτερο επίπεδο της ενοποιημένης θείας έκφρασης ως αποτελεσματικός υπερ-ελεγκτής και απολυτοειδής συντηρητής του κυρίαρχου σύμπαντος. Συγκρινόμενη με τη δράση των θεοτήτων στο μέγα σύμπαν, η απολυτοειδής αυτή λειτουργία στο κυρίαρχο σύμπαν είναι ισοδύναμη με τον συμπαντικό υπερέλεγχο και την υπερσυντήρηση, η οποία ορισμένες φορές αποκαλείται το Απώτατο της Θεότητας.

0:1.11 Το *πεπερασμένο επίπεδο* — της πραγματικότητας χαρακτηρίζεται από την ζωή των πλασμάτων και τους χωρο-χρονικούς περιορισμούς. Οι πεπερασμένες πραγματικότητες μπορεί να μην έχουν τέλος, έχουν όμως πάντα αρχή — έχουν δημιουργηθεί. Το Θείο επίπεδο του Υπέρτατου μπορεί να γίνει αντιληπτό ως λειτουργία σχετική με τις πεπερασμένες υπάρξεις.

0:1.12 Το *απολυτοειδές επίπεδο* — της πραγματικότητας χαρακτηρίζεται από πράγματα και υπάρξεις χωρίς αρχή και τέλος, καθώς και από τη χωρο-χρονική υπέρβαση. Οι Απολυτοειδείς δεν δημιουργήθηκαν. Προέκυψαν — απλώς υπάρχουν. Το επίπεδο Θεότητας

του Απώτατου συνεπάγεται δραστηριότητες σχετικές με τις απολυτοειδείς πραγματικότητες. Ανεξάρτητα από το σημείο του κυρίαρχου σύμπαντος όπου λαμβάνει χώρα, οποτεδήποτε γίνεται υπέρβαση του χρόνου και του διαστήματος, ένα τέτοιο απολυτοειδές φαινόμενο είναι μια πράξη του Απώτατου της Θεότητας.

0:1.13 Το *Απόλυτο επίπεδο* — δεν έχει αρχή, δεν έχει τέλος, είναι πέρα από το χρόνο και το χώρο. Για παράδειγμα: Στον Παράδεισο ο χώρος και ο χρόνος δεν υπάρχουν. Το καθεστώς του χωροχρόνου στον Παράδεισο είναι απόλυτο. Το επίπεδο αυτό έχει κατακτηθεί από την Τριάδα, υπαρξιακά, από τις Θεότητες του Παραδείσου, αλλά το τρίτο αυτό επίπεδο όπου εκφράζεται η ενοποιούσα Θεότητα, δεν είναι πλήρως δια της εμπειρίας ενοποιημένο. Οποτεδήποτε, οπουδήποτε και καθ' οιονδήποτε τρόπο λειτουργεί το απόλυτο επίπεδο της Θεότητας, εκδηλώνονται Παραδεισιακά-απόλυτες αξίες και έννοιες .

0:1.14 Η θεότητα μπορεί να είναι υπαρξιακή, όπως στον Αιώνιο Υιό, εμπειρική, όπως στο Υπέρτατο Ον. Συνεργική, όπως στον Θεό τον Επτάπτυχο. Μπορεί να μην διαχωρίζεται, όπως στην Τριάδα του Παραδείσου.

0:1.15 Η Θεότητα είναι η πηγή όλων όσα είναι θεία. Η Θεότητα είναι χαρακτηριστικά και αμετάβλητα θεία, αλλά ότι είναι θεϊκό δεν είναι απαραίτητα Θεότητα, αν και θα συντονισθεί με τη Θεότητα και θα τείνει σε κάποια φάση να ενοποιηθεί με τη Θεότητα – πνευματικά, διανοητικά, ή προσωπικά

0:1.16 ΤΟ ΘΕΙΟ είναι η χαρακτηριστική, ενοποιητική και συνεργική ιδιότητα της Θεότητας.

0:1.17 Το θείο γίνεται κατανοητό από τα πλάσματα ως αλήθεια, ομορφιά και καλοσύνη, συσχετίζεται στην προσωπικότητα με την αγάπη, το έλεος και την φροντίδα. Σε μη προσωπικά επίπεδα αποκαλύπτεται ως δικαιοσύνη, δύναμη και κυριαρχία.

0:1.18 Το θείο μπορεί να είναι τέλειο – ολοκληρωμένο – όπως ακριβώς συμβαίνει με το εμπειρικό και δημιουργικό επίπεδο της τελειότητας του Παραδείσου. Μπορεί να είναι ατελές, όπως συμβαίνει με το εμπειρικό επίπεδο των πλασμάτων της εξέλιξης του χρόνου και του διαστήματος. Ή, μπορεί να είναι σχετικό, ούτε ολοκληρωμένο, ούτε ατελές, όπως συμβαίνει σε ορισμένα επίπεδα υπαρξιακών-εμπειρικών σχέσεων της Χαβόνα.

0:1.19 Προσπαθώντας να συλλάβουμε την τελειότητα όλων των φάσεων και των μορφών της σχετικότητας, συναντούμε επτά κατανοητούς τύπους:

0:1.20 1. Απόλυτη, από κάθε άποψη, τελειότητα.

0:1.21 2. Απόλυτη, σε ορισμένες φάσεις, τελειότητα και σχετική τελειότητα σε όλες τις υπόλοιπες φάσεις

0:1.22 3. Απόλυτες, σχετικές και ατελείς απόψεις σε διάφορους συσχετισμούς

0:1.23 4. Απόλυτη από ορισμένες απόψεις τελειότητα, ατέλεια σε όλες τις άλλες.

0:1.24 5. Απόλυτη τελειότητα, αλλά χωρίς συγκεκριμένη κατεύθυνση, σχετική τελειότητα σε όλες τις εκδηλώσεις

0:1.25 6. Απόλυτη τελειότητα σε καμία φάση, σχετική τελειότητα σε μερικές, ατέλεια στις άλλες

0:1.26 7. Απόλυτη τελειότητα σε κανένα χαρακτηριστικό, ατέλεια σε όλα.

II. Ο ΘΕΟΣ

- 0:2.1 Τα εξελισσόμενα θνητά πλάσματα αισθάνονται την αδήριτη ανάγκη να αποδώσουν συμβολικά την πεπερασμένη θεώρησή τους για το Θεό. Η συνειδητοποίηση του ηθικού καθήκοντος και ο πνευματικός ιδεαλισμός του ανθρώπου αντιπροσωπεύουν ένα επίπεδο εννοιών – μία εμπειρική πραγματικότητα – που είναι δύσκολο να αποδοθεί συμβολικά.
- 0:2.2 Η κοσμική συνείδηση απαιτεί την αναγνώριση μιας Πρωταρχικής Αιτίας, της μιας και μόνης χωρίς προηγούμενη αιτία πραγματικότητας. Ο Θεός, ο Συμπαντικός Πατέρας, λειτουργεί σε τρία επίπεδα Θεότητας-προσωπικότητας υπο-άπειρης αξίας και σχετικής θεϊκής έκφρασης
- 0:2.3 1. *Προ-προσωπικό* – Όπως στην λειτουργία των κλασμάτων του Πατέρα, όπως είναι οι Προσαρμοστές της Σκέψης.
- 0:2.4 2. *Προσωπικό* – όπως στην εξελικτική εμπειρία των δημιουργημένων, αλλά και των προ δημιουργημένων πλασμάτων.
- 0:2.5 3. *Υπερ-προσωπικό* - όπως στις προκύπτουσες υπάρξεις ορισμένων απολυτοειδών και σχετικών με αυτές υπάρξεων.
- 0:2.6 Ο ΘΕΟΣ είναι ένα λεκτικό σύμβολο που προσδιορίζει όλες τις προσωποποιήσεις της Θεότητας. Ο όρος, ωστόσο, απαιτεί διαφορετική ερμηνεία για κάθε ατομικό επίπεδο της λειτουργίας της Θεότητας και πρέπει να επανερμηνευθεί περαιτέρω μέσα στο κάθε συγκεκριμένο επίπεδο, εφ' όσον ο ίδιος αυτός όρος μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να προσδιορίσει τις ποικίλες συνεργικές αλλά και υποδεέστερες της Θεότητας προσωπικότητες. Για παράδειγμα: Οι Δημιουργοί Υιοί του Παραδείσου – οι πατέρες των τοπικών συμπάντων.
- 0:2.7 Ο όρος Θεός, έτσι όπως κάνουμε χρήση του, μπορεί να γίνει κατανοητός:
- 0:2.8 Ως *χαρακτηρισμός* – ως ο Θεός ο Πατέρας
- 0:2.9 Ως *πλαίσιο έκφρασης* – όπως όταν χρησιμοποιείται σε εκθέσεις πάνω σε κάποιο επίπεδο, ή συσχετισμό του θείου. Όταν υπάρχει αμφιβολία για την ακριβή ερμηνεία της λέξης Θεός, είναι προτιμότερο να χρησιμοποιείται για το πρόσωπο του Πατέρα του Σύμπαντος.
- 0:2.10 Ο όρος Θεός πάντα υποδηλοί *προσωπικότητα*. Η λέξη Θεότητα μπορεί να αναφέρεται, ή μη, σε θείες οντότητες.
- 0:2.11 Η λέξη ΘΕΟΣ χρησιμοποιείται στα κείμενα αυτά με τις ακόλουθες έννοιες :
- 0:2.12 1. *Ο Θεός ο Πατέρας* – ο Δημιουργός, ο Ελεγκτής, ο Συντηρητής. Ο Πατέρας του Σύμπαντος, το Πρώτο πρόσωπο του Θείου.
- 0:2.13 2. *Ο Θεός ο Υιός* – Ο Συνεργικός Δημιουργός, ο Ελεγκτής του Πνεύματος και Πνευματικός Διαχειριστής. Ο Αιώνιος Υιός, το Δεύτερο Πρόσωπο του Θείου.
- 0:2.14 3. *Ο Θεός το Πνεύμα* – ο Συνδεδεμένος Δρων, ο Συμπαντικός Ενοποιητής, ο την Διάνοια Χορηγών. Το Άπειρο Πνεύμα, το Τρίτο Πρόσωπο του Θείου.
- 0:2.15 4. *Ο Θεός ο Υπέρτατος* - ο δραστηριοποιούμενος, ή εξελισσόμενος Θεός του χρόνου και του διαστήματος. Η εξατομικευμένη Θεότητα που συνεργικά πραγματοποιεί τη χωρο-χρονική, εμπειρική επίτευξη της ταυτοποίησης δημιουργήματος-Δημιουργού. Το Υπέρτατο Ον βιώνει προσωπικά την επίτευξη της ενότητας του Θείου, ως ο εξελικτικός και εμπειρικός Θεός των εξελισσόμενων πλασμάτων του χρόνου και του χώρου.
- 0:2.16 5. *Ο Θεός ο Επτάπτυχος* - η πανταχού ουσιαστικώς δρώσα Θεία προσωπικότητα, μέσα στο χρόνο και στο διάστημα. Οι εξατομικευμένες Θεότητες του Παραδείσου και οι

δημιουργικοί τους συνεργάτες, που λειτουργούν εντός και πέραν των ορίων του κεντρικού σύμπαντος, οι οποίες δυναμικά προσωποποιούνται ως Υπέρτατο Ων στο πρώτο επίπεδο των πλασμάτων της ενοποιούσας Θείας αποκάλυψης μέσα στο χρόνο και τον χώρο. Το επίπεδο αυτό, το μέγα σύμπαν, είναι η σφαίρα της χωρο-χρονικής καθόδου των προσωπικοτήτων του Παραδείσου, σε ανταποδοτικό συσχετισμό με την χωρο-χρονική ανέλιξη των εξελικτικών πλασμάτων.

0:2.176. *Ο Θεός ο Απώτατος* – ο υπάρχων Θεός του υπερχρόνου και του υπερβατικού χώρου. Το δεύτερο εμπειρικό επίπεδο της ενοποιούσας εκδήλωσης του Θείου. Ο Θεός ο Ύπατος δηλοί την επιτευχθείσα πραγματοποίηση του σύνθετου απολυτοειδούς-υπερατομικού, την υπέρβαση του χωροχρόνου και τις υπάρχουσες-εμπειρικές αξίες, τις συντονιζόμενες στο τελικό δημιουργικό επίπεδο της Θείας πραγματικότητας.

0:2.187. *Ο Θεός ο Απόλυτος* – ο πειραματιζόμενος Θεός των υπερβατικών υπερατομικών αξιών και θείων νοημάτων, ο υπάρχων ως το *Θείο Απόλυτο*. Πρόκειται για το τρίτο επίπεδο της ενοποιούσας έκφρασης και επέκτασης του Θείου. Στο υπερ-δημιουργικό αυτό επίπεδο, η Θεότητα παίρνει την εμπειρία της εξάντλησης του εξατομικευόμενου δυναμικού, συναντά την ολοκλήρωση της θείας της υπόστασης και υφίσταται εξάντληση της χωρητικότητας της για αυτο-αποκάλυψη σε διαδοχικά και προοδευτικά επίπεδα έτερο-προσωποποίησης. Η Θεότητα τώρα συναντά, εφάπτεται και βιώνει την ταυτότητα της με το *Ανολοκλήρωτο Απόλυτο*.

III. Η ΠΡΩΤΗ ΠΗΓΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟ.

0:3.1 Η ολική, άπειρη πραγματικότητα υφίσταται σε επτά φάσεις, ως επτά συνδυαζόμενα Απόλυτα:

0:3.21. Η Πρώτη Πηγή και Κέντρο.

0:3.32. Η Δεύτερη Πηγή και Κέντρο.

0:3.43. Η Τρίτη Πηγή και Κέντρο.

0:3.54. Το Νησί του Παραδείσου.

0:3.65. Το Θείο Απόλυτο.

0:3.76. Το Συμπαντικό Απόλυτο.

0:3.87. Το Ανολοκλήρωτο Απόλυτο.

0:3.90 Ο Θεός, ως Πρώτη Πηγή και Κέντρο, είναι πρωταρχικός σε σχέση με την ολική πραγματικότητα - ανεπιφύλακτα. Η Πρώτη Πηγή και Κέντρο είναι άπειρη όπως είναι επίσης αιώνια και είναι για αυτό περιοριζόμενη η επεξεργάσιμη μόνο από την θέληση.

0:3.100 Ο Θεός - Ο Συμπαντικός Πατέρας - είναι η προσωπικότητα της Πρώτης Πηγής και Κέντρου και ως τέτοιος διατηρεί προσωπικές σχέσεις άπειρου ελέγχου πάνω σε όλες τις συνεργαζόμενες και υποδεέστερες Πηγές και Κέντρα. Τέτοιος έλεγχος είναι προσωπικός και άπειρος *δυνητικά*, ακόμα και αν δεν λειτουργήσει ποτέ ουσιαστικά, λόγω της τελειότητας της λειτουργίας τέτοιων συνεργαζόμενων και υποδεέστερων πηγών και κέντρων, καθώς και προσωπικοτήτων.

0:3.11 Η Πρώτη Πηγή και Κέντρο είναι, γι' αυτό, πρωταρχική σε όλους τους χώρους θεοποιημένους η μη θεοποιημένους, προσωπικούς η απρόσωπους. πραγματικούς η δυνητικούς, περιορισμένους η απεριόριστους. Ουδέν πράγμα ή πλάσμα, ουδεμία

σχετικότητα ή τελικότητα υφίσταται, πέραν της άμεσης, ή έμμεσης σχέσης και εξάρτησής της από το προβάδισμα της Πρώτης Πηγής και Κέντρου.

0:3.12 *Η Πρώτη Πηγή και Κέντρο* σχετίζεται με το σύμπαν ως εξής:

0:3.131. Οι δυνάμεις βαρύτητας των υλικών συμπάντων συγκλίνουν στο κέντρο βαρύτητας του κατώτερου Παραδείσου. Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίο η γεωγραφική θέση του προσώπου του είναι αιώνια σταθεροποιημένη σε απόλυτη σχέση προς το δυναμικό-ενεργειακό κέντρο του κατώτερου, ή υλικού πεδίου του Παραδείσου. Η απόλυτη όμως προσωπικότητα της Θεότητας υπάρχει στο ανώτερο, ή πνευματικό πεδίο του Παραδείσου.

0:3.142. Οι διανοητικές δυνάμεις συγκλίνουν προς το Άπειρο Πνεύμα. Ο διαφορικός και αποκλίνων κοσμικός νους στα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα. Η πραγματοποιούσα διάνοια του Υπέρτατου ως μία χωρο-χρονική εμπειρία στο Μείτzesτον.

0:3.153. Οι πνευματικές δυνάμεις του σύμπαντος συγκλίνουν προς τον Αιώνιο Υιό.

0:3.164. Η απεριόριστη ικανότητα για θεία δράση ενοικεί στο Θείο Απόλυτο

0:3.175. Η απεριόριστη ικανότητα για άπειρη ανταπόκριση ενυπάρχει στο Ανολοκλήρωτο Απόλυτο.

0:3.186. Τα δύο Απόλυτα – το Ολοκληρωμένο και το Ανολοκλήρωτο – είναι συντονισμένα και ενοποιημένα εντός και υπό του Συμπαντικού Απόλυτου.

0:3.197. Η δυνητική προσωπικότητα μιας εξελικτικής ηθικής ύπαρξης η οποιασδήποτε άλλης ηθικής ύπαρξης επικεντρώνεται στην προσωπικότητα του Συμπαντικού Πατέρα.

0:3.20 *Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ*, όπως την αντιλαμβάνονται οι πεπερασμένες υπάρξεις είναι μερική, σχετική και σκιώδης. Η μέγιστη πραγματικότητα της Θεότητας που δύναται να γίνει πλήρως αντιληπτή από τις εξελικτικές πεπερασμένες υπάρξεις περιλαμβάνεται στην υπόσταση του Υπέρτατου Όντος. Οπωσδήποτε, όμως, υφίστανται προϋπάρχουσες και αιώνιες πραγματικότητες, υπέρ-πεπερασμένες πραγματικότητες, οι οποίες είναι οι προγονικές της Υπέρτατης αυτής Θεότητας των εξελικτικών χρονοχωρικών πλασμάτων. Προσπαθώντας να απεικονίσουμε την προέλευση και τη φύση της συμπαντικής πραγματικότητας, είμαστε υποχρεωμένοι να χρησιμοποιήσουμε την τεχνική της χωρο-χρονικής λογικής ώστε να φθάσουμε στο επίπεδο του πεπερασμένου νου. Για το λόγο αυτό πρέπει πολλά από τα ταυτόχρονα συμβαίνοντα γεγονότα της αιωνιότητας, να παρουσιασθούν ως διαδοχικές πράξεις.

0:3.21 Όπως ένα χρόνο-χωρικό πλάσμα θα έβλεπε την προέλευση και τη διαφοροποίηση της Πραγματικότητας, το αιώνιο και άπειρο ΕΙΜΑΙ κατόρθωσε την απελευθέρωση της Θεότητας από τα δεσμά του ανολοκλήρωτου απείρου δια της άσκησης της εγγενούς και αιώνιας ελεύθερης βούλησης και αυτή η διάζευξη από το ανολοκλήρωτο άπειρο παρήγαγε την πρώτη *απόλυτη θεότητα-τάση*. Η τάση αυτή της διαφορικότητας του απείρου εξομαλύνεται από το Συμπαντικό Απόλυτο, το οποίο λειτουργεί ενοποιητικά και συντονίζει το δυναμικό άπειρο της Ολκής Θεότητας και το στατικό άπειρο του Ανολοκλήρωτου Απόλυτου.

0:3.22 Κατά την αρχική αυτή πράξη το θεωρητικό ΕΙΜΑΙ επέτυχε την πραγματοποίηση της προσωπικότητας με το να γίνει ο Αιώνιος Πατέρας του Πρωταρχικού Υιού, ενώ ταυτόχρονα έγινε και η Αιώνια Γενεσιουργός Αιτία του Νησιού του Παραδείσου. Συνυπάρχοντας με τη διαφοροποίηση του Υιού από τον Πατέρα και παρόντος του Παραδείσου, παρουσιάστηκε το πρόσωπο του Απείρου Πνεύματος και το κεντρικό σύμπαν της Χαβόνα. Με την εμφάνιση

της συνυπάρχουσας εξατομικευμένης Θεότητας, του Αιώνιου Υιού, και του Απείρου Πνεύματος, ο Πατέρας απέδρασε ,σαν προσωπικότητα ,από την άλλως αναπόφευκτη διάχυση πανταχού και εντός της δυναμικής της Ολικής Θεότητας. Εφεξής, είναι μόνο δια της Τριαδικής συνεργασίας με τους δυο Θεϊκούς ισότιμους, που ο Πατέρας πληροί όλο το Θεϊκό δυναμικό, ενώ η αύξουσα εμπειρική Θεότητα γίνεται πραγματοποιήσιμη στο θείο επίπεδο του Υπέρτατου, του Ύπατου και του Απόλυτου.

0:3.23 *Η σύλληψη του ΕΙΜΑΙ* είναι μία φιλοσοφική παραχώρηση την οποία κάνουμε στον χρονικά - δεσμευμένο, τοπικά-περιορισμένο, πεπερασμένο ανθρώπινου νου, στην απιθανότητα κατανόησης από τα πλάσματα των υπάρξεων της αιωνιότητας – μηδέποτε αρχόμενων, μηδέποτε ληγουσών οντοτήτων και σχέσεων. Για το πλάσμα του χρόνου και του χώρου, όλα πρέπει να έχουν μία αρχή, εκτός μόνο ΤΟΥ ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ – της πρωταρχικής αιτίας των αιτιών. Για το λόγο αυτό θεωρητικοποιούμε το φιλοσοφικό αυτό ιδεατό- επίπεδο ως το ΕΙΜΑΙ, διδάσκοντας, ταυτόχρονα, όλα τα πλάσματα ότι ο Αιώνιος Υιός και το Άπειρο Πνεύμα συνυπάρχουν στην αιωνιότητα με το ΕΙΜΑΙ. Με άλλα λόγια, ότι ουδέποτε υπήρξε εποχή όπου το ΕΙΜΑΙ δεν ήταν ο *Πατέρας* του Υιού και, μαζί με αυτόν, του Πνεύματος.

0:3.24 *Το Άπειρο* χρησιμοποιείται για να δηλώσει την ολοκλήρωση – την τελικότητα – η οποία συνάγεται από το προβάδισμα της Πρώτης Πηγής και Κέντρου. Το *θεωρητικό* ΕΙΜΑΙ αποτελεί μία ανθρώπινη φιλοσοφική επέκταση της έννοιας της «άπειρης βούλησης», αλλά το Άπειρο είναι ένα *πραγματικό* επίπεδο αξιών, που αντιπροσωπεύει την αιώνια πρόθεση του πραγματικού απείρου της απόλυτης και απεριόριστης ελεύθερης βούλησης του Πατέρα του Σύμπαντος. Η έννοια αυτή ενίοτε καθορίζεται ως Πατέρας-Άπειρο.

0:3.25 Μεγάλο μέρος της σύγχυσης των πλασμάτων όλων των τάξεων, κατώτερων και ανώτερων, στην προσπάθειά τους να ανακαλύψουν τον Πατέρα-Άπειρο, ενυπάρχει στα περιορισμένη τους αντίληψη. Η απόλυτη πρωτοκαθεδρία του Συμπαντικού Πατρός δεν είναι προφανής στα επίπεδα τα υποδεέστερα του απείρου. Είναι λοιπόν πιθανό ότι μόνον ο Αιώνιος Υιός και το Άπειρο Πνεύμα αληθινά γνωρίζουν τον Πατέρα σαν ένα άπειρο. Για όλες τις άλλες οντότητες, μία τέτοια έννοια αντιπροσωπεύει την άσκηση της πίστης.

IV. Η ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

0:4.1 Η πραγματικότητα δραστηριοποιείται με τρόπο διαφορετικό στα ποικίλα συμπαντικά επίπεδα. Η πραγματικότητα πηγάζει από και δια της άπειρης βούλησης του Πατέρα του Σύμπαντος και δύναται να γίνει αντιληπτή σε τρεις πρωταρχικές φάσεις, σε πολλά διαφορετικά επίπεδα συμπαντικής δραστηριοποίησης:

0:4.21. *Μη θεοποιημένη πραγματικότητα* η οποία εκτείνεται από τα ενεργειακά πεδία του απρόσωπου μέχρι το χώρο της πραγματικότητας των μη δυναμένων να προσωποποιηθούν αξιών συμπαντικής ύπαρξης, ακόμη και μέχρι την παρουσία του Ανεπιφύλακτου Απόλυτου.

0:4.32. *Θεοποιημένη πραγματικότητα*. Αγκαλιάζει όλες τις δυναμικές της άπειρης Θεότητας που κυμαίνονται προς τα άνω, δια μέσου όλων των πεδίων της προσωπικότητας, από το κατώτατο πεπερασμένο μέχρι το ανώτατο άπειρο, περικλείοντας έτσι τους χώρους όλων όσων μπορούν να εξατομικευτούν κι' ακόμα περισσότερο – ακόμα μέχρι την παρουσία του Θείου Απόλυτου.

0:4.43. *Συνδυασμένη πραγματικότητα* : Η συμπαντική πραγματικότητα είναι υποθετικά είτε θεοποιημένη είτε μη θεοποιημένη, αλλά για τις υποθετοποιημένες υπάρξεις υφίσταται ένας απέραντος χώρος διασυνδεδεμένης πραγματικότητας, δυνητικής και ουσιαστικής η οποία

είναι δύσκολο να προσδιορισθεί. Μεγάλο μέρος της συντονισμένης αυτής πραγματικότητας περικλείεται εντός του βασιλείου του Συμπαντικού Απόλυτου.

0:4.5 Αυτή είναι η βασική θεώρηση της αρχικής πραγματικότητας: Ο Πατέρας εγκαινιάζει και διατηρεί την Πραγματικότητα. Οι βασικές *διαφοροποιήσεις* της πραγματικότητας είναι η θεοποιημένη και η μη θεοποιημένη – το Θείο Απόλυτο και το Ανολοκλήρωτο Απόλυτο. Η βασική *σχέση* είναι η τάση μεταξύ τους. Η θεία αυτή τάση που πηγάζει από τον Πατέρα εξομαλύνεται με τρόπο τέλειο από, και αιωνιοποιείται σαν, το Συμπαντικό Απόλυτο .

0:4.6 Από χωροχρονική άποψη, η πραγματικότητα μπορεί να διαιρεθεί περαιτέρω ως:

0:4.71. *Ουσιαστική και Δυνητική*. Πραγματικότητες που υπάρχουν των οποίων η έκφραση είναι ολοκληρωμένη σε αντίθεση με εκείνες οι οποίες διαθέτουν ένα απροσδιόριστο δυναμικό ανάπτυξης. Ο Αιώνιος Υιός είναι μία απόλυτη πνευματική πραγματικότητα. Ο θνητός άνθρωπος είναι κατά το πλείστον μια μη πραγματοποιηθείσα πνευματική δυνατότητα.

0:4.82. *Απόλυτη και Υπό-απόλυτη*. Οι απόλυτες πραγματικότητες είναι αιώνιες υπάρξεις. Οι υπό-απόλυτες προβάλλονται σε δύο επίπεδα: Τις απολυτοειδείς - πραγματικότητες οι οποίες είναι σχετικές, όσον αφορά στο χρόνο και την αιωνιότητα. Τις πεπερασμένες-πραγματικότητες οι οποίες προβάλλονται στο χώρο και πραγματοποιούνται στον χρόνο.

0:4.93. *Υπαρξιακές και εμπειρικές*. Η Παραδεισιακή Θεότητα είναι υπαρξιακή, ενώ το αναδυόμενο Υπέρτατο και Ύπατο είναι εμπειρικά.

0:4.104. *Προσωπική και Απρόσωπη*. Η επέκταση του Θείου, η έκφραση της προσωπικότητας και η συμπαντική εξέλιξη διέπονται για πάντα από τη δράση της ελεύθερης βούλησης του Πατέρα, η οποία για πάντα διαχωρίζει τις διανοητικές – πνευματικές – υλικές έννοιες και αξίες της πραγματικότητας και της δυνατότητας, επικεντρωμένη στον Αιώνιο Υιό, από αυτά τα πράγματα που είναι συγκεντρωμένα και ενυπάρχουν στο αιώνιο Νησί του Παραδείσου.

0:4.11 Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ είναι ένας όρος ο οποίος περιλαμβάνει τα προσωπικά και μη προσωπικά εστιακά Απόλυτα όλων των φάσεων της συμπαντικής πραγματικότητας. Ο Παράδεισος, δεόντως επεξηγημένος, μπορεί να εμπεριέχει οποιαδήποτε, αλλά και όλες τις μορφές πραγματικότητας, Θεότητα, Θεϊκότητα, προσωπικότητα και ενέργεια – πνευματική, διανοητική, ή υλική. Τα πάντα μοιράζονται τον Παράδεισο ως τόπο προέλευσης, λειτουργίας και πεπρωμένου, όσον αφορά στις αξίες, τις έννοιες αλλά και την ύπαρξη αυτή καθ' εαυτή.

0:4.12 *Το Νησί του Παραδείσου* - Παράδεισος χωρίς άλλη επεξήγηση – αποτελεί το Απόλυτο του ελέγχου της υλικής βαρύτητας της Πρώτης Πηγής και Κέντρου. Ο Παράδεισος είναι ακίνητος, είναι το μοναδικό ακίνητο αντικείμενο στο σύμπαν των συμπάντων. Το Νησί του Παραδείσου έχει μία θέση στο σύμπαν αλλά καμία θέση στο διάστημα. Το αιώνιο αυτό Νησί είναι η ουσιαστική απαρχή των φυσικών συμπάντων – παρελθόντων, παρόντων και μελλοντικών. Το Νησί-πυρήνας του Φωτός είναι Θείο παράγωγο, αλλά μετά βίας θα μπορούσε να θεωρηθεί Θεότητα. Ούτε οι υλικές δημιουργίες αποτελούν μέρος της Θεότητας. Είναι το επακόλουθό της.

0:4.13 Ο Παράδεισος δεν είναι δημιουργός. Είναι μοναδικός ελεγκτής πολλών συμπαντικών δραστηριοτήτων, πολύ περισσότερο ελεγκτής απ' όσο αντιδρών. Σε ολόκληρη την έκταση των υλικών συμπάντων ο Παράδεισος επηρεάζει τις αντιδράσεις και καθοδηγεί όλα τα πλάσματα που έχουν σχέση με την ισχύ, την ενέργεια και τη δύναμη, ο ίδιος ο Παράδεισος,

ωστόσο, είναι μοναδικός, αποκλειστικός και απομονωμένος στα σύμπαντα. Τίποτα δεν αντιπροσωπεύει ο Παράδεισος και τίποτα δεν αντιπροσωπεύει τον Παράδεισο. Δεν είναι ούτε μια δύναμη, ούτε μια παρουσία. Είναι μόνο *Παράδεισος*.

V. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ

0:5.1 Η προσωπικότητα είναι ένα επίπεδο θεοποιημένης πραγματικότητας και κυμαίνεται από το θνητό και μεσοδιάστατο επίπεδο της ανώτερης διανοητικής δραστηριοποίησης της λατρείας και της σοφίας μέχρι πάνω ψηλά, μέσω του μοροντιανού και πνευματικού επιπέδου, στην επίτευξη της τελικότητας του ιδιώματος της προσωπικότητας. Δηλαδή, την εξελικτική ανέλιξη της προσωπικότητας των θνητών – και συναφών – πλασμάτων, αλλά υπάρχουν πολυάριθμες άλλες κατηγορίες συμπαντικών προσωπικοτήτων.

0:5.2 Η πραγματικότητα επηρεάζεται από τη συμπαντική επέκταση, η προσωπικότητα από την άπειρη διαφοροποίηση ενώ και οι δύο είναι σε θέση να συντονίζονται εξαιρετικά και να σταθεροποιούνται αιώνια με το απεριόριστο Θείο. Ενώ η μεταμορφική κλίμακα της απρόσωπης πραγματικότητας είναι σαφώς περιορισμένη, δεν γνωρίζουμε να υπάρχουν όρια στην προοδευτική εξέλιξη της προσωπικής πραγματικότητας.

0:5.3 Στα επιτευχθέντα εμπειρικά επίπεδα όλες οι κατηγορίες, ή αξίες της προσωπικότητας μπορούν να συνεργασθούν, ή ακόμη και να συνδημιουργήσουν. Ακόμη και ο Θεός μπορεί να συνυπάρξει με τον άνθρωπο σε μία ενοποιημένη προσωπικότητα, όπως τόσο θαυμάσια επεδείχθη στην παρούσα κατάσταση του Χριστού Μιχαήλ – του Υιού του Ανθρώπου και Υιού του Θεού.

0:5.4 Όλες οι υπό το άπειρο τάξεις και φάσεις της προσωπικότητας είναι συνεργικά εφικτές και δυναμικά συνδημιουργικές. Το προ-προσωπικό, το προσωπικό και το υπερπροσωπικό συνδέονται μεταξύ τους με αμοιβαία δυναμική συντονισμένης κατάκτησης, προοδευτικού επιτεύγματος και συνδημιουργικής δυνατότητας. Ποτέ όμως το μη προσωπικό δεν μετατρέπεται απευθείας σε προσωπικό. Η προσωπικότητα ποτέ δεν είναι αυθύπαρκτη. Είναι το δώρο του Πατέρα του Παραδείσου. Η προσωπικότητα τίθεται υπέρνω της ενέργειας και συνδέεται μόνο με τα ζώντα ενεργειακά συστήματα. Η ταυτότητα μπορεί να συνδεθεί με τα μη ζώντα ενεργειακά πρότυπα.

0:5.5 Ο Συμπαντικός Πατέρας είναι το μυστικό της πραγματικότητας της προσωπικότητας, της χορήγησης της προσωπικότητας και του προορισμού της προσωπικότητας. Ο Αιώνιος Υιός είναι η απόλυτη προσωπικότητα, το μυστικό της πνευματικής ενέργειας, των μοροντιανών πνευμάτων και των τελειοποιημένων πνευμάτων. Ο Συνδεδεμένος Δρων είναι η πνευματική-διανοητική προσωπικότητα, η πηγή της ευφυΐας, της λογικής και της συμπαντικής διάνοιας. Αλλά Το Νησί του Παραδείσου είναι μη προσωπικό και υπέρ-πνευματικό, όντας η ουσία του συμπαντικού σώματος, η πηγή και το κέντρο της φυσικής ύλης, καθώς και το απόλυτο, κυρίαρχο πρότυπο της συμπαντικής υλικής πραγματικότητας.

0:5.6 Οι ιδιότητες αυτές της συμπαντικής πραγματικότητας εκδηλώνονται στην Ουραντιανή ανθρώπινη εμπειρία στα ακόλουθα επίπεδα:

0:5.71. *Το Σώμα*. Ο υλικός, ή φυσικός οργανισμός του ανθρώπου. Ο ζων ηλεκτροχημικός μηχανισμός ζωικής φύσης και προέλευσης.

0:5.82. *Ο Νους*. Ο σκεπτόμενος, αντιλαμβανόμενος και αισθανόμενος μηχανισμός του ανθρώπινου οργανισμού. Το σύνολο της συνειδητής και ασυνειδητής εμπειρίας. Η ευφυΐα

συνδεδεμένη με την συναισθηματική ζωή που εκτείνεται προς τα πάνω δια της λατρείας και της σοφίας μέχρι το πνευματικό επίπεδο.

0:5.93. *Το Πνεύμα.* Το θείο πνεύμα που ενοικεί στον ανθρώπινο νου - ο Προσαρμοστής της Σκέψης. Το θάνατο αυτό πνεύμα είναι προ-ατομικό – δεν είναι μια προσωπικότητα, αν και προορίζεται να γίνει μέρος της προσωπικότητας του διασωθέντος θνητού πλάσματος.

0:5.104. *Η Ψυχή.* Η ψυχή του ανθρώπου αποτελεί εμπειρικό απόκτημα. Καθώς ένα θνητό πλάσμα επιλέγει να «κάνει το θέλημα του Πατέρα στον ουρανό,» έτσι και το ενοικούν πνεύμα γίνεται ο πατέρας μιας νέας *πραγματικότητας* στην ανθρώπινη εμπειρία. Ο θνητός και υλικός νους είναι η μητέρα της ίδιας αυτής αναδυόμενης πραγματικότητας. Η ουσία της νέας αυτής πραγματικότητας δεν είναι ούτε υλική, ούτε πνευματική – είναι *μοροντιανή*. Είναι η αναδυόμενη και αθάνατη ψυχή που προορίζεται να επιζήσει του θανάτου και να αρχίσει την προς τον Παράδεισο ανέλιξη.

0:5.11 *Η Προσωπικότητα.* Η προσωπικότητα του θνητού ανθρώπου δεν είναι το σώμα, ή ο νους, ούτε το πνεύμα. ούτε είναι η ψυχή. Η προσωπικότητα είναι η μοναδική αναλλοίωτη πραγματικότητα σε μία, άλλως, αεί μεταβαλλόμενη ανθρώπινη εμπειρία. Και ενώνει όλους τους άλλους σχετικούς παράγοντες της ατομικότητας. Η προσωπικότητα είναι η μοναδική προσφορά την οποία πραγματοποιεί ο Πατέρας του Σύμπαντος επί των ζώντων και συνδεδεμένων ενεργειών της ύλης, του νου και του πνεύματος και η οποία επιζεί με τη επιβίωση της μοροντιανής ψυχής.

0:5.12 *Η Μορόντια* είναι όρος που προσδιορίζει ένα απέραντο επίπεδο το οποίο παρεμβάλλεται μεταξύ του υλικού και του πνευματικού. Μπορεί να καθορίζει ατομικές, ή μη ατομικές πραγματικότητες, ζώσες, ή μη, ενέργειες. Το στημόνι της μορόντια είναι πνευματικό. Το υφάδι της είναι φυσικό.

VI. ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΥΠΑ.

0:6.1 Προσωπικό αποκαλούμε οτιδήποτε και όλα που ανταποκρίνονται στο κύκλωμα της προσωπικότητας του Πατέρα. Οτιδήποτε και όλα όσα ανταποκρίνονται στο πνευματικό κύκλωμα του Υιού τα αποκαλούμε πνεύμα. Οτιδήποτε και όλα που ανταποκρίνονται στο διανοητικό κύκλωμα του Συνδεδεμένου Δρώντος το αποκαλούμε διάνοια, διάνοια ως ιδιότητα του Αείρου Πνεύματος – διάνοια σε όλες τις φάσεις της. Οτιδήποτε και όλα που ανταποκρίνονται στο, επικεντρωμένο στο κατώτερο επίπεδο του Παραδείσου, κύκλωμα υλικής- βαρύτητας το αποκαλούμε ύλη – ενέργεια-ύλη σε όλες τις μεταμορφικές της καταστάσεις.

0:6.2 ΕΝΕΡΓΕΙΑ. Χρησιμοποιούμε τη λέξη ως ένα τα πάντα περικλείοντα όρο ο οποίος ισχύει για τα πνευματικά, διανοητικά και υλικά βασίλεια. Η *Δύναμη* χρησιμοποιείται έτσι επίσης ευρέως. Η *Ισχύς* περιορίζεται συνήθως στον προσδιορισμό του ηλεκτρονικού επιπέδου της ύλης, ή στην προς τη γραμμική- βαρύτητα -ανταποκρινόμενη ύλη του μεγάλου σύμπαντος. Η *ισχύς* χρησιμοποιείται επίσης για να προσδιορίσει την κυριαρχία. Δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε τους γενικά αποδεκτούς από εσάς ορισμούς για την δύναμη, την ενέργεια και την ισχύ. Υπάρχει τέτοια ελαχιστότητα στη γλώσσα, ώστε πρέπει να προσδώσουμε πολλαπλές σημασίες στους όρους αυτούς.

0:6.3 *Η Φυσική ενέργεια* είναι ο όρος ο οποίος προσδιορίζει όλες τις φάσεις και τις μορφές των φαινομενικών κινήσεων, δράσεων και δυναμικών.

0:6.4 Μιλώντας για της εκδηλώσεις της φυσικής ενέργειας, χρησιμοποιούμε γενικά τους όρους κοσμική δύναμη, αναδύομενη ενέργεια και συμπαντική ισχύς. Οι όροι αυτοί χρησιμοποιούνται συχνά ως εξής:

0:6.51. *Η Κοσμική Δύναμη* περιλαμβάνει όλες τις ενέργειες προερχόμενες από το Ανολοκλήρωτο Απόλυτο, η οποίες όμως δεν αντιδρούν ακόμα στην Παραδείσια βαρύτητα.

0:6.62. *Η Αναδύομενη Ενέργεια* περιλαμβάνει τις ενέργειες εκείνες που ανταποκρίνονται μεν στην βαρύτητα του Παραδείσου, αλλά δεν ανταποκρίνεται ακόμα στην τοπική, ή τη γραμμική βαρύτητα. Πρόκειται για το προ-ηλεκτρονικό επίπεδο ενέργειας-ύλης.

0:6.73. *Η Συμπαντική Ισχύς* περιλαμβάνει όλες τις μορφές της ενέργειας οι οποίες, ενώ ακόμα ανταποκρίνεται στη βαρύτητα του Παραδείσου, ανταποκρίνεται ευθέως στη γραμμική βαρύτητα. Πρόκειται για το ηλεκτρονικό επίπεδο της ενέργειας-ύλης και όλων εξ αυτής συνακόλουθων εξελίξεων.

0:6.8 *Ο Νους* αποτελεί φαινόμενο το οποίο δηλώνει την παρουσία-δραστηριότητα της ζώσας λειτουργίας επιπλέον των ποικίλων ενεργειακών συστημάτων. Και τούτο είναι αληθές σε όλα τα διανοητικά επίπεδα. Στην προσωπικότητα, ο νους παρεμβαίνει πάντοτε μεταξύ του πνεύματος και της ύλης. Έτσι, το σύμπαν φωτίζεται από τρία είδη φωτός: το υλικό φως, τη διανοητική ενόραση και την πνευματική φωτοβολία.

0:6.9 *Το φως* - η πνευματική φωτοβολία – είναι ένα λεκτικό σύμβολο, ένας τρόπος του λέγειν, το οποίον εκδηλώνει τα χαρακτηριστικά των εκδηλώσεων της προσωπικότητας των διαφορετικών κατηγοριών πνευματικών υπάρξεων. Η φωτοβολία αυτή απόρροια κατ' ουδέν τρόπο συνδέεται είτε με τη διανοητική ενόραση, ή με τις εκδηλώσεις του φυσικού φωτός.

0:6.10 *ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟ* μπορεί να παρουσιασθεί ως υλικό, πνευματικό, ή διανοητικό, ή ως οποιοσδήποτε συνδυασμός των ενεργειών αυτών. Μπορεί να διαπεράσει τις προσωπικότητες, τα άτομα, τις οντότητες, ή τη μη ζώσα ύλη. Το πρότυπο, όμως, είναι πρότυπο και παραμένει πρότυπο. Μόνο τα αντίγραφα πολλαπλασιάζονται

0:6.11 Το πρότυπο μπορεί να διαμορφώσει την ενέργεια αλλά δεν μπορεί να την ελέγξει. Η βαρύτητα αποτελεί το μοναδικό έλεγχο της ενέργειας-ύλης. Ούτε το διάστημα, ούτε το πρότυπο ανταποκρίνονται στην βαρύτητα, αλλά δεν υπάρχει σχέση μεταξύ του διαστήματος και του προτύπου. Το διάστημα δεν αποτελεί πρότυπο, ούτε εν δυνάμει πρότυπο. Το πρότυπο είναι η διαμόρφωση της πραγματικότητας που έχει ήδη αποπληρώσει την οφειλή της στη βαρύτητα. *Η πραγματικότητα* οποιουδήποτε προτύπου αποτελείται από τις ενέργειές του, τη διάνοιά του, το πνεύμα, ή τα υλικά συστατικά του.

0:6.12 Εν αντιθέσει προς την άποψη του *ολικού*, το πρότυπο παρουσιάζει την *ατομική* άποψη της ενέργειας και της προσωπικότητας. Οι προσωπικότητες, ή αναγνωριζόμενες φόρμες, είναι πρότυπα που προέκυψαν ως αποτέλεσμα της ενέργειας (φυσικής, πνευματικής, ή διανοητικής), ωστόσο δεν είναι εγγενή σ' αυτήν. Η ιδιότητα αυτή της ενέργειας, ή της προσωπικότητας, εξ αιτίας της οποίας προκαλείται η εμφάνιση του προτύπου, μπορεί να αποδοθεί στον Θεό – στην θεότητα – στην της Παραδείσιας δύναμης προίκιση, στη συνύπαρξη της προσωπικότητας και της ισχύος.

0:6.13 Το πρότυπο είναι κυρίαρχος σχεδιασμός από τον οποίον φτιάχνονται αντίγραφα. Ο Αιώνιος Παράδεισος είναι το απόλυτο των προτύπων. Ο Αιώνιος Υιός είναι το πρότυπο της προσωπικότητας. Ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι ο άμεσος πρόγονος – αρχή και των

δύο. Ο παράδεισος όμως δεν χορηγεί το πρότυπο και ο Υιός δεν μπορεί να χορηγήσει την προσωπικότητα.

VII. ΤΟ ΥΠΕΡΤΑΤΟ ΟΝ.

0:7.1 Ο Θεός μηχανισμός του κυρίαρχου σύμπαντος είναι διττός, όσον αφορά στις σχέσεις με την αιωνιότητα. Ο Θεός ο Πατέρας, ο Θεός ο Υιός και ο Θεός το Πνεύμα είναι αιώνιοι – είναι υπαρξιακές οντότητες – ενώ ο θεός ο Υπέρτατος, ο Θεός ο Απώτατος και ο Θεός ο Απόλυτος είναι *πραγματοποιούμενες* προσωπικότητες του Θείου των μετά τη Χαβόνα εποχών μέσα στο χωροχρόνο και μέσα στις χρονο-χωρικά -υπερβατικές σφαίρες της εξελικτικής επέκτασης του κυρίαρχου σύμπαντος. Οι πραγματοποιούμενες αυτές Θείες προσωπικότητες είναι οι μελλοντικοί αιώνιοι από τον καιρό όπου, και όπως, εξατομικεύτηκαν δυναμικά στα αναπτυσσόμενα σύμπαντα με την τεχνική της δια της εμπειρίας πραγματοποίησης των συνεργικών-δημιουργικών δυνατοτήτων των αιώνιων θεοτήτων του Παραδείσου.

0:7.2 Η παρουσία του Θείου είναι για το λόγο αυτό διττή:

0:7.31. *Υπαρξιακή* – οντότητες αιώνιας ύπαρξης με παρελθόν, παρόν και μέλλον.

0:7.42. *Εμπειρική* – οντότητες πραγματοποιούμενες στο μετά τη Χαβόνα παρόν, μη λήγουσας όμως ύπαρξης σ' ολόκληρη τη μελλοντική αιωνιότητα.

0:7.5 Ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα είναι υπαρκτοί – υπαρκτοί δια της πραγματοποίησης (αν και όλες οι δυναμικές υποτίθεται ότι είναι εμπειρικές). Το Υπέρτατο και το Απώτατο είναι καθ' ολοκληρίαν εμπειρικά. Το Θείο Απόλυτο είναι εμπειρικό δια της πραγματοποίησης, αλλά υπαρξιακό δυνητικά. Η ουσία του Θείου είναι αιώνια, αλλά μόνο τα τρία αρχικά πρόσωπα του Θείου είναι ανεπιφύλακτα αιώνια. Όλες οι άλλες Θείες προσωπικότητες έχουν προέλευση, αλλά το πεπρωμένο τους είναι αιώνιο.

0:7.6 Έχοντας επιτύχει την υπαρκτού Θείου έκφραση του εαυτού του στον Υιό και το Πνεύμα, ο Πατέρας φθάνει πλέον τώρα να καταφέρνει εμπειρική έκφραση στα ως τώρα μη προσωπικά και μη αποκαλυμμένα θεία επίπεδα, ως ο Θεός ο Υπέρτατος, ο Θεός ο Απώτατος και ο Θεός ο Απόλυτος. Οι εμπειρικές αυτές Θεότητες, ωστόσο, δεν έχουν προς το παρόν ολοκληρώσει την ύπαρξή τους. Βρίσκονται στη διαδικασία της πραγμάτωσης.

0:7.7 Ο Θεός ο Υπέρτατος στη Χαβόνα είναι η ατομική πνευματική αντανάκλαση της τριαδικής Παραδείσιας Θεότητας. Η συνεργική αυτή Θεία σχέση επεκτείνεται τώρα δημιουργικά προς τον Θεό τον Επτάπτυχο και συντίθεται στην εμπειρική δύναμη του Κραταιού Υπέρτατου στο μέγα σύμπαν. Η παραδείσια Θεότητα, υπαρξιακή ως τρία πρόσωπα, εξελίσσεται, έτσι, δια της εμπειρίας εξελισσόμενη σε δύο φάσεις του Υπέρτατου, ενώ αυτές οι διπλές φάσεις είναι δυναμικές προσωπικότητες ενοποιούμενες ως ένας Κύριος, το Υπέρτατο Ον.

0:7.8 Ο Πατέρας του Σύμπαντος κατορθώνει να απελευθερώσει την ελεύθερη βούλησή του από τους περιορισμούς της άπειρης υπόστασης και τα δεσμά της αιωνιότητας με την τεχνική της τριαδοποίησης, της τριπλής προσωποποίησης του Θείου. Το Υπέρτατο Ον εξελίσσεται ακόμη και τώρα ως μία ενοποίηση της υπό-αιώνιας προσωπικότητας της επτάπτυχης εκδήλωσης του Θείου στα χωροχρονικά τμήματα του μεγάλου σύμπαντος.

0:7.9 Το Υπέρτατο Ον δεν είναι άμεσα δημιουργός, εκτός του γεγονότος ότι είναι ο Πατέρας του Μείτzesτον, είναι όμως συνθετικός συντονιστής όλων των δραστηριοτήτων του σύμπαντος που εκπορεύονται από τους Δημιουργούς των πλασμάτων. Το Υπέρτατο Ον, που

τώρα δραστηριοποιείται στα εξελικτικά σύμπαντα, είναι ο Θεός συσχετιστής και συνθέτης της χωροχρονικής θεϊκής ουσίας του τριπλά ενωμένου Θεού του Παραδείσου, εμπειρικά συνδεδεμένος με τους Υπέρτατους Δημιουργούς του χρόνου και του διαστήματος. Όταν η δραστηριοποίησή του, τελικά, ολοκληρωθεί, η εξελικτική αυτή Θεότητα θα αποτελέσει την αιώνια συγχώνευση του πεπερασμένου με το άπειρο – την αιώνια και αδιάλυτη ένωση της εμπειρικής δύναμης και της πνευματικής προσωπικότητας.

0:7.10 Το σύνολο της πεπερασμένης χωροχρονικής πραγματικότητας, υπό την καθοδηγητική παραίνεση του εξελισσόμενου Υπέρτατου Όντος, διεκπεραιώνει μία αεί ανελίσσόμενη κινητοποίηση και τελειοποιούμενη συνένωση (τη σύνθεση δύναμης - προσωπικότητας) όλων των φάσεων και αξιών της πεπερασμένης πραγματικότητας, σε συνδυασμό με τις ποικίλες φάσεις της εν Παραδείσω πραγματικότητας, ως το τέλος και με το σκοπό της συνακόλουθης προσπάθειας να φθάσει τα απολυτοειδή επίπεδα κατάκτησης των υπερπλασμάτων

VIII. Ο ΘΕΟΣ Ο ΕΠΤΑΠΤΥΧΟΣ

0:8.1 Προκειμένου να διορθώσει το πεπερασμένο της κρατούσης κατάστασης και να ισοσταθμίσει την περιορισμένη θεώρηση των θνητών πλασμάτων, ο Πατέρας του Σύμπαντος έχει εγκαθιδρύσει μία επτάπτυχη προσέγγιση των εξελικτικών πλασμάτων προς την Θεότητα:

0:8.21. Τους Δημιουργούς Υιούς του Παραδείσου.

0:8.32. Τους Αρχαίους των Ημερών

0:8.43. Τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα

0:8.54. Το Υπέρτατο Ον

0:8.65. τον Θεό Πνεύμα

0:8.76. Τον Θεό Υιό

0:8.87. Τον Θεό Πατέρα

0:8.9 Η επτάπτυχη αυτή προσωποποίηση του Θείου μέσα στο χρόνο και το διάστημα και τα επτά υπερσύμπαντα επιτρέπει στο θνητό άνθρωπο να φθάσει την παρουσία του Θεού, ο οποίος είναι Πνεύμα. Η επτάπτυχη αυτή Θεότητα, η οποία, στα πεπερασμένα πλάσματα του χρόνου και του διαστήματος, που ορισμένες φορές δυναμικά προσωποποιείται ως Υπέρτατο Ον, είναι η λειτουργούσα Θεότητα των θνητών, εξελικτικών πλασμάτων που θα ακολουθήσουν την ανελικτική πορεία προς τον Παράδεισο. Μία τέτοια εμπειρική, αποκαλυπτική πορεία της συνειδητοποίησης του Θεού, αρχίζει με την αναγνώριση της θείας υπόστασης του Δημιουργού Υιού του τοπικού σύμπαντος και ανέρχεται, μέσω των Αρχαίων των Ημερών του υπερσύμπαντος και δια του προσώπου ενός εκ των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων, μέχρις ότου φθάσει στην ανακάλυψη και αναγνώριση της θείας προσωπικότητας του Πατέρα του Σύμπαντος στον Παράδεισο.

0:8.10 Το μέγα σύμπαν είναι ο χώρος κυριαρχίας της τριπλής Θεότητας: της Τριάδας του Υπέρτατου, του Θεού του Επτάπτυχου και του Υπέρτατου Όντος. Ο Θεός ο Υπέρτατος βρίσκεται εν δυνάμει στην Αγία Τριάδα του Παραδείσου, από την οποία αντλεί την προσωπικότητά του και τις πνευματικές του ιδιότητες. Προς το παρόν όμως δραστηριοποιείται δια των Δημιουργών Υιών, των Αρχαίων των Ημερών και των Κυρίαρχων Πνευμάτων, εκ των οποίων αντλεί τη δύναμή του ως Παντοδύναμος στα

υπερσύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος. Η εκδήλωση αυτή της δύναμης του άμεσου Θεού των εξελικτικών πλασμάτων, εξελίσσεται ουσιαστικά στο χωροχρόνο ταυτόχρονα με αυτά. Το Παντοδύναμο Υπέρτατο, εξελισσόμενο στο επίπεδο εννοιών των μη προσωπικών δραστηριοτήτων, καθώς και το πνευματικό πρόσωπο του Θεού του Υπέρτατου, αποτελούν *μία μοναδική πραγματικότητα* - το Υπέρτατο Ον.

0:8.11 Οι Δημιουργοί Υιοί στη Θεία σχέση τους με τον Θεό τον Επτάπτυχο παρέχουν το μηχανισμό δια του οποίου οι θνητοί γίνονται αθάνατοι και το πεπερασμένο κατορθώνει να εναγκαλίζεται το απόλυτο. Το Υπέρτατο Ων παρέχει την τεχνική για τη δυναμική δραστηριοποίηση της προσωπικότητας, τη θεία σύνθεση όλων των πολυποίκιλων αυτών διεργασιών, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό ικανό το πεπερασμένο να φθάσει το απολυτοειδές και, δια μέσου άλλων πιθανών μελλοντικών δραστηριοποιήσεων, να προσπαθήσει να φθάσει το Ύπατο. Οι Δημιουργοί Υιοί και οι συνεργαζόμενοι Θείοι Λειτουργοί συμμετέχουν στην υπέρτατη αυτή κινητοποίηση, οι Αρχαίοι, όμως, των Ημερών και τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα είναι πιθανώς αιώνια καθηλωμένοι ως μόνιμοι διαχειριστές στο μέγα σύμπαν.

0:8.12 Η λειτουργία του Θεού του Επτάπτυχου χρονολογείται από τους καιρούς της οργάνωσης των επτά υπερσυμπάντων και πιθανότατα θα επεκταθεί σε σχέση με τη μελλοντική εξέλιξη των δημιουργιών του εξώτερου διαστήματος. Η οργάνωση των μελλοντικών αυτών συμπάντων πρώτου, δεύτερου, τρίτου και τέταρτου διαστημικού επιπέδου προοδευτικής εξέλιξης θα γίνουν αναμφίβολα οι μάρτυρες της εκκίνησης της υπερβατικής και απολυτοειδούς προσέγγισης του Θείου.

IX. Ο ΘΕΟΣ Ο ΥΠΑΤΟΣ

0:9.1 Όπως ακριβώς το Υπέρτατο Πνεύμα προοδευτικά εξελίσσεται από το προηγούμενο θείο χάρισμα της περιλαμβανόμενης ενεργειακής και προσωπικής δυναμικής του μεγάλου σύμπαντος, έτσι και ο Θεός ο Ύπατος επισυμβαίνει από τα δυναμικά της Θεότητας που κατοικούν στις περιοχές του υπερβατικού χωροχρόνου του κυρίου σύμπαντος. Η δραστηριοποίηση της Ύπατης Θεότητας σηματοδοτεί την απολυτοειδή συνένωση της πρώτης εμπειρικής Τριάδας και δηλώνει την επέκταση της ενοποιούμενης Θεότητας στο δεύτερο επίπεδο της δημιουργικής αυτογνωσίας. Τούτο συνιστά το ισοδύναμο της δυναμικής προσωπικότητας της εν τω σύμπαν δραστηριοποίησης της εμπειρικής Θεότητας των απολυτοειδών πραγματικοτήτων του Παραδείσου στα προκύπτοντα επίπεδα των προϋπάρχοντος χωροχρόνου αξιών. Η ολοκλήρωση μιας τέτοιας εμπειρικής επέκτασης έχει σχεδιαστεί για να παρέχει ύπατη υπηρεσία-προορισμό σε όλα τα πλάσματα του χρονο-χώρου τα οποία έχουν κατακτήσει τα απολυτοειδή επίπεδα μέσω της ολοκληρωμένης συνειδητοποίησης του Υπέρτατου Όντος και δια της λειτουργίας του Θεού του Επτάπτυχου.

0:9.2 Ο Θεός ο Ύπατος ως έκφραση προσδιορίζει την ατομική Θεότητα η οποία λειτουργεί στα θεία επίπεδα του απολυτοειδούς και στις συμπαντικές σφαίρες του υπερχρόνου καθώς και του υπερβατικού χώρου. Το Ύπατο είναι μία υπέρ-υπέρτατη εξέλιξη του Θείου. Το Υπέρτατο είναι η ενοποίηση της Τριάδας του Παραδείσου όπως αυτή γίνεται αντιληπτή από τις απολυτοειδείς υπάρξεις.

0:9.3 Ο Πατέρας του Σύμπαντος, δια του μηχανισμού της εξελικτικής Θεότητας, ουσιαστικά απασχολείται με το τεράστιο και θαυμαστό έργο της επικέντρωσης της προσωπικότητας και της κινητοποίησης της δύναμης, στα αντίστοιχα συμπαντικά εννοιακά επίπεδα, των της

θειας πραγματικότητας αξιών του πεπερασμένου, του απολυτοειδούς, ακόμη και του απόλυτου.

0:9.4 Οι τρεις πρώτες και πέραν του αιώνιου Θεότητες του Παραδείσου – ο Πατέρας του Σύμπαντος, ο Αιώνιος Υιός και το Άπειρο Πνεύμα – πρόκειται, στο αιώνιο μέλλον, να συμπληρωθούν, ως προσωπικότητες από την εμπειρική δραστηριοποίηση των συσχετιζόμενων εξελικτικών Θεοτήτων – του Θεού του Υπέρτατου, του Θεού του Ύπατου και πιθανόν του Θεού του Απόλυτου.

0:9.5 Ο Θεός ο Υπέρτατος και ο Θεός ο Ύπατος εξακολουθούν παρ' όλα ταύτα να εξελίσσονται στα εμπειρικά σύμπαντα, δεν είναι υπαρξιακοί – ούτε στο παρελθόν αιώνιοι, μόνο μελλοντικά αιώνιοι, που προσαρμοζόμενοι από το χωροχρόνο και την υπέρβαση αιώνιοι. Είναι Θεότητες με υπέρτατα, ύπατα και πιθανόν υπέρτατο-ύπατα χαρίσματα, αλλά έχουν την εμπειρία της ιστορικής αρχής του σύμπαντος.. Ποτέ δεν θα έχουν τέλος, αλλά έχουν αρχή ως προσωπικότητες. Είναι πράγματι προϊόντα της δραστηριοποίησης της αιώνιας και άπειρης Θείας δυναμικής, αλλά οι ίδιοι δεν είναι ούτε ανεπιφύλακτα αιώνιοι, ούτε άπειροι.

X. Ο ΘΕΟΣ Ο ΑΠΟΛΥΤΟΣ.

0:10.1 Υπάρχουν πολλά χαρακτηριστικά της αιώνιας πραγματικότητας του *Απόλυτου Θείου*, τα οποία δεν μπορούν να εξηγηθούν πλήρως στον χωροχρονικά πεπερασμένο νου, η δραστηριοποίηση όμως του *Θεού του Απόλυτου* θα ήταν το επακόλουθο της ενοποίησης της δεύτερης εμπειρικής Τριάδας, της Απόλυτης Τριάδας. Τούτο θα αποτελούσε την εμπειρική συνειδητοποίηση του απόλυτου θείου, την ενοποίηση των απολύτων εννοιών σε απόλυτα επίπεδα αλλά δεν είμαστε όμως βέβαιοι εάν θα περιληφθούν όλες οι απόλυτες αξίες αφού ποτέ δεν πληροφορηθήκαμε ότι το Ολοκληρωμένο Απόλυτο ισοδυναμεί με το Άπειρο. Τα υπέρ-απώτατα πεπρωμένα συσχετίζονται με απόλυτες έννοιες και άπειρη πνευματικότητα και, χωρίς αυτές τις δύο ανεκπλήρωτες πραγματικότητες, δεν μπορούμε να παγιώσουμε απόλυτες αξίες.

0:10.2 Ο Θεός ο Απόλυτος αποτελεί την επίτευξη του συνειδητοποιημένου στόχου όλων των υπέρ-απολυτοειδών υπάρξεων, η δύναμη όμως και η δυναμική της προσωπικότητας του Θείου Απόλυτου υπερβαίνει την αντίληψή μας και διστάζουμε να συζητήσουμε για τις πραγματικότητες εκείνες οι οποίες βρίσκονται τόσο πολύ μακριά από την εμπειρική πραγματικότητα.

XI. ΤΑ ΤΡΙΑ ΑΠΟΛΥΤΑ

0:11.1 Όταν οι συνδυασμένες σκέψεις του Πατέρα του Σύμπαντος και του Αιώνιου Υιού, λειτουργούσες δια του Θεού της Δράσης συνέστησαν τη δημιουργία του θείου και κεντρικού σύμπαντος, ο Πατέρας ακολούθησε την έκφραση της σκέψης του δια του λόγου του Υιού του και της δράσης του Κοινού τους Εκτελεστή, διαφοροποιώντας την επί της Χαβόνα παρουσία του από τις δυναμικές του απείρου. Και οι μη αποκαλυφθείσες αυτές άπειρες δυναμικές παραμένουν χωρικά κρυμμένες μέσα στο Ανολοκλήρωτο Απόλυτο, και θεϊκά περιτυλιγμένες μέσα στην Απόλυτη Θεότητα, ενώ αυτές οι δυο γίνονται ένα στην λειτουργία του Συμπαντικού Απολύτου, την μη αποκαλυφθείσα άπειρη ενότητα του Πατέρα του Παραδείσου.

0:11.2 Αμφότερες η ισχύς της κοσμικής δύναμης και η ισχύς της πνευματικής δύναμης βρίσκονται στο στάδιο της προοδευτικής πραγματοποίησης καθώς ο εμπλουτισμός του συνόλου της πραγματικότητας επιτυγχάνεται δια της εμπειρικής ανάπτυξης και μέσω του

συσχετισμού του εμπειρικού με το υπαρξιακό από το Συμπαντικό Απόλυτο. Εξ αιτίας της αντισταθμιστικής παρουσίας του Συμπαντικού Απόλυτου, η Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο πραγματώνει την επέκταση της εμπειρικής δύναμης, απολαμβάνει την ταυτοποίηση με τα εξελικτικά πλάσματά της και επιτυγχάνει την διεύρυνση του εμπειρικού Θείου στα επίπεδα του Υπέρτατου, του Ύπατου και του Απόλυτου.

0:11.3 Όταν δεν είναι δυνατόν να ξεχωρίσουμε πλήρως το Θείο Απόλυτο από το Ανολοκλήρωτο Απόλυτο, η υποθετικά συνδυασμένη λειτουργία τους, ή η συντονισμένη παρουσία τους, ορίζεται ως η δράση του Συμπαντικού Απόλυτου.

0:11.41. Το Θείο Απόλυτο φαίνεται ότι είναι ο παντοδύναμος ενεργοποιητής, ενώ το Ανολοκλήρωτο Απόλυτο φαίνεται ότι είναι ο απόλυτα ικανός μηχανικός του υπέροχα ενοποιημένου και ύπατα συντονισμένου σύμπαντος των συμπτάντων, ακόμη και συμπτάντων επί συμπτάντων που έχουν δημιουργηθεί, που δημιουργούνται και που πρόκειται να δημιουργηθούν.

0:11.5 Το θείο Απόλυτο δεν μπορεί, ή τουλάχιστον, δεν αντιδρά σε οποιαδήποτε συμπαντική κατάσταση με έναν υπό-απόλυτο τρόπο. Κάθε αντίδραση του Απόλυτου αυτού σε οποιαδήποτε δεδομένη κατάσταση φαίνεται ότι γίνεται σύμφωνα με την ευημερία ολόκληρης της δημιουργίας των πραγμάτων και των οντοτήτων, όχι όνο στο παρόν στάδιο της ύπαρξής τους, αλλά επίσης εν όψει των άπειρων δυνατοτήτων όλης της μελλοντικής αιωνιότητας.

0:11.6 Το Θείο Απόλυτο είναι η δυναμική εκείνη η οποία διαχωρίστηκε από την ολική, άπειρη πραγματικότητα με την ελεύθερη βούληση και επιλογή του Πατέρα του Σύμπαντος και που εντός της όλες οι θείες δραστηριότητες – υπαρξιακές και εμπειρικές – λαμβάνουν χώρα. Τούτο είναι το *Ολοκληρωμένο Απόλυτο*, σε αντιδιαστολή με το *Ανολοκλήρωτο Απόλυτο*. Το Συμπαντικό όμως Απόλυτο αποτελεί υπέρ-προσθήκη των δύο στην περίπτωση όλου του απόλυτου δυναμικού .

0:11.72. Το *Ανολοκλήρωτο Απόλυτο* είναι μη προσωπικό, εκτός του θείου και μη θεοποιημένο. Το Ανολοκλήρωτο Απόλυτο στερείται, για το λόγο αυτό, ατομικότητας, θείας φύσης και όλων των δημιουργικών προνομίων. Ούτε το γεγονός, ούτε η αλήθεια, ούτε η εμπειρία ή η αποκάλυψη, η φιλοσοφία, ή η απολυτοειδής κατάσταση μπορούν να διαπεράσουν τη φύση και το χαρακτήρα του Απόλυτου αυτού χωρίς τη συμπαντική πιστοποίηση.

0:11.8 Ας γίνει σαφές ότι το Ανολοκλήρωτο Απόλυτο αποτελεί *θετική πραγματικότητα* η οποία διαπερνά το μέγα σύμπαν και, προφανώς, επεκτείνεται με την ίδια διαστημική παρουσία μέχρι τις δραστηριότητες της δύναμης και τις προ-υλικές εξελίξεις της εκπληκτικής επέκτασης των περιοχών εκείνων των συμπτάντων που βρίσκονται πέραν των επτά υπερσυμπτάντων. Το Ανολοκλήρωτο Απόλυτο δεν είναι απλός αρνητισμός φιλοσοφικής θεώρησης που στηρίζεται στις υποθέσεις των μεταφυσικών σοφιστειών πάνω στη συμπαντικότητα, την κυριαρχία και το προβάδισμα του απεριόριστου και ανεπιφύλακτου. Το Ανολοκλήρωτο Απόλυτο είναι ένας θετικός συμπαντικός υπερέλεγχος στο άπειρο. Ο υπερέλεγχος αυτός δεν περιορίζεται από τις διαστημικές δυνάμεις, σαφώς όμως επηρεάζεται από την παρουσία της ζωής, της διάνοιας, του πνεύματος και της προσωπικότητας, ενώ επηρεάζεται περαιτέρω από τις εκούσιες αντιδράσεις και τις σκόπιμες εντολές της Τριάδας του Παραδείσου.

0:11.9 Είμαστε πεπεισμένοι ότι το Ανολοκλήρωτο Απόλυτο δεν είναι μια αδιαφοροποίητη επίδραση που διαπερνά τα πάντα και που μπορεί να συγκριθεί είτε με την πανθεϊστική

θεώρηση της μεταφυσικής, είτε με την κάποτε υπόθεση περί αιθέρα της επιστήμης. Το ανολοκλήρωτο Απόλυτο είναι δυναμικά απεριόριστο και μόνο από το Θείο επηρεαζόμενο, ωστόσο δεν κατανοούμε πλήρως τη σχέση του Απόλυτου αυτού με τις πνευματικές πραγματικότητες των συμπάντων.

0:11.10³. Το *Συμπαντικό Απόλυτο*, όπως λογικά συνάγουμε, ήταν αναπόφευκτο στο απόλυτο, εκούσιο έργο του Πατέρα του Σύμπαντος να διαχωρίσει τις συμπαντικές πραγματικότητες σε θεοποιημένες και μη – προσωποποιήσιμες και μη προσωποποιήσιμες – αξίες. Το Συμπαντικό Απόλυτο είναι το Θείο φαινόμενο που καταδεικνύει την απάλειψη της τάσης που δημιουργήθηκε από το εκούσιο έργο το οποίο διαχώρισε τις συμπαντικές πραγματικότητες και που λειτουργεί ως ο συνεργικός συντονιστής των αθροισμάτων εκείνων των υπαρξιακών δυνατοτήτων.

0:11.11 Η ένταση - παρουσία του Συμπαντικού Απόλυτου σημαίνει τη ρύθμιση των διαφορών μεταξύ της θείας πραγματικότητας και της μη θεοποιημένης πραγματικότητας, της εγγενούς στο διαχωρισμό των δυναμικών της ελευθέρως βούλησης θεότητας από τη στασιμότητα του ανολοκλήρωτου απόλυτου.

0:11.12 Να θυμάστε πάντα: Το δυνητικό άπειρο είναι απόλυτο και αδιαχώριστο από την αιωνιότητα. Το ουσιαστικό άπειρο μέσα στο χρόνο δεν μπορεί να είναι οτιδήποτε άλλο εκτός από μερικό και για το λόγο αυτό πρέπει να είναι μη-απόλυτο. Ούτε μπορεί το άπειρο της πραγματικής προσωπικότητας να είναι απόλυτο, εκτός του ανεπιφύλακτου Θείου. Και είναι η διαφοροποίηση της δυναμικής του απείρου στο Ανολοκλήρωτο Απόλυτο και το Θείο Απόλυτο, εκείνη η οποία αιωνιοποιεί το Συμπαντικό Απόλυτο, καθιστώντας κοσμικά δυνατόν την ύπαρξη υλικών συμπάντων στο διάστημα και πνευματικώς δυνατόν να υπάρχουν πεπερασμένες προσωπικότητες μέσα στον χρόνο.

0:11.13 Το πεπερασμένο μπορεί να συνυπάρχει στον κόσμο με το Άπειρο, μόνον εξ αιτίας της συνεργικής παρουσίας του Συμπαντικού Απόλυτου που τόσο τέλεια ισοσταθμίζει τις τάσεις μεταξύ του χρόνου και της αιωνιότητας, του πεπερασμένου και του απείρου της δυνητικής πραγματικότητας και της αληθούς πραγματικότητας, του Παραδείσου και του διαστήματος, του ανθρώπου και του Θεού. Συνεργικά το Συμπαντικό Απόλυτο σχηματοποιεί την αναγνώριση της ζώνης της προοδευτικής εξελικτικής πραγματικότητας η οποία υπάρχει στα χωροχρονικά και στα υπερβατικά χώρο-χρονικά σύμπαντα της εκδήλωσης του υπό-απείρου Θείου.

0:11.14 Το Συμπαντικό Απόλυτο είναι το δυναμικό της στατικο-δυναμικής Θεότητας η οποία γίνεται δια της λειτουργίας της αντιληπτή στα επίπεδα του χρόνου και της αιωνιότητας ως πεπερασμένη-απόλυτη αξία και, κατά το δυνατόν, ως εμπειρική-υπαρξιακή προσέγγιση. Αυτή η ακατανόητη άποψη του Θείου μπορεί να είναι στατική, δυνητική και συνεργική, αλλά δεν είναι εμπειρικά δημιουργική, ή εξελικτική όσον αφορά στις ευφυείς προσωπικότητες που λειτουργούν τώρα στο κυρίαρχο σύμπαν.

0:11.15 Το *Απόλυτο*. Τα δύο Απόλυτα – το ολοκληρωμένο και το ανολοκλήρωτο – ενώ τόσο φανερά διαφέρουν στη λειτουργία, όπως μπορούν να τα παρατηρήσουν τα έλλογα πλάσματα, είναι τέλεια και με τρόπο θείο ενωμένα στο, και δια του, Συμπαντικού Απόλυτου. Σε τελευταία ανάλυση και για να γίνει τελικά κατανοητό, και τα τρία απόλυτα αποτελούν ένα Απόλυτο. Στα υπο-άπειρα επίπεδα διαφοροποιούνται λειτουργικά, αλλά στο άπειρο είναι ΕΝΑ.

0:11.16 Δεν χρησιμοποιούμε ποτέ τον όρο Απόλυτο ως άρνηση του μηδενός, ή διάψευση για οτιδήποτε. Ούτε θεωρούμε το Συμπαντικό Απόλυτο ως αυτοκαθοριζόμενο, ένα είδος πανθειστικής και απρόσωπης Θεότητας. Το Απόλυτο, σε ό,τι αφορά στη συμπαντική προσωπικότητα, περιορίζεται αυστηρά από την Τριάδα και κυριαρχείται από την Θεότητα.

XII. ΟΙ ΤΡΙΑΔΕΣ

0:12.1 Η αυθεντική και αιώνια Τριάδα του Παραδείσου είναι υπαρξιακή και τούτο ήταν αναπόφευκτο. Η μηδέποτε αρξάμενη αυτή Τριάδα υπήρχε εγγενώς στο γεγονός της διαφοροποίησης του προσωπικού και του απρόσωπου από την αδέσμευτη βούληση του Πατέρα και πραγματοποιήθηκε όταν η ατομική του βούληση συντόνισε τις διττές αυτές πραγματικότητες δια της διανοίας. Οι μετά τη Χαβόνα Τριάδες είναι εμπειρικές – συμφυείς στη δημιουργία δύο υπό-απολύτων και εξελικτικών επιπέδων εκδήλωσης της δύναμης-προσωπικότητας στο κύριο σύμπαν.

0:12.2 Η Τριάδα του Παραδείσου - η αιώνια Θεία ένωση του Πατέρα του Σύμπαντος, του Αιώνιου Υιού και του Απείρου Πνεύματος – είναι υπαρξιακή στην πραγματικότητα, αλλά όλα τα δυναμικά είναι εμπειρικά. Για το λόγο αυτό, η Τριάδα συνιστά τη μόνη Θεία πραγματικότητα που αγκαλιάζει την αιωνιότητα και για τον ίδιο λόγο παρατηρούνται στο σύμπαν φαινόμενα πραγμάτωσης του Θεού του Υπέρτατου, του Θεού του Ύπατου και του Θεού του Απόλυτου.

0:12.3 Οι πρώτες και δεύτερες εμπειρικές Τριάδες, οι μετά τη Χαβόνα Τριάδες, δεν μπορούν να είναι άπειρες, επειδή περιλαμβάνουν απορρέουσες Θεότητες, Θεότητες που εξελίχθηκαν δια της εμπειρικής δραστηριοποίησης των πραγματικοτήτων που δημιουργήθηκαν ή επισυνέβησαν από την υπαρξιακή Παραδείσια Τριάδα. Το άπειρο της θεότητας εμπλουτίζεται για πάντα, αν δεν διευρύνεται, από το πεπερασμένο και απολυτοειδές της εμπειρίας των δημιουργημάτων και του Δημιουργού.

0:12.4 Οι Τριάδες είναι οι αλήθειες του συσχετισμού και τα αποτελέσματα της συντονισμένης Θείας εκδήλωσης. Οι λειτουργίες της Τριάδας περιέχουν Θείες πραγματικότητες και οι Θείες πραγματικότητες επιζητούν πάντα την πραγμάτωση και την εκδήλωση δια της προσωποποίησης. Για το λόγο αυτό, ο Θεός ο Υπέρτατος, ο Θεός ο Ύπατος και ο Θεός ο Απόλυτος είναι με τρόπο θείο αναπόφευκτοι. Οι τρεις αυτές εμπειρικές θεότητες βρίσκονταν εν δυνάμει στην υπαρξιακή Τριάδα, την Τριάδα του Παραδείσου, αλλά η συμπαντική τους ανάδυση ως προσωπικότητες με δύναμη εξαρτάται εν μέρει από την ίδια τους την εμπειρική λειτουργία στα σύμπαντα της δύναμης και της προσωπικότητας και εν μέρει από τα εμπειρικά επιτεύγματα των μετά τη Χαβόνα Δημιουργών και Τριάδων.

0:12.5 Οι δύο μετά τη Χαβόνα Τριάδες, η Ύπατη και η Απόλυτη εμπειρικές Τριάδες εκδηλώνουν τώρα πλήρως την παρουσία τους,. Βρίσκονται στη διαδικασία της συμπαντικής συνειδητοποίησης. Οι συσχετισμοί αυτοί της Θεότητας μπορούν να περιγραφούν ως εξής:

0:12.61. Η Ύπατη Τριάδα, η οποία τώρα εξελίσσεται, θα αποτελείται, τελικά από το Υπέρτατο Ον, τις Υπέρτατες Δημιουργικές Προσωπικότητες και τους απολυτοειδείς Αρχιτέκτονες του Κυρίαρχου Σύμπαντος, τους μοναδικούς αυτούς συμπαντικούς σχεδιαστές που δεν είναι δημιουργοί, ούτε δημιουργήματα. Ο Θεός ο Ύπατος αναπόφευκτα θα ισχυροποιηθεί στο τέλος και θα εξατομικευτεί ως Θείο επακόλουθο της ενοποίησης αυτής της εμπειρικής Ύπατης Τριάδας, στην επεκτεινόμενη αρένα του σχεδόν απεριόριστου κυρίου σύμπαντος.

0:12.72. Η Απόλυτη Τριάδα – η δεύτερη εμπειρική Τριάδα – που βρίσκεται στη διαδικασία της πραγμάτωσης, θα αποτελείται από το Θεό τον Υπέρτατο, το Θεό τον Ύπατο και τον

άγνωστο Τελειοποιητή του Πεπρωμένου του Σύμπαντος. Η Τριάδα αυτή λειτουργεί τόσο σε προσωπικά όσο και σε υπέρ-προσωπικά επίπεδα, ακόμη και μέχρι τα σύνορα του μη προσωπικού και η ενοποίησή της στη συμπαντικότητα προσφέρει εμπειρίες στο Απόλυτο Θείο.

0:12.⁸ Η Ύπατη Τριάδα εμπειρικά ενοποιείται μέσα από την ολοκλήρωση, αν και ειλικρινά αμφιβάλουμε την ύπαρξη πιθανότητας μιας τέτοιας πλήρους ενοποίησης της Απόλυτης Τριάδας. Κατά την άποψή μας, πάντως, η αιώνια Τριάδα του Παραδείσου είναι μία παντοτινή υπενθύμιση του γεγονότος ότι η Θεία τριαδοποίηση μπορεί να επιτύχει αυτό που κατ' άλλο τρόπο είναι ανέφικτο. Εξ αυτού συνάγουμε την σε χρόνο ανύποπτο εμφάνιση του *Υπέρτατου-Υπατου* και την πιθανή τριαδοποίηση-πραγμάτωση του Θεού του Απόλυτου.

0:12.⁹ Οι φιλόσοφοι των συμπάντων υποθέτουν την ύπαρξη μιας *Τριάδας των Τριάδων*, ενός υπαρξιακού-εμπειρικού Τριαδικού Απείρου, αλλά δεν μπορούν να οραματισθούν την προσωποποίησή της. Πιθανόν να ισοδυναμούσε με το πρόσωπο του Πατέρα του Σύμπαντος στο θεωρητικό επίπεδο του ΕΙΜΑΙ. Ανεξαρτήτως, όμως όλων αυτών, η αρχική Τριάδα του Παραδείσου είναι εν δυνάμει άπειρη, αφού ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι άπειρος.

0:12.¹⁰ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

0:12.¹¹ Στη διατύπωση των διαδοχικών παρουσιάσεων που αφορούν την απεικόνιση της προσωπικότητας του Πατέρα του Σύμπαντος και τη φύση των εν Παραδείσω συνεργατών του, μαζί με μία επιχειρούμενη περιγραφή του τέλειου κεντρικού σύμπαντος και των επτά υπερσυμπάντων που το περικυκλώνουν, έπρεπε να καθοδηγηθούμε από τις εντολές των κυβερνητών των υπερσυμπάντων, που επιτάσσουν, καταβάλλοντας κάθε προσπάθεια ώστε να αποκαλυφθεί η αλήθεια και να συντονισθούν οι βασικές γνώσεις, να δώσουμε προτεραιότητα στις ανώτατες ανθρώπινες απόψεις που υπάρχουν και που αναφέρονται στα θέματα που θα παρουσιασθούν. Θα μπορούμε να καταφύγουμε στην αποκάλυψη, μόνον όταν η θεώρηση της παρουσίας δεν θα έχει προηγούμενη, ανάλογη έκφραση από την ανθρώπινη διάνοια.

0:12.¹² Οι διαδοχικές πλανητικές αποκαλύψεις της θείας αλήθειας σταθερά αγκαλιάζουν τις ύψιστες υπάρχουσες απόψεις που υφίστανται πάνω στις πνευματικές αξίες, ως μέρος του νέου και βελτιωμένου συντονισμού της πλανητικής γνώσης. Συνεπώς, κάνοντας αυτές τις παρουσιάσεις για το Θεό και τους συμπαντικούς του συνεργάτες επιλέξαμε ως βάση των κειμένων αυτών περισσότερες από χίλιες ανθρώπινες απόψεις, οι οποίες αντιπροσωπεύουν την ανώτατη και πλέον προωθημένη πλανητική γνώση των πνευματικών αξιών και των συμπαντικών ιδεών. Όπου οι ανθρώπινες αυτές απόψεις που συγκεντρώθηκαν από τους γνωρίζοντες το Θεό θνητούς του παρελθόντος και του παρόντος δεν επαρκούν για να απεικονίσουν την αλήθεια, όπως μας διέταξαν να την αποκαλύψουμε, θα τις συμπληρώσουμε χωρίς δισταγμό, αντλώντας για το σκοπό αυτό, τις ανώτερες γνώσεις μας πάνω στην πραγματικότητα και τη θεία φύση των Θεοτήτων του Παραδείσου και του υπερβατικού σύμπαντος στο οποίο κατοικούν.

0:12.¹³ Έχουμε πλήρη επίγνωση των δυσκολιών της αποστολής μας. Αναγνωρίζουμε το αδύνατο της πλήρους μετάφρασης της γλώσσας των εννοιών του θείου και της αιωνιότητας στα σύμβολα της γλώσσας των πεπερασμένων απόψεων του θνητού νου. Γνωρίζουμε όμως ότι στον ανθρώπινο νου ενοικεί ένα κομμάτι του Θεού και ότι εκεί βρίσκεται μαζί με την ανθρώπινη ψυχή το Πνεύμα της Αλήθειας. Και επιπλέον γνωρίζουμε ότι οι πνευματικές αυτές δυνάμεις συνωμοτούν για να καταστήσουν τον υλικό άνθρωπο ικανό να κατακτήσει

την πραγματικότητα των πνευματικών αξιών και να κατανοήσει τη φιλοσοφία των συμπαντικών εννοιών. Ακόμη πιο σίγουρα όμως γνωρίζουμε ότι τα πνεύματα αυτά της Θείας Παρουσίας μπορούν να βοηθήσουν τον άνθρωπο στην πνευματική οικειοποίηση όλης της αλήθειας που συνεισφέρει στη βελτίωση της αεί προοδευουσας πραγματικότητας της ατομικής θρησκευτικής εμπειρίας – της συνειδητοποίησης του Θεού.

0:12.14[Υπαγορεύθηκε από έναν Θείο Σύμβουλο του Όρβοντον, επικεφαλής του Σώματος των Υπερσυμπαντικών Προσωπικότητων, στους οποίους ανατέθηκε να παρουσιάσουν στην Ουράνια την αλήθεια σχετικά με τις Θεότητες του Παραδείσου και του σύμπαντος των συμπάντων.]

ΜΕΡΟΣ Ι: ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΥΜΠΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΥΠΕΡΣΥΜΠΑΝΤΑ

ΕΓΓΡΑΦΟ 1

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

1:0.1 Ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι ο Θεός ολόκληρης της δημιουργίας, η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και το Κέντρο όλων των πραγμάτων και των υπάρξεων. Θεωρείστε πρώτα το Θεό ως δημιουργό, κατόπιν ως ελεγκτή και τελευταία ως άπειρο υποστηρικτή. Η αλήθεια για τον Πατέρα του Σύμπαντος άρχισε να ανατέλλει πάνω στο γένος των ανθρώπων όταν ο προφήτης είπε: «Συ, Θεέ, είσαι μόνος. Κανείς δεν υπάρχει εκτός από σένα. Δημιούργησες τον ουρανό και τον ουρανό των ουρανών, με όλα τους τα πλήθη. Τους φροντίζεις και τους ελέγχεις. Τα σύμπαντα δημιουργήθηκαν από τους Υιούς του Θεού. . Ο Δημιουργός καλύπτει τον εαυτό του με φως σαν ένδυμα και εξαπλώνει τους ουρανούς, ως παραπέτασμα.» Μόνο η θεώρηση του Πατέρα του Σύμπαντος – ενός Θεού στη θέση πολλών θεών – κατέστησε το θνητό άνθρωπο ικανό να αντιληφθεί τον Πατέρα ως θείο δημιουργό και άπειρο ελεγκτή.

1:0.2 Όλες οι μυριάδες των πλανητικών συστημάτων δημιουργήθηκαν για να κατοικηθούν τελικά από πολλούς και διαφορετικούς τύπους ευφύων πλασμάτων, υπάρξεων που θα μπορούσαν να γνωρίσουν το Θεό, να λάβουν τη θεία στοργή του ,και να τον αγαπήσουν με τη σειρά τους. Το σύμπαν των συμπάντων είναι έργο του Θεού και τόπος κατοικίας των ποικίλων πλασμάτων του. «Ο Θεός δημιούργησε τους ουρανούς και έδωσε μορφή στη γη. Παγίωσε το σύμπαν και δημιούργησε τον κόσμο αυτό όχι μάταια. Του έδωσε μορφή για να κατοικηθεί.»

1:0.3 Οι πεφωτισμένοι κόσμοι αναγνωρίζουν όλοι και λατρεύουν τον Πατέρα του Σύμπαντος, τον αιώνιο δημιουργό και άπειρο συντηρητή ολόκληρης της δημιουργίας. Τα βουλευτικά πλάσματα των επάλληλων συμπάντων έχουν ξεκινήσει για την μακριά , με το μακρύ ταξίδι προς τον Παράδεισο, συναρπαστική προσπάθεια της αιώνιας περιπέτειας να φτάσουν τον Θεό τον Πατέρα. Ο υπερβατικός στόχος των παιδιών του χρόνου είναι να βρουν τον αιώνιο Θεό, να κατανοήσουν τη θεία του φύση, να αναγνωρίσουν τον Πατέρα του Σύμπαντος. Τα τον Θεό-γνωρίζοντα πλάσματα έχουν μία και μόνο υπέρτατη φιλοδοξία, μία μόνο διακαή επιθυμία και τούτη είναι να γίνουν, καθώς είναι στις σφαίρες τους, σαν εκείνον, όπως είναι στην εν Παραδείσω τελειότητα της προσωπικότητάς του, και στην συμπαντική του σφαίρα του ενάρετου μεγαλείου. Από τον πατέρα του Σύμπαντος που κατοικεί την αιωνιότητα εκπορεύεται η υπέρτατη εντολή, «Γίνετε τέλειοι, καθώς εγώ είμαι τέλειος.» Με αγάπη και έλεος οι αγγελιαφόροι του Παραδείσου μετέφεραν τη θεία αυτή παραίνεση κάτω μέσα

στους αιώνες και έξω μέσα στα σύμπαντα, ακόμη και σε πλάσματα τόσο ταπεινής, ζωικής προέλευσης, όπως οι φυλές των ανθρώπων της Ουράντια.

1:0.4 Η μεγαλειώδης και συμπαντική αυτή εντολή, του να αγωνισθεί κανείς για την κατάκτηση της τελειότητας του θείου είναι το πρώτιστο καθήκον και πρέπει να γίνει η υψηλότερη φιλοδοξία όλων των αγωνιζόμενων πλασμάτων της δημιουργίας του Θεού της τελειότητας. Η δυνατότητα αυτή της κατάκτησης της θείας τελειότητας είναι ο τελικός και βέβαιος προορισμός της αιώνιας πνευματικής προόδου όλων των ανθρώπων.

1:0.5 Οι θνητοί της Ουράντια μετά βίας μπορούν να ελπίζουν ότι θα γίνουν τέλειοι με την έννοια του απείρου, ωστόσο είναι απολύτως πιθανό για τις ανθρώπινες υπάρξεις, ξεκινώντας όπως ήδη κάνουν από αυτόν εδώ τον πλανήτη, να φθάσουν τον ουράνιο και θείο στόχο τον οποίο ο άπειρος Θεός έχει θέσει για το θνητό άνθρωπο. Και όταν επιτύχουν αυτό τον προορισμό, τότε θα γίνουν, σε ό,τι αφορά στην αυτοπραγμάτωση και το διανοητικό επίτευγμα, τόσο πλήρεις στον κόσμο τους της θείας τελειότητας, όσο είναι ο Θεός ο ίδιος στην δικιά του σφαίρα του απείρου και της αιωνιότητας. Τέτοια τελειότητα ίσως να μην είναι συμπαντική υπό την υλική έννοια, απεριόριστη, υπό τη διανοητική αντίληψη, ή τελική σε πνευματική εμπειρία, αλλά είναι τελική και ολοκληρωμένη από κάθε πεπερασμένη άποψη της θείας φύσης της βούλησης, της τελειότητας των ατομικών κινήτρων και της συνειδητοποίησης του Θεού.

1:0.6 Τούτη είναι η αληθής σημασία της θεϊκής εκείνης εντολής, «Γίνετε τέλειοι, καθώς εγώ είμαι τέλειος,» που πάντα ωθεί τον θνητό άνθρωπο προς τα εμπρός και τον ελκύει εσωτερικά, σ' αυτό τον μακρόχρονο και συναρπαστικό αγώνα για την κατάκτηση υψηλότερων και υψηλότερων επιπέδων πνευματικών αξιών και αληθών συμπαντικών εννοιών. Η εξαιρετική αυτή αναζήτηση του Θεού των συμπτάντων είναι το ύψιστο εγχείρημα των κατοίκων των κόσμων του χρόνου και του διαστήματος.

1. ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

1:1.1 Απ' όλα τα ονόματα με τα οποία ο Θεός ο Πατέρας είναι γνωστός στα σύμπαντα, εκείνα που τον χαρακτηρίζουν ως την Πρώτη Γενεσιουργό Αιτία και Συμπαντικό Κέντρο είναι τα πιο συχνά που συναντά κανείς. Ο Πρώτος Πατέρας είναι γνωστός με διάφορα ονόματα στα διάφορα σύμπαντα και στους διαφορετικούς τομείς του ίδιου σύμπαντος. Τα ονόματα που τα πλάσματα δίνουν στον Δημιουργό εξαρτώνται κατά πολύ από την άποψη των πλασμάτων για το Δημιουργό. Η Πρώτη γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο του Σύμπαντος ποτέ δεν απεκάλυψε τον εαυτό του με το όνομά του, μόνο τη φύση του. Αν πιστέψουμε ότι είμαστε παιδιά του Δημιουργού αυτού, το φυσικότερο είναι να τον αποκαλέσουμε, τελικά, Πατέρα. Τούτο, όμως, είναι ένα όνομα που εμείς επιλέγουμε και πηγάζει από την αναγνώριση της ατομικής μας σχέσης με την Πρώτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο.

1:1.2 Ο Πατέρας του Σύμπαντος ουδέποτε επιβάλλει κάποια αυθαίρετη αναγνώριση, επίσημη λατρεία, ή δουλική υπηρεσία στα, ελεύθερης βούλησης, ευφυή πλάσματα των συμπτάντων. Οι εξελικτικοί κάτοικοι των κόσμων του χρόνου και του διαστήματος πρέπει από μόνοι τους – στην ίδια καρδιά τους – να αναγνωρίσουν, να αγαπήσουν και εκούσια να τον λατρεύουν. Ο Δημιουργός αρνείται να υποχρεώσει, ή να απαιτήσει το σεβασμό της ελεύθερης βούλησης του πνεύματος των υλικών του πλασμάτων. Η τρυφερή αφοσίωση της ανθρώπινης βούλησης στο να πράττει την βούληση του Πατέρα είναι η κάλλιστη επιλογή δώρου από τον άνθρωπο στο Θεό. Στην πραγματικότητα, ο καθαγιασμός αυτός της βούλησης των πλασμάτων συνιστά το μόνο δωρο πραγματικής αξίας, που είναι δυνατόν να κάνει ο

άνθρωπος στον Πατέρα του Παραδείσου. Μέσα στο Θεό ο άνθρωπος ζει, κινείται και υπάρχει. Δεν υπάρχει τίποτε που να μπορεί να δώσει ο άνθρωπος στο Θεό πέραν της επιλογής του αυτής, να υπακούσει τη θέληση του Πατέρα ,και αποφάσεις τέτοιες, που λαμβάνονται από τα ευφυή, αυτόβουλα πλάσματα των συμπάντων, συνιστούν την πραγματικότητα της αληθούς εκείνης λατρείας της τόσο ικανοποιητικής για την κυριαρχούμενη από αγάπη φύση του Πατέρα Δημιουργού.

1:1.3 Όταν κάποτε συνειδητοποιήσετε πράγματι την παρουσία του Θεού, όταν αληθινά ανακαλύψετε το μεγαλειώδη Δημιουργό και αρχίσετε να βιώνετε την πραγματοποίηση της ενοικούσας παρουσίας του θείου ελεγκτή, τότε, ανάλογα με το διαφωτισμό σας και σύμφωνα με τον τρόπο και τη μέθοδο δια της οποίας οι θείοι Υιοί αποκαλύπτουν τον Θεό, θα βρείτε ένα όνομα για τον Πατέρα του Σύμπαντος, που θα επαρκώς εκφράζει την αντίληψη σας για την Πρώτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο. Και έτσι, σε διαφορετικούς κόσμους και σε διάφορα σύμπαντα, ο Δημιουργός γίνεται γνωστός μέσα από αναρίθμητα ονόματα, τα οποία, στο πνεύμα της σχέσεως όλα έχουν την ίδια σημασία, αλλά σε λέξεις και σύμβολα, το κάθε όνομα συμβολίζει το βαθμό, το βάθος της ενθρόνισης του στην καρδιά των πλασμάτων του σε οποιοδήποτε δεδομένο κόσμο.

1:1.4 Κοντά στο κέντρο του σύμπαντος των συμπάντων, ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι γενικά γνωστός με ονόματα που μπορούν να θεωρηθούν ότι σημαίνουν την Πρώτη Γενεσιουργό Αιτία. Ακόμη μακρύτερα, στα πέρατα των συμπάντων του διαστήματος, οι όροι που χρησιμοποιούνται για να προσδιορίσουν τον Πατέρα του Σύμπαντος πιο συχνά σημαίνουν το Συμπαντικό Κέντρο. Ακόμη μακρύτερα, στην αστρική δημιουργία , είναι γνωστός, όπως και στο αρχηγείο του δικού σας τοπικού σύμπαντος, ως η Πρώτη Δημιουργική Αιτία και το Θείο Κέντρο. Σ' έναν γειτονικό αστερισμό ο Θεός αποκαλείται Πατέρας των Συμπάντων. Σ' ένα άλλο, ο Άπειρος Συντηρητής και προς ανατολάς, αποκαλείται ο Θείος Ελεγκτής. Έχει επίσης ονομασθεί ο Πατέρας των Φώτων, το Δώρο της Ζωής και ο Παντοδύναμος Ένας.

1:1.5 Στους κόσμους εκείνους όπου ένας Παραδείσιος Υιός έζησε μία ζωή επιφοίτησης, ο Θεός είναι γενικά γνωστός με κάποιο όνομα ενδεικτικό της προσωπικής σχέσης, της τρυφερής στοργής και της πατρικής αφοσίωσης. Στα αρχηγεία του αστερισμού σας ο Θεός αναφέρεται ως ο Πατέρας του Σύμπαντος και σε άλλους πλανήτες στο δικό σας σύστημα των κατοικημένων κόσμων είναι με διάφορους τρόπους γνωστός, ως Πατέρας των Πατέρων, Πατέρας του Παραδείσου, Πατέρας της Χαβόνα και Πατέρας του Πνεύματος. Εκείνοι οι οποίοι γνώρισαν το Θεό δια της αποκάλυψης των επιφοιτήσεων των Υιών του Παραδείσου, ενδίδουν, τελικά, στη συναισθηματική έκκληση της τρυφερής σχέσης μεταξύ δημιουργήματος και Δημιουργού και αναφέρονται στο Θεό ως «τον Πατέρα μας.»

1:1.6 Σ' έναν πλανήτη όπου ζουν υπάρξεις φύλων, σ' έναν κόσμο όπου τα ορμέμφυτα της γονικής αγάπης είναι εγγενή στην καρδιά των ευφυών τους υπάρξεων, ο όρος Πατέρας γίνεται ένα πολύ εκφραστικό και κατάλληλο όνομα για τον αιώνιο Θεό. Στον πλανήτη σας την Ουράντια είναι περισσότερο γνωστός, σχεδόν συμπαντικά αποδεκτός με το όνομα Θεός. Το όνομα που του δίδεται ελάχιστη έχει σημασία. Το σημαντικό είναι ότι τον γνωρίζετε και διακαώς επιθυμείτε να του μοιάσετε. Οι παλαιοί προφήτες σας σωστά τον απεκάλεσαν «ο αιώνιος Θεός,» και αναφέρθηκαν σ' αυτόν ως εκείνον που «κατοικεί την αιωνιότητα..»

2. Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

1:2.1 Ο θεός αποτελεί βασική πραγματικότητα στον πνευματικό κόσμο. Ο Θεός είναι η πηγή της αλήθειας στις σφαίρες του νου. Ο Θεός επισκιάζει τα πάντα κατά μήκος των υλικών κόσμων. Για όλες τις δημιουργημένες διάνοιες ο Θεός είναι προσωπικότητα και για το σύμπαν των συμπάντων είναι η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο της αιώνιας πραγματικότητας. Ο Θεός δεν μοιάζει με άνθρωπο, ούτε με μηχανή. Ο Πρώτος Πατέρας είναι συμπαντικό πνεύμα, αιώνια αλήθεια, άπειρη πραγματικότητα και πατρική προσωπικότητα.

1:2.2 Ο αιώνιος Θεός είναι άπειρα μεγαλύτερος από την εξιδανικευμένη πραγματικότητα, ή το εξατομικευμένο σύμπαν. Ο Θεός δεν είναι απλά η υπέρτατη επιθυμία του ανθρώπου, η αντικειμενοποίηση της θνητή αναζήτησης. Ούτε ο Θεός είναι απλά μία ιδέα, η κραταιά-δυναμική του ορθού. Ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν αποτελεί το συνώνυμο της φύσης, ούτε η προσωποποίηση των φυσικών νόμων. Ο Θεός είναι υπερβατική πραγματικότητα, όχι απλά η παραδοσιακή αντίληψη του ανθρώπου πάνω στις υπέρτατες αξίες. Δεν είναι η ψυχολογική εστίαση πνευματικών εννοιών, ούτε «το υψηλότερο έργο του ανθρώπου.» Ο Θεός μπορεί να είναι οποιαδήποτε η όλες από τις θεωρήσεις αυτές του ανθρώπινου νου, αλλά είναι περισσότερο απ' αυτές. Είναι ο λυτρωτής και αγαπών Πατέρας όλων όσων απολαμβάνουν την πνευματική γαλήνη επί της γης και διακαώς επιθυμούν να βιώσουν τη σωτηρία της προσωπικότητας στο θάνατο.

1:2.3 Η πραγματικότητα της ύπαρξης του Θεού καταδεικνύεται στην ανθρώπινη εμπειρία δια της ενοίκησης σ' αυτόν της θείας παρουσίας, του πνευματικού Ελεγκτή που εστάλη από τον Παράδεισο για να ζήσει στο θνητό νου του ανθρώπου και από εκεί να βοηθήσει στην εξέλιξη της αθάνατης ψυχής στην αιώνια επιβίωση. Η παρουσία του θείου αυτού Προσαρμοστή στον ανθρώπινο νου αποκαλύπτεται από τρία εμπειρικά φαινόμενα:

1:2.41. Τη διανοητική ικανότητα του ανθρώπου να γνωρίσει τον Θεό – τη συνειδητοποίηση του Θεού.

1:2.52. Την πνευματική παρόρμηση να βρει τον Θεό – την αναζήτηση του Θεού

1:2.63. Την διακαή επιθυμία της προσωπικότητας να μοιάσει με τον Θεό – την ολόκαρδη επιθυμία να κάνει το θέλημα του Θεού.

1:2.7 Η ύπαρξη του Θεού δεν μπορεί ποτέ να αποδειχθεί με επιστημονικά πειράματα, ή με την αμιγή λογική της επαγωγικής αφαίρεσης. Ο Θεός μπορεί να γίνει αντιληπτός μόνο στους χώρους της ανθρώπινης εμπειρίας. Οποσδήποτε όμως, η αληθινή σύλληψη της πραγματικότητας του Θεού είναι αποδεκτή από τη λογική, αληθοφανής για τη φιλοσοφία, βασική για τη θρησκεία και αδιαχώριστη από κάθε προσδοκία για τη επιβίωση της προσωπικότητάς .

1:2.8 Όσοι γνωρίζουν το Θεό έχουν βιώσει το γεγονός της παρουσίας του. Τέτοιοι, θνητοί γνώστες του Θεού, διατηρούν στην ατομική τους εμπειρία τη μοναδική θετική απόδειξη της ύπαρξης του ζώντος Θεού, την οποία μπορεί ένα ανθρώπινο πλάσμα να προσφέρει σε ένα άλλο. Η ύπαρξη του Θεού είναι απολύτως μακράν κάθε δυνατότητας απόδειξης, πέραν της επαφής μεταξύ της συνειδητοποίησης του Θεού από τον ανθρώπινο νου και την Θεϊκή παρουσία του Προσαρμοστή της Σκέψης ο οποίος ενοικεί τη θνητή διάνοια και χορηγήθηκε στον άνθρωπο ως το ελεύθερο δώρο του Πατέρα του Σύμπαντος.

1:2.9 Θεωρητικά, μπορείτε να σκεφθείτε τον θεό ως τον Δημιουργό και είναι προσωπικά, ο δημιουργός του Παραδείσου και του κεντρικού σύμπαντος της τελειότητας, τα σύμπαντα, όμως, του χρόνου και του διαστήματος έχουν όλα δημιουργηθεί και οργανωθεί από το

Παραδείσιο Σώμα των Δημιουργών Υιών. Ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν είναι ο ίδιος δημιουργός του τοπικού σύμπαντος του Νέβαδον. Το σύμπαν στο οποίο ζείτε αποτελεί δημιουργία του Υιού του Μιχαήλ. Αν και ο Πατέρας δεν δημιουργεί ο ίδιος τα εξελικτικά σύμπαντα, ελέγχει, ωστόσο πολλές από τις συμπαντικές τους σχέσεις καθώς και ορισμένες από τις εκδηλώσεις των φυσικών, διανοητικών και πνευματικών μορφών ενέργειας. Ο Θεός ο Πατέρας είναι ο ίδιος δημιουργός του σύμπαντος του Παραδείσου και, συνεργαζόμενος με τον Αιώνιο Υιό, ο δημιουργός όλων των άλλων ατομικών συμπαντικών Δημιουργών.

^{1:2.10}Ως φυσικός ελεγκτής στο υλικό σύμπαν των συμπάντων, η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο λειτουργεί πάνω στα πρότυπα του αιώνιου Νησιού του Παραδείσου και, μέσω του κέντρου αυτού της απόλυτης βαρύτητας, ο αιώνιος Θεός ασκεί κοσμικό υπερέλεγχο στο φυσικό επίπεδο εξ ίσου στο κεντρικό σύμπαν και σ' ολόκληρο το σύμπαν των συμπάντων. Ως διάνοια, ο Θεός λειτουργεί στη Θεότητα του Αείρου Πνεύματος. Ως πνεύμα, ο Θεός εκδηλώνεται στο πρόσωπο του Αιώνιου Υιού καθώς και στα πρόσωπα των θείων παιδιών του Αιώνιου Υιού. Ο αλληλοσυσχετισμός αυτός της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου με τα ομόβαθμα Πρόσωπα και Απόλυτα του Παραδείσου ουδέ κατ' ελάχιστον αποκλείει την άμεση προσωπική δράση του Πατέρα του Σύμπαντος σ' ολόκληρη τη δημιουργία και σε όλα τα επίπεδα εφεξής. Δια της παρουσίας του κλασματοποιημένου πνεύματός του, ο Δημιουργός Πατήρ διατηρεί άμεση επαφή με τα πλάσματα παιδιά του και τα σύμπαντα που δημιούργησε.

3. Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

^{1:3.1}«Ο Θεός είναι πνεύμα.» Είναι μια συμπαντική πνευματική παρουσία. Ο Πατέρας του Σύμπαντος αποτελεί άπειρη πνευματική πραγματικότητα. Είναι «ο κυρίαρχος, αιώνιος, αθάνατος, αόρατος και μόνος πραγματικός Θεός.» Έστω και αν είστε «απόγονοι του Θεού,» δεν πρέπει να θεωρήσετε ότι ο Πατέρας σας μοιάζει στη μορφή και τα φυσικά χαρακτηριστικά, επειδή ειπώθηκε ότι δημιουργηθήκατε «κατ' εικόνα και ομοίωσή του» – ενοικούμενοι από τους Ελεγκτές των Μυστηρίων, που απεστάλησαν από την κεντρική κατοικία της αιώνιας παρουσίας του. Οι πνευματικές υπάρξεις είναι πραγματικές, παρά το ότι είναι αόρατες στα ανθρώπινα μάτια, ακόμα επειδή δεν έχουν σάρκα και αίμα.

^{1:3.2}Είπε ο παλιός προφήτης: «Ιδού, περνάει δίπλα μου και δεν τον βλέπω. Προχωρεί επίσης και δεν τον καταλαβαίνω.» Μπορεί να βλέπουμε συνέχεια τα έργα του Θεού, μπορεί να έχουμε σαφή συνείδηση των υλικών στοιχείων της μεγαλειώδους συμπεριφοράς του, αλλά σπάνια μπορούμε να ατενίσουμε τις ορατές εκδηλώσεις της θείας του φύσης, ούτε ακόμα να δούμε την παρουσία του επιτετραμμένου πνεύματος του της ανθρώπινης ενοικίσης.

^{1:3.3}Ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν είναι αόρατος επειδή αποκρύπτει τον εαυτό του μακριά από τα ταπεινά πλάσματα των υλιστικών αναπηριών και των περιορισμένων πνευματικών ικανοτήτων. Η κατάσταση μάλλον έχει: «Δεν μπορείτε να δείτε το πρόσωπό μου, διότι ουδείς θνητός μπορεί να με δει και να ζήσει.» Ουδείς υλικός άνθρωπος θα μπορούσε να δει το πνεύμα Θεό και να διατηρήσει την θνητή του ύπαρξη. Η αίγλη και η πνευματική λαμπρότητα της παρουσίας της θείας προσωπικότητας είναι αδύνατο να προσεγγισθεί από τις ταπεινότερες κατηγορίες των πνευματικών υπάρξεων, ή από οποιαδήποτε τάξη υλικών πλασμάτων. Η πνευματική φωτοβολία της προσωπικής παρουσίας του Πατέρα είναι «φως που κανείς θνητός δεν μπορεί να πλησιάσει, που κανένα υλικό πλάσμα δεν είδε, ή που μπορεί να δη.» Δεν είναι όμως απαραίτητο να δει κανείς το Θεό με τα μάτια της σάρκας για να τον διακρίνει με τη ματιά της πίστης του εξαγνισμένου νου.

1:3.4 Ο Πατέρας του Σύμπαντος μοιράζεται απόλυτα την πνευματική του φύση με τον συνυπάρχοντα εαυτό του, τον Αιώνιο Υιό του Παραδείσου. Τόσο ο Πατέρας όσο και ο Υιός, με τον ίδιο τρόπο μοιράζονται το συμπαντικό και αιώνιο πνεύμα ολοκληρωτικά και ανεπιφύλακτα με τον συνδεδεμένης προσωπικότητας ομοβαθμό τους, το Άπειρο Πνεύμα. Το πνεύμα του Θεού βρίσκεται εντός και δι' αυτού, απόλυτο. Στον Υιό υπάρχει ανεπιφύλακτο, στο Πνεύμα συμπαντικό ενώ σε όλες τις εκφάνσεις και δι' όλων είναι άπειρο.

1:3.5 Ο Θεός είναι ένα συμπαντικό πνεύμα. Ο Θεός είναι το συμπαντικό πρόσωπο. Η υπέρτατη ατομική πραγματικότητα της πεπερασμένης δημιουργίας είναι πνεύμα. Η ύπατη πραγματικότητα του ατομικού κόσμου είναι απολυτοειδές πνεύμα. Μόνο τα επίπεδα του απείρου είναι απόλυτα και μόνο στα επίπεδα αυτά υπάρχει η τελικότητα της ενοποίησης μεταξύ της ύλης, της διάνοιας και του πνεύματος.

1:3.6 Στα σύμπαντα, ο Θεός ο Πατέρας είναι δυνητικά ο υπερελεγκτής της ύλης, της διάνοιας και του πνεύματος. Μόνο δια του φτάνοντας μακράν κυκλώματος της προσωπικότητάς του ο Θεός συνδιαλέγεται κατευθείαν με τις προσωπικότητες των βουλευτικών πλασμάτων της αχανούς δημιουργίας του, αλλά δίνει την δυνατότητα επαφής (εκτός Παραδείσου) μόνο δια μέσω των παρουσιών των θραυσματοποιημένων οντοτήτων του, το θέλημα του Θεού μακριά στα σύμπαντα. Το πνεύμα αυτό του Παραδείσου που ενοικεί στο νου των θνητών του χρόνου και υποθάλλει την εξέλιξη της αθάνατης ψυχής του επιζώντος πλάσματος που έχει τη φύση και τη θεία υπόσταση του Πατέρα του Σύμπαντος. Οι διάνοιες όμως τέτοιων εξελικτικών πλασμάτων έχουν αρχή στα τοπικά σύμπαντα και πρέπει να κερδίσουν τη θεία τελειότητα με την επίτευξη των εμπειρικών αυτών μεταμορφώσεων πνευματικής κατάκτησης, που είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της επιλογής των πλασμάτων να πράξουν σύμφωνα με το θέλημα του Πατέρα εν τοις ουρανοίς.

1:3.7 Στην εσωτερική εμπειρία του ανθρώπου, η διάνοια βρίσκεται ενωμένη με την ύλη. Τέτοιες με την ύλη συνδεδεμένες διάνοιες δεν μπορούν να επιζήσουν του θανάτου. Η τεχνική της επιβίωσης περικλείεται σε αυτές τις προσαρμογές της ανθρώπινης βούλησης και σε αυτούς τους μετασχηματισμούς στην θνητή διάνοια όπου ένας τέτοιος έχων συνείδηση του Θεού νους σταδιακά γίνεται διδασκόμενος από το πνεύμα και τελικά οδηγούμενος από το πνεύμα. Η εξέλιξη αυτή της ανθρώπινης διάνοιας, από το σύνδεσμό της με την ύλη μέχρι την ένωσή της με το πνεύμα έχει ως αποτέλεσμα τη μεταστοιχείωση των εν δυνάμει πνευματικών φάσεων του θνητού νου σε μοροντιανές πραγματικότητες της αθάνατης ψυχής. Ο υπόδουλος στη ύλη θνητός νους προορίζεται να γίνει αυξανόμενα υλικός και συνακόλουθα να υποστεί την τελική απάλειψη της προσωπικότητας. Ο προσχωρών στο πνεύμα νους προορίζεται να γίνει περισσότερο πνευματικός και να επιτύχει την ύπατη ένωση με το επιζώντα και καθοδηγούν θείο πνεύμα και έτσι να κατακτήσει τη επιβίωση και την αιωνιότητα της ατομικής ύπαρξης.

1:3.8 Προέρχομαι από το Αιώνιο και έχω επανειλημμένα επιστρέψει στην παρουσία του Πατέρα του Σύμπαντος. Γνωρίζω την πραγματικότητα και την προσωπικότητα της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, του Αιώνιου και Συμπαντικού Πατέρα. Γνωρίζω ότι, ενώ ο Θεός ο μέγας είναι απόλυτος, αιώνιος και άπειρος, είναι επίσης αγαθός, θείος και φιλεύσπλαχνος. Γνωρίζω την αλήθεια των θαυμαστών διαβεβαιώσεων: «Ο Θεός είναι πνεύμα» και «ο Θεός είναι αγάπη», ενώ και οι δύο αυτές ιδιότητες αποκαλύπτονται πληρέστατα στο σύμπαν μέσω του Αιώνιου Υιού.

4. ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

1:4.1 Το άπειρο της τελειότητας του Θεού είναι τέτοιο, ώστε να τον κάνει να αποτελεί αιώνιο μυστήριο. Και το μεγαλύτερο από όλα τα άλυτα μυστήρια του Θεού είναι το φαινόμενο της από το θείο ενοίκησης των θνητών μυαλών. Ο τρόπος με τον οποίο ο Πατέρας του Σύμπαντος διαμένει με τα πλάσματα του χρόνου είναι το πλέον βαθύ μυστήριο απ' όλα τα μυστήρια του σύμπαντος. Η θεία παρουσία στον ανθρώπινο νου αποτελεί το μυστήριο των μυστηρίων.

1:4.2 Το φυσικό σώμα των θνητών είναι «ο ναός του Θεού.» Παρά το γεγονός ότι οι Κυρίαρχοι Δημιουργοί Υιοί έρχονται κοντά στα πλάσματα των κατοικημένων κόσμων τους και «τραβούν όλους τους ανθρώπους κοντά τους », παρά το ότι «στέκονται στην πόρτα» της συνείδησης και «χτυπούν» και ευφραίνονται να μπαίνουν σε όλους όσους τους «ανοίγουν την πόρτα της καρδιάς τους,» παρά το γεγονός ότι σαφώς υπάρχει η στενή αυτή προσωπική επικοινωνία μεταξύ των Δημιουργών Υιών και των θνητών τους πλάσμάτων, παρ' όλ' αυτά, οι θνητοί άνθρωποι διαθέτουν κάτι από τον ίδιο το Θεό, κάτι που πραγματικά κατοικεί εντός τους. Γι' αυτό και τα σώματα τους είναι ναός.

1:4.3 Όταν ολοκληρώσετε τη ζωή σας εδώ κάτω, όταν η πορεία σας, στην προσωρινή σας μορφή, έχει διατρέξει επί της γης, όταν το δοκιμαστικό σας ταξίδι στη σάρκα τελειώσει, όταν η σκόνη που αποτελεί το θνητό σκήνωμα « επιστρέψει στη γη απ' όπου προήλθε», τότε, όπως έχει αποκαλυφθεί, το ενοικούν «Πνεύμα θα επιστρέψει στον Θεό που το διέθεσε.» Μέσα σε κάθε θνητό πλάσμα του πλανήτη αυτού διαμένει ένα κλάσμα του Θεού, ένα κομμάτι του Θεού, ένα τμήμα και δώρο του θείου. Δεν σας ανήκει ακόμη, δικαιωματικά, αλλά έχει σχεδιαστεί με το σκοπό να γίνει ένα μαζί σας, αν επιζήσετε της θνητής ύπαρξης.

1:4.4 Ερχόμαστε διαρκώς αντιμέτωποι με το μυστήριο αυτό του Θεού. Σαστίζουμε με το αυξανόμενο ξεδίπλωμα του ατέλειωτου πανοράματος της αλήθειας της άπειρης αγαθότητάς του, του ατέλειωτου ελέους, της απaráμιλλης σοφία και του υπέροχου χαρακτήρα του.

1:4.5 Το θείο μυστήριο συνίσταται στην εγγενή διαφορά η οποία υφίσταται μεταξύ του πεπερασμένου και του άπειρου, του εγκόσμιου και του αιώνιου, του περιορισμένου χωροχρονικού πλάσματος και του Συμπαντικού Δημιουργού, του υλικού και του πνευματικού, της ατέλειας του ανθρώπου και της τελειότητας της Παραδείσιας Θεότητας. Ο Θεός της συμπαντικής αγάπης αλάθητα εκδηλώνει τον εαυτό του σε κάθε ένα από τα πλάσματα του, μέχρι της πλήρωσης της ικανότητάς αυτού του πλάσματος να κατανοήσει πνευματικά, τις ποιότητες της θείας αλήθειας, του κάλλους και της αγαθότητας.

1:4.6 Σε κάθε πνευματική ύπαρξη και σε κάθε θνητό πλάσμα, σε κάθε σφαίρα και σε κάθε κόσμο του σύμπαντος των συμπάντων, ο Πατέρας του Σύμπαντος αποκαλύπτει ολόκληρο τον ελεήμονα και θείο του εαυτό, που μπορεί να διακριθεί, ή να κατανοηθεί από παρόμοιες πνευματικές υπάρξεις, ή θνητά πλάσματα. Ο Θεός δεν εξατομικεύεται, πνευματικά, ή υλικά. Η θεία παρουσία την οποία κάθε παιδί του σύμπαντος απολαμβάνει σε κάθε δεδομένη στιγμή περιορίζεται μόνο από την ικανότητα του συγκεκριμένου πλάσματος να αντιληφθεί και να διακρίνει τις πνευματικές πραγματικότητες του πέραν της ύλης κόσμου.

1:4.7 Ως μια πραγματικότητα στην ανθρώπινη πνευματική εμπειρία, ο Θεός δεν αποτελεί μυστήριο. Όταν όμως κάποια προσπάθεια γίνεται για να απλοποιηθούν οι πραγματικότητες του πνευματικού κόσμου στα φυσικά μυαλά του υλικού κόσμου, το μυστήριο εμφανίζεται. Μυστήρια τόσο λεπτά και βαθιά που μόνον η πίστης του Θεογνώστη θνητού μπορεί να επιτύχει το φιλοσοφικό θαύμα της αναγνώρισης του Απείρου από το πεπερασμένο, την

διάκριση του αιώνιου Θεού από τους εξελισσόμενους θνητούς των υλικών κόσμων του χρόνου και χώρου.

5. Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

1:5.1 Μην αφήσετε το μέγεθος του Θεού, το άπειρό του, είτε να σκοτεινιάσει, ή να εκλείψει την προσωπικότητά του. «Δεν θ' ακούσει εκείνος που σχεδίασε το αυτί; Δεν θα δει εκείνος που σχημάτισε τον οφθαλμό;» Ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι η ακμή της θείας προσωπικότητας. Είναι η απαρχή και ο προορισμός της προσωπικότητας σ' ολόκληρη τη δημιουργία. Ο Θεός είναι και άπειρος και ατομικός. Είναι μία άπειρη προσωπικότητα. Ο Πατέρας αληθώς είναι μια προσωπικότητα, παρά το ότι το άπειρο του προσώπου του τον τοποθετεί για πάντα μακράν της απόλυτης κατανόησης των υλικών και πεπερασμένων υπάρξεων.

1:5.2 Ο Θεός είναι πολύ περισσότερο από μία προσωπικότητα, όπως η προσωπικότητα κατανοείται από τον ανθρώπινο νου. Είναι ακόμη πολύ περισσότερος από οποιαδήποτε δυνατή θεώρηση μιας υπερπροσωπικότητας. Είναι όμως εντελώς μάταιο να συζητούμε τέτοιες ακατανόητες θεωρήσεις της θείας προσωπικότητας με τη διάνοια των πλασμάτων της ύλης των οποίων το μέγιστο της αντίληψης για την πραγματικότητα του είναι συνίσταται στην ιδέα και το ιδανικό της προσωπικότητας. Η υψηλότερη δυνατή θεώρηση του Συμπαντικού Δημιουργού από τα πλάσματα της ύλης περικλείεται εντός των πνευματικών ιδεωδών της εξυψωμένης θεώρησης της θείας προσωπικότητας. Για το λόγο αυτό, αν και μπορεί να γνωρίζετε ότι ο Θεός πρέπει να είναι κατά πολύ μεγαλύτερος από την ανθρώπινη θεώρηση της προσωπικότητας, το ίδιο καλά γνωρίζετε ότι ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν μπορεί να είναι τίποτε λιγότερο από μία αιώνια, άπειρη, αληθινή, καλή και ωραία προσωπικότητα.

1:5.3 Ο Θεός δεν κρύβεται από κανένα από τα πλάσματά του. Είναι απλησίαστος σε τόσες πολλές τάξεις υπάρξεων μόνο διότι «κατοικεί σε ένα φως, το οποίο ουδέν υλικό πλάσμα δύναται να πλησιάσει.» Το άπειρο και το μεγαλείο της θείας προσωπικότητας βρίσκεται πέραν της αντίληψης της ατελούς διάνοιας των εξελικτικών θνητών. Εκείνος «μετρά τα νερά με τη χούφτα του χεριού του, μετρά το σύμπαν με το άνοιγμα της παλάμης του. Είναι εκείνος που κάθεται στον κύκλο της γης, που τεντώνει τους ουρανούς σαν παραπέτασμα και τους απλώνει σαν σύμπαν για να κατοικήσει εκεί.» «Σηκώστε τα μάτια στα ύψη και κοιτάξτε ποιος δημιούργησε όλ' αυτά τα πράγματα, ποιος απαριθμεί τους κόσμους τους και τους φωνάζει όλους με τα' όνομά τους.» Και είναι επίσης αληθές ότι «τα αόρατα πράγματα του Θεού γίνονται εν μέρει κατανοητά από τα πράγματα που φτιάχτηκαν. Σήμερα, και όπως είσαστε, πρέπει να διακρίνετε τον αόρατο Κατασκευαστή μέσω της πολύμορφης και πολυποίκιλης δημιουργίας του, αλλά και δια της αποκάλυψης και της φροντίδας των Υιών του και των πολυάριθμων βοηθών τους.

1:5.4 Αν και ακόμα οι εκ της ύλης θνητοί δεν μπορούν να δουν το πρόσωπο του Θεού, θα έπρεπε να χαρούν με τη διαβεβαίωση ότι εκείνος είναι πρόσωπο. Δια της πίστης να αποδεκτούν την αλήθεια σύμφωνα με την οποία ο Πατέρας του Σύμπαντος τόσο πολύ αγάπησε τον κόσμο ώστε να φροντίσει για την αιώνια πνευματική πρόοδο των ταπεινών του κατοίκων. Ότι» αγαλλιάζει με τα παιδιά του». Δεν λείπει από το θεό καμία από τις υπεράνθρωπες και θείες ιδιότητες οι οποίες συνιστούν την προσωπικότητα ενός τέλει, αιώνιου, στοργικού και άπειρου Δημιουργού.

1:5.5 Στις τοπικές δημιουργίες (με εξαίρεση το προσωπικό των υπερσμπάντων), Ο Θεός δεν έχει καμία προσωπική ή διαμονής εκδήλωση εκτός από τους Παραδείσιους Δημιουργούς Υιούς, οι οποίοι είναι οι πατέρες των κατοικημένων κόσμων και οι κυρίαρχοι των τοπικών σμπάντων. Αν η πίστη του πλάσματος ήταν τέλεια, θα γνώριζε με βεβαιότητα ότι αν είχε δη έναν Δημιουργό Υιό θα είχε δη τον Πατέρα του Σύμπαντος. Ψάχνοντας για τον Πατέρα, δεν θα ζητούσε, ούτε θα ανέμενε να δη άλλον από τον Υιό. Ο θνητός άνθρωπος απλά δεν μπορεί να δει τον Θεό μέχρις ότου επιτύχει ολοκληρωμένη πνευματική μεταμόρφωση και εν πράξει φτάσει στον Παράδεισο.

1:5.6 Η φύση των Δημιουργών Υιών του Παραδείσου δεν περιβάλλει όλα τα ανεπιφύλακτα δυναμικά του σμπαντικού απόλυτου της άπειρης φύσης της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, ο Πατέρας του Σύμπαντος, όμως, είναι με κάθε τρόπο *θεικά* παρών στους Δημιουργούς Υιούς. Ο Πατέρας και οι Υιοί του είναι ένα. Οι Παραδείσιοι αυτοί Υιοί, της τάξης των Μιχαήλ είναι τέλειες προσωπικότητες, ακόμα και το πρότυπο για όλες τις προσωπικότητες των τοπικών σμπάντων από εκείνη του Λαμπερού και Πρωινού Αστέρα μέχρι κάτω εκείνης του ταπεινότερου ανθρώπινου πλάσματος της προοδευτικής ζωικής εξέλιξης.

1:5.7 Χωρίς το Θεό και εν εξαίρεσει του μεγαλειώδους κεντρικού προσώπου του, δεν θα υπήρχε προσωπικότητα, σ' ολόκληρο το αχανές σύμπαν των σμπάντων. *Ο Θεός είναι προσωπικότητα.*

1:5.8 Παρά το γεγονός ότι ο Θεός είναι μια δύναμη αιώνια, μια παρουσία μεγαλειώδους, ένα ιδεώδες υπερβατικό κι' ένα πνεύμα θαυμάσιο, παρά το ότι είναι όλα αυτά και άπειρα ακόμη περισσότερα, παρ' όλα ταύτα, είναι αληθινά και αιώνια μία τέλεια Δημιουργική προσωπικότητα, ένα πρόσωπο που μπορεί «να γνωρίσει και να γνωριστεί», που μπορεί «να αγαπήσει και να αγαπηθεί,» κάποιος που μπορεί να γίνει φίλος μας, ενώ κι' εσείς μπορείτε να γίνετε γνωστοί, όπως έχουν γίνει και άλλες ανθρώπινες υπάρξεις, ως φίλοι του Θεού. Είναι ένα πνεύμα αληθινό και μία πραγματικότητα πνευματική.

1:5.9 Όπως βλέπουμε τον Πατέρα του Σύμπαντος να αποκαλύπτεται δια του σύμπαντός του, όπως τον διακρίνουμε να ενοικεί στις μυριάδες των πλασμάτων, όπως τον βλέπουμε στο πρόσωπο των Κυρίαρχων Υιών του, όπως εξακολουθούμε να νοιώθουμε τη θεία του παρουσία εδώ και εκεί, κοντά και μακριά, ας μην αμφιβάλλουμε, ας μην αναρωτιόμαστε για τα πρωτεία της προσωπικότητάς του. Παρά όλες αυτές τις εκτεταμένες διανομές, παραμένει ένα πραγματικό πρόσωπο και αιώνια διατηρεί προσωπική επαφή με τα αμέτρητα πλήθη των διασκορπισμένων στο σύμπαν των σμπάντων πλασμάτων του.

1:5.10 Η αντίληψη της προσωπικότητας του Πατέρα του Σύμπαντος αποτελεί μια διευρυμένη και αληθέστερη θεώρηση του θεού, η οποία έφθασε στην ανθρωπότητα κυρίως δια της αποκάλυψης. Η λογική, η σοφία και η θρησκευτική εμπειρία όλες αναφέρονται και υπονοούν την προσωπικότητα του Θεού, αλλά συνολικά δεν την αποδεικνύουν. Ακόμη και ο ενοικών Προσαρμοστής της Σκέψης είναι προ-ατομικός. Η αλήθεια και η ωριμότητα κάθε θρησκείας είναι ευθέως ανάλογη με την αντίληψη της για την άπειρη προσωπικότητα του Θεού και με την σύλληψη της για την απόλυτη ενότητα της Θεότητας. Η ιδέα ενός προσωπικού Θεού, γίνεται τότε το μέτρο της θρησκευτικής ωριμότητας, αφού προηγούμενα η θρησκεία έχει αρχικά διαμορφώσει την άποψη για την ενότητα του Θεού.

1:5.11 Η πρωτόγονη θρησκεία είχε πολλούς προσωπικούς θεούς και ήταν φτιαγμένοι κατ' εικόνα του ανθρώπου. Η αποκάλυψη επιβεβαιώνει την αξιοπιστία της θεώρησης της

προσωπικότητας του Θεού, η οποία είναι απλά δυνατή στο επιστημονικό αξίωμα μιας Αρχικής Αιτίας και είναι μονο προσωρινά υποδηλούμενη στη φιλοσοφική ιδέα της Συμπαντικής Ενότητας. Μόνο δια μέσο της προσεγγίσεως της προσωπικότητας μπορεί κάποιος να αρχίσει να αντιλαμβάνεται την ενότητα του Θεού. Η άρνηση της προσωπικότητας της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου δεν αφήνει σε κάποιον παρά την επιλογή δύο φιλοσοφικών διλημμάτων: του υλισμού η του πανθεϊσμού.

1:5.12 Στον στοχασμό της Θεότητας, η θεώρηση της προσωπικότητας πρέπει να διαχωριστεί από την άποψη της υλικής ύπαρξης. Το υλικό σώμα δεν αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της προσωπικότητας είτε του ανθρώπου είτε του Θεού. Το σφάλμα της υλικής ύπαρξης φαίνεται στα δύο άκρα της ανθρώπινης φιλοσοφίας. Στον υλισμό, εφ' όσον ο άνθρωπος χάνει το σώμα του πεθαίνοντας,, παύει να υπάρχει ως προσωπικότητα. Στον πανθεϊσμό, εφ' όσον ο θεός δεν έχει σώμα, δεν είναι επομένως πρόσωπο. Ο υπερ-ανθρώπινος τύπος της ανεπισσώμενης προσωπικότητας λειτουργεί σε μια ένωση διάνοιας και πνεύματος.

1:5.13 Η προσωπικότητα δεν είναι απλά μία ιδιότητα του Θεού. Ισχύει, μάλλον, για το σύνολο της συντονισμένης άπειρης φύσης και της ενοποιημένης θείας βούλησης η οποία εκθέτεται στην αιωνιότητα και τη συμπαντικότητα της τέλει έκφρασης. Η προσωπικότητα, υπό την υπέρτατη έννοια, είναι η αποκάλυψη του Θεού στο σύμπαν των συμπτάντων.

1:5.14 Ο Θεός, όντας αιώνιος, συμπαντικός, απόλυτος και άπειρος, δεν μεγαλώνει σε γνώση, ή αυξάνει σε σοφία . Ο Θεός δεν αποκτά εμπειρίες, όπως ο θνητός άνθρωπος μπορεί να εικάσει, ή να κατανοήσει, μπορεί ωστόσο, μέσα στην κυριαρχία της ίδιας του αιώνιας προσωπικότητας, να απολαύσει τις συνεχείς αυτές επεκτάσεις της αυτοπραγμάτωσης, οι οποίες είναι, κατά κάποιο τρόπο, συγκρίσιμες και ανάλογες με την κατάκτηση νέων εμπειριών από τα πεπερασμένα πλάσματα των εξελικτικών κόσμων.

1:5.15 Η απόλυτη τελειότητα του άπειρου θεού θα ήταν η αιτία στο να υποφέρει τους τρομερούς περιορισμούς στην ανεπιφύλακτη τελικότητα της τελειότητάς του, αν δεν ήταν γεγονός ότι ο Πατέρας του Σύμπαντος συμμετέχει άμεσα στον αγώνα της προσωπικότητας κάθε ατελούς ψυχής μέσα στο απέραντο σύμπαν που αναζητά, με τη θεία βοήθεια, να ανέλθει στους πνευματικά τέλει κόσμους πάνω ψηλά. Αυτή η προοδευτική εμπειρία κάθε πνευματικής ύπαρξης και κάθε θνητού πλάσματος σ' ολόκληρο το σύμπαν των συμπτάντων είναι μέρος της αεί- επεκτεινόμενης Θείας -συνειδητοποίησης του μηδέποτε -λήγοντος θείου κύκλου της ακατάπαυστης αυτοπραγμάτωσης.

1:5.16 Είναι κυριολεκτικά αληθές: «Σε όλες σας τις θλίψεις, θλίβεται.» «Σε όλους τους θριάμβους σας, θριαμβεύει εντός σας και μαζί σας.» Το προ-ατομικό του θείου πνεύμα είναι ένα αληθινό κομμάτι από εσάς. Το Νησί του Παραδείσου ανταποκρίνεται σε όλες τις φυσικές μεταμορφώσεις του σύμπαντος των συμπτάντων. Ο Αιώνιος Υιός περιλαμβάνει όλα τα πνευματικά ορμέφυτα ολόκληρης της δημιουργίας. Ο Συνδεδεμένος Δρων περιβάλλει κάθε διανοητική έκφραση του διεκρινόμενου κόσμου. Ο Πατέρας του Σύμπαντος πραγματώνεται στην πλήρωση της θείας συνειδητοποίησης κάθε ατομικής εμπειρίας των προοδευτικών αγώνων των διεκρινόμενων διανοιών και των ανεπισσώμενων πνευμάτων κάθε οντότητας, ύπαρξης και προσωπικότητας, ολόκληρης της εξελικτικής δημιουργίας του χρόνου και του διαστήματος. Και όλα τούτα είναι κυριολεκτικά αληθή, αφού «εν Αυτώ όλοι ζούμε και λειτουργούμε και υπάρχουμε.»

6. Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΣΥΜΠΑΝ.

1:6.1 Η ανθρώπινη προσωπικότητα είναι η χωρο-χρονική σκιά της εικόνας που απλώνεται από τη θεία προσωπικότητα του Δημιουργού. Και καμία πραγματικότητα δεν μπορεί ποτέ να γίνει επαρκώς κατανοητή από την εξέταση της σκιάς της. Οι σκιές πρέπει να ερμηνεύονται σε σχέση με την πραγματική υπόσταση.

1:6.2 Ο Θεός για την επιστήμη είναι ένα αίτιο, για τη φιλοσοφία μια ιδέα, για τη θρησκεία ένα πρόσωπο, ακόμα και ο τρυφερός ουράνιος Πατέρας. Ο θεός για την επιστήμη είναι μια πρωταρχική δύναμη, για τον φιλόσοφο μια υπόθεση ενότητας, για το θρησκευόμενο μια ζώσα πνευματική εμπειρία. Η ανεπαρκής ανθρώπινη θεώρηση για την προσωπικότητα του Πατέρα του Σύμπαντος μπορεί να βελτιωθεί μόνο με την πνευματική πρόοδο του Ανθρώπου στο σύμπαν και θα γίνει πραγματικά ικανοποιητική τότε μόνον, όταν οι προσκυνητές του χρόνου και του διαστήματος φθάσουν, τελικά, στο θείο εναγκαλισμό του ζώντος, εν Παραδείσω, Θεού.

1:6.3 Ποτέ μην παραβλέψετε τις αντιποδικές απόψεις της προσωπικότητας, όπως αυτή εκλαμβάνεται από το Θεό και τον άνθρωπο. Ο Άνθρωπος θεωρεί και αντιλαμβάνεται την προσωπικότητα από τη σκοπιά του πεπερασμένου προς το άπειρο. Ο Θεός κοιτά από το άπειρο προς το πεπερασμένο. Ο άνθρωπος διαθέτει τον κατώτερο τύπο προσωπικότητας. Ο Θεός την ανώτατη, ακόμα και την υπέρτατη, την ύπατη και την απόλυτη. Γι' αυτό, ακόμη και η πληρέστερη πάνω στη θεία προσωπικότητα άποψη έπρεπε υπομονετικά να περιμένει την εμφάνιση των βελτιωμένων αντιλήψεων της ανθρώπινης προσωπικότητας, ιδιαίτερα την ανώτατη αποκάλυψη της θνητής αλλά και θείας μαζί προσωπικότητας στην επί της Ουράνια επιφοιτώσης ζωής του Μιχαήλ, του Δημιουργού Υιού.

1:6.4 Το προ-ατομικό θείο πνεύμα που ενοικεί τη θνητή διάνοια φέρει, στην παρουσία του αυτή καθ' εαυτή, την έγκυρη απόδειξη της πραγματικής του ύπαρξης, η κατανόηση όμως της θείας προσωπικότητας μπορεί να επιτευχθεί μόνο δια της πνευματικής επίγνωσης της γνήσιας, προσωπικής θρησκευτικής εμπειρίας. Κάθε άτομο, ανθρώπινο ή θείο, μπορεί να αναγνωρισθεί και να γίνει κατανοητό εντελώς ανεξάρτητα από τις εξωτερικές αντιδράσεις ή της υλικής παρουσίας αυτού του ατόμου.

1:6.5 Κάποιος βαθμός ηθικής συνάφειας και πνευματικής αρμονίας είναι απαραίτητος για να αναπτυχθεί φιλία μεταξύ δύο ατόμων. Μία γεμάτη αγάπη προσωπικότητα δεν μπορεί να αποκαλύψει τον εαυτό της σε κάποιον που δεν αγαπά. Ακόμα για να πλησιάσει ο άνθρωπος την γνωριμία της θείας προσωπικότητας, όλες οι δυνάμεις της ανθρώπινης προσωπικότητας πρέπει να είναι εξολοκλήρου αφοσιωμένες στην προσπάθεια αυτή. Με κρύα καρδιά, μερική αφοσίωση θα είναι μη αποτελεσματική.

1:6.6 Όσο περισσότερο ολοκληρωμένα ο άνθρωπος κατανοεί τον εαυτό του και εκτιμά τις αξίες της προσωπικότητας των συντρόφων του, τόσο περισσότερο βαθιά θα επιθυμήσει να γνωρίσει την Αρχική Προσωπικότητα και τόσο με περισσότερο ειλικρίνεια ένας τέτοιος Θεο-γνώστης άνθρωπος θα αγωνιστεί να μοιάσει με την Αυθεντική Προσωπικότητα. Μπορεί να διαφωνείτε για τις απόψεις περί Θεού, αλλά η εμπειρία κοντά του και εντός του υπάρχει υπεράνω και πέραν κάθε ανθρώπινης αμφισβήτησης και απλής διανοητικού λογισμού. Ο Θεο-γνώστης άνθρωπος περιγράφει τις πνευματικές του εμπειρίες όχι για να πείσει τους άπιστους, αλλά για την διαφώτιση και αμοιβαία ικανοποίηση των πιστών.

1:6.7 Το να υποθέτουμε ότι το σύμπαν μπορεί να γνωρισθεί, ότι είναι δυνατόν να κατανοηθεί, είναι το να υποθέτουμε ότι το σύμπαν είναι διανοητικό κατασκεύασμα και διαχειριζόμενο από προσωπικότητα. Ο ανθρώπινος νους μπορεί να συλλάβει μόνον τα διανοητικά

φαινόμενα άλλων διανοιών, είτε είναι αυτές ανθρώπινες, ή υπεράνθρωπες. Αν η προσωπικότητα ενός ανθρώπου μπορεί να έχει την εμπειρία του σύμπαντος, υπάρχει μία θεία διάνοια και μια πραγματική προσωπικότητα κρυμμένη κάπου μέσα στο σύμπαν αυτό.

1:6.8 Ο θεός είναι πνεύμα – πνευματική προσωπικότητα. Ο άνθρωπος είναι επίσης πνεύμα – εν δυνάμει πνευματική προσωπικότητα. Ο Ιησούς της Ναζαρέτ έφθασε στην πλήρη πραγμάτωση αυτής της εν δυνάμει πνευματικής προσωπικότητας δια της ανθρώπινης εμπειρίας του. Για το λόγο αυτό, η ζωή του κατά την οποία έκαμε το θέλημα του Πατέρα, γίνεται για τον άνθρωπο η πιο πραγματική και ιδανική αποκάλυψη της προσωπικότητας του Θεού. Έστω και αν η προσωπικότητα του Πατέρα του Σύμπαντος γίνεται αντιληπτή μόνο δια της πραγματικής θρησκευτικής εμπειρίας, η επί της γης ζωή του Ιησού μας εμπνέει με την τέλεια εκδήλωση αυτής της πραγμάτωσης και της αποκάλυψης της προσωπικότητας του Θεού μέσα από μία αληθινά ανθρώπινη εμπειρία.

7. Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ

1:7.1 Όταν ο Ιησούς μιλούσε για τον «ζώντα Θεό,» αναφερόταν σε μία ατομική Θεότητα – τον Πατέρα εν τοις ουρανοίς. Η θεώρηση της Θείας προσωπικότητας διευκολύνει τη συντροφικότητα. Ευνοεί την νοήμονα λατρεία. Προωθεί την αναζωογονητική εμπιστοσύνη. Αλληλεπιδράσεις μπορεί να υπάρξουν μεταξύ μη ατομικών πραγμάτων, αλλά όχι συντροφικότητα. Η συντροφική σχέση πατέρα και παιδιού, όπως και μεταξύ Θεού και ανθρώπου, δεν μπορεί να απολαμβάνεται εκτός αν και οι δύο είναι άτομα. Μόνον οι προσωπικότητες μπορούν να επικοινωνήσουν η μία με την άλλη, αν και η προσωπική αυτή επικοινωνία μπορεί σε μεγάλο βαθμό να διευκολυνθεί δια της παρουσίας ακριβώς μιας τέτοιας απρόσωπης οντότητας, όπως είναι ο Προσαρμοστής της Σκέψης.

1:7.2 Ο άνθρωπος δεν κατορθώνει ένωση με το Θεό, όπως μια σταγόνα νερού θα μπορούσε να βρει την ένωση με τη θάλασσα. Ο άνθρωπος επιτυγχάνει θεία ένωση δια της προοδευτικής αμοιβαίας πνευματικής σχέσης, δια της προσωπικότητας επικοινωνίας με τον προσωπικό Θεό, με την αυξανόμενη επίτευξη της θείας φύσης μέσα από την ολόψυχη και νοήμονα συμμόρφωση του προς τη θεία βούληση. Μία τέτοια μεγαλειώδη σχέση μπορεί να υπάρξει μόνο μεταξύ προσωπικοτήτων.

1:7.3 Η ιδέα της αλήθειας μπορεί ίσως να βρεθεί πέραν της προσωπικότητας, η ιδέα του κάλλους μπορεί να υπάρξει χωρίς προσωπικότητα, η ιδέα όμως της θείας αγαθότητας, είναι δυνατόν να κατανοηθεί, μόνον σε σχέση με την προσωπικότητα. Μόνο ένα πρόσωπο μπορεί να αγαπήσει και να αγαπηθεί. Ακόμα και η ομορφιά και η αλήθεια θα ήταν διαζευγμένες από την ελπίδα της επιβίωσης αν δεν αποτελούσαν ιδιότητες ενός ατομικού Θεού, ενός αγαπόντος Πατέρα.

1:7.4 Δεν μπορούμε να κατανοήσουμε απόλυτα το πώς ο Θεός μπορεί να είναι πρωταρχικός, αναλλοίωτος, παντοδύναμος και τέλειος, ενώ ταυτόχρονα να περιβάλλεται από ένα αεί μεταβαλλόμενο και προφανώς από νόμους περιοριζόμενο σύμπαν, ένα σύμπαν εξελικτικό με σχετικές ατέλειες. Μπορούμε όμως να γνωρίσουμε μια τέτοια αλήθεια δια της ιδίας προσωπικής μας εμπειρίας αφού όλοι διατηρούμε την ταυτότητα της προσωπικότητάς μας και την ενότητα της θέλησης παρά τις συνεχείς αλλαγές τόσο του εαυτού μας όσο και του περιβάλλοντός μας.

1:7.5 Η ύπατη συμπαντική πραγματικότητα δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή με τα μαθηματικά, τη λογική, ή τη φιλοσοφία, μόνο με την προσωπική εμπειρία στην προοδευτική συμμόρφωση στο θείο θέλημα ενός προσωπικού Θεού. Ούτε η επιστήμη, ή η φιλοσοφία,

ούτε η θεολογία μπορεί να επικυρώσει την προσωπικότητα του Θεού. Μόνο η προσωπική εμπειρία των υιών της πίστης του ουράνιου Πατέρα μπορεί να επηρεάσει την ουσιαστική πνευματική συνειδητοποίηση της προσωπικότητας του Θεού.

1:7.6 Η ανώτερη θεώρηση της συμπαντικής προσωπικότητας σημαίνει: ταυτότητα, αυτοσυνείδηση, αυτό-θέληση και δυνατότητα αυτό-αποκάλυψης.. Και τα χαρακτηριστικά αυτά περαιτέρω υποδηλούν συναδελφότητα με άλλες, ισότιμες προσωπικότητες, σαν αυτή που υφίσταται μεταξύ των προσωπικοτήτων των εν Παραδείσω Θεοτήτων. Και η απόλυτη ενότητα των σχέσεων αυτών είναι τόσο τέλεια, ώστε το θείο να γίνεται γνωστό από το αδιαίρετο, από την ενότητα. «Ο Κύριος είναι ένα. » Το αδιαίρετο της προσωπικότητας δεν παρεμβάλλεται στην του Θεού χορήγηση του πνεύματος του για να ζήσει στις καρδιές των θνητών ανθρώπων. Το αδιαίρετο της προσωπικότητας του πατέρα ενός ανθρώπου δεν εμποδίζει την αναπαραγωγή θνητών υιών και θυγατέρων.

1:7.7 Η ιδέα αυτή του αδιαιρέτου σε συνδυασμό με την ιδέα της ενότητας υποδηλοί υπέρβαση αμφοτέρων του χρόνου και του χώρου από το Ύπατο του Θείου. Γι' αυτό, ούτε ο χώρος ούτε ο χρόνος μπορούν να είναι απόλυτα, ή άπειρα. Η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι εκείνο το άπειρο που ανεπιφύλακτα υπερβαίνει το σύνολο της διάνοιας, το σύνολο της ύλης και το σύνολο του πνεύματος.

1:7.8 Το γεγονός της ύπαρξης της Αγίας Τριάδας του παραδείσου κατ' ουδένα τρόπο παραβιάζει την αλήθεια της θείας ενότητας. Οι τρεις προσωπικότητες της Παραδείσιας Θεότητας είναι, σε όλες τις αντιδράσεις της συμπαντικής πραγματικότητας και σε όλες τις σχέσεις μεταξύ των πλασμάτων, ως μία. Ούτε η ύπαρξη των τριών αυτών αιώνιων προσώπων ακυρώνει την αλήθεια του αδιαιρετότητας του Θείου. Έχω πλήρη γνώση του γεγονότος ότι δεν έχω στην προσταγή μου καμία γλώσσα επαρκή για να κάνω σαφές στον ανθρώπινο νου το πώς παρουσιάζονται σε εμάς τα συμπαντικά αυτά προβλήματα. Δεν πρέπει ωστόσο να απογοητεύεστε: ακόμα και για τις ανώτερες προσωπικότητες, εκείνες που ανήκουν στη δική μου τάξη πλασμάτων του Παραδείσου, τα θέματα αυτά δεν είναι σαφή στο σύνολό τους. Να θυμάστε ακόμη ότι οι βαθυστόχαστες αυτές αλήθειες που αφορούν το Θείο θα αποσαφηνίζονται ολοένα και περισσότερο καθώς τα μυαλά σας θα γίνονται προοδευτικά πνευματοποιημένα κατά τις διαδοχικές εποχές της μακράς θνητής ανέλιξης προς τον Παράδεισο.

1:7.9 [Παρουσιάστηκε από έναν Θείο Σύμβουλο, μέλος της ομάδας των ουρανίων προσωπικοτήτων που επιφορτίστηκαν από τους Αρχαίους των Ημερών της Ουβέρσα, του αρχηγείου του εβδόμου υπερσύμπαντος, να εποπτεύσουν τους τομείς εκείνους της επερχόμενης αποκάλυψης η οποία σχετίζεται με τα πέραν των ορίων του τοπικού σύμπαντος του Νέβαδον θέματα. Μου έχει ανατεθεί να υποστηρίξω τα έγγραφα αυτά που παρουσιάζουν τη φύση και τις ιδιότητες του Θεού επειδή εκπροσωπώ την ανώτατη πηγή των διαθέσιμων για ένα τέτοιο σκοπό πληροφοριών σε κάθε κατοικημένο κόσμο. Έχω υπηρετήσει ως Θείος Σύμβουλος και στα επτά υπερσύμπαντα και έχω για πάρα πολύ καιρό διαμείνει στον Παράδεισο, το κέντρο των πάντων. Έχω πολλές φορές απολαύσει την υπέρτατη ευχαρίστηση της προσωρινής διαμονής κοντά στην άμεση, προσωπική παρουσία του Πατέρα του Σύμπαντος. Παρουσιάζω την πραγματικότητα και την αλήθεια της φύσης και των χαρακτηριστικών του Πατέρα με αδιαφιλονίκητο κύρος. Γνωρίζω περί τίνος ομιλώ.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 2

Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

2:0.1 Δοθέντος ότι η υψηλότερη δυνατή αντίληψη για το Θεό περικλείεται στα ανθρώπινα πρότυπα και ιδεώδη για την πρωταρχική και άπειρη προσωπικότητα, είναι θεμιτό, και μπορεί να αποδειχθεί χρήσιμο το να μελετήσουμε ορισμένα χαρακτηριστικά της θείας φύσης που συνθέτουν την προσωπικότητα του Θεού. Η φύση του Θεού μπορεί να γίνει καλύτερα κατανοητή με την αποκάλυψη του Πατέρα, την οποία ο Μιχαήλ του Νέβαδον εξέθεσε στις πολλαπλές του διδασκαλίες, αλλά και την υπέροχη θνητή ζωή του στην σάρκα. Η θεία φύση μπορεί, επίσης, να γίνει πληρέστερα κατανοητή από τον άνθρωπο, αν αυτός θεωρήσει τον εαυτό του παιδί του Θεού και αντιμετωπίσει τον Δημιουργό του Παραδείσου σαν ένα αληθινό, πνευματικό πατέρα.

2:0.2 Η φύση του Θεού μπορεί να μελετηθεί με την αποκάλυψη υπέρτατων ιδεών, ο θείος χαρακτήρας μπορεί να γίνει αντιληπτός από το νου ως απεικόνιση ουράνιων ιδανικών, η πλέον, ωστόσο, διαφωτιστική και πνευματικά εποικοδομητική από όλες τις αποκαλύψεις της θείας φύσης πρέπει να αναζητηθεί στην κατανόηση της θρησκευτικής ζωής του Ιησού της Ναζαρέτ, τόσο πριν όσο και μετά το επίτευγμά του της πλήρους συνειδητοποίησης του θείου. Αν η ενσάρκωση του Μιχαήλ θεωρηθεί ως υπόβαθρο της αποκάλυψης του Θεού στον άνθρωπο, μπορούμε να επιχειρήσουμε την έκφραση, με ανθρώπινα λεκτικά σύμβολα, ορισμένων ιδεών και ιδανικών που αφορούν την θεία φύση, τα οποία είναι δυνατόν να συνεισφέρουν στην περαιτέρω διαφώτιση και ενοποίηση της ανθρώπινης αντίληψης πάνω στη φύση και το χαρακτήρα της προσωπικότητας του Συμπαντικού Πατέρα.

2:0.3 Σε όλες τις προσπάθειές μας να διευρύνουμε και να πνευματικοποιήσουμε την ανθρώπινη αντίληψη για το Θεό, εμποδιζόμαστε τρομακτικά από την περιορισμένη ικανότητα του θνητού νου. Σοβαρά, επίσης, μας εμποδίζουν στην εκτέλεση της αποστολής μας οι περιορισμοί της γλώσσας καθώς και η πενία των μέσων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να απεικονίσουμε, ή να συγκρίνουμε, προσπαθώντας να περιγράψουμε θείες αξίες και να παρουσιάσουμε θρησκευτικές έννοιες στον πεπερασμένο, θνητό νου των ανθρώπων. Όλες οι προσπάθειές μας να διευρύνουμε την ανθρώπινη αντίληψη για το Θεό θα ήταν ανώφελες, αν δεν συνέβαινε ο θνητός νους να κατοικείται από τον πληρούντα Προσαρμοστή του Πατέρα του Σύμπαντος και να διαποτίζεται από το Πνεύμα της Αλήθειας του Δημιουργού Υιού. Εξαρτώμενος, λοιπόν, από την παρουσία των θείων αυτών πνευμάτων, μέσα στην ανθρώπινη καρδιά για βοήθεια, προκειμένου να διευρυνθεί η αντίληψη για τον Θεό, με χαρά αναλαμβάνω την εκτέλεση της εντολής που μου δόθηκε να προσπαθήσω την περαιτέρω απεικόνιση της φύσης του Θεού στον ανθρώπινο νου.

1. ΤΟ ΑΠΕΙΡΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

2:1.1 «Δεν μπορούμε να τον ανακαλύψουμε αγγίζοντας το Άπειρο. Τα θεία βήματα είναι άγνωστα.» «Η κατανόησή του είναι άπειρη και το μεγαλείο του ανεξερεύνητο.» Το εκτυφλωτικό φως της παρουσίας του Πατέρα είναι τέτοιο, που στα ταπεινά του πλάσματα φαίνεται «να κατοικεί στο πυκνό σκοτάδι.» Δεν είναι μόνο οι σκέψεις και τα σχέδιά του ανεξερεύνητα, "αλλά κάνει αναρίθμητα μεγάλα και θαυμαστά πράγματα". «Ο Θεός είναι μέγας. Δεν τον κατανοούμε, ούτε μπορούμε να ερευνήσουμε την ηλικία του.» «Θα κατοικήσει, πραγματικά, ο Θεός στη γη;» Προσοχή, ο ουρανός (το σύμπαν) και ο ουρανός των ουρανών (το σύμπαν των συμπάντων) δεν τον χωρούν.» «Πόσο ανεξερεύνητη είναι η κρίση του και πόσο απροσπέλαστοι οι τρόποι του.»

2:1.2 «Δεν υπάρχει παρά μόνο ένας Θεός, ο άπειρος Πατέρας, που επίσης είναι ένας πιστός Δημιουργός.» «Ο θείος Δημιουργός είναι μαζί και ο Συμπαντικός Διαθέτης, η απαρχή και η

μοίρα των ψυχών. Είναι η Ύψιστη Ψυχή, ο Πρωταρχικός Νους και το Χωρίς Όρια Πνεύμα ολόκληρης της δημιουργίας.» «Ο μέγας Ελεγκτής είναι αλάθητος. Λάμπει στο μεγαλείο και τη δόξα.» «Ο Δημιουργός Θεός στερείται παντελώς φόβου και εχθρότητας. Είναι αθάνατος, αιώνιος, αυθύπαρκτος, θείος και γενναιόδωρος.» «Πόσο αγνός και ωραίος, πόσο βαθύς και απροσμέτρητος είναι ο ουράνιος Προπάτορας των πάντων!» «Το άπειρο είναι κάτι παραπάνω από υπέροχο, επειδή μεταδίδει τον εαυτό του στον άνθρωπο. Είναι η αρχή και το τέλος, ο Πατέρας κάθε αγαθού και τέλειου σκοπού.» «Για τον Θεό όλα είναι δυνατά. Ο αιώνιος Δημιουργός είναι η αιτία των αιτιών.»

2:1.3 Παρά το άπειρο των καταπληκτικών εκδηλώσεων της αιώνιας και παγκόσμιας προσωπικότητας του Πατέρα, ο ίδιος έχει απόλυτη συνείδηση τόσο του απείρου, όσο και της αιωνιότητάς του. Κατά τον ίδιο τρόπο γνωρίζει πλήρως την τελειότητα και τη δύναμή του. Είναι η μοναδική ύπαρξη στο σύμπαν, πέρα από τους θείους ισόβαθμους του, που βιώνει μία τέλεια, επιτυχή και απόλυτη αποτίμηση του εαυτού του.

2:1.4 Ο Πατέρας διαρκώς και χωρίς να σφάλει ικανοποιεί τις ανάγκες της διαφορικότητας των αιτημάτων από τον εαυτό του, καθώς από καιρό σε καιρό αλλάζουν στους διάφορους τομείς του κυρίαρχου σύμπαντος. Ο μέγας Θεός γνωρίζει και κατανοεί τον εαυτό του. Έχει άπειρη συνείδηση όλων των πρωταρχικών του χαρακτηριστικών της τελειότητας. Ο Θεός δεν είναι κάποιο κοσμικό ατύχημα. Ούτε πειραματιστής του σύμπαντος. Οι Ηγεμόνες του Σύμπαντος μπορούν να εμπλέκονται σε περιπέτειες. Οι Πατέρες των Αστερισμών μπορούν να πειραματίζονται. Οι επικεφαλές των συστημάτων μπορούν να εξασκούνται. Ο Πατέρας, όμως, του Σύμπαντος βλέπει το τέλος από την αρχή, το θείο του σχέδιο και οι αιώνιοι στόχοι του αγκαλιάζουν και κατανοούν, στην πραγματικότητα, όλα τα πειράματα και όλα τα τολμήματα των υποτελών του, σε κάθε κόσμο, σύστημα και αστερισμό, σε κάθε σύμπαν της απέραντης κυριότητάς του.

2:1.5 Τίποτα δεν είναι καινούργιο για το Θεό και κανένα κοσμικό γεγονός δεν τον εκπλήσσει. Κατοικεί στον κύκλο της αιωνιότητας. Είναι χωρίς αρχή και χωρίς τέλος ημερών. Για τον Θεό δεν υπάρχει παρελθόν, παρόν, ή μέλλον. Ο χρόνος είναι πάντα το παρόν, σε κάθε δεδομένη στιγμή. Είναι το μέγα και μοναδικό «ΕΙΜΑΙ».

2:1.6 Ο πατέρας του Σύμπαντος είναι απόλυτα και απεριόριστα άπειρος σε όλα του τα χαρακτηριστικά. Και τούτο το γεγονός αφ' εαυτού τον αποκλείει αυτόματα από κάθε άμεση, προσωπική επικοινωνία με τις πεπερασμένες, υλικές υπάρξεις, καθώς και τα άλλα, κατώτερα, ευφυή πλάσματα .

2:1.7 Και το γεγονός αυτό απαιτεί συγκεκριμένες διευθετήσεις για την επαφή και την επικοινωνία με τα ποικίλα πλάσματά του, όπως έχουν αρχικά ορισθεί στις προσωπικότητες των Παραδείσιων Υιών του Θεού, οι οποίοι, αν και τέλειοι όσον αφορά στη θεία υπόσταση, συχνά μοιράζονται την φύση της ίδιας σάρκας και αίματος των πλανητικών φυλών, γινόμενοι ένας από σας και ένα μ' εσάς. Έτσι κατά κάποιο τρόπο ο Θεός γίνεται άνθρωπος, όπως συνέβη με την προσφορά του Μιχαήλ, ο οποίος κατονομάστηκε εναλλακτικά Υιός του Θεού αλλά και Υιός του Ανθρώπου. Δεύτερον, υπάρχουν οι προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος, οι ποικίλες ομάδες του σεραφικού πλήθους και των άλλων ουράνιων διανοιών, οι οποίες πλησιάζουν τις ταπεινής καταγωγής υλικές οντότητες και με πάρα πολλούς τρόπους τις φροντίζουν και τις υπηρετούν. Και τρίτον, υπάρχουν οι απρόσωποι Ελεγκτές του Μυστηρίου, οι Προσαρμοστές της Σκέψης, το πραγματικό δώρο του ίδιου του μεγάλου Θεού, που εστάλησαν να ενοικήσουν τα ανθρώπινα πλάσματα όπως εκείνα της Ουράνια, σταλμένοι χωρίς αναγγελία και χωρίς εξήγηση. Σε ατέλειωτη αφθονία κατεβαίνουν από τα

ύψη της δόξας για να κοσμήσουν και να ενοικήσουν τον ταπεινό νου των θνητών εκείνων που κατέχουν την ικανότητα της συνειδητοποίησης του Θεού, ή τη δυναμική γι' αυτό.

2:1.8 Με τους τρόπους αυτούς, αλλά και με πολλούς άλλους, με τρόπους άγνωστους σ' εσάς και μακράν της πεπερασμένης αντίληψης, ο Πατέρας του Παραδείσου με αγάπη και αποφασιστικότητα κατεβαίνει και διαφοροποιεί, διαλύει και υποβαθμίζει το άπειρο της φύσης του για να μπορέσει να ελκύσει πλησιέστερα το θνητό νου των πλασμάτων παιδιών του. Κι' έτσι, μέσα από μια σειρά μοιρασμάτων της προσωπικότητάς του, που είναι στην φθίνουσα απόλυτες, ο άπειρος Πατέρας δύναται να απολαμβάνει στενή επαφή με τις πολυποίκιλες ευφυείς υπάρξεις των πολλών βασιλείων του αχανούς σύμπαντός του.

2:1.9 Και όλα τούτα τα έχει πράξει, τα πράττει και πάντα θα συνεχίσει να πράττει χωρίς καθόλου να αποσπάται από το δεδομένο και την πραγματικότητα της άπειρης φύσης του, της αιωνιότητας και της πρωταρχικότητάς του. Κι' όλα αυτά είναι απόλυτα αληθινά, παρά τη δυσκολία κατανόησης τους, παρά το μυστήριο με το οποίο καλύπτονται, ή την αδυναμία του να γίνουν απόλυτα κατανοητά από πλάσματα σαν αυτά που κατοικούν στην Ουράντια.

2:1.10 Επειδή ο Πρωταρχικός Πατέρας είναι άπειρος στα σχέδια του και αιώνιος στους σκοπούς του, είναι φυσιολογικά αδύνατο για οποιαδήποτε πεπερασμένη ύπαρξη να αντιληφθεί ποτέ, ή να κατανοήσει τα θεία αυτά σχέδια και τους σκοπούς σε όλο τους το μέγεθος. Ο θνητός άνθρωπος μπορεί μια ματιά να ρίξει στις προθέσεις του Πατέρα, μόνον από καιρό σε καιρό, εδώ και εκεί, καθώς αυτές αποκαλύπτονται σε σχέση με τη συμπλήρωση του σχεδίου της ανέλιξης των πλάσματά στα διαδοχικά επίπεδα της συμπαντικής προόδου. Αν και ο άνθρωπος δεν μπορεί να ενστερνισθεί τη σπουδαιότητα του απείρου, ο άπειρος Πατέρας σαφώς κατανοεί πλήρως και με αγάπη αγκαλιάζει την πεπερασμένη φύση όλων των παιδιών του σε όλα τα σύμπαντα.

2:1.11 Ο Πατέρας μοιράζεται τη θεία του φύση και την αιωνιότητα με μεγάλο αριθμό υψηλότερων υπάρξεων του Παραδείσου, αλλά αναρωτιόμαστε εάν το άπειρο και η συνακόλουθη συμπαντική πρωταρχικότητα μοιράζονται πλήρως με οποιονδήποτε εκτός από τους ομοβάθμιους συνεργάτες του της Παραδείσιας Τριάδας. Το άπειρο της προσωπικότητας πρέπει, εν δυνάμει, να αγκαλιάζει όλο το πεπερασμένο της προσωπικότητας. Εξ αυτού συνάγεται η αλήθεια – η κυριολεκτική αλήθεια – της διδασκαλίας που διακηρύσσει ότι «Μέσα απ' Αυτόν ζούμε και κινούμεθα και υπάρχουμε.» Το κομμάτι αυτό της καθαρής Θεϊκής ουσίας του Πατέρα του Σύμπαντος που ενοικεί στον θνητό άνθρωπο είναι μέρος της άπειρης φύσης της Πρώτης, Μεγάλης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, του Πατέρα των Πατέρων.

2. Η ΑΙΩΝΙΑ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

2:2.1 Ακόμα και οι αρχαίοι σας προφήτες κατανόησαν την αιώνια κυκλική φύση του Πατέρα του Σύμπαντος, που δεν αρχίζει και δεν τελειώνει ποτέ. Ο Θεός είναι κυριολεκτικά και αιώνια παρών στο σύμπαν του των συμπτάντων. Κατοικεί την παρούσα στιγμή, με όλη του την απόλυτη μεγαλοπρέπεια και το αιώνιο μεγαλείο του. «Ο Πατέρας έχει ζωή εν εαυτώ και η ζωή αυτή είναι η αιώνια ζωή.» Σ' ολόκληρη την αιωνιότητα ήταν ο Πατέρας που «δίνει ζωή στα πάντα.» Υπάρχει άπειρη τελειότητα στη θεία ακεραιότητα. «Εγώ είμαι ο Κύριος. Δεν μεταβάλλομαι.» Η γνώση μας για το σύμπαν των συμπτάντων δεν αποκαλύπτει μόνο ότι εκείνος είναι ο Πατέρας των φώτων, αλλά ότι και κατά τη διεξαγωγή των διαπλανητικών του υποθέσεων "δεν υπάρχει παρέκκλιση, ούτε σκιά αλλαγής." Εκείνος «προσδιορίζει το τέλος από την αρχή.» Λέγει: «Οι παραινέσεις μου θα μείνουν σταθερές στο χρόνο. Θα κάνω

όλα όσα επιθυμώ,» «σύμφωνα με τον αιώνιο σκοπό που προτίθεται ν' αφήσω στον Υιό μου.» Έτσι είναι τα σχέδια και οι προθέσεις της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, όπως είναι εκείνος: αιώνια, τέλεια και παντοτινά αμετάβλητα.

2:2.2 Υπάρχει τελικότητα στην αρτιότητα και τελειότητα στην πληρότητα των εντολών του Πατέρα. «Ό,τι κάνει ο Θεός είναι για πάντα. Τίποτα δεν μπορεί να προστεθεί σ' αυτό ούτε τίποτα να αφαιρεθεί.» Ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν μετανοεί για τις αρχικές του προθέσεις της σοφίας και της τελειότητας. Τα σχέδιά του είναι ακλόνητα, οι παραινέσεις του αμετάβλητες, ενώ οι πράξεις του θείες και αλάθητες. «Χίλια χρόνια στα μάτια του δεν είναι παρά το χθες που πέρασε, σαν νυχτερινή ξαγρύπνια.» Η τελειότητα της θείας φύσης και το μέγεθος της αιωνιότητας είναι για πάντα πέρα από την πλήρη αντίληψη του περιορισμένου νου του θνητού ανθρώπου.

2:2.3 Οι αντιδράσεις του αναλλοίωτου Θεού στην εκτέλεση των αιώνιων σκοπών του μπορεί να φαίνονται ότι μεταβάλλονται σύμφωνα με τις μεταβαλλόμενες απόψεις και το ευμετάβλητο του νου των ευφύων πλασμάτων που δημιούργησε. Δηλαδή, μπορεί φαινομενικά και επιφανειακά να αλλάζουν. Κάτω, όμως, από την επιφάνεια, κάτω από όλες τις εξωτερικές εκδηλώσεις, υπάρχει πάντα ο αναλλοίωτος σκοπός, το αιώνιο σχέδιο του αιώνιου Θεού.

2:2.4 Εξω, στα σύμπαντα, η τελειότητα είναι κατ' ανάγκην όρος σχετικός, στο κεντρικό, όμως σύμπαν, και ιδιαίτερα στον Παράδεισο, η τελειότητα είναι συμπαγής. Σε ορισμένες φάσεις μάλιστα είναι απόλυτη. Οι εκφάνσεις της Τριάδας αλλάζουν τις εκδηλώσεις της θείας τελειότητας, αλλά δεν την εξασθενούν.

2:2.5 Η πρωταρχική τελειότητα του Θεού δεν αποτελείται μόνο από μια υποθετική ορθότητα, αλλά περισσότερο από τη συμφυή τελειότητα της καλοσύνης της θείας του φύσης. Είναι ανέκκλητος, πλήρης και τέλειος. Δεν υπάρχει τίποτα που να υστερεί σε ομορφιά και τελειότητα στον δίκαιο χαρακτήρα του. Και το όλο σχέδιο των ζώντων υπάρξεων στους κόσμους του διαστήματος επικεντρώνεται στο θείο σκοπό της εξύψωσης όλων των αυτόβουλων πλασμάτων στο υψηλό πεπρωμένο του να βιώσουν τη μέθεξη της τελειότητας του Πατέρα του Παραδείσου. Ο Θεός δεν είναι ούτε εγωκεντρικός, ούτε κλεισμένος στον εαυτό του. Δεν παύει ποτέ να εναποτίθεται πάνω σε όλα τα έχοντα συνείδηση δημιουργήματα του απέραντου σύμπαντος των συμπτάντων.

2:2.6 Ο Θεός είναι αιώνια και άπειρα τέλειος, δεν μπορεί ο ίδιος να βιώσει την μη-τελειότητα σαν δική του εμπειρία, μοιράζεται όμως την συνείδηση όλης της εμπειρίας της μη-τελειότητας όλων των αγωνιζομένων πλασμάτων των εξελισσομένων συμπτάντων όλων των Παραδείσιων Δημιουργών Υιών. Αυτό το προσωπικό και απελευθερωτικό άγγιγμα του Θεού της τελειότητας επισκιάζει τις καρδιές και περιτυλίγει τις φύσεις όλων εκείνων των θνητών πλασμάτων που έχουν ανελιχθεί στο συμπαντικό επίπεδο της ηθικής αντίληψης. Με τον τρόπο αυτό, καθώς επίσης μέσω των επαφών της θείας παρουσίας, Ο Πατέρας του Σύμπαντος ενεργά συμμετέχει στην εμπειρία με την ανωριμότητα και την μη-τελειότητα στην εξελισσόμενη σταδιοδρομία κάθε ηθικής ύπαρξης σε ολόκληρο το σύμπαν.

2:2.7 Οι ανθρώπινοι περιορισμοί, εν δυνάμει κακοί, δεν είναι μέρος της θείας φύσης, αλλά θνητή εμπειρία με το κακό και όλες οι ανθρώπινες σχέσεις είναι, από το σημείο αυτό και πέρα, σίγουρα ένα μέρος της αιώνια επεκτεινόμενης ίδιας αντίληψης του Θεού στα παιδιά του χρόνου – πλασμάτων με ηθική ευθύνη που δημιουργήθηκαν, ή εξελίχθηκαν από τον κάθε Δημιουργό Υιό που εξήλθε από τον Παράδεισο.

3. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΟΡΘΟΤΗΤΑ

^{2:3.1}Ο Θεός είναι σωστός. Γι' αυτό είναι και δίκαιος. «Ο Κύριος είναι δίκαιος σε όλες τις εκφάνσεις του.» «Δεν έκανα χωρίς λόγο όσα έκανα,» λέγει ο Κύριος. «Οι κρίσεις του Κυρίου είναι ακριβείς και ταυτόχρονα δίκαιες.» Η δικαιοσύνη του Πατέρα του Σύμπαντος δεν μπορεί να επηρεασθεί από τις πράξεις και τις ενέργειες των πλασμάτων του «διότι δεν υπάρχει αδικία στον Κύριο το Θεό μας, ούτε σεβασμό σε πρόσωπα, ούτε δωροδοκία.»

^{2:3.2}Πόσο είναι μάταιο να κάνουμε παιδιάστικες εκκλήσεις σ' έναν τέτοιο Θεό, για ν' αλλάξει τις αμετάβλητες αποφάσεις του, έτσι ώστε να αποφύγουμε τις δίκαιες συνέπειες των σοφών φυσικών του νόμων και των ορθών πνευματικών του εντολών! «Μην απατάσθε: Ο Θεός δεν περιπαίζεται, γιατί ο άνθρωπος θα θερίσει αυτό που θα σπείρει.» Πραγματικά, ακόμα κι' αν σωστά θερίσει κανείς τη σοδειά αδικιών, η θεία δικαιοσύνη πάντα μαλακώνει με ευσπλαχνία. Η απέραντη σοφία είναι ο αιώνιος διαιτητής που καθορίζει την αναλογία δικαιοσύνης και ευσπλαχνίας που θα αποδοθούν σε κάθε δεδομένη περίπτωση. Η μέγιστη τιμωρία (στην πραγματικότητα μια αναπόφευκτη συνέπεια) για την αμαρτία και την ηθελημένη επανάσταση ενάντια στην κυβέρνηση του Θεού είναι η απώλεια της ύπαρξης σαν έναν από τους υπηκόους με ατομικότητα μέσα αυτής της κυβέρνησης. Το τελικό αποτέλεσμα της συνειδητής αμαρτίας είναι η εξόντωση. Σε τελική ανάλυση, τέτοια άτομα ταυτισμένα με την αμαρτία έχουν καταστρέψει τους εαυτούς τους, με το να γίνουν απόλυτα ανύπαρκτα, μέσω του αγκαλιάσματος με την αδικία. Η ουσιαστική εξόντωση, πάντως, ενός τέτοιου πλάσματος πάντοτε καθυστερεί, μέχρις ότου η εντεταλμένη διαταγή της ροής της δικαιοσύνης στο συγκεκριμένο σύμπαν έχει απόλυτα ικανοποιηθεί.

^{2:3.3}Η παύση της ύπαρξης συνήθως εντέλλεται στην απελευθερωτική, ή την εποχιακή απονομή δικαιοσύνης του βασιλείου ή των βασιλείων. Σ' έναν κόσμο σαν την Ουράντια έρχεται στο τέλος μιας πλανητικής άφεσης. Η παύση της ύπαρξης μπορεί να επιβληθεί σε τέτοιες περιόδους από τις συνδυασμένες ενέργειες όλων των αρμόδιων δικαστηρίων που εκτείνονται από το πλανητικό συμβούλιο, περνούν απάνω δια μέσω των δικαστηρίων του Δημιουργού Υιού στα δικαστήρια της κρίσης των Αρχαίων των Ημερών. Η εντολή της εξάλειψης εκπορεύεται από τα ανώτατα δικαστήρια του υπερσύμπαντος, μετά από συνεχή επιβεβαίωση της καταγγελίας που προέρχεται από τη σφαίρα διαμονής του αμαρτωλού. Και τότε, όταν η ποινή της εξάλειψης επιβεβαιωθεί από ψηλά, η εκτέλεση γίνεται με την άμεση πράξη των δικαστών εκείνων που διαμένουν και λειτουργούν στα αρχηγεία του υπερσύμπαντος.

^{2:3.4}Όταν η ποινή, τελικά, επιβεβαιωθεί, το ον που ταυτίστηκε με την αμαρτία ακαριαία καθίσταται σαν να μην είχε υπάρξει. Δεν υπάρχει ανάσταση από μια τέτοια μοίρα. Είναι παντοτινή κι' αιώνια. Οι ζωντανοί, ενεργειακοί παράγοντες της ταυτότητας διαλύονται από τους μετασχηματισμούς του χρόνου και τις μεταμορφώσεις του διαστήματος, στο κοσμικό δυναμικό απ' όπου κάποτε προήλθαν. Όσον αφορά στην προσωπικότητα του αμαρτωλού, της αφαιρείται το όχημα μιας συνεχούς ύπαρξης, εξ αιτίας της αποτυχίας του πλάσματος να κάνει τις επιλογές εκείνες και να πάρει τις τελικές αποφάσεις που θα του εξασφάλιζαν αιώνια ζωή. Όταν ο συνεχής εναγκαλισμός της αμαρτίας από τον συνδεδεμένο νου αποκορυφώνεται σε πλήρη ταύτιση με την αδικία, τότε, με την παύση της ζωής, με την κοσμική διάλυση, μια τέτοια απομονωμένη προσωπικότητα απορροφάται μέσα στην υπερ-ψυχή της δημιουργίας και γίνεται μέρος της εξελισσόμενης εμπειρίας του Υπέρτατου Όντος. Ποτέ ξανά δεν παρουσιάζεται σαν προσωπικότητα. Η ταυτότητά της είναι σαν να μην είχε

υπάρξει ποτέ. Στην περίπτωση που η προσωπικότητα ενοικείται από ένα Προσαρμοστή, οι εμπειρικές πνευματικές αξίες επιζούν στην πραγματικότητα του συνεχίζοντα Προσαρμοστή.

2:3.5 Σε κάθε συμπαντικό αγώνα μεταξύ των ουσιαστικών επιπέδων πραγματικότητας, η προσωπικότητα του ανώτερου επιπέδου θα θριαμβεύσει τελικά πάνω στην προσωπικότητα του κατώτερου επιπέδου. Αυτό το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της συμπαντικής αντιπαράθεσης ενυπάρχει στο γεγονός ότι η θεία ουσία της ποιότητας ισούται με το βαθμό της πραγματικότητας, ή της ουσιαστικής ύπαρξης οποιουδήποτε αυτόβουλου πλάσματος. Το συμπαγές κακό, το ολοκληρωμένο σφάλμα, η ηθελημένη αμαρτία και η άμετρη αδικία είναι αναπόφευκτα και αυτόματα αυτοκτονικές. Τέτοιες συμπεριφορές κοσμικής μη-πραγματικότητας μπορούν να επιζήσουν στο σύμπαν μόνο εξ αιτίας της παροδικής ευσπλαχνικής ανεκτικότητας, εν αναμονή της δράσης των μηχανισμών που καθορίζουν την ποινή και επιζητούν την δικαιοσύνη των συμπαντικών δικαστηρίων της σωστής εκδίκησης.

2:3.6 Ο κανόνας των Δημιουργών Υιών στα τοπικά σύμπαντα είναι εκείνος της δημιουργίας και της πνευματικοποίησης. Οι Υιοί αυτοί είναι αφοσιωμένοι στην αποτελεσματική εκτέλεση του σχεδίου του Παραδείσου που αφορά στην προοδευτική ανέλιξη των θνητών, στην αποκατάσταση των επαναστατών και των λάθος σκεπτόμενων, όταν όμως όλες αυτές οι προσπάθειες αγάπης αποκρουσθούν τελικά και για πάντα, η τελική απόφαση της εξάλειψης εκτελείται από τις δυνάμεις που ενεργούν κάτω από την δικαιοδοσία των Αρχαίων των Ημερών.

4. Η ΘΕΙΑ ΕΥΣΠΛΑΧΝΙΑ

2:4.1 Η ευσπλαχνία είναι απλά η δικαιοσύνη που αμβλύνεται από τη σοφία εκείνη η οποία αναπτύσσεται από την τελειότητα της γνώσης και την πλήρη αναγνώριση των φυσικών αδυναμιών και των περιβαλλοντικών εμποδίων των πεπερασμένων πλασμάτων. «Ο Θεός μας είναι γεμάτος συμπόνια, ελεήμων, ανεκτικός και πλήρης ευσπλαχνίας.» Γι' αυτό «όποιος επικαλεσθεί τον Κύριο θα σωθεί,» «γιατί ο Κύριος περίσσεια θα συγχωρήσει.» «Το έλεος του Κυρίου είναι από πάντα για πάντα». Ναι, «το έλεός του είναι αιώνιο.» «Εγώ ειμί ο Κύριος που δίνει αγάπη και καλοσύνη, δικαιοσύνη και ορθότητα στη γη, γιατί αυτά με τέρπουν.» «Δεν βλέπω με τη θέλησή μου, ούτε στεναχωρώ τα παιδιά του ανθρώπου,» γιατί είμαι «ο Πατέρας του ελέους και ο Θεός κάθε παρηγορίας.»

2:4.2 Ο Θεός είναι συμφυώς αγαθός, από τη φύση του ευσπλαχνικός και αιώνια ελεήμων. Και καμία επιρροή δεν χρειάζεται να ασκηθεί στον Πατέρα για να προκαλέσει την στοργική καλοσύνη του. Η ανάγκη των πλασμάτων του είναι απολύτως αρκετή για να εξασφαλίσει την πλήρη ροή της τρυφερής ευσπλαχνίας του Πατέρα και της λυτρωτικής του χάρης. Εφ' όσον ο Θεός γνωρίζει τα πάντα για τα παιδιά του, είναι εύκολο γι' αυτόν να συγχωρεί. Όσο καλύτερα ο άνθρωπος κατανοεί το γείτονά του, τόσο του είναι πιο εύκολο να τον συγχωρήσει, ακόμη και να τον αγαπήσει.

2:4.3 Μόνο η οξυδερκής αντίληψη της θείας σοφίας μπορεί να κάνει το δίκαιο Θεό να απονείμει δικαιοσύνη και ευσπλαχνία την ίδια στιγμή και σε κάθε δεδομένη κατάσταση του σύμπαντος. Ο ουράνιος Πατέρας δεν αποσπάται ποτέ από αντικρουόμενες προθέσεις απέναντι στα παιδιά του στο σύμπαν. Ο Θεός δεν γίνεται ποτέ θύμα ανταγωνιστικών συμπεριφορών. Η παντογνωσία του Θεού κατευθύνει με τρόπο αλάνθαστο την ελεύθερη βούλησή του στην επιλογή αυτής ακριβώς της παγκόσμιας συμπεριφοράς, η οποία τέλεια, ταυτόχρονα και ισότιμα ικανοποιεί τις απαιτήσεις όλων των θείων του χαρακτηριστικών και των άπειρων ποιοτήτων της αιώνιας φύσης του.

2:4.4 Η ευσπλαχνία είναι το φυσικό και αναπόφευκτο γέννημα της καλοσύνης και της αγάπης. Η αγαθή φύση ενός Πατέρα που αγαπά δεν θα μπορούσε να εμποδίσει τη συνετή απόδοση της ευσπλαχνίας σε κάθε μέλος κάθε ομάδας των συμπαντικών παιδιών του. Η αιώνια δικαιοσύνη και η θεία ευσπλαχνία μαζί αποτελούν αυτό που για την ανθρώπινη εμπειρία θα μπορούσε να αποκληθεί δικαιοσύνη.

2:4.5 Η θεία ευσπλαχνία αντιπροσωπεύει μια τεχνική δικαιοσύνης για την ρύθμιση ανάμεσα στα συμπαντικά επίπεδα της τελειότητας και της μη-τελειότητας. Η ευσπλαχνία είναι η δικαιοσύνη της Κυριαρχίας προσαρμοσμένη στις καταστάσεις του εξελισσόμενου πεπερασμένου, στην ορθότητα της αιωνιότητας προσαρμοσμένης έτσι ώστε να ικανοποιεί τα ύψιστα συμφέροντα και το καλώς είναι του σύμπαντος των παιδιών του χρόνου. Η ευσπλαχνία δεν είναι αντίθετη με τη δικαιοσύνη, αλλά μάλλον μια κατανοητή ερμηνεία των απαιτήσεων της ύψιστης δικαιοσύνης, όπως αυτή σωστά εφαρμόζεται στις υποδεέστερες πνευματικές οντότητες και στα υλικά πλάσματα των εξελισσόμενων συμπάντων. Η ευσπλαχνία είναι η δικαιοσύνη της Τριάδας του Παραδείσου, που με σοφία και αγάπη επισκέφθηκε τις ποικίλες ευφυείς υπάρξεις της δημιουργίας στο χρόνο και στο χώρο, έτσι όπως σχηματοποιήθηκε από τη θεία σοφία και καθορίστηκε από τον παντογνώστη νου και την κυριαρχούσα ελεύθερη βούληση του Πατέρα του Σύμπαντος και όλων των συνεργατών του Δημιουργών.

5. Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

2:5.1 «Ο Θεός είναι αγάπη». Για το λόγο αυτό, η μόνη του προσωπική στάση σε σχέση με τα ζητήματα που αφορούν στο σύμπαν είναι πάντα μια αντίδραση θείας στοργής. Ο Πατέρας μας αγαπά αρκετά ώστε να εναποθέτει τη ζωή του σ' εμάς. «Κάνει τον ήλιο του ν' ανατέλλει πάνω στο κακό και στο καλό και στέλνει τη βροχή πάνω στο δίκαιο και στο άδικο.»

2:5.2 Είναι λάθος να πιστεύουμε ότι μπορούμε να καλοπιάσουμε το Θεό για ν' αγαπήσει τα παιδιά του λόγω των θυσιών των Υιών του, ή επειδή μεσολάβησαν τα υποδεέστερα πλάσματά του, «διότι ο ίδιος ο Πατέρας σας αγαπά.» Είναι σε ανταπόκριση αυτής της πατρικής στοργής που ο Θεός στέλνει τους υπέροχους Προσαρμοστές να ενοικήσουν το νου των ανθρώπων. Η αγάπη του Θεού εκτείνεται σ' ολόκληρο το σύμπαν. «Όποιος επιθυμεί, μπορεί να έλθει.» Εκείνος «θα μπορούσε να σώσει όλους τους ανθρώπους, με το να γνωρίσουν την αλήθεια.» «Ουδενός την απώλεια επιθυμεί.»

2:5.3 Οι Δημιουργοί είναι οι πρώτοι που αποτολμούν να σώσουν τον άνθρωπο από τα καταστροφικά αποτελέσματα της ανόητης παράβασης των θεϊκών νόμων. Η αγάπη του Θεού είναι από τη φύση της στοργή πατρική. Γι' αυτό και ορισμένες φορές «μας τιμωρεί, για δικό μας όφελος, έτσι ώστε να γίνουμε συμμέτοχοι της ιερότητάς του.» Ακόμα και μέσα στις πιο σκληρές σας δοκιμασίες να θυμάστε ότι «θλίβεται με τη θλίψη μας.»

2:5.4 Ο Θεός είναι άπειρα αγαθός για τους αμαρτωλούς. Όταν οι στασιαστές επιστρέψουν στον σωστό δρόμο, τους υποδέχεται ευσπλαχνικά «γιατί ο Θεός μας θα τους συγχωρήσει εν αφθονία.» «Είμαι εγώ εκείνος που διαγράφει τις παραβάσεις σας για χάρη μου, και δεν θα θυμηθώ τις αμαρτίες σας.» «Ιδού με ποιο τρόπο η αγάπη του Θεού εναποτέθηκε σ' εμάς, για να αποκληθούμε παιδιά του Θεού.»

2:5.5 Κατόπιν αυτών, η μεγαλύτερη απόδειξη της αγαθότητας του Θεού και η υπέρτατη αιτία για να τον αγαπούμε είναι το ενοικούν σ' εμάς δώρο του Πατέρα – ο Προσαρμοστής, που τόσο υπομονετικά περιμένει την ώρα που εσείς οι δύο θα ενωθείτε στην αιωνιότητα. Έστω και αν δεν μπορείτε να βρείτε τον Θεό ψάχνοντας, αν θελήσετε να δεχθείτε την καθοδήγηση

του ενοικούντος σ' εσάς πνεύματος, θα οδηγηθείτε με τρόπο αλάθητο βήμα προς βήμα, ζωή με τη ζωή, από σύμπαν σε σύμπαν και από αιώνα σε αιώνα, μέχρι που στο τέλος θα βρεθείτε μπροστά στην Παραδείσια προσωπικότητα του Πατέρα του Σύμπαντος.

2:5.6 Πόσο παράλογο είναι να μην λατρεύετε τον Θεό επειδή οι περιορισμοί της ανθρώπινης φύσης και τα μειονεκτήματα της υλικής σας υπόστασης καθιστούν αδύνατο για σας το να τον δείτε. Ανάμεσα σ' εσάς και το Θεό υπάρχει τρομακτική απόσταση (το φυσικό διάστημα) που πρέπει να διασχίσετε. Κατά τον ίδιο τρόπο υπάρχει ένα μεγάλο χάσμα πνευματικών διαφορών που πρέπει να γεφυρωθεί. Παρ' όλ' αυτά όμως, παρ' όλα όσα υλικά και πνευματικά σας χωρίζουν από την Παραδείσια προσωπική παρουσία του Θεού, σταματήστε και σκεφθείτε το ιερό γεγονός ότι ο Θεός κατοικεί μέσα σας. Έχει, με τον δικό του τρόπο, ήδη γεφυρώσει το χάσμα. Έχει στείλει κομμάτι του εαυτού του, του πνεύματός του να κατοικήσουν εντός σας και να μοχθήσει μαζί σας στην επιδίωξη της αιώνιας πορείας σας στο σύμπαν.

2:5.7 Θεωρώ ότι είναι εύκολο και ευχάριστο να λατρεύω κάποιον που είναι τόσο μεγάλος και ταυτόχρονα στοργικά αφοσιωμένος στην υπηρεσία ανέλιξης των ταπεινότερων πλασμάτων. Φυσικά αγαπώ εκείνον που είναι τόσο ισχυρός στη δημιουργία και τον μετέπειτα έλεγχό της και επιπλέον τόσο άσπογος στην καλοσύνη και τόσο πιστός στην τρυφερή αγάπη με την οποία διαρκώς μας σκεπάζει. Πιστεύω ότι θ' αγαπούσα το Θεό το ίδιο, έστω κι' αν δεν ήταν τόσο μεγάλος και ισχυρός, εφ' όσον εξακολουθεί να είναι τόσο αγαθός και ελεήμων. Όλοι αγαπούμε τον Πατέρα περισσότερο εξ αιτίας της φύσης του, παρά από αναγνώριση των θαυμαστών ιδιοτήτων του.

2:5.8 Όταν παρατηρώ τους Δημιουργούς Υιούς και τους κατώτερους διαχειριστές τους ν' αγωνίζονται με τόση γενναιότητα ενάντια στις πολλαπλές δυσκολίες του χρόνου που ενυπάρχουν στην εξέλιξη των συμπάντων του διαστήματος, ανακαλύπτω ότι αισθάνομαι για τους κατώτερους αυτούς κυβερνήτες των συμπάντων μια μεγάλη και βαθιά αγάπη. Εξ' άλλου, πιστεύω ότι όλοι μας, περιλαμβανομένων των θνητών των κόσμων, αγαπούμε τον Πατέρα του Σύμπαντος αλλά και όλες τις άλλες οντότητες, θείες, ή ανθρώπινες, επειδή αντιλαμβανόμαστε ότι αυτές οι προσωπικότητες μας αγαπούν αληθινά. Η εμπειρία του ν' αγαπάς είναι εν πολλοίς μια άμεση ανταπόκριση στην εμπειρία του να σε αγαπούν. Γνωρίζοντας ότι ο Θεός με αγαπά, θα εξακολουθούσα να τον αγαπώ στον υπέρτατο βαθμό, έστω κι' αν του αφαιρούνταν όλες οι ιδιότητες που έχει, της υπεροχής, της τελικότητας και του απόλυτου.

2:5.9 Η αγάπη του Πατέρα μας ακολουθεί στο παρόν, αλλά και μέσα στον ατέλειωτο κύκλο των αιώνων. Καθώς αναλογίζεστε την γεμάτη αγάπη φύση του Θεού, υπάρχει μόνο μία λογική και φυσική προσωπική ανταπόκριση υπάρχει σ' αυτό: Θα αγαπάτε τον δημιουργό σας όλο και περισσότερο. Θα αποδώσετε στο Θεό μια αγάπη ανάλογη μ' εκείνη που δίνει ένα παιδί στο γήινο πατέρα του. Διότι, όπως ένας πατέρας, ένας αληθινός πατέρας, ένας πραγματικός πατέρας, αγαπά τα παιδιά του, έτσι και ο Πατέρας του Σύμπαντος αγαπά και πάντοτε μοχθεί για το καλό των γιων και θυγατέρων που δημιούργησε.

2:5.10 Η αγάπη όμως του Θεού είναι μια ευφυής και προβλεπτική γονική στοργή. Η θεία αγάπη λειτουργεί σε αगाστή συνεργασία με τη θεία σοφία και όλα τα άλλα άπειρα χαρακτηριστικά της τέλει φύσης του Πατέρα του Σύμπαντος. Ο Θεός είναι αγάπη, η αγάπη, όμως, δεν είναι Θεός. Η μεγαλύτερη εκδήλωση της θείας αγάπης για τις θνητές υπάρξεις παρατηρείται με την χορήγηση των Προσαρμοστών της Σκέψης, αλλά η μεγαλύτερη αποκάλυψη σε σας της αγάπης του Πατέρα γίνεται αντιληπτή από την ζωή

αφιέρωμα του Υιού του Μιχαήλ, όπως έζησε στη γη την τέλεια πνευματική ζωή. Είναι ο ενοικίων Προσαρμοστής που εξατομικεύει την αγάπη του Θεού σε κάθε ανθρώπινη ψυχή.

2:5.11 Κατά καιρούς μου προκαλεί σχεδόν πόνο το γεγονός ότι υποχρεώνομαι να απεικονίσω την θεία στοργή του ουράνιου Πατέρα για τα συμπαντικά παιδιά του χρησιμοποιώντας το ανθρώπινο λεκτικό σύμβολο *αγάπη*. Ο όρος αυτός, έστω κι' αν εκφράζει την ύψιστη ανθρώπινη αντίληψη των θνητών σχέσεων του σεβασμού και της αφοσίωσης, χρησιμοποιείται τόσο συχνά για να προσδιορίσει τόσες πολλές από τις ανθρώπινες σχέσεις, που είναι εντελώς αγενές και απόλυτα αταίριαστο να γίνεται ταυτόσημος με οποιαδήποτε λέξη που επίσης χρησιμοποιείται για να εκφράσει την απaráμιλλη στοργή του ζώντος Θεού για τα πλάσματά του στο σύμπαν! Πόσο ατυχές είναι το γεγονός ότι δεν μπορώ να κάνω χρήση κάποιου ουράνιου και αποκλειστικού όρου που θα μπορούσε να μεταδώσει στον ανθρώπινο νου την πραγματική φύση και τη εξαιρετικά όμορφη σημασία της θείας αγάπης του Πατέρα του Παραδείσου.

2:5.12 Όταν ο άνθρωπος χάσει την επαφή του με την αγάπη ενός προσωπικού Θεού, η βασιλεία του Θεού γίνεται απλά η βασιλεία του καλού. Πέρα από τη άπειρη ενότητα της θεϊκής φύσης, η αγάπη είναι το κυρίαρχο χαρακτηριστικό γνώρισμα όλων των προσωπικών σχέσεων του Θεού με τα πλάσματά του.

6. Η ΑΓΑΘΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

2:6.1 Στο φυσικό σύμπαν μπορούμε να δούμε τη θεία ομορφιά, στον διανοητικό κόσμο μπορούμε να διακρίνουμε την αιώνια αλήθεια., η αγαθότητα, όμως του Θεού βρίσκεται μόνο στον πνευματικό κόσμο της προσωπικής θρησκευτικής εμπειρίας. Στην πραγματική της ουσία, η θρησκεία είναι η πίστη μα και η εμπιστοσύνη μας στην καλοσύνη του Θεού. Ο Θεός μπορεί να είναι μέγας και απόλυτος,, ακόμη, κατά κάποιο τρόπο ευφυής και προσωπικός, από φιλοσοφική άποψη, στη θρησκεία όμως ο Θεός πρέπει, επίσης, να είναι ηθικός. Πρέπει να είναι αγαθός. Ο άνθρωπος μπορεί να φοβάται ένα μεγάλο Θεό, αλλά εμπιστεύεται και αγαπά μόνο ένα αγαθό Θεό. Η αγαθότητα αυτή του Θεού είναι μέρος της προσωπικότητάς του Θεού και η πλήρης της αποκάλυψη φαίνεται μόνο στην προσωπική θρησκευτική εμπειρία των πιστών γιων του Θεού.

2:6.2 Η θρησκεία υποδεικνύει ότι ο υπερβατικός κόσμος της πνευματικής φύσης γνωρίζει και ανταποκρίνεται στις θεμελιακές ανάγκες του υλικού κόσμου. Η εξελικτική θρησκεία μπορεί να είναι ηθική, αλλά μόνο η δια της αποκάλυψης θρησκεία γίνεται πραγματικά και πνευματικά ηθική. Η αρχαία αντίληψη ότι ο Θεός είναι μια Θεότητα που κυριαρχείται από Βασιλική ηθική αναβαθμίστηκε από τον Ιησού σ' αυτό το στοργικά συναισθηματικό επίπεδο της στενής οικογενειακή ηθικής της σχέσης πατέρα-παιδιού, από την οποία δεν υπάρχει καμιά πιο τρυφερή και όμορφη στη θνητή ζωή.

2:6.3 Ο «πλούτος της αγαθότητας του Θεού οδηγεί τον σφάλλοντα άνθρωπο στη μετάνοια.» «Κάθε καλό και κάθε τέλειο δώρο προέρχεται από τον Πατέρα των φώτων.» «Ο Θεός είναι αγαθός. Είναι το αιώνιο καταφύγιο των ανθρώπινων ψυχών.» «Ο Κύριος ο Θεός είναι ελεήμων και φιλεύσπλαχνος. Είναι πολύ υπομονετικός και πλούσιος σε αγαθότητα και αλήθεια.» «Δοκίμασε και δες ότι ο Κύριος είναι αγαθός! Ευλογημένος ο άνθρωπος που τον εμπιστεύεται.» «Ο Κύριος είναι φιλεύσπλαχνος και γεμάτος έλεος. Είναι ο Θεός της σωτηρίας! «Θεραπεύει τους θρηνώντας και περιποιείται τα τραύματα της ψυχής. Είναι ο παντοδύναμος ευεργέτης του ανθρώπου.»

2:6.4 Η αντίληψη του Θεού σαν βασιλιά-κριτή, αν και υιοθέτησε ένα υψηλό ηθικό πρότυπο και δημιούργησε ομάδες ανθρώπων με σεβασμό στο νόμο, άφησε τον πιστό, σε προσωπικό επίπεδο, στη θλιβερή θέση της αβεβαιότητας, όσον αφορά την κατάστασή του στο χρόνο και στην αιωνιότητα. Οι τελευταίοι Εβραίοι προφήτες διακήρυζαν ότι ο Θεός είναι σαν Πατέρας για το Ισραήλ. Ο Ιησούς αποκάλυψε το Θεό σαν τον Πατέρα κάθε ανθρώπινης ύπαρξης. Ολόκληρη η ηθική αντίληψη για το Θεό φωτίζεται υπερβατικά από τη ζωή του Ιησού. Η έλλειψη εγωισμού ενυπάρχει στη γονική αγάπη. Ο Θεός δεν αγαπά *όπως* ένας πατέρας, αλλά *σαν* πατέρας. Είναι ο Παραδείσιος Πατέρας κάθε συμπαντικής προσωπικότητας.

2:6.5 Δικαιοσύνη σημαίνει ότι ο Θεός είναι η απαρχή του ηθικού νόμου του σύμπαντος. Η αλήθεια παρουσιάζει τον Θεό σαν έναν αποκαλύπτοντα, σαν ένα διδάσκαλο. Όμως η αγάπη προσφέρει και διψά για στοργή, αναζητά τη γεμάτη κατανόηση φιλία, σαν αυτή που υπάρχει ανάμεσα στο γονιό και το παιδί. Δικαιοσύνη μπορεί να είναι η θεία σκέψη, αγάπη όμως είναι η συμπεριφορά ενός πατέρα. Η λανθασμένη υπόθεση ότι η δικαιοσύνη του Θεού είναι ασυμβίβαστη με τη χωρίς εγωισμό αγάπη του ουράνιου Πατέρα προϋπέθετε την απουσία ενότητας στη φύση του Θείου και οδηγούσε κατ' ευθείαν στην επεξεργασία του δόγματος της επανόρθωσης, το οποίο αποτελεί φιλοσοφική προσβολή κατά της ενότητας αλλά και της ελεύθερης βούλησης του Θεού.

2:6.6 Ο στοργικός ουράνιος Πατέρας, το πνεύμα του οποίου ενοικεί στα παιδιά του πάνω στη γη, δεν είναι μια διχασμένη προσωπικότητα – μία δικαιοσύνης και μία ελέους – ούτε απαιτείται ένας μεσολαβητής για να εξασφαλίσει την εύνοια του Πατέρα, ή τη συγγνώμη. Η θεία δικαιοσύνη δεν διέπεται από το πνεύμα της αυστηρής ανταποδοτικής δικαιοσύνης. Ο Θεός σαν Πατέρας υπερβαίνει τον Θεό σαν δικαστή.

2:6.7 Ο Θεός ποτέ δεν εξαγριώνεται, δεν εκδικείται και δεν θυμώνει. Είναι γεγονός ότι η σοφία συχνά περιορίζει την αγάπη του, ενώ η δικαιοσύνη μετριάζει την απορριφθείσα ευσπλαχνία του. Η αγάπη του για τη δικαιοσύνη δεν μπορεί παρά να εκδηλωθεί σαν ισόβαθμο μίσος προς την αμαρτία. Ο Πατέρας δεν είναι αντιφατική προσωπικότητα. Στην Τριάδα του Παραδείσου υπάρχει απόλυτη ενότητα, παρά τις αιώνιες ταυτότητες των συνεργατών του Θεού.

2:6.8 Ο Θεός αγαπά τον αμαρτωλό και *μισεί* την αμαρτία: μια τέτοια τοποθέτηση είναι αληθής φιλοσοφικά, ο Θεός όμως είναι υπερβατική οντότητα και μόνο τα άτομα μπορούν να αγαπούν και να μισούν άλλα άτομα. Η αμαρτία δεν είναι άτομο. Ο Θεός αγαπά τον αμαρτωλό, επειδή ο αμαρτωλός, σαν οντότητα είναι μέρος της πραγματικότητας (δυνητικά αιώνιος), ενώ απέναντι στην αμαρτία, ο Θεός δεν εκφράζει καμία προσωπική θέση, επειδή η αμαρτία δεν αποτελεί πνευματική πραγματικότητα. Δεν είναι προσωπική, γι' αυτό μόνο η δικαιοσύνη του Θεού γνωρίζει την ύπαρξή της. Η αγάπη του Θεού σώζει τον αμαρτωλό. Ο νόμος του Θεού καταστρέφει την αμαρτία. Είναι προφανές ότι η πρόθεση αυτή της θείας φύσης μπορεί ν' αλλάξει αν τελικά ο αμαρτωλός ταυτιστεί απόλυτα με την αμαρτία, έτσι ακριβώς όπως ο ίδιος θνητός νους μπορεί επίσης να ταυτιστεί ολοκληρωτικά με το πνεύμα Προσαρμοστη που ενοικεί σ' αυτόν. Ένας θνητός που έχει ταυτιστεί με την αμαρτία θα γινόταν τότε εξολοκλήρου μη πνευματική φύση (και με τον τρόπο αυτό να γίνει προσωπικά μη πραγματικός) και θα γευότανε τελικά την εξάλειψη της υπάρξεως. Η μη πραγματικότητα, ακόμα και η ατέλεια της φύσης των πλασμάτων δεν μπορεί να υφίσταται για πάντα μέσα σ' έναν εξελισσόμενο, πραγματικό και με αυξανόμενη πνευματικότητα σύμπαν.

2:6.9 Ατενίζοντας τον κόσμο της προσωπικότητας, ανακαλύπτουμε ότι ο θεός είναι ένα πρόσωπο που αγαπά. Ατενίζοντας τον πνευματικό κόσμο, ο Θεός είναι μια προσωπική αγάπη. Στη θρησκευτική εμπειρία είναι και τα δύο. Η αγάπη αναγνωρίζει την ελεύθερη βούληση του Θεού. Η αγαθότητα του Θεού αναπαύεται στον πυθμένα της θείας ελεύθερης βούλησης – της παγκόσμιας τάσης ν' αγαπά, να είναι ελεήμων, να δείχνει υπομονή και να χαρίζει τη συγγνώμη.

7. ΘΕΙΑ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑ

2:7.1 Όλες οι πεπερασμένες γνώσεις και η κατανόηση των πλασμάτων είναι *σχετικές*. Η πληροφόρηση και η ευφυΐα που σταχυολογούνται από ακόμη υψηλότερες πηγές, είναι μόνο σχετικά πλήρεις, τοπικά ακριβείς και ατομικά αληθείς.

2:7.2 Τα φυσικά δεδομένα είναι σχεδόν ομοιόμορφα, η αλήθεια, όμως, είναι ένας ζωντανός και ελαστικός παράγων στη φιλοσοφία του σύμπαντος. Οι εξελισσόμενες προσωπικότητες είναι εν μέρει μόνο σοφές και σχετικά αληθείς στην επικοινωνία τους. Μπορούν να έχουν βεβαιότητα μόνο μέχρι του σημείου που φθάνει η ατομική τους εμπειρία. Εκείνο το οποίο φαίνεται να είναι όλη η αλήθεια σ' ένα τόπο μπορεί να είναι σχετικά μόνο αληθές σ' ένα άλλο κομμάτι της δημιουργίας.

2:7.3 Η θεία αλήθεια, η οριστική αλήθεια είναι ομοιόμορφη και παγκόσμια, η ιστορία όμως των πνευματικών πραγμάτων, όπως έχει ειπωθεί από πολυάριθμα άτομα προερχόμενα από διάφορους κόσμους, μπορεί ορισμένες φορές να διαφέρει στις λεπτομέρειες, λόγω αυτής της σχετικότητας όσον αφορά την ολοκληρωμένη γνώση και την συμπλήρωση της προσωπικής εμπειρίας καθώς και το μάκρος και την έκταση αυτής της εμπειρίας. Ενώ οι νόμοι και οι αποφάσεις, οι συλλογισμοί και οι θέσεις της Πρώτης Μεγάλης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου είναι αιώνιες, άπειρες και παγκόσμια αληθείς, ταυτόχρονα, η εφαρμογή και η ρύθμισή τους σε κάθε σύμπαν, κάθε σύστημα, κάθε κόσμο και κάθε δημιουργημένη ευφυή ύπαρξη, γίνονται σύμφωνα με τα σχέδια και την τεχνική των Δημιουργών Υιών, καθώς εκείνοι λειτουργούν στα δικά τους αντίστοιχα σύμπαντα, αλλά επίσης και εν αρμονία με τα τοπικά σχέδια και τις διαδικασίες του Αείρου Πνεύματος και όλων των άλλων συνδεδεμένων ουρανίων οντοτήτων.

2:7.4 Η απατηλή επιστήμη του υλισμού μπορεί να καταδικάσει το θνητό άνθρωπο να γίνει εξόριστος στο σύμπαν. Μια τέτοια μερική γνώση είναι δυνητικά κακή. Είναι γνώση αποτελούμενη από το καλό αλλά και το κακό. Η αλήθεια είναι όμορφη επειδή είναι πλήρης αλλά και συμμετρική. Όταν ο άνθρωπος αναζητά την αλήθεια, αναζητά και το θεϊκά πραγματικό.

2:7.5 Οι φιλόσοφοι διαπράττουν το μεγαλύτερο λάθος τους όταν παρασύρονται στην πλάνη της αφηρημένης έννοιας, στην πρακτική του να εστιάζουν την προσοχή τους σε μία θεώρηση μόνο της πραγματικότητας και μετά να δηλώνουν ότι μια τέτοια μεμονωμένη θεώρηση αποτελεί ολόκληρη την αλήθεια. Ο συνετός φιλόσοφος αναζητά πάντα το δημιουργικό σκοπό που βρίσκεται από πίσω και προϋπάρχει όλων των φαινομένων του σύμπαντος. Η σκέψη του δημιουργού προηγείται κατά κανόνα της δημιουργικής πράξης.

2:7.6 Η δια του νου αυτοσυνείδηση μπορεί ν' ανακαλύψει την ομορφιά της αλήθειας, την πνευματική της ποιότητα, όχι μόνο από τη φιλοσοφική συνοχή των ιδεών της, αλλά πολύ πιο βέβαια και σίγουρα από την αλάθητη ανταπόκριση του αεί παρόντος Πνεύματος της Αλήθειας. Η ευτυχία προκύπτει από την αναγνώριση της αλήθειας, επειδή μπορεί να *πραγματοποιηθεί*. Μπορεί να βιωθεί. Η απογοήτευση και η θλίψη έπονται του σφάλματος,

διότι, μη όντας αλήθεια, δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό με την εμπειρία. Η Θεία αλήθεια είναι καλύτερα αναγνωρίσιμη από το πνευματικό της άρωμα.

2:7.7 Η αιώνια αναζήτηση είναι για την ένωση, για την θεία σύγκλιση. Το απέραντο φυσικό σύμπαν συγκλίνει στο Νησί του Παραδείσου. Το πνευματικό σύμπαν συγκλίνει στο Θεό του νου, τον Συνδεδεμένο Δρώντα. Το πνευματικό σύμπαν συγκλίνει στην προσωπικότητα του Αιώνιου Υιού. Ο απομονωμένος, όμως, θνητός του χρόνου και το χώρο συγκλίνει με τον Πατέρα θεό μέσα από την άμεση σχέση που έχουν ο Προσαρμοστής της Σκέψης που κατοικεί εντός του και ο πατέρας του Σύμπαντος. Ο Προσαρμοστής του ανθρώπου είναι κομμάτι του Θεού και ακατάπαυστα αναζητά την ένωση με το θείο. Συγκλίνει προς και με την Θεότητα του Παραδείσου και Πρώτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο.

2:7.8 Η αντίληψη της υπέρτατης ομορφιάς είναι η ανακάλυψη και η ολοκλήρωση της πραγματικότητας: Η αντίληψη της θείας αγαθότητας είναι η αιώνια αλήθεια, με άλλα λόγια η υπέρτατη ομορφιά. Ακόμη και η γοητεία της ανθρώπινης τέχνης έγκειται στην αρμονία της ενότητάς της.

2:7.9 Το μέγα λάθος της Εβραϊκής θρησκείας ήταν η αποτυχία της να συνδυάσει την καλοσύνη του Θεού με τις πραγματικές αλήθειες της επιστήμης και τη γοητευτική ομορφιά της τέχνης. Καθώς ο πολιτισμός προόδευε και η θρησκεία συνέχιζε να βαδίζει στον ίδιο ασύνετο δρόμο δίνοντας υπερβολική έμφαση στην καλοσύνη του Θεού, αποκλείοντας εν μέρει την αλήθεια και παραμελώντας την ομορφιά, αναπτύχθηκε μια αυξανόμενη τάση, σε ορισμένους τύπους ανθρώπων να απομακρυνθούν από αυτήν την αποσπασματική και διαχωρισμένη θεώρηση της απομονωμένης καλοσύνης. Η υπερτονισμένη και απομονωμένη ηθική της σύγχρονης θρησκείας που αποτυγχάνει στο να διατηρήσει την αφοσίωση και την πίστη πολλών ανθρώπων του εικοστού αιώνας, θα μπορούσε να αποκατασταθεί, αν, μαζί με τις ηθικές επιταγές της, δώσει ίση σημασία στην αλήθεια της επιστήμης, της φιλοσοφίας και της πνευματικής εμπειρίας, καθώς επίσης και στην ομορφιά της φυσικής δημιουργίας, τη χάρη της διανοητικής τέχνης και το μεγαλείο του γνήσιου επιτεύγματος του ανθρώπου.

2:7.10 Η θρησκευτική πρόκληση του αιώνα αυτού είναι για εκείνους που βλέπουν μακριά και κοιτάζουν μπροστά, άντρες και γυναίκες που έχουν πνευματική ενόραση, οι οποίοι θα τολμήσουν να φτιάξουν μια νέα και ελκυστική φιλοσοφία του να ζει κανείς τις διευρυμένες και έξοχα ολοκληρωμένες μοντέρνες ιδέες της κοσμικής αλήθειας, της συμπαντικής ομορφιάς και της θείας αγαθότητας. Ένα τέτοιο καινούργιο και ορθό όραμα της ηθικής θα προσελκύσει οτιδήποτε είναι καλό στον ανθρώπινο νου και θα προκαλέσει αυτό που είναι το κάλλιστο για την ανθρώπινη ψυχή. Η αλήθεια, η ομορφιά και η καλοσύνη είναι θείες πραγματικότητες και καθώς ο άνθρωπος ανεβαίνει την κλίμακα της πνευματικότητας, αυτές οι υπέρτατες ιδιότητες του Αιώνιου γίνονται ολοένα και περισσότερο συντονισμένες και ενωμένες στον Θεό, ο οποίος είναι αγάπη

2:7.11 Όλη η αλήθεια – υλική, φιλοσοφική, ή πνευματική – είναι όμορφη μαζί και αγαθή. Όλη η αληθινή ομορφιά – η υλική τέχνη, ή η πνευματική συμμετρία – είναι αληθινή μαζί και αγαθή. Όλη η γνήσια καλοσύνη – είτε είναι ατομική ηθική, είτε κοινωνική δικαιοσύνη, είτε θεία φροντίδα – είναι σε ίσο ποσοστό αληθινή και όμορφη. Η υγεία, η πνευματική ισορροπία και η ευτυχία είναι ολοκληρώσεις της αλήθειας, της ομορφιάς και της καλοσύνης, όπως αυτές ενώνονται στην ανθρώπινη εμπειρία. Τέτοια επίπεδα αποδοτικής ζωής επιτυγχάνονται μέσα από την ενοποίηση των ενεργειακών συστημάτων, ιδεολογικών συστημάτων και πνευματικών συστημάτων.

2:7.12 Η αλήθεια είναι συναφής η ομορφιά είναι γοητευτική, η καλοσύνη σταθεροποιητική. Και όταν οι αξίες αυτές που προσδιορίζουν το αληθινό συντονίζονται στην εμπειρία του ατόμου, το αποτέλεσμα είναι μία ανώτερη βαθμίδα αγάπης που διέπεται από τη σοφία και χαρακτηρίζεται από την πίστη. Ο πραγματικός σκοπός όλης της συμπαντικής παιδείας είναι να επιτύχει τον καλύτερο συντονισμό των απομονωμένων παιδιών των κόσμων με την ευρύτερη πραγματικότητα της ολοένα αυξανόμενης εμπειρίας του. Η πραγματικότητα είναι πεπερασμένη σε ανθρώπινο επίπεδο, άπειρη και αιώνια στα ανώτερα και θεία επίπεδα.

2:7.13 [Παρουσιάστηκε από έναν Θείο Σύμβουλο που ενεργεί με την εξουσιοδότηση των Αρχαίων των Ημερών της Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 3 ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

3:0.1 Ο Θεός είναι πανταχού παρών. Ο Πατέρας του Σύμπαντος κυβερνά τον κύκλο της αιωνιότητας. Στα τοπικά, όμως σύμπαντα, κυβερνά στα πρόσωπα των Υιών του, των Υιών του Δημιουργού του Παραδείσου, ακόμη και με την πλήρωση της ζωής μέσω αυτών των Υιών. «Ο Θεός μας έδωσε την αιώνια ζωή και η ζωή αυτή βρίσκεται στους Υιούς του.» Αυτοί οι Υιοί του Δημιουργού είναι η προσωπική έκφραση του ίδιου μέσα στο χρόνο και προς τα παιδιά των στροβιλιζόμενων πλανητών των εξελισσόμενων συμπάντων του διαστήματος.

3:0.2 Οι πολύ προσωποποιημένοι Υιοί του Θεού διακρίνονται σαφώς από τις υποδεέστερες τάξεις των ευφυών δημιουργημάτων και με τον τρόπο αυτό αντισταθμίζουν την αδυναμία του να δούμε τον άπειρο και γι' αυτό λιγότερο ευδιάκριτο Πατέρα. Οι Υιοί του Δημιουργού του Παραδείσου, του Πατέρα του Σύμπαντος είναι η αποκάλυψη μιας άλλως αόρατης οντότητας, αόρατης εξ αιτίας του απόλυτου και του απείρου που ενυπάρχουν στον κύκλο της αιωνιότητας και στην προσωπικότητα των Θεοτήτων του Παραδείσου.

3:0.3 Η δημιουργικότητα δεν είναι ακριβώς μια ιδιότητα του Θεού. Είναι μάλλον το συνολικό άθροισμα της ενεργητικής φύσης του. Και αυτή η συμπαντική λειτουργία της δημιουργικότητας εκδηλώνεται αιώνια καθώς διέπεται και ελέγχεται από όλες τις συμμετέχουσες ιδιότητες της άπειρης και θείας πραγματικότητας της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Αμφιβάλλουμε ειλικρινά, αν οποιοδήποτε χαρακτηριστικό της θείας φύσης μπορεί να θεωρηθεί ότι προηγείται κάποιου άλλου, αλλά ακόμα κι' αν ήταν έτσι, η δημιουργική φύση του Θεού θα είχε το προβάδισμα πάνω σε όλες τις άλλες φύσεις, δραστηριότητες και ιδιότητες. Και η δημιουργικότητα του θεού αποκορυφώνεται στην συμπαντική αλήθεια της Πατρικής ιδιότητας του θεού.

1. Η ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

3:1.1 Η ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ Πατέρα του Σύμπαντος να είναι πανταχού παρών, την ίδια ακριβώς στιγμή, αποτελεί την πανταχού παρουσία του. Ο Θεός μπορεί μόνος του να βρίσκεται σε δύο διαφορετικά σημεία, σε αμέτρητα σημεία, ταυτόχρονα. Ο Θεός είναι ταυτόχρονα παρών «πάνω στον ουρανό και κάτω στη γη.» Όπως δήλωσε ο Ψαλμωδός: «Από πού θα ξεφύγω από το πνεύμα σου; Ή, από πού θα δραπετεύσω από την παρουσία σου;»

3:1.2 «'Είμαι ένας Θεός κοντινός κι' ένας Θεός μακρινός,' λέει ο Κύριος. 'Δεν πληρώ ουρανό και γη;» Ο πατέρας του Σύμπαντος είναι πάντοτε παρών σε όλους τους τόπους και σ' όλες τις καρδιές της απέραντης δημιουργίας του. Είναι «η πληρότητά του που κατακλύζει τα πάντα» και «ελέγχει τα πάντα», επιπλέον, δε, η αρχή της οντότητάς του είναι τέτοια που «ο

ουρανός (το σύμπαν) και ο ουρανός των ουρανών (το σύμπαν των συμπάντων) δεν τον χωρούν.» Είναι απολύτως αληθές ότι ο Θεός είναι τα πάντα και βρίσκεται μέσα στο κάθε τι. Ακόμα κι' όλ' αυτά, όμως, δεν είναι όλος ο Θεός. Ο Άπειρος μπορεί τελικά να αποκαλυφθεί μόνο μέσα στο άπειρο. Το αίτιο δεν μπορεί ποτέ να γίνει πλήρως αντιληπτό από την ανάλυση του αποτελέσματος. Ο ζων Θεός είναι απροσμέτρητα μεγαλύτερος από το άθροισμα της δημιουργίας, που υπάρχει ως αποτέλεσμα της δημιουργικότητας της αναπόσπαστης, ελεύθερης βούλησής του. Ο θεός αποκαλύπτει τον κόσμο, ο κόσμος όμως δεν μπορεί ποτέ να χωρέσει, ή να περικλείσει την ολότητα της άπειρης φύσης του Θεού.

3:1.3 Η παρουσία του Πατέρα περιπολεί αδιάκοπα το κυρίαρχο σύμπαν. «η προέλασή του είναι από την άκρη του ουρανού και η τροχιά του προς την άκρη του ουρανού. Γι' αυτό και δεν υπάρχει τίποτα κρυμμένο από το φως.»

3:1.4 Δεν είναι μόνο που τα πλάσματα υπάρχουν μέσα στο Θεό, αλλά και ο Θεός, επίσης, ζει μέσα στα πλάσματα. «Γνωρίζουμε ότι ενοικούμε σ' αυτόν επειδή εκείνος ζει μέσα μας. Μας έχει δώσει το πνεύμα του. Το δώρο αυτό από τον Ουράνιο Πατέρα είναι η αδιαχώριστη συντροφιά του ανθρώπου.» «Είναι ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών Θεός.» «Ζτο πνεύμα του αθάνατου Πατέρα βρίσκεται κρυμμένο στο νου κάθε νητής ύπαρξης.» «Ο άνθρωπος προχωρεί αναζητώντας ένα φίλο, ενώ αυτός ο φίλος ο στενός ζει μέσα στην ίδια την καρδιά του.» «Ο αληθινός Θεός δεν είναι μακρινός. Είναι κομμάτι από μας. Το πνεύμα του μιλά από μέσα μας.» «Ο Πατέρας ζει μέσα στο παιδί του. Ο θεός είναι πάντα μαζί μας. Είναι το πνεύμα του αιώνιου πεπρωμένου, που μας οδηγεί.»

3:1.5 Πραγματικά έχει ειπωθεί για την ανθρώπινη φυλή, «Είσαστε μέρος του Θεού» επειδή «αυτός που ζει στην αγάπη ζει μέσα στο θεό και ο Θεός ζει μέσα του.» Ακόμη, όταν αμαρτάνετε, ταλανίζετε το δώρο του Θεού που υπάρχει μέσα σας, γιατί ο Ρυθμιστής της Σκέψης πρέπει να υποστεί τις συνέπειες του κακού, αντιμετωπίζοντάς τις με το μέτρο του ανθρώπινου νου, μέσα στον οποίο βρίσκεται φυλακισμένος.

3:1.6 Η πανταχού παρουσία του Θεού είναι στην πραγματικότητα μέρος της άπειρης φύσης του. Το διάστημα δεν αποτελεί φραγμό για το Θείο. Ο θεός είναι, με τρόπο τέλειο και χωρίς περιορισμούς, ορατά παρών μόνο στον Παράδεισο και το κεντρικό σύμπαν. Έτσι λοιπόν, δεν είναι εμφανώς παρών στις δημιουργίες που περιβάλλουν τη Χαβόνα, επειδή ο Θεός έχει περιορίσει την άμεση και ουσιαστική παρουσία του σε αναγνώριση της κυριαρχίας και των θείων προνομίων των συνεργατών του δημιουργών και ρυθμιστών των συμπάντων μέσα στο χώρο και το χρόνο. Κατόπιν αυτού, η άποψη περί θείας παρουσίας οφείλει να αφήσει ένα ευρύ πεδίο δράσης, όσον αφορά στον τρόπο και το μέσον της εκδήλωσης, που περιλαμβάνει την τροχιά της παρουσίας του Αιώνιου Υιού, του Άπειρου Πνεύματος και του Νησιού του Παραδείσου. Ούτε είναι πάντα εφικτό να κάνουμε το διαχωρισμό ανάμεσα στην παρουσία του Πατέρα του Σύμπαντος και τις ενέργειες των αιώνιων συνεργατών και αντιπροσώπων του, που τόσο τέλεια εκπληρώνουν όλες τις άπειρες απαιτήσεις των αναλλοίωτων επιδιώξεών του. Δεν είναι όμως το ίδιο με τον κύκλο της προσωπικότητας και τους Ρυθμιστές. Εδώ ο Θεός ενεργεί, απaráμιλλα, άμεσα και μοναδικά.

3:1.7 Ο Ελεγκτής του Σύμπαντος είναι εν δυνάμει παρών στις τροχιές βαρύτητας του Νησιού του Παραδείσου σε όλα τα μέρη του σύμπαντος, σε όλους τους χρόνους και στον ίδιο βαθμό, σύμφωνα με το πλήθος που υπάρχει, ανταποκρινόμενος στις φυσικές απαιτήσεις για την παρουσία του και εξ αιτίας της συμφυούς φύσης ολόκληρης της δημιουργίας, που κάνει τα πάντα να προσκολλώνται σ' αυτόν και να υπάρχουν μέσα του. Κατά τον ίδιο τρόπο, η Πρώτη γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι εν δυνάμει παρούσα στο Ανεπιφύλακτο

Απόλυτο, την αποθήκη των αδημιούργητων συμπάντων του αιώνιου μέλλοντος. Εκείνος είναι η πρωτογενής βάση για την κατανόηση της αποκαλούμενης υλικής δημιουργίας. Αυτή η μη-πνευματική Θεία δυναμική γίνεται από καιρό σε καιρό ουσιαστική, σε όλα τα επίπεδα των φυσικών υπάρξεων με την ανεξήγητη παρείσφρηση κάποιου από τους μοναδικούς αντιπροσώπους του στο στάδιο της λειτουργίας του σύμπαντος.

3:1.8 Η νοητική παρουσία του Θεού σχετίζεται με τον απόλυτο νου του Ενωμένου Δρώντα, του Άπειρου Πνεύματος, στις πεπερασμένες όμως δημιουργίες, γίνεται περισσότερο κατανοητή στην απανταχού λειτουργία του κοσμικού νου των Κυρίαρχων Πνευμάτων του Παραδείσου. Όπως ακριβώς η Πρώτη γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι δυνητικά παρούσα στην τροχιά του νου του Ενωμένου Δρώντα, έτσι κι' αυτός είναι δυνητικά παρών στις τάσεις του Συμπαντικού Απόλυτου. Ο νους όμως της ανθρώπινης φυλής είναι το κατάλυμα των Θυγατέρων του Ενωμένου Δρώντα, των Θείων Λειτουργιών των εξελισσόμενων συμπάντων.

3:1.9 Το πανταχού παρόν πνεύμα του Πατέρα του Σύμπαντος συνεργάζεται με τη λειτουργία της συμπαντικής πνευματικής παρουσίας του Αιώνιου Υιού και την αθάνατη, θεία δυναμική του Θεού Απόλυτου. Ούτε όμως η πνευματική δραστηριότητα του Αιώνιου Υιού, και των Υιών του Παραδείσου, ούτε η πνευματική επίδραση του Άπειρου Πνεύματος φαίνεται να αποκλείουν την άμεση δράση των Ρυθμιστών της Σκέψης, των τμημάτων του Θεού που ενοικούν στις καρδιές των παιδιών που δημιούργησε.

3:1.10 Όσον αφορά στην παρουσία του θεού σ' έναν πλανήτη, ένα σύστημα, έναν αστερισμό, ή ένα σύμπαν, ο βαθμός της παρουσίας αυτής σε κάθε κομμάτι της δημιουργίας είναι το μέτρο του βαθμού της εξελισσόμενης παρουσίας του Υπέρτατου Όντος: Καθορίζεται από τη μαζική αναγνώριση του Θεού και την πίστη σ' αυτόν στο συγκεκριμένο κομμάτι του απέραντου οργανισμού του σύμπαντος, μέχρι τα ίδια τα συστήματα και τους πλανήτες. Για το λόγο αυτό, και με την ελπίδα ορισμένες φορές να διατηρήσουμε και να προφυλάξουμε τις εκφάνσεις αυτές της πολύτιμης παρουσίας του Θεού είναι που κάποιες φορές, όταν ένας πλανήτης (ή σύστημα) έχει βυθιστεί στο πνευματικό σκοτάδι, μπαίνει σε καραντίνα, κατά μία έννοια, ή εν μέρει απομονώνεται από την επαφή με μεγαλύτερα κομμάτια της δημιουργίας. Και όλο τούτο, καθώς λειτουργεί στην Ουράνσια, είναι μια πνευματική αμυντική αντίδραση των περισσότερων κόσμων για να σωθούν, όσο τούτο είναι δυνατόν, και να μην υποστούν τις απομονωτικές συνέπειες των αποξενωτικών πράξεων μιας ξεροκέφαλης, αμαρτωλής και επαναστατημένης μειοψηφίας.

3:1.11 Ενώ ο θεός περιβάλλει πατρικά όλα τα παιδιά του – όλες τις οντότητες – η επιρροή του πάνω τους περιορίζεται επειδή η προέλευσή τους βρίσκεται μακριά από το Δεύτερο και Τρίτο Πρόσωπο του Θεού και αυξάνεται καθώς τα επιτεύγματα του πεπρωμένου τους πλησιάζουν τα επίπεδα αυτά. Το γεγονός της παρουσίας του Θεού στο νου των δημιουργημάτων του καθορίζεται από το αν αυτά κατοικούνται από κομμάτια του Πατέρα, όπως είναι οι Ελεγκτές των Μυστηρίων, η αποτελεσματική, όμως, παρουσία του καθορίζεται από το βαθμό της συνεργασίας που επιτυγχάνουν αυτοί οι ενοικούντες Ρυθμιστές με το νου στον οποίο προσωρινά κατοικούν.

3:1.12 Οι διακυμάνσεις της παρουσίας του πατέρα δεν οφείλονται στο ευμετάβλητο του Θεού. Ο Πατέρας δεν παραιτείται και δεν απομονώνεται από αδυναμία. Η αγάπη του δεν απομακρύνεται εξ αιτίας των αμαρτημάτων των παιδιών του. Οι διακυμάνσεις οφείλονται περισσότερο στο ότι έχοντας προικίσει τα παιδιά του (όσον αφορά τον ίδιο) με τη δύναμη της επιλογής, κατά την άσκηση της επιλογής αυτής, τα παιδιά του καθορίζουν ευθέως το

βαθμό και τα όρια της θείας επίδρασης του Πατέρα στην καρδιά και την ψυχή τους. Ο Πατέρας μας έχει ελεύθερα δώσει τον εαυτό του, χωρίς όρια και χωρίς μεροληψία. Δεν λαμβάνει υπ' όψιν τα άτομα, τους πλανήτες, τα συστήματα, ή τα σύμπαντα. Μέσα στο χρόνο απονέμει ανάλογα αναγνώριση μόνο στις Παραδείσιες οντότητες του Θεού του Επτάπτυχου, μόνο στους συνεργάτες δημιουργούς των πεπερασμένων συμπάντων.

2. Η ΑΠΕΙΡΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

3:2.1 Όλα τα σύμπαντα γνωρίζουν ότι «ο Κύριος ο Θεός παντοδύναμος κυβερνά.» Τα ζητήματα του κόσμου τούτου και των άλλων κόσμων εποπτεύονται θεϊκά. «Ενεργεί κατά τη βούλησή του στις στρατιές του ουρανού κι' ανάμεσα στους κατοίκους της γης.» Είναι αιώνια αληθινό ότι, «Δεν υπάρχει παρά μόνο η δύναμη του θεού.»

3:2.2 Μέσα στα όρια του συνεπούς προς τη θεία φύση, είναι πραγματικά αληθές το ότι «για το Θεό όλα είναι δυνατά.» Οι επί μακρόν μετακινημένες εξελικτικές διαδικασίες των λαών, των πλανητών και των συμπάντων βρίσκονται κάτω από τον τέλειο έλεγχο των δημιουργών και των διαχειριστών του σύμπαντος και αναπτύσσονται σύμφωνα με τις αιώνιες προθέσεις του πατέρα του Σύμπαντος, συνεχίζοντας με αρμονία και τάξη σε συμφωνία με το πάνσοφο σχέδιο του Θεού. Ένας μόνο φτιάχνει το νόμο. Συγκρατεί τους κόσμους στο διάστημα και αιωρεί τα σύμπαντα στον αιώνιο κύκλο της αιώνιας τροχιάς.

3:2.3 Απ' όλες τις θείες ιδιότητες, η παντοδυναμία του, ιδιαίτερα όπως επικρατεί στο υλικό σύμπαν είναι εκείνη που κατανοείται πληρέστερα. Αν τον δούμε σαν ένα μη-πνευματικό φαινόμενο, ο Θεός είναι ενέργεια. Η αποδοχή αυτή ενός φυσικού γεγονότος υποστηρίζεται από την ακατανόητη αλήθεια ότι η πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι η πρωταρχική αιτία των συμπαντικών φυσικών φαινομένων σε ολόκληρο το διάστημα. Από τη θεία αυτή δραστηριότητα εκπορεύονται όλη η φυσική ενέργεια καθώς και άλλες υλικές εκδηλώσεις. Το φως, δηλαδή, το φως χωρίς θερμότητα, είναι άλλη μία από τις μη-πνευματικές εκδηλώσεις των θεών. Και υπάρχει κι' άλλη μια μορφή μη-πνευματικής ενέργειας άγνωστη ουσιαστικά στην Ουράνσια. Δεν έχει αναγνωρισθεί ακόμη.

3:2.4 Ο Θεός ελέγχει κάθε δύναμη. Έχει φτιάξει «ένα δρόμο για την αστραπή». Έχει ορίσει τα κυκλώματα κάθε μορφής ενέργειας. Έχει θεσπίσει το χρόνο και τον τρόπο της εκδήλωσης κάθε μορφής ενέργειας. Κι' όλα τούτα τα κρατά για πάντα στο αιώνιο αγκάλιασμά του – στο βαρυτικό έλεγχο που επικεντρώνεται στον κάτω Παράδεισο. Έτσι, το φως και η ενέργεια του αιώνιου Πατέρα στροβιλίζονται για πάντα γύρω από τη μεγαλειώδη τροχιά του, την ατέλειωτη μα τακτική διαδοχή των αστρικών στρατευμάτων που συνθέτουν το σύμπαν των συμπάντων. Όλοι οι κύκλοι της δημιουργίας περιβάλλουν αιώνια την Παραδείσια Οντότητα που είναι το κέντρο όλων των πραγμάτων και των πλασμάτων.

3:2.5 Η παντοδυναμία του Πατέρα αναφέρεται στην απανταχού κυριαρχία του απόλυτου επιπέδου, όπου οι τρεις ενέργειες, η υλική, η διανοητική και η πνευματική γίνονται πλέον δυσδιάκριτες, όταν τον πλησιάσουν πολύ – αυτόν, τη Γενεσιουργό Αιτία όλων των πραγμάτων. Ο νους των πλασμάτων, που δεν είναι ούτε Παραδείσιο πλάσμα ούτε Παραδείσιο πνεύμα, δεν αποκρίνεται ευθέως στον Πατέρα του Σύμπαντος. Ο θεός *προσαρμόζεται* με το νου των ατελών – με τους θνητούς της Ουράνσια μέσω των Ρυθμιστών της Σκέψης.

3:2.6 Ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν είναι μια εφήμερη δύναμη, μια μετακινούμενη ισχύς, ή μια αυξομειούμενη ενέργεια. Η δύναμη και η σοφία του Πατέρα είναι απόλυτα επαρκείς να αντεπεξέλθουν με κάθε μια και όλες μαζί τις επείγουσες ανάγκες του σύμπαντος. Έχει

προβλέψει όλες τις πιεστικές καταστάσεις που εμφανίζονται στην ανθρώπινη πορεία και γι' αυτό δεν αντιδρά στα ζητήματα του σύμπαντος αφαιρετικά, αλλά μάλλον σύμφωνα με τις επιταγές της αιώνιας σοφίας και σε αρμονία με τις εντολές της άπειρης δικαιοσύνης. Ανεξάρτητα από την εμφάνισή της, η δύναμη του Θεού δεν λειτουργεί στο σύμπαν τυφλά.

^{3:2.7}Καταστάσεις όντως παρουσιάζονται στις οποίες φαίνεται ότι επείγοντες αποφάσεις έχουν παρθεί, όπου οι φυσικοί νόμοι έχουν ανασταλεί, ότι κακές προσαρμογές έχουν αναγνωρισθεί και ότι γίνεται μια προσπάθεια να διορθωθεί η κατάσταση αυτή, αλλά δεν είναι έτσι η περίπτωση. Τέτοιες θεωρήσεις του Θεού έχουν την πηγή τους στο περιορισμένη κλίμακα των απόψεων σας, στο πεπερασμένο της αντίληψής σας, και το περιορισμένο πλαίσιο της επισκόπησης σας. Μια τέτοια παρανόηση του Θεού οφείλεται στην βαθιά άγνοια που απολαμβάνετε για την ύπαρξη των υψηλότερων νόμων του κόσμου, του μεγέθους του χαρακτήρα του Πατέρα, του απείρου των ιδιοτήτων του και του δεδομένου της ελεύθερης βούλησής του.

^{3:2.8}Τα πλανητικά δημιουργήματα του ενοικούντος πνεύματος του Θεού, διασκορπισμένα εδώ πέρα και εκεί πέρα, μέσα στα σύμπαντα του διαστήματος, είναι τόσο σχεδόν άπειρα σε αριθμό και τάξη, η νοημοσύνη τους τόσο διαφορετική, ο νους τους τόσο περιορισμένος και πολλές φορές τόσο χονδροειδής, η διορατικότητά τους τόσο κολοβή και περιορισμένη, που είναι σχεδόν αδύνατο να σχηματίσουν γενικεύσεις του νόμου ώστε να εκφράσουν επαρκώς τις άπειρες ιδιότητες του Πατέρα και, ταυτόχρονα, να είναι σε οποιοδήποτε βαθμό αντιληπτές απ' αυτές τις ευφυείς δημιουργίες. Για το λόγο αυτό, σ' εσάς τα δημιουργήματα, πολλές από τις πράξεις του παντοδύναμου Θεού μοιάζουν να είναι αυθαίρετες, αποσπασματικές και όχι σπάνια άπονες και σκληρές. Μα πάλι σας διαβεβαιώνω ότι αυτό δεν είναι αλήθεια. Τα έργα του Θεού είναι όλα σκόπιμα, ευφυή, σοφά, ευγενικά και πάντα επιδιώκουν το καλύτερο όχι πάντα για μια ατομική ύπαρξη, για μια μοναδική φυλή, μοναδικό πλανήτη, ή ακόμα για ένα συγκεκριμένο σύμπαν, αλλά είναι για την ευημερία και το κάλλιστο καλό όλων των ενδιαφερομένων, από τον ταπεινότερο στον υψηλότερο. Στις εποχές του χρόνου, η ευημερία του επιμέρους μπορεί πολλές φορές να φαίνεται ότι διαφέρει από την ευημερία του συνόλου. Στον κύκλο της αιωνιότητας, τέτοιες προφανείς διαφορές είναι ανύπαρκτες.

^{3:2.9}Είμαστε όλοι μέρος της οικογένειας του Θεού και γι' αυτό πρέπει κάποιες φορές να μοιραζόμαστε την οικογενειακή πειθαρχία. Πολλές από τις πράξεις του Θεού που τόσο μας αναστατώνουν και μας μπερδεύουν είναι το αποτέλεσμα των αποφάσεων και τελικών διαταγμάτων της πανσοφίας που εξουσιοδοτηθεί τον Συνδεδεμένο Πράττονταν να εκτελέσει τις επιλογές της αλάθητης βούλησης του άπειρου νου, να ενδυναμώσει τις αποφάσεις της τέλει οντότητας, της οποίας η θεώρηση, η διορατικότητα και η φροντίδα αγκαλιάζουν την υψηλότερη και αιώνια ευτυχία ολόκληρης της απέραντης δημιουργίας του.

^{3:2.10}Συνεπώς, είναι η αποκομμένη, μερική, πεπερασμένη, αμαθής και εξαιρετικά υλιστική σας άποψη και οι περιορισμοί που ενυπάρχουν στη φύση της ύπαρξής σας που δημιουργούν ένα τέτοιο εμπόδιο, το οποίο σας καθιστά ανίκανους να δείτε, να κατανοήσετε, ή να γνωρίσετε τη σοφία και την καλοσύνη πολλών από τις θείες πράξεις που σ' εσάς μοιάζουν γεμάτες με τόση ισοπεδωτική σκληρότητα και που φαίνονται να χαρακτηρίζονται από απόλυτη αδιαφορία για την ανακούφιση και την, ευημερία, για την πλανητική ευτυχία και την ατομική ευδοκίμηση των συνανθρώπων σας. Είναι εξ αιτίας των ορίων της ανθρώπινης διορατικότητας, εξ αιτίας της περιορισμένης σας κατανόησης και της πεπερασμένης σας αντίληψης που παρανοείται τα κίνητρα και διαστρεβλώνετε τις προθέσεις του Θεού. Πολλά

πράγματα όμως συμβαίνουν στους εξελικτικούς κόσμους που δεν είναι τα προσωπικά έργα του Πατέρα του Σύμπαντος.

3:2.11 Η θεία παντοδυναμία είναι τέλεια συντονισμένη με τις άλλες ιδιότητες της προσωπικότητας του Θεού. Η δύναμη του Θεού, κανονικά, περιορίζεται μόνο στην παγκόσμια πνευματική της εκδήλωση από τρεις συνθήκες, ή καταστάσεις:

3:2.12 1. Από τη φύση του Θεού, ιδιαίτερα από την άπειρη αγάπη του, την αλήθεια, την ομορφιά και την καλοσύνη.

3:2.13 2. Από τη βούληση του Θεού, από την φιλευσπλαχνία του και την πατρική του σχέση με τις οντότητες του σύμπαντος.

3:2.14 3. Από το νόμο του Θεού, την ορθότητα και τη δικαιοσύνη της αιώνιας Αγίας Τριάδας του Παραδείσου.

3:2.15 Ο Θεός έχει απεριόριστη δύναμη, θεία φύση, τελικότητα στη βούληση, άπειρες ιδιότητες, αιώνια σοφία και απόλυτη πραγματικότητα. Όλα όμως αυτά τα χαρακτηριστικά του Πατέρα του Σύμπαντος ενοποιούνται στη Θεότητα και εκφράζονται παγκόσμια στην Αγία Τριάδα του Παραδείσου και στους θείους Υιούς της Αγίας Τριάδας. Διαφορετικά, έξω από τον Παράδεισο και το κεντρικό σύμπαν της Χαβόνα, οτιδήποτε αναφέρεται στο Θεό περιορίζεται από την εξελικτική παρουσία του Υπέρτατου, διέπεται από την ενεργό παρουσία του Απώτατου και συντονίζεται από τα τρία οντολογικά Απόλυτα – τη Θεότητα, το Σύμπαν και το Απόλυτο (Ανεπιφύλακτο). Και έτσι, η παρουσία του Θεού περιορίζεται επειδή αυτή είναι η βούληση του Θεού.

3. Η ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΗ ΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

3:3.1 «Ο Θεός γνωρίζει τα πάντα.» Ο θείος νους έχει συνείδηση και γνώση του λογισμού ολόκληρης της δημιουργίας. Η γνώση του για τα δρώμενα είναι παγκόσμια και τέλεια. Οι θείες οντότητες που εκπορεύονται απ' αυτόν αποτελούν μέρος του. Εκείνος που «ισορροπεί τα σύννεφα» είναι μαζί «τέλειος στη γνώση.» «Τα μάτια του Κυρίου βρίσκονται παντού.» Είπε ο μεγάλος σας δάσκαλος του ασήμαντου σπουργιτιού, «Ουδείς εξ αυτών θα πέσει στο έδαφος χωρίς τη γνώση του Πατέρα μου,» κι' ακόμα, «Τα ίδια τα μαλλιά της κεφαλής σας είναι μετρημένα.» «Εκείνος μετρά τ' αστέρια. Τα φωνάζει με τ' όνομά τους.»

3:3.2 Ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι η μοναδική οντότητα σ' ολόκληρο το σύμπαν που πραγματικά γνωρίζει τον αριθμό των αστεριών και των πλανητών του διαστήματος. Όλοι οι κόσμοι, σε κάθε σύμπαν, βρίσκονται συνεχώς στα όρια της συνείδησης του θεού. Λέει επίσης: «Έχω σίγουρα δει την οδύνη του λαού μου, έχω ακούσει το κλάμα τους και γνωρίζω τις πίκρες τους.» Διότι «ο Κύριος κοιτάζει από τον ουρανό. Παρατηρεί όλους τους γιους του ανθρώπου. Από εκεί όπου κατοικεί παρατηρεί και σκέφτεται όλους τους κατοίκους της γης.» Κάθε πλάσμα μπορεί ειλικρινά να πει: «Εκείνος γνωρίζει το δρόμο που παίρνω και όταν με δοκιμάσει θα προβάλλω σαν χρυσός.» «Ο Θεός γνωρίζει τις απογοητεύσεις και τις ανατάσεις μας. Κατανοεί τις σκέψεις μας από μακριά και είναι ενήμερος για όλες τις απόψεις μας.» «Όλα τα πράγματα είναι γυμνά και ανοικτά στα μάτια εκείνου με τον οποίο έχουμε να κάνουμε.» Και θα ήταν πραγματική ανακούφιση σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη να καταλάβει ότι «γνωρίζει το σχήμα σας. Θυμάται ότι είσαστε σκόνη.» Ο Ιησούς μιλώντας για το ζώντα Θεό, είπε, «Ο Πατέρας σας γνωρίζει αυτό που χρειάζεστε, πριν καν του το ζητήσετε.»

3:3.3 Ο Θεός κατέχει απεριόριστη δύναμη για να γνωρίζει τα πάντα. Η συνείδησή του είναι παγκόσμια. Η ατομική τροχιά του περιλαμβάνει όλες τις οντότητες και η γνώση του, ακόμη και για να ταπεινότερα των πλασμάτων, συμπληρώνεται έμμεσα από τις στρατιές των θείων Υιών που κατεβαίνουν στους ανθρώπους και άμεσα δια των Ρυθμιστών της Σκέψης που ενοικούν στους ανθρώπους. Ακόμα περισσότερο, το Άπειρο Πνεύμα είναι πάντοτε πανταχού παρόν.

3:3.4 Δεν είμαστε απόλυτα βέβαιοι για το αν ή όχι ο Θεός επιλέγει να προβλέπει τις αμαρτωλές πράξεις. Ακόμη, όμως, κι' αν ο Θεός επιθυμούσε να γνωρίζει από πριν τα οφειλόμενα στην ελεύθερή τους βούληση έργα των παιδιών του, η προκαταβολική αυτή γνώση δεν θα ακύρωνε στο ελάχιστο την ελευθερία τους. Ο Θεός δεν εκπλήσσεται ποτέ.

3:3.5 Παντοδυναμία δεν σημαίνει δύναμη να κάνεις αυτό που δεν γίνεται, να κάνεις πράξεις που δεν αρέσουν στο Θεό. Ούτε σημαίνει τη γνώση του άγνωστου. Οι έννοιες όμως αυτές δύσκολα μπορούν να γίνουν κατανοητές από τον πεπερασμένο νου. Ο άνθρωπος δύσκολα μπορεί να καταλάβει την έκταση και τους περιορισμούς της βούλησης του Δημιουργού.

4. ΤΟ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

3:4.1 Η διαδοχική πλήρωση του ίδιου του Θεού στα σύμπαντα καθώς αυτά δημιουργούνται, σε καμία περίπτωση δεν υποβαθμίζει τη δυναμική της ισχύος, ή την εναπόθεση της σοφίας, που συνεχίζουν να ενοικούν και να μένουν στην κεντρική οντότητα του Θείου. Ο Πατέρας δεν έχει ποτέ χάσει τη δυναμική της ισχύος, της σοφίας και της αγάπης ούτε του αφαιρέθηκε κάποια από τις ιδιότητες της μεγαλειώδους οντότητάς του, σαν αποτέλεσμα της απεριόριστης πλήρωσης με τον εαυτό του των Υιών του Παραδείσου, των υποδεεστέρων αυτού δημιουργημάτων και των ποικίλων πλασμάτων, περαιτέρω.

3:4.2 Η δημιουργία κάθε νέου σύμπαντος απαιτεί νέα ρύθμιση της βαρύτητας, αλλά, έστω και αν η δημιουργία συνεχιζόταν ατέλειωτα, αιώνια, ακόμα και στο άπειρο, έτσι που στο τέλος η υλική δημιουργία να υπάρχει χωρίς περιορισμό, ακόμη και τότε η δύναμη του ελέγχου και της συνεργασίας που βρίσκεται στο Νησί του Παραδείσου θα βρισκόταν ότι είναι η ίδια και φυσικά επαρκής για την κυριαρχία, τον έλεγχο και το συντονισμό ενός τέτοιου απείρου σύμπαντος. Και συνακόλουθο σ' αυτή την πλήρωση της απεριόριστης ισχύος και δύναμης πάνω σ' ένα απεριόριστο σύμπαν, το Άπειρο θα αυξανόταν στον ίδιο βαθμό ισχύος και ενέργειας. Το Ανεπιφύλακτο Απόλυτο θα παρέμενε αμείωτο. Ο Θεός θα εξακολουθούσε να κατέχει την ίδια άπειρη δυναμική, ωσάν η ισχύς, η ενέργεια και η δύναμη δεν είχαν ποτέ διανεμηθεί για τη δημιουργία του ενός σύμπαντος μετά το άλλο.

3:4.3 Το ίδιο συμβαίνει και με τη σοφία: Το γεγονός ότι ο νους διανέμεται τόσο ελεύθερα απασχολούμενος με τους κόσμους, κατ' ουδένα τρόπο δεν αποδυναμώνει την κεντρική πηγή της θείας σοφίας. Καθώς τα σύμπαντα πολλαπλασιάζονται και τα πλάσματα των κόσμων αυξάνονται σε αριθμό στα όρια της κατανόησης, κι' αν ακόμα ο νους συνεχίσει να εναποτίθεται σ' αυτές τις υψηλότερου και χαμηλότερου βαθμού υπάρξεις, και πάλι η κεντρική οντότητα του Θεού θα εξακολουθήσει να περιβάλλει τον ίδιο αιώνιο, άπειρο και πάνσοφο νου.

3:4.4 Το γεγονός ότι αποστέλλει από μέσα του πνευματικούς αγγελιαφόρους να ενοικήσουν στους άνδρες και τις γυναίκες του κόσμου σας αλλά και των άλλων κόσμων κατ' ουδένα τρόπο δεν μειώνει την ικανότητά του να λειτουργεί σαν μία θεία και παντοδύναμη πνευματική οντότητα. Και κανένα απολύτως όριο δεν υπάρχει στο μέγεθος, ή τον αριθμό τέτοιων πνευματικών Ελεγκτών που αποστέλλονται. Το μοίρασμα του εαυτού του στα

πλάσματά του δημιουργεί μια απροσμέτρητη, σχεδόν ασύλληπτη μελλοντική δυνατότητα των προοδευτικών και διαδοχικών υπάρξεων γι' αυτούς τους θεϊκά προικισμένους θνητούς. Και το σπάταλο αυτό μοίρασμα του εαυτού του με τη μορφή αυτών των βοηθητικών πνευμάτων με κανένα τρόπο δεν μειώνει τη σοφία και την τελειότητα της αλήθειας και της γνώσης που βρίσκεται στο πρόσωπο του πάνσοφου, παντογνώστη και παντοδύναμου Πατέρα.

3:4.5 Για τους θνητούς του χρόνου υπάρχει το μέλλον, ο Θεός όμως κατοικεί στην αιωνιότητα. Έστω κι' αν βρεθώ πολύ κοντά στον τόπο όπου κατοικεί ο Θεός, δεν μπορώ να θεωρήσω δεδομένο ότι θα μιλήσω με απόλυτη κατανόηση για το άπειρο πολλών από τις θείες ιδιότητες. Το άπειρο του νου μόνο μπορεί να κατανοήσει το άπειρο της ύπαρξης και το αιώνιο της δράσης.

3:4.6 Οι θνητοί άνθρωποι είναι αδύνατον να γνωρίσουν το άπειρο του ουράνιου Πατέρα. Ο πεπερασμένος νους δεν μπορεί να σκεφθεί δια μέσου τέτοιας απόλυτης αλήθειας, η δεδομένου. Η ίδια όμως αυτή πεπερασμένη ανθρώπινη ύπαρξη μπορεί ουσιαστικά να αισθανθεί - κυριολεκτικά να βιώσει - την πλήρη και αμείωτη επίδραση αυτής της άπειρης ΑΓΑΠΗΣ του Πατέρα. Η αγάπη αυτή μπορεί αληθινά να βιωθεί, μολονότι ενώ η ποιότητα της εμπειρίας είναι απεριόριστη, το μέγεθος της εμπειρίας είναι αυστηρά περιορισμένο από την ανθρώπινη δυνατότητα για πνευματική αντίληψη και από τη συνυπάρχουσα δυνατότητα να ανταποδίδει την αγάπη στον Πατέρα.

3:4.7 Η πεπερασμένη εκτίμηση των άπειρων ιδιοτήτων υπερβαίνει κατά πολύ τις περιορισμένες, λογικές δυνατότητες των πλασμάτων εξ αιτίας του γεγονότος ότι ο θνητός άνθρωπος είναι φτιαγμένος κατ' εικόνα του Θεού - μέσα του ζει ένα μικρό κομμάτι του απείρου. Γι' αυτό, η εγγύτερη και ακριβότερη προσέγγιση του Θεού από τον άνθρωπο γίνεται με, και δια μέσου της αγάπης, διότι ο Θεός είναι αγάπη. Κι' αυτή η μοναδική σχέση είναι μία ουσιαστική εμπειρία στην κοσμική κοινωνιολογία, είναι η σχέση Δημιουργού και δημιουργήματος - η αγάπη μεταξύ Πατέρα και παιδιού.

5. Η ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

3:5.1 Στην επαφή του με τα μετά-Χαβόνα δημιουργήματα, ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν εφαρμόζει την άπειρη δύναμή του και το οριστικό του κύρος με άμεση μετάδοση, αλλά μάλλον δια μέσου των Υιών του και των υποδεεστέρων του οντοτήτων. Και όλα τούτα ο Θεός τα πράττει με την ελεύθερη βούλησή του. Κάθε μία αλλά και όλες οι δυνάμεις που μεταβιβάζονται, δοθείσης ευκαιρίας, αν αποτελέσουν επιλογή του θείου νου, βιώνονται άμεσα. Κατά κανόνα, όμως, παρόμοιες ενέργειες λαμβάνουν χώρα μόνο σαν αποτέλεσμα της αποτυχίας της απεσταλμένης οντότητας να ικανοποιήσει τη θεία εμπιστοσύνη. Σε παρόμοιους καιρούς, με τον κίνδυνο παράλειψης και μέσα στα όρια της εξασφάλισης της θείας ισχύος και δυναμικής, ο Πατέρας πράγματι ενεργεί ανεξάρτητα και σύμφωνα με αυτά που επιβάλλει η απόφασή του. Και η απόφαση αυτή είναι πάντα απόφαση αλάθητης τελειότητας και άπειρης σοφίας.

3:5.2 Ο Πατέρας κυριαρχεί μέσω των Υιών του. Σ' όλη την έκταση της οργάνωσης του σύμπαντος υπάρχει μια αδιάσπαστη αλυσίδα εξουσιαστών που καταλήγουν στους Πλανητικούς Πρίγκιπες, οι οποίοι κατευθύνουν το πεπρωμένο των εξελικτικών κόσμων της απέραντης κτίσης του Πατέρα. Δεν είναι απλά η ποιητική έκφραση που δηλώνει: «Η γη ανήκει στον Κύριο, και εξ αυτού η πληρότης.» «Καθαιρεί βασιλείς και εγκαθιστά βασιλείς.» «Οι Ύπατοι άρχουν στα βασίλεια των ανθρώπων.»

- 3:5.3 Ο Πατέρας του Σύμπαντος μπορεί να μην λαμβάνει θέση στα ζητήματα που απασχολούν την καρδιά των θνητών. Στη διεύθυνση όμως και το πεπρωμένο ενός πλανήτη, υπερισχύουν τα θεία σχέδια. Ο αιώνιος σκοπός της σοφίας και η αγάπη θριαμβεύουν.
- 3:5.4 Είπεν ο Ιησούς: «Ο Πατέρας μου, που μου τους παρέδωσε, είναι ο μεγαλύτερος όλων. Και κανείς δεν μπορεί να τους αποσπάσει από το χέρι του Πατέρα μου.» Καθώς βλέπετε τα ποικίλα έργα και αντικρίζετε τη συγκλονιστική απεραντοσύνη της σχεδόν απεριόριστης δημιουργίας του Θεού, ίσως να μην μπορέσετε να αντιληφθείτε το μεγαλείο του, αλλά δεν πρέπει να αποτύχετε να τον αποδεχθείτε ως τον ασφαλώς και αιωνίως ενθronισμένο στο κέντρο όλων των πραγμάτων του Παραδείσου και ως τον ευεργέτη Πατέρα όλων των ευφύων πλασμάτων. Δεν υπάρχει «παρά μόνο ένας Θεός και Πατέρας των πάντων, που βρίσκεται πάνω απ' όλα και μέσα σε όλα,» «και προϋπάρχει των πραγμάτων και τα πάντα εμπεριέχονται σ' αυτόν.»
- 3:5.5 Οι αβεβαιότητες της ζωής και το ευμετάβλητο της ύπαρξης κατ' ουδένα τρόπο αντιβαίνουν στην ιδέα της συμπαντικής κυριαρχίας του Θεού. Ολόκληρη η εξελικτική ζωή των πλασμάτων περιβάλλεται από ορισμένες *αναπόφευκτες καταστάσεις*. Σκεφθείτε το εξής:
- 3:5.61. Είναι το θάρρος – η δύναμη του χαρακτήρα – επιθυμητό; Στην περίπτωση αυτή, ο άνθρωπος πρέπει να ανατραφεί σ' ένα περιβάλλον που επιβάλλει την αποδοχή των δυσκολιών και την αντιμετώπιση των απογοητεύσεων.
- 3:5.72. Είναι ο *αλτρουισμός* - η υπηρεσία προς τους συνανθρώπους – επιθυμητός; Τότε, η εμπειρία της ζωής πρέπει να προνοεί για την αντιμετώπιση καταστάσεων κοινωνικής ανισότητας.
- 3:5.83. Είναι η *ελπίδα* - το μεγαλείο της εμπιστοσύνης – επιθυμητή; Αν ναι, η ανθρώπινη ύπαρξη πρέπει συνεχώς να έρχεται αντιμέτωπη με τις ανασφάλειες και τις επαναλαμβανόμενες αβεβαιότητες.
- 3:5.94. Είναι η *πίστη* - η ύψιστη διαβεβαίωση του ανθρώπινου λογισμού – επιθυμητή; Τότε ο νους του ανθρώπου πρέπει να βρει τον εαυτό του στη βασανιστική κατάσταση του να γνωρίζει πάντα λιγότερα από όσα μπορεί να πιστέψει.
- 3:5.105. Είναι η *αγάπη για την αλήθεια* και η απόφαση να πάμε οπουδήποτε αυτή μας οδηγεί, επιθυμητή; Τότε πρέπει ο άνθρωπος να αναπτυχθεί σ' έναν κόσμο όπου το σφάλμα είναι παρόν και το ψέμα πάντα δυνατόν.
- 3:5.116. Είναι ο *ιδεαλισμός* - ο τρόπος που προσεγγίζουμε το θείο – επιθυμητός; Αν ναι, ο άνθρωπος πρέπει ν' αγωνισθεί σε περιβάλλον σχετικής καλοσύνης και ομορφιάς, σ' ένα πλαίσιο που θα διεγείρει την ασυγκράτητη πορεία για καλύτερα πράγματα.
- 3:5.127. Είναι η *νομιμοφροσύνη* - η αφοσίωση στο ύψιστο καθήκον – επιθυμητή; Στην περίπτωση αυτή ο άνθρωπος πρέπει να προχωρήσει μέσα από την πιθανότητα της προδοσίας και της εγκατάλειψης. Ο ηρωισμός της αφοσίωσης στο καθήκον αποτελεί μέρος του συνεπαγόμενου κινδύνου της παράλειψης.
- 3:5.138. Είναι η *έλλειψη εγωισμού* - το πνεύμα του να ξεχνά κανείς τον εαυτό του – επιθυμητή; Αν ναι, πρέπει ο θνητός να ζήσει αντιμετωπίζοντας την αδιάκοπη κατακραυγή του εαυτού του από τον οποίο δεν μπορεί να ξεφύγει για αναγνώριση και διάκριση. Ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε δυναμικά να επιλέξει την θεία ζωή αν δεν υπήρχε η ατομική ζωή να εγκαταλείψει. Δεν θα μπορούσε ποτέ να κρατηθεί από τη δικαιοσύνη, αν δεν υπήρχε το εν δυνάμει κακό να εμψυχώσει και να διαφοροποιήσει το καλό από αντίθεση.

3:5.149. Είναι η *απόλαυση* - η ικανοποίηση της ευδαιμονίας – επιθυμητή; Τότε ο άνθρωπος πρέπει να ζήσει σ' ένα κόσμο όπου η πιθανή παρουσία του πόνου και της δυστυχίας αποτελούν πάντα εμπειρικές δυνατότητες.

3:5.15 Μέσα στο σύμπαν, κάθε μονάδα θεωρείται μέρος του συνόλου. Η επιβίωση του μέρους εξαρτάται από τη συνεργασία του με το σχέδιο και το σκοπό του συνόλου, την ολόψυχη επιθυμία και απόλυτη θέληση να πράξει σύμφωνα με τη θεία βούληση του Πατέρα. Ο μόνος αλάθητος εξελικτικός κόσμος (ο χωρίς την πιθανότητα ασύνετης κρίσης) θα ήταν ένας κόσμος χωρίς *ελεύθερη* ευφυΐα. Στο σύμπαν της Χαβόνα υπάρχουν ένα δισεκατομμύριο τέλει κόσμοι με τους τέλει κατοίκους τους, ο εξελισσόμενος, όμως, άνθρωπος πρέπει να κάνει λάθη, αν πρόκειται να μείνει ελεύθερος. Η ελεύθερη και μη πεπειραμένη ευφυΐα δεν είναι δυνατόν ν' αποκτήσει σοφία, κατ' αρχήν. Η δυνατότητα λανθασμένης (κακής) κρίσης γίνεται αμαρτία μόνο όταν η ανθρώπινη θέληση συνειδητά επικυρώνει και εν γνώσει της εναγκαλίζεται μια ηθελημένη, ανήθικη κρίση.

3:5.16 Η πλήρης εκτίμηση της αλήθειας, της ομορφιάς και της καλοσύνης ενυπάρχουν στην τελειότητα του θείου σύμπαντος. Οι κάτοικοι των κόσμων της Χαβόνα δεν επιζητούν τη δυνατότητα των σχετικής αξίας θέσεων για να ενισχύσουν τις επιλογές τους. Τέτοιες τέλει υπάρξεις είναι σε θέση να αναγνωρίζουν και να επιλέγουν το καλό στην απουσία κάθε αντιτιθέμενης και διανοητικά επιβαλλόμενης ηθικής κατάστασης. Όλες, όμως, αυτές οι τέλει υπάρξεις είναι, όσον αφορά στην ηθική φύση και την πνευματική κατάσταση, αυτό που είναι σαν αποτέλεσμα της ίδιας τους της ύπαρξης. Έχουν δια της εμπειρίας κερδίσει πλεονεκτήματα μέσα από τις συμφύεις τους ιδιότητες και μόνο. Ο θνητός αποκτά τις ιδιότητές του ως υποψήφιος για ανέλιξη μέσα από την ίδια την πίστη και την ελπίδα του. Οτιδήποτε θείο συλλάβει ο ανθρώπινος νους και αποκτήσει η ανθρώπινη ψυχή αποτελεί ένα επίτευγμα της εμπειρίας. Είναι μια *πραγματικότητα* της ατομικής εμπειρίας και για το λόγο αυτό ένα μοναδικό απόκτημα, εν αντιθέσει προς τη συμφυή αγαθότητα και δικαιοσύνη των αλάθητων οντοτήτων της Χαβόνα.

3:5.17 Τα πλάσματα της Χαβόνα είναι από τη φύση τους γενναιόψυχα, δεν είναι όμως θαρραλέα με την ανθρώπινη έννοια. Είναι έμφυτα ευγενικά και πονετικά, δύσκολα όμως θα μπορούσαν να θεωρηθούν αλτρουιστές με τον ανθρώπινο τρόπο. Βρίσκονται σε αναμονή ενός θαυμάσιου μέλλοντος αλλά δεν ελπίζουν με τον μοναδικό τρόπο των πιστών θνητών των αβέβαιων, εξελικτικών κόσμων. Έχουν εμπιστοσύνη στη σταθερότητα του σύμπαντος, αλλά είναι απόλυτα αντίθετοι προς αυτή την πίστη που σώζει, ενώ ο θνητός ανέρχεται από την ζώωδη κατάσταση στις πύλες του Παραδείσου. Εκείνοι αγαπούν την αλήθεια, αλλά δεν γνωρίζουν τίποτα για την ιδιότητα της αλήθειας να σώζει την ψυχή. Είναι ιδεαλιστές, αλλά γεννήθηκαν έτσι. Αγνωούν απολύτως την έκσταση του να γίνεσαι ιδεαλιστής από απολαυστική επιλογή. Είναι ευπειθείς, αλλά ποτέ δεν έχουν βιώσει τη συγκίνηση της ολόψυχης και ευφυούς αφοσίωσης στο καθήκον, μπροστά στον κίνδυνο να υποπέσουν στον πειρασμό του σφάλματος. Δεν έχουν εγωισμό, αλλά δεν έφθασαν ποτέ στο επίπεδο αυτό βιώνοντας τη μεγαλειώδη νίκη πάνω στον εχθρικό εαυτό τους. Απολαμβάνουν την χαρά, αλλά δεν αντιλαμβάνονται τη γλυκύτητα της απόλαυσης του να ξεφεύγει κανείς από την πιθανότητα του πόνου.

6. ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

3:6.1 Με θεϊκή έλλειψη εγωισμού και μέγιστη γενναιοδωρία, ο Πατέρας του Σύμπαντος παραιτείται από την εξουσία και παραδίδει τη δύναμη, αλλά παραμένει πρωταρχικός. Το χέρι του βρίσκεται στην πιο ισχυρή θέση στα δρώμενα των κόσμων του σύμπαντος. Έχει

κρατήσει για τον εαυτό του όλες τις τελικές αποφάσεις και αλάθητα κρατά το παντοδύναμο σκήπτρο του αιώνιου σκοπού του με αναμφισβήτητη εξουσία πάνω στην ευζωία και το πεπρωμένο της διευρυνόμενης, στροβιλιζόμενης και ανακυκλούμενης δημιουργίας.

3:6.2 Η κυριαρχία του Θεού είναι απεριόριστη. Είναι η θεμελιακή αρχή ολόκληρης της δημιουργίας. Το σύμπαν δεν ήταν αναπόφευκτο. Δεν είναι αποτέλεσμα ατυχήματος, ούτε είναι αυθύπαρκτο. Το σύμπαν είναι αποτέλεσμα της δημιουργίας και γι' αυτό υπόκειται ολοκληρωτικά στη βούληση του Δημιουργού. Η θέληση του Θεού είναι η θεία αλήθεια, η ζώσα αγάπη. Γι' αυτό οι τελειοποιούμενες δημιουργίες των εξελικτικών συμπάντων χαρακτηρίζονται από καλοσύνη – την πλησιέστερη προς το θείο κατάσταση και από το εν δυνάμει κακό – τη μακρύτερα από το θείο ευρισκόμενη κατάσταση.

3:6.3 Κάθε θρησκευτική φιλοσοφία, αργά ή γρήγορα φθάνει στην ιδέα της ενοποιημένης συμπαντικής αρχής, αυτής του ενός Θεού. Οι συμπαντικές αιτίες δεν μπορεί να είναι κατώτερες από τα συμπαντικά αποτελέσματα. Η πηγή των ρευμάτων της ζωής του σύμπαντος και του κοσμικού νου πρέπει να βρίσκεται πάνω από τις εκδηλώσεις τους. Ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί με συνέπεια να ερμηνευθεί σε σχέση με τις κατώτερες τάξεις της ύπαρξης. Ο ανθρώπινος νους μπορεί να γίνει πραγματικά κατανοητός μόνο με την αναγνώριση υψηλότερων τάξεων σκέψης και σκόπιμης διάθεσης. Ο άνθρωπος, σαν θνητή ύπαρξη είναι ανεξήγητος, εκτός αν αναγνωρισθεί η πραγματικότητα του Πατέρα του Σύμπαντος.

3:6.4 Ο μηχανιστικός φιλόσοφος δηλώνει ότι απορρίπτει την ιδέα μιας παγκόσμιας και κυρίαρχης θέλησης, της ίδιας αυτής κυρίαρχης θέλησης της οποίας τη δραστηριότητα για την επεξεργασία των νόμων του σύμπαντος τόσο βαθιά ο ίδιος σέβεται.

3:6.5 Είναι μέγα λάθος να ανθρωποποιούμε το Θεό, πέρα από τη θεώρηση της ύπαρξης εντός μας του Ρυθμιστή της Σκέψης, αλλά ακόμη κι' αυτό δεν είναι τόσο ανόητο όσο το να *μηχανοποιούμε* την ιδέα της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου.

3:6.6 Υποφέρει ο πατέρας του Παραδείσου; Δεν το ξέρω. Οι Υιοί του Δημιουργού σίγουρα μπορούν και μερικές φορές υποφέρουν, όπως και οι θνητοί. Ο Αιώνιος Υιός και το Άπειρο Πνεύμα υποφέρουν υπό μία διαφορετική έννοια. Πιστεύω ότι ο Πατέρας του Σύμπαντος υποφέρει, αλλά δεν μπορώ να αντιληφθώ *πώς*. Πιθανόν μέσω του κυκλώματος της προσωπικότητας, ή μέσω της ατομικότητας των Ρυθμιστών της Σκέψης και των άλλων μορφών πλήρωσης της αιώνιας φύσης του. Είπε στις θνητές φυλές, «Σε όλες τις θλίψεις σας θλίβομαι.» Αναντίρρητα βιώνει πατρική και συμπονετική κατανόηση. Μπορεί πραγματικά να υποφέρει, αλλά δεν μπορώ να καταλάβω τη φύση του πόνου του.

3:6.7 Ο άπειρος και αιώνιος Κυβερνήτης του σύμπαντος των συμπάντων είναι δύναμη, μορφή, ενέργεια, διαδικασία, σχέδιο, αρχή, παρουσία και εξιδανικευμένη πραγματικότητα. Είναι όμως και περισσότερο απ' αυτό. Είναι προσωπικός. Ασκει κυριαρχική θέληση, βιώνει τη συνείδηση του θείου, πραγματοποιεί τις επιταγές ενός δημιουργικού νου, επιδιώκει την ικανοποίηση της πραγματοποίησης ενός αιώνιου σκοπού και εκδηλώνει την Πατρική αγάπη και στοργή προς τα παιδιά του στο σύμπαν. Και όλες αυτές, οι εν πολλοίς προσωπικές ιδιότητες του Πατέρα μπορούν να γίνουν καλύτερα κατανοητές αν τις δούμε με τον τρόπο που αποκαλύφθηκαν στη γεμάτη από το πνεύμα του Θεού ζωή του Μιχαήλ, του Υιού του Δημιουργού σας, την εποχή που είχε ενσαρκωθεί στην Ουράνσια.

3:6.8 Ο πατέρας Θεός αγαπά τον άνθρωπο. Ο Υιός Θεός υπηρετεί τον άνθρωπο. Το Πνεύμα Θεός εμπνέει τα παιδιά του σύμπαντος στο παντοτινό εγχείρημα της ανέλιξης για να βρουν

τον Πατέρα Θεό μέσα από τις διαδρομές που ορίστηκαν από τους Υιούς του Θεού και με τη βοήθεια της χάρις του Πνεύματος Θεού.

3:6.9[Ως Θεός Σύμβουλος επιφορτισμένος με την παρουσίαση της αποκάλυψης του Πατέρα του Σύμπαντος, συνέχισα με την κατάθεση αυτή των ιδιοτήτων του Θεού.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 4

Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ

4:0.1 Ο Πατέρας του Σύμπαντος έχει έναν αιώνιο στόχο που αναφέρεται στα υλικά, διανοητικά και πνευματικά φαινόμενα του σύμπαντος των συμπτάντων, τα οποία εκτελεί μέσα στο χρόνο. Ο Θεός δημιούργησε τα σύμπαντα με την ελεύθερη και κυρίαρχη βούλησή του και τα δημιούργησε σύμφωνα με τους πάνσοφους και αιώνιους σκοπούς του. Είναι αμφίβολο αν οποιοσδήποτε εκτός από τις Θεότητες του Παραδείσου και τους υψηλότερους συνεργάτες τους γνωρίζουν πραγματικά αρκετά πράγματα για τον αιώνιο σκοπό του Θεού. Ακόμη και οι πλέον υπερυψωμένοι κάτοικοι του Παραδείσου έχουν πολύ διαφορετικές απόψεις πάνω στη φύση του αιώνιου σκοπού των Θεοτήτων.

4:0.2 Είναι εύκολο να φθάσει κανείς στο συμπέρασμα ότι ο σκοπός της δημιουργίας του τέλειου κεντρικού σύμπαντος της Χαβόνα ήταν μόνο η ικανοποίηση της θείας φύσης. Η Χαβόνα μπορεί να θεωρηθεί σαν υπόδειγμα δημιουργίας για όλα τα άλλα σύμπαντα και σαν το τέλος του σχολείου των οδοιπόρων του χρόνου καθώς πηγαίνουν προς τον Παράδεισο. Μια τέτοια υπερβατική δημιουργία, όμως, πρέπει να υφίσταται αρχικά για την χαρά και την ικανοποίηση των τέλειων και άπειρων Δημιουργών.

4:0.3 Το θαυμάσιο σχέδιο για την τελειοποίηση των εξελισσόμενων θνητών και, αφού φθάσουν στον παράδεισο και τα Τάγματα της Τελικότητας, παρέχοντας περαιτέρω παιδεία για κάποιο μελλοντικό έργο που ακόμη δεν αποκαλύφθηκε, φαίνεται ότι είναι επί του παρόντος ένα από τα κύρια ενδιαφέροντα των επτά υπερσυμπάντων και των πολλών υποδιαίρέσεών τους. Το σχέδιο, όμως, αυτό της προόδου για την πνευματικοποίηση και την εκπαίδευση των θνητών του χρόνου και του χώρου δεν αποτελεί, κατά κανένα τρόπο, την αποκλειστική απασχόληση των διανοιών του σύμπαντος. Στην πραγματικότητα υπάρχουν πάρα πολλές άλλες, συναρπαστικές επιδιώξεις που απαιτούν το χρόνο και καταγράφονται στις ενέργειες των ουράνιων στρατιών.

1. Η ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΗ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

4:1.1 Για αιώνες οι κάτοικοι της Ουράνσια είχαν παρερμηνεύσει την Θεία Πρόνοια. Υπάρχει πρόνοια θείας επενέργειας στον κόσμο σας, αλλά δεν πρόκειται για την παιδαριώδη, αυθαίρετη και υλιστική υπηρεσία η οποία, κατά πολλούς θνητούς, υφίσταται. Η Θεία πρόνοια αποτελείται από τις αλληλοσυνδεόμενες δραστηριότητες των ουράνιων υπάρξεων και των θείων πνευμάτων που σύμφωνα με τον κοσμικό νόμο αδιάλειπτα κοπιάζουν για τη δόξα του Θεού και την πνευματική πρόοδο των παιδιών του στο σύμπαν.

4:1.2 Είναι δυνατόν να μην προοδεύσετε, όσον αφορά τη θεώρηση του Θεού στη σχέση του με τον άνθρωπο, στο σημείο αυτό, απ' όπου θα αναγνωρίσετε ότι η λέξη-κλειδί για το σύμπαν είναι η λέξη *πρόοδος*; Στη διάρκεια ατέλειωτων αιώνων η ανθρώπινη φυλή αγωνίσθηκε για να φτάσει στην παρούσα την κατάσταση. Στη διάρκεια όλων αυτών των χιλιετιών, η Θεία Πρόνοια επεξεργαζόταν το σχέδιο της προοδευτικής εξέλιξης. Οι δύο αυτοί συλλογισμοί δεν είναι αντίθετοι στην πράξη, παρά μόνο για τη λανθασμένη θεώρηση του ανθρώπου. Η Θεία πρόνοια ποτέ δεν αντιτίθεται στην πραγματική πρόοδο του ανθρώπου, είτε αυτή είναι

κοσμική, είτε πνευματική. Η Θεία πρόνοια είναι πάντοτε συνεπής με την αναλλοίωτη και τέλεια φύση του υπέρτατου Νομοθέτη.

4:1.3 «Ο Θεός είναι δίκαιος» και «όλες του οι εντολές είναι σωστές.» «Η πίστη του βρίσκεται εγκαταστημένη μέσα στον ίδιο τον ουρανό.» «Για πάντα, Ω, Κύριε, ο λόγος σου θα βρίσκεται τον ουρανό. Η πίστη σου είναι για όλες τις γενεές. Έφτιαξες τη γη και διαρκεί.» «Είναι ο πιστός Δημιουργός.»

4:1.4 Δεν υπάρχουν περιορισμοί στις δυνάμεις και τις ιδιότητες που μπορεί να χρησιμοποιήσει ο Πατέρας προκειμένου να υποστηρίξει τους σκοπούς του και να συντηρήσει τα πλάσματά του. «Ο αιώνιος Θεός είναι το καταφύγιό μας κι' από κάτω βρίσκονται τα παντοτινά μας όπλα.» «Εκείνος που κατοικεί στο μυστικό τόπο των Υψηλότερων θα κατοικήσει κάτω από τη σκιά του Παντοδύναμου.» «Προσέξτε, εκείνος που μας διαφυλάσσει δεν τεμπελιάζει, ούτε κοιμάται. «Γνωρίζουμε ότι όλα συνεργάζονται για το καλό εκείνων που αγαπούν το Θεό,» «γιατί τα μάτια του Κυρίου βρίσκονται πάνω στους δίκαιους και τ' αυτιά του είναι ανοιχτά στις προσευχές τους.»

4:1.5 Ο θεός συγκρατεί όλα τα πράγματα με το λόγο της δύναμής του.» Και όταν γεννηθούν καινούργιοι κόσμοι, «στέλνει τους Υιούς του κι' εκείνοι δημιουργούνται.» Ο θεός όχι μόνο δημιουργεί, αλλά «συντηρεί όλους τους κόσμους.» Ο θεός συνεχώς συντηρεί όλη την ύλη και τις πνευματικές υπάρξεις. Τα σύμπαντα είναι αιώνια σταθερά. Υπάρχει σταθερότητα στο κέντρο της φαινομενικής αστάθειας. Υπάρχει υποκείμενη τάξη και ασφάλεια στο κέντρο των ενεργειακών αναταραχών και των φυσικών δραμάτων των αστρικών βασιλείων.

4:1.6 Ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν έχει αποτραβηχτεί από τη διεύθυνση των συμπτάντων. Δεν είναι κάποια ανενεργή Θεότητα. Αν Ο Θεός παραιτούνταν από την ιδιότητά του, του παρόντος συντηρητή όλης της δημιουργίας, ολόκληρο το σύμπαν θα κατέρρεε. Εκτός από τον θεό, δεν υπάρχει καμία άλλη *πραγματικότητα*. Τούτη ακριβώς τη στιγμή, όπως και στη διάρκεια των μακρινών αιώνων του παρελθόντος και του αιώνιου μέλλοντος, Ο Θεός εξακολουθεί να στηρίζει. Ο θείος έλεγχος επεκτείνεται σ' όλο τον κύκλο της αιωνιότητας. Το σύμπαν δεν είναι κουρδισμένο σα ρολόι, για να λειτουργεί μέχρι ενός σημείου και μετά να σταματά. Όλα τα πράγματα συνέχεια ανανεώνονται. Ο πατέρας ακατάπαυστα εκλύει ενέργεια, φως και ζωή. Το έργο του Θεού είναι αληθινό, αλλά και πνευματικό. «» Επεκτείνεται πέρα στο βορρά, μέσα από το άδειο διάστημα και κρατά τη γη πάνω στο τίποτα.»

4:1.7 Ένα πλάσμα της τάξης μου είναι σε θέση να ανακαλύπτει την ύψιστη αρμονία και να ανιχνεύει την μακρινή και βαθιά συνεργασία στα επαναλαμβανόμενα συμβάντα της διοίκησης του σύμπαντος. Πολλά από όσα φαίνονται ασύνδετα και τυχαία στο θνητό νου, σ' εμένα φαίνονται τακτικά και εποικοδομητικά. Υπάρχουν, όμως, πάρα πολλά πράγματα που συμβαίνουν στο σύμπαν και που δεν κατανοώ απόλυτα. Έχω μαθητεύσει πολύ καιρό και λίγο-πολύ γνωρίζω τις παραδεδομένες δυνάμεις, τις ενέργειες, τις διάνοιες, τις ανοησίες, το πνεύμα και τις προσωπικότητες των τοπικών συμπτάντων και των υπερσυμπάντων. Έχω μια γενική κατανόηση του πώς αυτές οι ενέργειες και οι προσωπικότητες λειτουργούν και είμαι βαθιά εξοικειωμένος με τα έργα των διαπιστευμένων πνευματικών οντοτήτων του μεγάλου σύμπαντος. Παρ' όλη, όμως, τη γνώση μου πάνω στα φαινόμενα του σύμπαντος συνεχώς συγκρούομαι με τις κοσμικές αντιδράσεις τις οποίες δεν μπορώ απόλυτα να προσμετρήσω. Συνέχεια συναντώ φαινομενικά τυχαίες συνομωσίες της διαπλοκής των δυνάμεων, των ενεργειών, των διανοιών και των πνευμάτων που δεν μπορώ να ερμηνεύσω ικανοποιητικά.

4:1.8 Είμαι απόλυτα ικανός να ανιχνεύσω και να αναλύσω τα αποτελέσματα όλων των φαινομένων που προκύπτουν άμεσα από τη δράση του Πατέρα του Σύμπαντος, του Αιώνιου Υιού, του Απείρου Πνεύματος και, σ' ένα πολύ μεγάλο βαθμό, του Νησιού του Παραδείσου. Η αμηχανία μου προκαλείται από την αντιμετώπιση αυτού που φαίνεται να είναι η δράση των μυστηριωδών ισοβάθμων τους, των τριών Απολύτων της δυνατότητας. Αυτά τα Απόλυτα φαίνονται να παραμερίζουν την ύλη, να διεισδύουν στο νου και να ακολουθούν το πνεύμα. Είμαι συνέχεια σαστισμένος και συχνά αμήχανος από την ανικανότητά μου να κατανοήσω αυτές τις περίπλοκες συναλλαγές, τις οποίες αποδίδω στις παρουσίες και τη δράση του Ανεπιφύλακτα Απόλυτου, του Θεϊκού Απόλυτου και του Συμπαντικού Απόλυτου.

4:1.9 Τα τρία αυτά Απόλυτα πρέπει να είναι οι μη πλήρως αποκαλυφθείσες παρουσίες μέσα στο σύμπαν, οι οποίες, μέσα από τα φαινόμενα της δυναμικής του διαστήματος και της λειτουργίας άλλων υπεραπολύτων, καθιστούν αδύνατο για τους φυσικούς, τους φιλοσόφους, ή ακόμα και τους θρησκευόμενους το να προείπουν με βεβαιότητα πώς τα αρχέτυπα της δύναμης, της αντίληψης, ή του πνεύματος θα ανταποκριθούν στις απαιτήσεις που δημιουργούνται σε μια κατάσταση περίπλοκης πραγματικότητας, η οποία περιλαμβάνει υπέρτατες ρυθμίσεις και ύψιστες ηθικές αξίες.

4:1.10 Υπάρχει, επίσης, μια οργανική ενότητα στα σύμπαντα του χώρου και του χρόνου, που φαίνεται να αποτελεί τη βάση ολόκληρης της δομής των κοσμικών γεγονότων. Η ζωντανή αυτή παρουσία της εξελισσόμενης Υπέρτατης Ύπαρξης, αυτό το Έμφυτο του Προβαλλόμενου Ατελούς, εκδηλώνεται ανεξήγητα και αιώνια μέσω αυτού που φαίνεται να είναι μια εκπληκτικά τυχαία συνεργασία μη σχετιζομένων, φαινομενικά, μεταξύ τους συμπαντικών γεγονότων. Αυτή πρέπει να είναι η λειτουργία της Θείας Πρόνοιας – η κτήση της Υπέρτατης Ύπαρξης και του Συνενωμένου Δημιουργού.

4:1.11 Τείνω να πιστεύω ότι είναι αυτός ακριβώς ο απέραντος και γενικά μη αναγνωρίσιμος έλεγχος της συνεργασίας και της διαπλοκής όλων των φάσεων και των προτύπων της συμπαντικής δραστηριότητας που προκαλεί τέτοιο πολυποίκιλο και, φαινομενικά, ατυχώς αζεδιάλυτο συνονθύλευμα φυσικών, νοητικών, ηθικών και πνευματικών φαινομένων, που τόσο αλάθητων, όμως, που λειτουργούν για τη δόξα του Θεού και για το καλό των ανθρώπων και των αγγέλων.

4:1.12 Σε ευρύτερη έννοια, όμως, τα φαινομενικά «ατυχήματα» του κόσμου είναι αναμφίβολα μέρος του πεπερασμένου δράματος του χωροχρονικού εγχειρήματος του Άπειρου στην αιώνια παραπλάνηση των Απολύτων.

2. ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΦΥΣΗ

4:2.1 Η φύση είναι η περιορισμένη αντίληψη της φυσικής συμπεριφοράς του θεού. Η συμπεριφορά, ή δράση του Θεού πιστοποιείται και προσωρινά διαφοροποιείται από τα πειραματικά σχέδια και τα εξελικτικά πρότυπα ενός τοπικού σύμπαντος, ενός αστερισμού, ενός συστήματος, ή ενός πλανήτη. Ο Θεός δρα σύμφωνα με έναν σαφώς καθορισμένο, αναλλοίωτο, αμετάβλητο νόμο σε όλη την έκταση του απέραντου κεντρικού σύμπαντος. Διαφοροποιεί, όμως, τα πρότυπα της δράσης του έτσι ώστε να συνεισφέρει στη συνεργασία και την ισορροπημένη διεύθυνση του κάθε σύμπαντος, αστερισμού, συστήματος, πλανήτη και ατόμου, σύμφωνα με τα τοπικά κίνητρα, τις επιδιώξεις και τα σχέδια των πεπερασμένων έργων της εξέλιξης.

4:2.2 Για το λόγο αυτό, η φύση, όπως την καταλαβαίνει ο θνητός άνθρωπος, παρουσιάζει το υποκείμενο θεμέλιο και το δομικό υπόβαθρο ενός αναλλοίωτου Θεού και τους

αμετάβλητους νόμους του που διαφοροποιούνται, αυξομειώνονται και υπόκεινται σε ραγδαίες αλλαγές μέσα από την επεξεργασία των τοπικών σχεδίων, των σκοπών, των προτύπων και των συνθηκών που έχουν εγκαθιδρυθεί και φέρονται εις πέρας από τις δυνάμεις και τις διάνοιες του τοπικού σύμπαντος, του αστερισμού, του συστήματος και των πλανητών. Για παράδειγμα: Καθώς οι νόμοι του Θεού έχουν θεσπιστεί στον Νέβαδον, διαφοροποιούνται από τα σχέδια που έχει καταρτίσει ο Υιός του Δημιουργού και το Δημιουργικό Πνεύμα αυτού του συγκεκριμένου τοπικού σύμπαντος. Επιπλέον δε, η εφαρμογή αυτών των νόμων έχει περαιτέρω επηρεασθεί από τα λάθη, τις παραλείψεις και τις εξεγέρσεις ορισμένων υπάρξεων οι οποίες κατοικούν στον πλανήτη σας και ανήκουν στο άμεσο πλανητικό σας σύστημα, της Σατάνια.

4:2.3 Η φύση είναι μία χωροχρονική κατάληξη δύο κοσμικών παραγόντων: πρώτον της σταθερότητας, της τελειότητας και της εντιμότητας του Παραδείσιου Θεού και δεύτερον των πειραματικών σχεδιασμών, των εκτελεστικών σφαλμάτων, των επαναστατικών λαθών, των ατελειών της ανάπτυξης και της ατελούς κρίσης των εκτός Παραδείσου πλασμάτων, από τα ανώτατα μέχρι τα κατώτατα. Έτσι, λοιπόν, η φύση αποτελεί ένα ομοιόμορφο, αναλλοίωτο, μεγαλειώδες και θαυμάσιο νήμα τελειότητας από τον κύκλο της αιωνιότητας. Σε κάθε σύμπαν, όμως, σε κάθε πλανήτη και στη ζωή του καθενός ξεχωριστά, η ίδια αυτή η φύση διαφοροποιείται, χαρακτηρίζεται και, ίσως, τραυματίζεται από τις πράξεις, τα λάθη και την απιστία των πλασμάτων των εξελικτικών συστημάτων και συμπάντων. Και για το λόγο αυτό δεν πρέπει ποτέ η φύση να βρεθεί σε φάση αλλαγής, περίεργη, ίσως, αν και σταθερή στη βάση, και να τροποποιείται ανάλογα με τις λειτουργικές διαδικασίες των τοπικών συμπάντων.

4:2.4 Η φύση είναι η τελειότητα του Παραδείσου διηρημένη δια της ατέλειας, του κακού και της αμαρτίας των ατελών συμπάντων. Το πηλίκο που προκύπτει εκφράζει, έτσι, το πλήρες και το μερικό, το αιώνιο και το προσωρινό. Η συνεχιζόμενη εξέλιξη τροποποιεί τη φύση προσανξάνοντας την περιεκτικότητα της τελειότητας του Παραδείσου και μειώνοντας το κακό, το σφάλμα και τη δυσαρμονία της σχετικής πραγματικότητας.

4:2.5 Ο Θεός δεν είναι προσωπικά παρών στη φύση, ή σε οποιαδήποτε από τις φυσικές δυνάμεις, επειδή το φαινόμενο της φύσης είναι η εναπόθεση των ατελειών της προοδευτικής εξέλιξης και, ορισμένες φορές, οι συνέπειες των εξεγέρσεων κατά των θεμελίων του Παραδείσου του συμπαντικού νόμου του Θεού. Καθώς φαίνεται σ' έναν κόσμο σαν την Ουράνσια, η φύση δεν μπορεί ποτέ να αποτελέσει την επαρκή έκφραση, την αληθινή παρουσίαση, την πιστή απεικόνιση ενός πάνσοφου και άπειρου Θεού.

4:2.6 Η φύση, στον κόσμο σας, είναι η πιστοποίηση των νόμων της τελειότητας που προκύπτει από τα εξελικτικά σχέδια του τοπικού σύμπαντος. Τι παρωδία να λατρεύει κανείς τη φύση επειδή είναι μία περιορισμένη, πιστοποιημένη έννοια που διαποτίζεται από το Θεό! Επειδή είναι μία φάση τής συμπαντικής και γι' αυτό θείας δύναμης! Η φύση είναι, επίσης, μία εκδήλωση των ημιτελών, των ελλιπών, των ατελών αποτελεσμάτων της επέκτασης, της ανάπτυξης και της προόδου ενός συμπαντικού πειράματος μέσα στην κοσμική εξέλιξη.

4:2.7 Οι προφανείς ατέλειες του φυσικού κόσμου δεν καταδεικνύουν αντίστοιχες ατέλειες στην προσωπικότητα του θεού. Οι παρατηρούμενες αυτές ατέλειες, μάλλον αποτελούν, απλά, τις αναπόφευκτες παύσεις της εκδήλωσης του αεικίνητου τροχού της απεικόνισης του απείρου. Είναι αυτές ακριβώς οι ατέλειες που διακόπτουν την συνέχιση της τελειότητας εκείνες οι οποίες καθιστούν δυνατό για τον πεπερασμένο νου των θνητών το να συλλάβει μια φευγαλέα άποψη της θείας πραγματικότητας στο χρόνο και τον χώρο. Οι υλικές

εκδηλώσεις του θείου φαίνονται ατελείς στον εξελισσόμενο νου του ανθρώπου, μόνο επειδή ο θνητός άνθρωπος επιμένει να βλέπει τα φυσικά φαινόμενα μέσα από τα φυσικά του μάτια, χωρίς η ανθρώπινη όραση να μπορεί να βοηθηθεί από μόνη της, ή μέσα από την αποκάλυψη, το αντισταθμιστικό υποκατάστατο στους κόσμους του χρόνου.

4:2.8 Και η φύση τραυματίζεται, το όμορφο πρόσωπό της γεμίζει ουλές, τα χαρακτηριστικά της σηματοδοτούνται από την εξέγερση, την κακή διαχείριση, την λανθασμένη σκέψη των μυριάδων πλασμάτων που αποτελούν μέρος της φύσης, αλλά που έχουν συμβάλει, με τον καιρό, στην παραμόρφωσή της. Όχι, η φύση δεν είναι Θεός. Η φύση δεν αποτελεί αντικείμενο λατρείας.

3. Η ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

4:3.1 Πάντα ο άνθρωπος σκεφτόταν το Θεό σαν κάποιον που του μοιάζει. Ο Θεός δεν ζηλεύει, δεν ζήλεψε και ποτέ δεν θα ζηλέψει τον άνθρωπο, ή οποιαδήποτε άλλη ύπαρξη στο σύμπαν. Γνωρίζοντας ότι η πρόθεση του Υιού του Δημιουργού ήταν να γίνει ο άνθρωπος το αριστούργημα της πλανητικής δημιουργίας, ο άρχοντας όλης της γης, η ύπαρξή του να κυριαρχηθεί από τα ίδια τα ταπεινά του πάθη, να τον δει να προσκυνά είδωλα από ξύλο, πέτρα και χρυσό και την ίδια την εγωιστική του φιλοδοξία – αυτές οι χυδαίες σκηνές δραστηριοποιούν το Θεό και τους Υιούς του να ζηλέψουν για τον άνθρωπο, αλλά ποτέ τον ίδιο τον άνθρωπο.

4:3.2 Ο αιώνιος Θεός είναι ανίκανος να οργιστεί και να θυμώσει με την έννοια που δίνει ο άνθρωπος στα συναισθήματα αυτά και με τον τρόπο που αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος παρόμοιες αντιδράσεις. Αυτά τα συναισθήματα είναι άθλια και αξιοκαταφρόνητα. Ούτε που μπορούν να θεωρηθούν ανθρώπινα, πόσο μάλλον θεία. Και παρόμοιες προθέσεις είναι παντελώς ξένες στην τέλεια φύση και την ελεήμονα προσωπικότητα του πατέρα του Σύμπαντος.

4:3.3 Ένα μεγάλο, πολύ μεγάλο μέρος της δυσκολίας που έχουν οι θνητοί της Ουράνσια στο να κατανοήσουν το θεό οφείλεται στη μεγάλη επίδραση των συνεπειών της επανάστασης του Εωσφόρου και στην προδοσία του Καλιγκάστια. Σε κόσμους που δεν έχουν απομονωθεί από την αμαρτία, οι εξελισσόμενες φυλές είναι σε θέση να σχηματίσουν πολύ καλύτερη άποψη για τον Πατέρα του Σύμπαντος. Υποφέρουν λιγότερο από σύγχυση, παραποίηση και διαστρέβλωση της αντίληψης.

4:3.4 Ο Θεός δεν μετανοεί για τίποτα απ' όσα έχει κάνει, απ' όσα κάνει τώρα, ή απ' όσα θα κάνει ποτέ. Είναι πάνσοφος αλλά και παντοδύναμος. Η σοφία του ανθρώπου αναπτύσσεται μέσα από τις δοκιμές και τα σφάλματα της ανθρώπινης εμπειρίας. Η σοφία του θεού βρίσκεται στην απόλυτη τελειότητα της άπειρης οξυδέρκειάς του και η θεία του πρόγνωση κατευθύνει αποτελεσματικά τη δημιουργική ελεύθερη βούληση.

4:3.5 Ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν κάνει τίποτα που με τη σειρά του να προκαλέσει λύπη, ή μεταμέλεια, οι επιθυμίες όμως των πλασμάτων που σχεδιάζουν και πραγματοποιούν οι Δημιουργικές του προσωπικότητες στα μακρινά σύμπαντα, προκαλούν μερικές φορές, με τις ατυχείς επιλογές τους, συναισθήματα θείας λύπης στις προσωπικότητες των Δημιουργών γονιών τους. Έστω όμως και αν ο Πατέρας δεν κάνει ποτέ λάθη, δεν μετανιώνει, ούτε βιώνει τη θλίψη, νοιώθει την αγάπη του πατέρα και η καρδιά του αναμφίβολα θρηνεί όταν τα παιδιά του δεν κατορθώνουν να φθάσουν στο πνευματικό επίπεδο στο οποίο μπορούν να φθάσουν με τη βοήθεια που τους δόθηκε τόσο άφθονη, μέσα από το πλάνο της πνευματικής ανάπτυξης και μέσα από την τακτική της ανύψωσης των θνητών υπάρξεων των συμπάντων.

4:3.6 Η άπειρη καλοσύνη του Πατέρα είναι πέρα από την κατανόηση του πεπερασμένου νου του χρόνου. Γι' αυτό πρέπει πάντα να μπορεί να γίνεται κατανοητή η αντίθεση με το σχετικό κακό (όχι την αμαρτία) για την αποτελεσματική εκδήλωση όλων των φάσεων της σχετικής καλοσύνης. Η τελειότητα της θείας καλοσύνης μπορεί να γίνει αντιληπτή από την ατέλεια της θνητής γνώσης μόνο και μόνο επειδή διαφέρει από τη σχετική ατέλεια στη σχέση του χρόνου και της ύλης, στην κίνηση του διαστήματος.

4:3.7 Η προσωπικότητα του θεού είναι άπειρα πάνω από το ανθρώπινο. Για το λόγο αυτό, μια τέτοια θεϊκή φύση πρέπει να προσωποποιείται, όπως γίνεται με τους θείους Υιούς, πριν γίνει δια της πίστης αντιληπτή από τον πεπερασμένο νου του ανθρώπου.

4. Η ΑΝΤΙΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

4:4.1 Ο Θεός είναι η μοναδική σταθερή, αυτάρκης και αναλλοίωτη ύπαρξη μέσα σ' ολόκληρο το σύμπαν των συμπάντων, η οποία δεν έχει έξω, ούτε πέρα, ούτε παρελθόν, ούτε μέλλον. Ο Θεός είναι σκόπιμη ενέργεια (δημιουργικό πνεύμα) και απόλυτη βούληση και οι ιδιότητες αυτές είναι αυθύπαρκτες και συμπαντικές.

4:4.2 Εφ' όσον ο Θεός είναι αυθύπαρκτος, είναι απόλυτα ανεξάρτητος. Αυτή καθ' αυτή η ταυτότητα του Θεού αντιτίθεται στην αλλαγή. «Εγώ, ο Κύριος, δεν μεταβάλλομαι.» Ο Θεός είναι αμετάβλητος. Αλλά μέχρι να μπίτε στον Παράδεισο, δεν μπορείτε καν ν' αρχίσετε να κατανοείτε πώς ο Θεός μπορεί να περάσει από την απλότητα στην πολυπλοκότητα, από την σταθερότητα στη διαφοροποίηση, από την ηρεμία στην κίνηση, από το άπειρο στο πεπερασμένο, από το θείο στο ανθρώπινο και από την μονάδα στην δυαδικότητα και την τριαδικότητα. Και έτσι ο Θεός μπορεί να διαφοροποιήσει τις εκδηλώσεις της ιδιότητάς του ως απόλυτου, εφ' όσον η θεία σταθερότητα δεν σημαίνει ακινησία. Ο Θεός έχει βούληση – είναι η βούληση.

4:4.3 Ο Θεός είναι η ύπαρξη της απόλυτης αυτοδιάθεσης. Δεν υπάρχουν όρια στις συμπαντικές του αντιδράσεις εκτός από εκείνα που ίδιος επιβάλλει στον εαυτό του και τα έργα της ελεύθερης βούλησης του περιορίζονται μόνο από τις θείες εκείνες ιδιότητες και τα τέλεια χαρακτηριστικά που συμφυώς χαρακτηρίζουν την αιώνια φύση του. Για το λόγο αυτό, ο Θεός συνδέεται με το σύμπαν ως η ύπαρξη της τελικής καλοσύνης, μαζί με την ελεύθερη βούληση του δημιουργικού απείρου.

4:4.4 Ο Πατέρας-Απόλυτο είναι ο δημιουργός του κεντρικού και τέλειου σύμπαντος, καθώς και ο Πατέρας όλων των άλλων Δημιουργών. Ο Θεός μοιράζεται με τον άνθρωπο και τις άλλες οντότητες την προσωπικότητα, την καλοσύνη καθώς και πολλά άλλα χαρακτηριστικά, αλλά το άπειρο της βούλησης είναι μόνο δικό του. Ο Θεός περιορίζεται στα δημιουργικά του έργα μόνο από τα αισθήματα της αιώνιας φύσης του και από τις επιταγές της άπειρης σοφίας του. Ο Θεός προσωπικά επιλέγει μόνο αυτό που είναι άπειρα τέλειο, όθεν η ουράνια τελειότητα του κεντρικού σύμπαντος. Και ενώ οι Υιοί του Δημιουργού μοιράζονται πλήρως την θεία του φύση, ακόμα και φάσεις της απολυτότητάς του, δεν περιορίζονται αυτόχρονα από την τελικότητα εκείνη της σοφίας η οποία κατευθύνει το άπειρο της βούλησης του Πατέρα. Για το λόγο αυτό, στην αποστολή του Μιχαήλ ως Υιού του, η δημιουργική ελεύθερη βούληση δραστηριοποιείται ακόμη περισσότερο, γίνεται ολοκληρωτικά θεία και σχεδόν απώτατη, αν όχι απόλυτη. Ο Πατέρας είναι άπειρος και αιώνιος, το να αρνηθεί κανείς, όμως, τον οικειοθελή αυτοπεριορισμό του, ισοδυναμεί με άρνηση αυτής καθαυτής της έννοιας του οικειοθελούς του απειρίοριστου.

4:4.5 Το απεριόριστο του Θεού διαπερνά και τα επτά επίπεδα της πραγματικότητας του σύμπαντος. Και το όλον αυτής της απεριόριστης φύσης υπόκειται στη σχέση του Δημιουργού με την οικογένεια των πλασμάτων του στο σύμπαν. Η ακρίβεια μπορεί να χαρακτηρίζει την τριαδική δικαιοσύνη στο σύμπαν των συμπάντων, αλλά σε όλες τις σχέσεις του με την απέραντη οικογένεια των πλασμάτων του χρόνου, ο Θεός των συμπάντων διέπεται από *θείο συναίσθημα*. Πρώτα απ' όλα και τελευταία απ' όλα – αιώνια – ο άπειρος Θεός είναι *Πατέρας*. Απ' όλα τα πιθανά ονόματα που θα του ταίριαζαν, έχω την εντολή να παρουσιάσω τον Θεό ολόκληρης της δημιουργίας ως τον Πατέρα του Σύμπαντος.

4:4.6 Οι εκδηλώσεις της ελεύθερης βούλησης του Πατέρα Θεού δεν διέπονται από τη δύναμη, ούτε καθοδηγούνται από τη διάνοια και μόνο. Η θεία προσωπικότητα καθορίζεται ως υπάρχουσα εν πνεύματι και εκδηλώνεται στα σύμπαντα ως αγάπη. Για το λόγο αυτό, σε όλες του τις προσωπικές σχέσεις με τις προσωπικότητες των πλασμάτων των συμπάντων, η πρωταρχική Γενεσιουργός Δύναμη και Κέντρο είναι πάντα και με συνέπεια ένας πατέρας που αγαπά. Ο Θεός είναι Πατέρας με την υψηλότερη έννοια του όρου. Το αιώνιο κίνητρό του είναι ο τέλειος ιδεαλισμός της θείας αγάπης και η τρυφερή αυτή φύση βρίσκει την ισχυρότερη έκφρασή της και τη μεγαλύτερη ικανοποίηση στο να αγαπά και να αγαπάται.

4:4.7 Για την επιστήμη, ο Θεός είναι η Πρωταρχική Αιτία. Για τη θρησκεία είναι ο συμπαντικός Πατέρας που αγαπά. Στη φιλοσοφία είναι η μοναδική αυθύπαρκτη οντότητα, που δεν εξαρτάται από καμία άλλη οντότητα για να υπάρξει, αλλά που ευεργετικά παρέχει την πραγματικότητα της ύπαρξης σ' όλα τα πράγματα και όλα τα όντα. Χρειάζεται, όμως, η αποκάλυψη για να φανεί ότι η Πρωταρχική Αιτία, κατά την επιστήμη και η αυθύπαρκτη Μονάδα κατά τη φιλοσοφία είναι ο Θεός της θρησκείας, πλήρης ελέους και καλοσύνης, αφοσιωμένος στο να επιτύχει την αιώνια επιβίωση των παιδιών του στη γη.

4:4.8 Αναζητούμε την έννοια του Απείρου, λατρεύουμε, όμως, την εμπειρική αντίληψη του Θεού, τη μέσα στο χώρο και το χρόνο ικανότητά μας να κατανοήσουμε την προσωπικότητα και τους θείους παράγοντες της ύψιστης αντίληψής μας για το Θείο.

4:4.9 Η συνειδητοποίηση μιας θριαμβευτικής ανθρώπινης ζωής στη γη έχει γεννηθεί από την πίστη που έχουμε σαν πλάσματα, πίστη που τολμά να προκαλεί κάθε επαναλαμβανόμενο επεισόδιο της ύπαρξής μας, όταν έρχεται αντιμέτωπο με το φρικτό θέαμα των ανθρώπινων περιορισμών, μέσα από την αλάνθαστη διαβεβαίωση: Έστω κι' αν δεν μπορώ να το κάνω αυτό, μέσα μου ζει κάποιος που μπορεί και που θα το κάνει, ένα μέρος του Απεριόριστου Πατέρα, του σύμπαντος των συμπάντων. Και τούτο είναι «ο θρίαμβος που κυριεύει τον κόσμο, ακόμα και την πίστη σας.»

5. ΕΣΦΑΛΜΕΝΕΣ ΑΝΤΙΑΛΗΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ

4:5.1 Η θρησκευτική παράδοση είναι η ατελώς διατηρημένη καταγραφή των εμπειριών των ανθρώπων που έζησαν σε προηγούμενες εποχές σχετικά με τη γνώση τους για το Θεό, τέτοιες καταγραφές, όμως, είναι αναξιόπιστες ως οδηγοί της θρησκευτικής ζωής, ή ως πηγή πραγματικών πληροφοριών σχετικά με τον πατέρα του Σύμπαντος. Παρόμοιες αρχαίες δοξασίες σταθερά μεταβάλλονται από το γεγονός ότι ο πρωτόγονος άνθρωπος έφτιαχνε μύθους.

4:5.2 Μία από τις μεγαλύτερες αιτίες σύγχυσης στην Ουράνια σχετικά με τη φύση του Θεού βρίσκεται στην αποτυχία των ιερών σας βιβλίων να διακρίνουν καθαρά ανάμεσα στις προσωπικότητες της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου καθώς και ανάμεσα στον Θεό του Παραδείσου και στους δημιουργούς και τους διαχειριστές του τοπικού σύμπαντος. Κατά τη

διάρκεια των παλαιότερων διανομών μερικής αντίληψης, οι ιερείς και οι προφήτες σας απέτυχαν απόλυτα να διακρίνουν τις διαφορές ανάμεσα στους Πλανητικούς Πρίγκιπες, τους Κυρίαρχους του Συστήματος, τους Πατέρες των Αστερισμών, των Υιών του Δημιουργού, των Κυριάρχων του Υπερσύμπαντος, της Ύπατης Ύπαρξης και του Πατέρα του Σύμπαντος. Πολλά από τα μηνύματα των υποκειμένων προσωπικοτήτων, όπως είναι οι Φορείς της Ζωής, καθώς και διάφορες τάξεις αγγέλων, παρουσιάστηκαν στις καταγραφές σας ως ερχόμενοι από τον ίδιο το Θεό. Η θρησκευτική αντίληψη στην Ουράνσια ακόμα συγχύζει τις συνεργείς προσωπικότητες του Θεού με τον ίδιο τον πατέρα, έτσι που όλοι αποκαλούνται με το ίδιο όνομα.

4:5.3 Ο λαός της Ουράνσια συνεχίζει να υποφέρει από την επίδραση των πρωτόγονων αντιλήψεων για το Θεό. Οι θεοί που φέρνουν την καταιγίδα, που σείουν τη γη με την οργή τους και κατακεραυνώνουν τον άνθρωπο στο θυμό τους, οι θεοί που επιβάλλουν τη δυσaréσκειά τους σε καιρούς πείνας και κατακλυσμού – αυτοί είναι οι θεοί των πρωτόγονων θρησκειών. Δεν είναι οι Θεοί που ζουν και κυβερνούν τα σύμπαντα. Παρόμοιες αντιλήψεις αποτελούν κατάλοιπα των εποχών κατά τις οποίες ο άνθρωπος υπέθετε ότι το σύμπαν βρισκόταν υπό την καθοδήγηση και την κυριαρχία της ιδιοτροπίας τέτοιων φανταστικών θεών. Ο θνητός άνθρωπος, όμως, αρχίζει να αντιλαμβάνεται ότι ζει υπό την κυριαρχία του συγκριτικού νόμου όσον αφορά τη διαχειριστική πολιτική και την καθοδήγηση των Υπέρτατων Δημιουργών και των Υπέρτατων Ελεγκτών.

4:5.4 Η βάρβαρη αντίληψη της ικανοποίησης ενός οργισμένου Θεού, ή του εξευμενισμού ενός προσβεβλημένου Κυρίου, του να κατακτήσει κανείς την εύνοια του Θεού μέσα από θυσίες και επιτίμια, ακόμα και με το ίδιο του το αίμα, αντιπροσωπεύει μια θρησκεία εντελώς παιδαριώδη και πρωτόγονη, μια φιλοσοφία που δεν αρμόζει στη διαφωτισμένη εποχή της επιστήμης και της αλήθειας. Παρόμοιες πεποιθήσεις είναι απόλυτα απωθητικές στις ουράνιες υπάρξεις και τους θείους κυβερνήτες που υπηρετούν και ηγεμονεύουν τα σύμπαντα. Αποτελεί ύβρη προς το Θεό το να πιστεύει κανείς, να υποστηρίζει, ή να διδάσκει ότι το αθώο αίμα πρέπει να χυθεί για να αποκτήσει την εύνοια του Θεού, ή για να απομακρύνει την ψευδή θεία οργή.

4:5.5 Οι Εβραίοι πίστευαν ότι «χωρίς να χυθεί αίμα δεν μπορεί να δοθεί άφεση αμαρτιών.» Δεν είχαν απαλλαγεί από την αρχαία και παγανιστική αντίληψη ότι οι Θεοί δεν εξευμενίζονται παρά μόνο με τη θέα του αίματος, αν και ο Μωυσής έκανε κάποια, ευδιάκριτη, πρόοδο, όταν απαγόρευσε τις ανθρωποθυσίες και τις υποκατέστησε στα παιδιάστικα μυαλά των Βεδουίνων οπαδών του, με τις τελετουργικές θυσίες των ζώων.

4:5.6 Η πλήρωση (ενσάρκωση) του Υιού του Παραδείσου στον κόσμο σας ενυπήρχε στην κατάσταση της ολοκλήρωσης μιας πλανητικής εποχής. Ήταν αναπόφευκτη και δεν έγινε αναγκαστικά για το σκοπό του να κερδηθεί η εύνοια του Θεού. Η πλήρωση αυτή συνέβη να είναι το τελευταίο προσωπικό έργο ενός Υιού του Δημιουργού στην μακριά του πορεία της απόκτησης της εμπειρικής κυριαρχίας του σύμπαντός του. Τι διακωμώδηση της άπειρης προσωπικότητας του Θεού! Τούτη η διδαχή, ότι η πατρική του καρδιά, σ' όλη την ασκητική της ψυχρότητα και σκληρότητα, έμεινε τόσο ασυγκίνητη από τις ατυχίες και τη δυστυχία των πλασμάτων του, που το έλεός του δεν ήλθε, μέχρις ότου είδε τον αθώο του Υιό να αιμορραγεί πάνω στο σταυρό!

4:5.7 Οι κάτοικοι, όμως, της Ουράνσια θα απαλλαγούν από τα αρχαία αυτά σφάλματα και τις παγανιστικές δεισιδαιμονίες πάνω στη φύση του Πατέρα του Σύμπαντος. Η αποκάλυψη της αλήθειας για το Θεό είναι εμφανής και η ανθρώπινη φυλή πέφτει να γνωρίσει τον

Πατέρα του Σύμπαντος σε ολόκληρο το μεγαλείο του χαρακτήρα του και της ωραιότητας των ιδιοτήτων του, οι οποίες με τόσο μεγαλειώδη τρόπο παρουσιάστηκαν από τον Υιό του Δημιουργού που ήλθε στην Ουράνσια ως Υιός του Θεού και ως Υιός του Ανθρώπου.

4:5.8[Παρουσιάστηκε από ένα Θείο Σύμβουλο της Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 5

Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕ ΤΟ ΑΤΟΜΟ

5:0.1 Αν ο πεπερασμένος ανθρώπινος νους είναι ανίκανος να κατανοήσει πώς ένας τόσο μέγας και μεγαλοπρεπής Θεός, σαν τον πατέρα του Σύμπαντος μπορεί να κατέβει από την αιώνια κατοικία του της άπειρης τελειότητας για να γίνει αδελφός του κάθε ανθρώπινου πλάσματος, τότε, η πεπερασμένη αυτή διάνοια πρέπει να είναι βέβαιη για τη θεϊκή φιλία, βασιζόμενη στην αλήθεια του γεγονότος ότι ένα πραγματικό κομμάτι του ζώντος Θεού ενοικεί στη διάνοια του κάθε θνητού της Ουράντια που έχει φυσιολογικό νου και ηθική συνείδηση. Οι ενοικούντες στον άνθρωπο Ρυθμιστές της Σκέψης αποτελούν μέρος της αιώνιας θείας φύσης του Πατέρα του Παραδείσου. Δεν χρειάζεται ο άνθρωπος να ψάξει μακρύτερα από την ίδια την εσωτερική εμπειρία της ψυχής του πάνω στη θεώρηση αυτής της πνευματικά αληθούς παρουσίας για να βρει τον Θεό και να προσπαθήσει να ενωθεί μαζί του.

5:0.2 Ο Θεός έχει διανείμει το άπειρο της αιώνιας φύσης του στις υπαρξιακές πραγματικότητες των έξι απολύτων συνεργατών του, αλλά μπορεί, σε οποιαδήποτε στιγμή, να έχει άμεση και προσωπική επαφή με κάθε μέρος, είτε φάση, είτε είδος της δημιουργίας, μέσω της ενέργειας των προ-ατομικών τμημάτων του. Και ο αιώνιος Θεός έχει, επίσης, διατηρήσει για τον εαυτό του το προνόμιο να πληροί δια της προσωπικότητάς του τους θείους Δημιουργούς και τα ζώντα δημιουργήματα του σύμπαντος των συμπάντων, ενώ έχει επιπλέον κρατήσει το προνόμιο του να διατηρεί άμεση και πατρική επαφή με όλα τα όντα στον κύκλο των προσωπικοτήτων.

1. Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

5:1.1 Η ανικανότητα του πεπερασμένου δημιουργήματος να προσεγγίσει τον άπειρο Πατέρα ενυπάρχει στη φύση του, όχι εξ αιτίας της απόστασης του Πατέρα, αλλά εξ αιτίας των ορίων και των υλικών περιορισμών των πλασμάτων. Το μέγεθος της πνευματικής διαφοράς μεταξύ της ύψιστης προσωπικότητας της συμπαντικής ύπαρξης και των ταπεινότερων ομάδων των δημιουργημένων διανοιών είναι ασύλληπτο. Αν ήταν δυνατόν, οι κατώτερες διανοητικές τάξεις των πλασμάτων να μεταφερθούν στιγμιαία στο χώρο παρουσίας του ίδιου του Πατέρα, δεν θα ήξεραν πού βρίσκονται. Θα εξακολουθούσαν να μην αντιλαμβάνονται την παρουσία του Πατέρα του Σύμπαντος όπως και τώρα. Είναι πολύ μακρύς ο δρόμος που ανοίγεται μπροστά στο θνητό άνθρωπο πριν μπορέσει, μέσα στα όρια του δυνατού, να ψάξει και να βρει ασφαλή καθοδήγηση στην Παραδείσια παρουσία του Πατέρα του Σύμπαντος. Πνευματικά ο άνθρωπος πρέπει να αναληφθεί πολλές φορές προτού μπορέσει να φθάσει σ' ένα επίπεδο όπου θα επιτύχει την πνευματική ενόραση, η οποία θα του επιτρέψει να δει έστω και ένα από τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα.

5:1.2 Ο πατέρας μας δεν κρύβεται. Δεν βρίσκεται σε εκούσια απομόνωση. Έχει κινητοποιήσει τους πόρους της θείας σοφίας σε μια ατέρμονη προσπάθεια να αποκαλυφθεί στα παιδιά της συμπαντικής του κτίσης. Υπάρχει άπειρο μεγαλείο και άφατη γενναιοδωρία που συνδέονται με το μεγαλείο της αγάπης του, η οποία τον κάνει να λαχταρά τη σχέση κάθε πλάσματος της δημιουργίας που μπορεί να κατανοεί, να αγαπά, ή να τον πλησιάζει. Και γι' αυτό υπάρχουν

οι συμφυείς περιορισμοί σ' εσάς, αδιαχώριστοι από την πεπερασμένη σας προσωπικότητα, οι οποίοι καθορίζουν τον χρόνο και τον τόπο και τις συνθήκες υπό τις οποίες μπορείτε να επιτύχετε το σκοπό του ταξιδιού της ανέλιξης ως θνητοί και να νοιώσετε την παρουσία του Πατέρα στο κέντρο των πάντων.

5:1.3 Αν και η προσέγγιση στην Παραδείσια παρουσία του Πατέρα πρέπει να περιμένει μέχρις ότου κατορθώσετε να φθάσετε στα ύψιστα πεπερασμένα επίπεδα της πνευματικής προόδου, εσείς πρέπει να χαίρεστε καθώς αναγνωρίζετε την αεί-παρούσα δυνατότητα άμεσης μετάληψης του πληρούντος πνεύματος του Πατέρα, που τόσο στενά συνδέεται με την εσώτερη ψυχή σας και τον εξαγνισμένο σας εαυτό.

5:1.4 Οι θνητοί των βασιλείων του χρόνου και του τόπου μπορεί να διαφέρουν σε μέγιστο βαθμό, όσον αφορά στις εγγενείς ικανότητες και το διανοητικό δυναμικό, μπορεί να διαβιούν σε χώρους εξαιρετικά ευνοϊκούς για κοινωνική αναρρίχηση και ηθική πρόοδο, ή μπορεί να υποφέρουν από την έλλειψη σχεδόν κάθε ανθρώπινης αρωγής που αφορά την παιδεία και την πρόοδο στον πολιτισμό. Οι δυνατότητες, όμως, για πνευματική πρόοδο στη διαδικασία της ανέλιξης είναι ίσες για όλους. Υψηλότερα επίπεδα πνευματικής ενόρασης και κοσμικής κατανόησης επιτυγχάνονται εντελώς ανεξάρτητα από όλες αυτές τις κοινωνικό-ηθικές διαφορές των ποικίλων υλικών περιβαλλόντων στους εξελικτικούς κόσμους.

5:1.5 Όσο και αν οι θνητοί της Ουράντια διαφέρουν στις διανοητικές, κοινωνικές, οικονομικές, ακόμα και ηθικές ευκαιρίες και ικανότητες, μην λησμονείτε ότι τα πνευματικά τους εφόδια είναι κοινά και μοναδικά. Όλοι απολαμβάνουν την ίδια θεία παρουσία του δώρου από τον Πατέρα, και έχουν όλοι ίσα προνόμια στο να αναζητήσουν την απόκρυφη, προσωπική κοινωνία με το ενοικούν αυτό πνεύμα της θείας αρχής, ενώ όλοι μπορούν ισότιμα να επιλέξουν την ενιαία πνευματική καθοδήγηση αυτών των Ελεγκτών των Μυστηρίων.

5:1.6 Αν ο θνητός άνθρωπος παροτρύνεται ολόψυχα από πνευματικές ανησυχίες, αν, ανεπιφύλακτα αφιερώνεται στο να πραγματοποιεί τη βούληση του Πατέρα, τότε, εφ' όσον τόσο βέβαια και αποτελεσματικά του δίνεται το δώρο από τον ενοικούντα σ' αυτόν θείο Ρυθμιστή, δεν είναι δυνατόν να αποτύχει στην υλοποίηση, μέσω της προσωπικής του εμπειρίας, της εξαίσιας συνειδητοποίησης του να γνωρίσει τον Θεό και της ουράνιας βεβαιότητας ότι θα επιζήσει με σκοπό να βρει το Θεό δια της προοδευτικής εμπειρίας του να γίνεται όλο και περισσότερο σαν αυτόν.

5:1.7 Ο άνθρωπος κατοικείται πνευματικά από έναν επιζώντα Ρυθμιστή της Σκέψης. Αν ένας τέτοιος ανθρώπινος νους έχει ειλικρινή και πνευματικά κίνητρα, αν μία τέτοια ανθρώπινη ψυχή επιθυμεί να γνωρίσει τον Θεό και να γίνει σαν αυτόν, αν ειλικρινά επιδιώκει να πραγματοποιεί τη βούληση του Πατέρα, τότε δεν υπάρχει αρνητική επιρροή ανθρώπινης αποστέρησης, ούτε θετική δύναμη πιθανής ανάμειξης που να μπορεί να εμποδίσει μία παρόμοια, θεϊκά υποκινούμενη, ψυχή από το να ανέβει με ασφάλεια στις πύλες του παραδείσου.

5:1.8 Ο Πατέρας επιθυμεί να βρίσκονται όλα του τα δημιουργήματα σε προσωπική επαφή μαζί του. Έχει ένα χώρο στον Παράδεισο για να υποδεχθεί όλους εκείνους των οποίων η κατάσταση επιβίωσης και η πνευματική φύση καθιστούν δυνατή παρόμοιο επίτευγμα. Για το λόγο αυτό, παραμείνετε στη φιλοσοφία σας τώρα και για πάντα: Για τον καθένα, αλλά και για όλους σας, ο Θεός είναι προσιτός, ο Πατέρας είναι εφικτός, ο δρόμος είναι ανοικτός.

Οι δυνάμεις της θείας αγάπης, οι δρόμοι και οι τρόποι της θείας διακυβέρνησης, όλες αλληλοσυνδέονται σε μία προσπάθεια να διευκολύνουν την εξέλιξη κάθε διάνοιας που το αξίζει, σε κάθε σύμπαν, προς την Παραδείσια παρουσία του Πατέρα του Σύμπαντος.

5:1.9 Το γεγονός ότι απέραντα μεγάλος χρόνος απαιτείται για να βρει κάποιος το Θεό, δεν καθιστά την παρουσία και την προσωπικότητα του Άπειρου λιγότερο πραγματική. Η ανέλιξή σας αποτελεί μέρος του κύκλου των επτά υπερσμπάντων και, ακόμη και αν παλινδρομείτε τριγύρω άπειρες φορές, μπορείτε να προσδοκάτε, ως πνεύμα και ως ύπαρξη, ότι κάποτε θα μπείτε. Μπορείτε να εξαρτάσθε από την ανάληψή σας από σφαίρα σε σφαίρα, από τους εξωτερικούς κύκλους προς το εσωτερό κέντρο και κάποια μέρα, χωρίς αμφιβολία, θα σταθείτε εμπρός στην θεία και κεντρική παρουσία και θα τον δείτε, μιλώντας μεταφορικά, πρόσωπο με πρόσωπο. Το θέμα είναι η κατάκτηση πραγματικών και ουσιαστικών επιπέδων. Και τα επίπεδα αυτά μπορούν να κατακτηθούν από κάθε ύπαρξη που ενοικήθηκε από έναν Ελεγκτή Μυστηρίου και που συνακόλουθα συγχωνεύθηκε για πάντα μ' αυτόν τον Ρυθμιστή της Σκέψης.

5:1.10 Ο Πατέρας δεν κρύβεται πνευματικά, πάρα πολλά, όμως, από τα πλάσματά του είναι κρυμμένα στις ομίχλες των δικών τους εκούσιων αποφάσεων και έχουν επί του παρόντος απομακρυνθεί από την μετάληψη του πνεύματός του, αλλά και από το πνεύμα του Υιού του, επιλέγοντας τις δικές τους, διαστρεβλωμένες απόψεις, αλλά και από την αδυναμία της αυτοεπιβεβαίωσης του μισαλλόδοξου νου και της μη πνευματικής φύσης τους.

5:1.11 Ο θνητός άνθρωπος μπορεί να σύρεται κοντά στο Θεό, ακόμη μπορεί κατ' επανάληψη να εγκαταλείπει τη θεία βούληση τόσο, όσο διατηρεί τη δύναμη της επιλογής. Η τελική καταδίκη του ανθρώπου δεν επισφραγίζεται ει μη μόνο όταν απολέσει τη δύναμη να επιλέγει τη βούληση του Πατέρα. Η καρδιά του Πατέρα δεν κλείνει ποτέ στις ανάγκες και τις ικεσίες των παιδιών του. Μόνο όταν τα παιδιά του κλείσουν για πάντα τις καρδιές τους στη δύναμη του Πατέρα να τα τραβήξει κοντά του, όταν στο τέλος και για πάντα απολέσουν την επιθυμία να πράξουν σύμφωνα με τη θεία του βούληση – να τον γνωρίσουν και να γίνουν σαν αυτόν. Με τον ίδιο τρόπο, το αιώνιο πεπρωμένο του ανθρώπου είναι ασφαλές όταν η συγχώνευση με τον Ρυθμιστή αναγγείλει στο σύμπαν ότι ο συγκεκριμένος αυτός ανερχόμενος έχει κάνει την οριστική και αμετάκλητη επιλογή να ζήσει σύμφωνα με τη θέληση του Πατέρα.

5:1.12 Ο μέγας Θεός εγκαθιστά άμεση επαφή με τον θνητό άνθρωπο και δίνει μέρος του άπειρου, αιώνιου και ακατανόητου εαυτού του στον άνθρωπο να ζήσει και να ενοικήσει σ' αυτόν. Ο Θεός βρίσκεται στο ίδιο σκάφος του αιώνιου εγχειρήματος με τον άνθρωπο. Αν παραδοθείτε στην καθοδήγηση των πνευματικών δυνάμεων μέσα σας και γύρω σας, δεν θα αποτύχετε στην κατάκτηση του υψηλού πεπρωμένου που ετοιμάσθηκε από ένα Θεό γεμάτο αγάπη, ως συμπαντικός σκοπός για τα ανελίσσόμενα πλάσματά του από τους εξελικτικούς κόσμους του διαστήματος.

2. Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

5:2.1 Η φυσική παρουσία του Αείρου είναι η πραγματικότητα του υλικού σύμπαντος. Η διανοητική παρουσία του Θεού μπορεί να προσδιορισθεί από το βάθος της ατομικής διανοητικής εμπειρίας καθώς και από το επίπεδο της εξελισσόμενης προσωπικότητας. Η πνευματική παρουσία της Θεότητας πρέπει κατ' ανάγκην να είναι διαφορετική στο σύμπαν. Τούτο είναι καθορισμένο από την πνευματική ικανότητα αποδοχής αλλά και από το βαθμό

με τον οποίο αφιερώνεται η βούληση των πλασμάτων να πράττουν σύμφωνα με τη θεία βούληση.

5:2.2 Ο Θεός ζει μέσα σε κάθε ένα από τα πνευματικά του παιδιά. Οι Υιοί του Παραδείσου πάντα έχουν πρόσβαση στην παρουσία του Θεού, «το δεξί χέρι του Πατέρα,» και οι προσωπικότητες όλων των πλασμάτων του έχουν πρόσβαση «στην αγκαλιά του Πατέρα.» Τούτο αναφέρεται στο κύκλωμα της προσωπικότητας οποτεδήποτε, οπουδήποτε και με οποιονδήποτε τρόπο έρχεται σε επαφή, ή με άλλο τρόπο συνεπάγεται προσωπική, συνειδητή επαφή και κοινωνία με τον Πατέρα του Σύμπαντος, είτε βρίσκεται στην κεντρική του κατοικία, είτε σε κάποιο άλλο καθορισμένο σημείο, όπως σε μία από τις επτά ιερές σφαίρες του Παραδείσου.

5:2.3 Η θεία παρουσία, πάντως, δεν μπορεί να ανεβρεθεί πουθενά στη φύση, ή ακόμα και στη ζωή των θνητών που γνώρισαν τον Θεό με τόση πληρότητα και βεβαιότητα, όπως μπορεί να βρεθεί στην επιχειρούμενη κοινωνία με τον ενοικούντα Ελεγκτή του Μυστηρίου, τον παραδείσιο Ρυθμιστή της Σκέψης. Πόσο είναι λάθος να ονειρευόσαστε το Θεό μακριά στους ουρανούς, όταν το πνεύμα του Πατέρα του Σύμπαντος ζει μέσα στον ίδιο το νου σας!

5:2.4 Είναι εξ αιτίας αυτού του μέρους του Θεού που ενοικεί εντός σας που μπορείτε να ελπίζετε, καθώς προοδεύετε εναρμονιζόμενοι με την πνευματική καθοδήγηση του Ρυθμιστού, να διακρίνετε πληρέστερα την παρουσία και την μεταμορφωτική δύναμη των άλλων αυτών πνευματικών επιδράσεων που σας περιβάλλουν και περνούν εντός σας, αλλά που δεν λειτουργούν ως αναπόσπαστο μέρος σας. Το γεγονός ότι δεν έχετε διανοητικά συνείδηση της στενής και απόκρυφης επαφής σας με τον ενοικούντα Ρυθμιστή, ούτε κατ' ελάχιστον δεν αναιρεί μια παρόμοια υπερβατική εμπειρία. Η απόδειξη της αδελφοσύνης με τον θείο Ρυθμιστή βρίσκεται ολόκληρη στη φύση και την έκταση των πνευματικών καρπών, οι οποίοι συναποκομίζονται σ' ολόκληρη τη διάρκεια της ζωής του ατόμου που πιστεύει. «Από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε.»

5:2.5 Είναι εξαιρετικά δύσκολο για τον ελάχιστο πνευματικό, υλικό νου του θνητού ανθρώπου να αποκτήσει σαφή συνείδηση των πνευματικών δραστηριοτήτων αυτών των θείων οντοτήτων, όπως είναι οι Ρυθμιστές του Παραδείσου. Καθώς η ψυχή του ενωμένου νου και της δημιουργίας του Ρυθμιστού αποκτά εντονότερη ύπαρξη, αναπτύσσεται παράλληλα μία καινούργια φάση συνειδητοποίησης της ψυχής, η οποία είναι σε θέση να βιώσει την παρουσία και να αναγνωρίσει την πνευματική καθοδήγηση καθώς και τις άλλες, υπεράνω της ύλης, δραστηριότητες, των Ελεγκτών του Μυστηρίου.

5:2.6 Ολόκληρη η εμπειρία της κοινωνίας με τον Ρυθμιστή περιλαμβάνει το ηθικό ανάστημα, το διανοητικό κίνητρο και την πνευματική εμπειρία. Η συναίσθηση ενός παρόμοιου επιτεύγματος περιορίζεται κυρίως, αν και όχι αποκλειστικά, στο χώρο της ψυχικής συνειδητοποίησης, οι αποδείξεις, όμως, έρχονται πλούσιες στην εκδήλωση των πνευματικών προϊόντων στη ζωή όλων αυτών των ατόμων που πέτυχαν την εσώτερη πνευματική επαφή.

3. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΛΑΤΡΕΙΑ

5:3.1 Αν και οι Θεότητες του Παραδείσου, από την συμπαντική σκοπιά, είναι σαν μία και μοναδική, στις πνευματικές τους επαφές με πλάσματα σαν εκείνα που κατοικούν στην Ουράντια είναι τρία ευδιάκριτα, ξεχωριστά πρόσωπα. Υπάρχει διαφορά ανάμεσα στις Κεφαλές όσον αφορά στις επικλήσεις, την κοινωνία και τις άλλες, πολύ προσωπικές σχέσεις. Με την ύψιστη έννοια, λατρεύουμε τον Πατέρα και μόνο αυτόν. Πραγματικά,

μπορούμε και σαφώς λατρεύουμε τον πατέρα καθώς εκδηλώνεται μέσω των Υιών του Δημιουργού, αλλά είναι ο Πατέρας, άμεσα, ή έμμεσα που προσκυνούμε και λατρεύουμε.

5:3.2 Οι κάθε είδους ικεσίες ανήκουν στη βασιλεία του Αιώνιου Υιού και στην πνευματική του οργάνωση. Οι προσευχές, όλες οι τυπικές μορφές επικοινωνίας, τα πάντα εκτός από τη λατρεία και το προσκύνημα στον Πατέρα του Σύμπαντος, είναι θέματα που αφορούν σε ένα τοπικό σύμπαν. Συνήθως δεν υπερβαίνουν τα όρια δικαιοδοσίας ενός Υιού του Δημιουργού. Η λατρεία, όμως, πλαισιώνεται και διαβιβάζεται στο πρόσωπο του Δημιουργού, δια της λειτουργίας του κυκλώματος της προσωπικότητας του Πατέρα. Πιστεύουμε, ακόμη, ότι μία τέτοια εκδήλωση σεβασμού από ένα πλάσμα ενοικούμενο από έναν Ρυθμιστή, διευκολύνεται από την παρουσία του πνεύματος του Πατέρα. Υπάρχει τρομακτικός όγκος στοιχείων που τεκμηριώνουν μια τέτοια πεποίθηση και γνωρίζω ότι όλες οι κατηγορίες των τμημάτων του Πατέρα έχουν τη δύναμη, καλή τη πίστει, να καταγράφουν τη λατρεία των υποκειμένων τους με τρόπο αποδεκτό στην παρουσία του Πατέρα του Σύμπαντος. Αναμφίβολα, οι Ρυθμιστές επίσης χρησιμοποιούν άμεσους προ-υπαρξιακούς διαύλους επικοινωνίας με τον Θεό, ενώ είναι το ίδιο ικανοί να χρησιμοποιούν τα κυκλώματα πνεύματος-βαρύτητας του Αιώνιου Υιού.

5:3.3 Η λατρεία είναι αυθύπαρκτη. Η προσευχή εμπεριέχει ένα στοιχείο ατομικού – ή υπαρξιακού ενδιαφέροντος. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά μεταξύ λατρείας και προσευχής. Ουδεμία απολύτως ατομική παράκληση, ή άλλο στοιχείο προσωπικού ενδιαφέροντος υπάρχει στην πραγματική λατρεία. Λατρεύουμε απλά το Θεό γι' αυτό που καταλαβαίνουμε ότι είναι. Η λατρεία δεν ζητά τίποτα και τίποτα δεν προσδοκά εκείνος που λατρεύει. Δεν λατρεύουμε τον Πατέρα για να κερδίσουμε οτιδήποτε από τη λατρεία αυτή. Εκφράζουμε την ευλάβεια και τη λατρεία μας ως αντίδραση φυσική και αυθόρμητη σε αναγνώριση της απaráμιλλης προσωπικότητας του Πατέρα, αλλά και εξ αιτίας της φύσης του, που κερδίζει την αγάπη και των ιδιοτήτων του που προκαλούν τη λατρεία.

5:3.4 Τη στιγμή που το στοιχείο του ατομικού ενδιαφέροντος εισβάλλει στη λατρεία, η ευλάβεια μετασχηματίζεται σε προσευχή και σωστότερο θα ήταν να απευθύνεται στο πρόσωπο του Αιώνιου Υιού, ή του Υιού του Δημιουργού. Στην πρακτική, όμως, θρησκευτική εμπειρία, δεν υπάρχει λόγος να μην απευθύνεται η προσευχή στον Πατέρα Θεό, ως μέρος της αληθούς λατρείας.

5:3.5 Όταν αντιμετωπίζετε τα πρακτικά θέματα της καθημερινής ζωής βρίσκεστε στα χέρια των πνευματικών προσωπικοτήτων των οποίων η απαρχή βρίσκεται στην Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο. Συνεργάζεστε με την ενέργεια του Συνδεδεμένου Δρώντος. Και έτσι είναι: Λατρεύετε το θεό. Προσεύχεστε στον, και κοινωνείτε με τον Υιό. Και επεξεργάζεσθε τις λεπτομέρειες του επί της γης ταξιδιού σας με τις διάνοιες του Απείρου Πνεύματος που λειτουργούν στον κόσμο σας και σ' ολόκληρο το σύμπαν σας.

5:3.6 Ο Δημιουργός, ή οι Κυρίαρχοι Υιοί που ελέγχουν τα πεπρωμένα των τοπικών συμπάντων, βρίσκονται στη θέση τόσο του Πατέρα του Σύμπαντος, όσο και του Αιώνιου Υιού του Παραδείσου. Οι Υιοί αυτοί του Σύμπαντος δέχονται, στο όνομα του Πατρός, την ευλάβεια της λατρείας και τείνουν ους στις παρακλήσεις των υποκειμένων τους που ικετεύουν, στους κόσμους που τους αντιστοιχούν. Για τα πλάσματα ενός τοπικού Σύμπαντος, ένας Υιός Μιχαήλ είναι, από κάθε πρακτική άποψη, Θεός. Είναι η προσωποποίηση του Πατέρα του Σύμπαντος και του Αιώνιου Υιού του τοπικού Σύμπαντος. Το Άπειρο Πνεύμα διατηρεί προσωπική επαφή με τα πλάσματα αυτών των βασιλείων μέσω

των Πνευμάτων του Σύμπαντος, τους διοικητικούς και δημιουργικούς συνεργάτες των Υιών του Δημιουργού του Παραδείσου.

5:3.7 Η ειλικρινής λατρεία συνεπάγεται την κινητοποίηση όλων των δυνάμεων της ανθρώπινης προσωπικότητας υπό την κυριαρχία της ανελίσσόμενης ψυχής και υπόκειται στην θεία κατευθυντήρια γραμμή του αντίστοιχου Ρυθμιστή της Σκέψης. Ο νους των υλικών περιορισμών δεν μπορεί ποτέ να αποκτήσει πλήρη συνείδηση της πραγματικής σημασίας της αληθινής λατρείας. Η κατανόηση από τον άνθρωπο της πραγματικότητας της λατρευτικής εμπειρίας καθορίζεται, βασικά, από την εξελικτική κατάσταση της αναπτυσσόμενης, αθάνατης ψυχής. Η πνευματική ανάπτυξη της ψυχής λαμβάνει χώρα εντελώς ανεξάρτητα από τη διανοητική συνειδητοποίηση του εγώ.

5:3.8 Η εμπειρία της λατρείας συνίσταται στην ύψιστη προσπάθεια του διαπιστευμένου Ρυθμιστού να διαβιβάσει στον θείο Πατέρα τις άφατες επιθυμίες και τους ανείπωτους πόθους της ανθρώπινης ψυχής - την ενωμένη δημιουργία του θνητού νου που αναζητά τον Θεό και του αθάνατου Ρυθμιστή που αποκάλυψε το Θεό. Η λατρεία, λοιπόν, είναι η πράξη συμφωνίας του θνητού νου, που συγκατατίθεται να προσπαθήσει να γίνει περισσότερο πνευματικός, υπό την καθοδήγηση του αντίστοιχου πνεύματος, να επικοινωνήσει με τον Θεό, σαν πιστός γιος του Πατέρα του Σύμπαντος. Ο θνητός νους συναινεί στη λατρεία. Η αθάνατη ψυχή λαχταρά και εισάγει τη λατρεία. Η παρουσία του θείου Ρυθμιστή κατευθύνει τη λατρεία αυτή, εκ μέρους του θνητού νου και της αναπτυσσόμενης, αθάνατης ψυχής. Η πραγματική λατρεία, σε τελική ανάλυση, γίνεται μία εμπειρία αντιληπτή σε τέσσερα κοσμικά επίπεδα: το διανοητικό, το ηθικό, το πνευματικό και το προσωπικό - η συνειδητοποίηση του νου, της ψυχής και του πνεύματος και η συνένωσή τους σε μία προσωπικότητα.

4. Ο ΘΕΟΣ ΣΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

5:4.1 Η ηθική των εξελισσόμενων θρησκειών υποχρεώνει τον άνθρωπο να αναζητήσει το Θεό με κινητήρια δύναμη το φόβο. Οι θρησκείες της αποκάλυψης δελεάζουν τον άνθρωπο να αναζητήσει το Θεό της αγάπης, επειδή λαχταρούν να γίνουν σαν αυτόν. Η θρησκεία, όμως, δεν είναι απλά ένα παθητικό συναίσθημα «απόλυτης εξάρτησης» και «εξασφάλισης της επιβίωσης.» Είναι μία ζώσα και δυναμική εμπειρία θείου επιτεύγματος, που βασίζεται στην υπηρεσία της ανθρωπότητας.

5:4.2 Η μεγάλη και άμεση υπηρεσία της αληθούς θρησκείας είναι η εγκαθίδρυση μιας ισχυρής σύμπνοιας της ανθρώπινης εμπειρίας, μιας διαρκούς ειρήνης και μιας βαθιάς ασφάλειας. Για τον πρωτόγονο άνθρωπο, ακόμη και ο πολυθεισμός αποτελεί μια σχετική ενοποίηση των εξελισσόμενων αντιλήψεων του Θείου. Ο πολυθεισμός είναι μονοθεισμός στη δομή του. Αργά, ή γρήγορα, ο Θεός προορίζεται να γίνει κατανοητός ως η πραγματικότητα των αξιών, η ουσία των εννοιών και η ζωή της αλήθειας.

5:4.3 Ο Θεός δεν είναι μόνον εκείνος που καθορίζει το πεπρωμένο. Όλες οι μη θρησκευτικές ανθρώπινες δραστηριότητες προσπαθούν να κάνουν το σύμπαν να συγκλίνει γύρω από την διαστρεβλωμένη υπηρεσία του ατόμου. Το πραγματικά θρησκευόμενο άτομο προσπαθεί να κατατάξει τον εαυτό του μέσα στο σύμπαν και έπειτα να αφιερώσει τις δραστηριότητες αυτού του ενοποιημένου εγώ στην υπηρεσία της συμπαντικής οικογένειας, των υπάρξεων που ζουν μαζί του, ανθρώπων και υπερανθρώπων.

5:4.4 Οι χώροι της φιλοσοφίας και της τέχνης παρεισφρύουν στις μη θρησκευτικές, αλλά και θρησκευτικές δραστηριότητες του ανθρώπινου εγώ. Δια της τέχνης και της φιλοσοφίας, ο

άνθρωπος με τον υλικό νου έλκεται στη θεώρηση της πνευματικής πραγματικότητας και τις συμπαντικές αξίες των αιώνιων εννοιών.

5:4.5 Όλες οι θρησκείες διδάσκουν τη λατρεία του θείου και ορισμένες δόγματα για τη σωτηρία του ανθρώπου. Η Βουδιστική θρησκεία υπόσχεται απαλλαγή από τον πόνο, ατέλειωτη ειρήνη. Η Εβραϊκή θρησκεία υπόσχεται σωτηρία από τα δεινά και ευμάρεια που θα βασίζεται στη δικαιοσύνη. Η θρησκεία των Ελλήνων υπόσχεται απαλλαγή από τη δυσαρμονία και την ασχήμια, μέσω της κατανόησης του ωραίου. Ο Χριστιανισμός υπόσχεται σωτηρία από την αμαρτία και αγιότητα. Ο Μωαμεθανισμός προβλέπει απαλλαγή από τα αυστηρά, ηθικά πρότυπα του Εβραϊσμού και του Χριστιανισμού. Η θρησκεία του Ιησού είναι η σωτηρία από το εγώ, απαλλαγή από το πονηρό και την απομόνωση των πλασμάτων, στους αιώνες των αιώνων.

5:4.6 Οι Εβραίοι στήριξαν τη θρησκεία τους στην καλοσύνη. Οι Έλληνες στο ωραίο. Και οι δύο θρησκείες αναζήτησαν την αλήθεια. Ο Ιησούς αποκάλυψε το Θεό της αγάπης και η αγάπη τα περιλαμβάνει όλα, την αλήθεια, την ομορφιά και την καλοσύνη.

5:4.7 Οι Ζωροαστριστές είχαν θρησκεία βασισμένη στην ηθική. Οι Ινδουιστές στη μεταφυσική. Οι Κομφουκιστές στη δεοντολογία. Ο Ιησούς έζησε μία θρησκεία βασισμένη στην *υπηρεσία*. Όλες αυτές οι θρησκείες έχουν αξία επειδή προσεγγίζουν με τρόπο έγκυρο τη θρησκεία του Ιησού. Η θρησκεία έχει σκοπό να γίνει η πραγματικότητα της πνευματικής συνένωσης του καλού, του ωραίου και του αληθινού στην ανθρώπινη εμπειρία.

5:4.8 Η θρησκεία των Ελλήνων πρέσβευε το «γνώθι σαυτόν.» Οι Εβραίοι επικέντρωναν τη διδασκαλία τους στο «γνώθι τον Θεό σου.» Οι Χριστιανοί κηρύσσουν ένα ευαγγέλιο που αποσκοπεί στη «γνώση του Κυρίου Ιησού Χριστού.» Ο Ιησούς κήρυξε το ευαγγέλιό του για «να γνωρίσεις τον Θεό και τον εαυτό σου, σαν Υιό του Θεού.» Οι διαφορετικές αυτές θεωρήσεις του σκοπού της θρησκείας καθορίζουν τη στάση του ατόμου κάτω από διαφορετικές συνθήκες ζωής και προϋδεάζουν για το βάθος της λατρείας και τη φύση της ατομικής προσευχής. Το πνευματικό επίπεδο της κάθε θρησκείας μπορεί να προσδιοριστεί από τη φύση της προσευχής.

5:4.9 Η αντίληψη ενός ημιανθρώπινου και ζηλόφθονου Θεού είναι μία αναπόφευκτη μετάβαση από τον πολυθεϊσμό στον ανώτερο μονοθεϊσμό. Ένας ανώτερου βαθμού ανθρωπομορφισμός αποτελεί το ύψιστο επίπεδο που μπορεί να φθάσει η καθαρή, εξελικτική θρησκεία. Ο Χριστιανισμός έχει ανυψώσει την αντίληψη του ανθρωπομορφισμού από το ιδεατό του ανθρώπου στην εξέχουσα και θεία αντίληψη του προσώπου του υμνούμενου Χριστού. Και αυτός είναι ο μέγιστος ανθρωπομορφισμός που μπορεί ποτέ ο άνθρωπος να συλλάβει.

5:4.10 Η Χριστιανική άποψη για το Θεό αποσκοπεί στο να συνδυάσει τρεις ξεχωριστές διδασκαλίες:

5:4.11 1. *Την Εβραϊκή άποψη* - το Θεό ως κριτή των ηθικών αξιών, ένα δίκαιο Θεό.

5:4.12 2. *Την Ελληνική άποψη* - το Θεό ως ενοποιό, ένα Θεό της σοφίας.

5:4.13 3. *Την άποψη του Ιησού* - το Θεό ως ζώντα φίλο, Πατέρα που αγαπά, μία θεία παρουσία.

5:4.14 Είναι, ως εκ τούτου, προφανές ότι η σύνθετη χριστιανική θεολογία συναντά μεγάλη δυσκολία στο να αποκτήσει συνοχή. Η δυσκολία αυτή γίνεται ακόμη μεγαλύτερη από το γεγονός ότι τα πρωτοχριστιανικά δόγματα στηρίζονταν, γενικά, στις προσωπικές

θρησκευτικές απόψεις τριών διαφορετικών προσώπων: του Φίλωνα της Αλεξανδρείας, του Ιησού της Ναζαρέτ και του Παύλου της Ταρσού.

5:4.15 Μελετώντας τη θρησκευτικής ζωής του Ιησού, ας τον δούμε θετικά. Ας μην σταθούμε μόνο στο αναμάρτητο της ύπαρξής του, αφού με τη δικαιοσύνη του, τη γεμάτη αγάπη προσφορά του, ο Ιησούς αναβάθμισε την παθητική αγάπη που αποκαλύφθηκε κατά την Εβραϊκή θεώρηση του ουράνιου Πατέρα, στην ανώτερη, *δρώσα* και γεμάτη αγάπη για τα πλάσματά του στοργή του Θεού, που είναι ο Πατέρας κάθε ανθρώπου, ακόμα και του αμαρτωλού.

5. Η ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

5:5.1 Η ηθική έχει την απαρχή της στη συνειδητοποίηση του εγώ. Βρίσκεται πάνω από την ύλη, απόλυτα εξελικτική. Η ανθρώπινη εξέλιξη περιλαμβάνει στην ανάπτυξή της όλα τα επιτεύγματα που προηγήθηκαν της πλήρωσης των Ρυθμιστών και της διασποράς του πνεύματος της αλήθειας. Η κατάκτηση, όμως, βαθμών ηθικότητας δεν απαλλάσσει τον άνθρωπο από τα ουσιαστικά δεινά της θνητής ζωής. Το φυσικό περιβάλλον του ανθρώπου επιτάσσει μάχη για την ύπαρξη. Ο κοινωνικός περίγυρος επιβάλλει προσαρμογή των ηθών. Οι ηθικές περιστάσεις επιτάσσουν επιλογές στα ύπατα επίπεδα της λογικής. Η πνευματική εμπειρία (η κατανόηση του Θεού) απαιτεί από τον άνθρωπο να βρει το Θεό και ειλικρινά να αγωνιστεί για να γίνει σαν αυτόν.

5:5.2 Η θρησκεία δεν στηρίζεται σε επιστημονικά δεδομένα, σε κοινωνικές επιταγές, σε φιλοσοφικές θεωρίες, ή σε υποχρεώσεις. Η θρησκεία αποτελεί ανεξάρτητο πεδίο της ανθρώπινης αντίδρασης στις συνθήκες της ζωής και αλάνθαστα αναδεικνύεται σε όλα τα στάδια της ανθρώπινης ανάπτυξης, που έπονται της ηθικής. Η θρησκεία μπορεί να διαπεράσει και τα τέσσερα επίπεδα της κατανόησης των αξιών και της απολαβής της συμπαντικής φιλίας: το φυσικό, ή υλικό επίπεδο της αυτοσυντήρησης. Το κοινωνικό, ή συναισθηματικό επίπεδο των ανθρώπινων σχέσεων. Το ηθικό επίπεδο, ή επίπεδο του καθήκοντος που επιβάλλει η λογική. Το πνευματικό επίπεδο της συνειδητοποίησης της σχέσης με το σύμπαν, μέσω της θείας λατρείας.

5:5.3 Ο επιστήμων που αναζητά απτά στοιχεία αντιλαμβάνεται το Θεό ως Πρωταρχική Αιτία, ένα Θεό δύναμης. Ο συναισθηματικός καλλιτέχνης βλέπει το Θεό ως ιδανικό κάλλους, ένα Θεό αισθητικής. Ο ορθολογιστής φιλόσοφος τείνει ορισμένες φορές να υποθέσει ένα Θεό παγκόσμιας ενότητας, ακόμα και ένα πανθεϊστή Θεό. Ο θρησκευόμενος της πίστης πιστεύει σ' ένα Θεό που υποθάλλει την επιβίωση, ένα Πατέρα στον Ουρανό, ένα Θεό αγάπης.

5:5.4 Η ηθική καθοδήγηση προηγείται πάντα της αναπτυσσόμενης θρησκείας, αποτελεί δε μέρος ακόμη και της θρησκείας της αποκάλυψης, ωστόσο δεν είναι ποτέ το άπαν της θρησκευτικής εμπειρίας. Η κοινωνική προσφορά είναι το αποτέλεσμα της ηθικής σκέψης και της ζωής σύμφωνα με τις θρησκευτικές επιταγές. Η ηθική δεν οδηγεί βιολογικά σε υψηλότερα πνευματικά επίπεδα θρησκευτικής εμπειρίας. Η αποσπασματική λατρεία του κάλλους δεν είναι η λατρεία του Θεού. Ούτε η ανάταση της φύσης, ούτε ο σεβασμός στην ενότητα σημαίνουν λατρεία προς τον θεό.

5:5.5 Η εξελικτική θρησκεία είναι η μητέρα της επιστήμης, της τέχνης και της φιλοσοφίας που ανέβασαν τον άνθρωπο στο σημείο όπου να μπορεί να δεχθεί την ενέργεια των Ρυθμιστών και την έλευση του Πνεύματος της Αλήθειας. Η εξελικτική εικόνα της ανθρώπινης ύπαρξης αρχίζει και τελειώνει στη θρησκεία, αν και οι ιδιότητες της θρησκείας διαφέρουν πάρα πολύ, η μία εξελικτική και βιολογική, η άλλη αποκαλυπτόμενη και περιοδική. Και έτσι, ενώ

η θρησκεία είναι φυσική και φυσιολογική για τον άνθρωπο, είναι επίσης και προαιρετική. Ο άνθρωπος δεν χρειάζεται να είναι θρησκευόμενος παρά τη θέλησή του.

5:5.6 Η θρησκευτική εμπειρία, ούσα κατά βάση πνευματική, δεν μπορεί ποτέ να γίνει πλήρως κατανοητή από τον υλικό νου. Εξ αυτού και η λειτουργία της θεολογίας, της ψυχολογίας της θρησκείας. Το βασικό δόγμα της ανθρώπινης αντίληψης για το Θεό δημιουργεί ένα παράδοξο για την πεπερασμένη αντίληψη. Είναι σχεδόν αδύνατο για την λογική και την περιορισμένη κρίση του ανθρώπου να εναρμονίσει την ιδέα του ενυπάρχοντος Θεού – του Θεού που βρίσκεται εντός και αποτελεί μέρος του κάθε ατόμου – με την ιδέα της υπεροχής του Θεού, της θείας κυριαρχίας του σύμπαντος των συμπάντων. Αυτές οι δύο βασικές απόψεις για το Θεό πρέπει να ενοποιηθούν με βάση την πίστη στην ιδέα της υπεροχής ενός προσωπικού Θεού και τη συνειδητοποίηση της ενοικούσης παρουσίας ενός μέρους αυτού του Θεού που σκοπό έχει να δικαιώσει την έλλογη λατρεία και να επικυρώσει την προσδοκία της επιβίωσης της προσωπικότητας. Οι δυσκολίες και τα παράδοξα της θρησκείας ενυπάρχουν στο γεγονός ότι η αλήθεια της θρησκείας βρίσκεται πέραν και μακράν της ικανότητας των θνητών να αντιληφθούν διανοητικά.

5:5.7 Ο θνητός άνθρωπος εξασφαλίζει τρεις μεγάλες ικανοποιήσεις μέσα από τη θρησκευτική εμπειρία, ακόμη και κατά τη διάρκεια του περάσματος του από τη γη:

5:5.8 1. *Διανοητικά* ικανοποιείται από μία περισσότερο ενοποιημένη ανθρώπινη συνειδητοποίηση

5:5.9 2. *Φιλοσοφικά* απολαμβάνει την τεκμηρίωση των ιδανικών του πάνω στις ηθικές αξίες.

5:5.10 3. *Πνευματικά* αναπτύσσεται μέσω της εμπειρίας της θείας συντροφικότητας, στην πνευματική ικανοποίηση της αληθινής λατρείας.

5:5.11 Η συνειδητοποίηση του Θεού, έτσι όπως βιώνεται από τον εξελισσόμενο θνητό των κόσμων, πρέπει να αποτελείται από τρεις μεταβλητούς παράγοντες, τρία διαφορετικά επίπεδα αντίληψης της πραγματικότητας. Αρχικά υπάρχει η συνειδητοποίηση του νου – η κατανόηση της *ιδέας* του Θεού. Κατόπιν ακολουθεί η συνειδητοποίηση της ψυχής – η αντίληψη της *τέλειας φύσης* του Θεού. Τέλος προβάλλει η πνευματική συνειδητοποίηση – αντίληψη της *πραγματικότητας του πνεύματος* του Θεού. Με την ενοποίηση αυτών των παραγόντων της θείας αντίληψης, δεν έχει σημασία πόσο ατελής μπορεί να είναι, η προσωπικότητα των θνητών, σε κάθε στιγμή, απλώνεται πάνω από όλα τα επίπεδα συνειδητοποίησης, έχοντας αντιληφθεί την *προσωπικότητα* του Θεού. Προκειμένου για τους θνητούς που έχουν κατακτήσει το Σώμα της Τελικότητας, η διαδικασία αυτή θα οδηγήσει εν καιρώ στην αντίληψη της *υπεροχής* του Θεού και μπορεί εν συνεχεία να φθάσει μέχρι την κατανόηση του *πέρατος* του Θεού, μία φάση, δηλαδή, της ασυμβίβαστης υπερσυνειδητοποίησης του Πατέρα του Παραδείσου.

5:5.12 Η εμπειρία της συνειδητοποίησης του Θεού παραμένει η ίδια από γενεά σε γενεά, αλλά καθώς με τον καιρό η ανθρώπινη γνώση προοδεύει, η φιλοσοφική άποψη και οι θεολογικοί προσδιορισμοί για το Θεό *πρέπει* να αλλάξει. Η γνώση του Θεού, η θρησκευτική συνειδητοποίηση, είναι μία παγκόσμια πραγματικότητα, ανεξάρτητα όμως από το πόσο έγκυρη (αληθινή) είναι η θρησκευτική εμπειρία, πρέπει να δεχθεί να τεθεί υπό την κρίση του νου και τη λογική, φιλοσοφική ερμηνεία. Δεν πρέπει να προσπαθήσει να γίνει κάτι μακρινό στο σύνολο της ανθρώπινης εμπειρίας.

5:5.13 Η αιώνια επιβίωση της προσωπικότητας εξαρτάται απόλυτα από τις επιλογές του θνητού νου, οι αποφάσεις του οποίου καθορίζουν τη δυναμική επιβίωσης της αθάνατης

ψυχής. Όταν ο νους πιστεύει στο Θεό και η ψυχή γνωρίζει το Θεό, και όταν με τον υποθάλλοντα Ρυθμιστή ο νους και η ψυχή *επιθυμούν* το Θεό, τότε η επιβίωση είναι εξασφαλισμένη. Οι περιορισμοί του νου, η ελλιπής παιδεία, η στέρηση της καλλιέργειας, η κοινωνική πενία, ακόμη και η κατωτερότητα των ανθρώπινων προτύπων ηθικής, ως αποτέλεσμα μιας ατυχούς έλλειψης μορφωτικών, πολιτιστικών και κοινωνικών πλεονεκτημάτων δεν μπορούν να ακυρώσουν την παρουσία του θείου πνεύματος στα άτομα που μπορεί να είναι ατυχή και για τα ανθρώπινα μέτρα να μειονεκτούν, αλλά που πιστεύουν. Η ύπαρξη εντός τους του Ρυθμιστού των Μυστηρίων αποτελεί το σημείο εκκίνησης και εξασφαλίζει την δυνατότητα ανάπτυξης και επιβίωσης της αθάνατης ψυχής.

5:5.14 Η ικανότητα των θνητών γονιών να αναπαράγουν δεν στηρίζεται στη μορφωτική, πολιτιστική, κοινωνική, ή οικονομική τους κατάσταση. Η ένωση των γονεϊκών στοιχείων κάτω από φυσιολογικές συνθήκες είναι απολύτως επαρκής για να γίνει η αναπαραγωγή. Ο ανθρώπινος νους που διακρίνει το καλό από το κακό και έχει την ικανότητα να λατρεύει το θεό, σε αρμονία με ένα θείο Ρυθμιστή, είναι το μόνο που απαιτείται για το θνητό προκειμένου να αρχίσει και να φροντίσει την παραγωγή ιδιοτήτων επιβίωσης για την αθάνατη ψυχή του, εφ' όσον ένα τέτοιο, πνευματικά εμφορούμενο, άτομο αναζητήσει το Θεό και ειλικρινά επιθυμήσει να γίνει σαν αυτόν, αν τίμια επιλέξει να πράξει σύμφωνα με τη βούληση του Πατέρα στον Ουρανό.

6. Ο ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ

5:6.1 Ο πατέρας του Σύμπαντος είναι ο θεός της προσωπικότητας. Το βασίλειο της συμπαντικής προσωπικότητας, από τα ταπεινότερα θνητά, υλικά πλάσματα όσον αφορά την κατάσταση της προσωπικότητάς τους μέχρι τα ανώτερα αξιοπρεπή και σε θεία κατάσταση ευρισκόμενα πρόσωπα του δημιουργού, έχει το κέντρο και την περιφέρειά του στον Πατέρα του Σύμπαντος. Ο Θεός ο Πατέρας είναι εκείνος που πληροί και συντηρεί κάθε προσωπικότητα. Και ο Πατέρας του Παραδείσου είναι κατά τον ίδιο τρόπο το πεπρωμένο όλων εκείνων των πεπερασμένων προσωπικοτήτων που ολόψυχα επιλέγουν να ακολουθούν τη θεία βούληση, εκείνων που αγαπούν το θεό και επιθυμούν να γίνουν σαν αυτόν.

5:6.2 Η προσωπικότητα είναι ένα από τα άλυτα μυστήρια των συμπάντων. Μπορούμε να σχηματίσουμε ικανοποιητική άποψη για τους παράγοντες που υπεισέρχονται στη διαμόρφωση των ποικίλων βαθμών και επιπέδων της προσωπικότητας, αλλά δεν μπορούμε να καταλάβουμε απόλυτα την πραγματική φύση της προσωπικότητας αυτής καθ' εαυτής. Αντιλαμβανόμαστε καθαρά τους πολυάριθμους παράγοντες που, αν μπουν μαζί, όταν μπουν μαζί, αποτελούν το όχημα της ανθρώπινης προσωπικότητας, αλλά δεν αντιλαμβανόμαστε πλήρως τη φύση και τη σπουδαιότητα μιας τέτοιας πεπερασμένης προσωπικότητας.

5:6.3 Η προσωπικότητα βρίσκεται εν δυνάμει σε όλα τα πλάσματα με πνευματικό δυναμικό που κυμαίνεται από το ελάχιστο της αυτο-συνειδητοποίησης μέχρι το μέγιστο της συνειδητοποίησης του Θεού. Η ικανότητα του νου, όμως, μόνη της δεν είναι προσωπικότητα, ούτε ως πνευματική, ούτε ως φυσική ενέργεια. Προσωπικότητα είναι αυτή η ποιότητα και αξία στην κοσμική πραγματικότητα η οποία αποκλειστικά είναι γεμάτη από τον θεό τον Πατέρα στα ζώντα συστήματα των σχετιζομένων και συνεργαζομένων ενεργειών της ύλης, του νου και του πνεύματος. Προσωπικότητα, επίσης, δεν είναι το προοδευτικό επίτευγμα. Η προσωπικότητα μπορεί να είναι υλική, ή πνευματική, αλλά, είτε υπάρχει προσωπικότητα, είτε δεν υπάρχει. Το μη προσωπικό – ή το διαφορετικό από το προσωπικό – ποτέ δεν κατακτά το επίπεδο του προσωπικού, εκτός και αν παρέμβει ευθέως ο Πατέρας του Παραδείσου.

5:6.4 Η πλήρωση της προσωπικότητας είναι η αποκλειστική λειτουργία του Πατέρα του Σύμπαντος, η προσωποποίηση των συστημάτων ζώσας ενέργειας την οποία εκείνος χαρίζει, μέσω των ιδιοτήτων της σχετικής δημιουργικής συνειδητοποίησης και του ελέγχου της ελεύθερης βούλησης. Δεν υφίσταται προσωπικότητα μακριά από τον Θεό τον πατέρα και καμμία προσωπικότητα δεν υπάρχει εκτός από τον Θεό τον πατέρα. Οι θεμελιακές ιδιότητες του ανθρώπινου εγώ, αλλά και του απόλυτου Ρυθμιστού πυρήνα της ανθρώπινης προσωπικότητας, είναι οι επιφοιτήσεις του Πατέρα του Σύμπαντος, ο οποίος ενεργεί κατά την αποκλειστικά δική του κυριαρχία του κοσμικού του λειτουργήματος.

5:6.5 Οι Ρυθμιστές της προ-ατομικής κατάστασης ενοικούν σε πολυάριθμους τύπους θνητών πλασμάτων, εξασφαλίζοντας έτσι ότι αυτές οι ίδιες υπάρξεις μπορούν να επιβιώσουν από τον ηθικό θάνατο, να προσωποποιηθούν ως πλάσματα ηθικά, έχοντας τη δυνατότητα της ύπατης πνευματικής κατάκτησης. Διότι, όταν ένας τέτοιος νους προικισμένης προσωπικότητας ενοικείται από ένα τμήμα του πνεύματος του αιώνιου Θεού, από την προ-υπαρξιακή πλήρωση του προσωπικού Πατέρα, τότε η πεπερασμένη αυτή προσωπικότητα κατέχει εν δυνάμει το θείο και το αιώνιο και προσδοκά ένα πεπρωμένο σαν το Ύστατο, μπορεί ακόμη να προσδοκά την κατανόηση του Απόλυτου.

5:6.6 Η ικανότητα της θείας προσωπικότητας ενυπάρχει στον προ-ατομικό Ρυθμιστή. Η ικανότητα της ανθρώπινης προσωπικότητας υπάρχει εν δυνάμει στα κοσμικά εφόδια του νου των ανθρώπων. Η εμπειρική όμως προσωπικότητα του θνητού ανθρώπου δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή ως δραστική και λειτουργική πραγματικότητα, παρά μόνο αφού το όχημα της υλικής ζωής του θνητού πλάσματος δεχθεί το άγγιγμα της απελευθερωτικής θείας χάρις του Πατέρα του Σύμπαντος, και με τον τρόπο αυτό αρχίσει το ταξίδι στις θάλασσες της εμπειρίας ως αυτοσυνειδητοποιημένη και (σχετικά) αυτοπροσδιορισμένη και αυτοδημιουργούμενη προσωπικότητα. Το υλικό εγώ γίνεται πραγματικά και *ανεπιφύλακτα προσωπικό*.

5:6.7 Το υλικό εγώ έχει προσωπικότητα και ταυτότητα, γήινη ταυτότητα. Ο προ-ατομικός Ρυθμιστής του πνεύματος επίσης έχει ταυτότητα, αιώνια ταυτότητα. Η υλική αυτή προσωπικότητα και η προϋπάρχουσα πνευματική προσωπικότητα μπορούν να ενώσουν τις δημιουργικές τους ιδιότητες με τέτοιο τρόπο, ώστε να υλοποιήσουν την επιβιώνουσα ταυτότητα της αθάνατης ψυχής.

5:6.8 Έχοντας, έτσι, φροντίζει για την ανάπτυξη της αθάνατης ψυχής και έχοντας ελευθερώσει το εσώτερο εγώ του ανθρώπου από τους περιορισμούς της απόλυτης εξάρτησης από τα προηγούμενα αίτια, ο Πατέρας παραμερίζει. Τώρα ο άνθρωπος, έχοντας απελευθερωθεί από τα δεσμά της αντίδρασής του στο αίτιο, τουλάχιστον όσον αφορά στο αιώνιο πεπρωμένο και έχοντας φροντίζει για την ανάπτυξη του αθάνατου μέρους του εγώ του, της ψυχής, πρέπει μόνος του να αποφασίσει αν θα βοηθήσει τη δημιουργία, ή θα εμποδίσει τη δημιουργία αυτού του προορισμένου να επιβιώσει, αιώνιου εγώ. Κανένα άλλο πλάσμα, δύναμη, δημιουργός, ή επίδραση, σε ολόκληρο το απέραντο σύμπαν των συμπάντων δεν μπορεί να παρεμβληθεί, σε οποιοδήποτε βαθμό, στην απόλυτη κυριαρχία της θνητής ελεύθερης βούλησης, καθώς αυτή λειτουργεί στα πεδία της επιλογής, σε σχέση με το αιώνιο πεπρωμένο της προσωπικότητας του επιλέγοντος θνητού. Όσον αφορά στην αιώνια επιβίωση, ο θεός έχει αποφασίσει την κυριαρχία της υλικής και θνητής βούλησης και η κυριαρχία αυτή είναι απόλυτη.

5:6.9 Η πλήρωση της προσωπικότητας των πλασμάτων επιφέρει σχετική απελευθέρωση από την δουλοπρεπή αντίδραση στο προϋπάρχον αίτιο και οι προσωπικότητες όλων αυτών των

θνητών πλασμάτων, εξελικτικών, ή όχι, επικεντρώνονται στην προσωπικότητα του Πατέρα του Σύμπαντος. Έλκονται ακόμη προς την Παραδείσια παρουσία του από την ίδια τη συγγένεια της ύπαρξης, η οποία αποτελεί τον απέραντο και συμπαντικό οικογενειακό κύκλο, το αδελφικό κύκλωμα του αιώνιου Θεού. Σ' όλες τις προσωπικότητες υπάρχει μία συγγένεια θείας αμεσότητας.

5:6.10 Το κύκλωμα της προσωπικότητας του σύμπαντος των συμπάντων επικεντρώνεται στο πρόσωπο του Πατέρα του Σύμπαντος και ο Πατέρας του Παραδείσου έχει προσωπική συνείδηση και βρίσκεται σε προσωπική επαφή με όλες τις προσωπικότητες, όλων των βαθμών της συνειδητοποιημένης ύπαρξης. Και αυτή η συνειδητοποίηση της προσωπικότητας ολόκληρης της δημιουργίας, υπάρχει ανεξάρτητα από την αποστολή των Ρυθμιστών της Σκέψης.

5:6.11 Όπως όλη η βαρύτητα βρίσκεται στο το Νησί του Παραδείσου, όπως κάθε νους περιστρέφεται γύρω από τον Συνενωμένο Δρώντα και όλο το πνεύμα βρίσκεται στον Αιώνιο Υιό, έτσι όλες οι προσωπικότητες περικλείονται στην προσωπική παρουσία του Πατέρα του Σύμπαντος και το κύκλωμα αυτό, με τρόπο αλάνθαστο μεταδίδει τη λατρεία όλων των προσωπικοτήτων στην Αρχική και Αιώνια Προσωπικότητα.

5:6.12 Όσον αφορά στις προσωπικότητες οι οποίες δεν ενοικούνται από τον Ρυθμιστή: Το χαρακτηριστικό της ελεύθερης επιλογής έχει επίσης παραχωρηθεί από τον Πατέρα του Σύμπαντος και τα άτομα αυτά περιλαμβάνονται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο στο μεγάλο κύκλωμα της θείας αγάπης, στο κύκλωμα της προσωπικότητας του Πατέρα του Σύμπαντος. Ο θεός φροντίζει για την ελεύθερη επιλογή όλων των αληθινών προσωπικοτήτων. Κανένα πλάσμα δεν θα εξαναγκασθεί να κινδυνεύσει αιώνια. Οι πύλες της αιωνιότητας ανοίγουν μόνο ως απόκριση στην ελεύθερη επιλογή των ελεύθερων παιδιών του θεού της ελεύθερης βούλησης.

5:6.13 Και τούτο εκφράζει τις προσπάθειές μου να παρουσιάσω τη σχέση του ζώντος Θεού με τα παιδιά του χρόνου. Και όταν όλα θα έχουν ειπωθεί και όλα θα έχουν γίνει, δεν θα μπορώ να κάνω τίποτα περισσότερο για να βοηθήσω άλλο από το να επαναλάβω ότι ο Θεός είναι ο συμπαντικός σας Πατέρας και ότι όλοι είστε τα πλανητικά του παιδιά.

5:6.14 [Αυτή είναι η πέμπτη και τελευταία σειρά που παρουσιάζει την ιστορία του Πατέρα του Σύμπαντος, από ένα Θείο Σύμβουλο της Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 6 Ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΥΙΟΣ

6:0.1 Ο Αιώνιος Υιός αποτελεί την τέλεια και οριστική έκφραση της «αρχικής» προσωπικής και απόλυτης θεώρησης του Πατέρα του Σύμπαντος. Συνεπώς, οποτεδήποτε και με οποιονδήποτε τρόπο ο Πατέρας προσωπικά και απόλυτα εκφράζει τον εαυτό του, τον εκφράζει μέσω του Αιώνιου Υιού του, που ήταν, είναι και θα είναι ο ζων και θείος Λόγος. Και ο Αιώνιος αυτός Υιός βρίσκεται στο κέντρο των πάντων, συνδέεται και άμεσα περιβάλλει την προσωπική παρουσία του Αιώνιου Πατέρα του Σύμπαντος.

6:0.2 Μιλάμε για την «αρχική» έννοια του Θεού και υπαινισσόμαστε μια απίστευτη χρονική απαρχή για τον Αιώνιο Υιό, με σκοπό να βρούμε πρόσβαση στους δίαυλους σκέψης της ανθρώπινης διάνοιας. Παρόμοιες διαστρεβλώσεις της γλώσσας αντιπροσωπεύουν τις καλύτερές μας προσπάθειες προκειμένου να έλθουμε σε συμβιβαστική επαφή με τον περιορισμένο από το χρόνο νου των θνητών πλασμάτων. Με την έννοια της διαδοχής, ο πατέρας του Σύμπαντος δεν θα μπορούσε ποτέ να έχει μία αρχική σημασία, ούτε ο Αιώνιος

Υιός θα μπορούσε να έχει αρχή. Οι οδηγίες που έχω, όμως, είναι να απεικονίσω την πραγματικότητα της αιωνιότητας στον από το χρόνο περιορισμένο νου των θνητών με τέτοια σύμβολα εννοιών και να προσδιορίσω τη σχέση της αιωνιότητας με τη χρονική θεώρηση της διαδοχής.

6:0.3 Ο Αιώνιος Υιός είναι η πνευματική προσωποποίηση της συμπαντικής και άπειρης ιδέας της θείας πραγματικότητας, του ανεπιφύλακτου πνεύματος και της απόλυτης προσωπικότητας του Πατέρα του Παραδείσου. Ως εκ τούτου, ο Υιός αποτελεί την θεία αποκάλυψη της δημιουργικής ταυτότητας του πατέρα του Σύμπαντος. Η τέλεια προσωπικότητα του Υιού αποκαλύπτει ότι ο Πατέρας είναι ουσιαστικά η αιώνια και παγκόσμια απαρχή όλων των εννοιών και των αξιών του πνεύματος, της βούλησης, του σκοπού και του ατόμου.

6:0.4 Σε μια προσπάθεια να μπορέσει ο πεπερασμένος νους του χρόνου να σχηματίσει κάποια συνακόλουθη θεώρηση των σχέσεων ανάμεσα στις αιώνιες και άπειρες υπάρξεις της Αγίας Τριάδας του παραδείσου, χρησιμοποιούμε όρους όπως «η αρχική προσωπική, συμπαντική και άπειρη θεώρηση του Πατέρα.» Μου είναι αδύνατο να μεταδώσω στον ανθρώπινο νου οποιαδήποτε επαρκή άποψη για τις αιώνιες σχέσεις των Θείων Οντοτήτων. Για το λόγο αυτό χρησιμοποιώ τους όρους αυτούς, που θα βοηθήσουν τον πεπερασμένο νου να αποκτήσει μία ιδέα για τη σχέση αυτών των αιώνιων υπάρξεων στις διαδοχικές χρονικές περιόδους. Πιστεύουμε ότι ο Υιός εκπορεύθηκε από τον Πατέρα. Διδασκόμαστε ότι και οι δύο είναι ανεπιφύλακτα αιώνιοι. Είναι, λοιπόν, προφανές ότι κανένα πλάσμα στο χρόνο δεν θα μπορέσει να κατανοήσει πλήρως το μυστήριο αυτό, ενός Υιού που προέρχεται από τον Πατέρα και που ταυτόχρονα είναι ισοδύναμα αιώνιος όπως ο ίδιος ο Πατέρας.

1. Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΥΙΟΥ

6:1.1 Ο Αιώνιος Υιός είναι ο Πρωταρχικός και μοναδικός Υιός του Θεού. Είναι ο Θεός ο Υιός, το Δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδας και ο συνεργός δημιουργός των πάντων. Όπως ο πατέρας είναι η Πρώτη γενεσιουργός Αιτία και το Κέντρο, έτσι και ο Αιώνιος Υιός είναι η Δεύτερη Γενεσιουργός Αιτία και το Κέντρο.

6:1.2 Ο Αιώνιος Υιός είναι το πνευματικό κέντρο και ο θείος διαχειριστής της πνευματικής κυριαρχίας του σύμπαντος των συμάντων. Ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι αρχικά δημιουργός και έπειτα ελεγκτής. Ο Αιώνιος Υιός είναι αρχικά συνδημιουργός και έπειτα ένας πνευματικός διαχειριστής. «Ο Θεός είναι πνεύμα,» και ο Υιός είναι μια προσωπική αποκάλυψη του πνεύματος αυτού. Η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι το Εκούσιο Απόλυτο. Η Δεύτερη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι το Απόλυτο της Προσωπικότητας.

6:1.3 Ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν λειτουργεί ποτέ προσωπικά ως δημιουργός, ει μη μόνο σε σχέση με τον Υιό, ή με την συνδυασμένη δράση του Υιού. Αναφερόμενος στον Αιώνιο Υιό, ο συγγραφέας της Καινής Διαθήκης είπε την αλήθεια, όταν έγραφε: «Εν αρχή ην ο Λόγος και ο Λόγος ήτο μετά του θεού και ο Λόγος ήτο ο Θεός. Τα πάντα έγιναν από αυτόν και χωρίς αυτόν τίποτε από όσα έγιναν δεν θα γινόταν.»

6:1.4 Όταν ένας Υιός του Αιώνιου Υιού παρουσιάστηκε στην Ουράντια, εκείνοι που αδελφώθηκαν με τη θεία αυτή ύπαρξη στην ανθρώπινη μορφή της τον θεώρησαν ως «εκείνον που υπήρχε εξ αρχής, για τον οποίο ακούσαμε, τον οποίο είδαμε με τα μάτια μας, εκείνον στον οποίο προσβλέψαμε και αγγίξαμε με τα χέρια μας, το Λόγο της ζωής.» Και αυτός ο Υιός της πλήρωσης ήλθε από τον Πατέρα, το ίδιο αληθινά με τον Αρχικό Υιό, όπως

αναφέρεται σε μία από τις προσευχές του στη γη: «Και τώρα, ω, Πατέρα μου, μεγαλύνει με, με την ουσία σου, όπως και εγώ, πριν γίνει αυτός ο κόσμος.»

6:1.5 Ο Αιώνιος Υιός είναι γνωστός με διαφορετικά ονόματα στα διάφορα σύμπαντα. Στο κεντρικό σύμπαν είναι γνωστός ως Συνεργική γενεσιουργός Αιτία, Συνδημιουργός και Συνδυασμένο Απόλυτο. Στην Ουβέρσα, το αρχηγείο του υπερσύμπαντος, προσδιορίζουμε τον Υιό ως το Κέντρο του Συνδυασμένου Πνεύματος και ως Διαχειριστή του Αιώνιου Πνεύματος. Στο Σάλβινγκτον, το αρχηγείο του δικού σας τοπικού σύμπαντος ο Υιός αυτός καταγράφεται ως η Δεύτερη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο. Οι Μελχισεδέκ μιλούν γι' αυτόν ως τον Υιό των Υιών. Στον κόσμο σας, αλλά όχι στο σύστημα των πλανητών που κατοικούνται, ο Αρχικός αυτός Υιός έχει συγχυστεί με έναν συνεργό Υιό του Δημιουργού, τον Μιχαήλ του Νέβαδον ο οποίος επιφοίτησε στις θνητές φυλές της Ουράντια.

6:1.6 Αν και οποιοσδήποτε από τους Υιούς του Παραδείσου μπορεί να αποκληθεί Υιός του Θεού, συνηθίζουμε να κρατάμε τον προσδιορισμό «ο Αιώνιος Υιός» γι' αυτόν τον Αρχικό Υιό, τη Δεύτερη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο, συνδημιουργό με τον Πατέρα του Σύμπαντος του κεντρικού σύμπαντος της ισχύος και της τελειότητας, αλλά και συνδημιουργό όλων των άλλων θείων Υιών που εκπορεύονται από τις άπειρες θεότητες.

2. Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΥΙΟΥ

6:2.1 Ο Αιώνιος Υιός είναι τόσο αναλλοίωτος και άπειρα αξιόπιστος, όσο και ο Πατέρας του Σύμπαντος. Είναι επίσης το ίδιο πνευματικός με τον Πατέρα, το ίδιο αληθινός, όπως το άπειρο πνεύμα. Σ' εσάς, με την ταπεινή καταγωγή, ο Υιός θα μπορούσε να φανεί πιο προσωπικός, εφ' όσον είναι ένα βήμα πιο κοντά σας για να τον προσεγγίσετε από όσο είναι ο Πατέρας του Σύμπαντος.

6:2.2 Ο Αιώνιος Υιός είναι ο αιώνιος Λόγος του Θεού. Είναι καθ' ολοκληρίαν ίδιος με τον Πατέρα. Στην πραγματικότητα, ο Αιώνιος Υιός είναι Θεός, η προσωπική εκδήλωση του Πατέρα στο σύμπαν των συμπάντων. Και έτσι ήταν, είναι και για πάντα θα είναι αλήθεια για τον Αιώνιο Υιό και για όλους τους ομοβάθμιους Υιούς του Δημιουργού: «Εκείνος που είδε τον Υιό, είδε και τον Πατέρα.»

6:2.3 Στη φύση ο Υιός είναι απόλυτα ίδιος με τον Πατέρα του πνεύματος. Όταν λατρεύουμε τον Πατέρα του Σύμπαντος, ουσιαστικά λατρεύουμε, ταυτόχρονα, τον Θεό τον Υιό και τον Θεό το Πνεύμα. Ο Θεός ο Υιός είναι θεϊκά αληθινός και αιώνιος στη φύση του όπως είναι ο Θεός ο Πατέρας.

6:2.4 Ο Υιός, όχι μόνο κατέχει όλη την άπειρη και υπερβατική δικαιοσύνη του Πατέρα, αλλά αντανakλά όλη την ιερότητα του χαρακτήρα του Πατέρα. Ο Υιός μοιράζεται την τελειότητα του Πατέρα και μαζί μ' αυτόν, την ευθύνη του να παραστέκεται σε όλα τα ατελή πλάσματα στην πνευματική τους προσπάθεια να κατακτήσουν τη θεία τελειότητα.

6:2.5 Ο Αιώνιος Υιός έχει όλα τα θεία χαρακτηριστικά και τις πνευματικές ιδιότητες του Πατέρα. Ο Υιός είναι η πληρότητα του απόλυτου του Θεού στην προσωπικότητα και το πνεύμα και τις ιδιότητες αυτές ο Υιός τις αποκαλύπτει στην προσωπική του διαχείριση της πνευματικής κυριαρχίας του σύμπαντος των συμπάντων.

6:2.6 Ο Θεός είναι, πραγματικά, ένα συμπαντικό πνεύμα. Ο Θεός είναι πνεύμα. Και η πνευματική αυτή φύση του Πατέρα εστιάζεται και προσωποποιείται στην Θεία υπόσταση του Αιώνιου Υιού. Στον Υιό, όλα τα πνευματικά χαρακτηριστικά είναι φανερά αυξημένα εξ αιτίας της διαφοροποίησης από τη συμπαντικότητα της Πρώτης γενεσιουργού Αιτίας και

Κέντρου. Και καθώς ο Πατέρας μοιράζεται την πνευματική του φύση με τον Υιό, έτσι και οι δύο μαζί, με πληρότητα και χωρίς επιφύλαξη, μοιράζονται το θείο πνεύμα με τον Συνδυασμένο Δρώντα, το Άπειρο Πνεύμα.

6:2.7 Ο Πατέρας και ο Υιός είναι ίσοι στην αγάπη της αλήθειας και την δημιουργία του κάλλους, εκτός από το ότι ο Υιός φαίνεται να αφιερώνεται περισσότερο στην κατανόηση του αποκλειστικού πνευματικού κάλλους των συμπαντικών αξιών.

6:2.8 Στη θεία καλοσύνη δεν διακρίνω διαφορές μεταξύ του Πατέρα και του Υιού. Ο Πατέρας αγαπά τα παιδιά του στο σύμπαν σαν πατέρας. Ο Αιώνιος Υιός φροντίζει όλα τα πλάσματα σαν πατέρας και σαν αδελφός.

3. Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

6:3.1 Ο Υιός μοιράζεται τη δικαιοσύνη και την ορθότητα της Αγίας Τριάδας, αλλά επισκιάζει αυτές τις θείες ιδιότητες με την άπειρη προσωποποίηση της αγάπης και του ελέους του Πατέρα. Ο Υιός είναι η αποκάλυψη της θείας αγάπης στα σύμπαντα. Όπως ο θεός είναι αγάπη, ο Υιός είναι έλεος. Ο Υιός δεν μπορεί να αγαπά περισσότερο από τον Πατέρα, αλλά μπορεί να δείχνει έλεος στα πλάσματά του με ένα παραπάνω τρόπο, επειδή δεν είναι μόνο ένας βασικός δημιουργός σαν τον Πατέρα, αλλά είναι επίσης ο Αιώνιος Υιός του ίδιου Πατέρα, και ως εκ τούτου μοιράζεται εξ αιτίας αυτής της υϊκής του σχέσης την εμπειρία όλων των άλλων γιων του Πατέρα του Σύμπαντος.

6:3.2 Ο Αιώνιος Υιός είναι εκείνος που αποδίδει το μέγα έλεος σε ολόκληρη τη δημιουργία. Το έλεος είναι η ουσία του πνευματικού χαρακτήρα του Υιού. Οι επιταγές του Αιώνιου Υιού, όπως διασπείρονται μέσω των πνευματικών κυκλωμάτων της Δεύτερης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, μιλούν για έλεος.

6:3.3 Για να κατανοήσετε την αγάπη του Αιώνιου Υιού πρέπει πρώτα να αντιληφθείτε την θεία προέλευσή του, τον Πατέρα, ο οποίος είναι αγάπη και έπειτα να παρατηρήσετε το ξετύλιγμα της άπειρης στοργής του στην απέραντη λειτουργία του Απείρου Πνεύματος και τις σχεδόν χωρίς όρια στρατιές των υπηρετούντων προσωπικοτήτων.

6:3.4 Η δράση του Αιώνιου Υιού είναι αφιερωμένη στην αποκάλυψη του Θεού της αγάπης στο σύμπαν των συμπάντων. Αυτός ο θείος Υιός δεν αναλίσκεται στο ταπεινό έργο του να προσπαθήσει να πείσει τον φιλεύσπλαχνο Πατέρα του να αγαπήσει τα ταπεινά του πλάσματα και να δείξει έλεος στους αμαρτωλούς μέσα στο χρόνο. Πόσο λανθασμένα φανταζόμαστε τον Αιώνιο Υιό, να παρακαλά τον Πατέρα του Σύμπαντος να δείξει έλεος στα ταπεινά του πλάσματα, στους υλικούς κόσμους του διαστήματος! Μια τέτοια αντίληψη για το Θεό είναι πρωτόγονη και ανάρμοστη. Είναι προτιμότερο να καταλάβετε ότι όλες οι ελεήμονες υπηρεσίες των Υιών του Θεού αποτελούν άμεση αποκάλυψη της καρδιάς του Πατέρα, γεμάτης από συμπαντική αγάπη και άπειρη ευσπλαχνία. Η αγάπη του Πατέρα είναι η πραγματική και αιώνια προέλευση του ελέους του Υιού.

6:3.5 Ο Θεός είναι αγάπη, ο Υιός είναι έλεος. Το έλεος είναι η εφαρμοσμένη αγάπη, η αγάπη του Πατέρα που δρα στο πρόσωπο του Αιώνιου Υιού του. Η αγάπη αυτού του Υιού του Σύμπαντος απλώνεται κι' αυτή στο σύμπαν. Όπως μπορεί η αγάπη να γίνει αντιληπτή σε πλανήτες που κατοικούνται από πλάσματα με διαφορετικά φύλα, η αγάπη του θεού μπορεί περισσότερο να συγκριθεί με την αγάπη ενός πατέρα, ενώ η αγάπη του Αιώνιου Υιού μοιάζει περισσότερο με τη στοργή μιας μητέρας. Πρωτόγονες εξηγήσεις, πράγματι, αλλά τις χρησιμοποιώ με την ελπίδα να μεταδώσω στον ανθρώπινο νου ότι υπάρχει διαφορά όχι στο

θείο περιεχόμενο, αλλά στην ποιότητα και τον τρόπο έκφρασης της αγάπης του Πατέρα και της αγάπης του Υιού.

4. ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΥΙΟΥ

6:4.1 Ο Αιώνιος Υιός κινητοποιεί το πνευματικό επίπεδο της κοσμικής πραγματικότητας. Η πνευματική δύναμη του Υιού είναι απόλυτη σε σχέση με όλες τις συμπαντικές πραγματικότητες. Ασκει τέλειο έλεγχο, μέσω του απόλυτου συνδέσμου του με την πνευματική βαρύτητα. Το αγνό, αδιάσπαστο πνεύμα αλλά και όλες οι πνευματικές υπάρξεις ανταποκρίνονται στην άπειρα ελκτική δύναμη του Πρωταρχικού Υιού του Παραδείσου. Και αν το αιώνιο μέλλον γίνει μάρτυρας της εμφάνισης ενός απεριόριστου σύμπαντος, η πνευματική βαρύτητα και η πνευματική δύναμη του Πρωταρχικού Υιού θα αποδειχθεί απολύτως επαρκής για τον πνευματικό έλεγχο και την αποτελεσματική διαχείριση μιας τέτοιας, απεριόριστης δημιουργίας.

6:4.2 Ο Υιός είναι παντοδύναμος μόνο στο χώρο του πνεύματος. Στην αιώνια οικονομία της διαχείρισης του σύμπαντος, δεν απαντάται ποτέ μία σπάταλη και άχρηστη λειτουργία. Οι Θεοί δεν δίδονται σε άχρηστα αντίγραφα της υπηρεσίας του σύμπαντος.

6:4.3 Η απανταχού παρουσία του Πρωταρχικού Υιού συνιστά την πνευματική ενοποίηση του σύμπαντος των συμπτάντων. Η πνευματική συνάφεια ολόκληρης της δημιουργίας στηρίζεται στην απανταχού ενεργητική παρουσία του Αιώνιου Υιού. Όταν συλλάβουμε την πνευματική παρουσία του Πατέρα, βλέπουμε ότι είναι δύσκολο να την ξεχωρίσουμε στη σκέψη μας από την παρουσία του Αιώνιου Υιού. Το πνεύμα του Πατέρα κατοικεί αιώνια στο πνεύμα του Υιού.

6:4.4 Ο Πατέρας πρέπει να είναι πνευματικά πανταχού παρών, μία τέτοια, όμως απανταχού παρουσία φαίνεται ότι είναι αδιαχώριστη από τις απανταχού πνευματικές δραστηριότητες του Αιώνιου Υιού. Σίγουρα, πάντως, πιστεύουμε, ότι σε κάθε περίπτωση διττής πνευματικής φύσης της παρουσίας πατέρα – Υιού, το πνεύμα του Υιού συντονίζεται με το πνεύμα του Πατέρα.

6:4.5 Στην επαφή του με την προσωπικότητα, ο Πατέρας επενεργεί στο κύκλωμα της προσωπικότητας. Στην προσωπική και ανιχνεύσιμη επαφή με την πνευματική δημιουργία, παρουσιάζεται σε τμήματα του όλου της Θείας του φύσης, και αυτά τα τμήματα του Πατέρα, έχουν μία μοναχική, μοναδική και αποκλειστική λειτουργία, οπουδήποτε και οποτεδήποτε εμφανίζονται στα σύμπαντα. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, το πνεύμα του Υιού συντονίζεται με την πνευματική λειτουργία της τμηματικής παρουσίας του Πατέρα του Σύμπαντος.

6:4.6 Πνευματικά ο Αιώνιος Υιός είναι πανταχού παρών. Το πνεύμα του Αιώνιου Υιού είναι σίγουρα μαζί σας και γύρω σας, αλλά όχι εντός σας και μέρος σας, όπως ο Ελεγκτής των Μυστηρίων. Το ενοικούν τμήμα του Πατέρα ρυθμίζει τον ανθρώπινο νου, προοδευτικά, προς το θείο, οπότε ένας τέτοιος, ανελυσσόμενος νους ανταποκρίνεται ολοένα και περισσότερο στην πνευματική ελκτική δύναμη του πανίσχυρου κυκλώματος της πνευματικής βαρύτητας της Δεύτερης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου.

6:4.7 Ο Πρωταρχικός Υιός έχει συμπαντική και πνευματική αυτοσυνείδηση. Στη σοφία ο Υιός είναι απόλυτα ίσος με τον Πατέρα. Στο χώρο της γνώσης, της πανεπιστήμης, δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε την Πρώτη από τη Δεύτερη Γενεσιουργό Αιτία. Όπως ο Πατέρας και ο Υιός γνωρίζει τα πάντα. Ποτέ δεν εκπλήσσεται από κάποιο γεγονός στο σύμπαν. Κατανοεί το τέλος από την αρχή.

6:4.8 Ο Πατέρας και ο Υιός γνωρίζουν τον αριθμό και το πού βρίσκονται όλα τα πνεύματα και οι εξαγνισμένες υπάρξεις στο σύμπαν των συμπάντων. Ο Υιός, όχι μόνο γνωρίζει τα πάντα χάρη στο πανταχού παρόν πνεύμα του, αλλά, όπως ακριβώς ο Πατέρας και ο Συνδεδεμένος Δρών, έχει πλήρη γνώση ολόκληρης της απέραντης ανακλαστικότητας της διάνοιας της Υπέρτατης Ύπαρξης, η οποία διάνοια γνωρίζει ανά πάσα στιγμή τα πάντα όσα συμβαίνουν σε όλους τους κόσμους των επτά υπερσυμπάντων. Και υπάρχουν και άλλοι τρόποι με τους οποίους ο Υιός του Παραδείσου είναι πανεπιστήμων.

6:4.9 Ο Αιώνιος Υιός, ως στοργική, ελεήμων και χορηγούσα πνευματική προσωπικότητα είναι απόλυτα και άπειρα ίσος με τον Πατέρα του Σύμπαντος, ενώ σε όλες τις ελεήμονες και γεμάτες στοργή προσωπικές επαφές του με τα ανελίσσόμενα πλάσματα των ταπεινότερων επιπέδων, ο Αιώνιος Υιός είναι το ίδιο ακριβώς αγαθός και συνετός, το ίδιο υπομονετικός και ανεκτικός με τους Παραδείσιους Υιούς του στα τοπικά σύμπαντα, οι οποίοι πολύ συχνά επιφοιτούν στους εξελικτικούς κόσμους του χρόνου.

6:4.10 Δεν είναι απαραίτητο να μακρηγορήσουμε περισσότερο πάνω στις ιδιότητες του Αιώνιου Υιού. Με τις εξαιρέσεις που σημειώσαμε, το μόνο που χρειάζεται είναι να μελετήσουμε τις πνευματικές ιδιότητες του Πατέρα Θεού για να κατανοήσουμε και να αξιολογήσουμε σωστά τις ιδιότητες του Υιού Θεού.

5. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΥΙΟΥ

6:5.1 Ο Αιώνιος Υιός δεν λειτουργεί προσωπικά στους φυσικούς κόσμους, ούτε παρεμβαίνει – εκτός αν αυτό γίνει μέσω του Συνδεδεμένου Δρώντος – στους βαθμούς διανοητικής λειτουργίας των πλασμάτων. Οι ιδιότητες αυτές, όμως, κατ' ουδένα τρόπο περιορίζουν τον Αιώνιο Υιό από την πλήρη και ελεύθερη άσκηση όλων των θείων ιδιοτήτων της πνευματικής παντογνωσίας, απανταχού παρουσίας και παντοδυναμίας.

6:5.2 Ο Αιώνιος Υιός δεν διαπερνά προσωπικά τις δυναμικές του πνεύματος οι οποίες συμφυώς υπάρχουν στο άπειρο του Θείου Απόλυτου, αλλά, καθώς αυτές οι δυναμικές καθίστανται ουσιαστικές, έρχονται μέσω του παντοδύναμου κυκλώματος της πνευματικής βαρύτητας του Υιού.

6:5.3 Η προσωπικότητα είναι ένα αποκλειστικό δώρο του Πατέρα του Σύμπαντος. Ο Αιώνιος Υιός αντλεί την προσωπικότητά του από τον Πατέρα, αλλά χωρίς τον Πατέρα δεν πληροί με την προσωπικότητά του. Ο Υιός είναι η προέλευση μιας απροσμέτρητης πνευματικής στρατιάς, τα πλάσματα όμως της στρατιάς αυτής δεν είναι προσωπικότητες. Όταν ο Υιός δημιουργεί μία προσωπικότητα, τη δημιουργεί σε συνδυασμό με τον Πατέρα ή με τον Συνδεδεμένο Δρώντα, ο οποίος μπορεί εκ μέρους του Πατέρα να λειτουργήσει σε παρόμοιες σχέσεις. Έτσι, ο Αιώνιος Υιός είναι ένας συνδημιουργός προσωπικοτήτων, δεν πληροί όμως με την προσωπικότητά του τα πλάσματα και δεν δημιουργεί υπαρκτές προσωπικότητες μόνος του. Ο περιορισμός, όμως, αυτός στη δράση δεν αποστερεί τον Υιό από την ικανότητα να δημιουργεί όλους τους τύπους της πέρα-από-το-ατομικό προσωπικότητας.

6:5.4 Ο Αιώνιος Υιός περιορίζεται στη μετάδοση των προνομίων του δημιουργού. Ο Πατέρας, καθιστώντας αιώνιο τον Πρωταρχικό Υιό, του έδωσε τη δύναμη και το προνόμιο της μετέπειτα συνένωσής του με τον Πατέρα στο θείο έργο της δημιουργίας και άλλων Υιών με δημιουργικές ιδιότητες και αυτό έκαναν και συνεχίζουν να κάνουν. Από τη στιγμή όμως που αυτοί οι ισοδύναμοι Υιοί δημιουργήθηκαν, το προνόμιο της δημιουργικότητας, προφανώς, δεν μπορούσε να μεταβιβαστεί περαιτέρω. Ο Αιώνιος Υιός μεταβιβάζει τις δημιουργικές δυνάμεις μόνο στην πρώτη, ή άμεση εξατομίκευση. Για το λόγο αυτό, όταν ο Πατέρας και ο

Υιός ενώνονται για να προσωποποιήσουν έναν Υιό Δημιουργό, επιτυγχάνουν το σκοπό τους. Ο Δημιουργός Υιός, όμως, που με τον τρόπο αυτό απέκτησε ύπαρξη, δεν μπορεί ποτέ να μεταβιβάσει, ή να εξουσιοδοτήσει με το προνόμιο της δημιουργικότητας τις διάφορες τάξεις των Υιών που με τη σειρά του μπορεί να έχει δημιουργήσει, παρά το γεγονός ότι στους Υιούς που βρίσκονται στο ύπατο τοπικό σύμπαν φαίνεται να υπάρχει μία πολύ περιορισμένη αντανάκλαση των δημιουργικών ιδιοτήτων ενός Υιού Δημιουργού.

6:5.5 Ο Αιώνιος Υιός, ως άπειρη και αποκλειστικά εξατομικευμένη ύπαρξη, δεν μπορεί να κλασματοποιήσει τη φύση του, δεν μπορεί να διανείμει και να αποθέσει ξεχωριστά τμήματα του εαυτού του σε άλλες οντότητες, ή πρόσωπα, όπως κάνουν ο Πατέρας του Σύμπαντος και το Άπειρο Πνεύμα. Ο Υιός, όμως, μπορεί και επιφοιτά ως απεριόριστο πνεύμα για να εμβαπτίσει ολόκληρη τη δημιουργία και αδιάλειπτα έλκει όλες τις προσωπικότητες του πνεύματος και τις πνευματικές υπάρξεις προς τον εαυτό του.

6:5.6 Να θυμάστε, επίσης, ότι ο Αιώνιος Υιός είναι η προσωπική απεικόνιση του Πατέρα του πνεύματος σε ολόκληρη τη δημιουργία. Ο Υιός είναι προσωποπαγής και μόνο, υπό την έννοια του Θείου. Μία τόσο θεία και απόλυτη προσωπικότητα δεν μπορεί να διασκορπισθεί, ή να κλασματοποιηθεί. Ο Θεός ο Πατέρας και ο Θεός το Πνεύμα είναι αληθώς προσωποπαγείς, αλλά, επιπλέον του να είναι αυτές οι θείες προσωπικότητες, είναι και όλα τα άλλα μαζί.

6:5.7 Αν και ο Αιώνιος Υιός Δεν μπορεί προσωπικά να συμμετάσχει στην επιφοίτηση όπως οι Ρυθμιστές της σκέψης, παρευρίσκεται στο συμβούλιο μαζί με τον πατέρα του Σύμπαντος στο αιώνιο παρελθόν, εγκρίνει το σχέδιο και δεσμεύεται με αιώνια συνεργασία, όταν ο Πατέρας, σχεδιάζοντας την επιφοίτηση των Ρυθμιστών της Σκέψης, πρότεινε στον Υιό, «Ας φτιάξουμε το θνητό άνθρωπο καθ' ομοίωσή μας.» Και όπως το πνευματικό τμήμα του Πατέρα κατοικεί εντός σας, έτσι και η πνευματική παρουσία του Υιού σας περιβάλλει, ενώ και οι δύο τους εργάζονται για πάντα σαν ένας για την πνευματική σας εξέλιξη.

6. Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΝΟΥΣ

6:6.1 Ο Αιώνιος Υιός είναι πνεύμα και έχει νου, αλλά όχι το νου, ή το πνεύμα που οι θνητοί μπορούν να κατανοήσουν. Ο θνητός άνθρωπος αντιλαμβάνεται το νου σε πεπερασμένο, κοσμικό, υλικό και προσωπικό επίπεδο. Ο άνθρωπος, επίσης, παρατηρεί τα φαινόμενα του νου στους ζωντανούς οργανισμούς που λειτουργούν στο υπο-ατομικό (ζωικό) επίπεδο, του είναι όμως δύσκολο να κατανοήσει τη φύση του νου όταν αυτός συνδέεται με υπεράνω της ύλης πλάσματα αλλά και ως μέρος αποκλειστικά πνευματικών προσωπικοτήτων. Για το λόγο αυτό ο όρος «νους» πρέπει να προσδιορίζεται διαφορετικά όταν αναφέρεται στο πνευματικό επίπεδο της ύπαρξης και όταν χρησιμοποιείται για να υποδηλώσει πνευματικές λειτουργίες της διάνοιας. Αυτό το είδος του νου το οποίο είναι άμεσα συνδεδεμένο με το πνεύμα, δεν μπορεί να συγκριθεί ούτε με τον νου αυτόν, ο οποίος συντονίζει ύλη και πνεύμα, ούτε με εκείνον που συνδέεται μόνο με την ύλη.

6:6.2 Το πνεύμα έχει πάντα συνείδηση, διάνοια και υπάρχει σε όλες τις φάσεις της ταυτότητας. Χωρίς το νου παρόντα σε κάποια φάση, δεν μπορεί να υπάρξει πνευματική συνειδητοποίηση στην αδελφότητα των πνευματικών υπάρξεων. Το ισοδύναμο του νου, η ικανότητα του γινώσκειν και του γινώσκεσθαι ενυπάρχει στο Θείο. Η Θεία Φύση μπορεί να είναι προσωπική, προ-ατομική, υπερ-ατομική, ή απρόσωπη, το Θείο, όμως, ποτέ δεν στερείται διανοίας, με άλλα λόγια δεν στερείται ποτέ της ικανότητας τουλάχιστον να επικοινωνεί με παρόμοιες οντότητες, πλάσματα, ή προσωπικότητες.

6:6.3 Ο Νους του Αιώνιου Υιού μοιάζει με αυτόν του Πατέρα, αλλά δεν μοιάζει με κανένα άλλο νου στο σύμπαν και μαζί με το νου του Πατέρα είναι ο πρόγονος των ποικίλων και άπειρων διανοιών του Συνδεδεμένου Δρώντος. Ο νους του Πατέρα και του Υιού, η διάνοια αυτή η προγονική του απόλυτου νου της τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου αποδίδεται ίσως καλύτερα στον προ-νου ενός Ρυθμιστού της σκέψης, εφ' όσον αν και τα τμήματα αυτά του Πατέρα βρίσκονται εντελώς πέρα από τα διανοητικά κυκλώματα του Συνδεδεμένου Δρώντος, έχουν μια μορφή προ-νου. Γνωρίζουν και γνωρίζονται. Απολαμβάνουν το ισόβαθμο της ανθρώπινης σκέψης.

6:6.4 Ο Αιώνιος Υιός είναι απόλυτα πνευματικός. Ο άνθρωπος είναι σχεδόν μόνο υλικός. Για το λόγο αυτό ο Υιός, σε σχέση με την πνευματική του προσωπικότητα, τους επτά πνευματικούς του κόσμους που περιβάλλουν τον Παράδεισο και τη φύση των απρόσωπων πλασμάτων του Υιού του Παραδείσου, πρέπει να περιμένει να φθάσετε στην πνευματική κατάσταση εκείνη που θα ακολουθήσει την συμπλήρωση της ανέλιξής σας στο τοπικό σύμπαν του Νέβαδον. Και τότε, καθώς θα προχωρείτε στο υπερσύμπαν και στη Χαβόνα, πολλά από αυτά τα πνευματικά σφραγισμένα μυστήρια θα αποσαφηνισθούν καθώς θα αρχίσει να σας δίδεται «ο νους του πνεύματος» - η πνευματική ενόραση.

7. Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΥΙΟΥ

6:7.1 Ο Αιώνιος Υιός είναι η άπειρη αυτή προσωπικότητα από τα ανεπιφύλακτα δεσμά της οποίας ο Πατέρας του Σύμπαντος δραπετεύσε με την τεχνική της τριαδικότητας και χάρη στην οποία έκτοτε συνεχίζει να πληροί με τον εαυτό του σε ατέρμονη αφθονία το αεί εκτεινόμενο σύμπαν των Δημιουργών και των δημιουργημάτων. Ο Υιός είναι η *απόλυτη προσωπικότητα*. Ο Θεός είναι η *προσωπικότητα – πατέρας*, η απαρχή της προσωπικότητας, εκείνος που πληροί με τον εαυτό του την προσωπικότητα, η αιτία της προσωπικότητας. Κάθε άτομο αντλεί την προσωπικότητά του από τον Πατέρα του Σύμπαντος, ακριβώς όπως ο Πρωταρχικός Υιός αντλεί αιώνια την προσωπικότητά του από τον Πατέρα του Παραδείσου.

6:7.2 Η προσωπικότητα του Υιού του Παραδείσου είναι απόλυτη και καθαρά πνευματική και η απόλυτη αυτή προσωπικότητα είναι επίσης το θείο και αιώνιο πρότυπο αρχικά της επιφοίτησης του Πατέρα επί του Συνδεδεμένου Δρώντος και κατόπιν της επιφοίτησης της προσωπικότητάς του επί των μυριάδων των πλασμάτων σ' ολόκληρο το αχανές σύμπαν.

6:7.3 Ο Αιώνιος Υιός είναι πραγματικά ένας ελεήμων λειτουργός, ένα θείο πνεύμα, μία πνευματική δύναμη και μία αληθινή προσωπικότητα. Ο Υιός είναι η πνευματική και ατομική φύση της εκδήλωσης του Θεού στα σύμπαντα – το σύνολο και η ουσία της Πρώτης γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, απαλλαγμένη από ό,τι δεν είναι προσωπικό, μακράν του θείου, μη-πνευματικό και αμιγώς δυναμικό. Είναι όμως αδύνατο να μεταβιβάσω στον ανθρώπινο νου μία λεκτική εικόνα του κάλλους και του μεγαλείου της αιώνιας προσωπικότητας του Αιώνιου Υιού. Οτιδήποτε τείνει να αμαυρώσει τον Πατέρα του Σύμπαντος εμποδίζει με τον ίδιο σχεδόν τρόπο τη θεμελιώδη αναγνώριση του Αιώνιου Υιού. Πρέπει να περιμένετε μέχρις ότου κατακτήσετε τον Παράδεισο και τότε θα καταλάβετε το γιατί δεν μπόρεσα να απεικονίσω το χαρακτήρα αυτής της απόλυτης προσωπικότητας ώστε να γίνει κατανοητή από τον πεπερασμένο νου.

8. Η ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΥΙΟΥ

6:8.1 Όσον αφορά στην ταυτότητα, τη φύση και τις άλλες ιδιότητες της προσωπικότητας, ο Αιώνιος Υιός είναι το πλήρες ισοδύναμο, το τέλει συμπλήρωμα και το αιώνιο ήμισυ του

Πατέρα του Παραδείσου. Υπό την ίδια έννοια κατά την οποία ο Θεός είναι ο Πατέρας του Σύμπαντος, ο Υιός είναι η Μητέρα του Σύμπαντος. Και όλοι μας, ανώτεροι και ταπεινότεροι, αποτελούμε τη συμπαντική τους οικογένεια.

6:8.2 Για να εκτιμήσετε το χαρακτήρα του Υιού, πρέπει να μελετήσετε την αποκάλυψη του θείου χαρακτήρα του Πατέρα. Είναι για πάντα και αδιαχώριστα ένας. Ως θείες προσωπικότητες, ουσιαστικά δεν διακρίνονται από τις κατώτερου βαθμού διάνοιες. Δεν είναι ωστόσο δύσκολο να αναγνωρισθούν ξεχωριστά από εκείνους των οποίων η προέλευση βρίσκεται στο δημιουργικό έργο του ίδιου του Θεού. Τα πλάσματα που γεννήθηκαν στο κεντρικό σύμπαν και στον παράδεισο διακρίνουν τον πατέρα από τον υιό όχι μόνο ως μία προσωπική ενότητα συμπαντικού ελέγχου, αλλά επίσης ως δύο ξεχωριστές προσωπικότητες που λειτουργούν σε καθορισμένους χώρους της συμπαντικής διοίκησης.

6:8.3 Ως άτομα μπορεί να αντιλαμβάνεσθε τον Πατέρα του Σύμπαντος και τον Αιώνιο Υιό σαν ξεχωριστά άτομα, αφού στην πραγματικότητα είναι. Στη διοίκηση, όμως, των συμπάντων, είναι τόσο διαπλεγμένοι και έχουν τόσο στενό συσχετισμό που δεν είναι πάντα εφικτός ο διαχωρισμός τους. Όταν, για τις υποθέσεις των συμπάντων, ο Πατέρας και ο Υιός συναντώνται σε διαπλοκές που συγχύζουν, δεν είναι πάντα επωφελές να προσπαθήσει κανείς να διαχωρίσει τις λειτουργίες τους. Πρέπει απλώς να θυμάται ότι ο Θεός είναι η πρωταρχική έννοια και ο Υιός ο εκπροσωπούμενος λόγος. Σε κάθε τοπικό σύμπαν, αυτός ο μη-διαχωρισμός εξατομικεύεται στη θεία φύση του Δημιουργού Υιού, ο οποίος αντιπροσωπεύει τον πατέρα και τον υιό απέναντι στα πλάσματα των δέκα εκατομμυρίων κατοικημένων κόσμων.

6:8.4 Ο Αιώνιος Υιός είναι άπειρος, αλλά μπορεί να προσεγγισθεί μέσω των προσώπων των παραδείσιων Υιών του και μέσω της υπομονετικής λειτουργίας του Άπειρου Πνεύματος. Χωρίς την επιφοιτιστική λειτουργία των υιών του Παραδείσου και την γεμάτη αγάπη δράση των πλασμάτων του Άπειρου Πνεύματος, τα υλικής προέλευσης πλάσματα δύσκολα θα μπορούσαν να ελπίσουν ότι θα φθάσουν στον Αιώνιο Υιό. Και είναι ακριβώς το ίδιο αληθές: Με τη βοήθεια και την καθοδήγηση αυτών των ουράνιων επιδράσεων, ο έχων συνείδηση του θεού θνητός θα φθάσει σίγουρα στον παράδεισο και κάποτε να βρεθεί στην προσωπική παρουσία του μεγαλειώδους αυτού Υιού των Υιών.

6:8.5 Έστω και αν ο Αιώνιος Υιός αποτελεί το πρότυπο του επιτεύγματος της θνητής προσωπικότητας, κατανοείτε ευκολότερα την πραγματικότητα του Πατέρα και του Πνεύματος, επειδή ο Πατέρας είναι εκείνος ο οποίος ουσιαστικά πληροί δια της ουσίας του την ανθρώπινη προσωπικότητά σας και το Άπειρο Πνεύμα είναι η απόλυτη απαρχή του θνητού σας νου. Καθώς όμως ανελίσσεσθε στο Παραδείσιο μονοπάτι της πνευματικής προόδου, η προσωπικότητα του Αιωνίου Υιού θα γίνεται όλο και περισσότερο αληθινή και η αλήθεια της άπειρης πνευματικής του διάνοιας θα γίνει περισσότερο ευδιάκριτη στον προοδευτικά εξαγνιζόμενο νου σας.

6:8.6 Η αντίληψη του Αιωνίου Υιού δεν μπορεί ποτέ να λάμψει στον υλικό και κατά συνέπεια ανόητο νου σας. Όταν εξαγνισθείτε και αρχίσετε την πνευματική σας ανέλιξη, η κατανόηση της προσωπικότητας του Αιωνίου Υιού θα αρχίσει να ισοβαθμίζεται σε λαμπρότητα με την αντίληψή σας για την προσωπικότητα του Παραδείσιας προέλευσης Δημιουργού Υιού, ο οποίος προσωπικά και ως άτομο κάποτε ενσαρκώθηκε και έζησε στην Ουράνια ως άνθρωπος μεταξύ ανθρώπων.

6:8.7 Η εμπειρία της ύπαρξης του Δημιουργού Υιού μέσα στο τοπικό σας σύμπαν πρέπει να αντισταθμίσει την ανικανότητά σας να κατανοήσετε την πλήρη σημασία του αποκλειστικά πνευματικού, αλλά ουδέ κατ' ελάχιστον λιγότερο προσωπικού, Αιώνιου Υιού του Παραδείσου. Καθώς προχωρείτε μέσω του Όρβοτον και της Χαβόνα, καθώς αφήνετε πίσω τη λαμπρή εικόνα και τις βαθιές αναμνήσεις του Δημιουργού Υιού του τοπικού σας σύμπαντος, το πέρασμα αυτής της υλικής και ανόητης εμπειρίας θα αντισταθμιστεί από την αεί μεγεθυνόμενη αντίληψη και την εντεινόμενη κατανόηση του Αιώνιου Υιού του Παραδείσου, η αλήθεια και προσέγγιση του οποίου συνεχώς θα αυξάνονται καθώς οδεύετε προς τον παράδεισο.

6:8.8 Ο Αιώνιος Υιός είναι μία μεγάλη και θαυμάσια προσωπικότητα. Αν και είναι πέρα από τη δύναμη του θνητού και υλικού νου να κατανοήσει την πραγματικότητα της προσωπικότητας μια τέτοιας άπειρης ύπαρξης, εκείνος, αναμφίβολα, είναι άτομο. Γνωρίζω αυτό για το οποίο μιλώ. Αναρίθμητες σχεδόν φορές βρέθηκα στη θεία παρουσία αυτού του Αιώνιου Υιού και από εκεί ταξίδεψα στο σύμπαν για να εκτελέσω τις μεγαλειώδεις οδηγίες του.

6:8.9 [Καταγράφηκε από ένα Θείο Σύμβουλο επιφορτισμένο να διατυπώσει την έκθεση αυτή που απεικονίζει τον Αιώνιο Υιό του Παραδείσου.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 7

Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ : ΑΙΩΝΙΟΥ ΥΙΟΥ ΜΕ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ

7:0.1 Ο Πρωταρχικός Υιός ενδιαφέρεται πάντα για την εκτέλεση των πνευματικών σχεδίων του αιώνιου σκοπού του Πατέρα, καθώς αυτός προοδευτικά αποκαλύπτεται μέσα από τα φαινόμενα των εξελισσόμενων συμπάντων με τις ποικίλες ομάδες των ζώντων πλασμάτων. Δεν αντιλαμβανόμαστε απολύτως αυτό το αιώνιο σχέδιο, αλλά ο Υιός του Παραδείσου αναμφίβολα το αντιλαμβάνεται.

7:0.2 Ο Υιός μοιάζει με τον πατέρα στο ότι προσπαθεί να μεταδώσει όλα όσα μπορεί από τον εαυτό του στους ισόβαθμους Υιούς και τους υποκείμενους Υιούς των. Και ο Υιός μοιράζεται τη φύση του Πατέρα που αυτοδιανέμεται δια της απεριόριστης πλήρωσης του εαυτού του επί του Απείρου Πνεύματος, του συνεργικού εκτελεστή των.

7:0.3 Ως υποστηρικτής της πνευματικής πραγματικότητας, η Δεύτερη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο αποτελεί την αιώνια εξισορρόπηση του Νησιού του Παραδείσου, το οποίο με τρόπο τόσο μεγαλειώδη υποστηρίζει όλα τα θέματα που αφορούν στην ύλη. Με τον τρόπο αυτό, η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο αποκαλύπτεται πάντα στην υλική ομορφιά των εκπληκτικών προτύπων του κεντρικού Νησιού και στις πνευματικές αξίες της ουράνιας προσωπικότητας του Αιώνιου Υιού.

7:0.4 Ο Αιώνιος Υιός είναι ο ουσιαστικός υποστηρικτής της αχανούς δημιουργίας της αλήθειας του πνεύματος και των πνευματικών υπάρξεων. Ο κόσμος του πνεύματος είναι η ενασχόληση, η προσωπική διεύθυνση του Υιού και οι απρόσωπες αλήθειες της φύσης του πνεύματος ανταποκρίνονται πάντα στη βούληση και το σκοπό της τέλει προσωπικότητας του Απόλυτου Υιού.

7:0.5 Ο Υιός, ωστόσο, δεν είναι προσωπικά υπεύθυνος για την καθοδήγηση όλων των πνευματικών οντοτήτων. Η βούληση του ατόμου είναι σχετικά ελεύθερη και εξ αυτού καθορίζεται η δράση των υπάρξεων αυτών με την ελεύθερη βούληση. Για το λόγο αυτό, ο πνευματικός κόσμος και η ελεύθερη βούληση δεν είναι πάντα αντιπροσωπευτικός του χαρακτήρα του Αιώνιου Υιού, όπως και η φύση στην Ουράνια δεν αποκαλύπτει πραγματικά την τελειότητα και το αμετάβλητο του Παραδείσου και του Θεού. Ανεξάρτητα,

όμως, από το τι μπορεί να χαρακτηρίσει την ελεύθερη δράση των ανθρώπων ή των αγγέλων, η αιώνια επαφή του Υιού με τον συμπαντικό έλεγχο της βαρύτητας κάθε πνευματικής πραγματικότητας συνεχίζει να υφίσταται ως απόλυτη.

1. ΤΟ ΚΥΚΛΩΜΑ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ

7:1.1 Όλα όσα διδαχθήκαμε πάνω στη φύση του Θεού, την απανταχού παρουσία του, την παντοδυναμία και την παντογνωσία του είναι το ίδιο αληθινά και για τον Υιό στον πνευματικό χώρο. Η καθαρή και συμπαντική πνευματική βαρύτητα ολόκληρης της δημιουργίας, το αποκλειστικό πνευματικό αυτό κύκλωμα, οδηγεί κατ' ευθείαν στη Δεύτερη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο στον Παράδεισο. Είναι εκείνος ο οποίος προίσταται του ελέγχου και της λειτουργίας αυτής της αεί παρούσας και αλάθητης πνευματικής επαφής με όλες τις αληθινές πνευματικές αξίες. Με τον τρόπο αυτό ο Αιώνιος Υιός ασκεί απόλυτη πνευματική κυριαρχία. Ουσιαστικά κρατά κάθε πνευματική πραγματικότητα και αγνή αξία στη χούφτα του χεριού του. Ο έλεγχος της συμπαντικής πνευματικής βαρύτητας είναι συμπαντική, πνευματική κυριαρχία.

7:1.2 Ο βαρυτικός αυτών έλεγχος των πνευματικών θεμάτων λειτουργεί ανεξάρτητα από τόπο και χρόνο. Για το λόγο αυτό, η πνευματική ενέργεια δεν μειώνεται κατά τη μετάδοση. Η πνευματική βαρύτητα δεν υπόκειται σε χρονικές καθυστερήσεις, ούτε υφίσταται μείωση μέσα στο χρόνο. Δεν ελαττώνεται ανάλογα με το τετράγωνο της απόστασης της μετάδοσής της. Τα κυκλώματα της καθαρής πνευματικής δύναμης δεν καθυστερούν εξ αιτίας της μάζας της υλικής δημιουργίας. Και η υπέρβαση αυτή της καθαρής πνευματικής ενέργειας μέσα στον χώρο και το χρόνο ενυπάρχει στο απόλυτο της φύσης του Υιού. Δεν οφείλεται στην παρέμβαση των δυνάμεων αντιβαρύτητας της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου.

7:1.3 Οι πνευματικές πραγματικότητες ανταποκρίνονται στην ελκτική δύναμη του κέντρου της πνευματικής βαρύτητας ανάλογα με την ποιότητά τους, τον πραγματικό βαθμό της πνευματικής τους φύσης. Η ουσία του πνεύματος (η ποιότητα) ανταποκρίνεται ευθέως στην πνευματική βαρύτητα, όπως ακριβώς η οργανωμένη ενέργεια στην ύλη (ποσότητα) ανταποκρίνεται στη φυσική βαρύτητα. Οι πνευματικές αξίες και οι δυνάμεις του πνεύματος είναι *πραγματικές*. Από την άποψη της προσωπικότητας, το πνεύμα είναι η ψυχή της δημιουργίας. Η ύλη είναι το ασαφές φυσικό σώμα.

7:1.4 Οι αντιδράσεις και οι διακυμάνσεις της πνευματικής βαρύτητας είναι πάντοτε πραγματικές ως προς το περιεχόμενο των πνευματικών αξιών, ως προς την ποιότητα του πνευματικού επιπέδου ενός ατόμου, ή ενός κόσμου. Η ελκτική αυτή δύναμη ανταποκρίνεται άμεσα στις ενδιάμεσες και διαπνευματικές αξίες κάθε συμπαντικής περίπτωσης, ή πλανητικής κατάστασης. Κάθε φορά που μία πνευματική πραγματικότητα δραστηριοποιείται στα σύμπαντα, προκαλείται μια αλλαγή η οποία καθιστά αναγκαία την άμεση και αυτόματη αναπροσαρμογή της πνευματικής βαρύτητας. Ένα τέτοιο καινούργιο πνεύμα αποτελεί, στην πραγματικότητα, μέρος της Δεύτερης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Και όπως ακριβώς ο θνητός άνθρωπος αποκτά γίνεται πνευματική ύπαρξη, συναντά τον πνευματικό Υιό, το κέντρο και την απαρχή της πνευματικής βαρύτητας.

7:1.5 Η πνευματική, ελκτική δύναμη του Υιού ενυπάρχει, σε μικρότερο βαθμό, σε πολλές Παραδείσιες τάξεις Υιών. Διότι οι υιοί αυτοί πράγματι υπάρχουν στο απόλυτο κύκλωμα της πνευματικής βαρύτητας των τοπικών εκείνων συστημάτων πνευματικής βαρύτητας, τα οποία λειτουργούν σε κατώτερες μονάδες της δημιουργίας. Παρόμοιες υπό-απόλυτες συγκεντρώσεις πνευματικής βαρύτητας αποτελούν μέρος της θείας φύσης των

προσωπικοτήτων του Δημιουργού μέσα στον χώρο και τον χρόνο και σχετίζεται με τον εκδηλωνόμενο, εμπειρικό υπερέλεγχο του Υπέρτατου Όντος.

7:1.6 Έτσι, η έλξη και η ανταπόκριση της πνευματικής βαρύτητας λειτουργούν όχι μόνο στο σύμπαν ως σύνολο, αλλά ακόμη και μεταξύ των ατόμων και των ομάδων των ατόμων. Υπάρχει πνευματική συνάφεια μεταξύ των πνευματικών και πνευματικοποιημένων προσωπικοτήτων οποιουδήποτε κόσμου, φυλής έθνους, ή ομάδας πιστών. Υπάρχει μια άμεση έλξη πνευματικής φύσης μεταξύ των πνευματικά δραστηριοποιημένων ατόμων με ίδιες απόψεις και επιθυμίες. Ο όρος *συγγενή πνεύματα* δεν είναι μόνο τρόπος έκφρασης.

7:1.7 Όπως ακριβώς συμβαίνει με την υλική βαρύτητα του Παραδείσου, έτσι και η πνευματική βαρύτητα του Αιώνιου Υιού είναι απόλυτη. Η αμαρτία και η εξέγερση μπορεί να παρεμβαίνουν στη λειτουργία των κυκλωμάτων των τοπικών συμπάντων, αλλά τίποτε δεν μπορεί να αναστείλει την πνευματική βαρύτητα του Αιώνιου Υιού. Η εξέγερση του Εωσφόρου προκάλεσε πολλές αλλαγές στο σύστημά σας των κατοικημένων κόσμων και της Ουράντια, αλλά παρατηρούμε ότι η προκύψασα πνευματική απομόνωση του πλανήτη σας ούτε κατ' ελάχιστον επηρέασε την παρουσία και τη λειτουργία είτε του πανταχού παρόντος πνεύματος του Αιώνιου Υιού, είτε το αντίστοιχο κύκλωμα πνευματικής βαρύτητας.

7:1.8 Όλες οι αντιδράσεις του κυκλώματος πνευματικής βαρύτητας του μεγάλου σύμπαντος είναι προβλέψιμες. Αναγνωρίζουμε όλες τις λειτουργίες και τις αντιδράσεις του πανταχού παρόντος πνεύματος του Αιώνιου Υιού και τις βρίσκουμε έγκυρες. Σύμφωνα με νόμους που γνωρίζουμε καλά, μπορούμε και μετράμε την πνευματική βαρύτητα, όπως ακριβώς ο θνητός επιχειρεί να υπολογίσει τις επιδράσεις της πεπερασμένης φυσικής βαρύτητας. Υπάρχει μία αναλλοίωτη ανταπόκριση του πνεύματος του Υιού σε όλες τις πνευματικές καταστάσεις, υπάρξεις και άτομα και η ανταπόκριση αυτή γίνεται πάντα σύμφωνα με τον βαθμό πραγματικότητας (τον ποιοτικό βαθμό πραγματικότητας), όλων αυτών των πνευματικών αξιών.

7:1.9 Παράλληλα, όμως, με την εξαιρετικά αξιόπιστη και προβλέψιμη αυτή λειτουργία της πνευματικής παρουσίας του Αιώνιου Υιού, υπάρχουν φαινόμενα των οποίων οι αντιδράσεις δεν είναι στον ίδιο βαθμό προβλέψιμες. Τέτοια φαινόμενα καταδεικνύουν, προφανώς, τη συνεργική δράση του Απόλυτου Θείου στους κόσμους των εκδηλωμένων πνευματικών δυναμικών. Γνωρίζουμε ότι η πνευματική παρουσία του Αιώνιου Υιού είναι η επίδραση μιας μεγαλειώδους και άπειρης προσωπικότητας, αλλά δύσκολα μπορούμε να θεωρήσουμε ως πνευματικές τις αντιδράσεις που σχετίζονται με τις εικαζόμενες εκδηλώσεις του Θείου Απόλυτου.

7:1.10 Από τη σκοπιά της προσωπικότητας και του ατόμου, ο Αιώνιος Υιός και το Θείο Απόλυτο φαίνεται ότι σχετίζονται ως εξής: Ο Αιώνιος Υιός κυριαρχεί στο χώρο των πραγματικών πνευματικών αξιών, ενώ το Θείο Απόλυτο φαίνεται ότι διαπερνά τον αχανή χώρο των δυνητικών πνευματικών αξιών. Όλες οι ουσιαστικές, πνευματικής φύσης, αξίες τοποθετούνται στη βαρυτική συγκράτηση του Αιώνιου Υιού, οι δυνητικές, όμως, τοποθετούνται προφανώς στην παρουσία του Απόλυτου Θείου.

7:1.11 Το πνεύμα μοιάζει να εκδηλώνεται από τις δυναμικές του Απόλυτου Θείου. Το εξελισσόμενο πνεύμα συσχετίζεται, μέσω εμπειρικών και ατελών επαφών, με το Ύψιστο και το Ύπατο. Το πνεύμα βρίσκει εν καιρώ τον τελικό του προορισμό στην απόλυτη επαφή με την πνευματική βαρύτητα του Αιώνιου Υιού. Αυτός φαίνεται ότι είναι ο κύκλος του

εμπειρικού πνεύματος, το υπαρξιακό, όμως, πνεύμα ενυπάρχει στην άπειρη φύση της Δεύτερης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου.

2. Η ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΥΙΟΥ

7:2.1 Η παρουσία και η προσωπική δραστηριότητα του Πρωταρχικού Υιού στον Παράδεισο είναι βαθιά, απόλυτη, με την πνευματική σημασία του όρου. Καθώς βγαίνουμε από τον Παράδεισο δια μέσου της Χαβόνα και μπαίνουμε στο χώρο των επτά υπερσμπάντων, εντοπίζουμε ολοένα και λιγότερο την προσωπική παρουσία του Αιώνιου Υιού. Στα μετά-τη-Χαβόνα σύμπαντα η παρουσία του Αιώνιου Υιού παίρνει το πρόσωπο των Υιών του Παραδείσου, οριοθετημένη από το Ύψιστο και το Ύπατο και συντονισμένη με την απεριόριστη πνευματική δυναμική του Απόλυτου Θείου.

7:2.2 Στο κεντρικό διάστημα η προσωπική δραστηριότητα του Πρωταρχικού Υιού διακρίνεται από την εξαιρετική πνευματική παρουσία της αιώνιας δημιουργίας. Η Χαβόνα είναι τόσο θαυμαστά τέλεια, ώστε η πνευματική και ενεργειακή κατάσταση αυτού του πρότυπου σύμπαντος βρίσκονται σε τέλεια και αέναη ισορροπία.

7:2.3 Ο Υιός δεν κατοικεί, ούτε είναι παρών στα υπερσύμπαντα. Στις δημιουργίες αυτές διατηρεί μόνο μία υπερατομική εκπροσώπηση. Οι πνευματικές αυτές εκδηλώσεις του Υιού δεν είναι προσωπικές. Δεν βρίσκονται στα κυκλώματα προσωπικότητας του Πατέρα του Σύμπαντος. Δεν γνωρίζουμε κανένα καλύτερο όρο για να τις προσδιορίσουμε, από τον όρο *υπερπροσωπικότητες*. Και είναι οντότητες πεπερασμένες. Δεν είναι ασύμβατες, ούτε απόλυτες.

7:2.4 Η διακυβέρνηση του Αιώνιου Υιού στα υπερσύμπαντα, επειδή είναι αποκλειστικά πνευματική και υπερ-προσωπική δεν μπορεί να ανιχνευθεί από τα πλάσματα της δημιουργίας. Όπως και να είναι, όμως, η πνευματική ώθηση της προσωπικής επίδρασης του Υιού η οποίας διαπερνά τα πάντα, συναντάται σε κάθε φάση των δραστηριοτήτων όλων των τομέων της κατοικίας των Αρχαίων των Ημερών. Στα τοπικά σύμπαντα πάντως παρατηρούμε τον Αιώνιο Υιό προσωπικά παρόντα μέσω των προσώπων των Υιών του Παραδείσου. Εδώ ο Άπειρος Υιός πνευματικά και δημιουργικά λειτουργεί στα πρόσωπα του μεγαλειώδους σώματος των ισόβαθμων Δημιουργών Υιών.

3. Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΥΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΤΟΜΟ

7:3.1 Κατά την ανέλιξή τους στο τοπικό σύμπαν, οι θνητοί του χρόνου θεωρούν τον Δημιουργό Υιό ως τον προσωπικό εκπρόσωπο του Αιώνιου Υιού. Όταν όμως αρχίσουν να ανέρχονται στο χώρο εξάσκησης του υπερσύμπαντος, οι οδοιπόροι του χρόνου διαπιστώνουν ολοένα και περισσότερο την ουράνια παρουσία του εμπνέοντος πνεύματος του Αιώνιου Υιού και μπορούν να επωφεληθούν από την πρόσληψη αυτής της λειτουργίας της πνευματικής ενεργοποίησης. Στη Χαβόνα οι ανερχόμενοι αποκτούν ολοένα περισσότερη συνείδηση του τρυφερού εναγκαλισμού του πνεύματος του Πρωταρχικού Υιού που διαπερνά τα πάντα. Το πνεύμα του Αιώνιου Υιού δεν βρίσκεται σε κανένα στάδιο ολόκληρης της πνευματικής, ή ψυχικής ανέλιξης των θνητών οδοιπόρων του χρόνου, η θεία του χάρη, όμως, βρίσκεται πάντα κοντά και πάντα νοιάζεται για το ευ-ζην και την πνευματική ασφάλεια των προοδευόντων παιδιών του χρόνου.

7:3.2 Η έλξη της πνευματικής βαρύτητας του Αιώνιου Υιού αποτελεί το μυστικό που ενυπάρχει στην προς τον Παράδεισο ανάβαση της διασωζόμενης ανθρώπινης ψυχής. Όλες οι γνήσιες πνευματικές αξίες και όλα τα καλή τη πίστει εξαγνιζόμενα άτομα βρίσκονται μέσα στο αλάθητο κράτημα της πνευματικής βαρύτητας του Αιώνιου Υιού. Ο θνητός νους

για παράδειγμα αρχίζει τη διαδρομή του ως υλικός μηχανισμός και με τον καιρό εντάσσεται στο Σώμα της Τελικότητας, ως μία εξαιρετικά τελειοποιημένη πνευματική οντότητα. Το κύκλωμα της πνευματικής βαρύτητας κυριολεκτικά έλκει την ανθρώπινη ψυχή προς τον Παράδεισο.

7:3.3 Το κύκλωμα πνευματικής βαρύτητας είναι ο βασικός διάυλος δια του οποίου μεταδίδονται οι ειλικρινείς προσευχές της ανθρώπινης καρδιάς από το επίπεδο της ανθρώπινης συνείδησης στην ουσιαστική συνειδητοποίηση του Θείου. Εκείνο το οποίο εμπεριέχει αληθινή πνευματική αξία στις ικεσίες σας συλλαμβάνεται από το συμπαντικό κύκλωμα της πνευματικής βαρύτητας και περνά άμεσα και ταυτόχρονα σε όλες τις θείες οντότητες στις οποίες απευθύνεται. Κάθε μία από τις οντότητες αυτές θα ασχοληθεί με εκείνο ακριβώς το θέμα που υπάγεται στη δικαιοδοσία της. Για το λόγο αυτό, στην πρακτική θρησκευτική εμπειρία δεν έχει σημασία εάν, απευθύνοντας τις δεήσεις σας, έχετε στο νου σας την εικόνα του Δημιουργού Υιού του τοπικού σας σύμπαντος, ή του Αιώνιου Υιού στο κέντρο των πάντων.

7:3.4 Η διακριτική λειτουργία του κυκλώματος της πνευματικής βαρύτητας μπορεί ίσως να συγκριθεί με τις λειτουργίες των νευρικών κυκλωμάτων του υλικού ανθρώπινου σώματος: Οι αισθήσεις ταξιδεύουν μέσω των νευρικών οδών. Ορισμένες συλλαμβάνονται από τα τοπικά, αυτόνομα κέντρα κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης, απ' όπου γίνεται η ανταπόκριση. Άλλες, περνούν στα λιγότερο αυτόνομα, αλλά ικανά να αναγνωρίσουν τα επαναλαμβανόμενα σήματα, κέντρα του ήσσονος εγκεφάλου, ενώ τα πλέον σημαντικά και ζωτικής σημασίας εισερχόμενα μηνύματα αντανακλώνται από τα κατώτερα αυτά κέντρα και αμέσως καταγράφονται στα ανώτερα επίπεδα της ανθρώπινης συνείδησης.

7:3.5 Πόσο τελειότερη, όμως, είναι η υπέροχη τεχνική του πνευματικού κόσμου! Από τη στιγμή που θα εκφράσετε οποιοδήποτε προϊόν της συνείδησής σας το οποίο φέρει υψηλό πνευματικό φορτίο, δεν υπάρχει δύναμη στο σύμπαν που να μπορεί να εμποδίσει την άμεση μετάδοσή του στην Απόλυτη Πνευματική Οντότητα των πάντων.

7:3.6 Αντίθετα, αν οι ικεσίες σας είναι καθαρά υλικής φύσης και αποκλειστικά εγωιστικές, δεν υπάρχει τρόπος τέτοιες, χωρίς αξία προσευχές να βρουν θέση στο πνευματικό κύκλωμα του Αιώνιου Υιού. Το περιεχόμενο κάθε δέησης που δεν έχει «πνευματική σύνταξη» δεν μπορεί να βρει θέση στο συμπαντικό πνευματικό κύκλωμα. Αιτήματα καθαρά εγωιστικά και υλικά απορρίπτονται. Δεν φθάνουν μέχρι τα κυκλώματα των αληθινών πνευματικών αξιών. Παρόμοια λόγια είναι «κύμβαλα αλλалаζοντα.»

7:3.7 Είναι η υποκινούσα σκέψη, το πνευματικό περιεχόμενο που δίνει αξία στην ικεσία των θνητών. Τα λόγια δεν έχουν αξία.

4. ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑΣ

7:4.1 Ο Αιώνιος Υιός είναι ο παντοτινός σύνδεσμος με τον Πατέρα για την επιτυχή εκτέλεση του *θείου σχεδίου της προόδου* : Το συμπαντικό σχέδιο για τη δημιουργία, την εξέλιξη, την ανέλιξη και την τελειοποίηση όλων των πλασμάτων που διαθέτουν ελεύθερη βούληση. Και στη θεία πίστη ο Υιός είναι το αιώνιο αντίστοιχο του Πατέρα.

7:4.2 Ο Πατέρας και ο Υιός του λειτουργούν σαν ένας στη διαμόρφωση και την εκτέλεση του γιγάντιου αυτού εγχειρήματος που αποσκοπεί στην προώθηση των υλικών υπάρξεων του χρόνου προς την τελειότητα της αιωνιότητας. Το σχέδιο αυτό για την πνευματική εξέλιξη των ανερχομένων ψυχών του διαστήματος είναι μία θεία, κοινή δημιουργία του Πατέρα και

του Υιού, οι οποίοι, με τη συνεργασία του Απείρου Πνεύματος είναι επιφορτισμένοι με την από κοινού εκτέλεση του θείου προορισμού τους.

7:4.3 Το θείο αυτό σχέδιο της επίτευξης της τελειότητας περιλαμβάνει τρεις μοναδικές, αν και θαυμαστά συνδεδεμένες, φάσεις στη συμπαντική διαδικασία:

7:4.41. *Το σχέδιο της Προοδευτικής Επίτευξης:* Τούτο είναι το σχέδιο του Πατέρα του Σύμπαντος για την εξελικτική ανάβαση, ένα πρόγραμμα που ανεπιφύλακτα αποδέχθηκε ο Αιώνιος Υιός όταν συμφώνησε με την πρόταση του Πατέρα, «ποιήσωμεν άνθρωπον ως εαυτόν.» Η μέριμνα αυτή για την αναβάθμιση των πλάσμάτων του χρόνου απαιτεί την επιφοίτηση του Πατέρα δια των Ρυθμιστών της Σκέψης και, σαν δώρο προς τα υλικά πλάσματα, του προνομίου της προσωπικότητας.

7:4.52. *Το Σχέδιο της Επιφοίτησης:* Το επόμενο συμπαντικό σχέδιο είναι η μεγάλη επιχείρηση του Πατέρα για να αποκαλυφθεί ο Αιώνιος Υιός και οι ισόβαθοί του Υιοί. Τούτο αποτελεί πρόταση του Αιώνιου Υιού και συνίσταται στην επιφοίτηση των Υιών του Θεού πάνω στις εξελισσόμενες δημιουργίες, ώστε να προσωποποιηθεί και να πραγματοποιηθεί, να ενσαρκωθεί και να υλοποιηθεί η αγάπη του Πατέρα και το έλεος του Υιού στα πλάσματα όλων των συμπάντων. Συμφυείς στο σχέδιο της πλήρωσης αλλά και πρόσκαιρο γνώρισμα αυτής της λειτουργίας της αγάπης, οι Υιοί του Παραδείσου δρουν ως επανορθωτές εκείνου το οποίο ο παραπλανημένος θνητός θέτει σε πνευματικό κίνδυνο. Οποτεδήποτε και οπουδήποτε υπάρξει καθυστέρηση στην εξέλιξη του σχεδίου της επίτευξης, αν μία εξέγερση ίσως απειλήσει, ή περιπλέξει την επιχείρηση αυτή, τότε οι υπηρεσίες επείγουσας ανάγκης του σχεδίου πλήρωσης τίθενται σε λειτουργία. Οι Υιοί του Παραδείσου είναι πανέτοιμοι να δράσουν ως επανορθωτές, να πάνε στην καρδιά της εξέγερσης και εκεί να αποκαταστήσουν την πνευματική ισορροπία των κόσμων. Και μια τέτοια ηρωική υπηρεσία προσφέρει ένας ισόβαθμος Υιός-Δημιουργός στην Ουράνια σε σχέση με την εμπειρική του αποστολή πλήρωσης για την απόκτηση κυριαρχίας.

7:4.63. *Το Σχέδιο Λειτουργίας του Ελέους:* Όταν τα σχέδια επιφοίτησης και επίτευξης διαμορφώθηκαν και αναγγέλλθηκαν, μόνο του και από μόνο του το Άπειρο Πνεύμα προέβαλε και έθεσε σε λειτουργία την τρομακτική, συμπαντική επιχείρηση της λειτουργίας του ελέους. Πρόκειται για υπηρεσία βασικότερη για την πρακτική και αποτελεσματική λειτουργία τόσο του σχεδίου επίτευξης όσο και του σχεδίου επιφοίτησης και οι πνευματικές οντότητες της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου συμμετέχουν όλες στη λειτουργία του πνεύματος του ελέους, το οποίο σαφώς αποτελεί μέρος της φύσης του Τρίτου Προσώπου του θείου. Όχι μόνο στη δημιουργία αλλά και στη διαχείρισή της, επίσης, το Άπειρο Πνεύμα λειτουργεί πραγματικά και ουσιαστικά ως ο συνδεδεμένος εκτελεστής του Πατέρα και του Υιού.

7:4.7 Ο Αιώνιος Υιός είναι ο προσωπικός θεματοφύλακας, ο θείος επιτηρητής του συμπαντικού σχεδίου του Πατέρα για την ανέλιξη των όντων. Έχοντας αναγγείλει το συμπαντικό μήνυμα, «γίνετε τέλειοι, όπως εγώ είμαι τέλειος,» ο Πατέρας εμπιστεύθηκε την εκτέλεση αυτού του τρομακτικού εγχειρήματος στον Αιώνιο Υιό. Και ο Αιώνιος Υιός μοιράζεται τη διεξαγωγή της ουράνιας αυτής επιχείρησης με το θείο συνεργάτη, το Άπειρο Πνεύμα. Με τον τρόπο αυτό, οι Θείες Δυνάμεις συνεργάζονται αποτελεσματικά για την ολοκλήρωση της δημιουργίας, του ελέγχου της εξέλιξης, της αποκάλυψης και της λειτουργίας – και αν χρειασθεί, της αποκατάστασης και της επανόρθωσης.

5. ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΩΣΗΣ

7:5.1 Ο Αιώνιος Υιός ανεπιφύλακτα ενώθηκε με τον Πατέρα του Σύμπαντος στη διάδοση αυτής της τρομακτικής εντολής σε ολόκληρη τη δημιουργία: «Γίνετε τέλειοι, όπως ο πατέρας σας στη Χαβόνα είναι τέλειος.» Και από τότε, τούτη η πρόκληση – εντολή έχει γίνει η κινητήρια δύναμη όλων των σχεδίων διάσωσης και των προγραμμάτων πλήρωσης του Αιώνιου Υιού και της απέραντης οικογένειάς του των ισόβαθμων και συνεργαζόμενων Υιών. Και στις πληρώσεις αυτές, οι Υιοί του Θεού έγιναν για όλα τα εξελισσόμενα πλάσματα «ο δρόμος, η αλήθεια και η ζωή.»

7:5.2 Ο Αιώνιος Υιός δεν μπορεί να επικοινωνήσει άμεσα με τα ανθρώπινα πλάσματα όπως ο Πατέρας, μέσω του δώρου των προ-ατομικών Ρυθμιστών της Σκέψης. Ο Αιώνιος Υιός, όμως, έλκει κοντά τους τις υπάρξεις της δημιουργίας με μία σειρά υποβαθμίσεων της θείας του φύσης ως Υιός, μέχρις ότου φθάσει στο επίπεδο του ανθρώπου και, ορισμένες φορές, ως άνθρωπος και ο ίδιος.

7:5.3 Η καθαρά προσωπική φύση του Αιώνιου Υιού δεν μπορεί να κλασματοποιηθεί. Ο Αιώνιος Υιός λειτουργεί ως πνευματική επίδραση, ή ως άτομο, ποτέ με άλλο τρόπο. Ο Υιός θεωρεί αδύνατο το να γίνει μέρος της εμπειρίας των θνητών με την έννοια υπό την οποία ο Πατέρας – Ρυθμιστής συμμετέχει, ωστόσο ο Αιώνιος Υιός αντισταθμίζει τον περιορισμό αυτό με τη μέθοδο της πλήρωσης. Ό,τι σημαίνει η εμπειρία των κλασματοποιημένων οντοτήτων για τον Πατέρα του Σύμπαντος, σημαίνει η ενσάρκωση των Υιών του Παραδείσου για τον Αιώνιο Υιό.

7:5.4 Ο Αιώνιος Υιός δεν εμφανίζεται στους θνητούς ως θεία βούληση, ως Ρυθμιστής της Σκέψης που ανοικεί στον ανθρώπινο νου, αλλά εμφανίστηκε στους θνητούς της Ουράντια όταν η θεία *οντότητα* του Υιού του, του Μιχαήλ του Νέβαδον ενσαρκώθηκε στην ανθρώπινη φύση του Ιησού της Ναζαρέτ. Για να μοιραστούν την εμπειρία των πλασμάτων της δημιουργίας, οι Παραδείσιοι Υιοί του Θεού πρέπει να προσλάβουν την ίδια τη φύση των πλασμάτων αυτών και να ενσαρκώσουν τις θείες προσωπικότητές των ώστε να γίνουν ίδιοι με τα θνητά πλάσματα. Η ενσάρκωση, το μυστικό του Σονάρινγκτον είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Υιός ξεφεύγει από τους πλήρεις περιορισμούς της απολυταρχίας της προσωπικότητας.

7:5.5 Πριν από πάρα πολύ καιρό ο Αιώνιος Υιός πλήρωσε δια του εαυτού του όλα τα κυκλώματα της κεντρικής δημιουργίας με σκοπό τη διαφώτιση και τη βελτίωση όλων των κατοίκων και οδοιπόρων της Χαβόνα, περιλαμβανομένων των ανελικοσσομένων οδοιπόρων του χρόνου. Σε καμία από τις πληρώσεις αυτές δεν λειτούργησε είτε ως κυρίαρχος, είτε ως κάτοικος της Χαβόνα. Υπήρξε ο εαυτός του. Η εμπειρία του ήταν μοναδική. Δεν ήταν *μαζί* με τους ανθρώπους, ή *ως* άνθρωπος, αλλά κατά κάποιο τρόπο συνδεδεμένος με την υπερ-ατομική έννοια.

7:5.6 Ούτε διέσχισε το διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ του εσώτερου κυκλώματος της Χαβόνα και των ακτών του Παραδείσου. Ήταν αδύνατο γι' αυτόν, μία απόλυτη ύπαρξη, να αναστείλει τη συνείδηση της προσωπικότητας, αφού σ' αυτόν συγκλίνουν όλες οι γραμμές της πνευματικής βαρύτητας. Και καθ' όλη τη διάρκεια των πληρώσεων αυτών, η εστία του πνευματικού φωτός στον κεντρικό Παράδεισο δε σκιάστηκε ποτέ και η επαφή του Υιού με τη συμπαντική πνευματική βαρύτητα δεν ατόνησε.

7:5.7 Οι ενσαρκώσεις του Αιώνιου Υιού στη Χαβόνα είναι πέρα από τις δυνατότητες της ανθρώπινης φαντασίας. Ήταν υπερφυσικές. Τις επισώρευσε στην εμπειρία ολόκληρης της Χαβόνα, τότε και αργότερα, αλλά δεν γνωρίζουμε αν πρόσθεσε κάτι στην πιθανή εμπειρική

δυνατότητα της ύπαρξής του. Αυτό εμπίπτει στο μυστήριο της επιφοίτησης των Υιών του Παραδείσου. Πιστεύουμε, πάντως, πως οτιδήποτε απέκτησε ο Αιώνιος Υιός από τις επιφοιτήσεις αυτές, το διατήρησε για πάντα. Δεν γνωρίζουμε, όμως, τι είναι αυτό.

7:5.8 Όσο κι' αν μας είναι δύσκολο να κατανοήσουμε τις ενσάρκώσεις του Δεύτερου Προσώπου του Θείου, σαφώς κατανοούμε την ενσάρκωση στη Χαβόνα ενός Υιού του Αιώνιου Υιού, ο οποίος κυριολεκτικά διαπέρασε τα κυκλώματα του κεντρικού σύμπαντος και ουσιαστικά μοιράστηκε τις εμπειρίες αυτές, οι οποίες αποτελούν την προετοιμασία ενός ανερχόμενου προκειμένου να κατακτήσει το Θείο. Αυτός ήταν ο Αρχικός Μιχαήλ, ο πρωτότοκος Υιός του Δημιουργού, που έζησε τη ζωή των ανελλισσομένων οδοιπόρων από κύκλωμα σε κύκλωμα, ταξιδεύοντας ο ίδιος σε μία φάση κάθε κύκλου μαζί τους, την εποχή του Γκρανφάντα, του πρώτου από τους θνητούς που κατέκτησε τη Χαβόνα.

7:5.9 Οτιδήποτε άλλο και αν απεκάλυψε αυτός ο πρώτος Μιχαήλ, έκανε πραγματική την υπερφυσική ενσάρκωση του Υιού – Μητέρα στα πλάσματα της Χαβόνα. Τόσο πραγματική, που έκτοτε κάθε οδοιπόρος του χρόνου που εμπλέκεται στη διαδικασία δημιουργίας των κυκλωμάτων της Χαβόνα αγαλλιάζει και ενδυναμώνεται, γνωρίζοντας ότι ο Αιώνιος Υιός του Θεού επτά φορές αποποιήθηκε τη δύναμη και τη δόξα του Παραδείσου για να συμμετάσχει στην εμπειρία των οδοιπόρων του χρόνου και του διαστήματος στα επτά κυκλώματα της προοδευτικής κατάκτησης της Χαβόνα.

7:5.10 Ο Αιώνιος Υιός είναι το πρότυπο της έμπνευσης για όλους τους Υιούς του θεού που ενσαρκώνονται στα σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος. Οι συντονισμένοι Υιοί του Δημιουργού και οι συνεργαζόμενοι Δεσπότες Υιοί, μαζί με άλλες, μη αποκαλυφθείσες τάξεις Υιών, συμμετέχουν στη θαυμάσια αυτή απόφαση να πληρώσουν δια του εαυτού τους τις ποικίλες τάξεις των ζώντων πλασμάτων, ως πλάσματα και αυτοί. Για το λόγο αυτό πνευματικά, εξ αιτίας της φυσικής συγγένειας και της προέλευσης γίνεται αληθές το ότι με την ενσάρκωση κάθε Υιού του θεού στους κόσμους του διαστήματος και μέσω των ενσάρκώσεων αυτών ο Αιώνιος Υιός πληροί δια του εαυτού του τα έλλογα όντα των συμπάντων.

7:5.11 Κατά πνεύμα και κατά φύση, αν όχι καθ' όλες τις ιδιότητες, κάθε Υιός του Παραδείσου είναι μία τέλεια, θεία απεικόνιση του Πρωταρχικού Υιού. Είναι απολύτως αληθές ότι όποιος είδε έναν Υιό του Παραδείσου είδε τον Αιώνιο Υιό του Θεού.

6. ΟΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΟΙ ΥΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

7:6.1 Η έλλειψη γνώσης πάνω στην ύπαρξη των πολλαπλών Υιών του Θεού είναι η πηγή της μεγάλης σύγχυσης της Ουράντια. Και η άγνοια αυτή διατηρείται στην ύπαρξη δηλώσεων όπως τα πρακτικά μιας συνέλευσης των θείων αυτών οντοτήτων: «Όταν οι Υιοί του Θεού ανήγγειλαν τη χαρά και όλα τα Πρωινά Αστέρια τραγούδησαν.» Κάθε χιλιετηρίδα συμβατικού χρόνου, σε κάθε τομέα, οι διάφορες τάξεις των Θείων Υιών συγκεντρώνονται για τις περιοδικές συνελεύσεις τους.

7:6.2 Ο Αιώνιος Υιός είναι η ατομική πηγή των υψηλών ιδιοτήτων του ελέους και της προσφοράς που τόσο πλούσια χαρακτηρίζουν όλες τις τάξεις των κατερχομένων Υιών του θεού κατά τη δράση τους σε ολόκληρη τη δημιουργία. Ως άπασα η θεία φύση, αν όχι το σύνολο των άπειρων χαρακτηριστικών, ο Αιώνιος Υιός αλάθητα μεταδίδεται στους Υιούς του Παραδείσου, που με τη σειρά τους φεύγουν από το Αιώνιο Νησί για να αποκαλύψουν τη θεία του φύση στο σύμπαν των συμπάντων.

7:6.3 Ο Πρωταρχικός και Αιώνιος Υιός είναι η προσωποποίηση της «αρχικής», πλήρους και άπειρης σκέψης του Πατέρα του Σύμπαντος. Κάθε φορά που ο Πατέρας του Σύμπαντος και ο Αιώνιος Υιός από κοινού διατυπώνουν μία καινούργια, αυθεντική, ίδια, μοναδική και απόλυτη προσωπική σκέψη, αυτήν ακριβώς τη στιγμή, η δημιουργική αυτή ιδέα προσωποποιείται τέλεια και οριστικά στην ύπαρξη και στην προσωπικότητα ενός νέου και αυθεντικού *Υιού του Δημιουργού*. Σε πνευματική φύση, θεία σοφία και συντονισμένη δημιουργική δύναμη, αυτοί οι Υιοί του Δημιουργού είναι δυνητικά ισοδύναμοι με τον θεό-Πατέρα και τον θεό-Υιό.

7:6.4 Οι Υιοί του Δημιουργού πηγαίνουν από τον Παράδεισο στα σύμπαντα του χρόνου και, με τη συνεργασία των ελεγκτικών και δημιουργικών δυνάμεων της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου ολοκληρώνουν την οργάνωση των τοπικών συστημάτων της προοδευτικής εξέλιξης. Οι Υιοί αυτοί δεν είναι προσαρτημένοι, ούτε απασχολούνται με τον κεντρικό και συμπαντικό έλεγχο της ύλης, του νου και του πνεύματος. Η δημιουργική τους δραστηριότητα περιορίζεται από την προ-ύπαρξη, την προτεραιότητα και την πρωτοκαθεδρία της Αρχικής Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου και των συντονισμένων Απολύτων του. Οι Υιοί αυτοί μπορούν να διαχειρισθούν μόνον εκείνα που οι ίδιοι δημιουργούν. Η απόλυτη διαχείριση ενυπάρχει στην προτεραιότητα της ύπαρξης και δεν διαχωρίζεται από την αιώνια παρουσία. Ο πατέρας παραμένει πρωταρχικός στα σύμπαντα.

7:6.5 Όπως οι Υιοί του Δημιουργού προσωποποιούνται από τον Πατέρα και τον Υιό, έτσι και οι *Δεσπόζοντες Υιοί* προσωποποιούνται από τον Υιό και το πνεύμα. Αυτοί είναι οι Υιοί οι οποίοι, με τις ενσαρκώσεις τους σε θνητούς, κερδίζουν το δικαίωμα να λειτουργούν ως κριτές διάσωσης στις δημιουργίες του χώρου και του χρόνου.

7:6.6 Ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα ενώνονται επίσης για να προσωποποιήσουν την πολύπλευρη Αγία Τριάδα των Διδασκάλων Υιών, οι οποίοι επιβλέπουν το μεγάλο σύμπαν ως ουράνιοι δάσκαλοι όλων των οντοτήτων, ανθρώπινων και θείων. Και υπάρχουν πολυάριθμες τάξεις Υιών του Παραδείσου που δεν έχουν ακόμη γνωρίσει οι θνητοί της Ουράντια.

7:6.7 Μεταξύ του Πρωταρχικού Υιού-Μητέρα και των τάξεων αυτών των Υιών του Παραδείσου που είναι διασκορπισμένοι σε ολόκληρη τη δημιουργία, υπάρχει ένας άμεσος και αποκλειστικός δίαυλος επικοινωνίας, ένας δίαυλος η λειτουργία του οποίου ενυπάρχει στην ποιότητα της πνευματικής συγγένειας που τους ενώνει με δεσμά απόλυτης, σχεδόν, πνευματικής σχέσης. Το κύκλωμα αυτό της σχέσης μεταξύ των Υιών είναι εντελώς διαφορετικό από το συμπαντικό κύκλωμα της πνευματικής βαρύτητας, το οποίο επίσης εστιάζεται στο πρόσωπο της Δεύτερης γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Όλοι οι Υιοί του Θεού που έλκουν την προέλευσή τους από τα πρόσωπα των θεοτήτων του Παραδείσου βρίσκονται σε άμεση και διαρκή επικοινωνία με τον Αιώνιο Θεό-Μητέρα. Και η επικοινωνία αυτή πραγματοποιείται στιγμιαία. Είναι ανεξάρτητη από τον χρόνο, αν και ορισμένες φορές περιορίζεται από την απόσταση.

7:6.8 Ο Αιώνιος Υιός δεν έχει μόνο, πάντοτε, γνώση πάνω στην κατάσταση, τις σκέψεις και τις ποικίλες δραστηριότητες όλων των τάξεων των Υιών του Παραδείσου, αλλά διαθέτει επιπλέον τέλεια γνώση, κάθε στιγμή, πάνω σε οτιδήποτε έχει πνευματική αξία και υπάρχει στην καρδιά όλων των πλασμάτων της αρχικής, κεντρικής δημιουργίας της αιωνιότητας καθώς και στις δευτερεύουσες, χρονικά, δημιουργίες των ισόβαθμων Υιών του Δημιουργού.

7. Η ΥΨΙΣΤΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

7:7.1 Ο Αιώνιος Υιός είναι μία ολοκληρωμένη, αποκλειστική, συμπαντική και τελική αποκάλυψη του πνεύματος και της προσωπικότητας του Πατέρα του Σύμπαντος. Όλη η γνώση για τον Πατέρα του Σύμπαντος και κάθε πληροφορία που τον αφορά πρέπει να προέρχεται από τον Αιώνιο Υιό και τους Παραδείσιους Υιούς του. Ο Αιώνιος Υιός έρχεται από την αιωνιότητα και ολοκληρωτικά, χωρίς καμία πνευματική επιφύλαξη, είναι ένα με τον Πατέρα. Σε θεία προσωπικότητα είναι ισόβαθμοι. Στη θεία ουσία είναι ταυτόσημοι.

7:7.2 Ο χαρακτήρας του θεού δεν θα μπορούσε, ουσιαστικά, να βελτιωθεί στο πρόσωπο του Υιού, αφού ο Θείος Πατέρας είναι άπειρα τέλειος, ο χαρακτήρας του, όμως, αυτός και η προσωπικότητά του ενισχύονται δια της αφαίρεσης του μη-προσωπικού και μη-πνευματικού, προκειμένου να αποκαλυφθούν στα πλάσματα της δημιουργίας. Η Πρωταρχική Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι πολύ περισσότερο από μία προσωπικότητα, όλες όμως οι πνευματικές ιδιότητες της πατρικής προσωπικότητας της Πρωταρχικής Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου είναι πνευματικά παρούσες στην απόλυτη προσωπικότητα του Αιώνιου Υιού.

7:7.3 Ο Πρωταρχικός Υιός και οι Υιοί του έχουν αναλάβει το έργο της αποκάλυψης στο σύμπαν της πνευματικής και προσωπικής φύσης του Πατέρα, σε ολόκληρη τη δημιουργία. Στο κεντρικό σύμπαν, στα υπερσύμπαντα, στα τοπικά σύμπαντα, ή στους κατοικημένους πλανήτες υπάρχει ένας Υιός του Παραδείσου ο οποίος αποκαλύπτει τον τρόπο της προσέγγισης των θνητών προς τον Πατέρα του Σύμπαντος. Ακόμα κι' εμείς, με την υψηλή προέλευση, κατανοούμε τον Πατέρα πληρέστερα καθώς μελετούμε την αποκάλυψη του χαρακτήρα και της προσωπικότητάς του στον Αιώνιο Υιό και τους Υιούς του Αιώνιου Υιού.

7:7.4 Ο Πατέρας κατεβαίνει σ' εσάς ως οντότητα μόνο μέσω των Θείων Υιών του Αιώνιου Υιού. Και εσείς φθάνετε στον Πατέρα με την καθοδήγηση της ομάδας αυτής των Θείων Υιών. Και τούτο είναι αληθές, παρά το γεγονός ότι αυτή καθ' εαυτή η προσωπικότητά σας είναι μία άμεση πλήρωση του Πατέρα του Σύμπαντος.

7:7.5 Σε όλες αυτές τις ευρύτερες δραστηριότητες της πνευματικά απέραντης διακυβέρνησης του Αιώνιου Υιού, μην ξεχνάτε ότι ο Υιός είναι ένα πρόσωπο, όπως ακριβώς και κατ' ουσίαν ο Πατέρας είναι πρόσωπο. Πράγματι, για τα πλάσματα της ανθρώπινης κατηγορίας ο Αιώνιος Υιός θα προσεγγισθεί καλύτερα απ' όσο ο Πατέρας του Σύμπαντος. Στην πρόοδο των οδοιπόρων του χρόνου μέσα στα κυκλώματα της Χαβόνα θα μπορέσετε να προσεγγίσετε τον Υιό πολύ πριν αποδειχθείτε έτοιμοι να διακρίνετε τον Πατέρα.

7:7.6 Περισσότερα πάνω στον χαρακτήρα και την ελεήμονα φύση του Αιώνιου Υιού της ευσπλαχνίας θα αντιληφθείτε καθώς θα διαλογίζεσθε πάνω στην αποκάλυψη αυτή των θείων ιδιοτήτων, η οποία εκπονήθηκε σαν προσφορά αγάπης από το δικό σας Υιό του Δημιουργού, ο οποίος κάποτε υπήρξε Υιός του Ανθρώπου επί της γης και που τώρα κυριαρχεί ψηλά στο τοπικό σας σύστημα – ο Υιός του Ανθρώπου και ο Υιός του θεού.

7:7.7 [Συντάχθηκε από ένα Θείο Σύμβουλο επιφορτισμένο να διατυπώσει την έκθεση αυτή που απεικονίζει τον Αιώνιο Υιό του Παραδείσου.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 8 ΤΟ ΑΠΕΙΡΟ ΠΝΕΥΜΑ

8:0.1 Πίσω στην αιωνιότητα, όταν η «αρχική», άπειρη και απόλυτη σκέψη του Πατέρα του Σύμπαντος βρίσκει στον Αιώνιο Υιό ένα τέλειο και κατάλληλο λόγο για τη θεία του έκφραση, προκύπτει η ύψιστη επιθυμία τόσο του Θεού-Σκέψη όσο και του Θεού-Λόγου να

εκφρασθούν από κοινού και να δράσουν συνδυασμένα, μέσω ενός συμπαντικού και άπειρου παράγοντα.

8:0.2 Από την αυγή της αιωνιότητας, τόσο ο Πατέρας όσο και ο Υιός απέκτησαν πλήρη επίγνωση της αμοιβαίας τους αλληλεξάρτησης, της αιώνιας και απόλυτης ταυτοπροσωπίας τους. Και για το λόγο αυτό συνήψαν ένα άπειρο και αιώνιο συμβόλαιο θείας συνεργασίας. Ξημέροτε λήγουσα αυτή σύμβαση δημιουργήθηκε για την υλοποίηση των συνδυασμένων απόψεών τους σε όλους τους κύκλους της αιωνιότητας. Και από τη στιγμή που συνέβη το αιώνιο αυτό γεγονός, ο Πατέρας και ο Υιός διατηρούν τη θεία τους ένωση.

8:0.3 Βρισκόμαστε τώρα πρόσωπο με πρόσωπο με την αιώνια απαρχή του Απείρου Πνεύματος, του τρίτου Προσώπου του Θεού. Τη στιγμή ακριβώς που ο Θεός-Πατέρας και ο Θεός-Υιός από κοινού συνέλαβαν την ιδέα μιας ταυτόσημης και άπειρης δράσης – την εκτέλεση ενός απόλυτου διανοητικού σχεδίου – αυτήν ακριβώς τη στιγμή το Άπειρο Πνεύμα ανοίγει διάπλατα τα φτερά του.

8:0.4 Αφηγούμενος με τον τρόπο αυτό την προέλευση των Θεοτήτων θέλω απλά να σας κάνω να σκεφθείτε πάνω στη σχέση τους. Στην πραγματικότητα, και οι τρεις υπήρχαν από την αρχή της αιωνιότητας. Είναι αυθύπαρκτοι. Είναι πέρα από την αρχή και το τέλος των ημερών. Είναι ισόβαθμοι, ύψιστοι, τελικοί, απόλυτοι και αιώνιοι. Υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν για πάντα. Και είναι τρία σαφώς διαχωρισμένα, αλλά αιώνια συνδεδεμένα πρόσωπα, ο Θεός ο Πατέρας, ο Θεός ο Υιός και ο Θεός το Πνεύμα.

1. Ο ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

8:1.1 Μέσα στην αιωνιότητα του παρελθόντος, με την εξατομίκευση του Απείρου Πνεύματος, ο κύκλος της θείας προσωπικότητας τελειοποιείται και ολοκληρώνεται. Ο Θεός της δράσης υπάρχει και η αχανής σκηνή του διαστήματος είναι έτοιμη για το εκπληκτικό δράμα της δημιουργίας – το συμπαντικό εγχείρημα – το θείο πανόραμα του αιώνιου χρόνου.

8:1.2 Η πρώτη πράξη του Άπείρου Πνεύματος είναι η επιθεώρηση και αναγνώριση των θείων γονέων του, του Πατέρα – Πατέρα και της Μητέρας – Υιού. Εκείνο, το Πνεύμα, ανεπιφύλακτα τους αναγνωρίζει. Έχει πλήρη επίγνωση των ξεχωριστών προσωπικοτήτων και των άπειρων ιδιοτήτων τους, καθώς και της συνδυασμένης φύσης και της από κοινού λειτουργίας τους. Κατόπιν, οικεία βουλήσει, με τρόπο υπερβατικό και εμπνευσμένη αμεσότητα το τρίτο Πρόσωπο της θεότητας, παρά την ισότητά του με τον Πατέρα και το Δεύτερο Πρόσωπο, υπόσχεται αιώνια πίστη στον θεό τον πατέρα και αναγνωρίζει την αιώνια εξάρτησή του από τον Θεό – Υιό.

8:1.3 Ο κύκλος της αιωνιότητας εγκαθίσταται ως ενυπάρχων στη φύση της διαδικασίας αυτής και ως αμοιβαία αναγνώριση της ανεξαρτησίας της προσωπικότητας ενός εκάστου, αλλά και της εκτελεστικής ενότητας των τριών. Η Παραδείσια Τριάδα είναι υπαρκτή. Η σκηνή του συμπαντικού διαστήματος είναι έτοιμη για το ποικιλόμορφο και αιώνιο πανόραμα της δημιουργικής διεκπεραίωσης του σκοπού του Πατέρα του Σύμπαντος μέσω της προσωπικότητας του Αιώνιου Υιού και με εκτελεστή το Θεό της Δράσης, τον εκτελεστικό παράγοντα για την υλοποίηση της συνεταιρισμένης δράσης του Δημιουργού Πατέρα – Υιού.

8:1.4 Ο Θεός της Δράσης λειτουργεί και οι νεκροί θόλοι του διαστήματος ζωντανεύουν. Ένα δισεκατομμύριο τέλει κόσμοι δημιουργούνται αστράφτοντας. Πριν από την υποθετική αυτή στιγμή στην αιωνιότητα, οι συμφυείς στον παράδεισο υπήρχαν και είχαν δυναμική, αλλά η ύπαρξή τους δεν είχε ουσιαστικά υλοποιηθεί. Ούτε η φυσική βαρύτητα μπορεί να

μετρηθεί πέρα από την αντίδραση της ύλης στην αδιάκοπη έλξη της. Δεν υφίσταται υλικό σύμπαν σ' αυτόν τον (υποθετικά) αιώνια μακρινό χρόνο, τη συγκεκριμένη όμως χρονική στιγμή που υλοποιήθηκαν ένα δισεκατομμύριο κόσμοι υπήρξε αποδεδειγμένα επαρκής βαρύτητα ώστε να τους κρατήσει για πάντα κοντά στον παράδεισο.

8:1.5 Τώρα, μέσα στη δημιουργία των Θεών αστράφτει η δεύτερη μορφή ενέργειας και το πνεύμα αυτό που ξεχειλίζει συλλαμβάνεται άμεσα από την πνευματική βαρύτητα του Αιώνιου Υιού. Με τον τρόπο αυτό, το διπλά κυκλωμένο από τη βαρύτητα σύμπαν δέχεται το άγγιγμα της αιωνιότητας και βυθίζεται στο πνεύμα του θείου. Έτσι προετοιμάζεται το έδαφος της ζωής για τη συνειδητοποίηση των διανοητικών εκδηλώσεων μέσα στα αντίστοιχα κυκλώματα ευφύιας του Απείρου Πνεύματος.

8:1.6 Με τους σπόρους της εν δυνάμει ύπαρξης διασκορπισμένους σε ολόκληρη την κεντρική δημιουργία των Θεών ο Πατέρας δρα και εμφανίζεται η προσωπικότητα των πλασμάτων. Τότε η παρουσία των θεών του Παραδείσου πληροί ολόκληρο το οργανωμένο διάστημα και αποτελεσματικά αρχίζει να έλκει όλα τα όντα προς τον Παράδεισο.

8:1.7 Το Άπειρο Πνεύμα γίνεται αιώνιο ταυτόχρονα με τη γέννηση των κόσμων στη Χαβόνα, αυτής της ύπαρξης του κεντρικού σύμπαντος που δημιουργήθηκε από αυτό, μαζί με αυτό και μέσα σ' αυτό, υπακούοντας στις συνδυασμένες ιδέες και την κοινή βούληση του Πατέρα και του Υιού. Το Τρίτο Πρόσωπο αποκτά θεία φύση από τη συγκεκριμένη αυτή πράξη της κοινής δημιουργίας και γίνεται έτσι για πάντα ο Συνδεδεμένος Δημιουργός.

8:1.8 Αυτές είναι οι μεγαλειώδεις και φοβερές εποχές της δημιουργικής επέκτασης του Πατέρα και του Υιού με τη βοήθεια και δια μέσου της δράσης του συνδεδεμένου συνεργάτη και αποκλειστικού εκτελεστή τους, της Τρίτης γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Δεν υπάρχει καταγραφή αυτών των συνταρακτικών καιρών. Το μόνο που διαθέτουμε είναι οι πενιχρές αποκαλύψεις του Απείρου Πνεύματος κατά την επιβεβαίωση των μεγαλειωδών αυτών κατά την τεκμηρίωση των μεγαλειωδών αυτών ενεργειών, το οποίο Πνεύμα απλά πιστοποιεί το γεγονός ότι το κεντρικό σύμπαν και όλα όσα αναφέρονται σ' αυτό έγιναν αιώνια την ίδια στιγμή που το Πνεύμα απέκτησε προσωπικότητα και συνειδητή ύπαρξη.

8:1.9 Εν συντομία, το Άπειρο Πνεύμα αποδεικνύει ότι, εφ' όσον εκείνο είναι αιώνιο, έτσι είναι αιώνιο και το κεντρικό σύμπαν. Και τούτο είναι το κατά παράδοση σημείο εκκίνησης της ιστορίας του σύμπαντος των συμπτάντων. Τίποτα απολύτως δεν είναι γνωστό και κανένα αρχείο δεν υπάρχει που να αφορά σε οποιοδήποτε γεγονός, ή ενέργεια πριν από αυτή την εκπληκτική έκρηξη δημιουργικής ενέργειας και διαχειριστικής σοφίας, που αποκρυστάλλωσε το αχανές σύμπαν το οποίο υπάρχει και τόσο εξάίρετα λειτουργεί στο κέντρο των πάντων. Πέρα από το γεγονός αυτό βρίσκονται οι ανεξερευνήτες ενέργειες της αιωνιότητας και τα βάθη του απείρου – το απόλυτο μυστήριο.

8:1.10 Έτσι, λοιπόν, απεικονίζουμε τη διαδοχική προέλευση της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, σε μιαν απλουστευμένη ερμηνεία η οποία απευθύνεται στον δέσμιο του χρόνου και περιορισμένο από το διάστημα του των θνητών πλασμάτων. Ο ανθρώπινος νους πρέπει να έχει ένα σημείο εκκίνησης για να αντιληφθεί την ιστορία του σύμπαντος και εγώ είχα την εντολή να παράσχω τον τρόπο αυτό προσέγγισης της ιστορικής θεώρησης της αιωνιότητας. Ο υλικός νους απαιτεί μία Πρωταρχική Αιτία. Αυτός είναι ο λόγος που αποδεχόμαστε τον πατέρα του Σύμπαντος ως την πρωταρχική γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο ολόκληρης της δημιουργίας, διδάσκοντας ταυτόχρονα το νου όλων των πλασμάτων ότι ο Υιός και το Πνεύμα είναι το ίδιο αιώνιοι με τον Πατέρα σε όλα τα στάδια της ιστορίας του

σύμπαντος και σε όλα τα επίπεδα της δημιουργικής δραστηριότητας. Και τούτο το πράττουμε χωρίς, κατ' ουδένα τρόπο, να παραγνωρίζουμε την πραγματικότητα και την αιωνιότητα του Νησιού του Παραδείσου και των Ανεπιφύλακτων Σύμπαντικών και θείων Απολύτων.

8:1.11 Είναι μέσα στα πλαίσια του υλικού νου των παιδιών του χρόνου να συλλάβουν την ύπαρξη του Πατέρα μέσα στην αιωνιότητα. Γνωρίζουμε ότι κάθε παιδί μπορεί να τοποθετήσει καλύτερα τον εαυτό του στην πραγματικότητα κατανοώντας αρχικά τη σχέση παιδιού – γονέων και κατόπιν, διευρύνοντας την αντίληψή του, να περιλάβει την οικογένεια ως σύνολο. Στη συνέχεια, ο αναπτυσσόμενος νους του παιδιού θα μπορέσει να προσαρμοσθεί στην έννοια των οικογενειακών σχέσεων, των σχέσεων με τη φυλή και τον κόσμο και από εκεί στις σχέσεις με το σύμπαν, το υπερσύμπαν, ακόμη και με το σύμπαν των συμπτάντων.

2. Υ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

8:2.1 Ο Συνδεδεμένος Δημιουργός έρχεται από την αιωνιότητα και είναι ολοκληρωτικά και ανεπιφύλακτα ένα με τον Πατέρα του Σύμπαντος και τον Αιώνιο Υιό. Το Άπειρο Πνεύμα αντανακλά τέλεια όχι μόνο τη φύση του πατέρα του Παραδείσου, αλλά επίσης και τη φύση του Πρωταρχικού Υιού. Η Τρίτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι γνωστή με πάρα πολλά ονόματα: Το Πνεύμα του Σύμπαντος, ο Ύψιστος Οδηγός, ο Συνδεδεμένος Δημιουργός, ο θεός – Εκτελεστής, ο Άπειρος Νους, το Πνεύμα των Πνευμάτων, το Πνεύμα της Μητέρας του παραδείσου, ο Συνδεδεμένος Δρών, ο Τελικός Συντονιστής, το Πανταχού Παρόν Πνεύμα, η Απόλυτη Διάνοια, η θεία Ενέργεια. Και στην Ουράνια, ορισμένες φορές, συγχέεται με τον κοσμικό νου.

8:2.2 Είναι απόλυτα σωστό να ονομάσουμε το Τρίτο Πρόσωπο του θεού «Άπειρο Πνεύμα», αφού ο Θεός είναι πνεύμα. Οι υλικές όμως υπάρξεις που τείνουν, λανθασμένα, να θεωρούν την ύλη ως βασική πραγματικότητα και διάνοια, μαζί με το πνεύμα το οποίο υποθέτουν ότι προέρχεται από την ύλη, θα κατανοήσουν καλύτερα την Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο αν την αποκαλέσουμε Άπειρη Πραγματικότητα, Σύμπαντικό Διοργανωτή, ή Συντονιστή Προσωπικότητας.

8:2.3 Το Άπειρο Πνεύμα, ως αποκάλυψη του Θείου στο σύμπαν, είναι ενεξερεύνητα και απόλυτα πέρα από την ανθρώπινη αντίληψη. Για να αισθανθείτε το απόλυτο του Πνεύματος δεν έχετε παρά να μελετήσετε το Άπειρο του Πατέρα του Σύμπαντος και να σταθείτε με δέος μπροστά στον Αιώνιο, Πρωταρχικό Υιό.

8:2.4 Το πρόσωπο του Αείρου Πνεύματος είναι, πράγματι, μυστηριώδες, όχι όμως τόσο πολύ όσο ο Πατέρας και ο Υιός. Από όλες τις απόψεις της φύσης του Πατέρα ο Συνδεδεμένος Δημιουργός είναι εκείνος που με τρόπο περισσότερο εκπληκτικό αποκαλύπτει την άπειρη φύση του.

8:2.5 Ακόμα κι' αν το κυρίαρχο σύμπαν εξαπλωθεί μέχρι το άπειρο, η πνευματική παρουσία, ο ενεργειακός έλεγχος και η δυναμική του νου του Συνδεδεμένου Δρώντος θα επαρκέσουν για να καλύψουν τις απαιτήσεις μιας τέτοιας, χωρίς όρια, δημιουργίας.

8:2.6 Αν και το Άπειρο Πνεύμα μοιράζεται με κάθε τρόπο την τελειότητα, τη δικαιοσύνη και την αγάπη του Πατέρα του Σύμπαντος, τείνει προς τις ελεήμονες ιδιότητες του Αιωνίου Υιού και έτσι γίνεται ο λειτουργός της ευσπλαχνίας των θεοτήτων του παραδείσου προς το μέγα σύμπαν. Πάντα και για πάντα – μέσα στα σύμπαντα και την αιωνιότητα – το Πνεύμα

δρα ως ελεήμων λειτουργός αφού όπως οι Υιοί του Θεού απεκάλυψαν την αγάπη του Θεού, έτσι και το Θείο Πνεύμα απεικονίζει το έλεος του Θεού.

8:2.7 Δεν είναι δυνατόν να έχει το Πνεύμα περισσότερη καλοσύνη από τον πατέρα, αφού όλη η καλοσύνη προέρχεται από τον Πατέρα, μπορούμε, ωστόσο να αντιληφθούμε καλύτερα την καλοσύνη αυτή μέσα από τη δράση του Πνεύματος. Η πιστότητα του Πατέρα και η σταθερότητα του Υιού γίνονται κατανοητές στις πνευματικές υπάρξεις και τα υλικά πλάσματα των κόσμων μέσα από τη γεμάτη αγάπη λειτουργία και την αδιάκοπη υπηρεσία που εκφράζονται δια της προσωπικότητας του Απείρου Πνεύματος.

8:2.8 Ο Συνδεδεμένος Δημιουργός φέρει όλη την αγαθότητα της σκέψης του πατέρα και τον χαρακτήρα της αλήθειας. Και οι εξαισίες αυτές ιδιότητες της θείας φύσης συντονίζονται στα σχεδόν ύψιστα επίπεδα του κοσμικού νου υπό την καθοδήγηση της άπειρης και αιώνιας σοφίας της ελεύθερης και απεριόριστης διάνοιας της τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου.

3. Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΥΙΟ.

8:3.1 Όπως ο Υιός είναι η δια του λόγου έκφραση της «αρχικής», απόλυτης και άπειρης σκέψης του Πατέρα του Σύμπαντος, έτσι και ο Συνδεδεμένος Δρων είναι η τέλεια εκτέλεση της «αρχικής», ολοκληρωμένης δημιουργικής ιδέας, ή σχεδίου, για την από κοινού δράση της προσωπικότητας Πατέρα – Υιού στην απόλυτη συνένωση σκέψης-λόγου. Η Τρίτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο γίνεται αιώνια ταυτόχρονα με την κεντρική, ή διατεταγμένη δημιουργία και μόνο αυτή η κεντρική δημιουργία υπάρχει αιώνια μέσα στα σύμπαντα.

8:3.2 Από τη στιγμή της εξατομίκευσης της Τρίτης γενεσιουργού Αιτίας, η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία δεν συμμετέχει πλέον προσωπικά στη δημιουργία του σύμπαντος. Ο Πατέρας του Σύμπαντος εξουσιοδοτεί σε οτιδήποτε είναι δυνατόν τον Αιώνιο Υιό. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, ο Αιώνιος Υιός εναποθέτει κάθε δυνατή εξουσία και δύναμη στον Συνδεδεμένο Δρώντα.

8:3.3 Ο Αιώνιος Υιός και ο Συνδεδεμένος Δρων έχουν ως συμμετοχοί και δια των συντονισμένων προσωπικοτήτων τους σχεδιάσει και δημιουργήσει όλα τα σύμπαντα που υπάρχουν μετά τη δημιουργία της Χαβόνα. Το Πνεύμα διατηρεί με τον Υιό σε ολόκληρη την μετέπειτα δημιουργία την ίδια προσωπική σχέση την οποία διατηρεί ο Υιός με τον Πατέρα στην πρώτη και κεντρική δημιουργία.

8:3.4 Ένας Δημιουργός – Υιός του Αιώνιου Υιού και ένα Δημιουργικό Πνεύμα του Απείρου Πνεύματος δημιούργησαν εσάς και το σύμπαν σας. Και ενώ ο Πατέρας πιστά υποστηρίζει εκείνο το οποίο οι ίδιοι οργάνωσαν, αναθέτει στο συγκεκριμένο αυτό Υιό του, του σύμπαντος και στο συγκεκριμένο συμπαντικό πνεύμα να αναλάβουν και να συντηρήσουν το έργο τους καθώς επίσης να λειτουργήσουν πάνω στα πλάσματα που οι ίδιοι δημιούργησαν.

8:3.5 Το Άπειρο Πνεύμα είναι το αποτελεσματικό μέσο του πάντοργου Πατέρα και του παντελεήμονα Υιού για την εκτέλεση του κοινού σχεδίου τους, του να φέρουν κοντά τους όλες τις ψυχές που αγαπούν την αλήθεια σε όλους τους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος. Τη στιγμή ακριβώς που ο Αιώνιος Υιός αποδέχθηκε το σχέδιο του Πατέρα του για την τελειοποίηση των πλασμάτων στα σύμπαντα, τη στιγμή που το σχέδιο ανέλιξης έγινε σχέδιο του πατέρα-Υιού, εκείνη ακριβώς τη στιγμή το Άπειρο Πνεύμα έγινε ο Συνδεδεμένος Διαχειριστής του Πατέρα και του Υιού για την εκτέλεση του κοινού και αιώνιου σκοπού τους. Και κατά τη διαδικασία αυτή, το Άπειρο Πνεύμα αφιέρωσε όλες του τις πηγές της θείας παρουσίας και των πνευματικών προσωπικοτήτων στον Πατέρα και τον υιό. Αφιέρωσε

τα πάντα στο εκπληκτικό σχέδιο της ανέλιξης των ζώντων, έλλογων πλασμάτων στα θεία ύψη της τελειότητας του Παραδείσου.

8:3.6 Το Άπειρο Πνεύμα είναι μία ολοκληρωμένη, αποκλειστική και συμπαντική αποκάλυψη του Πατέρα του Σύμπαντος και του Αιώνιου Υιού του. Κάθε γνώση για το κοινό έργο του Πατέρα και του Υιού πρέπει να περάσει μέσα από το Άπειρο Πνεύμα, τον κοινό εκπρόσωπο της ένωσης της θείας σκέψης και λόγου.

8:3.7 Ο Αιώνιος Υιός είναι η μόνη οδός προσέγγισης του Πατέρα του Σύμπαντος και το Άπειρο Πνεύμα είναι το μοναδικό μέσο για την κατάκτηση του Αιώνιου Υιού. Μόνο δια της υπομονετικής λειτουργίας του Πνεύματος μπορούν τα ανελίσσόμενα πλάσματα του χρόνου να ανακαλύψουν τον Υιό.

8:3.8 Στο κέντρο των πάντων το Άπειρο Πνεύμα είναι η πρώτη από τις θείες Οντότητες του Παραδείσου που θα συναντήσουν οι ανελίσσόμενοι οδοιπόροι. Το Τρίτο πρόσωπο επικαλύπτει το Πρώτο και το Δεύτερο Πρόσωπο και για το λόγο αυτό πρέπει πάντα να αναγνωρίζεται πρώτο από όλους όσους πρόκειται να παρουσιαστούν στον υιό και τον Πατέρα του.

8:3.9 Αλλά και με πολλούς άλλους τρόπους το Πνεύμα αντιπροσωπεύει ισότιμα και εξ ίσου υπηρετεί τον Πατέρα και τον Υιό.

4. ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

8:4.1 Παραλληλίζοντάς το με το φυσικό σύμπαν όπου η βαρύτητα όπου η βαρύτητα του Παραδείσου συγκρατεί τα πάντα, είναι το πνευματικό σύμπαν όπου ο Λόγος του Υιού ερμηνεύει τη σκέψη του Θεού και όταν «πάρει σάρκα και οστά», επιδεικνύει τη γεμάτη αγάπη φιλευσπλαχνία της συνδυασμένης φύσης των συνεργαζόμενων Δημιουργών. Μέσα σ' αυτήν όμως και μέσω αυτής της υλικής και πνευματικής δημιουργίας υπάρχει μία απέραντη σκηνή πάνω στην οποία το Άπειρο Πνεύμα και τα πνευματικά του τέκνα παρουσιάζουν το συνδυασμένο έλεος, την υπομονή και την αιώνια αγάπη των θείων γονέων προς τα έλλογα τέκνα που μαζί επινόησαν και δημιούργησαν. Η αιώνια υπηρεσία προς τη διάνοια αποτελεί την ουσία του θείου χαρακτήρα του Πνεύματος. Και όλα τα πνευματικά παιδιά του Συνδεδεμένου Δρώντος μοιράζονται αυτή την επιθυμία της προσφοράς, τη θεία αυτή παρόρμηση να υπηρετήσουν.

8:4.2 Ο Θεός είναι αγάπη, ο Υιός είναι έλεος το Πνεύμα είναι λειτουργία – η λειτουργία της θείας αγάπης και του ατέλειωτου ελέους για ολόκληρη την έλλογη δημιουργία. Το Πνεύμα είναι η προσωποποίηση της αγάπης του Πατέρα και της φιλευσπλαχνίας του Υιού. Μέσα στο Πνεύμα ο Πατέρας και ο Υιός ενώνονται στην αιωνιότητα για να υπηρετήσουν το σύμπαν. Το Πνεύμα είναι η εφαρμοσμένη αγάπη προς τη δημιουργία των πλασμάτων, η συνδυασμένη αγάπη του Πατέρα και του Υιού.

8:4.3 Στην Ουράνια το Άπειρο Πνεύμα είναι γνωστό ως μία πανταχού παρούσα επίδραση, μία συμπαντική παρουσία, στη Χαβόνα όμως θα το γνωρίσετε ως μία προσωπική παρουσία ουσιαστικής υπηρεσίας. Εδώ, η λειτουργία του Πνεύματος του Παραδείσου είναι το παραδειγματικό και εμπνέον πρότυπο ενός εκάστου των ισόβαθμων Πνευμάτων του και των κατώτερων οντοτήτων, οι οποίες λειτουργούν επί των πλασμάτων στους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος. Στο θείο αυτό σύμπαν το Άπειρο Πνεύμα συμμετέσχε απόλυτα στις επτά υπερφυσικές εμφανίσεις του Αιώνιου Υιού. Με τον ίδιο τρόπο έλαβε μέρος στις επτά ενσαρκώσεις του Πρωταρχικού Υιού Μιχαήλ στα κυκλώματα της Χαβόνα και εξ αυτού

έγινε ο γεμάτος συμπόνια και κατανόηση πνευματικός λειτουργός κάθε οδοιπόρου του χρόνου που διασχίζει ανερχόμενος αυτούς τους τέλειους κύκλους.

8:4.4 Όταν ένας Δημιουργός Υιός του Θεού αποδέχεται την ανάθεση της ευθύνης της δημιουργίας ενός σχεδιασμένου τοπικού σύμπαντος, οι προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος αφιερώνονται ως ακάματοι λειτουργοί αυτού του Υιού Μιχαήλ όταν αρχίσει την αποστολή του της δημιουργικής διαδικασίας. Στα πρόσωπα, ιδιαίτερα, των Δημιουργικών Θυγατέρων, τα Πνεύματα-Μητέρες των τοπικών συμπάντων, ανακαλύπτουμε το Άπειρο πνεύμα αφιερωμένο στο έργο του να αναλάβει την ανέλιξη των πλασμάτων της ύλης στα ολοένα υψηλότερα επίπεδα της κατάκτησης του πνεύματος. Και ολόκληρο αυτό το έργο της λειτουργίας επί των πλασμάτων εκτελείται σε πλήρη αρμονία με τους σκοπούς και σε στενή συνεργασία με τις προσωπικότητες των Δημιουργών-Υιών αυτών των τοπικών συμπάντων.

8:4.5 Καθώς οι Υιοί του θεού έχουν αναλάβει το γιγάντιο έργο να αποκαλύψουν την προσωπικότητα του Πατέρα της αγάπης σ' ένα σύμπαν, έτσι και το Άπειρο Πνεύμα είναι αφιερωμένο στην ατέρμονη λειτουργία της αποκάλυψης της συνδυασμένης αγάπης του Πατέρα και του Υιού στις διάνοιες όλων των παιδιών του κάθε σύμπαντος. Στις τοπικές αυτές δημιουργίες, το Πνεύμα δεν παρουσιάζεται στα πλάσματα της ύλης με τη μορφή της θνητής σάρκας, όπως παρουσιάζονται ορισμένοι από τους Υιούς του θεού, αλλά το Άπειρο Πνεύμα και τα συντονισμένα μαζί του Πνεύματα κατέρχονται σε κλίμακα και με χαρά υποβάλλονται σε μία θαυμαστή σειρά θείων αραιώσεων μέχρις ότου εμφανισθούν ως άγγελοι για να σταθούν στο πλευρό σας και να σας καθοδηγήσουν μέσα από τα ταπεινά μονοπάτια της γήινης ύπαρξης.

8:4.6 Μέσω της σειράς αυτής των υποστολών, το Άπειρο Πνεύμα πλησιάζει κατ' ουσίαν και ως πρόσωπο κάθε πλάσμα στους ζωικής προέλευσης κόσμους. Και όλα τούτα το Πνεύμα τα πράττει χωρίς ουδέ κατ' ελάχιστον να ακυρώνει την υπόστασή του ως το τρίτο Πρόσωπο του Θείου στο κέντρο των πάντων.

8:4.7 Ο Συνδεδεμένος Δημιουργός είναι αληθινά και για πάντα η μεγάλη λειτουργική προσωπικότητα, ο συμπαντικός λειτουργός του ελέους. Για να αντιληφθείτε τη λειτουργία του Πνεύματος, αναλογισθείτε το γεγονός ότι αποτελεί τη συνδυασμένη απεικόνιση της ατέλειωτης αγάπης του πατέρα και του αιώνιου ελέους του Υιού. Η λειτουργία του Πνεύματος, πάντως, δεν περιορίζεται μόνο στην εκπροσώπηση του Αιώνιου Υιού και του Πατέρα του Σύμπαντος. Το Άπειρο Πνεύμα έχει επίσης τη δύναμη να λειτουργεί επί των πλασμάτων του κόσμου αφ' εαυτού και με δική του πρωτοβουλία. Το Τρίτο Πρόσωπο έχει θεία υπόσταση και μπορεί επίσης να ασκεί τη συμπαντική λειτουργία του ελέους αφ' εαυτού.

8:4.8 Καθώς ο άνθρωπος μαθαίνει περισσότερα για τη γεμάτη αγάπη, ακάματη λειτουργία των κατωτέρων μελών της οικογένειας του Άπείρου αυτού Πνεύματος, θα θαυμάζει και θα λατρεύει όλο και περισσότερο την υπερβατική φύση και τη μοναδική ποιότητα αυτής της συνδυασμένης Δράσης του πατέρα του Σύμπαντος και του Αιώνιου Υιού. Πράγματι, το αυτό το Πνεύμα είναι «τα μάτια του Κυρίου που βλέπουν πάντα τους δίκαιους» και «τα θεία ώτα που εισακούν πάντα τις προσευχές τους.»

5. Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

8:5.1 Η εξαιρετική αυτή ιδιότητα ρου Απείρου Πνεύματος είναι πανταχού παρούσα. Μέσα στο σύμπαν των συμπάντων είναι πανταχού παρόν το Πνεύμα αυτό που διεισδύει στα πάντα και που τόσο είναι συγγενές με την παρουσία μιας συμπαντικής και θείας διάνοιας. Το Δεύτερο

αλλά και το Τρίτο Πρόσωπο του θείου εκπροσωπούνται σε όλους τους κόσμους από τα αεί παρόντα πνεύματά τους.

8:5.2 Ο Πατέρας είναι άπειρος, ως εκ τούτου, περιορίζεται μόνο οικεία βουλήσει. Στην επιφοίτηση των ρυθμιστών και στα κυκλώματα της προσωπικότητας, ο Πατέρας δρα μόνος, για την επαφή όμως των πνευματικών δυνάμεων με τα έλλογα πλάσματα, χρησιμοποιεί τα πνεύματα και τις οντότητες του Αιώνιου Υιού και του Απείρου Πνεύματος. Η βούλησή του είναι πνευματικά παρούσα ισότιμα με τον Υιό, ή τον Συνδεδεμένο Δρώντα. Είναι παρών *μαζί* με τον Υιό και *μέσα* στο Πνεύμα. Ο Πατέρας είναι, ασφαλώς, πανταχού παρών και την παρουσία του τη διακρίνουμε από και μέσα από όλες αυτές τις διαφορετικές αλλά συνεργικές δυνάμεις, επιδράσεις και παρουσίες.

8:5.3 Στις άγιες γραφές σας ο όρος *Πνεύμα του Θεού* φαίνεται ότι χρησιμοποιείται εναλλακτικά για να προσδιορίσει τόσο το Άπειρο Πνεύμα του Παραδείσου, όσο και το Δημιουργικό Πνεύμα του τοπικού σας σύμπαντος. Το Άγιο Πνεύμα είναι το πνευματικό κύκλωμα της συγκεκριμένης Δημιουργικής Θυγατέρας του Απείρου Πνεύματος του Παραδείσου. Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα κύκλωμα εγχώριο, για κάθε τοπικό σύμπαν και περιορίζεται στον πνευματικό χώρο της συγκεκριμένης δημιουργίας. Το Άπειρο Πνεύμα, όμως, είναι πανταχού παρόν.

8:5.4 Υπάρχουν πολλές πνευματικές επιδράσεις και όλες είναι σαν *μία*. Κάθε έργο των Ρυθμιστών της Σκέψης, αν και δεν εξαρτάται από άλλες επιδράσεις, με τρόπο αμετάβλητο συμπίπτει με την πνευματική λειτουργία των συνδυασμένων επιδράσεων του Απείρου Πνεύματος και της Μητέρας-Πνεύματος του τοπικού σύμπαντος. Καθώς οι πνευματικές αυτές παρουσίες λειτουργούν στη ζωή των κατοίκων της Ουράντια, δεν μπορούν να διαχωρισθούν. Στο νου και στην ψυχή σας λειτουργούν σαν ένα πνεύμα, παρά τη διαφορετική τους προέλευση. Και καθώς αυτή η ενωμένη πνευματική λειτουργία προχωρεί, γίνεται για σας η επίδραση του Ύψιστου, «που μπορεί πάντα να σας προστατεύει από την αποτυχία και να σας παρουσιάζει αναμάρτητους στον Πατέρα σας, ψηλά.»

8:5.5 Να θυμάστε πάντα ότι το Άπειρο Πνεύμα είναι ο *Συνδεδεμένος* Δρών. Ο Πατέρας αλλά και ο Υιός λειτουργούν μέσω αυτού. Είναι παρόν όχι μόνο ως πνεύμα, αλλά επίσης και ως Πατέρας και ως Υιός και ως Πατέρας-Υιός. Σε αναγνώριση του γεγονότος αυτού, αλλά και για πολλούς επιπλέον λόγους, η πνευματική παρουσία του Απείρου Πνεύματος αναφέρεται συχνά ως *Το Πνεύμα του Θεού*.».

8:5.6 Θα ήταν επίσης σωστό να αναφερθούμε στο σύνδεσμο όλων των πνευματικών λειτουργιών κάτω από το πνεύμα του Θεού, αφού ένας τέτοιος σύνδεσμος είναι πραγματικά η ένωση των πνευμάτων του Θεού του Πατέρα, του Θεού του Υιού, του Θεού του Πνεύματος και του Επταπλού Θεού – ακόμη και του πνεύματος του Υψίστου θεού.

6. Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

8:6.1 Μην αφήσετε την ευρύτατη επιφοίτηση και την απέραντη διανομή της τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου να σκιάσουν, ή με άλλο τρόπο να μειώσουν το γεγονός της προσωπικότητάς της. Το Άπειρο Πνεύμα είναι μία συμπαντική παρουσία, μια αιώνια δράση, μια κοσμική δύναμη, μια ιερή επίδραση και μια συμπαντική διάνοια. Είναι όλα αυτά μαζί και άπειρα πράγματα περισσότερα, αλλά είναι επίσης, ταυτόχρονα, μία αληθινή και θεία οντότητα.

8:6.2 Το Άπειρο Πνεύμα είναι μία ολοκληρωμένη και τέλεια προσωπικότητα, το θείο ισότιμο και ισοδύναμο του Πατέρα του Σύμπαντος και του Αιώνιου Υιού. Ο Συνδεδεμένος

Δημιουργός είναι τόσο πραγματικός και τόσο ορατός στις υψηλότερες διάνοιες των συμπτάντων όσο ο Πατέρας και ο Υιός. Περισσότερο, μάλιστα, αφού είναι το Πνεύμα που όλοι οι ανελίσσόμενοι πρέπει να κατακτήσουν προτού μπορέσουν να προσεγγίσουν τον Πατέρα μέσω του Υιού.

8:6.3 Το Άπειρο Πνεύμα, το Τρίτο Πρόσωπο του Θείου φέρει όλες τις ιδιότητες τις οποίες αποδίδετε στην προσωπικότητα. Το Πνεύμα είναι εφοδιασμένο με απόλυτη διάνοια: «Το Πνεύμα ερευνά τα πάντα, ακόμη και τις βαθιές σκέψεις του Θεού.» Το Πνεύμα είναι εφοδιασμένο όχι μόνο με νου αλλά και με βούληση. Στην πλήρωση δια των αρετών του αναφέρεται: «Όλα, όμως τα έργα αυτά είναι ένα και το αυτό Πνεύμα, και τα διανέμει σε κάθε άνθρωπο χωριστά και κατά βούληση.»

8:6.4 «Η αγάπη του Πνεύματος» είναι πραγματική, όπως το ίδιο πραγματικές είναι και οι πικρίες του. Γι' αυτό, «Μη θρηνείτε το Πνεύμα του Θεού.» Είτε εκλαμβάνουμε το Άπειρο Πνεύμα ως Παραδείσια Θεότητα, είτε ως Δημιουργικό Πνεύμα ενός τοπικού σύμπαντος, δεν είναι μόνο η Τρίτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο, αλλά επίσης μία θεία οντότητα. Η θεία αυτή οντότητα επίσης αντιδρά στο σύμπαν ως άτομο. Το Πνεύμα σας μιλά, «Αυτός που έχει ότα να ακούσει, ας ακούσει τι του λέει το Πνεύμα.» «Το ίδιο το Πνεύμα μεσιτεύει υπέρ υμών.» Το Πνεύμα ασκεί μία άμεση και προσωπική επίδραση στα πλάσματα της δημιουργίας, «Αφού όσοι καθοδηγούνται από το Πνεύμα του Θεού είναι οι Υιοί του θεού.»

8:6.5 Έστω και αν βλέπουμε το φαινόμενο της λειτουργίας του Απείρου Πνεύματος στους απομακρυσμένους κόσμους του σύμπαντος των συμπτάντων, έστω κι' αν βλέπουμε με τη φαντασία μας την ίδια αυτή συνεργική θεότητα να δρα μέσα και δια μέσου των ανείπωτων λεγεώνων των ποικίλων πλασμάτων που προέρχονται από την Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο, έστω και αν αναγνωρίζουμε την απανταχού παρουσία του Πνεύματος, είμαστε βέβαιοι, παρ' όλα ταύτα, ότι αυτή η ίδια η Τρίτη γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι πρόσωπο, είναι ο Συνδεδεμένος Δημιουργός των πάντων και όλων των πλασμάτων και όλων των συμπτάντων.

8:6.6 Κατά τη διακυβέρνηση των συμπτάντων, ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα σχετίζονται τέλεια και αιώνια. Αν και ο καθένας τους έχει αναλάβει μία προσωπική υπηρεσία σ' ολόκληρη τη δημιουργία, είναι και οι τρεις με τρόπο θεϊκό και απόλυτο συνδεδεμένοι στην υπηρεσία της δημιουργίας και του ελέγχου, που τους κάνει για πάντα ένα.

8:6.7 Στο πρόσωπο του Άπείρου Πνεύματος ο πατέρας και ο Υιός είναι και οι δύο παρόντες, πάντα και σε ανεπιφύλακτη τελειότητα, επειδή το Πνεύμα είναι σαν τον Πατέρα και σαν τον Υιό και ακόμη σαν τον Πατέρα και τον Υιό, αφού αυτοί οι δύο είναι για πάντα ένας.

8:6.8 [Παρουσιάστηκε στην Ουράντια από ένα Θείο Σύμβουλο της Ουβέρσα στον οποίο ανετέθη από τους Αρχαίους των Ημερών να απεικονίσει τη φύση και το έργο του Απείρου Πνεύματος.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 9

Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ : ΑΠΕΙΡΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ

9:0.1 Κάτι παράξενο συνέβη όταν, στην παρουσία του Παραδείσου, ο Πατέρας του Σύμπαντος και ο Αιώνιος Υιός ενήργησαν από κοινού για να προσωποποιηθούν. Τίποτε στην αιώνια αυτή κατάσταση δεν προανήγγελλε ότι ο Συνδεδεμένος Δρων θα προσωποποιούνταν ως μία απεριόριστη πνευματικότητα, συντονισμένος με τον απόλυτο νου και προικισμένος με μοναδικά προνόμια διαχείρισης της ενέργειας. Η έλευσή του ως οντότητα ολοκληρώνει την απελευθέρωση του Πατέρα από τα δεσμά της συγκεντρωμένης τελειότητας και τους

περιορισμούς του απόλυτου της προσωπικότητας. Και η απελευθέρωση αυτή αποκαλύπτεται στην εκπληκτική δύναμη του Συνδεδεμένου Δρώντος να δημιουργεί πλάσματα καλά προσαρμοσμένα να υπηρετούν ως λειτουργικά πνεύματα ακόμη και τα υλικά πλάσματα των μετέπειτα αναπτυχθέντων συμπάντων.

^{9:0.2}Ο Πατέρας είναι άπειρος σε αγάπη και βούληση, σε πνευματική πρόθεση και σκοπό. Είναι ο συμπαντικός υποστηρικτής. Ο Υιός είναι άπειρος σε σοφία και αλήθεια, σε πνευματική έκφραση και ερμηνεία. Είναι ο συμπαντικός αποκαλύπτων. Ο Παράδεισος είναι άπειρος σε δυναμική για παροχή ισχύος και σε δυνατότητες για ενεργειακή κυριαρχία. Είναι ο συμπαντικός σταθεροποιητής. Ο Συνδεδεμένος Δρων κατέχει μοναδικά προνόμια σύνθεσης, άπειρη ικανότητα να συντονίζει όλη την υπάρχουσα συμπαντική ενέργεια, όλα τα πραγματικά συμπαντικά πνεύματα και όλες τις αληθινές συμπαντικές διάνοιες. Η Τρίτη γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι ο συμπαντικός συνενωτής των πολύμορφων ενεργειών και των ποικιλόμορφων δημιουργιών οι οποίες εμφανίστηκαν ως αποτέλεσμα του θείου σχεδίου και του αιώνιου σκοπού του Πατέρα του Σύμπαντος.

^{9:0.3}Το Άπειρο Πνεύμα, ο Συνδεδεμένος Δημιουργός, είναι ένας συμπαντικός και θείος λειτουργός. Το Πνεύμα ακατάπαυστα διαχειρίζεται το έλεος του Υιού και την αγάπη του Πατέρα με την ίδια αρμονία που διαθέτει η σταθερή, αμετάβλητη και δίκαιη κρίση της Αγίας τριάδας του Παραδείσου. Η επίδραση και οι προσωπικότητές του βρίσκονται πάντα κοντά σας. Πραγματικά σας γνωρίζουν και αληθινά σας κατανοούν.

^{9:0.4}Σε όλα τα σύμπαντα οι εκπρόσωποι του Συνδεδεμένου Δρώντος ακατάπαυστα διαχειρίζονται τις δυνάμεις και τις ενέργειες ολόκληρου του διαστήματος. Όπως ακριβώς η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο, έτσι και η Τρίτη ανταποκρίνεται τόσο στο πνευματικό όσο και στο υλικό ερέθισμα. Ο Συνδεδεμένος Δρων αποτελεί την αποκάλυψη της ενότητας του Θεού εντός του οποίου βρίσκονται τα πάντα – ύλη, έννοιες και αξίες. Ενέργεια, διάνοια και πνεύμα.

^{9:0.5}Το Άπειρο Πνεύμα διαπερνά ολόκληρο το διάστημα. Κατοικεί στον κύκλο της αιωνιότητας. Και το Πνεύμα, όπως ακριβώς ο Πατέρας και ο Υιός, είναι τέλειο και αμετάβλητο – απόλυτο.

1. ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΓΕΝΕΣΙΟΥΡΓΟΥ ΑΙΤΙΑΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟΥ

^{9:1.1}Η Τρίτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι γνωστή με πολλά ονόματα που όλα καταδεικνύουν τη σχέση και αναγνωρίζουν τη δράση: Ως Θεός το Πνεύμα είναι το ισόβαθμο της προσωπικότητας και το θείο αντίστοιχο του Θεού-Υιού και του Θεού-Πατέρα. Ως Άπειρο Πνεύμα, είναι μία πανταχού παρούσα πνευματική επίδραση. Ως Συμπαντικός Διαχειριστής είναι ο πρόγονος των πλασμάτων που ελέγχουν τη δύναμη και ο ενεργοποιητής των κοσμικών δυνάμεων του διαστήματος. Ως Συνδεδεμένος Δρων είναι ο κοινός εκπρόσωπος και εκτελεστής της συνδυασμένης δράσης του Πατέρα-Υιού. Ως Απόλυτη Διάνοια είναι η πηγή της παροχής της διάνοιας μέσα στα σύμπαντα. Ως Θεός της Δράσης είναι ο προφανής προπάτορας της κίνησης, της ενέργειας και της συνάφειας.

^{9:1.2}Μερικές από τις ιδιότητες της Τρίτης γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου εκπορεύονται από τον Πατέρα, άλλες από τον υιό, ενώ κάποιες άλλες δεν φαίνονται να υπάρχουν ενεργά και προσωπικά ούτε στον Πατέρα, ούτε στον Υιό – ιδιότητες τις οποίες είναι δύσκολο να ερμηνεύσουμε, πέραν του να υποθέσουμε ότι η κοινή δράση Πατέρα-Υιού η οποία έκανε αιώνια την Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο συνεχίζει να λειτουργεί σε αρμονία με, και σε αναγνώριση της αιώνιας αλήθειας της απόλυτης φύσης του Παραδείσου. Ο Συνδεδεμένος

Δημιουργός ενσωματώνει την πληρότητα των συνδυασμένων και άπειρων αρχών του Πρώτου και του Δεύτερου Προσώπου του Θείου.

9:1.3 Ενώ οραματίζεστε τον πατέρα ως αυθεντικό δημιουργό και τον Υιό ως πνευματικό διαχειριστή, πρέπει να θεωρείτε την Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο ως ένα συμπαντικό συντονιστή, ένα λειτουργό απεριόριστης συνεργασίας. Ο Συνδεδεμένος Δρων είναι εκείνος που συσχετίζει κάθε ουσιαστική πραγματικότητα. Είναι ο Θεός χώρος όπου αποθηκεύεται η σκέψη του Πατέρα και ο λόγος του Υιού, ενώ όσον αφορά στη δράση ενδιαφέρεται πάντα για το υλικό απόλυτο του Νησιού του Παραδείσου. Η Αγία τριάδα του Παραδείσου έχει δώσει το συμπαντικό κέλευσμα της *προόδου* και η θεία πρόνοια είναι ο χώρος όπου κυριαρχεί ο Συνδεδεμένος Δημιουργός και η αναπτυσσόμενη Υπέρτατη Ύπαρξη. Ουδεμία ουσιαστική, ή διαμορφωνόμενη πραγματικότητα μπορεί να διαφύγει από την τελική σύνδεσή της με την Τρίτη γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο.

9:1.4 Ο Πατέρας του Σύμπαντος προίσταται στο χώρο της προ-ενέργειας, του προ-πνεύματος και της προσωπικότητας. Ο Αιώνιος Υιός κυριαρχεί στη σφαίρα των πνευματικών δραστηριοτήτων. Η ύπαρξη του Νησιού του Παραδείσου ενώνει τους χώρους της φυσικής ενέργειας και της υλοποιούμενης δύναμης. Ο Συνδεδεμένος Δρων λειτουργεί όχι μόνο ως άπειρο πνεύμα που εκπροσωπεί τον Υιό, αλλά επίσης ως συμπαντικός διαχειριστής των δυνάμεων και των ενεργειών του Παραδείσου, δίνοντας με τον τρόπο αυτό υπόσταση στη συμπαντική και απόλυτη διάνοια. Ο Συνδεδεμένος Δρων λειτουργεί μέσα στο μέγα σύμπαν ως θετική και ξεχωριστή οντότητα, ιδιαίτερα στις υψηλότερες σφαίρες των πνευματικών αξιών, στις σχέσεις ύλης-ενέργειας και στις αληθείς ιδέες του νου. Λειτουργεί συγκεκριμένα οπουδήποτε και οποτεδήποτε η ενέργεια και το πνεύμα συνδέονται και αλληλεπιδρούν. Κυριαρχεί επί όλων των αντιδράσεων δια της διανοίας, επιδρά τα μέγιστα στον πνευματικό κόσμο και ασκεί μεγάλη επιρροή στην ενέργεια και την ύλη. Η Τρίτη Γενεσιουργός Αιτία εκφράζει πάντα τη φύση της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου.

9:1.5 Η Τρίτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο μοιράζεται τέλεια και ανεπιφύλακτα την απανταχού παρουσία της Πρώτης γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, και ορισμένες φορές αποκαλείται το Πανταχού Παρόν Πνεύμα. Με ένα ιδιαίτερο και πολύ προσωπικό τρόπο ο Θεός του νου μοιράζεται την πανσοφία του Πατέρα του Σύμπαντος και του Αιώνιου Υιού του. Η γνώση του Πνεύματος είναι βαθιά και ολοκληρωμένη. Ο Συνδεδεμένος Δημιουργός εκδηλώνει ορισμένες φάσεις της παντοδυναμίας του Πατέρα του Σύμπαντος, ουσιαστικά όμως είναι παντοδύναμο μόνο στο χώρο του νου. Το Τρίτο Πρόσωπο του θείου αποτελεί το διανοητικό κέντρο και τον συμπαντικό διαχειριστή του διανοητικού χώρου. Εδώ είναι απόλυτο – η κυριαρχία του είναι απεριόριστη.

9:1.6 Ο Συνδεδεμένος Δρων φαίνεται ότι παροτρύνεται από τη συνδυασμένη δράση Πατέρα-Υιού, όλες του όμως οι ενέργειες φαίνεται ότι αναγνωρίζουν τη σχέση Πατέρα-Παραδείσου. Κατά διαστήματα και σε ορισμένες λειτουργίες φαίνεται να αντισταθμίζει την ατέλεια της ανάπτυξης των εμπειρικών Θεοτήτων – του Θεού το Ύψιστου και του θεού του Ύπατου.

9:1.7 Και εδώ υπάρχει ένα άπειρο μυστήριο: Το ότι το Απόλυτο ταυτόχρονα απεκάλυψε τη φύση του στον Υιό και ως Παράδεισος και κατόπιν παίρνει υπόσταση ως ύπαρξη ίση με το Θεό σε θεία φύση, η οποία αντανακλά την πνευματική φύση του Υιού, ικανή να δραστηριοποιεί το σχέδιο του Παραδείσου, μία ύπαρξη προσωρινά κατώτερη σε δύναμη εξουσίας, αλλά προφανώς και με πολλούς τρόπους ικανή για την πλέον πολύπλευρη *δράση*. Και η προφανής αυτή υπεροχή στη δράση αποκαλύπτεται από μία ιδιότητα της Τρίτης

Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, η οποία είναι ανώτερη ακόμη και όσον αφορά στη φυσική βαρύτητα – στη συμπαντική υλοποίηση του Νησιού του Παραδείσου.

9:1.8 Πέραν του υπερελέγχου αυτού επί της ενέργειας και της ύλης, το Άπειρο Πνεύμα είναι έξοχα εφοδιασμένο με τις ιδιότητες της υπομονής, του ελέους και της αγάπης, οι οποίες τόσο θαυμάσια αποκαλύπτονται στην πνευματική του λειτουργία. Το Πνεύμα είναι στον υπέρτατο βαθμό ικανό να παρέχει αγάπη και να αντικαθιστά τη δικαιοσύνη με το έλεος. Ο Θεός Πνεύμα κατέχει όλη την ουράνια καλοσύνη και την ελεήμονα αφοσίωση του Πρωταρχικού και Αιώνιου Υιού. Το σύμπαν απ' όπου προέρχεσθε σφυρηλατήθηκε μεταξύ του άκμονος της δικαιοσύνης και της σφύρας του άλγους. Εκείνοι, όμως που κρατούν τη σφύρα είναι τα τέκνα του ελέους, τα πνευματικά τέκνα του Αείρου Πνεύματος.

2. ΤΟ ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

9:2.1 Ο θεός είναι πνεύμα με μία τριπλή έννοια: Αυτός ο ίδιος είναι πνεύμα. Ο Υιός του εμφανίζεται ανεπιφύλακτα ως πνεύμα. Ο Συνδεδεμένος Δρων, ως πνεύμα και διάνοια μαζί. Και πέραν αυτής της πνευματικής πραγματικότητας, πιστεύουμε ότι διακρίνουμε επίπεδα εμπειρικών πνευματικών φαινομένων – τα πνεύματα της Υπέρτατης Ύπαρξης, της Ύπατης Θεότητας και του θείου Απόλυτου.

9:2.2 Το Άπειρο Πνεύμα αποτελεί εν πολλοίς συμπλήρωμα του Αιώνιου Υιού, όπως ο Υιός συμπληρώνει τον Πατέρα του Σύμπαντος. Ο Αιώνιος Υιός είναι η πνευματικοποιημένη προσωποποίηση του Πατέρα. Το Άπειρο Πνεύμα είναι η προσωποποιημένη πνευματικοποίηση του Αιώνιου Υιού και του Πατέρα του Σύμπαντος.

9:2.3 Υπάρχουν πολλά, χωρίς εμπόδια, δίκτυα πνευματικής δύναμης και πηγές υπεράνω της ύλης ισχύος οι οποίες ενώνουν το λαό της Ουράντια κατ' ευθείαν με τις Θεότητες του Παραδείσου. Υπάρχει ο σύνδεσμος των Ρυθμιστών της Σκέψης κατ' ευθείαν με τον Πατέρα του Σύμπαντος, η ευρύτατη επίδραση της υποστήριξης της πνευματικής βαρύτητας του Αιώνιου Υιού και η πνευματική παρουσία του Συνδεδεμένου Δημιουργού. Υπάρχει μία διαφορά στη λειτουργία μεταξύ του πνεύματος του Υιού και του πνεύματος του Πνεύματος. Το Τρίτο Πρόσωπο, στην εκτέλεση της πνευματικής υπηρεσίας του, μπορεί να λειτουργεί ως νους και πνεύμα μαζί, ή μόνο ως πνεύμα.

9:2.4 Πέραν αυτών των Παραδείσιων παρουσιών, οι κάτοικοι της Ουράντια επωφελούνται από τις πνευματικές επιρροές και δραστηριότητες του τοπικού σύμπαντος και του υπερσύμπαντος με τη σχεδόν ατέλειωτη σειρά των γεμάτων αγάπη οντοτήτων, οι οποίες καθοδηγούν την αλήθεια του σκοπού και την εντιμότητα της καρδιάς ψηλά, προς τα ιδανικά του θείου και την επίτευξη της υπέρτατης τελειότητας.

9:2.5 Την παρουσία του συμπαντικού πνεύματος του Αιώνιου Υιού *τη γνωρίζουμε* - μπορούμε αλάθητα να την αναγνωρίσουμε. Την παρουσία του Αείρου Πνεύματος, του Τρίτου Προσώπου του θείου, μπορεί ακόμη και οι θνητοί να την γνωρίσουν, εφ' όσον τα πλάσματα της ύλης μπορούν ουσιαστικά να βιώσουν τη θεία χάρη της θείας αυτής επιρροής η οποία λειτουργεί ως Άγιο Πνεύμα στα τοπικά σύμπαντα ως επιφοίτηση πάνω στις φυλές των ανθρώπων. Τα ανθρώπινα πλάσματα επίσης μπορούν, σε ορισμένο βαθμό, να αποκτήσουν συνείδηση του Ρυθμιστή, της απρόσωπης παρουσίας του Πατέρα του Σύμπαντος. Τα θεία αυτά πνεύματα που εργάζονται με την ανέλιξη και την πνευματικοποίηση του ανθρώπου, λειτουργούν όλα με πλήρη ομοφωνία και τέλεια συνεργασία. Είναι σαν ένα κατά την πνευματική εκτέλεση των σχεδίων της ανέλιξης των θνητών και της επίτευξης της τελειότητας.

3. Ο ΣΥΜΠΙΑΝΤΙΚΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

^{9:3.1}Το Νησί του Παραδείσου είναι η απαρχή και η ουσία της φυσικής βαρύτητας. Και τούτο πρέπει να είναι αρκετό για να σας γνωρίσει ότι η βαρύτητα είναι μία από τις πλέον *πραγματικές* και αιώνια αξιόπιστες καταστάσεις σε ολόκληρο το φυσικό σύμπαν των συμπάντων. Η βαρύτητα δεν μπορεί να τροποποιηθεί, ή να ακυρωθεί, ει μη μόνο μέσω των δυνάμεων και των ενεργειών που από κοινού υποστηρίζονται από τον Πατέρα και τον Υιό, οι οποίες έχουν εναποτεθεί και συνδέονται λειτουργικά με το πρόσωπο της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου.

^{9:3.2}Το Άπειρο Πνεύμα κατέχει μία μοναδική και εκπληκτική δύναμη – την *αντιβαρύτητα*. Η δύναμη αυτή δεν είναι λειτουργικά (αισθητά) παρούσα στον πατέρα, ή στον Υιό. Η ικανότητα αυτή, να ανθίσταται στην έλξη της φυσικής βαρύτητας, συμφυής στην Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία, αποκαλύπτεται στις προσωπικές αντιδράσεις του Συνδεδεμένου Δρώντος, σε ορισμένες φάσεις των συμπαντικών σχέσεων. Και η μοναδική αυτή ιδιότητα μεταδίδεται σε ορισμένες από τις υψηλότερα ιστάμενες οντότητες του Αείρου Πνεύματος.

^{9:3.3}Η αντιβαρύτητα μπορεί να ακυρώσει τη βαρύτητα σε τοπικό πλαίσιο. Την ακυρώνει ασκώντας ισόποση δύναμη με την παρουσία της. Λειτουργεί μόνο αναφορικά προς τη φυσική βαρύτητα και δεν αποτελεί λειτουργία του νου. Το φαινόμενο της αντίστασης στη βαρύτητα του γυροσκοπίου είναι μια σωστή παρουσίαση του *αποτελέσματος* της αντιβαρύτητας, αλλά χωρίς αξία στην παρουσίαση του *αιτίου* της αντιβαρύτητας.

^{9:3.4}Ο Συνδεδεμένος Δρων επιδεικνύει ακόμη περισσότερες δυνάμεις οι οποίες μπορούν να υπερβούν τη δύναμη και να εξουδετερώσουν την ενέργεια. Οι δυνάμεις αυτές λειτουργούν με την ελάττωση της ενέργειας στο σημείο της υλοποίησης, αλλά και με άλλες τεχνικές, άγνωστες σ' εσάς.

^{9:3.5}Ο Συνδεδεμένος Δημιουργός δεν είναι ενέργεια, ούτε πηγή ενέργειας, ούτε ο προορισμός της ενέργειας. Είναι ο *διαχειριστής* της ενέργειας. Ο Συνδεδεμένος Δρων είναι δράση – κίνηση, αλλαγή, τροποποίηση, συντονισμός, σταθεροποίηση και εξισορρόπηση. Η ενέργεια που υπόκειται στον άμεσο, ή έμμεσο έλεγχο του Παραδείσου εκ φύσεως ανταποκρίνεται στη λειτουργία της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου και των ποικίλων εκπροσώπων του.

^{9:3.6}Το σύμπαν των συμπάντων διαπερνάται από τους ελεγκτές ισχύος της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Φυσικούς ελεγκτές, προϊστάμενους ισχύος, κέντρα ισχύος, αλλά και άλλους εκπροσώπους του Θεού της Δράσης οι οποίοι σχετίζονται με τη ρύθμιση και την σταθερότητα της φυσικής ενέργειας. Όλα τα μοναδικά αυτά πλάσματα με τις φυσικές λειτουργίες κατέχουν ποικίλες ιδιότητες ελέγχου ισχύος, όπως η αντιβαρύτητα, τους οποίους χρησιμοποιούν στην προσπάθειά τους να παγιώσουν τη φυσική ισορροπία της ύλης και της ενέργειας του μεγάλου σύμπαντος.

^{9:3.7}Όλες αυτές οι φυσικές διεργασίες του Θεού της Δράσης φαίνεται ότι συνδέουν τη δράση του με το Νησί του Παραδείσου και πραγματικά, οι εκπρόσωποι της δύναμης λαμβάνουν υπ' όψιν, εξαρτώνται μάλιστα, από το απόλυτο του αιώνιου Νησιού. Ο Συνδεδεμένος Δρων όμως δεν δρα για λογαριασμό του Παραδείσου, ούτε αποκρίνεται σ' αυτόν. Δρα προσωπικά για τον πατέρα και τον Υιό. Ο παράδεισος δεν είναι άτομο. Οι μη-ατομικές, απρόσωπες, ή με οποιοδήποτε τρόπο όχι προσωπικές πράξεις της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου προέρχονται όλες από την ελεύθερη βούληση του ίδιου του Συνδεδεμένου Δρώντος. Δεν αποτελούν αντανakλάσεις, παράγωγα, ή αποτελέσματα μιας κατάστασης ή ενός ατόμου.

9:3.8 Ο Παράδεισος είναι το πρότυπο της τελειότητας. Ο Θεός της Δράσης είναι ο ενεργοποιητής αυτού του προτύπου. Ο παράδεισος αποτελεί το υπομόχλιο του απείρου. Οι εκπρόσωποι της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου είναι οι διανοητικοί μοχλοί που υποκινούν τον μοχλό της ύλης και δίνουν το αυθόρμητο στο μηχανισμό της φυσικής δημιουργίας.

4. Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΔΙΑΝΟΙΑ

9:4.1 Υπάρχει μία διανοητική φύση στην Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο, η οποία ξεχωρίζει από τις φυσικές και πνευματικές του ιδιότητες. Η φύση αυτή δεν πλησιάζεται εύκολα, ωστόσο, είναι συνεργάσιμη – διανοητικά, όχι όμως προσωπικά. Ξεχωρίζει από τις φυσικές ιδιότητες και τον πνευματικό χαρακτήρα του Τρίτου Προσώπου σε επίπεδο διανοητικής λειτουργίας, κατά την κρίση των προσωπικοτήτων όμως, η φύση αυτή ουδέποτε λειτουργεί ανεξαρτήτως φυσικών, ή πνευματικών εκδηλώσεων.

9:4.2 Η απόλυτη διάνοια είναι η διάνοια του Τρίτου Προσώπου. Δεν διαχωρίζεται από την προσωπικότητα του Θεού-Πνεύματος. Η διάνοια, στις ζωντανές υπάρξεις, δεν διαχωρίζεται από την ενέργεια, ή το πνεύμα, ή και τα δύο. Η διάνοια δεν υπάρχει συμφυώς στην ενέργεια. Η ενέργεια δέχεται τη διάνοια και ανταποκρίνεται σ' αυτήν. Η διάνοια μπορεί να υπερτεθεί της ενέργειας, ωστόσο δεν υπάρχει συνειδητοποίηση του γεγονότος σε αμιγώς υλικό επίπεδο. Η διάνοια δεν χρειάζεται να προστεθεί στο αμιγές πνεύμα, διότι το πνεύμα διαθέτει συμφυή συνείδηση και ταυτότητα. Το πνεύμα έχει πάντα διάνοια, *νόηση*, κατά κάποιο τρόπο. Μπορεί να είναι αυτός, ή εκείνος ο νους, πρόδρομος του νου, ή υπερνούς, ακόμη και πνεύμα-νους, πάντα όμως λειτουργεί ως αντίστοιχο της σκέψης και της γνώσης. Η ενόραση του πνεύματος υπερβαίνει, ακολουθεί και, θεωρητικά, προϋπάρχει της συνείδησης του νου.

9:4.3 Ο Συνδεδεμένος Δημιουργός είναι απόλυτος μόνο στο χώρο του νου, στο βασίλειο της συμπαντικής διάνοιας. Η διάνοια της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου είναι άπειρη. Υπερβαίνει απόλυτα τα δραστήρια και λειτουργούντα διανοητικά κυκλώματα του σύμπαντος των συμπτάντων. Το χάρισμα της διάνοιας των επτά υπερσυμπάντων εκπορεύεται από τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα, τις πρωταρχικές προσωπικότητες του Συνδεδεμένου Δημιουργού. Τα Κυρίαρχα αυτά Πνεύματα διανέμουν τη διάνοια στο μέγα σύμπαν ως κοσμικός νους ενώ το τοπικό σας σύμπαν διαπερνάται από τη μεταβλητή Νέβαδον, του τύπου Όρβοτον του κοσμικού νου.

9:4.4 Ο άπειρος νους αγνοεί το χρόνο, ο απώτατος νους υπερβαίνει το χρόνο, ο κοσμικός νους διέπεται από το χρόνο. Και το ίδιο συμβαίνει με το διάστημα: Ο Άπειρος Νους δεν εξαρτάται από το χώρο, καθώς όμως η διάνοια κατέρχεται από το άπειρο προς τα συμβατά με το νου επίπεδα, πρέπει ολοένα και περισσότερο να λαμβάνει υπ' όψιν την ύπαρξη και τους περιορισμούς του διαστήματος.

9:4.5 Η κοσμική δύναμη ανταποκρίνεται στη διάνοια με τον ίδιο τρόπο που ο κοσμικός νους ανταποκρίνεται στο πνεύμα. Το Πνεύμα είναι η θεία επιδίωξη και ο πνευματικός νους είναι η δραστηριοποίηση της θείας επιδίωξης. Η ενέργεια είναι γεγονός, η διάνοια είναι έννοια, το πνεύμα είναι αξία. Ακόμα και μέσα στο χώρο και το χρόνο η διάνοια παγιώνει τους συσχετισμούς εκείνους ανάμεσα στην ενέργεια και το πνεύμα, οι οποίοι υποδηλούν αμοιβαία συγγένεια στην αιωνιότητα.

9:4.6 Ο νους μετουσιώνει τις αξίες του πνεύματος στα νοήματα της διάνοιας. Η βούληση έχει τη δύναμη να κάνει τα νοήματα της διάνοιας να καρποφορήσουν τόσο στον υλικό όσο και στον πνευματικό χώρο. Η άνοδος στον Παράδεισο περιλαμβάνει μία σχετικά και

διαφοροποιημένη ανάπτυξη του πνεύματος, του νου και της ενέργειας. Η προσωπικότητα είναι εκείνη που συνενώνει τα στοιχεία αυτά της εμπειρικής ατομικότητας.

5. Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΝΟΥ

9:5.1 Η Τρίτη γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο διαθέτει άπειρο νου. Αν ποτέ το σύμπαν μπορούσε να φθάσει στο άπειρο, η διανοητική δυναμική της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου θα εξακολουθούσε να επαρκεί για να παράσχει σε απεριόριστους αριθμούς πλασμάτων τον κατάλληλο νου αλλά και ό,τι άλλο προϋποθέτει η διάνοια.

9:5.2 Στο χώρο του *δημιουργημένου νου*, το Τρίτο Πρόσωπο, μαζί με τους ομοβάθμιους αλλά και τους κατώτερους συνεργάτες του ασκεί υπέρτατο έλεγχο. Το βασίλειο του νου των πλασμάτων έχει την αποκλειστική του προέλευση στην Τρίτη γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο. Αυτή είναι εκείνη η οποία πληροί τη διάνοια. Είναι αδύνατο ακόμη και στα τμήματα του Πατέρα να ενοικήσουν στον ανθρώπινο νου, μέχρις ότου ο δρόμος να έχει κατάλληλα προετοιμασθεί από την διανοητική δράση και την πνευματική λειτουργία του Απείρου Πνεύματος.

9:5.3 Εκείνο που κάνει τη διάνοια μοναδική είναι το ότι μπορεί, δια της επιφοίτησης, να εναποτεθεί σε μια ευρύτατη κλίμακα ζώντων πλασμάτων. Μέσω της δημιουργικής της δύναμης και των δημιουργών συνεργατών της, η Τρίτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο λειτουργεί πάνω σε κάθε διάνοια, σε όλους τους κόσμους. Λειτουργεί πάνω στην ανθρώπινη και υπανθρώπινη διάνοια δια των υπασπιστών των τοπικών συμπάντων και, μέσω της ενέργειας των φυσικών ελεγκτών, λειτουργεί ακόμη και στις κατώτατες, στερούμενες εμπειρίας, οντότητες των πλέον πρωτόγονων μορφών ζωής. Και η καθοδήγηση του νου αποτελεί πάντα υπηρεσία των προσωπικοτήτων της διάνοιας-πνεύματος, ή της διάνοιας-ενέργειας.

9:5.4 Εφ' όσον το Τρίτο Πρόσωπο του θείου είναι η πηγή της διάνοιας, είναι απολύτως φυσιολογικό το ότι τα εξελισσόμενα, ελεύθερης βούλησης πλάσματα θεωρούν ευκολότερο να σχηματίσουν κατανοήσιμη αντίληψη του Απείρου Πνεύματος από το να σχηματίσουν την ίδια αντίληψη για τον Αιώνιο Υιό, ή τον Πατέρα του Σύμπαντος. Η ύπαρξη του Συνδεδεμένου Δημιουργού αποκαλύπτεται ατελώς σ' αυτή καθ' αυτή την ύπαρξη του ανθρώπινου νου. Ο Συνδεδεμένος Δημιουργός; Είναι ο προπάτορας του κοσμικού νου και ο ανθρώπινος νους είναι ένα εξατομικευμένο κύκλωμα, ένα απρόσωπο τμήμα αυτού του κοσμικού νου, καθώς ο τελευταίος επιφοιτά σε ένα τοπικό σύμπαν μέσω μιας Δημιουργικής Θυγατέρας της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου.

9:5.5 Το γεγονός ότι το τρίτο Πρόσωπο είναι η πηγή της διάνοιας, δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι όλα τα διανοητικά φαινόμενα έχουν θεία προέλευση. Η ανθρώπινη διάνοια έχει τις ρίζες της στην υλική προέλευση των ζωικών φυλών. Η Συμπαντική διάνοια δεν είναι μόνο μία πραγματική αποκάλυψη του Θεού, ο οποίος είναι διάνοια, αλλά και μία υλική φύση, μία αληθινή αποκάλυψη της ομορφιάς και της αρμονίας του Παράδεισου.

Η τελειότητα βρίσκεται στη φύση, η φύση όμως δεν είναι τέλεια. Ο Συνδεδεμένος Δημιουργός είναι η πηγή της διάνοιας, η διάνοια όμως δεν είναι ο Συνδεδεμένος Δημιουργός.

9:5.6 Η διάνοια, στην Ουράντια, αποτελεί συμβιβασμό μεταξύ της ουσίας της τελειότητας της διάνοιας και της εξελισσόμενης νοημοσύνης της ανώριμης, ανθρώπινης φύσης σας. Το σχέδιο για την διανοητική σας εξέλιξη είναι, πράγματι, ύψιστης τελειότητας, σας λείπει όμως, εντελώς ο θείος στόχος, καθώς λειτουργείτε μέσα στο περίβλημα της σάρκας. Η

διάνοια έχει πράγματι θεία προέλευση και θείο προορισμό, ο θνητός σας νους, όμως, δεν διαθέτει ακόμη τη θεία αξιοπρέπεια.

^{9:5.7}Πολύ, πάρα πολύ συχνά, καταστρέφετε το νου σας από την ανειλικρίνεια και τον τραυματίζετε με την αδικία, τον υποβάλλετε σε πρωτόγονο φόβο και τον διαστρέφετε από ανώφελες ανησυχίες. Για το λόγο αυτό, αν και η προέλευση της διάνοιας είναι θεία, η διάνοια, όπως τη γνωρίζετε στον ανερχόμενο κόσμο σας δύσκολα μπορεί να γίνει αντικείμενο μεγάλου θαυμασμού, πολύ δε, λιγότερο αντικείμενο λατρείας και προσκύνησης. Η αναγνώριση της ανώριμης και αδρανούς ανθρώπινης διάνοιας μπορεί να οδηγήσει μόνο σε ταπεινές αντιδράσεις.

6. ΤΟ ΚΥΚΛΩΜΑ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ

^{9:6.1}Η Τρίτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο, η συμπαντική διάνοια, έχει προσωπική συνείδηση του κάθε νου, της κάθε διάνοιας σε ολόκληρη τη δημιουργία και διατηρεί μία προσωπική και τέλεια επαφή με όλες εκείνες τις φυσικές, ηθικές και πνευματικές δημιουργίες του νου στα αχανή σύμπαντα. Όλες αυτές οι δραστηριότητες της διάνοιας συγκρατούνται μέσα στο κύκλωμα της διανοητικής βαρύτητας το οποίο εστιάζεται στην Τρίτη γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο και αποτελεί μέρος της ατομικής συνείδησης του Απείρου Πνεύματος.

^{9:6.2}Όπως ο Πατέρας έλκει κάθε προσωπικότητα προς τον εαυτό του και ο Υιός προσελκύει κάθε πνευματική πραγματικότητα, έτσι και ο Συνδεδεμένος Δημιουργός ασκεί ελκτική δύναμη σε κάθε διάνοια. Ανεπιφύλακτα κυριαρχεί και ελέγχει το κύκλωμα της συμπαντικής διάνοιας. Όλες οι αληθείς και γνήσιες διανοητικές αξίες, όλες οι θείες έννοιες και οι τέλει ιδέες με τρόπο αλάθητο έλκονται προς το απόλυτο αυτό κύκλωμα της διάνοιας.

^{9:6.3}Η διανοητική βαρύτητα λειτουργεί ανεξάρτητα από τη φυσική και την πνευματική βαρύτητα, οπουδήποτε, όμως και οπουδήποτε οι τελευταίες αυτές εισβάλλουν, εκεί πάντα λειτουργεί η διανοητική βαρύτητα. Όταν και οι τρεις συνδυαστούν, η προσωπική βαρύτητα περιβάλλει το υλικό πλάσμα – φυσικό, ή ηθικό, πεπερασμένο, ή όχι. Ανεξαρτήτως όμως αυτού, το χάρισμα της διάνοιας ακόμη και σε απρόσωπες υπάρξεις, τις καθιστά ικανές να διαλογίζονται και τους χαρίζει συνείδηση, παρά την καθολική απουσία προσωπικότητας.

^{9:6.4}Η ατομικότητα της αξιοπρέπειας της προσωπικότητας, ανθρώπινη, ή θεία, αθάνατη, ή δυννητικά αθάνατη, δεν εκπορεύεται ούτε από το πνεύμα, ούτε από το νου, ή την ύλη. Είναι η επιφοίτηση του Πατέρα του Σύμπαντος. Ούτε η αλληλεπίδραση του πνεύματος, του νου και της υλικής βαρύτητας αποτελούν προϋπόθεση για την εμφάνιση της βαρύτητας της προσωπικότητας. Το κύκλωμα του Πατέρα περιβάλλει ένα υλικό πλάσμα με διάνοια που δεν ανταποκρίνεται στην πνευματική βαρύτητα, ή μπορεί να περιλάβει μία πνευματική ύπαρξη με διάνοια που δεν ανταποκρίνεται στην υλική βαρύτητα. Η λειτουργία της βαρύτητας της προσωπικότητας είναι πάντα μια εθελούσια πράξη του Πατέρα του Σύμπαντος.

^{9:6.5}Ενώ η διάνοια είναι ενέργεια συνδεδεμένη με αμιγώς υλικές υπάρξεις και πνεύμα συνδεδεμένο με αμιγώς πνευματικές προσωπικότητες, υπάρχουν αμέτρητες κατηγορίες οντοτήτων, του ανθρώπου περιλαμβανομένου, η διάνοια των οποίων συνδέεται τόσο με την ενέργεια όσο και με το πνεύμα. Οι πνευματικές θέσεις του νου των πλασμάτων ανταποκρίνονται αλάνθαστα στην έλξη της πνευματικής βαρύτητας του Αιώνιου Υιού. Τα υλικά γνωρίσματα ανταποκρίνονται στη βαρυτική παρόρμηση του υλικού σύμπαντος.

^{9:6.6}Ο κοσμική διάνοια, όταν δεν συνδέεται με την ενέργεια, ή το πνεύμα, δεν υπόκειται στις βαρυτικές απαιτήσεις των υλικών, ή των πνευματικών κυκλωμάτων. Η αμιγής διάνοια

υπόκειται μόνο στην έλξη της πνευματικής βαρύτητας του Συνδεδεμένου Δρώντος. Η αμιγής διάνοια έχει στενή συνάφεια με την άπειρη διάνοια και η άπειρη διάνοια (το θεωρητικό ισότιμο του απολύτου του πνεύματος και της ενέργειας) αποτελεί αφ' εαυτής αξίωμα.

^{9:6.7}Όσο μεγαλύτερη είναι η απόκλιση πνεύματος-ενέργειας, τόσο μεγαλύτερη είναι η αντιληπτή λειτουργία της διάνοιας. Όσο μικρότερη η ποικιλία της ενέργειας και του πνεύματος, τόσο λιγότερη και η αντιληπτή λειτουργία της διάνοιας. Προφανώς, η μέγιστη λειτουργία της κοσμικής διάνοιας βρίσκεται στα χρονικά σύμπαντα του διαστήματος. Η διάνοια εδώ φαίνεται ότι λειτουργεί σε ένα ενδιάμεσο χώρο⁴⁰, μεταξύ ενέργειας και πνεύματος, τούτο, ωστόσο δεν ισχύει για τα υψηλότερα επίπεδα της διάνοιας. Στον παράδεισο, η ενέργεια και το πνεύμα είναι βασικά το ίδιο.

^{9:6.8}Το κύκλωμα της διανοητικής βαρύτητας είναι αξιόπιστο. Εκπορεύεται από το Τρίτο Πρόσωπο του θείου, αλλά δεν είναι προβλέψιμες όλες οι αντιληπτές του λειτουργίες. Μέσα σ' ολόκληρη τη γνωστή δημιουργία, το κύκλωμα αυτό της διάνοιας παραλληλίζεται με κάποια, όχι απόλυτα γνωστή, παρουσία, η λειτουργία της οποίας δεν είναι προβλέψιμη. Θεωρούμε ότι αυτή η μη-προβλεψιμότητα μπορεί εν μέρει να αποδοθεί στη λειτουργία του Συμπαντικού Απόλυτου. Ποια είναι η λειτουργία αυτή, δεν γνωρίζουμε. Τι την ενεργοποιεί, μπορούμε μόνο να εικάσουμε, όσον αφορά στη σχέση της με τα πλάσματα, μπορούμε μόνο να πιθανολογήσουμε.

^{9:6.9}Ορισμένες φάσεις της μη-προβλεψιμότητας του πεπερασμένου νου μπορεί να οφείλονται στην ατέλεια της Υπέρτατης Ύπαρξης και υπάρχει μία ευρεία ζώνη δραστηριοτήτων όπου ο Συνδεδεμένος Δρων και το Συμπαντικό Απόλυτο είναι δυνατόν να εφάπτονται. Υπάρχουν πολλά σχετικά με τη διάνοια που δεν γνωρίζουμε, είμαστε όμως βέβαιοι για τούτο: Το Άπειρο Πνεύμα είναι η τέλεια έκφραση της διάνοιας του Δημιουργού προς όλα τα πλάσματα. Η Υπέρτατη Ύπαρξη είναι η εξελισσόμενη έκφραση της διάνοιας όλων των πλασμάτων προς τον Δημιουργό τους.

7. Η ΑΝΑΚΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

^{9:7.1}Ο Συνδεδεμένος Δρων μπορεί να συντονίζει όλα τα επίπεδα της συμπαντικής πραγματικότητας με τέτοιο τρόπο ώστε να γίνεται εφικτή η ταυτόχρονη αναγνώριση του διανοητικού, του υλικού και του πνευματικού. Τούτο είναι το φαινόμενο της *συμπαντικής ανακλαστικότητας*, αυτή η μοναδική και ανεξήγητη δύναμη να βλέπει, να ακούει, να αισθάνεται και να γνωρίζει τα πάντα καθώς αποκαλύπτονται μέσα σ' ένα υπερσύμπαν και εστιάζει, δι' αντανάκλασας, όλες αυτές τις πληροφορίες και γνώσεις σε οποιοδήποτε επιθυμητό σημείο. Η λειτουργία της αντανάκλαστικότητας παρουσιάζεται τέλεια σε κάθε αρχηγικό κόσμο των επτά υπερσυμπάντων. Λειτουργεί, επίσης, σε όλους τους τομείς των υπερσυμπάντων αλλά και μέσα στα όρια των τοπικών συμπάντων. Η αντανάκλαστικότητα, τελικά, εστιάζεται στον Παράδεισο.

^{9:7.2}Το φαινόμενο της ανακλαστικότητας, όπως αποκαλύπτεται στους αρχηγικούς κόσμους του υπερσύμπαντος μέσω των εκπληκτικών επιτευγμάτων των ανακλαστικών προσωπικοτήτων που σταθμεύουν εκεί, αντιπροσωπεύει τον πολυπλοκότερο συσχετισμό όλων των φάσεων της ύπαρξης που μπορούν να βρεθούν σε ολόκληρη τη δημιουργία. Σειρές πνεύματος που οδηγούν πίσω στον Υιό μπορούν να βρεθούν, φυσική ενέργεια που

οδηγεί στον παράδεισο και διάνοια που οδηγεί στην Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία. Στο ασυνήθιστο, όμως, φαινόμενο της συμπαντικής ανακλαστικότητας, υπάρχει μία μοναδική και εξαιρετική συνένωση και των τριών, τόσο συνδεδεμένων, ώστε να καθιστούν τους άρχοντες του σύμπαντος ικανούς να γνωρίζουν τις απομακρυσμένες καταστάσεις την στιγμή ακριβώς που συμβαίνουν.

9:7.3 Κατανοούμε μεγάλο μέρος από την τεχνική της ανακλαστικότητας, υπάρχουν ωστόσο πολλές φάσεις που μας σαστίζουν. Γνωρίζουμε ότι ο Συνδεδεμένος Δρων είναι το συμπαντικό κέντρο του διανοητικού κυκλώματος, ότι είναι ο προπάτορας της κοσμικής διάνοιας και ότι η κοσμική διάνοια λειτουργεί υπό την κυριαρχία της βαρύτητας της απόλυτης διάνοιας της Τρίτης γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Επιπλέον γνωρίζουμε ότι τα κυκλώματα της κοσμικής διάνοιας επηρεάζουν τα διανοητικά επίπεδα όλης της γνωστής πραγματικότητας. Περιέχουν τις συμπαντικές διαστημικές αναφορές και το ίδιο βέβαια εστιάζονται στα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα και συγκλίνουν στην Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο.

9:7.4 Η σχέση μεταξύ της πεπερασμένης κοσμικής διάνοιας και της θείας, απόλυτης διάνοιας φαίνεται ότι εξελίσσεται στην εμπειρική διάνοια του Υπέρτατου. Δίδαχθήκαμε ότι, στην αυγή του χρόνου, η εμπειρική αυτή διάνοια επιφοίτησε επί του Υπέρτατου για του Απείρου Πνεύματος και εικάζουμε ότι ορισμένα γνωρίσματα του φαινομένου της ανακλαστικότητας μπορούν να ερμηνευθούν μόνο αν δεχθούμε τη δραστηριότητα της Υπέρτατης Διάνοιας. Αν το Υπέρτατο δεν λαμβάνει μέρος στην ανακλαστικότητα, αδυνατούμε να ερμηνεύσουμε τις πολύπλοκες πράξεις και τις αλάθητες λειτουργίες της συνείδησης αυτής του σύμπαντος.

9:7.5 Η ανακλαστικότητα φαίνεται ότι είναι πάνσοφη, μέσα στα πλαίσια του εμπειρικού πεπερασμένου και μπορεί να εκπροσωπήσει την προβολή της συνειδητοποιημένης παρουσίας του Υπέρτατου Όντος. Αν η υπόθεση αυτή αληθεύει, τότε η χρησιμοποίηση της ανάκλασης σε οποιαδήποτε φάση της είναι ισοδύναμη με την μερική επαφή με τη συνείδηση του Υπέρτατου.

8. ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

9:8.1 Το Άπειρο Πνεύμα κατέχει πλήρη ισχύ για να μεταδώσει πολλές από τις δυνάμεις και τα προνόμιά του στις ομοβάθμιες αλλά και στις κατώτερες οντότητες και εκπροσώπους.

9:8.2 Η πρώτη δημιουργούσα-το-Θείο ενέργεια του Απείρου Πνεύματος, λειτουργώντας πέρα από την Αγία Τριάδα, αλλά σε κάποια, μη αποκαλυφθείσα σχέση με τον πατέρα και τον Υιό, προσωποποιήθηκε στην την ύπαρξη των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων του Παραδείσου, τη διανομή του Απείρου Πνεύματος στα σύμπαντα.

9:8.3 Δεν υπάρχει άμεσος εκπρόσωπος της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου στα αρχηγεία κάποιου σύμπαντος. Κάθε μία από τις επτά αυτές δημιουργίες εξαρτάται από ένα εκ των Κυρίαρχων Πνευμάτων του Παραδείσου, το οποίο δρα μέσω των επτά Ανακλαστικών Πνευμάτων που βρίσκονται στην έδρα διακυβέρνησης του υπερσύμπαντος.

9:8.4 Το επόμενο και συνεχιζόμενο δημιουργικό έργο του Απείρου Πνεύματος αποκαλύπτεται, από καιρό σε καιρό, δια της παραγωγής των Δημιουργικών Πνευμάτων. Κάθε φορά που ο Πατέρας του Σύμπαντος και ο Αιώνιος Υιός γίνονται ο γονέας ενός Δημιουργού Υιού, το Άπειρο Πνεύμα γίνεται ο προπάτορας ενός Δημιουργικού Πνεύματος τοπικού σύμπαντος, το οποίο Πνεύμα γίνεται ο στενός συνεργάτης του συγκεκριμένου εκείνου Δημιουργού Υιού σε όλες τις επόμενες συμπαντικές εμπειρίες.

9:8.5 Όπως είναι απαραίτητος ο διαχωρισμός μεταξύ του Αιώνιου Υιού και του Δημιουργού Υιού, έτσι είναι απαραίτητη η διαφοροποίηση του Απείρου Πνεύματος από τα Δημιουργικά Πνεύματα, τους ισόβαθμους των Δημιουργών Υιών στα τοπικά σύμπαντα. Αυτό που είναι το Άπειρο πνεύμα σ' ολόκληρη τη δημιουργία είναι ένα Δημιουργικό Πνεύμα σ' ένα τοπικό σύμπαν.

9:8.6 Η Τρίτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο εκπροσωπείται στο μέγα σύμπαν από μία ατέλειωτη παράταξη λειτουργικών πνευμάτων, αγγελιαφόρων, διδασκάλων, δικαστών, βοηθών, συμβούλων, μαζί με επιτηρητές ορισμένων κυκλωμάτων φυσικής, ηθικής και πνευματικής φύσης. Δεν είναι όλες αυτές οι υπάρξεις προσωπικότητες με τη στενή έννοια του όρου. Η προσωπικότητα ενός είδους πεπερασμένου όντος χαρακτηρίζεται από:

9:8.71. Υποκειμενική αυτο-συνείδηση.

9:8.82. Αντικειμενική απόκριση στο κύκλωμα προσωπικότητας του Πατέρα.

9:8.9 Υπάρχουν δημιουργικές προσωπικότητες και προσωπικότητες δημιουργήματα και πέραν αυτών των δύο βασικών τύπων υπάρχουν *οι προσωπικότητες της τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου*, όντα ατομικά για το Άπειρο Πνεύμα, αλλά που δεν είναι ανεπιφύλακτα ατομικά για τα δημιουργημένα όντα. Αυτές οι προσωπικότητες της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας δεν αποτελούν μέρος του κυκλώματος του Πατέρα. Η προσωπικότητα της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και η προσωπικότητα της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας βρίσκονται σε αμοιβαία επαφή. Όλες οι προσωπικότητες βρίσκονται σε επαφή.

9:8.10 Ο Πατέρας πληροί την προσωπικότητα με την ατομική, ελεύθερη βούλησή του. Γιατί το κάνει αυτό, μόνο να εικάσουμε μπορούμε. Πώς το κάνει, δεν γνωρίζουμε. Ούτε γνωρίζουμε γιατί η Τρίτη Γενεσιουργός Αιτία πληροί την προσωπικότητα με όχι Πατρικά στοιχεία, αλλά το Άπειρο Πνεύμα το κάνει αυτό για λογαριασμό του, σε δημιουργική συνεργασία με τον Αιώνιο Υιό και με πολυάριθμους τρόπους, άγνωστους σ' εσάς. Το Άπειρο Πνεύμα μπορεί επίσης να δράσει για λογαριασμό του Πατέρα κατά την πλήρωση της προσωπικότητας της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας.

9:8.11 Υπάρχουν πολυάριθμοι τύποι προσωποτήτων της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας. Το Άπειρο Πνεύμα πληροί με την προσωπικότητα της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας πολυάριθμες ομάδες οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο κύκλωμα προσωπικότητας του Πατέρα, όπως είναι ορισμένοι από τους διευθυντές δύναμης. Με τον ίδιο τρόπο, το Άπειρο Πνεύμα αντιμετωπίζει ως προσωπικότητες πολυάριθμες ομάδες πλασμάτων, όπως είναι τα Δημιουργικά Πνεύματα, τα οποία αποτελούν αφ' εαυτών κατηγορία στη σχέση τους με τα πλαισιωμένα πλάσματα του Πατέρα.

9:8.12 Οι προσωπικότητες τόσο της Πρώτης όσο και της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας είναι εφοδιασμένες με τα πάντα και πολλά περισσότερα από όσα ο άνθρωπος συσχετίζει με τη θεώρηση της προσωπικότητας. Έχουν νου που αγκαλιάζει τη μνήμη, τη λογική, την κρίση, τη δημιουργική φαντασία, την ιδανική συνεργασία, την απόφαση, την επιλογή και πολυάριθμες επιπλέον διανοητικές δυνάμεις απολύτως άγνωστες στους θνητούς. Με λίγες εξαιρέσεις, οι τάξεις που σας αποκαλύφθηκαν έχουν μορφή και ευδιάκριτη ατομικότητα. Είναι πραγματικά πλάσματα. Η πλειονότητά τους είναι ορατή σε όλες τις τάξεις της πνευματικής ύπαρξης.

9:8.13 Επιπλέον, θα μπορέσετε να δείτε τους πνευματικούς συνεργάτες σας των κατωτέρων τάξεων μόλις απελευθερωθείτε από την περιορισμένη όραση των υλικών ματιών σας και

προικισθείτε με διαφορετική μορφή που θα έχει μεγαλύτερη ευαισθησία στην πραγματικότητα των πνευματικών καταστάσεων.

9:8.14 *Η λειτουργική οικογένεια της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου*, όπως αποκαλύπτεται στις αφηγήσεις αυτές, εμπίπτει σε τρεις μεγάλες κατηγορίες:

9:8.15 I. *Τα Υπέρτατα Πνεύματα*. Μία ομάδα σύνθετης προέλευσης που περιλαμβάνει μεταξύ άλλων τις ακόλουθες τάξεις:

9:8.16 1. Τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα του Παραδείσου.

9:8.17 2. Τα Ανακλαστικά Πνεύματα των Υπερσμπάντων

9:8.18 3. Τα Δημιουργικά Πνεύματα των Τοπικών Συμπάντων.

9:8.19 II. *Τους Προϊστάμενους της Δύναμης*. Μία ομάδα οντοτήτων ελέγχου και εκπροσώπους οι οποίοι λειτουργούν σε ολόκληρο το οργανωμένο διάστημα.

9:8.20 III. *Τις Προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος*. Ο προσδιορισμός αυτός δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι οι οντότητες αυτές είναι προσωπικότητες της τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας, αν και ορισμένες από αυτές είναι μοναδικές ως πλάσματα με βούληση. Συνήθως κατατάσσονται σε τρεις μεγάλες κατηγορίες:

9:8.21 1. Τις Υψηλότερες Προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος.

9:8.22 2. Τις στρατιές των Αγγελιαφόρων του Διαστήματος

9:8.23 3. Τα Λειτουργικά Πνεύματα του Χρόνου.

9:8.24 Οι ομάδες αυτές υπηρετούν στον παράδεισο, στο κεντρικό, ή το κατοικούμενο σύμπαν, στα υπερσύμπαντα και περιλαμβάνουν τάξεις οι οποίες λειτουργούν στα τοπικά σύμπαντα, ακόμη και στους αστερισμούς, τα συστήματα και τους πλανήτες.

9:8.25 Οι πνευματικές προσωπικότητες της απέραντης οικογένειας του Θεού και Απείρου Πνεύματος είναι για πάντα αφοσιωμένες στην υπηρεσία της λειτουργίας της αγάπης του Θεού και του ελέους του Υιού προς όλα τα έλλογα πλάσματα των εξελισσόμενων κόσμων του χρόνου και του διαστήματος. Οι πνευματικές αυτές υπάρξεις αποτελούν τη ζώσα κλίμακα δια της οποίας ο θνητός άνθρωπος ανέρχεται από το χάος προς την αιωνιότητα.

9:8.26 [Απεκαλύφθη στην Ουράντια από ένα Θείο Σύμβουλο της Ουβέρσα επιφορτισμένο από τους Αρχαίους των Ημερών να απεικονίσει τη φύση και το έργο του Απείρου Πνεύματος.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 10

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

10:0.1 Η παραδείσια Αγία Τριάδα των αιώνιων Θεοτήτων διευκολύνει την απόδραση του Πατέρα από το απόλυτο της προσωπικότητας. Η Αγία Τριάδα συνδέει τέλεια την απεριόριστη έκφραση της άπειρης προσωπικής βούλησης του Θεού με το απόλυτο του Θεού. Ο Αιώνιος Υιός και οι διάφοροι Υιοί με θεία προέλευση μαζί με τον Συνδεδεμένο Δρώντα και τα συμπαντικά του τέκνα, διασφαλίζουν αποτελεσματικά την απελευθέρωση του Πατέρα από τους περιορισμούς οι οποίοι ενυπάρχουν στην πρωτοκαθεδρία, την τελειότητα, την σταθερότητα, την αιωνιότητα, τη συμπαντικότητα, το απόλυτο και το άπειρο.

10:0.2 Η Αγία Τριάδα του Παραδείσου διασφαλίζει αποτελεσματικά την πλήρη έκφραση και την τέλεια αποκάλυψη της αιώνιας φύσης του Θεού. Οι Σταθεροί Υιοί της Αγίας Τριάδας παρέχουν, με τον ίδιο τρόπο, πλήρη και τέλεια αποκάλυψη της θείας δικαιοσύνης. Η Αγία

Τριάδα είναι η ενότητα του Θείου και η ενότητα αυτή βρίσκεται αιώνια στα απόλυτα θεμέλια της θείας ολότητας των τριών πρωταρχικών, συντονισμένων και συνυπαρχουσών προσωπικοτήτων, του Θεού του Πατέρα, του Θεού του Υιού και του Θεού του Πνεύματος.

10:0.3 Από το τωρινό σημείο στον κύκλο της αιωνιότητας, κοιτάζοντας πίσω, στο ατέλειωτο παρελθόν, μπορούμε να ανακαλύψουμε μόνο μία αναπόδραστη αναπόφευκτη κατάσταση στα θέματα του σύμπαντος και τούτη είναι η Αγία Τριάδα του Παραδείσου. Θεωρώ ότι η Τριάδα ήταν αναπόφευκτη. Καθώς εξετάζω το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του χρόνου, θεωρώ ότι τίποτε άλλο στο σύμπαν δεν θα μπορούσε να γίνει αναπόφευκτο. Το παρόν, κύριο σύμπαν, εξεταζόμενο αναδρομικά, ή πρόδρομα, είναι αδιανόητο χωρίς την Αγία Τριάδα. Δεδομένης της Αγίας Τριάδας του παραδείσου, μπορούμε να διεκδικήσουμε, να διαφοροποιήσουμε, ακόμη και να πολλαπλασιάσουμε τους τρόπους που κάνουμε τα πάντα, χωρίς όμως την Τριάδα του Πατέρα, του Υιού και του Πνεύματος μας είναι αδύνατο να συλλάβουμε πώς το Άπειρο θα μπορούσε να επιτύχει μία τριπλή και συντονισμένη προσωποποίηση στο πρόσωπο της απόλυτης ολότητας του Θείου. Καμία άλλη θεώρηση της δημιουργίας δεν συγκρίνεται με τα πρότυπα της Αγίας Τριάδας για την ολοκλήρωση του απόλυτου το οποίο συμφυώς υπάρχει στην Θεία ενότητα και που συμπληρώνεται με τον πλούτο της εκούσιας απελευθέρωσης, συμφυούς στην τριπλή προσωποποίηση του Θείου.

1. ΑΥΤΟΔΙΑΝΟΜΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΓΕΝΕΣΙΟΥΡΓΟΥ ΑΙΤΙΑΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΟΥ

10:1.1 Φαίνεται ότι ο Πατέρας, πίσω στην αιωνιότητα, εγκαινίασε μια πολιτική βαθιάς αυτοδιανομής. Στην ανιδιοτελή, φιλόστοργη και αξιολάτρευτη φύση του Πατέρα ενυπάρχει κάτι που τον κάνει να κρατά για τον εαυτό του την άσκηση μόνο των δυνάμεων εκείνων και της εξουσίας τις οποίες, προφανώς, θεωρεί αδύνατο να μεταβιβάσει, ή να εναποθέσει.

10:1.2 Ο Πατέρας του Σύμπαντος είχε ανέκαθεν απεκδυθεί οποιοδήποτε μέρος του δεν μπορούσε να εναποτεθεί πάνω σε άλλο Δημιουργό, ή πλάσμα. Έχει μεταβιβάσει στους θείους Υιούς του και τις συνεργικές τους διάνοιες κάθε δύναμη και όλη την εξουσία που θα μπορούσε να μεταβιβασθεί. Έχει, ουσιαστικά, μεταφέρει στους Κυρίαρχους Υιούς του και τα αντίστοιχα σύμπαντά τους κάθε προνόμιο, ή διαχειριστική εξουσία που θα μπορούσε να μεταφερθεί. Στα θέματα που αφορούν σ' ένα τοπικό σύμπαν, έχει καταστήσει κάθε Κυρίαρχο Δημιουργό Υιό το ίδιο τέλειο, ικανό και εξουσιαστικό, όσο είναι ο Αιώνιος Υιός στο αυθεντικό και κεντρικό σύμπαν. Έχει παραδώσει, έχει ουσιαστικά εναποθέσει, με την αξιοπρέπεια και ιερότητα της κατοχής της προσωπικότητας, όλο του τον εαυτό και όλες του τις ιδιότητες, κάθε τι που θα μπορούσε να αφαιρέσει από τον εαυτό του, με κάθε τρόπο, σε κάθε εποχή, σε κάθε τόπο και σε κάθε άτομο και σε κάθε σύμπαν εκτός αυτού στο οποίο βρίσκεται η κύρια κατοικία του.

10:1.3 Η θεία προσωπικότητα δεν είναι εγωκεντρική. Η αυτοδιανομή και το μοίρασμα της προσωπικότητας χαρακτηρίζουν τη θεία, εκούσια ατομικότητα. Τα πλάσματα αναζητούν τη σχέση με άλλα πλάσματα. Οι Δημιουργοί τείνουν να μοιράζουν τη θεία φύση με τα συμπαντικά τους παιδιά. Η προσωπικότητα του Απείρου αποκαλύπτεται ως ο πατέρας του Σύμπαντος, ο οποίος μοιράζεται την πραγματικότητα της ύπαρξης και την ισοτιμία του ατόμου με δύο ισοδύναμες προσωπικότητες, τον Αιώνιο Υιό και τον Συνδεδεμένο Δρώντα.

10:1.4 Για τη γνώση που αφορά στην προσωπικότητα του Πατέρα και τις θείες ιδιότητες θα εξαρτώμεθα πάντα από τις αποκαλύψεις του Αιώνιου Υιού, αφού, όταν το από κοινού έργο της δημιουργίας ολοκληρώθηκε, όταν το Τρίτο Πρόσωπο του Θείου έλαβε ατομική υπόσταση και εκτέλεσε τις συνδυασμένες ιδέες των θείων γονέων του, ο Πατέρας έπαψε να

υπάρχει ως ανεπιφύλακτη προσωπικότητα. Μόλις απέκτησε υπόσταση ο Συνδεδεμένος Δρών και υλοποιήθηκε ο κεντρικός πυρήνας της δημιουργίας, έλαβαν χώρα ορισμένες αιώνιες αλλαγές. Ο Θεός παραδόθηκε, ως απόλυτη προσωπικότητα, στον Αιώνιο Υιό του. Με τον τρόπο αυτό ο Πατέρας πληροί δια του εαυτού του την «προσωπικότητα του απείρου» επί του μονογενούς του Υιού, ενώ και οι δύο μαζί πληρούν την «συνδεδεμένη προσωπικότητα» της αιώνιας ένωσής των επί του Απείρου Πνεύματος.

10:1.5 Γι' αυτούς, αλλά και για άλλους λόγους πέραν της αντίληψης του πεπερασμένου νου, είναι εξαιρετικά δύσκολο για ένα ανθρώπινο πλάσμα να κατανοήσει την άπειρη, πατρική προσωπικότητα του Θεού, πέραν του τρόπου με τον οποίο απεκαλύφθη στο σύμπαν, στο πρόσωπο του Αιώνιου Υιού και, με τον Υιό, δραστηριοποιείται, σε συμπαντικό επίπεδο, στο Άπειρο Πνεύμα.

10:1.6 Εφ' όσον οι παραδείσιοι Υιοί του θεού επισκέπτονται τους εξελισσόμενους κόσμους, ενώ ορισμένες φορές παίρνουν τη μορφή της θνητής σάρκας και εφ' όσον οι επιφοιτήσεις αυτές παρέχουν στον θνητό άνθρωπο τη δυνατότητα να γνωρίσει ουσιαστικά κάτι από τη φύση και το χαρακτήρα της θείας προσωπικότητας, πρέπει, για το λόγο αυτό, τα πλάσματα των πλανητικών κόσμων να αναζητήσουν στις επιφοιτήσεις αυτών των Παραδείσιων Υιών υπεύθυνη και αξιόπιστη πληροφόρηση σε σχέση με τον πατέρα, τον Υιό και το Πνεύμα.

2. Η ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ

10:2.1 Με την τεχνική της τριαδικότητας ο πατέρας αφαιρεί από τον εαυτό του το ανεπιφύλακτο αυτό πνεύμα που είναι ο Υιός, αλλά με τον τρόπο αυτό καθίσταται ο Πατέρας του ίδιου του Υιού του και εξ αυτού κατέχει ο ίδιος την απεριόριστη δύναμη να γίνει ο θείος Πατέρας όλων των πλασμάτων με έλλογη βούληση που στη συνέχεια δημιουργήθηκαν, υπήρξαν, ή κατ' άλλο τρόπο προσωποποιήθηκαν. Ως η *απόλυτη και ανεπιφύλακτη προσωπικότητα* ο Πατέρας μπορεί να λειτουργήσει μόνο όπως ο Υιός και μαζί μ' αυτόν, ως *ατομικός Πατέρας*, όμως, συνεχίζει να πληροί δια της προσωπικότητάς του τις ποικίλες τάξεις των διαφόρων επιπέδων των πλασμάτων έλλογης βούλησης και διατηρεί για πάντα σχέσεις στοργής με την απέραντη οικογένεια των συμπαντικών του παιδιών.

10:2.2 Αφού ο Πατέρας πλήρωσε με ολόκληρο τον εαυτό του την προσωπικότητα του Υιού του και όταν το έργο αυτό της αυτο-πλήρωσης ολοκληρώθηκε και τελειοποιήθηκε δια της άπειρης δύναμης και φύσης που με τον τρόπο αυτό υπάρχουν στην ένωση Πατέρα-Υιού, οι αιώνιοι εταίροι από κοινού πληρούν τις ποιότητες και τις ιδιότητες αυτές οι οποίες σχηματίζουν ακόμα μία ύπαρξη σαν αυτούς. Και η συνδεδεμένη αυτή προσωπικότητα, το Άπειρο Πνεύμα, ολοκληρώνει την υπαρξιακή προσωποποίηση του θείου.

10:2.3 Ο Υιός είναι απαραίτητος στην πατρότητα του Θεού. Το Πνεύμα είναι απαραίτητο στην αδελφότητα του Δεύτερου και του Τρίτου Προσώπου. Τρία πρόσωπα αποτελούν την ελάχιστη κοινωνική ομάδα, ωστόσο αυτός είναι ο μικρότερος από τους πολλούς λόγους για να πιστέψουμε στο αναπόφευκτο του Συνδεδεμένου Δρώντος.

10:2.4 Η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο είναι η άπειρη *προσωπικότητα-πατέρας*, η απεριόριστη γενεσιουργός αιτία της προσωπικότητας. Ο Αιώνιος Υιός είναι η ανεπιφύλακτη *προσωπικότητα-απόλυτο*, η θεία αυτή ύπαρξη που παραμένει κατά μήκος του χρόνου και της αιωνιότητας ως η τέλεια αποκάλυψη της ατομικής φύσης του θεού. Το Άπειρο Πνεύμα είναι η *συνδεδεμένη προσωπικότητα*, το μοναδικό ατομικό επακόλουθο της αιώνιας ένωσης Πατέρα-Υιού.

10:2.5 Η προσωπικότητα της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου είναι η προσωπικότητα του απόλυτου από την οποία αφαιρείται η απόλυτη προσωπικότητα του Αιώνιου Υιού. Η προσωπικότητα της Τρίτης γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου είναι το επιπρόσθετο επακόλουθο της ένωσης της προσωπικότητας του απελευθερωμένου Πατέρα και της προσωπικότητας του απόλυτου Υιού.

10:2.6 Ο πατέρας του Σύμπαντος, ο Αιώνιος Υιός και το Άπειρο Πνεύμα είναι πρόσωπα μοναδικά. Κανένα δεν έχει αντίγραφο. Το καθένα είναι αυθεντικό. Όλα είναι ενωμένα.

10:2.7 Ο Αιώνιος Υιός μόνος βιώνει την πληρότητα της σχέσης με τη θεία προσωπικότητα, της συνειδητοποίησης τόσο της υϊκής σχέσης του προς τον Πατέρα όσο και της πατρικής προς το Πνεύμα, καθώς και της θείας ισότητας προς τον πατέρα-προπάτορα και το Πνεύμα-συνεργάτη. Ο Πατέρας γνωρίζει την εμπειρία του να έχει ένα Υιό που είναι ίσος του, αλλά δεν γνωρίζει προγόνους. Ο Αιώνιος Υιός έχει την εμπειρία του να είναι Υιός, αναγνωρίζει την γενεαλογία της προσωπικότητας και ταυτόχρονα έχει συνείδηση του γεγονότος ότι είναι από κοινού γονέας του Απείρου Πνεύματος. Το Άπειρο Πνεύμα έχει συνείδηση της διπλής γενεαλογίας της προσωπικότητας, αλλά το ίδιο δεν είναι γονέας σε μια ισότιμη Θεία προσωπικότητα. Με το Πνεύμα ο υπαρξιακός κύκλος της Θείας προσωποποίησης ολοκληρώνεται. Οι κύριες προσωπικότητες της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου είναι εμπειρικές και είναι επτά στον αριθμό.

10:2.8 Προέρχομαι από την Αγία Τριάδα του παραδείσου. Γνωρίζω την Αγία τριάδα ως ενωμένη Θεότητα. Γνωρίζω επίσης ότι ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα υπάρχουν και λειτουργούν δια των καθορισμένων προσωπικών δυνατοτήτων τους. Γνωρίζω θετικά ότι όχι μόνο δρουν ατομικά και συλλογικά, αλλά ότι επίσης συντονίζουν τη λειτουργικότητά τους σε διάφορες ομαδοποιήσεις έτσι ώστε στο τέλος να λειτουργούν με επτά διαφορετικές ατομικές και πλουραλιστικές δυνατότητες. Και εφ' όσον οι επτά αυτοί συσχετισμοί εξαντλούν τις δυνατότητες παρόμοιας θείας συνεργασίας, είναι αναπόφευκτο το γεγονός ότι οι πραγματικότητες του σύμπαντος θα παρουσιασθούν σε επτά παραλλαγές αξιών, εννοιών και προσωπικότητας.

3. ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ

10:3.1 Παρά το γεγονός ότι υπάρχει μόνο ένας Θεός, υπάρχουν τρεις θετικές και θείες προσωποποιήσεις της Θεότητας. Σχετικά με το δώρο του ανθρώπου δια των θείων Ρυθμιστών, ο Πατέρας είπε, «Ας δημιουργήσουμε το θνητό άνθρωπο κατ' εικόνα μας.» Επανειλημμένα, σε όλες τις γραφές της Ουράντια επαναλαμβάνεται η αναφορά αυτή στα έργα και τις πράξεις μιας πλουραλιστικής Θεότητας, δείχνοντας καθαρά ότι αναγνωρίζει την ύπαρξη και τη λειτουργία των τριών Αρχικών Γενεσιουργών Αιτιών και Κέντρων.

10:3.2 Διδαχθήκαμε ότι ο Υιός και το Πνεύμα διατηρούν την ίδια και ισότιμη σχέση προς τον Πατέρα καθώς συνδέονται στην Αγία Τριάδα. Μέσα στην αιωνιότητα και ως Θεότητες αναμφίβολα το πράττουν, εν καιρώ όμως και ως προσωπικότητες είναι βέβαιο ότι αποκαλύπτουν σχέσεις πολύ διαφορετικής φύσης. Κοιτάζοντας από τον παράδεισο προς τα σύμπαντα, οι σχέσεις αυτές πράγματι φαίνονται ίδιες, όταν όμως τις παρατηρήσουμε από το διάστημα φαίνονται εντελώς διαφορετικές.

10:3.3 Οι Θείοι Υιοί είναι πράγματι ο «Λόγος του Θεού,» αλλά τα τέκνα του Πνεύματος είναι αληθινά το «Έργο του Θεού.» Ο Θεός μιλά μέσω του Υιού και με τον Υιό, δρα μέσω του Απείρου Πνεύματος, ενώ σε όλες τις συμπαντικές δραστηριότητες ο Υιός και το Πνεύμα

έχουν εξαίσια σχέση αδελφική, εργαζόμενοι ως δύο ισότιμοι αδελφοί γεμάτοι θαυμασμό και αγάπη για τον ένδοξο και θεϊκά σεβαστό κοινό τους Πατέρα.

10:3.4 Ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα σίγουρα είναι ίσοι κατά φύση, ισότιμοι ως υπάρξεις, υπάρχουν ωστόσο αλάθητες διαφορές στις συμπαντικές τους δραστηριότητες, και όταν λειτουργούν μόνοι, το κάθε πρόσωπο του Θείου είναι εμφανώς περιορισμένο όσον αφορά στο απόλυτο της φύσης του.

10:3.5 Ο Πατέρας του Σύμπαντος, προτού αφαιρέσει οικεία βουλήσει την προσωπικότητα, τη δύναμη και τις ιδιότητες από τις οποίες συνίστανται ο Υιός και το Πνεύμα, έχει υπάρξει, ως φαίνεται (από φιλοσοφική άποψη), μία ανεπιφύλακτη, απόλυτη και άπειρη Θεότητα. Μία τέτοια όμως θεωρητικά Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο, χωρίς ένα Υιό, δεν θα μπορούσε, σε καμία έννοια του όρου να θεωρηθεί *Πατέρας του Σύμπαντος*. Δεν νοείται πατρότητα χωρίς την ύπαρξη παιδιών. Επιπλέον, ο Πατέρας, για να έχει υπάρξει απόλυτος με την πλήρη έννοια, πρέπει να είχε υπάρξει, κάποια αιώνια μακρινή στιγμή, μόνος. Ποτέ όμως δεν είχε παρόμοια μοναχική ύπαρξη. Ο Υιός και το Πνεύμα είναι το ίδιο αιώνιοι με τον Πατέρα. Η Πρώτη γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο υπήρχε ανέκαθεν και θα υπάρχει για πάντα, ο αιώνιος Πατέρας του Πρωταρχικού Υιού και, μαζί με τον Υιό, το αιώνιος πρόγονος του Απείρου Πνεύματος.

10:3.6 Παρατηρούμε ότι ο πατέρας έχει αποβάλλει όλες τις άμεσες εκδηλώσεις της απολυτότητας εκτός από την απόλυτη πατρότητα και την απόλυτη θέληση. Δεν γνωρίζουμε αν η βούληση είναι μία αναφαίρετη ιδιότητα του πατέρα. Μπορούμε μόνο να παρατηρήσουμε ότι δεν αφαίρεσε από τον εαυτό του τη βούληση. Τέτοια άπειρη θέληση πρέπει να ενυπήρχε αιώνια στην Πρώτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο.

10:3.7 Στην πλήρωση του απόλυτου της προσωπικότητάς του επί του Αιώνιου Υιού, ο Πατέρας του Σύμπαντος αποδρά από τους περιορισμούς του απόλυτου της προσωπικότητας, κατά τη διαδικασία όμως αυτή, προχωρά ένα βήμα μακρύτερα πράγμα που κάνει γι' αυτόν αδύνατο να δρα μόνος ως απόλυτη προσωπικότητα. Και με την τελική προσωποποίηση του συνυπάρχοντος Θεού – του Συνδεδεμένου Δρώντος – προκύπτει η κρίσιμη τριαδική αλληλεξάρτηση των τριών θείων προσωπικοτήτων σε σχέση με την ολότητα της απόλυτης λειτουργίας του Θείου.

10:3.8 Ο θεός είναι ο Πατέρας-Απόλυτο όλων των προσωπικοτήτων στο σύμπαν των συμπάντων. Ο πατέρας είναι προσωπικά απόλυτος σε ελευθερία δράσης, στα σύμπαντα όμως του χρόνου και του διαστήματος που δημιουργήθηκαν, που δημιουργούνται και που πρόκειται να δημιουργηθούν, ο πατέρας δεν είναι ευδιάκριτα απόλυτος ως ολική θεότητα εκτός ως μέλος της Αγίας τριάδας του Παραδείσου.

10:3.9 Η Πρώτη γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο λειτουργεί πέραν της Χαβόνα, στα φαινομενικά σύμπαντα, ως εξής:

10:3.10 1. Ως Δημιουργός, μέσω των Δημιουργών Υιών, των εγγονών του.

10:3.11 2. Ως ελεγκτής, μέσω του κέντρου βαρύτητας του Παραδείσου.

10:3.12 3. Ως Πνεύμα, μέσω του Αιώνιου Υιού.

10:3.13 4. Ως διάνοια μέσω του Συνδεδεμένου Δρώντος.

10:3.145. Ως Πατέρας, διατηρεί γονική επαφή με όλα τα πλάσματα μέσω του κυκλώματος της προσωπικότητας.

10:3.156. Ως άτομο, λειτουργεί *άμεσα* σ' ολόκληρη τη δημιουργία μέσω των αποκλειστικών του τμημάτων – στους θνητούς μέσω των Ρυθμιστών της Σκέψης.

10:3.167. Ως Ολική Θεότητα, λειτουργεί μόνο μέσα στην Αγία Τριάδα του Παραδείσου.

10:3.170. Όλες αυτές οι παραχωρήσεις και αναθέσεις δικαιοδοσίας από τον πατέρα του Σύμπαντος είναι απολύτως εκούσιες και αυτοεπιβαλλόμενες. Ο παντοδύναμος Πατέρας σκόπιμα αναλαμβάνει τους περιορισμούς αυτούς στην εξουσία του σύμπαντος.

10:3.180. Ο Αιώνιος Υιός φαίνεται ένας με τον Πατέρα από κάθε πνευματική άποψη εκτός από τις επιφοιτήσεις των τμημάτων του Πατέρα, αλλά και άλλες προ-ατομικές δραστηριότητες. Και δεν μπορεί να αναγνωρισθεί εύκολα με τη διανοητική δραστηριότητα των υλικών πλασμάτων, ούτε με την ενεργειακή δραστηριότητα των υλικών συμπάντων. Ως Απόλυτο, ο Υιός λειτουργεί ως άτομο και μόνο στο χώρο του πνευματικού σύμπαντος.

10:3.190. Το Άπειρο Πνεύμα είναι θαυμαστά συμπαντικό και απίστευτα πολύπλευρο σε όλες τις δραστηριότητές του. Λειτουργεί στις σφαίρες του νου, της ύλης και του πνεύματος. Ο Συνδεδεμένος Δρων εκπροσωπεί το σύνδεσμο Πατέρα-Υιού, ενώ επίσης λειτουργεί αφ' εαυτού. Δεν ασχολείται άμεσα με τη φυσική βαρύτητα, την πνευματική βαρύτητα, ή το κύκλωμα της προσωπικότητας, αλλά είτε λίγο, είτε περισσότερο, λαμβάνει μέρος σε όλες τις υπόλοιπες συμπαντικές δραστηριότητες. Ενώ φαίνεται ότι εξαρτάται από τρεις υπαρκτούς και απόλυτους ελέγχους βαρύτητας, το Άπειρο Πνεύμα μοιάζει να ασκεί τρεις υπερελέγχους. Το τριπλό αυτό χάρισμα προσλαμβάνεται με πολλούς τρόπους για να υπερβεί και φαινομενικά να εξουδετερώσει ακόμα και τις εκδηλώσεις των βασικών δυνάμεων και ενεργειών, μέχρι τα υπέρτατα όρια του απόλυτου. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι υπερελέγχοι αυτοί υπερβαίνουν απόλυτα ακόμη και τις πρωταρχικές εκδηλώσεις της κοσμικής πραγματικότητας.

4. Η ΔΙΑ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΕΝΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ

10:4.1. Από όλες τις απόλυτες συσχετίσεις, η Αγία Τριάδα του Παραδείσου (η πρώτη τριπλή ενοποίηση) είναι μοναδική ως αποκλειστική συσχέτιση του ατομικού θείου. Ο θεός λειτουργεί ως Θεός μόνο σε σχέση με τον θεό και γι' αυτούς που μπορούν να γνωρίσουν το θεό, ως απόλυτη Θεότητα όμως, μόνο στην Αγία Τριάδα του Παραδείσου και σε σχέση με την ολικότητα του σύμπαντος.

10:4.2. Το Αιώνιο Θείο είναι τέλεια ενοποιημένο. Παρ' όλα ταύτα, υπάρχουν τρία τέλεια εξατομικευμένα Θεία πρόσωπα. Η Αγία τριάδα του Παραδείσου καθιστά δυνατή την ταυτόχρονη έκφραση ολόκληρης της ποικιλίας των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων και των άπειρων δυνάμεων της Πρώτης γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου καθώς και των αιώνιων ομόβαθμών του, όλης της θείας ενότητας των συμπαντικών λειτουργιών της αδιαχώριστης Θεότητας.

10:4.3. Η Αγία Τριάδα είναι η ένωση των άπειρων ατόμων τα οποία λειτουργούν με μία μη-προσωπική ικανότητα, αλλά χωρίς να αντιβαίνουν στην προσωπικότητα. Η παρουσίαση είναι άτεχνη, αλλά ένας πατέρας, ο γιος του και ο εγγονός σχηματίζουν μια εταιρική ενότητα η οποία μπορεί να είναι απρόσωπη, αλλά παρ' όλα ταύτα να υπόκειται στην ατομική τους βούληση.

10:4.4 Η Αγία Τριάδα του Παραδείσου είναι *πραγματική*. Υπάρχει ως η Θεία ένωση του Πατέρα, του Υιού και του Πνεύματος. Επιπλέον ο Πατέρας, ο Υιός, ή το Πνεύμα, ή δύο από αυτούς, μπορούν να λειτουργήσουν στο πλαίσιο αυτής καθ' εαυτής της Αγίας Τριάδας. Ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα μπορούν να συνεργασθούν με μη-Τριαδικό τρόπο, αλλά όχι ως τρεις Θεότητες. Ως άτομα, μπορούν να συνεργασθούν κατ' επιλογή, τούτο όμως δεν συνιστά την Αγία Τριάδα.

10:4.5 Να θυμάστε ακόμη ότι αυτό που κάνει το Πνεύμα είναι να λειτουργεί ως Συνδεδεμένος Δρων. Τόσο ο Πατέρας όσο και ο Υιός λειτουργούν εντός του Πνεύματος, μέσω αυτού, αλλά και όπως αυτό. Είναι όμως μάταιο να προσπαθήσουμε να διαφωτίσουμε το μυστήριο της Αγίας τριάδας: οι τρεις είναι σαν ένας και μέσα σε έναν και ο ένας είναι όπως οι δύο και λειτουργεί για δύο.

10:4.6 Η Αγία Τριάδα είναι τόσο πολύ συνδεδεμένη με τις συνολικές υποθέσεις του σύμπαντος, που το γεγονός αυτό πρέπει να συνυπολογίζεται όταν προσπαθούμε να ερμηνεύσουμε συνολικά, ή μεμονωμένα κάποιο κοσμικό συμβάν, ή προσωπική σχέση. Η Αγία Τριάδα λειτουργεί σε όλα τα επίπεδα του σύμπαντος και οι θνητοί περιορίζονται μόνο στο πεπερασμένο επίπεδο. Για το λόγο αυτό, ο άνθρωπος πρέπει να αρκείται σε μία πεπερασμένη θεώρηση της Αγίας τριάδας, ως Τριάδα.

10:4.7 Ως θνητοί, πρέπει να αντιμετωπίζετε την Αγία Τριάδα ανάλογα με την ατομική σας διαφώτιση και σε αρμονία με τις αντιδράσεις του νου και της ψυχής σας. Μπορεί να γνωρίζετε ελάχιστα για την απόλυτη φύση της Αγίας Τριάδας, καθώς όμως ανέρχεσθε προς τον Παράδεισο θα εκπλαγείτε πολλές φορές με τις διαδοχικές αποκαλύψεις και τις απρόσμενες ανακαλύψεις της υπεροχής της Αγίας Τριάδας και του απώτατου της φύσης της, αν όχι του απόλυτου.

5. ΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

10:5.1 Οι Θεότητες, ατομικά, έχουν ιδιότητες, δεν ευσταθεί, όμως, να αναφερόμαστε στην Αγία Τριάδα ως έχουσα ιδιότητες. Ο συσχετισμός αυτός των θείων υπάρξεων μπορεί, σωστότερα, να θεωρηθεί ως έχων *λειτουργίες*, όπως είναι η απονομή δικαιοσύνης, οι ιδιότητες συνολικότητας, συντονιστική δράση και κοσμικός υπερέλεγχος. Οι λειτουργίες αυτές είναι δραστικά υπέρτατες, ύπατες και (μέσα στα πλαίσια της Θεότητας) απόλυτες, τουλάχιστον όσον αφορά σε όλες τις ζώσες πραγματικότητες των αξιών της προσωπικότητας.

10:5.2 Οι λειτουργίες της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου δεν αποτελούν απλά το άθροισμα του προφανούς δώρου της θείας φύσης που διαθέτει ο Πατέρας, μαζί με τις συγκεκριμένες εκείνες ιδιότητες, τις μοναδικές στην ατομική ύπαρξη του Υιού και του Πνεύματος. Η Αγία Τριάδα ως συσχετισμός των τριών Θεοτήτων του Παραδείσου έχει ως αποτέλεσμα την εξέλιξη, την ύπαρξη και την θεοποίηση καινούργιων εννοιών, αξιών, δυνάμεων και ικανοτήτων για τη συμπαντική αποκάλυψη, δράση και διαχείριση. Οι ζώντες συσχετισμοί, οι ανθρώπινες οικογένειες, οι κοινωνικές ομάδες, ή η Αγία Τριάδα του Παραδείσου δεν προσανξάνονται με απλή άθροιση. Η δυναμική της ομάδας είναι πάντα πολύ μεγαλύτερη από το απλό άθροισμα των ιδιοτήτων των μελών που τη συνθέτουν.

10:5.3 Η Αγία Τριάδα διατηρεί μία μοναδική πρόθεση ως Τριάδα σε σχέση με ολόκληρο το σύμπαν στο παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Και οι λειτουργίες της Αγίας Τριάδας μπορούν να γίνουν καλύτερα κατανοητές σε σχέση με τις συμπαντικές προθέσεις της Αγίας

Τριάδας. Παρόμοιες προθέσεις είναι ταυτόχρονες και πιθανόν πολλαπλές σε σχέση με οποιοδήποτε μεμονωμένη κατάσταση, ή γεγονός:

10:5.41. *Θέση προς το Πεπερασμένο.* Ο μέγιστος αυτοπεριορισμός της Αγίας τριάδας αποτελεί τη θέση της προς το πεπερασμένο. Η Αγία Τριάδα δεν είναι άτομο, ούτε το Υπέρτατο. Ον είναι η αποκλειστική εξατομίκευση της Αγίας Τριάδας, αλλά το Υπέρτατο είναι η πλησιέστερη προσέγγιση προς την επικέντρωση της γεμάτης δύναμη προσωπικότητας της Αγίας Τριάδας η οποία θα μπορούσε να γίνει κατανοητή από τα πεπερασμένα πλάσματα. Έτσι, και από την πλευρά του πεπερασμένου, η Αγία Τριάδα αναφέρεται και ως η Αγία Τριάδα του Υπέρτατου.

10:5.52. *Θέση προς το Ενδιάμεσο.* Η Αγία Τριάδα του Παραδείσου αναγνωρίζει τα επίπεδα εκείνα της ύπαρξης τα οποία βρίσκονται πάνω από το πεπερασμένο, αλλά δεν έχουν φθάσει στο επίπεδο του απόλυτου και η σχέση αυτή ορισμένες φορές της δίνει το όνομα Αγία Τριάδα του Απώτατου. Ούτε ο όρος Απώτατο, ούτε ο όρος Ύψιστο αντιπροσωπεύουν απόλυτα την Αγία Τριάδα του Παραδείσου, αλλά σε περιορισμένη έννοια και στα αντίστοιχα επίπεδα καθένας από τους όρους αυτούς φαίνεται ότι αντιπροσωπεύει την Αγία Τριάδα κατά τη διάρκεια των προ-ατομικών καιρών της ανάπτυξης της εμπειρικής δύναμης.

10:5.63. *Η Απόλυτη Θέση* της Αγίας Τριάδας υφίσταται σε σχέση με τις απόλυτες υπάρξεις και αποκορυφώνεται στη δράση της συνολικής θεότητας.

10:5.7 Το Τριαδικό Απόλυτο εμπεριέχει τη συντονισμένη δράση όλης της τριπλής σχέσης της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου – θεοποιημένης και μη-θεοποιημένης – και είναι, εξ αυτού, εξαιρετικά δύσκολο για τις προσωπικότητες να βρουν σημείο επαφής. Στον προσδιορισμό της Αγίας Τριάδας ως άπειρης, ας μην αγνοούμε τις επτά τριπλότητες. Ορισμένες δυσκολίες ως προς την κατανόηση της Τριάδας μπορούν με τον τρόπο αυτό να αποφευχθούν και ορισμένα παράδοξα να γίνουν εν μέρει κατανοητά.

10:5.8 Δεν μπορώ όμως να χρησιμοποιήσω κάποια γλώσσα που θα με καθιστούσε ικανό να μεταδώσω στον πεπερασμένο ανθρώπινο νου την πλήρη αλήθεια και την αιώνια σπουδαιότητα της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου καθώς και τη φύση της αιώνιας σχέσης που έχουν μεταξύ τους αυτές οι τρεις υπάρξεις της άπειρης τελειότητας.

6. ΟΙ ΣΤΑΘΕΡΟΙ ΥΙΟΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

10:6.1 Όλοι οι νόμοι εκπορεύονται από την Πρώτη γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο. Αυτή είναι ο νόμος. Η διαχείριση του πνευματικού νόμου είναι συμφυής στη Δεύτερη γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο. Η αποκάλυψη του νόμου, η δημοσιοποίηση και η ερμηνεία των θείων θεσπισμάτων αποτελούν τη λειτουργία της Τρίτης γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Η εφαρμογή του νόμου, της δικαιοσύνης εμπίπτει στη δικαιοδοσία της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου και φέρεται εις πέρας μέσω ορισμένων Υιών της Αγίας Τριάδας.

10:6.2 Η Δικαιοσύνη ενυπάρχει στη συμπαντική κυριαρχία της Αγίας Τριάδας του παραδείσου, η καλοσύνη, όμως, το έλεος και η αλήθεια αποτελούν τη συμπαντική λειτουργία των θείων προσωπικοτήτων, η θεία ένωση των οποίων συνιστά την Αγία Τριάδα. Η δικαιοσύνη δεν είναι θέση του Πατέρα, του Υιού, ή του Πνεύματος. Η δικαιοσύνη είναι η Τριαδική θέση των προσωπικοτήτων αυτών της αγάπης, του ελέους και της προσφοράς. Καμία από τις Παραδείσιες Θεότητες δεν υιοθετεί τη διαχείριση της δικαιοσύνης. Η δικαιοσύνη δεν είναι ποτέ ατομική θέση. Είναι πάντοτε μία πλουραλιστική λειτουργία.

10:6.3 *Η Μαρτυρία*, η βάση του δικαίου (η δικαιοσύνη σε αρμονία με το έλεος), παρέχεται από τις προσωπικότητες της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, τον κοινό εκπρόσωπο του Πατέρα και του Υιού σε όλα τα βασίλεια και όλες τις διάνοιες των ελλόγων πλασμάτων ολόκληρης της δημιουργίας.

10:6.4 *Η Κρίση*, η τελική εφαρμογή της δικαιοσύνης, σύμφωνα με τις μαρτυρίες που προσκομίσθηκαν από τις προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος, αποτελεί το έργο των Σταθερών Υιών της Αγίας Τριάδας, υπάρξεων που συμμετέχουν στην Τριαδική φύση των ενωμένων Πατέρα, Υιού και Πνεύματος.

10:6.5 Η ομάδα αυτή των Υιών της Αγίας Τριάδας περιλαμβάνει τις ακόλουθες προσωπικότητες:

10:6.61. Τα Τριπλά Μυστικά του Υπέρτατου

10:6.72. Τους Αιώνιους των Ημερών

10:6.83. Τους Αρχαίους των Ημερών

10:6.94. Τους Τέλειους των Ημερών

10:6.105. Τους Πρόσφατους των Ημερών

10:6.116. Τους Ενωμένους των Ημερών

10:6.127. Τους Πιστούς των Ημερών

10:6.138. Τους Τελειοποιητές της Σοφίας

10:6.149. Τους Θείους Συμβούλους

10:6.1510. Τους Συμπαντικούς Ελεγκτές

10:6.16 Είμαστε τα τέκνα των τριών Θεοτήτων του Παραδείσου οι οποίες λειτουργούν ως η Αγία Τριάδα, εφ' όσον συμβαίνει να ανήκω στην δέκατη κατηγορία της κατάταξης αυτής, στους Συμπαντικούς Ελεγκτές. Οι κατηγορίες αυτές δεν είναι αντιπροσωπευτικές της θέσης της Αγίας Τριάδας υπό συμπαντική έννοια. Αντιπροσωπεύουν τη συλλογική αυτή θέση της Αγίας Τριάδας μόνο στο χώρο της εκτελεστικής κρίσης – της δικαιοσύνης. Έχουν ειδικά διαμορφωθεί από την Αγία Τριάδα για το συγκεκριμένο έργο το οποίο έχουν αναλάβει και εκπροσωπούν την Τριάδα μόνο στις λειτουργίες εκείνες για τις οποίες έχουν εξαστομικευθεί.

10:6.17 Οι Αρχαίοι των Ημερών και οι Τριαδικής προέλευσης συνεργάτες τους διανέμουν την δίκαιη κρίση της υπέρτατης δικαιοσύνης στα επτά υπερσύμπαντα. Στο κεντρικό σύμπαν παρόμοιες λειτουργίες υπάρχουν μόνο σε θεωρητικό επίπεδο. Εκεί, η δικαιοσύνη είναι αυταπόδεικτη σε τελειότητα και η τελειότητα της Χαβόνα αποκλείει κάθε πιθανότητα δυσαρμονίας.

10:6.18 Η δικαιοσύνη αποτελεί τη συλλογική έννοια του ορθού. Το έλεος είναι η ατομική της έκφραση. Το έλεος είναι ιδιότητα της αγάπης. Ακρίβεια χαρακτηρίζει τη λειτουργία του νόμου. Η θεία κρίση είναι η ψυχή της δικαιοσύνης, η οποία πάντα συνάδει με τη δικαιοσύνη της Αγίας Τριάδας, πάντα εκπληρώνει τις επιταγές της θείας αγάπης του Θεού. Όταν γίνουν πλήρως αντιληπτές και απόλυτα κατανοητές, η δίκαιη κρίση της Αγίας Τριάδας και η ελεήμων αγάπη του Πατέρα του Σύμπαντος συμπίπτουν. Ο άνθρωπος, ωστόσο, δεν μπορεί να κατανοήσει πλήρως τη θεία δικαιοσύνη. Έτσι, λοιπόν, στην Αγία Τριάδα, όπως μπορεί να την αντιληφθεί ο άνθρωπος, οι προσωπικότητες του Πατέρα, του Υιού και του Πνεύματος

έχουν προσαρμοσθεί ώστε να συντονίζουν την προσφορά της αγάπης και την λειτουργία του νόμου μέσα στα εμπειρικά σύμπαντα του χρόνου.

7. Ο ΥΠΕΡΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡΤΑΤΟΥ

10:7.1 Το Πρώτο, το Δεύτερο και το Τρίτο Πρόσωπο του Θείου είναι ίσα μεταξύ τους, ουσιαστικά είναι ένας. «Ο Κύριος και Θεός μας είναι ο Μοναδικός Θεός.» Υπάρχει τελειότητα στην επιδίωξη και αρμονία στην εκτέλεση στη θεία Τριάδα των αιώνιων Θεοτήτων. Ο πατέρας, ο Υιός και ο Συνδεδεμένος Δρων είναι αληθείς και κατά τρόπο θείο, ένας. Αληθώς εγράφη ότι, «Είμαι ο πρώτος, είμαι ο έσχατος και δεν υπάρχει Θεός πλην εμού.»

10:7.2 Όπως αντιμετωπίζει τα θέματα αυτά ο θνητός, από το πεπερασμένο του επίπεδο, η Αγία Τριάδα του Παραδείσου, όπως και το Υπέρτατο Ον, αναφέρονται μόνο στο σύνολο – στο σύνολο των πλανητών, στο ολικό σύμπαν, το ολικό υπερσύμπαν, το ολικό μέγα σύμπαν. Η συνολική αυτή θέση υφίσταται επειδή η Αγία Τριάδα αποτελεί το σύνολο του Θείου, αλλά και για πολλούς άλλους λόγους.

10:7.3 Το Υπέρτατο Ον είναι ορισμένες φορές κάτι λιγότερο και ορισμένες άλλες κάτι διαφορετικό από την Αγία Τριάδα που λειτουργεί στα πεπερασμένα σύμπαντα. Μέσα σε ορισμένα, όμως, πλαίσια και κατά τον παρόντα χρόνο της ατελούς εξατομίκευσης της δύναμης η εξελικτική αυτή Θεότητα πράγματι φαίνεται ότι αντανακλά τη θέση της Αγίας Τριάδας του Υπέρτατου. Ο πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα δεν λειτουργούν ατομικά μαζί με το Υπέρτατο Ον, κατά τη διάρκεια, όμως, της παρούσης συμπαντικής περιόδου, συνεργάζονται μαζί του ως η Αγία Τριάδα. Κατανοούμε ότι διατηρούν μία παρόμοια σχέση και προς το Απώτατο. Συχνά αναρωτιόμαστε πάνω στο ποια θα είναι η προσωπική σχέση μεταξύ των Παραδείσιων θεοτήτων και του Θεού του Υψίστου, όταν θα έχει τελικά εξελιχθεί, αλλά δεν το γνωρίζουμε στ' αλήθεια.

10:7.4 Δεν μπορούμε να θεωρήσουμε τον υπερέλεγχο του Υπέρτατου απολύτως προβλέψιμο. Επιπλέον, αυτή η μη-προβλεψιμότητα φαίνεται ότι χαρακτηρίζεται από κάποια αναπτυξιακή ατέλεια, χαρακτηριστικό, αναμφίβολα, της ατέλειας του Υπέρτατου και της ατέλειας της πεπερασμένης αντίδρασης της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου.

10:7.5 Ο θνητός νους μπορεί να σκεφθεί αμέσως χίλια και ένα πράγματα – καταστροφικά φυσικά συμβάντα, φοβερά ατυχήματα, τρομακτικές καταστροφές, επώδυνες ασθένειες και παγκόσμιες θεομηνίες – και αναρωτιέται γιατί οι δοκιμασίες αυτές να συσχετίζονται με την άγνωστη τακτική της πιθανής αυτής δραστηριότητας του Υπέρτατου Όντος. Ειλικρινά, δεν το γνωρίζουμε. Δεν είμαστε στ' αλήθεια σίγουροι. Σίγουρα, όμως, παρατηρούμε ότι, με την πάροδο του χρόνου, όλες αυτές οι δυσχερείς και κατά το μάλλον, ή ήττον μυστηριώδεις καταστάσεις πάντα καταλήγουν στο καλό και την πρόοδο των συμπάντων. Είναι ίσως το γεγονός ότι οι συνθήκες της ύπαρξης και οι ανεξήγητες μεταστροφές της ζωής είναι όλες συνυφασμένες σ' ένα λογικό σχέδιο μεγάλης αξίας, υπό τη λειτουργία του Υπέρτατου και τον υπερέλεγχο της Αγίας Τριάδας.

10:7.6 Ως υιός του Θεού μπορείτε να διακρίνετε την ατομική ιδιότητα της αγάπης σε όλα τα έργα του θεού του Πατέρα. Δεν θα μπορείτε όμως πάντα να κατανοείτε πόσα από τα συμπαντικά έργα της Αγίας Τριάδας γίνονται για το καλό των θνητών πλασμάτων στους εξελικτικούς κόσμους του σύμπαντος. Στην πρόοδο της αιωνιότητας τα έργα της Αγίας Τριάδας θα αποκαλυφθούν όλα ως σημαντικά και συνετά, ωστόσο δεν φαίνονται πάντα έτσι στα πλάσματα του χρόνου.

8. Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΕΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ

10:8.1 Πολλές αλήθειες και γεγονότα που αναφέρονται στην Αγία Τριάδα του Παραδείσου μπορούν μόνο εν μέρει να γίνουν κατανοητά από την αναγνώριση μιας λειτουργίας η οποία υπερβαίνει το πεπερασμένο.

10:8.2 Δεν θα ήταν συνετό να μιλήσουμε για τις λειτουργίες της Αγίας Τριάδας του Απώτατου, είναι δυνατόν, όμως, να αποκαλυφθεί ότι ο Θεός ο Απώτατος είναι η εκδήλωση της Αγίας Τριάδας, όπως αυτή γίνεται κατανοητή από όσους κάνουν την υπέρβαση. Τείνουμε να πιστεύουμε ότι η ενοποίηση του κύριου σύμπαντος είναι η τελική έκβαση της δράσης του Απώτατου και πιθανόν αντανάκλαση ορισμένων, αλλά όχι όλων, φάσεων του υπερελέγχου της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. το Απώτατο είναι μία περιορισμένη εκδήλωση της Αγίας Τριάδας εν σχέσει προς το ενδιάμεσο μόνο υπό την έννοια ότι με τον τρόπο αυτό το Υπέρτατο εκπροσωπεί εν μέρει την Αγία Τριάδα εν σχέσει προς το πεπερασμένο και το ενδιάμεσο.

10:8.4 Ενώ δεν υπάρχει ένα μεμονωμένο πρόσωπο εκ των Θεοτήτων του Παραδείσου το οποίο να πληροί κάθε Θεία δυναμική, συλλογικά και τα τρία πρόσωπα την πληρούν. Τρία άπειρα πρόσωπα φαίνεται να αποτελούν τον ελάχιστο αριθμό των υπάρξεων οι οποίες απαιτούνται για να ενεργοποιήσουν την προ-ατομική και υπαρξιακή δυναμική της συνολικής Θεότητας – του Θείου Απόλυτου.

10:8.5 Γνωρίζουμε τον Πατέρα του Σύμπαντος, τον Αιώνιο Υιό και το Άπειρο Πνεύμα ως άτομα, δεν γνωρίζουμε όμως προσωπικά το Θείο Απόλυτο. Αγαπώ και λατρεύω τον θεό τον Πατέρα. Σέβομαι και τιμώ το Απόλυτο Θείο.

10:8.6 Ταξίδεψα κάποτε σ' ένα σύμπαν όπου κάποια ομάδα πλασμάτων δίδασκε ότι οι εσχατολόγοι, στην αιωνιότητα θα γίνονταν τελικά παιδιά του Θείου Απόλυτου. Είμαι ωστόσο απρόθυμος να δεχθώ τη λύση αυτή για το μυστήριο που περιβάλλει το μέλλον των εσχατολόγων.

10:8.7 Τα Σώματα της Τελικότητας περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τους θνητούς εκείνους το χρόνου και του διαστήματος οι οποίοι κατέκτησαν την τελειότητα σε ό,τι αφορά τη Θεία βούληση. Ως πλάσματα και μέσα στα όρια των ικανοτήτων των πλασμάτων γνωρίζουν αληθώς και πλήρως το Θεό. Έχοντας με τον τρόπο αυτό διαπιστώσει ότι ο θεός είναι ο Πατέρας όλων των πλασμάτων οι εσχατολόγοι αυτοί πρέπει ορισμένες φορές ν' αρχίσουν την αναζήτηση ενός υπερ-πεπερασμένου Πατέρα. Η αναζήτηση όμως αυτή εμπεριέχει την κατανόηση της ενδιάμεσης φύσης των απώτατων ιδιοτήτων και χαρακτηριστικών του Πατέρα του Παραδείσου. Η αιωνιότητα θα αποκαλύψει εάν ένα παρόμοιο επίτευγμα είναι εφικτό, είμαστε όμως πεπεισμένοι, έστω και αν οι εσχατολόγοι κατανοήσουν την απώτατη αυτή ποιότητα του θείου, ότι δεν θα μπορέσουν να φθάσουν τα υπερ-απώτατα επίπεδα του απόλυτου Θείου.

10:8.8 Είναι ίσως πιθανόν ότι οι εσχατολόγοι θα φθάσουν, εν μέρει το Θείο Απόλυτο, ακόμη όμως και αν το φθάσουν, το πρόβλημα του Συμπαντικού Απόλυτου θα συνεχίσει στους αιώνες των αιώνων να διεγείρει την περιέργεια, να προκαλεί αμηχανία, να μπερδεύει και να προκαλεί τους ανεπισσώμενους και προοδεύοντες εσχατολόγους, διότι αντιλαμβανόμαστε ότι το απροσμέτρητο των κοσμικών σχέσεων του Συμπαντικού Απόλυτου θα τείνει να αναπτύσσεται συμμετρικά, καθώς τα υλικά σύμπαντα και η πνευματική τους διαχείριση συνεχίζουν να επεκτείνονται.

10:8.9 Μόνο η έννοια του απείρου μπορεί να αποκαλύψει τον Πατέρα-Απόλυτο.

10:8.10[Υποστηρίχθηκε από έναν Συμπαντικό Σύμβουλο που ενεργεί εξουσιοδοτημένος από τους Αρχαίους των Ημερών που κατοικούν στην Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 11

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

11:0.1 Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ είναι το αιώνιο κέντρο του σύμπαντος των συμπάντων και ο μόνιμος τόπος του Συμπαντικού Πατέρα, του Αιώνιου Υιού, του Απειρου Πνεύματος, και των θεϊκών συντονιστών και συνεργατών τους. Αυτή η κεντρική Νησίδα είναι το πιο οργανωμένο σώμα κοσμικής πραγματικότητας σε όλο το κύριο σύμπαν. Ο Παράδεισος είναι τόσο υλική σφαίρα όσο και πνευματική κατοικία. Όλα τα νοήμονα δημιουργήματα του Συμπαντικού Πατέρα κατοικούν σε υλικές κατοικίες· έτσι λοιπόν, και το απόλυτο κέντρο ελέγχου πρέπει επίσης να είναι υλικό, κυριολεκτικά. Και πάλι θα έπρεπε να επαναληφθεί ότι τα πνευματικά πράγματα και τα πνευματικά όντα είναι πραγματικά.

11:0.2 Η υλική ομορφιά του Παραδείσου βρίσκεται στο μεγαλείο της φυσικής του τελειότητας· το μεγαλείο του Νησιού του Θεού αποκαλύπτεται από τα υπέροχα νοητικά επιτεύγματα και την νοητική ανάπτυξη των κατοίκων του· η δόξα του κεντρικού Νησιού επιδεικνύεται στο άπειρο χάρισμα της προσωπικότητας του θείου πνεύματος—το φως της ζωής. Αλλά τα βάθη του πνευματικού κάλους και τα θαύματα αυτού του μεγαλειώδους συνόλου είναι εντελώς άπιαστα για την αντίληψη του περιορισμένου νου των υλικών πλασμάτων. Τη δόξα και τη πνευματική λαμπρότητα της θεϊκής κατοικίας είναι αδύνατον να τη συλλάβει ο θνητός νους. Ο Παράδεισος είναι από την αιωνιότητα· δεν υπάρχουν ούτε αρχεία, ούτε παραδόσεις, που να αφορούν την προέλευση αυτού του πυρηνικού Νησιού του Φωτός και της Ζωής.

1. Η ΘΕΪΚΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ

11:1.1 Ο Παράδεισος εξυπηρετεί πολλούς σκοπούς στη διοίκηση των συμπαντικών βασιλείων, αλλά για τις δημιουργημένες υπάρξεις υφίσταται κυρίως ως η κατοικία της Θεότητας. Η προσωπική παρουσία του Συμπαντικού Πατέρα κατοικεί στο κέντρο της ανώτερης επιφάνειας αυτής της σχεδόν κυκλικής, αλλά όχι σφαιρικής, κατοικίας των Θεοτήτων. Η Παραδείσια παρουσία του Συμπαντικού Πατέρα περιβάλλεται άμεσα από την προσωπική παρουσία του Αιώνιου Υιού, ενώ και οι δύο περιβάλλονται από την ανείπωτη δόξα του Απειρου Πνεύματος.

11:1.2 Ο Θεός κατοικεί, κατοικούσε και πάντα θα κατοικεί σ' αυτήν την ίδια κεντρική και αιώνια κατοικία. Πάντα τον βρίσκαμε εκεί και πάντα εκεί θα τον βρίσκουμε. Ο Συμπαντικός Πατέρας είναι κοσμικά επικεντρωμένος, πνευματικά προσωποποιημένος και γεωγραφικά κάτοικος σε αυτό το κέντρο του σύμπαντος των συμπάντων.

11:1.3 Όλοι γνωρίζουμε την άμεση πορεία που πρέπει να ακολουθήσουμε για να βρούμε τον Συμπαντικό Πατέρα. Δεν μπορείτε να καταλάβετε πολλά για τη θεϊκή κατοικία εξαιτίας της μεγάλης απόστασής της από σας και της απεραντοσύνης του διαστήματος που παρεμβάλλεται, αλλά αυτοί που είναι ικανοί να αντιληφθούν την έννοια αυτών των τεραστίων αποστάσεων γνωρίζουν την τοποθεσία και την κατοικία του Θεού με τέτοια βεβαιότητα όπως γνωρίζουν την τοποθεσία της Νέας Υόρκης, του Λονδίνου, της Ρώμης ή της Σιγκαπούρης, πόλεις που βρίσκονται στην Ουράνια. Αν είσαι έξυπνος πλοηγός, εφοδιασμένος με πλοίο, χάρτες, και πυξίδα, θα μπορούσες σίγουρα να βρεις αυτές τις πόλεις. Κατά τον ίδιο τρόπο, αν είχες το χρόνο και τα μέσα να περάσεις, αν ήσουν πνευματικά προικισμένος, και είχες την απαραίτητη καθοδήγηση, θα μπορούσες να πιλοτάρεις από σύμπαν σε σύμπαν και από περιφέρεια σε περιφέρεια, πάντα ταξιδεύοντας

προς τα μέσα, μέσα από τα αστρικά βασίλεια, μέχρι που στο τέλος θα μπορούσες να σταθείς ενώπιον της κεντρικής λάμψης της πνευματικής δόξας του Συμπαντικού Πατέρα. Αν είσαι εφοδιασμένος με όλα τα απαραίτητα για το ταξίδι, είναι το ίδιο δυνατόν να βρεις την προσωπική παρουσία του Θεού στο κέντρο όλων των πραγμάτων, όσο το να βρεις τις μακρινές πόλεις του δικού σου πλανήτη. Το ότι δεν έχεις επισκεφτεί αυτά τα μέρη δεν ανασκευάζει καθόλου την πραγματικότητα της ύπαρξης αυτών των τόπων. Το ότι τόσο λίγα από τα συμπαντικά πλάσματα έχουν βρει τον Θεό στον Παράδεισο με κανένα τρόπο δεν ανασκευάζει την πραγματικότητα της ύπαρξής του ούτε την πραγματικότητα του πνευματικού του προσώπου στο κέντρο όλων των πραγμάτων.

11:1.4 Ο Πατέρας πάντα θα βρίσκεται σ' αυτήν την κεντρική τοποθεσία. Αν ποτέ μετακινιόταν θα επισπεύδετο συμπαντικό πανδαιμόνιο, γιατί όλες οι συμπαντικές δυνάμεις από άκρη σε άκρη της δημιουργίας συγκλίνουν προς αυτό το κέντρο κατοικίας με τη δύναμη της βαρύτητας. Είτε χαράξουμε πορεία προς τα πίσω στο κύκλωμα προσωπικότητας μέσα από τα σύμπαντα, ή ακολουθήσουμε τις ανερχόμενες προσωπικότητες καθώς ταξιδεύουν προς τον Πατέρα· είτε πορευτούμε πάνω στις γραμμές της υλικής βαρύτητας προς τον κάτω Παράδεισο ή ακολουθήσουμε τους βίαιους κύκλους της κοσμικής δύναμης· είτε πορευτούμε πάνω στις γραμμές της πνευματικής βαρύτητας προς τον Αιώνιο Υιό ή ακολουθήσουμε την προς το εσωτερικό ομαδική πορεία των Παραδείσιων Υιών του Θεού· είτε πορευτούμε πάνω στα κυκλώματα του νου ή ακολουθήσουμε τα τρισεκατομμύρια των τρισεκατομμυρίων ουράνιων υπάρξεων που ξεπηδούν από το Άπειρο Πνεύμα—με οποιαδήποτε από αυτές τις υποθέσεις ή με όλες μαζί, οδηγούμαστε κατευθείαν πίσω στην παρουσία του Πατέρα, στην κεντρική του κατοικία. Εδώ ο Θεός προσωπικά, κυριολεκτικά και πραγματικά είναι παρών. Και από την άπειρη ύπαρξή του εκεί αναβλύζουν τα ξέχυλα ποτάμια της ζωής, της ενέργειας, και της προσωπικότητας σε όλα τα σύμπαντα.

2. Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

11:2.1 Εφόσον ρίξατε μια πρώτη ματιά στην απεραντοσύνη του υλικού σύμπαντος που είναι ορατό ακόμα και από την δικιά σας αστρονομική τοποθεσία, την διαστημική σας θέση στα αστρικά συστήματα, θα έπρεπε τώρα να σας είναι προφανές ότι ένα τέτοιο τεράστιο υλικό σύμπαν πρέπει και να έχει μια επάξια πρωτεύουσα, ένα αρχηγείο ανάλογο με την επιβλητικότητα και την απεραντοσύνη του συμπαντικού Κυβερνήτη όλης αυτής της αχανούς και απέραντης δημιουργίας των υλικών βασιλείων και των ζωντανών υπάρξεων.

11:2.2 Σε μορφή ο Παράδεισος διαφέρει από τα κατοικημένους διαστημικούς πλανήτες: δεν είναι σφαιρικός. Είναι σίγουρα ελλειπτικός, με την από βορά προς Νότο διάμετρο κατά ένα έκτο μακρύτερη από την διάμετρο από ανατολή προς δύση. Η κεντρική Νησίδα είναι κυρίως επίπεδη, και η απόσταση από την άνω επιφάνεια ως την κάτω είναι ένα δέκατο της διαμέτρου από ανατολή προς δύση.

11:2.3 Αυτές οι διαφορές στις διαστάσεις, σε σχέση με την στάσιμη κατάστασή του και την μεγαλύτερη εξωτερική πίεση ενεργειακής ισχύος στο βόρειο άκρο της Νησίδας, κάνουν δυνατή την δημιουργία απόλυτης κατεύθυνσης στο κύριο σύμπαν.

11:2.4 Το κεντρικό Νησί χωρίζεται γεωγραφικά σε τρεις τομείς δραστηριότητας:

11:2.51. Τον Άνω Παράδεισο

11:2.62. Τον Περιφερειακό Παράδεισο

11:2.73. Τον Κάτω Παράδεισο

11:2.⁸ Ονομάζουμε την επιφάνεια του Παραδείσου που καταλαμβάνεται με δραστηριότητες προσωπικότητας, άνω πλευρά, και την αντίθετη επιφάνεια, κάτω πλευρά. Η περιφέρεια του Παραδείσου είναι για δραστηριότητες που δεν είναι σκέτα προσωπικές ή μη προσωπικές. Η Τριάδα φαίνεται ότι καταλαμβάνει το προσωπικό ή άνω επίπεδο, το Τέλειο Απόλυτο το κάτω ή απροσωπικό επίπεδο. Πολύ δύσκολα αντιλαμβανόμαστε το Τέλειο Απόλυτο σαν πρόσωπο, αλλά θεωρούμε ότι η λειτουργική διαστημική παρουσία αυτού του Απόλυτου επικεντρώνεται στον κάτω Παράδεισο.

11:2.⁹ Το αιώνιο Νησί αποτελείται από μια μορφή υλοποίησης—στάσιμα συστήματα πραγματικότητας. Αυτή η κυριολεκτική ουσία του Παραδείσου είναι ένας ομογενής οργανισμός διαστημικής δυναμικότητας που δεν βρίσκεται πουθενά αλλού σε όλο το σύμπαν των συμπάντων. Έχει πάρει πολλά ονόματα σε διάφορα σύμπαντα, και οι Μελχισεδέκ του Νέβαδον εδώ και πολύ καιρό το έχουν ονομάσει «αμψολούτουμ». Αυτό το πηγαίο υλικό του Παραδείσου δεν είναι ούτε ζωντανό ούτε νεκρό· είναι η αρχική μη πνευματική έκφραση της Πρώτης Πηγής και Κέντρου· είναι ο «Παράδεισος», και ο Παράδεισος δεν έχει αντίγραφο.

11:2.¹⁰ Φαίνεται σε μας ότι η Πρώτη Πηγή και Κέντρο έχει συγκεντρώσει όλο το απόλυτο δυναμικό για κοσμική πραγματικότητα στον Παράδεισο σαν μέρος της τεχνικής του για αυτό-απελευθέρωση από τους περιορισμούς του άπειρου, σαν μέσο που κάνει δυνατή τη δημιουργία του υπο-άπειρου, ακόμα και του χωρο-χρόνου. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ο Παράδεισος είναι χωρο-χρόνος περιορισμένος μόνο και μόνο επειδή το σύμπαν των συμπάντων περιλαμβάνει αυτές τις ιδιότητες. Ο Παράδεισος υπάρχει χωρίς χρόνο και δεν έχει τοποθεσία στο διάστημα.

11:2.¹¹ Με απλά λόγια: το διάστημα ξεκινά ακριβώς κάτω από τον κάτω Παράδεισο· ο χρόνος ακριβώς πάνω από τον Άνω Παράδεισο. Ο χρόνος, όπως τον αντιλαμβάνεστε, δεν είναι χαρακτηριστικό της ύπαρξης του Παραδείσου, παρόλο που οι πολίτες του κεντρικού Νησιού είναι απόλυτοι γνώστες της μη χρονικής ακολουθίας των γεγονότων. Η κίνηση δεν είναι χαρακτηριστικό έμφυτο του Παραδείσου· είναι εκούσια. Αλλά η έννοια της απόστασης, ακόμα και της απόλυτης, έχει μεγάλη σημασία αφού μπορεί να εφαρμοστεί σε σχετικές τοποθεσίες του Παραδείσου. Ο Παράδεισος είναι μη διαστημικός -«άχωρος»· γι αυτό οι περιοχές του είναι απόλυτες και γι αυτό χρήσιμες κατά πολλούς τρόπους που ο θνητός νους δεν μπορεί να συλλάβει.

3. Ο ΑΝΩ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

11:3.¹ Στον άνω Παράδεισο υπάρχουν τρεις μεγάλες σφαίρες δραστηριότητας, η «παρουσία της Θεότητας», η «Πανάγια Σφαίρα», και η «Ιερή περιοχή». Η τεράστια περιοχή που περιβάλλει άμεσα την παρουσία των Θεοτήτων έχει τεθεί κατά μέρος σαν η Πανάγια Σφαίρα και φυλάσσεται για λειτουργίες λατρείας, τριαδικοποίησης, και ανώτερης πνευματικής επίτευξης. Δεν υπάρχουν υλικές δομές ούτε σκέτες νοητικές δημιουργίες σ' αυτήν την ζώνη· δεν θα μπορούσαν να υπάρχουν εκεί. Θα ήταν ανώφελο να προσπαθήσω να περιγράψω στον ανθρώπινο νου την θεία φύση και το απείρου κάλους μεγαλείο της Πανάγιας Σφαίρας του Παραδείσου. Αυτό το βασίλειο είναι εξ ολοκλήρου πνευματικό, και εσείς είσατε σχεδόν εξ ολοκλήρου υλικοί. Μια εντελώς πνευματική πραγματικότητα, για μια εντελώς υλική ύπαρξη, είναι προφανώς ανύπαρκτη.

11:3.2 Ενώ δεν υπάρχουν φυσικές υλοποιήσεις στην περιοχή την Πανάγια, υπάρχουν άφθονα αναμνηστικά των υλικών ημερών σας στους τομείς της Ιερής Χώρας και ακόμα περισσότερα στις γεμάτες αναμνήσεις ιστορικές περιοχές του περιφερειακού Παράδεισου.

11:3.3 Η Ιερή Περιοχή, το απόμερο ή κατοικημένο τμήμα, διαιρείται σε επτά συγκεντρωτικές ζώνες. Ο Παράδεισος μερικές φορές αποκαλείται «ο Οίκος του Πατέρα» εφόσον είναι η αιώνια κατοικία του, και αυτές οι επτά ζώνες συχνά ονομάζονται «τα Παραδείσια αρχοντικά του Πατέρα». Η εσωτερική ή πρώτη ζώνη καταλαμβάνεται από τους Πολίτες του Παραδείσου και τους ιθαγενείς της Χαβόνα που μπορεί να τύχει να κατοικούν στον Παράδεισο. Η επόμενη ή δεύτερη ζώνη είναι η κατοικημένη περιοχή των ιθαγενών των επτά υπερσμπάντων του χωροχρόνου. Αυτή η δεύτερη ζώνη υποδιαιρείται σε επτά τεράστια τμήματα, το Παραδείσιο σπίτι των πνευματικών όντων και των ανερχόμενων πλασμάτων που προέρχονται από τα σύμπαντα της εξελικτικής προόδου. Ο καθένας από αυτούς τους τομείς είναι αποκλειστικά αφιερωμένος στην ευημερία και πρόοδο των προσωπικοτήτων ενός και μόνο υπερσύμπαντος, αλλά αυτές οι ευκολίες είναι σχεδόν απεριόριστα πέρα από τις απαιτήσεις των παρόντων επτά υπερσμπάντων.

11:3.4 Κάθε ένας από τους επτά τομείς του Παραδείσου υποδιαιρείται σε κατοικήσιμες μονάδες κατάλληλες για την στέγαση των αρχηγίων ενός δισεκατομμυρίου από ένδοξες ατομικές ομάδες εργασίας. Χίλιες από αυτές τις μονάδες αποτελούν ένα τμήμα. Εκατό χιλιάδες τμήματα ισοδυναμούν με μια συνάθροιση. Δέκα εκατομμύρια συναθροίσεις αποτελούν μια συνέλευση. Ένα δισεκατομμύριο συνελεύσεις κάνουν μια μεγάλη μονάδα. Και αυτή η ανερχόμενη σειρά συνεχίζει μέσα από την δεύτερη μεγάλη μονάδα, την τρίτη, και ούτω καθεξής έως την έβδομη μεγάλη μονάδα. Και επτά από τις μεγάλες μονάδες κάνουν την κύρια μονάδα, και επτά από τις κύριες μονάδες αποτελούν μια ανώτερη μονάδα και έτσι, κατά επτά οι ανερχόμενες σειρές επεκτείνονται μέσα από τις ανώτερες, υπερανώτερες, ουράνιες, υπερουράνιες, μέχρι τις υπέρτατες μονάδες. Αλλά ακόμα και αυτό δεν αξιοποιεί όλο τον διαθέσιμο χώρο. Αυτός ο ιλιγγιώδης αριθμός ονομασιών κατοικήσιμων περιοχών στον Παράδεισο, ένας αριθμός υπεράνω της δικής σας αντίληψης, καταλαμβάνει πολύ λιγότερο από ένα τοις εκατό της καθορισμένης περιοχής της Ιερής Χώρας. Υπάρχει ακόμα πολύς χώρος για εκείνους που βρίσκονται στο ταξίδι τους προς το εσωτερικό, ακόμα και για εκείνους που δεν θα ξεκινήσουν την αναρρίχσή τους προς τον Παράδεισο ούτε στον αιώνα τον άπαντα.

4. Ο ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

11:4.1 Το κεντρικό Νησί τελειώνει απότομα στην περιφέρεια, αλλά το μέγεθός του είναι τόσο τεράστιο ώστε αυτή το τέρμα είναι σχετικά δυσδιάκριτο από οποιαδήποτε καθορισμένη περιοχή. Η περιφερειακή επιφάνεια του Παραδείσου καταλαμβάνεται εν μέρει, από τα πεδία προσγείωσης και αποστολής των διαφόρων ομάδων πνευματικών προσωπικοτήτων. Εφόσον οι αδιαπέραστες διαστημικές ζώνες σχεδόν προσκρούουν στην περιφέρεια, όλες οι μεταφορές προσωπικοτήτων που προορίζονται για τον Παράδεισο προσεδαφίζονται σε αυτά τα μέρη. Ούτε ο άνω ούτε ο κάτω Παράδεισος είναι προσιτοί για τους μεταφορείς σουπερναφίμ ή άλλου τύπου διερχομένων.

11:4.2 Τα Επτά Κύρια Πνεύματα έχουν τις προσωπικές θέσεις ισχύος και εξουσίας στις επτά σφαίρες του Πνεύματος, που κινούνται κυκλικά γύρω από τον Παράδεισο στο χώρο ανάμεσα στις λαμπερές τροχιές του Υιού και στο εσωτερική περιφέρεια των κόσμων της Χαβόνα, αλλά κρατούν και αρχηγεία εστιακής ισχύος στην περιφέρεια του Παραδείσου. Εδώ οι παρουσίες των Επτά Διευθυντών Υπέρτατης Δύναμης που κινούνται αργά

υποδεικνύουν την τοποθεσία των επτά ενεργειακών σταθμών για τις Παραδείσιες ενέργειες που κατευθύνονται προς τα επτά υπερσύνπαντα..

11:4.3 Εδώ στον περιφερειακό Παράδεισο βρίσκονται οι τεράστιες περιοχές ιστορικών και προφητικών εκθεμάτων που έχουν ανατεθεί στους Δημιουργούς Υιούς, αφιερωμένες στα τοπικά σύνπαντα του χρόνου και του χώρου. Υπάρχουν τώρα επτά τρισεκατομμύρια από τέτοιες ιστορικές περιοχές είτε σε λειτουργία, είτε σε εφεδρεία, αλλά όλες μαζί καταλαμβάνουν μόνο περίπου το τέσσερα τα εκατό αυτού του τμήματος της περιφερειακής περιοχής της προορισμένης γι αυτόν το σκοπό. Συμπεραίνουμε ότι αυτά τα τεράστια αποθέματα ανήκουν σε δημιουργίες που κάποια στιγμή θα τοποθετηθούν πέρα από τα σύνορα των παρόντων γνωστών και κατοικημένων επτά υπερσυνμπάντων.

11:4.4 Αυτό το τμήμα του Παραδείσου που είναι προορισμένο για την χρήση των υπαρχόντων συνμπάντων καταλαμβάνεται μόνο κατά ένα έως τέσσερα τα εκατό, ενώ η περιοχή που προορίζεται γι αυτές τις δραστηριότητες είναι τουλάχιστον ένα εκατομμύριο φορές μεγαλύτερη από 'ότι χρειάζεται για τέτοιους σκοπούς. Ο Παράδεισος είναι αρκετά μεγάλος για να για να στεγάσει τις δραστηριότητες μιας σχεδόν άπειρης δημιουργίας.

11:4.5 Αλλά θα ήταν μάταιο να προσπαθήσω να σας περιγράψω περισσότερο τις λαμπρές ομορφίες του Παραδείσου. Πρέπει να περιμένετε, και να ανέρχεστε όσο περιμένετε, γιατί στ'αλήθεια « Τα μάτια δεν έχουν δει, ούτε τα αυτιά ποτέ ακούσει, ούτε ο θνητός νους έχει ποτέ διανοηθεί, τι έχει ετοιμάσει ο Συμπαντικός Πατέρας γι αυτούς που θα επιζήσουν από την ζωή της σάρκας στους κόσμους του χωροχρόνου.»

5. Ο ΚΑΤΩ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

11:5.1 Όσον αφορά τον κάτω Παράδεισο γνωρίζουμε μόνο ότι έχει αποκαλυφθεί οι προσωπικότητες δεν διαμένουν εκεί. Δεν έχει καμία σχέση με τις υποθέσεις των πνευματικών διανοιών, ούτε λειτουργεί εκεί η Απόλυτη Θεότητα. Έχουμε πληροφορηθεί ότι όλα τα κυκλώματα φυσικής ενέργειας και κοσμικής ισχύος προέρχονται από τον κάτω Παράδεισο, και ότι είναι φτιαγμένος κατά τον ακόλουθο τρόπο:

11:5.21. Κάτω ακριβώς από την τοποθεσία της Τριάδας, στο κεντρικό τμήμα του κάτω Παραδείσου, βρίσκεται η άγνωστη Ζώνη του Άπειρου.

11:5.32. Αυτή η ζώνη περιβάλλεται άμεσα από μια ανώνυμη περιοχή.

11:5.43. Τις εξωτερικές παρυφές της κάτω επιφάνειας, καταλαμβάνει μια περιοχή που έχει κυρίως να κάνει με χωρητική δυναμικότητα και ενεργειακή ισχύ. Οι δραστηριότητες αυτού του τεράστιου ενεργειακού ελλειπτικού κέντρου ισχύος δεν ταυτίζονται με τις γνωστές λειτουργίες καμιάς τριαδικότητας, αλλά το αρχέγονο φορτίο ισχύος του διαστήματος φαίνεται ότι επικεντρώνεται σε αυτήν την περιοχή. Το κέντρο αποτελείται από τρεις συγκεντρωτικές ελλειπτικές ζώνες: Η πιο εσωτερική είναι το εστιακό σημείο των δραστηριοτήτων ενεργειακής ισχύος του ίδιου του Παραδείσου η πιο εξωτερική μπορεί να ταυτίζεται με τις λειτουργίες του Τέλειου Απόλυτου, αλλά δεν είμαστε βέβαιοι για την διαστημική λειτουργία της ενδιάμεσης ζώνης.

11:5.5 Η «εσωτερική ζώνη» αυτού του κέντρου ισχύος φαίνεται ότι λειτουργεί σαν γιγάντια καρδιά της οποίας οι παλμοί στέλνουν κύματα ρεύματος στα εξωτερικά όρια του φυσικού διαστήματος. Κατευθύνει και τροποποιεί ενέργειες ισχύος αλλά δεν τις οδηγεί. Η παρουσία βαρύτητας αυτής της πρωταρχικής δύναμης είναι σίγουρα μεγαλύτερη στο βόρειο άκρο του κέντρου του Παραδείσου από ότι στις νότιες περιοχές αυτή είναι μια ομοιόμορφα

καταγραμμένη διαφορά. Η μητρική διαστημική δύναμη φαίνεται να κυλά προς τα μέσα στο νότο και προς τα έξω στο βορρά μέσα από την λειτουργία κάποιου άγνωστου συστήματος κυκλώματος που ασχολείται με την διάδοση της ενεργειακής ισχύος. Πότε –πότε παρατηρούνται επίσης διαφορές στις πιέσεις ανατολής- δύσης. Οι δυνάμεις που απορρέουν από αυτήν την ζώνη δεν ανταποκρίνονται σε παρατηρήσιμη φυσική βαρύτητα αλλά υπακούουν πάντα στην βαρύτητα του Παραδείσου.

11:5.6 «Η ενδιάμεση ζώνη» του κέντρου ισχύος περιβάλλει άμεσα αυτήν την περιοχή. Αυτή η ενδιάμεση ζώνη φαίνεται να είναι στατική εκτός από το ότι διαστέλλεται και συστέλλεται μέσα από τρεις κύκλους δραστηριότητας. Ο ελάχιστος από αυτούς τους παλμούς είναι κατεύθυνσης ανατολικά- δυτικά, ο επόμενος είναι κατεύθυνσης βόρεια- νότια, ενώ η μεγαλύτερη ροή είναι προς όλες τις κατευθύνσεις, μια γενικευμένη διαστολή και συστολή. Η λειτουργία αυτής της ενδιάμεσης περιοχής δεν έχει ποτέ στα αλήθεια προσδιοριστεί, αλλά πρέπει να είναι κάτι σχετικό με αμοιβαία προσαρμογή ανάμεσα στις εσωτερικές και εξωτερικές ζώνες του κέντρου ισχύος. Πολλοί πιστεύουν ότι η ενδιάμεση ζώνη είναι ο μηχανισμός ελέγχου του μεσοδιαστήματος ή των ήρεμων ζωνών που χωρίζουν τα διαδοχικά διαστημικά επίπεδα του κύριου σύμπαντος, αλλά δεν υπάρχουν μαρτυρίες ή αποκάλυψη που να το επιβεβαιώνουν. Αυτό το συμπέρασμα βγαίνει από την γνώση ότι αυτή η ενδιάμεση περιοχή σχετίζεται κατά κάποιο τρόπο με τον μηχανισμό του αδιαπέραστου διαστήματος του κύριου σύμπαντος.

11:5.7 «Η εξωτερική ζώνη» είναι η μεγαλύτερη και πιο δραστήρια από τις τρεις συγκεντρωτικές και ελλειπτικές ζώνες του άγνωστου διαστημικού δυναμικού. Αυτή η περιοχή είναι το πεδίο αφάνταστων δραστηριοτήτων, το κεντρικό περιφερειακό σημείο των προελεύσεων που πορεύεται προς το διάστημα προς όλες τις κατευθύνσεις μέχρι τα εξωτερικότερα όρια των επτά υπερσυμπάντων και ακόμα πιο πέρα να απλώνεται στους απέραντους ασύλληπτους χώρους του εξώτερου διαστήματος. Αυτή η διαστημική παρουσία είναι εντελώς απρόσωπη παρά το ότι κατά κάποιο μυστικό τρόπο φαίνεται να ανταποκρίνεται έμμεσα στην θέληση και εντολές των άπειρων Θεοτήτων όταν ενεργούν σαν Τριάδα. Αυτή πιστεύεται ότι είναι η κεντρική εστίαση, το κέντρο του Παραδείσου, της διαστημικής παρουσίας του Απεριόριστου Απόλυτου.

11:5.8 Όλες οι μορφές ισχύος και όλες οι φάσεις ενέργειας φαίνεται ότι εσωκυκλώνονται κυκλοφορούν μέσα από τα σύμπαντα και επιστρέφουν ακολουθώντας συγκεκριμένες πορείες. Αλλά με τις αρχές της ενεργοποιημένης ζώνης του Απεριόριστου Απόλυτου φαίνεται ότι είτε πηγαίνει προς τα έξω είτε προς τα μέσα—ποτέ και τα δύο συγχρόνως. Αυτή η εξωτερική ζώνη δονείται με κύκλους γιγαντιαίων διαστάσεων που ο καθένας κρατά αιώνες. Για κάτι περισσότερο από ένα δισεκατομμύριο χρόνια Ουράντιας η διαστημική ισχύς αυτού του κέντρου είναι εξερχόμενη μετά για περίπου το ίδιο χρονικό διάστημα- κάτι περισσότερο από ένα δισεκατομμύριο χρόνια θα είναι εισερχόμενη. Και οι εκδηλώσεις της διαστημικής ισχύος αυτού του κέντρου είναι συμπαντικές προεκτείνονται σε όλο το διαπερασμένο διάστημα.

11:5.9 Όλη η φυσική ισχύς, η ενέργεια, και η ύλη είναι ένα. Όλη η ενεργειακή δύναμη αρχικά προήλθε από τον κάτω Παράδεισο και τελικά θα επιστρέψει εκεί ακολουθώντας την συμπλήρωση της διαστημικής περιοδείας της. Αλλά οι ενέργειες και οι υλικές οργανώσεις του σύμπαντος των συμπάντων στην παρούσα κατάστασή τους, δεν προήλθαν όλες από τον κάτω Παράδεισο το διάστημα είναι η μήτρα πολλών μορφών ύλης και προ-ύλης. Παρόλο που η εξωτερική ζώνη του κέντρου ισχύος του Παραδείσου είναι η πηγή των διαστημικών

ενεργειών, το διάστημα δεν προέρχεται από εκεί. Το διάστημα δεν είναι ισχύς, ενέργεια, ή δύναμη. Ούτε οι παλμοί αυτής της ζώνης εξηγούν την αναπνοή του διαστήματος, αλλά οι εισερχόμενες και εξερχόμενες φάσεις αυτής της ζώνης συγχρονίζονται με την διαστολή και συστολή των κύκλων του διαστήματος διάρκειας δύο δισεκατομμυρίων χρόνων.

6. Η ΑΝΑΠΝΟΗ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

11:6.1 Δεν γνωρίζουμε τον πραγματικό μηχανισμό της αναπνοής του διαστήματος· απλά παρατηρούμε ότι όλο το διάστημα συστέλλεται και διαστέλλεται διαδοχικά. Αυτή η αναπνοή επηρεάζει και την οριζόντια επέκταση του διαπερασμένου διαστήματος και τις οριζόντιες προεκτάσεις του αδιαπέραστου διαστήματος που υπάρχει μέσα στα τεράστια διαστημικά αποθέματα πάνω και κάτω από τον Παράδεισο. Αν προσπαθήσετε να φανταστείτε το σχήμα αυτών των αποθεμάτων, θα μπορούσατε να το παρομοιάσετε με μια κλεψύδρα.

11:6.2 Καθώς τα σύμπαντα της οριζόντιας επέκτασης διαπερασμένου διαστήματος διαστέλλονται, τα αποθέματα της κάθετης επέκτασης του αδιαπέραστου διαστήματος συστέλλονται και αντίστροφα. Υπάρχει μια συμβολή διαπερασμένου και αδιαπέραστου διαστήματος ακριβώς κάτω από τον κάτω Παράδεισο. Και οι δυο τύποι διαστήματος εκεί περνούν μέσα από μεταλλασσόμενα κανάλια ρύθμισης, όπου γίνονται αλλαγές για να κάνουν το διαπερασμένο διάστημα αδιαπέραστο και αντίστροφα στους κοσμικούς κύκλους διαστολής και συστολής.

11:6.3 «Αδιαπέραστο» διάστημα σημαίνει: αδιαπέραστο από εκείνες τις δυνάμεις, ενέργειες, και παρουσίες που είναι γνωστό ότι υπάρχουν στο διαπερασμένο διάστημα. Δεν γνωρίζουμε αν το κάθετο (αποθεματικό) διάστημα είναι προορισμένο να λειτουργεί πάντα σαν εξισοροποιητής του οριζόντιου διαστήματος (σύμπαν)· δεν γνωρίζουμε αν υπάρχει κάποιος δημιουργικός σκοπός όσον αφορά το αδιαπέραστο διάστημα· πραγματικά ξέρουμε πολύ λίγα για τα διαστημικά αποθέματα, απλά γνωρίζουμε ότι υπάρχουν, και ότι αντισταθμίζουν τους κύκλους διαστημικής διαστολής – συστολής του σύμπαντος των συμπτάντων.

11:6.4 Οι κύκλοι διαστημικής αναπνοής επεκτείνονται σε κάθε φάση για κάτι περισσότερο από ένα δισεκατομμύριο χρόνια Ουράνιας. Κατά τη διάρκεια της μιας φάσης τα σύμπαντα διαστέλλονται· την επόμενη φάση συστέλλονται. Το διαπερασμένο διάστημα φτάνει τώρα στην μέση της φάσης συστολής, και έχουμε τις πληροφορίες ότι τα εξωτερικά όρια και των δύο διαστημικών επεκτάσεων, θεωρητικά, απέχουν τώρα το ίδιο από τον Παράδεισο. Τα αποθέματα αδιαπέραστου διαστήματος τώρα διαστέλλονται κάθετα πάνω από τον άνω Παράδεισο και κάτω από τον κάτω Παράδεισο σε τόση απόσταση όση το διαπερασμένο διάστημα του σύμπαντος διαστέλλεται οριζόντια προς τα έξω από τον περιφερειακό Παράδεισο μέχρι ακόμα μακρύτερα κι από το τέταρτο εξώτερο διαστημικό επίπεδο.

11:6.5 Για ένα δισεκατομμύριο χρόνια Ουράνιας τα διαστημικά αποθέματα συστέλλονται ενώ το κύριο σύμπαν και οι δραστηριότητες ισχύος όλου του οριζόντιου διαστήματος διαστέλλονται. Έτσι χρειάζεται κάτι παραπάνω από δύο δισεκατομμύρια Ουρανιανά χρόνια για να συμπληρωθεί ο πλήρης κύκλος διαστολής – συστολής.

7. ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

11:7.1 Το διάστημα δεν υπάρχει σε καμία από τις επιφάνειες του Παραδείσου. Αν κάποιος «κοίταζε» ακριβώς προς τα πάνω από την άνω επιφάνεια του Παραδείσου, δεν θα «έβλεπε» τίποτα άλλο από αδιαπέραστο διάστημα ή να εξέρχεται ή να εισέρχεται, αυτή τη στιγμή να

εισέρχεται. Το διάστημα δεν αγγίζει τον Παράδεισο· μόνο οι ακίνητες «μεσοδιαστημικές ζώνες» έρχονται σε επαφή με το κεντρικό Νησί.

11:7.2 Ο Παράδεισος είναι ο πραγματικά ακίνητος πυρήνας των σχετικά ακίνητων ζωνών που υπάρχουν ανάμεσα στο διαπερασμένο και αδιαπέραστο διάστημα. Γεωγραφικά αυτές οι ζώνες φαίνεται να είναι μια σχετική επέκταση του Παραδείσου, αλλά πιθανόν υπάρχει κάποια κίνηση σε αυτές. Πολύ λίγα γνωρίζουμε γι αυτές, αλλά παρατηρούμε ότι αυτές οι ζώνες ελαττωμένης διαστημικής κίνησης χωρίζουν το διαπερασμένο από το αδιαπέραστο διάστημα. Παρόμοιες ζώνες κάποτε υπήρχαν ανάμεσα στα επίπεδα διαπερασμένου διαστήματος, αλλά τώρα είναι λιγότερο ακίνητες.

11:7.3 Η κατακόρυφος τομή του καθολικού διαστήματος μοιάζει λίγο με μαλτέζικο σταυρό, με τα οριζόντια χέρια να αντιπροσωπεύουν το διαπερασμένο (σύμπαν) διάστημα και τα κάθετα χέρια να αντιπροσωπεύουν το αδιαπέραστο (αποθεματικό) διάστημα. Οι περιοχές ανάμεσα στα τέσσερα χέρια θα τα χώριζαν με τρόπο παρόμοιο όπως οι μεσοδιαστημικές ζώνες χωρίζουν το διαπερασμένο από το αδιαπέραστο διάστημα. Αυτές οι ακίνητες μεσοδιαστημικές ζώνες, γίνονται όλο και μεγαλύτερες σε όλο και μεγαλύτερες αποστάσεις από τον Παράδεισο και τελικά περικλείουν τα όρια ολόκληρου του διαστήματος και περιλαμβάνουν εξ ολοκλήρου και τα διαστημικά αποθέματα και ολόκληρη την οριζόντια επέκταση διαπερασμένου διαστήματος.

11:7.4 Το διάστημα δεν είναι ούτε μια κατάσταση υποαπόλυτου στο εσωτερικό του, ούτε η παρουσία του, Απεριόριστου Απόλυτου, ούτε είναι λειτουργία του Έσχατου. Είναι ένα δώρο του Παραδείσου, και το διάστημα του μεγάλου σύμπαντος και εκείνου όλων των εξωτερικών περιοχών πιστεύεται ότι είναι πραγματικά διαπερασμένο από την προγονική διαστημική δυναμικότητα του Απεριόριστου Απόλυτου. Από κοντινή προσέγγιση προς τον περιφερειακό Παράδεισο, αυτό το διαπερασμένο διάστημα επεκτείνεται οριζόντια προς τα έξω μέσα από το τέταρτο διαστημικό επίπεδο και πέρα από την περιφέρεια του κυρίου σύμπαντος, αλλά πόσο πέρα δεν γνωρίζουμε.

11:7.5 Αν φανταστείτε ένα πεπερασμένο, αλλά ασύλληπτα μεγάλο, πεδίο σε σχήμα Νεγκατεστημένο σε ορθή γωνία και με τις ανώτερες και κατώτερες επιφάνειες του Παραδείσου, με το μυτερό του σημείο να εφάπτεται σχεδόν με τον περιφερειακό Παράδεισο, και μετά προσπαθήσουμε να δούμε με την φαντασία μας αυτό το πεδίο σε ελλειπτική περιστροφή γύρω από τον Παράδεισο, η περιστροφή του μετά βίας θα περιλάμβανε τον όγκο του διαπερασμένου σύμπαντος.

11:7.6 Υπάρχει ένα ανώτερο και κατώτερο όριο στο οριζόντιο διάστημα με αναφορά σε οποιαδήποτε τοποθεσία στα σύμπαντα. Αν κάποιος μπορούσε να απομακρυνθεί αρκετά σε ορθή γωνία από το πεδίο του Όρβοντον, είτε προς τα πάνω είτε προς τα κάτω, τελικά θα συναντούσε το ανώτερο ή κατώτερο όριο του διαπερασμένου διαστήματος. Μέσα στις γνωστές διαστάσεις του κύριου διαστήματος αυτά τα όρια απομακρύνονται όλο και μακρύτερα μεταξύ τους σε όλο και μεγαλύτερες αποστάσεις από τον Παράδεισο· το διάστημα πυκνώνει, και πυκνώνει κάπως γρηγορότερα από ότι το πεδίο δημιουργίας, τα σύμπαντα.

11:7.7 Η σχετικά ήρεμες ζώνες ανάμεσα στα διαστημικά επίπεδα, σαν αυτό που χωρίζει τα επτά υπερσύμπαντα από το πρώτο εξωτερικό διαστημικό επίπεδο, είναι τεράστιες ελλειπτικές περιοχές στάσιμων διαστημικών δραστηριοτήτων. Αυτές οι ζώνες χωρίζουν τους αχανείς γαλαξίες που κινούνται γύρω από τον Παράδεισο με μεγάλη ταχύτητα αλλά και με

τάξη. Μπορεί να δείτε με την φαντασία σας το πρώτο εξωτερικό διαστημικό επίπεδο, όπου αναρίθμητα σύμπαντα αρχίζουν να πορεύονται τώρα, σαν μια τεράστια πορεία γαλαξιών που αιωρούνται γύρω από τον Παράδεισο, συνδεδεμένοι από πάνω και από κάτω με μεσοδιαστημικές ζώνες ακινησίας και στα εσωτερικά και εξωτερικά άκρα συνδεδεμένοι με σχετικά ήρεμες διαστημικές ζώνες.

11:7.⁸ Έτσι, ένα διαστημικό επίπεδο λειτουργεί σαν ελλειπτική περιοχή κίνησης περικυκλωμένη από όλες τις πλευρές από σχετική ακινησία. Τέτοιες σχέσεις ακινησίας και κίνησης κάνουν ένα καμπυλωτό διαστημικό πέρασμα μειωμένης αντίστασης στην κίνηση που ακολουθείται συμπαντικά από κοσμική ισχύ και άμεση ενέργεια καθώς διαγράφουν κύκλους μέσα στην αιωνιότητα γύρω από το Νησί του Παραδείσου.

11:7.⁹ Αυτός ο εναλλακτικός διαχωρισμός σε ζώνες του κύριου διαστήματος, σε σχέση με την εναλλακτική δεξιόστροφη και αριστερόστροφη κίνηση των γαλαξιών, είναι παράγοντας σταθεροποίησης της φυσικής βαρύτητας της προορισμένης να εμποδίζει την αύξηση της έντασης της πίεσης της βαρύτητας, ώστε να μην μετατραπεί σε διασπαστικές και διασκορπισμένες δραστηριότητες. Μια τέτοια ρύθμιση χρησιμοποιεί την επίδραση της αντιβαρύτητας και ενεργεί σαν φρένο σε πιθανές επικίνδυνες ταχύτητες.

8. Η ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ.

11:8.¹ Η αναπόφευκτη έλξη της βαρύτητας κρατά αποτελεσματικά όλους τους κόσμους όλων των συμπάντων όλου του διαστήματος. Η βαρύτητα είναι η παντοδύναμη λαβή της φυσικής παρουσίας του Παραδείσου. Η βαρύτητα είναι το πανίσχυρο νήμα πάνω στο οποίο είναι πλεγμένα τα λαμπερά αστέρια, οι φλεγόμενοι ήλιοι, και οι στροβιλιζόμενες σφαίρες που αποτελούν το συμπαντικό φυσικό στολίδι του αιώνιου Θεού, που είναι τα πάντα, γεμίζει τα πάντα, και μέσα στον οποίο δημιουργούνται τα πάντα.

11:8.² Το κέντρο και εστιακό σημείο της απόλυτης υλικής βαρύτητας είναι το Νησί του Παραδείσου, συμπληρωμένο από τα σώματα σκοτεινής βαρύτητας που περιβάλλουν την Χαβόνα και εξισορροπημένο από τα αποθέματα του άνω και κάτω διαστήματος. Όλες οι γνωστές πηγές ενέργειας του κάτω Παραδείσου σταθερά και με ακρίβεια ανταποκρίνονται στην έλξη της κεντρικής βαρύτητας που λειτουργεί σε ατέλειωτες περιφέρειες των ελλειπτικών διαστημικών επιπέδων του κυρίου σύμπαντος. Κάθε γνωστή μορφή κοσμικής πραγματικότητας έχει την κατεύθυνση των αιώνων, την ροπή του κύκλου, την κίνηση της μεγάλης έλλειψης.

11:8.³ Το διάστημα δεν ανταποκρίνεται στην βαρύτητα, αλλά ενεργεί σαν εξισορροπητής στην βαρύτητα. Χωρίς το διαστημικό στρώμα, εκρηκτική ενέργεια θα εκτίναζε τα περιβάλλοντα διαστημικά σώματα. Το διαπερασμένο διάστημα επίσης χρησιμοποιεί μια αντιβαρυτική επιρροή πάνω στην φυσική και ευθύγραμμη βαρύτητα το διάστημα στην πραγματικότητα εξουδετερώνει τέτοια βαρυτική ενέργεια παρόλο που δεν μπορεί να την καθυστερήσει. Η απόλυτη βαρύτητα είναι η βαρύτητα του Παραδείσου. Η τοπική ή ευθύγραμμη βαρύτητα ανήκει στην ηλεκτρική φάση ενέργειας ή ύλης λειτουργεί μέσα στο κεντρικό σύμπαν, τα υπερσύμπαντα, και τα εξώτερα σύμπαντα, όπου έχει γίνει η κατάλληλη υλοποίηση.

11:8.⁴ Οι πολυάριθμες μορφές κοσμικής ισχύος, φυσικής ενέργειας, συμπαντικής δύναμης, και διαφόρων υλοποιήσεων περικλείουν τρεις γενικές, αν και όχι εντελώς ευδιάκριτες, φάσεις ανταπόκρισης στην βαρύτητα του Παραδείσου:

11:8.51. Στάδια Προβαρύτητας (ισχύς). Αυτό είναι το πρώτο βήμα στην εξατομίκευση της διαστημικής δυναμικότητας στις προ-ενεργειακές μορφές κοσμικής ισχύος. Αυτή η κατάσταση είναι ανάλογη με την έννοια του πρωταρχικού φορτίου ισχύος του διαστήματος, που μερικές φορές ονομάζεται «καθαρή ενέργεια» ή «σεγκρεγκάτα».

11:8.62. Στάδια Βαρύτητας (Ενέργεια). Αυτή η τροποποίηση του φορτίου ισχύος του διαστήματος γίνεται από την δράση των οργανωτών ισχύος του Παραδείσου. Σηματοδοτεί την εμφάνιση των ενεργειακών συστημάτων που ανταποκρίνονται στην έλξη της Παραδείσιας βαρύτητας. Αυτή η αναδυόμενη ενέργεια είναι αρχικά ουδέτερη αλλά θα υποστεί περαιτέρω μεταμόρφωση που θα παρουσιάσει τις ονομαζόμενες αρνητικές και θετικές ιδιότητες. Ονομάζουμε αυτές τις φάσεις «ουλτιμάτα».

11:8.73. Στάδια Μεταβαρύτητας (Συμπαντική δύναμη). Σε αυτή τη φάση, η ενέργεια-ύλη ανταποκρίνεται στον έλεγχο της ευθύγραμμης βαρύτητας. Στο κεντρικό σύμπαν αυτά τα φυσικά συστήματα είναι τρίπτυχες οργανώσεις γνωστές σαν «τριάτα». Αυτά είναι μητρικά συστήματα υπερδύναμης των δημιουργιών του χωροχρόνου. Τα φυσικά συστήματα των υπερσυμπάντων κινητοποιούνται από τους Συμπαντικούς Παντοδύναμους Αρχιτέκτονες και τους συνεργάτες τους. Αυτές οι υλικές οργανώσεις είναι διπλές σε σύσταση και είναι γνωστές σαν «γκράβιτα». Τα σκοτεινά σώματα βαρύτητας που περικυκλώνουν την Χαβόνα δεν είναι ούτε τριάτα ούτε γκράβιτα, και η ελκτική τους δύναμη περιλαμβάνει και τις δύο μορφές φυσικές βαρύτητας, ευθύγραμμης και απόλυτης.

11:8.8 Η διαστημική δυναμικότητα δεν υπόκειται σε αλληλεπιδράσεις οποιασδήποτε μορφής βαρύτητας. Αυτό το πρωτογενές γνώρισμα του Παραδείσου δεν είναι κανονικό επίπεδο πραγματικότητας, αλλά είναι προγονικό σε όλες τις σχετικές λειτουργικές μη πνευματικές πραγματικότητες—όλων των εκδηλώσεων της ενεργειακής ισχύος και της οργάνωσης δύναμης και ύλης. Η διαστημική δυναμικότητα είναι ένας όρος δύσκολος να προσδιοριστεί. Δεν σημαίνει εκείνο που είναι προγονικό του διαστήματος· η έννοιά του περιέχει την ιδέα των δυναμιכוτήτων και δυναμικών που υπάρχουν μέσα στο διάστημα. Απλοποιημένα μπορούμε να το εννοήσουμε ότι περιλαμβάνει όλες εκείνες τις απόλυτες επιδράσεις και δυναμικά που προέρχονται από τον Παράδεισο και αποτελούν την διαστημική παρουσία του Απεριόριστου Απόλυτου.

11:8.9 Ο Παράδεισος είναι η απόλυτη πηγή και το αιώνιο εστιακό σημείο όλης της ενέργειας-ύλης στο σύμπαν των συμπάντων. Το Τέλειο Απόλυτο είναι ο αποκαλυπτής, ο ρυθμιστής, και ο φύλακας εκείνου που ο Παράδεισος έχει σαν πηγή και προέλευσή του. Η συμπαντική παρουσία του Απεριόριστου Απόλυτου φαίνεται να είναι ισοδύναμη με την έννοια του δυναμικού άπειρου της επέκτασης της βαρύτητας, μιας ελαστικής προέκτασης της παρουσίας του Παραδείσου. Αυτή η έννοια μας βοηθά να καταλάβουμε το γεγονός ότι τα πάντα έλκονται προς τα μέσα προς τον Παράδεισο. Αυτή η εικόνα μπορεί να είναι χοντροκομμένη αλλά όμως βοηθά. Επίσης εξηγεί γιατί η βαρύτητα πάντα ενεργεί με προτίμηση στο πεδίο το κάθετο προς την μάζα, ένα φαινόμενο που δείχνει τις διαφοροποιημένες διαστάσεις του Παραδείσου και των περιβάλλοντων δημιουργιών.

9. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

11:9.1 Ο Παράδεισος είναι μοναδικός γιατί είναι η σφαίρα προγονικής προέλευσης και ο τελικός στόχος του προορισμού όλων των πνευματικών προσωπικοτήτων. Παρόλο που είναι αλήθεια ότι όλα τα κατώτερα πνευματικά όντα των τοπικών συμπάντων δεν προορίζονται

άμεσα για τον Παράδεισο, ο Παράδεισος όμως παραμένει ο στόχος της επιθυμίας όλων των υπερυλικών προσωπικοτήτων.

11:9.2 Ο Παράδεισος είναι το γεωγραφικό κέντρο του άπειρου· δεν είναι μέρος της συμπαντικής δημιουργίας, ούτε ακόμα και ένα πραγματικό μέρος του αιώνιου σύμπαντος της Χαβόνα. Συνήθως αναφερόμαστε στο κεντρικό Νησί σαν να ανήκει στο θεϊκό σύμπαν, αλλά στην πραγματικότητα δεν ανήκει ούτε εκεί. Ο Παράδεισος είναι αιώνια και αποκλειστική ύπαρξη.

11:9.3 Στην αιωνιότητα του παρελθόντος, όταν ο Συμπαντικός Πατέρας έδωσε την άπειρη έκφραση προσωπικότητας του πνευματικού του εαυτού στην ύπαρξη του Αιώνιου Υιού, την ίδια στιγμή αποκάλυψε το δυναμικό του άπειρου του μη προσωπικού του εαυτού σαν Παράδεισο. Ο μη προσωπικός και μη πνευματικός Παράδεισος φαίνεται ότι είναι η αναπόφευκτη επίδραση του θελήματος του Πατέρα και της δράσης του που αιωνιοποίησε τον Αρχικό Υιό. Έτσι ο Πατέρας πρόβαλε την πραγματικότητα σε δύο πραγματικές φάσεις —την προσωπική και την μη προσωπική, την πνευματική και την μη πνευματική. Η ένταση μεταξύ τους, με το πρόσωπο της θέλησης που γίνεται πράξη από τον Πατέρα και τον Υιό, έκανε υπαρκτό τον Συνδεδεμένου Δράστη και το κεντρικό σύμπαν των υλικών κόσμων και των πνευματικών όντων.

11:9.4 Όταν η πραγματικότητα διαφοροποιείται στο προσωπικό και μη προσωπικό (Αιώνιος Υιός και Παράδεισος), δεν είναι σωστό να ονομάσουμε αυτό που είναι μη προσωπικό «Θεότητα» εκτός και αν ταιριάζει κάπως. Η ενέργεια και οι υλικές επιπτώσεις των πράξεων της Θεότητας δεν θα μπορούσαν να το ονομαστούν Θεότητα. Η Θεότητα μπορεί να προκαλεί πολλά που δεν είναι Θεότητα, και ο Παράδεισος δεν είναι Θεότητα· ούτε είναι ενσυνείδητος με τον τρόπο με τον τρόπο που ο θνητός άνθρωπος θα μπορούσε να κατανοήσει ένα τέτοιο όρο.

11:9.5 Ο Παράδεισος δεν είναι ο πρόγονός σε όλες τις υπάρξεις και τα ζωντανά όντα· δεν είναι δημιουργός. Η προσωπικότητα και οι νοητικο-πνευματικές σχέσεις είναι μεταβιβάσιμες, αλλά το πρότυπο δεν είναι. Τα πρότυπα δεν είναι ποτέ αντανakλάσεις· είναι αντίγραφα—αναπαραγωγές. Ο Παράδεισος είναι το απόλυτο των προτύπων· η Χαβόνα είναι ένα τεκμήριο αυτού του δυναμικού στην πραγματικότητα.

11:9.6 Η κατοικία του Θεού είναι κεντρική και αιώνια, μεγαλειώδης και ιδανική. Το σπίτι του είναι το πανέμορφο πρότυπο όλων των συμπαντικών αρχηγείων· και το κεντρικό σύμπαν της άμεσης κατοικίας του είναι το πρότυπο για όλα τα σύμπαντα στα ιδανικά τους, την οργάνωσή τους, και τον τελικό προορισμό τους.

11:9.7 Ο Παράδεισος είναι το συμπαντικό αρχηγείο όλων των προσωπικών δραστηριοτήτων και το κέντρο που πηγάζουν όλη η διαστημική ισχύς και όλες οι ενεργειακές εκδηλώσεις. Οτιδήποτε έχει υπάρξει, υπάρχει τώρα, ή θα υπάρξει στο μέλλον, οτιδήποτε έχει έρθει, έρχεται τώρα, ή θα έρθει, προέρχεται από αυτήν την κεντρική κατοικία των αιώνιων Θεών. Ο Παράδεισος είναι το κέντρο όλης της δημιουργίας, η πηγή όλων των ενεργειών, και ο τόπος της πρωταρχικής καταγωγής όλων των προσωπικοτήτων.

11:9.8 Εξάλλου, για τους θνητούς αυτό που έχει πιο πολύ σημασία για τον αιώνιο Παράδεισο είναι το γεγονός ότι αυτός ο τέλειος οίκος του Συμπαντικού Πατέρα είναι ο πραγματικός και μακρινός προορισμός των αθάνατων ψυχών των θνητών και υλικών υιών του Θεού, των ανερχόμενων πλάσμάτων των εξελισσόμενων κόσμων του χωροχρόνου. Κάθε θνητός που είναι γνώστης του Θεού και που έχει ασπαστεί την υλοποίηση του θελήματος του Θεού έχει

ήδη ξεκινήσει το μακρινό ταξίδι για τον Παράδεισο, την αναζήτηση της θεϊκότητας και την επίτευξη της τελειότητας. Και όταν ένα ον ζωόδους καταγωγής καταφέρει και σταθεί, όπως ήδη αναρίθμητα έχουν καταφέρει, μπροστά στους Θεούς στον Παράδεισο, έχοντας ανέβει από τις κατώτερες σφαίρες του διαστήματος, ένα τέτοιο επίτευγμα αντιπροσωπεύει την πραγματικότητα της πνευματικής μεταμόρφωσης που προσεγγίζει τα όρια της ανώτατης υπεροχής.

11:9.⁹[Παρουσιασμένο από έναν Τελειοποιητή Σοφίας διορισμένου από τους Αρχαίους των Ημερών στην Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 12 ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΝΤΩΝ

12:0.¹Η απεραντοσύνη της αχανούς δημιουργίας του Πατέρα του Σύμπαντος βρίσκεται απολύτως μακράν της κατανόησης της πεπερασμένης φαντασίας. Το αφύσικα απέραντο του κυρίου σύμπαντος συγκλονίζει την αντίληψη των πλασμάτων ακόμη και της δικής μου κατηγορίας. Ο θνητός νους, ωστόσο, μπορεί να διδαχθεί πολλά πάνω στο σχέδιο και τη διάταξη των συμπάντων. Μπορεί να γνωρίσετε κάτι για τη φυσική τους διοργάνωση και τη θαυμάσια διοίκηση. Μπορεί να μάθετε πολλά για τις ποικίλες ομάδες των έλλογων πλασμάτων τα οποία κατοικούν τα επτά υπερσύμπαντα του χρόνου και το κεντρικό σύμπαν της αιωνιότητας.

12:0.²Ητοι, κατ' αρχήν, στην αιώνια δυναμική, αντιλαμβανόμαστε την υλική δημιουργία ως άπειρη επειδή ο πατέρας του Σύμπαντος είναι ουσιαστικά άπειρος, καθώς όμως μελετούμε και παρατηρούμε το σύνολο της υλικής δημιουργίας, γνωρίζουμε ότι περιορίζεται από κάθε δεδομένη χρονική στιγμή, αν και στον πεπερασμένο σας νου είναι συγκριτικά απεριόριστο, σχεδόν αχανές.

12:0.³Είμαστε πεπεισμένοι από τη μελέτη των φυσικών νόμων και την παρατήρηση των αστρικών βασιλείων, ότι ο άπειρος Δημιουργός δεν έχει ακόμη εκδηλώσει την τελική κοσμική του έκφραση, αφού μεγάλο μέρος της κοσμικής δυναμικής είναι ακόμη αυτοπεριορισμένο και δεν έχει αποκαλυφθεί. Το κυρίαρχο σύμπαν μπορεί να φαίνεται σχεδόν άπειρο στα πλάσματα της δημιουργίας, βρίσκεται όμως μακράν από το να έχει ολοκληρωθεί. Υπάρχουν ακόμη φυσικά όρια στην υλική δημιουργία και η εμπειρική αποκάλυψη του αιώνιου σκοπού είναι ακόμη σε εξέλιξη.

1. ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

12:1.¹Το σύμπαν των συμπάντων δεν είναι μια ατέλειωτη πεδιάδα, ένας πελώριος κύβος, ή ένας απεριόριστος κύκλος. Βεβαίως έχει διαστάσεις. Οι νόμοι της φυσικής διοργάνωσης και διοίκησης συμπερασματικά αποδεικνύουν ότι όλη η αχανής συσσώρευση των λειτουργιών δύναμης-ενέργειας και ύλης-ισχύος η οποία καταλήγει ως διαστημική μονάδα, αποτελεί ένα οργανωμένο και συντονισμένο σύνολο. Η παρατηρήσιμη συμπεριφορά της υλικής δημιουργίας συνιστά απόδειξη ενός φυσικού σύμπαντος με πεπερασμένα όρια. Η τελική απόδειξη της ύπαρξης ενός κυκλικού αλλά και οριοθετημένου σύμπαντος γίνεται από εμάς κατανοητή δια της γνωστής αρχής ότι όλες οι μορφές της βασικής ενέργειας αιωρούνται διαρκώς γύρω από την καμπύλη τροχιά των διαστημικών επιπέδων του κυρίαρχου σύμπαντος υπακούοντας στην ακατάπαυστη και απόλυτη έλξη της βαρύτητας του Παραδείσου.

12:1.²Τα διαδοχικά διαστημικά επίπεδα του κυρίαρχου σύμπαντος συνιστούν τις μείζονες υποδιαιρέσεις του πεπερασμένου σύμπαντος – του συνόλου της δημιουργίας, οργανωμένου

και εν μέρει κατοικούμενου, ή που πρόκειται να οργανωθεί και να κατοικηθεί. Αν το κυρίαρχο σύμπαν δεν αποτελούνταν από μία σειρά ελλειπτικών διαστημικών επιπέδων με ελαττωμένη αντίσταση στην κίνηση, εναλλασσόμενο με ζώνες σχετικής ηρεμίας, αντιλαμβανόμαστε ότι ορισμένες από τις κοσμικές ενέργειες θα φαίνονταν ότι εκτοξεύονται σε άπειρη απόσταση, σε ευθεία τροχιά, χαμένες στο διάστημα. Δεν βρίσκουμε ποτέ, ωστόσο, την δύναμη, την ενέργεια, ή την ύλη να συμπεριφέρονται με τον τρόπο αυτό. Συνεχώς περιδινίζονται, πάντοτε αιωρούνται πάνω στις τροχιές των μεγάλων διαστημικών κυκλωμάτων.

12:1.3 Βγαίνοντας από τον Παράδεισο προς την οριζόντια προέκταση του βατού διαστήματος, το κυρίαρχο σύμπαν βρίσκεται σε έξι ομόκεντρες ελλείψεις με τα διαστημικά επίπεδα να περιβάλλουν το κεντρικό νησί:

12:1.41. Το Κεντρικό Σύμπαν – τη Χαβόνα.

12:1.52. Τα Επτά Υπερσύμπαντα.

12:1.63. Το Πρώτο Επίπεδο του Εξωτερικού Διαστήματος.

12:1.74. Το Δεύτερο Επίπεδο του Εξωτερικού Διαστήματος.

12:1.85. Το Τρίτο Επίπεδο του Εξωτερικού Διαστήματος.

12:1.96. Το Τέταρτο και Εξώτατο Διαστημικό Επίπεδο.

12:1.10 *Η Χαβόνα*, το κεντρικό σύμπαν δεν είναι δημιουργία του χρόνου. Είναι μία αιώνια ύπαρξη. Τούτο το χωρίς αρχή και τέλος σύμπαν αποτελείται από ένα δισεκατομμύριο κόσμους εξάισιας τελειότητας και περιβάλλεται από τα σώματα της κολοσσιαίας σκοτεινής βαρύτητας. Στο κέντρο της Χαβόνα υπάρχει το ακίνητο και απόλυτα σταθεροποιημένο Νησί του Παραδείσου, που περιβάλλεται από τους εικοσιένα δορυφόρους του. Εξ αιτίας των κολοσσιαίων μαζών των σωμάτων σκοτεινής βαρύτητας που την πλαισιώνουν στα όρια του κεντρικού σύμπαντος, η μάζα αυτής της κεντρικής δημιουργίας είναι κατά πολύ μεγαλύτερη από το σύνολο της γνωστής μάζας όλων των επτά τομέων του μεγάλου σύμπαντος.

12:1.11 *Ο παράδεισος – το Σύστημα της Χαβόνα*, το αιώνιο σύμπαν που περιβάλλει το αιώνιο νησί, αποτελεί τον τέλειο και αιώνιο πυρήνα του κυρίου σύμπαντος. Και τα επτά υπερσύμπαντα αλλά και όλα τα πεδία του εξωτερικού διαστήματος περιστρέφονται σε καθορισμένες τροχιές τριγύρω από τη γιγάντια κεντρική συσσώρευση των δορυφόρων του Παραδείσου και των κόσμων της Χαβόνα.

12:1.12 *Τα Επτά Υπερσύμπαντα* δεν είναι κατ' αρχήν φυσικοί οργανισμοί. Τα όριά τους πουθενά δεν χωρίζουν κάποια νεφελοειδή οικογένεια, ούτε διασχίζουν κάποιο τοπικό σύμπαν, κάποια βασική δημιουργική μονάδα. Κάθε υπερσύμπαν είναι απλά ένας γεωγραφικός χώρος ο οποίος συγκεντρώνει περίπου το ένα έβδομο της οργανωμένης και εν μέρει κατοικημένης, πέραν της Χαβόνα δημιουργίας και το καθένα ισούται περίπου με τον αριθμό των τοπικών συμπάντων τα οποία περιλαμβάνονται και περικλείονται στο διάστημα. *Ο Νέβαδον*, το τοπικό σας σύμπαν είναι ένα από τις νεότερες δημιουργίες στον *Ορβοτον*, το έβδομο υπερσύμπαν.

12:1.13 *Το Μέγα Σύμπαν* είναι η παρούσα οργανωμένη και κατοικημένη δημιουργία. Αποτελείται από τα επτά υπερσύμπαντα, με μία συσσωρευμένη, εξελικτική δυναμική επτά, περίπου τρισεκατομμυρίων κατοικημένων πλανητών, για να μην αναφέρουμε τους αιώνιους κόσμους του κεντρικού σύμπαντος. Ο μη επεξεργασμένος, όμως, αυτός υπολογισμός δεν λαμβάνει υπ' όψιν τους αρχιτεκτονικούς, διοικητικούς κόσμους, ούτε περιλαμβάνει τις

εξωτερικές ομάδες των μη οργανωμένων συμπάντων. Το παρόν, ασαφές, όριο του μεγάλου σύμπαντος, η ακανόνιστη και ασυμπλήρωτη περιφέρειά του μαζί με την τρομακτικά μη διευθετημένη κατάσταση ολόκληρου του αστρονομικού διαγράμματος, υποδηλώνουν στους μελετητές μας των άστρων ότι ακόμη και τα επτά υπερσύμπαντα είναι, μέχρι στιγμής, ανολοκλήρωτα. Καθώς κινούμαστε από μέσα, από το θείο κέντρο προς τα έξω, σε οποιαδήποτε κατεύθυνση, φθάνουμε τελικά στα εξωτερικά όρια της οργανωμένης και κατοικημένης δημιουργίας. Φθάνουμε στα εξωτερικά όρια του μεγάλου σύμπαντος. Και είναι κοντά σ' αυτό το εξωτερικό όριο, σε μία μακρινή γωνιά της μεγαλειώδους αυτής δημιουργίας το σημείο όπου το τοπικό σας σύστημα βιώνει την περιπετειώδη ύπαρξή του.

12:1.14 *Τα Επίπεδα του Εξωτερικού Διαστήματος*. Πέρα, μακριά στο διάστημα, σε μία απόσταση τεράστια από τα επτά κατοικημένα υπερσύμπαντα συναντούνται αχανή και απίστευτα τρομακτικά κυκλώματα δύναμης και υλοποιούμενης ενέργειας. Μεταξύ των ενεργειακών κυκλωμάτων των επτά υπερσυμπάντων και της γιγάντιας αυτής εξωτερικής ζώνης ενεργοποιημένης δύναμης, υπάρχει μία διαστημική ζώνη σχετικής ηρεμίας της οποίας το εύρος ποικίλει, με μία μέση τιμή περίπου τετρακόσιες χιλιάδες έτη φωτός. Οι διαστημικές αυτές ζώνες δεν περιέχουν σκόνη αστερών – κοσμική ομίχλη. Οι μελετητές των φαινομένων αυτών αμφιβάλλουν ως προς το ακριβές είδος των διαστημικών ενεργειών οι οποίες υπάρχουν σ' αυτή τη σχετικής ηρεμίας ζώνη, που περικλείει τα επτά υπερσύμπαντα. Ωστόσο, ενάμισι εκατομμύριο έτη φωτός μακράν της περιφέρειας του παρόντος μεγάλου σύμπαντος παρατηρούμε την αρχή μιας ζώνης απίστευτης ενεργειακής δραστηριότητας, η οποία αυξάνεται σε όγκο και πυκνότητα για περισσότερα από εικοσιπέντε εκατομμύρια έτη φωτός. Οι τρομακτικοί αυτοί τροχοί των ενεργοποιημένων δυνάμεων βρίσκονται στο πρώτο επίπεδο του εξωτερικού διαστήματος, μία συνεχή ζώνη κοσμικής δραστηριότητας η οποία περιβάλλει το σύνολο της γνωστής, οργανωμένης και κατοικημένης δημιουργίας.

12:1.15 Ακόμη εντονότερη δραστηριότητα λαμβάνει χώρα πέραν των περιοχών αυτών, αφού οι φυσικοί της Ουβέρσα έχουν ανιχνεύσει πρώιμα στοιχεία εκδηλώσεων δύναμης σε απόσταση μεγαλύτερη των πενήντα εκατομμυρίων ετών φωτός πέραν των εξώτατων πεδίων των φαινομένων που λαμβάνουν χώρα στο πρώτο επίπεδο του εξωτερικού διαστήματος. Οι δραστηριότητες αυτές αναμφίβολα προμηνύουν την οργάνωση των υλικών δημιουργιών του δευτέρου επιπέδου του εξωτερικού διαστήματος του κυρίου σύμπαντος.

12:1.16 Το κεντρικό σύμπαν είναι η δημιουργία της αιωνιότητας. Τα επτά υπερσύμπαντα είναι η δημιουργία του χρόνου. Τα τέσσερα επίπεδα του εξωτερικού διαστήματος προορίζονται, χωρίς αμφιβολία, για την δημιουργία – εξέλιξη της απώτατης δημιουργίας. Υπάρχουν ακόμη εκείνοι οι οποίοι υποστηρίζουν ότι το Άπειρο δεν μπορεί να εκφράσει πλήρως τα όρια του απείρου. Και για το λόγο αυτό υποστηρίζουν την ύπαρξη μιας επιπλέον, μη αποκαλυφθείσας δημιουργίας, πέραν του τέταρτου και εξώτατου διαστημικού επιπέδου, ενός πιθανού αεί εκτεινόμενου, μηδέποτε λήγοντος σύμπαντος του απείρου. Θεωρητικά δεν γνωρίζουμε πώς να οριοθετήσουμε είτε το άπειρο του Δημιουργού, είτε το δυναμικό άπειρο της δημιουργίας, έτσι όμως, όπως υπάρχει και διευθύνεται, θεωρούμε ότι το κυρίαρχο σύμπαν έχει όρια, εφ' όσον έχει σαφώς οριοθετηθεί και καθορισθεί, όσον αφορά στα εξωτερικά του όρια, από το ελεύθερο διάστημα.

2. Ο ΧΩΡΟΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΕΠΙΦΥΛΑΚΤΟΥ ΑΠΟΛΥΤΟΥ

12:2.1 Όταν οι αστρονόμοι της Ουράντια παρατηρούν με τα αυξανόμενης ισχύος τηλεσκόπιά τους τις μυστηριώδεις εκτάσεις του εξωτερικού διαστήματος και διαπιστώνουν την εκπληκτική εξέλιξη των σχεδόν αμέτρητων φυσικών συμπάντων, αντιλαμβάνονται ότι

ατενίζουν την εξαιρετική συμπλήρωση των αδιερεύνητων σχεδίων των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου σύμπαντος. Πράγματι, διαθέτουμε στοιχεία τα οποία υποδηλώνουν την παρουσία επιδράσεων ορισμένων Παραδείσιων προσωπικοτήτων εδώ κι' εκεί, σ' όλες τις εκδηλώσεις της αμέτρητης ενέργειας, χαρακτηριστικής, τώρα, αυτών των εξωτερικών περιοχών, από μία ευρύτερη, όμως οπτική γωνία, οι διαστημικές περιοχές που εκτείνονται πέρα από τα εξωτερικά όρια των επτά υπερσμπάντων αναγνωρίζονται γενικά ως συνιστώσες το χώρο κυριαρχίας του Ανεπιφύλακτου Απόλυτου.

12:2.2 Αν και το αβοήθητο ανθρώπινο μάτι μπορεί να δει μόνο δύο, ή τρία νεφελώματα πέραν των ορίων του υπερσμπαντος του Όρβοτον, τα τηλεσκοπία σας ουσιαστικά αποκαλύπτουν εκατομμύρια εκατομμυρίων φυσικών συμπάντων τα οποία βρίσκονται στη διαδικασία του σχηματισμού. Πάρα πολλά από τα βασίλεια των άστρων που οπτικά εκτίθενται στην διερεύνηση των σύγχρονων τηλεσκοπίων σας βρίσκονται στον Όρβοτον, με ορισμένη φωτογραφική τεχνική, ωστόσο, τα μεγαλύτερα τηλεσκοπία διεισδύουν πολύ μακρύτερα από τα όρια του μεγάλου σύμπαντος, στους χώρους του εξωτερικού διαστήματος, όπου ανείπωτα σύμπαντα περνούν τη διαδικασία της οργάνωσης. Κι' ακόμα, υπάρχουν εκατομμύρια άλλα σύμπαντα, πέρα από την εμβέλεια των σύγχρονων τηλεσκοπίων σας.

12:2.3 Στο εγγύς μέλλον καινούργια τηλεσκοπία θα αποκαλύψουν στα έκπληκτα βλέμματα των αστρονόμων της Ουράντια όχι λιγότερους από 375 εκατομμύρια νέους γαλαξίες στις απομακρυσμένες εκτάσεις του εξωτερικού διαστήματος. Ταυτόχρονα, τα ισχυρά αυτά τηλεσκοπία θα αποκαλύψουν ότι πολλά απομονωμένα σύμπαντα για τα οποία παλαιότερα πιστεύονταν ότι βρίσκονται στο εξωτερικό διάστημα, στην πραγματικότητα αποτελούν μέρος του γαλαξιακού συστήματος του Όρβοτον. Τα επτά υπερσμπαντα εξακολουθούν να αναπτύσσονται. Η περιφέρεια ενός εκάστου επεκτείνεται σταδιακά. Καινούργια νεφελώματα σταθεροποιούνται και οργανώνονται συνεχώς. Και κάποια από τα νεφελώματα που οι αστρονόμοι της Ουράντια θεωρούν εξωγαλαξιακά στην πραγματικότητα βρίσκονται στα όρια του Όρβοτον και ταξιθεύουν μαζί μας.

12:2.4 Οι μελετητές των άστρων στην Ουβέρσα παρατηρούν ότι το μέγα σύμπαν περιβάλλεται από τους προγόνους μιας σειράς αστρικών και πλανητικών συγκεντρώσεων οι οποίες περικλείουν απόλυτα την παρούσα κατοικημένη δημιουργία ως ομόκεντροι δακτύλιοι εξωτερικών συμπάντων επί συμπάντων. Οι φυσικοί της Ουβέρσα υπολογίζουν ότι η ενέργεια και η ύλη αυτών των εξωτερικών και αχαρτογράφητων περιοχών ήδη ισούται με το πολλαπλάσιο του συνόλου της υλικής μάζας και του ενεργειακού φορτίου που περιλαμβάνεται και στα επτά υπερσμπαντα. Πληροφορηθήκαμε ότι η μεταμόρφωση της κοσμικής δύναμης στα εξωτερικά αυτά διαστημικά επίπεδα είναι μία λειτουργία των οργανωτών της Παραδείσιας δύναμης. Γνωρίζουμε επίσης ότι αυτές οι δυνάμεις προηγήθηκαν των φυσικών εκείνων ενεργειών οι οποίες ενεργοποιούν στην εποχή μας το μέγα σύμπαν. Οι διευθυντές δύναμης του Όρβοτον, πάντως, δεν έχουν καμία σχέση με τα μακρινές αυτά βασίλεια, ούτε οι ενεργειακές κινήσεις που πραγματοποιούνται εκεί συνδέονται αισθητά με τα κυκλώματα δύναμης των οργανωμένων και κατοικημένων κόσμων.

12:2.5 Γνωρίζουμε ελάχιστα για τη σπουδαιότητα των τρομακτικών αυτών φαινομένων του εξωτερικού διαστήματος. Μια μεγαλύτερη μελλοντική δημιουργία βρίσκεται στη διαδικασία του σχηματισμού. Παρατηρούμε την απεραντοσύνη της, διακρίνουμε την έκτασή της και αισθανόμαστε τις μεγαλειώδεις διαστάσεις της, πέραν αυτών όμως, γνωρίζουμε ελάχιστα περισσότερα για τα βασίλεια αυτά από όσα οι αστρονόμοι της Ουράντια. Από ό,τι μπορούμε

να γνωρίζουμε, δεν υπάρχουν υλικά πλάσματα του είδους των ανθρώπων, ούτε άγγελοι, ούτε άλλες πνευματικές υπάρξεις, στον εξωτερικό αυτό δακτύλιο των νεφελωμάτων, των ήλιων και των πλανητών. Το μακρινό αυτό βασίλειο βρίσκεται πέρα από τη δικαιοδοσία και τη διαχείριση των κυβερνήσεων του υπερσύμπαντος.

12:2.6 Σε ολόκληρο τον Όρβοτον πιστεύεται ότι ένας νέος τύπος δημιουργίας βρίσκεται σε εξέλιξη, μία σειρά συμπάντων προορισμένων να γίνουν η σκηνή των μελλοντικών δραστηριοτήτων του συναθροιζόμενου Σώματος της Τελικότητας. Και αν οι εικασίες μας είναι σωστές, τότε, το ατελείωτο μέλλον μπορεί να επιφυλάσσει σε όλους σας το ίδιο συγκλονιστικό θέαμα που το ατελείωτο παρελθόν επεφύλαξε στους γονείς και τους προγόνους σας.

3. ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΗ ΒΑΡΥΤΗΤΑ

12:3.1 Όλες οι μορφές δύναμης-ενέργειας – υλική, διανοητική, ή πνευματική – υπόκεινται κατά τον ίδιο τρόπο στις δυνάμεις εκείνες, τις συμπαντικές εκείνες παρουσίες που αποκαλούμε βαρύτητα. Η προσωπικότητα, επίσης, ανταποκρίνεται στη βαρύτητα – στο αποκλειστικό κύκλωμα του Πατέρα. Αν και το κύκλωμα, όμως, αυτό είναι αποκλειστικό του Πατέρα, ο ίδιος δεν εξαιρείται από τα άλλα κυκλώματα. Ο πατέρας του Σύμπαντος είναι άπειρος και ενεργεί επί όλων των τεσσάρων κυκλωμάτων απολύτου-βαρύτητας στο κυρίαρχο σύμπαν:

12:3.21. Επί της Βαρύτητας της Προσωπικότητας του Πατέρα του Σύμπαντος.

12:3.32. Επί της Πνευματικής Βαρύτητας του Αιώνιου Υιού.

12:3.43. Επί της Διανοητικής Βαρύτητας του Συνδεδεμένου Δρώντος.

12:3.54. 4. Επί της Κοσμικής Βαρύτητας του Νησιού του Παραδείσου.

12:3.6 Τα τέσσερα αυτά κυκλώματα δεν σχετίζονται με το κέντρο δύναμης του κατώτερου Παραδείσου. Δεν είναι κυκλώματα δύναμης, είτε ενέργειας, ούτε ισχύος. Είναι απόλυτα κυκλώματα παρουσίας και, όπως ο Θεός, δεν εξαρτώνται από το χρόνο ή το διάστημα.

12:3.7 Σε σχέση μ' αυτό, είναι ενδιαφέρον να αναφέρουμε ορισμένες παρατηρήσεις οι οποίες έχουν γίνει στην Ουράντια κατά τη διάρκεια των πρόσφατων χιλιετηρίδων από το σώμα των ερευνητών της βαρύτητας. Η ομάδα αυτή των ειδικών έφθασε στα ακόλουθα συμπεράσματα αναφορικά με τα διάφορα βαρυτικά συστήματα του κυρίαρχου σύμπαντος.

12:3.81. *Η Φυσική Βαρύτητα.* Έχοντας σχηματίσει μια εκτίμηση για το ολικό άθροισμα του συνόλου φυσικής βαρύτητας του μεγάλου σύμπαντος, έκαναν, με μεγάλη δυσκολία, μία σύγκριση της τιμής αυτής με το υπολογιζόμενο σύνολο της απόλυτης βαρυτικής παρουσίας που επί του παρόντος λειτουργεί. Οι υπολογισμοί αυτοί καταδεικνύουν ότι η συνολική βαρυτική δράση του μεγάλου σύμπαντος είναι ένα πολύ μικρό μέρος της υπολογιζόμενης βαρυτικής έλξης του Παραδείσου, αν υπολογισθεί βάσει της ανταπόκρισης στη βαρύτητα των βασικών υλικών μονάδων της συμπαντικής ύλης. Οι ερευνητές αυτοί έφθασαν στο εκπληκτικό συμπέρασμα ότι το κεντρικό σύμπαν και τα περιβάλλοντα επτά υπερσύμπαντα χρησιμοποιούν, στον παρόντα χρόνο, μόνο το πέντε, περίπου τοις εκατό της ενεργού λειτουργικής δύναμης της απόλυτης βαρύτητας του Παραδείσου. Με άλλα λόγια: Την παρούσα στιγμή, το ενενήντα πέντε περίπου τοις εκατό της ενεργού δραστηριότητας της κοσμικής βαρύτητας του Νησιού του Παραδείσου, υπολογισμένη με τη θεωρία της ολικότητας, χρησιμοποιείται για τον έλεγχο των υλικών συστημάτων πέραν των ορίων των υπαρχόντων σήμερα οργανωμένων συμπάντων. Αυτοί οι υπολογισμοί αναφέρονται όλοι

στην απόλυτη βαρύτητα. Η γραμμική βαρύτητα είναι ένα αλληλεπιδρούν φαινόμενο το οποίο μπορεί να υπολογισθεί μόνο αν είναι γνωστή η ακριβής βαρύτητα του Παραδείσου.

12:3.92. *Η Πνευματική Βαρύτητα.* Με την ίδια τεχνική της συγκριτικής εκτίμησης και υπολογισμού, οι ερευνητές αυτοί διερεύνησαν την παρούσα δυνατότητα αντίδρασης της πνευματικής βαρύτητας και, με τη συνεργασία των Μοναχικών Αγγελιαφόρων και άλλων πνευματικών προσωπικοτήτων έφθασαν στη συνόψιση της ενεργού πνευματικής βαρύτητας της Δεύτερης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Και είναι εξαιρετικά ενημερωτικό να σημειώσουμε ότι βρίσκουν την ίδια περίπου τιμή για την ενεργό και λειτουργική παρουσία της πνευματικής βαρύτητας στο μέγα σύμπαν, η οποία θεωρούν ότι υπάρχει για το παρόν σύνολο της ενεργού πνευματικής βαρύτητας. Με άλλα λόγια: Στην εποχή μας, πρακτικά, το σύνολο της πνευματικής βαρύτητας του Αιώνιου Υιού, υπολογισμένη βάσει της θεωρίας αυτής της ολικότητας, μπορεί να παρατηρηθεί ως λειτουργούσα στο μέγα σύμπαν. Αν τα ευρήματα αυτά είναι αξιόπιστα, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι τα σύμπαντα που τώρα εξελίσσονται στο εξωτερικό διάστημα, είναι, επί του παρόντος, απόλυτα μη-πνευματικά. Και αν τούτο είναι αληθές, θα μπορούσε να εξηγήσει ικανοποιητικά γιατί τα εφοδιασμένα με πνεύμα πλάσματα κατέχουν ελάχιστες, ή καθόλου πληροφορίες γι' αυτές τις εκδηλώσεις της αμέτρητης ενέργειας, πέραν του να γνωρίζουν το γεγονός της φυσικής τους ύπαρξης.

12:3.103. *Διανοητική Βαρύτητα.* Βάσει των ίδιων αυτών αρχών του συγκριτικού υπολογισμού, οι ειδικοί αυτοί ασχολήθηκαν με το πρόβλημα της παρουσίας και της ανταπόκρισης της διανοητικής βαρύτητας. Η διανοητική μονάδα εκτίμησης προσδιορίσθηκε υπολογίζοντας τη μέση τιμή τριών υλικών και τριών πνευματικών τύπων διανοητικότητας, αν και ο τύπος του νου που βρέθηκε στους διευθυντές της δύναμης και τους συνεργάτες τους αποδείχθηκε ότι ήταν διασαλευτικός παράγων στην προσπάθεια να προσδιορίσουν μία βασική μονάδα για τον υπολογισμό της διανοητικής βαρύτητας. Ελάχιστα μπορούσαν να παρεμβληθούν στον υπολογισμό της παρούσας δυνατότητας της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου πάνω στη λειτουργία της διανοητικής βαρύτητας, σύμφωνα με τη θεωρία αυτή της ολικότητας. Αν και τα ευρήματα στην περίπτωση αυτή δεν είναι τόσο θετικά, όσο οι υπολογισμοί της φυσικής και της πνευματικής βαρύτητας, είναι, αν τα δούμε συγκριτικά, πολύ ενημερωτικά και πολύ ενδιαφέροντα. Οι ερευνητές αυτοί συμπεραίνουν ότι το ογδόντα πέντε τοις εκατό περίπου της ανταπόκρισης της διανοητικής βαρύτητας προς τη διανοητική έλξη του Συνδεδεμένου Δρώντος προέρχεται από το υπάρχον μέγα σύμπαν. Τούτο υποδηλώνει την πιθανότητα ότι διανοητικές δραστηριότητες επιδρούν σε σχέση με τις αντιληπτές φυσικές δραστηριότητες οι οποίες βρίσκονται τώρα σε εξέλιξη σε όλα τα βασίλεια του εξωτερικού διαστήματος. Ενώ η εκτίμηση αυτή μακράν απέχει του ακριβούς, συνάδει, κατ' αρχήν, με την πεποίθησή μας ότι οι οργανωτές της διανοητικής δύναμης κατευθύνουν επί του παρόντος την συμπαντική εξέλιξη στα διαστημικά επίπεδα τα οποία βρίσκονται πέραν των παρόντων εξωτερικών ορίων του μεγάλου σύμπαντος. Οποιαδήποτε και αν είναι η φύση αυτής της υποθετικής διάνοιας, είναι προφανές ότι δεν ανταποκρίνεται στην πνευματική βαρύτητα.

12:3.11 Όλοι όμως αυτοί οι υπολογισμοί αποτελούν, στην καλύτερη περίπτωση, εκτιμήσεις βασισμένες σε υποθετικούς νόμους. Πιστεύουμε ότι είναι αρκετά αξιόπιστοι. Έστω και αν λίγες πνευματικές υπάρξεις εντοπίσθηκαν στο εξωτερικό διάστημα, η συλλογική τους παρουσία δεν επηρεάζει σημαντικά τους υπολογισμούς που αφορούν σε τόσο τεράστιες μετρήσεις.

12:3.12 *Η βαρύτητα της Προσωπικότητας* δεν μπορεί να υπολογισθεί. Αναγνωρίζουμε το κύκλωμα, δεν μπορούμε όμως να μετρήσουμε ποιοτικά, ή ποσοτικά τις πραγματικότητες που ανταποκρίνονται σ' αυτό.

4. ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΗ

12:4.1 Όλες οι μονάδες κοσμικής ενέργειας βρίσκονται σε άμεση εξέλιξη επιφορτισμένες με την διεκπεραίωση της αποστολής τους, καθώς αιωρούνται στη συμπαντική τροχιά τους. Τα σύμπαντα του διαστήματος μαζί με τα συστήματα και τους κόσμους που τα αποτελούν είναι όλα περιστρεφόμενες σφαίρες, κινούμενες στα ατέλειωτα κυκλώματα των επιπέδων του διαστήματος του μεγάλου σύμπαντος. Τίποτα απολύτως δεν είναι στατικό, σ' ολόκληρο το κυρίαρχο σύμπαν εκτός αυτού καθ' εαυτού του κέντρου της Χαβόνα, του αιώνιου Νησιού του Παραδείσου, του κέντρου της βαρύτητας.

12:4.2 Το Ανεπιφύλακτο Απόλυτο περιορίζεται λειτουργικά στο διάστημα, δεν είμαστε όμως βέβαιοι για τη σχέση του Απόλυτου αυτού προς την κίνηση. Είναι η κίνηση συμφυής σ' αυτό; Δεν γνωρίζουμε. Γνωρίζουμε ότι η κίνηση δεν είναι συμφυής στο διάστημα. Ακόμη και οι κινήσεις του ίδιου του διαστήματος δεν είναι έμφυτες. Δεν είμαστε όμως βέβαιοι για τη σχέση του Απόλυτου προς την κίνηση. Ποιος, ή τι είναι πραγματικά υπεύθυνος για τις γιγάντιες δραστηριότητες των μεταστοιχειώσεων δύναμης-ενέργειας οι οποίες βρίσκονται εν εξελίξει πέραν των ορίων των υπαρχόντων επτά συμπάντων; Όσον αφορά στην προέλευση της κίνησης, έχουμε τις ακόλουθες απόψεις:

12:4.31. Πιστεύουμε ότι ο Συνδεδεμένος Δρων αρχίζει την κίνηση μέσα στο χώρο (διάστημα).

12:4.42. Δεν μπορούμε να αποδείξουμε αν ο Συνδεδεμένος Δρων παράγει την κίνηση του ίδιου του διαστήματος.

12:4.53. Το Συμπαντικό Απόλυτο δεν δημιουργεί την αρχική κίνηση, ισοσταθμίζει, όμως και ελέγχει όλες τις τάσεις οι οποίες δημιουργούνται από την κίνηση.

12:4.6 Στο εξωτερικό διάστημα οι οργανωτές της δύναμης είναι προφανώς υπεύθυνοι για την παραγωγή των τροχών του γιγάντιου σύμπαντος οι οποίοι βρίσκονται τώρα στην διαδικασία της αστρικής εξέλιξης, η ικανότητά τους όμως να λειτουργούν με τον τρόπο αυτό έγινε εφικτή μέσω μιας τροποποίησης της διαστημικής παρουσίας του Ανεπιφύλακτου Απόλυτου.

12:4.7 Το διάστημα είναι, από την ανθρώπινη άποψη, τίποτα – αρνητικό. Υφίσταται μόνο σε σχέση με κάτι θετικό και μη διαστημικό. Είναι όμως πραγματικό. Εμπεριέχει και περιορίζει την κίνηση. Επιπλέον κινείται και το ίδιο. Οι κινήσεις του διαστήματος χονδρικά μπορούν να κατηγοριοποιηθούν ως εξής:

12:4.81. Πρωτογενής κίνηση – η ανάσα του διαστήματος, η κίνηση αυτού του ίδιου του διαστήματος.

12:4.92. Δευτερεύουσα κίνηση – οι εναλλασσόμενες κατευθυντικές αιωρήσεις των διαδοχικών διαστημικών επιπέδων.

12:4.103. Σχετικές κινήσεις – σχετικές υπό την έννοια ότι δεν αξιολογούνται λαμβάνοντας τον Παράδεισο ως σημείο εκκίνησης. Οι πρωταρχικές και οι δευτερεύουσες κινήσεις είναι απόλυτες, είναι οι κινήσεις σε σχέση με τον αμετακίνητο Παράδεισο.

12:4.114. Αντισταθμιστική, ή συσχετιζόμενη κίνηση σχεδιασμένη να συντονίζει όλες τις άλλες κινήσεις.

12:4.12 Η παρούσα σχέση του ήλιου σας και των συνοδών πλανητών του, ενώ αποκαλύπτει πολλές σχετικές και απόλυτες κινήσεις στο διάστημα, τείνει να δημιουργεί την εντύπωση στους αστρονομικούς παρατηρητές ότι είστε συγκριτικά στατικοί στο διάστημα και ότι οι αστρικοί σχηματισμοί και τα ρεύματα που σας περιβάλλουν φεύγουν προς τα έξω με συνεχώς αυξανόμενη ταχύτητα, καθώς οι υπολογισμοί σας προχωρούν μέσα στο διάστημα. Δεν είμαι, όμως, έτσι. Αποτυγχάνετε να κατανοήσετε την παρούσα προς τα έξω και ομοιόμορφη επέκταση των υλικών δημιουργιών ολόκληρου του περατού διαστήματος. Η δική σας τοπική δημιουργία (Ο Νέβαδον) λαμβάνει μέρος σ' αυτή την προς τα έξω κίνηση της συμπαντικής επέκτασης. Ολόκληρα τα επτά υπερσύμπαντα λαμβάνουν μέρος στους κύκλους της διαστημικής ανάσας που κρατούν δύο δισεκατομμύρια χρόνια, μαζί με τις εξωτερικές περιοχές του κυρίαρχου σύμπαντος.

12:4.13 Όταν τα σύμπαντα επεκτείνονται και συστέλλονται, οι μάζες της ύλης στο περατό διάστημα κινούνται εναλλακτικά αντίθετα και μαζί με την έλξη της βαρύτητας του Παραδείσου. Το έργο που επιτελείται κατά την κίνηση της υλικής ενεργειακής μάζας της δημιουργίας είναι *διαστημικό έργο*, αλλά όχι *έργο δύναμης-ενέργειας*.

12:4.14 Οι φασματοσκοπικοί σας υπολογισμοί πάνω στις αστρονομικές ταχύτητες είναι αρκετά αξιόπιστοι όταν εφαρμόζονται στους αστρικούς κόσμους του δικού σας υπερσύμπαντος και τα συνδεόμενα προς αυτό υπερσύμπαντα. Όταν όμως, οι υπολογισμοί αυτοί αναφέρονται στα βασίλεια του εξωτερικού διαστήματος είναι απολύτως ανακριβείς. Οι γραμμές του φάσματος μετατοπίζονται από το φυσιολογικό προς το ιώδες όταν πλησιάζει ένα αστέρι. Με τον ίδιο τρόπο, οι γραμμές αυτές μετατοπίζονται προς το ερυθρό όταν ένα αστέρι γίνεται οπισθοδρομο. Πολλοί παράγοντες παρεμβαίνουν ώστε να φαίνεται ότι η ταχύτητα οπισθοδρόμησης των εξωτερικών συμπάντων αυξάνεται με ρυθμό περισσότερο από εκατό μίλια το δευτερόλεπτο για κάθε αύξηση στην απόσταση ενός εκατομμυρίου ετών φωτός. Με τη μέθοδο αυτή του υπολογισμού, απόρροια της τελειότητας ισχυρότερων τηλεσκοπίων θα φανεί ότι τα απομακρυσμένα αυτά συστήματα απομακρύνονται από αυτό το τμήμα του σύμπαντος με την απίστευτη ταχύτητα περισσότερων των τριάντα χιλιάδων μιλίων ανά δευτερόλεπτο. Η προφανής όμως αυτή ταχύτητα της οπισθοδρόμησης δεν είναι πραγματική. Προκύπτει από πολυάριθμους παράγοντες σφάλματος που περιλαμβάνουν τη γωνία παρατήρησης καθώς και άλλες χωροχρονικές παραμορφώσεις.

12:4.15 Η μεγαλύτερη, όμως, από τις παραμορφώσεις αυτές δημιουργείται επειδή τα αχανή σύμπαντα του εξωτερικού διαστήματος, στα βασίλεια που γειτονεύουν με το χώρο κυριαρχίας των επτά υπερσυμπάντων φαίνεται ότι περιστρέφονται σε κατεύθυνση αντίθετη από αυτήν του Μεγάλου Σύμπαντος. Δηλαδή, οι μυριάδες αυτές των νεφελωμάτων, των ήλων και των πλανητών που τις συνοδεύουν περιστρέφονται επί του παρόντος κατά τη φορά του ρολογιού, γύρω από την κεντρική δημιουργία. Τα επτά υπερσύμπαντα περιστρέφονται γύρω από τον Παράδεισο με κατεύθυνση αντίθετη από εκείνη του ρολογιού. Φαίνεται ότι το δεύτερο εξωτερικό γαλαξιακό σύμπαν, όπως και τα επτά υπερσύμπαντα περιστρέφονται σε κατεύθυνση αντίθετη από αυτήν του ρολογιού γύρω από τον Παράδεισο. Και οι αστρονομικοί παρατηρητές της Ουβέρσα πιστεύουν ότι ανιχνεύουν στοιχεία περιστροφικών κινήσεων σε μία Τρίτη εξωτερική ζώνη του απομακρυσμένου διαστήματος, η οποία αρχίζει να παρουσιάζει τάσεις κίνησης προς την κατεύθυνση του ρολογιού.

12:4.16 Είναι πιθανόν ότι οι εναλλασσόμενες αυτές κατευθύνσεις των διαδοχικών διαστημικών παρελάσεων των συμπάντων έχουν κάποια σχέση με την τεχνική της βαρύτητας του Συμπαντικού Απόλυτου στο εσωτερικό του κυρίαρχου σύμπαντος η οποία συνίσταται στο

συντονισμό των δυνάμεων και την ισοστάθμιση των διαστημικών τάσεων. Η κίνηση, όπως ακριβώς και το διάστημα αποτελεί ολοκλήρωση, ή ισοστάθμιση της βαρύτητας.

5. ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ

12:5.1 Όπως το διάστημα, έτσι και ο χρόνος είναι μία υλοποίηση του Παράδεισου, αλλά όχι με την ίδια έννοια, μόνον έμμεσα. Ο χρόνος δημιουργείται εξ αιτίας της κίνησης, επειδή η διάνοια κατέχει εκ φύσεως την έννοια της διαδοχικότητας. Από πρακτική άποψη η κίνηση είναι ουσιαστική για το χρόνο, δεν υπάρχει, ωστόσο συμπαντική χρονική μονάδα βασισμένη στην κίνηση, εκτός από την τυπική ημέρα του Παραδείσου-Χαβόνα, όπως έχει γίνει αποδεκτό να αναγνωρίζεται. Η ολικότητα της διαστημικής αναπνοής καταστρέφει την τοπική της αξία ως πηγή χρόνου.

12:5.2 Το διάστημα δεν είναι άπειρο, έστω και αν προέρχεται από τον Παράδεισο. Δεν είναι απόλυτο, αφού το διαπερνά το Ανεπιφύλακτο Απόλυτο. Δεν γνωρίζουμε τα απόλυτα όρια του διαστήματος, γνωρίζουμε όμως ότι το απόλυτο του χρόνου είναι η αιωνιότητα.

12:5.3 Ο χρόνος και το διάστημα είναι έννοιες αδιαχώριστες μόνο στις χρονοδιαστημικές δημιουργίες, τα επτά υπερσύμπαντα. Το χωρίς χρόνο διάστημα υπερέχει θεωρητικά, ωστόσο, ο μοναδικός πραγματικά μη χρονικός τόπος είναι η *περιοχή* του Παραδείσου. Ο μη διαστημικός χρόνος (χρόνος χωρίς χώρο) υπάρχει διανοητικά σε Παραδείσιο επίπεδο λειτουργίας.

12:5.4 Οι σχετικά ακίνητες μεσοδιαστημικές ζώνες οι οποίες εφάπτονται στον Παράδεισο και διαχωρίζονται καθώς τις διαπερνά το αδιαπέραστο διάστημα, είναι οι ζώνες διάβασης από το χρόνο στην αιωνιότητα, εξ αυτού δε πηγάζει η αναγκαιότητα για τους οδοιπόρους του Παραδείσου να μην έχουν συνείδηση κατά τη διάβαση αυτή, όταν πρόκειται να γίνουν, επί τέλους, πολίτες του Παραδείσου. Οι έχοντες συνείδηση του χρόνου *επισκέπτες* μπορούν να πάνε στον Παράδεισο χωρίς να χρειασθεί να κοιμηθούν, αλλά παραμένουν πλάσματα του χρόνου.

12:5.5 Σχέσεις προς το χρόνο δεν υφίστανται χωρίς κίνηση στο διάστημα, η συνειδητοποίηση, όμως, του χρόνου υφίσταται. Η διαδοχικότητα μπορεί να έχει συνείδηση το χρόνο έστω και απουσίας της κίνησης. Ο ανθρώπινος νους περιορίζεται λιγότερο από το χρόνο από όσο περιορίζεται από το διάστημα, εξ αιτίας της ίδιας της φύσης του νου. Ακόμη και κατά τη διάρκεια της υλικής ζωής στη γη, έστω και αν η ανθρώπινη διάνοια είναι σταθερά περιορισμένη στο χώρο, η δημιουργική ανθρώπινη φαντασία είναι συγκριτικά ελεύθερη όσον αφορά στο χρόνο. Ο χρόνος όμως αυτός καθ' εαυτός δεν αποτελεί, γενετικά, ιδιότητα του νου.

12:5.6 Υπάρχουν τρία διαφορετικά επίπεδα επίγνωσης του χρόνου:

12:5.71. Διανοητικά αντιληπτός χρόνος – η συνειδητοποίηση της διαδοχής, της κίνησης και η έννοια της διάρκειας.

12:5.82. Πνευματικά αντιληπτός χρόνος – η βαθιά γνώση της κίνησης προς το Θεό και η επίγνωση της ανοδικής κίνησης προς τα επίπεδα της αυξανόμενης θεϊκότητας.

12:5.93. Η προσωπικότητα *δημιουργεί* μία μοναδική αίσθηση του χρόνου δια της ενόρασης προς την Πραγματικότητα μαζί με τη συνείδηση της παρουσίας και την επίγνωση της διάρκειας.

12:5.10 Οι μη πνευματικοί ζώντες οργανισμοί γνωρίζουν μόνο το παρελθόν και ζουν το παρόν. Ο υπό του πνεύματος ενοικούμενος άνθρωπος διαθέτει δυνάμεις πρόβλεψης (διαίσθηση).

Μπορεί να δει το μέλλον. Μόνο οι προσανατολισμένη προς το μέλλον και προοδευτική νοοτροπία είναι ατομικά αληθής. Οι στατικές απόψεις και η παραδοσιακή ηθική βρίσκονται μόλις λίγο πιο πάνω από το επίπεδο του ζώου. Ούτε ο στωικισμός αποτελεί υψηλό επίπεδο αυτογνωσίας. Οι συμπεριφορές και η ηθική γίνονται πραγματικά ανθρώπινες ιδιότητες όταν είναι δυναμικές και προοδευτικές, ζωντανές μαζί με τη συμπαντική πραγματικότητα.

12:5.11 Η ανθρώπινη προσωπικότητα δεν ακολουθεί απλά τα δρώμενα μέσα στο χρόνο και το χώρο. Η ανθρώπινη προσωπικότητα μπορεί επίσης να λειτουργήσει ως κοσμική αιτία για τα δρώμενα αυτά.

6. ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟΣ ΥΠΕΡΕΛΕΓΧΟΣ

12:6.1 Το σύμπαν δεν είναι στατικό. Η σταθερότητα δεν είναι προϊόν της αδράνειας, αλλά μάλλον τον προϊόν εξισορροπημένων ενεργειών, συνεργαζομένων διανοιών, συντονισμένων συμπεριφορών, πνευματικού υπερελέγχου και ενοποίησης της προσωπικότητας. Η σταθερότητα είναι συνολική και πάντα ανάλογη με το θείο.

12:6.2 Στο φυσικό έλεγχο του κυρίαρχου σύμπαντος, ο Πατέρας του Σύμπαντος ασκεί προτεραιότητα και πρωτοκαθεδρία από το Νησί του Παραδείσου. Ο Θεός είναι απόλυτος στην πνευματική διακυβέρνηση του σύμπαντος στο πρόσωπο του Αιώνιου Υιού. Όσον αφορά στο βασίλειο του νου, ο πατέρας και ο Υιός λειτουργούν σε συντονισμό με τον Συνδεδεμένο Δρώντα.

12:6.3 Η Τρίτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο βοηθά στη διατήρηση της ισορροπίας και το συντονισμό των συνδυασμένων φυσικών και πνευματικών ενεργειών και οργανώσεων, βάσει του απολύτου της επαφής του, με τον κοσμικό νου, καθώς και δια της άσκησης των συμφυών σ' αυτήν αλλά και συμπαντικών συμπληρωμάτων φυσικής και πνευματικής βαρύτητας. Οποτεδήποτε και οπουδήποτε δημιουργείται σχέση μεταξύ του υλικού και του πνευματικού, ένα τέτοιο διανοητικό φαινόμενο αποτελεί δραστηριότητα του Απείρου Πνεύματος. Η διάνοια μπορεί από μόνη της να συνδέσει τις φυσικές δυνάμεις και ενέργειες του υλικού επιπέδου με τις πνευματικές δυνάμεις και υπάρξεις του πνευματικού επιπέδου.

12:6.4 Κάθε φορά που προσπαθείτε να ερμηνεύσετε τα συμπαντικά φαινόμενα, να βεβαιώνετε ότι λαμβάνεται υπ' όψιν και τη σχέση που έχουν μεταξύ τους οι φυσικές, οι διανοητικές και οι πνευματικές ενέργειες και ακόμη ότι έχετε μεριμνήσει ώστε να υπάρχει χώρος και για τα απροσδόκητα φαινόμενα που ακολουθούν την ενοποίησή τους δια της προσωπικότητας, αλλά και για τα απρόβλεπτα φαινόμενα που δημιουργούνται εξ αιτίας των δραστηριοτήτων και αντιδράσεων της εμπειρικής Θεότητας και των Απολύτων.

12:6.5 Το σύμπαν είναι εξαιρετικά προβλέψιμο, αλλά μόνο ποσοτικά, ή υπό την έννοια της μέτρησης της βαρύτητας. Ακόμα και οι πλέον σημαντικές φυσικές δυνάμεις δεν ανταποκρίνονται στη γραμμική βαρύτητα, ούτε αποτελούν τις υψηλότερες σκέψεις του νου και τις αληθινές πνευματικές αξίες των υπάρξεων του απώτατου σύμπαντος. Ποιοτικά το σύμπαν δεν είναι το ίδιο προβλέψιμο, όσον αφορά στους καινούργιους σχηματισμούς δυνάμεων, είτε αυτές είναι φυσικές, διανοητικές, ή πνευματικές, αν και πολλοί παρόμοιοι συνδυασμοί ενεργειών, ή δυνάμεων γίνονται εν μέρει προβλέψιμες όταν υποβληθούν σε κριτική παρατήρηση. Όταν η ύλη, η διάνοια και το πνεύμα ενοποιούνται από την προσωπικότητα του όντος, είμαστε ανάκατοι να προβλέψουμε απόλυτα τις αποφάσεις αυτής της ελεύθερης βούλησης που δημιουργήθηκε.

12:6.6 Όλες οι φάσεις της πρωταρχικής δύναμης, του δημιουργούμενου πνεύματος, καθώς και άλλων απώτατων απολύτων, φαίνεται ότι αντιδρούν σύμφωνα με ορισμένους σταθερούς,

σχετικά, αλλά άγνωστους νόμους και χαρακτηρίζονται από ένα ευρύ φάσμα εκδηλώσεων και από ελαστικότητα στην ανταπόκριση που συχνά αναστατώνουν, όταν απαντώνται στα φαινόμενα μιας περιγεγραμμένης και απομονωμένης κατάστασης. Ποια είναι η εξήγηση αυτής της απρόβλεπτης ελευθερίας στην αντίδραση που αποκαλύπτεται από τις αναδυόμενες αυτές συμπαντικές δραστηριότητες; Αυτές οι άγνωστες, απροσμέτρητα απρόβλεπτες – είτε αναφέρονται στη συμπεριφορά μιας πρωταρχικής μονάδας δύναμης, είτε στην αντίδραση ενός απροσδιόριστου διανοητικού επιπέδου, είτε στο φαινόμενο του αχανούς προ-σύμπαντος το οποίο δημιουργείται στο χώρο του εξωτερικού διαστήματος – αποκαλύπτουν πιθανόν τις δραστηριότητες του Απώτατου και την παρουσία-εκδήλωση των Απολύτων, τα οποία προηγούνται της λειτουργίας όλων των συμπαντικών Δημιουργιών.

12:6.7 Δεν γνωρίζουμε πραγματικά, υποθέτουμε, όμως, ότι μία τέτοια εκπληκτική εφευρετικότητα και τέτοιος βαθύς συντονισμός σημειοδοτούν την παρουσία και τη δραστηριοποίηση των Απολύτων, επί πλέον δε, ότι τέτοια ποικιλία ανταπόκρισης με τη μορφή μιας εμφανούς ομοιόμορφης αιτιολογίας, αποκαλύπτει την αντίδραση των Απολύτων, όχι μόνο έναντι της άμεσης και συγκυριακής αιτιολογίας, αλλά επίσης έναντι όλων των άλλων συσχετιζομένων αιτίων σε ολόκληρο το κυρίαρχο σύμπαν.

12:6.8 Τα άτομα έχουν τους φρουρούς του πεπρωμένου τους. Οι πλανήτες, τα συστήματα, οι αστερισμοί, τα σύμπαντα και τα υπερσύμπαντα έχουν τους αντίστοιχους κυβερνήτες τους, οι οποίοι κατεργάζονται το καλό των περιοχών κυριαρχίας των. Η Χαβόνα, ακόμα και το μέγα Σύμπαν, περιφρουρούνται από εκείνους στους οποίους ανατέθηκαν οι υψηλές αυτές ευθύνες. Ποιος όμως αναλαμβάνει και φροντίζει για τις θεμελιώδεις ανάγκες του κυρίαρχου σύμπαντος, ως συνόλου, από τον Παράδεισο μέχρι το τέταρτο και πλέον απομακρυσμένο διαστημικό επίπεδο; Υπαρξιακά, η υπερφροντίδα αυτή μπορεί να αποδοθεί στην Αγία Τριάδα του Παραδείσου, από εμπειρική άποψη, όμως, η εμφάνιση των μεταγενέστερων της Χαβόνα συμπάντων εξαρτάται από:

12:6.9 1. Τα Απόλυτα, ως προς τη δυναμική.

12:6.10 2. Το Απώτατο ως προς την κατεύθυνση.

12:6.11 3. Το Υπέρτατο ως προς τον εξελικτικό συντονισμό.

12:6.12 4. Τους Αρχιτέκτονες του Κυρίαρχου Σύμπαντος ως προς τη διακυβέρνηση, πριν από την εμφάνιση εξειδικευμένων κυβερνητών.

12:6.13 Το Ανεπιφύλακτο Απόλυτο διαπερνά το σύνολο του διαστήματος. Δεν έχουμε απόλυτα σαφή γνώση για την ακριβή κατάσταση του Θείου και των Συμπαντικών Απολύτων, γνωρίζουμε όμως ότι τα τελευταία δραστηριοποιούνται οπουδήποτε λειτουργούν το Θείο και το Ανεπιφύλακτο Απόλυτο. Το Θείο Απόλυτο μπορεί να είναι παρόν σ' ολόκληρο το σύμπαν, αλλά δύσκολα είναι παρόν στο διάστημα. Το Απώτατο είναι, ή ορισμένες φορές θα είναι, παρόν στο διάστημα, μέχρι τα έσχατα όρια του τέταρτου διαστημικού επιπέδου. Αμφιβάλλουμε αν το Απώτατο θα έχει ποτέ διαστημική παρουσία πέραν της περιφέρειας του κυρίαρχου σύμπαντος, εντός όμως των ορίων αυτών, το Απώτατο συγκεντρώνει προοδευτικά τη δημιουργική οργάνωση της δυναμικής των τριών Απολύτων.

7. ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ.

12:7.1 Στο σύνολο του χρόνου και του διαστήματος και σε σχέση με κάθε πραγματικότητα, οποιασδήποτε φύσης, λειτουργεί ένας αμείλικτος και απρόσωπος νόμος ο οποίος ισούται προς τη λειτουργία μιας κοσμικής πρόνοιας. Το έλεος χαρακτηρίζει την τάση του Θεού να

αγαπά το άτομο. Η ισοκατανομή είναι το κίνητρο της τάσης του Θεού προς το σύνολο. Η βούληση του Θεού δεν επικρατεί κατ' ανάγκην στο μέρος ενός συνόλου – στην καρδιά οποιασδήποτε προσωπικότητας – αλλά ουσιαστικά κυβερνά το σύνολο, το σύμπαν των συμπτάντων.

12:7.2 Σε όλες τις συναλλαγές του με όλα τα πλάσματά του, είναι αλήθεια ότι ο νόμος του Θεού δεν είναι εκ φύσεως αυθαίρετος. Σ' εσάς, με την περιορισμένη οπτική και την πεπερασμένη άποψη, τα έργα του Θεού παρουσιάζονται συχνά ως δικτατορικά και αυθαίρετα. Οι νόμοι του Θεού είναι απλά οι έξεις του, ο τρόπος με τον οποίο εξακολουθεί να πράττει. Και τα έργα του είναι καλά. Βλέπετε ότι ο Θεός κάνει το ίδιο πράγμα με τον ίδιο τρόπο, κατ' επανάληψη, απλώς διότι αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να κάνει το συγκεκριμένο πράγμα σε μία δεδομένη συγκυρία. Και ο καλύτερος τρόπος είναι ο σωστός τρόπος και γι' αυτό η άπειρη σοφία πάντα επιτάσσει να γίνονται πράγματα με αυτό τον ακριβή και τέλειο τρόπο. Πρέπει επίσης να θυμάστε ότι η φύση δεν είναι αποκλειστικά έργο του θεού. Κι' άλλες επιδράσεις είναι παρούσες στα φαινόμενα αυτά που ο άνθρωπος αποκαλεί φύση.

12:7.3 Είναι δυσάρεστο στη θεία φύση να υφίσταται οποιοδήποτε είδος υποβιβασμού, ή έστω να επιτρέπει την πραγματοποίηση οποιασδήποτε αμιγώς υποκειμενικής πράξης με τρόπο κατώτερο. Πρέπει ωστόσο να γίνει σαφές ότι εάν στη θεία υπόσταση οποιασδήποτε κατάστασης, στην απώτατη διάσταση κάθε συγκυρίας, σε οποιαδήποτε περίπτωση η πορεία της υπέρτατης σοφίας υποδεικνύει την αναγκαιότητα διαφορετικής διεκπεραίωσης – αν οι απαιτήσεις τελειοποίησης για οποιοδήποτε λόγο υπαγορεύουν μία άλλη μέθοδο δράσης, καλύτερη, τότε και στο σημείο αυτό, ο πάνσοφος Θεός θα δράσει με τον καλύτερο και πλέον κατάλληλο αυτό (νέο) τρόπο. Αυτό αποτελεί την έκφραση ενός υψηλότερου νόμου και όχι την αναστροφή ενός κατώτερου νόμου.

12:7.4 Ο Θεός δεν είναι σκλάβος των συνηθειών του σε σχέση με την επανάληψη χρονικά των ιδίων του των εκούσιων πράξεων. Οι νόμοι του Απόλυτου δεν αντιφάσκουν μεταξύ τους. Είναι, όλοι, τέλειες εκφράσεις της αλάθητης φύσης. Όλοι είναι τα μη αμφισβητούμενα έργα που εκφράζουν αλάθητες αποφάσεις. Ο νόμος είναι η αναλλοίωτη αντίδραση μιας άπειρης, τέλειας και θείας διάνοιας. Τα έργα του θεού είναι όλα εκούσια, παρά την προφανή τους ομοιότητα. Στο Θεό «δεν υπάρχει μεταβλητότητα, ουδέ σκιά μεταβολής.» Όλα αυτά όμως που θα μπορούσαν να ειπωθούν για τον πατέρα του Σύμπαντος δεν θα λέγονταν με την ίδια βεβαιότητα για τις υποκείμενες προς αυτόν διάνοιες, ή για τα εξελικτικά του πλάσματα.

12:7.5 Επειδή ο Θεός είναι αμετάβλητος, μπορείτε να εξαρτάσθε, σε κάθε συνήθη συγκυρία, από το γεγονός ότι κάνει το ίδιο πράγμα με τον ίδιο ταυτόσημο και συνήθη τρόπο. Ο Θεός αποτελεί την εγγύηση της σταθερότητας για όλα τα πλάσματα της δημιουργίας. Είναι ο Θεός. Γι' αυτό δεν αλλάζει. Και όλη αυτή η σταθερότητα της διακυβέρνησης και η ομοιομορφία της δράσης είναι ατομική, συνειδητή και απόλυτα εκούσια, διότι ο μέγας Θεός δεν είναι ο αβοήθητος σκλάβος της ίδιας του της τελειότητας και της άπειρης φύσης του. Δεν είναι μία αυτόματη, αυτενεργούσα δύναμη. Δεν είναι μία εξαρτώμενη από τους νόμους οντότητα. Δεν είναι μαθηματική εξίσωση, ούτε χημικός τύπος. Είναι μίας ελεύθερης βούλησης εξέχουσα οντότητα. Είναι ο Πατέρας του Σύμπαντος, μία ύπαρξη με πελώριο φορτίο προσωπικότητας, είναι η συμπαντική πηγή της προσωπικότητας όλων των πλασμάτων.

12:7.7 Η βούληση του θεού δεν επικρατεί ομοιόμορφα στην καρδιά του από σάρκα θνητού που αναζητά τον Θεό, αν όμως το χρονικό του πλαίσιο διευρυνθεί πέραν του παρόντος ώστε να περιλάβει το σύνολο της πρωταρχικής ζωής, τότε η θεία βούληση γίνεται ολοένα και περισσότερο ευδιάκριτη στους πνευματικούς καρπούς οι οποίοι γεννώνται στη ζωή των υπό του πνεύματος καθοδηγούμενων παιδιών του Θεού. Και τότε, αν η ανθρώπινη ζωή διευρυνθεί ακόμα περισσότερο, ώστε να περιλάβει την ηθική εμπειρία, η θεία βούληση μοιάζει περισσότερο λαμπερή στις πνευματικοποιημένες πράξεις των πλασμάτων αυτών του χρόνου, που άρχισαν να γεύονται τη θεία απόλαυση του να βρίσκουν τη σχέση της ανθρώπινης υπόστασης με την υπόσταση του Πατέρα του Σύμπαντος.

12:7.8 Η πατρική ιδιότητα του θεού και η αδελφότητα του ανθρώπου παρουσιάζουν το παράδοξο του τμήματος (μέρους) και του συνόλου σε επίπεδο προσωπικότητας. Ο Θεός αγαπά το *κάθε άτομο* σαν ξεχωριστό παιδί της ουράνιας οικογένειας. Επιπλέον ο Θεός αγαπά *όλα* τα άτομα. Δεν κατηγοριοποιεί τα άτομα και η συμπαντικότητα της αγάπης του δημιουργεί σχέση συνόλου, τη συμπαντική αδελφότητα.

12:7.9 Η αγάπη του Πατέρα ξεχωρίζει απόλυτα κάθε άτομο ως μοναδικό παιδί του Πατέρα του Σύμπαντος, ένα παιδί χωρίς ταίρι στην αιωνιότητα, ένα πλάσμα ελεύθερης βούλησης, αναντικατάστατο στον αιώνα των αιώνων. Η αγάπη του Πατέρα μεγαλώνει κάθε παιδί του Θεού, φωτίζοντας κάθε μέλος της ουράνιας οικογένειας, περιγράφει με σαφήνεια τη μοναδική φύση κάθε πλάσματος απέναντι στα απρόσωπα επίπεδα που βρίσκονται έξω από το αδελφικό κύκλωμα του Πατέρα των πάντων. Η αγάπη του Θεού με τρόπο εκπληκτικό απεικονίζει την υπερβατική αξία κάθε πλάσματος με ελεύθερη βούληση, αλάθητα αποκαλύπτει την υψηλή αξία την οποία ο Πατέρας του Σύμπαντος έχει αποθέσει σε καθένα ξεχωριστά από τα παιδιά του, από την ύψιστη δημιουργική προσωπικότητα της τάξης του Παράδεισου, μέχρι την κατώτατη κατηγορία των πλασμάτων εκείνων με ελεύθερη βούληση, που κατατάσσονται όμως μεταξύ των αγρίων ανθρώπινων φυλών, την αυγή του ανθρώπινου είδους, σε κάποιο εξελικτικό κόσμο του χρόνου και του διαστήματος.

12:7.10 Αυτή καθ' εαυτή η αγάπη του Θεού για το άτομο δημιουργεί την ουράνια οικογένεια όλων των πλασμάτων, τη συμπαντική αδελφότητα των με ελεύθερη βούληση παιδιών του Παραδείσιου Πατέρα. Και η αδελφότητα αυτή, όντας συμπαντική, είναι μία σχέση συνόλου. Η αδελφοσύνη, όταν είναι συμπαντική, αποκαλύπτει όχι μόνο την *κάθε μία* σχέση χωριστά, αλλά *όλες* τις σχέσεις. Η αδελφοσύνη είναι χαρακτηριστικό του συνόλου και γι' αυτό αποκαλύπτει χαρακτηριστικά του συνόλου σε αντιδιαστολή με τα χαρακτηριστικά ενός μέρους του συνόλου.

12:7.11 Η αδελφοσύνη συνιστά πραγματική σχέση μεταξύ όλων των προσωπικοτήτων που υπάρχουν στο σύμπαν. Κανείς δεν μπορεί να διαφύγει από τις απολαβές, ή τις ποινές τις οποίες συνεπάγεται η σχέση του προς τους άλλους. Το μέρος του συνόλου επωφελείται, ή υποφέρει ανάλογα με το σύνολο. Η καλή προσπάθεια ενός εκάστου ωφελεί το σύνολο. Το σφάλμα, ή η κακή πράξη ενός εκάστου αυξάνει την ταλαιπωρία όλων των ανθρώπων. Όπως κινείται το μέρος, έτσι κινείται και το σύνολο. Καθώς προοδεύει το σύνολο, έτσι προοδεύει και το μέρος του. Οι σχετικές ταχύτητες του μέρους και του όλου προσδιορίζουν το εάν το μέρος καθυστερεί εξ αιτίας της αδράνειας του συνόλου, ή εάν ωθείται προς τα εμπρός, εξ αιτίας της κεκτημένης ταχύτητας της κοσμικής αδελφότητας.

12:7.12 Αποτελεί μυστήριο το ότι ο Θεός είναι μία ύπαρξη με ύψιστη αυτοσυνείδηση, με αρχηγείο στο οποίο κατοικεί και ταυτόχρονα είναι προσωπικά παρών σε ένα τόσο απέραντο σύμπαν και προσωπικά σε επαφή μ' έναν κυριολεκτικά άπειρο αριθμό πλασμάτων. Το

γεγονός ότι ένα τέτοιο μυστήριο βρίσκεται πέραν της ανθρώπινης αντίληψης δεν πρέπει να μειώσει την πίστη σας, ούτε κατ' ελάχιστον. Μην αφήσετε το μέγεθος του απείρου, το απέραντο της αιωνιότητας και το μεγαλείο και τη δόξα του μοναδικού χαρακτήρα του θεού να σας φοβίσουν, να σας κλονίσουν, ή να σας αποκαρδιώσουν. Διότι ο Πατέρας δεν βρίσκεται μακριά από κανέναν σας. Κατοικεί εντός σας και εντός του όλοι κυριολεκτικά κινούμεθα, ουσιαστικά ζούμε και πραγματικά βιώνουμε την ύπαρξή μας.

12:7.13^Εστω και αν ο Πατέρας του παραδείσου λειτουργεί μέσω των θείων δημιουργών του και των δημιουργημάτων του, απολαμβάνει μαζί σας την πλέον προσωπική, εσωτερική επαφή, τόσο εξάισια, τόσο υψηλά προσωπική, που είναι πέραν και της δικής μου, ακόμη, κατανόησης – αυτή τη μυστηριώδη κοινωνία του τμήματος του Πατέρα με την ανθρώπινη ψυχή και το θνητό νου εντός του οποίου κατοικεί. Κατέχοντας τα δώρα αυτά του Θεού, γνωρίζετε ότι ο Πατέρας βρίσκεται σε στενή επαφή όχι μόνο με τους θείους του συνεργάτες αλλά και με τα εξελικτικά θνητά παιδιά του χρόνου. Ο πατέρας πράγματι κατοικεί στον Παράδεισο, η θεία του παρουσία όμως, κατοικεί επίσης και στο νου των ανθρώπων.

12:7.14^Εστω και αν το πνεύμα του Υιού περιχυθεί στη σάρκα σας, έστω και αν ένας Υιός βρέθηκε κάποτε μαζί σας με τη μορφή του θνητού σαρκίου, έστω και αν τα σεραφείμ προσωπικά σας φροντίζουν και σας καθοδηγούν, πώς οποιαδήποτε από τις θείες αυτές υπάρξεις του Δεύτερου και Τρίτου Κέντρου μπορεί να ελπίζει, έστω, ότι θα σας πλησιάσει τόσο πολύ, ή ότι θα σας κατανοήσει απόλυτα όσο ο Πατέρας, ο οποίος έχει δώσει ένα μέρος του εαυτού του για να βρεθεί εντός σας, να γίνει ο πραγματικός και θείος, ακόμα και αιώνιος εαυτός σας;

8. ΥΛΗ, ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑ

12:8.1[«]Ο Θεός είναι πνεύμα,[»] αλλά ο Παράδεισος δεν είναι. Το υλικό σύμπαν είναι πάντα μία αρένα όπου λαμβάνουν χώρα όλες οι πνευματικές δραστηριότητες. Οι πνευματικές υπάρξεις και οι πνευματικώς ανερχόμενοι ζουν και λειτουργούν στους φυσικούς κόσμους της υλικής πραγματικότητας.

12:8.2^Η πλήρωση δια της κοσμικής δύναμης, το βασίλειο της κοσμικής βαρύτητας, είναι η λειτουργία του Νησιού του Παραδείσου. Κάθε αυθεντική δύναμη-ενέργεια προέρχεται από τον Παράδεισο και η ύλη για την κατασκευή των ανείπωτων συμπάντων κυκλοφορεί τώρα στο κυρίαρχο σύμπαν με τη μορφή μιας υπερβαρυτικής παρουσίας, η οποία αποτελεί τη δυναμική φόρτιση του περατού διαστήματος.

12:8.3^Οποιοσδήποτε και αν είναι οι μεταμορφώσεις της δύναμης στα απώτατα σύμπαντα, από τη στιγμή που φεύγει από τον Παράδεισο ταξιδεύει υποκείμενη στην μηδέποτε λήγουσα, αεί παρούσα, αλάθητη έλξη του αιώνιου Νησιού, υπάκουα και δομικά αιωρούμενη για πάντα στα αιώνια διαστημικά μονοπάτια των συμπάντων. Η φυσική ενέργεια είναι η μία πραγματικότητα η οποία είναι αληθής και σταθερή δια της υπακοής της στο συμπαντικό νόμο. Μόνο στο βασίλειο της βούλησης των πλασμάτων έχει αποκλίνει από τα θεία μονοπάτια και τα πρωταρχικά σχέδια. Η δύναμη και η ενέργεια είναι οι συμπαντικές αποδείξεις της σταθερότητας, της πιστότητας και της αιωνιότητας του κεντρικού νησιού του Παραδείσου.

12:8.4^Η πλήρωση δια του πνεύματος και η πνευματικοποίηση των προσωπικοτήτων, η περιοχή της πνευματικής βαρύτητας, είναι το βασίλειο του Αιώνιου Υιού. Και η πνευματική αυτή βαρύτητα του Υιού, η οποία πάντα έλκει όλες τις πνευματικές πραγματικότητες προς αυτόν, είναι τόσο αληθινή και απόλυτη, όσο και η παντοδύναμη υλική πραγματικότητα του

Νησιού του Παραδείσου. Ο υλικά προσανατολισμένος όμως άνθρωπος είναι, φυσικά, περισσότερο προσανατολισμένος προς τις υλικές εκδηλώσεις μιας υλικής φύσης, από όσο είναι προς τις εξ ίσου πραγματικές και πανίσχυρες λειτουργίες μίας πνευματικής φύσης, οι οποίες διακρίνονται μόνο από την πνευματική ενόραση της ψυχής.

12:8.5Καθώς η διάνοια κάθε προσωπικότητας στο σύμπαν γίνεται περισσότερο πνευματική – ομοίωση του θεού – ανταποκρίνεται λιγότερο στην υλική βαρύτητα. Η πραγματικότητα υπολογιζόμενη με βάση την ανταπόκρισή της στη φυσική βαρύτητα, είναι αντίθετη της πραγματικότητας όπως αυτή καθορίζεται από την ποιότητα του πνευματικού περιεχομένου. Η δράση της φυσικής βαρύτητας αποτελεί παράγοντα ποσοτικού προσδιορισμού της μη πνευματικής ενέργειας. Η δράση της πνευματικής βαρύτητας είναι το ποιοτικό μέτρο της ζώσας ενέργειας του θείου.

12:8.6Ο,τι είναι ο Παράδεισος για τη φυσική δημιουργία και ό,τι ο Αιώνιος Υιός για το πνευματικό σύμπαν, είναι ο Συνδεδεμένος Δρων για το βασίλειο της διάνοιας – το ευφύες σύμπαν των υλικών ζωικών και πνευματικών υπάρξεων και προσωπικοτήτων.

12:8.7Ο Συνδεδεμένος Δρων ανταποκρίνεται τόσο στην υλική, όσο και στην πνευματική πραγματικότητα και για το λόγο αυτό, συμφυώς γίνεται ο συμπαντικός λειτουργός όλων των έλλογων όντων, όντων τα οποία αντιπροσωπεύουν την ένωση των υλικών και των πνευματικών φάσεων της δημιουργίας. Το δώρο της ευφυίας η λειτουργία επί του πνευματικού και του υλικού στο φαινόμε4νο της διάνοιας αποτελεί τον αποκλειστικό χώρο κυριαρχίας του Συνδεδεμένου Δρώντος, ο οποίος με τον τρόπο αυτό γίνεται εταίρος του πνευματικού νου, η ουσία του ζωικού νου και η υπόσταση του υλικού νου των πλασμάτων του χρόνου.

12:8.8Η διάνοια είναι η τεχνική δια της οποίας οι πνευματικές δραστηριότητες γίνονται εμπειρικές στις προσωπικότητες των πλασμάτων. Και στην τελική ανάλυση, οι δυνατότητες ενοποίησης του άρτιου ανθρώπινου νου, η ικανότητα να συντονίζει πράγματα, ιδέες και αξίες, βρίσκεται πέραν του υλικού.

12:8.9Αν και είναι μάλλον αδύνατο για τον ανθρώπινο νου να κατανοήσει τα επτά επίπεδα της σχετικής κοσμικής πραγματικότητας, η ανθρώπινη διάνοια είναι ικανή να κατανοήσει πολλές από τις έννοιες των τριών λειτουργικών επιπέδων της πεπερασμένης πραγματικότητας.

12:8.101. *Η Ύλη.* Οργανωμένη ενέργεια, υποκείμενη στη γραμμική βαρύτητα, εκτός από τις περιπτώσεις όπου τροποποιείται από την κίνηση και περιορίζεται από τη διάνοια.

12:8.112. *Η Διάνοια.* Οργανωμένη συνείδηση, η οποία δεν υπόκειται απόλυτα στην υλική βαρύτητα και πραγματικά απελευθερώνεται όταν τροποποιηθεί από το πνεύμα.

12:8.123. *Το Πνεύμα.* Η ύψιστη ατομική πραγματικότητα. Το αληθές πνεύμα δεν υπόκειται στη φυσική βαρύτητα, αλλά εν τέλει γίνεται η κινητήρια επίδραση όλων των εξελικτικών ενεργειακών συστημάτων της υπόστασης της προσωπικότητας.

12:8.13Ο στόχος και η ύπαρξη όλων των προσωπικοτήτων είναι το πνεύμα. Οι υλικές εκδηλώσεις είναι σχετικές και η κοσμική διάνοια παρεμβαίνει ανάμεσα σε τρία συμπαντικά αντίθετα. Η επιφοίτηση της διάνοιας και η διαχείριση του πνεύματος είναι το έργο των συνεργαζομένων προσώπων του Θεού, του Αείρου Πνεύματος και του Αιώνιου Υιού. Η συνολική Θεία πραγματικότητα δεν είναι νους, αλλά πνεύμα-νους/νους-πνεύμα,

ενοποιημένο από την προσωπικότητα. Οπωσδήποτε, όμως, το απόλυτο του πνεύματος και της ύλης συγκλίνουν στο πρόσωπο του Πατέρα του Σύμπαντος.

12:8.14 Στον Παράδεισο, και οι τρεις ενέργειες – φυσική, διανοητική και πνευματική – είναι συντονισμένες. Στο εξελικτικό σύμπαν η ενέργεια-ύλη κυριαρχεί στα πάντα εκτός της προσωπικότητας, όπου το πνεύμα, μέσω του διαλογισμού του νου, αγωνίζεται να κυριαρχήσει. Το πνεύμα είναι η θεμελιώδης πραγματικότητα της εμπειρίας της προσωπικότητας όλων των πλασμάτων, επειδή ο Θεός είναι πνεύμα. Το πνεύμα είναι αναλλοίωτο, για το λόγο αυτό, σε όλες τις σχέσεις της προσωπικότητας υπερβαίνει τόσο το νου όσο και την ύλη, που αποτελούν εμπειρικές μεταβλητές της επίτευξης της προόδου.

12:8.15 Στη συμπαντική εξέλιξη η ύλη γίνεται φιλοσοφική σκιά που απλώνεται από τη διάνοια, παρουσία της θείας διαφώτισης του πνεύματος, τούτο όμως δεν ακυρώνει την ύπαρξη της ύλης-ενέργειας. Η διάνοια, η ύλη και το πνεύμα είναι εξ ίσου αληθή, αλλά δεν έχουν την ίδια αξία για την προσωπικότητα στην επίτευξη του θείου. Η συνειδητοποίηση του θείου είναι μία προοδευτική, πνευματική εμπειρία.

12:8.16 Όσο μεγαλύτερη είναι η λάμψη της εξαγνισμένης προσωπικότητας (ο Πατέρας στο σύμπαν, το κλάσμα της δυνητικά πνευματικής προσωπικότητας στο κάθε άτομο), τόσο μεγαλύτερη είναι η σκιά που απλώνεται από την παρεισφρύνουσα διάνοια πάνω στην υλική της κτίση. Προοδευτικά, το σώμα του ανθρώπου γίνεται τόσο αληθινό, όσο η διάνοια, ή το πνεύμα, στο θάνατο όμως και η διάνοια (ταυτότητα) και το πνεύμα εξακολουθούν να ζουν, ενώ το σώμα όχι. Μία συμπαντική πραγματικότητα μπορεί να είναι ανύπαρκτη σε προσωπική εμπειρία. Έτσι, ο Ελληνικός τρόπος του λέγειν – η ύλη ως σκιά της περισσότερο πραγματικής πνευματικής ύπαρξης – έχει κάποια φιλοσοφική σημασία.

9. ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ

12:9.1 Το πνεύμα είναι η βασική προσωπική πραγματικότητα στα σύμπαντα και η προσωπικότητα είναι βασική σε όλες τις εμπειρίες με την πνευματική πραγματικότητα. Κάθε φάση της εμπειρίας της προσωπικότητας, σε κάθε διαδοχικό επίπεδο συμπαντικής προόδου συγκεντρώνει πλήθος ιδεών για να ανακαλύψει ελκυστικές προσωπικές πραγματικότητες. Το αληθινό πεπρωμένου του ανθρώπου συνίσταται στη δημιουργία νέων και πνευματικών στόχων εν συνεχεία, δε, στην ανταπόκριση προς το συμπαντικό θέλγητρο τέτοιων ουράνιων στόχων, μη υλικής αξίας.

12:9.2 Η αγάπη είναι το μυστικό της ευεργετικής σχέσης μεταξύ των προσωπικοτήτων. Δεν μπορείτε να γνωρίσετε πραγματικά ένα πρόσωπο, με μία και μόνη επαφή. Δεν μπορείτε να γνωρίσετε θεωρητικά τη μουσική δια της μαθηματικής αφαίρεσης, έστω και εάν η μουσική είναι μία μορφή μαθηματικού ρυθμού. Ο αριθμός που δίνεται σ' έναν συνδρομητή τηλεφώνου επ' ουδενί χαρακτηρίζει την προσωπικότητα του συνδρομητή αυτού, ή καταδεικνύει οποιοδήποτε στοιχείο του χαρακτήρα του.

12:9.3 Τα μαθηματικά, η υλική επιστήμη, είναι εξαιρετικά σημαντικά στην ευφυή ανάπτυξη των υλικών θέσεων του σύμπαντος, μία τέτοια γνώση, όμως, δεν αποτελεί κατ' ανάγκην μέρος της υψηλότερης κατανόησης της αλήθειας, ή της προσωπικής εκτίμησης των πνευματικών πραγματικοτήτων. Όχι στους χώρους όπου κυριαρχεί η ζωή, αλλά ακόμη και στον κόσμο της φυσικής ενέργειας, το άθροισμα δύο, ή τριών πραγμάτων είναι πολύ συχνά κάτι *περισσότερο*, ή κάτι *διαφορετικό* από τα προβλέψιμα προσθετικά συμπεράσματα τέτοιων αθροίσεων. Ολόκληρη η μαθηματική επιστήμη, ολόκληρος ο φιλοσοφικός κόσμος, η υψηλότερη φυσική, ή η χημεία δεν θα μπορούσαν να προβλέψουν ότι η ένωση δύο

ατόμων υδρογόνου με ένα άτομο οξυγόνου – στοιχείων τα οποία βρίσκονται σε αέρια μορφή – θα κατέληγε σε μία νέα και ποιοτικά υπεραθροιστική ουσία - το υγρό νερό. Η ερμηνεία της γνώσης αυτού του φυσικοχημικού φαινομένου θα εμπόδιζε την ανάπτυξη της υλιστικής φιλοσοφίας και της μηχανιστικής κοσμολογίας.

12:9.4 Η τεχνική ανάλυση δεν αποκαλύπτει το τι μπορεί να κάνει ένα άτομο, ή και ένα πράγμα. Για παράδειγμα: Το νερό χρησιμοποιείται αποτελεσματικά για να σβήσει τη φωτιά. Το ότι το νερό σβήνει τη φωτιά αποτελεί καθημερινή εμπειρία, αλλά καμία ανάλυση του νερού δεν θα μπορούσε ποτέ να αποκαλύψει παρόμοια ιδιότητα. Η ανάλυση προσδιορίζει ότι το νερό αποτελείται από υδρογόνο και οξυγόνο. Μία περαιτέρω εξέταση των στοιχείων αυτών αποκαλύπτει ότι το οξυγόνο είναι το στοιχείο εκείνο που βοηθά την καύση, επίσης, δε ότι το υδρογόνο είναι εύφλεκτο από τη φύση του.

12:9.5 Η θρησκεία σας γίνεται αληθινή επειδή αναδύεται από τη δουλειά του φόβου και τα δεσμά της δεισιδαιμονίας. Η φιλοσοφία σας αγωνίζεται για την απελευθέρωση από το δογματισμό και την παράδοση. Η επιστήμη σας ασχολείται με την αιώνια διαμάχη μεταξύ ορθού και εσφαλμένου, ενώ μάχεται για την απελευθέρωση από τα δεσμά της αφαίρεσης, τη δουλειά των μαθηματικών και της, σχετικής, τύφλωσης του μηχανιστικού ματεριαλισμού.

12:9.6 Ο θνητός άνθρωπος διαθέτει πνευματικό πυρήνα. Η διάνοια είναι το σύστημα προσωπικής ενέργειας το οποίο υπάρχει γύρω από ένα θείο πνευματικό πυρήνα και λειτουργεί σε υλικό περιβάλλον. Μία τέτοια, ζώσα σχέση ατομικής διάνοιας και πνεύματος συνιστά τη συμπαντική δυναμική της αιώνιας προσωπικότητας. Τα πραγματικά προβλήματα, οι διαρκείς απογοητεύσεις, οι σοβαρές ήττες, ή ο αναπόφευκτος θάνατος έρχονται μόνο εάν οι ίδιες οι απόψεις του ατόμου τείνουν να αντικαταστήσουν πλήρως την κυβερνώσα δύναμη του κεντρικού πνευματικού πυρήνα, διασπώντας με τον τρόπο αυτό το συμπαντικό σχέδιο της ταυτότητας της προσωπικότητας.

12:9.7 [Παρουσιάστηκε από ένα Τελειοποιητή Σοφίας ο οποίος δρα τη εξουσία των Αρχαίων των Ημερών.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 13

ΟΙ ΑΠΑΡΑΒΙΑΣΤΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

13:0.1 Μεταξύ του κεντρικού Νησιού του Παραδείσου και του εσώτερου των πλανητικών κυκλωμάτων της Χαβόνα υπάρχουν στο διάστημα τρία ήσσονα κυκλώματα μοναδικών κόσμων. Το εσώτατο κύκλωμα συνίσταται από τους επτά μυστικούς κόσμους του Πατέρα του Σύμπαντος. Η δεύτερη ομάδα συντίθεται από επτά φωτοβόλους κόσμους του Αιώνιου Υιού. Στο εξωτερικό κύκλωμα βρίσκονται οι επτά απέραντοι κόσμοι του Απείρου Πνεύματος, οι κόσμοι των εκτελεστικών αρχηγείων των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων.

13:0.2 Αυτά τα τρία κυκλώματα των επτά κόσμων, του Πατέρα, του Υιού και του Πνεύματος είναι πλανήτες αξεπέραστου μεγαλείου και ομορφιάς πέρα από κάθε φαντασία. Ακόμη και η υλική, ή φυσική τους δομή έχει μία διευθέτηση άγνωστη σ' εσάς. Κάθε κύκλωμα διαφέρει ως προς την ύλη και κάθε κόσμος είναι διαφορετικός, εκτός των επτά κόσμων του Υιού, οι οποίοι είναι όμοιοι, όσον αφορά στη φυσική τους δομή. Και οι εικοσιένas κόσμοι είναι πελώριοι πλανήτες και κάθε ομάδα των επτά είναι διαφορετικά προσανατολισμένη προς την αιωνιότητα. Από όσα γνωρίζουμε έτσι ήταν πάντα. Όπως και ο Παράδεισος, είναι αιώνιοι. Δεν υπάρχουν καταγραφές, ή παραδόσεις σχετικές με την προέλευσή τους.

13:0.3 Οι επτά μυστικοί πλανήτες του Πατέρα του Σύμπαντος οι οποίοι περιστρέφονται γύρω από τον Παράδεισο, σε στενή γειτονία με το αιώνιο Νησί, αντανακλούν πολύ μεγάλο μέρος

του πνευματικού φωτός της κεντρικής λάμψης των αιωνίων οντοτήτων, περιχύνοντας το φως αυτό του θείου μεγαλείου σ' ολόκληρο τον Παράδεισο, ακόμη και πάνω στα επτά κυκλώματα της Χαβόνα.

13:0.4 Στους επτά ιερούς κόσμους του Αιώνιου Υιού φαίνεται ότι βρίσκεται η προέλευση των μη προσωπικών ενεργειών της πνευματικής φωτοβολίας. Κανένα πλάσμα δεν μπορεί να ταξιδέψει στους επτά αυτούς λαμπρούς κόσμους. Με πνευματικό μεγαλείο φωτίζουν ολόκληρο τον Παράδεισο και τη Χαβόνα και κατευθύνουν αγνή, πνευματική φωτοβολία στα επτά υπερσύμπαντα. Οι υπέρλαμπροι αυτοί κόσμοι του δεύτερου κυκλώματος, με τον ίδιο τρόπο εκπέμπουν το φως τους (φως χωρίς θερμότητα) στον Παράδεισο και στο ένα δισεκατομμύριο κόσμους του εβδόμου κυκλικού, κεντρικού σύμπαντος.

13:0.5 Οι επτά κόσμοι του Απείρου Πνεύματος καταλαμβάνονται από τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα που εποπτεύουν το πεπρωμένο των επτά υπερσυνπάντων, προωθώντας το πνευματικό φως του Τρίτου Προσώπου του Θείου στα πλάσματα αυτά του χρόνου και του διαστήματος. Και ολόκληρη η Χαβόνα, αλλά όχι και το Νησί του Παραδείσου, λούζονται στις εξαγνισμένες αυτές επενέργειες.

13:0.6 Αν και οι κόσμοι του Πατέρα είναι κόσμοι ύπατου κύρους για όλες τις από τον Πατέρα προικισμένες προσωπικότητες, δεν είναι αυτή η αποκλειστική τους λειτουργία. Πολλές υπάρξεις και οντότητες διαφορετικές από τα άτομα ταξιδεύουν στους κόσμους αυτούς. Κάθε κόσμος στο κύκλωμα του Πατέρα και στο κύκλωμα του Υιού έχει ένα ξεχωριστό τύπο μόνιμων αυτοχθόνων πλασμάτων, πιστεύουμε όμως ότι οι κόσμοι του Υιού κατοικούνται από ομοιόμορφους τύπους διαφορετικών από το άτομο υπάρξεων. Τμήματα του Πατέρα βρίσκονται μεταξύ των αυτοχθόνων του Ντιβίνγκτον. Οι άλλες τάξεις των μόνιμων αυτοχθόνων δεν σας έχουν αποκαλυφθεί.

13:0.7 Οι εικοσιένas δορυφόροι του Παραδείσου εξυπηρετούν πολλούς σκοπούς στο κεντρικό σύμπαν και στα υπερσύμπαντα, οι οποίοι δεν αποκαλύπτονται στις διηγήσεις μας αυτές. Είναι τόσο λίγα αυτά που μπορείτε να κατανοήσετε σχετικά με τη ζωή στις σφαίρες αυτές, ώστε να μην μπορείτε ούτε να ελπίζετε ότι θα αποκτήσετε ποτέ σωστή άποψη γι' αυτές, είτε για τη φύση και τη λειτουργία τους. Χιλιάδες δραστηριότητες λαμβάνουν χώρα εκεί, οι οποίες δεν σας αποκαλύπτονται. Αυτοί οι εικοσιένas κόσμοι περιβάλλουν τις δυναμικές της λειτουργίας του κυρίαρχου σύμπαντος. Το μόνο που μπορούν να προσφέρουν τα κείμενα αυτά είναι μία φευγαλέα ματιά ορισμένων μόνο οριοθετημένων δραστηριοτήτων, οι οποίες αναφέρονται στην παρούσα κοσμική εποχή του μεγάλου σύμπαντος – ή, μάλλον, ενός από τους επτά τομείς του μεγάλου σύμπαντος.

1. ΟΙ ΕΠΤΑ ΑΠΑΡΑΒΙΑΣΤΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

13:1.1 Το κύκλωμα των κόσμων της απαραβίαστης ζωής του Πατέρα περιέχει τα μοναδικά ενυπάρχοντα στην προσωπικότητα απόκρυφα στο σύμπαν των συνπάντων. Οι δορυφόροι αυτοί του Παραδείσου, το εσώτατο των τριών κυκλωμάτων, είναι οι μοναδικοί απαγορευμένοι τόποι που έχουν σχέση με την προσωπικότητα στο κεντρικό σύμπαν. Ο κατώτερος Παράδεισος και οι κόσμοι του Υιού είναι με τον ίδιο τρόπο κλειστοί στην προσωπικότητα, κανένα, όμως, από τα βασίλεια αυτά απασχολείται με την προσωπικότητα.

13:1.2 Οι Παραδείσιοι κόσμοι του Πατέρα διευθύνονται από την υψηλότερη τάξη των Σταθερών Υιών της Αγίας Τριάδας, τα Τριαδικά Απόκρυφα του Υπέρτατου. Λίγα μπορώ να πω για τους κόσμους αυτούς. Λιγότερα ακόμη μπορώ να πω για τις πολλαπλές δραστηριότητές τους. Παρόμοια πληροφορία φορά μόνο στις υπάρξεις εκείνες οι οποίες

λειτουργούν εκεί και ξεκινούν από εκεί. Και, έστω και εάν είμαι κάπως εξοικειωμένος με έξι από τους μοναδικούς αυτούς κόσμους, ποτέ δεν πάτησα στον Ντιβίνγκτον. Ο κόσμος αυτός μου είναι απόλυτα απαγορευμένος.

13:1.3 Ένας από τους λόγους για τη μυστικότητα των κόσμων αυτών είναι το ότι κάθε μία από τις απαραβίαστες αυτές σφαίρες απολαμβάνει μιας ιδιαίτερης εκπροσώπησης, ή εκδήλωσης των θεοτήτων οι οποίες αποτελούν την Αγία Τριάδα του Παραδείσου. Όχι μία μόνο προσωπικότητα, αλλά τη μοναδική παρουσία του Θείου η οποία μπορεί να εκτιμηθεί και να γίνει κατανοητή μόνο από τις ιδιαίτερες εκείνες ομάδες των διανοιών που κατοικούν, ή που γίνονται δεκτές σ' αυτόν τον ξεχωριστό κόσμο. Τα τριαδικά Απόκρυφα του Υπέρτατου είναι οι προσωπικοί εκφραστές των εξειδικευμένων αυτών και μη προσωπικών παρουσιών του Θείου. Και τα Απόκρυφα του Υπέρτατου είναι ύψιστα προσωποπαγείς υπάρξεις, υπέροχα προικισμένες και θαυμάσια προσαρμοσμένες στο υψηλό και ακριβές έργο τους.

13:1.4 I. NTIBININΓKTON. Ο κόσμος αυτός, είναι κατά μία μοναδική έννοια «η αγκάλη του Πατέρα,» ο κόσμος προσωπικής κοινωνίας του Πατέρα του Σύμπαντος και εκεί λαμβάνει χώρα μία ιδιαίτερη εκδήλωση της θείας φύσης του. Ο Ντιβίνγκτον είναι ο τόπος συνάντησης των Ρυθμιστών της Σκέψης με τον Παράδεισο, είναι όμως επίσης και η πατρίδα πολυάριθμων άλλων οντοτήτων, προσωπικοτήτων και άλλων υπάρξεων οι οποίες έλκουν την προέλευσή τους από τον Πατέρα του Σύμπαντος. Πολλές προσωπικότητες εκτός του Αιώνιου Υιού προέρχονται άμεσα από τα έργα του Πατέρα του Σύμπαντος και μόνο. Μόνο τα τμήματα του Πατέρα και των προσωπικοτήτων εκείνων, αλλά και των άλλων υπάρξεων οι οποίες έλκουν την προέλευσή τους άμεσα και αποκλειστικά από τον Πατέρα του Σύμπαντος σχηματίζουν αδελφότητα και λειτουργούν σ' αυτόν τον κόσμο.

13:1.5 Τα Απόκρυφα του Ντιβίνγκτον περιλαμβάνουν το μυστικό της επιφοίτησης και της αποστολής των Ρυθμιστών της Σκέψης. Η φύση τους, η προέλευσή τους και η τεχνική της επαφής τους με τα κατώτερα πλάσματα των εξελικτικών κόσμων αποτελεί μυστικό του παραδείσιου αυτού κόσμου. Οι εκπληκτικές αυτές συναλλαγές δεν αφορούν τους υπόλοιπους από εμάς και για το λόγο αυτό οι Θεότητες θεωρούν ορθό το να κρατούν ορισμένα χαρακτηριστικά της μεγάλης αυτής και θείας λειτουργίας πέρα από την πλήρη κατανόησή μας. Πλήρης γνώση των συναλλαγών αυτών μας επιτρέπεται μέχρι του βαθμού που ερχόμαστε σε επαφή με τη φάση αυτή της θείας δραστηριότητας, όσον αφορά, όμως, στις απόκρυφες λεπτομέρειες της μεγάλης αυτής επιφοίτησης, δεν έχουμε πλήρη ενημέρωση.

13:1.6 Ο κόσμος αυτός φυλάσσει, επίσης, τα μυστικά της φύσης, το σκοπό και τις δραστηριότητες όλων των άλλων μορφών των τμημάτων του Πατέρα, των Αγγελιαφόρων της Βαρύτητας και των στρατιών των άλλων υπάρξεων που δεν σας έχουν αποκαλυφθεί. Είναι πάρα πολύ πιθανόν ότι οι αλήθειες εκείνες που αφορούν στον Ντιβίνγκτον, τις οποίες δεν γνωρίζω, αν αποκαλυφθούν, θα μου προκαλέσουν σύγχυση και θα δυσχεράνουν το παρόν έργο μου, ενώ επί πλέον, βρίσκονται πέραν της ικανότητας αντίληψης του είδους μου.

13:1.72. ΣΑΝΑΠΙΝΓΚΤΟΝ. Ο κόσμος αυτός είναι «η αγκάλη του Υιού,» ο ατομικός κόσμος στον οποίο μας υποδέχεται ο Αιώνιος Υιός. Βρίσκεται στο Παραδείσιο αρχηγείο των κατερχομένων και ανερχομένων Υιών του Θεού, όταν και αφού εγκριθούν και επιδοκιμασθούν πλήρως. Ο κόσμος αυτός αποτελεί την παραδείσια κατοικία όλων των Υιών του Αιώνιου Υιού αλλά και των ομόβαθμων και συνεργαζόμενων Υιών. Υπάρχουν πολυάριθμες τάξεις θείων Υιών που συνδέονται με την ουράνια αυτή κατοικία οι οποίοι δεν

έχουν αποκαλυφθεί στους θνητούς, αφού δεν λαμβάνουν μέρος στο σχέδιο ανέλιξης της πνευματικής προόδου του ανθρώπου μέσα στα σύμπαντα, προς τον Παράδεισο.

13:1.8 *Τα Απόκρυφα του Σανάρινγκτον* περιλαμβάνουν το μυστικό της ενσάρκωσης των θείων Υιών. Όταν ένας Υιός του Θεού γίνεται Υιός του Ανθρώπου, όταν γεννιέται κυριολεκτικά από μία γυναίκα, όπως συνέβη στον κόσμο σας πριν από χίλια εννιακόσια χρόνια, είναι ένα συμπαντικό μυστήριο. Λαμβάνει χώρα σε όλα τα σύμπαντα και αποτελεί κυστικό του Σανάρινγκτον σχετικό με την ύπαρξη των θείων υιών στο σύμπαν. Οι Ρυθμιστές είναι μυστήριο του Θεού του Πατέρα. Η ενσάρκωση των θείων Υιών είναι μυστήριο του Θεού του Υιού. Είναι ένα μυστικό κλειδωμένο στον έβδομο τομέα του Σανάρινγκτον, ένα βασίλειο το οποίο ουδείς μπορεί να διαπεράσει, εκτός εκείνων οι οποίοι προσωπικά είχαν την μοναδική αυτή εμπειρία. Μόνο οι φάσεις εκείνες της ενσάρκωσης οι οποίες έχουν σχέση με την ανελικτική σας πορεία σας έχουν γνωστοποιηθεί. Υπάρχουν πολλές άλλες φάσεις του μυστηρίου της ενσάρκωσης των Υιών του Παραδείσου το είδος, ή η αποστολή των οποίων στο σύμπαν δεν έχει αποκαλυφθεί, οι οποίοι παραμένουν άγνωστοι σ' εσάς. Και υπάρχουν πολλά άλλα μυστήρια στον Σανάρινγκτον.

13:1.93. ΣΠΙΡΙΤΙΝΓΚΤΟΝ.» Ο κόσμος αυτός είναι η αγκάλη του Πνεύματος,» η Παραδείσια κατοικία των υψηλών υπάρξεων οι οποίες αποκλειστικά εκπροσωπούν το Άπειρο Πνεύμα. Εδώ συναθροίζονται τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα και ορισμένα εξ' αυτών προερχόμενα, από όλα τα σύμπαντα. Στην ουράνια αυτή κατοικία μπορούν επίσης να βρεθούν πολυάριθμες, μη αποκαλυφθείσες τάξεις πνευματικών προσωπικοτήτων, υπάρξεις επιφορτισμένες με πολλαπλές δραστηριότητες στο σύμπαν, οι οποίες δεν έχουν σχέση με την αναβάθμιση των θνητών πλασμάτων του χρόνου στα Παραδείσια επίπεδα της αιωνιότητας.

13:1.10 *Τα Απόκρυφα του Σπιρίτινγκτον* συνδέονται με τα αδιαπέραστα μυστήρια της ανακλαστικότητας. Σας μιλούμε για το αχανές και συμπαντικό φαινόμενο της ανακλαστικότητας, ιδιαίτερα δε για το πώς λειτουργεί στους αρχηγικούς κόσμους των επτά υπερσυστημάτων, αλλά δεν εξηγούμε ποτέ το φαινόμενο αυτό απόλυτα, διότι δεν το κατανοούμε πλήρως. Πάρα πολλά είναι αυτά που κατανοούμε, αλλά πολλές βασικές λεπτομέρειες είναι μυστήριο για μας. Η ανακλαστικότητα αποτελεί μυστικό του Θεού - Πνεύματος. Έχετε διδαχθεί για τις λειτουργίες της ανακλαστικότητας σε σχέση με το σχέδιο ανέλιξης της θνητής ζωής και πράγματι έτσι λειτουργεί, η ανακλαστικότητα, όμως, αποτελεί επίσης αδιαχώριστο χαρακτηριστικό της του φυσιολογικού έργου πολυάριθμων άλλων φάσεων της ενασχόλησης του σύμπαντος. Το χάρισμα αυτό του Απείρου Πνεύματος χρησιμοποιείται επίσης σε διαύλους διαφορετικούς από εκείνους που χρησιμοποιούνται για τη συγκέντρωση της διάνοιας και της διασποράς πληροφοριών. Και, υπάρχουν και άλλα μυστικά στον Σπιρίτινγκτον.

13:1.114. ΒΑΙΣΤΖΕΡΙΝΓΚΤΟΝ. Ο πλανήτης αυτός είναι «η αγκάλη του Πατέρα και του Υιού» και πρόκειται για το μυστικό κόσμο ορισμένων μη αποκαλυπτομένων υπάρξεων των οποίων η προέλευση βρίσκεται στα έργα του Πατέρα και του Υιού. Είναι επίσης η Παραδείσια κατοικία πολλών υπέρλαμπρων υπάρξεων σύνθετης γενεαλογίας, εκείνων των οποίων η προέλευση είναι πολύπλοκη εξ αιτίας των πολλών και διαφορετικών λειτουργικών τεχνικών στα επτά υπερσύμπαντα. Πολλές ομάδες υπάρξεων συναθροίζονται στον κόσμο αυτό, η ταυτότητα των οποίων δεν έχει αποκαλυφθεί στους θνητούς της Ουράνιας.

13:1.12 *Τα Απόκρυφα του Βαϊστζέρινγκτον* περιλαμβάνουν τα μυστικά του τριαδισμού και ο τριαδισμός συνιστά το μυστικό του δικαιώματος για την εκπροσώπηση της Αγίας Τριάδας,

του να δρα ως αντιβασιλέας των θεών. Το δικαίωμα να εκπροσωπούν την Αγία Τριάδα παραχωρείται μόνο στις υπάρξεις εκείνες, αποκαλυφθείσες και μη, οι οποίες είναι τριαδικές, έχουν δημιουργηθεί, ζήσει, ή ενταχθεί στην αιωνιότητα από δύο, ή και τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Οι προσωπικότητες που δημιουργήθηκαν από τα τριαδικά έργα ορισμένων μορφών θαυμαστών πλασμάτων δεν αντιπροσωπεύουν τίποτα περισσότερο από την θεωρητική δυναμική η οποία κινητοποιείται στην τριαδικότητα αυτή, αν και παρόμοια πλάσματα μπορούν να ανελιχθούν στο δρόμο του εναγκαλισμού με το Θείο, το οποίο είναι ανοικτό στα πλάσματα του είδους των.

13:1.13 Οι μη τριαδικές υπάρξεις δεν κατανοούν πλήρως την τεχνική του τριαδισμού από δύο, ή τρεις Δημιουργούς, ή ορισμένα άλλα πλάσματα. Ένα τέτοιο φαινόμενο δεν θα το κατανοήσετε ποτέ απόλυτα, εκτός αν, κάπου στο μακρινό μέλλον της λαμπρής σας πορείας, δοκιμασθείτε και επιτύχετε στο εγχείρημα αυτό, διότι, διαφορετικά, τα απόκρυφα αυτά του Βαϊστζέρινγκτον θα μείνουν για πάντα απαγορευμένα. Για μένα, όμως, ένα πλάσμα που προέρχεται από ψηλά, από την Αγία Τριάδα, όλοι οι τομείς του Βαϊστζέρινγκτον είναι ανοικτοί. Κατανοώ πλήρως και το ίδιο πλήρως και με τρόπο μυστικό προστατεύω το μυστικό της καταγωγής και του πεπρωμένου μου.

13:1.14 Υπάρχουν ακόμη περισσότερες μορφές και φάσεις τριαδισμού οι οποίες δεν έχουν τεθεί υπ' όψιν των ανθρώπων της Ουράντια και οι υπάρξεις αυτές, στις προσωπικές τους απόψεις, προστατεύονται δεόντως στον μυστικό τομέα του Βαϊστζέρινγκτον.

13:1.15 ΣΟΛΙΤΑΡΙΝΓΚΤΟΝ. Ο κόσμος αυτός είναι «η αγκάλη του Πατέρα και του Πνεύματος» και αποτελεί το σημείο συνάντησης μιας μεγαλειώδους στρατιάς μη αποκαλυπτομένων υπάρξεων οι οποίες έλκουν την καταγωγή στα κοινά έργα του Πατέρα του Σύμπαντος και του Απείρου Πνεύματος, υπάρξεων οι οποίες φέρουν και τις ιδιότητες του Πατέρα μαζί με όσα τους κληροδότησε το Πνεύμα.

13:1.16 Αυτή είναι επίσης η πατρίδα των Μοναχικών Αγγελιαφόρων αλλά και άλλων προσωπικοτήτων των υπερ-αγγελικών τάξεων. Γνωρίζετε ελάχιστες από τις υπάρξεις αυτές. Υπάρχει άπειρος αριθμός τάξεων που δεν έχουν αποκαλυφθεί στην Ουράντια. Το ότι κατοικούν στον πέμπτο κόσμο δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι ο Πατέρας δεν έχει καμία σχέση με τους Μοναχικούς Αγγελιαφόρους, ή τους υπέρ-αγγελικούς συνεργάτες τους, αλλά ότι σ' αυτήν ακριβώς την εποχή του σύμπαντος, έχει σχέση με τη λειτουργία τους. Κατά την παρούσα φάση του σύμπαντος, ο πλανήτης αυτός είναι επίσης ο υψηλού κύρους κόσμος των Διευθυντών της Δύναμης του Σύμπαντος.

13:1.17 Υπάρχουν πολυάριθμες ακόμη τάξεις πνευματικών προσωπικοτήτων, υπάρξεις άγνωστες στους θνητούς, οι οποίες θεωρούν τον Σολιτάρινγκτον ως τον πατρικό τους πλανήτη στον Παράδεισο. Πρέπει να θυμάστε ότι όλες οι υποδιαιρέσεις και τα επίπεδα των συμπαντικών δραστηριοτήτων είναι τόσο απόλυτα εφοδιασμένα με πνευματικούς λειτουργούς, όσο και το βασίλειο του οποίου το έργο είναι η βοήθεια προς το θνητό άνθρωπο προκειμένου να ανελιχθεί στο θείο, Παραδείσιο πεπρωμένο του.

13:1.18 Τα Απόκρυφα του Σολιτάρινγκτον. Εκτός από ορισμένα μυστικά του τριαδισμού, ο κόσμος αυτός φυλάσσει τα μυστικά της προσωπικής σχέσης του Απείρου Πνεύματος με ορισμένα από τα υψηλότερα σε βαθμό παιδιά της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Στον Σολιτάρινγκτον φυλάσσονται τα μυστήρια της στενής σχέσης πολυάριθμων μη αποκαλυφθεισών τάξεων με τα πνεύματα του Πατέρα, του Υιού και του Πνεύματος, με το

τριπλό πνεύμα της Αγίας Τριάδας και με τα πνεύματα του Υπέρτατου, του Απώτατου και του Υπέρτατου-Απώτατου.

13:1.196. ΣΕΡΑΦΙΝΓΚΤΟΝ. Ο πλανήτης αυτός είναι «η αγκάλη του Υιού και του Πνεύματος» και είναι ο πατρικός πλανήτης των απειράριθμων στρατιών των μη αποκαλυφθεισών υπάρξεων που δημιουργήθηκαν από τον Υιό και από το Πνεύμα. Είναι επίσης ο πλανήτης του πεπρωμένου όλων των τάξεων των αγγελικών στρατιών που υπηρετούν, περιλαμβανομένων των σουπερναφείμ, σεκοναφείμ και σεραφείμ. Στο κεντρικό αλλά και τα εξωτερικά σύμπαντα υπηρετούν επίσης πολλές κατηγορίες υπέροχων πνευμάτων τα οποία δεν «υπηρετούν εκείνους που θα κληρονομήσουν τη σωτηρία.» Όλοι αυτοί οι πνευματικοί εργάτες, σε όλα τα επίπεδα και βασιλεία των συμπαντικών δραστηριοτήτων θεωρούν τον Σεράφινγκτον Παραδείσια κατοικία τους.

13:1.20 *Τα Απόκρυφα του Σεράφινγκτον* περιλαμβάνουν ένα τριπλό μυστικό, ένα μόνο μέρος του οποίου μπορώ να αναφέρω – το μυστήριο της σεραφικής μεταφοράς. Η ικανότητα των διάφορων τάξεων των σεραφείμ και των συμμαχικών τους πνευματικών υπάρξεων να περιβάλλουν με την πνευματική τους μορφή όλες τις τάξεις των μη υλικών πλασμάτων και να τα μεταφέρουν μακριά, σε μεγάλα διαπλανητικά ταξίδια, είναι ένα μυστικό καλά φυλαγμένο στους απόκρυφους τομείς του Σεράφινγκτον. Τα σεραφείμ μεταφοράς κατανοούν το μυστήριο αυτό, αλλά δεν το αποκαλύπτουν στους υπόλοιπους από εμάς, ή, ίσως, να μην μπορούν. Τα άλλα μυστήρια του Σεράφινγκτον αφορούν στις προσωπικές εμπειρίες των τύπων των πνευματικών υπηρετών οι οποίοι δεν έχουν ακόμη αποκαλυφθεί στους θνητούς. Και αποφεύγουμε να συζητούμε τα μυστικά αυτών των τόσο στενά συνδεδεμένων υπάρξεων, επειδή σχεδόν κατανοείτε παρόμοιες, κοντινές σ' εσάς τάξεις υπάρξεων και θα ήταν κατάχρηση εμπιστοσύνης το να παρουσιάσουμε ακόμη και την ελλιπή μας γνώση πάνω στα φαινόμενα αυτά.

13:1.217. ΑΣΕΝΤΙΝΓΚΤΟΝ. Ο μοναδικός αυτός κόσμος είναι «η αγκάλη του Πατέρα, του Υιού και του Πνεύματος», ο τόπος συνάντησης των ανελίσσομένων πλασμάτων του διαστήματος, ο πλανήτης που υποδέχεται τους οδοιπόρους του χρόνου, οι οποίοι περνούν από το σύμπαν της Χαβόνα στην πορεία τους για τον Παράδεισο. Ο Ασέντινγκτον είναι η πραγματική Παραδείσια κατοικία των ανελίσσομένων ψυχών του χρόνου και του διαστήματος μέχρι να αποκτήσουν την υψηλή τους θέση στον Παράδεισο. Εσείς οι θνητοί, περνάτε τον περισσότερο χρόνο από τις «διακοπές σας» στη Χαβόνα, στον Ασέντινγκτον. Κατά τη διάρκεια της ζωής σας στη Χαβόνα, ο Ασέντινγκτον θα γίνει για σας αυτό που οι ρυθμιστές της επανόδου υπήρξαν κατά τη διάρκεια της ανέλιξης του τοπικού αλλά και του υπερσύμπαντος. Εδώ θα απασχοληθείτε σε χιλιάδες δραστηριότητες πέραν της θνητής σας φαντασίας. Και όπως σε κάθε προηγούμενη πρόοδο προς τον Θεό, η ανθρώπινη υπόστασή σας θα εισέλθει στη φάση νέων σχέσεων με τη θεία σας υπόσταση.

13:1.22 **MISSINGPARAGRAPH**

13:1.23 Ποτέ δεν θα κατανοήσετε απόλυτα τη μυστηριώδη αυτή συναλλαγή, μέχρις ότου φθάσετε στον Ασέντινγκτον. Και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο ολόκληρος ο Ασέντινγκτον θα είναι ανοικτός στο έκπληκτο βλέμμα σας. Το ένα έβδομο του Ασέντινγκτον μου είναι απαγορευμένο – ο τομέας εκείνος μέλημα του οποίου είναι αυτό καθ' εαυτό το μυστικό εκείνο, το οποίο είναι (ή θα γίνει) η αποκλειστική εμπειρία και κατάκτηση του είδους σας. Η εμπειρία αυτή ανήκει στην δική σας κατηγορία ύπαρξης, στην τάξη των ανθρώπων. Η δική μου τάξη ύπαρξης δεν έχει άμεση σχέση με παρόμοιες συναλλαγές. Για το λόγο αυτό μου απαγορεύεται και εν καιρώ αποκαλύπτεται σ' εσάς. Ακόμη όμως και αφού σας αποκαλυφθεί,

για κάποιο λόγο μένει για πάντα το μυστικό σας. Δεν το αποκαλύπτετε σ' εμάς, ή σε οποιαδήποτε άλλη κατηγορία πλασμάτων. Γνωρίζουμε για την αιώνια ένωση ενός θείου Ρυθμιστού και της αθάνατης ψυχής ενός ανθρώπινου πλάσματος, αλλά οι ανερχόμενοι τελικιστές γνωρίζουν την εμπειρία αυτή καθ' εαυτή ως απόλυτη πραγματικότητα.

2. ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΑΤΕΡΑ-ΚΟΣΜΟΥ

13:2.1 Οι κόσμοι αυτοί που αποτελούν την πατρίδα των διαφόρων τάξεων των πνευματικών υπάρξεων είναι φοβεροί και τρομεροί πλανήτες ίδιοι με τον Παράδεισο, όσον αφορά στην μοναδική τους ομορφιά και υπέροχη λαμπρότητα. Είναι κόσμοι συνάντησης, πλανήτες ένωσης, οι οποίοι χρησιμοποιούνται ως κοσμικές διευθύνσεις. Ως τελικιστές κάποτε θα κατοικήσετε στον Παράδεισο, ο Ασέντινγκτον, όμως, θα είναι για πάντα η διεύθυνση κατοικίας σας έστω και αν αναλάβετε υπηρεσία στο εξώτατο διάστημα. Σε ολόκληρη την αιωνιότητα θα θεωρείτε τον Ασέντινγκτον πατρίδα των συναισθηματικών σας αναμνήσεων, θα σας θυμίζει τα περασμένα. Όταν γίνετε πνευματικές υπάρξεις εβδόμου επιπέδου, πιθανόν να αποσυρθείτε στον Παράδεισο.

13:2.2 Αν τα εξωτερικά σύμπαντα βρίσκονται ακόμη υπό κατασκευήν, αν πρόκειται να κατοικηθούν από πλάσματα του χρόνου δυνάμενα να ανελιχθούν, τότε συμπεραίνουμε ότι τα παιδιά αυτά του μέλλοντος θα προορίζονται επίσης να θεωρήσουν τον Ασέντινγκτον ως πλανήτη-κατοικία τους στον Παράδεισο.

13:2.3 Ο Ασέντινγκτον είναι ο μόνος απόκρυφος πλανήτης ο οποίος θα είναι ανεπιφύλακτα ανοικτός να τον διερευνήσετε μόλις φθάσετε στον Παράδεισο. Ο Βαϊστζέρινγκτον είναι ο μοναδικός απόκρυφος πλανήτης ο οποίος είναι ανεπιφύλακτα και απόλυτα ανοικτός στη δική μου ενδελεχή μελέτη. Αν και τα μυστικά του έχουν σχέση με την καταγωγή μου, εν τούτοις, στην παρούσα εποχή του σύμπαντος, δεν θεωρώ τον Βαϊστζέρινγκτον πατρίδα μου.

13:2.4 Οι υπάρξεις που προέρχονται από την Αγία Τριάδα και οι τριαδικές υπάρξεις έχουν τη μοναδική τους κατοικία στο Νησί του Παραδείσου, σε στενή γειτονία με τον Πλέον Ιερό Πλανήτη. Εμφανίζονται συχνά στον Ασέντινγκτον, την «αγκάλη του Πατέρα-Υιού-Πνεύματος,» όπου γίνονται ένα με τους αδελφούς των, οι οποίοι προήλθαν από τους κατώτερους κόσμους του διαστήματος.

13:2.5 Μπορεί να υποθέσετε ότι οι Υιού του Δημιουργού, έλκοντας την καταγωγή από τον πατέρα-Υιό, θεωρούν τον Βαϊστζέρινγκτον πατρίδα τους, δεν συμβαίνει όμως αυτό στην παρούσα συμπαντική εποχή του Επταπλού Θεού. Και υπάρχουν πολλά παρόμοια προβλήματα που θα σας περιπλέξουν, αφού σίγουρα θα συναντήσετε πολλές δυσκολίες στην προσπάθειά σας να κατανοήσετε τα πράγματα αυτά, που είναι τόσο κοντά στον Παράδεισο. Ούτε μπορείτε να απαντήσετε με επιτυχία στα ερωτήματα αυτά. Γνωρίζετε ελάχιστα. Και αν γνωρίσετε περισσότερα για τους κόσμους του Πατέρα, θα συναντήσετε απλά περισσότερες δυσκολίες, μέχρις ότου μάθετε τα πάντα γι' αυτούς. Η γνώση για τον καθένα από αυτούς τους μυστικούς κόσμους αποκτάται με την υπηρεσία αλλά και σύμφωνα με τη φύση προέλευσης και οι διαδοχικές συμπαντικές εποχές μπορούν και αναδιανέμουν ορισμένες από αυτές τις ομαδοποιημένες προσωπικότητες.

13:2.6 Οι κόσμοι του εσώτερου κυκλώματος είναι πράγματι κόσμοι περισσότερο αδελφικοί, ή κόσμοι υψηλού κύρους από όσο είναι πλανήτες κατοικίας. Οι θνητοί θα κατακτήσουν κάποια θέση στους κόσμους του Πατέρα εκτός από ένα. Για παράδειγμα: Όταν εσείς οι θνητοί φθάσετε στη Χαβόνα, σας επιτρέπεται η είσοδος στον Ασέντινγκτον, όπου είστε εξαιρετικά ευπρόσδεκτοι, αλλά δεν σας επιτρέπεται να επισκεφθείτε τους άλλους έξι

απόκρυφους κόσμους. Αφού περάσετε στο βασίλειο του Παραδείσου και αφού γίνετε δεκτοί στα Σώματα της Τελικότητας σας επιτρέπεται η είσοδος στον Σανάρινγκτον, αφού είσαστε παιδιά του Θεού, όπως επίσης και ανερχόμενοι – και είσαστε κάτι περισσότερο από αυτό. Αλλά θα υπάρχει πάντα το ένα έβδομο του Σανάρινγκτον, ο τομέας των μυστικών ενσάρκωσης των θείων Υιών που δεν θα ανοίξει ποτέ για να τον μελετήσετε. Τα μυστικά αυτά δεν θα αποκαλυφθούν ποτέ στους ανερχόμενους υιούς του Θεού.

13:2.7 Έν τέλει θα αποκτήσετε πλήρη πρόσβαση στον Ασέντινγκτον και σχετική πρόσβαση στους άλλους πλανήτες του Πατέρα εκτός του Ντιβίνινγκτον. Αλλά ακόμα και όταν θα σας επιτραπεί η είσοδος να προσεδαφιστείτε σε πέντε επιπλέον απόκρυφους πλανήτες, αφού θα έχετε γίνει τελικιστές, δεν θα σας επιτραπεί να επισκεφθείτε όλους τους τομείς τέτοιων κόσμων. Ούτε θα σας επιτραπεί να προσεδαφιστείτε στις ακτές του Ντιβίνινγκτον, της «αγκάλης του Πατέρα,» αν και θα σταθείτε, επανειλημμένα, στο «εκ δεξιών του Πατρός.» Ποτέ, σ' ολόκληρη την αιωνιότητα δεν θα χρειασθεί η παρουσία σας στον κόσμο των Ρυθμιστών της Σκέψης.

13:2.8 Οι κόσμοι αυτοί συνάντησης της πνευματικής ζωής αποτελούν απαγορευμένο έδαφος μέχρι του σημείου όπου μας ζητείται να μην διαπραγματευθούμε την είσοδό μας στις φάσεις εκείνες αυτών των κόσμων οι οποίες βρίσκονται απολύτως μακράν του χώρου των εμπειριών μας. Μπορείτε να γίνετε πλάσματα τέλεια, όπως ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι τέλειος σε θεία υπόσταση, αλλά μπορεί να μη γνωρίσετε όλα τα εμπειρικά απόκρυφα όλων των άλλων τάξεων συμπαντικής προσωπικότητας. Όταν ο Δημιουργός έχει ένα εμπειρικό μυστικό προσωπικότητας με ένα από τα πλάσματά του, ο Δημιουργός φυλάσσει το μυστικό αυτό στην αιωνιότητα.

13:2.9 Όλα αυτά τα απόκρυφα είναι υποτίθεται γνωστά στο συλλογικό σώμα των Τριαδικών Αποκρύφων του Υπέρτατου. Οι υπάρξεις αυτές αναγνωρίζονται πλήρως μόνο μέσω των ομάδων των μοναδικών τους κόσμων. Οι άλλες τάξεις ελάχιστα τις κατανοούν. Όταν θα κατακτήσετε τον Παράδεισο, θα γνωρίσετε και θερμά θα αγαπήσετε τα δέκα Απόκρυφα του Υπέρτατου τα οποία διευθύνουν τον Ασέντινγκτον. Με εξαίρεση τον Ντιβίνινγκτον, θα επιτύχετε, επίσης, μερική κατανόηση των Αποκρύφων του Υπέρτατου στους άλλους κόσμους του Πατέρα, αν και όχι τόσο τέλεια όσο στον Ασέντινγκτον.

13:2.10 Τα Τριαδικά Απόκρυφα του Υπέρτατου, όπως υποδηλοί το όνομά τους, έχουν σχέση με το Υπέρτατο. Έχουν, με τον ίδιο τρόπο, σχέση και με το Απώτατο και το μελλοντικό Υπέρτατο-Απώτατο. Τα Απόκρυφα αυτά του Υπέρτατου αποτελούν τα μυστικά του ύψιστου και επίσης τα μυστικά του Ύπατου, ακόμη και τα μυστικά του Υπέρτατου-Απώτατου.

3. ΟΙ ΑΠΟΚΡΥΦΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΙΩΝΙΟΥ ΥΙΟΥ.

13:3.1 Οι επτά λαμπροί πλανήτες του Αιώνιου Υιού είναι οι κόσμοι των επτά φάσεων της αμιγούς πνευματικά ύπαρξης. Οι λαμπερές αυτές τροχιές είναι η απαρχή του τριπλού φωτός του Παραδείσου και της Χαβόνα και η επίδρασή τους είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό αν και όχι απόλυτα περιορισμένη στο κεντρικό σύμπαν.

13:3.2 Η προσωπικότητα δεν είναι παρούσα στους δορυφόρους αυτούς του Παραδείσου. Για το λόγο αυτό υπάρχουν ελάχιστα για τις αμιγώς πνευματικές αυτές κατοικίες τα οποία μπορούν να παρουσιασθούν στα θνητά, υλικά πλάσματα. Διδαχθήκαμε ότι αυτοί οι κόσμοι εγκυμονούν τη διαφορετική από το άτομο ζωή των υπάρξεων του Αιώνιου Υιού. Συμπεραίνουμε ότι οι οντότητες αυτές συγκεντρώνονται για να λειτουργήσουν στα προβαλλόμενα καινούργια σύμπαντα του εξωτερικού διαστήματος. Οι φιλόσοφοι του

Παραδείσου υποστηρίζουν ότι κάθε Παραδείσιος κύκλος, δύο περίπου δισεκατομμύρια χρόνια, σύμφωνα με τη μέτρηση του χρόνου στην Ουράντια, γίνεται μάρτυρας της δημιουργίας επιπλέον εφεδρειών των τάξεων αυτών στους απόκρυφους κόσμους του Αιώνιου Υιού.

13:3.3 Από όσα γνωρίζω, ουδεμία προσωπικότητα υπήρξε ποτέ, σε οποιοδήποτε από τους πλανήτες αυτούς του Αιώνιου Υιού. Δεν μου ανετέθη ποτέ να επισκεφθώ κάποιον από τους κόσμους αυτούς, σ' ολόκληρη τη μακρά διαδρομή μου, μέσα και έξω από τον Παράδεισο. Ακόμη και οι προσωπικότητες που συνδημιουργήθηκαν από τον Αιώνιο Υιό δεν πηγαίνουν στους κόσμους αυτούς. Συμπεραίνουμε ότι σε όλους τους τύπους των μη προσωπικών πνευμάτων – ανεξάρτητα από την καταγωγή τους – επιτρέπεται η είσοδος στους κόσμους αυτούς. Εφ' όσον είναι άτομο και έχω πνευματική μορφή, ένας τέτοιος κόσμος, χωρίς αμφιβολία, θα μου φαινόταν άδειος και έρημος, αν μου επιτρεπόταν να τον επισκεφθώ. Οι υψηλές πνευματικές προσωπικότητες δεν διαθέτουν την ικανοποίηση της ανώφελης περιέργειας, της καθαρά άχρηστης περιπέτειας. Υπάρχουν πάντοτε, συνολικά, τόσο ενδιαφέροντα και πλήρη σκοπιμότητας εγχειρήματα, για να επιτρέψουν την ανάπτυξη οποιουδήποτε σημαντικού ενδιαφέροντος στα σχέδια αυτά, που είναι είτε μάταια, είτε εξωπραγματικά.

4. ΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

13:4.1 Μεταξύ του εσώτερου κυκλώματος της Χαβόνα και των λαμπρών πλανητών του Αιώνιου Υιού κάνουν κύκλους οι επτά τροχιές του Απείρου Πνεύματος., κόσμοι που κατοικούνται από τους απογόνους του Απείρου Πνεύματος, από τους τριαδικούς υιούς ένδοξων, δημιουργημένων προσωπικοτήτων, αλλά και από άλλες μορφές, μη αποκαλυφθέντων πλασμάτων, σχετικών με την αποτελεσματική διοίκηση των πολλών επιχειρήσεων των διαφόρων βασιλείων των συμπαντικών δραστηριοτήτων.

13:4.2 Τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα είναι οι υπέρτατοι και ύπατοι εκπρόσωποι του Απείρου Πνεύματος. Διατηρούν τις προσωπικές τους βάσεις, τις εστίες δύναμης, στην περιφέρεια του Παραδείσου, αλλά όλες οι λειτουργίες που αφορούν στη διοίκηση και την κατεύθυνση του μεγάλου σύμπαντος διευθύνονται από αυτούς τους επτά μοναδικούς εκτελεστικούς πλανήτες του Απείρου Πνεύματος. Τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα είναι, πράγματι, ο τροχός ισορροπίας διάνοιας-πνεύματος του σύμπαντος των συμπάντων, μία δύναμη που βρίσκεται στο κέντρο, η οποία περικλείει, περιλαμβάνει και συντονίζει τα πάντα.

13:4.3 Από τους επτά αυτούς μοναδικούς κόσμους τα Κυρίαρχα Πνεύματα λειτουργούν για να ισοσταθμίσουν και να σταθεροποιήσουν τα κυκλώματα κοσμικής διάνοιας του μεγάλου σύμπαντος. Σχετίζονται επίσης με τη διαφορική πνευματική ιδιότητα και παρουσία των Θεοτήτων μέσα στο μεγάλο σύμπαν. Οι φυσικές αντιδράσεις είναι ομοιόμορφες, αναλλοίωτες και πάντα ακαριαίες και αυτόματες. Η εμπειρική πνευματική παρουσία, όμως, υπάρχει σύμφωνα με τις υποκείμενες συνθήκες, ή καταστάσεις πνευματικής δεκτικότητας οι οποίες ενυπάρχουν στη διάνοια του κάθε βασιλείου.

13:4.4 Η φυσική εξουσία, η παρουσία και λειτουργία παραμένουν αναλλοίωτες σε όλα τα σύμπαντα, μικρά, ή μεγάλα. Η ειδοποιός διαφορά στην πνευματική παρουσία, ή αντίδραση, είναι η κυμαινόμενη μεταβλητή στην αναγνώριση και αποδοχή της από τα πλάσματα ελεύθερης βούλησης. Ενώ η πνευματική παρουσία του απόλυτου και υπαρκτού Θεού ουδόλως επηρεάζεται από τη νομιμοφροσύνη, ή μη εκ μέρους των δημιουργημένων πλασμάτων, ταυτόχρονα είναι αληθές ότι η λειτουργούσα παρουσία του υπο-απόλυτου και

εμπειρικού Θείου επηρεάζεται απόλυτα και άμεσα από τις αποφάσεις, τις επιλογές και τις προθέσεις τέτοιων πεπερασμένων πλασμάτων – από τη νομιμοφροσύνη και την αφοσίωση του κάθε ατόμου, κάθε πλανήτη, συστήματος, αστερισμού, ή σύμπαντος. Η πνευματική αυτή, ωστόσο, παρουσία του θείου δεν είναι εκκεντρική, ή αυθαίρετη. Η εμπειρική της αντίφαση είναι συμφυής στο δώρο της ελεύθερης βούλησης των πλασμάτων.

13:4.5 Ο παράγων ο οποίος προσδιορίζει τη μεταβλητή της πνευματικής παρουσίας βρίσκεται στην καρδιά και το νου σας και συνίσταται στον τρόπο με τον οποίο κάνετε τις επιλογές σας, στις αποφάσεις του νου σας και στην αποφασιστικότητα της βούλησής σας. Η μεταβλητή αυτή ενυπάρχει στις εκούσιες αντιδράσεις των ευφυών υπάρξεων, υπάρξεων τις οποίες ο Πατέρας του Σύμπαντος έχει διορίσει να ασκήσουν την ελευθερία αυτή της επιλογής. Και οι Θεότητες είναι εξ ίσου αληθείς στην άμπωτη και τη ροή των πνευμάτων τους, στο να κατανοήσουν και να ικανοποιήσουν τις προϋποθέσεις και τις απαιτήσεις της μεταβλητής αυτής της επιλογής των πλασμάτων, επιφοιτώντας τώρα με μεγαλύτερο μέρος της παρουσίας τους, ως ανταπόκριση στην ειλικρινή επιθυμία γι' αυτό, αποσυρόμενοι και πάλι από τη σκηνή, όταν τα πλάσματά τους πάρουν αντίθετη απόφαση κατά την άσκηση της υπό του θείου χαρισμένης ελευθερίας στην επιλογή τους. Και με τον τρόπο αυτό, το πνεύμα του θείου υπακούει ταπεινά στις επιλογές των πλασμάτων των βασιλείων.

13:4.6 Οι εκτελεστικές κατοικίες των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων είναι στην πραγματικότητα τα Παραδείσια αρχηγεία των επτά υπερσμπάντων και των σχετικών με αυτά τομέων στο εξωτερικό διάστημα. Κάθε Κυρίαρχο Πνεύμα επιβλέπει από ένα υπερσύμπαν και καθένας από τους επτά αυτούς κόσμους είναι αποκλειστικά εντεταλμένος σε ένα από τα Κυρίαρχα Πνεύματα. Δεν υπάρχει, κυριολεκτικά, φάση στην διοίκηση του υπο-Παραδείσου των επτά υπερσμπάντων, για την οποία να μην έχει ληφθεί πρόνοια σ' αυτούς τους εκτελεστικούς κόσμους. Δεν είναι τόσο αποκλειστικοί όσο οι κόσμοι του Πατέρα, ή του Υιού ενώ αν και ως κατοικίες αφορούν μόνο στους αυτόχθονες, ή εκείνους που εργάζονται εκεί, αυτοί οι επτά διοικητικοί πλανήτες είναι πάντα ανοικτοί σε όλες τις υπάρξεις οι οποίες επιθυμούν να τους επισκεφθούν και οι οποίες μπορούν να επιτάξουν τα απαραίτητα μέσα μεταφοράς.

13:4.7 Για μένα, οι εκτελεστικοί αυτοί κόσμοι είναι τα πλέον ενδιαφέροντα και διεγερτικά σημεία εκτός Παραδείσου. Σε κανένα άλλο μέρος, σ' ολόκληρο το απέραντο σύμπαν δεν μπορεί κάποιος να βρει τόσο πολυποίκιλες δραστηριότητες, στις οποίες λαμβάνουν μέρος τόσες πολλές, διαφορετικές κατηγορίες πλασμάτων, που σχετίζονται με τις λειτουργίες τόσο πολλών, διαφορετικών επιπέδων, ενασχολήσεις ταυτόχρονα υλικές, διανοητικές και πνευματικές. Όταν μου χορηγείται μία περίοδος ανάπαυσης από τις αποστολές μου, αν τύχει να βρίσκομαι στον Παράδεισο, ή στη Χαβόνα, συνήθως πηγαίνω σ' έναν από τους πολυάσχολους αυτούς κόσμους των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων, για να εμπνευσθώ από το θέαμα των εγχειρημάτων, της αφοσίωσης, της νομιμοφροσύνης, της σοφίας και της αποτελεσματικότητας. Πουθενά αλλού δεν μπορώ να διαπιστώσω τέτοια εκπληκτική συσχέτιση των εκδηλώσεων της προσωπικότητας, σε όλα τα επτά επίπεδα της συμπαντικής πραγματικότητας. Και με διεγείρουν πάντοτε οι δραστηριότητες εκείνων οι οποίοι γνωρίζουν καλά πώς να επιτελέσουν το έργο τους και που απολαμβάνουν βαθιά τη διαδικασία.

13:4.8 [Παρουσιάσθηκε από έναν Τελειοποιητή της Σοφίας επιφορτισμένο να δράσει με τον τρόπο αυτό από τους Αρχαίους των Ημερών.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 14

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΚΑΙ ΘΕΙΟ ΣΥΜΠΑΝ

14:0.1 Το κεντρικό και τέλειο σύμπαν καταλαμβάνει το κέντρο της δημιουργίας. Είναι ο αιώνιος πυρήνας γύρω από τον οποίο περιστρέφονται οι αχανείς δημιουργίες του χρόνου και του διαστήματος. Ο Παραδείσος είναι το γιγάντιο Νησί-πυρήνας της απόλυτης σταθερότητας που κείται, ακίνητο, στην ίδια την καρδιά του μεγαλειώδους αυτού σύμπαντος. Η κεντρική πλανητική αυτή οικογένεια ονομάζεται Χαβόνα και βρίσκεται πάρα πολύ μακριά από το τοπικό σύμπαν του Νέβαδον. Έχει απέραντες διαστάσεις, σχεδόν απίστευτη μάζα και αποτελείται από ένα δισεκατομμύριο πλανήτες αφάνταστης ομορφιάς και εξάίσιου μεγαλείου, το πραγματικό μέγεθος, ωστόσο, της αχανούς αυτής δημιουργίας είναι, στ' αλήθεια, πέρα από τις ικανότητες του ανθρώπινου νου.

14:0.2 Τούτη είναι η μία και μόνη σταθερή, τέλεια και εγκαταστημένη συνάθροιση πλανητών. Είναι ένα πλήρως δημιουργημένο και τέλειο σύμπαν. Δεν αποτελεί μέρος εξελικτικής διαδικασίας. Είναι ο αιώνιος πυρήνας της τελειότητας, γύρω από τον οποίο στροβιλίζεται τούτη η ατέλειωτη ακολουθία των συμπάντων, τα οποία αποτελούν το τρομακτικό, εξελικτικό πείραμα, το τολμηρό εγχείρημα των Δημιουργών του Θεού, οι οποίοι φιλοδοξούν να διπλασιάσουν στο χρόνο και να αναπαραγάγουν στο χώρο το πρότυπο σύμπαν, το ιδανικό της θείας πληρότητας, της υπέρτατης τελικότητας και της αιώνιας τελειότητας.

1. ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ-ΧΑΒΟΝΑ

14:1.1 Από την περιφέρεια του Παραδείσου μέχρι τα εσώτατα όρια των επτά υπερσυμπάντων υπάρχουν οι ακόλουθες επτά καταστάσεις και κινήσεις:

14:1.21. Οι αδρανείς μεσοδιαστημικές ζώνες οι οποίες εφάπτονται του Παραδείσου.

14:1.32. Η κατά τη φορά του ρολογιού ακολουθία των τριών παραδείσων και των επτά κυκλωμάτων της Χαβόνα.

14:1.43. Η ημιαδρανής διαστημική ζώνη που χωρίζει τα κυκλώματα της Χαβόνα από τα σώματα σκοτεινής βαρύτητας του κεντρικού σύμπαντος.

14:1.54. Η εσώτερη, αντίθετα από τη φορά του ρολογιού κινούμενη ζώνη, των σωμάτων

14:1.65. Η δεύτερη, μοναδική διαστημική ζώνη, η οποία διαιρεί τα δύο διαστημικά μονοπάτια των σωμάτων σκοτεινής βαρύτητας.

14:1.76. Η εξωτερική ζώνη των σωμάτων σκοτεινής βαρύτητας, η οποία περιστρέφεται κατά τη φορά του ρολογιού γύρω από τον Παράδεισο.

14:1.87. Μία Τρίτη διαστημική ζώνη – μία ημιαδρανής ζώνη – η οποία διαχωρίζει την εξωτερική ζώνη των σωμάτων σκοτεινής βαρύτητας από τα εσώτερα κυκλώματα των επτά υπερσυμπάντων.

14:1.9 Τα δισεκατομμύρια των πλανητών της Χαβόνα είναι διευθετημένα σε επτά ομόκεντρα κυκλώματα, τα οποία περιβάλλουν άμεσα τα τρία κυκλώματα των Παραδείσιων δορυφόρων. Προς τα πάνω υπάρχουν τριάντα πέντε εκατομμύρια κόσμοι στο εσωτερικό του κυκλώματος της Χαβόνα και πλέον των διακοσίων σαράντα πέντε εκατομμυρίων στο εξωτερικό, με ανάλογους αριθμούς κόσμων να παρεμβάλλονται. Κάθε κύκλωμα διαφέρει, ωστόσο όλα είναι τέλεια ισορροπημένα και μοναδικά οργανωμένα και κάθε ένα από αυτά διαπερνάται από μία μοναδική εκπροσώπηση του Απειρού Πνεύματος, ένα από τα Επτά Πνεύματα των Κυκλωμάτων. Πέραν των άλλων λειτουργιών, το μη προσωπικό αυτό Πνεύμα συντονίζει την διεύθυνση των ουράνιων θεμάτων μέσα στο κάθε κύκλωμα.

14:1.10 Τα πλανητικά κυκλώματα της Χαβόνα δεν υπερτίθενται. Οι πλανήτες τους ακολουθούν ο ένας τον άλλο σε μία κανονική, γραμμική ακολουθία. Το κεντρικό σύμπαν στροβιλίζεται γύρω από το σταθερό Νησί του Παραδείσου σ' ένα απέραντο επίπεδο, αποτελούμενο από δέκα ομόκεντρες σταθεροποιημένες μονάδες – τα τρία κυκλώματα των Παραδείσιων πλανητών και τα επτά κυκλώματα των κόσμων της Χαβόνα. Από φυσικής πλευράς, τα κυκλώματα της Χαβόνα και του Παραδείσου αποτελούν όλα ένα και μοναδικό σύστημα. Ο διαχωρισμός τους γίνεται χάριν λειτουργικής και διοικητικής διευκόλυνσης.

14:1.11 Ο χρόνος δεν υπολογίζεται στον Παράδεισο. Η ακολουθία των διαδοχικών γεγονότων ενυπάρχει στην θεώρηση των γηγενών του κεντρικού Νησιού. Η έννοια όμως του χρόνου υφίσταται για κυκλώματα της Χαβόνα και τα πολυάριθμα πλάσματα τόσο ουράνιας όσο και γήινης προέλευσης που ταξιδεύουν πάνω τους. Κάθε πλανήτης της Χαβόνα έχει το δικό του τοπικό χρόνο, ο οποίος καθορίζεται από το οικείο κύκλωμα. Όλοι οι πλανήτες σε ένα δεδομένο κύκλωμα έχουν το ίδιο μήκος έτους, αφού αιωρούνται ομοιόμορφα γύρω από τον Παράδεισο, και το μήκος των πλανητικών αυτών ετών μειώνεται από το εξώτατο προς το εσώτατο κύκλωμα.

14:1.12 Πέραν του χρόνου του κυκλώματος της Χαβόνα υπάρχει η καθορισμένη ημέρα Παραδείσου-Χαβόνα καθώς και άλλοι χρονικοί προσδιορισμοί, οι οποίοι καθορίζονται και αποστέλλονται από τους επτά Παραδείσιους δορυφόρους του Απείρου Πνεύματος. Η τυπική ημέρα Παραδείσου-Χαβόνα βασίζεται στο μήκος χρόνου που απαιτείται για να συμπληρώσουν οι πλανητικές μονές του πρώτου, ή εσωτερικού κυκλώματος της Χαβόνα μία περιστροφή γύρω από το Νησί του Παραδείσου. Και, αν και η ταχύτητά τους είναι ασύλληπτη, εξ αιτίας της θέσης τους μεταξύ των σωμάτων σκοτεινής βαρύτητας και του γιγάντιου Παραδείσου, απαιτούνται σχεδόν χίλια χρόνια για να συμπληρώσουν την περιστροφή τους οι πλανήτες αυτοί. Έχετε ήδη, ασυναίσθητα, αντιληφθεί την αλήθεια, όταν τα μάτια σας σταμάτησαν στην κατάθεση, «Μία μέρα είναι χίλια χρόνια για το Θεό, αλλά και μια ματιά στη νύχτα.» Μία ημέρα Παραδείσου-Χαβόνα είναι ακριβώς χίλια χρόνια μείον επτά λεπτά, τρία δεύτερα και ένα όγδοο, σύμφωνα με το ισχύον ημερολογιακό έτος της Χαβόνα.

14:1.13 Η ημέρα Παραδείσου-Χαβόνα είναι η τυπική μέτρηση χρόνου για τα επτά υπερσύμπαντα, αν και καθένα διατηρεί τα δικά του στάνταρ αδρανούς χρόνου.

14:1.14 Στις παρυφές του αχανούς αυτού κεντρικού σύμπαντος, πολύ πέραν και μακράν της έβδομης ζώνης των πλανητών της Χαβόνα, στροβιλίζεται ένας απίστευτος αριθμός πελώριων σωμάτων σκοτεινής βαρύτητας. Οι πολυπληθείς αυτές σκοτεινές μάζες είναι διόλου δεν μοιάζουν με τα άλλα διαστημικά σώματα σε πολλά σημεία. Είναι διαφορετικές ακόμη και στη μορφή. Τα σώματα αυτά σκοτεινής βαρύτητας δεν αντανakλούν, ούτε απορροφούν το φως. Δεν αντιδρούν στο φυσικής ενέργειας φως και τόσο τέλεια περικυκλώνουν και περιβάλλουν τη Χαβόνα, ώστε να την κρύβουν από τη θέα και των γειτονικών, ακόμη, κατοικημένων συμπάντων του χρόνου και του διαστήματος.

14:1.15 Η ευρεία ζώνη των σωμάτων σκοτεινής βαρύτητας χωρίζεται σε δύο ίσα ελλειπτικά κυκλώματα από μία μοναδική διαστημική παρείσφρηση. Η εσωτερική ζώνη περιστρέφεται αντίθετα από τη φορά του ρολογιού. Η εσωτερική περιστρέφεται κατά τη φορά του ρολογιού. Οι εναλλασσόμενες αυτές κατευθύνσεις στην κίνηση, μαζί με την ασυνήθιστα μεγάλη μάζα των σκοτεινών σωμάτων ισοσταθμίζουν τις βαρυτικές γραμμές της Χαβόνα τόσο αποτελεσματικά, ώστε να προσφέρουν στο κεντρικό σύμπαν μία φυσικά εξισορροπημένη και τέλεια σταθεροποιημένη δημιουργία.

14:1.16 Η εσωτερική ακολουθία των σωμάτων σκοτεινής βαρύτητας έχει σωληνοειδή διάταξη, αποτελούμενη από τρεις κυκλικές ομάδες. Μία διατομή του κυκλώματος αυτού θα μπορούσε να δείξει τρεις ομόκεντρους κύκλους ίσης περίπου πυκνότητας. Το εξωτερικό κύκλωμα των σωμάτων σκοτεινής βαρύτητας έχει διαμήκη διάταξη και είναι δέκα χιλιάδες φορές ψηλότερο από το εσωτερικό κύκλωμα. Η διάμετρος του εξωτερικού κυκλώματος από πάνω προς τα κάτω είναι πενήντα χιλιάδες φορές μεγαλύτερη από την εγκάρσια διάμετρο.

14:1.17 Το διάστημα που παρεμβάλλεται μεταξύ των δύο αυτών κυκλωμάτων των σωμάτων σκοτεινής βαρύτητας είναι *μοναδικό* κατά το ότι τίποτα σαν αυτό δεν μπορεί να βρεθεί σε ολόκληρο το απέραντο σύμπαν. Η ζώνη αυτή χαρακτηρίζεται από πελώριες κυματικές κινήσεις από πάνω προς τα κάτω και διαπερνάται από τρομακτικά ενεργειακά πεδία άγνωστου είδους.

14:1.18 Κατά τη γνώμη μας, τίποτα που να μοιάζει με τα σώματα σκοτεινής βαρύτητας δεν θα χαρακτηρίζει τη μελλοντική εξέλιξη των εξωτερικών διαστημικών επιπέδων. Θεωρούμε τις εναλλασσόμενες αυτές ακολουθίες των τρομακτικής βαρυτικής εξισορρόπησης σωμάτων ως μοναδικές στο κυρίαρχο σύμπαν.

2. Η ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΧΑΒΟΝΑ

14:2.1 Οι πνευματικές υπάρξεις δεν κατοικούν στα νεφελώματα του διαστήματος. Δεν κατοικούν στους αιθέριους κόσμους. Η κατοικία τους βρίσκεται στους πραγματικούς, υλικής φύσης, πλανήτες, κόσμους αληθινούς, σαν εκείνους στους οποίους κατοικούν οι θνητοί. Οι πλανήτες της Χαβόνα είναι πραγματικοί και αληθινοί, αν και η πραγματική τους υπόσταση διαφέρει από την υλική οργάνωση των πλανητών των επτά υπερσμπάντων.

14:2.2 Η φυσική πραγματικότητα της Χαβόνα αντιπροσωπεύει μία κατηγορία ενεργειακής οργάνωσης θεμελιακά διαφορετικής από οποιαδήποτε άλλη επικρατεί στα εξελικτικά σύμπαντα του διαστήματος. Οι ενέργειες της Χαβόνα είναι τριμερείς. Οι υπερσμπαντικές μονάδες ενέργειας-ύλης περιέχουν διμερές ενεργειακό φορτίο, αν και μία μορφή ενέργειας υπάρχει σε αρνητικές και θετικές φάσεις. Η δημιουργία του κεντρικού σύμπαντος είναι τριμερής (Τριαδική). Η δημιουργία ενός τοπικού σύμπαντος (κατ' ευθείαν) είναι διμερής, από ένα Δημιουργό Υιό και ένα Δημιουργικό Πνεύμα.

14:2.3 Η ύλη της Χαβόνα συνίσταται στην οργάνωση χιλίων ακριβώς βασικών χημικών στοιχείων και στην ισορροπημένη λειτουργία των επτά μορφών ενέργειας της Χαβόνα. Κάθε μία από τις βασικές αυτές ενέργειες παρουσιάζει επτά φάσεις διέγερσης, έτσι ώστε οι γηγενείς της Χαβόνα αντιδρούν σε σαράντα εννέα διαφορετικά αισθητηριακά ερεθίσματα. Με άλλα λόγια, από μία αμιγώς φυσική άποψη, οι γηγενείς του κεντρικού σύμπαντος διαθέτουν σαράντα εννέα εξειδικευμένους τύπους αισθήσεων. Οι ζωικές αισθήσεις είναι εβδομήντα και οι υψηλότερες, πνευματικές κατηγορίες αντίδρασης ποικίλουν στους διάφορους τύπους πλασμάτων από εβδομήντα μέχρι διακόσιες δέκα.

14:2.4 Κανένα από τα φυσικά πλάσματα του κεντρικού διαστήματος δεν είναι ορατό στους κατοίκους της Ουράντια. Ούτε οποιοδήποτε από τα φυσικά ερεθίσματα των μακρινών αυτών κόσμων μπορεί να διεγείρει μία αντίδραση στα πρωτόγονα αισθητήριά σας. Αν ένας θνητός της Ουράντια μεταφέρονταν στη Χαβόνα, θα ήταν τυφλός, κωφός θα του έλειπε κάθε αισθητήρια αντίδραση. Θα λειτουργούσε μόνο ως ύπαρξη περιορισμένης αυτοσυνείδησης, αποστερημένος όλων των περιβαλλοντικών ερεθισμάτων και των εξ αυτών προερχομένων αντιδράσεων .

14:2.5 Υπάρχουν πολυάριθμα φυσικά φαινόμενα και πνευματικές αντιδράσεις που λαμβάνουν χώρα στην κεντρική δημιουργία, οι οποίες είναι άγνωστες σε πλανήτες όπως η Ουράντια. Η βασική οργάνωση μιας τριμερούς δημιουργίας είναι εντελώς ανόμοια της διμερούς δομής των δημιουργημένων συμπάντων του χρόνου και του διαστήματος.

14:2.6 Όλοι οι φυσικοί νόμοι συντονίζονται σε βάση εντελώς διαφορετική από τη βάση των διπλής ενέργειας συστημάτων των εξελισσόμενων δημιουργιών. Ολόκληρο το κεντρικό σύμπαν είναι οργανωμένο σύμφωνα με το τριμερές σύστημα του τέλει και συμμετρικού ελέγχου. Σε ολόκληρο το σύστημα Παραδείσου-Χαβόνα διατηρείται μία ισορροπία τέλεια μεταξύ όλων των κοσμικών πραγματικοτήτων και όλων των πνευματικών δυνάμεων. Ο Παράδεισος, σε απόλυτη επαφή με την υλική δημιουργία, ρυθμίζει και διατηρεί τέλεια τις φυσικές ενέργειες του κεντρικού αυτού σύμπαντος. Ο Αιώνιος Υιός, ως μέρος αυτής της τα πάντα περιβάλλουσας πνευματικής επαφής, συντηρεί τέλεια την πνευματική ισορροπία όλων όσων κατοικούν στη Χαβόνα. Τίποτα δεν γίνεται πειραματικά στον Παράδεισο και το σύστημα Παραδείσου-Χαβόνα αποτελεί μονάδα δημιουργικής τελειότητας.

14:2.7 Η συμπαντική πνευματική βαρύτητα του Αιώνιου Υιού είναι εκπληκτικά δραστήρια σ' ολόκληρο το κεντρικό σύμπαν. Όλες οι πνευματικές αξίες και οι πνευματικές προσωπικότητες ακατάπαυστα έλκονται προς τον οίκο των Θεών. Τούτη η προς το Θεό ώθηση είναι έντονη και αναπόφευκτη. Η φιλοδοξία της κατάκτησης του Θεού είναι μεγαλύτερη στο κεντρικό σύμπαν, όχι επειδή η πνευματική βαρύτητα είναι μεγαλύτερη εκείνης των εξωτερικών συμπάντων, αλλά επειδή τα πλάσματα εκείνα που έχουν κατακτήσει τη Χαβόνα είναι πληρέστερα πνευματικοποιημένα και γι' αυτό ανταποκρίνονται καλύτερα στην αεί παρούσα λειτουργία της έλξης της συμπαντικής πνευματικής βαρύτητας του Αιώνιου Υιού.

14:2.8 Με τον ίδιο τρόπο, το Άπειρο Πνεύμα έλκει όλες τις διανοητικές αξίες προς τον Παράδεισο. Σ' ολόκληρο το κεντρικό σύμπαν η διανοητική βαρύτητα του Αιέριου Πνεύματος λειτουργεί σε συνδυασμό, ε την πνευματική βαρύτητα του Αιώνιου Υιού ώστε και οι δύο μαζί να συνιστούν τη συνδυασμένη ώθηση των ανερχομένων ψυχών για να βρουν το Θεό, να κατακτήσουν το Θείο, να φθάσουν στον Παράδεισο και να γνωρίζουν τον Πατέρα.

14:2.9 Η Χαβόνα είναι ένα τέλει πνευματικά και σταθερό φυσικά σύμπαν. Ο έλεγχος και η ισορροπημένη σταθερότητα του κεντρικού σύμπαντος φαίνονται ότι είναι τέλειες. Οτιδήποτε φυσικό, ή πνευματικό είναι τέλεια προβλέψιμο, τα διανοητικά, ωστόσο, φαινόμενα και η προσωπική βούληση δεν είναι. Συμπεραίνουμε ότι η αμαρτία θεωρείται αδύνατο να συμβεί, αλλά το συμπέρασμά μας αυτό βασίζεται στο ότι τα γηγενή, ελεύθερης βούλησης πλάσματα της Χαβόνα δεν υπέπεσαν ποτέ στο σφάλμα να παραβιάσουν τη θέληση του Θεού. Σ' ολόκληρη την αιωνιότητα, τα ουράνια αυτά πλάσματα υπήρξαν αδιάλειπτα νομιμόφρονα προς τους Αιώνιους των Ημερών. Ούτε εμφανίσθηκε αμαρτία σε οποιοδήποτε πλάσμα έφθασε στη Χαβόνα σαν προσκυνητής. Δεν υπήρξε ποτέ ούτε στιγμή ανάρμοστης συμπεριφοράς από οποιοδήποτε πλάσμα, ή ομάδα ατόμων που δημιουργήθηκαν ποτέ, ή που τους επετράπη η είσοδος στο κεντρικό σύμπαν της Χαβόνα. Τόσο τέλειες και τόσο θείες είναι οι μέθοδοι και τα μέσα επιλογής στα σύμπαντα του χρόνου, ώστε ποτέ, στα αρχεία της Χαβόνα δεν συνέβη λάθος. Ουδέποτε έχουν γίνει σφάλματα. Ουδεμία ανερχόμενη ψυχή έγινε ποτέ δεκτή πρόωρα δεκτή στο κεντρικό σύμπαν.

3. ΟΙ ΠΛΑΝΗΤΕΣ ΤΗΣ ΧΑΒΟΝΑ

14:3.1 Μιλώντας για την κυβέρνηση του κεντρικού διαστήματος, δεν υπάρχει καμιά. Η Χαβόνα είναι τόσο εξαιρετικά τέλεια ώστε δεν απαιτείται κανένα διανοητικό σύστημα, ή κυβέρνηση. Δεν υπάρχουν τακτικά δικαστήρια, ούτε νομοθετικά σώματα. Η Χαβόνα χρειάζεται μόνο διαχειριστική διεύθυνση. Εδώ μπορεί να δει κανείς τα υψηλά ιδανικά της πραγματικής αυτο-κυβέρνησης.

14:3.2 Χρεία διακυβέρνησης δεν υπάρχει μεταξύ τόσο τέλειων, ή σχεδόν τέλειων διανοιών. Δεν χρειάζονται κανονισμούς, διότι είναι υπάρξεις εγγενούς τελειότητας διεσπαρμένης από τα εξελικτικά πλάσματα, τα οποία από μακρού πέρασαν την ενδελεχή εξέταση των υπέρτατων κριτών των υπερσμπάντων.

14:3.3 Η διοίκηση της Χαβόνα δεν είναι αυτόματη, είμαι όμως θαυμαστά τέλεια και θεϊκά αποτελεσματική. Είναι κυρίως πλανητική και ασκείται από τον διαπιστευμένο Αιώνιο των Ημερών, με τον κάθε πλανήτη της Χαβόνα να διοικείται από έναν εξ αυτών των Τριαδικής προέλευσης προσωπικοτήτων. Οι Αιώνιοι των Ημερών δεν είναι δημιουργοί, αλλά τέλειοι διοικητές. Διδάσκουν με υπέρτατη δεξιοτεχνία και κατευθύνουν τα πλανητικά τους παιδιά με τελειότητα σοφίας πλαισιωμένης από το απόλυτο.

14:3.4 Το ένα δισεκατομμύριο πλανήτες του κεντρικού σύμπαντος αποτελούν τους κόσμους επιμόρφωσης των υψηλών προσωπικοτήτων που γεννήθηκαν στον Παράδεισο και τη Χαβόνα και επιπλέον υπηρετούν ως το τελικό επιστημονικό εργαστήριο για τα ανερχόμενα πλάσματα των εξελικτικών πλανητών του χρόνου. Στην εκτέλεση του μεγάλου σχεδίου του Πατέρα του Σύμπαντος για την ανέλιξη των πλασμάτων του, οι προσκυνητές του χρόνου προσεδαφίστηκαν στους κόσμους του εξωτερικού, ή έβδομου κυκλώματος που τους υποδέχθηκαν και έπειτα από αυξημένη εκπαίδευση και διευρυμένη εμπειρία, προωθούνται, προοδευτικά, προς το εσωτερικό, από πλανήτη σε πλανήτη και από κύκλο σε κύκλο μέχρις ότου στο τέλος κατακτήσουν το Θείο και αποκτήσουν μία θέση στον Παράδεισο.

14:3.5 Επί του παρόντος, αν και οι πλανήτες των επτά κυκλωμάτων διατηρούνται σε όλο τους το ουράνιο μεγαλείο, μόνο το ένα τοις εκατό, περίπου, της συνολικής πλανητικής δυναμικής χρησιμοποιείται στο έργο της επέκτασης του συμπαντικού σχεδίου του Πατέρα για την ανέλιξη των θνητών. Το ένα δέκατο, περίπου, του ενός εκατοστού της έκτασης των απέραντων αυτών κόσμων είναι αφιερωμένο στη ζωή και τις δραστηριότητες των Σωμάτων της Τελικότητας, υπάρξεις αιώνια εγκατεστημένες στο φως και στη ζωή οι οποίες συχνά ταξιδεύουν και λειτουργούν στους πλανήτες της Χαβόνα. Οι εξαιρετικές αυτές υπάρξεις έχουν την κατοικία τους στον Παράδεισο.

14:3.6 Η πλανητική δομή των κόσμων της Χαβόνα είναι εντελώς διαφορετική από αυτήν των εξελικτικών κόσμων και συστημάτων του διαστήματος. Πουθενά αλλού, σ' ολόκληρο το μέγα σύμπαν δεν είναι εύκολο να χρησιμοποιηθούν οι πελώριοι αυτοί πλανήτες ως κατοικημένοι κόσμοι. Η φυσική δομή της Τριάτα, με τη βοήθεια της εξισορροπητικής επίδρασης των τεράστιων σωμάτων σκοτεινής βαρύτητας, καθιστούν τόσο τέλεια δυνατή την ισοστάθμιση των φυσικών δυνάμεων και τόσο εξαίρετη την ισορροπία των διαφόρων έλξεων της τρομακτικής αυτής δημιουργίας. Η αντιβαρύτητα λαμβάνει μέρος, επίσης, στην οργάνωση των υλικών λειτουργιών και των πνευματικών δραστηριοτήτων των πελώριων αυτών κόσμων.

14:3.7 Η αρχιτεκτονική, το φως και η θερμότητα, όπως επίσης και η βιολογική και καλλιτεχνική ποικιλία των πλανητών της Χαβόνα βρίσκονται μακράν της πλέον δραστήριας ανθρώπινης φαντασίας. Δεν μπορείτε να μάθετε πολλά για τη Χαβόνα. Για να κατανοήσετε

το κάλλος και το μεγαλείο της πρέπει να τη δείτε. Και όμως, υπάρχουν πραγματικά ποτάμια και λίμνες στους τέλειους αυτούς κόσμους.

14:3.8 Πνευματικά οι πλανήτες αυτοί είναι τέλεια εφοδιασμένοι. Είναι σωστά προσαρμοσμένοι στο σκοπό τους, στο να φιλοξενούν πολυάριθμες κατηγορίες διαφορετικών πλασμάτων τα οποία λειτουργούν στο κεντρικό σύμπαν. Πολλαπλές δραστηριότητες λαμβάνουν χώρα α' αυτούς τους όμορφους κόσμους που βρίσκονται πέραν της ανθρώπινης κατανόησης.

4. ΤΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

14:4.1 Υπάρχουν επτά βασικές μορφές ζώντων οργανισμών και πλασμάτων στους κόσμους της Χαβόνα και κάθε μία από τις βασικές αυτές μορφές υπάρχει σε τρεις ξεχωριστές φάσεις. Κάθε μία από τις τρεις αυτές φάσεις χωρίζεται σε εβδομήντα μεγάλα τμήματα και κάθε μεγάλο τμήμα αποτελείται από χίλια μικρότερα τμήματα, με επιπλέον υποδιαιρέσεις το καθένα, και ούτω καθ' εξής. Αυτές οι βασικές ζωικές ομάδες κατατάσσονται ως:

14:4.21. Υλικές.

14:4.32. Ζωικές.

14:4.43. Πνευματικές.

14:4.54. Ενδιάμεσες.

14:4.65. Ύπατες.

14:4.76. Συναπόλυτες.

14:4.87. Απόλυτες.

14:4.9 Η φθορά και ο θάνατος δεν αποτελούν μέρος του κύκλου ζωής στους κόσμους της Χαβόνα. Στο κεντρικό σύμπαν, οι κατώτεροι οργανισμοί υποβάλλονται στη μεταστοιχείωση της υλοποίησης. Αλλάζουν μορφές και εκδηλώσεις, αλλά δεν καταλύονται δια της φθοράς και του κυτταρικού θανάτου.

14:4.10 Οι γηγενείς της Χαβόνα είναι όλοι απόγονοι της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Δεν έχουν φυσικούς γονείς και δεν αναπαράγονται. Δεν μπορούμε να απεικονίσουμε τη δημιουργία των κατοίκων αυτών του κεντρικού σύμπαντος, πλασμάτων οι οποίες ουδέποτε δημιουργήθηκαν. Ολόκληρη η ιστορία της δημιουργίας της Χαβόνα αποτελεί προσπάθεια χωροχρονικής τοποθέτησης ενός αιώνιου συμβάντος, το οποίο ουδεμία έχει σχέση με το χρόνο, ή το χώρο, όπως το αντιλαμβάνεται ο θνητός άνθρωπος. Πρέπει όμως να παραχωρήσουμε στην ανθρώπινη φιλοσοφία ένα σημείο αναφοράς. Ακόμη και προσωπικότητες κατά πολύ υψηλότερες του ανθρώπινου επιπέδου χρειάζονται την έννοια του «αρχικού.» Οπωσδήποτε, όμως, το σύστημα Παραδείσου-Χαβόνα είναι αιώνιο.

14:4.11 Οι γηγενείς της Χαβόνα ζουν σ' ένα δισεκατομμύριο πλανήτες του κεντρικού σύμπαντος υπό την ίδια έννοια κατά την οποία άλλες κατηγορίες μονίμων κατοίκων διαμένουν στους αντίστοιχους κόσμους όπου γεννήθηκαν. Όπως η υλική τάξη των υιών διευθύνει την υλική, διανοητική και πνευματική οικονομία ενός δισεκατομμυρίου τοπικών συστημάτων μέσα σ' ένα υπερσύμπαν, έτσι, σε ευρύτερη έννοια, οι γηγενείς της Χαβόνα ζουν και λειτουργούν στο ένα δισεκατομμύριο κόσμους του κεντρικού σύμπαντος. Πιθανόν να θεωρήσετε τους κατοίκους της Χαβόνα ως πλάσματα της ύλης, υπό την έννοια ότι η λέξη

«υλικός» μπορεί να διευρυνθεί για να περιγράψει τις φυσικές πραγματικότητες του θείου σύμπαντος.

14:4.12 Υπάρχει ζωή γηγενής στη Χαβόνα σημαντική καθ' εαυτή. Οι κάτοικοι της Χαβόνα λειτουργούν με πάρα πολλούς τρόπους σ' εκείνους οι οποίοι κατεβαίνουν από τον Παράδεισο αλλά και σ' εκείνους οι οποίοι ανελίσσονται στο υπερσύμπαν, αλλά επίσης ζουν μία ζωή μοναδική στο κεντρικό σύμπαν και έχουν σχετική σημασία αρκετά μακρύτερα από τον Παράδεισο, είτε τα υπερσύμπαντα.

14:4.13 Καθώς η λατρεία των πιστών υιών των εξελικτικών κόσμων λειτουργεί για να ικανοποιήσει την αγάπη του Πατέρα του Σύμπαντος, έτσι και η υψηλή λατρεία των πλασμάτων της Χαβόνα γεμίζει τα τέλεια ιδανικά του θείου κάλλους και αλήθειας. Όπως ο θνητός άνθρωπος αγωνίζεται για να πραγματοποιήσει τη βούληση του Θεού, έτσι και οι υπάρξεις αυτές του κεντρικού σύμπαντος ζουν για να ικανοποιήσουν τα ιδανικά της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Κατά την ίδια τη φύση τους *είναι* η θέληση του Θεού. Ο άνθρωπος αγαλλιάζει με την καλοσύνη του Θεού, οι κάτοικοι της Χαβόνα αγάλλονται στο θείο κάλλος, ενώ και οι δύο απολαμβάνετε την λειτουργία της ελευθερίας της ζώσης αλήθειας.

14:4.14 Οι κάτοικοι της Χαβόνα έχουν την πιθανότητα των παρόντων αλλά και των μελλοντικών, μη αποκαλυπτόμενων, πεπωμένων τους. Και υπάρχει μία σειρά γηγενών πλασμάτων ιδιάζουσα στο κεντρικό σύμπαν, μία ακολουθία η οποία δεν ανέρχεται προς τον Παράδεισο, ούτε διαπερνά τα υπερσύμπαντα. Η ακολουθία αυτή προς την υψηλότερη υπαρξιακή κατάσταση της Χαβόνα μπορεί να περιγραφεί ως εξής:

14:4.15 1. Εμπειρική πρόοδος από το πρώτο προς το έβδομο κύκλωμα.

14:4.16 2. Αντίστροφη πρόοδος, από το έβδομο προς το πρώτο κύκλωμα.

14:4.17 3. Διακυκλική πρόοδος – πρόοδος μέσα στους κόσμους ενός δεδομένου κυκλώματος.

14:4.18 Πέραν των γηγενών της Χαβόνα, στους κατοίκους του κεντρικού σύμπαντος περιλαμβάνονται πολυάριθμες τάξεις προτύπων πλασμάτων τα οποία ανήκουν σε διάφορες συμπαντικές ομάδες – σύμβουλοι, διευθυντές και δάσκαλοι του είδους τους, αλλά και προς το είδος τους, σ' ολόκληρη τη δημιουργία. Όλα τα πλάσματα σε όλα τα σύμπαντα δημιουργούνται σύμφωνα με τις προδιαγραφές μιας κατηγορίας προτύπων πλασμάτων τα οποία ζουν σε κάποιον από το ένα δισεκατομμύριο κόσμους της Χαβόνα. Ακόμη και οι θνητοί του χρόνου έχουν στόχο και ιδανικό το να υπάρξουν στα εξωτερικά κυκλώματα των προτύπων αυτών, ανώτερων πλανητών.

14:4.19 Κατόπιν, υπάρχουν τα πλάσματα αυτά τα οποία έχουν φθάσει στον Πατέρα του Σύμπαντος και τα οποία έχουν πλέον το δικαίωμα να φεύγουν και να επιστρέφουν, τα οποία αναλαμβάνουν στις διάφορες περιοχές του σύμπαντος αποστολές ειδικών υπηρεσιών. Και σε κάθε πλανήτη της Χαβόνα θα βρεθούν υποψήφιοι της επίτευξης, εκείνοι οι οποίοι έχουν ως φυσικές υπάρξεις φθάσει στο κεντρικό σύμπαν, αλλά που δεν έχουν ακόμη επιτύχει την πνευματική αυτή ανάπτυξη η οποία θα τους επιτρέψει να διεκδικήσουν μία θέση στον Παράδεισο.

14:4.20 Το Άπειρο Πνεύμα αντιπροσωπεύεται στους κόσμους της Χαβόνα από μία στρατιά προσωπικοτήτων, πλασμάτων κάλλους και μεγαλείου τα οποία διαχειρίζονται τις λεπτομέρειες των περίπλοκων διανοητικών και πνευματικών θεμάτων του κεντρικού σύμπαντος. Στους κόσμους αυτούς της θείας τελειότητας επιτελούν το έργο που ενυπάρχει

στη φυσιολογική διεύθυνση της αχανούς αυτής δημιουργίας και, επιπλέον, φέρουν εις πέρας τις ποικίλες αποστολές της διδασκαλίας, της εκπαίδευσης και της διοίκησης του άπειρου αριθμού των ανερχομένων πλασμάτων οι οποίοι αναρριχήθηκαν στο μεγαλείο από τους σκοτεινούς πλανήτες του διαστήματος.

14:4.21 Υπάρχουν πολυάριθμες ομάδες γηγενών στο σύστημα Παραδείσου-Χαβόνα πλασμάτων τα οποία κατ' ουσίαν τρόπο συνδέονται με το σχέδιο ανέλιξης της επίτευξης της τελειότητας των πλασμάτων. Για το λόγο αυτό, παραλείπονται από την κατάταξη προσωπικοτήτων η οποία παρουσιάστηκε στις θνητές φυλές. Μόνον οι μείζονες ομάδες των υπεράνθρωπων πλασμάτων καθώς και οι τάξεις εκείνες οι οποίες συνδέονται άμεσα με την ζωτική σας εμπειρία παρουσιάζονται εδώ.

14:4.22 Η Χαβόνα κυοφορεί τη ζωή όλων των φάσεων των έλλογων πλασμάτων, οι οποίες αναζητούν την πρόοδο από το χαμηλότερο προς τα ανώτερα κυκλώματα, στην προσπάθειά τους να κατακτήσουν υψηλότερα επίπεδα θείας κατανόησης και διευρυμένης εκτίμησης των υπέρτατων εννοιών, των ύπατων αξιών και της απόλυτης πραγματικότητας.

5. Η ΖΩΗ ΣΤΗ ΧΑΒΟΝΑ

14:5.1 Στην Ουράντια υποβάλλεσθε σε μία σύντομη και έντονη δοκιμασία κατά τη διάρκεια της αρχικής σας ζωής ως πλάσματα της ύλης. Στους μεγαλύτερους πλανήτες μέσα στο σύστημά σας, στον αστερισμό και το τοπικό σας σύμπαν περνάτε τις ζωώδεις φάσεις της ανέλιξης. Στους πλανήτες εκπαίδευσης του υπερσύμπαντος περνάτε από τα αληθώς πνευματικά στάδια της προόδου και προετοιμάζεστε για να μεταφερθείτε, επιτέλους, στη Χαβόνα. Στα επτά κυκλώματα της Χαβόνα η επίτευξή σας είναι διανοητική, πνευματική και εμπειρική. Και υπάρχει μία συγκεκριμένη αποστολή που πρέπει να εκπληρώσετε σε κάθε πλανήτη του κάθε ενός από τα κυκλώματα αυτά.

14:5.2 Η ζωή στους θείους κόσμους του κεντρικού σύμπαντος είναι τόσο πλούσια και γεμάτη, τόσο τέλεια και πλήρης, ώστε να υπερβαίνει απόλυτα την ανθρώπινη αντίληψη για οτιδήποτε ένα πλάσμα θα ήταν δυνατόν να βιώσει. Οι κοινωνικές και οικονομικές δραστηριότητες της αιώνιας αυτής δημιουργίας είναι εντελώς διαφορετικές από τις ενασχολήσεις των πλασμάτων της ύλης στους εξελικτικούς κόσμους, όπως η Ουράντια. Ακόμη και η τεχνική της σκέψης στη Χαβόνα δεν μοιάζει με τον τρόπο σκέψης στην Ουράντια.

14:5.3 Οι κανονισμοί στο κεντρικό σύμπαν είναι προσηκόντως και συμφυώς φυσικοί. Οι κανόνες που αφορούν στη διεύθυνση δεν είναι αυθαίρετοι. Για κάθε απαίτηση στη Χαβόνα αποκαλύπτεται ο λόγος του ορθού και ο κανόνας της δικαιοσύνης. Και αυτοί οι δύο παράγοντες, συνδυασμένοι, ισοδυναμούν με αυτό που στην Ουράντια θα μπορούσε να ονομασθεί *εντιμότητα*. Όταν φθάσετε στη Χαβόνα, είναι βέβαιο ότι θα απολαύσετε το να κάνετε πράγματα με τον τρόπο που πρέπει να γίνονται.

14:5.4 Όταν οι έλλογες υπάρξεις κατακτούν, αρχικά, το κεντρικό σύμπαν, παραλαμβάνονται και εγκαθίστανται στον πιλοτικό πλανήτη του εβδόμου κυκλώματος της Χαβόνα. Καθώς οι νεοφερμένοι προοδεύουν πνευματικά και κατανοούν την ταυτότητα του Κυρίαρχου Πνεύματος του υπερσύμπαντός των, μεταφέρονται στον έκτο κύκλο. (Είναι εξ αιτίας των διευθετήσεων αυτών στο κεντρικό σύμπαν που οι κύκλοι προόδου στον ανθρώπινο νου έχουν καθοριστεί.) Αφού οι ανερχόμενοι επιτύχουν την κατανόηση του Υπέρτατου και προετοιμασθούν από το σημείο αυτό και μετά για την συνάντησή τους με το Θείο, μεταφέρονται στον πέμπτο κύκλο. Και αφού φθάσουν στο Άπειρο Πνεύμα, μεταφέρονται

στον τέταρτο. Μετά την κατάκτηση του Αιώνιου Υιού, μεταφέρονται στον τρίτο. Και όταν αναγνωρίσουν τον Πατέρα του Σύμπαντος ταξιδεύουν στο δεύτερο κύκλωμα των πλανητών, όπου εξοικειώνονται περισσότερο με τις στρατιές του Παραδείσου. Η άφιξη στο πρώτο κύκλωμα της Χαβόνα σημαίνει ότι οι υποψήφιοι του χρόνου έγιναν δεκτοί για να υπηρετήσουν στον Παράδεισο. Για απροσδιόριστο διάστημα, αναλόγως του μεγέθους και της φύσης της ανέλιξης της ύπαρξης, θα παραμείνουν στο εσωτερικό κύκλωμα της προοδευτικής πνευματικής επίτευξης. Από το εσωτερικό αυτό κύκλωμα, οι ανερχόμενοι οδοιπόροι μπαίνουν στην Παραδείσια κατοικία και γίνονται δεκτοί από τα Σώματα της Τελικότητας.

14:5.5 Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού σας στη Χαβόνα ως οδοιπόροι του χρόνου, θα σας επιτραπεί να επισκεφθείτε ελεύθερα τους πλανήτες του κυκλώματος της αποστολής σας. Θα σας επιτραπεί, επίσης, να επιστρέψετε στους πλανήτες των κυκλωμάτων εκείνων τα οποία προηγουμένως διασχίσατε. Και όλα τούτα είναι δυνατά γι' αυτούς που ταξίδεψαν στα κυκλώματα της Χαβόνα χωρίς να χρειασθεί να γίνουν υπερ-ναφείμ. Οι οδοιπόροι του χρόνου είναι σε θέση να διασχίσουν το «κατακτηθέν» διάστημα, αλλά εξαρτώνται από την προκαθορισμένη τεχνική, αν θελήσουν να διαβιβασθούν στο «μη κατακτηθέν» διάστημα. Ο οδοιπόρος δεν μπορεί να φύγει από τη Χαβόνα, ούτε να προωθηθεί πέραν του εκχωρημένου σ' αυτόν κυκλώματος χωρίς τη βοήθεια ενός μεταφορικού υπερ-ναφείμ.

14:5.6 Υπάρχει μια αναζωογονητική αυθεντικότητα σ' αυτή την αχανή κεντρική δημιουργία. Πέραν της φυσικής οργάνωσης της ύλης και τη θεμελιώδη δομή των βασικών κατηγοριών των έλλογων όντων και των άλλων ζώντων οργανισμών, δεν υπάρχει τίποτα κοινό μεταξύ των πλανητών της Χαβόνα. Κάθε ένας από τους πλανήτες αυτούς είναι μία αυθεντική, μοναδική και αποκλειστική δημιουργία. Κάθε πλανήτης είναι ένα μοναδικό, υπέροχο και τέλειο προϊόν. Και η ποικιλία αυτή της ατομικότητας επεκτείνεται σε όλα τα χαρακτηριστικά των φυσικών, διανοητικών και πνευματικών πλευρών της πλανητικής ύπαρξης. Κάθε ένας από το ένα δισεκατομμύριο αυτούς πλανήτες έχει αναπτυχθεί και μορφοποιηθεί σύμφωνα με το σχέδιο του εν αυτό κατοικούντος Αιωνίου των Ημερών. Και τούτος είναι ο λόγος για τον οποίο κανένας δεν μοιάζει με τον άλλο.

14:5.8 Η τόνωση της περιπέτειας και το διεγερτικό της περιέργειας δεν θα χαθούν από το δρόμο σας μέχρι να διασχίσετε και το τελευταίο από τα κυκλώματα της Χαβόνα και επισκεφθείτε και τον τελευταίο από τους πλανήτες της. Και τότε η επιθυμία, η προς τα εμπρός παρόρμηση της αιωνιότητας θα αντικαταστήσουν τον προκάτοχό τους, τη γοητεία της περιπέτειας του χρόνου.

14:5.9 Η μονοτονία είναι ενδεικτική της ανωριμότητας της δημιουργικής φαντασίας και της μη δραστηριοποίησης του διανοητικού συντονισμού με την πνευματική επιφοίτηση. Όταν ένας ανερχόμενος θνητός αρχίσει την εξερεύνηση των ουράνιων αυτών κόσμων, έχει ήδη επιτύχει τη συναισθηματική, διανοητική και κοινωνική, αν όχι και πνευματική, ωριμότητα.

14:5.10 Όχι μόνο θα αντιμετωπίσετε αλλαγές που δεν είχατε καν ονειρευτεί καθώς προχωρείτε από κύκλωμα σε κύκλωμα στη Χαβόνα, αλλά η κατάπληξή σας δεν θα μπορεί να εκφραστεί καθώς θα προχωρείτε από πλανήτη σε πλανήτη μέσα στο κάθε κύκλωμα. Κάθε ένας από το δισεκατομμύριο αυτούς κόσμους της μάθησης είναι ένα γνήσιο πανεπιστήμιο εκπλήξεων. Συνεχής κατάπληξη και ατέλειωτο δέος είναι η εμπειρία εκείνων που διασχίζουν τα κυκλώματα αυτά και περιηγούνται τους γιγάντιους αυτούς κόσμους. Η μονοτονία δεν αποτελεί μέρος της εμπειρίας στη Χαβόνα. Η αγάπη για την περιπέτεια, η περιέργεια και ο φόβος της μονοτονίας – τα ενυπάρχοντα στην εξελικτική ανθρώπινη φύση χαρακτηριστικά

αυτά – δεν δημιουργήθηκαν για να σας ερεθίζουν και να σας ενοχλούν στη διάρκεια του σύντομου ταξιδιού σας πάνω στη γη, αλλά δημιουργήθηκαν μάλλον για να σας υποδηλώσουν ότι ο θάνατος είναι μόνο η αρχή μιας ατέλειωτης περιπέτειας, μία παντοτινή ζωή ελπίδας, ένα αιώνιο ταξίδι ανακάλυψης.

14:5.11 Η περιέργεια – το πνεύμα της έρευνας, η επιθυμία για ανακάλυψη, το κίνητρο για εξερεύνηση – αποτελούν μέρος του εγγενούς και θείου δώρου των εξελικτικών πλασμάτων του διαστήματος. Τα ορμέμφυτα αυτά δεν σας δόθηκαν απλά για να σας αναστατώνουν και να σας καταπιέσουν. Είναι αλήθεια ότι οι φιλόδοξες αυτές παρορμήσεις πρέπει συχνά να περιορίζονται κατά τη διάρκεια του σύντομου ταξιδιού σας στη γη και συχνά να βιώνετε την απογοήτευση, πραγματοποιούνται, όμως, με τόση πληρότητα και τόσο μεγαλείο στους ατέλειωτους καιρούς που θα έλθουν.

6. Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

14:6.1 Το εύρος των δραστηριοτήτων στην Χαβόνα των επτά κυκλωμάτων είναι απέραντο. Γενικά, μπορούν να περιγραφούν, ως:

14:6.21. Δραστηριότητες της Χαβόνα

14:6.32. Δραστηριότητες του Παραδείσου

14:6.43. Ανερχόμενες-πεπερασμένες / Υπέρτατες-Ύπατες εξελικτικές δραστηριότητες.

14:6.5 Πολλές υπέρ-πεπερασμένες δραστηριότητες λαμβάνουν χώρα στη Χαβόνα της παρούσης χρονικής περιόδου, όπου περιλαμβάνονται ανείπωτες ποικιλίες ενδιάμεσης φάσης, αλλά και άλλων φάσεων των διανοητικών και πνευματικών λειτουργιών. Είναι πιθανόν ότι το κεντρικό σύμπαν εξυπηρετεί πολλές σκοπιμότητες οι οποίες δεν μου έχουν αποκαλυφθεί, καθώς λειτουργεί με πάρα πολλούς τρόπους, πέραν της κατανόησης του δημιουργημένου νου. Οπωσδήποτε, όμως, θα επιχειρήσω να δώσω μία εικόνα του πώς αυτή η τέλεια δημιουργία εξυπηρετεί τις ανάγκες και συνεισφέρει στην ικανοποίηση των επτά κατηγοριών των συμπαντικών διανοιών.

14:6.61. *Ο Πατέρας του Σύμπαντος* - Η πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο. Ο θεός ο Πατέρας αντλεί υπέρτατη γονική ικανοποίηση από την τελειότητα της κεντρικής δημιουργίας. Απολαμβάνει την εμπειρία της άπλετης αγάπης στα επίπεδα, σχεδόν, της ισότητας. Ο τέλειος Δημιουργός είναι με τρόπο θεϊκό ευτυχής με τη λατρεία των τέλειων πλασμάτων.

14:6.7 Η Χαβόνα μπορεί να προσφέρει στον Πατέρα την υπέρτατη ικανοποίηση της επίτευξης. Η πραγματοποίηση της τελειότητας στη Χαβόνα αντισταθμίζει την χωροχρονική καθυστέρηση της αιώνιας επιθυμίας για άπειρη επέκταση.

14:6.8 Ο Πατέρας απολαμβάνει στη Χαβόνα ανταπόδοση του θείου κάλλους. Ικανοποιεί τη θεία διάνοια ώστε να παράσχει ένα τέλειο πρότυπο εξάισης αρμονίας για όλα τα εξελικτικά σύμπαντα.

14:6.9 Ο Πατέρας μας παρατηρεί το κεντρικό σύμπαν με τέλεια ευχαρίστηση επειδή τούτο είναι μία άξια αποκάλυψη της πνευματικής πραγματικότητας, για όλες τις προσωπικότητες του σύμπαντος των συμπτάντων.

14:6.10 Ο Θεός των συμπτάντων αντιμετωπίζει ευνοϊκά τη Χαβόνα και τον Παράδεισο, ως ο αιώνιος πυρήνας δύναμης για όλη τη μετέπειτα επέκταση του σύμπαντος στο χρόνο και το χώρο.

14:6.11 Ο αιώνιος Πατέρας θεωρεί με αιώνια ικανοποίηση τη δημιουργία της Χαβόνα ως άξιο και ελκυστικό στόχο για την ανέλιξη των υποψηφίων του χρόνου, των θνητών εγγονών του διαστήματος οι οποίοι φθάνουν στον αιώνιο οίκο του Δημιουργού-Πατέρα τους. Και ο Θεός νοιώθει ευχαρίστηση στο σύμπαν Παραδείσου-Χαβόνα, ως αιώνιο οίκο του Θείου και της θείας οικογένειας.

14:6.12. *Ο Αιώνιος Υιός* – η Δεύτερη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο. Στον Αιώνιο Υιό, η υπέροχη κεντρική δημιουργία προσφέρει αιώνια απόδειξη της εταιρικής αποτελεσματικότητας της θείας οικογένειας – πατέρας, Υιός και Πνεύμα. Αποτελεί την πνευματική και υλική βάση της απόλυτης εμπιστοσύνης στον Πατέρα του Σύμπαντος.

14:6.13 Η Χαβόνα προσφέρει στον Αιώνιο Υιό μία σχεδόν απεριόριστη βάση για την αεί επεκτεινόμενη συνειδητοποίηση της πνευματικής δύναμης. Το κεντρικό σύμπαν προσέφερε στον Αιώνιο Υιό την αρένα όπου μπορεί με ασφάλεια και σιγουριά να επιδείξει το πνεύμα και τη λειτουργία της επιφοίτησης για την καθοδήγηση των συνεργικών Παραδείσιων Υιών του.

14:6.14 Η Χαβόνα αποτελεί το θεμέλιο της πραγματικότητας για τον έλεγχο του σύμπαντος των συμπάντων από την πνευματική βαρύτητα του Αιώνιου Υιού. Το σύμπαν αυτό προσφέρει στον Υιό την ικανοποίηση γονικής επιθυμίας και της πνευματικής αναπαραγωγής.

14:6.15 Οι πλανήτες της Χαβόνα και οι τέλει κάτοικοί τους είναι η πρώτη και αιώνια τελική απόδειξη του ότι ο Υιός είναι ο Λόγος του Θεού. Εξ αυτού ικανοποιείται τέλεια η συνειδητοποίηση του Υιού ως άπειρου συμπληρώματος του Πατέρα.

14:6.16 Και τούτο το σύμπαν προσφέρει την ευκαιρία για συνειδητοποίηση της αμοιβαιότητας της ισόβαθμης αδελφσύνης μεταξύ του Πατέρα του Σύμπαντος και του Αιώνιου Υιού και τούτο αποτελεί την αιώνια απόδειξη της άπειρης προσωπικότητας ενός εκάστου.

14:6.17. *Το Άπειρο Πνεύμα* - η Τρίτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο. Το σύμπαν της Χαβόνα προσφέρει στο Άπειρο Πνεύμα την απόδειξη του ότι είναι ο Συνδεδεμένος Δρων, ο άπειρος εκπρόσωπος του ενοποιημένου Πατέρα-Υιού. Στη Χαβόνα το Άπειρο Πνεύμα αντλεί τη συνδυασμένη ικανοποίηση του να λειτουργεί ως δημιουργική δύναμη, ενώ απολαμβάνει τη χαρά της απόλυτης συνύπαρξης με το θείο τούτο επίτευγμά του.

14:6.18 Το Άπειρο Πνεύμα βρήκε στη Χαβόνα την κονίστρα όπου μπορεί να επιδείξει την ικανότητα και τη θέληση να υπηρετήσει ως δυνητικός λειτουργός του ελέους. Σ' αυτήν την τέλεια δημιουργία το Πνεύμα προετοιμάστηκε για το εγχείρημα της λειτουργίας στα εξελικτικά σύμπαντα.

14:6.19 Η τέλεια αυτή δημιουργία προσέφερε στο Άπειρο Πνεύμα την ευκαιρία να λάβει μέρος στη διοίκηση του σύμπαντος και με τους δύο θείους γονείς του – να διοικήσει ένα σύμπαν ως συνεργικός-Δημιουργός απόγονος και από το σημείο αυτό να προετοιμαστεί για την κοινή διακυβέρνηση των τοπικών συμπάντων καθώς το Δημιουργικό Πνεύμα συνεργάζεται με τους Δημιουργούς Υιούς.

14:6.20 Οι πλανήτες της Χαβόνα είναι το διανοητικό εργαστήριο των δημιουργιών της κοσμικής διάνοιας, αλλά και οι λειτουργοί κάθε πλάσματος με διάνοια που υπάρχει. Η διάνοια διαφέρει σε κάθε πλανήτη της Χαβόνα και χρησιμεύει ως πρότυπο για τη διάνοια όλων των πνευματικών και υλικών πλασμάτων.

14:6.21 Οι τέλειοι αυτοί πλανήτες είναι οι ανώτατες διανοητικές σχολές για όλα τα πλάσματα προορισμός των οποίων είναι η κοινωνία του Παραδείσου. Προσέφεραν στο Πνεύμα περίσσιες ευκαιρίες για τον επανειλημμένο έλεγχο της τεχνικής της λειτουργίας επί της διάνοιας σε αξιόπιστες και συμβουλευτικές προσωπικότητες.

14:6.22 Η Χαβόνα είναι η ανταπόδοση προς το Άπειρο Πνεύμα για το ευρύτατο και ανιδιοτελές έργο του στα σύμπαντα του διαστήματος. Η Χαβόνα αποτελεί την τέλεια κατοικία και καταφύγιο για τον ακάματο Λειτουργό της Διάνοιας του χρόνου και του διαστήματος.

14:6.23 4. Το Υπέρτατο Ον - η εξελικτική ενοποίηση της εμπειρικής Θεότητας. Η δημιουργία της Χαβόνα είναι η αιώνια και τέλεια απόδειξη της πνευματικής πραγματικότητας του Υπέρτατου Όντος. Η τέλεια αυτή δημιουργία είναι η αποκάλυψη της τέλειαις και συμμετρικής πνευματικής φύσης του Θεού του Υψίστου, προτού αρχίσει η σύνθεση των δυναμικών προσωπικοτήτων των πεπερασμένων ανακλάσεων των Θεών του Παραδείσου στα εμπειρικά σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος.

14:6.24 Στη Χαβόνα, οι δυναμικές ισχύος του Παντοδύναμου είναι ενοποιημένες με την πνευματική φύση του Υπέρτατου. Η κεντρική αυτή δημιουργία είναι ένα δείγμα της μελλοντικής-αιώνιας ενοποίησης του Υπέρτατου.

14:6.25 Η Χαβόνα είναι το τέλειο πρότυπο της συμπαντικής δυναμικής του Υπέρτατου. Το σύμπαν αυτό είναι το ολοκληρωμένο πορτρέτο της μελλοντικής τελειότητας του Υπέρτατου και υποδηλώνει τη δυναμική του Ύπατου.

14:6.26 Η Χαβόνα αναδεικνύει την τελικότητα των πνευματικών αξιών οι οποίες υφίστανται ως ζώσες, ελεύθερης βούλησης υπάρξεις του υπέρτατου και τέλειου αυτοέλεγχου. Η διάνοια υφίσταται ως το απώτατο ισοδύναμο του πνεύματος. Ως η πραγματικότητα και η ενοποίηση της διανοίας με μία απεριόριστη δυναμική.

14:6.27 5. Οι Ισόβαθμοι Δημιουργοί Υιοί. Η Χαβόνα είναι ο χώρος εκπαίδευσης και εξάσκησης, όπου οι Μιχαήλ του Παραδείσου προετοιμάζονται για τα μελλοντικά τους εγχειρήματα στη συμπαντική δημιουργία. Η θεία και τέλεια αυτή δημιουργία αποτελεί πρότυπο για κάθε Δημιουργό Υιό. Ο καθένας τους αγωνίζεται ώστε να κάνει το σύμπαν του να φθάσει τελικά στα επίπεδα τελειότητας του Παραδείσου-Χαβόνα.

14:6.28 Ένας Δημιουργός Υιός χρησιμοποιεί τα πλάσματα της Χαβόνα ως δυνητικές προσωπικότητες-πρότυπα για τα δικά του θνητά τέκνα και πνευματικά πλάσματα. Ο Μιχαήλ και οι άλλοι Υιοί του Παραδείσου θεωρούν τον Παράδεισο και τη Χαβόνα ως το θείο πεπρωμένο των παιδιών του χρόνου.

14:6.29 Οι Δημιουργοί Υιοί γνωρίζουν ότι η κεντρική δημιουργία είναι η πραγματική απαρχή αυτού του απαραίτητου συμπαντικού υπερελέγχου ο οποίος σταθεροποιεί και ενοποιεί τα τοπικά τους σύμπαντα. Γνωρίζουν ότι η προσωπική παρουσία της πανταχού παρούσης επίδρασης του Υπέρτατου και του Ύπατου βρίσκεται στη Χαβόνα.

14:6.30 Η Χαβόνα και ο Παράδεισος είναι η πηγή της δημιουργικής δύναμης ενός Υιού Μιχαήλ. Εδώ κατοικούν οι υπάρξεις που συνεργάζονται μαζί του στη συμπαντική δημιουργία. Από τον Παράδεισο έρχονται τα Πνεύματα Μητέρες του Σύμπαντος, οι συνδημιουργοί των τοπικών συμπάντων.

14:6.31 Οι Υιοί του Παραδείσου θεωρούν την κεντρική δημιουργία ως τον οίκο των θείων γονέων τους – ως κατοικία τους. Είναι ο τόπος όπου χαίρονται να επιστρέφουν πάντα και πάλι.

14:6.326. *Οι Ισόβαθμες Θυγατέρες της Λειτουργίας.* Τα Πνεύματα Μητέρες του Σύμπαντος, συνδημιουργοί των τοπικών συμπάντων, εξασφαλίζουν την προ-ατομική τους εξάσκηση στους κόσμους της Χαβόνα σε στενή συνεργασία με τα Πνεύματα των Κυκλωμάτων. Στο κεντρικό σύμπαν τα Πνεύματα Θυγατέρες των τοπικών συμπάντων εκπαιδεύτηκαν κατάλληλα στις μεθόδους συνεργασίας με τους Υιούς του Παραδείσου, υποκείμενοι όλοι στη βούληση του Πατέρα.

14:6.33 *Στους πλανήτες της Χαβόνα, το Πνεύμα και οι Θυγατέρες του Πνεύματος βρίσκουν τα διανοητικά πρότυπα όλων των ομάδων των πνευματικών και υλικών διανοιών και το κεντρικό τούτο σύμπαν είναι το περιστασιακό πεπρωμένο των πλασμάτων εκείνων τα οποία ένα Συμπαντικό Πνεύμα Μητέρα από κοινού υποστηρίζει μαζί με έναν συνεργαζόμενο Δημιουργό Υιό.*

14:6.34 *Ο Δημιουργός Μητέρα του Σύμπαντος θυμάται τον παράδεισο και τη Χαβόνα ως τον τόπο καταγωγής της, ως κατοικία του Απείρου Πνεύματος Μητέρας, τον οίκο προσωπικής παρουσίας της Άπειρης Διάνοιας.*

14:6.35 *Από το κεντρικό αυτό σύμπαν ξεκινά, επίσης, η επιφοίτηση των ατομικών προνομίων της δημιουργίας, τα οποία ένας Θεός Συμπαντικός Λειτουργός χρησιμοποιεί ως συμπλήρωμα στο έργο ενός Δημιουργού Υιού, στη δημιουργία, δηλαδή, ζώντων, με ελεύθερη βούληση, πλασμάτων.*

14:6.36 *Και τέλος, εφ' όσον τα Πνεύματα αυτά Θυγατέρες του Άπειρου Πνεύματος Μητέρας δεν θα επιστρέψουν ποτέ, ως φαίνεται, στην Παραδείσια κατοικία τους, αντλούν μεγάλη ικανοποίηση από το φαινόμενο της συμπαντικής ανακλαστικότητας το οποίο σχετίζεται με το Υπέρτατο Ον στη Χαβόνα και προσωποποιείται στο Μάτζεστον, στον Παράδεισο.*

14:6.37 *Οι Εξελικτικοί θνητοί με Ανελίσσόμενη Πορεία.* Η Χαβόνα είναι η κοιτίδα του προτύπου της προσωπικότητας κάθε κατηγορίας θνητού και επίσης η πατρίδα όλων των υπερανθρώπινων προσωπικοτήτων που συνδέονται με τους θνητούς, οι οποίοι δεν γεννήθηκαν στις δημιουργίες του χρόνου.

14:6.38 *Οι πλανήτες αυτοί παρέχουν το ερέθισμα σε όλες τις ανθρώπινες παρορμήσεις για να κατακτήσουν τις αληθείς πνευματικές αξίες στα υψηλότερα επίπεδα πραγματικότητας που είναι δυνατόν να γίνουν αντιληπτά. Η Χαβόνα είναι ο προ-Παραδείσιος εκπαιδευτικός στόχος κάθε ανερχόμενου θνητού. Οι θνητοί εδώ κατακτούν την προ-Παραδείσια Θεότητα – το Υπέρτατο Ον. Η Χαβόνα βρίσκεται μπροστά σε κάθε πλάσμα ελεύθερης βούλησης, ως η Πύλη προς τον Παράδεισο και την κατάκτηση του Θεού.*

14:6.39 *Ο Παράδεισος είναι η πατρίδα και η Χαβόνα το εργαστήριο και ο τόπος αναψυχής των τελικιστών. Και κάθε θνητός που γνωρίζει το Θεό λαχταρά να γίνει τελικιστής.*

14:6.40 *Το κεντρικό σύμπαν δεν αποτελεί μόνο το προκαθορισμένο πεπρωμένο του ανθρώπου, αλλά είναι, επίσης, ο τόπος εκκίνησης της αιώνιας πορείας των τελικιστών που κάποτε θα ξεκινήσουν τη μη αποκαλυφθείσα και συμπαντική τους πορεία για να βιώσουν την εξερεύνηση της άπειρης φύσης του Πατέρα του Σύμπαντος.*

14:6.41 *Η Χαβόνα αναμφισβήτητα θα εξακολουθήσει να λειτουργεί παίζοντας σημαντικό ρόλο ακόμη και στους μελλοντικούς καιρούς του σύμπαντος, οι οποίοι θα γίνουν μάρτυρες της προσπάθειας των οδοιπόρων του χρόνου να βρουν το Θεό στα υπερ-πεπερασμένα επίπεδα. Η Χαβόνα έχει την δυνατότητα να χρησιμοποιείται ως σύμπαν εξάσκησης για τις ενδιάμεσες υπάρξεις. Θα γίνει, πιθανό, το τελικό σχολείο όταν τα επτά υπερσύμπαντα*

λειτουργήσουν ως ενδιάμεση σχολή για τους απόφοιτους των βασικών σχολείων του εξωτερικού σύμπαντος. Και κατατείνουμε στην άποψη ότι οι δυναμικές της αιώνιας Χαβόνα είναι πράγματι απεριόριστες, ότι το κεντρικό σύμπαν έχει αιώνια δυνατότητα να χρησιμοποιείται ως εμπειρικό, εκπαιδευτικό σύμπαν για όλους τους παρελθόντες, παρόντες και μελλοντικούς τύπους δημιουργημένων πλασμάτων.

14:6.42[Παρουσιάσθηκε από ένα Τελειοποιητή Σοφίας ο οποίος επιφορτίσθηκε γι' αυτό από τους Αρχαίους των Ημερών στην Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 15

ΤΑ ΕΠΤΑ ΥΠΕΡΣΥΜΠΑΝΤΑ

15:0.1 Όσον αφορά στον Πατέρα του Σύμπαντος – ως Πατέρα – τα σύμπαντα ουσιαστικά δεν υπάρχουν. Εκείνος συνδιαλέγεται με προσωπικότητες. Είναι ο Πατέρας των προσωπικοτήτων. Όσον αφορά στον Αιώνιο Υιό και το Άπειρο Πνεύμα – ως εταίροι του δημιουργού – τα σύμπαντα είναι εντοπισμένα και εξατομικευμένα κάτω από την κοινή διακυβέρνηση των Δημιουργών Υιών και των Δημιουργικών Πνευμάτων. Όσον αφορά στην Αγία Τριάδα, πέραν της Χαβόνα υπάρχουν μόνο επτά κατοικημένα σύμπαντα, τα επτά υπερσύμπαντα, τα οποία έχουν δικαιοδοσία στον κύκλο του πρώτου μετά τη Χαβόνα διαστημικού επιπέδου. Τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα εκπέμπουν την ακτινοβολία της επιρροής τους προς τα έξω, από το κεντρικό Νησί, κάνοντας με τον τρόπο αυτό την αχανή δημιουργία ένα γιγάντιο τροχό, με κέντρο το αιώνιο Νησί του Παραδείσου, με επτά ακτίνες, την ακτινοβολία των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων και περιφέρεια τις εξωτερικές περιοχές του μεγάλου σύμπαντος.

15:0.2 Κατά την πρώτη υλοποίηση της συμπαντικής δημιουργίας, διαμορφώθηκε το επταπλό σχέδιο της οργάνωσης και διακυβέρνησης του υπερσύμπαντος. Η πρώτη, μετά Χαβόνα, δημιουργία διαιρέθηκε σε επτά θαυμάσιους τομείς, ενώ σχεδιάστηκαν και φτιάχτηκαν οι κόσμοι που θα χρησίμευαν ως αρχηγεία αυτών των υπερσυμπαντικών κυβερνήσεων. Το παρόν σχέδιο διακυβέρνησης υπάρχει σχεδόν από την αιωνιότητα και οι κυβερνήτες των επτά αυτών υπερσυμπάντων ορθά αποκαλούνται Αρχαίοι των Ημερών.

15:0.3 Λίγα θα σας αναφέρω για τον απέραντο όγκο της γνώσης που αφορά στα υπερσύμπαντα, σ' όλα αυτά τα βασίλεια, ωστόσο, λειτουργεί μία τεχνική διανοητικού ελέγχου για τις φυσικές αλλά και τις πνευματικές δυνάμεις και οι συμπαντικές βαρυτικές παρουσίες λειτουργούν εκεί με δύναμη θαυμαστή και τέλεια αρμονία. Είναι σημαντικό να αποκτήσετε, αρχικά, μία επαρκή άποψη για την φυσική δομή και την υλική οργάνωση των χώρων του υπερσύμπαντος, διότι τότε θα είσαστε καλύτερα προετοιμασμένοι να κατανοήσετε τη σπουδαιότητα της θαυμάσιας οργάνωσης που προβλέφθηκε για την πνευματική τους διακυβέρνηση και την διανοητική πρόοδο των πλασμάτων ελεύθερης βούλησης που κατοικούν στις μυριάδες των κατοικημένων πλανητών που βρίσκονται διασκορπισμένοι εδώ κι' εκεί μέσα σ' αυτά τα επτά υπερσύμπαντα.

1. ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΟΥ ΥΠΕΡΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

15:1.1 Μέσα στα περιορισμένα αρχεία, παρατηρήσεις και αναμνήσεις των γενεών ενός εκατομμυρίου, ή δισεκατομμυρίου των σύντομων ετών σας, για κάθε πρακτική πρόθεση και σκοπό, η Ουράντια και το σύμπαν στο οποίο ανήκει βιώνουν το εγχείρημα μιας μακροχρόνιας και αχαρτογράφητης κατάδυσης σ' ένα καινούργιο διάστημα. Σύμφωνα όμως με τα αρχεία της Ουβέρσα, αλλά και με άλλες παλαιότερες παρατηρήσεις, σύμφωνα με την πλέον εκτεταμένη εμπειρία και τους υπολογισμούς της τάξης μας και ως αποτέλεσμα των

συμπερασμάτων τα οποία βασίζονται σε αυτά αλλά και σε άλλα στοιχεία, γνωρίζουμε ότι τα σύμπαντα κινούνται σε μία κανονική, ευλοκονόητη και τέλεια ελεγχόμενη ακολουθία, καθώς στροβιλίζονται με βασιλική μεγαλοπρέπεια τριγύρω από την Πρώτη Μεγάλη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο και το σύμπαν όπου εκείνη κατοικεί.

15:1.2 Έχει περάσει πάρα πολύς καιρός απ' όταν ανακαλύψαμε ότι τα επτά υπερσύμπαντα διασχίζουν μία μεγάλη έλλειψη, ένα γιγάντιο επιμηκυμένο κύκλο. Το ηλιακό σας σύστημα, αλλά και άλλοι πλανήτες του χρόνου, δεν προχωρεί απερίσκεπτα, δίχως χάρτη και πυξίδα, στο αχαρτογράφητο διάστημα. Το τοπικό σύμπαν στο οποίο ανήκει το σύστημά σας ακολουθεί μίνα καθορισμένη και ξεκάθαρη πορεία, αντίθετη με το φορά του ρολογιού γύρω από την απέραντη αιώρα η οποία περιβάλλει το κεντρικό σύμπαν. Το κοσμικό αυτό μονοπάτι είναι καλά χαρτογραφημένο και σε βάθος γνωστό στους παρατηρητές των άστρων του υπερσύμπαντος, τόσο γνωστό, όσο και οι τροχιές των πλανητών οι οποίοι αποτελούν το ηλιακό σας σύστημα είναι γνωστές στους αστρονόμους της Ουράντια.

15:1.3 Η Ουράντια βρίσκεται σ' ένα τοπικό σύμπαν και ένα υπερσύμπαν όχι απολύτως οργανωμένο ενώ το τοπικό σας σύμπαν βρίσκεται σε άμεση γειτονία με πολυάριθμες, μερικώς ολοκληρωμένες, φυσικές δημιουργίες. Ανήκετε σ' ένα από τα σχετικά νεαρά σύμπαντα. Σήμερα, όμως, δεν βυθίζεστε άστοχα στο αχαρτογράφητο διάστημα, ούτε στροβιλίζεστε τυφλά σε περιοχές άγνωστες. Ακολουθείτε το κανονικό και προκαθορισμένο μονοπάτι του διαστημικού επιπέδου του υπερσύμπαντος. Τώρα περνάτε μέσα από το ίδιο ακριβώς σύστημα το οποίο το πλανητικό σας σύστημα, ή τα προηγμένα συστήματα διέσχισαν αιώνες πριν. Και κάποια μέρα, στο μακρινό μέλλον, το σύστημά σας, ή τα επόμενα συστήματα, θα διασχίσουν ξανά το ίδιο ακριβώς διάστημα το οποίο τώρα εσείς γοργά διασχίζετε.

15:1.4 Τον καιρό αυτό και όπως φαίνεται η κατεύθυνση από την Ουράντια, το υπ' αριθμόν ένα υπερσύμπαν αιωρείται έχοντας σχεδόν βόρεια κατεύθυνση, περίπου αντίθετα, με κατεύθυνση ανατολική, με την Παραδείσια κατοικία των Μεγάλων Γενεσιουργών Αιτιών και Κέντρων και το κεντρικό σύμπαν της Χαβόνα. Η θέση αυτή σε αντιστοιχία με το υπ' αριθμόν ένα προς τη δύση, αντιπροσωπεύει την πλησιέστερη φυσική προσέγγιση των πλανητών του χρόνου σε σχέση με το αιώνιο Νησί. Το υπερσύμπαν υπ' αριθμόν δύο βρίσκεται βόρεια, καθώς ετοιμάζεται για την προς δυσμάς αιώρησή του, ενώ το υπ' αριθμόν τρία κρατά τώρα τον βορειότερο τομέα του μεγάλου διαστημικού μονοπατιού, έχοντας ήδη στρίψει την καμπύλη η οποία οδηγεί προς το νοτιότερο μονοπάτι. Το υπ' αριθμόν τέσσερα ακολουθεί συγκριτικά ευθεία πορεία προς το νότο, με τα προωθημένα του τμήματα να σχηματίζουν, τώρα, σχεδόν αντίθεση με τα Μεγάλα Κέντρα. Το υπ' αριθμόν πέντε έχει μόλις αφήσει τη θέση του αντίθετα προς το Κέντρο των Κέντρων, ενώ συνεχίζει σε ευθεία, νότια πορεία, προηγούμενο της ανατολικής καμπύλης. Το υπ' αριθμόν έξι καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της νότιας καμπύλης, τον τομέα από τον οποίο το υπερσύμπαν σας μόλις πέρασε.

15:1.5 Το τοπικό σας σύμπαν του Νέβαδον ανήκει στον Όρβοτον, το έβδομο υπερσύμπαν, το οποίο αιωρείται μεταξύ των υπερσυσμπάντων υπ' αριθμόν ένα και έξι, έχοντας μόλις προ ολίγου (έτσι όπως υπολογίζουμε το χρόνο) πάρει τη νοτιοανατολική στροφή του διαστημικού επιπέδου του υπερσύμπαντος. Σήμερα, το ηλιακό σύστημα στο οποίο ανήκει η Ουράντια βρίσκεται λίγα δισεκατομμύρια χρόνια πέρα από την τροχιά γύρω από την νότια καμπή, έτσι ώστε τώρα προχωρείτε πέραν της νοτιοανατολικής καμπύλης και κινείστε

γοργά πάνω στο μεγάλο και σχετικά ευθύ βόρειο μονοπάτι. Για καιρούς ανείπωτους ο Όρβοτον θα ακολουθεί αυτή την σχεδόν ευθεία προς βορά πορεία του.

15:1.6 Η Ουράντια ανήκει σε ένα σύστημα το οποίο βρίσκεται στην εξωτερική πλευρά, κοντά στα όρια του τοπικού σας σύμπαντος ενώ το τοπικό σας σύμπαν επί του παρόντος διασχίζει την περιφέρεια του Όρβοτον. Υπάρχουν και άλλοι πέρα από εσάς, αλλά έχετε απομακρυνθεί, μέσα στο διάστημα, από τα φυσικά εκείνα συστήματα τα οποία αιωρούνται γύρω από τον μεγάλο κύκλο σε σχετική γειτονία με τη Μεγάλη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο.

2. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΥΠΕΡΣΥΜΠΑΝΤΩΝ

15:2.1 Μόνον ο Πατέρας του Σύμπαντος γνωρίζει τη θέση και τον ακριβή αριθμό των κατοικημένων κόσμων στο διάστημα. Τους ξεχωρίζει από το όνομα και τον αριθμό τους. Εγώ μόνο ένα κατά προσέγγισιν αριθμό των κατοικημένων, ή των δυναμένων να κατοικηθούν πλανητών μπορώ να σας δώσω, εφ' όσον ορισμένα τοπικά σύμπαντα διαθέτουν περισσότερους πλανήτες κατάλληλους για έλλογη ζωή από άλλους. Ούτε είναι όλα τα τοπικά σύμπαντα οργανωμένα. Για το λόγο αυτό, η εκτίμηση που μπορώ να κάνω έχει μοναδικό σκοπό να σας δώσει μια ιδέα για την απεραντοσύνη της υλικής δημιουργίας.

15:2.2 Υπάρχουν επτά υπερσύμπαντα στο μέγα σύμπαν και η δομή τους είναι περίπου η εξής:

15:2.31. *Το Σύστημα.* Η βασική μονάδα της υπερκυβέρνησης αποτελείται από χίλιους, περίπου κατοικημένους, ή δυνάμενους να κατοικηθούν πλανήτες. Ήλιοι που εκρήγνυνται, παγωμένοι κόσμοι, πλανήτες πολύ κοντά σε καυτούς ήλιους, καθώς και άλλα σώματα ακατάλληλα για την εγκατάσταση των πλασμάτων δεν περιλαμβάνονται στην ομάδα αυτή. Οι χίλιοι αυτοί κόσμοι οι οποίοι είναι προσαρμοσμένοι έτσι ώστε να μπορούν να συντηρήσουν τη ζωή λέγονται σύστημα, ωστόσο στα νεαρά συστήματα μόνο ένας σχετικά μικρός αριθμός παρόμοιων κόσμων μπορεί να κατοικηθεί. Κάθε κατοικημένος πλανήτης εποπτεύεται από έναν Πλανητικό Πρίγκιπα και κάθε τοπικό σύστημα ένα αρχιτεκτονικό κόσμο ως αρχηγείο και κυβερνάται από ένα Άρχοντα του Συστήματος.

15:2.42. *Ο Αστερισμός.* Εκατό συστήματα (περίπου 100,000 πλανήτες που μπορούν να κατοικηθούν) φτιάχνουν έναν αστερισμό. Κάθε αστερισμός διαθέτει ένα κόσμο ως αρχιτεκτονικό αρχηγείο και εποπτεύεται από τρεις Υιούς Βοροντάντεκ, τους Κορυφαίους. Κάθε αστερισμός διαθέτει επίσης έναν Πιστό των Ημερών ως παρατηρητή, ένα πρεσβευτή της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου.

15:2.53. *Το Τοπικό Σύμπαν.* Εκατό αστερισμοί (περίπου 10,000,000 πλανήτες που μπορούν να κατοικηθούν) αποτελούν ένα τοπικό σύμπαν. Κάθε τοπικό σύμπαν έχει ένα μεγαλειώδη κόσμο ως αρχιτεκτονικό αρχηγείο και κυβερνάται από έναν εκ των ομόβαθμων Δημιουργών Υιών του Θεού της τάξης του Μιχαήλ. Κάθε σύμπαν ευλογείται από την παρουσία ενός Ενοποιητή των Ημερών, αντιπροσώπου της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου.

15:2.64. *Ο Ελάσσων Τομέας.* Εκατό τοπικά σύμπαντα (περίπου 1,000,000,000 πλανήτες που μπορούν να κατοικηθούν) αποτελούν ένα ελάσσονα τομέα της κυβέρνησης του υπερσύμπαντος. Έχει ένα θαυμάσιο κόσμο ως αρχηγείο, από όπου οι κυβερνήτες του, οι Πρόσφατοι των Ημερών διαχειρίζονται τα θέματα του ελάσσονος τομέα. Υπάρχουν τρεις Πρόσφατοι των Ημερών, Προσωπικότητες της Υπέρτατης Τριάδας σε κάθε αρχηγείο ελάσσονος τομέα.

15:2.75. *Ο Μείζων Τομέας*. Εκατό ελάσσονες τομείς (περίπου 100,000,000,000 πλανήτες οι οποίοι μπορούν να κατοικηθούν) αποτελούν ένα μείζονα τομέα. Κάθε μείζων τομέας διαθέτει υπέροχο αρχηγείο και εποπτεύεται από τρεις Τελειοποιητές των Ημερών, Προσωπικότητες της Υπέρτατης Τριάδας.

15:2.86. *Το Υπερσύμπαν*. Δέκα μείζονες τομείς (περίπου 1,000,000,000,000 πλανήτες που μπορούν να κατοικηθούν) σχηματίζουν ένα υπερσύμπαν. Κάθε υπερσύμπαν είναι εφοδιασμένο με ένα απέραντο και μεγαλειώδη κόσμο-αρχηγείο και κυβερνάται από τρεις Αρχαίους των Ημερών.

15:2.97. *Το Μέγα Σύμπαν*. Επτά υπερσύμπαντα απαρτίζουν το σημερινό οργανωμένο μέγα σύμπαν, το οποίο αποτελείται από περίπου επτά τρισεκατομμύρια κόσμους που μπορούν να κατοικηθούν συν τις αρχιτεκτονικές σφαίρες και το ένα δισεκατομμύριο κατοικημένους πλανήτες της Χαβόνα. Τα υπερσύμπαντα κυβερνώνται και διευθύνονται έμμεσα και αντανakλαστικά από τον Παράδεισο, δια των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων. Το ένα δισεκατομμύριο κόσμων της Χαβόνα διευθύνονται άμεσα από τους Αιώνιους των Ημερών, με κάθε μία από τις Υπέρτατες αυτές Τριαδικές Προσωπικότητες να προΐσταται σε κάθε έναν από τους τέλειους αυτούς κόσμους.

15:2.10 Εκτός των πλανητών του Παραδείσου-Χαβόνα, το σχέδιο της συμπαντικής οργάνωσης προβλέπει τις ακόλουθες μονάδες:

15:2.11 Υπερσύμπαντα. 7

15:2.12 Μείζονες τομείς. 70

15:2.13 Ελάσσονες τομείς. 7,000

15:2.14 Τοπικά σύμπαντα 700,000

15:2.15 Αστερισμοί 70,000,000

15:2.16 Τοπικά συστήματα. 7,000,000,000

15:2.17 Κατοικημένοι πλανήτες . . 7,000,000,000,000

15:2.18 Κάθε ένα από τα επτά υπερσύμπαντα είναι δομημένο, περίπου, ως εξής:

15:2.19 Ένα σύστημα περιλαμβάνει περίπου. 1,000 πλανήτες

15:2.20 Ένας αστερισμός (100 συστήματα) 100,000 πλανήτες

15:2.21 Ένα σύμπαν (100 αστερισμοί) 10,000,000 πλανήτες

15:2.22 Ένας ελάσσων τομέας (100 σύμπαντα) 1,000,000,000 πλανήτες

15:2.23 Ένας μείζων τομέας (100 ελάσσονες τομείς) 100,000,000,000 πλανήτες

15:2.24 Ένα υπερσύμπαν (10 μείζονες τομείς) . . . 1,000,000,000,000 πλανήτες

15:2.25 Όλες αυτές οι εκτιμήσεις είναι στρογγυλοποιημένες κατά το καλύτερο, αφού καινούργια συστήματα συνεχώς εξελίσσονται, ενώ άλλες οργανώσεις σταματούν προσωρινά την υλική τους ύπαρξη.

3. ΤΟ ΥΠΕΡΣΥΜΠΑΝ ΤΟΥ ΟΡΒΟΤΟΝ

15:3.1 Πρακτικά, όλα τα αστρικά βασίλεια που είναι ορατά με γυμνό οφθαλμό από την Ουράντια ανήκουν στον έβδομο τομέα του μεγάλου σύμπαντος, το υπερσύμπαν του Όρβοτον. Το απέραντο αστρικό σύστημα του Γαλαξία αντιπροσωπεύει τον κεντρικό πυρήνα του Όρβοτον και βρίσκεται μακράν των ορίων του τοπικού σας σύμπαντος. Η μεγάλη αυτή

συνάθροιση ήλιων, σκοτεινών νησίδων διαστήματος, διπλών αστερών, σφαιρικά συμπλέγματα, νέφη αστερών, σπειροειδή και άλλα νεφελώματα, μαζί με μυριάδες ξεχωριστών πλανητών, σχηματίζουν μία ομάδα που μοιάζει με ρολόι και έχει σχήμα προεκτεταμένου κύκλου, το ένα έβδομο περίπου των εξελικτικών κατοικημένων συμπάντων.

15:3.2 Από την αστρονομική θέση της Ουράντια, όπως βλέπετε μέσω της διατομής των κοντινών συστημάτων προς τον μεγάλο Γαλαξία, παρατηρείτε ότι οι πλανήτες του Όρβοτον ταξιδεύουν σ' ένα απέραντο, προεκτεταμένο επίπεδο, το εύρος του οποίου είναι πολύ μεγαλύτερο από την πυκνότητά του και το μήκος του πολύ μεγαλύτερο από το εύρος.

15:3.3 Η παρατήρηση του αποκαλούμενου Γαλαξία αποκαλύπτει την σχετικά αύξηση της αστρικής πυκνότητας του Όρβοτον, όταν κοιτάζουμε τον ουρανό προς μία κατεύθυνση, ενώ από τις πλευρές η πυκνότητα ελαττώνεται. Ο αριθμός των αστερών και των άλλων σωμάτων μειώνεται όσο απομακρυνόμαστε από το κυρίως επίπεδο του υλικού μας υπερσύμπαντος. Όταν η γωνία παρατήρησης είναι καλή, όταν κοιτάζετε μέσα από το κύριο σώμα του βασιλείου αυτού της μέγιστης πυκνότητας, βλέπετε προς τον οίκο του σύμπαντος και το κέντρο των πάντων.

15:3.4 Από τις δέκα μείζονες υποδιαιρέσεις του Όρβοτον, οι οκτώ μετά βίας έχουν αναγνωρισθεί από τους αστρονόμους της Ουράντια. Οι άλλες δύο είναι δύσκολο να αναγνωρισθούν ξεχωριστά, επειδή είστε υποχρεωμένοι να βλέπετε τα φαινόμενα αυτά από μέσα. Αν μπορούσατε να δείτε το υπερσύμπαν του Όρβοτον από μια μακρινή θέση μέσα στο διάστημα, θα αναγνωρίζατε αμέσως τους δέκα μείζονες τομείς του έβδομου γαλαξία.

15:3.5 Το κέντρο περιστροφής του ελάσσονος τομέα σας βρίσκεται μακριά, στο πελώριο και πυκνό νέφος αστερών του Τοξότη, γύρω από το οποίο το τοπικό σας σύμπαν και οι σχετικές με αυτό δημιουργίες κινούνται και, από την αντίθετη πλευρά του αχανούς υπογαλαξιακού συστήματος του Τοξότη μπορείτε να δείτε δύο μεγάλα ρεύματα αστρικών νεφών να αναδύονται σαν θαυμάσιες αστρικές σπείρες.

15:3.6 Ο πυρήνας του φυσικού συστήματος στο οποίο ανήκουν ο ήλιος σας και οι πλανήτες του είναι το κέντρο του πάλαι ποτέ νεφελώματος του Αντρόνοβερ. Αυτό το πρώην σπειροειδές νεφέλωμα ήταν ελαφρά παραμορφωμένο από τις βαρυτικές διασπάσεις που σχετίζονταν με τα γεγονότα τα οποία συνόδευσαν τη γέννηση του ηλιακού σας συστήματος και τα οποία συνέβησαν εξ αιτίας της στενής προσέγγισης ενός μεγάλου, γειτονικού νεφελώματος. Αυτή η παρ' ολίγον σύγκρουση μετέβαλε τον Αντρόνοβερ σ' ένα είδος σφαιρικής συνάθροισης, αλλά δεν κατέστρεψε ολοσχερώς την αμφίδρομη ακολουθία των ήλιων και των συνδεδεμένων μ' αυτούς φυσικών ομάδων. Το ηλιακό σας σύστημα τώρα καταλαμβάνει μία σχεδόν κεντρική θέση σε μία από τις πτέρυγες αυτού του παραμορφωμένου σπειράματος, και βρίσκεται στο μισό περίπου της διαδρομής από το κέντρο προς το άκρο του αστρικού συστήματος.

15:3.7 Ο τομέας του Τοξότη και όλοι οι άλλοι τομείς και τμήματα του Όρβοτον περιστρέφονται γύρω από την Ουβέρσα και μέρος της σύγχυσης των παρατηρητών των άστρων στην Ουράντια ξεκινά από τις ψευδαισθήσεις και τις σχετικές παραμορφώσεις που δημιουργούνται από τις ακόλουθες, πολλαπλές περιστροφικές κινήσεις:

15:3.81. Την περιστροφή της Ουράντια γύρω από τον ήλιο της

15:3.92. Το κύκλωμα του ηλιακού σας συστήματος γύρω από τον πυρήνα του πάλαι ποτέ νεφελώματος Αντρόνοβερ.

- 15:3.103. Την περιφορά της αστρικής οικογένειας του Αντρόνοβερ και των σχετικών μ' αυτόν συμπλεγμάτων γύρω από το σύνθετο κέντρο περιφοράς-βαρύτητας του αστρικού νέφους του Νέβαδον
- 15:3.114. Την ταλάντευση του τοπικού αστρικού νέφους του Νέβαδον και των σχετικών μ' αυτόν δημιουργιών γύρω από το κέντρο του Τοξότη του ελάσσονος τομέα τους
- 15:3.125. Την περιφορά των εκατό ελασσόνων τομέων, περιλαμβανομένου και του Τοξότη, γύρω από τον μείζονα τομέα τους
- 15:3.136. Την περιδίνηση των δέκα μειζόνων τομέων, των αποκαλούμενων αστρικών σωρών, γύρω από τα αρχηγεία της Ουβέρσα στον Όρβοτον
- 15:3.147. Την κίνηση του Όρβοτον και των έξι σχετιζομένων μ' αυτόν υπερσυμπάντων γύρω από τον Παράδεισο και τη Χαβόνα, την αντίθετη με τη φορά του ρολογιού ακολουθία του διαστημικού επιπέδου του υπερσύμπαντος.
- 15:3.15 Οι πολλαπλές αυτές κινήσεις κατατάσσονται σε διάφορες κατηγορίες: Τα διαστημικά μονοπάτια του πλανήτη σας και του ηλιακού σας συστήματος είναι γενετικά, συμφυή στην καταγωγή τους. Η απόλυτη, κατά τη φορά του ρολογιού κίνηση του Όρβοτον είναι και αυτή γενετική, συμφυής στα αρχιτεκτονικά σχέδια του κυρίαρχου σύμπαντος. Οι παρεμβαίνουσες όμως κινήσεις έχουν σύνθετη προέλευση, διαιρούμενες εν μέρει από τη δομική κατάτμηση της ύλης-ενέργειας μέσα στα υπερσύμπαντα και εν μέρει παραγόμενες από τη διάνοια και την σκόπιμη δράση των οργανωτών της δύναμης του Παραδείσου.
- 15:3.16 Τα τοπικά σύμπαντα πλησιάζουν μεταξύ τους καθώς πλησιάζουν τη Χαβόνα. Τα κυκλώματα γίνονται περισσότερα και παρατηρείται αυξημένη εναπόθεση, το ένα επίπεδο επάνω στο άλλο. Μακρύτερα όμως από το αιώνιο κέντρο, τα συστήματα, τα επίπεδα, τα κυκλώματα και τα σύμπαντα μειώνονται συνεχώς.
- #### 4. ΝΕΦΕΛΩΜΑΤΑ – ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΝΤΩΝ
- 15:4.1 Ενώ η δημιουργία και η οργάνωση του σύμπαντος παραμένει εσαεί υπό τον έλεγχο των άπειρων Δημιουργών και των συνεργατών τους, ολόκληρο το φαινόμενο κινείται σύμφωνα με μία διατεταγμένη τεχνική, υπακούοντας στους βαρυτικούς νόμους της δύναμης, της ενέργειας και της ύλης. Υπάρχει ωστόσο κάτι μυστηριώδες το οποίο έχει σχέση με τη συμπαντική ενεργειακή φόρτιση του διαστήματος. Γνωρίζουμε επαρκώς την οργάνωση των υλικών δημιουργιών από την εσχατολογική τους πορεία, αλλά δεν κατανοούμε πλήρως την κοσμική γενεαλογία της πορείας αυτής. Είμαστε βέβαιοι ότι οι προγονικές αυτές δυνάμεις έχουν Παραδείσια προέλευση, επειδή αιωρούνται πάντα μέσα στο περατό διάστημα στα γιγάντια ακριβώς όρια του Παραδείσου. Αν και δεν ανταποκρίνεται στην βαρύτητα του Παραδείσου, η δυναμική αυτή φόρτιση του διαστήματος, ο πρόγονος κάθε υλοποίησης, ανταποκρίνεται πάντοτε στην παρουσία του κατώτερου Παραδείσου, επειδή προφανώς μπαίνει και βγαίνει στο κέντρο του κατώτερου Παραδείσου.
- 15:4.2 Οι οργανωτές της Παραδείσιας ενέργειας μετατρέπουν την διαστημική ισχύ σε πρωταρχική δύναμη και εξελίσσουν την προ-υλική αυτή δυναμική σε βασικές και δευτερεύουσες ενεργειακές υλοποιήσεις της φυσικής πραγματικότητας. Όταν η ενέργεια αυτή φθάσει σε επίπεδα απ' όπου ανταποκρίνεται στην βαρύτητα, οι διευθυντές δύναμης και οι συνεργάτες τους στο βασίλειο του υπερσύμπαντος εμφανίζονται στο προσκήνιο και αρχίζουν τους αιώνιους χειρισμούς, οι οποίοι σχεδιάστηκαν για να παγιώσουν τα πολλαπλά κυκλώματα της δύναμης και τους ενεργειακούς διαύλους των συμπάντων του χρόνου και

του διαστήματος. Έτσι εμφανίζεται η φυσική ύλη στο διάστημα και ετοιμάζεται η σκηνή για την έναρξη της οργάνωσης του σύμπαντος.

15:4.3 Η ενεργειακή αυτή κατάτμηση είναι ένα φαινόμενο το οποίο ποτέ δεν εξιχνιάστηκε από τους φυσικούς του Νέβαδον. Η μεγαλύτερη δυσκολία τους βρίσκεται στη σχετική τους αδυναμία να πλησιάσουν τους οργανωτές της Παραδείσιας δύναμης, διότι οι διευθυντές της ζωής δύναμης, αν και είναι σε θέση να συνδιαλαγούν με τη διαστημική ενέργεια, δεν έχουν την παραμικρή ιδέα για την προέλευση των ενεργειών τις οποίες με τόση επιδεξιότητα και ευφυΐα διαχειρίζονται.

15:4.4 Οι οργανωτές της Παραδείσιας δύναμης προέρχονται από νεφελώματα. Μπορούν να αρχίσουν, από το διαστημικό τους χώρο, τους τρομακτικούς κυκλώνες της δύναμης, οι οποίοι, όταν αρχίσουν δεν μπορούν ποτέ να σταματήσουν, ή να περιοριστούν μέχρις ότου οι δυνάμεις που διαπερνούν τα πάντα κινητοποιηθούν για την τελική εμφάνιση των εσχατολογικών μονάδων του υλικού σύμπαντος. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται τα σπειροειδή και τα υπόλοιπα νεφελώματα, οι μητρικοί τροχοί των άμεσης προέλευσης ήλιων και των πολύμορφων συστημάτων τους. Στο εξωτερικό διάστημα μπορεί κανείς να δει δέκα διαφορετικές μορφές νεφελωμάτων, φάσεις βασικής συμπαντικής εξέλιξης και οι πελώριοι αυτοί ενεργειακοί τροχοί έχουν την ίδια προέλευση με εκείνους στα επτά υπερσύμπαντα.

15:4.5 Τα νεφελώματα ποικίλουν πολύ ως προς το μέγεθος και τον προκύπτοντα αριθμό, και ως προς τη συγκεντρωμένη μάζα των αστρικών και πλανητικών τους απογόνων. Ένα νεφέλωμα που δημιουργεί ήλιους, βόρεια των συνόρων του Όρβοτον, αλλά μέσα στο διαστημικό επίπεδο του υπερσύμπαντος, έχει ήδη δημιουργήσει σαράντα χιλιάδες ήλιους και ο μητρικός τροχός συνεχίζει να παράγει ήλιους, η πλειονότητα των οποίων είναι πολλές φορές μεγαλύτερη από το δικό σας ήλιο. Ορισμένα από τα μεγαλύτερα νεφελώματα του εξωτερικού διαστήματος μπορούν να δημιουργήσουν μέχρι και εκατό εκατομμύρια ήλιους.

15:4.6 Τα νεφελώματα δεν έχουν άμεση σχέση με οποιαδήποτε διοικητική μονάδα, όπως οι ελάσσονες τομείς, ή τα τοπικά σύμπαντα, αν και ορισμένα τοπικά σύμπαντα έχουν οργανωθεί από τα προϊόντα ενός και μόνου νεφελώματος. Κάθε τοπικό σύμπαν περιλαμβάνει ακριβώς το ένα εκατοντάκις χιλιοστό του συνολικού ενεργειακού φορτίου ενός υπερσύμπαντος ανεξάρτητα από τη σχέση του με κάποιο νεφέλωμα, διότι η ενέργεια δεν οργανώνεται από τα νεφελώματα – διανέμεται συμπαντικά.

15:4.7 Δεν είναι όλα τα σπειροειδή νεφελώματα αφιερωμένα στη δημιουργία ήλιων. Ορισμένα έχουν διατηρήσει τον έλεγχο πολλών από τους διαχωρισμένους αστρικούς απογόνους τους και η σπειροειδής εμφάνισή τους οφείλεται στο γεγονός ότι οι ήλιοι τους βγαίνουν από το άκρο του νεφελώματος σε ακριβή σχηματισμό, αλλά επιστρέφουν από διαφορετικούς δρόμους, καθιστώντας, με τον τρόπο αυτό, εύκολη την παρατήρηση σε ένα σημείο, αλλά δύσκολο το να τους δει κανείς όταν διασκορπίζονται στους διαφορετικούς δρόμους επιστροφής των, έξω και πέρα από το άκρο του νεφελώματος. Δεν υπάρχουν πολλά δραστηριοποιημένα νεφελώματα που δημιουργούν ήλιους στον Όρβοτον επί του παρόντος, αν και η Ανδρομέδα, η οποία βρίσκεται εκτός του κατοικημένου υπερσύμπαντος, είναι πολύ δραστήρια. Αυτό το πολύ μακρινό νεφέλωμα είναι ορατό με γυμνό μάτι και όταν το δείτε, σταματήστε για να αναλογισθείτε ότι το φως που βλέπετε, άφησε τους μακρινούς αυτούς ήλιους σχεδόν ένα εκατομμύριο χρόνια πριν.

15:4.8 Ο Γαλαξίας αποτελείται από άπειρο αριθμό πρώην σπειροειδών αλλά και άλλων νεφελωμάτων, ενώ πολλά διατηρούν ακόμη την αρχική τους διαμόρφωση. Ως αποτέλεσμα

όμως εσωτερικών καταστροφών και εξωτερικών έλξεων, πολλά έχουν υποστεί τέτοια παραμόρφωση και αναδιάταξη, ώστε οι πελώριες αυτές συναθροίσεις να φαίνονται ως γιγάντιες μάζες φλεγόμενων ήλιων, όπως το Νέφος του Μαγγελάνου. Ο σφαιρικός τύπος των αστρικών συμπλεγμάτων επικρατεί κοντά στα εξωτερικά όρια του Όρβοτον.

15:4.9 Τα αχανή αστρικά νέφη του Όρβοτον πρέπει να θεωρούνται μεμονωμένες συγκεντρώσεις ύλης, δυνάμενα να συγκριθούν με τα διαχωρισμένα νεφελώματα που μπορούμε να παρατηρήσουμε στις διαστημικές περιοχές οι οποίες βρίσκονται έξω από το Γαλαξία. Πολλά από τα αποκαλούμενα αστρικά νέφη του διαστήματος, ωστόσο, αποτελούνται μόνο από ύλη σε αέρια μορφή. Η ενεργειακή δυναμική των αστρικών αυτών αερίων νεφών είναι απίστευτα πελώρια, ενώ ένα μέρος της απορροφάται από τους κοντινούς ήλιους και αποστέλλεται και πάλι στο διάστημα ως ηλιακή εκπομπή.

5. Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

15:5.1 Το κύριο μέρος της μάζας η οποία εμπεριέχεται στους ήλιους και τους πλανήτες του υπερσύμπαντος προέρχεται από τους τροχούς των νεφελωμάτων. Πολύ μικρό μέρος της μάζας του υπερσύμπαντος είναι οργανωμένο από την άμεση δραστηριότητα των διαχειριστών της δύναμης (όπως συμβαίνει στη δομή των αρχιτεκτονικών σφαιρών), αν και μία συνεχώς μεταβαλλόμενη ποσότητα ύλης προέρχεται από το ανοιχτό διάστημα.

15:5.2 Όσον αφορά στην προέλευση, η πλειονότητα των ήλιων, των πλανητών και των άλλων σωμάτων μπορεί να ταξινομηθεί σε μία από τις ακόλουθες δέκα κατηγορίες:

15:5.31. *Ομόκεντροι Συστολικοί Δακτύλιοι.* Δεν είναι όλα τα νεφελώματα σπειροειδή. Πάρα πολλά, πελώρια νεφελώματα, αντί να διαχωρισθούν και να σχηματίσουν ένα διπλό αστρικό σύστημα, ή να εξελιχθούν σε σπείραμα, συμπυκνώνονται δια του σχηματισμού πολλαπλών δακτυλίων. Για πολύ μεγάλα χρονικά διαστήματα, ένα τέτοιο νεφέλωμα εμφανίζεται ως πελώριος κεντρικός ήλιος, περιβαλλόμενος από αμέτρητα, γιγάντια, κυκλικά νέφη ύλης σε μορφή δακτυλίου.

15:5.42. *Περιδινιζόμενοι Αστέρες.* Περιβάλλουν τους ήλιους εκείνους οι οποίοι εκτοξεύονται από τα μεγάλα μητρικά νέφη, τα αποτελούμενα από διάπυρα αέρια. Δεν εκτοξεύονται ως δακτύλιοι, αλλά σε ακολουθίες από τις πλευρές – δεξιά και αριστερά. Οι περιδινιζόμενοι αστέρες προέρχονται επίσης από μη σπειροειδή νεφελώματα.

15:5.53. *Πλανήτες Βαρυτικής Έκρηξης.* Όταν ένας ήλιος δημιουργηθεί από ένα σπειροειδές, ή ένα ραβδοειδές νεφέλωμα, όχι σπάνια εκτοξεύεται σε μεγάλη απόσταση. Ένας τέτοιος ήλιος αποτελείται κυρίως από αέρια και με τον καιρό, αφού κάπως ψυχθεί και συμπυκνωθεί, μπορεί να αρχίσει να στροβιλίζεται κοντά σε κάποια πελώρια μάζα ύλης, ένα γιγάντιο ήλιο, ή μία σκοτεινή διαστημική νησίδα. Μία παρόμοια προσέγγιση μπορεί να μην είναι τόσο στενή ώστε να προκαλέσει σύγκρουση, είναι, ωστόσο, αρκετά στενή ώστε να επιτρέψει στη βαρυτική έλξη του μεγαλύτερου σώματος να δημιουργήσει παλιρροϊκές αναταραχές στο μικρότερο, δίνοντας έτσι το έναυσμα για μία σειρά παλιρροϊκών αναστατώσεων οι οποίες εκδηλώνονται ταυτόχρονα σε δύο αντίθετες πλευρές του προσβαλλόμενου ήλιου. Όταν οι εκρήξεις αυτές φθάσουν στο ανώτατο σημείο τους, δημιουργούν μία σειρά συγκεντρώσεων ύλης μεταβαλλόμενου μεγέθους, οι οποίες μπορεί να εκτοξευθούν πέραν της ζώνης ανάκτησης της βαρύτητας του εκρηγνύμενου ήλιου, σταθεροποιούμενες, με τον τρόπο αυτό, σε δικές τους τροχιές γύρω από τον ένα εκ των δύο σωμάτων που συμμετέχουν στο γεγονός. Πολύ αργότερα, οι μεγαλύτερες συγκεντρώσεις ύλης ενώνονται και σταδιακά έλκουν τα μικρότερα σώματα κοντά τους. Με τον τρόπο αυτό δημιουργήθηκαν πολλοί από

τους συμπαγείς πλανήτες των κατώτερων συστημάτων. Τέτοια είναι και η προέλευση του δικού σας ηλιακού συστήματος.

15:5.64. *Φυγόκεντρες, Πλανητικές Θυγατέρες.* Οι πελώριοι ήλιοι, όταν βρεθούν σε ορισμένο στάδιο ανάπτυξης και εφ' όσον η ταχύτητα περιστροφής τους αυξηθεί σε μεγάλο βαθμό, αρχίζουν να εκτοξεύουν μεγάλες ποσότητες ύλης, η οποία μπορεί στη συνέχεια να συγκεντρωθεί για να σχηματίσει μικρούς πλανήτες, οι οποίοι εξακολουθούν να περιβάλλουν τον ήλιο-γονέα.

15:5.75. *Πλανήτες Ανεπαρκούς Βαρύτητας.* Υπάρχει ένα κρίσιμο όριο στο μέγεθος των αστερών. Όταν ένας ήλιος φθάσει στο όριο αυτό, εκτός και εάν μειωθεί η περιστροφική του ταχύτητα, είναι καταδικασμένος να διασπασθεί και από τη διάσπαση αυτή να δημιουργηθεί ένας νέος διπλός αστεράς του ιδίου είδους. Πολυάριθμοι μικροί πλανήτες μπορεί στη συνέχεια να δημιουργηθούν ως υποπροϊόν αυτής της γιγάντιας διάσπασης.

15:5.86. *Αστέρες εκ Συνενώσεως.* Στα μικρότερα συστήματα, π μεγαλύτερος, εξωτερικός πλανήτης, έλκει, ορισμένες φορές, τους γειτονικούς του πλανήτες, ενώ οι πλανήτες που βρίσκονται πιο κοντά στον ήλιο αρχίζουν μια τελική πορεία προς αυτόν. Στο ηλιακό σας σύστημα, ένα τέτοιο τέλος θα σήμαινε ότι οι τέσσερις εσωτερικοί πλανήτες θα έλκονταν από τον ήλιο, ενώ ο μεγαλύτερος πλανήτης, ο Δίας θα αποκτούσε ακόμη μεγαλύτερο μέγεθος, αιχμαλωτίζοντας τους υπόλοιπους πλανήτες. Ένα τέτοιο τέλος ενός ηλιακού συστήματος θα είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία δύο παρακείμενων αλλά άνισων ήλιων, ενός τύπου διπλού αστρικού σχηματισμού. Τέτοιες καταστροφές είναι σπάνιες, συμβαίνουν μόνο στο περιθώριο των αστρικών συγκεντρώσεων του υπερσύμπαντος.

15:5.97. *Συσσωρευτικοί Πλανήτες.* Από την απροσμέτρητη ποσότητα της ύλης που κυκλοφορεί στο διάστημα, είναι δυνατόν, με αργό ρυθμό, να συγκεντρωθούν μικροί πλανήτες. Αναπτύσσονται εξ αιτίας της αύξησης των μετεωριτών και των μικρών συγκρούσεων. Σε ορισμένους τομείς του διαστήματος οι συνθήκες ευνοούν παρόμοιους σχηματισμούς πλανητικών γεννήσεων. Πολλοί κατοικημένοι κόσμοι έχουν τέτοια προέλευση.

15:5.10 *Ορισμένες από τις μεγάλης πυκνότητας σκοτεινές νησίδες είναι το άμεσο αποτέλεσμα της αύξησης της μεταβαλλόμενης ενέργειας στο διάστημα. Μία άλλη ομάδα σκοτεινών νησίδων δημιουργήθηκαν από τη συγκέντρωση πελώριων ποσοτήτων ψυχρής ύλης, απλά τμήματα και μετεωρίτες, που στροβιλίζονται στο σύμπαν. Οι συγκεντρώσεις αυτές της ύλης ποτέ δεν υπήρξαν θερμές και, με εξαίρεση την πυκνότητά τους, έχουν σύνθεση που μοιάζει πολύ με εκείνη της Ουράνια.*

15:5.118. *Σβησμένοι Ήλιοι.* Μερικές από τις σκοτεινές νησίδες του διαστήματος είναι απομονωμένοι, σβησμένοι ήλιοι, οι οποίοι έχουν εκπέμψει όλη τη διαστημική ενέργεια που διέθεταν. Οι οργανωμένες μονάδες ύλης φθάνουν, σχεδόν, σε πλήρη πύκνωση, σε απόλυτη, ουσιαστικά στερεοποίηση. Και απαιτούνται αιώνες επί αιώνων μέχρις ότου οι μάζες αυτές της εξαιρετικά συμπυκνωμένης ύλης επαναφορτισθούν στα διαστημικά κυκλώματα και ετοιμασθούν, έτσι, για καινούργιους κύκλους συμπαντικής λειτουργίας, μετά από μία σύγκρουση, ή κάποιο άλλο εξ ίσου αναγεννητικό συμβάν.

15:5.129. *Κόσμοι από σύγκρουση.* Στις περιοχές εκείνες όπου υπάρχουν πυκνότερες συσσωρεύσεις, οι συγκρούσεις δεν είναι σπάνιες. Μία τέτοια αστρονομική αναδιάταξη συνοδεύεται από τρομακτικές ενεργειακές μεταβολές και μεταστοιχειώσεις. Οι συγκρούσεις στις οποίες συμμετέχουν σβησμένοι ήλιοι συνεισφέρουν μοναδικά στη δημιουργία ευρύτατων ενεργειακών διακυμάνσεων. Τα θραύσματα που δημιουργούνται από μία

σύγκρουση αποτελούν συχνά τους υλικούς πυρήνες για τον εν συνεχεία σχηματισμό πλανητικών σωμάτων, τα οποία μπορούν να κατοικηθούν από θνητούς.

15:5.13 10. Αρχιτεκτονικοί Κόσμοι. Πρόκειται για τους κόσμους οι οποίοι φτιάχτηκαν σύμφωνα με τα σχέδια και τις προδιαγραφές ενός συγκεκριμένου σκοπού, όπως ο Σάλβινγκτον, το αρχηγείο του τοπικού σας σύμπαντος και η Ουβέρσα, η έδρα της κυβέρνησης του υπερσύμπαντός μας.

15:5.14 Υπάρχουν άπειρες άλλες τεχνικές για την εξέλιξη των ήλιων και τον διαχωρισμό των πλανητών και οι προαναφερθείσες διαδικασίες υποδεικνύουν τους τρόπους δια των οποίων δημιουργείται η πλειονότητα των αστρικών συστημάτων και των πλανητικών οικογενειών. Το να αναλάβει κανείς την περιγραφή όλων των πολυποίκιλων τεχνικών που εφαρμόζονται στην αστρική μεταμόρφωση και την πλανητική εξέλιξη, θα απαιτούσε την αφήγηση εκατό, σχεδόν, διαφορετικών τρόπων ηλιακού σχηματισμού και πλανητικής δημιουργίας. Καθώς οι μελετητές σας των άστρων ερευνούν τους ουρανούς, παρατηρούν φαινόμενα ενδεικτικά όλων αυτών των τρόπων αστρικής εξέλιξης, αλλά σπάνια διαπιστώνουν την ύπαρξη στοιχείων σχετικών με το σχηματισμό αυτών των μικρών, σκοτεινών συγκεντρώσεων της ύλης, οι οποίοι χρησιμεύουν ως κατοικημένοι πλανήτες και είναι οι πλέον σημαντικοί στις αχανείς υλικές δημιουργίες.

6. ΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

15:6.1 Ανεξαρτήτως προέλευσης, οι διάφοροι κόσμοι του διαστήματος κατατάσσονται στις ακόλουθες μείζονες κατηγορίες:

15:6.2 1. Οι ήλιοι – οι αστέρες του διαστήματος.

15:6.3 2. Οι σκοτεινές νησίδες του διαστήματος

15:6.4 3. Μικρότερα διαστημικά σώματα – κομήτες, μετεωρίτες και πλανητοειδείς.

15:6.5 4. Οι πλανήτες, περιλαμβανομένων και των κατοικημένων κόσμων

15:6.6 5. Οι Αρχιτεκτονικοί κόσμοι – κόσμοι φτιαγμένοι για να τηρούν την τάξη.

15:6.7 Εξαιρουμένων των αρχιτεκτονικών κόσμων, όλα τα διαστημικά σώματα έχουν εξελικτική προέλευση, εξελικτική υπό την έννοια του ότι δεν δημιουργήθηκαν με θεία εντολή, εξελικτική υπό την έννοια ότι οι δημιουργικές πράξεις του Θεού εκτυλίχθηκαν μέσω μιας χωροχρονικής τεχνικής με τη βοήθεια της λειτουργίας πολλών από τις δημιουργημένες και υπάρχουσες διάνοιες του Θείου.

15:6.8 *Οι Ήλιοι.* Πρόκειται για τους αστέρες του διαστήματος, σε όλα τα πολύμορφα στάδια ύπαρξής τους. Ορισμένοι αποτελούν μοναχικά, εξελικτικά διαστημικά συστήματα. Άλλοι είναι διπλοί αστέρες, συστολικά, ή εξαφανιζόμενα πλανητικά συστήματα. Οι αστέρες του διαστήματος υπάρχουν σε όχι λιγότερα από χίλια διαφορετικά στάδια και φάσεις. Εσείς γνωρίζετε ήλιους οι οποίοι εκπέμπουν φως και θερμότητα. Υπάρχουν, ωστόσο, άλλοι ήλιοι, που λάμπουν χωρίς θερμότητα.

15:6.9 Τα τρισεκατομμύρια τρισεκατομμυρίων ετών κατά τη διάρκεια των οποίων ένας συνήθης ήλιος θα συνεχίσει εκπέμπει θερμότητα και φως δίνουν μία καλή εικόνα των άπειρων ενεργειακών αποθεμάτων τα οποία περιέχει κάθε μονάδα ύλης. Η πραγματική ενέργεια η οποία βρίσκεται αποθηκευμένη σ' αυτά τα αόρατα σωματίδια φυσικής ύλης είναι πέρα από κάθε φαντασία. Και η ενέργεια αυτή γίνεται στο σύνολό της σχεδόν διαθέσιμη με τη μορφή του φωτός, όταν υποβληθεί στην τρομακτική πίεση της θερμότητας και τις

συνακόλουθες ενεργειακές δραστηριότητες οι οποίες επικρατούν στο εσωτερικό των φλογερών ήλιων. Υπάρχουν και άλλες συνθήκες υπό τις οποίες οι ήλιοι αυτοί μετασχηματίζονται και εκπέμπουν μεγάλο μέρος της διαστημικής ενέργειας που έρχεται στην τροχιά τους, μέσα στα καθορισμένα διαστημικά κυκλώματα. Πολλές φάσεις φυσικής ενέργειας και όλες οι μορφές της ύλης έλκονται και εν συνεχεία διανέμονται από τις ηλιακές γεννήτριες. Με τον τρόπο αυτό, οι ήλιοι χρησιμεύουν ως τοπικοί επιταχυντές ενεργειακής κυκλοφορίας, λειτουργώντας ως αυτόματοι σταθμοί δυναμικού ελέγχου.

15:6.10 Το υπερσύμπαν του Όρβοτον φωτίζεται και θερμαίνεται από περισσότερους των δέκα τρισεκατομμυρίων φλογερών ήλιων. Οι ήλιοι αυτοί είναι οι αστέρες τους οποίους μπορείτε να παρατηρήσετε στο αστρονομικό σας σύστημα. Περισσότερα από δύο τρισεκατομμύρια βρίσκονται σε πολύ μεγάλη απόσταση και είναι πάρα πολύ μικροί ώστε να μπορείτε να τους δείτε από την Ουράνια. Στο κυρίαρχο, όμως, σύμπαν, υπάρχουν τόσο ήλιοι, όσα ποτήρια νερού περιέχουν οι ωκεανοί του πλανήτη σας.

15:6.11 *Οι σκοτεινές Νησίδες του Διαστήματος.* Πρόκειται για τους νεκρούς ήλιους και τις άλλες μεγάλες συγκεντρώσεις ύλης, κενής από φως και θερμότητα. Οι σκοτεινές νησίδες έχουν ορισμένες φορές πελώρια μάζα και ασκούν μεγάλη επίδραση στην συμπαντική ισορροπία και τη διαχείριση ενέργειας. Η πυκνότητα ορισμένων από τις πελώριες μάζες είναι απίστευτα μεγάλη. Και η μεγάλη αυτή συγκέντρωση μάζας κάνει τις σκοτεινές νησίδες να λειτουργούν ως πανίσχυροι τροχοί εξισορρόπησης, συγκρατώντας αποτελεσματικά μεγάλα γειτονικά συστήματα σε ομάδες. Διατηρούν τη βαρυτική ισορροπία δύναμης σε πολλούς αστερισμούς. Πολλά φυσικά συστήματα που διαφορετικά γρήγορα θα καταστρέφονταν σε κοντινούς ήλιους συγκρατούνται με ασφάλεια στη βαρυτική έλξη αυτών των σκοτεινών νησίδων-φρουρών. Εξ αιτίας αυτής ακριβώς της λειτουργίας μπορούμε και τους εντοπίζουμε με ακρίβεια. Έχουμε μετρήσει τη βαρυτική έλξη των φωτεινών σωμάτων και για το λόγο αυτό μπορούμε να υπολογίσουμε το ακριβές μέγεθος και θέση των σκοτεινών νησίδων του διαστήματος, οι οποίες τόσο αποτελεσματικά συγκρατούν ένα συγκεκριμένο σύστημα σταθερό στην πορεία του.

15:6.12 *Μικρότερα Διαστημικά Σώματα.* Οι μετεωρίτες και τα άλλα μικρά σωματίδια της ύλης, τα οποία κυκλοφορούν και εξελίσσονται στο διάστημα, συνιστούν μία πελώρια συγκέντρωση ενέργειας και υλικής παρουσίας.

15:6.13 Πολλοί κομήτες είναι μη εγκατεστημένοι, απειθάρχητοι απόγονοι των ηλιακών μητρικών τροχών, οι οποίοι σταδιακά τίθενται υπό τον έλεγχο του κεντρικού κυβερνώντος ήλιου. Οι κομήτες, επίσης, έχουν ποικίλη προέλευση. Η ουρά ενός κομήτη βρίσκεται σε κατεύθυνση αντίθετη εκείνης του ήλιου, ή του σώματος το οποίο τον έλκει, εξ αιτίας της ηλεκτρικής αντίδρασης των ευρύτατα διασκορπιζόμενων αερίων του και επίσης εξ αιτίας της δραστηκής πίεσης του φωτός και των άλλων μορφών ενέργειας που πηγάζουν από τον ήλιο. Το φαινόμενο αυτό αποτελεί πειστική απόδειξη του γεγονότος της ύπαρξης του φωτός και των σχετιζόμενων με αυτό ενεργειών. Καταδεικνύει ότι το φως έχει βάρος. Το φως έχει πράγματι υπόσταση, δεν είναι μόνο κύματα υποθετικού αιθέρα.

15:6.14 *Οι Πλανήτες.* Είναι οι μεγαλύτερες συγκεντρώσεις ύλης, οι οποίες ακολουθούν μία τροχιά γύρω από έναν ήλιο, ή άλλο διαστημικό σώμα. Το μέγεθός τους ποικίλει από τους πλανητοειδείς, μέχρι τους πελώριους αεριώδεις, υγρούς, ή στερεούς κόσμους. Οι ψυχροί κόσμοι που δημιουργήθηκαν από τη συγκέντρωση περιφερόμενης διαστημικής ύλης, όταν συμβεί να βρεθούν στην κατάλληλη, σε σχέση με έναν κοντινό ήλιο, θέση, γίνονται οι ιδανικότεροι πλανήτες για να φιλοξενήσουν έλλογα όντα. Οι νεκροί ήλιοι, κατά κανόνα, δεν

είναι κατάλληλοι για ζωή. Συνήθως βρίσκονται πάρα πολύ μακριά από έναν ζώντα, δραστήριο ήλιο, ενώ επιπλέον, έχουν πολύ μεγάλη, συνολικά, μάζα. Η βαρύτητα είναι τρομακτική στην επιφάνειά τους.

15:6.15 Ούτε ένας στους σαράντα ψυχρούς πλανήτες του υπερσύμπαντός σας δεν μπορεί να κατοικηθεί από πλάσματα του είδους σας. Και, φυσικά, οι υπερθερμασμένοι ήλιοι και οι παγωμένοι εξωτερικοί πλανήτες είναι ακατάλληλοι για να φιλοξενήσουν ανώτερες μορφές ζωής. Στο ηλιακό σας σύστημα, μόνο τρεις πλανήτες είναι επί του παρόντος κατάλληλοι για να συντηρήσουν τη ζωή. Η Ουράντια, όσον αφορά στο μέγεθος, την πυκνότητα και τη θέση είναι από πολλές πλευρές ιδανική για να κατοικηθεί από τον άνθρωπο.

15:6.16 Οι νόμοι της φυσικής-ενεργειακής συμπεριφοράς είναι κατά βάση συμπαντικοί, τα τοπικά ωστόσο δυναμικά έχουν πολύ μεγάλη σχέση με τις φυσικές συνθήκες που επικρατούν στον καθένα ξεχωριστά πλανήτη και στα ηλιακά συστήματα. Μία σχεδόν ατέλειωτη ποικιλία μορφών ζωής, αλλά και άλλων ζωντανών εκδηλώσεων χαρακτηρίζει τους αμέτρητους κόσμους του διαστήματος. Υπάρχουν, πάντως, ορισμένα στοιχεία ομοιότητας σε μία ομάδα πλανητών η οποία βρίσκεται σε ένα συγκεκριμένο σύστημα, ενώ υπάρχει επίσης ένα συμπαντικό πρότυπο έλλογης ζωής. Υπάρχουν φυσικοί συσχετισμοί μεταξύ των πλανητικών εκείνων συστημάτων τα οποία ανήκουν στο ίδιο φυσικό κύκλωμα και τα οποία ακολουθούν στενά το ένα το άλλο στην ατέλειωτη περιφορά τους στον κύκλο των συμπάντων.

7. ΟΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ

15:7.1 Ενώ κάθε υπερσυμπαντική κυβέρνηση προίσταται κοντά στο κέντρο των εξελικτικών συμπάντων του διαστημικού της τομέα, καταλαμβάνει έναν κόσμο φτιαγμένο να κυβερνά και κατοικείται από διαπιστευμένες προσωπικότητες. Οι αρχηγικοί αυτοί κόσμοι είναι αρχιτεκτονικές σφαίρες, διαστημικά σώματα ειδικά φτιαγμένα για τον μοναδικό σκοπό τους. Ενώ μοιράζονται το φως των κοντινών ήλιων, οι κόσμοι αυτοί φωτίζονται και θερμαίνονται ανεξάρτητα. Καθένας τους διαθέτει ήλιο ο οποίος εκπέμπει φως χωρίς θερμότητα, όπως οι δορυφόροι του Παραδείσου, ενώ ο κάθε κόσμος εφοδιάζεται με θερμότητα από την κυκλοφορία ορισμένων ενεργειακών ρευμάτων κοντά στην επιφάνειά του. Αυτοί οι κόσμοι-αρχηγεία ανήκουν σ' ένα από τα μείζονα συστήματα τα οποία βρίσκονται κοντά στο αστρονομικό κέντρο των αντίστοιχων μ' αυτούς υπερσυμπάντων.

15:7.2 Στα αρχηγεία των υπερσυμπάντων ο χρόνος είναι τυποποιημένος. Η τυπικά ημέρα του υπερσύμπαντος του Όρβοτον είναι ίση με τριάντα περίπου ημέρες σύμφωνα με τη μέτρηση του χρόνου στην Ουράντια και το έτος στον Όρβοτον είναι ίσο με εκατό τυπικές ημέρες. Το έτος αυτό της Ουβέρσα είναι τυπικό στο έβδομο υπερσύμπαν και είναι κατά είκοσι δύο λεπτά μικρότερο από τρεις χιλιάδες ημέρες της Ουράντια, περίπου οκτώ και ένα πέμπτο του έτους σας.

15:7.3 Οι αρχηγικοί κόσμοι των επτά υπερσυμπάντων αποτελούν μέρος της φύσης και του μεγαλείου του Παραδείσου, ο οποίος αποτελεί το κεντρικό τους πρότυπο τελειότητας. Στην πραγματικότητα, όλοι οι κόσμοι-αρχηγεία είναι παραδεισιακοί. Είναι πράγματι η κατοικία των ουρανών και αυξάνονται σε υλική μάζα, ζωική ομορφιά και πνευματικό μεγαλείο από την Τζερουζέμ στο κεντρικό Νησί. Και όλοι οι δορυφόροι των αρχηγικών αυτών κόσμων, είναι επίσης αρχιτεκτονικοί κόσμοι.

15:7.4 Οι διάφοροι αρχηγικοί κόσμοι είναι εφοδιασμένοι με κάθε είδος υλικής και πνευματικής δημιουργίας. Όλα τα είδη υλικών, ζωικών και πνευματικών υπάρξεων συνυπάρχουν

αρμονικά σ' αυτούς τους κόσμους συνάντησης των συμπάντων. Καθώς οι θνητοί ανέρχονται στο σύμπαν, περνώντας από το βασίλειο της ύλης στο βασίλειο του πνεύματος, δεν παύουν ποτέ να εκτιμούν και να απολαμβάνουν τα προηγούμενα επίπεδα ύπαρξής των.

15:7.5 *Η Τζερουζέμ*, το αρχηγείο του δικού σας, τοπικού συστήματος της Σατάνια, έχει τους επτά του κόσμους μεταβατικής κουλτούρας καθένας από τους οποίους περιβάλλεται από επτά δορυφόρους, μεταξύ των οποίων βρίσκονται και οι επτά πλανήτες-έδρες του ζωικού περιορισμού, η πρώτη μεταθανάτια κατοικία του ανθρώπου. Με την έννοια υπό την οποία χρησιμοποιείται ο όρος «ουρανός» στην Ουράντια, υποδηλώνει ορισμένες φορές τους επτά αυτούς κόσμους-έδρες, με τον πρώτο κόσμο-έδρα να αποκαλείται πρώτος ουρανός και ούτω καθεξής, μέχρι τον έβδομο.

15:7.6 *Η Εντέντια*, το αρχηγείο του αστερισμού σας, του Νορλάντιαντεκ, διαθέτει εβδομήντα δορυφόρους κοινωνικής κουλτούρας και παιδείας, επί των οποίων οι ανελίσσόμενοι ταξιδεύουν μέχρις ότου ολοκληρώσουν την ατομική κινητοποίηση, ενοποίηση και συνειδητοποίησή τους στον κόσμο της Τζερουζέμ.

15:7.7 *Ο Σάλβινγκτον*, η πρωτεύουσα του Νέβαδον του τοπικού σας σύμπαντος περιβάλλεται από δέκα πρυτανικές συστοιχίες, αποτελούμενες από σαράντα εννέα κόσμους η μάθε μία. Από εδώ ο άνθρωπος αποκτά πνευματικότητα, ακολουθώντας την κοινωνικοποίηση του αστερισμού του.

15:7.8 *Ο Γιούμιντορ ο Τρίτος*, το αρχηγείο του δικού σας ελάσσονος τομέα, της Ένσα, περιβάλλεται από τους επτά κόσμους των υψηλότερων φυσικών σπουδών της ανελίσσόμενης ζωής.

15:7.9 *Ο Γιούματζορ ο Πέμπτος* το αρχηγείο του δικού σας μείζονος τομέα, του Σπλάντον, περιβάλλεται από εβδομήντα κόσμους προηγμένης διανοητικής εκπαίδευσης του υπερσύμπαντος.

15:7.10 *Η Ουβέρσα*, το αρχηγείο του Όρβοτον, του υπερσύμπαντός σας, περιβάλλεται άμεσα από τα επτά υψηλότερα πρυτανεία προηγμένης πνευματικής εκπαίδευσης για τα ανελίσσόμενα πλάσματα ελεύθερης βούλησης. Κάθε μία από τις επτά αυτές συστοιχίες των θαυμαστών κόσμων αποτελείται από εβδομήντα εξειδικευμένους κόσμους οι οποίοι περιέχουν χιλιάδες χιλιάδων υπερπλήρων ιδρυμάτων και οργανισμών, αφιερωμένων στην σπουδή του σύμπαντος και την πνευματική κουλτούρα, όπου οι οδοιπόροι του χρόνου επανεκπαιδεύονται και επανεξετάζονται, προετοιμαζόμενοι για τη μακριά τους πορεία προς τη Χαβόνα. Οι κόσμοι αυτοί αποτελούν πάντα τους χώρους υποδοχής των αφικνούμενων οδοιπόρων, οι αναχωρούντες, όμως, απόφοιτοι αποστέλλονται στη Χαβόνα κατ' ευθείαν από τις ακτές της Ουβέρσα.

15:7.11 *Η Ουβέρσα* είναι το πνευματικό και διοικητικό αρχηγείο για περίπου ένα τρισεκατομμύριο κατοικημένους και μη κόσμους. Η δόξα, το μεγαλείο και η τελειότητα της πρωτεύουσας του Όρβοτον ξεπερνά κάθε θαύμα της δημιουργίας του χρόνου και του διαστήματος.

15:7.12 Αν όλα τα προεκτεταμένα τοπικά σύμπαντα και τα μέρη από τα οποία αποτελούνται ήσαν μόνιμα εγκαταστημένα, θα υπήρχαν κάτι λιγότερο από πεντακόσια δισεκατομμύρια αρχιτεκτονικοί κόσμοι στα επτά υπερσύμπαντα.

8. ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

15:8.1 Οι αρχηγικοί κόσμοι των υπερσμπάντων είναι με τέτοιο τρόπο δομημένοι, ώστε να μπορούν να λειτουργούν ως αποτελεσματικοί ρυθμιστές δύναμης-ενέργειας στους διάφορους τομείς των, χρησιμεύοντας ως σημεία εστίασης του καθορισμού κατεύθυνσης της ενέργειας προς τα τοπικά σύμπαντα από τα οποία αποτελούνται. Ασκούν δυναμική επίδραση στην ισορροπία και τον έλεγχο της φυσικής ενέργειας που υπάρχει μέσα στο οργανωμένο διάστημα.

15:8.2 Περαιτέρω ρυθμιστικές λειτουργίες επιτελούνται από τα ενεργειακά κέντρα του υπερσύμπαντος και των φυσικών ελεγκτών, των ζώντων και ημιζώντων πλασμάτων τα οποία δημιουργήθηκαν ακριβώς για το σκοπό αυτό. Τα ενεργειακά αυτά κέντρα και ελεγκτές δεν γίνονται εύκολα κατανοητοί: Οι κατώτερες τάξεις δεν έχουν τη δυνατότητα, δεν έχουν τη βούληση, δεν κάνουν επιλογές και οι λειτουργίες τους είναι μεν έλλογες, αλλά προφανώς αυτόματες και συμφυείς στην υψηλά εξειδικευμένη οργάνωσή τους. Τα ενεργειακά κέντρα και οι φυσικοί ελεγκτές των υπερσμπάντων αναλαμβάνουν την διεύθυνση και τον μερικό έλεγχο των τριάντα ενεργειακών συστημάτων τα οποία απαρτίζουν τους χώρους κυριαρχίας της βαρύτητας. Τα φυσικά-ενεργειακά κυκλώματα τα οποία διοικούνται από τα ενεργειακά κέντρα της Ουβέρσα, απαιτούν λίγο περισσότερα από 968 εκατομμύρια χρόνια για να ολοκληρώσουν την πλήρη περιφορά τους γύρω από το υπερσύμπαν.

15:8.3 Η αναπτυσσόμενη ενέργεια διαθέτει υπόσταση. Έχει βάρος, αν και το βάρος είναι πάντα σχετικό, εξαρτώμενο από την ταχύτητα περιστροφής, μάζα και αντιβαρύτητα. Η μάζα στην ύλη τείνει να μειώνει την ταχύτητα στην ενέργεια. Και η πανταχού παρούσα ταχύτητα της ενέργειας αντιπροσωπεύει: το αρχικό φορτίο ταχύτητας, μείον την καθυστέρηση εξ αιτίας της μάζας που συναντάται κατά τη διαδρομή, συν την ρυθμιστική δράση των ζώντων ενεργειακών ελεγκτών του υπερσύμπαντος και τη φυσική επίδραση των κοντινών υπέρθερμων, ή υπερφορτισμένων σωμάτων.

15:8.4 Το συμπαντικό σχέδιο για τη διατήρηση της ισορροπίας μεταξύ ύλης και ενέργειας καθιστά απαραίτητη τη δημιουργία και την απάλειψη αυτών των μικρότερων υλικών μονάδων. Οι Διευθυντές της Συμπαντικής Δύναμης έχουν την ικανότητα να συμπυκνώνουν και να αναχαιτίζουν, ή αντίθετα να διευρύνουν και να απελευθερώνουν μεταβαλλόμενες ποσότητες ενέργειας.

15:8.5 Δεδομένης μιας επαρκούς διάρκειας επιβραδυντικής επίδρασης, η βαρύτητα, τελικά, θα μετέτρεπε το σύνολο της ενέργειας σε ύλη, αν δεν παρενέβαιναν δύο παράγοντες: Πρώτον οι αντιβαρυτικές επιδράσεις των ενεργειακών ελεγκτών και δεύτερον το γεγονός ότι η οργανωμένη ύλη τείνει να αποσυντίθεται κάτω από ορισμένες συνθήκες η ύπαρξη των οποίων διαπιστώθηκε σε πολύ θερμούς αστέρες, καθώς και κάτω από ορισμένες ιδιαίτερες συνθήκες στο διάστημα, κοντά σε εξαιρετικά ενεργοποιημένα ψυχρά σώματα συμπυκνωμένης ύλης.

15:8.6 Όταν η μάζα συγκεντρώνεται σε πολύ μεγάλο βαθμό και απειλεί να αποσταθεροποιήσει την ενέργεια, για να αποσυμφορηθούν τα κυκλώματα φυσικής δύναμης, παρεμβαίνουν οι φυσικοί ελεγκτές, εκτός και αν η περαιτέρω τάση της ίδιας της βαρύτητας να υπερ υλοποιεί την ενέργεια περιορισθεί εξ αιτίας κάποιας σύγκρουσης μεταξύ των νεκρών γιγάντων του διαστήματος, ώστε να διασπασθεί, με τον τρόπο αυτό, η συγκεντρωτική συλλογή βαρύτητας. Κατά τις συγκρούσεις αυτές, πελώριες μάζες ύλης μετατρέπονται ξαφνικά σε σπανιότατες μορφές ενέργειας και ξαναρχίζει η διαδικασία της αποκατάστασης της συμπαντικής ισορροπίας. Τελικά, τα μεγαλύτερα φυσικά συστήματα σταθεροποιούνται,

βρίσκουν τη φυσική τους θέση και αιωρούνται μέσα στα εξισορροπημένα και σταθεροποιημένα κυκλώματα των υπερσυμπάντων. Μετά το γεγονός αυτό και σε σταθεροποιημένα, πλέον, συστήματα δεν θα συμβούν περαιτέρω συγκρούσεις, ή άλλου είδους ολέθριες καταστροφές.

15:8.7 Κατά τη διάρκεια των περιόδων προσαυξημένης ενέργειας, υπάρχουν διαταραχές ισχύος και διακυμάνσεις θερμότητας οι οποίες συνοδεύονται από ηλεκτρικά φαινόμενα. Κατά τις περιόδους μειωμένης ενέργειας υπάρχουν αυξημένες τάσεις συγκέντρωσης, πύκνωσης και απώλειας ελέγχου της ύλης στα πιο ευαίσθητα από πλευράς ισορροπίας κυκλώματα, που έχουν ως αποτέλεσμα ρυθμίσεις με τη μορφή παλιρροιών, ή συγκρούσεων οι οποίες γοργά αποκαθιστούν την ισορροπία μεταξύ της υπάρχουσας ενέργειας και της ουσιαστικότερα σταθεροποιημένης ύλης. Το να προβλεφθεί και να γίνει κατά κάποιο τρόπο κατανοητή μία τέτοια συμπεριφορά των πυρακτωμένων ήλιων και των σκοτεινών νησίδων του διαστήματος είναι ένας από τα έργα των ουράνιων παρατηρητών των άστρων.

15:8.8 Είμαστε σε θέση να αναγνωρίσουμε τους περισσότερους από τους νόμους οι οποίοι διέπουν τη συμπαντική ισορροπία και να προβλέψουμε πολλά από όσα αφορούν στη συμπαντική ισορροπία. Πρακτικά, οι προβλέψεις μας είναι αξιόπιστες, πάντα όμως ερχόμαστε αντιμέτωποι με ορισμένες δυνάμεις οι οποίες δεν υπακούουν πάντα στους γνωστούς μας νόμους του ελέγχου της ενέργειας και της συμπεριφοράς της ύλης. Η προβλεψιμότητα όλων των φυσικών φαινομένων γίνεται ακόμη δυσκολότερη καθώς προχωρούμε στα σύμπαντα από τον Παράδεισο. Καθώς προσπερνούμε τα όρια της προσωπικής διακυβέρνησης των Κυβερνητών του Παραδείσου, ερχόμαστε αντιμέτωποι με αυξημένη ανικανότητα να λειτουργήσουμε σύμφωνα με τα καθιερωμένα πρότυπα και τις εμπειρίες τις οποίες έχουμε αποκτήσει, πάνω στις παρατηρήσεις μας το αποκλειστικό αντικείμενο των οποίων είναι τα φυσικά φαινόμενα στα κοντινά μας αστρονομικά συστήματα. Ακόμη και στο χώρο των επτά υπερσυμπάντων, ζούμε εν μέσω δυναμικών λειτουργιών και ενεργειακών αντιδράσεων οι οποίες διαπερνούν όλο μας το χώρο και επεκτείνονται σε ενοποιημένη ισορροπία προς όλες τις περιοχές του εξωτερικού διαστήματος.

15:8.9 Όσο μακρύτερα προχωρούμε, τόσο είναι βέβαιο ότι θα συναντήσουμε αυτά τα πολυποίκιλα και απρόβλεπτα φαινόμενα τα οποία αποτελούν τόσο αλάθητα χαρακτηριστικό της απροσμέτρητης παρουσίας-δράσης των Απολύτων και των εμπειρικών Θεοτήτων. Και τα φαινόμενα αυτά πρέπει να είναι ενδεικτικά ενός είδους συμπαντικού υπερελέγχου των πάντων.

15:8.10 Το υπερσύμπαν του Όρβοτον ταξιδεύει, προφανώς, προς τα κάτω. Τα εξωτερικά σύμπαντα φαίνονται ότι συσπειρώνονται για μη παράλληλες μελλοντικές δραστηριότητες. Το κεντρικό σύμπαν της Χαβόνα σταθεροποιείται για πάντα. Η βαρύτητα και η απουσία θερμότητας (το ψύχος) οργανώνουν και συγκρατούν την ύλη, η θερμότητα και η αντιβαρύτητα διασπούν την ύλη και διασκορπίζουν την ενέργεια. Οι διευθυντές της ζώσας δύναμης και οι οργανωτές της ισχύος αποτελούν το μυστικό του ιδιαίτερου ελέγχου και της ευφυούς διεύθυνσης των ατέλειωτων μεταμορφώσεων της δημιουργίας του σύμπαντος, της αποδόμησής του και της αναδημιουργίας του. Νεφελώματα μπορεί να διαλυθούν, ήλιοι να σβήσουν, συστήματα να εξαφανισθούν και πλανήτες να καταστραφούν, τα σύμπαντα όμως δεν θα εξαντληθούν ποτέ.

9. ΤΑ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΕΡΣΥΜΠΑΝΤΩΝ

15:9.1 Τα συμπαντικά κυκλώματα του Παραδείσου κυριολεκτικά διαπερνούν το χώρο των επτά υπερσμπάντων. Τα πραγματικά αυτά κυκλώματα είναι: Η βαρύτητα της προσωπικότητας του Πατέρα του Σύμπαντος, η πνευματική βαρύτητα του Αιώνιου Υιού, η διανοητική βαρύτητα του Συνδεδεμένου Δρώντος και η υλική βαρύτητα του αιώνιου Νησιού.

15:9.2 Πέραν των συμπαντικών κυκλωμάτων του Παραδείσου και επιπλέον της παρουσίας-εκδήλωσης των Απολύτων και των εμπειρικών θεοτήτων, μόνον δύο περιοχές, ή δυναμικοί διαχωρισμοί των ενεργειακών κυκλωμάτων λειτουργούν μέσα στα όρια του διαστημικού επιπέδου του υπερσύμπαντος: τα κυκλώματα του υπερσύμπαντος και τα κυκλώματα του τοπικού σύμπαντος.

15:9.3 *Τα Κυκλώματα του Υπερσύμπαντος:*

15:9.41. Το κύκλωμα διανοητικής συνένωσης ενός εκ των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων του Παραδείσου. Ένα τέτοιο κύκλωμα κοσμικής διανοίας περιορίζεται σε ένα μόνο υπερσύμπαν.

15:9.52. Το κύκλωμα ανακλαστικότητας των επτά Αναπλαστικών Πνευμάτων σε κάθε υπερσύμπαν.

15:9.63. Τα απόκρυφα κυκλώματα των Ρυθμιστών των Μυστηρίων, συσχετιζόμενα, κατά κάποιο τρόπο και κατευθυνόμενα από τον Ντιβίνινγκτον προς τον Πατέρα του Σύμπαντος στον Παράδεισο.

15:9.74. Το κύκλωμα ενδοκοινωνίας του Αιώνιου Υιού με τους Παραδείσιους Υιούς του.

15:9.85. Α αστραπιαία παρουσία του Απείρου Πνεύματος

15:9.96. Οι εκπομπές του Παραδείσου, οι διαστημικές αναφορές της Χαβόνα

15:9.107. Τα ενεργειακά κυκλώματα των κέντρων δύναμης και των φυσικών ελεγκτών.

15:9.11 *Τα Κυκλώματα του Τοπικού Σύμπαντος:*

15:9.121. Το επιφοιτούν πνεύμα των Υιών του Παραδείσου, το Άγιο Πνεύμα των πληρούμενων κόσμων. Το Πνεύμα της Αλήθειας, το πνεύμα του Μιχαήλ στην Ουράντια

15:9.132. Το κύκλωμα των Θείων Λειτουργιών, των Μητρικών Πνευμάτων του τοπικού σύμπαντος, το Άγιο Πνεύμα του κόσμου σας

15:9.143. Το κύκλωμα διαχείρισης της διάνοιας ενός τοπικού συστήματος, το οποίο περιλαμβάνει την πολλαπλώς λειτουργούσα παρουσία των υπασπιστών διανοιών-πνευμάτων.

15:9.15 Όταν αναπτύσσεται τέτοια πνευματική αρμονία σ' ένα τοπικό σύμπαν, ώστε τα μεμονωμένα και συνδυασμένα του κυκλώματα να μην διακρίνονται πλέον από εκείνα του υπερσύμπαντος, όταν μία τέτοια ταυτότητα λειτουργίας και διαχειριστικής ενότητας ουσιαστικά επικρατεί, τότε το τοπικό αυτό σύστημα αμέσως μεταφέρεται στα σταθεροποιημένα κυκλώματα του φωτός και της ζωής και αποκτά αμέσως το δικαίωμα να γίνει δεκτό στην πνευματική συνομοσπονδία της τελειοποιημένης ένωσης της υπερδημιουργίας. Οι απαραίτητες προϋποθέσεις για να γίνει ένα τοπικό σύμπαν αποδεκτό από το συμβούλιο των Αρχαίων των Ημερών και μέλος της συμπαντικής συνομοσπονδίας, είναι:

15:9.161. *Η Φυσική Σταθερότητα.* Τα αστέρια και οι πλανήτες ενός τοπικού σύμπαντος πρέπει να βρίσκονται σε ισορροπία. Πρέπει να έχουν τελειώσει οι περίοδοι άμεσης αστρικής μεταμόρφωσης. Το σύμπαν πρέπει να βαδίζει σε καθαρό μονοπάτι. Η τροχιά του πρέπει να είναι εξασφαλισμένη και σταθεροποιημένη.

15:9.172. *Πνευματική Νομιμοφροσύνη.* Πρέπει να υπάρχει μία κατάσταση συμπαντικής αναγνώρισης από και νομιμοφροσύνης προς τον Κυρίαρχο Υιό του Θεού ο οποίος εποπτεύει επί των θεμάτων ενός τέτοιου τοπικού σύμπαντος. Οι πλανήτες μεμονωμένα, τα συστήματα και οι αστερισμοί ολόκληρου του τοπικού σύμπαντος πρέπει να διέπονται από συνθήκες αρμονικής συνεργασίας.

15:9.18 Το τοπικό σας σύμπαν δεν θεωρείται καν ότι ανήκει στη σταθερή, φυσική σειρά του υπερσύμπαντος, πολύ λιγότερο, δε, ότι είναι μέλος της αναγνωρισμένης πνευματικής οικογένειας της υπερκυβέρνησης. Αν και ο Νέβαδον δεν αντιπροσωπεύεται ακόμη στην Ουβέρσα, εμείς οι της κυβέρνησης του υπερσύμπαντος πηγαίνουμε στους κόσμους του, σε ειδικές αποστολές από καιρό σε καιρό, έτσι όπως και εγώ ήλθα κατ' ευθείαν στην Ουράντια από την Ουβέρσα. Παρέχουμε κάθε δυνατή βοήθεια στους διευθυντές και κυβερνήτες σας για τη λύση των δύσκολων προβλημάτων τους. Επιθυμούμε να δούμε το σύμπαν σας να πληροί τις απαιτήσεις για πλήρη ένταξη στις συνεργαζόμενες δημιουργίες της υπερσυμπαντικής οικογένειας.

10. ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡΣΥΜΠΑΝΤΩΝ

15:10.1 Τα αρχηγεία των υπερσυμπάντων είναι οι έδρες της ανώτερης πνευματικής κυβέρνησης του χωροχρόνου. Ο εκτελεστικός κλάδος της υπερκυβέρνησης, η προέλευση του οποίου βρίσκεται στα Συμβούλια της Αγίας Τριάδας, κατευθύνεται άμεσα από ένα εκ των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων υπέρτατης επίβλεψης, από πλάσματα που κατέχουν θέσεις Παραδείσιας εξουσίας και διοικούν τα υπερσύμπαντα μέσω των Επτά Υπέρτατων Εκτελεστών, που σταθμεύουν στους επτά μοναδικούς κόσμους του Απείρου Πνεύματος, τους εξώτατους δορυφόρους του Παραδείσου.

15:10.2 Τα αρχηγεία του υπερσύμπαντος είναι ο τόπος κατοικίας των Αναπλαστικών Πνευμάτων καθώς και των Αρωγών Ανακλαστικής Ομοίωσης. Από την ενδιάμεση αυτή θέση, οι θαυμάσιες αυτές υπάρξεις διευθύνουν τις τρομακτικές, ανακλαστικές τους επιχειρήσεις, λειτουργώντας με τον τρόπο αυτό στο κεντρικό σύμπαν επάνω και στα τοπικά σύμπαντα, κάτω.

15:10.3 Σε κάθε υπερσύμπαν προΐστανται Τρεις από τους Αρχαίους των Ημερών, οι από κοινού επικεφαλής εκτελεστές της υπερκυβέρνησης. Στο εκτελεστικό του μέρος, το προσωπικό της υπερσυμπαντικής κυβέρνησης αποτελείται από επτά διαφορετικές ομάδες:

15:10.41. Τους Αρχαίους των Ημερών

15:10.52. Τους Τελειοποιητές της Σοφίας

15:10.63. Τους Θείους Συμβούλους

15:10.74. Τους Συμπαντικούς Ελεγκτές

15:10.85. Τους Κραταιούς Αγγελιαφόρους

15:10.96. Τους Ανώτατους στην Εξουσία

15:10.107. Εκείνους που δεν έχουν Όνομα και Αριθμό.

15:10.11 Τους Τρεις Αρχαίους των Ημερών βοηθά άμεσα ένα σώμα αποτελούμενο από ένα δισεκατομμύριο Τελειοποιητών της Σοφίας, με τους οποίους συνεργάζονται τρία δισεκατομμύρια Θείοι Σύμβουλοι. Ένα δισεκατομμύριο Συμπαντικοί Ελεγκτές είναι προσαρτημένοι στη διοίκηση του κάθε υπερσύμπαντος. Οι τρεις αυτές ομάδες είναι Ομόβαθμες Προσωπικότητες της Αγίας Τριάδας, η προέλευση των οποίων βρίσκεται με τρόπο άμεσο και θείο στην Αγία του Παραδείσου Τριάδα.

15:10.12 Οι υπόλοιπες τρεις κατηγορίες, οι Κραταιοί Αγγελιαφόροι, Οι Ανώτατοι στην Εξουσία και οι Χωρίς Όνομα και Αριθμό είναι μεγαλυνθέντες ανελίσσόμενοι θνητοί. Η πρώτη από τις κατηγορίες αυτές ανήλθε δια του καθεστώτος της ανέλιξης και πέρασε από τη Χαβόνα την εποχή της Γκραντφάντα. Έχοντας κατακτήσει τον Παράδεισο, συμπεριελήφθησαν στο Σώμα της Τελικότητας, έγιναν αποδεκτοί από την Αγία του Παραδείσου Τριάδα και εν συνεχείας τους ανετέθη η ουράνια υπηρεσία των Αρχαίων των Ημερών. Ως τάξη, οι τρεις αυτές κατηγορίες είναι γνωστές ως οι Τριαδικοί Υιοί της Επίτευξης, έχοντας διπλή προέλευση, αλλά υπηρεσία που τους ανετέθη από την Αγία Τριάδα. Με τον τρόπο αυτό διευρύνθηκε ο εκτελεστικός κλάδος της κυβέρνησης του υπερσύμπαντος, ώστε να περιλάβει τα θεοποιημένα και τελειοποιημένα παιδιά των εξελικτικών κόσμων.

15:10.13 Το συμβούλιο συνεργασίας του υπερσύμπαντος αποτελείται από τις επτά εκτελεστικές ομάδες που αναφέραμε προηγούμενα και τους ακόλουθους τομεάρχες καθώς και άλλους τοπικούς επόπτες:

15:10.14 1. Τους Τελειοποιητές των Ημερών – τους κυβερνήτες των μειζόνων τομέων του υπερσύμπαντος

15:10.15 2. Τους Πρόσφατους των Ημερών – τους διευθυντές των ελασσόνων τομέων του υπερσύμπαντος

15:10.16 3. τους Ενοποιημένους των Ημερών – τους Παραδείσιους συμβούλους των κυβερνητών των τοπικών συμπάντων

15:10.17 4. Τους Πιστούς των Ημερών – τους Παραδείσιους συμβούλους των Υψίστων κυβερνητών της κυβέρνησης των αστερισμών

15:10.18 5. Τους Διδασκάλους Υιούς της Αγίας Τριάδας οι οποίοι συμβαίνει να εκτελούν υπηρεσίες στα αρχηγεία του υπερσύμπαντος

15:10.19 6. Τους Αιώνιους των Ημερών οι οποίοι μπορεί να είναι παρόντες στα αρχηγεία του υπερσύμπαντος

15:10.20 7. Τους επτά Αρωγούς Ανακλαστικής Ομοίωσης – τους εκπροσώπους των επτά Ανακλαστικών Πνευμάτων και δι' αυτών, των αντιπροσώπων των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων του Παραδείσου.

15:10.21 Οι Αρωγοί Ανακλαστικής Ομοίωσης λειτουργούν επίσης ως αντιπρόσωποι των πολυάριθμων ομάδων των υπάρξεων οι οποίες ασκούν επίδραση στις κυβερνήσεις του υπερσύμπαντος, αλλά οι οποίες δεν είναι, επί του παρόντος, για διάφορους λόγους, πλήρως ενεργοποιημένες ανάλογα με τις ικανότητές τους. Μέσα στην ομάδα αυτή βρίσκονται: η ατομική εκδήλωση του Υπέρτατου Όντος μέσα στο εξελικτικό υπερσύμπαν, οι Ανεπιφύλακτοι Επόπτες του Υπέρτατου, οι Αρμόδιοι Αντιβασιλείς του Απώτατου, ο χωρίς όνομα σύνδεσμος των ανακλαστών του Μάτζεστον και οι αντιπρόσωποι του υπερ-ατομικού πνεύματος του Αιώνιου Υιού.

15:10.22 Πάντα σχεδόν υπάρχει η δυνατότητα να βρεθούν αντιπρόσωποι όλων των ομάδων των πλασμάτων στους αρχηγικούς κόσμους των υπερσμπάντων. Το σύνηθες λειτουργικό έργο στα υπερσμπάντα επιτελείται από τα κραταιά σεκοναφείμ καθώς και άλλα μέλη της απέραντης οικογένειας του Απείρου Πνεύματος. Στο έργο αυτών των θαυμάσιων κέντρων της υπερσμπαντικής διοίκησης, ελέγχου, λειτουργίας και εκτελεστικής κρίσης, οι διάνοιες κάθε κόσμου σμπαντικής ζωής αναμειγνύονται σε αποτελεσματική υπηρεσία, χρηστή διαχείριση, αγαθή λειτουργία και δίκαιη κρίση.

15:10.23 Τα υπερσμπάντα δεν διατηρούν κάποιο είδος πρεσβευτικής εκπροσώπησης. Είναι απόλυτα απομονωμένα το ένα από το άλλο. Γνωρίζουν τις κοινές τους υποθέσεις μόνο μέσω του οίκου εκπροσώπησης του Παραδείσου ο οποίος συντηρείται από τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα. Οι κυβερνήτες τους εργάζονται στα συμβούλια της θείας σοφίας για το καλό των οικείων υπερσμπάντων ανεξάρτητα από το τι μπορεί να συμβαίνει σε άλλους τομείς της σμπαντικής δημιουργίας. Η απομόνωση αυτή των υπερσμπάντων θα διατηρηθεί, μέχρις ότου επιτευχθεί συντονισμός τους μέσω της πληρέστερης πραγματοποίησης της κυριαρχίας της προσωπικότητας του εξελικτικού εμπειρικού Υπέρτατου Όντος.

11. Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

15:11.1 Είναι σε κόσμους όπως η Ουβέρσα όπου οι υπάρξεις οι οποίες αντιπροσωπεύουν τον ολοκληρωτισμό της τελειότητας και τη δημοκρατία της εξέλιξης συναντώνται πρόσωπο με πρόσωπο. Ο εκτελεστικός κλάδος της υπερκυβέρνησης προέρχεται από τα βασίλεια της τελειότητας. Ο νομοθετικός κλάδος ξεπηδά από την άνθιση των εξελικτικών σμπάντων.

15:11.2 Η συνέλευση της εξεταστικής επιτροπής του υπερσμπαντος περιορίζεται στους κόσμους-αρχηγεία. Το νομοθετικό, ή συμβουλευτικό αυτό όργανο αποτελείται από επτά οίκους, σε κάθε ένα εκ των οποίων κάθε τοπικό σύμπαν που έγινε δεκτό στο συμβούλιο του υπερσμπαντος εκλέγει ένα γηγενή αντιπρόσωπο. Οι αντιπρόσωποι αυτοί επιλέγονται από τα ανώτατα συμβούλια των τοπικών αυτών σμπάντων, μεταξύ των ανελλισσομένων-οδοιπόρων αποφοίτων του Όρβοτον, οι οποίοι διαμένουν στην Ουβέρσα και των οποίων έχει εγκριθεί η μεταφορά στη Χαβόνα. Ο μέσος χρόνος υπηρεσίας τους είναι περίπου εκατό χρόνια τυπικού σμπαντικού χρόνου.

15:11.3 Δεν συνάντησα ποτέ διαφωνία μεταξύ των εκτελεστικών του Όρβοτον και της συνέλευσης της Ουβέρσα. Ακόμη, ουδέποτε στην ιστορία του υπερσμπαντός μας υπήρξε εισήγηση την οποία το εκτελεστικό τμήμα της υπερκυβέρνησης δίστασε, έστω, να φέρει εις πέρας. Έχει πάντα επικρατήσει η πλέον τέλεια αρμονία και συμφωνία για τα έργα που γίνονται και όλα αυτά πιστοποιούν το γεγονός ότι οι εξελικτικές υπάρξεις μπορούν πραγματικά να φθάσουν στα ύψη της τελειοποιημένης σοφίας, η οποία τα καθιστά ικανά να συνεργάζονται με τις τέλειες προέλευσης και θείας φύσης προσωπικότητες. Η παρουσία της εξεταστικής επιτροπής στα αρχηγεία του υπερσμπαντος αποκαλύπτει τη σοφία και προαναγγέλλει τον τελικό θρίαμβο ολόκληρης της αχανούς εξελικτικής ιδέας του Πατέρα του Σύμπαντος και του Αιώνιου Υιού του.

12. ΤΑ ΥΠΕΡΤΑΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

15:12.1 Όταν μιλάμε για εκτελεστικά και εξεταστικά σώματα της κυβέρνησης της Ουβέρσα, μπορεί, εξ αιτίας της αναλογίας των όρων προς ορισμένους όρους της πολιτικής κυβέρνησης της Ουράντια, να θεωρήσετε ότι πρέπει να υπάρχει ένας τρίτος, ή δικαστικός κλάδος – και πράγματι υπάρχει. Δεν έχει όμως ξεχωριστό προσωπικό. Τα δικαστήριά μας λειτουργούν ως εξής: Προεδρεύει, ανάλογα με τη φύση και τη βαρύτητα της υπόθεσης, ένας Αρχαίος των

Ημερών, ένας Τελειοποιητής Σοφίας, ή ένας Θεός Σύμβουλος. Τα στοιχεία υπέρ, ή κατά ενός ατόμου, πλανήτη, συστήματος, αστερισμού, ή σύμπαντος παρουσιάζονται και ερμηνεύονται από τους Ελεγκτές. Η υπεράσπιση των παιδιών του χρόνου και των εξελικτικών πλανητών γίνεται από τους Κραταιούς Αγγελιαφόρους, τους επίσημους παρατηρητές της κυβέρνησης του υπερσύμπαντος προς τα τοπικά σύμπαντα και συστήματα. Η πρόθεση της ανώτατης κυβέρνησης παρουσιάζεται από τους Ανώτατους στην Εξουσία. Και η ετυμηγορία συνήθως διατυπώνεται από μία μεταβλητού μεγέθους επιτροπή η οποία αποτελείται από Τους Χωρίς Όνομα και Αριθμό και από μία ομάδα διευθετικών προσωπικοτήτων οι οποίες επελέγησαν από την συνέλευση της εξεταστικής επιτροπής, σε ίσο αριθμό μελών.

15:12.2 Τα δικαστήρια των Αρχαίων των Ημερών είναι τα ανώτατα αναθεωρητικά δικαστήρια για την πνευματική επιδίκηση όλων των συμπάντων που τα αποτελούν. Οι Κυρίαρχοι Υιοί των τοπικών συμπάντων είναι υπέρτατοι στους οικείους χώρους. Ελέγχονται από την υπερκυβέρνηση μόνο μέχρι του σημείου όπου εκούσια υποβάλλουν τις υποθέσεις τους για συζήτηση, ή επιδίκηση από τους Αρχαίους των Ημερών εκτός των υποθέσεων εκείνων οι οποίες έχουν θέμα την εξάλειψη πλασμάτων ελεύθερης βούλησης. Οι οδηγίες για τη διεξαγωγή της δίκης προέρχονται από τα τοπικά σύμπαντα, η ποινές όμως που περιλαμβάνουν την εξάλειψη πλασμάτων ελεύθερης βούλησης διατυπώνονται και εκτελούνται από τα αρχηγεία του υπερσύμπαντος. Οι Υιοί των τοπικών συμπάντων μπορούν να αποφασίσουν αυτή καθ' εαυτή τη ζωή ενός θνητού, αλλά μόνον οι Αρχαίοι των Ημερών μπορούν να αποφασίσουν πάνω στα θέματα που αφορούν στην αιώνια ζωή και θάνατο.

15:12.3 Σε όλες τις υποθέσεις οι οποίες δεν απαιτούν δίκη, ή υποβολή στοιχείων οι Αρχαίοι των Ημερών, ή οι συνεργάτες τους αποφασίζουν και οι αποφάσεις τους είναι πάντα ομόφωνες. Εδώ μιλάμε για τους συμβούλους της τελειότητας. Δεν υπάρχουν ασυμφωνίες, ούτε μειοψηφικές απόψεις στις αποφάσεις αυτών των υπέρτατων και υπερθετικών δικαστηρίων.

15:12.4 Με ορισμένες μόνο εξαιρέσεις, οι υπερκυβερνήσεις έχουν δικαιοδοσία πάνω σε όλα τα πράγματα και τα πλάσματα των αντίστοιχων χώρων κυριαρχίας τους. Δεν υπάρχει έφεση για τα θεσπίσματα και τις αποφάσεις των επιτετραμμένων του υπερσύμπαντος, εφ' όσον αυτοί αντιπροσωπεύουν τις συγκλίνουσες απόψεις των Αρχαίων των Ημερών και του Κυρίαρχου Πνεύματος, το οποίο από τον Παράδεισο εποπτεύει πάνω στο πεπρωμένο του εν λόγω υπερσύμπαντος.

13. ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΟΜΕΩΝ

15:13.1 Ένας *μείζων τομέας* συνιστά το ένα δέκατο, περίπου, ενός υπερσύμπαντος και αποτελείται από εκατό ελάσσονες τομείς, δέκα χιλιάδες τοπικά σύμπαντα και περίπου εκατό δισεκατομμύρια κατοικημένους κόσμους. Οι μείζονες αυτοί τομείς διοικούνται από τρεις Τελειοποιητές των Ημερών, Προσωπικότητες της Υπέρτατης Τριάδας.

15:13.2 Τα δικαστήρια των Τελειοποιητών των Ημερών λειτουργούν όπως εκείνα των Αρχαίων των Ημερών, εκτός του γεγονότος ότι δεν λαμβάνουν αποφάσεις για τα πνευματικά θέματα των βασιλείων. Το έργο αυτών των κυβερνήσεων των μείζονων τομέων έχει κυρίως να κάνει με τη διανοητική κατάσταση της αχανούς δημιουργίας. Οι μείζονες τομείς κρατούν, επικυρώνουν, διανέμουν και συνοψίζουν, για περαιτέρω αναφορά στους Αρχαίους των Ημερών, όλα τα θέματα υπερσυμπαντικής σπουδαιότητας καθημερινής, διαχειριστικής φύσης, τα οποία δεν έχουν άμεση σχέση με την πνευματική διοίκηση των βασιλείων, ή με την επεξεργασία των σχεδίων ανέλιξης των θνητών, των Κυβερνητών του Παραδείσου. Το

προσωπικό μιας κυβέρνησης ενός μείζονος τομέα δεν διαφέρει από εκείνο ενός υπερσύμπαντος.

15:13.³Καθώς οι υπέροχοι δορυφόροι της Ουβέρσα αναλαμβάνουν την τελική πνευματική σας προετοιμασία για τη Χαβόνα, έτσι και οι εβδομήντα δορυφόροι του Γιούματζορ του πέμπτου είναι αφιερωμένοι στην υπερσυμπαντική, διανοητική σας εξάσκηση και ανάπτυξη. Από ολόκληρο τον Όρβοτον, εδώ συναθροίζονται οι σοφές υπάρξεις, οι οποίες μοχθούν ακάματα για να προετοιμάσουν τους θνητούς του χρόνου για την περαιτέρω πρόοδό τους προς την αιωνιότητα. Το μεγαλύτερο μέρος της εξάσκησης αυτής των ανελίσσομένων θνητών διευθύνεται στους εβδομήντα κόσμους μάθησης.

15:13.⁴Στις κυβερνήσεις των ελασσόνων τομέων προίστανται τρεις Πρόσφατοι των Ημερών. Το έργο τους έχει κυρίως να κάνει με το φυσικό έλεγχο, την ενοποίηση, τη σταθεροποίηση και το συνήθη συντονισμό της διαχείρισης των επί μέρους τοπικών συμπάντων. Κάθε ελάσσων τομέας περιλαμβάνει εκατό τοπικά σύμπαντα, δέκα χιλιάδες αστερισμούς, ένα εκατομμύριο συστήματα και περίπου ένα δισεκατομμύριο κατοικημένους κόσμους.

15:13.⁵Τα αρχηγεία των ελασσόνων τομέων είναι οι τόποι της μεγάλης συνάντησης των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών. Οι αρχηγικοί αυτοί κόσμοι περιβάλλονται από τους επτά διαφωτιστικούς κόσμους, οι οποίοι αποτελούν τα σχολεία εισόδου στο υπερσύμπαν και είναι τα κέντρα εξάσκησης της φυσικής και διαχειριστικής γνώσης που αφορά στο σύμπαν των συμπάντων.

15:13.⁶Οι διαχειριστές της κυβέρνησης των ελασσόνων τομέων βρίσκονται από την άμεση δικαιοδοσία των κυβερνητών των μείζονων τομέων. Οι Πρόσφατοι των Ημερών λαμβάνουν όλες τις αναφορές τις σχετικές με παρατηρήσεις και συντονίζουν όλες τις εισηγήσεις που φθάνουν σ' ένα υπερσύμπαν από τους Ενοποιητές των Ημερών, οι οποίοι σταθμεύουν ως παρατηρητές και σύμβουλοι της Τριάδας στους αρχηγικούς κόσμους των τοπικών συμπάντων καθώς και από τους Πιστούς των Ημερών, οι οποίοι είναι με παρόμοιο τρόπο προσαρτημένοι στα συμβούλια των Ανώτατων, στα αρχηγεία των αστερισμών. Όλες αυτές οι αναφορές διαβιβάζονται στους Τελειοποιητές των Ημερών στους μείζονες τομείς και στη συνέχεια διαβιβάζονται στα δικαστήρια των Αρχαίων των Ημερών. Με τον τρόπο αυτό, το καθεστώς της Αγίας Τριάδας εκτείνεται από τους αστερισμούς των τοπικών συμπάντων μέχρι τα αρχηγεία του υπερσύμπαντος. Τα αρχηγεία του τοπικού συστήματος δεν διαθέτουν αντιπροσώπους της Τριάδας.

14. ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΥΠΕΡΣΥΜΠΑΝΤΩΝ

15:14.¹Υπάρχουν επτά μείζονες στόχοι οι οποίοι αποκαλύπτονται στην εξέλιξη των επτά υπερσυμπάντων. Κάθε μείζων στόχος στην εξέλιξη του υπερσύμπαντος θα βρει πλήρη έκφραση σε ένα μόνο από τα επτά υπερσύμπαντα, και για το λόγο αυτό κάθε υπερσύμπαν διαθέτει μία ιδιαίτερη λειτουργία και μία μοναδική φύση.

15:14.²Ο Όρβοτον, το έβδομο υπερσύμπαν, εκείνο στο οποίο ανήκει το τοπικό σας σύμπαν, είναι κυρίως γνωστό εξ αιτίας της τρομακτικής και άφθονης εφαρμογής σ' αυτό της ελεήμονος λειτουργίας προς τους θνητούς των βασιλείων. Είναι περίφημο για τον τρόπο με τον οποίο επιβάλλεται η δικαιοσύνη, καθώς εμφορείται από έλεος και κανόνες δύναμης οι οποίοι χαρακτηρίζονται από την υπομονή, ενώ ο χρόνος θυσιάζεται ελεύθερα για να διασφαλισθεί η σταθερότητα της αιωνιότητας. Ο Όρβοτον είναι μία συμπαντική εκδήλωση αγάπης και ελέους.

15:14.³Είναι, ωστόσο, πολύ δύσκολο να περιγράψουμε το πώς αντιλαμβανόμαστε την πραγματική φύση του εξελικτικού στόχου ο οποίος αποκαλύπτεται στον Όρβοτον, μπορούμε όμως να το υπαινιχθούμε λέγοντας ότι στην υπερδημιουργία αυτή, αισθανόμαστε ότι οι έξι μοναδικοί στόχοι της κοσμικής εξέλιξης όπως εκδηλώνονται στις έξι συναφείς υπερδημιουργίες, εδώ διαπλέκονται σε μία έννοια συνόλου. Και είναι ακριβώς αυτός ο λόγος για τον οποίο εικάσαμε, ορισμένες φορές, ότι η εξελιγμένη και ολοκληρωμένη προσωποποίηση του Θεού του Υπέρτατου θα κυβερνήσει στο απώτερο μέλλον και από την Ουβέρσα τα επτά τελειοποιημένα υπερσύμπαντα, με όλη την εμπειρική μεγαλοπρέπεια της κραταιάς κυριαρχίας που θα έχει, τότε, αποκτήσει.

15:14.⁴Όπως ο Όρβοτον έχει μοναδική φύση και ξεχωριστό πεπρωμένο, έτσι είναι και το καθένα από τα έξι συνεταιρισμένα υπερσύμπαντα. Ένα μεγάλο μέρος, πάντως, όσων συμβαίνουν στον Όρβοτον δεν σας αποκαλύπτεται και πολλά από τα μη αποκαλυπτόμενα αυτά χαρακτηριστικά της ζωής στον Όρβοτον θα εκφρασθούν πλήρως σε κάποιο άλλο υπερσύμπαν. Οι επτά στόχοι της υπερσυμπαντικής εξέλιξης λειτουργούν σε όλα τα επτά υπερσύμπαντα, κάθε υπερδημιουργία, ωστόσο, θα επιτρέψει την πλήρη έκφραση σε ένα μόνο από τους στόχους αυτούς. Για να καταλάβετε περισσότερα γι' αυτούς τους υπερσυμπαντικούς στόχους, πρέπει να σας αποκαλυφθούν πολλά από εκείνα που δεν καταλαβαίνετε και, ακόμη και τότε, δεν θα κατανοούσατε παρά ελάχιστα. Ολόκληρη η αφήγηση αυτή δεν είναι παρά μία φευγαλέα ματιά πάνω στην απέραντη δημιουργία της οποίας ο κόσμος σας και το τοπικό σας σύμπαν αποτελούν μέρος.

15:14.⁵Ο κόσμος σας ονομάζεται Ουράντια και έχει τον αριθμό 606 στην συμπαντική ομάδα, ή σύστημα της Σατάνια. Το σύστημα αυτό έχει επί του παρόντος 619 κατοικημένους κόσμους και περισσότεροι από διακόσιοι επιπλέον πλανήτες εξελίσσονται ικανοποιητικά προς την κατεύθυνση του να γίνουν κατάλληλοι για κατοικία κόσμοι, κάποια στιγμή στο μέλλον.

15:14.⁶Η Σατάνια έχει έναν αρχηγικό κόσμο ο οποίος αποκαλείται Τζερουζέμ και είναι το υπ' αριθμόν είκοσι τέσσερα σύστημα στον αστερισμό του Νορλάτιαντεκ. Ο αστερισμός σας, ο Νορλάτιαντεκ, αποτελείται από εκατό τοπικά συστήματα και διαθέτει ένα κόσμο-αρχηγείο που ονομάζεται Εντέντια. Ο Νορλάτιαντεκ φέρει τον αριθμό εβδομήντα στο σύμπαν του Νέβαδον. Το τοπικό σύστημα του Νέβαδον αποτελείται από εκατό αστερισμούς και η πρωτεύουσά του είναι γνωστή ως Σάλβινγκτον. Το σύμπαν του Νέβαδον είναι το υπ' αριθμόν ογδόντα τέσσερα στον ελάσσονα τομέα της Ένσα.

15:14.⁷Ο ελάσσων τομέας της Ένσα αποτελείται από εκατό τοπικά σύμπαντα και η πρωτεύουσά του ονομάζεται Γιούμινोर ο τρίτος. Ο ελάσσων αυτός τομέας είναι ο υπ' αριθμόν τρία στον μείζονα τομέα του Σπλάντον. Ο Σπλάντον αποτελείται από εκατό ελάσσονες τομείς και έχει ένα κόσμο-αρχηγείο που ονομάζεται Γιούματζορ ο πέμπτος. Είναι ο πέμπτος μείζων τομέας του υπερσύμπαντος του Όρβοτον, το έβδομο τμήμα του μεγάλου σύμπαντος. Με τον τρόπο αυτό μπορείτε να εντοπίσετε τον πλανήτη σας στο περίγραμμα της οργάνωσης και διοίκησης του σύμπαντος των συμπάντων.

15:14.⁸Ο αριθμός του μεγάλου σύμπαντος του πλανήτη σας, της Ουράντια, είναι 5,342,482,337,666. Αυτός είναι ο αριθμός μητρώου στην Ουβέρσα και τον Παράδεισο, ο αριθμός σας στον κατάλογο των κατοικημένων κόσμων. Γνωρίζω τον αριθμό μητρώου του φυσικού πλανήτη, αλλά είναι τόσο ασυνήθιστα μεγάλος, ώστε δεν έχει καμία πρακτική σημασία για τον θνητό νου.

15:14.9 Ο πλανήτης σας είναι μέλος ενός απέραντου σύμπαντος. Είστε μέλη μίας πελώριας, άπειρης οικογένειας κόσμων, ο πλανήτης σας, ωστόσο διοικείται με τόσο μεγάλη ακρίβεια και αντιμετωπίζεται με τόση αγάπη, σαν να ήταν ο μοναδικός κατοικημένος κόσμος σ' ολόκληρη τη δημιουργία.

15:14.10 [Παρουσιάσθηκε από ένα Συμπαντικό Ελεγκτή προερχόμενο από την Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 16

ΤΑ ΕΠΤΑ ΚΥΡΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

16:0.1 Τα Επτά Κύρια Πνεύματα είναι οι βασικές προσωπικότητες του Άπειρου Πνεύματος. Με αυτήν τη επτάπτυχη δημιουργική πράξη αυτό-αντιγραφής το Άπειρο Πνεύμα εξάντλησε τις δυνατότητες που με μαθηματικό τρόπο βρίσκονται έμφυτες στην πραγματική ύπαρξη των τριών προσώπων της Θεότητας. Αν ήταν δυνατόν να παραχθούν περισσότερα Κύρια Πνεύματα, θα είχαν δημιουργηθεί, αλλά υπάρχουν μόνο επτά δυνατότητες, και μόνο επτά που να είναι έμφυτες στις τρεις Θεότητες. Και αυτό εξηγεί γιατί το σύμπαν λειτουργεί σε επτά μεγάλες υποδιαιρέσεις, και γιατί ο αριθμός επτά είναι βασικός στην οργάνωσή του και στην διαχείρισή του.

16:0.2 Έτσι τα Επτά Κύρια Πνεύματα προέρχονται και παίρνουν τα ατομικά χαρακτηριστικά τους από τις ακόλουθες επτά ομοιότητες:

16:0.31. Τον Συμπαντικό Πατέρα.

16:0.42. Τον Αιώνιο Υιό.

16:0.53. Το Άπειρο Πνεύμα.

16:0.64. Τον Πατέρα και τον Υιό.

16:0.75. Τον Πατέρα και το Πνεύμα.

16:0.86. Τον Υιό και το Πνεύμα.

16:0.97. Τον Πατέρα, Τον Υιό, και το Πνεύμα.

16:0.10 Γνωρίζουμε πολύ λίγα για την δράση του Πατέρα και του Υιού στην δημιουργία των Κύριων Πνευμάτων. Προφανώς δημιουργήθηκαν από τις προσωπικές πράξεις του Άπειρου Πνεύματος, αλλά γνωρίζουμε σίγουρα ότι και ο Πατέρας και ο Υιός συμμετείχαν στην δημιουργία τους.

16:0.11 Σε πνευματικό χαρακτήρα και φύση αυτά τα Επτά Πνεύματα του Παραδείσου είναι σαν ένα, αλλά σε όλες τις άλλες πλευρές της ταυτότητάς τους είναι πολύ ανόμοια, και τα αποτελέσματα της λειτουργίας τους στα υπερσύμπαντα είναι τέτοια ώστε οι ατομικές διαφορές του καθενός είναι αναμφίβολα ευδιάκριτες. Όλα τα κατοπινά σχέδια των επτά τμημάτων του μεγάλου σύμπαντος—ακόμα και των συγγενικών τμημάτων του εξώτερου διαστήματος—έχουν καθοριστεί από την μη πνευματική παραλλαγή αυτών των Επτά Κυρίων Πνευμάτων της ανώτατης και τελικής επίβλεψης.

16:0.12 Τα Κύρια Πνεύματα έχουν πολλές λειτουργίες, αλλά την παρούσα στιγμή ο ιδιαίτερος τομέας τους είναι η κεντρική επίβλεψη των επτά υπερσυμπάντων. Κάθε Κύριο Πνεύμα κατέχει ένα αρχηγείο τεράστιας εστίασης ισχύος, που κινείται αργά κυκλικά γύρω από την περιφέρεια του Παραδείσου, και πάντα κατέχει μια θέση απέναντι από το υπερσύμπαν άμεσης επίβλεψης και στο εστιακό σημείο του Παραδείσου του ειδικευμένου ελέγχου δύναμης και ενεργειακής τμηματικής διανομής. Οι ακτινικές συνοριακές γραμμές

οποιοδήποτε από τα υπερσύμπαντα στην πραγματικότητα συγκλίνουν στο Παραδείσιο αρχηγείο του επιβλέποντος Κύριου Πνεύματος.

1. ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΙΚΗ ΘΕΟΤΗΤΑ

16:1.1 Ο Συνδετικός Δημιουργός, το Άπειρο Πνεύμα, είναι απαραίτητος στην συμπλήρωση της τριαδικής προσωποποίησης της αδιαίρετης Θεότητας. Αυτή η τρίπτυχη προσωποποίηση της Θεότητας είναι εκ φύσεως επτάπτυχη στην δυνατότητα ατομικής και συνεταιριστικής έκφρασης· έτσι το επακόλουθο σχέδιο της δημιουργίας συμπάντων κατοικημένων από νοήμονα και πιθανά πνευματικά όντα, που να εκφράζουν δεόντως τον Πατέρα, τον Υιό και το Πνεύμα, έκανε αναπόφευκτη την προσωποποίηση των Επτά Πνευμάτων. Έχουμε καταλήξει να λέμε την τρίπτυχη προσωποποίηση της Θεότητας «απόλυτο αναπόφευκτο», ενώ έχουμε καταλήξει να βλέπουμε της εμφάνιση των Επτά Κύριων Πνευμάτων σαν «υποαπόλυτο αναπόφευκτο».

16:1.2 Αν και τα Επτά Κύρια Πνεύματα δεν εκφράζουν και πολύ την «τρίπτυχη» Θεότητα, είναι όμως το αιώνιο πορτραίτο της «επτάπτυχης» Θεότητας, των ενεργητικών και συνεταιριστικών λειτουργιών των αιώνιων προσώπων της Θεότητας. Μέσα από αυτά τα Επτά Κύρια Πνεύματα, μπορούν να εκδηλώνουν την φύση τους, ο Συμπαντικός Πατέρας, ο Αιώνιος Υιός, ή το Άπειρο Πνεύμα, ή οποιοσδήποτε δυαδικός συνεταιρισμός. Όταν ο Πατέρας, ο Υιός, και το Πνεύμα ενεργούν μαζί, μπορούν να το κάνουν αυτό μέσα από το Πνεύμα Αριθμός Επτά, αλλά όχι σαν Τριάδα. Τα Κύρια Πνεύματα, ένα-ένα ή συλλογικά αντιπροσωπεύουν οποιαδήποτε ή όλες τις λειτουργίες της Θεότητας, μια-μια ή πολλές, αλλά όχι συλλογικές, όχι την Τριάδα. Το Κύριο Πνεύμα Αριθμός Επτά είναι προσωπικά μη λειτουργικό όσον αφορά την Παραδείσια Τριάδα, και γι αυτό μπορεί να ενεργεί προσωπικά για το Ύψιστο Ον.

16:1.3 Αλλά όταν τα Επτά Κύρια Πνεύματα αφήνουν τις ατομικές θέσεις τους προσωπικής δύναμης και συμπαντικής εξουσίας και μαζεύονται γύρω από τον Συνδεδεμένο Δράστη στην τριαδική παρουσία της Παραδείσιας Θεότητας, τότε και εκεί συλλογικά αντιπροσωπεύουν την λειτουργική δύναμη, την σοφία, και την εξουσία της αδιαίρετης Θεότητας—της Τριάδας-- στα εξελισσόμενα σύμπαντα. Μια τέτοια Παραδείσια ένωση της πρωταρχικής επτάπτυχης έκφρασης της Θεότητας στην πραγματικότητα αγκαλιάζει, κυριολεκτικά περικλείει, όλες τις ιδιότητες και στάσεις των τριών αιώνιων Θεοτήτων στην Ανώτατη και Τελική Αρχή. Τότε και εκεί, τα Επτά Κύρια Πνεύματα από όλες τις απόψεις περικλείουν το λειτουργικό χώρο της Ύψιστης και Τελικής Αρχής μέσα και προς το κύριο σύμπαν.

16:1.4 Από όσο μπορούμε να διακρίνουμε, αυτά τα Επτά Πνεύματα συνδέονται με τις θείες δραστηριότητες των τριών αιώνιων προσώπων της Θεότητας· δεν έχουμε μαρτυρία για άμεση σύνδεση με τις λειτουργικές παρουσίες των τριών αιώνιων φάσεων του Απόλυτου. Όταν συνδέονται, τα Κύρια Πνεύματα αντιπροσωπεύουν τις Παραδείσιες Θεότητες σε αυτό που πολύ απλουστευμένα μπορεί να θεωρηθεί σαν περιορισμένο πεδίο δράσης. Θα μπορούσε να περιλαμβάνει πολλά από ό,τι είναι έσχατα αλλά «όχι» απόλυτα.

2. ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΑΠΕΙΡΟ ΠΝΕΥΜΑ

16:2.1 Ακριβώς όπως ο Αιώνιος και Αρχικός Υιός αποκαλύπτεται μέσα από τα πρόσωπα των ολοένα αυξανόμενων θεϊκών Υιών, έτσι και το Άπειρο και Θείο Πνεύμα αποκαλύπτεται μέσα από τα κανάλια των Επτά Κύριων Πνευμάτων και των συνεταιρικών πνευματικών τους ομάδων. Στο κέντρο των κέντρων το Άπειρο Πνεύμα είναι προσιτό, αλλά δεν μπορούν όλοι όσοι έχουν φτάσει στον Παράδεισο να το διακρίνουν άμεσα την προσωπικότητά του

και την διαφοροποιημένη παρουσία του" αλλά όλοι όσοι έχουν φτάσει στο κεντρικό σύμπαν μπορούν και επικοινωνούν με ένα από τα Επτά Κύρια Πνεύματα, αυτό που προεδρεύει στο υπερσύμπαν από το οποίο προέρχεται ο νεοφερμένος διαστημικός προσκυνητής .

16:2.2 Στο σύμπαν των συμπάντων ο Παραδείσιος Πατέρας μιλά μόνο μέσα από τον Υιό του, ενώ αυτός και ο Υιός του δρουν ενωμένα μέσα από το Άπειρο Πνεύμα. Έξω από τον Παράδεισο και την Χαβόνα το Άπειρο Πνεύμα μιλά μόνο με τις φωνές των Επτά Κυρίων Πνευμάτων.

16:2.3 Το Άπειρο Πνεύμα χρησιμοποιεί μια επιρροή «προσωπικής παρουσίας» μέσα στα όρια του συστήματος Παράδεισος-Χαβόνα" αλλού η προσωπική πνευματική του παρουσία ασκείται μέσα από τα Επτά Κύρια Πνεύματα. Έτσι είναι η υπερσυμπαντική πνευματική παρουσία της Τρίτης Πηγής και Κέντρου σε οποιοδήποτε κόσμο και άτομο που κατευθύνεται από την μοναδική φύση του εποπτικού Κυρίου Πνεύματος σε εκείνο το σημείο της δημιουργίας. Αντίστροφα, οι συνδυασμένες γραμμές πνευματικής δύναμης και διάνοιας περνούν προς τα μέσα στο Τρίτο Πρόσωπο της Θεότητας μέσα από τα Επτά Κύρια Πνεύματα.

16:2.4 Οι υπέρτατες-τελικές ιδιότητες της Τρίτης Πηγής και Κέντρου έχουν δοθεί συλλογικά στα Επτά Κύρια Πνεύματα. Ενώ το κάθε ένα από αυτά έχει μέρος αυτού του χαρίσματος, μόνο συλλογικά έχουν τις ιδιότητες της παντοδυναμίας, της παντογνωσίας, και της πανταχού παρουσίας. Κανένα από αυτά δεν μπορεί να λειτουργήσει με αυτόν τον τρόπο συμπαντικά" σαν άτομα, την χρήση αυτών των δυνάμεων το κάθε ένα περιορίζεται στο υπερσύμπαν που επιτηρεί άμεσα.

16:2.5 Όλα όσα σας έχουν πει σχετικά με την θεϊκότητα και την προσωπικότητα του Συνδεδεμένου Δράστη ισχύει το ίδιο και για τα Επτά Κύρια Πνεύματα, που διανέμουν τόσο αποτελεσματικά το Άπειρο Πνεύμα στα επτά κομμάτια του μεγάλου σύμπαντος ανάλογα με το θεϊκό χάρισμά τους και με τον τρόπο των διαφοροποιημένων και ατομικά μοναδικών φύσεών τους. Γι αυτό θα ήταν σωστό να δώσουμε στη συλλογική αυτή ομάδα των επτά οποιοδήποτε ή και όλα τα ονόματα του Άπειρου Πνεύματος. Συλλογικά είναι ένα με τον Συνδετικό Δημιουργό σε όλα τα υποαπόλυτα επίπεδα.

3. Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

16:3.1 Τα Επτά Κύρια Πνεύματα είναι απερίγραπτα όντα, αλλά είναι έντονα και σίγουρα προσωπικά. Έχουν ονόματα, αλλά προτιμούμε να τα παρουσιάσουμε με αριθμούς. Σαν πρωταρχικές προσωποποιήσεις του Άπειρου Πνεύματος, είναι συγγενικές, αλλά σαν πρωταρχικές εκφράσεις των επτά δυνατών ενώσεων της τριαδικής Θεότητας, είναι διαφοροποιημένες στην φύση τους, και αυτή η διαφοροποίηση καθορίζει και την διαφορετικότητα της υπερσυμπαντικής συμπεριφοράς. Μπορούμε να περιγράψουμε τα Επτά Κύρια Πνεύματα με τον ακόλουθο τρόπο:

16:3.2 «Κύριο Πνεύμα Αριθμός Ένα»: Με κάποιο ιδιαίτερο τρόπο αυτό το Πνεύμα είναι η άμεση αναπαράσταση του Παραδείσιου Πατέρα. Είναι μια ιδιαίτερη και επαρκής εκδήλωση της δύναμης, της αγάπης, και της σοφίας του Συμπαντικού Πατέρα. Είναι ο κοντινός συνεργάτης και ανώτατος σύμβουλος του αρχηγού των Μυστηριωδών Ελεγκτών, αυτή η ύπαρξη που προεδρεύει του Σώματος των Προσωποποιημένων Προσαρμοστών στο Ντιβίνιγκτον. Σε όλες τις ενώσεις των Επτά Κυρίων Πνευμάτων, είναι πάντα το Κύριο Πνεύμα Αριθμός Ένα που μιλά εν ονόματι του Συμπαντικού Πατέρα.

16:3.3 Αυτό το Πνεύμα προεδρεύει στο πρώτο υπερσύμπαν και, ενώ επιδεικνύει αλάνθαστα την θεία φύση μιας πρωταρχικής προσωποποίησης του Άπειρου Πνεύματος, φαίνεται ότι μοιάζει περισσότερο στον χαρακτήρα με τον Συμπαντικό Πατέρα. Βρίσκεται πάντα σε προσωπική σχέση με τα επτά Αντανακλαστικά Πνεύματα στην έδρα του πρώτου υπερσύμπαντος.

16:3.4 «Κύριο Πνεύμα Αριθμός Δύο»: Αυτό το Πνεύμα απεικονίζει την απaráμιλλη φύση και τον γοητευτικό χαρακτήρα του Αιώνιου Υιού, τον πρωτογενή όλης της δημιουργίας. Πάντα βρίσκεται σε στενή σχέση με όλα τα τάγματα των Υιών του Θεού όποτε μπορεί να βρίσκονται στο κατοικημένο σύμπαν σαν άτομα ή σε εορταστικά συμβούλια. Σε όλες τις συνελεύσεις των Επτά Κύριων Πνευμάτων πάντα μιλά εν ονόματι του Αιώνιου Υιού.

16:3.5 Αυτό το Πνεύμα κατευθύνει τα πεπρωμένα του υπερσύμπαντος αριθμός δύο και κυβερνά αυτό το αχανές κομμάτι όπως θα το κυβερνούσε ο Αιώνιος Υιός. Βρίσκεται πάντα σε σύνδεση με τα επτά Αντανακλαστικά Πνεύματα που είναι εγκατεστημένα στην πρωτεύουσα του δεύτερου υπερσύμπαντος.

16:3.6 ΚΥΡΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΡΙΑ: Αυτή η Πνευματική προσωπικότητα μοιάζει ιδιαίτερα με το Άπειρο Πνεύμα, και κατευθύνει τις κινήσεις και την εργασία πολλών από ανώτερες προσωπικότητες του Άπειρου Πνεύματος. Προεδρεύει στις συνελεύσεις τους και είναι στενά συνδεδεμένο με όλες τις προσωπικότητες που προέρχονται αποκλειστικά από την Τρίτη Πηγή και Κέντρο. Όταν τα Επτά Κύρια Πνεύματα έχουν συμβούλιο, είναι πάντα το Πνεύμα Αριθμός Τρία που μιλά εν ονόματι του Άπειρου Πνεύματος.

16:3.7 Αυτό το Πνεύμα είναι υπεύθυνο για το υπερσύμπαν αριθμός τρία, και διοικεί τις υποθέσεις αυτού του τμήματος όπως θα τις διοικούσε το Άπειρο Πνεύμα. Βρίσκεται πάντα σε σύνδεση με τα Αντανακλαστικά Πνεύματα στην έδρα του τρίτου υπερσύμπαντος.

16:3.8 ΚΥΡΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΣΣΕΡΑ: Έχοντας πάρει μέρος από τις συνδυασμένες φύσεις του Πατέρα και του Υιού, αυτό το Κύριο Πνεύμα καθορίζει την επίδραση της πολιτικής και των διαδικαστικών θεμάτων του Πατέρα και του Υιού στα συμβούλια των Επτά Κύριων Πνευμάτων. Αυτό το Πνεύμα είναι ο αρχηγός και σύμβουλος εκείνων των ανερχόμενων υπάρξεων που έχουν κατακτήσει το Άπειρο Πνεύμα και έχουν γίνει έτσι υποψήφιοι για να δουν τον Υιό και τον Πατέρα. Όταν είναι απαραίτητο να αντιπροσωπευτεί ο Πατέρα και ο Υιός στην ένωση των Επτά Κύριων Πνευμάτων, είναι πάντα το Κύριο Πνεύμα Αριθμός Τέσσερα που μιλά.

16:3.9 Αυτό το Πνεύμα κυβερνά το τέταρτο τμήμα του μεγάλου σύμπαντος ανάλογα με την ιδιάζουσα σχέση του με τις ιδιότητες του Συμπαντικού Πατέρα και του Αιώνιου Υιού. Βρίσκεται πάντα σε σύνδεση με τα Αντανακλαστικά Πνεύματα στην έδρα του τέταρτου υπερσύμπαντος.

16:3.10 ΚΥΡΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΕΝΤΕ: Αυτή η θεϊκή προσωπικότητα που με τόσο ξεχωριστό τρόπο συνδυάζει τον χαρακτήρα του Συμπαντικού Πατέρα και του Άπειρου Πνεύματος είναι ο σύμβουλος της τεράστιας ομάδας όντων που είναι γνωστά σαν διευθυντές δύναμης, κέντρα δύναμης, και φυσικοί ελεγκτές. Αυτό το Πνεύμα κατευθύνει επίσης όλες τις προσωπικότητες που προέρχονται από τον Πατέρα και τον Συνδεδεμένου Δράστη. Στα συμβούλια των Επτά Κύριων Πνευμάτων, όταν συζητείται η στάση του Πατέρα- Πνεύματος, πάντα μιλά το Κύριο Πνεύμα Αριθμός Πέντε.

16:3.11 Αυτό το Πνεύμα ορίζει την ευημερία του πέμπτου υπερσύμπαντος με τέτοιο τρόπο που να δείχνει την συνδυασμένη δράση του Συμπαντικού Πατέρα και του Άπειρου Πνεύματος.

Βρίσκεται πάντα σε σύνδεση με τα Αντανακλαστικά Πνεύματα στην έδρα του πέμπτου υπερσύμπαντος.

16:3.12 **ΚΥΡΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΞΙ:** Αυτή η θεϊκή ύπαρξη φαίνεται ότι απεικονίζει τον συνδυασμένο χαρακτήρα του Αιώνιου Υιού και του Άπειρου Πνεύματος. Όποτε τα πλάσματα που έχουν δημιουργηθεί από την συνεργασία του Υιού και του Πνεύματος μαζεύονται στο κεντρικό σύμπαν, αυτό το Κύριο Πνεύμα είναι ο σύμβουλός τους και όποτε, στα συμβούλια των Επτά Κύριων Πνευμάτων, είναι απαραίτητο να συζητηθεί η συνδυασμένη δράση του Αιώνιου Υιού και του Άπειρου Πνεύματος, αυτό είναι το Πνεύμα που απαντά.

16:3.13 Αυτό το Πνεύμα κατευθύνει τις υποθέσεις του έκτου υπερσύμπαντος με τον τρόπο που θα το έπρατταν ο Αιώνιος Υιός και το Άπειρο Πνεύμα. Βρίσκεται πάντα σε σύνδεση με τα Αντανακλαστικά Πνεύματα στην έδρα του έκτου υπερσύμπαντος.

16:3.14 **ΚΥΡΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΤΑ:** Το προεδρεύον πνεύμα του έβδομου υπερσύμπαντος είναι μια μοναδικά ισοδύναμη απεικόνιση του Συμπαντικού Πατέρα, του Αιώνιου Υιού, και του Άπειρου Πνεύματος. Το Έβδομο Πνεύμα, ο βασικός σύμβουλος όλων των όντων τριαδικής προέλευσης, είναι επίσης ο σύμβουλος και ο διευθυντής όλων των ανερχομένων προσκυνητών της Χαβόνα, αυτών των κατώτερων όντων που έχουν κατακτήσει την βασιλεία των Ουρανών μέσα από την συνδυασμένη καθοδήγηση του Πατέρα, του Υιού, και του Πνεύματος.

16:3.15 Το Έβδομο Κύριο Πνεύμα δεν είναι οργανικά αντιπρόσωπος της Παραδείσιας Τριάδας αλλά είναι γνωστό γεγονός ότι η προσωπική και πνευματική του φύση ΕΙΝΑΙ η απεικόνιση του Συνδεδεμένου Δράστη σε ίσες αναλογίες των τριών άπειρων προσώπων των οποίων η ένωση της Θεότητας ΕΙΝΑΙ η Παραδείσια Τριάδα, και της οποίας η λειτουργία αυτή ΕΙΝΑΙ η προέλευση της προσωπικής και πνευματικής φύσης του Θεού του Υπέρτατου. Έτσι το Έβδομο Κύριο Πνεύμα περιλαμβάνει μια προσωπική και οργανική σχέση με το πνευματικό πρόσωπο του εξελισσόμενου Ύψιστου. Έτσι λοιπόν, στα συμβούλια που γίνονται εκεί ψηλά, όταν χρειάζεται να ψηφίσει για την συνδυασμένη προσωπική στάση του Πατέρα, του Υιού, και του Πνεύματος ή όταν χρειάζεται να απεικονιστεί η πνευματική διάθεση του Ύψιστου, είναι το Πνεύμα Αριθμός Επτά που λειτουργεί εκείνη την ώρα. Γι αυτό από φύση του προεδρεύει στο Παραδείσιο συμβούλιο των Επτά Κύριων Πνευμάτων.

16:3.16 Κανένα από τα Επτά Πνεύματα δεν αντιπροσωπεύει οργανικά την Παραδείσια Τριάδα, αλλά όταν ενώνονται σαν επτάπτυχη Θεότητα, αυτή η ένωση με την έννοια της θεότητας – και όχι με προσωπική έννοια – ισοδυναμεί σε λειτουργικό επίπεδο σχετικό με την Παραδείσια Τριάδα. Με αυτήν την έννοια το «Επτάπτυχο Πνεύμα» σχετίζεται λειτουργικά με την Παραδείσια Τριάδα. Με αυτήν επίσης την έννοια το Κύριο Πνεύμα Αριθμός Επτά μερικές φορές μιλά για να επιβεβαιώσει την στάση της Τριάδας ή, μάλλον ενεργεί σαν αντιπρόσωπος για την στάση της ένωσης του Επτάπτυχου Πνεύματος όσον αφορά την στάση της ένωσης της Τρίπτυχης-Θεότητας, την στάση της Παραδείσιας Τριάδας.

16:3.17 Οι πολλαπλές λειτουργίες του Έβδομου Κυρίου Πνεύματος κυμαίνονται λοιπόν από μια συνδυασμένη απεικόνιση των ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΦΥΣΕΩΝ του Πατέρα, του Υιού, και του Πνεύματος, μέσα από μια αντιπροσώπευση της ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΣΤΑΣΗΣ του Θεού του Ύψιστου, μέχρι και μια αποκάλυψη της ΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΗΤΑΣ της Παραδείσιας Τριάδας. Και σε κάποιες περιπτώσεις αυτό το προεδρεύον Πνεύμα εκφράζει με παρόμοιο τρόπο τις ΣΤΑΣΕΙΣ του Έσχατου και του Ύψιστου-Έσχατου.

16:3.18 Είναι το Κύριο Πνεύμα Αριθμός Επτά που με τις πολλαπλές του ικανότητες, προσωπικά χορηγεί την πρόοδο της ανόδου των υποψηφίων από τους κόσμους του χρόνου στην προσπάθειά τους να κατανοήσουν την αδιαίρετη Θεότητα της Ύψιστης Αρχής. Μια τέτοια κατανόηση περιλαμβάνει κάποια γνώση της υπαρξιακής κυριαρχίας της Ύψιστης Τριάδας τόσο συντονισμένη με μια έννοια της αναπτυσσόμενης εμπειρικής κυριαρχίας του Ύψιστου Όντος όσο να αποτελέσει την κατανόηση των δημιουργηθέντων πλασμάτων της ενότητας της Ύψιστης Αρχής. Η συνειδητοποίηση των δημιουργηθέντων πλασμάτων αυτών των τριών παραγόντων ισοδυναμεί με την έννοια της Χαβόνας της Τριαδικής πραγματικότητας, και δίνει στους προσκυνητές του χρόνου την ικανότητα να διεισδύσουν τελικά στην Τριάδα, να ανακαλύψουν τα τρία άπειρα πρόσωπα της Θεότητας.

16:3.19 Η ανικανότητα των προσκυνητών της Χαβόνα να βρουν πλήρως τον Θεό τον Ύψιστο αποζημιώνεται από το Έβδομο Κύριο Πνεύμα, του οποίου η τριαδική φύση αποκαλύπτει με τέτοιο ιδιαίτερο τρόπο το πνευματικό πρόσωπο του Ύψιστου. Κατά την διάρκεια της τωρινής συμπαντικής ηλικίας της μη προσεγγισιμότητας προς το πρόσωπο του Ύψιστου, το Κύριο Πνεύμα Αριθμός Επτά λειτουργεί στην θέση του Θεού των ανερχόμενων πλασμάτων στο θέμα των προσωπικών σχέσεων. Είναι εκείνο το πνευματικό ον που όλοι οι ανερχόμενοι είναι βέβαιο ότι θα αναγνωρίσουν και θα κατανοήσουν κάπως όταν φτάσουν τα κέντρα της λαμπρότητας.

16:3.20 Αυτό το Κύριο Πνεύμα βρίσκεται πάντα σε στενή σχέση με τα Αντανακλαστικά Πνεύματα της Ουβέρσα, της έδρας του έβδομου υπερσύμπαντος, του δικού μας τμήματος της δημιουργίας. Η διαχείρισή του στο Όρβοντον συμπεριλαμβάνει την θαυμάσια συμμετρία του ισόβαθμου συνδυασμού των θεϊκών φύσεων του Πατέρα, του Υιού, και του Πνεύματος.

4. ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

16:4.1 Τα Επτά Κύρια Πνεύματα είναι η πλήρης αντιπροσώπευση του Άπειρου Πνεύματος στα εξελισσόμενα σύμπαντα. Αντιπροσωπεύουν την Τρίτη Πηγή και Κέντρο στις σχέσεις ενέργειας, νου, και πνεύματος. Ενώ λειτουργούν σαν συντονιστικές κεφαλές του συμπαντικού διαχειριστικού ελέγχου του Συνδεδεμένου Δράστη, ας μην ξεχάσουμε ότι προέρχονται από τις δημιουργικές πράξεις των Παραδείσιων Θεοτήτων. Είναι κυριολεκτικά αληθινό ότι αυτά τα Επτά Πνεύματα είναι η προσωποποιημένη φυσική δύναμη, ο κοσμικός νους, και η πνευματική παρουσία της τριαδικής Θεότητας, « τα Επτά Πνεύματα του Θεού έχουν σταλεί σε όλο το σύμπαν ».

16:4.2 Τα Κύρια Πνεύματα είναι μοναδικά γιατί λειτουργούν σε όλα τα συμπαντικά επίπεδα πραγματικότητας εκτός από το απόλυτο. Γι αυτό λοιπόν είναι ικανοί και άψογοι επόπτες σε όλες τις φάσεις διαχειριστικών υποθέσεων σε όλα τα επίπεδα υπερσυμπαντικών δραστηριοτήτων. Είναι πολύ δύσκολο για τον θνητό νου να καταλάβει πολλά για τα Κύρια Πνεύματα επειδή το έργο τους είναι τόσο υψηλά εξειδικευμένο, αν και περιλαμβάνει τα πάντα, τόσο εξαιρετικά υλικό και συγχρόνως τόσο ξεχωριστά πνευματικό. Αυτοί οι πολύπλευροι δημιουργοί του κοσμικού νου είναι οι πρόγονοι των Διευθυντών Συμπαντικής Δύναμης και είναι και οι ίδιοι υπέρτατοι διευθυντές της αχανούς και απέραντης δημιουργίας πνευματικών πλασμάτων.

16:4.3 Τα Επτά Κύρια Πνεύματα είναι οι δημιουργοί των Διευθυντών Συμπαντικής Δύναμης και των συνεργατών τους, οντοτήτων που είναι αναντικατάστατες στην οργάνωση, τον έλεγχο, και την διαχείριση των φυσικών ενεργειών του μεγάλου σύμπαντος. Και αυτά τα

Κύρια Πνεύματα επίσης βοηθούν πολύ υλικά τους Δημιουργούς Υιούς στο έργο τους για τον σχηματισμό και οργάνωση των τοπικών συμπάντων.

16:4.4 Δεν μπορούμε να βρούμε καμία προσωπική σχέση ανάμεσα στο έργο κοσμικής ενέργειας των Κύριων Πνευμάτων και των λειτουργιών ισχύος του Απεριόριστου Απόλυτου. Οι ενεργειακές εκδηλώσεις κάτω από την δικαιοδοσία των Κύριων Πνευμάτων κατευθύνονται όλες από την περιφέρεια του Παραδείσου· δεν φαίνεται να σχετίζονται με κανένα άμεσο τρόπο με τα φαινόμενα ισχύος που ταυτίζονται με την κάτω επιφάνεια του Παραδείσου.

16:4.5 Αναμφίβολα, όταν συναντούμε τις λειτουργικές δραστηριότητες των διαφόρων Εποπτών Μοροντιανής Δύναμης, ερχόμαστε πρόσωπο με πρόσωπο με κάποιες από τις άγνωστες δραστηριότητες των Κύριων Πνευμάτων. Ποιος άλλος εκτός από αυτούς τους προγόνους και των φυσικών ελεγκτών και των πνευματικών πρέσβων, θα μπορούσε να έχει επινοήσει να συνδυάσει έτσι και να συσχετίσει τις υλικές και πνευματικές ενέργειες ώστε να δημιουργήσει μια ως τώρα ανύπαρκτη φάση συμπαντικής πραγματικότητας—την μοροντιανή ουσία και τον μοροντιανό νου;

16:4.6 Πολλή από την πραγματικότητα των πνευματικών κόσμων είναι μοροντιανής τάξης, μια φάση συμπαντικής πραγματικότητας εντελώς άγνωστης στην Ουράντια. Ο στόχος της ύπαρξης της προσωπικότητας είναι πνευματικός, αλλά οι μοροντιανές δημιουργίες πάντα μεσολαβούν, γεφυρώνοντας το χάσμα ανάμεσα στις υλικές σφαίρες θνητής προέλευσης και στις υπερσυμπαντικές σφαίρες προχωρημένης πνευματικής κατάστασης. Σε αυτήν την σφαίρα είναι που τα Κύρια Πνεύματα έχουν την μεγαλύτερη συνεισφορά στο σχέδιο της ανθρώπινης ανόδου στον Παράδεισο.

16:4.7 Τα Επτά Κύρια Πνεύματα έχουν προσωπικούς αντιπροσώπους που λειτουργούν σε όλο το μεγάλο σύμπαν, αλλά εφόσον μια μεγάλη πλειοψηφία αυτών των υποδεέστερων όντων δεν ασχολείται άμεσα με το σχέδιο ανοδικής πορείας των θνητών στο μονοπάτι της Παραδείσιας τελειότητας, πολύ λίγα ή τίποτα δεν γνωρίζουμε γι αυτά. Ένα μεγάλο, πολύ μεγάλο μέρος της δραστηριότητας των Επτά Κύριων Πνευμάτων παραμένει κρυφό για τον ανθρώπινο νου επειδή με κανένα τρόπο δεν ασχολείται με το πρόβλημα της Παραδείσιας ανόδου σας.

16:4.8 Είναι πάρα πολύ πιθανόν, αν και δεν μπορούμε να έχουμε συγκεκριμένες αποδείξεις, ότι το Κύριο Πνεύμα του Όρβοντον ασκεί μια αποφασιστική επιρροή στις ακόλουθες σφαίρες δραστηριότητας:

16:4.9 1. Στις διαδικασίες της έναρξης ζωής των Φορέων Ζωής του τοπικού σύμπαντος.

16:4.10 2. Στις δραστηριοποιήσεις της ζωής των υπασπιστών νοητικών πνευμάτων που έχουν χαριστεί στους κόσμους από ένα Δημιουργικό Πνεύμα του τοπικού σύμπαντος.

16:4.11 3. Στις διακυμάνσεις ενεργειακών εκδηλώσεων που εκδηλώνονται από τις μονάδες οργανωμένης ύλης ανταπόκρισης ευθύγραμμης βαρύτητας.

16:4.12 4. Στην συμπεριφορά άμεσης ενέργειας όταν απελευθερώνεται εντελώς από το Απεριόριστο Απόλυτο, και αρχίζει έτσι να ανταποκρίνεται στην άμεση επίδραση της ευθύγραμμης βαρύτητας και στους χειρισμούς των Διευθυντών Συμπαντικής Δύναμης και των συνεργατών τους.

16:4.13 5. Στην απονομή του αντιπροσωπευτικού πνεύματος ενός Δημιουργικού Πνεύματος του τοπικού σύμπαντος, που στην Ουράντια είναι γνωστό σαν Άγιο Πνεύμα.

16:4.146. Στην επακόλουθη απονομή του πνεύματος των δωρηθέντων Υιών, που στην Ουράντια ονομάζεται Βοηθός του Πνεύματος της Αλήθειας.

16:4.157. Στον αντανakλαστικό μηχανισμό των τοπικών συμπάντων και του υπερσύμπαντος. Πολλά από τα χαρακτηριστικά που συνδέονται με αυτό το ασυνήθιστο φαινόμενο δεν μπορούν να εξηγηθούν λογικά ή να γίνουν κατανοητά με την λογική χωρίς να θεωρήσουμε δεδομένη την δραστηριότητα των Κύριων Πνευμάτων σε συνεργασία με τον Συνδεδεμένο Δράστη και το Ύψιστο Ον.

16:4.16 Παρά την αποτυχία μας να καταλάβουμε επαρκώς τις πολλαπλές εργασίες των Επτά Κύριων Πνευμάτων, είμαστε σίγουροι ότι υπάρχουν δύο σφαίρες στην τεράστια σειρά συμπαντικών δραστηριοτήτων με τις οποίες δεν έχουν καμία σχέση: με την εγκατάσταση και αντιπροσώπευση των Προσαρμοστών Σκέψης και με τις ανεξιχνίαστες λειτουργίες του Απεριόριστου Απόλυτου.

5. ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ

16:5.1 Κάθε τμήμα του μεγάλου σύμπαντος, κάθε ατομικό σύμπαν και κόσμος, απολαμβάνει τα οφέλη της ενωμένης συμβούλευσης και σοφίας όλων των Επτά Κύριων Πνευμάτων αλλά δέχεται το προσωπικό άγγιγμα και την απόχρωση μόνο ενός. Και η προσωπική φύση κάθε Κύριου Πνεύματος διαπερνά ολοκληρωτικά και καθορίζει με μοναδικό τρόπο το υπερσύμπαν του.

16:5.2 Μέσα από αυτήν την προσωπική επίδραση των Επτά Κύριων Πνευμάτων κάθε πλάσμα κάθε τάξης νοήμωνων όντων, έξω από τον Παράδεισο και την Χαβόνα, πρέπει να φέρει την χαρακτηριστική σφραγίδα της ατομικότητας που υποδεικνύει την προγονική φύση κάποιου από αυτά τα Επτά Παραδείσια Πνεύματα. Όσον αφορά τα επτά υπερσύμπαντα, κάθε ιθαγενές πλάσμα, άνθρωπος ή άγγελος, πάντα θα φέρει αυτό το σήμα της γενέθλιας ταυτότητας.

16:5.3 Τα Επτά Κύρια Πνεύματα δεν εισβάλλουν άμεσα στον υλικό νου των ατομικών πλασμάτων των εξελισσόμενων κόσμων του διαστήματος. Οι θνητοί της Ουράντια δεν βιώνουν την προσωπική παρουσία της νοητικής και πνευματικής επιρροής του Κύριου Πνεύματος του Όρβοντον. Αν αυτό το Κύριο Πνεύμα έχει κάποιου είδους επαφή με τον ατομικό θνητό νου κατά την διάρκεια των πρώτων εξελικτικών εποχών ενός κατοικημένου κόσμου, αυτή πρέπει να γίνεται μέσα από την αντιπροσώπευση του Δημιουργικού Πνεύματος του τοπικού σύμπαντος, της συντρόφου και συνεταίρου του Δημιουργού Υιού του Θεού που προεδρεύει των πεπρωμένων κάθε τοπικής δημιουργίας. Αλλά αυτό ίδιο Δημιουργικό Μητέρα- Πνεύμα είναι, σε φύση και χαρακτήρα, πολύ παρόμοιο με το Κύριο Πνεύμα του Όρβοντον.

16:5.4 Η φυσική σφραγίδα ενός Κύριου Πνεύματος είναι ένα μέρος της ανθρώπινης υλικής προέλευσης. Ολόκληρη η μοροντιανή σταδιοδρομία περνά κάτω από την συνεχή επιρροή αυτού του ίδιου Κύριου Πνεύματος. Δεν είναι και πολύ παράξενο ότι η ακόλουθη πνευματική σταδιοδρομία ενός τέτοιου ανερχόμενου θνητού ποτέ δεν απαλλάσσεται εντελώς από την χαρακτηριστική σφραγίδα του ίδιου εποπτικού Πνεύματος. Το αποτύπωμα ενός Κύριου Πνεύματος είναι βασικό για την ίδια την ύπαρξη κάθε προ-Χαβονικού στάδιου της ανάβασης των θνητών.

16:5.5 Οι χαρακτηριστικές τάσεις της προσωπικότητας που θα εκδηλώσουν στην ζωή τους οι εξελισσόμενοι θνητοί, και που είναι χαρακτηριστικές σε κάθε υπερσύμπαν, και εκδηλώνουν άμεσα την φύση του κυρίαρχου Κύριου Πνεύματος, ποτέ δεν εξαλείφονται εντελώς, ούτε

και όταν αυτοί οι ανερχόμενοι βρεθούν κάτω από την μακρόχρονη εκπαίδευση και ενωτική πειθαρχία που θα συναντήσουν στις ένα δισεκατομμύριο εκπαιδευτικές σφαίρες της Χαβόνα. Ακόμα και η επόμενη έντονη Παραδείσια κουλτούρα δεν είναι αρκετή για να ξεριζώσει τις σφραγίδες της υπερσυμπαντικής καταγωγής. Σε όλη την αιωνιότητα ο ανερχόμενος θνητός θα εκδηλώνει χαρακτηριστικά ενδεικτικά του προεδρεύοντος Πνεύματος από το υπερσύμπαν της καταγωγής του. Ακόμα και στο Σώμα της Οριστικότητας, όταν είναι επιθυμητό να απεικονίσουν ή να φτάσουν σε μια «ολοκληρωμένη» Τριαδική σχέση, πάντα μαζεύεται μια ομάδα από επτά τελειόφοιτους, ένας από κάθε υπερσύμπαν.

6. Ο ΚΟΣΜΙΚΟΣ ΝΟΥΣ

16:6.1 Τα Κύρια Πνεύματα είναι η επτάπτυχη πηγή του κοσμικού νου, του διανοητικού δυναμικού του μεγάλου σύμπαντος. Αυτός ο κοσμικός νους είναι μια υπο-απόλυτη εκδήλωση του νου της Τρίτης Πηγής και Κέντρου και κατά κάποιο τρόπο σχετίζεται λειτουργικά με τον νου του εξελικτικού Ύψιστου Όντος.

16:6.2 Σε έναν κόσμο όπως η Ουράντια δεν συναντούμε την άμεση επιρροή των Επτά Κύριων Πνευμάτων στις υποθέσεις των ανθρώπινων φυλών. Ζείτε κάτω από την άμεση επιρροή του Δημιουργικού Πνεύματος του Νέβαδον. Παρόλα αυτά τα Κύρια Πνεύματα κυριαρχούν στις βασικές αντιδράσεις όλου του νου των πλασμάτων επειδή αυτά είναι οι πραγματικές πηγές των διανοητικών και πνευματικών δυναμικών που έχουν εξειδικευθεί στα τοπικά σύμπαντα για να λειτουργήσουν στις ζωές εκείνων των ατόμων που κατοικούν στους εξελισσόμενους κόσμους του χώρου και του χρόνου.

16:6.3 Το δεδομένο του κοσμικού νου εξηγεί την συγγένεια των διαφόρων τύπων ανθρώπινων και υπερανθρώπινων διανοιών. Όχι μόνο είναι συγγενή πνεύματα που ελκύονται το ένα από το άλλο, αλλά οι συγγενείς διάνοιες είναι επίσης πολύ αδερφικές και κλείνουν προς την μεταξύ τους συνεργασία. Μερικές φορές έχει παρατηρηθεί ότι οι ανθρώπινες διάνοιες ρέουν σε κανάλια εκπληκτικής ομοιότητας και απερίγραπτης συμφωνίας.

16:6.4 Σε όλους τους συνεταιρισμούς προσωπικότητας του κοσμικού νου υπάρχει μια ιδιότητα που θα μπορούσε να ονομαστεί «ανταπόκριση προς την πραγματικότητα». Είναι αυτή η συμπαντική κοσμική εγκατάσταση των πλασμάτων που έχουν θέληση που τους σώζει από το να γίνουν αβοήθητα θύματα των απριόρι θεωρημάτων της επιστήμης, της φιλοσοφίας, και της θρησκείας. Αυτή η ευαισθησία στην πραγματικότητα του κοσμικού νου ανταποκρίνεται σε κάποιες φάσεις της πραγματικότητας ακριβώς όπως το ενεργειακό υλικό ανταποκρίνεται στην βαρύτητα. Θα ήταν πιο σωστό μάλιστα να λέγαμε, ότι αυτές οι υπερ-υλικές πραγματικότητες ανταποκρίνονται έτσι στον κοσμικό νου.

16:6.5 Ο κοσμικός νους ανταποκρίνεται αμείωτα (αναγνωρίζει την ανταπόκριση) σε τρία επίπεδα συμπαντικής πραγματικότητας. Αυτές οι αντιδράσεις είναι ανταπόδεικτες στις καθαρά λογικές και βαθιά σκεπτόμενες διάνοιες. Αυτά τα επίπεδα πραγματικότητας είναι:

16:6.61. Η ΑΙΤΙΟΤΗΤΑ—ο τομέας πραγματικότητας των φυσικών αισθήσεων, των επιστημονικών σφαιρών λογικής ομοιομορφίας, της διαφοροποίησης του πραγματικού και μη πραγματικού, των αντανakλαστικών συμπερασμάτων που βασίζονται σε κοσμική αντίδραση. Αυτή είναι η μαθηματική μορφή της κοσμικής κρίσης.

16:6.72. ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ – ο τομέας πραγματικότητας της ηθικής από φιλοσοφική άποψη, η αρένα του λόγου, η αναγνώριση του σχετικά σωστού και λανθασμένου. Αυτή είναι η αμερόληπτη μορφή της κοσμικής κρίσης.

16:6.83. ΛΑΤΡΕΙΑ—ο πνευματικός τομέας της πραγματικότητας της θρησκευτικής εμπειρίας, της προσωπικής συνειδητοποίησης της θεϊκής συντροφικότητας, της αναγνώρισης των πνευματικών αξιών, της επιβεβαίωσης της αιώνιας επιβίωσης, της ανόδου από την κατάσταση του υπηρέτη του Θεού στην χαρά και την ελευθερία των υιών του Θεού. Αυτή είναι η ανώτερη αντίληψη του κοσμικού νου, η ευλαβική και σεβάσμια μορφή της κοσμικής κρίσης.

16:6.9 Αυτές οι επιστημονικές, ηθικές, και πνευματικές αντιλήψεις, αυτές οι κοσμικές αντιδράσεις, είναι έμφυτες στον κοσμικό νου που κατοικεί σε όλα τα πλάσματα που έχουν βούληση. Η εμπειρία της ζωής πάντα αναπτύσσει αυτές τις τρεις κοσμικές διαισθήσεις· συντελούν στην αυτοσυνειδησία της στοχαστικής σκέψης. Αλλά είναι λυπηρό που έχουν καταγραφεί τόσο λίγα πρόσωπα στην Ουράντια που να χαίρονται να καλλιεργούν αυτές τις ιδιότητες της γενναίας και ανεξάρτητης κοσμικής σκέψης.

16:6.10 Στα νοήμονα όντα του τοπικού σύμπαντος, αυτές οι τρεις αντιλήψεις κοσμικού νου αποτελούν τις απριόρι υποθέσεις που κάνουν δυνατό για τον άνθρωπο να λειτουργήσει σαν λογική και ενσυνείδητη προσωπικότητα στις σφαίρες της επιστήμης, της φιλοσοφίας, και της θρησκείας. Με άλλα λόγια, η αναγνώριση της «πραγματικότητας» αυτών των τριών εκδηλώσεων του Άπειρου γίνεται από μια κοσμική τεχνική αυτο-αποκάλυψης. Η υλική ενέργεια αναγνωρίζεται από την μαθηματική λογική των αισθήσεων· ο νοήμων λόγος γνωρίζει διαισθητικά το ηθικό του καθήκον· η πνευματική πίστη (λατρεία- σεβασμός) είναι η θρησκεία της πραγματικότητας της πνευματικής εμπειρίας. Αυτοί οι τρεις βασικοί παράγοντες στην στοχαστική σκέψη μπορεί να ενοποιηθούν και να συντονιστούν στην ανάπτυξη της προσωπικότητας, ή μπορεί να γίνουν δυσανάλογοι και ουσιαστικά άσχετοι με τις αντίστοιχες λειτουργίες τους. Αλλά όταν ενοποιηθούν, δημιουργούν έναν δυνατό χαρακτήρα που συνίσταται στον συσχετισμό μιας τεκμηριωμένης επιστήμης, μιας ηθικής φιλοσοφίας, και μιας γνήσια θρησκευτικής εμπειρίας. Και είναι αυτές οι κοσμικές διαισθήσεις που δίνουν αντικειμενική εγκυρότητα, πραγματικότητα, στην εμπειρία του ανθρώπου μέσα και μαζί με τα πράγματα, τις έννοιες, και τις αξίες.

16:6.11 Είναι σκοπός της εκπαίδευσης να αναπτύξει και να οξύνει αυτά τα έμφυτα χαρίσματα του ανθρώπινου νου· του πολιτισμού να τα εκφράσει· της εμπειρίας της ζωής να τα πραγματοποιήσει· της θρησκείας να εξευγενίσει· και της προσωπικότητας να τα ενοποιήσει.

7. ΗΘΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ, ΑΡΕΤΗ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

16:7.1 Η διάνοια από μόνη της δεν μπορεί να εξηγήσει την ηθική φύση. Η ηθική, η αρετή, είναι έμφυτες στην ανθρώπινη προσωπικότητα. Η ηθική διαίσθηση, η πραγματοποίηση του καθήκοντος, είναι ένα συστατικό του ανθρώπινου νου και συνδέεται με τα άλλα απαραίτητα στοιχεία της ανθρώπινης φύσης: της επιστημονικής περιέργειας και την πνευματική διορατικότητα. Η νοημοσύνη του ανθρώπου υπερβαίνει κατά πολύ αυτήν των συγγενών του ζώων, αλλά είναι η ηθική και θρησκευτική φύση του που τον ξεχωρίζει ιδιαίτερα από τον κόσμο των ζώων.

16:7.2 Η επιλεκτική αντίδραση ενός ζώου περιορίζεται στο μηχανικό επίπεδο συμπεριφοράς. Η υποτιθέμενη διορατικότητα των ανώτερων ζώων είναι και αυτή σε μηχανικό επίπεδο και συνήθως εκδηλώνεται μόνο μετά από την εμπειρία μηχανικής δοκιμής και σφάλματος. Ο άνθρωπος είναι ικανός να εξασκήσει επιστημονική, ηθική, και πνευματική διορατικότητα πριν από οποιαδήποτε εξερεύνηση ή πειραματισμό.

16:7.3 Μόνο μια προσωπικότητα μπορεί να γνωρίζει τι κάνει πριν το κάνει· μόνο οι προσωπικότητες κατέχουν την βαθιά γνώση πριν την εμπειρία. Μια προσωπικότητα μπορεί να κοιτάξει πριν ξεκινήσει και μπορεί να μάθει από την ματιά αυτή όσο και από την πράξη. Ένα μη προσωπικό ζώο συνήθως μαθαίνει μόνο αφού πράξει.

16:7.4 Σαν αποτέλεσμα της εμπειρίας το ζώο γίνεται ικανό να εξετάζει τους διαφόρους τρόπους της επίτευξης ενός σκοπού και να επιλέξει την προσέγγιση που βασίζεται στην συσσωρευμένη εμπειρία του. Αλλά μια προσωπικότητα μπορεί και να εξετάσει τον στόχο τον ίδιο και να διαμορφώσει γνώμη και κρίση για την αξία του. Η διάνοια μόνη της μπορεί να ξεχωρίζει τα καλύτερα μέσα για να πετύχει κάποιους γενικούς στόχους, αλλά ένα ηθικό ον κατέχει μια βαθιά γνώση που τον κάνει ικανό να ξεχωρίζει ανάμεσα στους σκοπούς αλλά και ανάμεσα στα μέσα που θα πρέπει να ακολουθήσουν για να τους πετύχουν. Και ένα ηθικό ον όταν επιλέγει την αρετή είναι οπωσδήποτε νοήμων. Ξέρει τι κάνει, γιατί το κάνει, που πηγαίνει, και πως θα φτάσει εκεί.

16:7.5 Όταν ο άνθρωπος δεν μπορεί να ξεχωρίσει τον σκοπό του θνητού του βίου, τότε καταλήγει να λειτουργεί σε ζωώδες επίπεδο ύπαρξης. Δεν έχει κατορθώσει να επωφεληθεί από τα ανώτερα προτερήματα της υλικής οξύνοιας, την ηθική κρίση, και την βαθιά πνευματική γνώση που είναι αναπόσπαστο μέρος του χαρίσματος του κοσμικού του νου σαν προσωπική ύπαρξη.

16:7.6 Η αρετή είναι δικαιοσύνη—συμμόρφωση με τον κόσμο (κοσμική τάξη). Να ονομάζεις τις αρετές δεν σημαίνει να τις προσδιορίζεις, αλλά να τις ζεις σημαίνει να τις γνωρίζεις. Η αρετή δεν είναι σκέτη γνώση ούτε καν σοφία αλλά μάλλον η πραγματικότητα της προοδευτικής εμπειρίας στην απόκτηση των ανερχόμενων επιπέδων κοσμικής επίτευξης. Στην ζωή μέρα με την ημέρα του θνητού ανθρώπου, η αρετή, η αρετή πραγματοποιείται από την συνεπή επιλογή του καλού από το κακό, και αυτή η επιλεκτική ικανότητα είναι μια μαρτυρία για την κατοχή ηθικής φύσης.

16:7.7 Η επιλογή του ανθρώπου ανάμεσα στο καλό και το κακό δεν επηρεάζεται μόνο από τον ζήλο της ηθικής του φύσης, αλλά και από κάποιες επιδράσεις όπως η άγνοια, η ανωριμότητα, και η αυταπάτη. Επίσης χρειάζεται και μια αίσθηση αναλογίας στην άσκηση της αρετής επειδή μπορεί να διαπραχθεί το κακό όταν επιλεχθεί το κατώτερο αντί για το ανώτερο εξαιτίας παραποίησης ή εξαπάτησης. Η τέχνη της εκτίμησης ή της σύγκρισης μπαίνει και αυτή στην ηθική σφαίρα της εξάσκησης της αρετής.

16:7.8 Η ηθική φύση του ανθρώπου θα ήταν ανήμπορη χωρίς την τέχνη του μέτρου, την κριτική ικανότητα που είναι ενσωματωμένη στην ικανότητά του να εξετάζει προσεκτικά τις έννοιες. Κατά τον ίδιο τρόπο η ηθική επιλογή του θα ήταν μάταιη χωρίς την κοσμική γνώση που αποδίδει την συνειδητοποίηση των πνευματικών αξιών. Από την πλευρά της διάνοιας, ο άνθρωπος ανέρχεται στο επίπεδο της ηθικής ύπαρξης επειδή διαθέτει προσωπικότητα.

16:7.9 Η ηθικότητα δεν μπορεί να επιβληθεί με τον νόμο ή με την βία. Είναι ένα προσωπικό ζήτημα ελεύθερης θέλησης και πρέπει να διαδίδεται από την μετάδοση από την επαφή των ηθικά ευαίσθητων προσώπων με εκείνους που είναι λιγότερο ηθικά δεκτικοί, αλλά που επιθυμούν κατά κάποιον τρόπο να πράττουν το θέλημα του Πατρός.

16:7.10 Οι ηθικές πράξεις είναι οι ανθρώπινες εκδηλώσεις που χαρακτηρίζονται από υψηλή νοημοσύνη, που κατευθύνεται από την επιλεκτική κρίση στην επιλογή των ανώτερων στόχων καθώς και στην επιλογή των ηθικών μέσων για να πετύχουν αυτούς τους στόχους.

Αυτή η συμπεριφορά είναι ενάρετη. Τότε, η υπέρτατη αρετή είναι όταν ο άνθρωπος με όλη του την καρδιά επιλέγει να κάνει το θέλημα του Πατρός στον ουρανό.

8. Η ΟΥΡΑΝΤΙΑΝΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

16:8.1 Ο Συμπαντικός Πατέρας έχει χαρίσει προσωπικότητα σε πολυάριθμες τάξεις όντων καθώς λειτουργούν σε διαφορετικά επίπεδα συμπαντικής πραγματικότητας. Στα ανθρώπινα όντα της Ουράντια έχει απονεμηθεί προσωπικότητα περιορισμένου θνητού τύπου, που λειτουργεί στο επίπεδο των ανερχόμενων υιών του Θεού.

16:8.2 Παρόλο που δεν μπορούμε να δώσουμε εύκολα κάποιον ορισμό στην προσωπικότητα, μπορούμε να προσπαθήσουμε να διηγηθούμε την δική μας άποψη πάνω στους γνωστούς παράγοντες που δημιουργούν το σύνολο των υλικών, νοητικών, και πνευματικών ενεργειών των οποίων ο αλληλοσυσχετισμός αποτελεί τον μηχανισμό εντός του οποίου και μέσα στον οποίο ο Συμπαντικός Πατέρας κάνει την δοθείσα προσωπικότητα να λειτουργήσει.

16:8.3 Η προσωπικότητα είναι ένα μοναδικό χάρισμα πρωτότυπης φύσης του οποίου η ύπαρξη είναι ανεξάρτητη και προγενέστερη της εγκατάστασης του Προσαρμοστή Σκέψης. Όμως, η παρουσία του Προσαρμοστή πραγματικά επαυξάνει την ποιοτική εκδήλωση της προσωπικότητας. Οι Προσαρμοστές Σκέψης, όταν αποσταλούν από τον Πατέρα, είναι όμοιοι στην φύση, αλλά η προσωπικότητά τους είναι διαφορετική, πρωτότυπη, και αποκλειστική και η εκδήλωση της προσωπικότητας καθορίζεται ακόμα και τροποποιείται από την φύση και τις ιδιότητες των συνδεδεμένων ενεργειών υλικής, νοητικής, και πνευματικής φύσης που αποτελούν το οργανικό όχημα για την εκδήλωση της προσωπικότητας.

16:8.4 Οι προσωπικότητες μπορεί να είναι παρόμοιες, αλλά ποτέ δεν είναι οι ίδιες. Τα πρόσωπα κάποιας σειράς, τύπου ή τάξης, ή προτύπου μπορεί να μοιάζουν μεταξύ τους, αλλά ποτέ δεν είναι πανομοιότυπα. Η προσωπικότητα είναι εκείνο το χαρακτηριστικό ενός ατόμου που γνωρίζουμε, και που μας κάνει ικανούς να αναγνωρίζουμε αυτό το άτομο κάποια στιγμή στο μέλλον άσχετα από την φύση και το μέγεθος των αλλαγών στην μορφή, στον νου, ή στην πνευματική κατάσταση. Η προσωπικότητα είναι εκείνο το κομμάτι κάθε ατόμου που μας κάνει ικανούς να το αναγνωρίζουμε απόλυτα σαν αυτό που ήδη γνωρίζαμε, άσχετα με το πόσο έχει αλλάξει εξαιτίας της τροποποίησης του τρόπου έκφρασης και εκδήλωσης της προσωπικότητάς του.

16:8.5 Η προσωπικότητα των πλασμάτων χωρίζεται σε δύο αυτοδύναμα και χαρακτηριστικά φαινόμενα θνητής δραστηρικής συμπεριφοράς: την αυτεπίγνωση και την σχετική ελεύθερη θέληση.

16:8.6 Η αυτεπίγνωση συνίσταται στην διανοητική γνώση της πραγματικότητας της προσωπικότητας περιλαμβάνει την ικανότητα να αναγνωρίζετε την πραγματικότητα άλλων προσωπικοτήτων. Δείχνει την ικανότητα για ατομικευμένη εμπειρία σε κοσμικές πραγματικότητες. Ισοσταθμίζοντας την επίτευξη ταυτότητας στις σχέσεις προσωπικότητας του σύμπαντος. Η αυτογνωσία υποδηλώνει την αναγνώριση της πραγματικότητας της φροντίδας του νου και την συνειδητοποίηση της σχετικής ανεξαρτησίας της δημιουργικής και αποφασιστικής ελεύθερης θέλησης.

16:8.7 Η σχετική ελεύθερη θέληση που χαρακτηρίζει την αυτογνωσία της ανθρώπινης προσωπικότητας είναι αναμεμιγμένη στα εξής:

16:8.81. Στις ηθικές αποφάσεις, την ανώτατη σοφία.

- 16:8.92. Στην πνευματική επιλογή, την διάκριση της αλήθειας.
- 16:8.103. Στην ανιδιοτελή αγάπη, την αδερφική προσφορά.
- 16:8.114. Στην αποφασιστική συνεργασία, την πίστη στην ομάδα.
- 16:8.125. Στην κοσμική βαθιά γνώση, την κατανόηση των συμπαντικών εννοιών.
- 16:8.136. Στην αφιέρωση στην προσωπικότητα, την ολοκληρωτική αφιέρωση στο να κάνεις το θέλημα του Θεού.
- 16:8.147. Στην λατρεία, την ειλικρινή αναζήτηση των θεϊκών αξιών και την ανεπιφύλακτη αγάπη του Θεϊκού Δότη Αξιών.
- 16:8.15Τον Ουραντιανό τύπο ανθρώπινης προσωπικότητας μπορούμε να τον δούμε σαν να λειτουργεί με ένα φυσικό μηχανισμό που αποτελείται από την πλανητική τροποποίηση του τύπου οργανισμού του Νέβαδον που ανήκει στην ηλεκτροχημική τάξη της ενεργοποίησης της ζωής και δίνεται με την τάξη του Νέβαδον της Ορβοντιανής σειράς κοσμικού νου γονικού αναπαραγωγικού προτύπου. Το χάρισμα του θείου δώρου της προσωπικότητας σε ένα τέτοιο νοητικό θνητό μηχανισμό παρέχει τον τίτλο της κοσμικής υπηκοότητας και και καθιστά ικανό τον θνητό να γίνει άμεσα δεκτικός στην συγκροτημένη αναγνώριση των τριών βασικών νοητικών πραγματικοτήτων του κόσμου:
- 16:8.161. Την μαθηματική ή λογική αναγνώριση της ομοιομορφίας της φυσικής αιτιότητας.
- 16:8.172. Την λογική αναγνώριση της υποχρέωσης για ηθική συμπεριφορά.
- 16:8.183. Την πίστη στην συντροφική λατρεία της Θεότητας, που συνδέεται με την υπηρεσία αγάπης της ανθρωπότητας.
- 16:8.19Η πλήρης λειτουργία μιας τέτοιας προσωπικότητας είναι η αρχή της συνειδητοποίησης της συγγένειας με την Θεότητα. Μια τέτοια ατομικότητα, στην οποία διαμένει μια προ-προσωπική σπίθα του Θεού του Πατέρα, είναι στα αλήθεια και στην πραγματικότητα ένας πνευματικός υιός του Θεού. Ένα τέτοιο πλάσμα δεν περιλαμβάνει μόνο την ικανότητα για την υποδοχή της θεϊκής παρουσίας αλλά επίσης εκδηλώνει κάποια αντίδραση στο κύκλωμα προσωπικότητα-βαρύτητα του Παραδείσιου Πατέρα όλων των προσωπικοτήτων.

9. Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΤΗΤΑΣ

- 16:9.1Το προσωπικό πλάσμα που του έχει δοθεί κοσμικός νους, και κατοικείται από έναν Προσαρμοστή, κατέχει την εκ γενετής αναγνώριση- συνειδητοποίηση της ενεργειακής πραγματικότητας, της νοητικής πραγματικότητας, και της πνευματικής πραγματικότητας. Τα πλάσματα με βούληση είναι εφοδιασμένα έτσι ώστε να διακρίνουν το πραγματικό, τον νόμο, και την αγάπη του Θεού. Εκτός από αυτά τα τρία απαραίτητα στοιχεία της ανθρώπινης συνειδητότητας, η ανθρώπινη εμπειρία είναι στην πραγματικότητα υποκειμενική εκτός από την διαισθητική συνειδητοποίηση των ακολούθων εγκυρότητας στην ενοποίηση αυτών των τριών συμπαντικών πραγματικών αντιδράσεων στην κοσμική αναγνώριση.
- 16:9.2Ο θνητός που σέβεται και αναγνωρίζει τον Θεό είναι ικανός να διαισθάνεται και την αξία της ενοποίησης αυτών των τριών κοσμικών ιδιοτήτων στην εξέλιξη της επιζήσαντος ψυχής, το υπέρτατο έργο του ανθρώπου στον φυσικό του ναό, όπου ο ηθικός νους συνεργάζεται με τον εσωτερικά κείμενο θεϊκό πνεύμα για να χωρίσει την αθάνατη ψυχή στα δύο. Από την αρχή της η ψυχή είναι πραγματική " έχει κοσμικές ιδιότητες επιβίωσης.
- 16:9.3Αν ο θνητός δεν καταφέρει να επιζήσει από τον φυσικό του θάνατο, οι αληθινές πνευματικές αξίες της ανθρώπινης εμπειρίας του επιζούν σαν ένα τμήμα της συνεχούς

εμπειρίας του Προσαρμοστή Σκέψης. Οι αξίες της προσωπικότητας ενός τέτοιου μη επιζήσαντα συνεχίζουν σαν παράγοντας στην προσωπικότητα του πραγματοποιούμενου Υπέρτατου Όντος. Αυτές οι ιδιότητες της προσωπικότητας που συνεχίζουν, στερούνται ταυτότητας αλλά όχι εμπειρικών αξιών που έχουν συσσωρευθεί κατά την διάρκεια της θνητής ζωής της σάρκας. Η επιβίωση της ταυτότητας εξαρτάται από την επιβίωση της αθάνατης ψυχής σε μοροντιανή κατάσταση και ολοένα αυξανόμενη θεϊκή αξία. Η ταυτότητα της προσωπικότητας επιζεί μέσα και από την επιβίωση της ψυχής.

16:9.4 Η ανθρώπινη αυτογνωσία σημαίνει την αναγνώριση των εαυτών εκτός από τον συνεριδητό εαυτό και σημαίνει ακόμα ότι αυτή η γνώση είναι αμοιβαία ότι ο εαυτός είναι γνωστός όταν γνωρίζει. Αυτό φαίνεται με έναν εντελώς ανθρώπινο τρόπο στην κοινωνική ζωή του ανθρώπου. Αλλά δεν μπορείτε να είστε τόσο απόλυτα σίγουροι για την πραγματικότητα ενός συνανθρώπου σας όσο μπορείτε να είστε σίγουροι για την πραγματικότητα του παρουσία του Θεού που ζει μέσα σας. Η κοινωνική συνειδητοποίηση δεν είναι απαραίτητη όπως η συνειδητοποίηση του Θεού είναι μια πολιτισμική εξέλιξη και εξαρτάται από την γνώση, τα σύμβολα, και τις συνεισφορές των φυσικών χαρισμάτων του ανθρώπου—την επιστήμη, την ηθική, και την θρησκεία. Και αυτά τα κοσμικά δώρα, κοινωνικοποιημένα, αποτελούν τον πολιτισμό.

16:9.5 Οι πολιτισμοί είναι ασταθείς επειδή δεν είναι κοσμικοί δεν είναι έμφυτοι στις ανθρώπινες φυλές. Πρέπει να καλλιεργηθούν από τις συνδυασμένες συνεισφορές των φυσικών ανθρώπινων παραγόντων—της επιστήμης, της ηθικής, και της θρησκείας. Οι πολιτισμοί έρχονται και παρέρχονται, αλλά η επιστήμη, η ηθική, και η θρησκεία πάντα επιβιώνουν της κατάρρευσης.

16:9.6 Ο Ιησούς όχι μόνο αποκάλυψε τον Θεό στον άνθρωπο, αλλά επίσης έκανε μια νέα αποκάλυψη του ανθρώπου για τον εαυτό του και για τους άλλους ανθρώπους. Στην ζωή του Ιησού βλέπετε τον άνθρωπο στα καλύτερά του. Έτσι ο άνθρωπος γίνεται τόσο όμορφα αληθινός επειδή ο Ιησούς είχε τόσα πολλά από τον Θεό στην ζωή του, και η συνειδητοποίηση (αναγνώριση) του Θεού είναι απαραίτητη και έμφυτη σε όλους τους ανθρώπους.

16:9.7 Η ανιδιοτέλεια, εκτός από το γονικό ένστικτο, δεν είναι εντελώς φυσική δεν αγαπάτε ή δεν υπηρετείτε τους άλλους κοινωνικά από την φύση σας. Χρειάζεται η φώτιση της λογικής, της ηθικής, και η προτροπή της θρησκείας, η γνώση του Θεού, για να λειτουργήσει μια ανιδιοτελής και αλτρουιστική κοινωνική τάξη. Η γνώση του ανθρώπου της δικής του προσωπικότητας, η αυτογνωσία, εξαρτάται άμεσα σε αυτό το γεγονός της έμφυτης γνώσης των άλλων, της έμφυτης ικανότητας να αναγνωρίζει και να κατανοεί την αλήθεια των άλλων προσωπικοτήτων, που κυμαίνεται από το ανθρώπινο έως το θείο.

16:9.8 Η ανιδιοτελής κοινωνική συνειδητοποίηση πρέπει να είναι βασικά, μια θρησκευτική συνειδητοποίηση αυτό βέβαια αν είναι αντικειμενική αλλιώς είναι μόνο υποκειμενική φιλοσοφική αφαίρεση και γι αυτό στερείται αγάπης. Μόνο ένα θεοσεβούμενο άτομο μπορεί να αγαπήσει κάποιον άλλο άνθρωπο όπως αγαπά τον εαυτό του.

16:9.9 Η αυτογνωσία είναι στην ουσία μια κοινή συνειδητοποίηση: Ο Θεός και ο άνθρωπος, ο Πατέρας και ο υιός, ο Δημιουργός και το δημιούργημα. Στην ανθρώπινη αυτογνωσία τέσσερις συνειδητοποιήσεις συμπαντικής αλήθειας είναι έμφυτες και σε λανθάνουσα κατάσταση:

16:9.10 1. Η αναζήτηση για την γνώση, την λογική της επιστήμης.

16:9.112. Η αναζήτηση των ηθικών αξιών, της αίσθησης του καθήκοντος.

16:9.123. Η αναζήτηση των πνευματικών αξιών, της θρησκευτικής εμπειρίας.

16:9.134. Η αναζήτηση των αξιών της προσωπικότητας, της ικανότητας να αναγνωρίζουν την αλήθεια του Θεού σαν προσωπικότητα και την ταυτόχρονη συνειδητοποίηση της αδερφικής μας σχέσης με τους άλλους συνανθρώπους μας.

16:9.14 Συνειδητοποιείτε αυτήν την αδερφική σχέση με τους συνανθρώπους σας επειδή ήδη έχετε συνειδητοποιήσει τον Θεό σαν τον Δημιουργό Πατέρα σας. Η Πατρότητα είναι η σχέση πάνω στην οποία αιτιολογούμε την αναγνώριση της αδερφοσύνης μας. Και η Πατρότητα γίνεται, ή μπορεί να γίνει, μια συμπαντική πραγματικότητα σε όλα τα ηθικά πλάσματα επειδή ο Πατέρας ο ίδιος δωρίζει προσωπικότητα σε όλα αυτά τα πλάσματα και τα έχει συμπεριλάβει στις αγκάλες του κυκλώματος της συμπαντικής προσωπικότητας. Λατρεύουμε τον Θεό, πρώτα, επειδή είναι, και έπειτα, επειδή είναι μέσα μας, και τέλος, επειδή εμείς είμαστε μέσα σε αυτόν.

16:9.15 Είναι παράξενο που ο κοσμικός νους θα έπρεπε να γνωρίζει την δική του πηγή, τον άπειρο νου του Άπειρου Πνεύματος, και συγχρόνως να γνωρίζει την φυσική πραγματικότητα των απέραντων συμπάντων, την πνευματική αλήθεια του Αιώνιου Υιού, και την αλήθεια της προσωπικότητας του Συμπαντικού Πατέρα;

16:9.16 [Χορηγήθηκε από έναν Συμπαντικό Κριτή από την Ουβέρσα]

ΕΓΓΡΑΦΟ 17

ΟΙ ΕΠΤΑ ΟΜΑΔΕΣ ΥΠΕΡΤΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

17:0.1 Οι επτά ομάδες Υπέρτατων Πνευμάτων είναι οι συμπαντικοί συντονιστικοί διευθυντές της επτα-μηματικής διαχείρισης του μεγάλου σύμπαντος. Παρόλο που όλα κατατάσσονται στην λειτουργική οικογένεια του Άπειρου Σύμπαντος, οι ακόλουθες τρεις ομάδες συνήθως ταξινομούνται σαν παιδιά της Παραδείσιας Τριάδας:

17:0.21. Τα Επτά Κύρια Πνεύματα.

17:0.32. Οι Επτά Ανώτατοι Διευθυντές.

17:0.43. Τα Αντανεκλαστικά Πνεύματα.

17:0.5 Οι υπόλοιπες τέσσερις ομάδες δημιουργούνται από τις δημιουργικές πράξεις του Άπειρου Πνεύματος ή από τους δημιουργικούς συνεταίρους του:

17:0.64. Οι Αντανεκλαστικές Βοηθητικές Απεικονίσεις.

17:0.75. Τα Επτά Πνεύματα των Κυκλωμάτων.

17:0.86. Τα Δημιουργικά Πνεύματα του Τοπικού Σύμπαντος.

17:0.97. Τα Υπασπιστικά Νοητικά Πνεύματα.

17:0.10 Αυτές οι επτά τάξεις είναι γνωστές στην Ουβέρσα σαν οι Επτά ομάδες Υπέρτατων Πνευμάτων. Ο λειτουργικός τους τομέας προεκτείνεται από την προσωπική παρουσία των Επτά Κύριων Πνευμάτων στην περιφέρεια του αιώνιου Νησιού, μέσα από τους επτά Παραδείσιους δορυφόρους του Πνεύματος, τα κυκλώματα της Χαβόνα, τις κυβερνήσεις των υπερσυμπάντων, και την διαχείριση και την εποπτεία των τοπικών συμπάντων, ακόμα και μέχρι τις κατώτερες υπηρεσίες των υπασπιστών που έχουν εγκατασταθεί στις σφαίρες του εξελισσόμενου νου στους κόσμους του χώρου και του χρόνου.

17:0.11 Τα Επτά Κύρια Πνεύματα είναι οι συντονιστικοί διευθυντές αυτής της απέραντης διαχειριστικής σφαίρας. Σε μερικά θέματα που ανήκουν στην διαχειριστική ρύθμιση της οργανωμένης φυσικής δύναμης, της νοητικής ενέργειας, και της απρόσωπης πνευματικής υπηρεσίας, ενεργούν προσωπικά και άμεσα, και σε άλλα λειτουργούν μέσα από τους πολλαπλούς τους συνεργάτες. Σε όλα τα θέματα εκτελεστικής φύσης—διοίκησης, ρύθμισης, προσαρμογών, και διαχειριστικών αποφάσεων—τα Κύρια Πνεύματα ενεργούν με τα πρόσωπα των Επτά Ανώτατων Διευθυντών. Στο κεντρικό σύμπαν τα Κύρια Πνεύματα μπορεί να λειτουργούν μέσα από τα Επτά Πνεύματα των Κυκλωμάτων της Χαβόνα· στην έδρα των επτά υπερσυνπάντων αποκαλύπτονται μέσα από τα κανάλια των Αντανακλαστικών Πνευμάτων και ενεργούν μέσα από τα πρόσωπα των Αρχαίων των Ημερών, με τους οποίους βρίσκονται σε προσωπική επικοινωνία μέσα από τις Αντανακλαστικές Βοηθητικές Απεικονίσεις.

17:0.12 Τα Επτά Κύρια Πνεύματα δεν ασκούν άμεσα και προσωπικά την συμπαντική διαχείριση κάτω από τα πεδία των Αρχαίων των Ημερών. Το τοπικό σας σύμπαν κυβερνάται σαν τμήμα του υπερσύνπαντός μας από τα Κύρια Πνεύματα του Όρβοντον, αλλά η λειτουργία του σε σχέση με τις αυτόχθονες υπάρξεις του Νέβαδον εκπληρώνεται άμεσα και κατευθύνεται προσωπικά από το Δημιουργικό Μητρικό Πνεύμα κάτοικου του Σάλβινγκτον, της έδρας του τοπικού σας σύμπαντος.

1. ΟΙ ΕΠΤΑ ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ

17:1.1 Η εκτελεστική έδρα των Κύριων Πνευμάτων καταλαμβάνει τους επτά Παραδείσιους δορυφόρους του Άπειρου Πνεύματος, που αιωρούνται γύρω από το κεντρικό Νησί ανάμεσα στις λαμπερές σφαίρες του Αιώνιου Υιού και το εσώτερο κύκλωμα της Χαβόνα. Αυτές οι εκτελεστικές σφαίρες βρίσκονται κάτω από την διεύθυνση των Ανώτατων Διευθυντών, μια ομάδα από επτά που τριαδικοποιήθηκαν από τον Πατέρα, τον Υιό, και το Πνεύμα σε αναλογία με τις εξειδικεύσεις των Επτά Κύριων Πνευμάτων για υπάρξεις κάποιου τύπου που να μπορούσαν να λειτουργήσουν σαν συμπαντικοί τους αντιπρόσωποι.

17:1.2 Τα Κύρια Πνεύματα διατηρούν επαφή με τα διάφορα τμήματα των υπερσυνπαντικών κυβερνήσεων μέσα από αυτούς τους Ανώτατους Διευθυντές. Αυτοί είναι που καθορίζουν σε πολύ μεγάλο βαθμό τις βασικές συστατικές τάσεις των επτά υπερσυνπάντων. Είναι ενιαία και θεϊκά τέλει, αλλά επίσης έχουν και διαφορά στην προσωπικότητά τους. Δεν έχουν πρόεδρο· κάθε φορά που συναντούνται, διαλέγουν ένα από τα μέλη τους να προεδρεύσει σε εκείνο το συμβούλιο. Περιοδικά ταξιδεύουν στον Παράδεισο για να συνεδριάσουν με τα Επτά Κύρια Πνεύματα.

17:1.3 Οι Επτά Ανώτατοι Διευθυντές λειτουργούν σαν διαχειριστικοί συντονιστές του μεγάλου σύμπαντος· θα μπορούσαμε να τους πούμε επιτροπή διευθυνόντων συμβούλων της μετα-Χαβονικής δημιουργίας. Δεν ασχολούνται με τις εσωτερικές υποθέσεις του Παραδείσου, και διευθύνουν τις περιορισμένες σφαίρες της Χαβονικής δραστηριότητας μέσα από τα Επτά Πνεύματα των Κυκλωμάτων. Αλλιώς υπάρχουν κάποια όρια στο πεδίο εποπτείας τους· ασχολούνται με την διεύθυνση πραγμάτων φυσικών, διανοητικών, και πνευματικών· τα βλέπουν όλα, τα αισθάνονται όλα, ακόμα και τα γνωρίζουν όλα, όσα συμβαίνουν στα επτά υπερσύνπαντα και την Χαβόνα.

17:1.4 Αυτοί οι Ανώτατοι Διευθυντές δεν δημιουργούν πολιτικές, ούτε τροποποιούν τις συμπαντικές διαδικασίες· ασχολούνται με την εκτέλεση των σχεδίων της θεότητας που διακηρύσσονται από τα Επτά Κύρια Πνεύματα. Ούτε ανακατεύονται με την διακυβέρνηση

των Αρχαίων των Ημερών στα υπερσύμπαντα ούτε με την κυριαρχία των Δημιουργών Υιών στα τοπικά σύμπαντα. Είναι τα συντονιστικά εκτελεστικά στελέχη των οποίων η λειτουργία είναι να διεξάγουν τις συνδυασμένες πολιτικές όλων των δεόντως αρμοδίων κυβερνητών του μεγάλου σύμπαντος.

17:1.5 Το κάθε ένα από αυτά τα στελέχη και από τις αρμοδιότητες της σφαίρας τους είναι αφιερωμένα στην επαρκή διαχείριση ενός και μόνο υπερσύμπαντος. Ο Ανώτατος Διευθυντής Αριθμός Ένα, που λειτουργεί στην σφαίρα αριθμός ένα, ασχολείται εξ ολοκλήρου με τις υποθέσεις του υπερσύμπαντος αριθμός ένα, το ίδιο και μέχρι τον Ανώτατο Διευθυντή Αριθμός Επτά, που εργάζεται από τον έβδομο Παραδείσιο δορυφόρο του Πνεύματος και αφιερώνει τις ενέργειές του στην διαχείριση του έβδομου υπερσύμπαντος. Το όνομα αυτής της έβδομης σφαίρας είναι Όρβοντον, επειδή οι Παραδείσιοι δορυφόροι του Πνεύματος έχουν τα ίδια ονόματα με τα συγγενή τους υπερσύμπαντα στην πραγματικότητα, τα υπερσύμπαντα έχουν πάρει τα ονόματά τους από αυτούς.

17:1.6 Στην εκτελεστική σφαίρα του έβδομου υπερσύμπαντος το προσωπικό που ασχολείται με την διευθέτηση των υποθέσεων του Όρβοντον φτάνει σε αριθμούς ασύλληπτους για τον ανθρώπινο νου και περιλαμβάνει πρακτικά κάθε τάξη ουράνιας νοημοσύνης. Όλες οι υπερσυμπαντικές υπηρεσίες αποστολής προσωπικότητας (εκτός από τα Πνεύματα Εμπνευσμένης Τριάδας και τους Προσαρμοστές Σκέψης) περνούν μέσα από αυτούς τους επτά εκτελεστικούς κόσμους, ατα συμπαντικά ταξίδια τους από και προς τον Παράδεισο, και εδώ συντηρούνται τα κεντρικά ληξιαρχεία για όλες τις προσωπικότητες που έχουν δημιουργηθεί από την Τρίτη Πηγή και Κέντρο που λειτουργούν στα υπερσύμπαντα. Το σύστημα υλικών, μοροντιανών, και πνευματικών αρχείων σε έναν από αυτούς τους εκτελεστικούς κόσμους του Πνεύματος, εκπλήσσει ακόμα και όντα της τάξης μας.

17:1.7 Οι άμεσοι υποτελείς των Ανώτατων Διευθυντών αποτελούνται κατά το μεγαλύτερο μέρος από τους τριαδικοποιημένους υιούς των προσωπικοτήτων του Παραδείσου και της Χαβόνα και των τριαδικοποιημένων απογόνων των δοξασμένων θνητών αποφοίτων της μακρόχρονης εκπαίδευσης του σχεδίου της ανόδου στον χωροχρόνο. Αυτοί οι τριαδικοποιημένοι υιοί είναι διορισμένοι για την υπηρεσία με τους Ανώτατους Διευθυντές, από τον αρχηγό του Ανώτατου Συμβουλίου του Παραδείσιου Σώματος της Οριστικότητας.

17:1.8 Κάθε Ανώτατος Διευθυντής έχει δύο συμβουλευτικά επιτροπές: Τα παιδιά του Άπειρου Πνεύματος στην έδρα κάθε υπερσύμπαντος επιλέγουν αντιπροσώπους από την τάξη τους για να υπηρετήσουν για μια χιλιετία στην προκαταρκτική συμβουλευτική επιτροπή του Ανώτατου Διευθυντή τους. Για όλα τα θέματα που επηρεάζουν τους ανερχόμενους θνητούς του χρόνου, υπάρχει μια δευτερεύουσα επιτροπή, που αποτελείται από θνητούς Παραδείσιους επίτευξης και από τους τριαδικοποιημένους υιούς των δοξασμένων θνητών αυτό το σώμα επιλέγεται από τα τελειοποιούμενα και ανερχόμενα όντα που κατοικούν περιοδικά στις έδρες των επτά υπερσυμπάντων. Όλοι οι άλλοι οι αρχηγοί των υποθέσεων διορίζονται από τους Ανώτατους Διευθυντές.

17:1.9 Από καιρό σε καιρό, γίνονται μεγάλα συμβούλια σε αυτούς τους Παραδείσιους δορυφόρους του Πνεύματος. Οι τριαδικοποιημένοι υιοί που έχουν διοριστεί σε αυτούς τους κόσμους, μαζί με τους ανερχόμενους που έχουν φτάσει στον Παράδεισο, συγκεντρώνονται με τις πνευματικές προσωπικότητες της Τρίτης Πηγής και Κέντρου στις επανενώσεις των αγώνων και των θριάμβων της σταδιοδρομίας της ανόδου. Σε τέτοιες αδερφικές μαζώσεις προεδρεύουν πάντα οι Ανώτατοι Διευθυντές.

17:1.10 Μια φορά κάθε Παραδείσια χιλιετία οι Επτά Ανώτατοι Διευθυντές αφήνουν τις θέσεις εξουσίας τους και πηγαίνουν στον Παράδεισο, όπου κάνουν το χιλιετές συμβούλιο συμπαντικού χαιρετισμού και ευχής προς τους νοήμονες οικοδεσπότες της δημιουργίας. Αυτή η γεμάτη γεγονότα εκδήλωση γίνεται με την άμεση παρουσία του Μάζεστον, του αρχηγού όλων των αντανakλαστικών πνευματικών ομάδων. Έτσι μπορούν να επικοινωνήσουν άμεσα με όλους τους συνεταίρους τους στο μεγάλο σύμπαν μέσα από την μοναδική λειτουργία της συμπαντικής αντανakλαστικότητας.

2. Ο ΜΑΖΕΣΤΟΝ—Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

17:2.1 Τα Αντανakλαστικά Πνεύματα είναι θεϊκής Τριαδικής καταγωγής. Υπάρχουν πενήντα από αυτά τα μοναδικά και κάπως μυστηριώδη όντα. Επτά από αυτές τις ασυνήθιστες προσωπικότητες δημιουργήθηκαν κάποια στιγμή, και κάθε τέτοιο δημιουργικό επεισόδιο επιτεύχθηκε από μια συνεργασία της Παραδείσιας Τριάδας με κάποιο από τα Επτά Κύρια Πνεύματα.

17:2.2 Αυτή η βαρυσήμαντη πράξη, που συνέβη την χαραυγή του χρόνου, αντιπροσωπεύει την αρχική προσπάθεια του Προσωπικότητων Ανώτατων Δημιουργών, που αντιπροσωπεύεται από τα Κύρια Πνεύματα, να λειτουργήσουν σαν συνδημιουργοί με την Παραδείσια Τριάδα. Αυτή η ένωση δημιουργικής δύναμης των Ανώτατων Δημιουργών με τα δημιουργικά δυναμικά της Τριάδας είναι η πραγματική πηγή της πραγματοποιησιμότητας του Υπέρτατου Όντος.. Έτσι, όταν ο κύκλος της αντανakλαστικής δημιουργίας έχει συμπληρώσει την πορεία του, όταν κάθε ένα από τα Επτά Κύρια Πνεύματα έχει βρει τον τέλειο δημιουργικό συγχρονισμό με την Παραδείσια Τριάδα, όταν το τεσσαρακοστό ένατο Αντανakλαστικό Πνεύμα έχει προσωποποιηθεί, τότε μια νέα τεράστιας σημασίας αντίδραση συνέβη στην Απόλυτη Θεότητα που μετέδωσε καινούρια προνόμια προσωπικότητα στο Υπέρτατο Ον και αποκορυφώθηκε με την προσωποποίηση του Μάζεστον, του αρχηγού της αντανakλαστικότητας και του Παραδείσιου κέντρου όλου του έργου των σαράντα- επτά Αντανakλαστικών Πνευμάτων και των συνεταίρων τους μέσα από το σύμπαν των συμπάντων.

17:2.3 Ο Μάζεστον είναι ένα αληθινό πρόσωπο, το προσωπικό και αλάθητο κέντρο των φαινομένων αντανakλαστικότητας σε όλα τα επτά υπερσύμπαντα του χώρου και του χρόνου. Διατηρεί το μόνιμο Παραδείσιο αρχηγείο του κοντά στο κέντρο όλων των πραγμάτων στο τόπο συνάντησης των Επτά Κύριων Πνευμάτων. Αυτός ασχολείται αποκλειστικά με τον συντονισμό και την συντήρηση της υπηρεσίας ανατακλαστικότητας στην απέραντη δημιουργίαˆ κατά τα άλλα δεν αναμιγνύεται στην διαχείριση των συμπαντικών υποθέσεων.

17:2.4 Ο Μάζεστον δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο των Παραδείσιων προσωπικότητων επειδή είναι η μόνη υπάρχουσα προσωπικότητα θεϊκότητας που δημιουργήθηκε από το Υπέρτατο Ον σε λειτουργική συνεργασία με την Απόλυτη Θεότητα. Είναι πρόσωπο, αλλά ασχολείται αποκλειστικά και φανερά με αυτήν την μια φάση της συμπαντικής οικονομίαςˆ τώρα δεν λειτουργεί με καμία προσωπική δυνατότητα σχετιζόμενος με άλλες (μη αντανakλαστικές) τάξεις συμπαντικών προσωπικότητων.

17:2.5 Η δημιουργία του Μάζεστον σηματοδότησε την πρώτη υπέρτατη δημιουργική πράξη του Υπέρτατου Όντος. Αυτή η θέληση για δράση ήταν εκούσια του Υπέρτατου Όντος, αλλά η τεράστια αντίδραση της Απόλυτης Θεότητας δεν ήταν προβλέψιμη. Ποτέ ξανά στην αιώνια παρουσία της Χαβόνα δεν είχε το σύμπαν ξαναδεί μια τόσο τρομακτική

πραγματοποίηση μιας τέτοιας γιγαντιαίας και απέραντης ευθυγράμμισης δύναμης και συντονισμού λειτουργικών πνευματικών δραστηριοτήτων. Η ανταπόκριση της Θεότητας στις δημιουργικές θελήσεις του Ανώτατου Όντος και των συνεταίρων του ήταν πολύ ισχυρότερη από ότι σκόπευαν και υπερέβη κατά πολύ αυτά που είχαν προβλέψει.

17:2.6 Στεκόμαστε με δέος για την πιθανότητα του τι μπορεί να αντικρύσουν οι μέλλουσες εποχές στα πεδία θεϊκοποίησης ή ακόμα και σε απρόσμενες και αφάνταστες υπάρξεις που θα κατέχουν ανυπολόγιστες δυνάμεις εκτεταμένου συμπαντικού συντονισμού, μέχρι ποιο σημείο μπορούν το Υπέρτατο και το Έσχατο να αποκτήσουν καινούρια επίπεδα θεϊκότητας και να ανέλθουν σε νέες σφαίρες προσωπικής λειτουργίας. Φαίνεται πως δεν υπάρχει όριο στο δυναμικό ανταπόκρισης της Απόλυτης Θεότητας σε μια τέτοια ενοποίηση σχέσεων ανάμεσα στην εμπειρική Θεότητα και την υπαρξιακή Παραδείσια Τριάδα.

3. ΤΑ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

17:3.1 Τα σαράντα εννιά Αντανεκλαστικά Πνεύματα είναι Τριαδικής προέλευσης, αλλά το κάθε ένα από τα επτά δημιουργικά επεισόδια που ήταν επακόλουθα της εμφάνισής τους παρήγαγε ένα τύπο ύπαρξης που μοιάζει στην φύση τα χαρακτηριστικά του προγονικού Κύριου Πνεύματος. Έτσι, με ποικίλους τρόπους αντανεκλούν τις φύσεις και τους χαρακτήρες των επτά πιθανών συνδυασμών του συνεταιρισμού των χαρακτηριστικών της θεϊκότητας του Συμπαντικού Πατέρα, του Αιώνιου Υιού, και του Άπειρου Πνεύματος. Γι αυτό το λόγο είναι αναγκαίο να υπάρχουν επτά από αυτά τα Αντανεκλαστικά Πνεύματα στην έδρα κάθε υπερσύμπαντος. Χρειάζεται ένα από κάθε έναν από τους επτά τύπους για να πετύχει την τέλεια αντανάκλαση όλων των φάσεων κάθε πιθανής εκδήλωσης των τριών Παραδείσιων Θεοτήτων καθώς τέτοια φαινόμενα μπορεί να συμβούν σε οποιοδήποτε τμήμα από τα επτά υπερσύμπαντα. Ένα από κάθε τύπο έχει διοριστεί σε ανάλογη υπηρεσία σε κάθε ένα από τα υπερσύμπαντα. Αυτές οι ομάδες των επτά ανόμοιων Αντανεκλαστικών Πνευμάτων διατηρούν αρχηγεία στις πρωτεύουσες των υπερσυμπάντων στην αντανεκλαστική εστία κάθε σφαίρας, και αυτό δεν είναι ταυτόσημο με το σημείο πνευματικής πολικότητας.

17:3.2 Τα Αντανεκλαστικά Πνεύματα έχουν ονόματα, αλλά αυτές οι ονομασίες δεν αποκαλύπτονται στους κόσμους του χώρου. Ανήκουν στην φύση και στον χαρακτήρα αυτών των υπάρξεων και είναι μέρος ενός από τα επτά συμπαντικά μυστήρια των μυστικών σφαιρών του Παραδείσου.

17:3.3 Η ιδιότητα της αντανεκλαστικότητας, το φαινόμενο των νοητικών επιπέδων του Συνδεδεμένου Δράστη, του Υπέρτατου Όντος, και των Κυρίων Πνευμάτων, μπορεί να μεταδοθεί σε όλα τα όντα που ασχολούνται με το έργο αυτού του τεράστιου σχήματος συμπαντικής νοημοσύνης. Και εδώ ευρίσκεται ένα μεγάλο μυστήριο: Ούτε τα Κύρια Πνεύματα, ούτε οι Παραδείσιες Θεότητες, ατομικά ή συλλογικά, δεν περιλαμβάνουν αυτές τις δυνάμεις της συντονισμένης συμπαντικής αντανεκλαστικότητας με τον τρόπο που εκδηλώνονται σε αυτές τις σαράντα εννιά προσωπικότητες του Μάζεστον, αν και είναι οι δημιουργοί όλων αυτών των θαυμαστών χαρισματικών υπάρξεων. Η Θεϊκή κληρονομικότητα μερικές φορές περιλαμβάνει στα πλάσματά της κάποιες ιδιότητες που δεν διακρίνουν τον Δημιουργό.

17:3.4 Το προσωπικό της υπηρεσίας της αντανεκλαστικότητας, με την εξαίρεση του Μάζεστον και των Αντανεκλαστικών Πνευμάτων, είναι όλα τα πλάσματα του Άπειρου Πνεύματος και των άμεσων συνεταίρων του και των υποτελών του. Τα Αντανεκλαστικά Πνεύματα κάθε

υπερσύμπαντος είναι οι δημιουργοί των Αντανακλαστικών Βοηθητικών Απεικονίσεων, των προσωπικών τους φωνών στους περίγυρους των Αρχαίων των Ημερών.

17:3.5 Τα Αντανακλαστικά Πνεύματα δεν είναι μόνο μεταδότες· είναι και συγκρατητικές προσωπικότητες. Οι απόγονοί τους, τα σεκοναφίμ, είναι επίσης συγκρατητικές ή αρχειακές προσωπικότητες. Όλα όσα έχουν πραγματική πνευματική αξία καταγράφονται σε αντίγραφα, και κάποια εντύπωση διατηρείται στον προσωπικό εξοπλισμό κάποιου μέλους κάποιας από τις πολυάριθμες τάξεις σεκοραφικών προσωπικοτήτων που ανήκουν στο τεράστιο προσωπικό των Αντανακλαστικών Πνευμάτων.

17:3.6 Τα τυπικά αρχεία των συμπτάντων περνούν από και δια μέσου των αγγελικών καταγραφέων, αλλά τα αληθινά πνευματικά αρχεία συγκεντρώνονται από την αντανακλαστικότητα και διατηρούνται στις διάνοιες των κατάλληλων προσωπικοτήτων που ανήκουν στην οικογένεια του Άπειρου Πνεύματος. Αυτά είναι τα ζωντανά αρχεία σε αντίθεση με τα τυπικά και νεκρά αρχεία του σύμπαντος, και διατηρούνται άψογα στις ζωντανές διάνοιες των καταγραφόντων προσωπικοτήτων του Άπειρου Πνεύματος.

17:3.7 Η οργάνωση αντανακλαστικότητας είναι επίσης και μηχανισμός συσσώρευσης νέων και διάδοσης διαταγμάτων σε όλη την δημιουργία. Ευρίσκεται σε συνεχή λειτουργία σε αντίθεση με την περιοδική λειτουργία των διαφόρων μεταδοτικών υπηρεσιών.

17:3.8 Οτιδήποτε σπουδαίο υπάρχει στην έδρα ενός τοπικού σύμπαντος εκ φύσεως αντανακλάται στην πρωτεύουσα του υπερσύμπαντός του. Και αντίστροφα, οτιδήποτε σημαντικής τοπικής συμπαντικής αξίας αντανακλάται προς τα έξω προς τις πρωτεύουσες του τοπικού σύμπαντος από την έδρα του υπερσύμπαντός τους. Η υπηρεσία αντανακλαστικότητας από τα σύμπαντα του χρόνου προς τα υπερσύμπαντα φαίνεται να είναι αυτόματη και αυτοδύναμη, αλλά δεν είναι. Είναι ολόκληρη πολύ προσωπική και νοήμων· η ακρίβειά της προέρχεται από την τελειότητα της συνεργασίας της προσωπικότητας και έτσι δεν μπορεί να αποδοθεί στην απρόσωπη παρουσία-εκτέλεση των Απόλυτων.

17:3.9 Ενώ οι Προσαρμοστές Σκέψης δεν συμμετέχουν στην λειτουργία του συστήματος συμπαντικής αντανακλαστικότητας, έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι όλα τα κομμάτια του Πατέρα γνωρίζουν πλήρως αυτές τις συναλλαγές και είναι ικανά να επωφελούνται από το περιεχόμενό τους.

17:3.10 Κατά την διάρκεια αυτής της συμπαντικής εποχής η διαστημική κλίμακα της υπηρεσίας εξτρα-Παραδείσιας αντανακλαστικότητας φαίνεται να περιορίζεται από την περιφέρεια των επτά υπερσυμπάντων. Κατά τα άλλα, η λειτουργία αυτής της υπηρεσίας φαίνεται ότι είναι ανεξάρτητη από το χρόνο και το χώρο. Φαίνεται να είναι ανεξάρτητη από όλα τα γνωστά υποαπόλυτα συμπαντικά κυκλώματα.

17:3.11 Στην έδρα κάθε υπερσύμπαντος ο αντανακλαστικός οργανισμός ενεργεί σαν απομονωμένη μονάδα· αλλά σε κάποιες ιδιαίτερες περιστάσεις, κάτω από την καθοδήγηση του Μάζεστον, και τα επτά μπορεί και ενεργούν σε συμπαντική ενότητα, όπως στο γεγονός της επετείου της εγκατάστασης ενός ολόκληρου τοπικού σύμπαντος στο φως και στην ζωή και όταν γίνονται οι χιλιετείς χαιρετισμοί των Επτά Ανώτατων Διευθυντών.

4. ΟΙ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΙΚΕΣ ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ

17:4.1 Οι σαράντα-εννιά Αντανακλαστικές Βοηθητικές Απεικονίσεις δημιουργήθηκαν από τα Αντανακλαστικά Πνεύματα, και υπάρχουν ακριβώς επτά Βοηθητικές στην έδρα του κάθε

υπερσύμπαντος. Η πρώτη δημιουργική πράξη των Αντανακλαστικών Πνευμάτων της Ουβέρσα ήταν η δημιουργία των Βοηθητικών του Απεικονίσεων, κάθε Αντανακλαστικό Πνεύμα δημιουργεί την δική του Βοηθητική Απεικόνιση. Οι Βοηθητικές Απεικονίσεις είναι, σε κάποιες ιδιότητες και χαρακτηριστικά, τέλεια αντίγραφα των Αντανακλαστικών Μητρικών Πνευμάτων¹ είναι πραγματικά αντίγραφα εκτός από την ιδιότητα της αντανακλαστικότητας. Είναι αληθινές απεικονίσεις και λειτουργούν συνεχώς σαν κανάλι επικοινωνίας ανάμεσα στα Αντανακλαστικά Πνεύματα και στις υπερσυμπαντικές αρχές. Οι Βοηθητικές Απεικονίσεις δεν είναι μόνο βοηθοί² είναι πραγματικές αναπαραστάσεις των αντίστοιχων προγονικών τους Πνευμάτων³ είναι απεικονίσεις, και είναι αυτό που δηλώνει το όνομά τους.

17:4.2 Τα ίδια τα Αντανακλαστικά Πνεύματα είναι πραγματικές προσωπικότητες αλλά μια τέτοια τάξη που δεν είναι δυνατόν να γίνει κατανοητή από τα υλικά όντα. Ακόμα και στην σφαίρα μιας υπερσυμπαντικής έδρας χρειάζονται την βοήθεια των Βοηθητικών Απεικονίσεων σε όλες τις προσωπικές τους επαφές με τους Αρχαίους των Ημερών και τους συνεταίρους τους. Στις επαφές ανάμεσα στις Βοηθητικές Απεικονίσεις και στους Αρχαίους των Ημερών, μερικές φορές μια Βοηθητική Απεικόνιση λειτουργεί με ικανοποιητικό τρόπο, ενώ άλλες φορές χρειάζονται δύο, τρεις, τέσσερις, ή ακόμα και όλες οι επτά για την πλήρη και σωστή παρουσίαση της επικοινωνίας που τους έχει ανατεθεί να μεταδώσουν. Με τον ίδιο τρόπο, τα μηνύματα των Βοηθητικών Απεικονίσεων λαμβάνονται είτε από έναν, δύο, ή και τους τρεις Αρχαίους των Ημερών, όσο χρειάζεται το περιεχόμενο της επικοινωνίας.

17:4.3 Οι Βοηθητικές Απεικονίσεις υπηρετούν για πάντα στο πλευρό των προγονικών τους Πνευμάτων, και έχουν στην διάθεσή τους μιαν απίστευτη στρατιά από βοηθούς σεκοναφίμ. Οι Βοηθητικές Απεικονίσεις δεν λειτουργούν άμεσα σε σύνδεση με τους εκπαιδευόμενους κόσμους των ανερχόμενων θνητών. Συνδέονται στενά με την νοήμονα υπηρεσία του συμπαντικού σχήματος της πορείας των θνητών, αλλά δεν θα έρθετε προσωπικά σε επαφή μαζί τους όταν φοιτάτε στα σχολεία της Ουβέρσα επειδή αυτές οι φαινομενικά προσωπικές υπάρξεις στερούνται θέλησης⁴ δεν ασκούν την δύναμη της επιλογής. Είναι πραγματικές απεικονίσεις, εντελώς αντανακλαστικές της προσωπικότητας και του νου του προγονικού τους ατομικού Πνεύματος. Σαν τάξη, οι ανερχόμενοι θνητοί δεν έρχονται σε ιδιωτική επαφή με την αντανακλαστικότητα. Πάντα κάποιο ον αντανακλαστικής φύσης θα μεσολαβήσει ανάμεσα σε σας και στην πραγματική λειτουργία της υπηρεσίας.

5. ΤΑ ΕΠΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΚΛΩΜΑΤΩΝ

17:5.1 Τα Επτά Πνεύματα των Κυκλωμάτων της Χαβόνα είναι η συλλογική απρόσωπη αναπαραστάση του Άπειρου Πνεύματος και των Επτά Κύριων Πνευμάτων στα επτά κυκλώματα του κεντρικού σύμπαντος. Είναι οι υπηρέτες των Κύριων Πνευμάτων των οποίων είναι συλλογικοί απόγονοι. Τα Κύρια Πνεύματα παρέχουν μια ξεχωριστή και διαφοροποιημένη ατομικότητα στα επτά υπερσύμπαντα. Μέσα από αυτά τα ενιαία Πνεύματα των Κυκλωμάτων της Χαβόνα μπορούν να παρέχουν μια ενοποιημένη, ομοιόμορφη, και συντονισμένη εποπτεία για το κεντρικό σύμπαν.

17:5.2 Το κάθε ένα από τα Επτά Πνεύματα των Κυκλωμάτων περιορίζεται στην διείσδυση ενός και μόνο κυκλώματος της Χαβόνα. Δεν ασχολούνται άμεσα με τα βασίλεια των Αρχαίων των Ημερών, των κυβερνητών των ατομικών κόσμων της Χαβόνα. Αλλά σχετίζονται με τους Επτά Ανώτατους Διευθυντές, και συγχρονίζονται με την κεντρική συμπαντική παρουσία του Ύψιστου Όντος. Το έργο τους περιορίζεται εξ ολοκλήρου στην Χαβόνα.

17:5.3 Αυτά τα Πνεύματα των Κυκλωμάτων έρχονται σε επαφή με εκείνους που ταξιδεύουν στην Χαβόνα δια μέσου των προσωπικών τους απογόνων, των τριτοβάθμιων σουπερναφίμ. Ενώ τα Πνεύματα των κυκλωμάτων συνυπάρχουν με τα Επτά Κύρια Πνεύματα, η λειτουργία τους στην δημιουργία των τριτοβάθμιων σουπερναφίμ δεν είχε σπουδαία σημασία μέχρι που οι πρώτοι προσκυνητές έφτασαν στο εξωτερικό κύκλωμα της Χαβόνα, τις μέρες του Γκραντφάντα.

17:5.4 Καθώς προχωρείτε από κύκλωμα σε κύκλωμα στην Χαβόνα, θα μάθετε για τα Πνεύματα των Κυκλωμάτων, αλλά δεν θα μπορέσετε να έχετε προσωπική επικοινωνία με αυτά, παρόλο που μπορεί να απολαύσετε προσωπικά, και να αναγνωρίσετε την απρόσωπη παρουσία της πνευματικής τους επιρροής.

17:5.5 Τα Πνεύματα των Κυκλωμάτων συγγενεύουν με τους αυτόχθονες κατοίκους της Χαβόνα, τόσο όσο οι Προσαρμοστές Σκέψης συγγενεύουν με τα θνητά πλάσματα που κατοικούν στους κόσμους των εξελισσόμενων συμπάντων. Σαν τους Προσαρμοστές Σκέψης, τα Πνεύματα των Κυκλωμάτων είναι απρόσωπα, και συναναστρέφονται με τις τέλειες νοημοσύνες των όντων της Χαβόνα, τόσο όσο τα απρόσωπα πνεύματα του Συμπαντικού Πατέρα κατοικούν στις διάνοιες των θνητών. Αλλά τα Πνεύματα των Κυκλωμάτων ποτέ δεν γίνονται μόνιμο μέρος των προσωπικοτήτων της Χαβόνα.

6. ΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ.

17:6.1 Πολλά από αυτά που αφορούν την φύση και την λειτουργία των Δημιουργικών Πνευμάτων του τοπικού Σύμπαντος κανονικά ανήκουν στην ιστορία της σχέσης τους με τους Δημιουργούς Υιούς στην οργάνωση και την διαχείριση των τοπικών δημιουργιών· αλλά υπάρχουν πολλά χαρακτηριστικά των εμπειριών του προ-τοπικού σύμπαντος αυτών των θαυμαστών υπάρξεων που μπορεί να εξιστορηθούν σαν τμήμα αυτής της συζήτησης για τα επτά Ανώτατες Πνευματικές ομάδες.

17:6.2 Γνωρίζουμε έξι φάσεις από την σταδιοδρομία μιας Μητέρας_Πνεύμα του τοπικού σύμπαντος, και σκεφτόμαστε πολύ πάνω στην πιθανότητα ενός έβδομου στάδιου δραστηριότητας. Αυτά τα διαφορετικά στάδια είναι ύπαρξης είναι:

17:6.31. *Η αρχική Παραδείσια Διαφοροποίηση.* Όταν ένας Δημιουργός Υιός ενσαρκώνεται με την συνεταιρική δράση του Συμπαντικού Πατέρα και του Αιώνιου Υιού, τότε συγχρόνως στο πρόσωπο του Άπειρου Πνεύματος συμβαίνει αυτό που είναι γνωστό σαν «η υπέρτατη αντίδραση της συμπλήρωσης». Δεν καταλαβαίνουμε την φύση αυτής της αντίδρασης, αλλά καταλαβαίνουμε ότι προσδιορίζει μια έμφυτη τροποποίηση των προσωποποιήσιμων πιθανοτήτων που περιλαμβάνονται μέσα στο δημιουργικό δυναμικό του Συνδεδεμένου Δημιουργού. Η γέννηση ενός ισότιμου Δημιουργού Υιού σηματοδοτεί μέσα στο πρόσωπο του Άπειρου Πνεύματος την γέννηση του δυναμικού της μελλοντικής τοπικής συμπαντικής συντροφού αυτού του Παραδείσιου Υιού. Δεν γνωρίζουμε την νέα αυτή ταυτότητα της οντότητας, αλλά ξέρουμε ότι αυτό το γεγονός καταλαμβάνει κάποιο χώρο στα Παραδείσια αρχεία της σταδιοδρομίας ενός τέτοιου Δημιουργού Υιού.

17:6.42. *Η προκαταρκτική Εκπαίδευση για την Δημιουργία.* Κατά την διάρκεια της μακρόχρονης περιόδου προκαταρκτικής εκπαίδευσης ενός Υιού Μιχαήλ για την οργάνωση και διαχείριση των συμπάντων, η μελλοντική του σύντροφος υπόκειται περαιτέρω ανάπτυξη της οντότητάς της και συνειδητοποιεί ομαδικά το πεπρωμένο. Δεν γνωρίζουμε, αλλά υποψιαζόμαστε ότι μια τέτοια ομαδικά-συνειδητή οντότητα γίνεται γνώστης του χώρου και

αρχίζει την προκαταρκτική εκπαίδευση την απαιτούμενη για την απόκτηση πνευματικής ικανότητας στην μελλοντική της συνεργασία με τον συμπληρωματικό της Μιχαήλ στην δημιουργία του σύμπαντος και στην διαχείρισή του.

17:6.53. *Το Στάδιο της Φυσικής Δημιουργίας.* Από την στιγμή που αναθέτεται η ευθύνη της δημιουργίας σε έναν Υιό Μιχαήλ από τον Αιώνιο Υιό, το Κύριο Πνεύμα που διευθύνει το υπερσύμπαν για το οποίο προορίζεται αυτός ο νέος Δημιουργός Υιός, δίνει έκφραση στην «προσευχή της αναγνώρισης» με την παρουσία του Άπειρου Πνεύματος και για πρώτη φορά η οντότητα του επακόλουθου Δημιουργού Πνεύματος εμφανίζεται διαφοροποιημένη από το πρόσωπο του Άπειρου Πνεύματος. Και έπειτα κατευθείαν προς το πρόσωπο του αιτούντος Κυρίου Πνεύματος, αυτή η οντότητα χάνεται αμέσως από την αναγνώρισή μας, και γίνεται προφανώς μέρος του προσώπου αυτού του Κυρίου Πνεύματος.

17:6.6 *Το καινούριο Δημιουργικό Πνεύμα παραμένει με το Κύριο Πνεύμα έως την στιγμή που της αναχώρησης αυτού του Δημιουργού Υιού για την περιπέτειά του στον διάστημα.* και τότε το Κύριο Πνεύμα αναθέτει στην νέα σύντροφο Πνεύμα την βοήθεια προς τον Δημιουργό Υιό, και την ίδια στιγμή της αναθέτει την ευθύνη της αιώνιας πίστης και αφοσίωσης. Και τότε συμβαίνει ένα από τα πιο συγκινητικά επεισόδια που έχουν συμβεί ποτέ στον Παράδεισο. Ο Συμπαντικός Πατέρας αναγνωρίζει επίσημα την αιώνια ένωση του Δημιουργού Υιού και του Δημιουργικού Πνεύματος και επικυρώνει την απονομή κάποιων συνδετικών δυνάμεων διοίκησης από το Κύριο Πνεύμα της υπερσυμπαντικής δικαιοδοσίας. Ο ενωμένος με τον Πατέρα Δημιουργός Υιός και το Δημιουργικό Πνεύμα τότε προχωρούν για την περιπέτειά τους στην δημιουργία του σύμπαντος. Και εργάζονται μαζί σε αυτόν τον τύπο συνεταιρισμού όλη την μακροχρόνια και κοπιαστική περίοδο της υλικής οργάνωσης του σύμπαντός τους.

17:6.74. *Η Περίοδος της Δημιουργίας της Ζωής.* Μετά την κήρυξη της πρόθεσης να δημιουργηθεί ζωή από τον Δημιουργό Υιό, επακολουθούν στον Παράδεισο οι «τελετές ενσάρκωσης» στις οποίες συμμετέχουν τα Επτά Κύρια Πνεύματα και επιβλέπονται προσωπικά από το εποπτικό Κύριο Πνεύμα. Αυτή είναι μια προσφορά της Παραδείσιας Θεότητας στην ατομικότητα της συντρόφου Πνεύμα του Δημιουργού Υιού και φανερώνεται στο σύμπαν με το φαινόμενο της «πρωταρχικής έκρηξης» στο πρόσωπο του Άπειρου Πνεύματος. Συγχρόνως με αυτό το φαινόμενο στον Παράδεισο, η μέχρι τώρα απρόσωπη σύντροφο Πνεύμα του Δημιουργού Υιού γίνεται, με όλους τους πρακτικούς σκοπούς και προθέσεις, ένα πρόσωπο καλής πίστης. Από τώρα και στο εξής και για πάντα, αυτό το ίδιο Μητέρα Πνεύμα θα θεωρείται πρόσωπο και θα κρατά προσωπικές σχέσεις με όλες τις στρατιές των προσωπικοτήτων στην επακόλουθη δημιουργία της ζωής.

17:6.85. *Οι μεταεπιφοιτηκές Εποχές.* Μια άλλη μεγάλη αλλαγή συμβαίνει στην σταδιοδρομία ενός Δημιουργικού Πνεύματος όταν ο Δημιουργός Υιός επιστρέφει στην έδρα του σύμπαντος μετά την συμπλήρωση της έβδομης επιφοίτησής του και μετά την επίτευξη της πλήρους κυριαρχίας του στο σύμπαν. Σε αυτήν την περίπτωση, ενώπιον των συγκεντρωμένων διαχειριστών του σύμπαντος, ο θριαμβευτής Δημιουργός Υιός υψώνει το Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα σαν συγκυρίαρχο και αναγνωρίζει την σύντροφο Πνεύμα σαν ισότιμό του.

17:6.96. *Οι Εποχές του Φωτός και της Ζωής.* Με την ίδρυση της εποχής του φωτός και της ζωής η συγκυριαρχία του τοπικού σύμπαντος εισέρχεται στην έκτη φάση της σταδιοδρομίας του Δημιουργικού Πνεύματος. Αλλά δεν επιτρέπεται να περιγράψουμε την φύση αυτής της

θαυμάσιας εμπειρίας. Τέτοια πράγματα ανήκουν σε ένα μελλοντικό στάδιο της εξέλιξης στο Νέβαδον.

17:6.107. *Η Άγνωστη Σταδιοδρομία.* Γνωρίζουμε αυτές τις έξι φάσεις της σταδιοδρομίας ενός Πνεύμα-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος. Είναι αναπόφευκτο να ρωτήσουμε: Υπάρχει έβδομη σταδιοδρομία; Γνωρίζουμε ότι, όταν οι τελειόφοιτοι κατορθώσουν αυτό που φαίνεται ότι είναι ο τελικός προορισμός τους στην θνητή άνοδο, τότε καταγράφονται σαν να μπήκαν στην σταδιοδρομία των πνευμάτων έκτου σταδίου. Εικάζουμε ότι τους τελειόφοιτους τους περιμένει άλλη μια άγνωστη σταδιοδρομία στην επιχείρηση του σύμπαντος. Θα μπορούσαμε λοιπόν να περιμένουμε ότι με τον ίδιο τρόπο τα Συμπαντικά Πνεύματα Μητέρες μπορεί να έχουν μπροστά τους κάποια άγνωστη σε μας σταδιοδρομία που θα αποτελέσει την έβδομη φάση προσωπικής εμπειρίας τους στην υπηρεσία του σύμπαντος και στην πιστή συνεργασία με την τάξη των Δημιουργών Μιχαήλ.

7. ΤΑ ΝΟΗΜΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΥΠΑΣΠΙΣΤΕΣ.

17:7.1 Αυτά τα πνεύματα υπασπιστές είναι η επτάπτυχη νοητική επιφοίτηση ενός Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος στα ζωντανά πλάσματα της συνδεδεμένης δημιουργίας ενός Δημιουργού Υιού και ενός Δημιουργικού Πνεύματος. Αυτή η επιφοίτηση γίνεται δυνατή την στιγμή της ανύψωσης του Πνεύματος στην κατάσταση του προνομίου της προσωπικότητας. Η ιστορία της φύσης και της λειτουργίας των επτά υπασπιστικών νοητικών πνευμάτων ανήκει περισσότερο στην ιστορία του τοπικού σας σύμπαντος του Νέβαδον.

8. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

17:8.1 Οι επτά ομάδες Ανώτατων Πνευμάτων αποτελούν τον πυρήνα της λειτουργικής οικογένειας της Τρίτης Πηγής και Κέντρου και σαν Άπειρο Πνεύμα και σαν Συνδεδεμένο Δράστη. Ο τομέας των Ανώτατων Πνευμάτων εκτείνεται από την παρουσία της Τριάδας στον Παράδεισο μέχρι την λειτουργία του νου της εξελισσόμενης τάξης των θνητών στους πλανήτες του διαστήματος. Έτσι ενοποιούν τα κατερχόμενα διαχειριστικά επίπεδα και συντονίζουν τις πολλαπλές λειτουργίες του προσωπικού από εκεί. Είτε υπάρχει μια ομάδα Αντανακλαστικών Πνευμάτων σε σύνδεση με τους Αρχαίους των Ημερών, ένα Δημιουργικό Πνεύμα που λειτουργεί σε συμφωνία με έναν Υιό Μιχαήλ, είτε τα Επτά Κύρια Πνεύματα που εσωκυκλώνονται γύρω από την Παραδείσια Τριάδα, η δραστηριότητα των Ανώτατων Πνευμάτων συναντάται παντού στο κεντρικό, τα υπερ- και τα τοπικά σύμπαντα. Λειτουργούν με παρόμοιο τρόπο με τις προσωπικότητες της Τριάδας της τάξης των «Ημερών» και με τις Παραδείσιες προσωπικότητες της τάξης των «Υιών».

17:8.2 Μαζί με το Άπειρο Μητέρα Πνεύμα, οι ομάδες των Ανώτατων Πνευμάτων είναι οι άμεσοι δημιουργοί της τεράστιας οικογένειας πλασμάτων της Τρίτης Πηγής και Κέντρου. Όλες οι τάξεις των βοηθητικών πνευμάτων ξεπηδούν από αυτόν τον συνδυασμό. Τα πρωταρχικά σουπερναφίμ κατάγονται από το Άπειρο Πνεύμα· οι δευτεροβάθμιες υπάρξεις αυτής της τάξης δημιουργούνται από Κύρια Πνεύματα· τα τριτοβάθμια σουπερναφίμ από τα Επτά Πνεύματα των Κυκλωμάτων. Τα Αντανακλαστικά Πνεύματα, συλλογικά, είναι οι μητρικοί κατασκευαστές μιας θαυμάσιας τάξης αγγελικών πλασμάτων, των ισχυρών σεκοναφίμ των υπηρεσιών του υπερσύμπαντος. Ένα δημιουργικό Πνεύμα είναι η μητέρα των αγγελικών ταγμάτων μιας τοπικής δημιουργίας· τέτοιοι σεραφικοί βοηθοί είναι αυθεντικοί σε κάθε τοπικό σύμπαν, αν και φέρονται σύμφωνα με τα πρότυπα του κεντρικού σύμπαντος. Όλοι αυτοί οι δημιουργοί των βοηθητικών πνευμάτων βοηθούνται μόνο έμμεσα

από την κεντρική θέση του Άπειρου Πνεύματος, της αυθεντικής και αιώνιας μητέρας όλων των αγγελικών βοηθών.

17:8.3 Οι επτά ομάδες Ανώτατων Πνευμάτων είναι οι συντονιστές της κατοικημένης δημιουργίας. Ο συνεταιρισμός των ηγετικών τους κεφαλών, των Επτά Κύριων Πνευμάτων, φαίνεται ότι συντονίζει τις μεγαλειώδεις δραστηριότητες του Θεού του Επτάπτυχου:

17:8.41. Συλλογικά τα Κύρια Πνεύματα σχεδόν ισοδυναμούν με το επίπεδο θεϊκότητας της Τριάδας των Παραδείσιων Θεοτήτων.

17:8.52. Ατομικά εξαντλούν τις πρωταρχικές σχετικές δυνατότητες της τριαδικής Θεότητας.

17:8.63. Σαν διαφοροποιημένοι αντιπρόσωποι του Συνδεδεμένου Δράστη είναι το αποθεματικό της κυριαρχίας πνευματικής και νοητικής δύναμης του Ύψιστου Όντος που δεν ασκεί ακόμα προσωπικά.

17:8.74. Μέσα από τα Αντανακλαστικά Πνεύματα συγχρονίζουν τις υπερσυμπαντικές κυβερνήσεις των Αρχαίων των Ημερών με τον Μάζεστον, το Παραδείσιο κέντρο της συμπαντικής αντανακλαστικότητας.

17:8.85. Με την συμμετοχή τους στην ατομικοποίηση των Θεϊκών βοηθών του τοπικού σύμπαντος, τα Κύρια Πνεύματα συνεισφέρουν στο τελευταίο επίπεδο του Θεού του Επτάπτυχου, την ένωση του Δημιουργού Υιού-Δημιουργού Πνεύματος των τοπικών συμπάντων.

17:8.9 Η έμφυτη λειτουργική ενότητα του Συνδεδεμένου Δράστη, περιλαμβάνεται στα εξελισσόμενα σύμπαντα στα Επτά Κύρια Πνεύματα, τις πρωταρχικές του προσωπικότητες. Αλλά στα τελειοποιημένα υπερσύμπαντα του μέλλοντος αυτή η ενότητα αναμφίβολα θα είναι αναπόσπαστη από την εμπειρική κυριαρχία του Ύψιστου.

17:8.10 [Από έναν Θεϊκό Σύμβουλο της Ουβέρσα]

ΕΓΓΡΑΦΟ 18

ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΤΑΤΗΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

18:0.1 Οι προσωπικότητες της Υπέρτατης Τριάδας δημιουργήθηκαν όλες για συγκεκριμένο σκοπό. Σχεδιάστηκαν από την Αγία Τριάδα για την εκπλήρωση ορισμένων συγκεκριμένων καθηκόντων και είναι εκείνες ακριβώς που χρειάζονται για να υπηρετήσουν με τέλεια τεχνική και αφοσίωση ως το τέλος. Υπάρχουν επτά κατηγορίες Προσωπικοτήτων της Υπέρτατης Τριάδας:

18:0.21. Τα Τριαδικά Απόκρυφα του Υπέρτατου.

18:0.32. Οι Αιώνιοι των Ημερών.

18:0.43. Οι Αρχαίοι των Ημερών.

18:0.54. Οι Τέλαιοι των Ημερών.

18:0.65. Οι Πρόσφατοι των Ημερών.

18:0.76. Οι Ενοποιημένοι των Ημερών.

18:0.87. Οι Πιστοί των Ημερών.

18:0.9 Οι υπάρξεις αυτές της διοικητικής τελειότητας είναι καθορισμένες και ολοκληρωμένες ως προς τον αριθμό. Η δημιουργία τους αποτελεί παρελθόν. Δεν δημιουργούνται άλλοι από το είδος τους, πλέον.

18:0.10 Σ' ολόκληρο το μέγα σύμπαν οι Προσωπικότητες αυτές της Υπέρτατης Τριάδας αντιπροσωπεύουν την διοικητική τακτική της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Αντιπροσωπεύουν τη δικαιοσύνη και *είναι* οι εκτελεστικοί κριτές της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Σχηματίζουν μία αλληλοσυσχετιζόμενη γραμμή διοικητικής τελειότητας η οποία εκτείνεται από τους Παραδείσιους κόσμους του Πατέρα μέχρι τους αρχηγικούς κόσμους των τοπικών συμπάντων και τις πρωτεύουσες των αστερισμών που τα αποτελούν.

18:0.11 Όλες οι υπάρξεις των οποίων η προέλευση βρίσκεται στην Αγία Τριάδα δημιουργήθηκαν με Παραδείσια τελειότητα σε όλα τα χαρακτηριστικά τους. Μόνον εμπειρία προστίθεται στα εφόδιά τους για την συμπαντική τους υπηρεσία. Δεν υπάρχει ποτέ περίπτωση σφάλματος, ή κίνδυνος εξέγερσης με τις υπάρξεις οι οποίες προέρχονται από την Αγία Τριάδα. Έχουν θεία υπόσταση και ουδέποτε ξέφυγαν από τη θεία και τέλεια ατραπό της κατεύθυνσης της προσωπικότητας.

1. ΤΑ ΤΡΙΑΔΙΚΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΤΟΥ ΥΠΕΡΤΑΤΟΥ

18:1.1 Υπάρχουν επτά κόσμοι στο εσώτατο κύκλωμα των δορυφόρων του Παραδείσου και σε καθένα από τους ανώτερους αυτούς κόσμους προίσταται ένα σώμα αποτελούμενο από δέκα Τριαδικά Απόκρυφα του Υπέρτατου. Δεν είναι δημιουργοί, είναι όμως υπέρτατοι και ύπατοι διαχειριστές. Στο σώμα αυτό των εβδομήντα υπέρτατων διοικητών έχει ανατεθεί στο σύνολό της η διεύθυνση των θεμάτων και των επτά αυτών αδελφικών κόσμων. Παρά το γεγονός ότι οι απόγονοι της Αγίας Τριάδας είναι εκείνοι οι οποίοι επιτηρούν αυτούς τους επτά απόκρυφους κόσμους, η ομάδα αυτή των κόσμων είναι γνωστή στο σύμπαν ως το προσωπικό κύκλωμα του Πατέρα του Σύμπαντος.

18:1.2 Τα Τριαδικά Απόκρυφα του Υπέρτατου λειτουργούν δε ομάδες των δέκα ως ισόβαθμοι και από κοινού διαχειριστές των αντίστοιχων κόσμων, ωστόσο λειτουργούν, επίσης, ανεξάρτητα, σε συγκεκριμένο τομέα ευθύνης ο καθένας. Το έργο στον καθένα από τους ιδιαίτερους αυτούς κόσμους χωρίζεται σε δέκα μείζονες τομείς και καθένας από τους ομόβαθμους αυτούς κυβερνήτες προίσταται σε κάθε τομέα με συγκεκριμένες δραστηριότητες. Οι υπόλοιποι τρεις δρουν ως οι ατομικοί εκπρόσωποι της Τριαδικής Θεότητας, σε σχέση με τους άλλους επτά, αντιπροσωπεύοντας ο ένας τον Πατέρα, ο άλλος τον Υιό και ο τρίτος το Πνεύμα.

18:1.3 Αν και υπάρχει μία σαφής ομοιότητα, όσον αφορά στην κατηγορία τους, η οποία τυποποιεί τα Τριαδικά Απόκρυφα του Υπέρτατου, εκείνοι ωστόσο παρουσιάζουν επτά ξεχωριστά χαρακτηριστικά ως ομάδες. Οι δέκα υπέρτατοι διοικητές των θεμάτων του Ντιβίνινγκτον αντανakλούν τον ατομικό χαρακτήρα και τη φύση του Πατέρα του Σύμπαντος. Και το ίδιο συμβαίνει σε κάθε έναν από τους επτά αυτούς κόσμους: Κάθε ομάδα των δέκα φέρει τα χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης Θεότητας, ή συσχετίζεται με τη Θεότητα της οποίας τα χαρακτηριστικά αφορούν το χώρο κυριαρχίας των. Οι δέκα διοικητές οι οποίοι κυβερνούν τον Ασέντινγκτον αντανakλούν τη συνδυασμένη φύση του Πατέρα, του Υιού και του Πνεύματος.

18:1.4 Ελάχιστα μπορώ να αποκαλύψω σχετικά με το έργο αυτών των ανώτερων προσωπικοτήτων στους επτά απόκρυφους κόσμους του Πατέρα, διότι πραγματικά αποτελούν τα *Απόκρυφα* του Υπέρτατου. Δεν υπάρχουν αυθαίρετα μυστήρια σχετικά με την προσέγγιση του Πατέρα του Σύμπαντος, του Αιώνιου Υιού, ή του Απείρου Πνεύματος. Οι Θεοί είναι βιβλίο ανοικτό για όλους όσοι φθάνουν σε θεία τελειότητα, τα Απόκρυφα, όμως, του Υπέρτατου δεν μπορούν ποτέ να κατακτηθούν ολοκληρωτικά. Ποτέ δεν θα είμαστε σε

θέση να διαπεράσουμε απόλυτα τους χώρους όπου βρίσκονται τα προσωπικά απόκρυφα του Θείου, τα οποία σχετίζονται με τις επταπλές ομάδες των πλασμάτων αυτών.

18:1.5 Εφ' όσον το έργο αυτών των υπέρτατων διοικητών αφορά στην ιδιαίτερη και προσωπική επαφή του Θείου με τις επτά αυτές βασικές ομάδες συμπαντικών πλασμάτων, όταν κατοικούν σ' αυτούς τους επτά ιδιαίτερους κόσμους, ή όταν λειτουργούν μέσα σ' ολόκληρο το μέγα σύμπαν, σωστό είναι οι πολύ στενές αυτές σχέσεις και οι εξαιρετικές επαφές να μένουν απόκρυφα μυστικές. Οι Δημιουργοί του Παραδείσου σέβονται την μυστικότητα και την αγιότητα της προσωπικότητας και των κατώτερων ακόμη πλασμάτων τους. Και τούτο είναι αληθές για τον καθένα ατομικά, αλλά και για τις διάφορες ξεχωριστές κατηγορίες προσωπικοτήτων.

18:1.6 Για τις υπάρξεις εκείνες οι οποίες έχουν φθάσει σε υψηλότερα επίπεδα στο σύμπαν, οι μυστικοί αυτοί κόσμοι παραμένουν δοκιμασία νομιμοφροσύνης. Μας δόθηκε η δυνατότητα να γνωρίσουμε απόλυτα και προσωπικά τους αιώνιους Θεούς, να κατανοήσουμε χωρίς περιορισμούς το θείο και τέλειο χαρακτήρα τους, αλλά δεν μας δόθηκε το δικαίωμα να εισχωρήσουμε σε όλες τις προσωπικές σχέσεις των Κυβερνητών του Παραδείσου με όλα τα πλάσματα που δημιούργησαν.

2. ΟΙ ΑΙΩΝΙΟΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

18:2.1 Κάθε ένας από το ένα δισεκατομμύριο κόσμων της Χαβόνα διευθύνεται από μία Προσωπικότητα της Υπέρτατης Τριάδας. Οι κυβερνήτες αυτοί είναι γνωστοί ως οι Αρχαίοι των Ημερών και ο αριθμός τους είναι ακριβώς ένα δισεκατομμύριο, ένας για κάθε κόσμο της Χαβόνα. Προέρχονται από την Αγία Τριάδα του Παραδείσου, όπως συμβαίνει όμως και με τα Απόκρυφα του Υπέρτατου, δεν υπάρχουν αρχεία σχετικά με την προέλευσή τους. Οι δύο αυτές ομάδες των πάνσοφων πατέρων κυβερνούν αέναα τους θαυμάσιους κόσμους τους στο σύστημα Παραδείσου-Χαβόνα και επιτελούν το έργο τους χωρίς περιστροφές, ή επαναπροσδιορισμούς.

18:2.2 Οι Αιώνιοι των Ημερών είναι ορατοί σε όλα τα πλάσματα που κατοικούν στο χώρο κυριαρχίας τους. Προίστανται των τακτικών πλανητικών συνεδρίων. Κατά περιόδους και με τη σειρά του ο καθένας επισκέπτονται τους αρχηγικούς κόσμους των επτά υπερσυμπάντων. Έχουν στενή συγγένεια και είναι ισότιμοι με τους Αρχαίους των Ημερών, οι οποίοι προίστανται των πεπωμένων των επτά υπερσυμπάντων. Όταν ένας Αιώνιος των Ημερών λείπει από τον κόσμο του, ο κόσμος του διοικείται από ένα Διδάσκαλο Υιό της Αγίας Τριάδας.

18:2.3 Εκτός από τις εγκαθιδρυμένες ζώσες τάξεις, όπως είναι οι γηγενείς της Χαβόνα, αλλά και άλλα ζώντα πλάσματα του κεντρικού σύμπαντος, οι Αιώνιοι των Ημερών έχουν ο καθένας εξελίξει τον κόσμο του σε απόλυτη συμφωνία με τις ατομικές του απόψεις και ιδανικά. Επισκέπτονται ο ένας τον πλανήτη του άλλου, αλλά δεν αντιγράφουν, ούτε μιμούνται. Είναι πάντα και ολοκληρωτικά πρωτότυποι.

18:2.4 Η αρχιτεκτονική, ο φυσικός καλλωπισμός, η ζωική δομή και οι πνευματικές δημιουργίες είναι αποκλειστικές και μοναδικές σε κάθε κόσμο. Κάθε κόσμος αποτελεί τόπο αιώνιου κάλλους και είναι απολύτως ανόμοιος από οποιοδήποτε άλλο κόσμο στο κεντρικό σύμπαν. Και ο καθένας από εσάς, θα περάσετε πολύ, ή λίγο καιρό πάνω σε κάθε έναν από αυτούς τους μοναδικούς και συναρπαστικούς κόσμους καθώς θα προχωρείτε προς το εσωτερικό, από τη Χαβόνα στον Παράδεισο. Είναι φυσικό, στον κόσμο σας, να θεωρείτε ότι ο

Παράδεισος βρίσκεται *προς τα επάνω*, θα ήταν όμως σωστότερο να αναφερθούμε στον στόχο της θείας ανέλιξης ως κατεύθυνση *προς το εσωτερικό*.

3. ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

18:3.1 Όταν οι θνητοί του χρόνου αποφοιτούν από τους κόσμους εξάσκησης οι οποίοι περιβάλλουν τα αρχηγεία ενός τοπικού σύμπαντος και προωθούνται προς τους εκπαιδευτικούς κόσμους του δικού τους υπερσύμπαντος, έχουν ήδη προχωρήσει όσον αφορά στην πνευματική τους εξέλιξη μέχρι του σημείου εκείνου όπου είναι σε θέση να αναγνωρίσουν και να επικοινωνήσουν με τους ανώτερους πνευματικούς κυβερνήτες και διευθυντές των εξελιγμένων αυτών βασιλείων, περιλαμβανομένων και των Αρχαίων των Ημερών.

18:3.2 Οι Αρχαίοι των Ημερών είναι βασικά ταυτόσημοι. Παρουσιάζουν το συνδυασμένο χαρακτήρα και την ενοποιημένη φύση της Αγίας Τριάδας. Διαθέτουν ατομικότητα και διαφέρουν ως προσωπικότητες, δεν διαφέρουν, όμως, ο ένας από τον άλλο, όπως συμβαίνει με τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα. Παρέχουν ομοιόμορφη διακυβέρνηση στα κατά τα λοιπά διαφέροντα επτά υπερσύμπαντα, καθένα από τα οποία αποτελεί συγκεκριμένη, ξεχωριστή και μοναδική δημιουργία. Τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα είναι ανόμοια ως προς τη φύση και τις ιδιότητες, οι Αρχαίοι, όμως, των Ημερών, οι προσωπικοί κυβερνήτες των υπερσμπάντων είναι οι ομοιόμορφοι και υπερ-τέλειοι απόγονοι της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου.

18:3.3 Τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα προσδιορίζουν από ψηλά τη *φύση* των αντίστοιχων υπερσμπάντων, ενώ οι Αρχαίοι των Ημερών ασκούν τη *διοίκηση* των ίδιων αυτών υπερσμπάντων. Βάζουν πάνω απ' όλα τη διοικητική ομοιομορφία στην δημιουργική ποικιλία και εξασφαλίζουν την αρμονία του συνόλου στο πρόσωπο των υποκείμενων δημιουργικών διαφορών των επτά τομέων του μεγάλου σύμπαντος.

18:3.4 Οι Αρχαίοι των Ημερών έγιναν ταυτόχρονα Τριαδικοί. Αντιπροσωπεύουν την αρχή των αρχείων των προσωπικοτήτων του σύμπαντος των υπερσμπάντων, εξ' αυτού δε και το όνομά τους – *Αρχαίοι* των Ημερών. Όταν φθάσετε στον Παράδεισο και ψάξετε τα γραπτά αρχεία της αρχής των πραγμάτων, θα βρείτε ότι η πρώτη καταχώρηση η οποία εμφανίζεται στον τομέα της προσωπικότητας είναι η εξιστόρηση της τριαδικότητας των είκοσι ενός αυτών Αρχαίων των Ημερών.

18:3.5 Οι ανώτατες αυτές υπάρξεις πάντα κυβερνούν σε ομάδες των τριών. Υπάρχουν πολλές φάσεις δραστηριότητας στις οποίες δρουν ανεξάρτητα, άλλες στις οποίες δρουν ανά δύο, στις υψηλότερες, ωστόσο σφαίρες των δραστηριοτήτων τους πρέπει να δράσουν από κοινού. Αυτοί οι ίδιοι δεν εγκαταλείπουν ποτέ τους κόσμους στους οποίους κατοικούν και δεν χρειάζεται να το κάνουν, αφού οι κόσμοι αυτοί αποτελούν μέσα στο υπερσύμπαν τα σημεία εστίασης του απομακρυσμένου συστήματος αντανάκλασης.

18:3.6 Οι ατομική κατοικία κάθε ομάδας αποτελούμενης από τρεις Αρχαίους των Ημερών βρίσκεται στο σημείο πνευματικής πολικότητας του αρχηγικού τους κόσμου. Ένας τέτοιος κόσμος χωρίζεται σε εβδομήντα διοικητικούς τομείς και διαθέτει εβδομήντα επί μέρους πρωτεύουσες, μία για κάθε τομέα, στις οποίες οι Αρχαίοι των Ημερών διαμένουν από καιρό σε καιρό.

18:3.7 Όσον αφορά στην ισχύ, στο αντικείμενο της εξουσίας και στο μέγεθος της δικαιοδοσίας, οι Αρχαίοι των Ημερών είναι ισχυρότεροι και κραταιότεροι όλων των άλλων άμεσων κυβερνητών των δημιουργιών του χρόνου και του διαστήματος. Σ' ολόκληρο το αχανές

σύμπαν των συμπτάντων μόνον σ' εκείνους έχουν δοθεί οι ανώτερες δυνάμεις της τελικής εκτελεστικής κρίσης όσον αφορά στην αιώνια απάλειψη των πλασμάτων ελεύθερης βούλησης. Και οι τρεις μαζί οι Αρχαίοι των Ημερών πρέπει να λαμβάνουν μέρος στις τελικές αποφάσεις του ανώτατου δικαστηρίου του υπερσύμπαντος.

18:3.8 Εκτός των Θεοτήτων και των Παραδείσιων τους συνεργατών, οι Αρχαίοι των Ημερών είναι οι τελειότεροι, οι πλέον πολύπλευροι και θεία προικισμένοι κυβερνήτες σε ολόκληρη τη δημιουργία του χρόνου και του διαστήματος. Είναι, προφανώς, οι υπέρτατοι κυβερνήτες των υπερσυμπάντων. Δεν έχουν όμως δια της εμπειρίας κερδίσει το δικαίωμα αυτό να κυβερνούν και για το λόγο αυτό συμβαίνει ορισμένες φορές να εκτοπίζονται από το Υπέρτατο Ον, έναν εμπειρικό ηγεμόνα, του οποίου θα γίνουν αναμφίβολα οι αντιβασιλείς.

18:3.9 Το Υπέρτατο Ον επιτυγχάνει την ηγεμονία των επτά υπερσυμπάντων δια της εμπειρικής υπηρεσίας, όπως ακριβώς ένας Υιός Δημιουργός εμπειρικά κερδίζει την ηγεμονία του τοπικού του σύμπαντος. Κατά τη διάρκεια όμως της παρούσης περιόδου, της μη ολοκληρωμένης εξέλιξης του Υπέρτατου, οι Αρχαίοι των Ημερών ασκούν το συντονισμένο και τέλειο διοικητικό υπερέλεγχο των εξελισσόμενων συμπτάντων του χρόνου και του διαστήματος. Και, η σοφία της αυθεντικότητας καθώς και η πρωτοβουλία της μοναδικότητας χαρακτηρίζουν όλες τις αποφάσεις και την κυριαρχία των Αρχαίων των Ημερών.

4. ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

18:4.1 Υπάρχουν ακριβώς διακόσιοι δέκα Τέλειοι των Ημερών οι οποίοι προίστανται των κυβερνήσεων των δέκα μείζονων τομέων του κάθε υπερσύμπαντος. Έγιναν τριαδικοί για το συγκεκριμένο έργο του να βοηθήσουν τους διοικητές του υπερσύμπαντος και κυβερνούν ως άμεσοι και προσωπικοί αντιβασιλείς των Αρχαίων των Ημερών.

18:4.2 Τρεις Τέλειοι των Ημερών βρίσκονται διαπιστευμένοι στην πρωτεύουσα κάθε μείζονος τομέα, ανόμοια, όμως, από τους Αρχαίους των Ημερών, δεν χρειάζεται να παρίστανται και οι τρεις ταυτόχρονα. Από καιρό σε καιρό, ένας από τους τρεις μπορεί να απουσιάσει για να συσχεφθεί προσωπικά με τους Αρχαίους των Ημερών σε θέματα που αφορούν στην ευημερία του χώρου κυριαρχίας τους.

18:4.3 Οι τρισυπόστατοι αυτοί κυβερνήτες των μείζονων τομέων είναι, με τρόπο ιδιαίτερο, τέλειοι στην απόλυτη γνώση των διοικητικών λεπτομερειών, εξ αυτού δε και το όνομά τους – οι *Τέλειοι* των Ημερών. Καταγράφοντας τα ονόματα των υπάρξεων αυτών του πνευματικού κόσμου δυσκολευόμαστε να τα μεταφράσουμε στη γλώσσα σας και πολύ συχνά μας είναι εξαιρετικά δύσκολο να βρούμε μια ικανοποιητική απόδοση. Δεν επιθυμούμε να χρησιμοποιήσουμε αυθαίρετους προσδιορισμούς οι οποίοι θα στερούνταν σημασίας για εσάς. Για το λόγο αυτό, μας είναι συχνά δύσκολο να επιλέξουμε ένα κατάλληλο όνομα, ένα όνομα σαφές και ταυτόχρονα αντιπροσωπευτικό του αυθεντικού.

18:4.4 Οι Τέλειοι των Ημερών διαθέτουν ένα μέσου μεγέθους σώμα Θείων Συμβούλων, Τελειοποιητών της Σοφίας και Συμπαντικών Ελεγκτών οι οποίοι είναι αποσπασμένοι στις κυβερνήσεις τους. Διαθέτουν ακόμη μεγαλύτερο αριθμό Κραταιών Αγγελιαφόρων, των Ανώτερων Εκείνων με Εξουσία και Εκείνων χωρίς Όνομα και Αριθμό. Το μεγαλύτερο όμως μέρος της συνήθους εργασίας επί των υποθέσεων του μείζονος τομέα διεκπεραιώνεται από τους Ουράνιους Φύλακες και τους Ανώτερους Βοηθούς του Υιού. Οι δύο αυτές ομάδες επιλέγονται είτε από των τρισυπόστατων απογόνων των προσωπικοτήτων Παραδείσου-Χαβόνα, είτε μεταξύ των θεοποιημένων θνητών τελικιστών. Ορισμένες από τις κατηγορίες

αυτές των πλασμάτων τα οποία απέκτησαν τρισυπόστατη φύση, περνούν πάλι από την ίδια διαδικασία του τρισυπόστατου, από τις Θεότητες του Παραδείσου και στη συνέχεια αποστέλλονται για να βοηθήσουν στη διοίκηση των υπερσμπαντικών κυβερνήσεων.

18:4.5 Πολλοί από τους Ουράνιους Φύλακες και τους Ανώτερους Βοηθούς του Υιού επιφορτίζονται να υπηρετήσουν στους μείζονες και ελάσσονες τομείς, οι Τριαδικοί όμως Κηδεμόνες (σεραφείμ και ενδιάμεσης βαθμίδας πλάσματα περιβεβλημένα την Τριάδα) είναι οι αξιωματούχοι της αυλής και των τριών τομέων, οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο δικαστήριο των Αρχαίων των Ημερών, των Τέλειων των Ημερών και των Πρόσφατων των Ημερών. Οι Τρισυπόστατοι Πρεσβευτές (περιβεβλημένοι την Τριάδα ανερχόμενοι θνητοί συγχωνευμένοι με τη φύση του Υιού, ή του Πνεύματος) συναντώνται οπουδήποτε σ' ένα σύμπαν, η πλειονότητά τους όμως υπηρετεί στους ελάσσονες τομείς.

18:4.6 Πριν από την εποχή της πλήρους αποκάλυψης του κυβερνητικού σχεδίου των επτά υπερσμπαντων, όλοι πρακτικά οι διοικητές των διαφόρων τομέων των κυβερνήσεων αυτών, εκτός των Αρχαίων των Ημερών, υπηρετούσαν ως δόκιμοι για αόριστο χρόνο υπό τις διαταγές των Αρχαίων των Ημερών στους διάφορους κόσμους του τέλειου σύμπαντος της Χαβόνα. Οι υπάρξεις εκείνες οι οποίες απέκτησαν αργότερα την τρισυπόστατη φύση πέρασαν μία περίοδο εξάσκησης υπό την εποπτεία των Αρχαίων των Ημερών πριν αποσπασθούν στην υπηρεσία των Αρχαίων των Ημερών, των Τέλειων των Ημερών και των Πρόσφατων των Ημερών. Όλοι είναι ικανοί δοκιμασμένοι και έμπειροι διοικητές.

18:4.7 Σύντομα θα δείτε τους Τέλειους των Ημερών, όταν θα προωθηθείτε στο αρχηγείο του Σπλάντον, αφού θα έχετε προσωρινά διαμείνει στους κόσμους του ελάσσονος τομέα σας, διότι οι ανώτατοι αυτοί κυβερνήτες είναι στενά συνδεδεμένοι με τους σε επτά μείζονες τομείς χωρισμένους κόσμους της ανώτερης εξάσκησης των ανελλισσομένων πλασμάτων του χρόνου. Οι ίδιοι οι Τέλαιοι των Ημερών οργανώνουν τις ομάδες των ανερχόμενων αποφοίτων των σχολών του μείζονος τομέα.

18:4.8 Το έργο των οδοιπόρων του χρόνου στους κόσμους οι οποίοι περιβάλλον το αρχηγείο ενός μείζονος τομέα είναι κυρίως διανοητικής φύσης, σε αντίθεση με τον περισσότερο φυσικό και υλικό χαρακτήρα της εξάσκησης στους επτά εκπαιδευτικούς κόσμους ενός ελάσσονος τομέα και τις πνευματικές υποχρεώσεις των τετρακοσίων ενενήντα πανεπιστημιακών κόσμων ενός σμπαντικού αρχηγείου.

18:4.9 Αν και εισάγεστε μόνο με την καταχώρηση στον μείζονα τομέα του Σπλάντον, ο οποίος περικλείει το τοπικό σύμπαν καταγωγής σας, θα πρέπει να περάσετε μέσα από κάθε έναν από τους δέκα μείζονες τομείς του δικού μας υπερσύμπαντος. Θα δείτε και τους τριάντα Τέλειους των Ημερών του Όρβοτον πριν φθάσετε στην Ουβέρσα.

5. ΟΙ ΠΡΟΣΦΑΤΟΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

18:5.1 Οι Πρόσφατοι των Ημερών είναι οι νεώτεροι από τους υπέρτατους κυβερνήτες του υπερσύμπαντος. Σε ομάδες των τριών προΐστανται των υποθέσεων των ελασσόνων τομέων. Είναι εκ φύσεως ομόβαθμοι με τους Τέλειους των Ημερών, σε εκτελεστική εξουσία όμως είναι κατώτεροι. Υπάρχουν ακριβώς είκοσι μία χιλιάδες από αυτές τις ατομικά θεοποιημένες και θεία ικανές Τριαδικές προσωπικότητες. Δημιουργήθηκαν ταυτόχρονα και μαζί πέρασαν την εκπαίδευσή τους στη Χαβόνα, υπό την εποπτεία των Αιώνιων των Ημερών.

18:5.2 Οι Πρόσφατοι των Ημερών διαθέτουν ένα σώμα συνεργατών και βοηθών παρόμοιο μ' εκείνο των Τέλειων των Ημερών. Επιπλέον έχουν προσαρτήσει άπειρο αριθμό διαφόρων κατώτερων τάξεων ουράνιων πλασμάτων. Στη διακυβέρνηση των ελασσόνων τομέων

χρησιμοποιούν μεγάλο αριθμό γηγενών ανερχόμενων θνητών, το προσωπικό των διάφορων ευγενικών αποικιών καθώς και τις διάφορες ομάδες οι οποίες προέρχονται από το Άπειρο Πνεύμα.

18:5.3 Οι κυβερνήσεις των ελασσόνων τομέων απασχολούνται σε ευρεία κλίμακα, αν και όχι κατ' αποκλειστικότητα, με τα μεγάλα φυσικά προβλήματα των υπερσμπάντων. Οι κόσμοι των ελασσόνων τομέων αποτελούν το αρχηγείο των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών. Στους κόσμους αυτούς, οι ανερχόμενοι θνητοί σπουδάζουν και πειραματίζονται πάνω στη διερεύνηση των δραστηριοτήτων της τρίτης τάξης των Υπέρτατων Κέντρων Δύναμης αλλά και όλων των επτά τάξεων των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών.

18:5.4 Εφ' όσον το καθεστώς ενός ελάσσονος τομέα ασχολείται σε τόση έκταση με τα φυσικά προβλήματα, οι τρεις Πρόσφατοι των Ημερών που αντιστοιχούν σ' αυτόν σπάνια βρίσκονται μαζί στον πρωτεύοντα κόσμο. Τον περισσότερο καιρό ο ένας τους λείπει, συσχεπτόμενος με τους Τέλειους των Ημερών πάνω στην εποπτεία του μείζονος τομέα, ή απουσιάζει αντιπροσωπεύοντας τους Αρχαίους των Ημερών στα ανώτατα συμβούλια του Παραδείσου, τα οποία συγκαλούνται από τα πλάσματα της ανώτατης Τριαδικής προέλευσης. Εναλλάσσονται με τους Τέλειους των Ημερών στην εκπροσώπηση των Αρχαίων των Ημερών στα ανώτατα συμβούλια του Παραδείσου. Εν τω μεταξύ, ένας άλλος Τέλειος των Ημερών μπορεί να λείπει επιθεωρώντας τους αρχηγικούς κόσμους των τοπικών σμπάντων τα οποία ανήκουν στη δικαιοδοσία του. Τουλάχιστον, όμως, ένας από τους κυβερνήτες αυτούς βρίσκεται πάντα εν υπηρεσία στο αρχηγείο ενός ελάσσονος τομέα.

18:5.5 Όλοι θα γνωρίσετε, κάποια στιγμή, τους τρεις Πρόσφατους των Ημερών οι οποίοι είναι υπεύθυνοι την Ένσα, το δικό σας ελάσσονα τομέα, αφού πρέπει να περάσετε απ' αυτούς στη διαδρομή σας προς τους εκπαιδευτικούς κόσμους του μείζονος τομέα. Ανερχόμενοι στην Ουβέρσα, θα περάσετε μέσα από μία ομάδα μόνο εκπαιδευτικών κόσμων ενός ελάσσονος τομέα.

6. ΟΙ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

18:6.1 Οι τρισυπόστατες προσωπικότητες της τάξης των «Ημερών» δεν λειτουργούν με διοικητική ικανότητα κατώτερου επιπέδου εκείνης των κυβερνητών του υπερσμπαντος. Στα εξελισσόμενα τοπικά σύμπαντα δρουν μόνο ως σύμβουλοι. Οι Ενοποιημένοι των Ημερών αποτελούν μία ομάδα συνδεδετικών προσωπικοτήτων διαπιστευμένων από την Αγία Τριάδα του Παραδείσου στους διπλούς κυβερνήτες των τοπικών σμπάντων. Κάθε οργανωμένο και κατοικημένο τοπικό σύμπαν διαθέτει έναν από τους Παραδείσιους αυτούς συμβούλους, ο οποίος δρα ως εκπρόσωπος της Τριάδας και, κατά μία έννοια, του Πατέρα του Παραδείσου, στην τοπική δημιουργία.

18:6.2 Υπάρχουν εβδομήντα χιλιάδες τέτοιων υπάρξεων, αν και δεν έχουν όλοι ενεργοποιηθεί. Το εφεδρικό σώμα των Ενοποιημένων των Ημερών λειτουργεί στον Παράδεισο ως το Ανώτατο Συμβούλιο των Συμπαντικών Ρυθμίσεων.

18:6.3 Με τρόπο ιδιαίτερο, οι παρατηρητές αυτοί της Αγίας Τριάδας συντονίζουν τις διοικητικές δραστηριότητες όλων των κλάδων της συμπαντικής διακυβέρνησης, από εκείνες των τοπικών σμπάντων και των κυβερνήσεων των τομέων, μέχρις εκείνες του υπερσμπαντος – εξ αυτού δε και το όνομά τους – οι *Ενοποιημένοι* των Ημερών. Ετοιμάζουν μία τριπλή αναφορά προς τους ανωτέρους τους. Αναφέρουν τα σχετικά δεδομένα φυσικής και ημι-διανοητικής φύσεως στους Πρόσφατους των Ημερών του ελάσσονος τομέα τους. Αναφέρουν τα διανοητικά και ημι-διανοητικά δρώμενα στους

Τέλειους των Ημερών του μείζονος τομέα τους. Αναφέρουν τα πνευματικά και ημι-παραδεισιακά θέματα στους Αρχαίους των Ημερών στην πρωτεύουσα του υπερσύμπαντός των.

18:6.4 Εφ' όσον είναι πλάσματα προερχόμενα από την Αγία Τριάδα, μπορούν να επικοινωνούν μέσα από όλα τα κυκλώματα του Παραδείσου και με τον τρόπο αυτό βρίσκονται πάντα σε επαφή μεταξύ τους, αλλά και με όλες τις υπόλοιπες προσωπικότητες που χρειάζεται, φθάνοντας μέχρι τα ανώτατα συμβούλια του Παραδείσου.

18:6.5 Ένας Ενοποιημένος των Ημερών δεν συνδέεται οργανικά με την κυβέρνηση ενός τοπικού σύμπαντος στον οποίον υπηρετεί. Πέραν των καθηκόντων του ως παρατηρητή, δρα μόνο όταν αυτό του ζητηθεί από τις τοπικές αρχές. Είναι δικαιωματικά μέλος όλων των βασικών συμβουλίων και όλων των σημαντικών συνελεύσεων της τοπικής δημιουργίας, αλλά δεν λαμβάνει μέρος στην τεχνική ανάλυση των διοικητικών προβλημάτων.

18:6.6 Όταν ένα τοπικό σύμπαν σταθεροποιηθεί στο φως και τη ζωή, οι θεοποιημένες του υπάρξεις ελεύθερα συνδέονται με τον Ενοποιημένο των Ημερών, ο οποίος στη συνέχεια λειτουργεί με διευρυμένες αρμοδιότητες σε ένα τέτοιο βασίλειο εξελικτικής τελειότητας. Εξακολουθεί, όμως, να είναι βασικά πρεσβευτής της Αγίας Τριάδας και σύμβουλος του Παραδείσου.

18:6.7 Ένα τοπικό σύμπαν διοικείται άμεσα από ένα θείο Υιό διττής Θείας προέλευσης, ο οποίος όμως έχει πάντα στο πλευρό του έναν Παραδείσιο Αδελφό, μία προσωπικότητα Τριαδικής προέλευσης. Στην περίπτωση προσωρινής απουσίας ενός Δημιουργού Υιού από το αρχηγείο του τοπικού του σύμπαντος, οι λειτουργούντες κυβερνήτες καθοδηγούνται ευρέως, όσον αφορά στις μείζονες αποφάσεις τους, από τους αντίστοιχους Ενοποιημένους των Ημερών.

7. ΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

18:7.1 Οι ανώτερες αυτές, εκ της Τριάδος προερχόμενες οντότητες είναι Παραδείσιοι σύμβουλοι των κυβερνητών των εκατό αστερισμών οι οποίοι αποτελούν κάθε τοπικό σύμπαν. Υπάρχουν εβδομήντα εκατομμύρια Πιστοί των Ημερών και, όπως συμβαίνει και με τους Ενοποιημένους των Ημερών, δεν βρίσκονται όλοι εν υπηρεσία. Το Παραδείσιο εφεδρικό τους σώμα αποτελεί τη Συμβουλευτική Επιτροπή της Διασμπαντικής Δεοντολογίας και Αυτοκυβέρνησης. Οι Πιστοί των Ημερών εναλλάσσονται στην υπηρεσία τους, ανάλογα με τις επιταγές του ανώτατου συμβουλίου του εφεδρικού τους σώματος.

18:7.2 Αυτό που είναι ένας Ενοποιημένος των Ημερών για έναν Δημιουργό Υιό ενός τοπικού σύμπαντος, είναι οι Πιστοί των Ημερών για τους Υιού Βοροντάντεκ, οι οποίοι κυβερνούν τους αστερισμούς του συγκεκριμένου τοπικού σύμπαντος. Είναι απόλυτα αφιερωμένοι και με τρόπο θείο πιστοί στην ευημερία των αστερισμών στους οποίους υπηρετούν, εξ αυτού και το όνομά τους – οι *Πιστοί* των Ημερών. Λειτουργούν μόνο ως σύμβουλοι. Ουδέποτε λαμβάνουν μέρος στις διοικητικές δραστηριότητες, εκτός αν προσκληθούν από τους αρχηγούς του αστερισμού. Ούτε τους αφορά άμεσα το εκπαιδευτικό λειτούργημα των οδοιπόρων της ανέλιξης στους αρχιτεκτονικούς εκπαιδευτικούς κόσμους οι οποίοι περιβάλλουν το αρχηγείο ενός αστερισμού. Όλες οι υποχρεώσεις αυτές βρίσκονται υπό την επίβλεψη των Υιών του Βοροντάντεκ.

18:7.3 Όλοι οι Πιστοί των Ημερών οι οποίοι δρουν στους αστερισμούς ενός τοπικού σύμπαντος βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία των Ενοποιημένων των Ημερών, στους οποίους και μόνο αναφέρονται. Δεν διαθέτουν εκτεταμένο σύστημα ενδοεπικοινωνίας, εφ' όσον

βασικά αυτοπεριορίζονται μόνο μέσα στα όρια ενός τοπικού σύμπαντος. Οποιοσδήποτε εν υπηρεσία Πιστός των Ημερών στον Νέβαδον μπορεί να επικοινωνήσει και ασφαλώς επικοινωνεί με όλους τους υπόλοιπους της κατηγορίας του οι οποίοι υπηρετούν στο συγκεκριμένο τοπικό σύμπαν.

18:7.4 Όπως οι Ενοποιημένοι των Ημερών σ' ένα συμπαντικό αρχηγείο, έτσι και οι Πιστοί των Ημερών διατηρούν την ατομική κατοικία τους στις πρωτεύουσες του αστερισμού χωριστά από εκείνη των διοικητών του συγκεκριμένου βασιλείου. Οι κατοικίες τους είναι πράγματι μέτριες σε σύγκριση με τους οίκους των κυβερνητών Βοροντάντεκ των αστερισμών.

18:7.5 Οι Πιστοί των Ημερών είναι ο τελευταίος σύνδεσμος της μακράς διοικητικής-συμβουλευτικής αλυσίδας που φθάνει από τους απόκρυφους κόσμους του Πατέρα του Σύμπαντος κοντά στο κέντρο των πάντων, στους βασικούς τομείς των τοπικών συμπάντων. Το Τριαδικής προέλευσης καθεστώς σταματά στους αστερισμούς. Ουδείς Παραδείσιος σύμβουλος διαμένει μόνιμα στα συστήματα που τους αποτελούν, ή στους κατοικημένους κόσμους. Αυτές οι τελευταίες διοικητικές μονάδες βρίσκονται απόλυτα υπό την δικαιοδοσία των πλασμάτων τα οποία γεννήθηκαν στο συγκεκριμένο τοπικό σύμπαν.

18:7.6 [Παρουσιάστηκε από έναν Θείο Σύμβουλο της Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 19

ΟΙ ΟΜΟΒΑΘΜΕΣ ΥΠΑΡΞΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ

19:0.1 Η Παραδείσια αυτή ομάδα, η αποκαλούμενη οι Ομόβαθμες Υπάρξεις Τριαδικής Προέλευσης, περιλαμβάνει τους Διδασκάλους Υιούς της Αγίας Τριάδας, οι οποίοι επίσης τοποθετούνται μεταξύ των Παραδείσιων Υιών του Θεού, τρεις ομάδες ανώτερων υπερσυμπαντικών διοικητών καθώς και την κατά κάποιο τρόπο μη προσωπική κατηγορία των Εμπνευσμένων Τριαδικών Πνευμάτων. Ακόμη και οι γηγενείς της Χαβόνα μπορούν κατάλληλα να περιληφθούν σ' αυτή την κατηγορία των Τριαδικών προσωπικοτήτων, μαζί με πολυάριθμες ομάδες πλασμάτων που κατοικούν στον Παράδεισο. Οι Τριαδικής προέλευσης αυτές υπάρξεις για τις οποίες μιλούμε εδώ, είναι:

19:0.21. Οι Διδάσκαλοι Υιοί της Αγίας Τριάδας

19:0.32. Οι Τελειοποιητές της Σοφίας

19:0.43. Οι Θείοι Σύμβουλοι

19:0.54. Οι Συμπαντικοί Ελεγκτές

19:0.65. Τα Εμπνευσμένα Τριαδικά Πνεύματα

19:0.76. Οι Γηγενείς της Χαβόνα

19:0.87. Οι Πολίτες του Παραδείσου

19:0.9 Με εξαίρεση τους Διδασκάλους Υιούς της Αγίας Τριάδας και ίσως τα Εμπνευσμένα Τριαδικά Πνεύματα, οι ομάδες αυτές έχουν καθορισμένους αριθμούς. Η δημιουργία τους έχει ολοκληρωθεί και αποτελεί παρελθόν.

1. ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΥΙΟΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

19:1.1 Από όλες τις ανώτερες τάξεις των ουράνιων προσωπικοτήτων οι οποίες σας απεκαλύφθησαν, οι Διδάσκαλοι Υιοί της Αγίας Τριάδας είναι οι μόνοι οι οποίοι έχουν διττή δυναμικότητα. Από καταγωγή τριαδικής φύσης, λειτουργούν σχεδόν απόλυτα αφιερωμένοι στις υπηρεσίες της θείας σχέσης των υιών. Είναι οι υπάρξεις εκείνες οι οποίες λειτουργούν

ως σύνδεσμοι και γεφυρώνουν το χάσμα μεταξύ των οντοτήτων οι οποίες προέρχονται από την Αγία Τριάδα και εκείνων με διττή καταγωγή.

19:1.2 Ενώ ο αριθμός των Σταθερών Υιών της Τριάδας έχει ολοκληρωθεί, οι Διδάσκαλοι Υιοί αυξάνονται συνεχώς. Ποιος θα είναι ο τελικός τους αριθμός δεν γνωρίζω. Μπορώ, ωστόσο, να δηλώσω εδώ ότι σύμφωνα με την τελευταία περιοδική αναφορά προς την Ουβέρσα, τα Παραδείσια αρχεία κατέδειξαν υπηρετούν 21,001,624,821 τέτοιοι Υιοί.

19:1.3 Οι υπάρξεις αυτές αποτελούν τη μοναδική από τις ομάδες των Υιών του Θεού που σας έχουν αποκαλυφθεί, η προέλευση των οποίων βρίσκεται στην Αγία Τριάδα του Παραδείσου. Απλώνονται στο κεντρικό σύμπαν καθώς και στα υπερσύμπαντα ενώ ένα τεράστιο σώμα τους έχει αποσπασθεί σε κάθε τοπικό σύμπαν. Υπηρετούν επίσης στον κάθε πλανήτη ξεχωριστά, όπως και οι άλλοι Παραδείσιοι Υιοί του Θεού. Εφ' όσον το σχέδιο του μεγάλου σύμπαντος δεν έχει ακόμη απόλυτα εξελιχθεί, μεγάλοι αριθμοί Διδασκάλων Υιών παραμένουν ως εφεδρείες τον Παράδεισο και εθελοντικά αναλαμβάνουν καθήκοντα σε επείγουσες περιπτώσεις καθώς και ασυνήθιστες υπηρεσίες, σε κάθε τομέα του μεγάλου σύμπαντος, στους μοναχικούς κόσμους του διαστήματος, στα τοπικά σύμπαντα και στα υπερσύμπαντα, καθώς και στους κόσμους της Χαβόνα. Δρουν επίσης στον Παράδεισο, θα ήταν ωστόσο περισσότερο χρήσιμο αν αναβάλαμε την λεπτομερή τους ανάλυση μέχρις ότου φθάσουμε στο θέμα των Παραδείσιων Υιών του Θεού.

19:1.4 Σχετικά μ' αυτό, ωστόσο, μπορούμε να σημειώσουμε ότι οι Διδάσκαλοι Υιοί είναι οι υπέρτατες συντονιστικές προσωπικότητες Τριαδικής προέλευσης. Σ' ένα τόσο απέραντο σύμπαν των συμπάντων, υπάρχει πάντα μεγάλος κίνδυνος του να υποπέσει κανείς στο σφάλμα της περιορισμένης θεώρησης, στην ενυπάρχουσα μυσερή αντίληψη μιας τεμαχισμένης πραγματικότητας και θείας φύσης.

19:1.5 Για παράδειγμα: Ο ανθρώπινος νους φυσιολογικά θα επιθυμήσει να προσεγγίσει την κοσμική φιλοσοφία που παρουσιάζεται στις αποκαλύψεις αυτές, πηγαίνοντας από το απλό και το πεπερασμένο προς το σύνθετο και άπειρο, από την ανθρώπινη προέλευση στο θείο πεπρωμένο. Ο δρόμος, αυτός, ωστόσο δεν οδηγεί στην *πνευματική σοφία*. Μία τέτοια διαδικασία αποτελεί τον ευκολότερο δρόμο που οδηγεί σε κάποια μορφή *γενετικής γνώσης*, στην καλύτερη όμως περίπτωση αποκαλύπτει μόνο την προέλευση του ανθρώπου. Ελάχιστα, ή και τίποτα δεν αποκαλύπτει για το θείο πεπρωμένο του.

19:1.6 Ακόμα και στη μελέτη της βιολογικής εξέλιξης του ανθρώπου στην Ουράνια, υπάρχουν σοβαρές αντιρρήσεις πάνω στην αποκλειστική ιστορική προσέγγιση μέχρι την παρούσα του κατάσταση και τα τρέχοντα προβλήματά του. Η σωστή προοπτική κάθε προβλήματος σχετικού με την πραγματικότητα – ανθρώπινου, ή θείου, γήινου, ή κοσμικού – μπορεί να υπάρξει μόνο με την πλήρη και απροκατάληπτη μελέτη και συσχετισμό των τριών φάσεων της συμπαντικής πραγματικότητας: της προέλευσης, της ιστορίας και του πεπρωμένου. Η δέουσα κατανόηση των τριών αυτών εμπειρικών πραγματικοτήτων παρέχει τη βάση για μία σφύρονα εκτίμηση της παρούσης κατάστασης.

19:1.7 Όταν ο ανθρώπινος νους αναλαμβάνει να ακολουθήσει τη φιλοσοφική τεχνική, αρχίζοντας από το κατώτερο για να προσεγγίσει το ανώτερο, είτε στη βιολογία, είτε στη θεολογία, διατρέχει πάντα τον κίνδυνο να διαπράξει τέσσερα συλλογιστικά λάθη:

19:1.8 1. Μπορεί τελικά να αποτύχει να κατανοήσει τον τελικό και ολοκληρωμένο εξελικτικό στόχο είτε της προσωπικής επίτευξης, είτε του κοσμικού πεπρωμένου.

19:1.92. Μπορεί να διαπράξει το υπέρτατο φιλοσοφικό σφάλμα υπεραπλουστεύοντας την κοσμική, εξελικτική (εμπειρική) πραγματικότητα, οδηγούμενος με τον τρόπο αυτό σε διαστρέβλωση των γεγονότων, σε διαστροφή της αλήθειας και σε παρανόηση του πεπρωμένου.

19:1.103. Η μελέτη του αιτίου είναι η μελέτη της ιστορίας. Η γνώση όμως για το πώς δημιουργείται μία ύπαρξη δεν παρέχει κατ' ανάγκην ευφυή κατανόηση της παρούσης κατάστασης και του αληθινού χαρακτήρα μιας τέτοιας ύπαρξης.

19:1.114. Η ιστορία, μόνη, αποτυγχάνει σε μεγάλο βαθμό να αποκαλύψει τη μελλοντική εξέλιξη – το πεπρωμένο. Η πεπερασμένη προέλευση είναι χρήσιμη, αλλά μόνο το θείο αίτιο αποκαλύπτει το τελικό αποτέλεσμα. Οι αιώνιοι σκοποί δεν φαίνονται στην αρχή του χρόνου. Το παρόν μπορεί αληθινά να ερμηνευθεί μόνο υπό το φως του σχετικού παρελθόντος και μέλλοντος.

19:1.12 Για το λόγο αυτό, εξ αιτίας των ανωτέρω, αλλά και για άλλους λόγους, εφαρμόζουμε την τεχνική προσέγγισης του ανθρώπου και των πλανητικών προβλημάτων του επιβιβάζομενοι κι' εμείς για το ταξίδι μέσα στο χρόνο και το διάστημα, από την άπειρη, αιώνια και θεία Παραδείσια Γενεσιουργό Αιτία κάθε προσωπικής πραγματικότητας και κάθε κοσμικής ύπαρξης.

2. ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΤΕΣ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

19:2.1 Οι Τελειοποιητές της Σοφίας αποτελούν μία εξειδικευμένη δημιουργία της Παραδείσιας Τριάδας, η οποία σχεδιάστηκε για να προσωποποιήσει τη σοφία του θείου στα υπερσύμπαντα. Υπάρχουν ακριβώς επτά δισεκατομμύρια τέτοιων πλασμάτων και ένα δισεκατομμύριο είναι αποσπασμένο σε καθένα από τα επτά υπερσύμπαντα.

19:2.2 Από κοινού με τους ομόβαθμους τους, τους Θεούς Συμβούλους και τους Συμπαντικούς Ελεγκτές, οι Τελειοποιητές της Σοφίας πέρασαν από τη σοφία του Παραδείσου, της Χαβόνα και, εκτός του Ντιβίνινγκτον, από τους Παραδείσιους κόσμους του Πατέρα. Μετά από τις εμπειρίες, Αυτές, οι Τελειοποιητές της Σοφίας αποσπάσθηκαν για πάντα στην υπηρεσία των Αρχαίων των Ημερών. Δεν υπηρετούν στον Παράδεισο, ούτε στους κόσμους του κυκλώματος Παραδείσου-Χαβόνα. Ασχολούνται εξ ολοκλήρου με τη διοίκηση των υπερσυμπαντικών κυβερνήσεων.

19:2.3 Οπουδήποτε και οποτεδήποτε ένας Τελειοποιητής της Σοφίας λειτουργεί, τότε λειτουργεί στο συγκεκριμένο τόπο και χρόνο η θεία σοφία. Υπάρχει ρεαλισμός στην παρουσία και τελειότητα στην εκδήλωση της κατανόησης και της σοφίας οι οποίες εκπροσωπούνται στα έργα των κραταίων αυτών και μεγαλειωδών προσωπικοτήτων. Δεν αντανακλούν τη σοφία της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Αυτές οι ίδιες είναι αυτή η σοφία. Είναι η αρχή της σοφίας για όλους τους δασκάλους που εφαρμόζουν τη συμπαντική γνώση. Είναι οι κρήνες της φρόνησης και οι αστείρευτες πηγές της περίσκεψης στα ιδρύματα της μάθησης και της κρίσης σε όλα τα σύμπαντα.

19:2.4 Η σοφία έχει διττή προέλευση, διότι πηγάζει από την τελειότητα της θείας ενόρασης η οποία είναι συμφυής στα τέλεια πλάσματα αλλά και από την προσωπική εμπειρία την οποία αποκτούν τα εξελικτικά πλάσματα. Οι Τελειοποιητές της Σοφίας είναι η θεία σοφία της Παραδείσιας τελειότητας της βαθείας γνώσης του Θείου. Οι διαχειριστές συνεργάτες τους στην Ουβέρσα, οι Κραταιοί Αγγελιαφόροι, Εκείνοι που δεν έχουν Όνομα και Αριθμό και οι Υψηλά Ιστάμενοι στην Εξουσία, όταν δρουν από κοινού, είναι η συμπαντική, εμπειρική σοφία. Μία θεία ύπαρξη μπορεί να διαθέτει τελειότητα στην θεία γνώση. Ένας

εξελισσόμενος θνητός μπορεί, ορισμένες φορές, να φθάσει στην τελειότητα της ανερχόμενης γνώσης, ούτε όμως και αυτές οι υπάρξεις μόνες εξαντλούν τις δυνατότητες όλης της σοφίας η οποία είναι δυνατόν να υπάρξει. Συνεπώς, οποτεδήποτε στη διεύθυνση του υπερσύμπαντος είναι επιθυμητή η επίτευξη του μέγιστου της διαχειριστικής σοφίας, οι τελειοποιητές αυτοί της σοφίας οι οποίοι κατέχουν τη θεία γνώση συνδέονται πάντα με τις ανελίσσόμενες εκείνες οντότητες, οι οποίες ανήλθαν μέχρι του σημείου να αναλάβουν ανώτερη υπευθυνότητα στο υπερσύμπαν, μέσα από τις εμπειρικές δοκιμασίες της εξελικτικής προόδου.

19:2.5 Οι Τελειοποιητές της Σοφίας θα χρειάζονται πάντα το συμπλήρωμα αυτό για την ολοκλήρωση της διοικητικής τους ευθυκρισίας. Θεωρείται, όμως, ότι ένα ανώτερο και μέχρι τώρα αναπόκτητο επίπεδο σοφίας μπορεί ίσως να επιτευχθεί από τους Παραδείσιους Τελικιστές, *αφού*, για ορισμένο διάστημα εγκατασταθούν στο έβδομο στάδιο της πνευματικής ύπαρξης. Αν το συμπέρασμα αυτό ε'ιναι σωστό, τότε οι τελειοποιημένες αυτές υπάρξεις της εξελικτικής ανάβασης αναμφίβολα θα καταστούν οι πλέον αποτελεσματικοί συμπαντικοί διαχειριστές που γνώρισε ποτέ ολόκληρη η δημιουργία. Θεωρώ ότι αυτό είναι το ανώτερο πεπρωμένο των τελικιστών.

19:2.6 Το πολυποίκιλο των Τελειοποιητών της σοφίας τους καθιστά ικανούς να λαμβάνουν μέρος σε όλες, πρακτικά, τις ουράνιες υπηρεσίες των ανερχομένων πλασμάτων. Οι Τελειοποιητές της Σοφίας καθώς και η τάξη στην οποία ανήκω, οι Θείοι Σύμβουλοι, μαζί με τους Συμπαντικούς Ελεγκτές, αποτελούμε τις ανώτατες τάξεις των υπάρξεων εκείνων οι οποίες μπορούν να αναλάβουν και αναλαμβάνουν το έργο της αποκάλυψης της αλήθειας σε κάθε πλανήτη και σύστημα χωριστά, είτε βρίσκονται σε αρχικό στάδιο εξέλιξης, είτε έχουν εγκατασταθεί στη ζωή και το φως. Από καιρό σε καιρό όλοι ερχόμαστε σε επαφή με την υπηρεσία των ανερχομένων θνητών, ξεκινώντας από έναν πρωτόγονης ζωής πλανήτη μέχρι το τοπικό σύμπαν και το υπερσύμπαν, κυρίως το τελευταίο.

3. ΟΙ ΘΕΙΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

19:3.1 Αυτές οι τριαδικής προέλευσης υπάρξεις είναι το συμβούλιο του Θείου στο χώρο των επτά υπερσμπάντων. Δεν αποτελούν *αντανάκλαση* του θείου συμβουλίου της Αγίας Τριάδας. *Είναι* το συμβούλιο. Υπάρχουν εικοσιένα δισεκατομμύρια Σύμβουλοι εν υπηρεσία και σε κάθε υπερσύμπαν είναι αποσπασμένοι τρία δισεκατομμύρια.

19:3.2 Οι Θείοι Σύμβουλοι είναι συνεργάτες και ισόβαθμοι των Συμπαντικών Ελεγκτών και των Τελειοποιητών της Σοφίας, με έναν στους επτά Συμβούλους να συνεργάζεται με κάθε μία από τις προσωπικότητες αυτές που αναφέραμε τελευταία. Και οι τρεις τάξεις λαμβάνουν νμέρος στην κυβέρνηση των Αρχαίων των Ημερών, των μειζόνων και ελασσόνων τομέων περιλαμβανομένων, στα τοπικά σύμπαντα και τους αστερισμούς καθώς και στα συμβούλια των κυριαρχούντων στα τοπικά συστήματα.

19:3.3 Λειτουργούμε ανεξάρτητα, όπως ακριβώς εγώ, επιχειρώντας την παρουσίαση αυτή, αλλά και ως ομάδα των τριών επίσης, όταν η περίπτωση το καλεί. Όταν λειτουργούμε ασκώντας διοικητικά καθήκοντα, συνεργαζόμαστε πάντα ένας Τελειοποιητής της Σοφίας, ένας Συμπαντικός Ελεγκτής και ένας εκ των επτά Θείων Συμβούλων.

19:3.4 Ένας Τελειοποιητής της Σοφίας, επτά Θείοι Σύμβουλοι και ένας Συμπαντικός Ελεγκτής συνιστούν μία επιτροπή κρίσης Τριαδικής θεϊκότητας, το ανώτατο μετακινούμενο συμβουλευτικό σώμα στα σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος. Μία παρόμοια οπμάδα των εννέα είναι γνωστή ως επιτροπή κρίσης η οποία είτε διαπιστώνει τα γεγονότα,

είτε αποκαλύπτει την αλήθεια και όταν κρίνει κάποιο πρόβλημα και λαμβάνει μία απόφαση είναι ακριβώς το ίδιο σαν, η απόφαση αυτή, να είχε ληφθεί από ένα εκ των Αρχαίων των Ημερών, αφού σε όλα τα χρονικά των υπερσυμπάντων, μία τέτοια ετυμηγορία δεν έχει ποτέ αντιστραφεί από τους Αρχαίους των Ημερών.

19:3.5 Όταν οι Τρεις Αρχαίοι των Ημερών λειτουργούν, λειτουργεί η Αγία Τριάδα του Παραδείσου. Όταν η επιτροπή κρίσης των εννέα καταλήγει σε μία απόφαση, μετά την από κοινού σύσκεψη, έχουν δι' αυτής αποφασίσει, σε κάθε πρόθεση και σκοπό, οι Αρχαίοι των Ημερών. Και αυτός είναι ο τρόπος δια του οποίου η Παραδείσια Τριάδα έρχεται σε προσωπική επαφή, όσον αφορά σε θέματα διοικητικά καθώς και κανονισμούς διακυβέρνησης με κάθε συγκεκριμένο κόσμο, σύστημα και σύμπαν.

19:3.6 Οι Θείοι Σύμβουλοι αποτελούν την τελειότητα του θείου συμβουλίου της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Εμείς αντιπροσωπεύουμε, στην πραγματικότητα *είμαστε*, το συμβούλιο της τελειότητας. Όταν μας συμπληρώνουν το εμπειρικό συμβούλιο των συνεργατών μας, οι τελειοποιημένες και την Αγία Τριάδα περιβληθείσες υπάρξεις της εξελικτικής ανέλιξης, οι αποφάσεις μας δεν είναι μόνο ολοκληρωμένες, αλλά υπερ-ολοκληρωμένες. Όταν το ενοποιημένο μας συμβούλιο συνεργασθεί με ένα Συμπαντικό Ελεγκτή, αποφανθεί και η απόφαση αυτή επικυρωθεί και τεθεί σε ισχύ από τον Συμπαντικό Ελεγκτή σχεδόν προσεγγίζει το κατώφλι της συμπαντικής ολικότητας. Τέτοιες ετυμηγορίες αντιπροσωπεύουν την πλησιέστερη προσέγγιση του απόλυτου χαρακτήρα του Θείου μέσα στα χωροχρονικά πλαίσια της κατάστασης στην οποία αφορά και του προβλήματος που πρέπει να επιλυθεί.

19:3.7 Επτά Θείοι Σύμβουλοι σε συνεργασία με μία τριαδοποιημένη, εξελικτική ομάδα των τριών – έναν Κραταίο Αγγελιαφόρο, έναν Υψηλά Ιστάμενο στην Εξουσία και Έναν Χωρίς Όνομα και Αριθμό – αντιπροσωπεύουν την πλησιέστερη υπερσυμπαντική προσέγγιση στην άνωση της ανθρώπινης άποψης και της θείας πρόθεσης στα σχεδόν παραδείσια επίπεδα των πνευματικών εννοιών και των πραγματικών αξιών. Μία τέτοια προσέγγιση των ενωμένων κοσμικών προθέσεων των πλασμάτων και του Δημιουργού μόνον οι επιφοιτούντες Υιού του Παραδείσου υπερβαίνουν, οι οποίοι είναι, σε κάθε φάση ατομικής εμπειρίας, Θεός και άνθρωπος μαζί.

4. ΟΙ ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟΙ ΕΛΕΓΚΤΕΣ

19:4.1 Υπάρχουν οκτώ, ακριβώς, δισεκατομμύρια Συμπαντικοί Ελεγκτές. Οι μοναδικές αυτές υπάρξεις *είναι* η κρίση του Θεού. Δεν αντανakλούν απλά τις αποφάσεις της τελειότητας. *Αποτελούν* την κρίση της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Ακόμη και οι Αρχαίοι των Ημερών δεν κρίνουν ει μη μόνο σε συνεργασία με τους Συμπαντικούς Ελεγκτές.

19:4.2 Σε κάθε ένα από τα δισεκατομμύρια κόσμων του κεντρικού σύμπαντος είναι εντεταλμένος ένας Ελεγκτής, ο οποίος λειτουργεί πάνω στην πλανητική διοίκηση του οικείου Αιώνιου των Ημερών. Ούτε οι Τελειοποιητές της Σοφίας ούτε οι Θείοι Σύμβουλοι είναι για πάντα αποσπασμένοι, κατά τον ίδιο τρόπο, στη διοίκηση της Χαβόνα, αλλά και ουδείς από εμάς μας καταλαβαίνει το λόγο για τον οποίο οι Συμπαντικοί Ελεγκτές βρίσκονται εγκαταστημένοι στο κεντρικό σύμπαν. Οι παρούσες δραστηριότητές τους δύσκολα ερμηνεύουν την απόσπασή τους στην Χαβόνα και για το λόγο αυτό υποπτευόμαστε ότι βρίσκονται εκεί εν αναμονή των αναγκών κάποιας μελλοντικής συμπαντικής περιόδου κατά την οποίαο πληθυσμός της Χαβόνα θα μπορούσε εν μέρει να αλλάξει.

19:4.3 Σε κάθε ένα από τα επτά υπερσύμπαντα ένα δισεκατομμύριο Ελεγκτές είναι αποσπασμένοι. Τόσο ο καθένας μόνος, όσο και σε συνεργασία με τους Τελειοποιητές της Σοφίας και τους Θείους Συμβούλους, δρουν σε όους τους τομείς των επτά υπερσυμπάντων. Με τον τρόπο αυτό, ένας Ελεγκτής δρα σε όλα τα επίπεδα του μεγάλου σύμπαντος, από τους τέλειους κόσμους της Χαβόνα μέχρι τα συμβούλια των Κυριάρχων των Συστημάτων και αποτελούν οργανικό μέρος όλων των απονεμητικών επικυρώσεων των εξελικτικών κόσμων.

19:4.4 Οποτεδήποτε και οπουδήποτε είναι παρών ένας Συμπαντικός Ελεγκτής, εκεί ασκείται, τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, η Θεία κρίση. Και εφ' όσον οι Ελεγκτές καταλήγουν στην ετυμηγορία τους σε συνεργασία με τους Τελειοποιητές της Σοφίας και τους Θείους Συμβούλους, οι αποφάσεις αυτές περικλείουν την ενοποιημένη σοφία, την πρόθεση και την κρίση της Παραδείσιας Τριάδας. Στην νομική αυτή ομάδα των τριών ο Τελειοποιητής της Σοφίας θα μπορούσε να είναι η έννοια του «ήμουν», ο Θεός Σύμβουλος η έννοια του «θα είμαι» αλλά ο Συμπαντικός Ελεγκτής είναι η έννοια του «είμαι.»

19:4.5 Οι Ελεγκτές είναι συμπαντικές ολοκληρωμένες προσωπικότητες. Όταν χίλοι μάρτυρες έχουν καταθέσει – ή, ένα εκατομμύριο – όταν έχει μιλήσει η φωνή της σοφίας και το συμβούλιο του θείου έχει καταγράψει, όταν έχει προστεθεί η κατάθεση της ανερχόμενης τελειότητας, τότε λειτουργεί ο Ελεγκτής και τότε αποκαλύπτεται άμεσα η αλάθητη και θεία ολοκλήρωση όλων όσων έχουν συμβεί. Και η αποκάλυψη αυτή αντιπροσωπεύει το θείο πόρισμα, το σύνολο και την ουσία μιας οριστικής και τέλειας απόφασης. Για το λόγο αυτό, όταν μιλήσει ένας Ελεγκτής ουδείς άλλος μπορεί να μιλήσει, εφ' όσον ο Ελεγκτής έχει περιγράψει το πραγματικό και αλάθητο σύνολο όλων όσων έχουν συμβεί νωρίτερα. Όταν εκείνος μιλά, δεν υπάρχει έφεση.

19:4.6 Περισσότερο κατανοώ τη λειτουργία του νου ενός Τελειοποιητή της Σοφίας, αλλά είναι βέβαιο ότι δεν αντιλαμβάνομαι πλήρως τη λειτουργία του λαμβάνοντος αποφάσεις νου ενός Συμπαντικού Ελεγκτή. Πιστεύω ότι οι Ελεγκτές διατυπώνουν καινούργιες έννοιες και δημιουργούν καινούργιες αξίες συσχετίζοντας τα γεγονότα, τις αλήθειες και τα ευρήματα που τους παρουσιάζονται κατά την πορεία της εξέτασης των συμπαντικών υποθέσεων. Φαίνεται πιθανόν ότι οι Συμπαντικοί Ελεγκτές είναι σε θέση να προβάλλουν αυθεντικές ερμηνείες από το συνδυασμό της ενόρασης του τέλειου Δημιουργού και την εμπειρία του τελειοποιημένου πλάσματος. Ο συσχετισμός αυτός της Παραδείσιας τελειότητας και της συμπαντικής εμπειρίας αναμβίφολα δημιουργεί μία νέα αξία στο απώτατο.

19:4.7 Ωστόσο, δεν είναι αυτό το τέλος των δυσκολιών μας πάνω στη λειτουργία του νου των Συμπαντικών Ελεγκτών. Έχοντας δεόντως εξετάσει όλα όσα γνωρίζουμε, ή πιθανολογούμε σχετικά με τη δράση ενός Ελεγκτή σε οποιαδήποτε δεδομένη συμπαντική περίσταση, βρίσκουμε ότι εξακολουθούμε να μην μπορούμε να προβλέψουμε τις αποφάσεις, ή να προδικάσουμε την ετυμηγορία του. Προσδιορίζουμε με μεγάλη ακρίβεια το πιθανό αποτέλεσμα του συνδυασμού της πρόθεσης ενός Δημιουργού και της εμπειρίας ενός πλάσματος, αλλά τα συμπεράσματα αυτά δεν αποτελούν πάντα ακριβείς προγνώσεις των αποκαλύψεων ενός Ελεγκτή. Φαίνεται πιθανόν ότι οι Ελεγκτές αποτελούν, κατά κάποιο τρόπο, το σύνδεσμο με το Θείο Απόλυτο, αφού, διαφορετικά, δεν είμαστε σε θέση να ερμηνεύσουμε πολλές από τις αποφάσεις και τα θεσπίσματά τους.

19:4.8 Οι Τελειοποιητές της Σοφίας, οι Θείοι Σύμβουλοι και οι Συμπαντικοί Ελεγκτές, μαζί με τις επτά τάξεις των Προσωπικοτήτων της Υπέρτατης Τριάδας, συνιστούν τις δέκα εκείνες ομάδες οι οποίες, ορισμένες φορές, έχουν ονομασθεί *Σταθεροί Υιοί της Αγίας Τριάδας*. Μαζί αποτελούν το μεγάλο σώμα των διοικητών, των κυριάρχων, των διαχειριστών, των

εισηγητών, των συμβούλων και των δικαστών της Αγίας Τριάδας. Ο αριθμός τους υπερβαίνει κατά τι τα τριάντα επτά δισεκατομμύρια. Δύο δισεκατομμύρια εβδομήντα έχουν τη βάση τους στο κεντρικό σύμπαν και περισσότεροι από πέντε δισεκατομμύρια σε κάθε υπερσύμπαν.

19:4.9 Είναι πολύ δύσκολο να περιγραφούν τα πλαίσια λειτουργίας των Σταθερών Υιών της Αγίας Τριάδας. Η δήλωση ότι η δράση τους είναι πεπερασμένα παθορισμένη θα ήταν ανακριβής, εφ' όσον υπάρχουν πράξεις στα αρχεία του υπερσύμπαντος που υποδηλώνουν το αντίθετο. Οι Σταθεροί Υιοί της Αγίας Τριάδας δρουν σε οποιοδήποτε επίπεδο συμπαντικής διοίκησης, ή δικαστικής απόφασης απαιτηθεί από τις χωροχρονικές συνθήκες και τούτο ισχύει για την παρελθούσα, παρούσα και μελλοντική εξέλιξη του Κυρίαρχου Σύμπαντος.

5. ΤΑ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΤΡΙΑΔΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

19:5.1 Ελάχιστα θα μπορέσω να σας πω για τα Εμπνευσμένα Τριαδικά Πνεύματα, εφ' όσον αυτά αποτελούν μία από τις λίγες, απολύτως απόκρυφες τάξεις πλασμάτων που υπάρχουν, απόκρυφες, αναμφίβολα, επειδή τους είναι αδύνατο να αποκαλυφθούν ακόμα και σε εκείνους από εμάς, των οποίων η προέλευση βρίσκεται πάρα πολύ κοντά στην απαρχή της δημιουργίας των. Δημιουργούνται από την Αγία Τριάδα του Παραδείσου και μπορούν να χρησιμοποιηθούν είτε μεμονωμένα από μία, είτε από δύο Θεότητες, είτε και από τις τρεις. Δεν γνωρίζουμε αν ο αριθμός των πνευμάτων αυτών έχει συμπληρωθεί, ή αν συνεχίζει να αυξάνεται, τείνουμε όμως να πιστέψουμε ότι ο αριθμός τους δεν έχει ακόμη καθορισθεί.

19:5.2 Ούτε τη φύση, ούτε τη δράση των Εμπνευσμένων Πνευμάτων κατανοούμε πλήρως. Είναι δυνατόν να ανήκουν στην κατηγορία των υπερ-ατομικών πνευμάτων. Φαίνεται ότι λειτουργούν σε όλα τα γνωστά κυκλώματα και εμφανίζονται να δραστηριοποιούνται εντελώς ανεξάρτητα από τον τόπο και το χρόνο. Λίγα, όμως, γνωρίζουμε γι' αυτά, εκτός εκείνων τα οποία συνάγουμε για το χαρακτήρα τους από τη φύση των δραστηριοτήτων τους, τα αποτελέσματα των οποίων βεβαίως παρατηρούμε σε διάφορα σημεία των συμπάντων.

19:5.3 Υπό ορισμένες συνθήκες, τα Εμπνευσμένα αυτά Πνεύματα μπορούν να προσωποποιηθούν επαρκώς ώστε να αναγνωρίζονται από Τριαδικής προέλευσης υπάρξεις. Τα έχω δει ο ίδιος. Θα ήταν όμως αδύνατο για τις κατώτερες τάξεις των ουρανίων πλασμάτων να αναγνωρίσουν έστω και ένα τους. Από καιρό σε καιρό και κατά τη διεύθυνση των εξελισσομένων συμπάντων προκύπτουν καταστάσεις κατά τις οποίες οποιαδήποτε Τριαδικής προέλευσης ύπαρξη μπορεί άμεσα να απασχολήσει τα Πνεύματα αυτά στην επέκταση της αποστολής του. Για το λόγο αυτό γνωρίζουμε ότι υπάρχουν και ότι υπό ορισμένες προϋποθέσεις μπορούμε να απαιτήσουμε και να λάβουμε την αρωγή τους, ακόμη και να αναγνωρίσουμε την παρουσία τους, ορισμένες φορές. Δεν αποτελούν, ωστόσο, μέρος της εκδήλωσης και της οριστικά αποκαλυφθείσας οργάνωσης της διαπιστευμένης με την διεύθυνση των συμπάντων του χώρου και του χρόνου, πριν οι υλικές αυτές δημιουργίες έλθουν στο φως και στη ζωή. Η θέση τους στην παρούσα οικονομία, ή διοίκηση των εξελισσομένων επτά υπερσυμπάντων δεν είναι σαφής. Αποτελούν απόκρυφο της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου.

19:5.4 Οι Μελχισεδέκ του Νέβαδον διδάσκουν ότι τα Εμπνευσμένα Τριαδικά Πνεύματα είναι προορισμένα, κάποτε, στο αιώνιο μέλλον, να δράσουν στο χώρο των Μοναχικών Αγγελιαφόρων, οι τάξεις των οποίων αργά αλλά σταθερά μειώνονται εξ αιτίας των αποστολών τους ως συνεργατών ορισμένων τύπων τριαδοποιημένων υιών.

19:5.5 Τα Εμπνευσμένα Πνεύματα είναι τα μοναχικά Πνεύματα του σύμπαντος των συμπάντων. Ως Πνεύματα μοιάζουν πολύ με τους Μοναχικούς Αγγελιαφόρους εκτός του ότι οι τελευταίοι διαθέτουν ευδιάκριτη προσωπικότητα. Αποκτούμε μεγάλο μέρος της γνώσης μας για τα Εμπνευσμένα Πνεύματα από τους Μοναχικούς Αγγελιαφόρους, οι οποίοι διακρίνουν τη σχέση τους βάσει μιας εγγενούς ευαισθησίας προς την παρουσία των Εμπνευσμένων Πνευμάτων, η οποία λειτουργεί αλάθητα, ακριβώς όπως μία μαγνητική βελόνα δείχνει ένα μαγνητικό πόλο. Όταν ένας Μοναχικός Αγγελιαφόρος βρίσκεται κοντά σε ένα Εμπνευσμένο Τριαδικό Πνεύμα, έχει συνείδηση της ποιοτικής ένδειξης μιας τέτοιας θείας παρουσίας, καθώς επίσης και της ποσοτικής καταχώρησης, η οποία του επιτρέπει, ουσιαστικά, να γνωρίζει την κατάταξη, ή τον αριθμό της παρουσίας του Πνεύματος, ή των Πνευμάτων.

19:5.6 Μπορώ να αναφέρω άλλο ένα ενδιαφέρον γεγονός: Όταν ένας Μοναχικός Αγγελιαφόρος βρίσκεται σ' έναν πλανήτη του οποίου οι κάτοικοι ενοικούνται από τους Ρυθμιστές της Σκέψης, όπως η Ουράντια, έχει επίγνωση της ποιοτικής διέγερσης η οποία του δημιουργείται εξ αιτίας της ευαισθησίας του στην αναγνώριση της πνευματικής παρουσίας. Σε παρόμοιες περιπτώσεις δεν υφίσταται ποσοτική διέγερση, μόνο ποιοτική διαφοροποίηση. Τέτοια αντίδραση δεν δημιουργείται από την επαφή με τους κατοίκους ενός πλανήτη στον οποίο δεν πηγαίνουν οι Ρυθμιστές της Σκέψης. Τούτο υποδηλώνει ότι οι Ρυθμιστές της Σκέψης σχετίζονται, κατά κάποιο τρόπο, ή συνδέονται με τα Εμπνευσμένα Πνεύματα της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Είναι πιθανόν, κατά κάποιο τρόπο, να συνδέονται σε ορισμένες φάσεις του έργου τους. Δεν γνωρίζουμε όμως στ' αλήθεια. Κι οι δύο δημιουργούνται κοντά στο κέντρο και τη γενεσιουργό αιτία των πάντων, αλλά δεν ανήκουν στην ίδια τάξη πλασμάτων. Οι Ρυθμιστές της Σκέψης προέρχονται από τον Πατέρα και μόνον. Τα Εμπνευσμένα Πνεύματα είναι οι απόγονοι της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου.

19:5.7 Είναι προφανές ότι τα Εμπνευσμένα Πνεύματα δεν ανήκουν στο εξελικτικό σχέδιο του κάθε πλανήτη, ή σύμπαντος και παρ' όλα αυτά, φαίνονται να βρίσκονται σχεδόν παντού. Ακόμη και σ' εμένα, που είμαι επιφορτισμένος με τη διατύπωση της παρουσίας αυτής, η προσωπική ευαισθησία του συνεργαζόμενου μαζί μου Μοναχικού Αγγελιαφόρου απέναντι στην παρουσία αυτής της τάξης των Πνευμάτων, καταδεικνύει ότι υπάρχει κοντά μας, αυτήν ακριβώς τη στιγμή, όχι μακρύτερα από δέκα μέτρα, ένα Πνεύμα της τάξης των Εμπνευσμένων και τρίτης σε όγκο δυναμικής παρουσίας. Η Τρίτη σε όγκο δυναμική παρουσία μας υποδηλώνει την πιθανότητα του να δρουν μαζί τρία Εμπνευσμένα Πνεύματα.

19:5.8 Μέσα σε περισσότερες από δώδεκα τάξεις πλασμάτων με τα οποία συνεργάζομαι τη στιγμή αυτή, οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι είναι οι μόνοι οι οποίοι έχουν συνείδηση της παρουσίας των μυστηριωδών αυτών οντοτήτων της Αγίας Τριάδας. Επιπλέον, δε, ενώ με τον τρόπο αυτό πληροφορούμεθα την εγγύτητα των θείων αυτών πνευμάτων, εγνοούμε εξ ίσου την αποστολή τους. Πράγματι, δεν γνωρίζουμε αν πρόκειται απλά για ενδιαφερόμενους παρατηρητές των έργων μας, ή εάν, κατά κάποιο άγνωστο σε εμάς τρόπο, συμβάλλουν στην επιτυχία των έργων που έχουμε αναλάβει.

19:5.9 Γνωρίζουμε ότι οι Διδάσκαλοι Υιοί της Αγίας Τριάδας είναι αφοσιωμένοι στο έργο της συνειδητής διαφώτισης των πλασμάτων του σύμπαντος. Έχω φθάσει στο αμετακίνητο συμπέρασμα ότι τα Εμπνευσμένα Τριαδικά Πνεύματα, με *υπερσυνειδητές* τεχνικές, δρουν, επίσης, ως διδάσκαλοι των βασιλείων. Είμαι πεπεισμένος ότι υπάρχει ένας απέραντος όγκος βασικής πνευματικής γνώσης, μία αλήθεια απαραίτητη για την ανώτατη πνευματική κατάκτηση, η οποία δεν μπορεί να αποκτηθεί συνειδητά. Η αυτοσυνείδηση θα έθετε σε

κίνδυνο τη βεβαιότητα της αποδοχής. Αν η άποψή μας αυτή είναι σωστή, και ολόκληρη η τάξη μου συμφωνεί σ' αυτό, μπορεί η αποστολή των Εμπνευσμένων αυτών Πνευμάτων να συνίσταται στο να υπερνικάται αυτή η δυσκολία, στο να γεφυρώνεται το χάσμα στο συμπαντικό σχέδιο της ηθικής διαφώτισης και του πνευματικού επιτεύγματος. Θεωρούμε ότι αυτοί οι δύο τύποι των Τριαδικής προέλευσης διδασκάλων δημιουργούν κάποιο είδος συνδέσμου μέσα από τις δραστηριότητές τους, αλλά δεν το γνωρίζουμε πραγματικά.

19:5.10 Στους εκπαιδευόμενους κόσμους του υπερσύμπαντος και στα αιώνια κυκλώματα της Χαβόνα, έχω συναδελφωθεί με τους τελειοποιούμενους θνητούς – πνευματικοποιημένες και ανελίσσόμενες ψυχές από τα εξελικτικά βασίλεια – εκείνοι, όμως, δεν έλαβαν ποτέ γνώση των Εμπνευσμένων Πνευμάτων, τα οποία, στους αιώνες των αιώνων, οι δυνάμεις αναζήτησης που βρίσκονται στους Μοναχικούς Αγγελιαφόρους θα έδειχναν ότι βρίσκονται πολύ κοντά μας. Έχω απεριόριστα συνδιαλλαγεί με όλες τις τάξεις των Υιών του Θεού, ανώτερες και κατώτερες και διεπίστωσα ότι ακόμη και εκείνοι έχουν την ίδια άγνοια επί των παραινήσεων των Εμπνευσμένων Τριαδικών Πνευμάτων. Μπορούν και αναλογίζονται παρελθούσες εμπειρίες τους και εξιστορούν περιστατικά τα οποία δεν είναι δυνατόν να ερμηνευθούν αν δεν ληφθεί υπ' όψιν η δράση τέτοιων Πνευμάτων. Εκτός όμως των Μοναχικών Αγγελιαφόρων και, ορισμένες φορές, των Τριαδικής προέλευσης πλασμάτων, καμία από τις ουράνιες οικογένειες δεν αντελήφθη ποτέ την εγγύτητα των Εμπνευσμένων Πνευμάτων.

19:5.11 Δεν πιστεύω ότι τα Εμπνευσμένα Τριαδικά Πνεύματα παίζουν μαζί μου το κρυφτό. Πιθανόν να προσπαθούν να μου αποκαλυφθούν, όπως εξώ προσπαθώ να επικοινωνήσω μαζί τους. Οι δυσκολίες και οι περιορισμοί μας πρέπει να είναι αμοιβαίοι και εγγενείς. Είμαι ικανοποιημένος από το γεγονός ότι δεν υπάρχουν αυθαίρετα μυστικά στο σύμπαν. Για το λόγο αυτό, δεν θα σταματήσω ποτέ τις προσπάθειές μου να λύσω το μυστήριο της απομόνωσης αυτών των Πνευμάτων, τα οποία ανήκουν στην τάξη μου.

19:5.12 Και από όλα αυτά, εσείς οι θνητοί που τώρα κάνετε τα πρώτα σας βήματα στο αιώνιο ταξίδι, μπορείτε να καταλάβετε καλά ότι έχετε μακρύ δρόμο εμπρός σας προτού αποκτήσετε «οπτική» και «υλική» επιβεβαίωση. Για πάρα πολύ ακόμη θα βασιστείτε στην πίστη και θα εξαρτηθείτε από την αποκάλυψη, αν ελπίζετε ότι θα προχωρήσετε με ταχύτητα και ασφάλεια.

6. ΟΙ ΓΗΓΕΝΕΙΣ ΤΗΣ ΧΑΒΟΝΑ

19:6.1 Οι γηγενείς της Χαβόνα είναι η άμεση δημιουργία της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου και ο αριθμός τους είναι βρίσκεται πέραν της αντίληψης του περιορισμένου σας νου. Ούτε είναι δυνατόν για τους Ουραντιανούς να συλλάβουν τις εγγενείς ικανότητες τέτοιων θείων τέλειων πλασμάτων, όπως είναι οι Τριαδικής προέλευσης φυλές του αιώνιου σύμπαντος. Ουδέποτε θα μπορέσετε να δείτε αυτές τις μεγαλειώδεις υπάρξεις, κ πρέπει να περιμένετε να φθάσετε στη Χαβόνα, όπου θα μπορέσετε να τους χαιρετήσετε ως πνευματικούς συντρόφους.

19:6.2 Κατά τη μακρά σας παραμονή στο ένα δισεκατομμύριο κόσμους του πολιτισμού της Χαβόνα, θα αναπτύξετε μία αιώνια φιλία με τις υπέροχες αυτές υπάρξεις. Και είναι τόσο βαθιά η φιλία αυτή που αναπτύσσεται μεταξύ των κατώτερων πλασμάτων από τους κόσμους του διαστήματος και των ανώτατων αυτών υπάρξεων οι οποίες γεννήθηκαν στους τέλειους κόσμους του κεντρικού σύμπαντος! Οι ανελίσσόμενοι θνητοί, στη μακρόχρονη και στοργική σχέση τους με τους γηγενείς της Χαβόνα, κάνουν πολλά για να αντισταθμίσουν

την πνευματική πενία των προηγούμενων σταδίων της πεσοδευτικής τους θνητής πορείας. Ταυτόχρονα, μέσω των επαφών τους με τους ανερχόμενους οδοιπόρους, Οι κάτοικοι της Χαβόνα αποκτούν μία εμπειρία η οποία σε μεγάλο βαθμό υπερβαίνει το εμπειρικό τους μειονέκτημα του να έχουν ζήσει πάντοτε μία ζωή θείας τελειότητας. Το καλό τόσο για τους ανερχόμενους θνητούς όσο και για τους κατοίκους της Χαβόνα είναι μέγα και αμοιβαίο.

19:6.3 Οι γηγενείς της Χαβόνα, όπως και όλες οι άλλες Τριαδικής προέλευσης προσωπικότητες έχουν σχεδιαστεί με θεία τελειότητα και, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τις άλλες, τις τριαδικής προέλευσης προσωπικότητες το πέρασμα του χρόνου μεγαλώνει το απόθεμα των εμπειρικών ταλέντων τους. Ανόμοια, όμως, με τους Σταθερούς Υιούς της Τριάδας, οι κάτοικοι της Χαβόνα μπορούν να εξελιχθούν, μπορούν να αποκτήσουν ένα μη αποκαλυφθέν μελλοντικό πεπρωμένο στην αιωνιότητα. Τούτο καταδεικνύεται από τους κατοίκους εκείνους της Χαβόνα οι οποίοι δια της υπηρεσίας τους αποκτούν την ικανότητα της συνένωσης με ένα τμήμα ενός μη-Ρυθμιστή Πατέρα και με τον τρόπο αυτό προκρίνονται για να γίνουν μέλη του Σώματος των Θνητών της Τελικότητας. Υπάρχουν και άλλα σώματα τελικιστών ανοικτά στους γηγενείς αυτούς του κεντρικού σύμπαντος.

19:6.4 Η εξέλιξη της κατάστασης των γηγενών της Χαβόνα έχει κατά καιρούς προβλημάτισει την Ουβέρσα. Εφ' όσον διαρκώς φιλτράρονται μέσα στα διάφορα Παραδείσια Σώματα της Τελικότητας και εφ' όσον δεν δημιουργούνται πλέον, είναι προφανές ότι ο αριθμός εκείνων που παραμένουν στη Χαβόνα διαρκώς μειώνεται. Η ύστατη συνέπεια των διεργασιών αυτών δεν μας έχει αποκαλυφθεί, ωστόσο δεν πιστεύουμε ότι η Χαβόνα θα χάσει κάποτε εντελώς τους κατοίκους της. Σκεφθήκαμε τη θεωρία σύμφωνα με την οποία οι κάτοικοι της Χαβόνα ίσως σταματήσουν να εισέρχονται στο σώμα τελικιστών κάποια στιγμή κατά τη διάρκεια των εποχών της διαδοχικής δημιουργίας των επιπέδων του εξωτερικού διαστήματος. Σκεφθήκαμε ακόμη ότι στις μελλοντικές αυτές συμπαντικές εποχές το κεντρικό σύμπαν μπορεί να κατοικηθεί από μία μικτή ομάδα πλασμάτων, μία κατηγορία πολιτών η οποία θα αποτελείται εν μέρει μόνο από τους αυθεντικούς κατοίκους της Χαβόνα. Δεν γνωρίζουμε ποια τάξη, ή τύπος πλασμάτων πρόκειται, έτσι, να κατοικήσει τη μελλοντική Χαβόνα, αλλά έχουμε σκεφθεί:

19:6.51. Τους μονογενείς, εκείνους οι οποίοι επί του παρόντος είναι οι μόνιμοι πολίτες των αστερισμών του τοπικού σύμπαντος

19:6.62. Μελλοντικούς τύπους θνητών οι οποίοι μπορεί να γεννηθούν στους κατοικημένους κόσμους των υπερσυμπάντων, τις μελλοντικές εποχές του φωτός και της ζωής

19:6.73. Την εισερχόμενη πνευματική αριστοκρατία των διαδοχικών εξωτερικών συμπάντων.

19:6.8 Γνωρίζουμε ότι η Χαβόνα της προηγούμενης συμπαντικής εποχής ήταν κάπως διαφορετική από τη Χαβόνα του παρόντος. Θεωρούμε λογικό το να υποθέσουμε ότι είμαστε τη στιγμή αυτή μάρτυρες των αργών αυτών αλλαγών οι οποίες λαμβάνουν χώρα στο κεντρικό σύμπαν και οι οποίες αποτελούν προπομπούς των εποχών που θα έλθουν. Ένα είναι βέβαιο: Το σύμπαν δεν είναι στατικό. Μόνον ο Θεός παραμένει αναλλοίωτος.

7. ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

19:7.1 Στον Παράδεισο κατοικούν πολυάριθμες ομάδες υπέροχων πλασμάτων, οι Πολίτες του Παραδείσου. Δεν ασχολούνται άμεσα με το σχέδιο τελειοποίησης των ανερχομένων πλασμάτων ελεύθερης βούλησης και για το λόγο αυτό δεν αποκαλύπτονται πλήρως στους θνητούς της Ουράντια. Υπάρχουν περισσότερες από τρεις χιλιάδες τάξεις από αυτές τις ουράνιες διάνοιες, ενώ η τελευταία τους εξατομικεύθηκε ταυτόχρονα με την εντολή της

Αγίας Τριάδας, η οποία έθεσε σε εφαρμογή το δημιουργικό σχέδιο των επτά υπερσυνπάντων του χρόνου και του διαστήματος.

19:7.2 Οι Πολίτες του Παραδείσου και οι γηγενείς της Χαβόνα αποκαλούνται ορισμένες φορές, συλλογικά, ως *Προσωπικότητες του Παραδείσου-Χαβόνα*.

19:7.3 Τούτο ολοκληρώνει την ιστορία των υπάρξεων εκείνων οι οποίες δημιουργήθηκαν από την Αγία Τριάδα του Παραδείσου. Καμία από αυτές δεν έχει ποτέ παρεκκλίνει του ορθού. Επιπλέον, με την υψηλότερη έννοια, είναι όλες προικισμένες με ελεύθερη βούληση.

19:7.4 Οι Τριαδικής προέλευσης υπάρξεις κατέχουν το προνόμιο της διάβασης το οποίο τις ανεξαρτητοποιεί από τις μεταφορικές προσωπικότητες, όπως είναι τα σεραφείμ. Όλες διαθέτουν τη δύναμη να κινούνται απεριόριστα και γρήγορα μέσα στο σύμπαν των συνπάντων. Εξαιρώντας τα Εμπνευσμένα Πνεύματα, δεν μπορούμε να φθάσουμε την σχεδόν απίστευτη ταχύτητα των Μοναχικών Αγγελιαφόρων, ωστόσο είμαστε σε θέση να χρησιμοποιήσουμε το άθροισμα των μεταφορικών υπηρεσιών του διαστήματος ώστε να φθάσουμε σε οποιοδήποτε σημείο ενός υπερσύνπαντος, από το αρχηγείο του, σε λιγότερο από ένα έτος σύμφωνα με το χρόνο της Ουράντια. Χρειάζομαι 109 ημέρες του χρόνου σας για να ταξιδέψω από την Ουβέρσα στην Ουράντια.

19:7.5 Μέσα από τις ίδιες αυτές λεωφόρους μπορούμε να επικοινωνούμε άμεσα μεταξύ μας. Ολόκληρη η τάξη μας στη δημιουργία βρίσκεται σε επαφή με κάθε άτομο που περιλαμβάνεται σε κάθε κατηγορία των παιδιών της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου, εκτός των Εμπνευσμένων Πνευμάτων.

19:7.6 [Παρουσιάστηκε από έναν Θείο Σύμβουλο της Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 20

ΟΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΟΙ ΥΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

20:0.1 Καθώς δρουν στο υπερσύνπαν του Όρβοτον, οι Υιοί του Θεού κατατάσσονται σε τρεις γενικές κατηγορίες:

20:0.2 1. Οι Κατερχόμενοι Υιοί του Θεού

20:0.3 2. Οι Ανερχόμενοι Υιοί του Θεού

20:0.4 3. Οι Τριαδικοί Υιοί του Θεού

20:0.5 Οι τάξεις των κατερχομένων Υιών περιλαμβάνουν προσωπικότητες μέσης και θείας δημιουργίας. Οι Ανερχόμενοι Υιοί, όπως είναι τα θνητά πλάσματα, φθάνουν στο επίπεδο αυτό δια της εμπειρικής συμμετοχής στην δημιουργική τεχνική η οποία είναι γνωστή ως εξέλιξη. Οι Τριαδικοί Υιοί αποτελούν μία ομάδα σύνθετης προέλευσης η οποία περιλαμβάνει όλες τις απ' την Αγία Τριάδα περικλειόμενες υπάρξεις, έστω και αν αυτές δεν έχουν άμεση Τριαδική προέλευση.

1. ΟΙ ΚΑΤΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΥΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

20:1.1 Όλοι οι κατερχόμενοι Υιοί του Θεού έχουν υψηλή και θεία προέλευση. Είναι αφιερωμένοι στην δια της καθόδου τους προσφορά υπηρεσίας προς τους κόσμους και τα συστήματα του χρόνου και του διαστήματος, ώστε να διευκολύνουν την προς τον Παράδεισο αναρρίχηση των κατώτερων, εξελικτικής προέλευσης, πλασμάτων – τους ανερχόμενους υιούς του Θεού. Μεταξύ των πολυάριθμων τάξεων των κατερχομένων Υιών, επτά είναι εκείνες για τις οποίες θα μιλήσουμε στην παρουσίαση αυτή. Οι Υιοί οι οποίοι

προέρχονται από τις Θεότητες του κεντρικού Νησιού του Φωτός και της Ζωής ονομάζονται *Παραδείσιοι Υιού του Θεού* και περιλαμβάνουν τις ακόλουθες τρεις κατηγορίες:

20:1.21. Οι Δημιουργοί Υιοί – οι Μιχαήλ

20:1.32. Οι Εξουσιαστές Υιοί (Μάγιστροι) – οι Άβοναλ

20:1.43. Τριαδικοί Διδάσκαλοι Υιοί – οι Ντέιναλ

20:1.5 Οι υπόλοιπες τέσσερις τάξεις των κατερχομένων υιών είναι γνωστοί ως *Υιοί του Θεού του Τοπικού Σύμπαντος*:

20:1.64. Οι Υιοί Μελχισεδέκ

20:1.75. Οι Υιοί Βοροντάντεκ

20:1.86. Οι Υιοί Λανονάντεκ

20:1.97. Οι Κομιστές της Ζωής.

20:1.10 Οι Μελχισεδέκ είναι οι από κοινού απόγονοι ενός, τοπικού σύμπαντος, Δημιουργού Υιού, ενός Δημιουργικού Πνεύματος και ενός Πατέρα Μελχισεδέκ. Οι Βοροντάντεκ και οι Λανονάντεκ ήλθαν στη ζωή από έναν Δημιουργό Υιό και το συνεργαζόμενο μαζί του Δημιουργικό Πνεύμα. Οι Βοροντάντεκ είναι περισσότερο γνωστοί ως οι Ανώτατοι, οι Πατέρες των Αστερισμών. Οι Λανονάντεκ ως οι Κυρίαρχοι των Συστημάτων και ως Πλανητικοί Πρίγκιπες. Η τριπλή σειρά των Κομιστών της Ζωής ήλθαν στη ζωή από ένα Δημιουργό Υιό και ένα Δημιουργικό Πνεύμα συνεργαζόμενο με τους τρεις Αρχαίους των Ημερών στη δικαιοδοσία των οποίων ανήκει το συγκεκριμένο υπερσύμπαν. Η φύση, ωστόσο και οι δραστηριότητες αυτών των, Τοπικών Συμπάντων, Υιών του Θεού απεικονίζεται καλύτερα στα φύλλα όπου αναφέρονται οι υποθέσεις των τοπικών συστημάτων.

20:1.11 Οι Παραδείσιοι Υιοί του Θεού έχουν τριπλή προέλευση: Οι αρχικοί, ή Δημιουργοί Υιοί ήλθαν στη ζωή από τον Πατέρα του Σύμπαντος και τον Αιώνιο Υιό. Οι δευτερεύοντες, ή Μάγιστροι Υιοί είναι παιδιά του Αιώνιου Υιού και του Αείρου Πνεύματος. Οι Τριαδικοί Διδάσκαλοι Υιοί είναι απόγονοι του Πατέρα, του Υιού και του Πνεύματος. Από την πλευρά της προσφοράς υπηρεσίας, της λατρείας και της παράκλησης, οι Παραδείσιοι Υιοί είναι σαν ένας. Το πνεύμα τους είναι ένα και το έργο τους είναι ταυτόσημο σε ποιότητα και ολοκλήρωση.

20:1.12 Όπως οι Παραδείσιες τάξεις των Ημερών απεδείχθησαν θείοι διοικητές, έτσι και οι τάξεις των Παραδείσιων Υιών απεκαλύφθησαν ως θείοι λειτουργοί – δημιουργοί, ιερουργοί, επιφοιτούντες, δικαστές, διδάσκαλοι και αποκαλυπτές της αλήθειας. Απλώνονται στο σύμπαν των συμπάντων, από τις ακτές του αιώνιου Νησιού μέχρι τους κατοικημένους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος, προσφέροντας ποικίλες υπηρεσίες στο κεντρικό σύμπαν και στα υπερσύμπαντα, οι οποίες υπηρεσίες δεν αποκαλύπτονται στις αφηγήσεις αυτές. Είναι οργανωμένοι με διάφορους τρόπους, ανάλογα με τη φύση και τον τόπο υπηρεσίας τους, σ' ένα τοπικό σύμπαν, ωστόσο, τόσο οι Μάγιστροι, όσο και οι Διδάσκαλοι Υιοί υπηρετούν υπό τη διεύθυνση του Δημιουργού Υιού ο οποίος προϊστάται στο συγκεκριμένο αυτό χώρο.

20:1.13 Οι Δημιουργοί Υιοί φαίνεται ότι διαθέτουν ένα πνευματικό χάρισμα εστιαζόμενο σ' αυτούς, το οποίο ελέγχουν και δια του οποίου μπορούν να επιφοιτήσουν εφ' ενός άλλου πλάσματος, όπως ακριβώς επεφοίτησε ο δικός σας Δημιουργός Υιός, του οποίου το πνεύμα

παρεσχέθη σε όλους τους θνητούς της Ουράντια. Κάθε δημιουργός Υιός διαθέτει την ελκτική αυτή δύναμη στο χώρο κυριαρχίας του. Έχει προσωπική συνείδηση κάθε πράξης και κάθε συναισθήματος για κάθε έναν από τους κατερχόμενους Υιούς του Θεού οι οποίοι υπηρετούν στο χώρο κυριαρχίας του. Εδώ υπάρχει μία θεία αντανάκλαση, μία αναπαραγωγή σε επίπεδο τοπικού σύμπαντος της απόλυτης εκείνης πνευματικής ελκτικής δύναμης του Αιώνιου Υιού, η οποία τον καθιστά ικανό να επιτυγχάνει και να διατηρεί επαφή με όλους τους Παραδείσιους Υιούς του, ανεξάρτητα από το πού μπορεί να βρίσκονται μέσα στο σύμπαν των συμπάντων.

20:1.14 Οι Δημιουργοί Υιοί του Παραδείσου δεν υπηρετούν μόνο ως Υιοί κατά την άσκηση των καθηκόντων και της επιφοίτησής τους, ως κατερχόμενοι, αλλά αφού ολοκληρώσουν την αποστολή τους ως επιφοιτούντες, ο κάθε ένας τους δρα ως συμπαντικός Πατέρας στη δική του δημιουργία, ενώ οι άλλοι Υιοί του Θεού εξακολουθούν την υπηρεσία της επιφοίτησης και της πνευματικής ανέλιξης που σχεδιάστηκε για να κατακτήσει τους πλανήτες έναν προς έναν, μέχρι να φθάσουν στην εκούσια αναγνώριση της στοργικής κυριαρχίας του Πατέρα του Σύμπαντος, με αποκορύφωμα την καθοσίωση των πλασμάτων στην βούληση του Πατέρα του Παραδείσου και την πλανητική νομιμοφροσύνη προς τη συμπαντική κυριαρχία του Δημιουργού Υιού του.

20:1.15 Σ' έναν επταπλό Δημιουργό Υιό, Δημιουργός και δημιούργημα είναι για πάντα ενωμένοι με σχέσεις κατανόησης, φιλίας και ελέους. Ολόκληρη η τάξη των Μιχαήλ, των Δημιουργών Υιών, είναι τόσο μοναδική ώστε η ανάλυση της φύσης και των δραστηριοτήτων τους θα παρουσιασθεί στο επόμενο φύλλο της σειράς αυτής, ενώ τούτη η αφήγηση θα ασχοληθεί κυρίως με τις δύο απομένουσες τάξεις των υιών του Παραδείσου: Τους Μάγιστρους Υιούς και τους Διδασκάλους Υιούς της Τριάδας.

2. ΟΙ ΜΑΓΙΣΤΡΟΙ ΥΙΟΙ

20:2.1 Κάθε φορά που μία αυθεντική και απόλυτη άποψη για την ύπαρξη διατυπώνεται από έναν Αιώνιο Υιό και ενοποιείται με το καινούργιο και θείο ιδανικό της γεμάτης αγάπης υπηρεσίας το οποίο συνέλαβε το Άπειρο Πνεύμα, ένας καινούργιος και αυθεντικός Υιός του Θεού, ένας Μάγιστρος Υιός δημιουργείται. Οι Υιοί αυτοί αποτελούν την τάξη των Άβοναλ, σε αντιδιαστολή με την τάξη των Μιχαήλ, των Δημιουργών Υιών. Οι Άβοναλ είναι πλανητικοί λειτurgical και δικαστές, οι μάγιστροι των βασιλείων του χρόνου και του διαστήματος – όλων των φυλών, όλων των κόσμων μέσα σ' όλα τα σύμπαντα.

20:2.2 Έχουμε λόγους να πιστεύουμε ότι ο συνολικός αριθμός των Μαγίστρων Υιών στο μέγα σύμπαν είναι περίπου ένα δισεκατομμύριο. Αποτελούν μία αυτοκυβερνώμενη τάξη, η οποία διευθύνεται από το ανώτατο συμβούλιό τους στον Παράδεισο, το οποίο με τη σειρά του απαρτίζεται από πεπειραμένους Άβοναλ οι οποίοι μετακλήθηκαν από τις υπηρεσίες όλων των συμπάντων. Όταν όμως τους ανατεθεί ένα τοπικό σύμπαν και δραστηριοποιηθούν σ' αυτό, τότε υπηρετούν υπό τη διεύθυνση του Δημιουργού Υιού του συγκεκριμένου συμπαντος.

20:2.3 Οι Άβοναλ είναι οι Παραδείσιοι Υιοί της υπηρεσίας και της επιφοίτησης πάνω σε κάθε πλανήτη των τοπικών συμπάντων. Και εφ' όσον κάθε Υιός Άβοναλ διαθέτει μία μοναδική προσωπικότητα, εφ' όσον ούτε δύο δεν μοιάζουν μεταξύ τους, το έργο τους είναι μοναδικό στους χώρους κυριαρχίας όπου ταξιδεύουν και όπου συχνά ενσαρκώνονται ως κοινοί θνητοί, ενώ ορισμένες φορές γεννώνται από θνητές μητέρες στους εξελικτικούς κόσμους.

20:2.4 Πέραν των υπηρεσιών τους στα ανώτατα διοικητικά επίπεδα, οι Άβοναλ επιτελούν ένα τρισυπόστατο έργο πάνω στους κατοικημένους κόσμους:

20:2.51. *Λειτουργία της Θείας Κρίσης*. Λειτουργούν στο τέλος της πλανητικής εφαρμογής της θείας βούλησης. Συν τω χρόνω, εκατοντάδες παρόμοιων αποστολών εκτελούνται πάνω σε κάθε πλανήτη, έτσι εκείνοι μπορούν να πάνε πάλι στον ίδιο, ή σε άλλο πλανήτη αμέτρητες φορές ως απονεμητικοί εξολοθρευτές, ως ελευθερωτές των κοιμώμενων επιζώντων.

20:2.62. *Δικαστικές Αποστολές*. Πλανητικές επισκέψεις του τύπου αυτού λαμβάνουν χώρα συνήθως πριν από την άφιξη ενός επιφοιτούντος Υιού. Με μία τέτοια αποστολή, ο Υιός Άβοναλ εμφανίζεται ως ενήλικο πλάσμα του πλανήτη αυτού βάσει ενός τρόπου ενσάρκωσης για την οποία δεν απαιτείται γέννηση όπως των θνητών. Μετά από την πρώτη και συνηθισμένη αυτή επίσκεψη, οι Άβοναλ μπορεί να υπηρετήσουν επανειλημμένα υπό την ιδιότητά τους ως Μάγιστροι στον ίδιο, ή σε άλλο πλανήτη, πριν και μετά την εμφάνιση του επιφοιτούντος Υιού. Στις επιπλέον αυτές αποστολές του ως Μάγιστρος, ένας Άβοναλ μπορεί, ή όχι, να εμφανισθεί σε υλική και ορατή μορφή, κανείς τους όμως δεν ήλθε ποτέ στον κόσμο σαν αδύναμο μωρό.

20:2.73. *Αποστολές Επιφοίτησης*. Όλοι οι Υιοί Άβοναλ, τουλάχιστον για μία φορά, πληρούν δια του εαυτού τους κάποια θνητή φυλή σε κάποιο εξελικτικό κόσμο. Οι επισκέψεις τους ως Κριτές είναι πολλές, οι αποστολές τους ως Μάγιστροι μπορεί να είναι πολλαπλές, σε κάθε πλανήτη, ωστόσο, δεν υπάρχει παρά ένας μόνον επιφοιτών Υιός. Οι Επιφοιτούντες Άβοναλ γεννώνται από μία γυναίκα, όπως ο Μιχαήλ του Νέβαδον ενσαρκώθηκε στην Ουράντια.

20:2.8 Δεν υπάρχει περιορισμός σχετικά με το πόσες φορές μπορούν οι Υιοί Άβοναλ να επιτελέσουν εκτελεστική, ή κριτική υπηρεσία, συνήθως, όμως, όταν επιτελέσουν την υπηρεσία τους επτά φορές, τίθενται σε διαθεσιμότητα για χάρη εκείνων οι οποίοι υπηρέτησαν λιγότερο. Τότε, οι Υιοί αυτοί, οι οποίοι έχουν αποκτήσει την εμπειρία των πολλαπλών επιφοιτήσεων, τοποθετούνται στο ανώτατο προσωπικό συμβούλιο ενός Δημιουργού Υιού και με τον τρόπο αυτό λαμβάνουν μέρος στην διαχείριση των υποθέσεων του σύμπαντος.

20:2.9 Καθ' όλη τη διάρκεια της αποστολής τους ως Μάγιστροι πάνω στους κατοικημένους κόσμους, οι Εξουσιαστές Υιοί έχουν τη βοήθεια δύο τάξεων πλασμάτων του συγκεκριμένου τοπικού σύμπαντος, τους Μελχισεδέκ και τους αρχαγγέλους, ενώ κατά τις αποστολές τους της επιφοίτησης συνοδεύονται επίσης από τους Λαμπρούς Εσπερινούς Αστέρες, των οποίων η προέλευση είναι παρόμοια στην τοπική δημιουργία. Σε κάθε πλανητική αποστολή, οι δευτερεύοντες Παραδείσιοι Υιοί, οι Άβοναλ υποστηρίζονται από την πλήρη ισχύ και εξουσία ενός αρχικού Υιού του Παραδείσου, του Δημιουργού Υιού του τοπικού σύμπαντος στο οποίο υπηρετούν. Το έργο τους πάνω στους κατοικημένους κόσμους είναι, από κάθε άποψη, το ίδιο αποτελεσματικό και αποδεκτό όπως θα ήταν η υπηρεσία ενός Δημιουργού Υιού πάνω σ' έναν τέτοιο κόσμο κατοικημένο από θνητούς.

3. Λειτουργία της Θείας Κρίσης

20:3.1 Οι Άβοναλ είναι γνωστοί ως Υιοί Μάγιστροι επειδή είναι οι ανώτατοι δικαστές των βασιλείων, οι απονεμητές των διαδοχικών εφαρμογών της θείας βούλησης πάνω στους κόσμους του χρόνου. Εποπτεύουν την αφύπνιση των κοιμώμενων ζώντων, κρίνουν το χώρο κυριαρχίας τους, περατώνουν την διαδικασία εφαρμογής της θείας βούλησης όταν εκκρεμεί, εκτελούν τις επιταγές μιας περιόδου δοκιμαστικού ελέους, αναθέτουν εκ νέου στα πλάσματα του διαστήματος την πλανητική λειτουργία του έργου της καινούργιας

εφαρμογής της θείας βούλησης και μόλις τελειώσουν την αποστολή τους, επιστρέφουν στο αρχηγείο του τοπικού τους υπερσύμπαντος

20:3.2 Όταν πρόκειται να κρίνουν τα πεπρωμένα κάποιας περιόδου, οι Άβοναλ θεσπίζουν τη μοίρα των εξελικτικών φυλών, έστω όμως και εάν οι αποφάσεις τους εξαφανίζουν την ταυτότητα των ατόμων, εκείνοι δεν εκτελούν παρόμοιες ποινές. Ετυμηγορίες παρόμοιας φύσης δεν εκτελούνται ει μη μόνο από την ανώτατη εξουσία ενός υπερσύμπαντος.

20:3.3 Η άφιξη ενός Παραδείσιου Άβοναλ σ' έναν εξελικτικό κόσμο με το σκοπό της περάτωσης της θείας βούλησης και της έναρξης μιας καινούργιας περιόδου πλανητικής προόδου δεν αποτελεί κατ' ανάγκην ούτε δικαστική αποστολή, ούτε αποστολή επιφοίτησης. Ορισμένες δικαστικές αποστολές και όλες οι αποστολές επιφοίτησης επιτελούνται δια της μεθόδου της ενσάρκωσης. Τούτο σημαίνει ότι σε παρόμοιες αποστολές οι Άβοναλ υπηρετούν σ' έναν πλανήτη με υλική μορφή – κυριολεκτικά. Οι άλλες τους επισκέψεις είναι «τεχνικές» και με την ιδιότητά του αυτή ένας Άβοναλ δεν ενσαρκώνεται για πλανητική υπηρεσία. Αν ένας Μάγιστρος Υιός έλθει αποκλειστικά ως εκτελεστής της θείας βούλησης, φθάνει στον συγκεκριμένο πλανήτη ως πνευματική ύπαρξη, αόρατος στα υλικά πλάσματα του πλανήτη. Τέτοιες τεχνικές επισκέψεις γίνονται κατ' επανάληψη στη μακρόχρονη ιστορία ενός κατοικημένου κόσμου.

20:3.4 Οι Υιοί Άβοναλ μπορούν να λειτουργήσουν ως πλανητικοί δικαστές πριν από την εμπειρία τους ως Μάγιστροι, ή ως επιφοιτούντες. Σε οποιαδήποτε από τις αποστολές αυτές, ωστόσο, ο ενσαρκωθείς Υιός θα κρίνει την παρούσα χρονική περίοδο του πλανήτη. Το ίδιο ακριβώς πράττει και ένας Δημιουργός Υιός όταν ενσαρκώνεται σε μία αποστολή επιφοίτησης παίρνοντας τη μορφή της θνητής σάρκας. Όταν ένας Υιός του Παραδείσου επισκέπτεται έναν εξελικτικό κόσμο και γίνεται ως ένας από τους κατοίκους του, η παρουσία του τερματίζει μία απαλλαγή (περίοδο χάριτος) και συνιστά την κρίση του πλανήτη.

4. ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ

20:4.1 Πριν την πλανητική εμφάνιση ενός επιφοιτούντος Υιού, τον κατοικημένο κόσμο τον επισκέπτεται συνήθως ένας Παραδείσιος Άβοναλ η αποστολή του οποίου είναι δικαστική. Αν πρόκειται για αρχική δικαστική επίσκεψη, ο Άβοναλ πάντα ενσαρκώνεται ως υλική ύπαρξη. Εμφανίζεται στον πλανήτη όπου του ανετέθη η αποστολή του ως πλήρως ανεπτυγμένος θνητός άνδρας, απόλυτα ορατός από τους θνητούς του καιρού και της γενιάς του και σε φυσική επαφή μαζί τους. Κσατά τη διάρκεια ολόκληρης της ενσάρκωσής του ως Μάγιστρος, ο σύνδεσμος του Υιού Άβοναλ με τις τοπικές και τις συμπαντικές πνευματικές δυνάμεις είναι ολοκληρωμένος και αδιάλειπτος.

20:4.2 Ένας πλανήτης μπορεί να βιώσει πολλές δικαστικές επισκέψεις τόσο πριν όσο και μετά την εμφάνιση ενός επιφοιτούντος Υιού. Μπορεί να τον επισκεφθούν πολλές φορές οι ίδιοι, ή άλλοι Άβοναλ, δρώντας ως απονεμητικοί κριτές, αυτές όμως οι τεχνικές αποστολές κρίσεις δεν είναι ούτε επιφοιτήσεις, ούτε επισκέψεις Μαγίστρων και οι Άβοναλ δεν ενσαρκώνονται ποτέ τις φορές αυτές. Ακόμα και όταν ένας πλανήτης ευλογηθεί πολλές φορές με τις επανειλημμένες δικαστικές αποστολές, οι Άβοναλ δεν προσφέρονται στη θνητή ενσάρκωση. Και όταν υπηρετούν με τη μορφή της θνητής σάρκας, πάντα εμφανίζονται ως ενήλικες στον πλανήτη. Δεν γεννώνται από γυναίκα.

20:4.3 Οι Παραδείσιοι Υιοί, όταν ενσαρκωθούν είτε σε αποστολή επιφοίτησης, είτε σε δικαστική αποστολή, διαθέτουν έμπειρους Ρυθμιστές και οι Ρυθμιστές αυτοί είναι

διαφορετικοί σε κάθε ενσάρκωση. Οι Ρυθμιστές οι οποίοι καταλαμβάνουν το νου των ενσαρκωθέντων Υιών του Θεού δεν μπορούν ποτέ να ελπίσουν στην απόκτηση προσωπικότητας δια της σύντηξης με τις ανθρώπινες-θείες υπάρξεις στις οποίες ενοικούν, εξατομικεύονται, ωστόσο, συχνά κατόπιν εντολής του Πατέρα του Σύμπαντος. Οι Ρυθμιστές αυτοί αποτελούν το ανώτατο κατευθυντήριο συμβούλιο του Ντιβίνγκτον για τη διαχείριση, πιστοποίηση και αποστολή των Ελεγκτών των Μυστηρίων στους κατοικημένους κόσμους. Αυτοί επίσης υποδέχονται και εγκρίνουν τους Ρυθμιστές όταν επιστρέψουν «στην αγκάλη του Πατέρα», μόλις διαλυθεί το γήινο σκηνωμά τους. Με τον τρόπο αυτό, οι πιστοί Ρυθμιστές των δικαστών του κόσμου γίνονται οι ανώτατοι προϊστάμενοι του είδους των.

20:4.4 Η Ουράντια δεν έχει ποτέ φιλοξενήσει έναν Υιό Άβοναλ σε δικαστική αποστολή. Αν η Ουράντια είχε ακολουθήσει το γενικό σχέδιο των κατοικημένων κόσμων, θα είχε ευλογηθεί με μία δικαστική αποστολή κάποια στιγμή μεταξύ της εποχής του Αδάμ και της επιφοίτησης του Χριστού Μιχαήλ. Η κανονική ακολουθία, όμως, των Παραδείσιων Υιών στον πλανήτη σας διαταράχθηκε απόλυτα με την εμφάνιση του δικού σας Δημιουργού Υιού στην τελική του επιφοίτηση, περίπου χίλια εννεακόσια χρόνια πριν.

20:4.5 Η Ουράντια μπορεί να δεχθεί την επίσκεψη ενός Άβοναλ εντεταλμένου να ενσαρκωθεί σε μία δικαστική αποστολή, όσον όμως αφορά στη μελλοντική εμφάνιση των Παραδείσιων Υιών, ούτε «οι άγγελοι στον ουρανό δεν γνωρίζουν το χρόνο, ή τον τρόπο μιας τέτοιας επίσκεψης,» αφού ο κόσμος στον οποίο επιφοιτά ένας Μιχαήλ γίνεται η ατομική και προσωπική περιφέρεια ενός Κυρίαρχου Υιού και ως τέτοιος, είναι απόλυτα υποκείμενος στα σχέδια και τους κανονισμούς του. Και όσον αφορά στον κόσμο σας τούτο περιπλέκεται περαιτέρω από την υπόσχεση του Μιχαήλ ότι θα επιστρέψει. Ανεξάρτητα από τις παρανοήσεις που γίνονται σχετικά με την προσωρινή διαμονή στην Ουράντια του Μιχαήλ του Νέβαδον, ένα πράγμα είναι σίγουρα αυθεντικό – η υπόσχεσή του να επιστρέψει στον κόσμο σας. Εν όψει της αυτής της πιθανότητας, μόνον ο χρόνος μπορεί να αποκαλύψει τη μελλοντική σειρά των επισκέψεων των παραδείσιων Υιών του Θεού στην Ουράντια.

5. Η ΕΠΙΦΟΙΤΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΩΝ ΥΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

20:5.1 Ο Αιώνιος Υιός είναι ο αιώνιος Λόγος του Θεού. Ο Αιώνιος Υιός είναι η τέλεια έκφραση της «πρώτης» απόλυτης και άπειρης σκέψης του αιώνιου Πατέρα του. Όταν ένα ατομικό αντίγραφο, ή μία θεία προέκταση αυτού του Πρωταρχικού Υιού αρχίζει μία αποστολή επιφοίτησης θνητής ενσάρκωσης, γίνεται ουσιαστικά αληθές το ότι ο θεός «Λόγος έγινε σάρκα» και ότι με τον τρόπο αυτό ο Λόγος ενοικεί μεταξύ των κατώτερων πλασμάτων ζωικής προέλευσης.

20:5.2 Υπάρχει μία ευρύτατα διαδεδομένη πεποίθηση στην Ουράντια, ότι ο σκοπός της ενσάρκωσης ενός Υιού είναι, κατά κάποιο τρόπο, να επηρεάσει τις προθέσεις του Πατέρα του Σύμπαντος. Ο διαφωτισμός σας όμως πρέπει να σας υποδείξει ότι τούτο δεν είναι αληθές. Οι επιφοιτήσεις των Υιών Άβοναλ και Μιχαήλ αποτελούν απαραίτητο μέρος της εμπειρικής διαδικασίας η οποία σχεδιάστηκε για να καταστήσει τους Υιούς αυτούς ασφαλείς και συμπαθητικούς δικαστές και κυβερνήτες των λαών και των πλανητών του χρόνου και του διαστήματος. Η επίτευξη της επλαπλής επιφοίτησης είναι ο υπέρτατος στόχος όλων των Δημιουργών Υιών του Παραδείσου. Και όλοι οι Υιοί Μάγιστροι έχουν ως κίνητρο το ίδιο αυτό πνεύμα προσφοράς υπηρεσίας που τόσο πλούσια χαρακτηρίζει τους αρχικούς Δημιουργούς Υιούς καθώς και τον Αιώνιο Υιό του Παραδείσου.

20:5.3 Μία τάξη Υιών του Παραδείσου πρέπει να επιφοιτήσει πάνω σε κάθε πλανήτη που κατοικείται από θνητούς προκειμένου να δίνει εφικτό για τον Ρυθμιστή της Σκέψης να ενοικήσει στο νου όλων των φυσιολογικών ανθρώπινων υπάρξεων του συγκεκριμένου κόσμου, εφ' όσον οι Ρυθμιστές δεν ένοικούν σε όλες τις καλή τη πίστει ανθρώπινες υπάρξεις, μέχρις ότου το Πνεύμα της Αλήθειας έχει εκχυθεί σε όλους τους θνητούς. Και η αποστολή του Πνεύματος της Αληθείας εξαρτάται από την επιστροφή στο αρχηγείο του σύμπαντος του Υιού εκείνου του Παραδείσου, ο οποίος επιτυχώς εκτέλεσε την αποστολή του της επιφοίτησης στους θνητούς ενός εξελισσόμενου κόσμου.

20:5.4 Κατά τη διάρκεια της μακρόχρονης ιστορίας ενός κατοικημένου κόσμου πολλές απονεμητικές κρίσεις θα λάβουν χώρα και περισσότερες από μία δικαστικές αποστολές θα εκτελεσθούν, συνήθως όμως ένας επιφοιτών Υιός μόνο μία φορά θα υπηρετήσει στον κόσμο αυτό. Το μόνο που απαιτείται για κάθε κατιστημένο κόσμο είναι να έλθει σ' αυτόν ένας επιφοιτών Υιός, ο οποίος θα ζήσει πλήρως τη ζωή των θνητών, από τη γέννηση μέχρι το θάνατο. Αργά, ή γρήγορα, ανεξάρτητα από την πνευματική του κατάσταση, κάθε κατοικημένος από θνητούς κόσμος προορίζεται για να φιλοξενήσει έναν Υιό Μάγιστρο σε μία αποστολή επιφοίτησης, εκτός από ένα πλανήτη σε κάθε τοπικό σύμπαν, στον οποίο ένας Δημιουργός Υιός επιλέγει να κάνει την επιφοίτησή του ως θνητός.

20:5.5 Κατανοώντας περισσότερα για τους επιφοιτούντες Υιούς, μπορείτε να διακρίνετε το λόγο για τον οποίο υπάρχει τόσο μεγάλο ενδιαφέρον για την Ουράνια στην ιστορία του Νέβαδον. Ο μικρός και ασήμαντος πλανήτης σας αποκτά συμπαντικό ενδιαφέρον απλά επειδή είναι ο θνητός πατρικός κόσμος του Ιησού της Ναζαρέτ. Έγινε η σκηνή της τελικής και θριαμβευτικής επιφοίτησης του Δημιουργού Υιού σας, η αρένα στην οποία ο Μιχαήλ κέρδισε την υπέρτατη προσωπική κυριαρχία επί του σύμπαντος του Νέβαδον.

20:5.6 Στο αρχηγείο του τοπικού του σύμπαντος, ένας Δημιουργός Υιός, ιδιαίτερα μετά την ολοκλήρωση της θνητής του επιφοίτησης, περνά πολύ από το χρόνο του συμβουλευόμενος και καθοδηγώντας το κολλέγιο των συνεργαζομένων Υιών, των Υιών Μάγιστρων καθώς και άλλων. Με αγάπη και αφοσίωση, με τρυφερότητα και στοργική θεώρηση αυτοί οι Υιοί Μάγιστροι πληρούν δια του εαυτού των τους κόσμους του διαστήματος. Και οι πλανητικές αυτές υπηρεσίες κατ' ουδένα τρόπο είναι κατώτερες των θνητών επιφοιτήσεων των Μιχαήλ. Είναι αληθές ότι ο Δημιουργός Υιός σας επέλεξε ως χώρο της τελικής του πορείας προς την εμπειρία των θνητών έναν κόσμο που είχε ασυνήθιστες ατυχίες. Ωστόσο, δεν μπορεί ποτέ ένας πλανήτης να βρεθεί σε τέτοια κατάσταση ώστε να απαιτείται η επιφοίτηση ενός Δημιουργού Υιού για να επιτευχθεί η πνευματική του αποκατάσταση. Οποιοσδήποτε Υιός της ομάδας των επιφοιτούντων θα αρκούσε εξ ίσου, εφ' όσον σε όλο τους τα έργα στους πλανήτες ενός τοπικού σύμπαντος, οι Υιοί Μάγιστροι είναι τόσο αποτελεσματικοί και πάνσοφοι όσο θα ήταν ο αδελφός τους τον Παράδεισο, ο Δημιουργός Υιός.

20:5.7 Αν και η πιθανότητα καταστροφής συνοδεύει πάντα τους Παραδείσιους αυτούς Υιούς κατά τη διάρκεια των δι' ενσαρκώσεως επιφοιτήσεών τους, δεν γνωρίζω να υπάρχει καταγραφή αποτυχίας, ή παράβασης είτε ενός Υιού Μάγιστρου, είτε ενός Δημιουργού Υιού σε κάποια αποστολή επιφοίτησης. Και των δύο η προέλευση βρίσκεται πολύ κοντά στην απόλυτη τελειότητα για να αποτύχουν. Πραγματικά αναλαμβάνουν τον κίνδυνο, γίνονται αληθινά σαν τα θνητά πλάσματα από σάρκα και οστά και έτσι αποκτούν τη μοναδική εμπειρία των πλασμάτων, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις μου, ωστόσο, πάντα επιτυγχάνουν. Ουδέποτε αποτυγχάνουν στην επίτευξη του στόχου τους – της αποστολής επιφοίτησης. Η ιστορία των επιφοιτήσεών τους και της πλανητικής τους υπηρεσίας σε ολόκληρη την

έκταση του Νέβαδον συνιστά το πλέον μεγαλειώδες και συναρπαστικό κεφάλαιο στην ιστορία του τοπικού σας σύμπαντος.

6. Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΘΝΗΤΗΣ ΕΠΙΦΟΙΤΗΣΗΣ

20:6.1 Η μέθοδος δια της οποίας ένας Υιός του Παραδείσου προετοιμάζεται για την θνητή του ενσάρκωση ως επιφοιτών Υιός και αποκτά μητέρα στον πλανήτη επιφοίτησής του, αποτελεί συμπαντικό μυστήριο. Και οποιαδήποτε προσπάθεια να αντιληφθεί κανείς τη λειτουργία της τεχνικής αυτής του Σονάρινγκτον είναι καταδικασμένη σε αποτυχία. Αφήστε την εξαίσια κατανόηση της θνητής ζωής του Ιησού της Ναζαρέτ να μπει στην ψυχή σας, μην αναλώσετε όμως τη σκέψη σας σε άχρηστους συλλογισμούς πάνω στο πώς επετεύχθη η μυστηριώδης αυτή ενσάρκωση του Μιχαήλ του Νέβαδον. Ας χαρούμε όλοι αυτή τη γνώση και την βεβαιότητα ότι παρόμοια επιτεύγματα είναι δυνατά στη θεία φύση και ας μη χάσουμε χρόνο σε μάταια συμπεράσματα πάνω στην τεχνική που εφαρμόσθηκε από τη θεία σοφία ώστε να επιτευχθεί το φαινόμενο αυτό.

20:6.2 Στην αποστολή επιφοίτησής του ως θνητός, ένας Υιός του Παραδείσου γεννιέται πάντα από μία γυναίκα και μεγαλώνει σαν αγόρι του κόσμου του, όπως μεγάλωσε ο Ιησούς στην Ουράντια. Οι Υιοί αυτοί της υπέρτατης υπηρεσίας παρνούν όλοι από την παιδική ηλικία στην εφηβεία και κατόπιν στην ωριμότητα όπως ακριβώς ένα ανθρώπινο πλάσμα. Γίνονται από κάθε άποψη ίδιοι με τους θνητούς της φυλής στην οποία γεννιούνται. Ικετεύουν τον Πατέρα όπως ακριβώς τα παιδιά των κόσμων στους οποίους υπηρετούν. Από υλικής πλευράς, η ζωή των ανθώπινων-θείων αυτών Υιών είναι συνηθισμένη, με μία μόνο εξαίρεση: Δεν δημιουργούν απογόνους στους κόσμους όπου προσωρινά μένουν. Πρόκειται για ένα συμπαντικό περιορισμό ο οποίος επιβάλλεται σε όλες τις τάξεις των επιφοιτούντων Υιών του Παραδείσου.

20:6.3 Όπως ακριβώς ο Ιησούς εργάσθηκε στον κόσμο σας ως ο υιός του ξυλουργού, έτσι και οι άλλοι Υιοί του Παραδείσου εργάζονται πάνω σε διάφορες ειδικότητες στους πλανήτες όπου επιφοιτούν. Δύσκολα θα βρείτε μία τέχνη που να μην έχει εφαρμοσθεί από κάποιον Υιό του Παραδείσου κατά την πορεία της επιφοίτησής του πάνω σε κάποιον από τους εξελικτικούς πλανήτες του χρόνου.

20:6.4 Όταν ένας επιφοιτών Υιός έχει αποκτήσει την εμπειρία του να ζει ως θνητός, όταν έχει επιτύχει την τελειότητα του συγχρονισμού με τον ενοικούντα σ' αυτόν Ρυθμιστή της Σκέψης, τότε αρχίζει το μέρος εκείνο της πλανητικής του αποστολής το οποίο σχεδιάστηκε για να δια φωτίσει το νου και να εμπνεύσει τις ψυχές των κατά σάρκα αδελφών του. Ως διδάσκαλοι, οι Υιοί αυτοί είναι αποκλειστικά αφιερωμένοι στην πνευματική διαφώτιση των θνητών φυλών των κόσμων όπου προσωρινά διαμένουν.

20:6.5 Οι πορείες των Μιχαήλ και των Άβοναλ ως επιφοιτούντων θνητών, ενώ μπορούν από πολλές απόψεις να συγκριθούν, δεν είναι καθόλου ταυτόσημες. Ουδέποτε μπορεί ένας Μάγιστρος Υιός να δηλώσει ότι, «Όποιος είδε τον Υιό, είδε και τον Πατέρα,» όπως δήλωσε ο Δημιουργός Υιός σας όταν ήλθε και ενσαρκώθηκε στην Ουράντια. Ωστόσο ένας επιφοιτήσας Άβοναλ μπορεί να δηλώσει, ότι «Όποιος με είδε, είδε τον Αιώνιο Υιό του Θεού.» Οι Μάγιστροι Υιοί δεν προέρχονται άμεσα από τον Πατέρα του Σύμπαντος, ούτε ενσαρκώνονται σύμφωνα με τη θέληση του Πατέρα. Επιφοιτούν ως Υιοί του Παραδείσου, υποκείμενοι στη θέληση του Αιώνιου Υιού του Παραδείσου.

20:6.6 Όταν οι επιφοιτούντες Υιοί, Δημιουργοί, ή Μάγιστροι μπαίνουν στην πύλη του θανάτου, επανεμφανίζονται την Τρίτη ημέρα. Δεν πρέπει όμως να μείνετε στην άποψη ότι έχουν

πάντα το τραγικό τέλος που είχε ο Δημιουργός Υιός ο οποίος επισκέφθηκε τον κόσμο σας χίλια εννιακόσια χρόνια πριν. Η εξαιρετική και ασυνήθιστα σκληρή εμπειρία την οποία βίωσε ο Ιησούς της Ναζαρέτ έκανε την Ουράντια να γίνει σε τοπικό επίπεδο γνωστή ως ο «πλανήτης του σταυρού.» Δεν είναι απαραίτητο να επιδεικνύεται τόσο απάνθρωπη συμπεριφορά σ' έναν Υιό του Θεού και η πλειονότητα των πλανητών επεφύλαξαν στους Υιούς του Θεού συνετότερη υποδοχή, επιτρέποντάς τους να ολοκληρώσουν την ανθρώπινη πορεία τους, να περατώσουν την χρονική περίοδο, να εκδώσουν την απόφαση επί των κοιμώμενων ζώντων και να εγκαινιάσουν μία νέα περίοδο απαλλαγής στο όνομα του Θεού, χωρίς την επιβολή βίαιου θανάτου. Ο επιφοιτών Υιός πρέπει να πεθάνει, πρέπει να περάσει μέσα από την ουσιαστική εμπειρία των θνητών των κόσμων, αλλά δεν αποτελεί επιταγή του θείου σχεδίου να βρουν βίαιο, ή ασυνήθιστο θάνατο.

20:6.7 Όταν οι επιφοιτούντες Υιοί πεθαίνουν βίαια, εκούσια παραιτούνται από τη ζωή και περνούν τις πύλες του θανάτου, όχι για να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις της «άτεγκτης δικαιοσύνης,» ή της «θείας οργής,» αλλά μάλλον για να ολοκληρώσουν την επιφοίτηση, «να πιουν το ποτήρι» της πορείας της ενσάρκωσης και της προσωπικής εμπειρίας καθ' όλα όσα συνιστούν τη ζωή των θνητών, όπως αυτή βιώνεται στους πλανήτες της θνητής ύπαρξης. Η επιφοίτηση αποτελεί πλανητική και συμπαντική αναγκαιότητα και ο φυσικός θάνατος δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα απαραίτητο μέρος μιας αποστολής επιφοίτησης.

20:6.8 Όταν η θνητή ενσάρκωση ολοκληρωθεί, ο Άβοναλ που τελεί εν υπηρεσία προχωρεί προς τον Παράδεισο, γίνεται δεκτός από τον πατέρα του Σύμπαντος, επιστρέφει στο τοπικό σύμπαν που του έχει ανατεθεί και αναγνωρίζεται από τον Δημιουργό Υιό. Κατόπιν, ο επιφοιτήσας Άβοναλ και ο Δημιουργός Υιός αποστέλλουν το συνδεδεμένο Πνεύμα της Αλήθειας να δράσει στην καρδιά των θνητών φυλών που κατοικούν στον κόσμο της επιφοίτησης. Κατά τις προ-κυριαρχικές εποχές ενός τοπικού σύμπαντος τούτο είναι το κοινό πνεύμα των δύο Υιών εντεταλμένο από το Δημιουργικό Πνεύμα. Διαφέρει κάπως από το Πνεύμα της Αλήθειας το οποίο χαρακτηρίζει τις εποχές του τοπικού σύμπαντος μετά την έβδομη επιφοίτηση ενός Μιχαήλ.

20:6.9 Με την ολοκλήρωση της τελικής επιφοίτησης ενός Δημιουργού Υιού, το Πνεύμα της Αλήθειας το οποίο είχε προηγουμένα σταλεί σε όλους τους κόσμους όπου επιφοίτησαν οι Άβοναλ του συγκεκριμένου τοπικού σύμπαντος, αλλάζει κατά τη φύση του και γίνεται κυριολεκτικά το πνεύμα του κυρίαρχου Μιχαήλ. Το φαινόμενο αυτό λαμβάνει χώρα ταυτόχρονα με την απελευθέρωση του Πνεύματος της Αλήθειας που θα υπηρετήσει στον πλανήτη όπου ο Μιχαήλ ενσαρκώθηκε ως θνητός. Κατόπιν αυτού, κάθε κόσμος που τιμήθηκε με την επιφοίτηση ενός Μάγιστρου Υιού, θα υποδεχθεί τον ίδιο πνευματικό Παρηγορητή από τον επλαπλό Δημιουργό Υιό, συνεργαζόμενο με τον Μάγιστρο εκείνο Υιό, τον οποίον θα είχε υποδεχθεί, αν είχε προσωπικά κυριαρχήσει στο τοπικό σύμπαν, ενσαρκωμένος ως ο επιφοιτήσας Υιός.

7. ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΥΙΟΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

20:7.1 Οι προσωπικά και πνευματικά ανώτεροι αυτοί Υιοί του Παραδείσου δημιουργούνται από την Αγία Τριάδα του Παραδείσου. Είναι γνωστοί στη Χαβόνα ως Τάξη των Ντέηναλ. Στον Όρβοτον αναφέρονται ως Διδάσκαλοι Υιοί της Αγίας Τριάδας, ονομαζόμενοι έτσι εξ αιτίας της καταγωγής των. Στον Σάλβινγκτον πολλές φορές ονομάζονται οι Πνευματικοί Υιοί του Παραδείσου.

20:7.2 Ο αριθμός των Διδασκάλων Υιών αυξάνεται διαρκώς. Η τελευταία συμπαντική απογραφή που κοινοποιήθηκε ανέφερε έναν αριθμό των τριαδικών αυτών Υιών οι οποίοι δρουν στο κεντρικό σύμπαν και στα υπερσύμπαντα ελαφρά μεγαλύτερο των είκοσι ενός δισεκατομμυρίων και ο αριθμός αυτός αφορά αποκλειστικά στις εφεδρείες του Παραδείσου όπου περιλαμβάνεται περισσότερο από το ένα τρίτο όλων των Διδασκάλων Υιών της Αγίας Τριάδας που υπάρχουν μέχρι τη στιγμή αυτή.

20:7.3 Η τάξη των Υιών Ντέηναλ δεν αποτελεί οργανικό μέρος της διοίκησης του τοπικού σύμπαντος, ή του υπερσύμπαντος. Τα μέλη της δεν είναι δημιουργεί, ούτε επανορθωτές, δεν είναι δικαστές, ούτε κυβερνήτες. Δεν απασχολούνται τόσο με τη διακυβέρνηση του σύμπαντος, όσο με τον ηθικό διαφωτισμό και την πνευματική ανάπτυξη. Είναι οι συμπαντικοί δάσκαλοι, αφιερωμένοι στην πνευματική αφύπνιση και την ηθική καθοδήγηση όλων των κόσμων. Η δράση τους συσχετίζεται μ' εκείνη των προσωπικοτήτων του Απείρου Πνεύματος και συνδέεται στενά με την προς τον Παράδεισο ανέλιξη των πλασμάτων.

20:7.4 Οι Υιοί αυτοί της Αγίας Τριάδας αποτελούν μέρος της συνδυασμένης φύσης των τριών θεοτήτων του Παραδείσου, στη Χαβόνα ωστόσο φαίνεται ότι αντανakλούν περισσότερο τη φύση του Πατέρα του Σύμπαντος. Στα υπερσύμπαντα μοιάζουν να απεικονίζουν τη φύση του Αιώνιου Υιού, ενώ στις τοπικές δημιουργίες φαίνονται να επιδεικνύουν το χαρακτήρα του Απείρου Πνεύματος. Σε όλα τα σύμπαντα είναι η προσωποποίηση της προσφοράς υπηρεσίας και της σύνεσης της σοφίας.

20:7.5 Αντίθετα με τους εν Παραδείσω αδελφούς τους, τους Μιχαήλ και τους Άβοναλ, οι Διδάσκαλοι Υιοί της Αγίας Τριάδας δεν προεκπαιδεύονται στο κεντρικό σύμπαν. Αποστέλλονται κατ' ευθείαν στο αρχηγείο των υπερσυμπάντων και από εκεί αναλαμβάνουν υπηρεσία σ' ένα τοπικό σύμπαν. Κατά την άσκηση της υπηρεσίας τους στους εξελικτικούς αυτούς κόσμους χρησιμοποιούν τη συνδυασμένη πνευματική επιρροή ενός Δημιουργού Υιού και των συνεργατών του, Υιών Μαγίστρων εφ' όσον οι Ντέηναλ δεν διαθέτουν πνευματική ελκτική δύναμη αφ' εαυτών.

8. Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΝΤΕΗΝΑΛ ΣΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΠΑΝ

20:8.1 Οι Παραδείσιοι Πνευματικοί Υιοί είναι υπάρξεις μοναδικές, Τριαδικής προέλευσης αλλά και οι μοναδικές εκ της Αγίας Τριάδας προερχόμενες υπάρξεις τόσο στενά συνδεδεμένες με την διεύθυνση των διττής προέλευσης συμπάντων. Είναι στοργικά αφοσιωμένοι στην εκπαίδευση των θνητών πλασμάτων και των κατώτερων τάξεων πνευματικών πλασμάτων. Ξεκινούν το έργο τους στα τοπικά συστήματα και, ανάλογα με την εμπειρία και το αποτέλεσμα, προωθούνται δια της υπηρεσίας τους στους αστερισμούς, στο ανώτερο έργο σε της τοπικής δημιουργίας. Μόλις πάρουν τη σχετική πιστοποίηση, γίνονται πνευματικοί πρεσβευτές, εκπροσωπώντας τα τοπικά σύμπαντα στα οποία υπηρετούν.

20:8.2 Τον ακριβή αριθμό των Διδασκάλων Υιών στον Νέβαδον δεν τον γνωρίζω. Υπάρχουν αρκετές χιλιάδες. Πολλοί από τους επικεφαλής τμημάτων στις σχολές των Μελχισεδέκ ανήκουν στην τάξη αυτή, ενώ το μικτό προσωπικό του ανελλιπώς λειτουργούντος Πανεπιστημίου του Σάλβινγκτον περιλαμβάνει περισσότερους από εκατό χιλιάδες τέτοιους Υιούς. Μεγάλοι αριθμοί τους βρίσκονται στους διάφορους μοροντιανούς κόσμους, αλλά αυτοί δεν απασχολούνται αποκλειστικά με την πνευματική και διανοητική ανάπτυξη των θνητών πλασμάτων. Απασχολούνται εξ ίσου με την καθοδήγηση των σεραφικών υπάρξεων και των άλλων αυτοχθόνων των τοπικών δημιουργιών. Πολλοί από τους βοηθούς τους

αποσπώνται από τις τάξεις των θνητών πλασμάτων τα οποία περιεβλήθησαν την Αγία Τριάδα.

20:8.3 Οι Διδάσκαλοι Υιοί είναι οι εκπαιδευτές οι οποίοι διεξάγουν όλες τις εξετάσεις και διευθύνουν όλες τις δοκιμασίες που απαιτούνται για την κατάταξη και την πιστοποίηση όλων των υποδεέστερων φάσεων στη συμπαντική λειτουργία, από τα καθήκοντα των πλέον απομακρυσμένων φρουρών, μέχρι τους μαθητές των άστρων. Διευθύνουν μία προαιώνια διαδικασία εκπαίδευσης, η οποία αρχίζει από τα πλανητικά μαθήματα και φθάνει μέχρι το ανώτατο Κολέγιο της Σοφίας που βρίσκεται στον Σάλβινγκτον. Αναγνωρίζονται δε οι προσπάθειες και τα επιτεύγματα όλων, ανελυσσόμενων θνητών και φιλόδοξων χερουβείμ, οι οποίοι ολοκληρώνουν την πορεία τους προς τη σοφία και την αλήθεια.

20:8.4 Σε όλα τα σύμπαντα, όλοι οι Υιοί του Θεού είναι υποχρεωμένοι σ' αυτούς τους αεί-πιστούς και σε συμπαντικό επίπεδο ικανούς Διδασκάλους Υιούς της Αγίας Τριάδας. Είναι οι ανώτατοι δάσκαλοι όλων των πνευματικών προσωπικοτήτων, ακόμα και εκείνων των ίδιων, ήδη δοκιμασμένων και αληθών, Υιών του Θεού. Δύσκολα όμως θα μπορούσα να σας περιγράψω τις ατέλειωτες λεπτομέρειες των καθηκόντων και των λειτουργιών αυτών των Διδασκάλων Υιών. Ο αχανής χώρος όπου δραστηριοποιούνται οι υιοί Ντέηναλ θα γίνει καλύτερα κατανοητός στην Ουράντια, όταν θα έχετε επιτύχει μεγαλύτερη διανοητική εξέλιξη και αφού θα έχει τερματισθεί η πνευματική απομόνωση του πλανήτη σας.

9. Η ΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΝΤΕΗΝΑΛ

20:9.1 Όταν η εξέλιξη των γεγονότων σ' έναν εξελικτικό κόσμο δείξει ότι έχει έλθει το πλήρωμα του χρόνου ώστε να εγκαινιασθεί μία πνευματική εποχή, οι Διδάσκαλοι Υιοί της Αγίας Τριάδας εθελοντικά αναλαμβάνουν αυτή την υπηρεσία. Δεν είστε εξοικειωμένοι με την τάξη αυτή των υιών, διότι η Ουράντια δεν έχει ποτέ βιώσει μία πνευματική εποχή, μία χιλιετήριδα κοσμικού διαφωτισμού. Ωστόσο, οι Διδάσκαλοι Υιοί ακόμη και τώρα επισκέπτονται τον κόσμο σας με το σκοπό να μορφοποιήσουν τα σχέδια εκείνα που αφορούν στη μελλοντική παραμονή τους στον κόσμο σας. Θα εμφανισθούν στην Ουράντια όταν οι κάτοικοί της θα έχουν συγκριτικά απελευθερωθεί από τις αλυσίδες της κτηνωδίας και τα δεσμά του υλισμού.

20:9.2 Οι Διδάσκαλοι Υιοί της Αγίας Τριάδας ουδεμία σχέση έχουν με την πλανητική κατάληξη. Δεν κρίνουν τους νεκρούς, ούτε μετασχηματίζουν τους ζωντανούς, αλλά σε κάθε πλανητική αποστολή συνοδεύονται από έναν Υιό Μάγιστρο, ο οποίος διεκπεραιώνει τις διαδικασίες αυτές. Οι Διδάσκαλοι Υιοί ασχολούνται αποκλειστικά με την εγκαινίαση μιας πνευματικής εποχής, με το ξεκίνημα της εποχής της πνευματικής πραγματικότητας σ' έναν εξελικτικό πλανήτη. Δίνουν υπόσταση στα πνευματικά ισοδύναμα της υλικής γνώσης και της εγκόσμιας σοφίας.

20:9.3 Οι Διδάσκαλοι Υιοί παραμένουν συνήθως στους πλανήτες που επισκέπτονται για χίλια έτη πλανητικού χρόνου. Ένας Διδάσκαλος Υιός προΐσταται μιας πλανητικής χιλιετίας με τη βοήθεια εβδομήντα συνεργατών της τάξης του. Οι Ντέηναλ δεν ενσαρκώνονται, ούτε κατ' άλλο τρόπο υλοποιούνται ώστε να είναι ορατοί για τους θνητούς. Για το λόγο αυτό, η επαφή με τον κόσμο που επισκέπτονται διατηρείται μέσω των δραστηριοτήτων των Λαμπρών Εσπερινών Αστέρων, προσωπικοτήτων του τοπικού σύμπαντος, οι οποίες συνεργάζονται με τους Διδασκάλους Υιούς της Αγίας Τριάδας.

20:9.4 Οι Ντένηναλ μπορεί να επιστρέψουν πολλές φορές σ' έναν κατοικημένο κόσμο και μετά την τελική τους αποστολή, ο πλανήτης θα γίνει δεκτός στην μόνιμη κατάσταση κύρους ενός κόσμου φωτός και ζωής, κατάσταση η οποία αποτελεί τον εξελικτικό στόχο όλων των από θνητούς κατοικημένων κόσμων της παρούσης συμπαντικής εποχής. Το Θνητό Σώμα της Τελικότητας σχετίζεται στενά με τους κόσμους του φωτός και της ζωής και οι πλανητικές του δραστηριότητες άπτονται εκείνων των Διδασκάλων Υιών. Πράγματι, ολόκληρη η τάξη των υιών Ντένηναλ συνδέεται στενά με όλες τις φάσεις των δραστηριοτήτων των τελικιστών στις εξελικτικές δημιουργίες του χρόνου και του διαστήματος.

20:9.5 Οι Διδάσκαλοι Υιοί της Αγίας Τριάδας φαίνονται τόσο απόλυτα ταυτισμένοι με τη διαδικασία προόδου των θνητών στα πρώιμα στάδια της εξελικτικής ανέλιξης, ώστε συχνά οδηγούμαστε σε υποθέσεις πάνω στην πιθανή σχέση τους με τους τελικιστές, στην μη αποκαλυπτόμενη πορεία των μελλοντικών συμπάντων. Παρατηρούμε ότι οι διαχειριστές των υπερσυμπάντων είναι προσωπικότητες των οποίων η προέλευση είναι εν μέρει Τριαδική και εν μέρει απόρροια της εξέλιξης ανερχομένων πλασμάτων τα οποία απέκτησαν Τριαδική υπόσταση. Σταθερά πιστεύουμε ότι οι Διδάσκαλοι Υιοί της Αγίας Τριάδας και οι Τελικιστές ασχολούνται τη στιγμή αυτή με το να αποκτήσουν την εμπειρία του χρονικού συσχετισμού, ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί ως προκαταρκτική εκπαίδευση για την προετοιμασία τους ώστε να συνεργασθούν στενά σε κάποιο, μη αποκαλυφθέν, μελλοντικό πεπρωμένο. Στην Ουβέρσα πιστεύουμε ότι, όταν τα υπερσύμπαντα εγκατασταθούν, τελικά, στο φως και στη ζωή, οι Παραδείσιοι αυτοί Διδάσκαλοι Υιοί, που τόσο καλά γνώρισαν τα προβλήματα των εξελικτικών κόσμων και που για τόσο πολύ καιρό συνεργάστηκαν με τους θνητούς στη διαδικασία ανέλιξης των τελευταίων, θα μεταχθούν, πιθανόν, σε αιώνια συνεργασία με το Παραδείσιο Σώμα της Τελικότητας.

10. ΚΟΙΝΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΩΝ ΥΙΩΝ

20:10.1 Όλοι οι Παραδείσιοι Υιοί του Θεού είναι θείοι κατά προέλευση και φύση. Το έργο κάθε Υιού του Παραδείσου στον κάθε κόσμο είναι τέτοιο, σαν ο Υιός αυτός ο οποίος λειτουργεί στον κόσμο αυτό να ήταν ο πρώτος και μοναδικός Υιός του Θεού.

20:10.2 Οι Υιοί του Παραδείσου αποτελούν τη θεία παρουσίαση της δρώσης φύσης των τριών προσώπων του Θείου, μέσα στους χώρους κυριαρχίας του χρόνου και του διαστήματος. Οι Δημιουργοί, οι Κριτές (Μάγιστροι) και οι Διδάσκαλοι Υιοί είναι τα δώρα των αιώνιων Θεών στα τέκνα του ανθρώπου και σε όλα τα εν δυνάμει εξελισσόμενα πλάσματα του σύμπαντος. Οι Υιοί αυτοί του Θεού είναι οι θείοι λειτουργοί, οι ακατάπαυστα αφιερωμένοι στο να βοηθήσουν τα πλάσματα του χρόνου να επιτύχουν τον υψηλό πνευματικό τους στόχο στην αιωνιότητα.

20:10.3 Στους Δημιουργούς Υιούς η αγάπη του Πατέρα είναι ανάμικτη με το έλεος του Αιώνιου Υιού και αποκαλύπτεται στα τοπικά σύμπαντα δια της δημιουργικής δύναμης, της στοργικής λειτουργίας και της γεμάτης κατανόηση κυριαρχίας των Μιχαήλ. Στους Υιούς Μάγιστρους το έλεος του Αιώνιου Υιού μαζί με τη λειτουργία του Απείρου Πνεύματος αποκαλύπτεται στους εξελικτικούς κόσμους δια της πορείας αυτών των Άβοναλ της κρίσης, της προσφοράς και της επιφοίτησης. Στους Τριαδικούς Διδασκάλους Υιούς, η αγάπη, το έλεος και η λειτουργία των τριών Θεοτήτων του Παραδείσου συντονίζεται στα ανώτατα επίπεδα του χωροχρόνου και παρουσιάζεται στα σύμπαντα ως η ζώσα αλήθεια, η θεία καλοσύνη και το αληθές πνευματικό κάλλος.

20:10.4 Στα τοπικά σύμπαντα, οι τάξεις αυτές των υιών συνεργάζονται για να επιτύχουν την αποκάλυψη των θεών του Παραδείσου στα πλάσματα του διαστήματος: Ως Πατέρας ενός τοπικού σύμπαντος, ένας Δημιουργός Υιός απεικονίζει τον άπειρο χαρακτήρα του Πατέρα του Σύμπαντος. Ως επιφοιτούντες Υιοί του ελέους, οι Άβοναλ αποκαλύπτουν την μοναδική φύση του Αιώνιου, αεί συμπάσχοντος Υιού. Ως πραγματικοί διδάσκαλοι των ανερχομένων προσωπικοτήτων, οι Υιοί Ντέηναλ της Αγίας Τριάδας αποκαλύπτουν την διδασκαλική προσωπικότητα του Απείρου Πνεύματος. Στην θεϊκά τέλεια συνεργασία τους, οι Μιχαήλ, οι Άβοναλ και οι Ντέηναλ συμμετέχουν στην πραγματοποίηση και αποκάλυψη της προσωπικότητας και της κυριαρχίας του Θεού του Υπέρτατου στα και προς τα σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος. Σύμφωνα με τις τρισυπόστατες δραστηριότητές τους, οι Παραδείσιοι αυτοί Υιοί του Θεού βρίσκονται πάντα στην εμπροσθοφυλακή των προσωπικοτήτων του Θείου, καθώς ακολουθούν την μηδέποτε λήγουσα επέκταση της θείας φύσης της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, από το αιώνιο Νησί του Παραδείσου μέχρι τα άγνωστα βάθη του διαστήματος.

20:10.5 [Παρουσιάστηκε από έναν Τελειοποιητή της Σοφίας από την Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 21

ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΥΙΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

21:0.1 Οι Δημιουργοί Υιοί είναι οι δημιουργοί και οι κυβερνήτες των τοπικών συμπάντων του χρόνου και του διαστήματος. Οι συμπαντικοί αυτοί δημιουργοί και κυρίαρχοι έχουν διττή προέλευση, ενσωματώνοντας τα χαρακτηριστικά του Θεού Πατέρα και του Θεού Υιού. Κάθε Δημιουργός Υιός, ωστόσο, είναι διαφορετικός από οποιονδήποτε άλλο, καθένας είναι μοναδικός στη φύση και στην προσωπικότητα. Ο κάθε ένας τους είναι ο «μοναδικός Υιός « του τέλειου θείου ιδεώδους της προέλευσής του.

21:0.2 Στο άπειρο έργο της οργάνωσης, της εξέλιξης και της τελειοποίησης ενός τοπικού σύμπαντος, οι ανώτατοι αυτοί Υιοί λαμβάνουν στην επιβεβαιωτική έγκριση του Πατέρα του Σύμπαντος. Η σχέση ενός Δημιουργού Υιού με τον εν Παραδείσω Πατέρα του είναι συγκινητική και υπέροχη. Αναμφίβολα, η βαθιά στοργή των Θεϊκών γονέων για τα θεία τέκνα τους είναι η πηγή αυτής της ωραίας και άπειρα θεϊκής αγάπης την οποία ακόμα και οι θνητοί γονείς νοιώθουν για τα παιδιά τους.

21:0.3 Οι βασικοί αυτοί Υιοί του Παραδείσου προσωποποιούνται ως Μιχαήλ. Καθώς φεύγουν από τον Παράδεισο για να θεμελιώσουν τα σύμπαντά τους, γίνονται γνωστοί ως Δημιουργοί Μιχαήλ. Όταν αποκτήσουν την υπέρτατη εξουσία τους ονομάζονται Κυρίαρχοι Μιχαήλ. Ορισμένες φορές αναφέρουμε τον κυρίαρχο του σύμπαντός σας του Νέβαδον ως Χριστό Μιχαήλ. Οι Δημιουργοί Υιοί κυβερνούν στους αιώνες των αιώνων στο όνομα «της τάξης του Μιχαήλ», εφ' όσον έτσι ονομάστηκε ο πρώτος Υιός της τάξης και της φύσης των.

21:0.4 Ο πρωταρχικός, ή πρωτότοκος Μιχαήλ ουδέποτε ενσαρκώθηκε ως υλική ύπαρξη αλλά βίωσε επτά φορές την εμπειρία της ανέλιξης ενός πνευματικού πλάσματος στα επτά κυκλώματα της Χαβόνα, προωθούμενος από τους εξωτερικούς κόσμους στο εσώτατο κύκλωμα της κεντρικής δημιουργίας. Η τάξη των Μιχαήλ γνωρίζει το μέγα σύμπαν από τη μία άκρη έως την άλλη. Δεν υπάρχει ουσιώδης εμπειρία, οποιουδήποτε πλάσματος του χρόνου και του διαστήματος στην οποία να μην έχουν προσωπικά συμμετάσχει οι Μιχαήλ. Αποτελούν, ουσιαστικά, μέρος όχι μόνο της θείας φύσης, αλλά και της δικής σας, επίσης, φύσης και τούτο σημαίνει κάθε φύσης, από την ανώτατη έως την κατώτατη.

21:0.5 Ο πρωταρχικός Μιχαήλ είναι ο Πρόεδρος των αρχικών Υιών του Παραδείσου όταν συνεδριάζουν στο κέντρο των πάντων. Όχι πολύ καιρό πριν, στην Ουβέρσα, καταγράψαμε τη συμπαντική εκπομπή ενός ασυνήθιστου συμβουλίου που έλαβε χώρα στο αιώνιο Νησί και στο οποίο έλαβαν μέρος εκατόν πενήντα χιλιάδες Δημιουργών Υιών, οι οποίοι συγκεντρώθηκαν υπό την πατρική παρουσία και ανέλαβαν τη μελέτη τη σχετική με την πρόοδο της ενοποίησης και της σταθεροποίησης του σύμπαντος των συμπάντων. Πρόκειται για μία επιλεγμένη ομάδα Κυριάρχων Μιχαήλ, επταπλών επιφοιτούντων Υιών.

1. ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΦΥΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ ΥΙΩΝ

21:1.1 Όταν η πλήρωση του απόλυτου πνευματικού ιδεώδους εντός του Αιώνιου Υιού συναντά την πλήρωση της απόλυτης θεώρησης της προσωπικότητας του Πατέρα του Σύμπαντος, όταν μία τέτοια δημιουργική ένωση επιτευχθεί απόλυτα και οριστικά, όταν μία τέτοια απόλυτη πνευματική ταύτιση και άπειρη προσωπική ενοποίηση πραγματοποιηθεί, τότε, στο συγκεκριμένο τόπο και χρόνο, χωρίς την απώλεια οποιουδήποτε προσωπικού χαρακτηριστικού, ή προνομίου, οποιασδήποτε των απείρων Θεοτήτων, αστράφτει σε πλήρη ύπαρξη ένας νέος, αυθεντικός Δημιουργός Υιός, ο μόνος πραγματικός Υιός του τέλει ιδεώδους και της ισχυρής αυτενεργού αιτίας της ζωής, η ένωση των οποίων δημιουργεί τούτη τη νέα προσωπικότητα του δημιουργού, τη γεμάτη δύναμη και τελειότητα.

21:1.2 Κάθε Δημιουργός Υιός είναι ο μονογενής και μονογενήτωρ απόγονος της θείας ένωσης της αυθεντικής ιδέας των δύο απείρων, αιώνιων και τέλειων διανοιών των πανταχού παρόντων Δημιουργών του σύμπαντος των συμπάντων. Ουδέποτε μπορεί να υπάρξει ένας άλλος, τέτοιος, Υιός, επειδή κάθε Δημιουργός Υιός είναι η ανεπιφύλακτη, ολοκληρωμένη και τελική έκφραση και ενσωμάτωση κάθε φάσης, κάθε χαρακτηριστικού, κάθε δυνατότητας, κάθε θείας πραγματικότητας, η οποία μπορεί, μέσα στην αιωνιότητα, να βρεθεί, να εκφρασθεί, ή να εξελιχθεί μέσω αυτών των θείων δημιουργικών δυναμικών, οι οποίες ενώνονται για να δημιουργήσουν τον συγκεκριμένο Υιό Μιχαήλ. Κάθε Δημιουργός Υιός είναι το απόλυτο των Ενωτικών, θείων απόψεων, οι οποίες συνιστούν τη θεία προέλευση του.

21:1.3 Η θεία φύση αυτών των Δημιουργών Υιών προέρχεται, βασικά, από τα εξ ίσου κληροδοτημένα χαρακτηριστικά και των δύο Παραδείσιων γονέων. Όλα συμμετέχουν στην πλήρωση της θείας φύσης του Πατέρα του Σύμπαντος και των δημιουργικών πλεονεκτημάτων του Αιώνιου Υιού, καθώς, όμως παρατηρούμε το πρακτικό αποτέλεσμα της δράσης των Μιχαήλ στα σύμπαντα, διακρίνουμε εμφανείς διαφορές. Ορισμένοι Δημιουργοί Υιοί φαίνεται ότι μοιάζουν περισσότερο με τον Θεό τον Πατέρα. Άλλοι περισσότερο με τον Θεό τον Υιό. Για παράδειγμα: Η πορεία της διακυβέρνησης στο σύμπαν του Νέβαδον υποδηλώνει ότι ο Δημιουργός Υιός του είναι ένας Υιός η φύση και ο χαρακτήρας του οποίου μοιάζουν μ' εκείνον του Αιώνιου Υιού-Μητέρας. Πρέπει επιπλέον να σημειωθεί ότι σε ορισμένα σύμπαντα προΐστανται Παραδείσιοι Μιχαήλ οι οποίοι φαίνονται να μοιάζουν εξ ίσου στον Θεό τον Πατέρα και τον Θεό τον Υιό. Και οι παρατηρήσεις αυτές, κατ' ουδένα τρόπο συνιστούν κριτική. Αποτελούν απλά καταγραφή των γεγονότων.

21:1.4 Δεν γνωρίζω τον ακριβή αριθμό των Δημιουργών Υιών που υπάρχουν, έχω όμως λόγους να πιστεύω ότι είναι περισσότεροι από επτακόσιες χιλιάδες. Τη στιγμή αυτή γνωρίζουμε ότι υπάρχουν ακριβώς επτακόσιες χιλιάδες Ενοποιημένοι των Ημερών και ότι δεν δημιουργούνται άλλοι. Παρατηρούμε επίσης ότι τα θεσπισμένα σχέδια της παρούσης συμπαντικής εποχής φαίνονται να υποδηλώνουν ότι σε κάθε τοπικό σύμπαν πρόκειται να εγκατασταθεί ένας Ενωτικός των Ημερών, ως συμβουλευτικός πρεσβευτής της Αγίας

Τριάδας. Επιπλέον σημειώνουμε ότι ο διαρκώς αυξανόμενος αριθμός των Δημιουργών Υιών πάντοτε υπερβαίνει των μόνιμο αριθμό των Ενωτικών των Ημερών. Όσον αφορά όμως στο πεπρωμένο των, πέραν των επτακοσίων χιλιάδων, Μιχαήλ, δεν έχουμε πληροφορίες.

2. ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΠΑΝΤΩΝ

21:2.1 Οι Παραδείσιοι Υιοί της πρώτης τάξης είναι οι σχεδιαστές, οι δημιουργοί, οι πλάστες και οι διαχειριστές των οικείων χώρων κυριαρχίας των, των τοπικών συμπάντων του χρόνου και του διαστήματος, των βασικών δημιουργικών μονάδων των επτά εξελικτικών υπερσυμπάντων. Ένας Δημιουργός Υιός έχει το δικαίωμα να επιλέγει το διαστημικό χώρο της μελλοντικής κοσμικής του δραστηριότητας, προτού όμως καν αρχίσει τη φυσική οργάνωση του σύμπαντός του πρέπει να περάσει μια μακρά περίοδο παρατήρησης αφιερωμένη στη μελέτη των προσπαθειών των μεγαλύτερων αδελφών του στις διάφορες δημιουργίες που βρίσκονται στο υπερσύμπαν της μελλοντικής του δράσης. Και πριν απ' όλα αυτά, ο Υιός Μιχαήλ θα έχει ολοκληρώσει τη μακρόχρονη και μοναδική εμπειρία της παρατήρησης του Παραδείσου και της εκπαίδευσης στη Χαβόνα.

21:2.2 Όταν ένας Δημιουργός Υιός εγκαταλείπει τον Παράδεισο για να μπει στη διαδικασία της δημιουργίας ενός σύμπαντος, να γίνει ο επικεφαλής – ουσιαστικά ο Θεός – του τοπικού σύμπαντος το οποίο ανέλαβε να οργανώσει, τότε, για πρώτη φορά, βρίσκεται σε προσωπική επαφή και από πολλές απόψεις εξαρτάται, από την Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο. Το Άπειρο Πνεύμα, αν και κατοικεί μαζί με τον Πατέρα και τον Υιό στο κέντρο των πάντων έχει προορισμό να λειτουργεί ως ουσιαστικός και αποτελεσματικός αρωγός κάθε Δημιουργού Υιού. Για το λόγο αυτό, κάθε Δημιουργός Υιός ακολουθείται από μία Δημιουργική Θυγατέρα του Αείρου Πνεύματος, την ύπαρξη αυτή της οποίας ο προορισμός είναι να γίνει Θεός Λειτουργός, το Πνεύμα Μητέρα του καινούργιου τοπικού σύμπαντος.

21:2.3 Η αναχώρηση ενός Υιού Μιχαήλ για το σκοπό αυτό, απελευθερώνει για πάντα τα δημιουργικά του προνόμια από τις Παραδείσιες Γενεσιουργούς Αιτίες και Κέντρα και υπόκειται σε ορισμένους μόνο περιορισμούς ενυπάρχοντες στην προ-ύπαρξη αυτών των Γενεσιουργών Αιτιών και Κέντρων, καθώς και σε ορισμένες άλλες προϋπάρχουσες δυνάμεις και παρουσίες. Μεταξύ των περιορισμών αυτών των κατά τα λοιπά παντοδύναμων δημιουργικών προνομίων ενός Πατέρα τοπικού σύμπαντος, είναι οι εξής:

21:2.41. *Η Ενέργεια-ύλη* κυριαρχείται από το Άπειρο Πνεύμα. Πριν από οποιαδήποτε νέα μορφή πραγμάτων, μεγάλη, ή μικρή, δημιουργηθεί, προτού επιχειρηθεί οποιοσδήποτε καινούργιος μετασχηματισμός της ενέργειας-ύλης, ένας Δημιουργός Υιός πρέπει να εξασφαλίσει τη συναίνεση και τη συνεργασία του Αείρου Πνεύματος.

21:2.52. *Ο σχεδιασμός των πλασμάτων και των μορφών* ελέγχονται από τον Αιώνιο Υιό. Προτού ένας Δημιουργός Υιός ασχοληθεί με οποιοδήποτε νέο τύπο ύπαρξης, οποιοδήποτε νέο σχεδιασμό πλασμάτων, πρέπει να εξασφαλίσει τη συναίνεση του Αιώνιου και Πρωταρχικού Υιού-Μητέρα.

21:2.63. *Η προσωπικότητα* σχεδιάζεται και πληρούται από τον Πατέρα του Σύμπαντος.

21:2.7 Οι τύποι και τα πρότυπα της *διάνοιας* καθορίζονται από τους προ της δημιουργίας παράγοντες της ύπαρξης. Αφού αυτοί οι παράγοντες συσχετισθούν ώστε να σχηματίσουν ένα πλάσμα (άτομο, ή άλλης μορφής), η διάνοια είναι το δώρο της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, η συμπαντική απαρχή της διανοητικής λειτουργίας για όλες τις υπάρξεις που βρίσκονται κάτω από το επίπεδο των Παραδείσιων Δημιουργών.

21:2.8 Ο έλεγχος των πνευματικών μορφών και τύπων εξαρτάται από το επίπεδο του δημιουργού τους. Σε τελευταία ανάλυση, ο πνευματικός σχεδιασμός ελέγχεται από την Αγία Τριάδα, ή από το πνευματικό δώρο του προ της Τριάδος υπάρχοντος πνεύματος των Τριαδικών προσωπικοτήτων – του Πατέρα, του Υιού και του Πνεύματος.

21:2.9 Όταν ένας τέτοιος τέλειος και θείος Υιός αποκτά το δικό του χώρο στο διάστημα για να δημιουργήσει το σύμπαν του, όταν τα αρχικά προβλήματα της υλοποίησης του σύμπαντος και της συνολικής ισορροπίας επιλυθούν, όταν δημιουργήσει μία αποτελεσματική και ουσιαστική συνεργασία με τη συμπληρωματική Θυγατέρα του Απειρού Πνεύματος – τότε ο Συμπαντικός αυτός Υιός και το Συμπαντικό Πνεύμα εγκαινιάζουν το σύνδεσμο αυτό, του οποίου ο σκοπός είναι να δημιουργήσει την προέλευση των άπειρων στρατιών των παιδιών του τοπικού τους σύμπαντος. Σε σχέση με το γεγονός αυτό, η φύση της δημιουργικής πνευματικής εστίασης του Απειρού Πνεύματος του Παραδείσου αλλάζει και αποκτά τις προσωπικές ιδιότητες του Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος.

21:2.10 Παρά το γεγονός ότι όλοι οι Υιοί Δημιουργοί έχουν θεία ομοιότητα με τους εν Παραδείσω γονείς τους, κανείς δεν μοιάζει ακριβώς μ' έναν άλλο. Ο καθένας είναι μοναδικός, διαφορετικός, αποκλειστικός και αυθεντικός *κατά φύση* καθώς και στην προσωπικότητα. Και εφ' όσον αυτοί είναι οι αρχιτέκτονες και οι δημιουργοί των σχεδίων ζωής των οικείων χώρων κυριαρχίας, αυτή καθ' εαυτή η διαφορετικότητά τους διασφαλίζει το ότι οι χώροι κυριαρχίας των θα είναι επίσης διαφορετικοί σε κάθε μορφή και φάση της εκ του Μιχαήλ πηγάζουσας ζώσας ύπαρξης, η οποία μπορεί να δημιουργηθεί, ή στη συνέχεια να εξελιχθεί. Για το λόγο αυτό είναι εντελώς διαφορετικές οι κατηγορίες των αυτοχθόνων πλασμάτων ενός τοπικού σύμπαντος. Κανένα δεν διοικείται, ούτε κατοικείται από διττής προέλευσης αυτόχθονα πλάσματα, ταυτόσημα από κάθε άποψη. Σε κάθε υπερσύμπαν, το ήμισυ των εγγενών χαρακτηριστικών είναι ταυτόσημο, αφού πηγάζει από τα ομοιόμορφα Δημιουργικά Πνεύματα. Το άλλο ήμισυ διαφέρει, προερχόμενο από τους διαφοροποιημένους Δημιουργούς Υιούς. Η διαφορετικότητα όμως αυτή δεν χαρακτηρίζει τα πλάσματα των οποίων η μοναδική προέλευση είναι το Δημιουργικό Πνεύμα, ούτε τα πλάσματα εκείνα τα οποία προέρχονται από το κεντρικό σύμπαν, ή τα υπερσύμπαντα.

21:2.11 Όταν ένας Υιός Μιχαήλ απουσιάζει από το σύμπαν του, η διακυβέρνηση ασκείται από τον πρωτότοκο αυτόχθονα, τον Λαμπρό και Πρωινό Αστέρα, τον προϊστάμενο διαχειριστή του τοπικού σύμπαντος. Η εισήγηση και η συμβουλή ενός Ενωτικού των Ημερών είναι ανεκτίμητη τέτοιες στιγμές. Κατά τις απουσίες του αυτές, ένας Δημιουργός Υιός μπορεί να εκχωρήσει στο συνεργαζόμενο Πνεύμα-Μητέρα τον υπερέλεγχο της πνευματικής του παρουσίας στους κατοικημένους κόσμους και στην καρδιά των θνητών παιδιών του. Και το Πνεύμα-Μητέρα ενός τοπικού σύμπαντος παραμένει πάντα στο αρχηγείο του σύμπαντος αυτού, απλώνοντας τη στοργική του φροντίδα και την πνευματική λειτουργία στα πλέον απομακρυσμένα σημεία αυτού του εξελικτικού χώρου κυριαρχίας.

21:2.12 Η προσωπική παρουσία ενός Δημιουργού Υιού στο τοπικό του σύμπαν δεν είναι απαραίτητη για την ομαλή λειτουργία μιας εγκαθιδρυμένης υλικής δημιουργίας. Οι Υιοί αυτοί μπορούν να ταξιδεύουν στον Παράδεισο και τα σύμπαντά τους να εξακολουθούν να αιωρούνται στο διάστημα. Μπορούν να παραιτούνται από την ισχύ τους προκειμένου να ενσαρκωθούν ως παιδιά του χρόνου. Και παρ' όλ' αυτά, οι χώροι κυριαρχίας τους να εξακολουθούν να στροβιλίζονται γύρω από τα κέντρα τους. Καμία υλική δημιουργία δεν ξεφεύγει από την ελκτική δύναμη της απόλυτης βαρύτητας του Παραδείσου, ή από τον υπερέλεγχο τον ενυπάρχοντα στη διαστημική παρουσία του Ανεπιφύλακτου Απόλυτου.

3. Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

21:3.1 Σ' έναν Δημιουργό Υιό δίδεται ο χώρος ενός σύμπαντος με τη συναίνεση της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου και την έγκριση του εποπτεύοντος Κυρίαρχου Πνεύματος του συγκεκριμένου υπερσύμπαντος. Μία τέτοια ενέργεια αποτελεί τίτλο φυσικής κτήσης, ενός κοσμικού ενοικίου. Η προαγωγή όμως ενός Υιού Μιχαήλ από αυτό το αρχικό και αυτοπεριοριζόμενο στάδιο κυριαρχίας στην εμπειρική υπεροχή της κυριαρχίας που μόνος του κέρδισε, έρχεται ως αποτέλεσμα των προσωπικών του εμπειριών στο έργο της συμπαντικής δημιουργίας και της δια της ενσάρκωσης επιφοίτησής του. Μέχρις ότου επιτύχει αυτή την δια της επιφοίτησης κυριαρχία, κυβερνά ως αντιβασιλέας του Πατέρα του Σύμπαντος.

21:3.2 Ένας Δημιουργός Υιός μπορεί να διεκδικήσει πλήρη κυριαρχία στην προσωπική του δημιουργία, οποιαδήποτε στιγμή, αλλά φρόνιμα επιλέγει να μην το κάνει. Εάν ανελάμβανε την υπέρτατη κυριαρχία που ακόμη δεν κέρδιζε, προτού επιφοιτήσει στα πλάσματα του σύμπαντός του, οι διαμένουσες στο σύμπαν του Παραδείσιες προσωπικότητες θα αποσύρονταν. Κάτι τέτοιο, όμως, δεν έχει συμβεί ποτέ, σε καμία δημιουργία του χρόνου και του διαστήματος.

21:3.3 Το γεγονός της δημιουργίας αυτής καθ' εαυτής σηματοδοτεί την ολοκλήρωση της κυριαρχίας, οι Μιχαήλ, ωστόσο, επιλέγουν να την *κερδίζουν* δια της εμπειρίας, εξασφαλίζοντας έτσι την πλήρη συνεργασία όλων των Παραδείσιων προσωπικοτήτων οι οποίες είναι αποσπασμένες στη διοίκηση του τοπικού σύμπαντος. Δεν γνωρίζουμε κανένα Μιχαήλ που να έπραξε διαφορετικά. Όλοι, όμως, θα μπορούσαν, αφού πράγματι είναι όλοι Υιοί ελεύθερης βούλησης.

21:3.4 Η κυριαρχία ενός Δημιουργού Υιού σ' ένα τοπικό σύμπαν περνά από έξι, ίσως επτά στάδια εμπειρικών εκδηλώσεων. Τα στάδια αυτά φαίνεται ότι ακολουθούν την εξής σειρά:

21:3.51. Αρχική αντιβασιλεία – η μοναδική προσωρινή εξουσία η οποία ασκείται από έναν Δημιουργό Υιό πριν αυτός αποκτήσει τις ατομικές ιδιότητές του από το συνεργαζόμενο Δημιουργικό Πνεύμα.

21:3.62. Η από κοινού αντιβασιλεία – η κοινή διακυβέρνηση ενός Παραδείσιου ζεύγους υποκείμενου στο προσωπικό επίτευγμα του Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα.

21:3.73. Η προσαυξανόμενη αντιβασιλεία – η προαγωγική εξουσία ενός Δημιουργού Υιού κατά την περίοδο των επτά επιφοιτήσεων του επί των πλασμάτων

21:3.84. Η Υπέρτατη κυριαρχία – η οριστική κυριαρχία μετά την ολοκλήρωση της έβδομης επιφοίτησης. Στον Νέβαδον η υπέρτατη κυριαρχία αρχίζει από την ολοκλήρωση της επιφοίτησης του Μιχαήλ στην Ουράντια. Υφίσταται κάτι περισσότερο από χίλια εννιακόσια χρόνια πλανητικού χρόνου σας.

21:3.95. Προσαυξανόμενη υπέρτατη κυριαρχία – η προοδευτική σχέση που αναπτύσσεται δια της εγκατάστασης της πλειονότητας των πλασμάτων του χώρου κυριαρχίας στο φως και στη ζωή. Το στάδιο αυτό αφορά στο μη επιτευχθέν μέλλον του δικού σας τοπικού σύμπαντος.

21:3.106. Τριαδική κυριαρχία – ασκείται μετά την εγκατάσταση ολόκληρου του τοπικού σύμπαντος στο φως και στη ζωή.

21:3.117. Συμπαντική κυριαρχία – η άγνωστη σχέση μιας μελλοντικής συμπαντικής εποχής.

21:3.12 Αποδεχόμενος την αρχική αντιβασιλεία ενός μελλοντικού τοπικού σύμπαντος, ο Δημιουργός Μιχαήλ ορκίζεται στην Αγία Τριάδα να μην αναλάβει υπέρτατη κυριαρχία μέχρις ότου ολοκληρωθούν οι επτά επιφοιτήσεις του και τούτο πιστοποιηθεί από τους κυβερνήτες του υπερσύμπαντος. Ένας Υιός Μιχαήλ, όμως, δεν θα μπορούσε οικεία βουλήσει, να διεκδικήσει μια τέτοια κυριαρχία που δεν κέρδισε, για το λόγο αυτό δεν θα είχε νόημα να ορκισθεί ότι δεν θα το κάνει.

21:3.13 Ακόμα και σε προ της επιφοίτησης καιρούς, ένας Δημιουργός Υιός κυβερνά το χώρο κυριαρχίας του με τρόπο υπέρτατο, χωρίς διαφωνία σε κανένα από τα μέρη του. Η περιορισμένη αρχή δύσκολα θα μπορούσε να λειτουργήσει χωρίς την πρόκληση της κυριαρχίας. Κυριαρχία η οποία ασκείται από έναν προ επιφοίτησης Δημιουργό Υιό σε ένα μη εξεγερμένο σύμπαν δεν είναι μεγαλύτερη από όσο σ' ένα εξεγερμένο σύμπαν. Στην πρώτη όμως περίπτωση οι περιορισμοί στην κυριαρχία δεν είναι τόσο εμφανείς. Στη δεύτερη είναι.

21:3.14 Αν ποτέ η εξουσία, ή η διοίκηση ενός Δημιουργού Υιού αμφισβητηθεί, προσβληθεί, ή τεθεί σε κίνδυνο, εκείνος είναι αιώνια υποχρεωμένος να στηρίζει, να προστατεύσει, να υπερασπισθεί και αν χρειαστεί να αποκαταστήσει την προσωπική του δημιουργία. Οι Υιοί αυτοί μπορούν να αντιμετωπίσουν προβλήματα, ή να υποστούν βλάβη μόνο από τα πλάσματα που οι ίδιοι δημιούργησαν, ή από ανώτερα πλάσματα της επιλογής των. Πρέπει να συμπεράνουμε ότι «ανώτερα πλάσματα,» εκείνα των οποίων η προέλευση βρίσκεται πάνω από ένα τοπικό σύστημα δεν θα δημιουργούσαν προβλήματα σ' έναν Δημιουργό Υιό και τούτο είναι αλήθεια. Θα μπορούσαν όμως, αν ήθελαν. Η αρετή είναι εκούσια σε μία προσωπικότητα. Η δικαιοσύνη δεν είναι αυτόματη στα πλάσματα ελεύθερης βούλησης.

21:3.15 Πριν την ολοκλήρωση των επιφοιτήσεων του ένας Δημιουργός Υιός κυβερνά κάτω από ορισμένους αυτοπεριορισμούς αφού όμως ολοκληρώσει τη σειρά των επιφοιτήσεων του κυβερνά βάσει της ουσιαστικής του εμπειρίας στη μορφή και το σχήμα των ποικίλων πλασμάτων του. Όταν ένας Δημιουργός Υιός έχει επτά φορές ζήσει ανάμεσα στα πλάσματά του, όταν ολοκληρωθούν οι επιφοιτήσεις του, τότε εγκαθίσταται στην υπέρτατη συμπαντική εξουσία. Γίνεται Κυρίαρχος Υιός, κυρίαρχος και υπέρτατος κυβερνήτης.

21:3.16 Ο τρόπος δια του οποίου επιτυγχάνεται η υπέρτατη εξουσία σ' ένα τοπικό σύμπαν περιλαμβάνει τα ακόλουθα επτά εμπειρικά στάδια:

21:3.17 1. Εισχωρεί εμπειρικά στα επτά επίπεδα των πλασμάτων δια της ενσάρκωσης, με τη μορφή ακριβώς των πλασμάτων του συγκεκριμένου επιπέδου

21:3.18 2. Εμπειρικά καθαγιάζει κάθε στάδιο της επταπλής βούλησης της Παραδείσιας Θεότητας καθώς αυτή προσωποποιείται στα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα.

21:3.19 3. Βιώνει κάθε μία από τις επτά εμπειρίες στο επίπεδο των πλασμάτων ταυτόχρονα με την πραγματοποίηση ενός από τους επτά καθαγιασμούς κατά τη θέληση της Θεότητας του Παραδείσου.

21:3.20 4. Σε κάθε επίπεδο ύπαρξης εμπειρικά απεικονίζει την ακμή της ζωής των πλασμάτων στην Παραδείσια Θεότητα και σε όλες τις συμπαντικές διάνοιες.

21:3.21 5. Σε κάθε επίπεδο ύπαρξης εμπειρικά αποκαλύπτει ένα στάδιο της επταπλής βούλησης του Θεού στο επίπεδο όπου επιφοιτά, αλλά και σε ολόκληρο το σύμπαν.

21:3.22 6. Εμπειρικά ενοποιεί την επταπλή υπαρξιακή εμπειρία με την επταπλή εμπειρία καθοσίωσης με σκοπό την αποκάλυψη της φύσης και της βούλησης του Θεού.

21:3.23⁷. Επιτυγχάνει καινούργια και ανώτερη σχέση με το Υπέρτατο Ον. Οι επιπτώσεις της τελικότητας της εμπειρίας αυτής Δημιουργού-πλάσματος εγκαινιάζουν τη συμπαντική πραγματικότητα του Θεού του Υπέρτατου και της μέσα στο χρόνο και το χώρο κυριαρχίας του Παντοδύναμου Υπέρτατου, ενώ πραγματώνουν την υπέρτατη κυριαρχία ενός Μιχαήλ του Παραδείσου στο τοπικό σύμπαν.

21:3.24⁸ Τοποθετώντας το θέμα της κυριαρχίας σ' ένα τοπικό σύμπαν, ο Δημιουργός Υιός δεν επιδεικνύει μόνο την καταλληλότητά του στο να κυβερνά, αλλά αποκαλύπτει επίσης τη φύση και παρουσιάζει τις επταπλές ιδιότητες των Παραδείσιων θεοτήτων. Η πεπερασμένη αντίληψη και θνητή εκτίμηση των αξιωμάτων του Πατέρα απασχολεί τον Δημιουργό Υιό στο εγχείρημά του, όταν παραιτείται από τα προνόμιά του για να λάβει τη μορφή και την εμπειρία των πλασμάτων του. Οι αρχικοί αυτοί Υιοί του Παραδείσου είναι εκείνοι που πραγματικά αποκαλύπτουν την στοργική φύση του Πατέρα και την ελεήμονα εξουσία, τον ίδιο τον πατέρα ο οποίος, συνεργαζόμενος με τον Υιό και το Πνεύμα είναι ο συμπαντικός επικεφαλής κάθε δύναμης, κάθε προσωπικότητας και κάθε κυβέρνησης σε όλα τα βασίλεια του σύμπαντος.

4. ΟΙ ΕΠΙΦΟΙΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΙΧΑΗΛ

21:4.1⁹ Υπάρχουν επτά ομάδες επιφοιτούντων Δημιουργών Υιών οι οποίοι κατατάσσονται σύμφωνα με τον αριθμό των επιφοιτήσεων τους επί των πλασμάτων στους χώρους κυριαρχίας των. Ξεκινούν από την αρχική εμπειρία προς τους επόμενους πέντε κόσμους των προοδευτικών επιφοιτήσεων μέχρις ότου φθάσουν την έβδομη και τελική εμπειρία πλάσματος-Δημιουργού.

21:4.2¹⁰ Οι επιφοιτήσεις των Άβοναλ γίνονται πάντα με τη μορφή της θνητής σάρκας, οι επτά επιφοιτήσεις, όμως, ενός Δημιουργού Υιού περιλαμβάνουν την εμφάνισή του στα επτά επίπεδα των πλασμάτων και αναφέρονται στην αποκάλυψη των επτά θεμελιωδών εκφράσεων της βούλησης και της φύσης του Θεού. Όλοι οι Δημιουργοί Υιοί, ανεξαιρέτως, περνούν από τη διαδικασία του να δώσουν επτά φορές τον εαυτό τους στα παιδιά που δημιούργησαν, προτού αναλάβουν μόνιμη και υπέρτατη δικαιοδοσία στα σύμπαντα της δημιουργίας των.

21:4.3¹¹ Αν και οι επτά αυτές επιφοιτήσεις ποικίλουν στους διάφορους τομείς και τα διάφορα σύμπαντα, περιλαμβάνουν πάντα την επιφοίτηση σε θνητή μορφή. Στην τελευταία του επιφοίτηση ένας Δημιουργός Υιός εμφανίζεται ως μέλος μίας εκ των ανώτερων θνητών φυλών σε κάποιο κατοικημένο κόσμο, συνήθως ως μέλος της φυλετικής εκείνης ομάδας, η οποία διαθέτει τη μέγιστη κληρονομία της Αδαμικής παρακαταθήκης, η οποία είχε δοθεί νωρίτερα για να αναβαθμίσει τη φυσική κατάσταση των ζωικής προέλευσης λαών. Σε ολόκληρη την επταπλή του πορεία, ένας Υιός Μιχαήλ μία μόνο φορά γεννιέται από γυναίκα, όπως γνωρίζετε ότι έγινε με το βρέφος της Βηθλεέμ. Μόνο μία φορά ζει και πεθαίνει ως μέλος της κατώτατης τάξης των εξελικτικών πλασμάτων ελεύθερης βούλησης.

21:4.4¹² Έπειτα από κάθε μία του επιφοίτηση, ένας Δημιουργός Υιός προχωρεί «εκ δεξιών του Πατρός», για να κερδίσει εκεί την αποδοχή του Πατέρα για την επιφοίτησή του και να λάβει οδηγίες ώστε να προετοιμασθεί για την επόμενη υπηρεσία του στο σύμπαν. Μετά την έβδομη και τελική επιφοίτηση, ένας Δημιουργός Υιός λαμβάνει από τον Πατέρα υπέρτατη εξουσία και δικαιοδοσία πάνω στο σύμπαν του.

21:4.5¹³ Έχει καταγραφεί ότι ο θείος Υιός που τελευταία εμφανίσθηκε στον πλανήτη σας ήταν ένας Δημιουργός Υιός ο οποίος είχε ολοκληρώσει τις έξι από τις επιφοιτήσεις του, συνεπώς,

όταν συνειδητά παρέδωσε την ενσαρκωμένη του ζωή στην Ουράντια είπε πράγματι «τετέλεσθαι» - και κυριολεκτικά είχε τελειώσει. Ο Θάνατός του στην Ουράντια ολοκλήρωσε τις επιφοιτήσεις του. Ήταν το τελευταίο βήμα για την εκπλήρωση του όρκου ενός Υιού του Παραδείσου. Και όταν ένας τέτοιος Υιός αυτοί ολοκληρώσει την εμπειρία του αυτή, γίνεται υπέρτατος συμπαντικός κυρίαρχος. Δεν κυβερνά πλέον ως αντιβασιλέας του Πατέρα, αλλά δικαιωματικά ως «Βασιλεύς των βασιλέων και Κύριος των Κυρίων.» Με ορισμένες εξαιρέσεις που αναφέραμε, οι Υιοί αυτοί οι οποίοι ολοκλήρωσαν τις επτά επιφοιτήσεις γίνονται ανεπιφύλακτα υπέρτατοι στα σύμπαντα όπου κατοικούν. Σχετικά με το τοπικό του σύμπαν, «Όλη η δύναμη εν ουρανών και επί της γης» δίδεται σ' αυτόν τον θριαμβευτή, ενθρονισμένο Κυρίαρχο Υιό.

21:4.6 Οι Δημιουργοί Υιοί, αφού ολοκληρώσουν την πορεία των επιφοιτήσεών τους θεωρούνται ξεχωριστή τάξη, οι επταπλόι Κυρίαρχοι Υιοί. Οι ίδιοι οι Κυρίαρχοι Υιοί είναι ταυτόσημοι με τους Δημιουργούς Υιούς, αλλά έχουν υποβληθεί σε μία τόσο μοναδική εμπειρία δια των επιφοιτήσεών τους ώστε να θεωρούνται πλέον ως διαφορετική τάξη. Όταν ένας Δημιουργός ευδοκήσει να πραγματοποιήσει μία επιφοίτηση, μία πραγματική και μόνιμη αλλαγή πρόκειται να λάβει χώρα. Αληθώς, ο επιφοιτών Υιός παραμένει πάντα Δημιουργός, αλλά έχει προσθέσει στη φύση του την εμπειρία ενός θνητού πλάσματος, η οποία για πάντα τον απομακρύνει από το θείο επίπεδο ενός Δημιουργού Υιού και τον ανεβάζει στο εμπειρικό πεδίο ενός Κυρίαρχου Υιού, κάποιου ο οποίος κέρδισε απόλυτα το δικαίωμα να κυβερνά ένα σύμπαν και να διαχειρίζεται τους κόσμους του. Παρόμοιες υπάρξεις ενσωματώνουν όλα εκείνα τα οποία μπορεί να διασφαλίσει η θεία γενιά και περιλαμβάνουν κάθε τι που προέρχεται από την εμπειρία του τελειοποιημένου πλάσματος. Γιατί ο άνθρωπος να θρηνεί για την ταπεινή του καταγωγή και την επιβεβλημένη εξελικτική του πορεία, όταν οι ίδιοι οι Θεοί πρέπει να περάσουν μέσα από μία ισοδύναμη εμπειρία προτού θεωρηθούν δια της εμπειρίας άξιοι και ικανοί, οριστικά και απόλυτα ώστε να κυβερνήσουν το συμπαντικό τους βασίλειο!

5. Η ΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ ΥΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ

21:5.1 Η δύναμη ενός Κυρίαρχου Μιχαήλ είναι απεριόριστη, διότι πηγάζει από τη σχέση την οποία έχει βιώσει με την Αγία Τριάδα, είναι αδιαμφισβήτητη διότι απορρέει από την ουσιαστική εμπειρία του, ως πλάσμα το οποίο αντιμετώπισε παρόμοια εξουσία. Η φύση της κυριαρχίας ενός επταπλού Δημιουργού Υιού είναι υπέρτατη, επειδή:

21:5.21. Περιλαμβάνει την επταπλή άποψη μιας Παραδείσιας Θεότητας.

21:5.32. Ενσωματώνει μία επταπλή θεώρηση των πλασμάτων του χρόνου και του διαστήματος.

21:5.43. Συνθέτει τέλεια την θεώρηση του Παραδείσου και την άποψη των πλασμάτων

21:5.5 Η εμπειρική αυτή κυριαρχία περιλαμβάνει με τον τρόπο αυτό ολόκληρη τη θεία φύση του Θεού του Επταπλού, αποκορυφούμενη στο Υπέρτατο Ον. Και η προσωπική κυριαρχία ενός επταπλού Υιού μοιάζει με τη μελλοντική κυριαρχία ενός Υπέρτατου Όντος που κάποτε θα ολοκληρωθεί, περιλαμβάνοντας, όπως εκείνο, τη μεγαλύτερη δυνατή ισχύ και εξουσία της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου, όπως αυτή εκδηλώνεται μέσα στα επιβαλλόμενα χωροχρονικά πλαίσια.

21:5.6 Με την κατάκτηση της υπέρτατης κυριαρχίας ενός τοπικού σύμπαντος, ένας Υιός Μιχαήλ χάνει τη δύναμη και την ευκαιρία να δημιουργήσει εντελώς νέους τύπους πλασμάτων, κατά τη διάρκεια της παρούσης συμπαντικής εποχής. Η απώλεια, ωστόσο, της

δύναμης ενός Κυρίαρχου Υιού να επινοήσει εντελώς νέες τάξεις πλασμάτων κατ' ουδένα τρόπο παρεμβάλλεται στο έργο της επεξεργασίας της ήδη υπάρχουσας ζωής και στη διαδικασία της εξέλιξης. Το πελώριο αυτό πρόγραμμα της συμπαντικής εξέλιξης συνεχίζεται χωρίς διακοπή, ή περιστολή. Η κατάκτηση της υπέρτατης κυριαρχίας από έναν Κυρίαρχο Υιό συνεπάγεται την ευθύνη της προσωπικής αφοσίωσης στην υπόθαλψη και τη διαχείριση εκείνου το οποίο έχει ήδη σχεδιασθεί και δημιουργηθεί, αλλά και εκείνου το οποίο στη συνέχεια θα δημιουργηθεί από εκείνους οι οποίοι έχουν για το λόγο αυτό σχεδιασθεί και δημιουργηθεί. Με τον καιρό μπορεί να παρουσιασθεί μία ατέλειωτη εξέλιξη διαφορετικών πλασμάτων, αλλά κανένα εντελώς νέο πρότυπο, ή τύπος έλλογου πλάσματος θα προέλθει, άμεσα, από το σημείο αυτό και μετά, από έναν Κυρίαρχο Υιό. Τούτο αποτελεί το πρώτο βήμα, την αρχή, της μόνιμης διακυβέρνησης οποιουδήποτε τοπικού σύμπαντος.

21:5.7 Η ανέλιξη ενός επταπλού επιφοιτούντος Υιού στην αδιαμφισβήτητη κυριαρχία του σύμπαντός του σημαίνει την αρχή του τέλος μιας αιώνιας αβεβαιότητας και μιας σχετικής σύγχυσης. Συνεπεία αυτού του γεγονότος, οτιδήποτε δεν μπορεί να αποκτήσει κάποια πνευματικότητα, τελικά θα αποδιοργανωθεί. Εκείνο το οποίο δεν θα μπορέσει, κάποια στιγμή, να συντονισθεί με την κοσμική πραγματικότητα, τελικά θα καταστραφεί. Όταν τα αποθέματα του ατέλειωτου ελέους και της άφατης υπομονής εξαντληθούν στην προσπάθεια να αποκτηθεί η νομιμοφροσύνη και η αφοσίωση των ελεύθερης βούλησης πλασμάτων των χώρων κυριαρχίας, θα επικρατήσουν το ορθό και το δίκαιο. Εκείνο το οποίο το έλεος δεν μπορεί να αναμορφώσει, η δικαιοσύνη τελικά θα το εξολοθρεύσει.

21:5.8 Οι Κυρίαρχοι Μιχαήλ είναι υπέρτατοι στα τοπικά τους σύμπαντα από την στιγμή που θα εγκατασταθούν ως κυρίαρχοι κυβερνήτες. Οι λίγοι περιορισμοί της εξουσίας τους είναι οι εγγενείς στην κοσμική προ-ύπαρξη ορισμένων δυνάμεων και προσωπικοτήτων. Πέραν αυτών, οι Κυρίαρχοι αυτοί Υιοί είναι υπέρτατοι όσον αφορά στην εξουσία, την υπευθυνότητα και τη δύναμη διακυβέρνησης στα οικεία σύμπαντα. Είναι ακριβώς όπως οι Δημιουργοί και οι Θεοί υπέρτατοι κυριολεκτικά στα πάντα. Ουδεμία άλλη, πλην της σοφίας τους, επιρροή υπάρχει πάνω στη λειτουργία ενός δεδομένου σύμπαντος.

21:5.9 Αφού ανελιχθεί στη μόνιμη κυριαρχία ενός τοπικού σύμπαντος, ο Παραδείσιος Μιχαήλ έχει τον πλήρη έλεγχο όλων των άλλων Υιών του Θεού οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο χώρο κυριαρχίας του και μπορεί ελεύθερα να κυβερνά σύμφωνα με την άποψή του για τις ανάγκες του χώρου του. Ένας Κυρίαρχος Υιός μπορεί κατά βούληση να διαφοροποιήσει το βαθμό των πνευματικών του αποφάσεων και των εξελικτικών προσαρμογών των κατοικημένων πλανητών. Και οι Υιοί αυτοί έτσι ενεργούν και φέρουν εις πέρας τα σχέδια που οι ίδιοι επέλεξαν σε οτιδήποτε αφορά ειδικές πλανητικές ανάγκες, ιδιαίτερα πάνω στους κόσμους όπου προσωρινά διέμειναν ως θνητά πλάσματα και ακόμη περισσότερο οτιδήποτε αφορά τον πλανήτη της τελικής τους επιφοίτησης, τον πλανήτη όπου ενσαρκώθηκαν ως θνητοί.

21:5.10 Οι Κυρίαρχοι Υιοί φαίνεται ότι βρίσκονται σε τέλεια επικοινωνία με τους κόσμους όπου επεφοίτησαν, όχι μόνο με τους κόσμους τους οποίους οι ίδιοι επισκέφθηκαν, αλλά όλους εκείνους στους οποίους επεφοίτησε ένας Υιός Μάγιστρος. Η επαφή αυτή διατηρείται δια της ίδιας της πνευματικής παρουσίας των, του Πνεύματος της Αλήθειας, με την οποία μπορούν να «περιλούσουν όλους τους θνητούς.» Οι Κυρίαρχοι αυτοί Υιοί διατηρούν επίσης μία αδιάσπαστη επαφή με τον Αιώνιο Υιό-Μητέρα στο κέντρο των πάντων. Διαθέτουν μία συμπάσχουσα προσέγγιση η οποία εκτείνεται από τον Πατέρα του Σύμπαντος μέχρι τις κατώτατες φυλές της πλανητικής ζωής στα βασίλεια του χρόνου.

6. Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ ΜΙΧΑΗΛ

21:6.1 Ουδείς μπορεί με πλήρη επίγνωση να τολμήσει να συζητήσει για τη φύση, ή τον προορισμό των επταπλών Κυρίαρχων Κυβερνητών των τοπικών συμπάντων. Όλοι, ωστόσο, κάνουμε υποθέσεις πάνω σ' αυτό. Διδαχθήκαμε και πιστεύουμε ότι κάθε Παραδείσιος Μιχαήλ είναι το *απόλυτο* των διττής θείας φύσης αρχών της καταγωγής του. Με τον τρόπο αυτό ενσωματώνει τις ουσιαστικές φάσεις του άπειρου του Πατέρα του Σύμπαντος και του Αιώνιου Υιού. Οι Μιχαήλ πρέπει να έχουν μερική μόνο σχέση με το απόλυτο άπειρο, αλλά είναι πιθανόν απόλυτοι σε σχέση με το μέρος εκείνο του απείρου το οποίο αφορά στην καταγωγή τους. Καθώς όμως παρατηρούμε το έργο τους κατά την παρούσα συμπαντική εποχή, διαπιστώνουμε ότι ουδεμία πράξη τους είναι κάτι περισσότερο από πεπερασμένη. Οποιαδήποτε πέραν του πεπερασμένου εικασθείσα ικανότητα πρέπει να θεωρηθεί ατομική και μη εισέτι αποκαλυφθείσα.

21:6.2 Η ολοκλήρωση της πορείας του δια των επιφοιτήσεων στους θνητούς και η ανέλιξή του στην υπέρτατη συμπαντική κυριαρχία πρέπει να σηματοδοτήσει την ολοκληρωτική απελευθέρωση των πεπερασμένου εύρους ικανοτήτων ενός Μιχαήλ, η οποία συνοδεύεται από την εμφάνιση της ικανότητας για μία υπηρεσία πλέον του πεπερασμένου. Διότι, πάνω σ' αυτό παρατηρούμε ότι τέτοιοι Κυρίαρχοι Υιοί έχουν, από το σημείο αυτό και μετά, περιορισμούς στη δημιουργία νέων τύπων πλασμάτων, περιορισμούς αναμφίβολα υποχρεωτικούς εξ αιτίας της απελευθέρωσης των πέραν του πεπερασμένου δυνατοτήτων τους.

21:6.3 Είναι πάρα πολύ πιθανόν ότι οι μη αποκαλυφθείσες αυτές δημιουργικές δυνάμεις θα παραμείνουν κλεισμένες εντός τους, σ' ολόκληρη τη διάρκεια της παρούσης συμπαντικής εποχής. Κάποια στιγμή όμως, στο μακρινό μέλλον, στα δραστηριοποιούμενα σύμπαντα του εξώτερου διαστήματος πιστεύουμε ότι η σχέση μεταξύ ενός επταπλού Κυρίαρχου Υιού και ενός Δημιουργικού Πνεύματος του έβδομου σταδίου μπορεί να φθάσει στα επίπεδα εκείνα της λειτουργίας η οποία απαιτείται από την εμφάνιση καινούργιων πραγμάτων, εννοιών και αξιών στα υπερβατικά επίπεδα της ύπατης συμπαντικής σπουδαιότητας.

21:6.4 Όπως ακριβώς ο Θεός του Υπέρτατου δραστηριοποιείται δια της εμπειρικής λειτουργίας, έτσι και οι Δημιουργοί Υιοί επιτυγχάνουν την ατομική αντίληψη των Παραδείσιων θείων δυνατοτήτων τους, οι οποίες είναι συνδεδεμένες με την απροσμέτρητη φύση τους. Όταν βρισκόταν στην Ουράντια ο Χριστός Μιχαήλ είπε κάποτε, «Εγώ ειμί ο δρόμος, η αλήθεια και η ζωή.» Και πιστεύουμε ότι ο αιώνιος προορισμός των Μιχαήλ είναι κυριολεκτικά να γίνουν «ο δρόμος, η αλήθεια και η ζωή,» κι' ακόμα να ρίξουν φως αστραφτερό, για όλες τις προσωπικότητες στο σύμπαν, στο μονοπάτι που οδηγεί από το υπέρτατο θείο, δια της ύπατης αντίθεσης, στην αιώνια θεία τελικότητα.

21:6.5 [Παρουσιάστηκε από έναν Τελειοποιητή της Σοφίας από την Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 22

ΟΙ ΤΡΙΑΔΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΥΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

22:0.1 Υπάρχουν τρεις ομάδες υπάρξεων οι οποίες αποκαλούνται Υιοί του Θεού. Πέραν των κατερχομένων και ανερχομένων τάξεων των υιών, υπάρχει μία τρίτη ομάδα γνωστή ως οι Τριαδοποιημένοι Υιοί του Θεού. Η τριαδοποιημένη ομάδα των υιών χωρίζεται περαιτέρω σε τρεις υποδιαιρέσεις σύμφωνα με την προέλευση των πολλών τύπων προσωπικοτήτων που περιλαμβάνει, γνωστές και άγνωστες. Οι βασικές αυτές υποδιαιρέσεις είναι:

22:0.21. Τριαδοποιημένοι Υιοί Προερχόμενοι από το Θείο.

22:0.32. Υιοί Αποδεκτοί από την Τριάδα.

22:0.43. Τριαδοποιημένοι Υιοί Προερχόμενοι από τα Πλάσματα (θνητούς).

22:0.5 Ανεξαρτήτως της προέλευσής τους, όλοι οι Τριαδοποιημένοι Υιοί διαθέτουν από κοινού την εμπειρία της τριαδοποίησης είτε ως μέρος της προέλευσής τους, είτε ως εμπειρία της, από την Τριάδα αποδοχής τους, την οποία κατέκτησαν στη συνέχεια. Οι από το θείο προερχόμενοι Τριαδοποιημένοι Υιοί δεν παρουσιάζονται στα κείμενα αυτά. Για το λόγο αυτό, η παρουσίαση αυτή θα περιορισθεί στην απεικόνιση των υπόλοιπων δύο ομάδων, ιδιαίτερα στους από την Τριάδα αποδεκτούς Υιούς.

1. Οι από την Τριάδα Αποδεκτοί Υιοί.

22:1.1 Όλοι οι Υιοί που γίνονται αποδεκτοί από την Τριάδα είναι διπλής, ή απλής προέλευσης, αλλά μετά την αποδοχή τους από την Τριάδα αφοσιώνονται για πάντα στην υπηρεσία της τριάδας και τις αποστολές που τους ανατίθενται. Αυτό το σώμα, όπως αποκαλύπτεται, αλλά και όπως είναι οργανωμένο για υπερσυμπαντική υπηρεσία, περιλαμβάνει τις εξής επτά κατηγορίες προσωπικοτήτων:

22:1.21. Τους Κραταιούς Αγγελιαφόρους.

22:1.32. Τους Υψηλά Ιστάμενους στην Εξουσία.

22:1.43. Τους Χωρίς Όνομα και Αριθμό.

22:1.54. Τους Τριαδοποιημένους Φύλακες.

22:1.65. Τους Τριαδοποιημένους Πρεσβευτές.

22:1.76. Τους Ουράνιους Φρουρούς.

22:1.87. Τους Συνεργάτες των Ανώτερων Υιών.

22:1.9 Οι επτά αυτές ομάδες των προσωπικοτήτων ταξινομούνται περαιτέρω σύμφωνα με την προέλευση, τη φύση και τη λειτουργία, σε τρεις επιπλέον μείζονες υποδιαιρέσεις: Τους Τριαδοποιημένους Υιούς του Επιτεύγματος, τους Τριαδοποιημένους δια της Επιλογής Υιούς και τους Τριαδοποιημένους Υιούς της Τελειότητας

22:1.10 *Οι Τριαδοποιημένοι Υιοί του Επιτεύγματος* – Οι Κραταιοί Αγγελιαφόροι, οι Υψηλά Ιστάμενοι στην Εξουσία και οι Χωρίς Όνομα και Αριθμό – είναι όλοι ανελθόντες και με τον Προσαρμοστή συγχωνευθέντες θνητοί που κατέκτησαν τον Παράδεισο και το Σώμα της Τελικότητας. Δεν είναι όμως Τελικιστές. Όταν γίνουν αποδεκτοί από την Τριάδα, τα ονόματά τους απαλείφονται από τους καταλόγους των Τελικιστών. Οι νέοι υιοί αυτής της κατηγορίας περνούν από ειδικές διαδικασίες εξάσκησης, για σύντομες συγκριτικά περιόδους, στους αρχηγικούς πλανήτες κάθε κυκλώματος της Χαβόνα υπό την καθοδήγηση των Αιωνίων των Ημερών. Κατόπιν αυτού διορίζονται στην υπηρεσία των Αρχαίων των Ημερών στα επτά υπερσύμπαντα.

22:1.11 *Οι Τριαδοποιημένοι δια της Επιλογής Υιοί* περιλαμβάνουν τους Τριαδοποιημένους Φύλακες και τους Τριαδοποιημένους Πρεσβευτές. Στρατολογούνται από τις τάξεις ορισμένων εξελικτικών σεραφείμ και μετασχηματίζονται σε μεσοδιάστατα πλάσματα που διέσχισαν τη Χαβόνα και κατέκτησαν τον Παράδεισο, καθώς επίσης και από τις τάξεις ορισμένων με το Πνεύμα και με τον Υιό συγχωνευμένων θνητών που με τον ίδιο τρόπο αναρριχήθηκαν μέχρι το κεντρικό Νησί του φωτός και της Ζωής. Αφού γίνουν αποδεκτοί

από την Αγία τριάδα του Παραδείσου και μετά από σύντομη εξάσκηση στη Χαβόνα, οι Τριαδοποιημένοι δια της Επιλογής Υιοί διορίζονται στα δικαστήρια των Αρχαίων των Ημερών.

22:1.12 *Οι Τριαδοποιημένοι Υιοί της Τελειότητας.* Οι Ουράνιοι Φρουροί και οι ομοβάθμιοί τους, Ανώτεροι Συνεργάτες του Υιού, αποτελούν μία μοναδική ομάδα διπλά τριαδοποιημένων προσωπικοτήτων. Είναι οι εκ των πλασμάτων προερχόμενοι τριαδοποιημένοι υιοί του Παραδείσου, από τις προσωπικότητες του Παραδείσου-Χαβόνα, ή οι τελειοποιημένοι, ανελθόντες θνητοί που από πολύ καιρό διακρίθηκαν στο Σώμα της Τελικότητας. Ορισμένοι από αυτούς των θνητής προέλευσης τριαδοποιημένους υιούς, αφού υπηρετήσουν μαζί με τους Υπέρτατους Διοικητές των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων, επανατριαδοποιούνται (γίνονται αποδεκτοί) από την Αγία τριάδα του Παραδείσου και στη συνέχεια αναλαμβάνουν υπηρεσία στα δικαστήρια των Αρχαίων των Ημερών ως Ουράνιοι Φρουροί και ως Ανώτεροι Συνεργάτες του Υιού. Οι Τριαδοποιημένοι Υιοί της Τελειότητας αναλαμβάνουν αμέσως υπηρεσία στο υπερσύμπαν χωρίς περαιτέρω εξάσκηση.

22:1.13 Οι αριθμοί των Τριαδικής προέλευσης συνεργατών μας – των Τελειοποιητών της Σοφίας, των Θείων Συμβούλων και των Συμπαντικών Ελεγκτών – είναι σταθεροί, οι αποδεκτοί από την Τριάδα, όμως, υιοί αυξάνονται συνεχώς. Όλες οι επτά τάξεις των από την τριάδα αποδεκτών υιών υπηρετούν ως μέλη μιας εκ των κυβερνήσεων των επτά υπερσυμπάντων και ο αριθμός εκείνων που υπηρετούν σε κάθε υπερσύμπαν είναι ακριβώς ο ίδιος. Κανείς τους δεν έχει χαθεί ποτέ. Οι από την Τριάδα αποδεκτές υπάρξεις ποτέ δεν ξεστρατίζουν. Μπορεί να σφάλλουν προσωρινά, αλλά κανείς τους δεν έχει ποτέ δικαστεί για περιφρόνηση προς τις υπερσυμπαντικές κυβερνήσεις. Οι Υιοί του Επιτεύγματος και οι Υιοί της Επιλογής δεν έχουν ποτέ ταλαντευθεί κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας τους στον Όρβοντον, οι Τριαδοποιημένοι Υιοί της τελειότητας, όμως, έχουν κρίνει εσφαλμένα και έχουν γι' αυτό προκαλέσει παροδική σύγχυση.

22:1.14 Υπό την καθοδήγηση των Αρχαίων των Ημερών, όλες οι επτά ομάδες λειτουργούν σε μεγάλο βαθμό ως αυτοκυβερνώμενες ομάδες. Το πεδίο δράσης τους είναι εξαιρετικά εκτεταμένο. Οι Τριαδοποιημένοι Υιοί της Τελειότητας δεν εγκαταλείπουν τα υπερσύμπαντα όπου υπηρετούν, αλλά οι τριαδοποιημένοι συνεργάτες τους απλώνονται στο μέγα σύμπαν, ταξιδεύοντας από τους εξελικτικούς κόσμους του χρόνου και του διαστήματος μέχρι το αιώνιο Νησί του Παραδείσου. Μπορεί να λειτουργούν σε οποιοδήποτε από τα υπερσύμπαντα, αλλά δεν λειτουργούν πάντα ως μέλη της υπερκυβέρνησης στην οποία αρχικά διορίστηκαν.

22:1.15 Είναι προφανές ότι οι αποδεκτοί από την τριάδα υιοί έχουν μόνιμα τοποθετηθεί στην υπηρεσία των επτά υπερσυμπάντων. Φυσικά, η τοποθέτηση αυτή είναι μόνο για τη διάρκεια της παρούσας εποχής του σύμπαντος, αλλά δεν έχουμε καμία πληροφορία ότι μπορεί να γίνει αιώνια.

2. ΟΙ ΚΡΑΤΑΙΟΙ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΙ

22:2.1 Οι Κραταιοί Αγγελιαφόροι ανήκουν στην ανερχόμενη ομάδα των τριαδοποιημένων Υιών. Αποτελούν μία τάξη τελειοποιημένων θνητών οι οποίοι εξετάστηκαν για συμμετοχή σε στάση, και με τον ένα ή τον άλλο τρόπο αποδείχθηκαν εξ ίσου νομιμόφρονες. Έχουν όλοι περάσει από κάποια καθοριστική δοκιμασία υπακοής στο σύμπαν. Σε κάποιο σημείο της ανάβασής τους προς τον Παράδεισο παρέμεινα σταθεροί και πιστοί απέναντι στην

απιστία των ανωτέρων τους, ενώ ορισμένοι δραστήρια και με πίστη εργάζονται στη θέση αυτών των άπιστων αρχηγών.

22:2.2 Με τέτοιο προσωπικό παρελθόν πιστότητας και αφοσίωσης, οι ανερχόμενοι αυτοί θνητοί περνούν από τη Χαβόνα μαζί με το ρεύμα των οδοιπόρων του χρόνου, κατακτούν τον Παράδεισο, αποφοιτούν από εκεί και εντάσσονται στα Σώματα της Τελικότητας. Εκεί τριαδοποιούνται στην απόκρυφη αγκάλη της Αγίας Τριάδας και εν συνεχεία διορίζονται ως συνεργάτες των Αρχαίων των Ημερών στη διοίκηση των κυβερνήσεων των επτά υπερσμπάντων.

22:2.3 Κάθε ανερχόμενος θνητός απεριόριστης εμπειρίας ο οποίος εργάζεται με νομιμοφροσύνη κατά της στάσης, προορίζεται να γίνει, τελικά, Κραταιός Αγγελιαφόρος στην υπηρεσία του υπερσμπαντος. Με τον ίδιο τρόπο εξελίσσεται κάθε ανερχόμενο πλάσμα που αποτελεσματικά αποτρέπει παρόμοιες αναταραχές οφειλόμενες στο λάθος, στο πονηρό, ή την αμαρτία. Διότι ο τρόπος δράσης ο οποίος σχεδιάστηκε για να αποτρέπει τη στάση, ή για να επιτυγχάνει ανώτερους τύπους νομιμοφροσύνης σε μία συμπαντική κρίση, θεωρείται ακόμη μεγαλύτερης αξίας από την νομιμοφροσύνη εναντίον μιας υπαρκτής στάσης.

22:2.4 Οι αρχαιότεροι Κραταιοί Αγγελιαφόροι επιλέχθηκαν από τους ανερχόμενους εκείνους θνητούς του χρόνου και του διαστήματος που περιλαμβάνοντας στους αρχικά αφιχθέντες στον Παράδεισο, έχοντας πολλοί από αυτούς διασχίσει τη Χαβόνα την εποχή του Γκραντφάντα. Η αρχική όμως τριαδοποίηση των Κραταιών Αγγελιαφόρων δεν πραγματοποιήθηκε μέχρι τη στιγμή κατά την οποία στα υποψήφια σώματα περιελήφθησαν αντιπρόσωποι από κάθε ένα από τα επτά υπερσμπάντα. Και η τελευταία ομάδα της τάξης αυτής η οποία πιστοποιήθηκε στον Παράδεισο περιέλαβε ανελθόντες οδοιπόρους από το τοπικό σύμπαν του Νέβαδον.

22:2.5 Οι Κραταιοί Αγγελιαφόροι γίνονται αποδεκτοί από την Τριάδα του Παραδείσου σε τάξεις των επτακοσίων χιλιάδων, δηλαδή εκατό χιλιάδες αποστέλλονται σε κάθε υπερσμπάν. Σχεδόν ένα τρισεκατομμύριο Κραταιοί Αγγελιαφόροι υπηρετούν στην Ουβέρσα και έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι σε κάθε ένα από τα επτά υπερσμπάντα είναι υπηρετεί ακριβώς ο ίδιος αριθμός.

22:2.6 Εγώ είμαι Κραταιός Αγγελιαφόρος και μπορεί να ενδιαφέρει τους κατοίκους της Ουράντια να μάθουν ότι ο σύντροφος και συνεργάτης μου στη διάρκεια της εμπειρίας μου ως θνητού θριάμβευσε επίσης στη μεγάλη δοκιμασία και ότι, αν και πολλές φορές και για μεγάλες περιόδους χωριστήκαμε, στην προαιώνια εσωτερική μας ανέλιξη προς τη Χαβόνα, περιληφθήκαμε στην ίδια ομάδα των επτακοσίων χιλιάδων και περάσαμε μέσω του Βάϊστζέρινγκτον αναπτύσσοντας μία στενή και τρυφερή σχέση. Αναλάβαμε, εν τέλει, υπηρεσία και μαζί αποσπασθήκαμε στην Ουβέρσα του Όρβοντον ενώ συχνά πηγαίνουμε μαζί για να εκτελέσουμε τις αποστολές οι οποίες απαιτούν την υπηρεσία δύο Αγγελιαφόρων.

22:2.7 Οι Κραταιοί Αγγελιαφόροι, από κοινού με όλους τους υπό της τριάδας αποδεκτούς υιούς, υπηρετούν σε όλες τις φάσεις των υπερσμπαντικών δραστηριοτήτων. Διατηρούν συνεχή επαφή με τα αρχηγεία τους μέσω της ανακλαστικής υπηρεσίας του υπερσμπαντος. Οι Κραταιοί Αγγελιαφόροι υπηρετούν σε όλους τους τομείς ενός υπερσμπαντος και συχνά φέρουν εις πέρας αποστολές στα τοπικά σύμπαντα, ακόμη και σε μεμονωμένους πλανήτες, όπως εγώ στην προκειμένη περίπτωση.

22:2.⁸ Στα δικαστήρια του υπερσύμπαντος οι Κραταιοί Αγγελιαφόροι λειτουργούν ως συνήγοροι των ατόμων αλλά και των πλανητών, όταν προσαχθούν στο δικαστήριο. Βοηθούν επίσης τους Τέλειους των Ημερών ως προς την κατεύθυνση των υποθέσεων των μειζόνων τομέων. Ως ομάδα, η κύρια αποστολή τους είναι αυτή των υπερσυμπαντικών παρατηρητών. Σταθμεύουν στους διάφορους αρχηγικούς κόσμους καθώς και σημαντικούς, μεμονωμένους πλανήτες, ως επίσημοι παρατηρητές των Αρχαίων των Ημερών. Όταν αναλαμβάνουν μία τέτοια αποστολή, υπηρετούν επίσης ως σύμβουλοι της Αρχής η οποία κατευθύνει τις υποθέσεις των πλανητών παραμονής τους. Οι Αγγελιαφόροι λαμβάνουν ενεργό μέρος σε όλες τις φάσεις του ανελικτικού σχεδίου της προόδου των θνητών. Μαζί με τους θνητές προέλευσης συνεργάτες τους, κρατούν τις υπερκυβερνήσεις σε στενή και προσωπική επαφή με την επικρατούσα κατάσταση και την πρόοδο των σχεδίων των κατερχομένων Υιών του Θεού.

22:2.⁹ Οι Κραταιοί Αγγελιαφόροι έχουν πλήρη συνείδηση ολόκληρης της ανελικτικής τους πορείας και γι' αυτό αποδεικνύονται τόσο χρήσιμοι και ευμενώς διακείμενοι λειτουργοί, γεμάτοι κατανόηση αγγελιαφόροι, που υπηρετούν σε κάθε κόσμο και για κάθε πλάσμα του χρόνου. Μόλις θα απελευθερωθείτε από τη σάρκα θα επικοινωνήσετε ελεύθερα μαζί μας και θα βρείτε την κατανόησή μας, αφού προερχόμαστε από όλες τις φυλές όλων των εξελικτικών κόσμων του διαστήματος, από τις θνητές εκείνες φυλές, δηλαδή, που ενοικούνται από και στη συνέχεια συγχωνεύονται με τους Προσαρμοστές της Σκέψης.

3. ΟΙ ΥΨΗΛΑ ΙΣΤΑΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

22:3.¹ Οι Υψηλά Ιστάμενοι στην Εξουσία, η δεύτερη ομάδα των τριαδοποιημένων Υιών του Επιτεύγματος, είναι όλοι συγχωνευθείσες με τον Προσαρμοστή υπάρξεις θνητής προέλευσης. Αυτοί είναι οι τελειοποιημένοι θνητοί που επέδειξαν ανώτερη διοικητική ικανότητα και έδειξαν εξαιρετική εκτελεστική ιδιοφυΐα καθ' όλη τη διάρκεια της μακράς ανελικτικής τους πορείας. Αποτελούν την αφρόκρεμα της ικανότητας διακυβέρνησης που εκπορεύεται από τους διασωθέντες θνητούς του χρόνου.

22:3.² Εβδομήντα χιλιάδες από τους Υψηλά Ιστάμενους στην Εξουσία τριαδοποιούνται σε κάθε συνέλευση της Τριάδας. Αν και το τοπικό σύμπαν του Νέβαδον είναι μία σχετικά νέα δημιουργία, έχει τους αντιπροσώπους του μεταξύ των πρόσφατα τριαδοποιημένων τάξεων της κατηγορίας αυτής. Τη στιγμή αυτή υπηρετούν στον Όρβοντον περισσότεροι από δέκα δισεκατομμύρια από τους ικανούς αυτούς διοικητές. Όπως όλες οι μεμονωμένες τάξεις των ουρανίων υπάρξεων, διατηρούν τα δικά τους αρχηγεία στην Ουβέρσα και, όπως των άλλων, υπό της Τριάδας αποδεκτών υιών, οι εφεδρείας τους στην Ουβέρσα λειτουργούν ως το κεντρικό κατευθυντήριο σώμα της τάξης τους στον Όρβοντον.

22:3.³ Οι Υψηλά Ιστάμενοι στην Εξουσία διοικούν χωρίς περιορισμούς. Είναι οι πανταχού παρόντες και πάντα αποτελεσματικοί διοικητές των Αρχαίων των Ημερών. Υπηρετούν σε κάθε πλανήτη, σε κάθε κατοικημένο κόσμο και σε κάθε φάση δραστηριότητας, σε κάθε ένα από τα επτά υπερσύμπαντα.

22:3.⁴ Διαθέτοντας εντυπωσιακή διοικητική κρίση και ασυνήθιστη εκτελεστική ικανότητα, οι εξέχουσες αυτές υπάρξεις αναλαμβάνουν να παρουσιάσουν το προς κρίση γεγονός στα υπερσυμπαντικά δικαστήρια. Επικροτούν την απονομή της δικαιοσύνης και την αποκατάσταση της κακής προσαρμογής στα εξελικτικά σύμπαντα. Για το λόγο αυτό, αν ποτέ εγκλιθείτε για εσφαλμένη κρίση, καθώς θα ανέρχεστε στους κόσμους και τους πλανήτες της προκαθορισμένης κοσμικής σας προόδου, είναι μάλλον απίθανο να

αντιμετωπίσετε αδικία, εφ' όσον οι κατήγοροί σας κάποτε υπήρξαν ανελθόντα πλάσματα και είναι οι ίδιοι εξοικειωμένοι με κάθε βήμα της πορείας που ακολουθήσατε και που συνεχίζετε να ακολουθείτε.

4. ΟΙ ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟ.

22:4.1 Οι Χωρίς Όνομα και Αριθμό συνιστούν την τρίτη και τελευταία ομάδα των Τριαδοποιημένων Υιών του Επιτεύγματος. Είναι οι ανελθούσες ψυχές που ανέπτυξαν την ικανότητα να λατρεύουν καλύτερα από όλους τους υιούς και τις θυγατέρες των εξελικτικών φυλών από τους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος. Έχουν αποκτήσει πνευματική θεώρηση της αιώνιας επιδίωξης του Πατέρα του Σύμπαντος, η οποία, συγκριτικά, υπερβαίνει την αντίληψη των εξελικτικών πλασμάτων με όνομα και αριθμό. Για το λόγο αυτό προσδιορίζονται ως Εκείνοι που δεν έχουν Όνομα και Αριθμό. Μεταφρασμένο αυστηρότερα, το όνομά τους θα ήταν «Εκείνοι που βρίσκονται *υπεράνω* Ονομάτων και Αριθμών.»

22:4.2 Η τάξη αυτή των υιών γίνεται αποδεκτή από την Αγία τριάδα σε ομάδες των επτά χιλιάδων. Στην Ουβέρσα υπάρχουν καταγεγραμμένοι περισσότεροι των εκατό εκατομμυρίων από τους υιούς αυτούς που υπηρετούν στον Όρβοντον.

22:4.3 Εφ' όσον οι Χωρίς Όνομα και Αριθμό είναι οι ανώτερες πνευματικές διάνοιες των φυλών που διασώθηκαν, είναι ειδικά διαπιστευμένοι στο να κρίνουν και να δίνουν την άποψή τους όποτε μία πνευματική άποψη είναι επιθυμητή, αλλά και όταν η εμπειρία της ανελκτικής πορείας είναι θεμελιώδης για την επαρκή κατανόηση των θεμάτων που έχουν σχέση με το πρόβλημα το οποίο πρόκειται να εκδικαστεί. Είναι οι υπέρτατοι ένορκοι του Όρβοντον. Ένα κακοδιοικούμενο σύστημα δικαιοσύνης μπορεί κατά το μάλλον, ή ήττον να αποτελέσει παρωδία δικαιοσύνης σε ορισμένους κόσμους, στην Ουβέρσα, όμως και στα αιώνια δικαστήριά της προσλαμβάνουμε ως ενόρκους-δικαστές τους ανώτατους τύπους της εξελιγμένης πνευματικής νοοτροπίας. Η απονομή της δικαιοσύνης είναι η ύπατη λειτουργία κάθε κυβέρνησης και εκείνοι στους οποίους εμπιστεύεται η παράδοση της ετυμηγορίας πρέπει να επιλέγονται μεταξύ των ανώτατων και πλέον ευγενών τύπων, των πλέον πεπειραμένων και εχόντων κατανόηση ατόμων.

22:4.4 Η επιλογή των υποψηφίων για τριαδοποίηση τάξεων των Κραταιών Αγγελιαφόρων, των Υψηλά ισταμένων στην Εξουσία και των Χωρίς Όνομα και Αριθμό είναι συμφυής και αυτόματη. Οι τεχνικές επιλογής στον Παραδείσο δεν είναι, κατά καμία έννοια, αυθαίρετες. Η ατομικές εμπειρίες και οι πνευματικές αξίες καθορίζουν το προσωπικό των Τριαδοποιημένων Υιών του Επιτεύγματος. Οι υπάρξεις αυτές είναι ισότιμες όσον αφορά στην εξουσία και ενιαίες στη διοικητική τοποθέτηση, όλοι, όμως διαθέτουν ατομικότητα και έχουν διαφορετικούς χαρακτήρες. Δεν είναι τυποποιημένες υπάρξεις. Είναι όλες χαρακτηριστικά διαφορετικές, ανάλογα με τη διαφορικότητα της ανελκτικής τους πορείας.

22:4.5 Πέραν των εμπειρικών αυτών προσόντων, οι Τριαδοποιημένοι Υιοί του Επιτεύγματος έχουν τριαδοποιηθεί στο θείο εναγκαλισμό των Θεοτήτων του Παραδείσου. Λειτουργούν συνεπώς ως ομοβάθμιοι συνεργάτες των Σταθερών Υιών της Τριάδας, διότι ο εναγκαλισμός της Τριάδας φαίνεται ότι διαχωρίζει από το ρεύμα του μέλλοντος χρόνου πολλές από τις ανεδαφικές δυναμικές των θνητών πλασμάτων. Τούτο, όμως, είναι αληθές μόνο σε σχέση με ό,τι αφορά στην παρούσα εποχή του σύμπαντος.

22:4.6 Η ομάδα αυτή των υιών ασχολείται κυρίως, αλλά όχι αποκλειστικά, με την υπηρεσία της ανελκτικής πορείας των θνητών του χρόνου και του διαστήματος. Αν η άποψη ενός

θνητού πλάσματος αμφισβητηθεί, το θέμα τίθεται προς έφεση σε μία ανελλισόμενη επιτροπή, αποτελούμενη από ένα Κραταιό Αγγελιαφόρο, Έναν Υψηλά Ιστάμενο στην Εξουσία και Έναν Χωρίς Όνομα και Αριθμό.

22:4.7 Μπορεί εσείς οι ίδιοι οι θνητοί που διαβάζετε τούτο το μήνυμα να ανέλθετε στον Παράδεισο, να κερδίσετε την αποδοχή της Τριάδας και στους καιρούς του μακρινού μέλλοντος να προσαρτηθείτε στην υπηρεσία των Αρχαίων των Ημερών σε ένα από τα επτά υπερσύμπαντα και κάποτε να επιφορτισθείτε με τη διεύρυνση της αποκάλυψης της αλήθειας σε κάποιον εξελισσόμενο, κατοικημένο πλανήτη, όπως εγώ, λειτουργώ τώρα στην Ουράνια.

5. ΟΙ ΤΡΙΑΔΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ

22:5.1 Οι Τριαδοποιημένοι Φύλακες είναι Τριαδοποιημένοι δια της Επιλογής Υιοί. Δεν είναι μόνον οι φυλές σας και οι άλλοι θνητοί που αξίζει να σωθούν, εκείνοι οι οποίοι διασχίζουν την Χαβόνα, κατακτούν τον Παράδεισο και ενίοτε προορίζονται για υπερσυμπαντική υπηρεσία μαζί με τους Σταθερούς Υιούς της Τριάδας, αλλά και οι πιστοί σας σεραφικοί φρουροί, καθώς και οι εξ ίσου πιστοί μεσοδιάστατοι συνεργάτες σας μπορούν επίσης να γίνουν υποψήφιοι για την ίδια Τριαδική αναγνώριση και το μεγαλειώδες ατομικό πεπρωμένο.

22:5.2 Οι Τριαδοποιημένοι Φύλακες είναι ανελθόντα σεραφείμ και μετασχηματισθέντα μεσοδιάστατα πλάσματα που διέσχισαν τη Χαβόνα και κατέκτησαν τον Παράδεισο και το Σώμα της Τελικότητας. Εν συνεχεία έγιναν αποδεκτοί από την Αγία Τριάδα και τοποθετήθηκαν στην υπηρεσία των Αρχαίων των Ημερών.

22:5.3 Στους υποψήφιους για την Τριαδική αποδοχή, οι οποίοι προέρχονται από τα ανελθόντα σεραφείμ, παρέχεται η αναγνώριση αυτή, εξ αιτίας της θαρραλέας συνεργασίας τους με κάποιο ανελθόντα θνητό ο οποίος κατέκτησε το Σώμα της Τελικότητας και συνακόλουθα τριαδοποιήθηκε. Ο προσωπικός μου σεραφικός φρουρός που ακολούθησε την πορεία των θνητών με ακολούθησε μέχρι τέλους, αργότερα τριαδοποιήθηκε και τώρα είναι αποσπασμένος στην κυβέρνηση της Ουβέρσα ως Τριαδοποιημένος Κηδεμόνας.

22:5.5 Οι Τριαδοποιημένοι Φύλακες γίνονται αποδεκτοί από την Αγία Τριάδα του Παραδείσου σε ομάδες των εβδομήντα χιλιάδων και το ένα έβδομο της κάθε ομάδας αποσπάται σε ένα υπερσύμπαν. Στην υπηρεσία του Όρβοντον βρίσκονται τώρα λίγο περισσότεροι των δέκα εκατομμυρίων από τους αξιόπιστους αυτούς και ανώτερους Φύλακες. Υπηρετούν στην Ουβέρσα, καθώς επίσης και στους μείζονες και ελάσσονες αρχηγικούς κόσμους. Στο έργο τους έχουν τη βοήθεια ενός σώματος αρκετών δισεκατομμυρίων σεκοναφείμ, καθώς και άλλων, ικανών, συμπαντικών οντοτήτων.

22:5.6 Οι Τριαδοποιημένοι Φύλακες αρχίζουν την πορεία τους ως απλοί Φύλακες και έτσι συνεχίζουν πάνω στα θέματα των υπερκυβερνήσεων. Κατά κάποιο τρόπο, είναι αξιωματούχοι των κυβερνήσεων των οικείων υπερσυμπάντων, αλλά δεν συναλλάσσονται με μεμονωμένα άτομα, όπως συναλλάσσονται οι Ουράνιοι Φρουροί. Οι Τριαδοποιημένοι Φύλακες διαχειρίζονται ομαδικές υποθέσεις και υποθάλουν συλλογικά έργα. Είναι οι φύλακες των αρχείων, των σχεδίων και των ιδρυμάτων. Λειτουργούν ως θεματοφύλακες των υποχρεώσεων, των ατόμων σε ομάδες, των σχεδίων ανέλιξης, των μοροντιανών πλάνων, των συμπαντικών οραμάτων καθώς και αναρίθμητων άλλων επιχειρήσεων.

6. ΟΙ ΤΡΙΑΔΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΠΡΕΣΒΕΥΤΕΣ

22:6.1 Οι Τριαδοποιημένοι Πρεσβευτές αποτελούν τη δεύτερη τάξη των δια της Επιλογής Τριαδοποιημένων Υιών και όπως ακριβώς οι συνεργάτες τους οι Φύλακες, στρατολογούνται από δύο τύπους ανερχομένων πλασμάτων. Δεν συγχωνεύονται όλοι οι ανερχόμενοι θνητοί με τον Προσαρμοστή, ή τον Πατέρα. Μερικοί συγχωνεύονται με το Πνεύμα, άλλοι με τον Υιό. Ορισμένοι εξ αυτών των με το Πνεύμα και τον Υιό συγχωνευθέντες θνητοί φθάνουν στη Χαβόνα και κατακτούν τον Παράδεισο. Από αυτούς τους ανερχόμενους του Παραδείσου επιλέγονται οι υποψήφιοι για την Τριαδική αποδοχή και κατά διαστήματα τριαδοποιούνται σε τάξεις των επτά χιλιάδων. Τότε αναλαμβάνουν υπηρεσία στα υπερσύμπαντα, ως Τριαδοποιημένοι Πρεσβευτές των Αρχαίων των Ημερών. Σχεδόν μισό δισεκατομμύριο είναι καταγεγραμμένοι στην Ουβέρσα.

22:6.2 Οι Τριαδοποιημένοι Πρεσβευτές επιλέγονται για Τριαδική αποδοχή βάσει των εισηγήσεων των διδασκάλων τους στη Χαβόνα. Αντιπροσωπεύουν τις ανώτερες διάνοιες των οικείων ομάδων και είναι, για το λόγο αυτό, οι πλέον αρμόδιοι για να βοηθήσουν τους κυβερνήτες των υπερσυμπάντων στην κατανόηση και τη διαχείριση των συμφερόντων των κόσμων εκείνων από τους οποίους προέρχονται οι με το Πνεύμα συγχωνευθέντες θνητοί. Οι με τον Υιό συγχωνευθέντες Πρεσβευτές προσφέρουν μεγάλη βοήθεια στο χειρισμό των προβλημάτων στα οποία εμπλέκεται η με τον Υιό συγχωνευθείσα τάξη οντοτήτων.

22:6.3 Οι Τριαδοποιημένοι Πρεσβευτές είναι οι απεσταλμένοι των Αρχαίων των Ημερών για οποιοδήποτε λόγο, σε οποιοδήποτε κόσμο, ή σύμπαν στα όρια του υπερσύμπαντος στο οποίο είναι αποσπασμένοι. Προσφέρουν ιδιαίτερες και σημαντικές υπηρεσίες στα αρχηγεία των ελασσόνων τομέων και εκτελούν τις αναρίθμητες διαφορετικές αποστολές ενός υπερσύμπαντος. Αποτελούν το σώμα επείγουσας ανάγκης, ή εφεδρείας των τριαδοποιημένων Υιών των υπερκυβερνήσεων και έτσι είναι διαθέσιμοι για ένα μεγάλο φάσμα καθηκόντων. Διεκπεραιώνουν χιλιάδες επί χιλιάδων αποστολών πάνω στα θέματα των υπερσυμπάντων τις οποίες είναι αδύνατο να περιγράψουμε στον ανθρώπινο νου, αφού στην Ουράντια δεν συμβαίνει τίποτα καθ' οιονδήποτε τρόπο ανάλογο προς τις δραστηριότητες αυτές.

7. Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΠΟΙΗΣΗΣ.

22:7.1 Δεν μπορώ να περιγράψω πλήρως στον ανθρώπινο νου την εμπειρία της υπέρτατης δημιουργικής λειτουργικότητας των τέλειων και τελειοποιημένων πνευματικών υπάρξεων – το έργο της τριαδοποίησης. Οι τεχνικές της τριαδοποίησης ανήκουν στα απόκρυφα του Βάϊστζέρινγκτον και του Σολιτάρινγκτον και δεν μπορούν να αποκαλυφθούν σε κανένα και να γίνουν κατανοητά από κανέναν, εκτός εκείνων οι οποίοι έχουν βιώσει τις μοναδικές αυτές εμπειρίες. Είναι, γι' αυτό, πέραν των δυνατοτήτων οποιασδήποτε ύπαρξης να παρουσιάσει επιτυχώς στον ανθρώπινο νου τη φύση και τη σημασία της εξαιρετικής αυτής συνδιαλλαγής.

22:7.2 Εκτός των θεοτήτων, μόνον οι προσωπικότητες του Παραδείσου-Χαβόνα, καθώς και ορισμένα μέλη από κάθε σώμα τελικιστών τριαδοποιούνται. Στις ειδικά διαμορφωμένες συνθήκες της τελειότητας του Παραδείσου, οι υπέροχες αυτές υπάρξεις αρχίζουν τη μοναδική περιπέτεια της ιδεολογικής ταυτοποίησης, ενώ πολλές φορές επιτυγχάνουν την παραγωγή μιας καινούργιας ύπαρξης, ενός εκ των πλασμάτων προερχόμενου τριαδοποιημένου υιού.

22:7.3 Τα μεγαλυνθέντα πλάσματα που εισέρχονται στις διαδικασίες αυτές της τριαδοποίησης μπορούν να συμμετάσχουν μία μόνο φορά, ενώ για τις Παραδείσιες Θεότητες φαίνεται ότι δεν υπάρχει περιορισμός των συνεχών πράξεων των επεισοδίων τριαδοποίησης. Η Θεότητα φαίνεται ότι περιορίζεται από μία και μόνη άποψη: Υπάρχει ένα μόνο Αυθεντικό και Άπειρο Πνεύμα, ένας μόνον άπειρος διαχειριστής της ενωμένης βούλησης του Πατέρα-Υιού.

22:7.4 Οι ανερχόμενοι, με τον Προσαρμοστή συγχωνευθέντες, θνητοί τελικιστές οι οποίοι έφθασαν σε συγκεκριμένα επίπεδα Παραδείσιας κουλτούρας και πνευματικής ανάπτυξης βρίσκονται μεταξύ εκείνων οι οποίοι μπορούν να αποπειραθούν να τριαδοποιήσουν ένα θνητό πλάσμα. Στις ομάδες των θνητών τελικιστών, όταν σταθμεύσουν στον Παράδεισο, παραχωρείται μία ανάπαυλα κάθε χιλιετία του χρόνου της Χαβόνα. Υπάρχουν επτά διαφορετικοί τρόποι τους οποίους μπορούν να επιλέξουν οι τελικιστές αυτοί για να διαθέσουν τον ελεύθερο χρόνο τους και ένας εξ αυτών, σε συνεργασία με ένα σύντροφο τελικιστή, ή κάποια οντότητα του Παραδείσου-Χαβόνα, είναι να επιχειρήσουν την πράξη της τριαδοποίησης ενός θνητού πλάσματος.

22:7.5 Αν δύο θνητοί τελικιστές, παρουσιαζόμενοι στους Αρχιτέκτονες του Κυρίαρχου Σύμπαντος, καταδείξουν ότι, ανεξάρτητα ο ένας από τον άλλο, υιοθέτησαν μία ταυτόσημη θεώρηση της τριαδοποίησης, οι Αρχιτέκτονες είναι εξουσιοδοτημένοι να εκδώσουν, κατά την κρίση τους, οδηγίες που θα επιτρέπουν στους μεγαλυνθέντες αυτούς ανερχόμενους να παρατείνουν το χρόνο ανάπαυλας και να αποσυρθούν, για λίγο καιρό, στον τριαδοποιημένο τομέα των Πολιτών του Παραδείσου. Στο τέλος της περιόδου αυτής, αν δηλώσουν ότι αποφάσισαν, ανεξάρτητα, αλλά και από κοινού, να κάνουν την Παραδείσια προσπάθεια να εξαγνίσουν, να εξιδανικεύσουν και να πραγματώσουν μία ανώτερη και αυθεντική άποψη η οποία δεν έχει ποτέ μέχρι τότε τριαδοποιηθεί, τότε, Το Υπ' Αριθμόν Επτά Κυρίαρχο Πνεύμα εκδίδει εντολές δια των οποία εξουσιοδοτείται ένα τόσο εξαιρετικό τόλμημα.

22:7.6 Απίστευτα μακρές χρονικές περίοδοι αναλύσκονται, ορισμένες φορές, στα εγχειρήματα αυτά. Αιώνες μπορεί να περάσουν προτού οι πιστοί και αποφασισμένοι, κάποτε, θνητοί – και ενίοτε προσωπικότητες του Παραδείσου-Χαβόνα – επιτύχουν τελικά το στόχο τους, κατορθώσουν στ' αλήθεια να κάνουν την επιλεγμένη τους άποψη πάνω στη συμπαντική αλήθεια, πραγματική ύπαρξη. Και, τα αφοσιωμένα αυτά ζευγάρια, δεν τα καταφέρνουν πάντα. Πολλές φορές αποτυγχάνουν και τούτο παρά το γεγονός ότι δεν διαπιστώνεται σφάλμα από την πλευρά τους. Οι υποψήφιοι για τριαδοποίηση που αποτυγχάνουν με τον τρόπο αυτό, γίνονται δεκτοί σε μία ειδική ομάδα τελικιστών, που προσδιορίζονται ως υπάρξεις οι οποίες κατέβαλαν την υπέρτατη προσπάθεια και υπέστησαν την υπέρτατη απογοήτευση. Όταν οι Θεότητες του Παραδείσου ενώνονται για να τριαδοποιήσουν, επιτυγχάνουν πάντα, δεν συμβαίνει, όμως, το ίδιο με ένα ομογενές ζεύγος θνητών πλασμάτων, την επιχειρηθείσα ένωση δύο μελών της ίδιας κατηγορίας υπάρξεων.

22:7.7 Όταν μία νέα και αυθεντική ύπαρξη τριαδοποιείται από τους Θεούς, οι θείοι γονείς παραμένουν με θεϊκή δυναμική, αναλλοίωτοι. Όταν όμως ανελγμένα θνητά πλάσματα διαπράττουν ένα τέτοιο δημιουργικό εγχείρημα, το ένα εκ των δύο συμβαλλομένων και συμμετεχόντων ατόμων υφίσταται μία μοναδική αλλαγή στην προσωπικότητά του. Οι δύο γεννήτορες του θνητής προέλευσης τριαδοποιημένου υιού γίνονται, κατά μία έννοια, πνευματικά ένα. Πιστεύουμε ότι το καθεστώς αυτό της αμφίπλευρης ενοποίησης ορισμένων πνευματικών φάσεων της προσωπικότητας πιθανότατα θα επικρατεί, μέχρις ότου το Υπέρτατο Ον θα έχει επιτύχει την πλήρη και ολοκληρωμένη εκδήλωση της προσωπικότητάς του στο μέγα σύμπαν.

22:7.⁸ Ταυτόχρονα με την εμφάνιση του νέου, θνητής προέλευσης τριαδοποιημένου υιού, επισυμβαίνει η λειτουργική, αυτή, πνευματική ένωση των δύο γεννητόρων. Οι δύο τριαδοποιημένοι γονείς γίνονται ένας στο ύπατο λειτουργικό επίπεδο. Κανένα θνητό πλάσμα στο σύμπαν δεν μπορεί να εξηγήσει αυτό το εκπληκτικό φαινόμενο. Είναι μία σχεδόν θεία εμπειρία. Όταν ο Πατέρας και ο Υιός ενώθηκαν για να διαιωνίσουν το Άπειρο Πνεύμα, μόλις πραγματοποίησαν το στόχο τους έγιναν αμέσως ένα και από τότε παραμένουν ένα. Και ενώ η δια της τριαδοποίησης ένωση δύο πλασμάτων ανήκει στην κατηγορία του απείρου πεδίου δράσης της τέλει Θείας ένωσης του Πατέρα του Σύμπαντος και του Αιώνιου Υιού, οι επιπτώσεις της τριαδοποίησης των πλασμάτων δεν έχουν αιώνια φύση. Θα τερματισθούν μόλις ολοκληρωθεί η πραγμάτωση των εμπειρικών Θεοτήτων.

22:7.⁹ Ενώ οι γονείς αυτοί των θνητής προέλευσης τριαδοποιημένων υιών γίνονται ως ένας στις συμπαντικές τους αποστολές, εξακολουθούν να θεωρούνται δύο προσωπικότητες στις αδελφότητες και τους καταλόγους των Σωμάτων της Τελικότητας και των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου Σύμπαντος. Κατά την παρούσα χρονική περίοδο, όλοι οι δια της τριαδοποίησης ενωθέντες γονείς είναι αδιαχώριστοι, όσον αφορά στο έργο και τη λειτουργία. Όπου πηγαίνει ο ένας, πηγαίνει και ο άλλος. Ό,τι κάνει ο ένας, κάνει και ο άλλος. Αν στη γονική αμφίπλευρη ενοποίηση συμμετέχουν ένας θνητός (ή άλλος) τελικιστής και μία οντότητα του Παραδείσου-Χαβόνα, οι ενοποιημένες γονεϊκές υπάρξεις δεν λειτουργούν ούτε με τους κατοίκους του Παραδείσου, ούτε με τους κατοίκους της Χαβόνα, αλλά ούτε και με τους τελικιστές. Τέτοιες μικτές συνενώσεις συγκεντρώνονται σε ένα ειδικό σώμα που φτιάχτηκε για παρόμοιες υπάρξεις. Και σε όλες τις, δια της τριαδοποίησης ενοποιήσεις, μικτές, ή μη, οι γονεϊκές υπάρξεις έχουν συνείδηση ο ένας για τον άλλο και μπορούν να επικοινωνήσουν μεταξύ τους, ενώ επίσης μπορούν να διεκπεραιώσουν καθήκοντα τα οποία κανείς τους δεν θα μπορούσε να διεκπεραιώσει στο παρελθόν.

22:7.¹⁰ Τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα έχουν την εξουσία να επικυρώνουν την τριαδοποιούμενη ένωση των τελικιστών και των οντοτήτων του Παραδείσου-Χαβόνα και τέτοιες μικτές σχέσεις είναι πάντα επιτυχείς. Οι προκύπτοντες, μεγαλειώδεις, θνητής προέλευσης, τριαδοποιημένοι υιοί αντιπροσωπεύουν τις απόψεις που δεν μπορούν να γίνουν κατανοητές είτε από τα αιώνια πλάσματα του Παραδείσου, είτε από τα, χρονικά, περιοριζόμενα πλάσματα του διαστήματος. Και για το λόγο αυτό γίνονται οι φρουροί των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου Σύμπαντος. Οι τριαδοποιημένοι αυτοί υιού του πεπρωμένου κωδικοποιούν ιδέες, ιδανικά και εμπειρίες, οι οποίες προφανώς αναφέρονται σε μία μελλοντική εποχή του σύμπαντος και δεν έχουν, γι' αυτό, άμεση, πρακτική αξία στις κυβερνήσεις των υπερσυνπάντων, ή σ' αυτήν του κεντρικού σύμπαντος. Οι μοναδικοί αυτοί υιοί των παιδιών του χρόνου και των πολιτών της αιωνιότητας παραμένουν ως εφεδρείες στον Βάϊστζερινγκτον, όπου ασχολούνται με την μελέτη της θεώρησης του χρόνου και τις πραγματικότητες της αιωνιότητας, σ' έναν ειδικό τομέα του πλανήτη που καταλαμβάνεται από τα απόκρυφα κολέγια των σωμάτων των Δημιουργών Υιών.

22:7.¹¹ Το Υπέρτατο Ον αποτελεί την ενοποίηση τριών φάσεων της Θείας πραγματικότητας: του Θεού του Υπέρτατου, της πνευματικής εκδήλωσης ορισμένων πεπερασμένων εκφάνσεων της Παραδείσιας Τριάδας. Του Παντοδύναμου Υπέρτατου, της δυναμικής ενοποίησης των Δημιουργών του Μεγάλου Σύμπαντος. Και του Υπέρτατου Νου, της προσωπικής συνεισφοράς της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου και των συνεργατών του για την πραγμάτωση του Υπέρτατου Οντος. Στα τριαδοποιητικά τους εγχειρήματα, τα μεγαλειώδη πλάσματα του κεντρικού σύμπαντος και του Παραδείσου ασχολούνται με την

τρίπτυχη εξερεύνηση της Θείας φύσης του Υπέρτατου, η οποία καταλήγει στην παραγωγή των τριών κατηγοριών των θνητής προέλευσης τριαδοποιημένων υιών:

22:7.121. *Οι εκ των Ανερχομένων Τριαδοποιημένοι Υιοί.* Στις δημιουργικές τους προσπάθειες, οι τελικιστές επιχειρούν να τριαδοποιήσουν ορισμένες θεωρητικές πραγματικότητες του Παντοδύναμου Υπέρτατου τις οποίες έχουν εμπειρικά αποκτήσει κατά την ανέλιξή τους μέσα στο χρόνο και το διάστημα προς τον Παράδεισο.

22:7.132. *Οι εκ του Παραδείσου-Χαβόνα Τριαδοποιημένοι Υιοί.* Οι δημιουργικές προσπάθειες των Κατοίκων του Παραδείσου και των κατοίκων της Χαβόνα έχουν ως αποτέλεσμα την τριαδοποίηση ορισμένων ανώτερων πνευματικών θεωρήσεων του Υπέρτατου Όντος, τις οποίες έχουν εμπειρικά αποκτήσει σε ένα υπέρ-υπέρτατο υπόβαθρο, που γειτνιάζει με το Ύπατο και το Αιώνιο.

22:7.143. *Οι τριαδοποιημένοι Υιοί του Πεπρωμένου.* Όταν όμως ένας τελικιστής και ένας κάτοικος του Παραδείσου-Χαβόνα από κοινού τριαδοποιήσουν ένα νέο πλάσμα, η συνδυασμένη τους αυτή προσπάθεια έχει αντίκτυπο σε ορισμένες φάσεις της Υπέρτατης-Ύπατης Διάνοιας. Οι προκύπτοντες, θνητής προέλευσης τριαδοποιημένοι υιοί, είναι υπέρ-δημιουργήματα. Αντιπροσωπεύουν πραγματώσεις του Υπέρτατου-Ύπατου Θείου οι οποίες δεν κατακτήθηκαν με κανέναν άλλο τρόπο και που για το λόγο αυτό εμπίπτουν αυτόματα στη σφαίρα επιρροής των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου Σύμπαντος, φύλακες των ιδεών εκείνων οι οποίες υπερβαίνουν τα δημιουργικά όρια της παρούσας συμπαντικής εποχής. Οι τριαδοποιημένοι υιοί του πεπρωμένου ενσωματώνουν ορισμένες απόψεις της άγνωστης λειτουργίας στο κυρίαρχο σύμπαν του Υπέρτατου-Ύπατου. Δεν γνωρίζουμε πολλά γι' αυτά τα συνδεδεμένα παιδιά του χρόνου και της αιωνιότητας, γνωρίζουμε, όμως, περισσότερα από όσα μας επιτρέπεται να αποκαλύψουμε.

8. ΟΙ ΘΝΗΤΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΤΡΙΑΔΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΥΙΟΙ.

22:8.1 Πέραν των θνητής προέλευσης τριαδοποιημένων υιών που αναλύσαμε στην έκθεση αυτή, υπάρχουν πολυάριθμες, μη αποκαλυφθείσες κατηγορίες τριαδοποιημένων θνητής προέλευσης υιών – οι διαφορετικοί απόγονοι των πολλαπλών ενώσεων των επτά σωμάτων των τελικιστών και των οντοτήτων του Παραδείσου-Χαβόνα. Όλες όμως αυτές οι θνητής προέλευσης τριαδοποιημένες υπάρξεις, αποκαλυφθείσες και μη, έχουν προικισθεί με προσωπικότητα από τον Πατέρα του Σύμπαντος.

22:8.2 Όταν ένας καινούργιος, ανερχόμενης προέλευσης τριαδοποιημένος υιός και ένας εκ του Παραδείσου-Χαβόνα τριαδοποιημένος υιός είναι νέοι και απαίδευτοι, αποστέλλονται συνήθως για μακρές περιόδους υπηρεσίας στις επτά σφαίρες του Παραδείσου του Αείρου Πνεύματος, όπου υπηρετούν υπό την εποπτεία των Επτά Υπέρτατων Διοικητών. Στη συνέχεια μπορούν να εγκολπωθούν για περαιτέρω εξάσκηση στα τοπικά σύμπαντα από την Τριάδα των Διδασκάλων Υιών.

22:8.3 Οι εγκολπωθέντες αυτοί υιοί της ανώτερης και μεγαλυνθείσας προέλευσης είναι οι δόκιμοι, μαθητευόμενοι βοηθοί των Διδασκάλων Υιών και, όσον αφορά στην ταξινόμησή τους, συχνά συγχρωτίζονται σε προσωρινή βάση με τους Υιούς αυτούς. Μπορούν και εκτελούν πολλές ευγενικές αποστολές με αυταπάρνηση, για το συμφέρον των κόσμων στους οποίους επέλεξαν να υπηρετήσουν.

22:8.4 Οι Διδάσκαλοι Υιοί στα τοπικά σύμπαντα μπορούν να προτείνουν τους θνητής προέλευσης τριαδοποιημένους φρουρούς τους για αποδοχή από την Αγία Τριάδα του Παραδείσου. Αναδυόμενοι από την αποδοχή αυτή ως τριαδοποιημένοι Υιοί της Τελειότητας,

εντάσσονται στην υπηρεσία των Αρχαίων των Ημερών στα επτά υπερσύμπαντα, και αυτός είναι ο επί του παρόντος γνωστός προορισμός της μοναδικής αυτής ομάδας των διπλά τριαδοποιημένων υπάρξεων.

22:8.5 Δεν γίνονται όλοι οι θνητής προέλευσης τριαδοποιημένοι υιοί αποδεκτοί από την Τριάδα. Πολλοί γίνονται οι συνεργάτες και οι πρεσβευτές των επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων του Παραδείσου, των Ανακλαστικών Πνευμάτων των υπερσυμπάντων καθώς και των Πνευμάτων-Μητέρων των τοπικών δημιουργιών. Άλλοι μπορεί να αποδεχθούν ειδικές αποστολές στο αιώνιο Νησί. Άλλοι πάλι μπορεί να ενταχθούν στις ειδικές υπηρεσίες των απόκρυφων κόσμων του Πατέρα και στις Παραδείσιες σφαίρες του Πνεύματος. Τελικά, πολλοί θα βρουν το δρόμο τους στα συνδεδεμένα σώματα των Τριαδοποιημένων Υιών του εσώτατου κυκλώματος της Χαβόνα.

22:8.6 Με εξαίρεση τους Τριαδοποιημένους Υιούς της Τελειότητας καθώς και εκείνους οι οποίοι συναθροίζονται στον Βάϊστζέρινγκτον το υπέρτατο πεπρωμένο όλων των θνητής προέλευσης τριαδοποιημένων υιών φαίνεται ότι είναι η ένταξη στα σώματα των Τριαδοποιημένων Τελικιστών, ενός εκ των επτά εν Παραδείσω Σωμάτων της Τελικότητας.

9. ΟΙ ΟΥΡΑΝΙΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ

22:9.1 Οι θνητής προέλευσης τριαδοποιημένοι υιοί γίνονται αποδεκτοί από την Αγία τριάδα του Παραδείσου σε τάξεις των επτά χιλιάδων, Οι τριαδοποιημένοι αυτοί απόγονοι των τελειοποιημένων θνητών και των προσωπικοτήτων του Παραδείσου-Χαβόνα γίνονται εξ ίσου αποδεκτοί από τις Θεότητες, αλλά υπηρετούν στα υπερσύμπαντα σύμφωνα με την εισήγηση των πρώην καθοδηγητών τους, των Διδασκάλων Υιών της Τριάδας. Εκείνοι οι οποίοι παρέχουν περισσότερο αποδεκτές υπηρεσίες διορίζονται Ανώτεροι Βοηθοί των Υιών. Εκείνοι των οποίων η απόδοση δεν ξεχωρίζει ιδιαίτερα διορίζονται Ουράνιοι Φρουροί.

22:9.2 Όταν οι μοναδικές αυτές υπάρξεις γίνουν αποδεκτές από την Αγία Τριάδα ορίζονται βοηθοί στις κυβερνήσεις των υπερσυμπάντων. Εξοικειώνονται με τα θέματα της ανελικτικής πορείας, όχι μέσω ατομικής ανέλιξης, αλλά ως αποτέλεσμα της υπηρεσίας τους με τους Διδασκάλους Υιούς της Τριάδας στους κόσμους του διαστήματος.

22:9.3 Σχεδόν ένα δισεκατομμύριο Ουράνιοι Φρουροί έχουν αποσταλεί για να υπηρετήσουν στον Όρβοντον. Ασχολούνται κυρίως με τα διαχειριστικά θέματα των Τέλειων των Ημερών στα αρχηγεία των μειζόνων τομέων και βοηθούνται αποτελεσματικά από ένα σώμα θνητών συγχωνευθέντων με τους εκ των ανερχομένων Υιούς.

22:9.4 Οι Ουράνιοι Φρουροί είναι οι αξιωματούχοι των δικαστηρίων των Αρχαίων των Ημερών, που λειτουργούν ως αγγελιαφόροι και φορείς των κλητεύσεων και των αποφάσεων των διαφόρων δικαστηρίων των υπερσυμπαντικών κυβερνήσεων. Είναι οι συλλαμβάνοντες πράκτορες των Αρχαίων των Ημερών. Φεύγουν από την Ουβέρσα για να φέρουν πίσω υπάρξεις των οποίων η παρουσία απαιτείται από τους υπερσυμπαντικούς δικαστές. Εκτελούν τις εντολές κράτησης οποιασδήποτε προσωπικότητας στο υπερσύμπαν. Συνοδεύουν, επίσης, τους θνητούς των τοπικών συμπάντων που συγχωνεύθηκαν με το Πνεύμα, όταν, για οποιοδήποτε λόγο, η παρουσία τους απαιτείται στην Ουβέρσα.

22:9.5 Οι Ουράνιοι Φρουροί και οι συνεργάτες τους, οι Ανώτεροι Συνεργάτες του Υιού, ουδέποτε ενοικήθηκαν από τους Προσαρμοστές. Ούτε συγχωνεύθηκαν με το Πνεύμα, ή τον Υιό. Η αποδοχή τους ωστόσο από την Αγία Τριάδα του Παραδείσου, αποζημιώνει για τη μη συγχωνευθείσα κατάσταση των Τριαδοποιημένων Υιών της Τελειότητας. Η από την Τριάδα αποδοχή μπορεί να λειτουργεί μεμονωμένα πάνω στην ιδέα η οποία προσωποποιείται σε ένα

θνητής προέλευσης τριαδοποιημένο υιό, και να αφήνει τον αποδεκτό υιό κατά τα λοιπά αναλλοίωτο. Ένας τέτοιος, όμως περιορισμός συμβαίνει μόνο βάσει σχεδίου.

22:9.6 Τούτοι οι διπλά τριαδοποιημένοι υιοί είναι υπάρξεις εξαιρετικές, αλλά δεν είναι τόσο πολυμήχανοι, ούτε τόσο αξιόπιστοι όσο οι ανερχόμενοι συνεργάτες τους. Στερούνται αυτής της τρομακτικής και βαθιάς προσωπικής εμπειρίας, την οποία οι υπόλοιποι υιοί που ανήκουν στην ομάδα αυτή απέκτησαν αναρριχώμενοι πραγματικά προς την αιωνιότητα από τα σκοτεινά βασίλεια του διαστήματος. Εμείς που ακολουθούμε ανελικτική πορεία τους αγαπούμε και κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να εξουδετερώσουμε τις ελλείψεις τους, εκείνοι όμως μας κάνουν να νοιώθουμε πάντα ευγνώμονες για την ταπεινή μας καταγωγή και την ικανότητά μας να αποκτούμε εμπειρίες. Η προθυμία τους να αναγνωρίσουν και να παραδεχθούν τις ελλείψεις τους σχετικά με τις εμπειρικές πραγματικότητες της συμπαντικής ανέλιξης είναι υπερβατικά ωραία και ορισμένες φορές πολύ συγκινητικά θλιβερή.

22:9.7 Οι Τριαδοποιημένοι Υιοί της Τελειότητας είναι περιορισμένοι, εν αντιθέσει προς τους άλλους, τους από την Τριάδα αποδεκτούς Υιούς, επειδή οι εμπειρικές τους δυνατότητες αναστέλλονται από το χωροχρόνο. Οι εμπειρίες τους είναι ανεπαρκείς, παρά τη μακρά εξάσκηση με τους Υπέρτατους Διοικητές και τους Διδασκάλους Υιούς και, εάν δεν συνέβαινε αυτό, ο κορεσμός της εμπειρίας τους θα τους απέκλειε από το να παραμείνουν εφεδρικοί για να αποκτήσουν εμπειρίες σε μία μελλοντική συμπαντική εποχή. Δεν υπάρχει απολύτως τίποτα στο σύνολο της συμπαντικής ύπαρξης που να αντικαθιστά την ουσιαστική, προσωπική εμπειρία και αυτοί οι θνητής προέλευσης τριαδοποιημένοι υιοί παραμένουν σε εφεδρεία για να αποκτήσουν εμπειρίες μέσω της δραστηριοποίησής τους σε κάποια μελλοντική, συμπαντική εποχή.

22:9.8 Στους κόσμους δώματα έχω δει συχνά τους εξυψωμένους αυτούς αξιωματούχους των ανώτατων δικαστηρίων του υπερσύμπαντος να δείχνουν τέτοια λαχτάρα και ικεσία ακόμα και για τους νεοαφιχθέντες από τους εξελικτικούς κόσμους του διαστήματος που δεν μπορεί κανείς παρά να αντιληφθεί ότι οι κάτοχοι αυτοί της μη εμπειρικής τριαδοποίησης αληθινά φθονούν τους υποθετικά λιγότερο τυχερούς αδελφούς τους που ανέβηκαν στο μονοπάτι του σύμπαντος στα βήματα της καλή τη πίστει εμπειρίας και της πραγματικής ζωής. Παρά τα μειονεκτήματα και τους περιορισμούς τους αποτελούν ένα υπέροχα χρήσιμο και πάντα πρόθυμο σώμα εργατών όταν πρόκειται για την διεκπεραίωση των πολύπλοκων διαχειριστικών σχεδίων των υπερσυμπαντικών κυβερνήσεων.

10. ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΥΙΩΝ.

22:10.1 Οι Συνεργάτες των Ανώτερων Υιών αποτελούν την ανώτερη ομάδα των επανατριαδοποιημένων, τριαδοποιημένων υιών των μεγαλυνθέντων, ανερχομένων πλασμάτων του Θνητού Σώματος της Τελικότητας και των αιώνιων συνεργατών τους, των οντοτήτων του Παραδείσου-Χαβόνα. Είναι αποσπασμένοι στην υπερσυμπαντική υπηρεσία και λειτουργούν ως προσωπικοί βοηθοί των ανώτερων υιών των κυβερνήσεων των Αρχαίων των Ημερών. Σωστά θεωρούνται ιδιαίτεροι γραμματείς. Εργάζονται κατά διαστήματα ως υπάλληλοι για ειδικές εργασίες καθώς και για άλλες ομαδικές συνεργασίες των ανώτερων υιών. Υπηρετούν τους Τελειοποιητές της Σοφίας, τους Θείους Συμβούλους, τους Συμπαντικούς Ελεγκτές, τους Κραταιούς Αγγελιαφόρους, τους Υψηλά ιστάμενους στην Εξουσία και Τους Χωρίς όνομα και Αριθμό.

22:10.2 Αν, μιλώντας για τους Ουράνιους Φρουρούς, φάνηκα να εφιστώ την προσοχή στους περιορισμούς και τα ελαττώματα αυτών των διπλά τριαδοποιημένων υιών, αφήστε με τώρα,

με κάθε αμεροληψία να επιστήσω στην προσοχή σας στο μοναδικό, εξαιρετικά δυνατό σημείο τους, την ιδιότητα που τους κάνει σχεδόν ανυπολόγιστης αξίας για μας. Οι υπάρξεις αυτές οφείλουν αυτή καθ' εαυτή την ύπαρξή τους στο γεγονός ότι αποτελούν την προσωποποίηση μίας και μοναδικής ιδέας. Αποτελούν την ενσωμάτωση μίας θείας ιδέας, ενός συμπαντικού ιδανικού, όπως ποτέ πριν δεν συνελήφθη, δεν εκφράσθηκε και δεν τριαδοποιήθηκε. Και στη συνέχεια έγιναν αποδεκτοί από την Τριάδα. Έτσι, πλέον καταδεικνύουν, και στην πραγματικότητα ενσωματώνουν, την ίδια τη σοφία της Αγίας Τριάδας όσον αφορά στο αιώνιο πρότυπο και το ιδεώδες της προσωπικής τους ύπαρξης. Μέχρι του σημείου όπου η ιδιαίτερη αυτή ιδέα μπορεί να αποκαλυφθεί στα σύμπαντα, οι προσωπικότητες αυτές ενσωματώνουν τα πάντα των πάντων όσων οποιοδήποτε πλάσμα, ή διάνοια Δημιουργού μπορούσε να συλλάβει, να εκφράσει, ή να φέρει ως παράδειγμα. *Είναι αυτή η ιδέα προσωποποιημένη.*

22:10.3 Πώς μπορείτε να μην βλέπετε ότι τέτοιες ζώσες συγκεντρώσεις μίας μοναδικής, υπέρτατης ιδέας συμπαντικής πραγματικότητας θα προσέφεραν άφατες υπηρεσίες σ' εκείνους οι οποίοι επιφορτίσθηκαν με τη διαχείριση των υπερσυμπάντων;

22:10.4 Δεν είναι πολύς καιρός αφ' ότου έλαβα την εντολή να ηγηθώ μιας εξαμελούς επιτροπής – με ένα μέλος για κάθε ένα από τους ανώτερους υιούς – επιφορτισμένης με τη μελέτη τριών προβλημάτων αφορώντων σε μία ομάδα νέων συμπάντων νότια του Όρβοντον. Γνώριζα σε βάθος την αξία των Συνεργατών των Ανώτερων Υιών όταν ζήτησα από τον προϊστάμενο της τάξης τους στην Ουβέρσα προσωρινή απόσπαση τέτοιων γραμματέων στην επιτροπή μου. Η πρώτη από τις ιδέες μας αντιπροσωπεύθηκε από έναν Συνεργάτη των Ανώτερων Υιών στην Ουβέρσα, ο οποίος αμέσως εντάχθηκε στην ομάδα μας. Το δεύτερο πρόβλημά μας υπήρξε ένας Συνεργάτης των Ανώτερων Υιών που υπηρετούσε στο υπ' αριθμόν τρία υπερσύμπαν. Εξασφαλίσαμε μεγάλη βοήθεια από την πηγή αυτή μέσω του κεντρικού πανεπιστημιακού ιδρύματος διευθέτησης για το συντονισμό και τη διασπορά της βασικής γνώσης, αλλά τίποτε που να μπορεί να συγκριθεί με τη βοήθεια που μας παρεσχέθη από την ουσιαστική παρουσία μιας προσωπικότητας που *είναι* ένα από το χώρο του ιδεατού πλάσμα, τριαδοποιημένο στο χώρο του υπέρτατου, αλλά επίσης τριαδοποιημένο από το Θείο, στην τελικότητα. Σχετικά με το τρίτο μας, τώρα, πρόβλημα, τα αρχεία του Παραδείσου αποκαλύπτουν ότι μία τέτοια ιδέα ουδέποτε τριαδοποιήθηκε με κάποιο πλάσμα.

22:10.5 Οι Συνεργάτες των Ανώτερων Υιών είναι μοναδικές και αυθεντικές προσωποποιήσεις τρομακτικών απόψεων και θαυμάσιων ιδεωδών. Και σαν τέτοιες μπορούν κατά διαστήματα να διαφωτίζουν, πέρα από τη δυνατότητα της έκφρασης, το διαλογισμό μας. Όταν εκτελώ κάποια απομακρυσμένη αποστολή στα σύμπαντα του διαστήματος, αναλογίζομαι πόσο σπουδαίο είναι, από την πλευρά της παροχής βοήθειας, το να είμαι τόσο τυχερός ώστε να έχω στην αποστολή μου ένα Συνεργάτη των Ανώτερων Υιών, ο οποίος είναι το σύνολο των θείων απόψεων πάνω στο συγκεκριμένο πρόβλημα το οποίο έχω κληθεί να αντιμετωπίσω και να επιλύσω. Και πολλές φορές είχα τη συγκεκριμένη αυτή εμπειρία. Η μόνη δυσκολία με το σχέδιο αυτό είναι ότι κανένα υπερσύμπαν δεν μπορεί να έχει μία πλήρη έκδοση των τριαδοποιημένων αυτών ιδεών. Προσλαμβάνουμε το ένα έβδομο μόνο των υπάρξεων αυτών. Έτσι, μόνο μία φορά στις επτά απολαμβάνουμε την προσωπική συνεργασία αυτών των υπάρξεων, έστω και αν τα αρχεία μας δείχνουν ότι η ιδέα δεν έχει τριαδοποιηθεί.

22:10.6 Θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε, αποκομίζοντας μεγάλα οφέλη, πολύ μεγαλύτερο αριθμό των υπάρξεων αυτών στην Ουβέρσα. Εξ αιτίας της αξίας που έχουν στη

διοίκηση των υπερσυνπάντων, εμείς από την πλευρά μας, και με κάθε δυνατό τρόπο, ενθαρρύνουμε τους οδοιπόρους του διαστήματος, καθώς επίσης και τους πολίτες του Παραδείσου να επιχειρήσουν μία τριαδοποίηση, αφού θα έχουν συμμετάσχει σε μία άλλη από τις εμπειρικές αυτές πραγματικότητες τις τόσο θεμελιώδεις για την πραγμάτωση παρόμοιων δημιουργικών εγχειρημάτων.

22:10.⁷ Έχουμε, τη στιγμή αυτή, στα υπερσύμπαντά μας περίπου ένα εκατομμύριο και ένα τέταρτο Συνεργάτες των Ανώτερων Υιών οι οποίοι υπηρετούν τόσο στους μείζονες όσο και στους ελάσσονες τομείς, επιπλέον δε, λειτουργούν και στην Ουβέρσα. Συχνά μας συνοδεύουν στις αποστολές μας στα απομακρυσμένα σύμπαντα. Οι Συνεργάτες των Ανώτερων Υιών δεν προσαρτώνται μόνιμα σε κανένα Υιό, ή σε οποιαδήποτε επιτροπή. Κυκλοφορούν συνεχώς υπηρετώντας εκεί όπου η ιδέα, ή το ιδεώδες, το οποίο αυτοί οι ίδιοι είναι, μπορεί με τον καλύτερο τρόπο να προαγάγει τους αιώνιους στόχους της Αγίας τριάδας του Παραδείσου, της οποίας έχουν γίνει υιοί.

22:10.⁸ Είναι συγκινητικά στοργικοί, εντυπωσιακά νομιμόφρονες, εξαιρετικά ευφυείς, υπέροχα συνετοί – όσον αφορά μία συγκεκριμένη ιδέα – και υπερβολικά ταπεινοί. Ενώ μπορούν να σας μεταδώσουν τις γνώσεις ολόκληρου του σύμπαντος πάνω στη δική τους, μοναδική ιδέα, ή ιδεώδες, προκαλεί μεγάλη θλίψη να τους βλέπετε να αναζητούν τη γνώση και την πληροφόρηση στα πλήθη άλλων υποκειμένων, ακόμη και μεταξύ των ανερχομένων θνητών.

22:10.⁹ Αυτή ήταν η εξιστόρηση της προέλευσης, της φύσης και της λειτουργίας ορισμένων από εκείνους οι οποίοι αποκαλούνται οι Τριαδοποιημένοι Υιοί του Θεού, ιδιαίτερα εκείνων οι οποίοι βίωσαν την θεία αποδοχή της Τριάδας του Παραδείσου και στη συνέχεια τους ανετέθη να υπηρετήσουν στα υπερσύμπαντα, για να προσφέρουν εκεί συνετή και φιλική συνεργασία, μαζί με τους διοικητές των Αρχαίων των Ημερών στις ακάματες προσπάθειές τους να διευκολύνουν την εσωτερική πρόοδο των ανελίσσομένων θνητών του χρόνου προς τον άμεσο προορισμό τους στη Χαβόνα και τον τελικό προορισμό τους, τον Παράδεισο.

22:10.¹⁰ [Εξιστορήθηκε από έναν Κραταιό Αγγελιαφόρο του σώματος αποκάλυψης του Όρβοντον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 23 ΟΙ ΜΟΝΑΧΙΚΟΙ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΙ

23:0.¹ Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι είναι το προσωπικό και συμπαντικό σώμα του Συνδεδεμένου Δρώντος. Αποτελούν την πρώτη και αρχαιότερη τάξη των Ανώτερων Προσωπικοτήτων του Απείρου Πνεύματος. Αντιπροσωπεύουν την αρχική δημιουργική πράξη του Απείρου Πνεύματος, και λειτουργούν μοναχικά, με σκοπό να δώσουν υπόσταση σε μοναδικά εξατομικευμένα πνεύματα. Ούτε ο Πατέρας, ούτε ο Υιός έχουν άμεση συμμετοχή στην θαυμάσια αυτή πνευματοποίηση.

23:0.² Οι πνευματικοί αυτοί αγγελιαφόροι εξατομικεύθηκαν σε μία και μοναδική δημιουργική πράξη και ο αριθμός τους είναι σταθερός. Αν και συνεργάσθηκα με μία από τις εξαιρετικές αυτές υπάρξεις στην παρούσα μου αποστολή, δεν γνωρίζω πόσες από τις προσωπικότητες αυτές υπάρχουν στο σύμπαν των συνπάντων. Γνωρίζω μόνο, κατά διαστήματα, πόσες είναι καταγεγραμμένες ως λειτουργούσες επί του παρόντος στα όρια της δικαιοδοσίας του υπερσύμπαντός μας. Από την τελευταία αναφορά της Ουβέρσα παρατηρώ ότι εκείνη την εποχή υπήρχαν 7,690 τρισεκατομμύρια Μοναχικοί Αγγελιαφόροι εν λειτουργία μέσα στα όρια του Όρβοντον και εικάζω ότι ο αριθμός αυτός είναι κατά πολύ μικρότερος από το ένα έβδομο του συνολικού τους αριθμού.

1. ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΙΚΩΝ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΩΝ

23:1.1 Αμέσως μετά τη δημιουργία των Επτά Πνευμάτων των κυκλωμάτων της Χαβόνα, το Άπειρο Πνεύμα έδωσε υπόσταση στα άπειρα σώματα των Μοναχικών Αγγελιαφόρων. εν υπάρχει μέρος της συμπαντικής δημιουργίας το οποίο να προϋπήρξε των Μοναχικών Αγγελιαφόρων, εκτός του Παραδείσου και των κυκλωμάτων της Χαβόνα. Λειτουργούν σ' ολόκληρο το μέγα σύμπαν από την αρχή σχεδόν της αιωνιότητας. Είναι βασικοί για τη θεία τεχνική του Αείρου Πνεύματος να αποκαλύπτεται προς και να εγκαθιστά προσωπική επαφή με τις αχανείς δημιουργίες του χρόνου και του διαστήματος.

23:1.2 Παρά το γεγονός ότι οι αγγελιαφόροι αυτοί υπάρχουν από την αυγή της αιωνιότητας, έχουν όλοι επίγνωση μιας απαρχής της ατομικότητας. Έχουν συνείδηση του χρόνου, διότι είναι οι πρώτοι που δημιούργησε το Άπειρο Πνεύμα που διαθέτουν παρόμοια συνείδηση του χρόνου. Είναι οι πρωτογενείς δημιουργίες του Αείρου Πνεύματος που επρόκειτο να εξατομικευθούν μέσα στο χρόνο και να πνευματοποιηθούν στο χώρο.

23:1.3 Τα μοναχικά αυτά πνεύματα ξεκίνησαν από την αυγή του χρόνου ως πλήρως ανεπτυγμένες και τέλεια χαρισματικές υπάρξεις. Όλοι είναι ισότιμοι και δεν υπάρχουν κατηγορίες, ή υποκατηγορίες σε επίπεδο ατομικής απόκλισης. Η ταξινόμησή τους βασίζεται αποκλειστικά στο είδος του έργου το οποίο τους ανατίθεται κατά διαστήματα.

23:1.4 Οι θνητοί ξεκινούν, σχεδόν, ως υλικές μόνον υπάρξεις στους κόσμους του διαστήματος και ανελίσσονται εσωτερικά προς τα Μεγάλα Κέντρα. Τα μοναχικά αυτά πνεύματα ξεκινούν από το κέντρο των πάντων και διακαώς επιθυμούν να υπηρετήσουν στις απομακρυσμένες δημιουργίες, ακόμη και στους ξεχωριστούς κόσμους των πλέον μακρινών τοπικών συμπάντων, ή και ακόμη μακρύτερα.

23:1.5 Αν και αποκαλούνται Μοναχικοί Αγγελιαφόροι δεν είναι έρημα, θλιμμένα πνεύματα, αφού τους αρέσει να εργάζονται μόνοι. Είναι οι μοναδικές υπάρξεις σ' ολόκληρη τη δημιουργία που μπορούν και απολαμβάνουν τη μοναξιά τους, αν και απολαμβάνουν εξ ίσου τη συνάφεια με ελάχιστες κατηγορίες συμπαντικών διανοιών με τις οποίες μπορούν να αδελφώνονται.

23:1.6 Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι δεν υπηρετούν απομονωμένα. Βρίσκονται συνεχώς σε επαφή με τον πλούτο της διάνοιας ολόκληρης της δημιουργίας και έχουν την ικανότητα να «κρυφακούν» όλες τις εκπομπές των κόσμων όπου προσωρινά διαμένουν. Μπορούν επίσης να ενδοεπικοινωνούν με μέλη τα οποία ανήκουν στο ίδιο με αυτούς σώμα, τις υπάρξεις εκείνες οι οποίες επιτελούν το ίδιο είδος έργου στο ίδιο υπερσύμπαν. Μπορούν να επικοινωνήσουν και με άλλες τάξεις του είδους τους, αλλά έχουν λάβει εντολή από το συμβούλιο των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων να μην το κάνουν – και πρόκειται για μία νομιμόφρονα ομάδα. Δεν απειθαρχούν και δεν παραβλέπουν τις υποχρεώσεις τους. Δεν υπάρχει αρχείο όπου να αναφέρεται ότι κάποιος Μοναχικός Αγγελιαφόρος υπέπεσε σε σφάλμα.

23:1.7 Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι, όπως ακριβώς και οι Συμπαντικοί Διοικητές της Δύναμης, συγκαταλέγονται μεταξύ των ελαχίστων τύπων των υπάρξεων που λειτουργούν σε όλους τους χώρους, οι οποίοι εξαιρούνται από σύλληψη, ή περιορισμό εκ μέρους των δικαστηρίων του χωροχρόνου. Δεν αναφέρονται προς και δεν εγκαλούνται προ ουδενός, εκτός των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων, αλλά σε όλα τα χρονικά του κυρίαρχου σύμπαντος ουδέποτε συνεκλήθη το συμβούλιο αυτό του Παραδείσου για να εκδικάσει την υπόθεση ενός Μοναχικού Αγγελιαφόρου.

23:1.8 Οι αγγελιαφόροι αυτοί των μοναχικών καθηκόντων είναι μια αξιόπιστη, αυτοδύναμη, πολυμήχανη, βαθιά πνευματική και εξαιρετικά φιλική ομάδα υπάρξεων εκπορευομένων από την Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο. Λειτουργούν με το κύρος που τους δίνει το Άπειρο Πνεύμα από την κατοικία του στον Παράδεισο, αλλά και όπως εξατομικεύεται στους αρχηγικούς κόσμους των τοπικών συμπάντων. Λαμβάνουν διαρκώς μέρος στο άμεσο κύκλωμα που εκπέμπεται από το Άπειρο Πνεύμα, ακόμα και όταν δραστηριοποιούνται στις τοπικές δημιουργίες υπό την άμεση επίδραση των Πνευμάτων-Μητέρων των τοπικών συστημάτων.

23:1.9 Υπάρχει ένας τεχνικός λόγος για τον οποίο οι Μοναχικοί αυτοί Αγγελιαφόροι πρέπει να ταξιδεύουν μόνοι. Για σύντομες περιόδους και όταν σταθμεύουν, μπορούν να συνεργάζονται ως ομάδα, όταν όμως συγκεντρωθούν έτσι, αποσυνδέονται όλοι μαζί από την υποστήριξη και την καθοδήγηση του Παραδείσιου κυκλώματός τους. Απομονώνονται εντελώς. Όταν ταξιδεύουν, ή όταν λειτουργούν στα κυκλώματα του διαστήματος και τα ρεύματα του χρόνου, αν δύο, ή περισσότεροι της τάξης αυτής βρεθούν πολύ κοντά, και οι δύο, ή όλοι όσοι είναι, χάνουν το σύνδεσμό τους με τις ανώτερες δυνάμεις των κυκλωμάτων. «Βραχυκυκλώνονται» θα μπορούσατε να πείτε πιο παραστατικά. Για το λόγο αυτό, συμφυώς διαθέτουν μια εσωτερική δύναμη αυτόματου συναγερμού, ένα προειδοποιητικό σινιάλο, που λειτουργεί αλάνθαστα για να τους προειδοποιήσει για την επερχόμενη σύγκρουση και αδιάκοπα τους κρατά σε απόσταση ώστε μα μην παρεμβαίνει ο ένας στη σωστή και αποτελεσματική λειτουργία του άλλου. Διαθέτουν, επίσης, εγγενείς και αυτόματες δυνάμεις οι οποίες ανιχνεύουν και ειδοποιούν για το πλησίασμα των Εμπνευσμένων Πνευμάτων της Αγίας Τριάδας, αλλά και των θείων Προσαρμοστών της Σκέψης.

23:1.10 Οι αγγελιαφόροι αυτοί δεν έχουν καμία δύναμη ατομικής επέκτασης, ή αναπαραγωγής, αλλά δεν υπάρχει, πρακτικά, έργο στα υπερσύμπαντα στο οποίο να μην μπορούν να αποσπασθούν, στο οποίο να μην μπορούν να συνεισφέρουν κάτι βασικό και χρήσιμο. Εδικώτερα, είναι οι μεγάλοι αποταμιευτές του χρόνου για εκείνους οι οποίοι ασχολούνται με τη διαχείριση των συμπαντικών υποθέσεων. Και μας βοηθούν όλους, από τους ανώτερους, ως τους ταπεινότερους.

2. ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΙΚΩΝ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΩΝ

23:2.1 Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι δεν προσαρτώνται μόνιμα σε οποιοδήποτε άτομο, ή ομάδα ουράνιων προσωπικοτήτων. Επιτελούν τα καθήκοντά τους, πάντα κατόπιν ανάθεσης, και κατά τη διάρκεια μιας παρόμοιας υπηρεσίας εργάζονται υπό την άμεση εποπτεία εκείνων οι οποίοι διευθύνουν τους κόσμους όπου υπηρετούν.

23:2.2 Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι διορίζονται από το Άπειρο Πνεύμα για τις ακόλουθες επτά κατηγορίες υπηρεσίας.

23:2.3 1. Ως Αγγελιαφόροι της Αγίας τριάδας του παραδείσου

23:2.4 2. Ως Αγγελιαφόροι των Κυκλωμάτων της Χαβόνα

23:2.5 3. Ως Αγγελιαφόροι των Υπερσυμπάντων

23:2.6 4. Ως Αγγελιαφόροι των τοπικών συμπάντων

23:2.7 5. Ως Ερευνητές Μη Κατευθυνόμενων Αποστολών

23:2.8 6. Ως Πρεσβευτές και Απεσταλμένοι Ειδικών Αποστολών

23:2.97. Ως Αποκαλύπτοντες την Αλήθεια.

23:2.10 Οι πνευματικοί αυτοί αγγελιαφόροι μπορούν, κυριολεκτικά, να ανταλλάγουν από το ένα είδος υπηρεσίας σ' ένα άλλο. Τέτοιες μεταθέσεις γίνονται συνεχώς. Δεν υπάρχουν ξεχωριστές τάξεις Μοναχικών Αγγελιαφόρων. Πνευματικά είναι ίδιοι και υπό κάθε έννοια ισότιμοι. Ενώ, γενικά, προσδιορίζονται βάσει του αριθμού τους, το Άπειρο Πνεύμα τους γνωρίζει με το όνομά τους. Σε όλους εμάς τους άλλους είναι γνωστοί με το όνομα, ή τον αριθμό που χαρακτηρίζει την παρούσα αποστολή τους.

23:2.11 1. *Οι Αγγελιαφόροι της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου.* Δεν μου επιτρέπεται να αποκαλύψω πολλά για το έργο της ομάδας αυτής των αγγελιαφόρων των υπηρετούντων στην Τριάδα. Είναι οι έμπιστοι και απόκρυφοι υπηρέτες των Θεοτήτων και όταν τους εμπιστεύονται σημαντικά μηνύματα στα οποία εμπεριέχονται τα άγνωστα σχέδια και η μελλοντική συμπεριφορά των Θεών, ουδέποτε, απ' όσο γνωρίζουμε, απεκάλυψαν ένα μυστικό, ή πρόδωσαν την εμπιστοσύνη που εναποτέθηκε στην τάξη τους. Και όλα τούτα που αναφέρονται πάνω στο θέμα αυτό, δεν λέγονται για να παινέψουν την τελειότητά τους, αλλά μάλλον για να καταδείξουν ότι οι Θεοί μπορούν και δημιουργούν *τέλειες υπάρξεις*.

23:2.12 Η σύγχυση και η αναταραχή στην Ουράντια δεν σημαίνουν ότι οι Παραδείσιοι Κυβερνήτες στερούνται είτε του ενδιαφέροντος, είτε της ικανότητας να διαχειρισθούν τα διάφορα θέματα με τρόπο διαφορετικό. Οι Δημιουργοί διαθέτουν κάθε δύναμη για να κάνουν την Ουράντια έναν αληθινό παράδεισο, αλλά μία τέτοια Εδέμ δεν θα συνεισέφερε στην ανάπτυξη των ισχυρών εκείνων, ανώτερων και έμπειρων χαρακτήρων, τους οποίους οι Θεοί τόσο βέβαια σφυρηλατούν στο αμόνι της αναγκαιότητας και το σφυρί της οδύνης. Οι αγωνίες και οι πίκρες σας, οι δοκιμασίες και οι απογοητεύσεις δεν είναι παρά ένα μέρος του θείου σχεδίου στον κόσμο σας, όπως ακριβώς είναι η εξαίση τελειότητα και η άπειρη προσαρμογή των πάντων στον υπέρτατο στόχο τους στους κόσμους του κεντρικού και τέλειου σύμπαντος.

23:2.13 2. *Οι Αγγελιαφόροι των Κυκλωμάτων της Χαβόνα.* Σ' ολόκληρη τη διάρκεια της ανελικτικής σας πορείας, θα είστε σε θέση να διακρίνετε αμυδρά, αλλά όσο και περισσότερο την παρουσία των Μοναχικών Αγγελιαφόρων, αλλά δεν θα τους αναγνωρίσετε με βεβαιότητα προτού φθάσετε στη Χαβόνα. Ο πρώτος από τους αγγελιαφόρους που θα αντικρίσετε θα είναι εκείνος των κυκλωμάτων της Χαβόνα.

23:2.14 Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι απολαμβάνουν σχέσεις ξεχωριστές με τους αυτόχθονες κατοίκους των κόσμων της Χαβόνα. Οι αγγελιαφόροι αυτοί, που αντιμετωπίζουν τόσα εμπόδια όταν συνδέονται μεταξύ τους κατά τη λειτουργία τους, μπορούν και έχουν μία πολύ στενή και προσωπική επικοινωνία με τους αυτόχθονες κατοίκους της Χαβόνα. Είναι, ωστόσο, εντελώς αδύνατο να μεταδώσουμε στον ανθρώπινο νου την ύψιστη ικανοποίηση που ακολουθεί τη διανοητική επαφή των θεϊκά τέλειων αυτών υπάρξεων με το πνεύμα αυτών των, σχεδόν υπερβατικών, οντοτήτων.

23:2.15 3. *Οι Αγγελιαφόροι των Υπερσμπάντων.* Στους Αρχαίους των Ημερών, των εκ της Αγίας τριάδας προερχόμενων αυτών οντοτήτων που προΐστανται του πεπρωμένου των επτά υπερσμπάντων, στις τριάδες αυτές της θείας δύναμης και της διαχειριστικής σοφίας, παρέχονται άφθονα οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι. Μόνο μέσω αυτής της τάξης των αγγελιαφόρων, οι τριαδικοί κυβερνήτες του ενός υπερσύμπαντος μπορούν άμεσα και σε επίπεδο προσωπικό να επικοινωνούν με τους κυβερνήτες ενός άλλου. Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι είναι ο μοναδικός διαθέσιμος τύπος πνευματικής διάνοιας – εκτός, ίσως, των

Εμπνευσμένων Πνευμάτων της Αγίας Τριάδας – που μπορούν να αποσταλούν από τα αρχηγεία του ενός υπερσύμπαντος κατ' ευθείαν στα αρχηγεία ενός άλλου. Όλες οι άλλες οντότητες πρέπει να πηγαίνουν μέσω της Χαβόνα και τους διοικητικούς κόσμους των Κυρίαρχων Πνευμάτων.

23:2.16 Υπάρχουν ορισμένα είδη πληροφοριών που δεν μπορεί να εξασφαλίσει η ανακλαστικότητα, ή η εκπομπή των Αγγελιαφόρων της βαρύτητας. Και, όταν οι Αρχαίοι των Ημερών θέλουν οπωσδήποτε τις πληροφορίες αυτές, πρέπει να αποστείλουν έναν Μοναχικό Αγγελιαφόρο στην πηγή της γνώσης. Πολύ πριν παρουσιασθεί η ζωή στην Ουράντια, ο αγγελιαφόρος που συνεργάζεται τώρα μαζί μου είχε αναλάβει μία αποστολή εκτός της Ουβέρσα, στο κεντρικό σύμπαν – έλειψε από τους καταλόγους του Όρβοντον για ένα εκατομμύριο, σχεδόν, χρόνια, αλλά επέστρεψε έγκαιρα με την ζητούμενη πληροφορία.

23:2.17 Δεν υπάρχουν περιορισμοί στην υπηρεσία των Μοναχικών Αγγελιαφόρων στα υπερσύμπαντα. Μπορούν να λειτουργήσουν ως εκτελεστές των αποφάσεων των ανώτατων δικαστηρίων, είτε και ως διανοητικοί συναθροιστές για το καλό του κόσμου. Απ' όλες τις υπερδημιουργίες, χαίρονται περισσότερο να υπηρετούν στον Όρβοντον, διότι εκεί οι ανάγκες είναι μεγαλύτερες και οι ευκαιρίες για ηρωικές προσπάθειες εξαιρετικά αυξημένες. Στους κόσμους όπου υπάρχουν οι μεγαλύτερες ανάγκες, όλοι απολαμβάνουμε την ικανοποίηση μιας πιο μεστής λειτουργίας.

23:2.184. *Οι Αγγελιαφόροι των Τοπικών Συμπάντων.* Δεν υπάρχει περιορισμός της λειτουργίας των Μοναχικών Αγγελιαφόρων στην υπηρεσία των τοπικών συμπάντων. Είναι εκείνοι που με πίστη αποκαλύπτουν τα κίνητρα και τους στόχους των Πνευμάτων-Μητέρων του τοπικού σύμπαντος, αν και βρίσκονται υπό την πλήρη δικαιοδοσία του κυβερνώντος Κυρίαρχου Υιού. Και τούτο ισχύει για όλους τους αγγελιαφόρους που λειτουργούν σ' ένα τοπικό σύμπαν, είτε ταξιδεύουν κατ' ευθείαν από τα αρχηγεία του υπερσύμπαντος, είτε δραστηριοποιούνται προσωρινά συνεργαζόμενοι με τους Πατέρες των Αστερισμών, τους Κυβερνήτες των Συστημάτων, ή τους Πρίγκιπες των Πλανητών. Πριν από τη συγκέντρωση του συνόλου της δύναμης στα χέρια του Δημιουργού Υιού, την εποχή της ανάβασής του ως απόλυτου άρχοντα του σύμπαντός του, οι αγγελιαφόροι αυτοί των τοπικών συμπάντων λειτουργούν υπό την γενική διεύθυνση των Αρχαίων των Ημερών και είναι άμεσα υπεύθυνοι έναντι του διαπιστευμένου αντιπροσώπου τους, του Ενοποιημένου των Ημερών.

23:2.195. *Ερευνητές Μη Κατευθυνόμενων Αποστολών.* Όταν το εφεδρικό σώμα των Μοναχικών Αγγελιαφόρων υπερπληρωθεί, ένας από τους Επτά Διευθυντές της Υπέρτατης Δύναμης δημοσιεύει μία πρόσκληση για εθελοντές ερευνητές. Και δεν λείπουν ποτέ οι εθελοντές, διότι λατρεύουν να αποστέλλονται ως ελεύθεροι και αδέσμευτοι ερευνητές για να βιώσουν τη μαγεία του να βρουν τους υπό οργάνωση πυρήνες καινούργιων κόσμων και συμπάντων.

23:2.20 Πηγαίνουν για να ερευνήσουν τις ενδείξεις που τους παρέχονται από τους διαστημικούς μελετητές των κόσμων. Οι Θεότητες του Παραδείσου αναμφίβολα γνωρίζουν την ύπαρξη των ενεργειακών αυτών συστημάτων του διαστήματος που ακόμη δεν έχουν αποκαλυφθεί, αλλά δεν κοινολογούν ποτέ παρόμοιες λεπτομέρειες. Αν οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι δεν εξερευνούσαν και δεν χαρτογραφούσαν τα καινούργια αυτά, υπό οργάνωση, ενεργειακά κέντρα, παρόμοια φαινόμενα θα παρέμεναν για αιώνες απαρατήρητα ακόμη και από τις διάνοιες των όμορων κόσμων. Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι, ως είδος, είναι εξαιρετικά ευαίσθητοι στη βαρύτητα. Μπορούν, συνεπώς να ανιχνεύσουν ορισμένες φορές την πιθανή παρουσία πολύ μικρών σκοτεινών πλανητών, τους συγκεκριμένους

αυτούς κόσμους που είναι καλύτερα προσαρμοσμένοι για τη διεξαγωγή πειραμάτων δημιουργίας ζωής.

23:2.21 Οι αγγελιαφόροι-εξερευνητές αυτοί των μη κατευθυνόμενων αποστολών περιπολούν το κυρίαρχο σύμπαν. Βρίσκονται διαρκώς σε ερευνητικές αποστολές, στις αχαρτογράφητες περιοχές όλου του εξώτερου διαστήματος. Μεγάλο μέρος των πληροφοριών τις οποίες διαθέτουμε σχετικά με τις διεργασίες που λαμβάνουν χώρα στις εσχατιές του διαστήματος, το οφείλουμε στις εξερευνήσεις των Μοναχικών Αγγελιαφόρων που συχνά συνεργάζονται και μελετούν μαζί με τους ουράνιους αστρονόμους.

23:2.226. *Οι Πρεσβευτές και Απεσταλμένοι Ειδικών Αποστολών.* Τα τοπικά σύμπαντα που βρίσκονται μέσα στο ίδιο υπερσύμπαν ανταλλάσσουν συνήθως πρεσβευτές οι οποίοι επιλέγονται μεταξύ των κατηγοριών των αυτόχθονων υιών. Για να αποφεύγουν, ωστόσο, τις καθυστερήσεις, ζητούν συχνά από τους Μοναχικούς Αγγελιαφόρους να πηγαίνουν ως πρεσβευτές από τη μία τοπική δημιουργία σε μία άλλη, για να εκπροσωπήσουν και να παρουσιάσουν τον ένα κόσμο σε έναν άλλο. Για παράδειγμα: Όταν ανακαλυφθεί ένας νεοκατοικημένος κόσμος, μπορεί να αποδειχθεί ότι είναι τόσο απομακρυσμένος στο διάστημα, ώστε να περάσει πάρα πολύς καιρός προτού μπορέσει ένας σεραφοποιημένος πρεσβευτής να φθάσει στο μακρινό αυτό σύμπαν. Μία σεραφοποιημένη ύπαρξη δεν μπορεί να υπερβεί την ταχύτητα των 558,840 μιλίων σύμφωνα με τη μέτρηση της ταχύτητας στη Ουράνια ανά δευτερόλεπτο, κατά τη μέτρηση του χρόνου σας. Συμπαγείς αστέρες, αντίθετα ρεύματα και παρακάμψεις, όπως επίσης και ελκτικές παρεμβάσεις, όλα τείνουν να μειώσουν την ταχύτητα αυτή τόσο, ώστε σε ένα μακρύ ταξίδι ο μέσος όρος της να γίνει 550,000 μίλια ανά δευτερόλεπτο.

23:2.23 Όταν πλέον καταδειχθεί ότι θα χρειασθούν εκατοντάδες χρόνια σ' έναν αυτόχθονα πρεσβευτή για να φθάσει σ' ένα απομακρυσμένο τοπικό σύμπαν, ζητείται συχνά από έναν Μοναχικό Αγγελιαφόρο να προχωρήσει αμέσως μέχρις ως προσωρινός πρεσβευτής. Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι μπορούν να φθάσουν σε πολύ μικρό χρόνο, όχι ανεξάρτητα από το χρόνο και το χώρο όπως οι Αγγελιαφόροι της Βαρύτητας, αλλά σχεδόν ανεξάρτητοι. Υπηρετούν, επίσης, και σε άλλες περιστάσεις, ως απεσταλμένοι ειδικών αποστολών.

23:2.247. *Οι Αποκαλύπτοντες την Αλήθεια.* Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι θεωρούν την αποστολή ανακάλυψης της αλήθειας ως την υψηλότερη τιμή για την τάξη τους. Και αιώνια λειτουργούν με τον τρόπο αυτό, από τα υπερσύμπαντα μέχρι τους μεμονωμένους πλανήτες του διαστήματος. Συχνά προσαρτώνται σε επιτροπές οι οποίες αποστέλλονται για να μεγεθύνουν την αποκάλυψη της αλήθειας στους κόσμους και τα συστήματα.

3. ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΙΚΩΝ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΩΡΟ.

23:3.1 Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι είναι οι ανώτεροι τύποι των τέλειων και έμπιστων οντοτήτων οι οποίες μπορούν να βρεθούν σε όλους τους κόσμους για την γρήγορη μετάδοση σημαντικών και επειγόντων μηνυμάτων, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν είναι πρόσφορη η χρησιμοποίηση είτε των υπηρεσιών εκπομπής, είτε του ανακλαστικού μηχανισμού. Προσφέρουν μία ατέλειωτη ποικιλία υπηρεσιών, βοηθώντας τις πνευματικές αλλά και υλικές υπάρξεις των κόσμων, ιδιαίτερα εκεί όπου το στοιχείο του χρόνου είναι σημαντικό. Από όλες τις τάξεις οι οποίες αναλαμβάνουν αποστολές στους χώρους των υπερσυστημάτων είναι οι ανώτερες και περισσότερο πολύπλευρες εξατομικευμένες υπάρξεις που μπορούν να προκαλέσουν σχεδόν το χρόνο και το χώρο.

23:3.2 Το σύμπαν πλήρως εφοδιασμένο με πνεύματα που χρησιμοποιούν τη βαρύτητα για τις διελεύσεις τους. Μπορούν να πάνε οπουδήποτε, οποιαδήποτε στιγμή – στιγμιαία – αλλά δεν είναι άτομα. Ορισμένοι άλλοι δια της βαρύτητας διασχίζοντας τους κόσμους είναι εξατομικευμένες υπάρξεις, όπως οι Αγγελιαφόροι της Βαρύτητας και οι Υπερβατικοί Καταγραφείς, αλλά δεν είναι διαθέσιμοι για τους κυβερνώντες τα υπερσύμπαντα και τα τοπικά σύμπαντα. Οι κόσμοι είναι γεμάτοι με αγγέλους, ανθρώπους καθώς και με άλλες εξαιρετικά εξατομικευμένες υπάρξεις, οι οποίες όμως εμποδίζονται από την επίδραση του χρόνου και του χώρου: Το όριο ταχύτητας των περισσότερων μη σεραφοποιημένων υπάρξεων είναι 186,280 μίλια του κόσμου σας ανά δευτερόλεπτο. Τα μεσοδιάστατα πλάσματα καθώς και ορισμένα άλλα μπορούν, και συχνά κατορθώνουν, να επιτύχουν διπλάσια ταχύτητα – 372,560 μίλια ανά δευτερόλεπτο – ενώ τα σεραφείμ, όπως και άλλα μπορούν να διασχίζουν το διάστημα με την τριπλάσια ταχύτητα, 558,840 περίπου μίλια ανά δευτερόλεπτο. Υπάρχουν, πάντως, εκτός των Μοναχικών Αγγελιαφόρων μη διαβατικές οντότητες, ή αγγελιαφόροι, οι οποίοι λειτουργούν μεταξύ των ακαριαίων ταχυτήτων των βαρυτικών διαβατών και των συγκριτικά χαμηλότερων ταχυτήτων των σεραφείμ.

23:3.3 Για το λόγο αυτό, οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι χρησιμοποιούνται γενικά για αποστολή και ανάληψη υπηρεσίας στα μέρη εκείνα όπου η προσωπικότητα είναι βασική για να επιτύχει η αποστολή και όπου είναι επιθυμητή η αποφυγή της απώλειας χρόνου, που θα μπορούσε να προκύψει, αν αποστέλλονταν ένας άλλος τύπος διαθέσιμου προσωπικού αγγελιαφόρου. Είναι οι μοναδικές σαφώς εξατομικευμένες υπάρξεις οι οποίες μπορούν να συγχρονισθούν με τα συνδυασμένα συμπαντικά ρεύματα του μεγάλου σύμπαντος. Η ταχύτητα με την οποία διασχίζουν το διάστημα είναι μεταβλητή, εξαρτώμενη από μία μεγάλη ποικιλία παρεμβαλλομένων επιδράσεων, τα αρχεία όμως δείχνουν ότι ο συνεργάτης μου αγγελιαφόρος, στο ταξίδι του για την ολοκλήρωση της παρούσας αποστολής ταξίδεψε με την ταχύτητα των 841,621,642,000 μιλίων, σύμφωνα με τη δική σας μέτρηση της ταχύτητας, ανά δευτερόλεπτο του χρόνου σας.

23:3.4 Είναι απολύτως πέραν της ικανοτήτων μου να εξηγήσω στον υλικό τύπο του νου πώς ένα πνεύμα μπορεί να γίνει αληθινό άτομο και ταυτόχρονα να διασχίζει το διάστημα με τέτοια τρομακτική ταχύτητα. Οι ίδιοι όμως οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι πραγματικά έρχονται και φεύγουν από την Ουράντια μ' αυτές τις αδιανόητες ταχύτητες. Πράγματι, το σύνολο της οικονομίας της συμπαντικής διακυβέρνησης θα στερούνταν σε μεγάλο βαθμό το προσωπικό του στοιχείο, αν δεν γινόταν έτσι.

23:3.5 Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι μπορούν να λειτουργήσουν ως επείγουσες γραμμές επικοινωνίας στις απομακρυσμένες περιοχές του διαστήματος, σε κόσμους που δεν έχουν περιληφθεί στα παγιωμένα κυκλώματα του μεγάλου σύμπαντος. Συμβαίνει ένας αγγελιαφόρος, όταν λειτουργεί με τον τρόπο αυτό, να μπορεί να μεταδώσει ένα μήνυμα, ή να παροτρύνει έναν σύντροφο αγγελιαφόρο που βρίσκεται εκατό έτη φωτός μακριά στο διάστημα, με τον τρόπο που υπολογίζουν τις αστρικές αποστάσεις οι αστρονόμοι της Ουράντια.

23:3.6 Από τις μυριάδες των υπάρξεων οι οποίες συνεργάζονται μαζί μας στη διεκπεραίωση των θεμάτων του υπερσύμπαντος, καμία άλλη δεν είναι περισσότερο σημαντική σε πρακτική χρησιμότητα και δεν βοηθά περισσότερο στην εξοικονόμηση του χρόνου. Στα σύμπαντα του διαστήματος πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας το εμπόδιο του χρόνου. Εξ αυτού και η σπουδαιότητα των υπηρεσιών των Μοναχικών Αγγελιαφόρων, οι οποίοι, βοηθούμενοι από την προσωπική τους υπεροχή, ή την επικοινωνία είναι κάπως ανεξάρτητοι

από τα εμπόδια του διαστήματος και, εξ αιτίας των τρομακτικών τους ταχυτήτων σχεδόν ανεξάρτητοι από το χρόνο.

^{23:3.7} Αδυνατώ να εξηγήσω στους θνητούς της Ουράντια πώς οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι μπορεί να μην έχουν σχήμα και εν τούτοις να διαθέτουν πραγματικές και σαφείς προσωπικότητες. Αν και δεν έχουν σχήμα το οποίο θα μπορούσε φυσικά να συσχετισθεί με την προσωπικότητα, σίγουρα διαθέτουν πνευματική παρουσία, η οποία είναι ευδιάκριτη σε όλους τους ανώτερους τύπους των πνευματικών υπάρξεων. Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι αποτελούν τη μοναδική κατηγορία υπάρξεων οι οποίες φαίνονται να διαθέτουν όλα σχεδόν τα πλεονεκτήματα ενός χωρίς μορφή πνεύματος μαζί με όλα τα προνόμια μιας πλήρους ανεπτυγμένης προσωπικότητας. Είναι πραγματικά άτομα με όλες σχεδόν τις ιδιότητες των μη προσωπικών πνευματικών εκδηλώσεων.

^{23:3.8} Στα επτά υπερσύμπαντα, κανονικά – αλλά όχι πάντοτε – οτιδήποτε τείνει να αυξήσει την απελευθέρωση ενός πλάσματος από τα εμπόδια του χρόνου και του χώρου, μειώνει αναλογικά τα προνόμια της προσωπικότητας. Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι αποτελούν εξαίρεση αυτού του γενικού κανόνα. Προκειμένου να επιτελέσουν τις αποστολές τους, δεν υφίστανται κανένα περιορισμό στη χρήση οποιασδήποτε ελεύθερης λεωφόρου πνευματικής έκφρασης, θείας υπηρεσίας, ατομικής λειτουργίας και κοσμικής επικοινωνίας. Αν μπορούσατε να δείτε τις εξαιρετικές αυτές υπάρξεις υπό το φως της δικής μου εμπειρίας στη συμπαντική διακυβέρνηση, θα μπορούσαμε να κατανοήσετε πόσο δύσκολο θα ήταν το να συντονισθούν οι υπερσυμπαντικές υποθέσεις αν δεν υπήρχε η πολύπλευρη συνεργασία τους.

^{23:3.9} Ανεξάρτητα από το πόσο μπορεί να διευρυνθεί το σύμπαν, μάλλον δεν είναι πιθανόν να δημιουργηθούν περισσότεροι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι. Καθώς τα σύμπαντα μεγαλώνουν, το εκτεταμένο έργο της διακυβέρνησης πρέπει, ολοένα και περισσότερο, να το επωμισθούν, άλλες κατηγορίες πνευματικών λειτουργών, καθώς και άλλες υπάρξεις προερχόμενες από τις καινούργιες αυτές δημιουργίες, όπως είναι τα δημιουργήματα των Κυβερνώντων Υιών και των Πνευμάτων-Μητέρων των τοπικών συμπάντων.

4. Η ΕΙΔΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΙΚΩΝ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΩΝ

^{23:4.1} Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι φαίνεται ότι είναι οι συντονιστές της προσωπικότητας όλων των άλλων πνευματικών υπάρξεων. Η λειτουργία τους βοηθά στην αδελφοποίηση όλων των προσωπικοτήτων του απέραντου πνευματικού κόσμου. Συνεισφέρουν πολύ στην ανάπτυξη, σε όλες τις υπάρξεις, μιας συνείδησης ομαδικής ταυτότητας. Κάθε τύπος πνευματικής ύπαρξης υπηρετείται από ειδικές ομάδες Μοναχικών Αγγελιαφόρων οι οποίοι υποθάλπουν την ικανότητα τέτοιων υπάρξεων να κατανοούν και να αδελφώνονται με όλους τους άλλους τύπους και κατηγορίες, ανεξάρτητα από το πόσο ανόμοιες είναι.

^{23:4.2} Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι επιδεικνύουν μία τόσο θαυμαστή ικανότητα να συντονίζουν όλους τους τύπους και τις κατηγορίες της πεπερασμένης προσωπικότητας – ακόμη και να έρχονται σε επαφή με το απολυτοειδές καθεστώς των υπερελεγκτών του κυρίαρχου σύμπαντος – ώστε ορισμένοι από εμάς υποθέτουμε ότι η δημιουργία των αγγελιαφόρων αυτών από το Άπειρο Πνεύμα σχετίζεται, κατά κάποιο τρόπο, με την πλήρωση της υπέρτατης-Υπατης διάνοιας υπό του Συνδεδεμένου Δρώντος.

^{23:4.3} Όταν ένας τελικιστής και ένας Πολίτης του Παραδείσου συνεργασθούν για την τριαδοποίηση ενός «παιδιού του χρόνου» - μια διεργασία στην οποία λαμβάνουν μέρος οι άγνωστες διανοητικές δυναμικές του Υπέρτατου-Υπατου – και όταν μία τέτοια μη ταξινομημένη προσωπικότητα αποστέλλεται στον Βάϊστζέρινγκτον, ένας Μοναχικός

Αγγελιαφόρος (μία υποθετική, εξατομικευμένη επίπτωση της επιφοίτησης μία τέτοιας θείας διάνοιας) τοποθετείται πάντοτε ως φρουρός-σύντροφος αυτού του με θνητή προέλευση τριαδοποιημένου υιού. Ο αγγελιαφόρος αυτός συνοδεύει υιό του πεπρωμένου στον κόσμο στον κόσμο όπου του έχει ανατεθεί να λειτουργήσει και δεν ξαναφεύγει ποτέ από τον Βάϊστζέρινγκτον. Όταν με τον τρόπο αυτό συνδεθεί με το πεπρωμένο ενός παιδιού του χρόνου και της αιωνιότητας, ο Μοναχικός Αγγελιαφόρος μετατίθεται για πάντα στην εποπτεία και μόνο των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου Σύμπαντος. Ποιο θα είναι το μέλλον μιας τέτοιας εξαιρετικής σχέσης, δεν το γνωρίζουμε. Για αιώνες, οι συνεταιρισμοί αυτοί μοναδικών προσωπικοτήτων συνεχίζουν να συναθροίζονται στον Βάϊστζέρινγκτον, αλλά κανένα ζευγάρι τους δεν έφυγε ποτέ από εκεί.

23:4.4 Ο αριθμός των Μοναχικών Αγγελιαφόρων είναι σταθερός, αλλά η τριαδοποίηση των υιών του πεπρωμένου φαίνεται ότι είναι μία άπειρη τεχνική. Εφ' όσον κάθε τριαδοποιημένος υιός του πεπρωμένου έχει προσαρτημένο κοντά του έναν Μοναχικό Αγγελιαφόρο, πιστεύουμε ότι, κάποια στιγμή, στο απώτερο μέλλον, οι παρακαταθήκες των αγγελιαφόρων θα εξαντληθούν. Ποιος θα αναλάβει το έργο τους στο μέγα σύμπαν; Θα συνεχισθεί η λειτουργία τους από κάποια καινούργια εξελικτική προσωπικότητα μεταξύ των Εμπνευσμένων Πνευμάτων της Τριάδας; Πρόκειται το μέγα σύμπαν, σε κάποια απώτερη χρονική στιγμή να διοικηθεί σε μεγαλύτερο βαθμό από εκ της Τριάδας προερχόμενες υπάρξεις, με τα απλής και διπλής προέλευσης πλάσματα να μετακινούνται στους κόσμους του εξώτερου διαστήματος; Αν οι αγγελιαφόροι επιστρέψουν στην προηγούμενη υπηρεσία τους, θα τους συνοδεύσουν οι υιοί του πεπρωμένου; Θα παύσουν οι τριαδοποιήσεις μεταξύ των τελικιστών και των κατοίκων της Χαβόνα-Παραδείσου, όταν οι εφεδρείας των Μοναχικών Αγγελιαφόρων θα έχουν απορροφηθεί ως φρουροί-συνοδοί αυτών των υιών του πεπρωμένου; Θα συγκεντρωθούν όλοι οι ικανοί μας Μοναχικοί Αγγελιαφόροι στον Βάϊστζέρινγκτον; Πρόκειται οι εξαιρετικές αυτές, πνευματικές οντότητες να ενωθούν αιώνια με τους τριαδοποιημένους υιούς του μη αποκαλυφθέντος πεπρωμένου; Ποια σημασία πρέπει να δώσουμε στο γεγονός ότι τα ζεύγη αυτά που συναθροίζονται στον Βάϊστζέρινγκτον βρίσκονται υπό την αποκλειστική καθοδήγηση των κραταιών εκείνων αινιγματικών υπάρξεων, των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου Σύμπαντος; Αυτά είναι τα ερωτήματα, αλλά και πολλά άλλα σχετικά, που θέτουμε στον εαυτό μας καθώς και σε άλλες κατηγορίες ουράνιων υπάρξεων, αλλά δεν γνωρίζουμε τις απαντήσεις.

23:4.5 Η διεργασία αυτή, μαζί με πολλές άλλες παρόμοιες διεργασίες της συμπαντικής διακυβέρνησης αλάνθαστα καταδεικνύουν ότι το προσωπικό του μεγάλου σύμπαντος, ακόμη και εκείνο της Χαβόνα και του Παραδείσου, υφίσταται μία σαφή και συγκεκριμένη αναδιοργάνωση συντονισμένο από και σε σχέση με τις πελώριες ενεργειακές εξελίξεις που τη στιγμή αυτή λαμβάνουν χώρα σε όλους τους κόσμους του εξώτερου διαστήματος.

23:4.6 Τείνουμε να πιστέψουμε ότι το αιώνιο μέλλον θα γίνει μάρτυρας φαινομένων συμπαντικής εξέλιξης τα οποία κατά πολύ θα υπερβούν όλα όσα έχει γνωρίσει το αιώνιο παρελθόν. Και προσδοκούμε τέτοιες τρομακτικές περιπέτειες, όπως και εσείς τις περιμένετε, με ενθουσιώδη ευχαρίστηση και ακόμη μεγαλύτερη προσμονή.

23:4.7 [Παρουσιάστηκε από έναν Θείο Σύμβουλο της Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 24

ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ : ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

24:0.1 Στην Ουβέρσα, χωρίζουμε όλες τις προσωπικότητες και τις οντότητες του Συνδεδεμένου Δημιουργού σε τρεις μεγάλες κατηγορίες: Τις Ανώτερες Προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος, τις Στρατιές των Αγγελιαφόρων του Διαστήματος και τα Πνεύματα-Λειτουργούς του Χρόνου, τις πνευματικές εκείνες υπάρξεις οι οποίες ασχολούνται με τη διδασκαλία και τη λειτουργία σε όλα τα ελεύθερης βούλησης πλάσματα του σχεδίου της ανελικτικής πορείας των θνητών.

24:0.2 Οι Ανώτερες αυτές Προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος οι οποίες αναφέρονται στην παρούσα αφήγηση λειτουργούν, σε ολόκληρο το μέγα σύμπαν, χωρισμένοι σε επτά υποδιαιρέσεις:

24:0.3 1. Μοναχικοί Αγγελιαφόροι

24:0.4 2. Επιτηρητές των Συμπαντικών Κυκλωμάτων

24:0.5 3. Διευθυντές Απογραφής

24:0.6 4. Προσωπικοί Συνεργαζόμενοι του Απείρου Πνεύματος

24:0.7 5. Συνεργαζόμενοι Επιθεωρητές

24:0.8 6. Επιφορτισμένοι Φύλακες

24:0.9 7. Οδηγοί Αποφοίτων

24:0.10 Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι, οι Επιτηρητές των Συμπαντικών Κυκλωμάτων, οι Διευθυντές Απογραφής και οι Προσωπικοί Συνεργαζόμενοι χαρακτηρίζονται από το ότι διαθέτουν τρομακτική δύναμη αντιβαρύτητας. Το αρχηγείο των Μοναχικών Αγγελιαφόρων δεν είναι γνωστό. Περιφέρονται στο σύμπαν των συμπάντων. Οι Επιτηρητές των Συμπαντικών Κυκλωμάτων και οι Διευθυντές Απογραφής διατηρούν τα αρχηγεία τους στις πρωτεύουσες των υπερσυμπάντων. Οι Προσωπικοί Συνεργαζόμενοι του Απείρου Πνεύματος σταθμεύουν στο κεντρικό Νησί του Φωτός. Οι Συνεργαζόμενοι Επιθεωρητές και οι Επιφορτισμένοι Φύλακες σταθμεύουν αντίστοιχα στις πρωτεύουσες των τοπικών συμπάντων και στις πρωτεύουσες των συστημάτων τα οποία αποτελούν τα τοπικά σύμπαντα. Οι Οδηγοί Αποφοίτων κατοικούν στο σύμπαν της Χαβόνα και δρουν σε ολόκληρο το ένα δισεκατομμύριο κόσμους του. Οι περισσότερες από τις ανώτερες αυτές προσωπικότητες έχουν βάσεις στα τοπικά σύμπαντα, αλλά δεν είναι οργανικά προσαρτημένοι στη διακυβέρνηση των εξελικτικών κόσμων.

24:0.11 Από τις επτά κατηγορίες που συνθέτουν την ομάδα αυτή, μόνον οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι και πιθανόν οι Προσωπικοί Συνεργαζόμενοι δρουν στο σύμπαν των συμπάντων. Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι απαντώνται εκτός Παραδείσου: Μέσω των κυκλωμάτων της Χαβόνα στις πρωτεύουσες των υπερσυμπάντων και από εκεί στους τομείς και τα τοπικά σύμπαντα και τις υποδιαιρέσεις τους, ακόμη και σε κατοικημένους κόσμους. Αν και οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι ανήκουν στις Ανώτερες Προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος, η προέλευση, η φύση και οι υπηρεσίες τους έχουν αναλυθεί στο προηγούμενο κεφάλαιο.

1. ΟΙ ΕΠΙΤΗΡΗΤΕΣ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΩΝ ΚΥΚΛΩΜΑΤΩΝ

24:1.1 Τα πελώρια δυναμικά ρεύματα του διαστήματος και τα κυκλώματα πνευματικής ενέργειας φαίνονται, ίσως, ότι λειτουργούν αυτόματα. Μοιάζουν να λειτουργούν χωρίς κωλύματα και προσκόμματα, αλλά δεν είναι έτσι. Όλα αυτά τα τρομακτικά ενεργειακά συστήματα βρίσκονται υπό έλεγχο. Υπόκεινται σε διανοητική εποπτεία. Οι Επιτηρητές των

Συμπαντικών Κυκλωμάτων ασχολούνται όχι με τους αμιγούς φυσικής, ή υλικής ενέργειας κόσμους – τους χώρους κυριαρχίας των Διευθυντών του Πατέρα του Σύμπαντος – αλλά με τα κυκλώματα της σχετικής πνευματικής ενέργειας καθώς και με τα τροποποιημένα εκείνα κυκλώματα τα απαραίτητα για την διατήρηση των ανώτατα ανεπτυγμένων πνευματικών υπάρξεων καθώς και του μοροντιανού, ή μεταβατικού τύπου νοημόνων πλασμάτων. Οι Επιτηρητές δεν δημιουργούν ενεργειακά κυκλώματα, ούτε προκαλούν υπέρ-παρουσία του θείου, αλλά γενικά δραστηριοποιούνται σε όλα τα ανώτερα πνευματικά κυκλώματα του χρόνου και της αιωνιότητας, μαζί με όλα τα σχετικά πνευματικά κυκλώματα που δραστηριοποιούνται στη διακυβέρνηση των επί μέρους τμημάτων του μεγάλου σύμπαντος. Κατευθύνουν και διαχειρίζονται όλα αυτά τα κυκλώματα πνευματικής ενέργειας πέραν της Νήσου του Παραδείσου.

24:1.2 Οι Επιτηρητές των Συμπαντικών Κυκλωμάτων αποτελούν αποκλειστική δημιουργία του Απείρου Πνεύματος και λειτουργούν μόνον ως απεσταλμένοι του Συνδεδεμένου Δρώντος. Για τις υπηρεσίες τους αυτές προσωποποιούνται στις ακόλουθες τέσσερις κατηγορίες:

24:1.31. Ανώτατοι Επιτηρητές Κυκλωμάτων

24:1.42. Συνεργαζόμενοι Επιτηρητές Κυκλωμάτων

24:1.53. Δευτερεύοντες Επιτηρητές Κυκλωμάτων

24:1.64. Τριτεύοντες Επιτηρητές Κυκλωμάτων

24:1.7 Ο αριθμός των Ανώτατων επιτηρητών της Χαβόνα και των συνεργαζόμενων επιτηρητών των επτά υπερσμπάντων έχει ολοκληρωθεί. Δεν δημιουργούνται, πλέον, μέλη των κατηγοριών αυτών. Οι Ανώτατοι επιτηρητές είναι επτά και σταθμεύουν στους πιλοτικούς κόσμους των κυκλωμάτων της Χαβόνα. Για τα κυκλώματα των επτά υπερσμπάντων υπεύθυνη είναι μία θαυμάσια ομάδα επτά συνεργαζόμενων επιτηρητών των οποίων το αρχηγείο βρίσκεται στους επτά Παραδείσιους κόσμους του Απείρου Πνεύματος, τους κόσμους των Επτά Ανώτατων Διοικητών. Από εκεί επιτηρούν και κατευθύνουν τα κυκλώματα των υπερσμπάντων του διαστήματος.

24:1.8 Στις Παραδείσιες αυτές σφαίρες του Πνεύματος, οι επτά συνεργαζόμενοι επιτηρητές κυκλωμάτων καθώς και η πρώτη κατηγορία των Ανώτατων Κέντρων Δύναμης πραγματοποιούν ένα σύνδεσμο ο οποίος, υπό τη διεύθυνση των Ανώτατων Διοικητών, έχει ως αποτέλεσμα τον, υπό τον Παράδεισο, συντονισμό όλων των υλικών και πνευματικών κυκλωμάτων τα οποία φθάνουν στα επτά υπερσύμπαντα.

24:1.9 Στους αρχηγικούς κόσμους κάθε υπερσύμπαντος σταθμεύουν οι δευτερεύοντες επιτηρητές των τοπικών σμπάντων του χρόνου και του διαστήματος. Οι μείζονες και οι ελάσσονες τομείς αποτελούν διοικητικές υποδιαιρέσεις των υπερκυβερνήσεων αλλά δεν ασχολούνται με, τα πνευματικής ενέργειας, αυτά θέματα επιτήρησης. Δεν γνωρίζω πόσοι δευτερεύοντες επιτηρητές κυκλωμάτων υπάρχουν στο μέγα σύμπαν, αλλά στην Ουβέρσα υπάρχουν 84,691 από τις υπάρξεις αυτές. Οι δευτερεύοντες επιτηρητές συνεχίζουν να δημιουργούνται. Παρουσιάζονται από καιρό σε καιρό στους κόσμους των Ανώτατων Διοικητών σε ομάδες των εβδομήντα. Τους εξασφαλίζουμε όταν τους ζητήσουμε, κατά τη διαδικασία διευθέτησης ξεχωριστών κυκλωμάτων πνευματικής ενέργειας και συνεργικής ισχύος στα πρόσφατα εξελισσόμενα σύμπαντα της δικαιοδοσίας μας.

24:1.10 Ένας τριτεύων επιτηρητής κυκλώματος δρα στον αρχηγικό κόσμο κάθε τοπικού σύμπαντος. Η κατηγορία αυτή, όπως ακριβώς οι δευτερεύοντες επιτηρητές, δημιουργείται

συνεχώς σε ομάδες των επτακοσίων. Έχουν αποσπασθεί στα τοπικά σύμπαντα από τους Αρχαίους των Ημερών.

24:1.11 Οι επιτηρητές των κυκλωμάτων δημιουργούνται για το συγκεκριμένο έργο τους και αιώνια υπηρετούν στις ομάδες της αρχικής αποστολής των. Η υπηρεσία τους δεν εναλλάσσεται και για το λόγο αυτό αιώνια μελετούν τα προβλήματα που υπάρχουν στους χώρους της αρχικής τους αποστολής. Για παράδειγμα: Ο τριτεύων επιτηρητής κυκλώματος υπ' αριθμόν 572,842 λειτουργεί στον Σάλβινγκτον απ' όταν ξεκίνησε η σκέψη της δημιουργίας του τοπικού σας σύμπαντος και είναι μέλος του προσωπικού του Μιχαήλ του Νέβαδον.

24:1.12 Είτε δραστηριοποιούνται στα τοπικά σύμπαντα, είτε στα ανώτερα, οι επιτηρητές κυκλωμάτων κατευθύνουν όλους τους ενδιαφερόμενους στο κατάλληλο κύκλωμα, ώστε να αναλάβουν την μετάδοση όλων των πνευματικών μηνυμάτων και την διέλευση όλων των προσωπικοτήτων. Στο έργο τους της επιτήρησης των κυκλωμάτων, οι ικανές αυτές υπάρξεις χρησιμοποιούν όλα τα μέσα, τις δυνάμεις και τα άτομα στο σύμπαν των συμπτάντων. Προσλαμβάνουν τις μη αποκαλυφθείσες «ανώτερες πνευματικές προσωπικότητες ελέγχου των κυκλωμάτων» και βοηθούνται επιδέξια από επιτελείο αποτελούμενο από προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος. Είναι αυτοί οι οποίοι απομονώνουν έναν εξελικτικό κόσμο, αν ο Πλανητικός του Πρίγκιπας επαναστατήσει εναντίον του Πατέρα του Σύμπαντος και του αντιβασιλέα Υιού του. Είναι σε θέση να απομακρύνουν οποιοδήποτε πλανήτη από το οποιοδήποτε, ανώτερης πνευματικής βαθμίδας, συμπαντικό του κύκλωμα, ωστόσο δεν μπορούν να ακυρώσουν τα υλικά ρεύματα των διευθυντών δύναμης.

24:1.13 Οι Επιτηρητές των Συμπαντικών Κυκλωμάτων έχουν κάποια σχέση προς τα πνευματικά κυκλώματα, με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο οι Διευθυντές Συμπαντικής Δύναμης σχετίζονται με τα υλικά κυκλώματα. Οι δύο αυτές τάξεις αλληλοσυμπληρώνονται και έχουν μαζί την εποπτεία όλων των πνευματικών και υλικών κυκλωμάτων τα οποία μπορούν να ελεγχθούν και τα διαχειρισθούν υπό των πλασμάτων.

24:1.14 Οι επιτηρητές των κυκλωμάτων ασκούν ορισμένου βαθμού εποπτεία στα διανοητικά εκείνα κυκλώματα τα οποία συνδέονται πνευματικώς, ακριβώς όπως οι διευθυντές δύναμης έχουν ορισμένου βαθμού δικαιοδοσία πάνω στα στάδια εκείνα του νου τα οποία συνδέονται με τρόπο φυσικό/ενεργειακό – στο μηχανικό νου. Γενικά, οι λειτουργίες κάθε κατηγορίας διευρύνονται σε συνεργασία με την άλλη, τα κυκλώματα, όμως, της αμιγούς διάνοιας σε ουδεμία εποπτεία υπόκεινται. Ούτε υπάρχει συντονισμός μεταξύ των δύο αυτών ομάδων. Σε ολόκληρο το πολύμορφο έργο τους, οι Επιτηρητές των Συμπαντικών Κυκλωμάτων υπόκεινται στους Επτά Ανώτατους Διευθυντές Δύναμης και τους υφισταμένους τους.

24:1.15 Ενώ οι επιτηρητές των κυκλωμάτων είναι απόλυτα ίδιοι μέσα στις τάξεις τους, είναι απόλυτα διαχωρισμένοι ως οντότητες. Είναι πραγματικά εξατομικευμένες υπάρξεις, αλλά διαθέτουν μία διαφορετική από την χαρισμένη από τον Πατέρα προσωπικότητα, η οποία δεν συναντάται σε κανένα άλλο τύπο πλάσματος, σ' ολόκληρο το σύμπαν.

24:1.16 Αν και θα τους αναγνωρίσετε και θα τους γνωρίσετε καθώς θα ταξιδεύετε προς τον Παράδεισο, δεν θα αποκτήσετε προσωπική σχέση μαζί τους. Πρόκειται για επιτηρητές κυκλώματος οι οποίοι ασχολούνται αποκλειστικά και μόνο με το έργο τους. Συναλλάσσονται μόνο με τις προσωπικότητες και τις οντότητες εκείνες οι οποίες έχουν την εποπτεία των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων οι οποίες σχετίζονται με τα υποκείμενα στην εποπτεία τους κυκλώματα.

2. ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ

24:2.1 Παρά το γεγονός ότι ο κοσμικός νους της Συμπαντικής Διανοίας γνωρίζει την παρουσία και τη θέση όλων των *σκεπτόμενων* πλασμάτων, λειτουργεί, στο σύμπαν των συμπάντων μία ανεξάρτητη μέθοδος καταγραφής όλων των πλασμάτων *ελεύθερης βούλησης*.

24:2.2 Οι Διευθυντές Απογραφής αποτελούν μία ειδική και ολοκληρωμένη δημιουργία του Απείρου Πνεύματος ενώ ο αριθμός τους μας είναι άγνωστος. Είναι φτιαγμένοι με τρόπο τέτοιο ώστε να μπορούν να διατηρούν τέλειο συγχρονισμό με την αντανakλαστική τεχνική των υπερσυμπάντων, ενώ ταυτόχρονα είναι προσωπικά ευαίσθητοι και ανταποκρίνονται στη διανοητική *βούληση*. Οι διευθυντές αυτοί, μέσω μιας μη πλήρως κατανοητής τεχνικής, γίνονται άμεσα γνώστες της γέννησης της βούλησης, σε κάθε σημείο του μεγάλου σύμπαντος. Για το λόγο αυτό, είναι πάντα σε θέση να μας δώσουν τον αριθμό, τη φύση και την ακριβή θέση όλων των πλασμάτων ελεύθερης βούλησης σε κάθε σημείο της κεντρικής δημιουργίας και των επτά υπερσυμπάντων. Δεν λειτουργούν, όμως, στον Παράδεισο. Δεν χρειάζονται εκεί. Η εν τω Παραδείσω γνώση είναι εγγενής. Οι Θεοί γνωρίζουν τα πάντα.

24:2.3 Στη Χαβόνα δρουν επτά Διευθυντές Απογραφής, κάθε ένας των οποίων έχει τη βάση του στον πιλοτικό κόσμο του κάθε κυκλώματος της Χαβόνα. Εκτός αυτών των επτά καθώς και των εφεδρειών της τάξης τους στους Παραδείσιους κόσμους του Πνεύματος, όλοι οι Διευθυντές Απογραφής λειτουργούν υπό την δικαιοδοσία των Αρχαίων των Ημερών.

24:2.4 Στο αρχηγείο κάθε υπερσύμπαντος προΐσταται ένας Διευθυντής Απογραφής, ενώ υποκείμενοι στον προϊστάμενο αυτό διευθυντή είναι χιλιάδες χιλιάδων, ένας σε κάθε πρωτεύουσα κάθε τοπικού σύμπαντος. Όλες οι προσωπικότητες αυτής της τάξης είναι ισότιμες, εκτός εκείνων που βρίσκονται στους καθοδηγητικούς κόσμους της Χαβόνα και των προϊσταμένων στα επτά υπερσύμπαντα.

24:2.5 Στο έβδομο υπερσύμπαν υπάρχουν εκατό χιλιάδες Διευθυντές Απογραφής. Και ο αριθμός αυτός περιλαμβάνει αποκλειστικά εκείνους οι οποίοι είναι δυνατόν να αποσπασθούν στα τοπικά σύμπαντα. Δεν περιλαμβάνει το προσωπικό επιτελείο του Ουζέιτια, του υπερσυμπαντικού προϊσταμένου όλων των διευθυντών του Όρβοντον. Ο Ουζέιτια, όπως και οι άλλοι υπερσυμπαντικοί προϊστάμενοι, δεν ασχολείται προσωπικά με την καταγραφή της διανοητικής βούλησης. Επιβλέπει αποκλειστικά τους υφισταμένους του οι οποίοι σταθμεύουν στα σύμπαντα του Όρβοντον. Με τον τρόπο αυτό λειτουργεί ως μία μεγαλειώδης, ολοκληρωμένη προσωπικότητα και λαμβάνει τις αναφορές τους καθώς έρχονται από τις πρωτεύουσες των τοπικών δημιουργιών.

24:2.6 Κατά διαστήματα, οι επίσημοι καταγραφείς της Ουβέρσα αναφέρουν στις καταγραφές τους την κατάσταση του υπερσύμπαντος, όπως αυτή παρουσιάζεται από τις καταγραφές δια και επί της προσωπικότητας του Ουζέιτια. Παρόμοια δεδομένα απογραφής παραμένουν μέσα στα όρια των υπερσυμπάντων. Οι αναφορές αυτές δεν διαβιβάζονται ούτε στην Χαβόνα, ούτε στον Παράδεισο.

24:2.7 Οι Διευθυντές Απογραφής ασχολούνται με τις ανθρώπινες υπάρξεις – καθώς και με άλλα πλάσματα ελεύθερης βούλησης – μόνο μέχρι του σημείου να καταγράψουν το γεγονός της λειτουργίας της βούλησης. Δεν ασχολούνται με την καταγραφή της ζωής και των πεπραγμένων σας. Κατ' ουδένα τρόπο καταγράφουν τις προσωπικότητες. Ο Διευθυντής Απογραφής του Νέβαδον, υπ' αριθμόν 81,412 του Όρβοντον ο οποίος τώρα σταθμεύει στον Σάλβινγκτον, έχει, αυτήν ακριβώς τη στιγμή συνείδηση και γνωρίζει την ζώσα παρουσία

σας εδώ, στην Ουράντια. Και θα παράσχει την καταγραφή της βεβαίωσης του θανάτου σας τη στιγμή ακριβώς που θα πάψετε να λειτουργείτε ως πλάσματα ελεύθερης βούλησης.

24:2.8 Οι Διευθυντές Απογραφής καταχωρούν την ύπαρξη ενός πλάσματος ελεύθερης βούλησης μόλις πραγματοποιηθεί η πρώτη ελεύθερη πράξη του. Σημειώνουν το θάνατο ενός πλάσματος ελεύθερης βούλησης μόλις λάβει χώρα η τελευταία του ελεύθερη πράξη. Η μερική παρουσία βούλησης η οποία παρατηρείται στις αντιδράσεις ορισμένων από τα ανώτερα ζώα δεν ανήκει στο χώρο δράσης των Διευθυντών Απογραφής. Εκείνοι απογράφουν μόνο τα γνήσια πλάσματα ελεύθερης βούλησης και ανταποκρίνονται μόνο στη λειτουργία της βούλησης. Το πώς ακριβώς καταγράφουν τη λειτουργία της βούλησης, δεν το γνωρίζουμε.

24:2.9 Οι οντότητες αυτές ανέκαθεν υπήρξαν και θα είναι για πάντα Διευθυντές Απογραφής. Θα ήσαν συγκριτικά άχρηστοι σε οποιοδήποτε άλλο τομέα του συμπαντικού έργου. Η λειτουργία τους, ωστόσο, είναι αλάθητη. Δεν υποπίπτουν σε παραλείψεις, ούτε παραποιούν το έργο τους. Και παρά τις θαυμάσιες δυνάμεις και τα απίστευτα προνόμια που διαθέτουν, είναι άτομα. Έχουν αναγνωρίσιμη πνευματική παρουσία και μορφή.

3. ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

24:3.1 Δεν έχουμε σαφή γνώση του χρόνου και του τρόπου δημιουργίας των Προσωπικών Βοηθών. Ο αριθμός τους πρέπει να είναι πάρα πολύ μεγάλος, ωστόσο δεν είναι καταγεγραμμένος στην Ουβέρσα. Από παραδοσιακά συμπεράσματα βασιζόμενα στις γνώσεις μας πάνω στη λειτουργία τους τολμώ να υπολογίσω ότι ο αριθμός τους φθάνει τα τρισεκατομμύρια. Είμαστε της γνώμης ότι το Άπειρο Πνεύμα δεν περιορίζεται ως προς τον αριθμό των Προσωπικών αυτών Βοηθών τους οποίους δημιουργεί.

24:3.2 Οι Προσωπικοί Βοηθοί του Απείρου Πνεύματος υπάρχουν για να προσφέρουν αποκλειστική βοήθεια στην Παραδείσια παρουσία του Τρίτου Προσώπου του Θείου. Αν και συνδέονται άμεσα με το Άπειρο Πνεύμα και κατοικούν στον Παράδεισο, αστραπιαία πηγαίνουν κι' έρχονται στα πλέον απομακρυσμένα σημεία της δημιουργίας. Οποτεδήποτε τα κυκλώματα του Συνδεδεμένου Δρώντος διευρύνονται, εκεί εμφανίζονται οι Προσωπικοί αυτοί Βοηθοί με σκοπό να εκτελέσουν τις εντολές του Απείρου Πνεύματος. Διασχίζουν το διάστημα όπως ακριβώς και οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι αλλά δεν είναι άτομα, με την έννοια που είναι οι αγγελιαφόροι.

24:3.3 Οι Προσωπικοί Βοηθοί είναι όλοι ισόβαθμοι και ταυτόσημοι. Δεν παρουσιάζουν ατομικές διαφορές. Αν και ο Συνδεδεμένος Δρών τους θεωρεί πραγματικές προσωπικότητες, είναι δύσκολο για τους άλλους να τους θεωρήσουν αληθινά άτομα. Δεν εκδηλώνουν κάποια πνευματική παρουσία στις άλλες πνευματικές υπάρξεις. Οι εκ του Παραδείσου προερχόμενες υπάρξεις γνωρίζουν πάντα αν βρίσκονται κοντά τους οι Βοηθοί αυτοί. Ωστόσο, δεν αναγνωρίζουμε κάποια προσωπική παρουσία. Η έλλειψη τέτοιας παρουσίας αναμφίβολα τους καθιστά ιδιαίτερα χρήσιμους στο Τρίτο Πρόσωπο του Θείου.

24:3.4 Από όλες τις μη αποκαλυφθείσες τάξεις των εκ του Απείρου Πνεύματος προερχομένων πνευματικών υπάρξεων, οι Προσωπικοί Βοηθοί είναι σχεδόν οι μοναδικοί τους οποίους δεν θα συναντήσετε κατά την ανέλιξή σας προς τον Παράδεισο.

4. ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΕΣ

24:4.1 Οι Επτά Ανώτατοι Διοικητές των επτά Παραδείσιων κόσμων του Απείρου Πνεύματος λειτουργούν συλλογικά ως το διοικητικό συμβούλιο των υπερδιευθυντών των επτά

υπερσμπάντων. Οι Συνεργαζόμενοι Επιθεωρητές ενσωματώνουν προσωπικά την εξουσία των Ανώτατων Διοικητών στα τοπικά σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος. Οι ανώτατοι αυτοί παρατηρητές των θεμάτων των τοπικών δημιουργιών είναι οι κοινοί απόγονοι του Απείρου Πνεύματος και των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων του Παραδείσου. Σε κοντινές εποχές της αιωνιότητας προσωποποιήθηκαν επτακόσιες χιλιάδες και το εφεδρικό τους σώμα κατοικεί στον Παράδεισο.

24:4.2 Οι Συνεργαζόμενοι Επιθεωρητές εργάζονται υπό την άμεση εποπτεία των Επτά Ανώτατων Διοικητών, όντας οι προσωπικοί και ισχυροί εκπρόσωποί τους στα τοπικά σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος. Ένας επιθεωρητής σταθμεύει στον αρχηγικό κόσμο της κάθε τοπικής δημιουργίας και συνεργάζεται στενά με τον οικείο Ενοποιημένο των Ημερών.

24:4.3 Οι Συνεργαζόμενοι Επιθεωρητές λαμβάνουν αναφορές και παρατηρήσεις μόνον από τους υφισταμένους τους, τους Επιφορτισμένους Φύλακες, οι οποίοι σταθμεύουν στις πρωτεύουσες των τοπικών συστημάτων των κατοικημένων κόσμων, ενώ δίνουν αναφορά μόνο στον άμεσο προϊστάμενό τους, τον Υπέρτατο Διοικητή του συγκεκριμένου υπερσύμπαντος.

5. ΟΙ ΕΠΙΦΟΡΤΙΣΜΕΝΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ

24:5.1 Οι Επιφορτισμένοι Φύλακες είναι προσωπικότητες συντονιστικές και λειτουργούν ως συνδετικοί εκπρόσωποι των Επτά Ανώτατων Διοικητών. Εξατομικεύθηκαν στον Παράδεισο από το Άπειρο Πνεύμα και δημιουργήθηκαν για το συγκεκριμένο σκοπό που τους ανατέθηκε. Ο αριθμός τους είναι σταθερός και υπάρχουν ακριβώς επτά δισεκατομύρια.

24:5.2 Όπως ακριβώς ένας Συνεργαζόμενος Επιθεωρητής εκπροσωπεί τους Επτά Υπέρτατους Διοικητές σε ολόκληρη την έκταση ενός τοπικού σύμπαντος, έτσι και σε κάθε ένα από τα δέκα χιλιάδες συστήματα της συγκεκριμένης τοπικής δημιουργίας υπάρχει ένας Επιφορτισμένος Φρουρός, ο οποίος δρα ως άμεσος εκπρόσωπος του απομακρυσμένου και υπέρτατου συμβουλίου υπερελέγχου για τα θέματα όλων, και των επτά, υπερσμπάντων. Οι Φύλακες που υπηρετούν στις κυβερνήσεις των τοπικών συστημάτων του Όρβοντον λειτουργούν υπό την άμεση εξουσία του Υπέρτατου Διοικητή Υπ' αριθμόν Επτά, το συντονιστή του έβδομου υπερσύμπαντος. Όσον αφορά όμως στη διοικητική τους οργάνωση, όλοι οι Φύλακες οι οποίοι δραστηριοποιούνται σ' ένα τοπικό σύμπαν είναι υφιστάμενοι του Συνεργαζόμενου Επιθεωρητή που εδράζει στο αρχηγείο του σύμπαντος.

24:5.3 Μέσα σε μία τοπική δημιουργία, οι υπηρετούντες Επιφορτισμένοι Φύλακες εναλλάσσονται, μεταφερόμενοι από σύστημα σε σύστημα. Συνήθως αλλάζουν κάθε χιλιετηρίδα τοπικού συμπαντικού χρόνου. Συγκαταλέγονται στις πλέον υψηλόβαθμες προσωπικότητες που έχουν την έδρα τους στην πρωτεύουσα ενός συστήματος, αλλά ποτέ δεν συμμετέχουν στις συσκέψεις πάνω στις υποθέσεις του συγκεκριμένου συστήματος. Στα τοπικά συστήματα λειτουργούν ως αυτεπάγγελτοι επικεφαλής των είκοσι τεσσάρων ανερχόμενων από τους εξελικτικούς κόσμους διοικητών, πέραν αυτών, ωστόσο, οι ανελλισσόμενοι θνητοί ελάχιστη επαφή έχουν μαζί τους. Οι Φύλακες ασχολούνται σχεδόν αποκλειστικά με την πλήρη ενημέρωση του Συνεργαζόμενου Επιθεωρητή του συστήματός τους, πάνω σε όλα τα θέματα τα σχετικά με την ευημερία και τη σταθερότητα των συστημάτων όπου υπηρετούν.

24:5.4 Οι Επιφορτισμένοι Φύλακες και οι Συνεργαζόμενοι Επιθεωρητές δεν λογοδοτούν στους Υπέρτατους Διοικητές μέσω των αρχηγείων του υπερσύμπαντος. Η ευθύνη τους

περιορίζεται μόνον απέναντι του Υπέρτατου Διοικητή του συγκεκριμένου σύμπαντος. Οι δραστηριότητές τους είναι διαχωρισμένες από εκείνες των Αρχαίων των Ημερών.

24:5.5 Οι Ανώτατοι Διοικητές, οι Συνεργαζόμενοι Επιθεωρητές και οι Επιφορτισμένοι Φύλακες, μαζί με τα όμνιαφειμ αλλά και μία στρατιά μη αποκαλυφθεισών προσωπικοτήτων συνιστούν ένα επαρκές, άμεσο, συγκεντρωτικό, αλλά απέραντο σύστημα συμβουλευτικής και διαχειριστικής συνεργασίας ολόκληρου του μεγάλου σύμπαντος, πάντων των πραγμάτων και των πλασμάτων.

6. ΟΙ ΟΔΗΓΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

24:6.1 Οι Οδηγοί Αποφοίτων, ως ομάδα, αναλαμβάνουν και διευθύνουν το ανώτατο πανεπιστήμιο της τεχνικής καθοδήγησης και της πνευματικής εκπαίδευσης, το τόσο απαραίτητο στη θνητή επίτευξη του στόχου των εποχών: Την κατάκτηση του Θείου, της πνευματικής γαλήνης και της αιωνιότητας μετά την τέλεια προσφερθείσα υπηρεσία. Οι ανώτερες αυτές, εξατομικευμένες, υπάρξεις παίρνουν το όνομά τους από τη φύση και το σκοπό του έργου τους. Είναι αποκλειστικά αφοσιωμένοι στο έργο της καθοδήγησης των θνητών αποφοίτων των υπέρ-πανεπιστημίων του χρόνου, μέσω της επί της Χαβόνα, καθοδήγησης και εκπαίδευσης που γίνονται για να προετοιμάσουν τους ανελίσσόμενους οδοιπόρους ώστε να γίνουν δεκτοί στον Παράδεισο και το Σώμα της Τελικότητας.

24:6.2 Δεν μου απαγορεύεται να σας μιλήσω για το έργο των Οδηγών αυτών των Αποφοίτων, πρόκειται, ωστόσο, για κάτι τόσο ακραία πνευματικό, ώστε απελπίζομαι στη σκέψη ότι δεν θα παρουσιάσω πλήρως στον υλικό νου μία άποψη των πολυποίκιλων δραστηριοτήτων τους. Όταν ανέλθετε στα δώματα, αφού η οπτική σας θα έχει διευρυνθεί και θα έχετε απελευθερωθεί από τα δεσμά των υλικών συγκρίσεων, θα αρχίσετε να κατανοείτε τη σημασία των πραγματικοτήτων αυτών τις οποίες «μάτι δεν μπορεί να δει και αυτί δεν μπορεί ν' ακούσει και που ποτέ δεν κατάλαβε ο ανθρώπινος νους,» ακόμη και όσων «ο Θεός ετοίμασε για όσους αγαπούν τις αιώνιες αυτές αλήθειες.» Δεν θα έχετε πάντα τόσο περιορισμένη άποψη και πνευματική αντίληψη.

24:6.3 Οι Οδηγοί Αποφοίτων ασχολούνται με την καθοδήγηση των οδοιπόρων του χρόνου μέσα στα επτά κυκλώματα των κόσμων της Χαβόνα. Ο οδηγός που σας καλωσορίζει μόλις φθάσετε στον κόσμο υποδοχής του εξωτερικού κυκλώματος της Χαβόνα, θα μείνει μαζί σας καθ' όλη τη διάρκεια της πορείας σας στα ουράνια κυκλώματα. Αν και θα συνδεθείτε με αμέτρητες άλλες προσωπικότητες κατά τη διαμονή σας σ' ένα δισεκατομμύριο κόσμους, ο Διπλωματούχος Οδηγός σας θα σας ακολουθήσει μέχρι το τέλος της προοδευτικής σας πορείας στη Χαβόνα και θα γίνει μάρτυρας της εισόδου σας στο στάδιο του τελικού ύπνου μέσα στο χρόνο, του ύπνου της αιώνιας μετάβασης προς, τον Παράδεισο, όπου, μόλις ξυπνήσετε θα σας χαιρετήσει ο επιφορτισμένος με το καλωσόρισμά σας Παραδείσιος Σύντροφος και ίσως μείνει μαζί σας μέχρις ότου μπειτε στο Θνητό Σώμα της Τελικότητας.

24:6.4 Ο αριθμός των Οδηγών Αποφοίτων βρίσκεται πέραν της αντίληψης του ανθρώπινου νου, ενώ εκείνοι συνεχίζουν να εμφανίζονται. Η προέλευσή τους αποτελεί μυστήριο. Δεν προϋπήρχαν στην αιωνιότητα. Παρουσιάζονται μυστηριωδώς όταν χρειάζονται. Δεν υπήρξε ούτε ένας Διπλωματούχος Οδηγός καταγεγραμμένος, σε όλους τους κόσμους του κεντρικού σύμπαντος, μέχρι τη μακρινή εκείνη ημέρα, όταν ο πρώτος θνητός οδοιπόρος του χρόνου ξεκίνησε για την εξωτερική ζώνη της κεντρικής δημιουργίας. Μόλις έφθασε στον κόσμο των οδηγών του εξωτερικού κυκλώματος, συναντήθηκε, εν μέσω φιλικών χαιρετισμών με

τον Μαλβόριαν, τον πρώτο των Οδηγών Αποφοίτων και τώρα προϊστάμενο του ανώτατου συμβουλίου τους και διευθυντή του απέραντου εκπαιδευτικού τους οργανισμού.

24:6.5 Στα Παραδείσια αρχεία της Χαβόνα, στο εδάφιο με τον τίτλο «Οδηγοί Αποφοίτων» βρίσκεται το εισαγωγικό αυτό σημείωμα:

24:6.6 «Και ο Μαλβόριαν, ο πρώτος της κατηγορίας του, χαιρέτησε και εκπαίδευσε τον οδοιπόρο που ανακάλυψε τη Χαβόνα και τον κατεύθυνε από τα εξωτερικά κυκλώματα της αρχικής εμπειρίας, βήμα με βήμα και από το ένα κύκλωμα στο άλλο, μέχρις ότου βρέθηκε μπροστά στη Γενεσιουργό Αιτία και Προορισμό κάθε προσωπικότητας, διασχίζοντας, στη συνέχεια, το κατώφλι της αιωνιότητας προς τον Παράδεισο.»

24:6.7 Εκείνη την τόσο μακρινή εποχή ήμουν αποσπασμένος στην υπηρεσία των Αρχαίων των Ημερών στην Ουβέρσα και όλοι αγαλλιάσαμε στη διαβεβαίωση ότι, τελικά, οι οδοιπόροι του υπερσύμπαντός μας θα φθάσουν στη Χαβόνα. Για αιώνες διδασκόμασταν ότι τα εξελικτικά πλάσματα του διαστήματος θα έφθαναν στον Παράδεισο και η μεγαλύτερη συγκίνηση στους αιώνες πλημμύρισε τις ουράνιες αυλές όταν πράγματι έφθασε ο πρώτος οδοιπόρος.

24:6.8 Το όνομα του οδοιπόρου εκείνου ο οποίος ανακάλυψε τη Χαβόνα είναι *Γκραντφάντα* και ανέβηκε από τον πλανήτη υπ' αριθμόν 341 του συστήματος υπ' αριθμόν 84 του αστερισμού υπ' αριθμόν 62 του τοπικού σύμπαντος υπ' αριθμόν 1,131 που βρίσκεται στο υπ' αριθμόν ένα υπερσύμπαν. Η άφιξή του σηματοδότησε την εγκαθίδρυση της υπηρεσίας εκπομπών του σύμπαντος των συμπάντων. Μέχρι τότε μόνον οι εκπομπές των υπερσυμπάντων και των τοπικών συμπάντων λειτουργούσαν, η αναγγελία όμως της άφιξης του Γκραντφάντα στις πύλες της Χαβόνα σηματοδότησε την εγκαίνιαση των «διαστημικών αναφορών της δόξας,» που ονομάστηκαν έτσι επειδή η αρχική συμπαντική εκπομπή ανέφερε την άφιξη στη Χαβόνα του πρώτου των εξελικτικών υπάρξεων ο οποίος έγινε δεκτός όταν ολοκλήρωσε την πορεία της ανέλιξής του.

24:6.9 Οι Οδηγοί Αποφοίτων δεν εγκαταλείπουν ποτέ τους κόσμους της Χαβόνα. Είναι αφιερωμένοι στην υπηρεσία των Αποφοίτων οδοιπόρων του χρόνου και του διαστήματος. Και κάποια στιγμή θα συναντήσετε τις ευγενικές αυτές υπάρξεις πρόσωπο με πρόσωπο αν δεν απορρίψετε το βέβαιο και καθ' όλα τέλειο σχέδιο το οποίο δημιουργήθηκε για να πραγματοποιήσει την επιβίωση και την ανέλιξή σας.

7. Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

24:7.1 Αν και η εξέλιξη δεν είναι ο κανόνας στο κεντρικό σύμπαν, θεωρούμε ότι οι Οδηγοί Αποφοίτων είναι τα τελειοποιημένα, ή τα εμπειρότερα μέλη μιας άλλης τάξης πλασμάτων του κεντρικού σύμπαντος, των Υπηρετών της Χαβόνα. Οι Οδηγοί Αποφοίτων δείχνουν τόσο μεγάλη συμπάθεια και τέτοια ικανότητα κατανόησης των ανεπισσώμενων πλασμάτων ώστε είμαστε πεπεισμένοι ότι έχουν αποκτήσει την παιδεία αυτή δια της ουσιαστικής τους υπηρεσίας στους υπερσυμπαντικούς χώρους, ως Υπηρέτες συμπαντικής λειτουργίας της Χαβόνα. Αν η άποψη αυτή δεν είναι ορθή, πώς μπορούμε να ερμηνεύσουμε τη συνεχή εξαφάνιση των παλαιότερων, ή περισσότερο έμπειρων Υπηρετών;

24:7.2 Ένας Υπηρέτης θα απομακρυνθεί πάρα πολύ καιρό από τη Χαβόνα σε υπερσυμπαντική υπηρεσία, θα έχει φέρει εις πέρας σε πολλές τέτοιες αποστολές στο παρελθόν, θα επιστρέψει, θα του δοθεί το προνόμιο της «προσωπικής επαφής με την Κεντρική Λάμψη του Παραδείσου, θα τον περιβάλλουν τα Φωτοβόλα Πρόσωπα και θα εξαφανισθεί από τους εν πνεύματι φίλους του, για να μην παρουσιασθεί ποτέ ξανά στο είδος του.

24:7.3 Όταν επιστρέψει από κάποια υπερσυμπαντική υπηρεσία, ο Υπηρέτης της Χαβόνα θα απολαύσει πολλές θείες επαφές και θα αναδυθεί κατόπιν απλά, ως ένας ανελιγμένος υπηρέτης. Το να βιώσει το φωτοβόλο εναγκαλισμό δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι ο υπηρέτης θα γίνει Οδηγός Αποφοίτων, ωστόσο το ένα τέταρτο σχεδόν εκείνων οι οποίοι εναγκαλίζονται από το θείο δεν επιστρέφουν ποτέ στην υπηρεσία.

24:7.4 Στα ανώτατα αρχεία εμφανίζονται σειρές αποσπασμάτων όπως το ακόλουθο:

24:7.5 «Και ο υπηρέτης υπ' αριθμόν 842,842,682,846,782 της Χαβόνα, με το όνομα Σούντνα, ήλθε από την υπερσυμπαντική του υπηρεσία, έγινε δεκτός στον Παράδεισο, γνώρισε τον Πατέρα, εναγκαλίστηκε από το θείο και δεν υπάρχει πλέον.»

24:7.6 Όταν παρουσιάζεται ένα τέτοιο απόσπασμα στα αρχεία, η καριέρα ενός τέτοιου υπηρέτη έχει τελειώσει. Αλλά σε τρεις μόνο στιγμές (κάτι λιγότερο από τρεις μέρες του χρόνου σας) ένας νεογέννητος Οδηγός Αποφοίτων εμφανίζεται «αυτόματα» στο εξωτερικό κύκλωμα του σύμπαντος της Χαβόνα. Και ο αριθμός των Οδηγών Αποφοίτων, με μία μικρή απόκλιση, οφειλόμενη χωρίς αμφιβολία στον αριθμό των μεταλλασσομένων, αντιστοιχεί ακριβώς στον αριθμό των υπηρετών που εξαφανίσθηκαν.

24:7.7 Υπάρχει ένας επιπλέον λόγος για να υποθέσουμε ότι οι Οδηγοί Αποφοίτων είναι εξελιγμένοι Υπηρέτες της Χαβόνα και τούτος συνίσταται στην αλάθητη τάση των οδηγών αυτών και των συνεργαζομένων υπηρετών τους να δημιουργούν τέτοιο ασυνήθιστο σύνδεσμο. Ο τρόπος με τον οποίο οι υποθετικά διαχωρισμένες τάξεις πλασμάτων κατανοούν ο ένας τον άλλο και συμφωνούν μεταξύ τους είναι εντελώς ανεξήγητος. Είναι αναζωογονητικό και εγκαρδιωτικό το να γίνει κάποιος μάρτυρας της αμοιβαίας αφοσίωσής των.

24:7.8 Τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα και οι συνεργαζόμενοι Επτά Ανώτατοι Διευθυντές Δύναμης, είναι, αντίστοιχα, τα προσωπικά αποθέματα της διανοητικής δυναμικής και της δυννητικής ισχύος του Υπέρτατου Όντος, τις οποίες το ίδιο μέχρι στιγμής δεν έχει δραστηριοποιήσει προσωπικά. Και όταν οι Παραδείσιοι αυτοί βοηθοί συνεργασθούν για να δημιουργήσουν τους Υπηρέτες της Χαβόνα, οι τελευταίοι εγγενώς αποτελούν μέρος ορισμένων φάσεων του Υπέρτατου. Με τον τρόπο αυτό, οι Υπηρέτες της Χαβόνα γίνονται ουσιαστικά η αντανάκλαση, μέσα στο τέλειο κεντρικό σύμπαν, ορισμένων εξελικτικών δυνατοτήτων των χώρων κυριαρχίας του χωροχρόνου, οι οποίες παρουσιάζονται όταν ένας υπηρέτης υποστεί μετάλλαξη και επαναδημιουργία. Πιστεύουμε ότι η μετάλλαξη αυτή γίνεται σύμφωνα με τη θέληση του Απείρου Πνεύματος, που αναμφίβολα δρα εκ μέρους του Υπέρτατου. Οι Οδηγοί Αποφοίτων δεν δημιουργούνται από το Άπειρο Πνεύμα, αλλά ότι θεωρούμε ότι η εμπειρική Θεότητα λαμβάνει, κατά κάποιο τρόπο, μέρος στις διαδικασίες αυτές, οι οποίες δημιουργούν τα πλάσματα αυτά.

24:7.9 Η Χαβόνα την οποία τώρα διασχίζουν οι ανελίσσόμενοι θνητοί διαφέρει σε πολλές απόψεις από το κεντρικό σύμπαν που ήταν πριν από την εποχή του Γκραντφάντα. Η άφιξη των θνητών ανερχομένων στα κυκλώματα της Χαβόνα εγκαινίασε δραματικές αλλαγές στην οργάνωση της κεντρικής και θείας δημιουργίας, αλλαγές τις οποίες αναμφίβολα ξεκίνησε το Υπέρτατο Ον – ο Θεός των εξελικτικών πλασμάτων – ως απάντηση στην άφιξη του πρώτου των εμπειρικών του τέκνων από τα επτά υπερσύμπαντα. Η εμφάνιση των Οδηγών Αποφοίτων, μαζί με τη δημιουργία των τριτευόντων υπερναφείμ είναι ενδεικτική των δραστηριοτήτων αυτών του Θεού του Υπέρτατου.

24:7.10 [Παρουσιάστηκε από έναν Θείο Σύμβουλο της Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 25

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΕΣ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

25:0.1 Κατατασσόμενοι στο μέσον της οικογένειας του Απείρου Πνεύματος βρίσκονται οι Στρατιές των Αγγελιαφόρων του Διαστήματος. Οι πολύπλευρες αυτές υπάρξεις λειτουργούν ως συνδετικοί κρίκοι μεταξύ των ανώτερων προσωπικοτήτων και των λειτουργικών πνευμάτων. Οι στρατιές των αγγελιαφόρων περιλαμβάνουν τις ακόλουθες τάξεις ουρανίων υπάρξεων:

25:0.2 1. Τους Υπηρέτες της Χαβόνα.

25:0.3 2. Τους Συμπαντικούς Συμβιβαστές.

25:0.4 3. Τους Τεχνικούς συμβούλους.

25:0.5 4. Τους Φύλακες των Αρχείων του Παραδείσου.

25:0.6 5. Τους Ουράνιους Πρακτικογράφους.

25:0.7 6. Τους Μοροντιανούς Συντρόφους.

25:0.8 7. Τους Παραδείσιους Συντρόφους.

25:0.9 Από τις επτά κατηγορίες που απαριθμίσθηκαν, μόνον τρεις – οι υπηρέτες, οι Συμβιβαστές και οι Μοροντιανοί Σύντροφοι – δημιουργήθηκαν με τη συγκεκριμένη μορφή. Οι υπόλοιπες τέσσερις κατηγορίες αντιπροσωπεύουν τα επίπεδα στα οποία έφθασαν οι τάξεις των αγγέλων. Σύμφωνα με την εγγενή φύση τους και το επίπεδο στο οποίο έφθασαν, οι στρατιές των αγγελιαφόρων υπηρετούν με πολλούς τρόπους στο σύμπαν των συμπάντων, αλλά πάντοτε υπόκεινται στην καθοδήγηση εκείνων οι οποίοι κυβερνούν τους κόσμους λειτουργίας των.

1. ΟΙ ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΤΗΣ ΧΑΒΟΝΑ

25:1.1 Αν και ονομάσθηκαν υπηρέτες, τα «ενδιάμεσα» αυτά πλάσματα του κεντρικού σύμπαντος δεν είναι υπηρέτες με την υποτιμητική έννοια του όρου. Στον πνευματικό κόσμο δεν υπάρχει υποτιμητική υπηρεσία. Κάθε υπηρεσία είναι καθαγιασμένη και γίνεται με ενθουσιασμό. Και οι ανώτερες τάξεις πλασμάτων δεν περιφρονούν τις κατώτερες τάξεις της δημιουργίας.

25:1.2 Οι Υπηρέτες της Χαβόνα αποτελούν το κοινό έργο των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων και των συνεργατών τους, των Επτά Ανώτατων Διευθυντών της Δύναμης. Η δημιουργική αυτή συνεργασία πλησιάζει περισσότερο το πρότυπο του μεγάλου καταλόγου αναπαραγωγής της διττής τάξης στα εξελικτικά σύμπαντα, που εκτείνεται από τη δημιουργία ενός Φωτεινού και Πρωινού Αστέρα από το σύνδεσμο ενός Δημιουργού Υιού και ενός Δημιουργικού Πνεύματος, μέχρι την δια της συνουσίας αναπαραγωγή σε κόσμους όπως η Ουράνια.

25:1.3 Ο αριθμός των υπηρετών είναι τεράστιος, ενώ εξακολουθούν να δημιουργούνται συνεχώς. Εμφανίζονται σε ομάδες των χιλίων, τρεις στιγμές αφού συγκεντρωθούν τα Κυρίαρχα Πνεύματα και οι Ανώτατοι Διευθυντές Δύναμης στην περιοχή συνάντησής τους, στον μακρινό βόρειο τομέα του Παραδείσου. Ένας στους τέσσερις υπηρέτες έχει υλικότερο τύπο από τους άλλους. Με άλλα λόγια, από τους χίλιους, οι επτακόσιοι πενήντα είναι προφανώς πνευματικοί τύποι, ενώ διακόσιοι πενήντα είναι ημι-υλικοί κατά φύση. Αυτά τα τέταρτα πλάσματα ανήκουν κατά κάποιο τρόπο στην κατηγορία των υλικών πλασμάτων

(υλικών κατά την έννοια της Χαβόνα) και μοιάζουν στους διευθυντές φυσικής δύναμης περισσότερο παρά στα Κυρίαρχα Πνεύματα.

25:1.4 Στις προσωπικές τους σχέσεις, το πνευματικό μέρος υπερισχύει του υλικού, έστω και αν αυτό δεν φαίνεται τώρα στην Ουράντια. Και κατά την παραγωγή των Υπηρετών της Χαβόνα, επικρατεί ο νόμος της κυριαρχίας του πνεύματος. Η καθιερωμένη αναλογία είναι τρεις πνευματικές υπάρξεις έναντι μιας ημι-υλικής.

25:1.5 Οι πρόσφατα δημιουργηθέντες υπηρέτες μαζί με τους πρόσφατα εμφανιζόμενους Οδηγούς Αποφοίτων περνούν από τις τάξεις εκπαίδευσης τις οποίες οι ανώτεροι οδηγοί συνεχώς διευθύνουν σε κάθε ένα από τα κυκλώματα της Χαβόνα. Κατόπιν αυτού, οι υπηρέτες αναλαμβάνουν τις δραστηριότητες εκείνες για τις οποίες είναι καλύτερα εφοδιασμένοι και εφ' όσον ανήκουν σε δύο τύπους – πνευματικό και ημι-υλικό – ελάχιστοι περιορισμοί υπάρχουν όσον αφορά στο εύρος του έργου το οποίο μπορούν να επιτελέσουν αυτές οι πολύπλευρες υπάρξεις. Στις ανώτερες, ή πνευματικές ομάδες ανατίθενται επιλεκτικά οι υπηρεσίες του Πατέρα, του Υιού και του Πνεύματος καθώς και το έργο των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων. Αποστέλλονται σε μεγάλους αριθμούς, κατά διαστήματα, για να υπηρετήσουν στους κόσμους μελέτης, οι οποίοι περιλαμβάνουν τους αρχηγικούς κόσμους των επτά υπερσμπάντων, τους αφιερωμένους στην τελική εξάσκηση και πνευματική παιδεία κόσμους των ανερχομένων ψυχών του χρόνου, οι οποίες προετοιμάζονται για να προωθηθούν στα κυκλώματα της Χαβόνα. Τόσο οι πνευματικοί υπηρέτες όσο και οι πιο υλικοί φίλοι τους διορίζονται αρωγοί και συνεργάτες των Οδηγών των Αποφοίτων, στη βοήθεια και καθοδήγηση των διάφορων τάξεων των ανερχομένων πλασμάτων που έφθασαν στη Χαβόνα και που προσπαθούν να φθάσουν στον Παράδεισο.

25:1.6 Οι Υπηρετές της Χαβόνα και οι Οδηγοί Αποφοίτων επιδεικνύουν μία υπερβατική αφοσίωση στο έργο τους και μία συγκινητική στοργή ο ένας για τον άλλο, μία στοργή την οποία, ενώ είναι πνευματική, θα μπορούσατε να κατανοήσετε μόνο σε σύγκριση με το φαινόμενο της ανθρώπινης αγάπης. Υπάρχει ένας θείος πόνος όταν χωρίζονται οι υπηρέτες από τους οδηγούς, όπως τόσο συχνά συμβαίνει όταν οι υπηρέτες πηγαίνουν σε αποστολές πέραν των ορίων του κεντρικού σύμπαντος. Πηγαίνουν όμως όλοι, με χαρά, όχι με λύπη. Η ικανοποίηση του υψηλού καθήκοντος επισκιάζει τη συγκίνηση στις πνευματικές υπάρξεις. Λύπη δεν μπορεί να υπάρξει στο πρόσωπο της συνειδητοποίησης του θείου καθήκοντος το οποίο πιστά επιτελείται. Και όταν η ανελιχθείσα ψυχή του ανθρώπου σταθεί μπροστά στον Ανώτατο Κριτή, η απόφαση της αιώνιας εισόδου δεν θα ληφθεί βάσει της υλικής επιτυχίας, ή των επιτευγμάτων ποσοτικά. Η ετυμηγορία που αντηχεί στα ανώτατα δικαστήρια δηλώνει: «Έπραξες καλά, καλέ και πιστέ υπηρέτη. Υπήρξες πιστός σε θέματα βασικά. Θα κυβερνήσεις τις συμπαντικές πραγματικότητες.»

25:1.7 Στην υπερσμπαντική υπηρεσία οι Υπηρετές της Χαβόνα αναλαμβάνουν πάντοτε τον τομέα στον οποίο προήδρευσε το Κυρίαρχο Πνεύμα με το οποίο μοιάζουν περισσότερο γενικά, αλλά και ειδικότερα στα πνευματικά γνωρίσματα. Υπηρετούν μόνο στους εκπαιδευτικούς κόσμους που περιβάλλουν τις πρωτεύουσες των επτά υπερσμπάντων, και η τελευταία αναφορά της Ουβέρσα μιλά για σχεδόν 138 δισεκατομμύρια υπηρέτες που υπηρέτησαν στους 490 δορυφόρους της. Αναλαμβάνουν μία ατέλειωτη ποικιλία δραστηριοτήτων σχετικών με το έργο αυτών των εκπαιδευτικών κόσμων οι οποίοι αποτελούν τα υπέρ-πανεπιστήμια στο υπερσύμπαν του Όρβοντον. Εδώ γίνονται οι σύντροφοί σας. Κατεβαίνουν από το επόμενο στάδιό σας για να σας μελετήσουν και να σας εμποτίσουν με την πραγματικότητα και τη βεβαιότητα της τελικής σας αποφοίτησης από τα

πανεπιστήμια του χρόνου, στα βασίλεια της αιωνιότητας. Και στις επαφές αυτές, οι υπηρέτες αποκτούν την προκαταρκτική εκείνη εμπειρία της λειτουργίας επί των ανερχομένων πλασμάτων του χρόνου, η οποία τόσο χρήσιμη αποδεικνύεται για το μετέπειτα έργο τους στα κυκλώματα της Χαβόνα, ως συνεργατών των Οδηγών των Αποφοίτων ή – όπως μετασχηματίζονται – ως Οδηγών των Αποφοίτων οι ίδιοι.

2. ΟΙ ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ

25:2.1 Για κάθε ένα Υπηρέτη της Χαβόνα που υπάρχει δημιουργούνται επτά Συμπαντικοί Συμβιβαστές, ένας σε κάθε υπερσύμπαν. Η κάθε δημιουργική αυτή πράξη απαιτεί μία σαφή υπερσυμπαντική τεχνική ανακλαστικής απόκρισης στις διεργασίες οι οποίες λαμβάνουν χώρα στον Παράδεισο.

25:2.2 Στους κόσμους-αρχηγεία των επτά υπερσυμπάντων λειτουργούν οι επτά ανακλάσεις των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων. Είναι δύσκολο για μένα να απεικονίσω τη φύση των Ανακλαστικών αυτών Πνευμάτων στον υλικό νου. Πρόκειται για αληθείς προσωπικότητες. Επιπλέον, κάθε μέλος μιας υπερσυμπαντικής ομάδας αντανakλά τέλεια ένα μόνο εκ των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων. Και οσάκις τα Κυρίαρχα Πνεύματα συνδέονται με τους διευθυντές δύναμης με σκοπό τη δημιουργία μιας ομάδας Υπηρετών της Χαβόνα, λαμβάνει χώρα μία ταυτόχρονη εστίαση πάνω σε κάθε Ανακλαστικό Πνεύμα, σε κάθε υπερσυμπαντική ομάδα ενώ από το σημείο αυτό και σε πλήρη ανάπτυξη παρουσιάζεται ένας αντίστοιχος αριθμός Συμπαντικών Συμβιβαστών στους αρχηγικούς κόσμους των υπερδημιουργιών. Αν, κατά τη δημιουργία των υπηρετών, αναλάβει την πρωτοβουλία το Κυρίαρχο Πνεύμα Υπ' αριθμόν Επτά, μόνο τα Ανακλαστικά Πνεύματα της έβδομης τάξης θα εγκυμονήσουν τους Συμβιβαστές. Και ταυτόχρονα με τη δημιουργία των χιλίων υπηρετών που θα προσιδιάζουν στον Όρβοντον, χίλιοι Συμβιβαστές της έβδομης τάξης θα παρουσιασθούν στην πρωτεύουσα του κάθε υπερσύμπαντος. Από τις διεργασίες αυτές οι οποίες αντανakλούν την επταπλή φύση των Κυρίαρχων Πνευμάτων προκύπτουν οι επτά τάξεις των Συμβιβαστών οι οποίοι υπηρετούν σε κάθε υπερσύμπαν.

25:2.3 Οι Συμβιβαστές της προ-Παραδείσιας σειράς δεν υπηρετούν εναλλακτικά μεταξύ των υπερσυμπάντων, περιοριζόμενοι στους τομείς της δημιουργίας όπου γεννήθηκαν. Κάθε υπερσυμπαντικό σώμα, το οποίο περιλαμβάνει το ένα έβδομο κάθε δημιουργηθείσας τάξης, αφιερώνει έτσι ένα πολύ μεγάλο διάστημα υπό την επίδραση ενός εκ των Κυρίαρχων Πνευμάτων μόνο, εφ' όσον ενώ όλα *ανακλώνται* στις πρωτεύουσες των υπερσυμπάντων, μόνο ένα *κυριαρχεί* σε κάθε υπερδημιουργία.

25:2.4 Κάθε μία από τις επτά υπερδημιουργίες διαπερνάται από Κυρίαρχο εκείνο Πνεύμα το οποίο προΐσταται του πεπρωμένου της. Με τον τρόπο αυτό, κάθε υπερσύμπαν γίνεται ένας γιγάντιος καθρέφτης που αντανakλά τη φύση και το χαρακτήρα του προϊστάμενου Κυρίαρχου Πνεύματος και η διαδικασία αυτή συνεχίζεται περαιτέρω σε κάθε εξαρτώμενο τοπικό σύμπαν δια της παρουσίας και λειτουργίας των Δημιουργικών Πνευμάτων-Μητέρων. Ο αντίκτυπος ενός τέτοιου περιβάλλοντος στην εξελικτική ανάπτυξη είναι τόσο μεγάλος ώστε στην μετά-υπερσυμπαντική τους πορεία, οι Συμβιβαστές συλλογικά παρουσιάζουν σαράντα εννέα απόψεις, ή εννοήσεις, όλες γωνιώδεις – και εξ αυτού ατελείς – όλες όμως αμοιβαία αντισταθμιστικές και τείνουσες από κοινού να περιβάλλουν τον κύκλο του Υπέρτατου.

25:2.5 Σε κάθε υπερσύμπαν οι Συμπαντικοί Συμβιβαστές βρίσκονται με τρόπο περίεργο και συμφυή διαχωρισμένοι σε ομάδες των τεσσάρων, σχηματισμούς στους οποίους

εξακολουθούν να υπηρετούν. Σε κάθε ομάδα, οι τρεις αποτελούν πνευματικές προσωπικότητες και ο ένας, όπως συμβαίνει με τα τέταρτα πλάσματα των υπηρετών, αποτελεί μία ύπαρξη ημι-υλική. Η ομάδα αυτή των τεσσάρων συνιστά μία συμβιβαστική επιτροπή και έχει ως εξής:

25:2.61. *Ο Δικαστής-Διαιτητής.* Εκείνος ο οποίος ομόφωνα καθορίστηκε από τους άλλους τρεις ως ο πλέον ικανός και κατάλληλος να λειτουργήσει ως δικαστική κεφαλή της ομάδας.

25:2.72. *Ο Πνευματικός Συνήγορος.* Εκείνος ο οποίος ορίστηκε από τον Δικαστή-Διαιτητή να παρουσιάσει στοιχεία και να διαφυλάξει τα δικαιώματα κάθε προσωπικότητας που σχετίζεται με οποιοδήποτε θέμα για το οποίο πρόκειται να αποφασίσει η συμβιβαστική επιτροπή.

25:2.83. *Ο Θεός Εκτελεστής.* Ο Συμβιβαστής εκείνος ο οποίος εκ φύσεως είναι αρμόδιος να έλθει σε επαφή με τα υλικά πλάσματα των κόσμων και να εκτελέσει τις αποφάσεις της επιτροπής. Οι Θείοι Εκτελεστές, όντας τέταρτα πλάσματα – σχεδόν υλικές υπάρξεις – είναι σχεδόν, αλλά όχι εντελώς, ορατοί στην περιορισμένου εύρους όραση των θνητών.

25:2.94. *Ο Πρακτικογράφος.* Το τελευταίο μέλος της επιτροπής αυτόματα γίνεται ο Πρακτικογράφος, ο γραμματέας του δικαστηρίου. Εξασφαλίζει ώστε όλες οι εκθέσεις να έχουν ετοιμασθεί κατάλληλα για τα αρχεία του υπερσύμπαντος και για εκείνα του τοπικού σύμπαντος. Αν η επιτροπή υπηρετεί σ' έναν εξελικτικό κόσμο, μία τρίτη έκθεση, με τη βοήθεια του εκτελεστού, ετοιμάζεται για τα φυσικά αρχεία της κυβέρνησης του συστήματος στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται.

25:2.10 Όταν συνεδριάζει μία επιτροπή, λειτουργεί ως ομάδα των τριών, εφ' όσον ο συνήγορος δεν παρίσταται κατά την λήψη της απόφασης και λαμβάνει μέρος στη διατύπωση της ετυμηγορίας μόνο στη λήξη της ακροαματικής διαδικασίας. Εξ αυτού ορισμένες φορές οι επιτροπές αυτές αποκαλούνται «τρίο των διαιτητών.»

25:2.11 Οι Συμβιβαστές είναι εξαιρετικά σημαντικοί για τη διατήρηση της απρόσκοπτης λειτουργίας του σύμπαντος των συμπάντων. Διασχίζοντας το διάστημα με το σεραφικό ρυθμό της τριπλής ταχύτητας, υπηρετούν ως ταξιδεύοντα δικαστήρια στους κόσμους, επιτροπές αφιερωμένες στη γρήγορη εκδίκηση ελασσόνων προβλημάτων. Αν δεν υπήρχαν αυτές οι κινητές και έξοχα δίκαιες επιτροπές, τα δικαστήρια των κόσμων θα βρίσκονταν απελπιστικά απασχολημένα με τις ήσσονες παρεξηγήσεις των κόσμων.

25:2.12 Τα τρία αυτά των διαιτητών δεν παραβλέπουν θέματα που έχουν αιώνια σημασία. Η ψυχή, οι αιώνιες προοπτικές ενός πλάσματος του χρόνου, δεν τίθενται ποτέ σε κίνδυνο από τις πράξεις τους. Οι Συμβιβαστές δεν ασχολούνται με θέματα πέραν της προσωρινής ύπαρξης και της κοσμικής ευημερίας των πλασμάτων του χρόνου. Όταν όμως μία επιτροπή δεχθεί να αναλάβει ένα πρόβλημα, οι αποφάσεις της είναι τελεσίδικες και πάντα ομόφωνες. Δεν γίνεται έφεση στην απόφαση του δικαστή-διαιτητή.

3. Η ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΩΝ

25:3.1 Οι Συμβιβαστές διατηρούν το αρχηγείο της ομάδας τους στην πρωτεύουσα του υπερσύμπαντός τους, όπου και βρίσκεται το βασικό εφεδρικό τους σώμα. Οι δευτερεύουσες εφεδρείες τους σταθμεύουν στις πρωτεύουσες των τοπικών συμπάντων. Τα νεώτερα και λιγότερο έμπειρα μέλη των επιτροπών αρχίζουν την υπηρεσία τους στους κατώτερους κόσμους, κόσμους σαν την Ουράντια και προωθούνται στην εκδίκηση μεγαλύτερων προβλημάτων αφού έχουν γίνει περισσότερο έμπειροι.

25:3.2 Η τάξη των συμβιβαστών είναι απόλυτα αξιόπιστη. Ουδείς έχει εξοκείλει. Έστω και αν η σοφία και η κρίση τους δεν είναι αλάθητη, είναι αναντίρρητα αξιόπιστοι και άσφαλτα πιστοί. Προέρχονται από το αρχηγείο ενός υπερσύμπαντος και τελικά εκεί επιστρέφουν, προωθούμενοι μέσα από τα ακόλουθα επίπεδα συμπαντικής υπηρεσίας:

25:3.3 1. *Συμβιβαστές των Κόσμων.* Όταν οι εποπτεύουσες τους κόσμους προσωπικότητες αντιμετωπίζουν πρόβλημα σύγχυσης, ή φθάνουν σε αδιέξοδο πάνω στην κατάλληλη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί υπό τις επικρατούσες συνθήκες και αν το θέμα δεν είναι τόσο σημαντικό ώστε να τεθεί υπ' όψιν των τακτικών δικαστηρίων των κόσμων, τότε, μόλις τούτο αιτηθεί από δύο προσωπικότητες, με διαφορετική άποψη η κάθε μία, αρχίζει η λειτουργία μιας συμβιβαστικής επιτροπής.

25:3.4 Όταν τα συγκεκριμένα προβλήματα διαχείρισης και δικαιοδοσίας αφεθούν στα χέρια των συμβιβαστών για μελέτη και λήψη απόφασης, οι συμβιβαστές ασκούν τη μέγιστη εξουσία. Δεν θα διατυπώσουν όμως την απόφασή τους μέχρις ότου κοινοποιηθούν όλα τα στοιχεία και δεν υπάρχει κανένα απολύτως όριο στην εξουσία που έχουν να καλέσουν μάρτυρες από οπουδήποτε. Και ενώ οι αποφάσεις τους δεν είναι εφέςιμες, τα γεγονότα ορισμένες φορές εξελίσσονται με τέτοιο τρόπο ώστε η επιτροπή σταματά σ' ένα δεδομένο σημείο, συνομολογεί τις απόψεις της και μεταφέρει το όλο θέμα στα ανώτερα δικαστήρια του κόσμου.

25:3.5 Οι αποφάσεις των μελών της επιτροπής καταγράφονται στα πλανητικά αρχεία και, αν χρειασθεί, τίθενται σε εφαρμογή από τον θείο εκτελεστή. Η δύναμη του είναι πολύ μεγάλη και το φάσμα των δραστηριοτήτων, του σ' ένα κατοικημένο κόσμο, ευρύτατο. Οι θείοι εκτελεστές είναι αδήριτοι διαχειριστές των θεμάτων εκείνων που αφορούν σε ό,τι έπρεπε να γίνει. Το έργο τους επιτελείται ορισμένες φορές για την προφανή ευημερία του κόσμου και, κάποιες άλλες φορές οι πράξεις τους στους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος ερμηνεύονται δύσκολα. Αν και εκτελούν τις αποφάσεις τους χωρίς να λαμβάνουν υπ' όψιν ούτε τους φυσικούς νόμους, ούτε τη διατεταγμένη χρήση ενός κόσμου, κατά καιρούς πραγματοποιούν τα παράξενα έργα τους και ενισχύουν τις επιταγές των συμβιβαστών, σύμφωνα με τους ανώτερους νόμους της διοίκησης του συστήματος.

25:3.6 2. *Συμβιβαστές των Αρχηγείων των Συστημάτων.* Από την υπηρεσία τους στους εξελικτικούς κόσμους, οι τετραμελείς αυτές επιτροπές προωθούνται για να αναλάβουν καθήκοντα στο αρχηγείο ενός συστήματος. Εδώ τους περιμένει πολλή δουλειά και αποδεικνύονται οι γεμάτοι κατανόηση φίλοι των ανθρώπων, των αγγέλων και των άλλων πνευματικών υπάρξεων. Τα τρία των διαιτητών δεν ασχολούνται τόσο με τις προσωπικές διαφορές, όσο με τις ομαδικές διαφορές και τις παρανοήσεις που αναφύονται μεταξύ πλασμάτων διαφορετικών κατηγοριών. Και στα αρχηγεία ενός συστήματος βρίσκονται τόσο πνευματικές όσο και υλικές υπάρξεις, καθώς επίσης και σύνθετοι τύποι, όπως οι Υλικοί Υιοί.

25:3.7 Τη στιγμή κατά την οποία οι Δημιουργοί δίνουν την ύπαρξη εξελισσόμενα άτομα που διαθέτουν τη δύναμη της επιλογής, εκείνη ακριβώς τη στιγμή κάτι διαταράσσεται στην ομαλή λειτουργία της θείας τελειότητας. Είναι βέβαιο ότι θα δημιουργηθούν παρανοήσεις και πρέπει να ληφθούν μέτρα για τη δίκαιη διευθέτηση αυτών των ειλικρινών διαφορών στην άποψη. Πρέπει όλοι να θυμόμαστε ότι οι πάνσοφοι και παντοδύναμοι Δημιουργοί θα μπορούσαν να είχαν κάνει τα τοπικά σύμπαντα τέλεια σαν τη Χαβόνα. Οι συμβιβαστικές επιτροπές δεν χρειάζονται στην κεντρική δημιουργία. Οι Δημιουργοί, ωστόσο, δεν έκαναν αυτή την επιλογή μέσα στην πανσοφία τους. Και εφ' όσον δημιούργησαν σύμπαντα στα

οποία αφθονούν οι διαφορές και οι διαφορετικές απόψεις, έχουν κατά τον ίδιο τρόπο προβλέψει τους μηχανισμούς και τα μέσα για να διευθετήσουν όλες αυτές τις διαφορές και να εναρμονίσουν όλη τούτη τη φαινομενική σύγχυση.

25:3.83. *Οι Συμβιβαστές των Αστερισμών.* Μετά την υπηρεσία τους στα συστήματα, οι συμβιβαστές προάγονται για να αναλάβουν την εκδίκηση των θεμάτων ενός αστερισμού, αναλαμβάνοντας τις ήσσονες διαφορές που δημιουργούνται μεταξύ των εκατό συστημάτων των κατοικημένων κόσμων του. Ελάχιστα από τα προβλήματα που δημιουργούνται στα αρχηγεία των αστερισμών εμπίπτουν στη δικαιοδοσία τους, παραμένουν όμως πολυάσχολοι καθώς πηγαίνουν από σύστημα σε σύστημα συλλέγοντας στοιχεία και προετοιμάζοντας τις προκαταρκτικές τους εκθέσεις. Αν η διαφωνία είναι καλοπροαίρετη, αν οι δυσκολίες δημιουργούνται από ειλικρινείς διαφορές απόψεων και καλόπιστη διάσταση απόψεων, ανεξαρτήτως του πόσο λίγα πρόσωπα είναι αναμεμειγμένα, ανεξαρτήτως του πόσο ασήμαντη είναι η παρεξήγηση, η συμβιβαστική επιτροπή μπορεί πάντα να αντιληφθεί την αξία της διένεξης.

25:3.94. *Οι Συμβιβαστές των Τοπικών Συμπάντων.* Στο ευρύτερο αυτό συμπαντικό έργο, τα μέλη της επιτροπής προσφέρουν μεγάλη βοήθεια τόσο στους Μελχισεδέκ όσο και στους Υιούς Μαγίστρους καθώς και στους κυβερνήτες των αστερισμών και τις στρατιές των προσωπικοτήτων οι οποίες ασχολούνται με τον συντονισμό και τη διοίκηση των εκατό αστερισμών. Οι διάφορες τάξεις των σεραφείμ και των άλλων κατοίκων των αρχηγικών κόσμων ενός τοπικού σύμπαντος διατίθενται επίσης για να βοηθήσουν ώστε να αποφασίσει το τρίο των διαιτητών.

25:3.10 *Είναι σχεδόν αδύνατο να εξηγήσουμε τη φύση των διαφορών εκείνων οι οποίες μπορεί να προκύψουν στα διεξοδικά θέματα ενός συστήματος, ενός αστερισμού, ή ενός σύμπαντος. Δυσκολίες πράγματι προκύπτουν, αλλά δεν έχουν καμία σχέση με τις ασήμαντες δοκιμασίες και τις αγωνίες της υλικής ύπαρξης, όπως αυτή βιώνεται στους εξελικτικούς κόσμους.*

25:3.115. *Οι Συμβιβαστές των Ελασσόνων Τομέων των Υπερσυμπάντων.* Από τα προβλήματα των τοπικών συμπάντων οι συμβιβαστές προωθούνται στη μελέτη των θεμάτων που ανακύπτουν στους ελάσσονες τομείς των υπερσυμπάντων τους. Όσο απομακρύνονται, ανερχόμενοι από τους μεμονωμένους πλανήτες, τόσο λιγότερα είναι τα υλικά καθήκοντα του θείου εκτελεστού. Σταδιακά αναλαμβάνει ένα καινούργιο ρόλο ως ερμηνευτής της ελεήμονος δικαιοσύνης, διατηρώντας ταυτόχρονα – εφ’ όσον είναι σχεδόν υλική ύπαρξη – την επιτροπή συνολικά ευμενή έναντι των υλικών πλευρών των ερευνών της.

25:3.126. *Οι Συμβιβαστές των Μειζόνων Τομέων του Υπερσύμπαντος.* Ο χαρακτήρας του έργου των επιτρόπων εξακολουθεί να μεταβάλλεται καθώς προχωρούν. Υπάρχουν ολοένα και λιγότερες παρεξηγήσεις που πρέπει να εκδικάσουν, ενώ αυξάνονται τα φαινόμενα τα οποία καλούνται να αποσαφηνίσουν και να ερμηνεύσουν. Από το ένα στάδιο στο άλλο εξελίσσονται από διαιτητές διαφορών σε *αποσαφηνιστές των μυστηρίων* - δικαστές εξελισσόμενοι σε ερμηνευτικούς δασκάλους. Κάποτε ήσαν οι διαιτητές εκείνων οι οποίοι από άγνοια επιτρέπουν στα προβλήματα και τις παρεξηγήσεις να δημιουργούνται. Τώρα όμως γίνονται οι καθοδηγητές εκείνων οι οποίοι είναι αρκετά ευφυείς και επιεικείς ώστε να αποφεύγουν τις διανοητικές διαμάχες και τις διχογνωμίες. Όσο ανώτερη είναι η παιδεία ενός πλάσματος, τόσο περισσότερο σεβασμό έχει για τη γνώση, την εμπειρία και τη γνώμη των άλλων.

25:3.13⁷. Οι Συμβιβαστές του Υπερσύμπαντος. Εδώ οι συμβιβαστές συντονίζονται – γίνονται τέσσερις διαιτητές-δάσκαλοι με αμοιβαία κατανόηση και τέλεια λειτουργικότητα. Ο θείος εκτελεστής δεν διαθέτει πλέον τη δύναμη του τιμωρού και μεταβάλλεται στη φυσική φωνή του πνευματικού τριού. Μέχρι τότε οι σύμβουλοι και δάσκαλοι αυτοί έχουν επιδέξια εξοικειωθεί με τα περισσότερα από τα πραγματικά προβλήματα και τις δυσκολίες που απαντώνται στη διεύθυνση των θεμάτων του υπερσύμπαντος. Γίνονται, έτσι, θαυμάσιοι σύμβουλοι και συνετοί διδάσκαλοι των ανερχομένων οδοιπόρων οι οποίοι διαμένουν στους εκπαιδευτικούς κόσμους που περιβάλλουν τα αρχηγεία των υπερσμπάντων.

25:3.14⁸ Όλοι οι συμβιβαστές υπηρετούν υπό τη γενική εποπτεία των Αρχαίων των Ημερών και υπό την άμεση διεύθυνση των Βοηθών της Σκέψης μέχρι τη στιγμή που προωθούνται προς τον παράδεισο. Κατά την παραμονή τους στον Παράδεισο λογοδοτούν στο Κυρίαρχο Πνεύμα που προΐσταται στο υπερσύμπαν της καταγωγής τους.

25:3.15⁹ Τα μητρώα του υπερσύμπαντος δεν απαριθμούν τους συμβιβαστές εκείνους οι οποίοι ξεπέρασαν τη δικαιοδοσία τους και οι επιτροπές αυτές ευρέως διασκορπίζονται στο μέγα σύμπαν. Η τελευταία καταγραφή στα μητρώα της Ουβέρσα δίνει ένα αριθμό λειτουργούντων επιτρόπων στον Όρβοντον που σχεδόν φθάνει τα δέκα οκτώ τρισεκατομμύρια – πέραν των εβδομήντα τρισεκατομμυρίων ατόμων. Πρόκειται όμως για ένα πολύ μικρό κλάσμα του πλήθους των συμβιβαστών που δημιουργήθηκαν στον Όρβοντον. Ο αριθμός αυτός είναι εξαιρετικά μεγαλύτερος και ισοδυναμεί με το συνολικό αριθμό των Υπηρετών της Χαβόνα, με κάποια απόκλιση για εκείνους που μεταλλάσσονται σε Οδηγούς Αποφοίτων.

25:3.16¹⁰ Κατά διαστήματα, καθώς οι αριθμοί των υπερσμπαντικών συμβιβαστών αυξάνονται μεταφέρονται στο συμβούλιο της τελειότητας στον Παράδεισο, από το οποίο στη συνέχεια αναδύονται ως το υπό του Απείρου Πνεύματος εξελιχθέν συντονιστικό σώμα, για το σύμπαν των σμπάντων, μία θαυμαστή ομάδα υπάρξεων της οποίας ο αριθμός και η επάρκεια αυξάνουν διαρκώς. Δια της εμπειρικής ανέλιξης και της εν Παραδείσω εξάσκησης έχουν αποκτήσει μία μοναδική αντίληψη της αναδυόμενης πραγματικότητας του Υπέρτατου Όντος και περιδιαβαίνουν στο σύμπαν των σμπάντων σε ειδικές αποστολές.

25:3.17¹¹ Τα μέλη μιας συμβιβαστικής επιτροπής δεν χωρίζουν ποτέ. Μία τετραμελής ομάδα υπηρετεί πάντα ενωμένη, έτσι ακριβώς όπως αρχικά σχηματίστηκε. Ακόμα και στην υψηλότερη υπηρεσία τους εξακολουθούν να λειτουργούν ως κουαρτέτα συγκεντρωμένης κοσμικής εμπειρίας και τελειοποιημένης εμπειρικής σοφίας. Είναι αιώνια συνδεδεμένοι ως η κωδικοποίηση της υπέρτατης δικαιοσύνης στο χρόνο και το χώρο.

4. ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

25:4.1¹² Οι νομικές και τεχνικές αυτές διάνοιες δεν δημιουργήθηκαν με τη μορφή αυτή. Από τα πρώιμα υπερναφείμ και ομνιαφείμ, επιλέχθηκαν από το Άπειρο Πνεύμα ένα εκατομμύριο από τις πλέον μεθοδικές διάνοιες, ως πυρήνας αυτής της απέραντης και πολυσήμαντης ομάδας. Και από την μακρινή εκείνη εποχή, απαιτείται ουσιαστική εμπειρία στην εφαρμογή των νόμων της τελειοποίησης των σχεδίων της εξελικτικής δημιουργίας από όλους όσους διακαώς επιθυμούν να γίνουν Τεχνικοί Σύμβουλοι.

25:4.2¹³ Οι Τεχνικοί Σύμβουλοι επιστρατεύονται από τις προσωπικότητες των ακόλουθων κατηγοριών:

25:4.3¹⁴ 1. Τα Υπερναφείμ.

25:4.42. Τα Σεκοναφείμ.

25:4.53. Τα Τερτιαφείμ.

25:4.64. Τα Ομνιαφείμ.

25:4.75. Τα Σεραφείμ.

25:4.86. Ορισμένους τύπους Ανερχομένων Θνητών.

25:4.97. Ορισμένους τύπους Ανερχομένων του Μεσοδιαστήματος.

25:4.10 ^{Επί του παρόντος, χωρίς να υπολογίζονται οι θνητοί και οι στο μεσοδιάστημα ευρισκόμενοι, των οποίων η συμμετοχή είναι προσωρινή, ο αριθμός των εγγεγραμμένων στην Ουβέρσα και λειτουργούντων στον Όρβοντον Τεχνικών Συμβούλων είναι λίγο μεγαλύτερος των εξήντα ενός τρισεκατομμυρίων.}

25:4.11 ^{Οι Τεχνικοί Σύμβουλοι συχνά λειτουργούν ως ιδιώτες, αλλά είναι η υπηρεσία τους είναι οργανωμένη και διατηρούν αρχηγείο στους κόσμους που τους ανατέθηκαν σε ομάδες των επτά. Σε κάθε ομάδα, τουλάχιστον πέντε πρέπει να είναι μόνιμοι, ενώ δύο μπορεί να είναι προσωρινοί. Οι Ανερχόμενοι θνητοί και οι ανερχόμενοι του μεσοδιαστήματος υπηρετούν στις συμβουλευτικές αυτές επιτροπές ενώ συνεχίζουν την άνοδό τους προς τον Παράδεισο, δεν συμμετέχουν ωστόσο στα τακτικά μαθήματα εξάσκησης των τεχνικών Συμβούλων, ούτε γίνονται ποτέ μόνιμα μέλη της τάξης.}

25:4.12 ^{Οι θνητοί εκείνοι και οι στο μεσοδιάστημα ευρισκόμενοι οι οποίοι υπηρετούν προσωρινά με τους συμβούλους επιλέγονται για το έργο αυτό εξ αιτίας της ικανότητάς των να αντιλαμβάνονται τους συμπαντικούς νόμους και την ανώτατη δικαιοσύνη. Καθώς ταξιδεύετε προς τον εν Παραδείσω προορισμό σας, συνεχώς αποκτώντας γνώσεις και βελτιώνοντας τις ικανότητές σας θα έχετε πάντα την ευκαιρία να μεταδώσετε και σε άλλους τη σοφία και την εμπειρία που έχετε ήδη συγκεντρώσει. Σε όλη τη διαδρομή προς τη Χαβόνα παίζετε το ρόλο του σπουδαστή-δάσκαλου. Θα βρείτε το δρόμο σας μέσω των επιπέδων ανέλιξης του αχανούς αυτού εμπειρικού πανεπιστημίου μεταδίδοντας σ' εκείνους που βρίσκονται στο αμέσως κατώτερο από εσάς στάδιο τη νεοαποκτηθείσα γνώση της προοδευτικής σας πορείας. Στο συμπαντικό καθεστώς δεν θεωρείσθε ότι κατακτήσατε πραγματικά τη γνώση και την αλήθεια μέχρις ότου αποδείξετε την ικανότητα και την προθυμία σας να μεταδώσετε τη γνώση και την αλήθεια αυτή και στους άλλους.}

25:4.13 ^{Μετά από μακρά εξάσκηση και ουσιαστική εμπειρία, οποιοδήποτε λειτουργικό πνεύμα πάνω από την τάξη των χερουβείμ μπορεί να διορισθεί μόνιμος Τεχνικός Σύμβουλος. Όλοι οι υποψήφιοι μπαίνουν εκούσια σ' αυτή την τάξη υπηρεσίας. Από τη στιγμή όμως που θα αναλάβουν τις ευθύνες τους, δεν μπορούν να τις αποποιηθούν. Μόνον οι Αρχαίοι των Ημερών μπορούν να μετατάξουν τους συμβούλους αυτούς σε άλλες δραστηριότητες.}

25:4.14 ^{Η εξάσκηση των Τεχνικών Συμβούλων που άρχισε στα κολέγια των Μελχισεδέκ στα τοπικά σύμπαντα, συνεχίζεται στα δικαστήρια των Αρχαίων των Ημερών. Μετά την υπερσυμπαντική αυτή εξάσκηση, προωθούνται στα «σχολεία των επτά κύκλων» που βρίσκονται στους καθοδηγητικούς κόσμους των κυκλωμάτων της Χαβόνα. Και από τους καθοδηγητικούς κόσμους γίνονται δεκτοί στο «κολέγιο της ηθικής του νόμου και της τεχνικής του Υπέρτατου,» το Παραδείσιο σχολείο εξάσκησης για την τελειοποίηση των τεχνικών Συμβούλων.}

25:4.15 ^{Οι σύμβουλοι αυτοί είναι κάτι περισσότερο από ειδικοί στο νόμο. Είναι σπουδαστές και δάσκαλοι του εφαρμοσμένου νόμου, των νόμων του σύμπαντος οι οποίοι εφαρμόζονται}

στη ζωή και το πεπρωμένο όλων όσων κατοικούν τις αχανείς κτίσεις της απέραντης δημιουργίας. Με την πάροδο του χρόνου γίνονται οι ζωντανές νομικές βιβλιοθήκες του χρόνου και του διαστήματος, αποτρέποντας τα ατέλειωτα προβλήματα και τις μη απαραίτητες καθυστερήσεις δια της καθοδήγησης των προσωπικοτήτων του χρόνου πάνω στη φόρμα και τον τρόπο δια των οποίων μία διαδικασία είναι περισσότερο αποδεκτή από τους κυβερνήτες της αιωνιότητας. Είναι σε θέση να συμβουλεύουν τους εργάτες του διαστήματος ώστε να τους καταστήσουν ικανούς να λειτουργήσουν σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Παραδείσου. Είναι οι δάσκαλοι όλων των πλάσμάτων πάνω στην τεχνική των Δημιουργών.

25:4.16 Μία τέτοια ζώσα βιβλιοθήκη του εφαρμοσμένου νόμου δεν μπορεί να δημιουργηθεί. Οι υπάρξεις αυτές πρέπει να εξελιχθούν δια της ουσιαστικής εμπειρίας. Οι άπειρες Θεότητες είναι αυθύπαρκτες, και τούτο αναπληρώνει την έλλειψη εμπειρίας. Γνωρίζουν τα πάντα πριν βιώσουν τα πάντα, αλλά δεν μεταδίδουν αυτή την μη εμπειρική γνώση στα υποδεέστερα αυτών πλάσματα.

25:4.17 Οι Τεχνικοί Σύμβουλοι είναι αφοσιωμένοι στο έργο της πρόληψης της καθυστέρησης, της διευκόλυνσης της προόδου και της παροχής συμβουλών. Υπάρχει πάντα ένας *καλύτερος* και *σωστότερος* τρόπος για να γίνονται τα πράγματα. Υπάρχει πάντα η τεχνική της τελειοποίησης, μία μέθοδος θεία και οι σύμβουλοι αυτοί γνωρίζουν πώς να κατευθύνουν όλους εμάς στην εξεύρεση αυτού του καλύτερου τρόπου.

25:4.18 Οι εξαιρετικά συνετές και πρακτικές αυτές υπάρξεις είναι πάντα στενά συνδεδεμένες με την υπηρεσία και το έργο των Συμπαντικών Ελεγκτών. Οι Μελχισεδέκ διαθέτουν ένα ικανό σώμα. Οι κυβερνήτες των συστημάτων, των αστερισμών, των συμπάντων και των υπερσυμπαντικών τομέων είναι γενναιόδωρα εφοδιασμένοι με αυτόν τον τεχνικής, ή νομικής κατεύθυνσης νου του πνευματικού κόσμου. Μία ειδική ομάδα δρα ως ομάδα νομικών συμβούλων στους Υποστηρικτές της Ζωής, συμβουλευόντας τους Υιούς αυτούς πάνω στο μέγεθος της επιτρεπόμενης αναχώρησης από την κατεστημένη τάξη της εξάπλωσης της ζωής, καθοδηγώντας τους πάνω στα προνόμια και το εύρος λειτουργίας των. Είναι σύμβουλοι όλων των πλάσμάτων, κάθε κατηγορίας πάνω στην σωστή χρήση και τεχνική όλων των διεργασιών του πνευματικού κόσμου. Ωστόσο, δεν συνδιαλέγονται άμεσα και προσωπικά με τα υλικά πλάσματα των κόσμων.

25:4.19 Εκτός του να συμβουλεύουν πάνω σε νομικά θέματα, οι Τεχνικοί Σύμβουλοι είναι εξ ίσου αφοσιωμένοι στην επαρκή ερμηνεία όλων των νόμων οι οποίοι αφορούν στα δημιουργημένα πλάσματα – φυσικά, διανοητικά και πνευματικά. Βρίσκονται στη διάθεση των Συμπαντικών Συμβιβαστών και όλων των άλλων που επιθυμούν να γνωρίσουν την ουσία του νόμου. Με άλλα λόγια, να κατανοήσουν το πώς το Υπέρτατο του Θείου μπορεί να βασιστεί για να δράσει σε μία δεδομένη κατάσταση στηριζόμενο στους παράγοντες μιας εγκαθιδρυμένης φυσικής, διανοητικής και πνευματικής τάξης. Αποπειρώνται ακόμη και να διασαφηνίσουν την τεχνική του Απώτατου.

25:4.20 Οι Τεχνικοί Σύμβουλοι είναι υπάρξεις επιλεγμένες και δοκιμασμένες. Δεν γνώρισα ποτέ ούτε ένα τους που να παραστράτησε. Δεν έχουμε αρχεία στην Ουβέρσα τα οποία να δείχνουν ότι δικάστηκαν ποτέ για περιφρόνηση προς τους θείους νόμους, που τόσο αποτελεσματικά ερμηνεύουν και τόσο εύγλωττα αναπτύσσουν. Δεν υπάρχει γνωστό όριο του των κτίσεων όπου υπηρετούν, ούτε έχουν τεθεί περιορισμοί στην πρόοδό τους. Συνεχίζουν να λειτουργούν ως σύμβουλοι ακόμα και στις πύλες του Παραδείσου. Ολόκληρο το σύμπαν του νόμου και της εμπειρίας είναι ανοικτό σ' αυτούς.

5. ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

25:5.1 Μεταξύ των τρίτης τάξης υπερναφείμ στη Χαβόνα, ορισμένοι από τους αρχαιότερους πρακτικογράφους επιλέγονται ως Φύλακες των Αρχείων, ως φύλακες των επίσημων αρχείων της Νήσου του Φωτός, των αρχείων εκείνων τα οποία διατηρούνται, σε αντίθεση με τις ζώσες καταγραφές των μητρώων στο νου των Φυλάκων της γνώσης, ενίοτε αποκαλούμενων «ζωντανών βιβλιοθηκών του Παραδείσου.»

25:5.2 Οι καταγράφωντες άγγελοι των κατοικημένων πλανητών αποτελούν την πηγή όλων των ατομικών αρχείων. Μέσα σε όλα τα σύμπαντα, άλλοι καταγραφείς λειτουργούν πάνω στα επίσημα, αλλά και τα ζώντα αρχεία. Από την Ουράντια μέχρι τον Παράδεισο συναντώνται και τα δύο είδη αρχείων: Σ' ένα τοπικό σύμπαν περισσότερο τα γραπτά και λιγότερο τα ζώντα. Στον παράδεισο περισσότερο τα ζώντα και λιγότερο τα επίσημα. Στην Ουβέρσα είναι και τα δύο ισοδύναμα.

25:5.3 Κάθε σημαντικό γεγονός που λαμβάνει χώρα στην οργανωμένη και κατοικημένη δημιουργία αποτελεί θέμα καταγραφής. Ενώ τα γεγονότα με τοπική μόνο σημασία καταγράφονται στα τοπικά αρχεία, εκείνα τα ευρύτερης σημασίας γεγονότα αντιμετωπίζονται ανάλογα. Από τους πλανήτες, τα συστήματα και τους αστερισμούς του Νέβαδον οτιδήποτε μεταδίδεται συμπαντικά ταχυδρομείται στον Σάλβινγκτον. Και από τις συμπαντικές αυτές πρωτεύουσες, τα συμβάντα αυτά προωθούνται στα ανώτερα αρχεία τα αφορώντα στα θέματα του τομέα και των υπερκυβερνήσεων. Στον Παράδεισο επίσης υπάρχει μία σχετική σύννοση των δεδομένων του υπερσύμπαντος και της Χαβόνα. Και τούτη η ιστορική και συγκεντρωτική παρουσίαση του σύμπαντος των συμπτάντων βρίσκεται υπό τη φρούρηση αυτών των προαχθέντων τρίτης βαθμίδας υπερναφείμ.

25:5.4 Ενώ ορισμένες από τις υπάρξεις αυτές έχουν αποσταλεί στα υπερσύμπαντα για να υπηρετήσουν ως Προϊστάμενοι Αρχείων κατευθύνοντας τις δραστηριότητες των Ουρανίων Καταγραφέων, ουδείς έχει ποτέ μεταταχθεί από το συγκεκριμένο έργο της τάξης του.

6. ΟΙ ΟΥΡΑΝΙΟΙ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙΣ

25:6.1 Είναι οι καταγραφείς οι οποίου φτιάχνουν τα αντίγραφα όλων των αρχείων, που κάνουν μία αυθεντική πνευματική καταχώρηση και μία παράλληλη ημι-υλική – αυτό που θα μπορούσε να ονομασθεί αντίγραφο. Είναι σε θέση να το κάνουν αυτό εξ αιτίας της ασυνήθιστης ικανότητας που διαθέτουν, να μπορούν να διαχειρίζονται ταυτόχρονα την πνευματική, αλλά και την υλική ενέργεια. Οι Ουράνιοι Καταγραφείς δεν δημιουργήθηκαν με τη μορφή αυτή. Πρόκειται για ανερχόμενα σεραφείμ από τα τοπικά σύμπαντα. Γίνονται δεκτοί, ταξινομούνται και αποστέλλονται στους κόσμους όπου θα εργασθούν από τα συμβούλια των Προϊσταμένων των Αρχείων στα αρχηγεία των επτά υπερσυμπάντων. Εκεί βρίσκονται επίσης τα σχολεία όπου εκπαιδεύονται οι Ουράνιοι Καταγραφείς. Το σχολείο στην Ουβέρσα διευθύνεται από τους Τελειοποιητές της Σοφίας και τους Θείους Συμβούλους.

25:6.2 Καθώς οι καταγραφείς εξελίσσονται στην συμπαντική υπηρεσία, συνεχίζουν το σύστημά τους της διπλής καταγραφής, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό τα αρχεία τους πάντα διαθέσιμα σε όλες τις κατηγορίες των πλασμάτων, από εκείνα της υλικής υπόστασης μέχρι τα ανώτερα πνεύματα του φωτός. Στη μεταβατική σας πορεία, καθώς ανελίσσεστε από τον υλικό κόσμο, θα μπορείτε πάντα να συμβουλευέστε τα αρχεία και να γνωρίσετε την ιστορία και τις παραδόσεις του κόσμου καταγωγής σας.

25:6.3 Οι καταγραφείς είναι σώμα ελεγμένο και δοκιμασμένο. Ουδέποτε αντιμετώπισα παράλειψη καθήκοντος κάποιου Ουράνιου Καταγραφέα, ούτε ποτέ απεκαλύφθη παραποίηση στις εγγραφές τους. Υπόκεινται σε ένα διπλό έλεγχο, οι καταγραφές τους μελετώνται ενδελεχώς από τους προαχθέντες συντρόφους τους στην Ουβέρσα και από τους Κραταιούς Αγγελιαφόρους οι οποίοι πιστοποιούν την ορθότητα των ημι-φυσικών αντιγράφων των αυθεντικών πνευματικών αρχείων.

25:6.4 Ενώ οι προοδεύοντες καταγραφείς που σταθμεύουν στους υποδεέστερους κόσμους αρχείων στα σύμπαντα του Όρβοντον αριθμούν τρισεκατομμύρια τρισεκατομμυρίων, εκείνοι οι οποίοι κατέκτησαν μία θέση κύρους στην Ουβέρσα δεν αριθμούν ούτε οκτώ δισεκατομμύρια. Οι αρχαιότεροι αυτοί, ή απόφοιτοι καταγραφείς είναι οι υπερσυμπαντικοί Φύλακες και προωθητές των αρχείων του χρόνου και του διαστήματος. Τα μόνιμα αρχηγεία τους βρίσκονται στις κυκλικές κατοικίες που περιβάλλουν την περιοχή των αρχείων στην Ουβέρσα. Ουδέποτε αφήνουν την επιτήρηση των αρχείων αυτών σε άλλους. Μπορεί να απουσιάσουν ως άτομα, αλλά ποτέ σε μεγάλους αριθμούς.

25:6.5 Όπως ακριβώς τα υπερναφείμ εκείνα που έγιναν Φύλακες των Αρχείων, έτσι και το σώμα των Ουράνιων Καταγραφέων έχει μόνιμη αποστολή. Από τη στιγμή που τα σεραφείμ και τα υπερναφείμ αναλάβουν τις υπηρεσίες αυτές, θα παραμείνουν ως Ουράνιοι Καταγραφείς και Φύλακες των Αρχείων αντίστοιχα μέχρι την ημέρα της νέας και τροποποιημένης διαχείρισης της πλήρους προσωποποίησης του Θεού του Υψίστου.

25:6.6 Στην Ουβέρσα, οι ανώτεροι αυτοί Ουράνιοι Καταγραφείς μπορούν να δείξουν τα αρχεία κάθε κοσμικής εισαγωγής σε ολόκληρο τον Όρβοντον από την πολύ μακρινή εποχή της άφιξης των Αρχαίων των Ημερών, ενώ στο αιώνιο Νησί, οι Φύλακες των Αρχείων φρουρούν τα αρχειοφυλακεία των κόσμων εκείνων οι οποίοι αποδεικνύουν τις συναλλαγές του Παραδείσου από την εποχή της προσωποποίησης του Αείρου Πνεύματος.

7. ΟΙ ΜΟΡΟΝΤΙΑΝΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

25:7.1 Τα παιδιά αυτά των Πνευμάτων-Μητέρων του τοπικού σύμπαντος είναι οι φίλοι και συνεργάτες όλων εκείνων οι οποίοι βιώνουν την ανελίσσόμενοι Μοροντιανή ζωή. Δεν είναι απαραίτητοι στο ουσιαστικό έργο της προόδου ενός ανελίσσομένου, ούτε υποκαθιστούν καθ' οιανδήποτε έννοια το έργο των σεραφικών φρουρών που συχνά συνοδεύουν τους θνητούς συντρόφους τους στο ταξίδι προς τον Παράδεισο. Οι Μοροντιανοί Σύντροφοι είναι απλά οι ελεήμονες οικοδεσπότες εκείνων οι οποίοι μόλις αρχίζουν τη μακρά τους ανέλιξη. Είναι επίσης ικανοί υποστηρικτές και βοηθώνται επιδέξια στο έργο αυτό από τους διευθυντές ανάκλησης.

25:7.2 Ενώ θα έχετε σοβαρά και προοδευτικά δύσκολα έργα να επιτελέσετε στους μοροντιανούς εκπαιδευτικούς κόσμους του Νέβαδον, θα σας δίνονται πάντα τακτικές περίοδοι ανάπαυσης και ανάκλησης. Σε όλη τη διάρκεια του ταξιδιού προς τον Παράδεισο θα υπάρχει πάντα χρόνος για ανάπαυση και πνευματική διασκέδαση. Και στην πορεία του φωτός και της ζωής πάντα υπάρχει χρόνος για λατρεία και νέα επιτεύγματα.

25:7.3 Οι Μοροντιανοί αυτοί Σύντροφοι είναι τόσο φιλικοί συνεργάτες που, όταν τελικά αφήνετε την τελική φάση της μοροντιανής εμπειρίας, καθώς ετοιμάζεστε να επιβιβασθείτε για την υπερσυμπαντική, πνευματική σας περιπέτεια, θα ληφθείτε ειλικρινά για το γεγονός ότι τα συντροφικά αυτά πλάσματα δεν μπορούν να σας ακολουθήσουν, αφού υπηρετούν αποκλειστικά στα τοπικά σύμπαντα. Σε κάθε στάδιο της πορείας ανόδου, όλες οι προσωπικότητες με τις οποίες θα έλθετε σε επαφή θα είναι φιλικές και συντροφικές, αλλά

μέχρις ότου συναντήσετε τους Παραδείσιους Συντρόφους δεν θα βρείτε άλλη ομάδα τόσο αφοσιωμένη στη φιλία και τη συντροφικότητα.

25:7.4 Το έργο των Μοροντιανών Συντρόφων παρουσιάζεται πληρέστερα στο κεφάλαιο που αναλύει τα θέματα του δικού σας τοπικού σύμπαντος.

8. ΟΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

25:8.1 Οι Παραδείσιοι Σύντροφοι είναι μία ομάδα σύνθετη, ή συστρατευμένη από τις τάξεις των σεραφείμ, των σεκοναφείμ, των υπερναφείμ και των ομνιαφείμ. Αν και υπηρετούν για χρόνο που θα μπορούσατε να θεωρήσετε εξαιρετικά μεγάλο, δεν έχουν μόνιμη απασχόληση. Όταν η λειτουργία τους αυτή ολοκληρωθεί, κατά κανόνα (αλλά όχι πάντοτε) επιστρέφουν στα καθήκοντα εκείνα τα οποία επιτελούσαν όταν εκλήθησαν για να υπηρετήσουν στον Παράδεισο.

25:8.2 Τα μέλη των αγγελικών στρατιών διορίζονται για την συγκεκριμένη υπηρεσία από τα Πνεύματα-Μητέρες του τοπικού σύμπαντος, από τα Ανακλαστικά Πνεύματα του υπερσύμπαντος και από τις Μεγαλειότητες του Παραδείσου. Συγκαλούνται στο κεντρικό Νησί και διορίζονται ως Παραδείσιοι Σύντροφοι από ένα εκ των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων. Πέραν της μόνιμης θέσης τους στον παράδεισο, η προσωρινή αυτή υπηρεσία ως συντρόφων του Παραδείσου είναι η ύψιστη τιμή η οποία μπορεί ποτέ να απονεμηθεί στα λειτουργικά πνεύματα.

25:8.3 Οι επιλεγμένοι αυτοί άγγελοι είναι αφιερωμένοι στην υπηρεσία της συντροφικότητας και έχουν διορισθεί συνεργάτες κάθε κατηγορίας πλασμάτων που μπορεί κατά τύχη να βρεθούν μόνοι στον Παράδεισο, κυρίως των ανερχομένων θνητών, αλλά επίσης και όλων των άλλων που βρίσκονται μόνοι στο κεντρικό Νησί. Οι Παραδείσιοι Σύντροφοι δεν έχουν τίποτα το ιδιαίτερο να διεκπεραιώσουν για λογαριασμό εκείνους με τους οποίους γίνονται αδελφοί. Είναι απλά σύντροφοι. Κάθε δεύτερη, σχεδόν, ύπαρξη που εσείς οι θνητοί θα συναντήσετε κατά τη σύντομη διανομή σας στον παράδεισο – πέραν των συνοδοιπόρων σας – θα έχει κάτι συγκεκριμένο να κάνει με εσάς, ή για εσάς. Οι σύντροφοι αυτοί, όμως, έχουν μοναδική αποστολή να είναι κοντά σας και να επικοινωνούν μαζί σας ως προσωπικοί συνεργάτες. Στο έργο τους έχουν συχνά τη βοήθεια των μεγάλόθυμων και λαμπρών Πολιτών του Παραδείσου.

25:8.4 Οι θνητοί προέρχονται από φυλές πολύ κοινωνικές. Οι Δημιουργοί γνωρίζουν ότι «ου καλόν είναι τον άνθρωπον μόνον,» και έχει γι' αυτό προβλεφθεί συντροφιά, ακόμα και στον Παράδεισο.

25:8.5 Εάν, ως ανερχόμενοι θνητοί, φθάσετε στον Παράδεισο συνοδευόμενοι από τους φίλους, ή τους στενούς συνεργάτες της γήινης ζωής σας, ή, εάν ο σεραφικός φρουρός του προορισμού σας συμβεί να φθάσει μαζί σας, ή να σας περιμένει, τότε δεν θα σας δοθεί μόνιμη συντροφιά. Αν όμως φθάσετε μόνοι, σίγουρα θα σας καλωσορίσει ένας σύντροφος καθώς θα ξυπνάτε στο Νησί του Φωτός μετά από τον τελικό ύπνο σας μέσα στο χρόνο. Ακόμη και αν γνωρίζετε ότι τα συντροφεύεσθε από κάποιον που ανελίχθη μαζί σας, οι προσωρινοί σας σύντροφοι θα είναι έτοιμοι να σας καλωσορίσουν στις αιώνιες ακτές και να σας συνοδεύσουν στις εγκαταστάσεις που είναι έτοιμες για την υποδοχή τη δική σας και των

συντρόφων σας. Μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι θα σας καλωσορίσουν θερμά όταν θα αναστηθείτε στην αιωνιότητα, στις παντοτινές ακτές του Παραδείσου.

25:8.6 Οι σύντροφοι υποδοχής διορίζονται κατά τις τελευταίες ημέρες της προσωρινής παραμονής του ανερχόμενου στο τελευταίο κύκλωμα της Χαβόνα και εξετάζουν προσεκτικά τα αρχεία προέλευσης του θνητού καθώς και εκείνα της ανέλιξής του μέσα από τους κόσμους του διαστήματος και τους κύκλους της Χαβόνα. Όταν χαιρετήσουν τους θνητούς του χρόνου, γνωρίζουν ήδη πολύ καλά την πορεία των αφικνούμενων αυτών οδοιπόρων και αμέσως δίνουν συμπάθεια και γεμάτη ενδιαφέρον συντροφιά.

25:8.7 Κατά την προ-τελική σας παραμονή στον Παράδεισο, αν, για οποιοδήποτε λόγο, αποχωρισθείτε προσωρινά από το σύντροφο της ανελικτικής σας πορείας – θνητό, ή σεραφικό – ένας Παραδείσιος Σύντροφος θα διορισθεί για να σας δώσει συμβουλές και τα σας συντροφέψει. Από τη στιγμή που θα του ανατεθεί ένας ανερχόμενος θνητός που πρόκειται να μείνει μόνος στον Παράδεισο, ο σύντροφος αυτός παραμένει κοντά στο συγκεκριμένο πρόσωπο μέχρις ότου είτε επανασυνδεθεί με τους συντρόφους του στην ανελικτική πορεία, είτε δεόντως ενταχθεί στο Σώμα της Τελικότητας.

25:8.8 Οι Παραδείσιοι Σύντροφοι διορίζονται κατά σειρά αναμονής, εκτός του ότι σε ένα ανερχόμενο δεν ανατίθεται ποτέ να συντροφέψει κάποιον του οποίου η φύση δεν προσιδιάζει στον υπερσυμπαντικό του τύπο. Αν ένας θνητός της Ουράντια έφθανε στον Παράδεισο σήμερα, θα του δινόταν ο πρώτος σύντροφος στη λίστα αναμονής, είτε προέρχεται από τον Όρβοντον, είτε διαθέτει καθ' οιονδήποτε τρόπο τη φύση του Έβδομου Κυρίαρχου Πνεύματος. Εξ ου, τα ομνιαφείμ δεν υπηρετούν με τα ανερχόμενα πλάσματα που προέρχονται από τα επτά υπερσύμπαντα.

25:8.9 Οι Παραδείσιοι Σύντροφοι προσφέρουν πολλές επιπλέον υπηρεσίες: Αν ένας ανερχόμενος θνητός φθάσει στο κεντρικό σύμπαν μόνος και, ενώ διασχίζει τη Χαβόνα αποτύχει σε κάποιο σημείο του Θείου εγχειρήματος, σύντομα θα κληθεί για να δικασθεί στα σύμπαντα του χρόνου και αμέσως θα κληθούν οι εφεδρείες των Ουράνιων Συντρόφων. Ένας από την τάξη αυτή θα αναλάβει να ακολουθήσει τον οδοιπόρο που διαψεύσθηκε, να μείνει μαζί του, να τον παρηγορήσει και να τον κάνει να χαρεί και να παραμείνει κοντά του μέχρις ότου επιστρέψει στο κεντρικό σύμπαν για να ξαναρχίσει την ανέλιξή του προς τον Παράδεισο.

25:8.10 Αν ένας ανερχόμενος οδοιπόρος συναντήσει την αποτυχία στην προσπάθειά του να κατακτήσει το Θείο ενώ διασχίζει τη Χαβόνα συνοδευόμενος από ένα ανερχόμενο σεραφείμ, ο φύλακας άγγελος της θνητής πορείας μπορεί να επιλέξει να συνοδεύει το θνητό σύντροφό του. Τα σεραφείμ αυτά προσφέρονται πάντα εθελοντικά και τους επιτρέπεται να συνοδεύουν τους παλιούς θνητούς συντρόφους τους πίσω, για να υπηρετήσουν στο χρόνο και το διάστημα.

25:8.11 Μα δεν συμβαίνει μόνον αυτό με δύο στενά συνδεδεμένους θνητούς ανερχόμενους: Αν ο ένας φθάσει στο Θεό, ενώ ο άλλος προσωρινά αποτύχει, εκείνος που έφθασε με επιτυχία πάντα επιλέγει να επιστρέψει στον εξελικτικό κόσμο μαζί με τον απογοητευμένο αποτυχόντα, αλλά δεν του επιτρέπεται. Αντίθετα, καλούνται οι εφεδρείες των παραδείσιων Συντρόφων και επιλέγεται ένας από τους εθελοντές για να συνοδεύσει τον απογοητευμένο οδοιπόρο. Ένας εθελοντής Πολίτης του Παραδείσου συνδέεται τότε με τον επιτυχόντα θνητό, ο οποίος εγκαθίσταται στο κεντρικό Νησί, περιμένοντας την επιστροφή του

νικημένου συντρόφου στη Χαβόνα, ενώ εν τω μεταξύ διδάσκει σε ορισμένα σχολεία του Παραδείσου, παρουσιάζοντας τη γεμάτη περιπέτειες ιστορία της εξελικτικής ανόδου.

25:8.12[Υποστηρίχθηκε από Έναν Υψηλά Ιστάμενο στην Εξουσία από την Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 26

ΤΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ : ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

26:0.1 Τα Σεραφείμ είναι τα λειτουργικά πνεύματα του Παραδείσου και του κεντρικού σύμπαντος. Πρόκειται για την ανώτερη τάξη της κατώτερης ομάδας των παιδιών του Απείρου Πνεύματος – τις στρατιές των αγγέλων. Παρόμοια λειτουργικά πνεύματα συναντώνται από το Νησί του Παραδείσου μέχρι τους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος. Κανένα μείζον τμήμα της οργανωμένης και κατοικημένης δημιουργίας δεν μένει χωρίς τις υπηρεσίες τους.

1. ΤΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

26:1.1 Άγγελοι είναι οι λειτουργικοί πνευματικοί συνεργάτες των εξελικτικών και ανερχόμενων πλασμάτων ελεύθερης βούλησης σ' ολόκληρο το σύμπαν. Είναι επίσης οι σύντροφοι και οι βοηθοί των ανώτερων στρατιών των θείων προσωπικοτήτων των κόσμων στο έργο τους. Οι άγγελοι όλων των κατηγοριών είναι ξεχωριστές προσωπικότητες και σε μεγάλο βαθμό εξατομικευμένες. Διαθέτουν όλοι μεγάλη ικανότητα στο να εκτιμούν τις δραστηριότητες των διευθυντών ανάκλησης. Μαζί με τις Στρατιές των Αγγελιαφόρων του Διαστήματος, τα λειτουργικά πνεύματα απολαμβάνουν περιόδους ανάπαυσης και αλλαγής. Η φύση τους είναι πάρα πολύ κοινωνική και η ικανότητά τους να συνεργάζονται υπερβαίνει κατά πολύ εκείνη των ανθρώπινων υπάρξεων.

26:1.2 Τα λειτουργικά πνεύματα του μεγάλου σύμπαντος ταξινομούνται ως εξής:

26:1.31. Τα Υπερναφείμ.

26:1.42. Τα Σεκοναφείμ.

26:1.53. Τα Τερτιαφείμ.

26:1.64. Τα Ομνιαφείμ.

26:1.75. Τα Σεραφείμ.

26:1.86. Τα Χερουβείμ και τα Σανομπείμ.

26:1.97. Τα Ενδιάμεσα Πλάσματα.

26:1.10 Τα μέλη των αγγελικών στρατιών ως άτομα δεν είναι συνολικά σταθερά όσον αφορά στην προσωπική τους θέση στο σύμπαν. Άγγελοι ορισμένων τάξεων μπορούν να γίνουν Παραδείσιοι Σύντροφοι για κάποιο διάστημα, άλλοι γίνονται Ουράνιοι Καταγραφείς, άλλοι προάγονται στις τάξεις των τεχνικών Συμβούλων. Ορισμένα από τα χερουβείμ φιλοδοξούν να αναρριχηθούν στην θέση και τον προορισμό των σεραφείμ, ενώ τα εξελικτικά σεραφείμ μπορούν να φθάσουν στα πνευματικά επίπεδα των ανελίσσομένων Υιών του Θεού.

26:1.11 Οι επτά τάξεις των λειτουργικών πνευμάτων, ως φαίνεται, είναι ομαδοποιημένες ώστε να παρουσιάζονται σύμφωνα με τις εξαιρετικά σημαντικές για τα ανελίσσόμενα πλάσματα λειτουργίες τους:

26:1.121. *Τα Λειτουργικά Πνεύματα του Κεντρικού Σύμπαντος.* Οι τρεις τάξεις των υπερναφείμ υπηρετούν στο Παραδείσιο σύστημα της Χαβόνα. Τα κύρια, ή Παραδείσια σεραφείμ δημιουργήθηκαν από το Άπειρο Πνεύμα. Οι δευτερεύουσες και οι τριτεύουσες κατηγορίες

οι οποίες υπηρετούν στη Χαβόνα είναι αντίστοιχα οι απόγονοι των Κυρίαρχων Πνευμάτων και των Πνευμάτων των Κυκλωμάτων.

26:1.132. Τα Λειτουργικά Πνεύματα των Υπερσύνπαντων – τα σεκοναφείμ, τα τερτιαφείμ και τα ομνιαφείμ. Τα σεκοναφείμ, τα παιδιά των Ανακλαστικών Πνευμάτων, υπηρετούν με διάφορους τρόπους στα επτά υπερσύμπαντα. Τα προερχόμενα εκ του Απείρου Πνεύματος τερτιαφείμ αφιερώνονται τελικά στην κοινή υπηρεσία των Δημιουργών Υιών και των Αρχαίων των Ημερών. Τα ομνιαφείμ αποτελούν κοινή δημιουργία του Απείρου Πνεύματος και των Επτά Ανώτατων Εκτελεστών και είναι οι αποκλειστικοί υπηρέτες των τελευταίων. Η ανάλυση των τριών αυτών κατηγοριών αποτελεί το αντικείμενο επόμενων κεφαλαίων του βιβλίου αυτού.

26:1.143. Τα Λειτουργικά Πνεύματα των Τοπικών Σύμπαντων περιλαμβάνουν τα σεραφείμ και τους βοηθούς τους, τα χερουβείμ. Οι απόγονοι ενός Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα αυτοί είναι οι πρώτοι με τους οποίους έρχονται σε επαφή οι ανερχόμενοι θνητοί. Τα Ενδιάμεσα Πλάσματα, τα οποία γεννήθηκαν σε κατοικημένους κόσμους, δεν ανήκουν ακριβώς στις τάξεις των αγγέλων, αν και συχνά λειτουργούν στις ίδιες ομάδες με τα λειτουργικά πνεύματα. Το ιστορικό τους, μαζί με μία αναφορά στα σεραφείμ και τα χερουβείμ παρουσιάζεται στα κεφάλαια εκείνα όπου αναλύονται τα θέματα του δικού σας τοπικού σύμπαντος.

26:1.15 Όλες οι κατηγορίες των τάξεων των αγγέλων είναι αφιερωμένες στις διάφορες συμπαντικές υπηρεσίες και τις προσφέρουν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, στις ανώτερες τάξεις των ουράνιων υπάρξεων. Είναι ωστόσο τα υπερναφείμ, τα σεκοναφείμ και τα σεραφείμ τα οποία, σε μεγάλους αριθμούς, ασχολούνται με την επέκταση του σχεδίου ανέλιξης της προοδευτικής τελειοποίησης των παιδιών του χρόνου. Δραστηριοποιούμενα στο κεντρικό σύμπαν, στα υπερσύμπαντα και τα τοπικά σύμπαντα σχηματίζουν μία αδιάσπαστη αλυσίδα πνευματικών λειτουργών η οποία έχει προβλεφθεί από το Άπειρο Πνεύμα για να βοηθήσει και να καθοδηγήσει όλους εκείνους που προσπαθούν να φθάσουν τον Πατέρα του Σύμπαντος δια του Αιώνιου Υιού.

26:1.16 Τα υπερναφείμ έχουν περιορισμένη «πνευματική πολικότητα» λαμβάνοντας υπ' όψιν μια μόνο φάση δραστηριότητας, εκείνη του Πατέρα του Σύμπαντος. Μπορούν να εργάζονται μεμονωμένα εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες αναλαμβάνουν άμεσα τα αποκλειστικά κυκλώματα του Πατέρα. Όταν φορτίζονται δια της άμεσης λειτουργίας του Πατέρα, τα υπερναφείμ πρέπει εθελοντικά να σχηματίσουν ζεύγη ώστε να μπορέσουν να λειτουργήσουν. Τα σεκοναφείμ περιορίζονται κατά τον ίδιο τρόπο και επιπλέον πρέπει να εργάζονται σε ζεύγη ώστε να συγχρονίζονται με τα κυκλώματα του Αιώνιου Υιού. Τα σεραφείμ μπορούν να εργάζονται μεμονωμένα ως ανεξάρτητες και εντοπισμένες προσωπικότητες, αλλά για να μουν σ' ένα κύκλωμα πρέπει να πολωθούν σε ζεύγη. Όταν οι πνευματικές αυτές υπάρξεις σχηματίζουν ζεύγη, θεωρούνται ότι αλληλοσυμπληρώνονται. Οι συμπληρωματικές αυτές σχέσεις μπορεί να είναι παροδικές. Δεν είναι κατ' ανάγκην μόνιμης φύσης.

26:1.17 Τα υπέρλαμπρα αυτά πλάσματα του φωτός συντηρούνται άμεσα από την πρόσληψη της πνευματικής ενέργειας των βασικών κυκλωμάτων του σύμπαντος. Οι θνητοί της Ουράντια πρέπει να αποκτήσουν πρώτα φωτεινή ενέργεια δια της πρωτόγονης ενσάρκωσης, οι αγγελικές τάξεις, όμως, είναι συνδεδεμένες σε κύκλωμα. Έχουν «τροφή που δεν γνωρίζετε.» Συμμετέχουν επίσης στις κατά καιρούς διδασκαλίες των θαυμάσιων

Διδασκάλων Υιών της Αγίας Τριάδας. Αποκτούν γνώση και προσλαμβάνουν σοφία μέσω μιας τεχνικής η οποία προσιδιάζει με την αφομοίωση της ζωικής ενέργειας.

2. ΤΑ ΚΡΑΤΑΙΑ ΥΠΕΡΝΑΦΕΙΜ

26:2.1 Τα υπερναφείμ είναι οι έμπειροι λειτουργοί όλων των τύπων των πλασμάτων που προσωρινά διαμένουν στον Παράδεισο και στο κεντρικό σύμπαν. Οι ανώτεροι αυτοί άγγελοι δημιουργήθηκαν σε τρεις μείζονες κατηγορίες. Κυρίαρχοι, δευτερεύοντες και τριτεύοντες.

26:2.2 Τα Κύρια Υπερναφείμ είναι αποκλειστικά απόγονοι του Συνδεδεμένου Δρώντος. Διαμοιράζουν τη λειτουργία τους σχεδόν ισοδύναμα μεταξύ ορισμένων ομάδων Πολιτών του Παραδείσου και του αεί διευρυνόμενου σώματος των ανερχομένων οδοιπόρων. Οι άγγελοι αυτοί του αιώνιου Νησιού είναι εξαιρετικά αποτελεσματικοί στο να διευρύνουν τη βασική εξάσκηση των δύο ομάδων των Παραδείσιων ενοίκων. Συμβάλλουν πολύ σε ό,τι βοηθά την αμοιβαία κατανόηση των δύο αυτών μοναδικών κατηγοριών των πλασμάτων του σύμπαντος – της κατηγορίας η οποία αποτελείται από τον ανώτατο τύπο θείων και τέλειων πλασμάτων ελεύθερης βούλησης και της άλλης, η οποία αποτελείται από την τελειοποίηση της εξέλιξης του κατώτερου τύπου πλασμάτων ελεύθερης βούλησης σε όλα τα σύμπαντα των συμπάντων.

26:2.3 Το έργο των κύριων υπερναφείμ είναι τόσο μοναδικό και ξεχωριστό, ώστε θα συζητηθεί διεξοδικά στο επόμενο κεφάλαιο.

26:2.4 Τα δευτερεύοντα υπερναφείμ είναι οι διευθυντές των θεμάτων που αφορούν στα ανερχόμενα πλάσματα των επτά κυκλωμάτων της Χαβόνα. Ασχολούνται εξ ίσου με την εκπαίδευση των πολυάριθμων τάξεων των Πολιτών του Παραδείσου, εκείνων οι οποίοι για μεγάλο διάστημα παραμένουν στους κόσμους των κυκλωμάτων της κεντρικής δημιουργίας, αλλά μπορούμε να παραλείψουμε το στάδιο αυτό της υπηρεσίας τους.

26:2.5 Υπάρχουν επτά τύποι των ανώτατων αυτών αγγέλων έκαστος των οποίων προέρχεται από ένα εκ των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων του οποίου τη φύση αντιγράφει. Τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα δημιουργούν συλλογικά πολλές διαφορετικές ομάδες μοναδικών υπάρξεων και οντοτήτων και τα άτομα κάθε τάξης έχουν συγκριτικά ομοιόμορφη φύση. Όταν όμως τα ίδια αυτά τα Επτά Πνεύματα δημιουργούν μεμονωμένα, οι προκύπτουσες τάξεις έχουν πάντοτε φύση επταπλή. Τα παιδιά κάθε Κυρίαρχου Πνεύματος συμμετέχουν στη φύση του δημιουργού τους και διαφέρουν ανάλογα από τα άλλα. Τέτοια είναι η προέλευση των δευτερευόντων υπερναφείμ και οι άγγελοι όλων, και των επτά, τύπων που δημιουργήθηκαν λειτουργούν σε όλους τους διαύλους δραστηριοτήτων οι οποίοι είναι ανοικτοί σε ολόκληρη την τάξη τους, κυρίως επί των επτά κυκλωμάτων του κεντρικού και θείου σύμπαντος.

26:2.6 Κάθε ένα από τα επτά πλανητικά κυκλώματα της Χαβόνα βρίσκεται υπό την άμεση εποπτεία ενός εκ των Επτά Πνευμάτων των Κυκλωμάτων, τα οποία συνιστούν τη συλλογική – και εξ αυτού ομοιόμορφη – δημιουργία των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων. Αν και αποτελούν μέρος της φύσης της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, τα επτά αυτά βοηθητικά Πνεύματα της Χαβόνα δεν υπήρξαν εξ αρχής μέρος του αυθεντικού συμπαντικού προτύπου. Άρχισαν να λειτουργούν μετά την αρχική (αιώνια) δημιουργία, αλλά πολύ πριν την εποχή του Γκραντφάντα. Αναμφίβολα εμφανίσθηκαν ως δημιουργική απόκριση των Κυρίαρχων Πνευμάτων προς τον αναδυόμενο στόχο του Υπέρτατου Όντος και η λειτουργία τους απεκαλύφθη μόλις οργανώθηκε το μέγα σύμπαν. Το Άπειρο Πνεύμα και όλοι οι δημιουργικοί του συνεργάτες, ως συμπαντικοί συντονιστές, φαίνονται να είναι πλούσια

προικισμένοι με την ικανότητα να παρουσιάζουν τις κατάλληλες δημιουργικές αντιδράσεις στην ταυτόχρονη εξέλιξη των εμπειρικών θεοτήτων και των εξελισσομένων συμπάντων.

26:2.7 *Τα τριτεύοντα υπερναφείμ* έλκουν την κατμετάδοση τους από τα Επτά αυτά Πνεύματα των Κυκλωμάτων. Έκαστο εξ αυτών, στα μεμονωμένα κυκλώματα της Χαβόνα, διαθέτει την, υπό του Απείρου Πνεύματος δοθείσα, δύναμη να δημιουργεί ένα ικανό αριθμό ανώτερων υπεραφικών λειτουργιών τρίτης τάξης ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του κεντρικού σύμπαντος. Ενώ τα Πνεύματα των Κυκλωμάτων δημιουργούν λίγους, συγκριτικά, από τους αγγελικούς αυτούς λειτουργούς πριν από την άφιξη των οδοιπόρων του χρόνου στη Χαβόνα, τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα δεν είχαν καν αρχίσει τη δημιουργία τη δημιουργία των δευτερευόντων υπερναφείμ μέχρι την άφιξη του Γκραντφάντα. Ως η αρχαιότερη των δύο κατηγοριών, τα τριτεύοντα υπερναφείμ αναφέρεται πρώτη.

3. ΤΑ ΤΡΙΤΕΥΟΝΤΑ ΥΠΕΡΝΑΦΕΙΜ

26:3.1 Οι υπηρέτες αυτοί των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων είναι οι εξειδικευμένοι άγγελοι των διαφόρων κυκλωμάτων της Χαβόνα και η λειτουργία τους εκτείνεται τόσο επί των ανερχομένων οδοιπόρων του χρόνου, όσο και επί των κατερχομένων οδοιπόρων της αιωνιότητας. Στο ένα δισεκατομμύριο εκπαιδευτικούς κόσμους της τέλει κεντρικής δημιουργίας, οι υπεραφικοί σας συνεργάτες όλων των τάξεων θα είναι απόλυτα ορατοί. Εκεί θα γίνεται όλοι, με την ανώτερη έννοια του όρου, αδελφικές και γεμάτες κατανόηση υπάρξεις μέσω της αμοιβαίας επαφής και συμπάθειας. Επιπλέον θα αναγνωρίσετε πλήρως και θα συναδελφωθείτε, με τρόπο εξάισιο, με όλους τους κατερχόμενους οδοιπόρους, τους Πολίτες του Παραδείσου, που διασχίζουν τα κυκλώματα αυτά από μέσα προς τα έξω, εισερχόμενοι στη Χαβόνα δια του κόσμου καθοδήγησης του πρώτου κυκλώματος και εν συνεχεία προωθούμενοι προς το έβδομο, εξωτερικό κύκλωμα.

26:3.2 Οι από τα επτά υπερσύμπαντα ανερχόμενοι οδοιπόροι περνούν μέσω της Χαβόνα προς την αντίθετη κατεύθυνση, εισερχόμενοι δια του κόσμου καθοδήγησης του εβδόμου κυκλώματος και προωθούμενοι στο εσωτερικό. Δεν υπάρχει χρονικός περιορισμός όσον αφορά στην πρόοδο των ανερχομένων πλασμάτων από κόσμο σε κόσμο και από κύκλωμα σε κύκλωμα, όπως ακριβώς δεν υπάρχει αυθαίρετα καθορισμένο διάστημα παραμονής στους μοροντιανούς κόσμους. Ενώ, όμως, τα ανεπαρκώς εξελιχθέντα άτομα είναι δυνατόν να εξαιρεθούν από την παραμονή σε έναν, ή περισσότερους εκπαιδευτικούς κόσμους του τοπικού σύμπαντος, οι οδοιπόροι μπορεί να αποφύγει τη διέλευση όλων, και των επτά, κυκλωμάτων της Χαβόνα προς την προοδευτική πνευματικοποίηση.

26:3.3 Το σώμα αυτό των τριτευόντων υπερναφείμ, το κύρια επιφορτισμένο με την υπηρεσία των οδοιπόρων του χρόνου ταξινομείται ως εξής:

26:3.41. *Οι Επόπτες της Αρμονίας.* Πρέπει να καταστεί σαφές ότι απαιτείται κάποιου είδους συντονιστική επιρροή, ακόμα και στην τέλεια Χαβόνα, ώστε να διατηρηθεί το σύστημα και να διασφαλισθεί η αρμονία σε ολόκληρο το έργο της προετοιμασίας των οδοιπόρων του χρόνου, για να κατακτήσουν στη συνέχεια τον Παράδεισο. Αυτή είναι η πραγματική αποστολή των Εποπτών της Αρμονίας – το να φροντίζουν την ομαλή και γρήγορη διεξμετάδοση των πάντων. Προερχόμενοι από το πρώτο κύκλωμα, υπηρετούν σε ολόκληρη τη Χαβόνα και η παρουσία τους στα κυκλώματα σημαίνει ότι τίποτα δεν είναι δυνατόν να γίνει εσφαλμένα. Μία εξαιρετική ικανότητα να συντονίζουν μια μεγάλη ποικιλία δραστηριοτήτων, όπου περιλαμβάνονται διαφορετικές κατηγορίες προσωπικοτήτων – ακόμη και προσωπικότητες πολλαπλών επιπέδων – καθιστά τα υπερναφείμ αυτά ικανά να

προσφέρουν βοήθεια οπουδήποτε και οποτεδήποτε τούτο απαιτείται. Συνεισφέρουν τα μέγιστα στην αμοιβαία κατανόηση των οδοιπόρων του χρόνου και των οδοιπόρων της αιωνιότητας.

26:3.52. *Οι Προϊστάμενοι Καταγραφείς.* Οι άγγελοι αυτοί δημιουργούνται στο δεύτερο κύκλωμα, ωστόσο λειτουργούν παντού μέσα στο κεντρικό σύμπαν. Καταγράφουν εις τριπλούν, φτιάχνοντας τα κατά λέξιν αρχεία της Χαβόνα, τα πνευματικά αρχεία της τάξης των καθώς και τα επίσημα αρχεία του Παραδείσου. Επιπλέον, διενεργούν αυτόματα τη μετάδοση της εισαγόμενης αληθούς γνώσης στις ζώσες βιβλιοθήκες του Παραδείσου, τους φρουρούς της γνώσης της κύριας τάξης των υπερναφείμ.

26:3.63. *Οι Εκπέμποντες.* Τα παιδιά του τρίτου Πνευματικού Κυκλώματος δραστηριοποιούνται σε ολόκληρη τη Χαβόνα αν και η επίσημη βάση τους βρίσκεται στον υπ' αριθμόν εβδομήντα πλανήτη του εξώτατου κυκλώματος. Οι έμπειροι αυτοί τεχνικοί είναι εκείνοι οι οποίοι επιλαμβάνονται των εκπομπών από και προς την κεντρική δημιουργία, αλλά και οι διευθυντές των διαστημικών αναφορών όλων των επί του Παραδείσου θείων φαινομένων. Μπορούν να λειτουργήσουν σε όλα τα βασικά κυκλώματα του διαστήματος.

26:3.74. *Οι Αγγελιαφόροι* προέρχονται από το υπ' αριθμόν τέσσερα κύκλωμα. Δραστηριοποιούνται στο κύκλωμα Χαβόνα-Παραδείσου ως μεταφορείς όλων των μηνυμάτων τα οποία απαιτούν προσωπική μετάδοση. Υπηρετούν τους συντρόφους τους, τις ουράνιες προσωπικότητες, τους οδοιπόρους του Παραδείσου, ακόμη και τις ανερχόμενες ψυχές του χρόνου.

26:3.85. *Οι Συντονιστές της Διάνοιας.* Τα τριτεύοντα αυτά υπερναφείμ, τα παιδιά του πέμπτου Πνευματικού Κυκλώματος είναι πάντα οι συνετοί και συμπαθούντες διαφημιστές της αδελφικής σχέσης μεταξύ των ανερχομένων και των κατερχομένων οδοιπόρων. Λειτουργούν εφ' όλων των κατοίκων της Χαβόνα, ειδικότερα επί των ανερχομένων, κρατώντας τους ενήμερους πάνω στα τρέχοντα θέματα του σύμπαντος των συμπτάντων. Δια των προσωπικών τους επαφών με τους Εκπέμποντες και τους Ανακλώντες, αυτές οι «ζωντανές εφημερίδες» της Χαβόνα έχουν άμεση γνώση όλων των πληροφοριών οι οποίες διαπερνούν τα απέραντα ειδησεογραφικά κυκλώματα του κεντρικού σύμπαντος. Εγγυώνται τη διάνοια μέσω της τεχνικής γραφημάτων της Χαβόνα, η οποία τους καθιστά ικανούς να αφομοιώνουν αυτόματα, σε ένα λεπτό μόνο βάσει του χρόνου της Ουράντια, τέτοιον όγκο πληροφοριών, που η ταχύτερη τηλεγραφική σας μέθοδος θα χρειαζόνταν χίλια χρόνια για να καταγράψει.

26:3.96. *Οι Μεταγωγικές Προσωπικότητες.* Οι υπάρξεις αυτές, των οποίων η προέλευση βρίσκεται στο υπ' αριθμόν έξι κύκλωμα, δραστηριοποιούνται συνήθως από τον υπ' αριθμόν σαράντα πλανήτη του εξώτερου κυκλώματος. Είναι εκείνοι οι οποίοι απομακρύνουν τους απογοητευμένους υποψήφιους που προσωρινά απέτυχαν να φθάσουν το Θεό. Είναι έτοιμοι να υπηρετήσουν όλους εκείνους που πρέπει να ενταχθούν στην υπηρεσία της Χαβόνα αλλά και να την εγκαταλείψουν και οι οποίοι δεν είναι ταξιδιώτες του διαστήματος.

26:3.107. *Το Εφεδρικό Σώμα.* Οι διακυμάνσεις του όγκου του έργου με τις ανερχόμενες υπάρξεις, τους Παραδείσιους οδοιπόρους και τις άλλες κατηγορίες των υπάρξεων που διαμένουν στη Χαβόνα καθιστά απαραίτητη τη διατήρηση των εφεδρικών αυτών υπερναφείμ στους κόσμους καθοδήγησης του έβδομου κυκλώματος, απ' όπου προέρχονται. Δημιουργούνται χωρίς ιδιαίτερο σχέδιο και είναι σε θέση να αναλάβουν υπηρεσία στις

μικρών απαιτήσεων φάσεις των καθηκόντων των υπεραφικών τους συντρόφων της τρίτης κατηγορίας.

4. ΤΑ ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΥΠΕΡΝΑΦΕΙΜ

26:4.1 Τα δευτερεύοντα υπερναφείμ είναι λειτουργοί των επτά πλανητικών κυκλωμάτων του κεντρικού σύμπαντος. Είναι εν μέρει αφιερωμένοι στην υπηρεσία των οδοιπόρων του χρόνου ενώ το ήμισυ ολόκληρης της τάξης των είναι αποσπασμένο στην εξάσκηση των Παραδείσιων οδοιπόρων της αιωνιότητας. Οι Πολίτες αυτοί του Παραδείσου, κατά την πορεία τους μέσω των κυκλωμάτων της Χαβόνα, περιθάλπονται από εθελοντές του Σώματος Τελικότητας των Θνητών. Πρόκειται για μία διευθέτηση η οποία επεκράτησε από όταν ολοκληρώθηκε η πρώτη ομάδα τελικιστών.

26:4.2 Σύμφωνα με την περιοδική τους αποστολή της λειτουργίας επί των ανερχομένων οδοιπόρων, τα δευτερεύοντα υπερναφείμ δραστηριοποιούνται σε επτά ομάδες, ως εξής:

26:4.31. Βοηθοί των Οδοιπόρων.

26:4.42. Οδηγοί του Υπέρτατου.

26:4.53. Οδηγοί της Τριάδας.

26:4.64. Ευρίσκοντες τους Υιούς.

26:4.75. Οδηγοί του Πατέρα.

26:4.86. Εισηγητές και Σύμβουλοι.

26:4.97. Συμπληρωματικοί των Υπολοίπων.

26:4.10 Κάθε μία από αυτές τις ομάδες εργασίας περιλαμβάνει αγγέλους όλων των επτά δημιουργημένων τύπων και ο οδοιπόρος του διαστήματος έχει πάντα ως επίτροπο ένα δευτερύνον υπερναφείμ το οποίο προέρχεται από ένα Κυρίαρχο Πνεύμα, το οποίο προΐσταται του υπερσύμπαντος κατμετάδοσης του οδοιπόρου. Όταν εσείς οι θνητοί της Ουράντια φθάσετε στη Χαβόνα, θα καθοδηγηθείτε σίγουρα από υπερναφείμ, των οποίων η δημιουργηθείσα φύση – όπως η δική σας εξελιγμένη φύση – προέρχεται από το Κυρίαρχο Πνεύμα του Όρβοντον. Και, εφ' όσον οι επίτροποί σας κατάγονται από το Κυρίαρχο Πνεύμα του δικού σας υπερσύμπαντος, είναι οι πλέον αρμόδιοι να σας κατανοήσουν, να σας ενθαρρύνουν και να σας βοηθήσουν σε κάθε σας προσπάθεια να φθάσετε στην τελειότητα του Παραδείσου.

26:4.11 Οι οδοιπόροι του χρόνου μεταφέρονται από τα σώματα σκοτεινής βαρύτητας της Χαβόνα προς το εξωτερικό πλανητικό κύκλωμα δια των προσωπικοτήτων μεταφοράς της κύριας τάξης των υπερναφείμ οι οποίες λειτουργούν από τα αρχηγεία των επτά υπερσυμπάντων. Η πλειονότητα, αλλά όχι το σύνολο, των σεραφείμ που ανήκουν στην υπηρεσία των πλανητών και του τοπικού σύμπαντος και στα οποία έχει διαπιστευθεί η άνοδος προς τον Παράδεισο, θα αποχωρισθούν τους θνητούς τους συντρόφους πριν από τη μακριά πτήση προς τη Χαβόνα και αμέσως θα αρχίσουν μία μακρόχρονη και έντονη εξάσκηση για το ουράνιο έργο τους, προσμένοντας να κατακτήσουν, ως σεραφείμ, την τελειότητα της ύπαρξης και το υπέρτατο της προσφοράς. Και αυτό πράττουν, ελπίζοντας να συναντήσουν και πάλι τους οδοιπόρους του χρόνου, να περιληφθούν μεταξύ εκείνων οι οποίοι για πάντα ακολουθούν την πορεία των θνητών αυτών που έφθασαν στον Πατέρα του Σύμπαντος και ανέλαβαν την αφανέρωτη υπηρεσία του Σώματος της Τελικότητας.

26:4.12 Ο οδοιπόρος προσεδαφίζεται στον πλανήτη υποδοχής της Χαβόνα, τον καθοδηγητικό κόσμο του έβδομου κυκλώματος, με μία μόνο προοπτική τελειοποίησης, την τελειοποίηση του στόχου. Ο Πατέρας του Σύμπαντος έχει αποφασίσει: «Γίνου τέλειος, όπως εγώ είμαι τέλειος.» Τούτη είναι η εκπληκτική πρόσκληση-εντολή που απεστάλη στα πεπερασμένα τέκνα των κόσμων του διαστήματος. Η εξαγγελία της εντολής αυτής δραστηριοποίησε ολόκληρη τη δημιουργία σε μία προσπάθεια συνεργασίας των ουρανίων πλασμάτων να βοηθήσουν την ολοκλήρωση και κατανόηση της τρομακτικής αυτής εντολής της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου.

26:4.13 Όταν, δια της λειτουργίας όλων των βοηθητικών τάξεων του συμπαντικού σχεδίου επιβίωσης, εγκατασταθείτε, τελικά, στους κόσμους υποδοχής της Χαβόνα, θα έχετε επιτύχει ένα μόνον είδος τελειότητα – *την τελειότητα του στόχου*. Ο στόχος σας έχει εις βάθος πιστοποιηθεί. Η πίστη σας έχει δοκιμασθεί. Είναι πλέον γνωστό ότι δεν αποτύχατε. Ούτε καν η αποτυχία του να διακρίνει τον Πατέρα του Σύμπαντος μπορεί να κλονίσει σοβαρά την εμπιστοσύνη ενός ανερχόμενου θνητού, ο οποίος βίωσε όλες αυτές τις εμπειρίες προκειμένου να φθάσει στους τέλειους κόσμους της Χαβόνα. Μέχρις ότου φθάσετε στη Χαβόνα, η αγνότητά σας έχει γίνει απόλυτη. Η τελειότητα του στόχου και η θεία ουσία της επιθυμίας μαζί με τη σταθερότητα της πίστης έχουν εξασφαλίσει την είσοδό σας στη μόνιμη κατοικία της αιωνιότητας. Η απελευθέρωσή σας από την αβεβαιότητα του χρόνου είναι πλήρης και ολοκληρωμένη. Και τώρα, πρέπει να έλθετε πρόσωπο με πρόσωπο με τα θέματα της Χαβόνα και το απέραντο του Παραδείσου, για την αντιμετώπιση των οποίων έχετε τόσο πολύ καιρό εξασκηθεί στις εμπειρικές περιόδους του χρόνου, πάνω στους κόσμους-σχολαία του διαστήματος.

26:4.14 Η πίστη του ανερχόμενου οδοιπόρου κέρδισε την τελειοποίηση του στόχου, η οποία επιτρέπει στα παιδιά του χρόνου να γίνουν δεκτά στις πύλες της αιωνιότητας. Τώρα, πρέπει οι βοηθοί των οδοιπόρων ν' αρχίσουν το έργο της ανάπτυξης αυτής της τελειοποίησης της κατανόησης, αλλά και του τρόπου κατανόησης, που τόσο είναι απαραίτητος για την εν Παραδείσω τελειοποίηση της προσωπικότητας.

26:4.15 Η ικανότητα του να κατανοεί, είναι το διαβατήριο των θνητών προς τον παράδεισο. Η επιθυμία να πιστέψει είναι το κλειδί για τη Χαβόνα. Η αποδοχή της ύπαρξης των Υιών, η συνεργασία με τον ενοικούντα Ρυθμιστή είναι το τίμημα του εξελικτικού επιζώντος.

5. ΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΤΩΝ ΟΔΟΙΠΟΡΩΝ

26:5.1 Η πρώτη από τις επτά ομάδες των δευτερευόντων υπερναφείμ που θα συναντήσουν είναι οι βοηθοί των οδοιπόρων, οι άμεσα κατανοούσες και μέγιστα συμπαθούσες εκείνες ομάδες, οι οποίες καλωσορίζουν τους πολυταξιδεμένους ανερχόμενους του διαστήματος στους σταθερούς κόσμους και την τακτική οικονομία του κεντρικού σύμπαντος. Ταυτόχρονα, οι ανώτεροι αυτοί λειτουργοί αρχίζουν το έργο τους για τους Παραδείσιους οδοιπόρους της αιωνιότητας, ο πρώτος των οποίων έφθασε στον κόσμο καθοδήγησης του εσώτερου κυκλώματος της Χαβόνα μόλις προσεδαφίστηκε ο Γκραντφάντα στον καθοδηγητικό κόσμο του εξώτερου κυκλώματος. Εκείνη τη μακρινή εποχή οι οδοιπόροι από τον Παράδεισο και οι οδοιπόροι του χρόνου συναντήθηκαν για πρώτη φορά στον κόσμο υποδοχής του υπ' αριθμόν τέσσερα κυκλώματος.

26:5.2 Οι βοηθοί αυτοί των οδοιπόρων, λειτουργούντες στο έβδομο κύκλωμα των κόσμων της Χαβόνα, διευθύνουν το έργο τους που αφορά στους ανερχόμενους θνητούς σε τρεις μείζονες φάσεις: πρώτη είναι η υπέρτατη κατανόηση της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Δεύτερη η

πνευματική κατανόηση της σχέσης Πατέρα-Υιού. Και Τρίτη, η δια του νου αναγνώριση του Απείρου Πνεύματος. Κάθε μία από τις καθοδηγητικές αυτές φάσεις χωρίζεται σε επτά κλάδους αποτελούμενους από δώδεκα ήσσονες υποδιαιρέσεις των εβδομήντα υποδεέστερων ομάδων η κάθε μία. Και κάθε μία από τις εβδομήντα αυτές κατώτερες ομάδες χωρίζεται σε χίλιες ταξινομήσεις. Λεπτομερέστερες οδηγίες παρέχονται στα επόμενα κυκλώματα, οι γενικές, όμως γραμμές κάθε Παραδείσιας απαίτησης διδάσκονται από τους βοηθούς των οδοιπόρων.

26:5.3 Αυτή, λοιπόν, είναι το βασικό, ή στοιχειώδες μάθημα που λαμβάνουν οι δοκιμασμένης πίστης, πολυταξιδεμένοι οδοιπόροι του διαστήματος. Πολύ πριν φθάσουν, όμως, στη Χαβόνα, τα ανερχόμενα αυτά παιδιά του χρόνου έχουν μάθει να γιορτάζουν με την αβεβαιότητα, να κάνουν γόνιμη την απογοήτευση, να ενθουσιάζονται με την προφανή αποτυχία, να δυναμώνουν όταν παρουσιάζονται δυσκολίες, να δείχνουν αδάμαστο θάρρος όταν αντικρίζουν το άπειρο και να στηρίζονται στην ανυπέρβλητη πίστη τους, όταν αντιμετωπίζουν την πρόκληση του ανεξήγητου. Από τότε, η πολεμική κραυγή των οδοιπόρων αυτών είναι» Με τη βοήθεια του Θεού, τίποτα – απολύτως τίποτα – δεν είναι αδύνατον.»

26:5.4 Υπάρχει μία σαφής απαίτηση για τους οδοιπόρους του χρόνου πάνω σε κάθε κύκλωμα της Χαβόνα. Και ενώ κάθε οδοιπόρος συνεχίζει υπό την εποπτεία του υπερναφείμ εκείνου το οποίο εκ φύσεως είναι διαμορφωμένο έτσι ώστε να μπορεί να προσφέρει βοήθεια στον συγκεκριμένο τύπο του ανερχόμενου πλάσματος, η πορεία που πρέπει να ακολουθηθεί είναι σχεδόν η ίδια για όλους τους ανερχόμενους που φθάνουν στο κεντρικό σύμπαν. Η πορεία προς τον στόχο είναι ποσοτική, ποιοτική και εμπειρική – διανοητική, πνευματική και υπέρτατη.

26:5.5 Ο χρόνος δεν έχει μεγάλη σημασία στα κυκλώματα της Χαβόνα. Επιδρά περιορισμένα στις δυνατότητες προώθησης, ο προορισμός, όμως, είναι η τελική και υπέρτατη γαλήνη του πνεύματος. Τη στιγμή ακριβώς που ο υπεραφικός σας σύντροφος θα θεωρήσει ότι είστε ικανοί να περάσετε στο επόμενο κύκλωμα, θα μεταφερθείτε εμπρός στους δώδεκα δικαστές του έβδομου Πνευματικού Κυκλώματος. Εδώ θα σας ζητηθεί να περάσετε τις δοκιμασίες του κυκλώματος οι οποίες έχουν καθορισθεί από το υπερσύμπαν κατμετάδοσης σας και από το σύστημα όπου γεννηθήκατε. Η θεία επίτευξη του κύκλου αυτού λαμβάνει χώρα πάνω στον κόσμο καθοδήγησης και αποτελείται από την πνευματική αναγνώριση και συνειδητοποίηση του Κυρίαρχου Πνεύματος του υπερσύμπαντος από το οποίο προέρχεται ο ανερχόμενος οδοιπόρος.

26:5.6 Όταν το έργο του εξωτερικού κυκλώματος της Χαβόνα ολοκληρωθεί και τα μαθήματα έχουν γίνει κατανοητά, οι βοηθοί των οδοιπόρων μεταφέρουν τους προστατευόμενους των στους κόσμους καθοδήγησης του επόμενου κυκλώματος και τους παραδίδουν στη φροντίδα των υπέρτατων οδηγών. Οι βοηθοί των οδοιπόρων πάντα μένουν κοντά για κάποιο διάστημα προκειμένου να βοηθήσουν ώστε η μετάβαση να γίνει ευχάριστη και επικερδής.

6. ΟΙ ΟΔΗΓΟΙ ΤΟΥ ΥΠΕΡΤΑΤΟΥ

26:6.1 Οι ανερχόμενοι του χρόνου ονομάζονται «πνευματικοί απόφοιτοι» όταν μεταφερθούν από το έβδομο στο έκτο κύκλωμα και τοποθετηθούν υπό την άμεση εποπτεία των οδηγών του υπέρτατου. Οι οδηγοί αυτοί δεν πρέπει να συγχέονται με τους Οδηγούς Αποφοίτων – τους ανήκοντες στις ανώτερες προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος – οι οποίοι, μαζί με τους υπηρέτες συντρόφους τους λειτουργούν εφ' όλων των κυκλωμάτων της Χαβόνα για

τους ανερχόμενους και τους κατερχόμενους οδοιπόρους. Οι οδηγοί του υπέρτατου λειτουργούν μόνο στο έκτο κύκλωμα του κεντρικού σύμπαντος.

26:6.2 Είναι στο κύκλωμα αυτό που οι ανερχόμενοι επιτυγχάνουν μία νέα συνειδητοποίηση του Υπέρτατου Θείου. Κατά τη μακρά τους πορεία στα εξελικτικά σύμπαντα, οι οδοιπόροι του χρόνου έχουν βιώσει μία αυξανόμενη επίγνωση της ύπαρξης ενός κραταιού υπερελέγχου πάνω στις δημιουργίες του χρόνου και του χώρου. Εδώ, σ' αυτό το κύκλωμα της Χαβόνα συναντούν σχεδόν τη γενεσιουργό αιτία της ενότητας χρόνου και χώρου στο κεντρικό σύμπαν – την πνευματική ύπαρξη του Θεού του Υπέρτατου.

26:6.3 Μου είναι κάπως δύσκολο να εξηγήσω τι συμβαίνει στο κύκλωμα αυτό. Ουδεμία εξατομικευμένη παρουσία του Υπέρτατου γίνεται αντιληπτή από τους ανερχόμενους. Κατά κάποιο τρόπο, οι καινούργιες σχέσεις που δημιουργούνται με τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα εξισορροπούν την έλλειψη αυτή της επικοινωνίας με το Υπέρτατο Ον. Ανεξαρτήτως όμως της ανικανότητάς μας να κατανοήσουμε τον τρόπο, κάθε ανερχόμενο πλάσμα φαίνεται ότι υπόκειται σε μία μετουσιωτική ανάπτυξη, μία νέα ολοκληρωμένη συνειδητοποίηση, ένα καινούργιο εξαγνισμένο στόχο, μία νέα ευαισθητοποίηση απέναντι στο θείο που δύσκολα μπορούν να εξηγηθούν ικανοποιητικά χωρίς την προϋπόθεση της μη αποκαλυφθείσας δραστηριότητας του Υπέρτατου Όντος. Για όσους εξ ημών παρακολούθησαν τις μυστηριώδεις αυτές διεργασίες, φαίνεται σαν ο Θεός ο Υπέρτατος να επεφοίτησε στοργικά πάνω στα εμπειρικά του παιδιά, ωθώντας στα όρια την ικανότητά τους να κατανοήσουν δια της εμπειρίας, ωθώντας στα όρια την βελτίωση της διανοητικής τους επαφής, της πνευματικής τους ενόρασης και της προσωπικής τους υπέρβασης, την οποία θα χρειασθούν σε κάθε προσπάθεια να διαπεράσουν το θείο επίπεδο της Αγίας Τριάδας του Υπέρτατου, να φθάσουν τις αιώνιες και πραγματικές Θεότητες του Παραδείσου.

26:6.4 Όταν οι οδηγοί του υπέρτατου θεωρήσουν τους μαθητές τους ώριμους για προμετάδοση, τους παρουσιάζουν στην επιτροπή των εβδομήκοντα, μία μικτή ομάδα η οποία υπηρετεί ως εξεταστική στον κόσμο καθοδήγησης του υπ' αριθμόν έξι κυκλώματος. Αφού ικανοποιήσουν την επιτροπή αυτή ως προς το αντιστάθμισμα του Υπέρτατου Όντος και της Τριάδας του Υπέρτατου, οι οδοιπόροι θεωρούνται ικανοί να μεταφερθούν στο πέμπτο κύκλωμα.

7. ΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ ΟΔΗΓΟΙ

26:7.1 Οι Τριαδικοί οδηγοί είναι οι ακάματοι λειτουργοί του πέμπτου κύκλου της εξάσκησης των προαγόμενων οδοιπόρων του χρόνου και του διαστήματος στη Χαβόνα. Εδώ, οι πνευματικοί απόφοιτοι αποκαλούνται «υποψήφιοι για την κατάκτηση του Θείου» εφ' όσον είναι σ' αυτό τον κύκλο, υπό την καθοδήγηση των Τριαδικών Οδηγών, όπου οι οδοιπόροι θα λάβουν περαιτέρω οδηγίες σχετικά με την Αγία Τριάδα καθώς προετοιμάζονται για το εγχείρημα της επίτευξης της προσωπικής αναγνώρισης του Απείρου Πνεύματος. Και εδώ ανακαλύπτουν οι ανερχόμενοι οδοιπόροι τη σημασία της αληθούς μελέτης και της ειλικρινούς πνευματικής προσπάθειας, καθώς αρχίζουν να διακρίνουν τη φύση του ακόμη δύσκολου και εξαιρετικά επίμοχθου πνευματικού αγώνα που θα απαιτηθεί προκειμένου να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις του υψηλού στόχου του επιτεύγματός των στους κόσμους του κύκλου αυτού.

26:7.2 Οι Τριαδικοί οδηγοί είναι εξαιρετικά πιστοί και ικανοί. Και κάθε οδοιπόρος έχει την αμέριστη προσοχή τους και απολαμβάνει την απόλυτη στοργή του δευτερεύοντος υπερναφείμ που ανήκει σ' αυτή την κατηγορία. Ποτέ δεν θα μπορούσε ο οδοιπόρος του

χρόνου να βρει το πρώτο προσεγγίσιμο πρόσωπο στον παράδεισο, αν δεν τον βοηθούσαν και δεν του παραστέκονταν οι βοηθοί αυτοί, μαζί με τη στρατιά των άλλων πνευματικών υπάρξεων οι οποίες έχουν αναλάβει την καθοδήγηση των ανερχομένων πάνω στη φύση και τον τρόπο της επερχόμενης συνάντησης με το Θείο.

26:7.3 Μετά την ολοκλήρωση της εκπαίδευσης στο κύκλωμα αυτό, οι Τριαδικοί οδηγοί μεταφέρουν τους μαθητές τους στον κόσμο καθοδήγησης του κυκλώματος και τους παρουσιάζουν σε μία από τις πολλές τριμελείς επιτροπές οι οποίες λειτουργούν ως εξεταστικές και πιστοποιούν τους υποψήφιους ως ικανούς για τη συνάντησή τους με το Θείο. Οι επιτροπές αυτές αποτελούνται από ένα σύντροφο των τελικιστών, ένα εκ των διευθυντών λειτουργίας της τάξης των κύριων υπερναφείμ και, είτε ένα Μοναχικό Αγγελιαφόρο, είτε ένα Τριαδικοποιημένο Υιό του Παραδείσου.

26:7.4 Όταν μία ανερχόμενη ψυχή αρχίσει το ουσιαστικό της ταξίδι προς τον Παράδεισο, συνοδεύεται μόνο από το τρίο διέλευσης: το σύντροφο του υπεραφικού κύκλου, τον Οδηγό Αποφοίτων και τον πανταχού παρόντα υπηρέτη σύντροφο του τελευταίου. Οι μεταβάσεις αυτές από τα κυκλώματα της Χαβόνα προς τον Παράδεισο είναι πραγματικά ταξίδια. Οι ανερχόμενοι δεν έχουν ακόμη θέση στον Παράδεισο. Δεν γίνονται κάτοικοι του Παραδείσου μέχρις ότου βιώσουν την τελική τους κοίμηση μέσα στο χρόνο, αφού συναντήσουν τον Πατέρα του Σύμπαντος και φύγουν, τελικά, από τα κυκλώματα της Χαβόνα. Μέχρις ότου ολοκληρώσουν την θεία κοίμηση δεν συμμετέχουν στην «ουσία του θείου» και στο «πνεύμα του υπέρτατου» και έτσι αρχίζουν να λειτουργούν στον κύκλο της αιωνιότητας, παρουσία της Τριάδας.

26:7.5 Το τρίο διέλευσης, οι σύντροφοι του ανερχόμενου, δεν είναι υποχρεωμένοι να τον καταστήσουν ικανό να εντοπίσει τη γεωγραφική παρουσία του πνευματικού αντιφεγγίσματος της Αγίας Τριάδας, αλλά μάλλον να προσφέρουν κάθε δυνατή βοήθεια στον ανερχόμενο στο δύσκολο έργο του να αναγνωρίσει, να διακρίνει και να κατανοήσει επαρκώς το Άπειρο Πνεύμα, ώστε να σχηματίσει προσωπική άποψη. Οποιοσδήποτε ανερχόμενος στον παράδεισο μπορεί να διακρίνει τη γεωγραφική, ή τοπική παρουσία της Αγίας Τριάδας, ενώ η πλειονότητά τους μπορεί να έλθει σε επαφή με την διανοητική παρουσία του Θείου, ιδιαίτερα με το Τρίτο Πρόσωπο, ωστόσο δεν μπορούν όλοι να αναγνωρίσουν, ή έστω να κατανοήσουν εν μέρει την πραγματικότητα της πνευματικής παρουσίας του Πατέρα και του Υιού. Ακόμη δυσκολότερη είναι η ελάχιστη έστω πνευματική αντίληψη του Πατέρα του Σύμπαντος.

26:7.6 Η αναζήτηση του Απείρου Πνεύματος σπάνια αποτυγχάνει και όταν οι σ' αυτήν υποκείμενοι έχουν επιτύχει στο στάδιο αυτό της επαφής με το Θείο, οι Τριαδικοί οδηγοί ετοιμάζονται για να τους μετατάξουν στη δικαιοδοσία εκείνων οι οποίοι ευρίσκουν τον Υιό, στο τέταρτο κύκλωμα της Χαβόνα.

8. ΟΙ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΥΙΟ

26:8.1 Το τέταρτο κύκλωμα της Χαβόνα αποκαλείται ενίοτε «το κύκλωμα των Υιών.» Από τους κόσμους του κυκλώματος αυτού, οι ανερχόμενοι οδοιπόροι πηγαίνουν στον Παράδεισο για να επιτύχουν μία επαφή κατανόησης με τον Αιώνιο Υιό, ενώ στους κόσμους του κυκλώματος αυτού, οι κατερχόμενοι οδοιπόροι επιτυγχάνουν μία νέα κατανόηση της φύσης και της αποστολής των Δημιουργών Υιών του χρόνου και του διαστήματος. Υπάρχουν επτά κόσμοι στο κύκλωμα αυτό, πάνω στο οποίο το εφεδρικό σώμα των Μιχαήλ του Παραδείσου διατηρεί ειδικά σχολεία υπηρεσίας αμοιβαίας λειτουργίας επί των ανερχομένων και των

κατερχομένων οδοιπόρων. Και είναι σ' αυτούς τους κόσμους των Υιών Μιχαήλ όπου οι οδοιπόροι του χρόνου και οι οδοιπόροι της αιωνιότητας για πρώτη φορά κατανοούν αμοιβαία και πραγματικά ο ένας τον άλλο. Από πολλές απόψεις, οι εμπειρίες του κυκλώματος αυτού είναι οι πλέον ενδιαφέρουσες ολόκληρης της παραμονής στη Χαβόνα.

26:8.2 Οι Ευρίσκοντες τον Υιό είναι υπεραφικοί λειτουργοί των ανερχομένων θνητών του τέταρτου κυκλώματος. Πέραν της γενικής προετοιμασίας των υποψηφίων τους για τη συνειδητοποίηση των σχέσεων του Αιώνιου Υιού με την τριάδα, οι Ευρίσκοντες τον Υιό πρέπει να καθοδηγήσουν πάρα πολύ καλά τους μαθητές τους για να επιτύχουν απόλυτα: αρχικά να επιτύχουν την επαρκή πνευματική αντίληψη του Υιού. Στη συνέχεια να επιτύχουν την ικανοποιητική προσωπική αντίληψη του Υιού. Και τέλος, να επιτύχουν στο να διακρίνουν τον Υιό από την προσωπικότητα του Αείρου Πνεύματος.

26:8.3 Αφού κατανοήσουν το Άπειρο Πνεύμα, τελειώνουν οι εξετάσεις. Οι δοκιμασίες των εσώτερων κύκλων είναι τα επιτεύγματα των οδοιπόρων υποψηφίων όταν περιβάλλονται από τον εναγκαλισμό των Θεοτήτων. Η πρόοδος προσδιορίζεται αμιγώς από την πνευματικότητα του ατόμου και ουδείς πέραν των Θεών τολμά να απορρίψει το επίτευγμα αυτό. Σε περίπτωση αποτυχίας δεν αναζητούνται οι λόγοι, ούτε οι ίδιοι οι υποψήφιοι, ή οι διάφοροι δάσκαλοί τους επιπλήττονται, ή κρίνονται. Στον παράδεισο η απογοήτευση δεν θεωρείται ποτέ ήττα. Η καθυστέρηση δεν αντιμετωπίζεται ως απარέσκεια. Οι προφανείς χρονικές αποτυχίες δεν συγχύζονται με τις σημαντικές για την αιωνιότητα καθυστερήσεις.

26:8.4 Ελάχιστοι οδοιπόροι αντιμετωπίζουν την καθυστέρηση της φαινομενικής αποτυχίας στο Θείο επίτευγμα. Όλοι σχεδόν κατακτούν το Άπειρο Πνεύμα, αν και ενίοτε κάποιος οδοιπόρος από το υπ' αριθμόν ένα υπερσύμπαν δεν επιτυγχάνει με την πρώτη προσπάθεια. Οι οδοιπόροι που κατακτούν το Πνεύμα σπάνια αποτυγχάνουν στο να βρουν τον Υιό. Από εκείνους των οποίων η πρώτη προσπάθεια αποτυγχάνει, όλοι σχεδόν χαιρετίζονται από τα υπ' αριθμόν τρία και πέντε υπερσύμπαντα. Η πλειονότητα εκείνων που αποτυγχάνουν να κατακτήσουν τον πατέρα, αφού έχουν φθάσει μέχρι τον Υιό και το Πνεύμα, χαιρετίζονται από το υπερσύμπαν υπ' αριθμόν έξι, αν και λίγοι από τα υπ' αριθμόν δύο και τρία αποτυγχάνουν εξ ίσου. Και όλο τούτο φαίνεται καθαρά να υποδηλώνει ότι υπάρχει κάποιος καλή και σωστή αιτία για τις φαινομενικές αυτές αποτυχίες. Στην πραγματικότητα πρόκειται για καθυστερήσεις που δεν μπορούν να αποφευχθούν.

26:8.5 Οι αποτυγχόντες στην κατάκτηση του Θείου υποψήφιοι τίθενται υπό τη δικαιοδοσία των προϊσταμένων των θέσεων, μία ομάδα κύριων υπερναφείμ και επανακάμπτουν στο έργο επί των κόσμων του διαστήματος για μία περίοδο όχι μικρότερη της χιλιετηρίδας. Δεν επιστρέφουν ποτέ στο υπερσύμπαν όπου γεννήθηκαν, μένουν πάντα στην υπερδημιουργία εκείνη η οποία τους παρέχει τα περισσότερα πλεονεκτήματα για να επανεκπαιδευθούν και να προετοιμασθούν για τη δεύτερη προσπάθεια να κατακτήσουν το Θείο. Αφού μετά την υπηρεσία αυτή, με δική τους πρωτοβουλία, επιστρέψουν στο εξώτερο κύκλωμα της Χαβόνα, συνοδεύονται αμέσως στο κύκλωμα όπου διεκόπη η πορεία τους και αμέσως ολοκληρώνουν την προετοιμασία τους για τη συνάντηση με το Θείο. Τα δευτερεύοντα υπερναφείμ ουδέποτε αποτυγχάνουν να καθοδηγήσουν τους μαθητές τους για δεύτερη φορά, ενώ οι ίδιοι οι υπεραφικοί λειτουργοί καθώς και άλλοι οδηγοί φροντίζουν πάντα τους υποψήφιους αυτούς κατά τη δεύτερη αυτή προσπάθεια.

9. ΟΙ ΟΔΗΓΟΙ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

26:9.1 Όταν η ψυχή του οδοιπόρου φθάσει στο τρίτο κύκλωμα της Χαβόνα, τίθεται υπό την εποπτεία των καθοδηγητών του Πατέρα, των αρχαιότερων, εξαιρετικά ικανών και πλέον έμπειρων εκ των υπεραφικών λειτουργών. Στους κόσμους του κυκλώματος αυτού, οι καθοδηγητές του Πατέρα διατηρούν σχολές σοφίας και κολέγια τεχνικών, όπου όλες οι υπάρξεις που κατοικούν στο κεντρικό σύμπαν υπηρετούν ως δάσκαλοι. Τίποτα από όσα μπορούν να βοηθήσουν τα πλάσματα του χρόνου στο υπερβατικό αυτό εγχείρημά τους για την κατάκτηση της αιωνιότητας δεν παραβλέπεται.

26:9.2 Η κατάκτηση του Πατέρα του Σύμπαντος είναι το διαβατήριο για την αιωνιότητα, χωρίς να παραβλέπονται τα υπόλοιπα κυκλώματα διέλευσης. Για το λόγο αυτό, αποτελεί κοσμοϊστορική συγκυρία όταν στον καθοδηγητικό κόσμο υπ' αριθμόν τρία, η τριμελής ομάδα διέλευσης αναγγέλλει ότι το τελευταίο εγχείρημα του χρόνου πρόκειται να λάβει χώρα, ότι άλλο ένα πλάσμα του διαστήματος ζητά να γίνει δεκτό στον Παράδεισο μέσα από τις πύλες της αιωνιότητας.

26:9.3 Η δοκιμασία του χρόνου έχει σχεδόν τελειώσει. Ο αγώνας δρόμου προς την αιωνιότητα έχει ολοκληρωθεί. Οι καιροί της αβεβαιότητας τελειώνουν. Ο πειρασμός της αμφιβολίας εξαφανίζεται, η εντολή γίνει τέλειος έχει υπακουσθεί. Από το βαθύτερο σημείο της διανοητικής του ύπαρξης, το πλάσμα του χρόνου και της ύλης έχει ανέλθει στους εξελικτικούς κόσμους του διαστήματος, αποδεικνύοντας έτσι την επιτευξιμότητα του σχεδίου ανέλιξης, διαδηλώνοντας στους αιώνες την ορθότητα και τη δικαιοσύνη της εντολής του Πατέρα του Σύμπαντος προς τα κατώτερα πλάσματα των κόσμων: «Γίνετε τέλειοι, καθώς εγώ είμαι τέλειος.»

26:9.4 Βήμα με βήμα, από τη μία ζωή στην άλλη, από τον ένα κόσμο στον επόμενο, η ανελικτική πορεία ολοκληρώθηκε και ο στόχος της κατάκτησης του Θεού πραγματοποιήθηκε. Η επιβίωση τελειοποιήθηκε και η τελειοποίηση αυτή πληροί το υπέρτατο του θείου. Ο χρόνος χάθηκε στην αιωνιότητα. Το διάστημα εξαφανίστηκε μέσα στη λατρευτική ταυτοποίηση και αρμονία με τον Πατέρα του Σύμπαντος. Οι εκπομπές της Χαβόνα στέλνουν αστράφτοντας μηνύματα μεγαλείου στο διάστημα, το καλό νέο ότι αληθώς, τα ευσυνείδητα πλάσματα με τη ζωική φύση και την υλική προέλευση έγιναν, δια της εξελικτικής τους ανάβασης, πραγματικοί και αιώνιοι οι τελειοποιημένοι υιοί του Θεού.

10. ΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΙΣΗΓΗΤΕΣ

26:10.1 Οι υπεραφικοί σύμβουλοι και εισηγητές του δεύτερου κυκλώματος είναι οι καθοδηγητές των παιδιών του χρόνου σχετικά με την πορεία τους προς την αιωνιότητα. Η κατάκτηση του Παραδείσου συνεπάγεται ευθύνες μιας νέας και ανώτερης κατηγορίας, και η προσωρινή παραμονή στον δεύτερο κύκλωμα προσφέρει πολλές ευκαιρίες στο ανερχόμενο πλάσμα ώστε να δεχθεί τις χρήσιμες συμβουλές των αφοσιωμένων αυτών υπερναφείμ.

26:10.2 Εκείνοι οι οποίοι αποτυγχάνουν στην πρώτη τους προσπάθεια να κατακτήσουν το Θείο, προωθούνται από τον κύκλο της αποτυχίας κατ' ευθείαν στον δεύτερο κύκλο πριν επιστρέψουν στην υπηρεσία του υπερσύμπαντος. Με τον τρόπο αυτό, οι σύμβουλοι και οι εισηγητές υπηρετούν επίσης ως σύμβουλοι αλλά και ως παρηγορητές των απογοητευμένων αυτών οδοιπόρων. Οι τελευταίοι μόλις πήραν τη μεγαλύτερη απογοήτευσή τους, που διόλου δεν διαφέρει από το μακρύ κατάλογο παρόμοιων εμπειριών από τις οποίες ξέφυγαν, σαν να ανέβηκαν μια σκάλα, από το χάος προς τη δόξα – εκτός του μεγέθους της τελευταίας απογοήτευσης. Είναι εκείνοι που στράγγισαν το ποτήρι της εμπειρίας ως τον πάτο. Και έχω παρατηρήσει ότι επιστρέφουν προσωρινά στις υπηρεσίες των υπερσυμπάντων ως ο

ανώτατος τύπος στοργικών λειτουργιών προς τα παιδιά του χρόνου και των προσωρινών απογοητεύσεων.

26:10.³Μετά από μακρά παραμονή στο υπ' αριθμόν δύο κύκλωμα, οι απογοητευμένοι εξετάζονται από τα συμβούλια τελειότητας που βρίσκονται στον καθοδηγητικό κόσμο του κυκλώματος αυτού και πιστοποιούνται ως επιτυγχόντες τη δοκιμασία της Χαβόνα. Και τούτο, εφ' όσον μέχρι του σημείου αυτού δεν εξετάζεται η πνευματική τους κατάσταση, τους δίνει στα σύμπαντα του χρόνου την ίδια θέση που θα είχαν, εάν είχαν επιτύχει την κατάκτηση του Θείου. Το πνεύμα των υποψηφίων αυτών έγινε απόλυτα αποδεκτό. Η αποτυχία τους ήταν εγγενής σε κάποιο στάδιο του τρόπου προσέγγισης, ή σε κάποιο σημείο των εμπειρικών τους αποσκευών.

26:10.⁴Κατόπιν οι σύμβουλοι του κυκλώματος τους μεταφέρουν στους προϊσταμένους των αποστολών του Παραδείσου και αναλαμβάνουν εκ νέου την υπηρεσία του χρόνου στους κόσμους του διαστήματος. Και αναλαμβάνουν με χαρά και αγαλλίαση το έργο των προτέρων καιρών και χρόνων. Μια άλλη μέρα θα επιστρέψουν στο κύκλωμα της μεγαλύτερης τους απογοήτευσης και θα επιχειρήσουν ξανά την κατάκτηση του Θείου.

26:10.⁵Για τους επιτυγχόντες οδοιπόρους του δεύτερου κύκλου, η ένταση της εξελικτικής ανάβασης έχει τελειώσει, η ανάθεση ωστόσο της αιώνιας αποστολής δεν έχει καν αρχίσει. Και ενώ η παραμονή στον κύκλο αυτό είναι απόλυτα ευχάριστη και εξαιρετικά επικερδής, στερείται μέρους του προσδοκώμενου στους προηγούμενους κύκλους ενθουσιασμού. Πολλοί είναι οι οδοιπόροι οι οποίοι τέτοιες στιγμές αναθυμούνται την ατέλειωτη προσπάθεια με μια ζήλια χαρούμενη, ειλικρινά επιθυμώντας να μπορούσαν να γυρίσουν πίσω, στους κόσμους του χρόνου και ν' αρχίσουν πάλι από την αρχή, όπως εσείς, θνητοί, όταν γερνάτε και κάποιες φορές αναλογίζεστε τους αγώνες της νιότης και της πρωτινής σας ζωής και ειλικρινά θα θέλατε να μπορούσατε να ξαναζήσετε.

26:10.⁶Η διέλευση όμως του εσώτατου κύκλου βρίσκεται εμπρός, γρήγορα θα τελειώσει ο ύπνος της τελευταίας διέλευσης και η καινούργια περιπέτεια της αιώνιας πορείας θα αρχίσει. Οι σύμβουλοι και οι εισηγητές του δεύτερου κύκλου αρχίζουν την προετοιμασία των πλασμάτων που έχουν αναλάβει για την μεγαλειώδη αυτή και τελική πνευματική ανάπαυση, τον αναπόφευκτο ύπνο που πάντα παρεμβάλλεται μεταξύ των εποχιακών σταδίων της ανελικτικής πορείας.

26:10.⁷Όταν οι ανερχόμενοι αυτοί οδοιπόροι που έφθασαν στον Πατέρα του Σύμπαντος ολοκληρώσουν την πορεία τους στο δεύτερο κύκλωμα, οι αεί επιβλέποντες Οδηγοί Αποφοίτων εκδίδουν την εντολή με την οποία γίνονται δεκτοί στον τελικό κύκλο. Οι οδηγοί αυτοί κατευθύνουν προσωπικά τους προστατευομένους τους προς τον εσώτερο κύκλο και τους θέτουν υπό την εποπτεία των υπολοίπων, της τελευταίας των τάξεων των δευτερευόντων υπερναφείμ η οποία είναι επιφορτισμένη με τη λειτουργία επί των οδοιπόρων του χρόνου στα κυκλώματα των κόσμων της Χαβόνα.

11. ΟΙ ΣΥΜΠΛΗΡΟΥΝΤΕΣ ΤΗ ΓΑΛΗΝΗ

26:11.¹Πολύς από το χρόνο των ανερχομένων στο τελευταίο κύκλωμα αφιερώνεται στη συνέχιση των σπουδών επικειμένων προβλημάτων της εν τω Παραδείσω κατοικίας. Μία άπειρη και πολύμορφη στρατιά πλασμάτων, η πλειονότητα των οποίων δεν αποκαλύπτεται,

είναι μόνιμοι, ή και προσωρινοί κάτοικοι του εσώτερου αυτού κύκλου των κόσμων της Χαβόνα. Και η ανάμιξη των πολύμορφων αυτών τύπων εφοδιάζει τα υπερναφείμ εκείνα που συμπληρώνουν τα υπόλοιπα με ένα πλούσιο απόθεμα γνώσεων πάνω στις διάφορες καταστάσεις, το οποίο χρησιμοποιούν αποτελεσματικά για την περαιτέρω εκπαίδευση των ανερχομένων οδοιπόρων, ιδιαίτερα σε ό,τι έχει σχέση με τα προβλήματα προσαρμογής προς τις πολλές κατηγορίες υπάρξεων τις οποίες σύντομα θα συναντήσουν στον Παραδείσο.

26:11.2 Μεταξύ εκείνων οι οποίοι κατοικούν στον εσώτερο αυτό κύκλωμα είναι οι εκ των πλασμάτων τριαδοποιημένοι υιοί. Τα βασικά και δευτερεύοντα υπερναφείμ είναι οι γενικοί Επιτηρητές του συνενωμένου σώματος των υιών αυτών, στο οποίο περιλαμβάνονται οι τριαδοποιημένοι απόγονοι των θνητών τελικιστών και των παρόμοιας κατμετάδοσης Πολιτών του Παραδείσου. Ορισμένοι εξ αυτών έχουν περιβληθεί την Τριάδα και υπηρετούν στα υπερσύμπαντα, άλλοι έχουν διαφορετική αποστολή, αλλά η πλειονότητα βρίσκεται συγκεντρωμένη στο συνενωμένο σώμα, στους τέλειους κόσμους του εσώτερου κυκλώματος της Χαβόνα. Εδώ, υπό την εποπτεία των υπερναφείμ, προετοιμάζονται για κάποιο έργο μελλοντικό, από ένα ειδικό και άφατο σώμα ανώτερων Πολιτών του Παραδείσου οι οποίοι ήταν, πριν από τον καιρό του Γκραντφάντα, οι πρώτοι διοικητικοί βοηθοί των Αρχαίων των Ημερών. Υπάρχουν πολλοί λόγοι που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι δύο αυτές μοναδικές κατηγορίες τριαδοποιημένων υπάρξεων θα συνεργασθούν στο απώτερο μέλλον και κανείς από τους λόγους αυτούς δεν έχει σχέση με τον κοινό προορισμό τους στις εφεδρείες του Παραδείσιου Σώματος των Τριαδοποιημένων Τελικιστών.

26:11.3 Στο εσώτατο αυτό κύκλωμα, τόσο οι ανερχόμενοι όσο και οι κατερχόμενοι οδοιπόροι αδελφοποιούνται μεταξύ τους αλλά και με τους εκ των πλασμάτων τριαδοποιημένους υιούς. Όπως οι γεννήτορές τους, οι υιοί αυτοί αποκομίζουν μεγάλα πλεονεκτήματα από τη μεταξύ τους σχέση και αποτελεί την ειδική αποστολή των υπερναφείμ να διευκολύνουν και να εξασφαλίσουν την συναδέλφωση των εκ των θνητών τελικιστών και των εκ των Πολιτών του Παραδείσου τριαδοποιημένων υιών. Οι υπεραφικοί συμπληρούντες τους υπόλοιπους δεν ασχολούνται τόσο με την εκπαίδευση όσο με την βελτίωση της εποικοδομητικής σχέσης τους με τις διάφορες ομάδες.

26:11.4 Οι θνητοί έχουν λάβει την εκ Παραδείσου εντολή: «Γίνετε τέλειοι, καθώς ο Παραδείσιος Πατέρας σας είναι τέλειος.» Στους τριαδοποιημένους αυτούς υιούς του συνενωμένου σώματος, τα εποπτεύοντα υπερναφείμ δεν παύουν να κηρύσσουν: «Γνωρίστε τους ανερχόμενους αδελφούς σας, όπως οι Δημιουργοί Υιοί του Παραδείσου τους γνωρίζουν και τους αγαπούν.»

26:11.5 Το θνητό πλάσμα πρέπει να βρει το Θεό. Ο Δημιουργός Υιός ουδέποτε σταματά μέχρις ότου βρει τον άνθρωπο – το κατώτερο των πλασμάτων ελεύθερης βούλησης. Πέραν κάθε αμφιβολίας οι Δημιουργοί Υιοί και τα θνητά τους τέκνα προετοιμάζονται για μία μελλοντική και άγνωστη υπηρεσία στο σύμπαν. Και οι δύο διασχίζουν το φάσμα των εμπειριών στο σύμπαν και έτσι εκπαιδεύονται και εξασκούνται για την αιώνια αποστολή τους. Μέσα στα σύμπαντα γίνεται η μοναδική αυτή ανάμιξη του ανθρώπινου και του θείου, η σύνδεση του δημιουργήματος και του Δημιουργού. Οι αστόχαστοι θνητοί θεώρησαν την εκδήλωση του θείου ελέους και αγάπης, ιδιαίτερα προς τους αδύναμους και έχοντες ανάγκη, ως ένδειξη ενός ανθρωπόμορφου Θεού. Μέγα λάθος! Οι εκδηλώσεις αυτές του ελέους και της ανεκτικότητας θα έπρεπε μάλλον να εκληφθούν από τους ανθρώπους ως αποδείξεις του ότι οι θνητοί ενοικούνται από το πνεύμα του ζώντος Θεού. Ότι το θνητό πλάσμα διαθέτει, εν τέλει, θεία ουσία.

26:11.6Προς το τέλος της παραμονής στο πρώτο κύκλωμα, οι ανερχόμενοι οδοιπόροι συναντούν αρχικά τους διεγέρτες της γαλήνης της κύριας τάξης των υπερναφείμ. Πρόκειται για τους αγγέλους του Παραδείσου οι οποίοι προβάλλουν για να χαιρετίσουν εκείνους που στέκονται στο κατώφλι της αιωνιότητας και να ολοκληρώσουν την προετοιμασία τους για τον ύπνο της διέλευσης προς την τελική ανάσταση. Δεν θεωρείστε πραγματικά τέκνα του Παραδείσου μέχρις ότου διασχίσετε τον εσώτερο κύκλο και βιώσετε την ανάσταση της αιωνιότητας από τον τελικό ύπνο του χρόνου. Οι τελειοποιημένοι οδοιπόροι αρχίζουν την ανάπαυση αυτή, κοιμούνται, στον πρώτο κύκλο της Χαβόνα και ξυπνούν στις ακτές του Παραδείσου. Από όλους όσους ανεβαίνουν στο αιώνιο Νησί, μόνον εκείνοι οι οποίοι έφθασαν με τον τρόπο αυτό θεωρούνται τέκνα της αιωνιότητας. Οι υπόλοιποι πηγαίνουν ως επισκέπτες, ως φιλοξενούμενοι, χωρίς να μπορούν να κατοικήσουν εκεί.

26:11.7Και τώρα, στο αποκορύφωμα της Πορείας προς τη Χαβόνα, καθώς εσείς οι θνητοί κοιμάστε στον κόσμο καθοδήγησης του εσώτερου κυκλώματος, δεν είστε μόνοι όπως στον κόσμο από τον οποίο ήλθατε, όπου κλείνετε τα μάτια στον φυσικό ύπνο του ανθρώπινου θανάτου, ούτε όπως όταν κοιμηθήκατε όταν αρχίσατε το μακρύ ύπνο της διέλευσης προετοιμαζόμενοι για το ταξίδι στη Χαβόνα. Τώρα, καθώς ετοιμάζεστε για τη γαλήνη της κατάκτησης, έρχεται στο πλευρό σας ο παλιός σας σύντροφος του πρώτου κύκλου, ο μεγαλειώδης εκείνος ολοκληρωτής της γαλήνης, που είναι έτοιμος να εισέλθει σαν ένας μαζί σας, καθώς η υπόσχεση της Χαβόνα πραγματοποιείται με την ολοκλήρωση της διέλευσής σας, τώρα που περιμένετε μόνο το τελικό άγγιγμα της τελειότητας.

26:11.8Η πρώτη σας διέλευση ήταν πράγματι ο θάνατος, η δεύτερη ένας ύπνος ιδανικός και τώρα η Τρίτη μεταμόρφωση είναι η πραγματική ανάπαυση, η αιώνια γαλήνη.

26:11.9[Παρουσιάστηκε από έναν Τελειοποιητή της Σοφίας από την Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 27

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΥΠΕΡΝΑΦΕΙΜ

27:0.1Τα κύρια υπερναφείμ είναι οι ουράνιοι υπηρέτες των θεών στο αιώνιο Νησί του Παραδείσου. Ουδέποτε ακούστηκε ότι ξέφυγαν από τα μονοπάτια του φωτός και του ορθού. Το προσκλητήριο ολοκληρώθηκε. Κανείς από τη μεγαλειώδη αυτή στρατιά δεν χάθηκε, σ' ολοκλήρη την αιωνιότητα. Τα ανώτερα αυτά υπερναφείμ είναι υπέρβιες τέλειες, με υπέρτατη τελειότητα αλλά δεν θεωρούνται ενδιάμεσες, ούτε απόλυτες. Διαθέτοντας την ουσία της τελειότητας, τα παιδιά αυτά του Απείρου Πνεύματος εργάζονται εναλλακτικά και εκούσια σε όλες τις φάσεις του πολύμορφου έργου τους. Δεν δραστηριοποιούνται σε μεγάλο βαθμό εκτός Παραδείσου, αν και συμμετέχουν στις διάφορες ανά χιλιετηρίδα συγκεντρώσεις και ομαδικές συναντήσεις του κεντρικού σύμπαντος. Πηγαίνουν, επίσης, ως ειδικοί αγγελιαφόροι των Θεών και πολλοί εξ αυτών αναρριχώνται και γίνονται Τεχνικοί Σύμβουλοι.

27:0.2Τα κύρια υπερναφείμ τίθενται επίσης επικεφαλής της σεραφικής στρατιάς η οποία λειτουργεί επί των απομονωμένων, εξ αιτίας κάποιας στάσης, κόσμων. Όταν ένας Υιός του Παραδείσου επιφοιτά σ' έναν τέτοιο κόσμο, ολοκληρώνει την αποστολή του, ανεβαίνει στον πατέρα του Σύμπαντος, γίνεται αποδεκτός και επιστρέφει ως ο διαπιστευμένος ελευθερωτής του απομονωμένου αυτού κόσμου, ανατίθεται πάντα, από τους προϊστάμενους αποστολής, σ' ένα κύριο υπερναφείμ να αναλάβει την ηγεσία των λειτουργικών πνευμάτων που θα τεθούν στην υπηρεσία του πρόσφατα αναμορφωμένου κόσμου. Στην ειδική αυτή υπηρεσία τα υπερναφείμ εναλλάσσονται περιοδικά. Στην Ουράνια, ο παρών «Αρχηγός των

υπερναφείμ» είναι ο δεύτερος εν υπηρεσία της τάξης του από την εποχή της επιφοίτησης του Χριστού Μιχαήλ.

27:0.3 Από την αιωνιότητα τα κύρια υπερναφείμ υπηρετούν στο Νησί του φωτός και έχουν λάβει μέρος σε αρχηγικές αποστολές στους πλανήτες του διαστήματος, αλλά με την παρούσα κατάταξή τους, λειτουργούν μόνον από την εποχή που έφθασαν στη Χαβόνα οι οδοιπόροι του χρόνου. Οι ανώτεροι αυτοί άγγελοι λειτουργούν κυρίως στις ακόλουθες επτά κατηγορίες, αναλόγως της υπηρεσίας των:

27:0.41. Κατευθυντές της Λατρείας.

27:0.52. Κυρίαρχοι της Φιλοσοφίας.

27:0.63. Επιτηρητές της Γνώσης.

27:0.74. Διευθυντές της Μετάδοσης.

27:0.85. Ερμηνευτές της Ηθικής.

27:0.96. Προϊστάμενοι Αποστολών.

27:0.107. Διεγέρτες της Γαλήνης.

27:0.11 Οι ανερχόμενοι οδοιπόροι δεν τίθενται υπό την άμεση επιρροή αυτών των υπερναφείμ ει μη μόνον όταν φθάσουν στην εν Παραδείσω κατοικία τους, ενώ στη συνέχεια εξασκούνται υπό τη διεύθυνση των αγγέλων αυτών σε σειρά αντίθετη από την κατάταξή τους. Αρχίζετε, δηλαδή, την Πορεία σας στον Παράδεισο υπό την εποπτεία των Διεγερτών της Γαλήνης και, μετά από διαδοχικές περιόδους με τις ενδιάμεσες κατηγορίες, ολοκληρώνετε την εκπαιδευτική αυτή διαδικασία με τους κατευθυντές της σοφίας. Από το σημείο αυτό είστε έτοιμοι να αρχίσετε την ατέλειωτη πορεία σας ως τελικιστές.

1. ΔΙΕΓΕΡΤΕΣ ΤΗΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

27:1.1 Οι διεγέρτες της γαλήνης είναι εκείνοι οι επιθεωρητές του Παραδείσου οι οποίοι πηγαίνουν από το κεντρικό Νησί στο εσώτερο κύκλωμα της Χαβόνα για να συνεργασθούν με τους συντρόφους τους, τους ολοκληρωτές της γαλήνης της δευτερεύουσας τάξης των υπερναφείμ. Το μόνο που ουσιαστικά απαιτείται για να απολαύσει κάποιος τον Παράδεισο είναι η γαλήνη, η θεία γαλήνη. Και οι διεγέρτες αυτοί της γαλήνης είναι οι τελικοί καθοδηγητές, που προετοιμάζουν τους οδοιπόρους του χρόνου για να μουν στην αιωνιότητα. Το έργο τους αρχίζει στον τελικό κύκλο κατάκτησης του κεντρικού σύμπαντος και συνεχίζεται όταν ο οδοιπόρος ξυπνήσει από τον τελικό ύπνο διέλευσης, τον ύπνο δια του οποίου το πλάσμα του διαστήματος αναβαθμίζεται στο βασίλειο της αιωνιότητας.

27:1.2 Η γαλήνη έχει φύση επταπλή: Υπάρχει η γαλήνη του ύπνου και η γαλήνη του παιγνιδιού στις κατώτερες υπάρξεις, η γαλήνη της ανακάλυψης στις ανώτερες υπάρξεις και η γαλήνη της λατρείας στους ανώτατους τύπους πνευματικής προσωπικότητας. Υπάρχει επίσης η φυσιολογική γαλήνη της πρόσληψης ενέργειας, η επαναφόρτιση των υπάρξεων με φυσική, ή πνευματική ενέργεια. Κι' ακόμα, υπάρχει ο ύπνος της διέλευσης, ο ασύνειδος ύπνος όταν γίνεται κάποιος σεραφείμ, όταν περνά από τη μία σφαίρα στην άλλη. Εντελώς διαφορετικός από όλους αυτούς είναι ο βαθύς ύπνος της μεταμόρφωσης, της γαλήνης της διέλευσης από το ένα στάδιο της ύπαρξης στο άλλο, από τη μία ζωή στην άλλη, από τη μία κατάσταση ύπαρξης στην επόμενη, ο ύπνος που συνοδεύει πάντα τη διέλευση από την ουσιαστική κατάσταση μέσα στο σύμπαν, σε αντίθεση με την εξέλιξη μέσα από τα διάφορα στάδια μιας οποιασδήποτε κατάστασης.

27:1.3 Ο τελευταίος ύπνος, όμως, της μεταμόρφωσης είναι κάτι περισσότερο από τους προηγούμενους ύπνους διέλευσης που σηματοδότησαν τις διαδοχικά στάδια της πορείας του ανελίσσομένου. Με τον ύπνο αυτό τα πλάσματα του χρόνου και του διαστήματος διασχίζουν τα εσώτατα όρια του εγκόσμιου και πεπερασμένου για να φθάσουν στην κατάσταση αυτή που τους επιτρέπει να κατοικήσουν στα αιώνια και άπειρα δώματα του Παραδείσου. Οι διεγέρτες και οι ολοκληρωτές της ανάπαυσης είναι τόσο απαραίτητοι για την υπερβατική αυτή μεταμόρφωση, όσο είναι τα σεραφείμ και οι συνεργαζόμενες υπάρξεις για την επιβίωση των θνητών πλασμάτων μέσα από το θάνατο.

27:1.4 Εισέρχεστε στη γαλήνη του τελικού κυκλώματος της Χαβόνα και ανασταίνετε αιώνια στον Παράδεισο. Και καθώς εκεί επαναπροσδιορίζετε ως προσωπικότητες, αναγνωρίζετε αμέσως τον διεγέρτη της γαλήνης που σας καλωσορίζει στις αιώνιες ακτές, ως το πρώτο κύριο υπερναφείμ που επέφερε τον τελικό ύπνο στο εσώτατο κύκλωμα της Χαβόνα. Και θα θυμηθείτε την τελευταία, έξοχη επέκταση της πίστης καθώς, άλλη μία φορά, είστε έτοιμοι να εμπιστευθείτε την διατήρηση της ταυτότητάς σας στα χέρια του Πατέρα του Σύμπαντος.

27:1.5 Η τελευταία ανάπαυση μέσα στο χρόνο είναι γεγονός. Ο τελευταίος ύπνος της διέλευσης έχει βιωθεί. Ξυπνάτε, τώρα, στην αιώνια ζωή, στις ακτές της αιώνιας κατοικίας. «Και δεν θα κοιμηθείτε ποτέ πια. Η παρουσία του Θεού και του Υιού αυτού βρίσκονται εμπρός σας και είστε αιώνια υπηρέτες του. Έχετε δει το πρόσωπό του και το όνομά του είναι το πνεύμα σας. Άλλη νύκτα δεν θα υπάρξει. Δεν χρειάζονται το φως του ήλιου, αφού η Μεγάλη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο παρέχει το φως. Θα ζήσουν στους αιώνες των αιώνων. Και ο Θεός θα στεγνώσει όλα τα δάκρυα από τα μάτια τους. Δεν θα υπάρξει πια θάνατος, ούτε λύπη, ούτε δάκρυ, ούτε άλλος πόνος, διότι όλα τα προηγούμενα έφυγαν μακριά.»

2. ΟΙ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

27:2.1 Πρόκειται για την ομάδα που διορίζεται κατά διαστήματα από τον προϊστάμενο των υπερναφείμ, «τους αγγέλους του αρχικού προτύπου,» για να διευθύνει την οργάνωση όλων, και των τριών, τάξεων των αγγέλων – βασική, δευτερεύουσα και τριτεύουσα. Τα υπερναφείμ, ως σώμα, είναι απόλυτα αυτοκυβερνώμενα και αυτορυθμιζόμενα εκτός των λειτουργιών του κοινού αρχηγού τους, του πρώτου αγγέλου του Παραδείσου, ο οποίος πάντα προΐσταται όλων αυτών των πνευματικών προσωπικοτήτων.

27:2.2 Οι άγγελοι αποστολής έχουν ιδιαίτερη σχέση με τους ανελιχθέντες θνητούς κατοίκους του Παραδείσου πριν αυτοί γίνουν δεκτοί στο Σώμα της Τελικότητας. Η μελέτη και η καθοδήγηση δεν αποτελούν την κύρια απασχόληση των αφικνούμενων στον Παράδεισο. Η προσφορά υπηρεσίας παίζει επίσης σημαντικό ρόλο στην προ της τελικότητας εκπαιδευτική πορεία στον Παράδεισο. Και έχω παρατηρήσει ότι, όταν οι ανερχόμενοι θνητοί περνούν περιόδους ανάπαυσης, δείχνουν μία προτίμηση στο να συναδελφώνονται με το εφεδρικό σώμα των υπεραφικών προϊσταμένων αποστολής.

27:2.3 Όταν, εσείς οι θνητοί ανερχόμενοι, φθάσετε στον Παράδεισο, οι κοινωνικές σας σχέσεις περιλαμβάνουν πολλά περισσότερα πράγματα από την επαφή με μία στρατιά ανελιχθέντων και θείων υπάρξεων αλλά και το οικείο πλήθος των μεγαλυμένων θνητών συντρόφων σας. Οφείλετε να συναδελφωθείτε, επίσης, με τρεις χιλιάδες διαφορετικές κατηγορίες Πολιτών του Παραδείσου, με τις διάφορες ομάδες των σε Υπερβατική Κατάσταση Ευρισκομένων, καθώς και με πολυάριθμες άλλες κατηγορίες Παραδείσιων κατοίκων, μόνιμων και παροδικών, οι οποίοι δεν έχουν αποκαλυφθεί στην Ουράνια. Αφού διατηρήσετε την επαφή

με τις κραταιές αυτές διάνοιες του Παραδείσου, είναι πολύ ανακουφιστικό το να μέινετε με τους αγγελικούς τύπους του νου. Θυμίζουν στους θνητούς του χρόνου τα σεραφεϊμ με τα οποία είχαν τόσο πολύχρονη επαφή και τόσο αναζωογονητική σχέση.

3. ΕΡΜΗΝΕΥΤΕΣ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ

27:3.1 Όσο ψηλότερα ανεβαίνετε στην κλίμακα της ζωής, τόσο μεγαλύτερη προσοχή πρέπει να δίνετε στην ηθική του σύμπαντος. Η ηθική συνείδηση είναι απλά η αναγνώριση από κάθε άτομο των εγγενών στην ύπαρξη όλων των άλλων ατόμων δικαιωμάτων. Η πνευματική ηθική ωστόσο υπερβαίνει κατά πολύ τη θνητή, ακόμη και τη μοροντιανή αντίληψη των προσωπικών και ομαδικών σχέσεων.

27:3.2 Η ηθική μπορεί να διδαχθεί σωστά και να γίνει επαρκώς κατανοητή από τους οδοιπόρους του χρόνου κατά τη μακρά τους ανάβαση στη δόξα του Παραδείσου. Καθώς η προς το εσωτερικό αυτή ανελικτική πορεία αρχίζει από τον κόσμο του σύμπαντος όπου γεννήθηκε ο οδοιπόρος, οι ανερχόμενοι συνέχισαν να προσθέτουν τη μία ομάδα μετά την άλλη στον αεί διευρυνόμενο κύκλο των συντρόφων τους στο σύμπαν. Κάθε ομάδα συντρόφων που συναντούν προσθέτει άλλο ένα επίπεδο ηθικής που πρέπει να αναγνωρισθεί και να εφαρμοσθεί μέχρις ότου, όταν οι ανερχόμενοι θνητοί φθάσουν στον Παράδεισο, χρειασθούν κάποιον να τους παράσχει χρήσιμη και φιλική συμβουλή σχετικά με την ηθική ερμηνεία. Δεν χρειάζεται να διδαχθούν την ηθική, χρειάζονται όμως αυτό που με τόσο κόπο έμαθαν, να το *ερμηνεύσουν* σωστά, καθώς θα αντιμετωπίσουν το ασυνήθιστο έργο να διεκπεραιώσουν τόσα καινούργια πράγματα.

27:3.3 Οι ερμηνευτές της ηθικής παρέχουν ανυπολόγιστη βοήθεια σε όσους φθάνουν στον Παράδεισο, βοηθώντας τους να προσαρμοσθούν μέσα στις πολυάριθμες κατηγορίες εξαίσιων υπάρξεων κατά την πλούσια σε εμπειρίες περίοδο που εκτείνεται από την κατάκτηση της κατοικίας μέχρι την επίσημη είσοδο στο Σώμα των Θνητών τελικιστών. Πολλούς από τους αμέτρητους τύπους των Πολιτών του Παραδείσου, οι ανερχόμενοι οδοιπόροι τους έχουν συναντήσει στα επτά κυκλώματα της Χαβόνα. Οι θεοποιημένοι θνητοί έχουν επίσης απολαύσει την στενή επικοινωνία με τους εκ των θνητών τριαδοποιημένους υιούς του συνενωμένου σώματος στο εσώτατο κύκλωμα της Χαβόνα, όπου οι υπάρξεις αυτές δέχονται ένα πολύ μεγάλο μέρος της εκπαίδευσής των. Και στα άλλα κυκλώματα οι ανερχόμενοι οδοιπόροι έχουν συναντήσει πολυάριθμους, αφανέρωτους κατοίκους του συστήματος Παραδείσου-Χαβόνα οι οποίοι ακολουθούν την ομαδική εξάσκηση στην προετοιμασία των άγνωστων αποστολών του μέλλοντος.

27:3.4 Όλες αυτές οι ουράνιες σχέσεις έχουν μία σταθερή αμοιβαιότητα. Ως ανερχόμενοι θνητοί, δεν επωφελεύσθε μόνο από τις διαδοχικές αυτές συμπαντικές σχέσεις και τις αμέτρητες κατηγορίες των αυξανόμενης θείας ουσίας συντρόφων, αλλά μεταδίδετε επίσης σε κάθε μία από τις αδελφές αυτές υπάρξεις κάτι από τη δική σας προσωπικότητα και εμπειρία κάτι που για πάντα θα κάνει τον καθένα τους διαφορετικό και καλύτερο, επειδή θα έχει συνδεθεί με ένα ανερχόμενο θνητό από τους εξελικτικούς κόσμους του χρόνου και του διαστήματος.

4. ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΜΕΤΑΔΟΣΗΣ.

27:4.1 Έχοντας ήδη απόλυτα εκπαιδευθεί πάνω στην ηθική των σχέσεων στον Παράδεισο – δεν πρόκειται για ανούσιες τυπικότητες, ούτε για επιταγές ψευδών τάξεων, αλλά μάλλον για την εγγενή, αληθή φύση – οι ανερχόμενοι θνητοί βρίσκουν χρήσιμη τη συμβουλή των υπερναφεϊμ διευθυντών μετάδοσης οι οποίοι διδάσκουν στα καινούργια μέλη της κοινωνίας

του Παραδείσου τη χρήση της τέλειας μετάδοσης των ανώτερων υπάρξεων οι οποίες για λίγο μένουν στο κεντρικό Νησί του φωτός και της Ζωής.

27:4.2 Η λέξη-κλειδί του κεντρικού σύμπαντος είναι η αρμονία και η απτή τάξη βασιλεύει στον Παράδεισο. Η κατάλληλη μετάδοση είναι βασική για την δια της γνώσης πρόοδο, μέσω της φιλοσοφίας, προς τα πνευματικά ύψη της αυθόρμητης λατρείας. Υπάρχει μία θεία τεχνική στην προσέγγιση του Θεού. Και η απόκτηση της τεχνικής αυτής πρέπει να περιμένει μέχρις ότου φθάσουν οι οδοιπόροι στον Παράδεισο. Το πνεύμα της έχει μεταδοθεί στα κυκλώματα της Χαβόνα, η τελική όμως εκπαιδευτική πινελιά των οδοιπόρων του χρόνου μπορεί να μπει μόνο μετά την ουσιαστική τους άφιξη στο Νησί του Φωτός.

27:4.3 Κάθε Παραδείσια μετάδοση είναι απολύτως αυθόρμητη, φυσική υπό κάθε έννοια και ελεύθερη. Ωστόσο υπάρχει ένας τρόπος σωστός και κατάλληλος για να γίνονται τα διάφορα πράγματα στο αιώνιο Νησί και οι διευθυντές της μετάδοσης είναι πάντα στο πλευρό των «ξένων μέσα στις πύλες» για να τους διδάξουν και με τον τρόπο αυτό να οδηγήσουν τα βήματά τους ώστε να διευκολύνουν και ταυτόχρονα να κάνουν τους οδοιπόρους ικανούς να αποφύγουν τη σύγχυση και την αβεβαιότητα που δεν θα μπορούσαν με άλλο τρόπο να αποφύγουν. Μόνο με μία τέτοια διευθέτηση μπορεί να αποφευχθεί η ατέλειωτη σύγχυση. Και σύγχυση δεν παρουσιάζεται ποτέ στον Παράδεισο.

27:4.4 Οι διευθυντές αυτοί της μετάδοσης υπηρετούν πραγματικά ως έξοχοι δάσκαλοι και οδηγοί. Ασχολούνται κυρίως με την καθοδήγηση των νέων θνητών κατοίκων πάνω στη σχεδόν ατέλειωτη σειρά των νέων καταστάσεων και άγνωστων χρήσεων. Παρά τη μακρόχρονη προετοιμασία μέχρις εκεί και το μεγάλο ταξίδι που ακολουθεί, ο παράδεισος παραμένει ανείπωτα παράξενος και απρόσμενος καινούργιος σε όσους τελικά αποκτούν μια κατοικία σ' αυτόν.

5. ΟΙ ΕΠΙΤΗΡΗΤΕΣ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ

27:5.1 Οι υπεραφικοί επιτηρητές της γνώσης είναι οι ανώτερες «ζώσες επιστολές» που υπάρχουν και διαβάζονται από όλους όσους κατοικούν στον παράδεισο. Είναι τα ζώντα αρχεία της αλήθειας, τα ζώντα βιβλία της αληθούς γνώσεως. Έχετε ακούσει για τα αρχεία στο «βιβλίο της ζωής.» Οι επιτηρητές της γνώσης είναι αυτά ακριβώς τα ζωντανά βιβλία, τα αρχεία της τελειότητας που χαράχθηκαν στις αιώνιες πινακίδες της θείας ζωής και της υπέρτατης βεβαιότητας. Είναι πράγματι ζωντανές, αυτόματες βιβλιοθήκες. Τα συμβαίνοντα στα σύμπαντα υπάρχουν εγγενώς στα κύρια αυτά υπερναφείμ, είναι πράγματι καταγεγραμμένα στους αγγέλους αυτούς, ενώ επίσης είναι εκ φύσεως αδύνατο οποιοδήποτε ψέμα να καταγραφεί στο νου των τέλειων αυτών και πλούσιων αποθεμάτων της αιώνιας αλήθειας και της διάνοιας του χρόνου.

27:5.2 Οι επιτηρητές αυτοί διευθύνουν τις ανεπίσημες πηγές προέλευσης των οδηγιών για τους κατοίκους του αιώνιου Νησιού, η κύρια, ωστόσο λειτουργία τους, συνίσταται στην πληροφόρηση και την επαλήθευση. Οποιοσδήποτε διαμένει στον Παράδεισο, εκούσια μπορεί να έχει στο πλευρό του τη ζώσα δεξαμενή του συγκεκριμένου γεγονότος, ή αλήθειας που θέλει να γνωρίσει. Στο βόρειο άκρο του Νησιού υπάρχουν διαθέσιμοι οι ζωντανοί ανιχνευτές της γνώσης, εκείνοι οι οποίοι ορίζουν τον διευθυντή της ομάδας που κατέχει τη ζητούμενη πληροφορία και από εδώ θα παρουσιασθούν οι λαμπρές υπάρξεις οι οποίες είναι η ίδια η γνώση που θέλετε να αποκτήσετε. Δεν χρειάζεστε πλέον ογκώδη βιβλία για να διαφωτιστείτε. Τώρα πια, επικοινωνείτε άμεσα με τη ζώσα διάνοια. Βρίσκετε με τον τρόπο

αυτό την υπέρτατη γνώση, από τις ζώσες υπάρξεις που αποτελούν τους τελικούς επιτηρητές της.

27:5.3 Όταν εντοπίσετε το υπερναφείμ εκείνο το οποίο είναι ακριβώς αυτό που θέλετε να επαληθεύσετε, θα τεθούν στη διάθεσή σας όλα τα γνωστά γεγονότα όλων των συμπάντων, αφού οι επιτηρητές αυτοί της γνώσης είναι τελικές και ζώσες περιλήψεις του αχανούς δικτύου των αρχειοθετούντων αγγέλων, από τα σεραφείμ και τα σεκοναφείμ του τοπικού σύμπαντος και των υπερσυμπάντων, μέχρι τους Προϊστάμενους Καταγραφείς των τριτευόντων υπερναφείμ στη Χαβόνα. Και η ζώσα αυτή συγκέντρωση της γνώσης διακρίνεται από τα επίσημα αρχεία του Παραδείσου, τη συγκεντρωτική περίληψη της ιστορίας του σύμπαντος.

27:5.4 Η σοφία της αλήθειας προέρχεται από τη θεία φύση του κεντρικού σύμπαντος, η γνώση όμως, η δια της εμπειρίας γνώση, προέρχεται κατά το πλείστον από τους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος – εξ ου και η αναγκαιότητα της διατήρησης της εκτεταμένης υπερσυμπαντικής οργάνωσης των αρχειοθετούντων σεραφείμ και υπερναφείμ, των υποστηριζομένων από τους Ουράνιους Καταγραφείς.

27:5.5 Τα κύρια αυτά υπερναφείμ που εγγενώς κατέχουν τη συμπαντική γνώση, είναι επίσης υπεύθυνα για την οργάνωση και την ταξινόμησή της. Αποτελώντας αυτά καθ' εαυτά τη ζώσα βιβλιοθήκη πληροφοριών του σύμπαντος των συμπάντων, έχουν ταξινομήσει τη γνώση σε επτά κύριες κατηγορίες, κάθε μία από τις οποίες διαιρείται σε ένα εκατομμύριο υποκατηγορίες. Η ευκολία με την οποία οι κάτοικοι του Παραδείσου μπορούν να συμβουλευθούν το αχανές αυτό απόθεμα γνώσεων οφείλεται αποκλειστικά στις εκούσιες και συνετές προσπάθειες των επιτηρητών της γνώσης. Οι επιτηρητές είναι επίσης ανώτεροι διδάσκαλοι του κεντρικού σύμπαντος, προσφέροντας απεριόριστα τους ζωντανούς θησαυρούς των σε όλες τις υπάρξεις, οποιουδήποτε κυκλώματος της Χαβόνα και, ενώ επίσης χρησιμοποιούνται σε μεγάλο βαθμό, έμμεσα έστω, από τα δικαστήρια των Αρχαίων των Ημερών. Η ζώσα, όμως, αυτή βιβλιοθήκη η διαθέσιμη στο κεντρικό σύμπαν και τα υπερσύμπαντα, δεν είναι προσβάσιμη από τις τοπικές δημιουργίες. Μόνον έμμεσα και ανακλαστικά διασφαλίζονται τα οφέλη της γνώσης του Παραδείσου στα τοπικά σύμπαντα.

6. ΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

27:6.1 Πλάι στην υπέρτατη ικανοποίηση της λατρείας βρίσκεται η χαρά της φιλοσοφίας. Ποτέ δεν μπορείτε να ανέβετε τόσο ψηλά, ή να προχωρήσετε τόσο μακριά ώστε να μην εξακολουθούν να μένουν χίλια μυστήρια που απαιτούν τη βοήθεια της φιλοσοφίας για οποιαδήποτε απόπειρα διαλεύκανσής τους.

27:6.2 Οι κυρίαρχοι της φιλοσοφίας στον Παράδεισο απολαμβάνουν το να οδηγούν το νου των κατοίκων του, γηγενών και ανελιχθέντων, στην ευφρόσυνη επιδίωξη μιας απόπειρας επίλυσης των προβλημάτων του σύμπαντος. Οι υπεραφικοί αυτοί κυρίαρχοι της φιλοσοφίας είναι οι «συνετοί άνδρες του ουρανού», οι σοφές υπάρξεις οι οποίες χρησιμοποιούν την αλήθεια της γνώσης και τα δεδομένα της εμπειρίας στις προσπάθειές τους να κατανοήσουν το άγνωστο. Μαζί τους η γνώση κατακτά την αλήθεια και η εμπειρία αναβιβάζεται σε σοφία. Στον Παράδεισο, οι ανερχόμενες υπάρξεις του διαστήματος βιώνουν τα ύψη της ύπαρξης: Αποκτούν γνώση. Γνωρίζουν την αλήθεια. Μπορούν να φιλοσοφήσουν – να σκεφθούν πάνω στην αλήθεια. Μπορούν ακόμη να προσπαθήσουν να περιγράψουν την ιδέα του Απώτατου και να επιχειρήσουν να αδράξουν την τεχνική των Απολύτων.

27:6.3 Στο νοτιότερο άκρο του αχανούς βασιλείου του Παραδείσου οι κυρίαρχοι της φιλοσοφίας διευθύνουν περίπλοκες διαδικασίες στους εβδομήντα λειτουργικούς υποτομείς της σοφίας. Εδώ συζητούν για τα σχέδια και τους στόχους του Απειρού και αναζητούν το συντονισμό των εμπειριών και τη σύνθεση της γνώσης, όλων όσων έχουν πρόσβαση στη σοφία τους. Έχουν αναπτύξει μία πάρα πολύ εξειδικευμένη άποψη έναντι των ποικίλων προβλημάτων του σύμπαντος, τα τελικά τους όμως συμπεράσματα είναι πάντα ομόφωνα.

27:6.4 Οι Παραδείσιοι αυτοί φιλόσοφοι διδάσκουν με κάθε δυνατό κατευθυντήριο τρόπο, περιλαμβανομένης της ανώτατης γραφιστικής τεχνικής της Χαβόνα καθώς και ορισμένων Παραδείσιων μεθόδων διάδοσης της πληροφορίας. Όλες αυτές οι ανώτερες τεχνικές διάδοσης της γνώσης και μετάδοσης των ιδεών βρίσκονται μακράν της ικανότητας αντίληψης ακόμη και της ανώτατα ανεπτυγμένης ανθρώπινης διάνοιας. Μία ώρα διδασκαλίας στον Παράδεισο μπορεί να θεωρηθεί αντίστοιχη δέκα χιλιάδων χρόνων των μεθόδων απομνημόνευσης στην Ουράντια. Δεν μπορείτε να κατανοήσετε τέτοιες επικοινωνιακές μεθόδους και δεν υπάρχει απλά τίποτα στην εμπειρία των θνητών με το οποίο μπορούν να συγκριθούν, τίποτα με το οποίο να παραβληθούν.

27:6.5 Οι κυρίαρχοι της φιλοσοφίας αντλούν υπέρτατη απόλαυση από τη μετάδοση της άποψής τους για το σύμπαν των συμπάντων στα πλάσματα εκείνα τα οποία ανήλθαν από τους κόσμους του διαστήματος. Και ενώ η φιλοσοφία δεν μπορεί ποτέ να θεωρηθεί τόσο σταθερή στα συμπεράσματά της όσο αυτό καθ' εαυτό το γεγονός της γνώσης και η δια της εμπειρίας αλήθεια, εν τούτοις, όταν ακούσετε τα κύρια αυτά υπερναφείμ να συζητούν πάνω στα άλυτα προβλήματα της αιωνιότητας και τις αντιδράσεις των Απολύτων, θα νοιώσετε μεγάλη και διαρκή ικανοποίηση για την αντιμετώπιση αυτών των άλυτων προβλημάτων.

27:6.6 Οι διανοητικές αυτές Παραδείσιες προσπάθειες δεν εκπέμπονται. Η φιλοσοφία της τελειότητας είναι διαθέσιμη μόνο στους προσωπικά παρόντες. Οι περιβάλλουσες δημιουργίες γνωρίζουν τις διδασκαλίες αυτές μόνον από εκείνους οι οποίοι βίωσαν την εμπειρία αυτή και που εν συνεχεία εφάρμοσαν τη σοφία αυτή στα σύμπαντα των συμπάντων.

7. ΟΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΕΣ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ

27:7.1 Η λατρεία αποτελεί το ύψιστο προνόμιο και το πρώτιστο καθήκον όλων των δημιουργημένων διανοιών. Η λατρεία είναι η συνειδητή και απολαυστική πράξη της αναγνώρισης και αποδοχής της αλήθειας και της ύπαρξης των στενών και προσωπικών σχέσεων των Δημιουργών με τα δημιουργήματά τους. Η ποιότητα της λατρείας καθορίζεται από το βάθος της αντίληψης του δημιουργήματος και καθώς η γνώση πάνω στον άπειρο χαρακτήρα των θεών βελτιώνεται, η πράξη της λατρείας συνεχώς διευρύνεται μέχρις ότου τελικά κατακτά τη δόξα της ύψιστης δια της εμπειρίας ηδονής και την πλέον έξοχης απόλαυσης που γνώρισαν ποτέ τα θνητά πλάσματα.

27:7.2 Ενώ στο Νησί του Παραδείσου υπάρχουν ορισμένοι τόποι λατρείας, μοιάζει περισσότερο με ένα απέραντο ναό θείας λειτουργίας. Η λατρεία είναι η πρώτη και κύρια επιθυμία όλων εκείνων οι οποίοι αναρριχώνται στις μακάριες ακτές του – η πηγαία υπερβολή των υπάρξεων που έχουν μάθει αρκετά για το Θεό ώστε να αισθάνονται την παρουσία του. Από το ένα κύκλωμα στο άλλο, κατά το προς το εσωτερικό ταξίδι στη Χαβόνα, η λατρεία είναι πάθος που μεγαλώνει μέχρις ότου φθάσει στον Παράδεισο, όπου είναι πλέον απαραίτητο να κατευθυνθεί, ή κατά κάποιο τρόπο να ελεγχθεί η εκδήλωσή του.

27:7.3 Οι περιοδικές, αυτόματες, ομαδικές και λοιπές ειδικές εκρήξεις υπέρτατης λατρείας και πνευματικής εξύμνησης που βιώνονται στον Παράδεισο διοχετεύονται υπό την επίβλεψη ενός ειδικού σώματος κύριων υπερναφείμ. Υπό την διεύθυνση αυτών των κατευθυντών της λατρείας, ο φόρος αυτός τιμής που αποδίδεται κάνει το δημιούργημα να επιτυγχάνει το στόχο του της υπέρτατης απόλαυσης και να κατακτά τα ύψη της τελειότητας της απόλυτης αυτοέκφρασης και ατομικής ευχαρίστησης. Όλα τα κύρια υπερναφείμ διακαώς επιθυμούν να γίνουν κατευθυντές σοφίας. Και όλες οι ανερχόμενες υπάρξεις θα μπορούσαν με χαρά να εκδηλώνουν για πάντα τη λατρεία τους, αν οι προϊστάμενοι των αποστολών δεν διασκόρπιζαν κατά διαστήματα τις συγκεντρώσεις αυτές. Από καμία, ωστόσο, ανερχόμενη ύπαρξη δεν ζητήθηκε ποτέ να αναλάβει αιώνια λειτουργία πριν αποκομίσει πλήρη ικανοποίηση στη λατρεία.

27:7.4 Είναι, λοιπόν, το έργο των κατευθυντών της σοφίας που διδάσκει τα ανερχόμενα πλάσματα πώς να λατρεύουν, ώστε να είναι σε θέση να κερδίσουν την ικανοποίηση αυτή της αυτοέκφρασης και ταυτόχρονα να μπορέσουν να κατανοήσουν τις βασικές δραστηριότητες του καθεστώτος στον Παράδεισο. Χωρίς τη βελτίωση της τεχνικής της λατρείας θα απαιτούνταν εκατοντάδες χρόνια για το μέσο θνητό που φθάνει στον Παράδεισο μέχρις ότου μπορέσει να δώσει πλήρη και ικανοποιητική έκφραση στα συναισθήματα διανοητικής εκτίμησης και ανώτερης ευγνωμοσύνης. Οι κατευθυντές της λατρείας ανοίξουν καινούργιες και μέχρι τώρα άγνωστες λεωφόρους έκφρασης, έτσι ώστε τα θαυμάσια αυτά παιδιά της μήτρας του διαστήματος και των ωδινών του χρόνου μπορέσουν να απολαύσουν την πλήρη ικανοποίηση του να λατρεύουν σε πολύ λιγότερο χρόνο.

27:7.5 Όλες οι πράξεις, όλων των πλασμάτων ολόκληρου του σύμπαντος που μπορούν να εντείνουν και να εξυψώσουν την ικανότητα αυτοέκφρασης και να μεταδώσουν την εκτίμηση χρησιμοποιούνται στο έπακρο για τη λατρεία των Θεοτήτων του Παραδείσου. *Η λατρεία είναι η ύψιστη απόλαυση της εν Παραδείσω ύπαρξης.* Είναι η αναζωογονητική τέρψη του Παράδεισου. Αυτό που κάνει το παιχνίδι για τον κουρασμένο νου σας στη γη, θα το κάνει η λατρεία για την τελειοποιημένη σας ψυχή στον Παράδεισο. Ο τρόπος λατρείας στον Παράδεισο βρίσκεται μακράν της θνητής αντίληψης το πνεύμα της λατρείας όμως μπορείτε να αρχίσετε να το εκτιμάτε ακόμη κι' εδώ κάτω, στην Ουράντια, αφού το πνεύμα του Θεού ακόμα και τώρα κατοικεί εντός σας, πλανάται υπεράνω σας και σας εμπνέει την πραγματική λατρεία.

27:7.6 Υπάρχουν καθορισμένοι χρόνοι και τόποι λατρείας στον Παράδεισο, δεν αρκούν ωστόσο για να ικανοποιηθεί η διαρκώς αυξανόμενη πλημμύρα των πνευματικών συγκινήσεων της αναπτυσσόμενης διάνοιας και της εκτεινόμενης θείας αναγνώρισης των λαμπρών υπάρξεων της δια της εμπειρίας ανέλιξης στο αιώνιο Νησί. Ποτέ, από την εποχή του Γκραντφάντα δεν μπόρεσαν τα υπερναφείμ να παράσχουν πλήρες κατάλυμα στο πνεύμα της λατρείας στον Παράδεισο. Πάντα υπάρχει περίσσεια λατρευτικής διάθεσης, όπως εκτιμάται από την προετοιμασία της. Και τούτο συμβαίνει επειδή οι προσωπικότητες με εγγενή τελειότητα δεν μπορούν να εκτιμήσουν απόλυτα τις τρομακτικές αντιδράσεις των πνευματικών συγκινήσεων των πλασμάτων που αργά και επίπονα βρήκαν το δρόμο τους προς τη δόξα του Παραδείσου από τα βάθη του πνευματικού σκότους των κατώτερων κόσμων του χρόνου και του διαστήματος. Όταν τέτοιοι άγγελοι και θνητοί του χρόνου κατακτούν την παρουσία των Δυνάμεων του Παραδείσου, εκεί εκφράζονται τα συσσωρευμένα συναισθήματα αιώνων, ένα θέαμα εκπληκτικό για τους αγγέλους του

Παραδείσου, που προκαλεί υπέρτατη απόλαυση θείας ικανοποίησης στους Παραδείσιους Θεούς.

27:7.7 Κάποιες φορές, ολόκληρος ο Παράδεισος περιβάλλεται από μία κυρίαρχη παλίρροια πνευματικής και λατρευτικής έκφρασης. Συχνά οι κατευθυντές λατρείας δεν μπορούν να ελέγξουν τέτοια φαινόμενα μέχρις ότου εμφανισθεί η τριπλή ταλάντευση της Θείας κατοικίας, η οποία σηματοδοτεί το ότι η θεία καρδιά των θεών έχει απόλυτα και τέλεια ικανοποιηθεί από την ειλικρινή λατρεία των κατοίκων του Παραδείσου, των τέλειων πολιτών της δόξας και των ανερχομένων πλασμάτων του χρόνου. Τι θρίαμβος τεχνικής! Πόσο μεγάλη καρποφορία του αιώνιου σχεδίου και στόχου των Θεών, όταν η διανοητική αγάπη του δημιουργηθέντος τέκνου δίνει τόσο μεγάλη ικανοποίηση στην άπειρη αγάπη του Δημιουργού Πατέρα!

27:7.8 Μετά την κατάκτηση της υπέρτατης ικανοποίησης της πληρότητας της λατρείας, θεωρείστε πλέον άξιοι να γίνετε δεκτοί στο Σώμα της Τελικότητας. Η ανελικτική πορεία έχει πλέον ολοκληρωθεί και το έβδομο ιωβηλαίο ετοιμάζεται για τον εορτασμό. Το πρώτο ιωβηλαίο σηματοδότησε την συμφωνία του θνητού με τον Ρυθμιστή της Σκέψης, όταν ο στόχος επιβίωσης αποτελούσε μυστικό. Το δεύτερο ήταν η αφύπνιση στην μοροντιανή κατάσταση ζωής. Το τρίτο ήταν η ένωση με τον Ρυθμιστή της Σκέψης. Το τέταρτο ήταν η αφύπνιση στη Χαβόνα. Το πέμπτο γιόρτασε την εύρεση του Πατέρα του Σύμπαντος και το έκτο ιωβηλαίο έγινε με την εν Παραδείσω αφύπνιση από τον τελικό ύπνο διέλευσης του χρόνου. Το έβδομο ιωβηλαίο σηματοδοτεί την είσοδο στο σώμα των θνητών τελικιστών και την αρχή της αιώνιας λειτουργίας. Η κατάκτηση του έβδομου πνευματικού σταδίου συνειδητοποίησης από έναν τελικιστή θα σημάνει πιθανόν την απαρχή του εορτασμού του πρώτου των ιωβηλαίων της αιωνιότητας.

27:7.9 Και έτσι τελειώνει η ιστορία των υπερναφείμ του Παραδείσου, της ανώτατης κατηγορίας όλων των λειτουργικών πνευμάτων, των υπάρξεων εκείνων οι οποίες, ως πανεπιστημιακή τάξη, βρίσκονται δίπλα σας από τον κόσμο προέλευσής σας μέχρις ότου, τελικά, σας αποχαιρετήσουν οι κατευθυντές της λατρείας, καθώς θα δίνετε τον Τριαδικό όρκο της αιωνιότητας και θα γίνεστε δεκτοί στο Θνητό Σώμα της Τελικότητας.

27:7.10 Η ατέλειωτη υπηρεσία της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου αρχίζει. Και τώρα, ο τελικιστής βρίσκεται πρόσωπο με πρόσωπο, με την διεκδίκηση του Θεού του Απώτατου.

27:7.11 [Παρουσιάστηκε από έναν Τελειοποιητή της Σοφίας από την Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 28

ΤΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ : ΤΩΝ ΥΠΕΡΣΥΜΠΑΝΤΩΝ

28:0.1 Όπως τα υπερναφείμ είναι οι αγγελικές στρατιές του κεντρικού σύμπαντος και τα σεραφείμ των τοπικών συμπάντων, έτσι και τα σεκοναφείμ είναι τα λειτουργικά πνεύματα των υπερσυμπάντων. Όσον αφορά, ωστόσο, στο βαθμό θείας ουσίας και υπέρτατης δυναμικής, τα παιδιά αυτά των Ανακλαστικών Πνευμάτων μοιάζουν πολύ περισσότερο στα υπερναφείμ απ' όσο στα σεραφείμ. Δεν υπηρετούν μόνα στις υπερδημιουργίες ενώ οι διεργασίες που αναλαμβάνονται από τους συνεργάτες τους είναι πολυάριθμες και εξαιρετικά ενδιαφέρουσες.

28:0.2 Όπως παρουσιάζονται στα κείμενα αυτά, τα λειτουργικά πνεύματα των υπερσυμπάντων περιλαμβάνουν τις ακόλουθες τρεις κατηγορίες:

28:0.3 1. Τα Σεκοναφείμ

28:0.42. Τα Τερτιαφείμ

28:0.53. Τα Ομνιαφείμ

28:0.6 Εφ' όσον οι δύο τελευταίες κατηγορίες δεν ασχολούνται άμεσα με το σχέδιο ανέλιξης της προόδου των θνητών, θα αναφερθούν σύντομα πριν από την εκτενέστερη ανάλυση των σεκοναφείμ. Τεχνικά, ούτε τα τερτιαφείμ ούτε τα ομνιαφείμ είναι λειτουργικά πνεύματα των υπερσμπάντων, αν και οι δύο κατηγορίες υπηρετούν ως πνευματικοί λειτουργοί μέσα στους χώρους αυτούς.

1. ΤΑ ΤΕΡΤΙΑΦΕΙΜ

28:1.1 Οι ανώτεροι αυτοί άγγελοι αναφέρονται στις καταγραφές του αρχηγείου του υπερσύμπαντος και παρά την υπηρεσία τους στις τοπικές δημιουργίες, είναι από τεχνικής πλευράς κάτοικοι των υπερσμπαντικών αυτών πρωτευουσών, επειδή δεν γεννήθηκαν στα τοπικά σύμπαντα. Τα Τερτιαφείμ είναι παιδιά του Απειρού Πνεύματος και εξατομικεύονται στον Παραδείσο σε ομάδες των χιλίων. Οι ουράνιες αυτές υπάρξεις με τη θεία προέλευση και τη σχεδόν θεία πολυπλοκότητα αποτελούν το δώρο του Απειρού Πνεύματος προς τους Δημιουργούς Υιούς του Θεού.

28:1.2 Όταν ένας Υιός Μιχαήλ αποσπάται από το γονικό καθεστώς του Παραδείσου και ετοιμάζεται να ξεκινήσει για τη σμπαντική του περιπέτεια στο διάστημα, το Άπειρο Πνεύμα δημιουργεί μία ομάδα χιλίων τέτοιων συνοδών πνευμάτων. Και τα εξάισια αυτά τερτιαφείμ συνοδεύουν το συγκεκριμένο Δημιουργό Υιό από τη στιγμή που ξεκινά το εγχείρημα της οργάνωσης του σύμπαντος.

28:1.3 Από την αρχή της δημιουργίας του σύμπαντος, τα χίλια αυτά τερτιαφείμ είναι το μοναδικό προσωπικό επιτελείο ενός Δημιουργού Υιού. Αποκτούν σημαντικότερες εμπειρίες ως βοηθοί του Υιού κατά τη διάρκεια αυτών των συναρπαστικών καιρών της συναρμολόγησης του σύμπαντος και των άλλων αστρονομικών διεργασιών. Υπηρετούν στο πλευρό του Δημιουργού Υιού μέχρι την ημέρα της εξατομίκευσης του Λαμπερού και Πρωινού Αστέρα, του πρωτότοκου του τοπικού σύμπαντος. Μετά από αυτό, υποβάλλονται οι επίσημες παραιτήσεις των τερτιαφείμ οι οποίες γίνονται δεκτές. Και με την εμφάνιση των αρχικών κατηγοριών της γηγενούς αγγελικής ζωής, αποσύρονται από την ενεργό δράση στο τοπικό σύμπαν και γίνονται οι συνδετικοί λειτουργοί μεταξύ του Δημιουργού Υιού υπό τον οποίο υπηρέτησαν και των Αρχαίων των Ημερών του συγκεκριμένου υπερσύμπαντος.

2. ΤΑ ΟΜΝΙΑΦΕΙΜ

28:2.1 Τα Ομνιαφείμ δημιουργούνται από το Άπειρο Πνεύμα σε συνεργασία με τους Επτά Ανώτατους Διευθυντές και είναι οι αποκλειστικοί υπηρέτες και αγγελιαφόροι αυτών των ιδίων των Ανώτατων Διευθυντών. Τα Ομνιαφείμ υπηρετούν στο μέγα σύμπαν και στον Όρβοντον το σώμα τους διατηρεί το αρχηγείο του στο βορειότερο τμήμα της Ουβέρσα, όπου διαμένουν, ως μία ειδική αποικία καλής θέλησης. Δεν είναι καταγεγραμμένοι στην Ουβέρσα, ούτε ανήκουν στη διοίκησή μας. Ούτε ασχολούνται άμεσα με το σχέδιο ανέλιξης προόδου των θνητών.

28:2.2 Τα Ομνιαφείμ ασχολούνται αποκλειστικά με την επίβλεψη των υπερσμπάντων για τα συμφέροντα του διοικητικού συντονισμού από την πλευρά των Επτά Ανώτατων Διοικητών. Η αποικία των Ομνιαφείμ στην Ουβέρσα λαμβάνει εντολές και λογοδοτεί μόνο στον Ανώτατο Διοικητή του Όρβοντον, ο οποίος έχει την έδρα του στον κοινό διοικητικό πλανήτη υπ' αριθμόν επτά, στον εξωτερικό δακτύλιο των δορυφόρων του Παραδείσου.

3. ΤΑ ΣΕΚΟΝΑΦΕΙΜ

28:3.1 Οι σεκοναφικές στρατιές δημιουργούνται από τα Επτά Ανακλαστικά Πνεύματα τα οποία υπηρετούν στα αρχηγεία του κάθε υπερσύμπαντος. Υπάρχει μία σαφής τεχνική Παραδείσιας ανταπόκρισης, η οποία συνδέεται με τη δημιουργία των αγγέλων αυτών σε ομάδες των επτά. Σε κάθε ομάδα των επτά υπάρχουν πάντα ένα κύριο, τρία δευτερεύοντα και τρία τριτεύοντα σεκοναφείμ. Πάντα εξατομικεύονται σ' αυτήν ακριβώς την αναλογία. Όταν δημιουργηθούν επτά τέτοια σεκοναφείμ, το κύριο προσαρτάται στην υπηρεσία των Αρχαίων των Ημερών. Οι τρεις δευτερεύοντες άγγελοι συνεργάζονται με τρεις ομάδες Παραδείσιας προέλευσης διευθυντών στις υπερκυβερνήσεις: Τους Θείους Συμβούλους, τους Τελειοποιητές της Σοφίας και τους Συμπαντικούς Ελεγκτές. Οι τρεις τριτεύοντες άγγελοι προσαρτώνται στους ανερχόμενους τριαδοποιημένους συνεργάτες των κυβερνητών των υπερσυμπάντων: Τους Κραταιούς Αγγελιαφόρους, τους Υψηλά Ιστάμενους στην Εξουσία και τους Χωρίς Όνομα και Αριθμό.

28:3.2 Τα σεκοναφείμ αυτά των υπερσυμπάντων είναι απόγονοι των Ανακλαστικών Πνευμάτων και για το λόγο αυτό η ανακλαστικότητα εγγενώς υπάρχει στη φύση τους. Αντιδρούν αντανεκλαστικά σε κάθε φάση, κάθε πλάσματος προερχόμενου από την Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο καθώς και τους Δημιουργούς Υιούς του Παραδείσου, ωστόσο δεν αποκρίνονται άμεσα στις υπάρξεις και τις οντότητες, άτομα, ή άλλης μορφής των οποίων η μόνη προέλευση είναι η Πρώτη Γενεσιουργός Αιτία και Κέντρο. Διαθέτουμε πολλά στοιχεία για την ύπαρξη των συμπαντικών διανοητικών κυκλωμάτων του Απείρου Πνεύματος, αλλά έστω και αν δεν είχαμε άλλη απόδειξη, οι ανακλαστική παρουσία των σεκοναφείμ θα αρκούσε για να καταδείξει την ύπαρξη της συμπαντικής παρουσίας της άπειρης διάνοιας του Συνδεδεμένου Δρώντος.

4. ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΣΕΚΟΝΑΦΕΙΜ

28:4.1 Τα κύρια σεκοναφείμ, υπηρετούντα με τους Αρχαίους των Ημερών, είναι ζωντανόι καθρέπτες στην υπηρεσία όλων των τρισυπόστατων κυβερνητών. Σκεφθείτε τι σημαίνει στην οικονομία ενός υπερσύμπαντος, το να μπορεί να μπορεί να μεταβάλλεται σε ζωντανό καθρέφτη και δια του τρόπου αυτού να μπορεί να βλέπει και να ακούει τις αντιδράσεις μιας άλλης ύπαρξης χίλια, ή εκατό χιλιάδες έτη φωτός μακριά, και αυτό να γίνεται άμεσα και αλάθητα. Τα αρχεία είναι απαραίτητα στη διεύθυνση των συμπάντων, οι εκπομπές είναι χρήσιμες, το έργο των Μοναχικών αλλά και των άλλων Αγγελιαφόρων πολύ χρήσιμο, οι Αρχαίοι, όμως, την Ημερών, από την θέση που βρίσκονται, μεταξύ των κατοικημένων κόσμων και του Παραδείσου – μεταξύ του ανθρώπου και του Θεού – μπορούν άμεσα να κοιτάζουν και τις δύο πλευρές, να ακούν και τις δύο πλευρές, να γνωρίζουν και τις δύο πλευρές.

28:4.2 Η ικανότητα αυτή – το να βλέπει κανείς και να ακούσει σαν ο ίδιος να ήταν τα πάντα – μπορεί να γίνει τέλεια αντιληπτή στα υπερσύμπαντα μόνον από τους Αρχαίους των Ημερών και μόνο πάνω στους οικείους αρχηγικούς κόσμους τους. Ακόμα και εκεί υπάρχουν περιορισμοί: Από την Ουβέρσα, οι επικοινωνίες αυτές περιορίζονται στους κόσμους και τα σύμπαντα του Ορβοντον και ενώ είναι ανενεργή μεταξύ των υπερσυμπάντων, η ίδια αυτή ανακλαστική τεχνική διατηρεί καθένα τους σε στενή επαφή με το κεντρικό σύμπαν και τον Παράδεισο. Οι επτά υπερκυβερνήσεις, αν και διαχωρισμένες μεταξύ τους, αντανεκλούν τέλεια, με τον τρόπο αυτό, την εξουσία από ψηλά, ενώ ταυτόχρονα αντιμετωπίζουν με ευμένεια, καθώς επίσης και με τέλεια γνώση, τις ανάγκες κάτω από τους ίδιους.

28:4.3 Τα κύρια σεκοναφείμ έχουν μία εγγενή, από τη φύση τους, κλίση σε επτά τύπους υπηρεσίας και είναι σωστό, οι πρώτες σειρές της κατηγορίας αυτής να είναι προικισμένες έτσι ώστε έμφυτα να ερμηνεύουν τη διάνοια του πνεύματος στους Αρχαίους των Ημερών.

28:4.41. *Η φωνή του Συνδεδεμένου Δρώντος.* Σε κάθε υπερσύμπαν το πρώτο κύριο σεκοναφείμ και κάθε έβδομο της τάξης του που δημιουργήθηκε στη συνέχεια επιδεικνύουν υψηλό βαθμό προσαρμοστικότητας στην κατανόηση και ερμηνεία της διανοίας του Απείρου Πνεύματος προς τους Αρχαίους των Ημερών και τους συνεργάτες τους στα υπερσύμπαντα. Τούτο έχει μεγάλη αξία στα αρχηγεία των υπερσυμπάντων επειδή, αντίθετα με ό,τι συμβαίνει στις τοπικές δημιουργίες με τους Θείους Λειτουργούς τους, η έδρα της υπερκυβέρνησης δεν διαθέτει μία ειδική προσωποποίηση του Απείρου Πνεύματος. Για το λόγο αυτό, οι φωνές των σεκοναφείμ γίνονται οι προσωπικοί αντιπρόσωποι της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου σε κάθε κόσμο πρωτεύουσα. Πραγματικά, τα επτά Ανακλαστικά Πνεύματα υπάρχουν, αλλά οι μητέρες αυτές των στρατιών των σεκοναφείμ είναι λιγότερο πραγματικές και οι αντιδράσεις τους προς τον Συνδεδεμένο Δρόντα λιγότερο άμεσες από εκείνες των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων.

28:4.52. *Η φωνή των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων.* Το δεύτερο κύριο σεκοναφείμ και ένα στα επτά από εκείνα που δημιουργούνται στη συνέχεια, τείνουν να παρουσιάζουν τη συλλογική φύση και τις αντιδράσεις των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων. Αν και το κάθε Κυρίαρχο Πνεύμα αντιπροσωπεύεται ήδη στην πρωτεύουσα ενός υπερσύμπαντος από ένα εκ των επτά Ανακλαστικών Πνευμάτων τα οποία δρουν εκεί, πρόκειται για ατομική αντιπροσώπευση, όχι συλλογική. Συλλογικά, μόνο δι' ανακλάσεως μπορούν να είναι παρόντα. Για το λόγο αυτό, τα Κυρίαρχα Πνεύματα καλωσορίζουν τις υπηρεσίες των ανώτατων αυτών προσωπικών αγγέλων, τη δεύτερη σειρά των κύριων σεκοναφείμ, που τόσο είναι ικανά να τους αντιπροσωπεύουν έναντι των Αρχαίων των Ημερών.

28:4.63. *Η φωνή του Δημιουργού Υιού.* Το Άπειρο Πνεύμα πρέπει να είχε κάποια σχέση με τη δημιουργία, ή την εκπαίδευση των Υιών του Παραδείσου της τάξης των Μιχαήλ, και τούτο επειδή το τρίτο κύριο σεκοναφείμ και ένα στα επτά μετά από αυτό διαθέτουν το αξιοσημείωτο χάρισμα να ανακλούν τη διάνοια των Δημιουργών αυτών Υιών. Αν οι Αρχαίοι των Ημερών θελήσουν να γνωρίσουν – πραγματικά να γνωρίσουν – τις απόψεις του Μιχαήλ του Νέβαδον πάνω σε κάποιο θέμα που εκκρεμεί, δεν χρειάζεται να τον καλέσουν δια των γραμμών του σύμπαντος. Το μόνο που πρέπει να κάνουν είναι να καλέσουν τον Προϊστάμενο των Φωνών του Νέβαδον, ο οποίος μόλις του ζητηθεί θα παρουσιάσει το σεκοναφείμ των αρχείων του Μιχαήλ. Και την ίδια ακριβώς στιγμή, οι Αρχαίοι των Ημερών θα ακούσουν τη φωνή του Κυρίαρχου Υιού του Νέβαδον.

28:4.7 Καμία άλλη τάξη Υιών δεν είναι τόσο «ανακλαστική» και καμία άλλη σειρά αγγέλων δεν μπορεί να λειτουργήσει με τον τρόπο αυτό. Δεν κατανοούμε απολύτως πώς επιτυγχάνεται αυτό και αμφιβάλλω αν και οι ίδιοι οι Δημιουργοί Υιοί το κατανοούν πλήρως. Είμαστε βέβαιοι, ωστόσο, ότι λειτουργεί, αποδεχόμαστε επίσης ότι λειτουργεί αλάνθαστα, αφού σε ολόκληρη την ιστορία της Ουβέρσα οι φωνές των σεκοναφείμ δεν έκαναν ποτέ λάθος στις παρουσιάσεις τους.

28:4.8 Στο σημείο αυτό αρχίζετε να καταλαβαίνετε κάτι από τον τρόπο με τον οποίο το θείο περιβάλλει το διάστημα του χρόνου και κυριαρχεί επί του χρόνου του διαστήματος. Εδώ ρίχνετε μία φευγαλέα ματιά πάνω στη λειτουργία του κύκλου της αιωνιότητας, ο οποίος για μια στιγμή αποκλίνει ώστε να βοηθήσει τα παιδιά του χρόνου στο έργο του να κυριαρχήσουν επί των σοβαρών δυσκολιών που αντιμετωπίζουν στο διάστημα. Και τα

φαινόμενα αυτά προστίθενται στις παγιωμένες συμπαντικές τεχνικές των Ανακλαστικών Πνευμάτων.

28:4.9 Αν και φαινομενικά στερούνται της προσωπικής παρουσίας των Κυρίαρχων Πνευμάτων ψηλά και των Δημιουργών Υιών κάτω, οι Αρχαίοι των Ημερών έχουν υπό τις εντολές τους ζώσες υπάρξεις συντονισμένες στους κοσμικούς μηχανισμούς της ανακλαστικής τελειότητας και της ύπατης ακρίβειας δια των οποίων μπορούν να απολαμβάνουν την ανακλαστική παρουσία όλων εκείνων των ανώτερων υπάρξεων η προσωπική παρουσία των οποίων τους είναι απαγορευμένη. Δια των μέσων αυτών, αλλά και δι' άλλων τα οποία δεν γνωρίζετε, ο Θεός είναι ωσεί παρών στα αρχηγεία των υπερσυμπάντων.

28:4.10 Οι Αρχαίοι των Ημερών συλλαμβάνουν τη βούληση του Πατέρα εξισώνοντας τη μετάδοση της φωνής του Πνεύματος από ψηλά και τη μετάδοση της φωνής των Μιχαήλ από κάτω. Μπορούν έτσι χωρίς περιθώριο λάθους να είναι βέβαιοι, υπολογίζοντας τη βούληση του Πατέρα επί των διαχειριστικών υποθέσεων των τοπικών συμπάντων. Για να αντιληφθούν, όμως, τη βούληση ενός εκ των θεοτήτων από τη γνώση τους για τους άλλους δύο, οι τρεις Αρχαίοι των Ημερών πρέπει να εργασθούν μαζί. Οι δύο δεν θα μπορούσαν να βρουν την απάντηση. Και για το λόγο αυτό, έστω και αν δεν υπήρχαν άλλοι, στα υπερσύμπαντα προΐστανται πάντα τρεις Αρχαίοι των Ημερών και όχι ένας, ή δύο εξ αυτών.

28:4.11 4. *Η φωνή της Στρατιάς των Αγγέλων.* Το τέταρτο κύριο σεκοναφείμ και κάθε έβδομο στη σειρά αποδεικνύονται άγγελοι εξαιρετικά ευαίσθητοι στα συναισθήματα των άλλων αγγελικών τάξεων, περιλαμβανομένων των υπερναφείμ από πάνω και των σεραφείμ από κάτω. Με τον τρόπο αυτό, οι προθέσεις οποιουδήποτε κυβερνώντος, ή εποπτεύοντος αγγέλου είναι αμέσως στη διάθεση οποιουδήποτε συμβουλίου των Αρχαίων των Ημερών που θέλει να τις μελετήσει. Ούτε μία ημέρα δεν περνά στον κόσμο σας κατά την οποία το προϊστάμενο σεραφείμ στην Ουράντια δεν έχει συνείδηση του φαινομένου της ανακλαστικής μετάδοσης, που δεν αποσύρεται στην Ουβέρσα για κάποιο λόγο. Εκτός όμως και αν προειδοποιηθεί από έναν Μοναχικό Αγγελιαφόρο, αγνοεί τι είναι αυτό που αναζητείται και πώς διασφαλίζεται. Τα λειτουργικά αυτά πνεύματα του χρόνου διαρκώς παρέχουν αυτό το είδος των ασύνειδων πληροφοριών και είναι για το λόγο αυτό βέβαιο ότι οι μαρτυρίες τους, πάνω στην ατέλειωτη σειρά των υποθέσεων οι οποίες απαιτούν την προσοχή και τη σύσκεψη των Αρχαίων των Ημερών και των συνεργατών τους, είναι αμερόληπτες.

28:4.12 5. *Αποδέκτες Εκπομπών.* Υπάρχει μία ιδιαίτερη κατηγορία εκπεμπομένων μηνυμάτων τα οποία λαμβάνονται μόνον από τα συγκεκριμένα αυτά κύρια σεκοναφείμ. Ενώ δεν πρόκειται για τους τακτικούς αναμεταδότες της Ουβέρσα, συνεργάζονται με τους αγγέλους των ανακλαστικών φωνών με σκοπό το συγχρονισμό της ανακλαστικής ενόρασης των Αρχαίων των Ημερών με ορισμένα ακριβή μηνύματα τα οποία προέρχονται από τα παγιωμένα κυκλώματα της συμπαντικής επικοινωνίας. Οι αποδέκτες των εκπομπών είναι οι πέμπτοι κατά σειρά, το πέμπτο κύριο σεκοναφείμ που δημιουργήθηκε και κάθε έβδομο μετά από αυτό.

28:4.13 6. *Προσωπικότητες Μεταγωγής.* Πρόκειται για τα σεκοναφείμ τα οποία μεταφέρουν τους οδοιπόρους του χρόνου από τους αρχηγικούς κόσμους των υπερσυμπάντων στο εξωτερικό κύκλωμα της Χαβόνα. Αποτελούν το σώμα μεταγωγής των υπερσυμπάντων και λειτουργούν προς το εσωτερικό, προς τον Παράδεισο, αλλά και προς το εξωτερικό, προς τους κόσμους των οικείων τομέων. Το σώμα αυτό αποτελείται από το έκτο κύριο σεκοναφείμ και κάθε έβδομο που δημιουργήθηκε στη συνέχεια.

28:4.147. *Το Εφεδρικό Σώμα.* Μία πολύ μεγάλη ομάδα σεκοναφείμ, η έβδομη κύρια σειρά, παραμένει ως εφεδρεία για μη προκαθορισμένα καθήκοντα αλλά και για τις επείγουσες αποστολές στους κόσμους. Επειδή δεν είναι εξειδικευμένα, μπορούν μεν να λειτουργήσουν σχετικά καλά με τις ίδιες ικανότητες των διαφορετικών συνεργατών τους, αλλά οι εξειδικευμένες αυτές εργασίες αναλαμβάνονται μόνο σε επείγουσες περιπτώσεις. Το σύνθημα έργου τους είναι η διεκπεραίωση των γενικών εκείνων καθηκόντων του υπερσύμπαντος, τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο δράσης των αγγέλων με προσδιορισμένο έργο.

5. ΤΑ ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΣΕΚΟΝΑΦΕΙΜ.

28:5.1 Τα σεκοναφείμ της δεύτερης κατηγορίας δεν είναι λιγότερο ανακλαστικά από τους κύριους συντρόφους τους. Το γεγονός ότι ταξινομούνται ως κύρια, δευτερεύοντα και τριτεύοντα δεν σημαίνει ότι αποτελούν διαφορετική κατηγορία, ή ότι έχουν διαφορετική λειτουργία. Δηλώνει απλά τη σειρά που ακολουθείται στις διάφορες διαδικασίες. Όσον αφορά τις δραστηριότητές τους και οι τρεις ομάδες επιδεικνύουν τις ίδιες ικανότητες.

28:5.2 Οι επτά ανακλαστικοί τύποι των δευτερευόντων σεκοναφείμ είναι αποσπασμένες στην υπηρεσία των συντονισμένων Τριαδικής προέλευσης συνεργατών των Αρχαίων των Ημερών, ως εξής:

28:5.3 Στους Τελειοποιητές της Σοφίας είναι αποσπασμένα: οι Φωνές της Σοφίας, οι Ψυχές της Φιλοσοφίας και οι Ενοποιήσεις των Ψυχών.

28:5.4 Στους Θείους Συμβούλους είναι αποσπασμένα: Οι Καρδιές του Συμβουλίου, Οι Χαρές της Ύπαρξης και οι Ικανοποιήσεις της Υπηρεσίας.

28:5.5 Στους Συμπαντικούς Ελεγκτές είναι αποσπασμένα: οι Διακρίνοντες τα Πνεύματα.

28:5.6 Όπως ακριβώς συμβαίνει με την κύρια κατηγορία, η ομάδα αυτή έχει δημιουργηθεί εν σειρά. Το πρωτότοκο, δηλαδή, ήταν μία Φωνή της Σοφίας και το έβδομο μετά απ' αυτό ήταν παρόμοιο – και το ίδιο συμβαίνει και με τους άλλους έξι τύπους των ανακλαστικών αυτών αγγέλων.

28:5.71. *Οι Φωνές της Σοφίας.* Ορισμένα από τα σεκοναφείμ αυτά βρίσκονται αέναα συνδεδεμένα με τις ζώσες βιβλιοθήκες του Παραδείσου, τους επιτηρητές της γνώσης τους ανήκοντες στα κύρια σεκοναφείμ. Σε ορισμένες εξειδικευμένες ανακλαστικές υπηρεσίες. Οι Φωνές της Σοφίας είναι οι πραγματικές, συμβαίνουσες, πλούσιες και απόλυτα αξιόπιστες συγκεντρώσεις και εστιάσεις της συντονισμένης σοφίας του σύμπαντος των συμπτάντων. Οι ανώτατες αυτές υπάρξεις αντιδρούν τόσο άμεσα, επιλεκτικά και ευαίσθητα στον σχεδόν άπειρο όγκο των πληροφοριών που κυκλοφορούν στα κύρια κυκλώματα του υπερσύμπαντος, ώστε μπορούν να ξεχωρίζουν και να προσλαμβάνουν την ουσία της σοφίας, ενώ αλάνθαστα μεταδίδουν τα στολίδια αυτά της διανοητικής δραστηριότητας στους ανωτέρους τους, τους Τελειοποιητές της Σοφίας. Και λειτουργούν με τρόπο ώστε οι Τελειοποιητές της Σοφίας δεν ακούν μόνο τις ουσιαστικές και αυθεντικές εκδηλώσεις αυτής της Σοφίας, αλλά βλέπουν, επίσης, δι' ανακλάσεως τις υπάρξεις αυτές καθ' εαυτές, ανώτερης, ή κατώτερης προέλευσης, οι οποίες της έδωσαν τη φωνή.

28:5.8 Έχει γραφεί, «Αν σε κάποιον λείπει η σοφία, ας την αναζητήσει.» Στην Ουβέρσα, όταν κρίνεται απαραίτητο να ληφθούν συνετές αποφάσεις πάνω στις περιπλεγμένες καταστάσεις των σύνθετων θεμάτων της διακυβέρνησης του υπερσύμπαντος, όταν η σοφία της τελειότητας αλλά και της πρακτικής εφαρμογής πρέπει να εφαρμοσθεί, τότε οι

Τελειοποιητές της σοφίας καλούν μία μονάδα Φωνών της Σοφίας και, κάνοντας χρήση των ικανοτήτων της τάξης τους, συντονίζουν και κατευθύνουν τους ζώντες αυτούς δέκτες της αποκτηθείσας και κυκλοφορούσας σοφίας του σύμπαντος των συμπτάντων, κατά τρόπον ώστε παρουσιαζόμενη από τις σεκοναφικές αυτές φωνές να διασφαλίζεται ένα ρεύμα σοφίας από το σύμπαν ψηλά αλλά και η ροή της πρακτικής σοφίας από τις ανώτερες διάνοιες των κατώτερα ευρισκομένων συμπτάντων.

28:5.9 Αν δημιουργηθεί σύγχυση πάνω στην εναρμόνιση των δύο αυτών εκδοχών της σοφίας, γίνεται άμεση προσφυγή στους Θείους Συμβούλους οι οποίοι καθορίζουν το σωστό συνδυασμό των διαδικασιών. Αν υπάρξει αμφιβολία πάνω στην αυθεντικότητα κάποιου γεγονότος το οποίο φθάνει από κόσμους στους οποίους αφθονούν οι εξεγέρσεις, γίνεται προσφυγή στους Ελεγκτές, οι οποίοι, με τη βοήθεια των Διακρινόντων τα Πνεύματα, μπορούν να αποφασίσουν αμέσως «το είδος του πνεύματος» που κινητοποίησε τον εισηγητή. Με τον τρόπο αυτό η σοφία των αιώνων και η διάνοια της στιγμής είναι αεί παρούσες δια των Αρχαίων των Ημερών, σαν βιβλίο ανοικτό μπροστά στα ελεήμονα βλέμματά τους.

28:5.10 Αμυδρά μόνο μπορείτε να αντιληφθείτε τη σημασία όλων αυτών για εκείνους οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για την διεύθυνση των υπερσυμπαντικών κυβερνήσεων. Το άπειρο μέγεθος και η κατανόηση των διεργασιών αυτών βρίσκονται πέραν της πεπερασμένης αντίληψης. Όταν βρεθείτε, όπως κατ' επανάληψιν έχω βρεθεί ο ίδιος, στους ιδιαίτερους θαλάμους υποδοχής του ναού της σοφίας στην Ουβέρσα και τα δείτε όλα αυτά να συμβαίνουν πραγματικά, θα συγκινηθείτε μέχρι λατρείας από την τελειότητα της πολυπλοκότητας και τη βεβαιότητα της λειτουργίας της διαπλανητικής επικοινωνίας των συμπτάντων. Θα αποτίσετε φόρο τιμής στη θεία σοφία και την καλοσύνη των θεών, που σχεδιάζουν και εκτελούν με τέτοια εξάισια τεχνική. Και όλα αυτά πραγματικά συμβαίνουν, ακριβώς όπως σας τα περιγράφω.

28:5.11 2. *Οι Ψυχές της Φιλοσοφίας.* Οι θαυμάσιοι αυτοί δάσκαλοι είναι επίσης αποσπασμένοι στην υπηρεσία των Τελειοποιητών της Σοφίας και, αν δεν τους δοθούν διαφορετικές εντολές, παραμένουν εστιακά συγχρονισμένοι με τους κυρίαρχους της φιλοσοφίας στον Παράδεισο. Φανταστείτε ότι φθάνετε μπροστά σ' έναν ζωντανό καθρέφτη, ο οποίος όμως, αντί να συγκρατήσει την εικόνα του πεπερασμένου, υλικού σας εαυτού, συλλαμβάνει την αντανάκλαση της θείας σοφίας και της φιλοσοφίας του Παραδείσου. Και αν είναι επιθυμητό το να «ενσαρκωθεί» η φιλοσοφία αυτή της τελειότητας, ώστε να επιμερισθεί, να εφαρμοσθεί πρακτικά και να αφομοιωθεί από τα κατώτερα πλάσματα των υποδεέστερων κόσμων, το μόνο που χρειάζεται να κάνουν οι ζώντες αυτοί καθρέπτες είναι το να στραφούν προς τα κάτω για να ανακλασθούν τα πρότυπα και οι ανάγκες κάποιου άλλου κόσμου στο σύμπαν.

28:5.12 Με αυτόν ακριβώς τον τρόπο οι Τελειοποιητές της Σοφίας προσαρμόζουν τις αποφάσεις και τις παρατηρήσεις τους έναντι των πραγματικών αναγκών και της ουσιαστικής κατάστασης των ανθρώπων και των κόσμων τους οποίους μελετούν και λειτουργούν πάντα σε συνεργασία με τη σύμφωνη γνώμη των Θείων Συμβούλων και των Συμπαντικών Ελεγκτών. Ο εξάισιος, όμως, πλούτος των διεργασιών αυτών υπερβαίνει ακόμη και τη δική μου ικανότητα αντίληψης.

28:5.13 3. *Οι Ενοποιήσεις των Ψυχών.* Ολοκληρώνοντας το αποσπασμένο στους Τελειοποιητές της Σοφίας τρισυπόστατο επιτελείο, βρίσκουμε αυτούς τους ανακλαστήρες των ιδανικών και του ηθικού καθεστώτος των σχέσεων. Από όλα τα απαιτούντα άσκηση του μέγιστου βαθμού

εμπειρικής και προσαρμοστικής σοφίας θέματα, κανένα δεν είναι σημαντικότερο εκείνων τα οποία δημιουργούνται από τις σχέσεις και τις συνεργασίες των έλλογων υπάρξεων. Είτε πρόκειται για εμπορικές, φιλικές, ή συζυγικές ανθρώπινες σχέσεις, είτε πρόκειται για τις σχέσεις των αγγελικών στρατιών μεταξύ τους, πάντα δημιουργούνται ήσσονες προστριβές, ελάσσονες παρανοήσεις, πολύ ασήμαντες για να αποσπάσουν την προσοχή των συμβιβαστών, αλλά αρκετά εκνευριστικές και ενοχλητικές για να καταστρέψουν την ομαλή λειτουργία του σύμπαντος, αν αφεθούν να πολλαπλασιασθούν και να συνεχισθούν. Για το λόγο αυτό, οι Τελειοποιητές της Σοφίας διαθέτουν την συνετή εμπειρία της τάξης τους ως «έλαιο συμφιλίωσης» σ' ολόκληρη την έκταση ενός υπερσύμπαντος. Σε όλο αυτό το έργο, οι σοφοί τούτοι άνδρες των υπερσυνπάντων επιδέξια συνοδεύονται από τους ανακλαστικούς συνεργάτες τους, τις Ενοποιήσεις των Ψυχών, οι οποίοι διαθέτουν τις τρέχουσες πληροφορίες πάνω στην κατάσταση του σύμπαντος και ταυτόχρονα παρουσιάζουν το ιδανικό του Παραδείσου για την καλύτερη διεύθυνση των ενοχλητικών αυτών προβλημάτων. Αν δεν λάβουν άλλη συγκεκριμένη εντολή, τα σεκοναφείμ αυτά διατηρούν ανακλαστικό σύνδεσμο με τους ερμηνευτές της ηθικής στον Παράδεισο.

28:5.14 Αυτοί είναι οι άγγελοι που φροντίζουν και προωθούν την ομαδική εργασία σε ολόκληρο τον Όρβοντον. Ένα από τα σπουδαιότερα μαθήματα που μπορείτε να πάρετε κατά τη θνητή σας πορεία είναι η έννοια της *ομαδικής εργασίας*. Οι σφαίρες της τελειότητας στελεχώνονται από εκείνους που κατέκτησαν την τέχνη αυτή του να εργάζονται μαζί με άλλες υπάρξεις. Ελάχιστα είναι τα καθήκοντα στο σύμπαν που αφορούν σε μεμονωμένους υπηρέτες. Όσο υψηλότερα ανέρχεστε, τόσο περισσότερο απομονώνεσθε, όταν προσωρινά μένετε χωρίς τις συντροφικές σας σχέσεις.

28:5.154. *Η Καρδιά του Συμβουλίου*. Αυτή είναι η πρώτη ομάδα των ανακλαστικών αυτών μεγαλοφυϊών, οι οποίες τίθενται υπό την εποπτεία των Θείων Συμβούλων. Τα σεκοναφείμ του τύπου αυτού κατέχουν τα δεδομένα του διαστήματος, επιλέγοντας τα στοιχεία αυτά από τα κυκλώματα του χρόνου. Ανταποκρίνονται ιδιαίτερα τους συντονιστές της υπεραφικής διάνοιας, αλλά επίσης ανταποκρίνονται, επιλεκτικά, στις συσκέψεις όλων των πλασμάτων, ανώτερου, ή κατώτερου βαθμού. Οποτεδήποτε οι Θείοι Σύμβουλοι καλούνται να δώσουν μία σημαντική συμβουλή, ή να λάβουν κάποια σημαντική απόφαση, αιτούνται αμέσως τη συνέλευση των Καρδιών του Συμβουλίου, επί του παρόντος μάλιστα σχηματοποιείται ένας κανονισμός ο οποίος ενσωματώνει τη συντονισμένη σοφία και εισήγηση των πλέον ικανών διανοιών ολόκληρου του υπερσύμπαντος, το σύνολο της οποίας έχει ελεγχθεί και επανεξετασθεί από την άποψη του συμβουλίου των υψηλών διανοιών της Χαβόνα, ακόμη και του Παραδείσου.

28:5.165. *Η Ευτυχία της Υπαρξης*. Από τη φύση τους οι υπάρξεις αυτές είναι ανακλαστικά συντονισμένες στην υπεραφική αρμονία των εποπτών ψηλά και ορισμένων σεραφείμ από κάτω, είναι ωστόσο δύσκολο το να εξηγήσουμε τι ακριβώς κάνουν τα μέλη της ενδιαφέρουσας αυτής ομάδας. Οι κύριες δραστηριότητές τους αφορούν στην προώθηση των χαρούμενων αντιδράσεων μεταξύ των διαφόρων τάξεων στρατιών των αγγέλων καθώς και των κατώτερων πλασμάτων ελεύθερης βούλησης. Οι Θείοι Σύμβουλοι, στην υπηρεσία των οποίων είναι αποσπασμένα, σπάνια τα χρησιμοποιούν για να βρουν συγκεκριμένη πηγή χαράς. Από μία γενικότερη άποψη και σε συνεργασία με τους διευθυντές ανάκλησης, λειτουργούν ως προσωπικότητες διεύθυνσης της ευτυχίας, επιχειρώντας να αναβαθμίσουν την αντίδραση των κόσμων απέναντι στην ευτυχία, ενώ προσπαθούν να βελτιώσουν την αίσθηση του χιούμορ, να αναπτύξουν την αίσθηση αυτή στο έπακρο μεταξύ των θνητών και

των αγγέλων. Αγωνίζονται για να καταδείξουν ότι υπάρχει εγγενής ευτυχία στην ελεύθερης βούλησης ύπαρξη, ανεξάρτητη από εξωτερικές επιδράσεις. Και έχουν δίκιο, αν και συναντούν μεγάλη δυσκολία στο να εμψύσουν την αλήθεια αυτή στο νου του πρωτόγονου ανθρώπου. Οι ανώτερες πνευματικά προσωπικότητες και οι άγγελοι αποκρίνονται ταχύτερα στις εκπαιδευτικές αυτές προσπάθειες.

28:5.176. *Η Ικανοποίηση της Υπηρεσίας.* Οι άγγελοι αυτοί έχουν υψηλή ανταπόκριση στις προθέσεις των διοικητών διεύθυνσης του Παραδείσου και λειτουργώντας με τρόπο παρόμοιο εκείνου της Ευτυχίας της Ύπαρξης, κοπιάζουν για να εμπλουτίσουν την αξία της προσφοράς υπηρεσίας και να προσανυξήσουν τις ικανοποιήσεις που πηγάζουν από αυτήν. Έχουν κάνει πολλά για να αποσαφηνίσουν την καθυστερημένη ανταμοιβή η οποία ενυπάρχει στην ανιδιοτελή προσφορά υπηρεσίας, δια της οποίας επεκτείνεται το βασίλειο της αλήθειας.

28:5.18 Οι Θείοι Σύμβουλοι, στην υπηρεσία των οποίων είναι αποσπασμένη αυτή η τάξη, την χρησιμοποιούν για να καθρεφτίσουν από τον ένα κόσμο στον άλλο τα πλεονεκτήματα που πηγάζουν από την πνευματική υπηρεσία. Και κάνοντας το καλύτερο για να εμπνεύσουν και να εμψυχώσουν τους μέτριους, τα σεκοναφείμ αυτά συμβάλλουν τα μέγιστα στην βελτίωση της γεμάτης αφοσίωση προσφοράς υπηρεσίας στα υπερσύμπαντα. Αποτελεσματικά χρησιμοποιείται το αδελφικό, ανταγωνιστικό πνεύμα, δια της κυκλοφορίας πληροφοριών στους κόσμους πάνω στο τι κάνουν οι άλλοι κόσμοι, ιδιαίτερα οι καλύτεροι. Ακόμη και μεταξύ των σεραφικών στρατιών προωθείται μία αναζωογονητική και ευεργετική άμιλλα.

28:5.197. *Οι Διακρίνοντες τα Πνεύματα.* Υπάρχει ένας ιδιαίτερος σύνδεσμος μεταξύ των συμβούλων και των εισηγητών του δεύτερου κυκλώματος της Χαβόνα και των ανακλαστικών αυτών αγγέλων. Είναι τα μοναδικά αποσπασμένα στους Συμπαντικούς Ελεγκτές σεκοναφείμ, είναι όμως οι πλέον εξειδικευμένοι απ' όλους τους συντρόφους τους. Ανεξάρτητα από την πηγή, ή το δίαυλο των πληροφοριών, ανεξάρτητα από το πόσο ασήμαντο είναι το ανά χείρας στοιχείο, όταν το στοιχείο αυτό τεθεί στην ανακλαστική, ενδελεχή τους μελέτη, οι διακρίνοντες αυτοί θα μας πληροφορήσουν για το αληθινό κίνητρο, τον ουσιαστικό σκοπό και την πραγματική φύση της προέλευσής του. Θαυμάζω την εξάισια λειτουργία των αγγέλων αυτών, που τόσο αλάθητα αντανακλούν την πραγματική ηθική ποιότητα και τον πνευματικό χαρακτήρα οποιουδήποτε εμπλακεί σε κάποια εστιακή έκθεση.

28:5.20 Οι Διακρίνοντες τα Πνεύματα συνεχίζουν τις περίπλοκες αυτές υπηρεσίες με τη βοήθεια της εγγενούς «πνευματικής ενόρασης», αν μπορώ να χρησιμοποιήσω τις λέξεις αυτές στην προσπάθειά μου να μεταδώσω στον ανθρώπινο νου την άποψη ότι οι ανακλαστικές αυτές υπάρξεις λειτουργούν έτσι διαισθητικά, με εγγενή ικανότητα, αλάνθαστα. Όταν οι Συμπαντικοί Ελεγκτές παρατηρούν τις παρουσιάσεις αυτές, βρίσκονται κατά πρόσωπο με την γυμνή ψυχή του ανακλώμενου ατόμου. Και τούτη ακριβώς η βεβαιότητα και η τελειότητα στην απεικόνιση εν μέρει εξηγεί το γιατί οι Ελεγκτές μπορούν να λειτουργούν πάντα τόσο δίκαια, ως έντιμοι κριτές. Οι διακρίνοντες συνοδεύουν πάντοτε τους Ελεγκτές σε κάθε αποστολή έξω από την Ουβέρσα, ενώ είναι το ίδιο αποτελεσματικοί τόσο έξω στα σύμπαντα, όσο και στα αρχηγεία της Ουβέρσα.

28:5.21 Σας διαβεβαιώ ότι όλες αυτές οι διεργασίες του πνευματικού κόσμου είναι αληθείς, ότι λαμβάνουν χώρα σύμφωνα με τα κρατούντα και σε αρμονία με τους αναλλοίωτους νόμους των κόσμων του σύμπαντος. Τα πλάσματα κάθε νεοδημιουργηθείσας τάξης, αμέσως μόλις λάβουν την πνοή της ζωής, ανακλώνται ψηλά. Μία ζωντανή απεικόνιση της φύσης και της

δυναμικής του συγκεκριμένου πλάσματος φθάνει αστραπιαία στο αρχηγείο του υπερσύμπαντος. Με τον τρόπο αυτό, μέσω των διακρινόντων, αποκτούν οι Ελεγκτές πλήρη γνώση ακριβώς «τι είδους πνεύμα» γεννήθηκε στους κόσμους του διαστήματος.

28:5.22 Το ίδιο συμβαίνει και με το θνητό άνθρωπο: Το Πνεύμα-Μητέρα του Σάλβινγκτον σας γνωρίζει απόλυτα, εφ' όσον το Άγιο Πνεύμα στον κόσμο σας «ερευνά τα πάντα» και οτιδήποτε το θείο Πνεύμα γνωρίζει για σας, είναι άμεσα διαθέσιμο, οποτεδήποτε οι σεκοναφικοί διακρίνοντας επικοινωνήσουν ανακλαστικά με το Πνεύμα πάνω στη γνώση το Πνεύματος για σας. Πρέπει ωστόσο να αναφέρουμε ότι η γνώση και τα σχέδια των τμημάτων του Πατέρα του Σύμπαντος δεν είναι ανακλάσιμα. Οι διακρίνοντας ασφαλώς ανακλούν την παρουσία των Ρυθμιστών (και οι Ελεγκτές τους χαρακτηρίζουν θείους), αλλά δεν μπορούν να ερμηνεύσουν το περιεχόμενο της σκέψης των Ελεγκτών των Μυστηρίων.

6. ΤΑ ΤΡΙΤΕΥΟΝΤΑ ΣΕΚΟΝΑΦΕΙΜ

28:6.1 Όπως ακριβώς και οι σύντροφοί τους, οι άγγελοι αυτοί δημιουργούνται με τη σειρά και σε επτά ανακλαστικούς τύπους, στους τύπους αυτούς ωστόσο δεν ανατίθενται ατομικά ξεχωριστές υπηρεσίες από τους διοικητές του υπερσύμπαντος. Όλα τα τριτεύοντα σεκοναφείμ είναι συλλογικά προσαρτημένα στους Τριαδοποιημένους Υιούς της Επίτευξης και οι ανερχόμενοι αυτοί υιοί τους χρησιμοποιούν αλλάζοντάς τα μεταξύ τους. Οι Κραταιοί Αγγελιαφόροι, δηλαδή, μπορούν να χρησιμοποιήσουν οποιοδήποτε τριτεύοντα τύπο και το ίδιο κάνουν και οι ισόβαθμοί τους, οι Υψηλά Ιστάμενοι στην Εξουσία και οι Χωρίς Όνομα και Αριθμό. Οι επτά αυτοί τύποι των τριτευόντων σεκοναφείμ είναι:

28:6.21. *Η Σπουδαιότητα της Προέλευσης.* Οι ανερχόμενοι Τριαδοποιημένοι Υιοί μιας υπερσύμπαντικής κυβέρνησης αλλάζουν με της ευθύνης τους κατά την αντιμετώπιση όλων των θεμάτων που διαφοροποιούνται εξ αιτίας της προέλευσης κάθε ατόμου, φυλής, ή κόσμου: και η σπουδαιότητα της προέλευσης είναι το κυρίαρχο θέμα σε όλα μας τα σχέδια για την κοσμική πρόοδο των ζώντων πλασμάτων του κόσμου. Όλες οι σχέσεις, αλλά και η εφαρμογή των ηθικών κανόνων διαφοροποιούνται βάσει του θεμελιώδους δεδομένου της προέλευσης. Η καταγωγή είναι η βάση κάθε συσχετιστικής ανταπόκρισης των Θεών. Ο Συνδεδεμένος Δρων πάντα «λαμβάνει υπ' όψιν τον άνθρωπο ανάλογα με τη γέννησή του.»

28:6.3 Όσον αφορά στις ανώτερες κατερχόμενες υπάρξεις, η καταγωγή αποτελεί απλά ένα δεδομένο προς επιβεβαίωση: όσον αφορά, όμως, στις ανερχόμενες υπάρξεις, περιλαμβανομένων των κατώτερων τάξεων των αγγέλων, η φύση και οι συνθήκες προέλευσης δεν είναι πάντοτε και τόσο σαφείς, αν και είναι εξ ίσου ζωτικής σημασίας σχεδόν για κάθε εξέλιξη των σύμπαντικών θεμάτων – εξ ου και η σπουδαιότητα του να έχουμε στη διάθεσή μας μία σειρά ανακλαστικών σεκοναφείμ τα οποία μπορούν άμεσα να περιγράψουν οτιδήποτε ζητηθεί πάνω στη γένεση οποιασδήποτε ύπαρξης είτε στο κεντρικό σύμπαν, είτε σ' ολόκληρη την έκταση ενός υπερσύμπαντος.

28:6.4 Η τάξη της Σπουδαιότητας της Προέλευσης αποτελούν τους άμεσα διαθέσιμους γενεαλογικούς καταλόγους της άπειρης στρατιάς των πλασμάτων – ανθρώπων, αγγέλων και άλλων – που κατοικούν στα επτά υπερσύμπαντα. Είναι πάντα έτοιμοι να παράσχουν στους ανωτέρους τους μια ενημερωμένη, πλήρη και αξιόπιστη εκτίμηση των δεδομένων καταγωγής αλλά και της πραγματικής παρούσας κατάστασης οποιουδήποτε ατόμου, σε οποιοδήποτε κόσμο των οικείων υπερσμπάντων. Και οι υπολογισμοί τους πάνω στα στοιχεία που διαθέτουν είναι πάντοτε απόλυτα ενημερωμένοι.

28:6.52. *Η Μνήμη του Ελέους.* Τούτοι είναι τα πραγματικά, ολοκληρωμένα και πλήρη ζώντα αρχεία του ελέους το οποίο παρέχεται στα άτομα και τις φυλές μέσω των στοργικών εκφάνσεων της μεσολάβησης του Απείρου Πνεύματος στη διαδικασία προσαρμογής της δικαιοσύνης του ορθού στους κόσμους, όπως αυτή απεκαλύφθη στην παρουσίαση της τάξης της Σπουδαιότητας της Προέλευσης. Η τάξη της Μνήμης του Ελέους παρουσιάζει τις ηθικές οφειλές των παιδιών του ελέους – τις πνευματικές τους ευθύνες – οι οποίες πρέπει να τεθούν έναντι των πλεονεκτημάτων της, παγιωθείσας από τους Υιούς του Θεού, μέριμνας διάσωσης. Παρουσιάζοντας το προ της ύπαρξης έλεος του Πατέρα, οι Υιοί του Θεού παγιώνουν την απαραίτητη ηθική αναγνώριση ώστε να διασφαλισθεί η διάσωση όλων. Και τότε, σύμφωνα με τα ευρήματα της τάξης της Σπουδαιότητας της Προέλευσης, μία πίστωση ελέους εγκαθίσταται για τη σωτηρία κάθε έλλογου πλάσματος, μία πίστωση πλούσια και γεμάτη ευσπλαχνία, ώστε να διασφαλισθεί η σωτηρία κάθε ψυχής που πραγματικά επιθυμεί να αποτελέσει μέρος της θείας πολιτείας.

28:6.6 Η τάξη της Μνήμης του Ελέους είναι μία ζώσα προκριματική εξισορρόπηση, μία τρέχουσα παρουσίαση της σχέσης σας με τις υπερφυσικές δυνάμεις των κόσμων. Τούτη αποτελεί το ζωντανό αρχείο της ελεήμονος λειτουργίας που διαβάζεται στις μαρτυρίες των δικαστηρίων της Ουβέρσα όπου το δικαίωμα του κάθε ατόμου στην αιώνια ζωή πρόκειται να επικυρωθεί, όταν «οι θρόνοι τοποθετούνται και πάνω τους κάθονται οι Αρχαίοι των Ημερών. Οι εκπομπές της Ουβέρσα αρχίζουν και παρουσιάζονται εμπρός τους. Χιλιάδες χιλιάδων τους υπηρετούν και δέκα εκατομμύρια στέκονται μπροστά τους. Το δικαστήριο είναι έτοιμο, τα βιβλία ανοιχτά.» Και τα βιβλία που ανοίγουν σε τέτοιες κοσμοϊστορικές περιστάσεις είναι τα ζώντα αρχεία των τριτευόντων σεκοναφείμ των υπερσυμπάντων. Τα επίσημα στοιχεία αρχειοθετούνται ώστε να επιβεβαιωθεί η μαρτυρία των Μνημών του Ελέους, αν τους ζητηθεί.

28:6.7 Η τάξη της Μνήμης του Ελέους πρέπει να αποδείξει ότι πίστωση διάσωσης που παγιώθηκε από τους Υιούς του Θεού έχει απόλυτα και πιστά αποπληρωθεί δια της γεμάτης αγάπη λειτουργίας των υπομονετικών προσωπικοτήτων της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Όταν όμως το έλεος εξαντληθεί, όταν η «μνήμη» εξ αυτού δώσει πλήρη κατάθεση, τότε θριαμβεύει η δικαιοσύνη και εφαρμόζεται η δέουσα ποινή. Διότι το έλεος δεν επιβάλλεται σε όσους το περιφροούν. Το έλεος δεν είναι χάρισμα για να ποδοπατήσουν οι αμετανόητοι στασιαστές του χρόνου. Οποσδήποτε όμως, αν και το έλεος είναι τόσο πολύτιμο και δίδεται με αγάπη, η συσσωρευμένη σας πίστωση υπερβαίνει πάντα τη δυνατότητα που έχετε να εξαντλήσετε τα αποθέματά του, αν έχετε αγνούς στόχους και έντιμη καρδιά.

28:6.8 Οι το έλεος ανακλώντες, μαζί με τους τριτεύοντες συνεργάτες τους, επιτελούν πολυάριθμες υπερσυμπαντικές λειτουργίες, στις οποίες περιλαμβάνεται η διδασκαλία των ανερχομένων πλασμάτων. Μεταξύ πολλών άλλων πραγμάτων, η τάξη της Σπουδαιότητας της Προέλευσης διδάσκει τους ανερχόμενους πώς να εφαρμόσουν την πνευματική ηθική και μετά τη διδασκαλία αυτή, οι Μνήμες του Ελέους τους διδάσκουν πώς να γίνουν πραγματικά ελεήμονες. Ενώ οι πνευματικές τεχνικές της ελεήμονος λειτουργίας βρίσκονται πέραν της αντίληψής σας, ακόμη και τώρα καταλαβαίνετε ότι το έλεος είναι παράγων ανάπτυξης. Συνειδητοποιείτε ότι η μεγάλη ανταμοιβή της προσωπικής ικανοποίησης είναι αρχικά ακριβής, κατόπιν δίκαιη, έπειτα γεμάτη υπομονή και τέλος γεμάτη αγαθότητα. Και τότε, πάνω στη βάση αυτή, αν την επιλέξετε και την κλείσετε στην καρδιά σας, μπορείτε να κάνετε το επόμενο βήμα και να γίνετε πραγματικά ελεήμονες. Δεν μπορείτε όμως να

επιδείξετε έλεος αφ' εαυτού. Πρέπει να ακολουθήσετε τα βήματα αυτά, διαφορετικά δεν μπορεί να υπάρξει πραγματικό έλεος. Μπορεί να υπάρξει εύνοια, υπόληψη, ή επιείκεια – ακόμη και οίκτος – αλλά όχι έλεος. Το πραγματικό έλεος παρουσιάζεται μόνο ως αποκορύφωμα των προηγούμενων προσδιορισμών με σκοπό την ομαδική κατανόηση, την αμοιβαία εκτίμηση, την αδελφικότητα, την πνευματική επικοινωνία και τη θεία αρμονία.

28:6.93. *Η Σημασία του Χρόνου.* Ο χρόνος αποτελεί συμπαντικό δώρο προς όλα τα πλάσματα ελεύθερης βούλησης. Είναι το «μοναδικό ταλέντο» το εμπιστευμένο σε όλες τις ευφυείς υπάρξεις. Όλοι έχετε το χρόνο να εξασφαλίσετε τη σωτηρία σας. Και ο χρόνος σπαταλάται ανεπανόρθωτα μόνον όταν ολιγωρείτε, όταν αποτυγχάνετε να τον χρησιμοποιήσετε ώστε να εξασφαλίσετε τη σωτηρία της ψυχής. Η αποτυχία κάποιου να εκμεταλλευθεί απόλυτα το χρόνο του δεν επιφέρει μοιραίες ποινές. Καθυστερεί απλά τον οδοιπόρο του χρόνου κατά τη διαδικασία ανέλιξης. Αν διασφαλισθεί η σωτηρία, όλες οι άλλες απώλειες απαλύνονται.

28:6.10 Κατά την ανάθεση των ευθυνών, οι εισηγήσεις της τάξης της Σημασίας του Χρόνου είναι ανεκτίμητες. Ο χρόνος αποτελεί ζωτικής σημασίας παράγοντα για κάθε εκδήλωσης της πλευράς αυτής της Χαβόνα και του Παραδείσου. Την ώρα της τελικής κρίσης μπροστά στους Αρχαίους των Ημερών ο χρόνος αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο. Η τάξη της Σημασίας του Χρόνου πρέπει πάντα να βεβαιώνουν ότι οποιοσδήποτε υπόκειται σε κρίση είχε στη διάθεσή του άφθονο χρόνο για να αποφασίσει, να επιλέγει.

28:6.11 Οι εκτιμητές αυτοί του χρόνου κατέχουν επίσης το μυστικό της προφητείας. Παρουσιάζουν το στοιχείο εκείνο του χρόνου το οποίο θα ζητηθεί προκειμένου να ολοκληρωθεί οποιοδήποτε έργο και είναι, ως εκτιμητές, τόσο αξιόπιστοι όσο είναι οι φράνταλακ και οι χρονολδέκ των άλλων ζωντανών κατηγοριών. Οι Θεοί προνοούν και γι' αυτό προβλέπουν. Οι ανερχόμενες όμως οντότητες των συμπάντων του χρόνου πρέπει να συμβουλευονται την Τάξη της Σημασίας του Χρόνου για να μπορέσουν να προβλέψουν τα μελλοντικά γεγονότα.

28:6.12 Τις υπάρξεις αυτές θα τις συναντήσετε αρχικά στους κόσμους δώματα και εκεί θα σας εμπιστευθούν την πλεονεκτική χρήση αυτού που αποκαλείτε «χρόνο», τόσο όσον αφορά στην θετική του χρήση, την παραγωγή έργου, όσο στην αρνητική του χρήση, την αδράνεια. Και οι δύο χρήσεις του χρόνου είναι σημαντικές.

28:6.134. *Η Σοβαρότητα της Υπευθυνότητας.* Η υπευθυνότητα αποτελεί κρίσιμη δοκιμασία για όλα τα ελεύθερης βούλησης πλάσματα. Η αξιοπιστία είναι το πραγματικό μέτρο της αυτοκυριαρχίας, του χαρακτήρα. Τα σεκοναφείμ αυτά επιτελούν διπλό έργο στην οικονομία των υπερσυμπάντων: Παρουσιάζουν σε όλα τα ελεύθερης βούλησης πλάσματα την έννοια του καθήκοντος, του απαραβίαστου, την σοβαρότητα της υπευθυνότητας. Ταυτόχρονα και με τρόπο αλάθητο ανακλούν προς τις κυβερνώσες δυνάμεις το ακριβές μέγεθος αξιοπιστίας κάθε υποψήφιου στην εχεμύθεια, ή την υπευθυνότητα.

28:6.14 Στην Ουράντια με τρόπο ανάρμοστο προσπαθείτε να κατανοήσετε το χαρακτήρα και να προσδιορίσετε συγκεκριμένες ιδιότητες, εμείς, όμως, στην Ουβέρσα όλα αυτά τα κάνουμε πραγματικά τέλεια. Τα σεκοναφείμ που αναφέρουμε υπολογίζουν την αξιοπιστία βάσει των ζωντανών κλιμάκων αποτίμησης του αλάθητου χαρακτήρα και, μόλις σας κοιτάζουν, εμείς μπορούμε, απλώς κοιτάζοντάς τα, να γνωρίζουμε τους περιορισμούς στην ικανότητά σας να επιδείξετε υπευθυνότητα, να αποδειχθείτε αξιόπιστοι και να ολοκληρώσετε την αποστολή σας. Η δυνατότητές σας να είστε αξιόπιστοι διατυπώνονται

καθαρά, παράλληλα με τις δυνατότητες που παρουσιάζετε στο να κάνετε πιθανά σφάλματα, ή να προδώσετε.

28:6.15 Το σχέδιο των ανωτέρων σας συνίσταται στο να εξελιχθείτε δια της αυξημένης υπευθυνότητας όσο γρήγορα το επιτρέπει η ικανοποιητική εξέλιξη του χαρακτήρα σας μέχρι του σημείου όπου να μπορεί να αναλάβει με χαρά τις επιπλέον αυτές ευθύνες, το να αναλάβει, όμως, το άτομο μεγαλύτερο βάρος από όσο μπορεί να σηκώσει, μόνο καταστροφή προκαλεί και βέβαιη απογοήτευση. Και το σφάλμα της πρόωρης ανάθεσης ευθυνών είτε σε άνθρωπο είτε σε άγγελο μπορεί να αποφευχθεί με τη χρήση της λειτουργίας των αλάθιτων αυτών εκτιμητών του μεγέθους υπευθυνότητας του κάθε ατόμου μέσα στο χρόνο και το διάστημα. Τα σεκοναφείμ αυτά συνοδεύουν πάντα τους Υψηλά Ιστάμενους στην Εξουσία και δεν παροτρύνουν ποτέ τους διευθυντές αυτούς να αναθέτουν αποστολές μέχρις ότου οι υποψήφιοι εκτιμηθούν στους σεκοναφικούς ζυγούς και χαρακτηρισθούν ως «μη υστερούντες.»

28:6.16 5. *Η ιερότητα της Υπηρεσίας.* Το προνόμιο της υπηρεσίας ακολουθεί άμεσα την διαπίστωση της αξιοπιστίας. Τίποτα δεν μπορεί να σταθεί ανάμεσα σ' εσάς και την ευκαιρία για αυξημένη προσφορά υπηρεσίας εκτός από αυτή καθ' εαυτή την αναξιοπιστία σας, την έλλειψη ικανότητας να εκτιμήσετε την σοβαρότητα της υπευθυνότητας.

28:6.17 Η προσφορά υπηρεσίας – η εκούσια, σκόπιμη προσφορά, όχι η υποταγή – προκαλεί τη μέγιστη ικανοποίηση και εκφράζει πλέον θεία αξιοπρέπεια. Η προσφορά υπηρεσίας – περισσότερη, αυξημένη προσφορά, δύσκολη υπηρεσία, γεμάτη απρόοπτα υπηρεσία και εν τέλει θεία και τέλεια υπηρεσία – είναι ο στόχος του χρόνου και ο προορισμός του διαστήματος. Και πάντα οι κύκλοι τέρψης του χρόνου θα εναλλάσσονται με τους κύκλους προσφοράς υπηρεσίας της προόδου. Και μετά την προσφορά υπηρεσίας μέσα στο χρόνο, ακολουθεί η υπερυπηρεσία στην αιωνιότητα. Στους καιρούς της τέρψης μέσα στο χρόνο οραματίζεστε το έργο της αιωνιότητας, όπως θα αναπολείτε, τους καιρούς της υπηρεσίας στην αιωνιότητα, την τέρψη μέσα στο χρόνο.

28:6.18 Η συμπαντική οικονομία βασίζεται στην εισαγωγή και την απόδοση. Σε ολόκληρη την αιώνια πορεία σας ουδέποτε θα συναντήσετε τη μονοτονία της απραξίας, ή του μαρασμού της προσωπικότητας. Η πρόοδος γίνεται δυνατή μέσα από την ενυπάρχουσα κίνηση, η εξέλιξη προχωρεί μέσα από τη θεία ικανότητα για δράση και η επίτευξη του στόχου είναι το αποτέλεσμα των επινοητικών εγχειρημάτων. Εγγενής, ωστόσο, στην ικανότητα αυτή της επίτευξης του στόχου είναι η υπευθυνότητα έναντι της ηθικής, η αναγκαιότητα της αναγνώρισης του γεγονότος ότι ο κόσμος και το σύμπαν πληρούνται από ένα πλήθος διαφορετικών τύπων υπάρξεων. Ολόκληρη αυτή η υπέροχη δημιουργία, *υμών περιλαμβανομένων*, δεν έγινε μόνο για σας. Τούτο δεν είναι ένα σύμπαν εγωκεντρικό. Οι Θεοί αποφάσισαν, «Περισσότερη ευλογία υπάρχει στο να δίνεις απ' όση στο να λαμβάνεις,» και ο Κυρίαρχος Υιός σας είπε, «Ας γίνει ο μέγιστος εξ υμών ο υπηρέτης όλων.»

28:6.19 Η πραγματική φύση κάθε υπηρεσίας, είτε προσφέρεται από τον άνθρωπο, είτε από τους αγγέλους, αποκαλύπτεται πλήρως στα πρόσωπα αυτών των σεκοραφικών δεικτών υπηρεσίας, των Ιεροτήτων της Υπηρεσίας. Η πλήρης ανάλυση της αλήθειας και των κρυφών κινήτρων γίνεται προφανής. Μπορεί οι θνητοί να χρησιμοποιούν τις λέξεις για να κρύβουν τις σκέψεις τους, τα ανώτερα όμως αυτά σεκοναφείμ αποκαλύπτουν γυμνά τα βαθιά κίνητρα της καρδιάς των ανθρώπων και του νου των αγγέλων.

28:6.20⁶ και 7. *Το μυστικό του Μεγαλείου και η Ψυχή της Αγαθότητας.* Έχοντας οι ανελισσόμενοι οδοιπόροι αντιληφθεί τη σπουδαιότητα του χρόνου, έχουν προετοιμάσει το δρόμο για την συνειδητοποίηση της σοβαρότητας της υπευθυνότητας και έχουν εκτιμήσει την ιερότητα της προσφοράς υπηρεσίας. Ενώ αυτά είναι τα ηθικά στοιχεία του μεγαλείου, υπάρχουν επίσης και τα μυστικά του. Όταν γίνονται οι πνευματικές δοκιμασίες που αφορούν στο μεγαλείο, τα ηθικά στοιχεία δεν παραβλέπονται, η ύπαρξη όμως της ανιδιοτέλειας αποκαλύπτεται στο ανυστερόβουλο έργο για την ευημερία των επί της γης συντρόφων εκάστου ατόμου, ιδιαίτερα εκείνων οι οποίοι βρίσκονται σε ανάγκη και δυστυχούν και τούτο είναι το πραγματικό μέτρο του πλανητικού μεγαλείου. Και η εκδήλωση του μεγαλείου σ' έναν κόσμο όπως η Ουράντια είναι η επίδειξη αυτοελέγχου. Μεγάλος δεν είναι εκείνος που «κατακτά μία πόλη,», ή «καταλύει ένα έθνος,» αλλά μάλλον «εκείνος που κρατά τη γλώσσα του.»

28:6.21¹ Το μεγαλείο είναι συνώνυμο με το θείο. Ο Θεός είναι υπέρτατα μέγας και αγαθός. *Το μεγαλείο και η αγαθότητα, απλά, δεν μπορούν να διαχωρισθούν.* Είναι για πάντα ένα μπροστά στο Θεό. Τούτη η αλήθεια κυριολεκτικά και εντυπωσιακά παρουσιάζεται στην ανακλαστική αλληλεξάρτηση των Μυστικών του Μεγαλείου και της Ψυχής της Αγαθότητας, διότι καμία από τις δύο αυτές τάξεις δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς την άλλη. Ανακλώντας άλλες ποιότητες του θείου, τα σεκοναφείμ του υπερσύμπαντος μπορούν και δρουν μεμονωμένα, οι ανακλαστικές εκτιμήσεις όμως του μεγαλείου και της αγαθότητας φαίνονται αχώριστες. Για το λόγο αυτό, σε κάθε κόσμο, σε κάθε σύμπαν, οι καθρέφτες αυτοί του μεγαλείου και της αγαθότητας πρέπει να λειτουργούν μαζί, παρουσιάζοντας πάντοτε μία διπλή και αλληλεξαρτώμενη αναφορά κάθε ύπαρξης πάνω στην οποία εστιάζονται. Το μεγαλείο δεν μπορεί να εκτιμηθεί χωρίς γνώση του μεγέθους της αγαθότητας, ενώ η αγαθότητα δεν μπορεί να απεικονισθεί χωρίς την εκδήλωση του εγγενούς και θείου μεγαλείου.

28:6.22² Ο υπολογισμός του μεγαλείου ποικίλει από κόσμο σε κόσμο. Το να είσαι μέγας σημαίνει να είσαι σαν τον Θεό. Και εφ' όσον η ποιότητα του μεγαλείου προσδιορίζεται καθ' ολοκληρίαν από το μέγεθος της αγαθότητας, συνάγεται ότι, έστω και στην παρούσα, ανθρώπινη κατάστασή σας, αν μπορείτε δια της ευσπλαχνίας να γίνετε καλοί, γίνεστε εξ αυτού μεγάλοι. Όσο πιο σταθερά παρατηρείτε και όσο πιο επίμονα ακολουθείτε τις επιταγές της θείας αγαθότητας, τόσο περισσότερο είναι βέβαιο ότι θα γίνετε μεγάλοι, ότι θα φθάσετε στο πραγματικό μέγεθος του ατόμου της γνήσιας σωτηρίας.

7. Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΣΕΚΟΝΑΦΕΙΜ

28:7.1¹ Τα σεκοναφείμ έχουν την προέλευση και τα αρχηγεία τους στις πρωτεύουσες των υπερσυσμπάντων, μαζί με τους συντρόφους τους όμως ταξιδεύουν από τις ακτές του Παραδείσου στους εξελικτικούς κόσμους του σύμπαντος. Υπηρετούν ως πολύτιμοι βοηθοί στα μέλη των στις συναθροίσεις των επιτροπών μελέτης των υπερκυβερνήσεων και είναι πάρα πολύ χρήσιμοι στις αποικίες καλής θέλησης της Ουβέρσα: στους σπουδαστές των άστρων, στους περιηγητές των χιλιετηρίδων, στους ουράνιους παρατηρητές, και ένα πλήθος άλλων, περιλαμβανομένων των ανερχομένων πλασμάτων που περιμένουν για να μεταφερθούν στη Χαβόνα. Οι Αρχαίοι των Ημερών με χαρά αναθέτουν σε ορισμένα σεκοναφείμ τη βοήθεια των ανερχομένων πλασμάτων που κατοικούν στους τετρακόσιους ενενήντα σπουδαστικούς κόσμους οι οποίοι περιβάλλουν την Ουβέρσα, ενώ εδώ υπηρετούν επίσης πολλές από τις δευτερεύουσες και τριτεύουσες τάξεις ως διδάσκαλοι. Οι δορυφόροι αυτοί της Ουβέρσα είναι τα ολοκληρωμένα σχολεία των συμπάντων του χρόνου, όπου

παρουσιάζεται η προπαρασκευαστική σειρά μαθημάτων για το επτάκυκλο πανεπιστήμιο της Χαβόνα.

28:7.2 Από τις τρεις τάξεις των σεκοναφείμ, η τριτεύουσα ομάδα, η αποσπασμένη στις ανερχόμενες προσωπικότητες, λειτουργεί το πλείστον επί των ανελίσσομένων πλασμάτων του χρόνου. Θα τη συναντήσετε σύντομα, μετά την αναχώρησή σας από την Ουράντια αν και δεν θα μπορέσετε να χρησιμοποιήσετε ελεύθερα τις υπηρεσίες τους μέχρις ότου φθάσετε στους κόσμους διαμονής του Όρβοντον. Θα απολαύσετε τη συντροφιά τους όταν τους γνωρίσετε καλύτερα, κατά τη διάρκεια της παραμονής σας στους κόσμους-σχολεία της Ουβέρσα.

28:7.3 Τα τριτεύοντα αυτά σεκοναφείμ είναι φτιαγμένα για να αξιοποιούν το χρόνο, να γεφυρώνουν το διάστημα, να ανιχνεύουν τα σφάλματα, να διδάσκουν πιστά και να χρησιμεύουν ως αιώνιοι οδηγοί – ζώντα σήματα θείας βεβαιότητας – φιλεύσπλαχνα τοποθετημένα στα σταυροδρόμια του χρόνου για να οδηγήσουν τα βήματα των ανήσυχων οδοιπόρων σε στιγμές μεγάλης σύγχυσης και πνευματικής αβεβαιότητας. Πολύ πριν φθάσετε στις πύλες της τελειότητας, θα αρχίσετε να έχετε πρόσβαση στα εργαλεία του θείου και να γνωρίζετε τις τεχνικές των Θεών. Με ρυθμό αυξανόμενο, από τη στιγμή που θα φθάσετε στον αρχικό κόσμο-δώμα μέχρις ότου κλείσετε τα μάτια σας στη Χαβόνα στον προπαρασκευαστικό για την μετάβασή σας στον Παράδεισο ύπνο, θα σας παρέχεται η άμεση βοήθεια των θαυμάσιων αυτών υπάρξεων που ολοκληρωτικά και ελεύθερα ανακλούν την βέβαιη γνώση και την αδιαφιλονίκητη σοφία των προσεκτικών και αξιόπιστων εκείνων οδοιπόρων που προηγήθηκαν στο μακρύ ταξίδι προς της πύλες της τελειότητας.

28:7.4 Σ' εμάς δεν δίδεται απόλυτα το προνόμιο της χρήσης των αγγέλων αυτών της ανακλαστικής τάξης στην Ουράντια. Επισκέπτονται συχνά τον κόσμο σας, συνοδεύοντας προσωπικότητες στις οποίες είναι αποσπασμένοι, ωστόσο δεν μπορούν να λειτουργήσουν ελεύθερα εδώ. Ο κόσμος αυτός βρίσκεται ακόμη υπό μερική πνευματική απομόνωση και ορισμένα από τα βασικά για τις λειτουργίες τους κυκλώματα δεν υπάρχουν εδώ προς το παρόν. Όταν αποκατασταθούν στον κόσμο σας τα συγκεκριμένα αυτά κυκλώματα, μεγάλο μέρος του έργου της διαπλανητικής και διασυμπαντικής επικοινωνίας θα απλοποιηθεί και θα επισπευσθεί κατά πολύ. Οι ουράνιοι εργάτες στην Ουράντια συναντούν πολλές δυσκολίες εξ αιτίας της λειτουργικής αυτής περιστολής των ανακλαστικών συνεργατών τους. Συνεχίζουμε, όμως, χαρούμενα την προώθηση των θεμάτων μας με τα μέσα που διαθέτουμε, παρά το γεγονός του ότι στερούμαστε σε τοπικό επίπεδο πολλές από τις υπηρεσίες των θαυμάσιων αυτών υπάρξεων, των ζώντων κατόπτρων του διαστήματος και τους προβολείς της παρουσίας του χρόνου.

28:7.5 [Υποστηρίχθηκε από έναν Κραταιό Αγγελιαφόρο της Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 29

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

29:0.1 Απ' όλες τις προσωπικότητες οι οποίες ασχολούνται με τη ρύθμιση των διαπλανητικών και διασυμπαντικών υποθέσεων, οι διευθυντές δυνάμεως και οι συνεργάτες τους είναι οι λιγότερο κατανοητοί στην Ουράντια. Ενώ οι φυλές σας έχουν από παλιά γνωρίσει την ύπαρξη των αγγέλων και των άλλων συναφών τάξεων των ουρανίων υπάρξεων, ελάχιστες πληροφορίες πάνω στους ελεγκτές και τους συντονιστές του φυσικού κόσμου έχουν γίνει

γνωστές. Ακόμη και τώρα, μόνο την τρίτη από τις ακόλουθες τρεις τάξεις ζώντων πλασμάτων, σχετικών με τον έλεγχο της δυνάμεως και τον συντονισμό της ενεργείας στο κυρίαρχο σύμπαν μου επιτρέπεται να σας αποκαλύψω πλήρως:

29:0.21. Αρχικοί Οργανωτές Υπάρχουσας Κυρίαρχης Δυνάμεως

29:0.32. Συνεργικοί Οργανωτές Υπερβατικής Κυρίαρχης Δυνάμεως

29:0.43. Συμπαντικοί Διευθυντές Δυνάμεως

29:0.5 Αν και θεωρώ αδύνατη την παρουσίαση της ιδιαιτερότητας των διαφόρων ομάδων των διευθυντών, των κέντρων και των ελεγκτών της συμπαντικής δυνάμεως, ελπίζω να μπορέσω να εξηγήσω κάτι σχετικά με το πεδίο των δραστηριοτήτων τους. Πρόκειται για μία μοναδική ομάδα ζώντων πλασμάτων τα οποία σχετίζονται με τον ευφυή συντονισμό της ενεργείας σε ολόκληρο το μέγα σύμπαν. Μαζί με τους υπέρτατους διευθυντές, περιλαμβάνουν τις ακόλουθες μείζονες υποδιαίρεσεις:

29:0.61. Οι Επτά Διευθυντές Υπέρτατης Δυνάμεως

29:0.72. Τα Κέντρα Υπέρτατης Δυνάμεως

29:0.83. Οι Κυρίαρχοι Φυσικοί Ελεγκτές

29:0.94. Οι Επόπτες της Μοροντιανής Δυνάμεως

29:0.10 Οι Διευθυντές και τα Κέντρα Υπέρτατης Δυνάμεως υπήρχαν από την αρχή της αιωνιότητας και απ' όσο γνωρίζουμε, δεν έχουν δημιουργηθεί άλλες υπάρξεις των τάξεων αυτών. Οι Επτά Υπέρτατοι Διευθυντές εξατομικεύθηκαν από τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα, οπότε και συνεργάστηκαν με τους γεννήτορές τους για τη δημιουργία περισσότερων των δέκα δισεκατομμυρίων συνεργατών. Προ της εποχής των διευθυντών δυνάμεως, τα ενεργειακά κυκλώματα του διαστήματος εκτός του κεντρικού σύμπαντος, βρίσκονταν υπό την επιδέξια εποπτεία των Οργανωτών της Κυρίαρχης Δυνάμεως του Παραδείσου.

29:0.11 Έχοντας γνώση των υλικών πλασμάτων, έχετε τουλάχιστον μία εξ αντιθέτου αντίληψη των πνευματικών υπάρξεων. Είναι ωστόσο εξαιρετικά δύσκολο για το θνητό νου να φαντασθεί τους διευθυντές δυνάμεως. Στο σχέδιο της ανελικτικής προόδου προς τα ανώτερα επίπεδα της ύπαρξης, δεν έχετε καμία άμεση σχέση με τους υπέρτατους διευθυντές ή τα κέντρα δυνάμεως. Σε ορισμένες, σπάνιες, περιπτώσεις θα συνδιαλεχθείτε με τους φυσικούς ελεγκτές και ελεύθερα θα εργασθείτε με τους επόπτες της Μοροντιανής Δυνάμεως μόλις φθάσετε στους κόσμους-δώματα. Οι Επόπτες αυτοί της Μοροντιανής Δυνάμεως λειτουργούν τόσο αποκλειστικά στο μοροντιανό καθεστώς των τοπικών δημιουργιών ώστε είναι καλύτερο να αναπτύξουμε τις δραστηριότητές τους στο μέρος του βιβλίου του οποίου το θέμα θα είναι το τοπικό σύμπαν.

1. ΟΙ ΕΠΤΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΥΠΕΡΤΑΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

29:1.1 Οι Επτά Διευθυντές Υπέρτατης Δυνάμεως είναι οι φυσικοί-ενεργειακοί συντονιστές του μεγάλου σύμπαντος. Η δημιουργία τους από τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα είναι το πρώτο καταγεγραμμένο γεγονός από τη στιγμή κατά την οποία άρχισε η δημιουργία ημι-υλικών απογόνων από πραγματικούς πνευματικούς γεννήτορες. Όταν τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα δημιουργούν μεμονωμένα, παράγουν ανώτατες πνευματικές προσωπικότητες της τάξεως των αγγέλων. Όταν δημιουργούν συλλογικά, παράγουν ορισμένες φορές τους ανώτερους αυτούς τύπους των ημι-υλικών υπάρξεων. Ακόμη όμως και οι σχεδόν φυσικές αυτές υπάρξεις θα ήσαν αόρατες για την περιορισμένη όραση των θνητών της Ουράντια.

29:1.2 Οι Διευθυντές της Υπέρτατης Δυνάμεως είναι επτά με ταυτόσημη εμφάνιση και λειτουργία. Ουδείς διακρίνεται από τον άλλο και ο μόνος που τους ξεχωρίζει είναι το Κυρίαρχο εκείνο Πνεύμα με το οποίο έχει ο καθένας τους στενή σχέση και προς το οποίο βρίσκεται σε απόλυτη λειτουργική υποτέλεια. Με τον τρόπο αυτό, καθένα από τα Κυρίαρχα Πνεύματα είναι αιώνια ενωμένο με έναν από τους συλλογικούς τους απογόνους. Ο ίδιος διευθυντής συνεργάζεται πάντα με το ίδιο πνεύμα και η λειτουργική συνεργασία τους έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία μίας μοναδικής σχέσεως φυσικής και πνευματικής ενεργείας, σχέσεως μεταξύ μιας ημι-φυσικής ύπαρξης και μίας πνευματικής προσωπικότητας.

29:1.3 Οι Επτά Διευθυντές Υπέρτατης Δυνάμεως σταθμεύουν στην περιφέρεια του Παραδείσου, όπου οι αργά περιστρεφόμενες παρουσίες τους καταδεικνύουν τη θέση των αρχηγείων εστιακής ισχύος των Κυρίαρχων Πνευμάτων. Οι διευθυντές αυτοί της δυνάμεως δραστηριοποιούνται μεμονωμένα στο συντονισμό δυνάμεως-ενεργείας των υπερσμπάντων, αλλά συλλογικά στη διεύθυνση της κεντρικής δημιουργίας. Λειτουργούν από τον Παράδεισο, αλλά παραμένουν αποτελεσματικά κέντρα δυνάμεως σε όλους τους τομείς του μεγάλου σύμπαντος.

29:1.4 Οι κραταιές αυτές υπάρξεις είναι οι φυσικοί προπάτορες του απείρου πλήθους των κέντρων δυνάμεως και, δι' αυτών, των φυσικών ελεγκτών οι οποίοι βρίσκονται διασκορπισμένοι στα επτά υπερσύμπαντα. Παρόμοιοι δευτερεύοντες οργανισμοί φυσικού ελέγχου είναι βασικά ομοιόμορφοι, ταυτόσημοι, εκτός του διαφορετικού τονισμού του κάθε υπερσμπαντικού σώματος. Προκειμένου να αλλάξει η υπηρεσία τους στα υπερσύμπαντα, το μόνο που χρειάζεται να κάνουν είναι απλώς να επιστρέψουν στον Παράδεισο για επανατονισμό. Η φυσική δημιουργία είναι κατά βάσιν ομοιόμορφη, όσον αφορά στη διεύθυνσή της.

2. ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΥΠΕΡΤΑΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

29:2.1 Οι Επτά Διευθυντές Υπέρτατης Δυνάμεως δεν μπορούν, μεμονωμένα, να αναπαραχθούν, συλλογικά όμως και σε συνεργασία με τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα αναπαράγουν – δημιουργούν – άλλες υπάρξεις σαν τους ίδιους. Τέτοια είναι η προέλευση των Κέντρων Υπέρτατης Δυνάμεως στο μέγα σύμπαν, τα οποία Κέντρα λειτουργούν μέσα από τις επτά ομάδες που ακολουθούν:

29:2.21. Επόπτες των Υπέρτατων Κέντρων

29:2.32. Κέντρα της Χαβόνα

29:2.43. Κέντρα του Υπερσύμπαντος

29:2.54. Κέντρα των Τοπικών Συμπάντων

29:2.65. Κέντρα των Αστερισμών

29:2.76. Κέντρα των Συστημάτων

29:2.87. Αταξινόμητα Κέντρα

29:2.9 Τα κέντρα αυτά της δυνάμεως, μαζί με τους Διευθυντές Υπέρτατης Δυνάμεως είναι υπάρξεις ανωτέρας ελευθέρας βουλήσεως και δράσεως. Έχει σε όλους απονεμηθεί η

προσωπικότητα της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και όλοι παρουσιάζουν υψηλού βαθμού αδιαφιλονίκητη ικανότητα θελήσεως. Τα κατευθυντήρια αυτά κέντρα του συστήματος δυνάμεως του σύμπαντος κατέχουν εξαιρετικό διανοητικό φορτίο. Αποτελούν τις διάνοιες του δυναμικού συστήματος του μεγάλου σύμπαντος και το μυστικό της τεχνικής του διανοητικού ελέγχου ολόκληρου του αχανούς δικτύου των απείρων λειτουργιών των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών και των Εποπτών Μοροντιανής Δυνάμεως.

29:2.10¹. *Επόπτες των Υπέρτατων Κέντρων*. Οι επτά αυτοί ομόβαθμοι και συνεργάτες των Διευθυντών Υπέρτατης Δυνάμεως είναι οι συντονιστές των κυκλωμάτων κυρίαρχης ενεργείας του μεγάλου σύμπαντος. Κάθε επόπτης κέντρου έχει την έδρα του σ' έναν από τους ιδιαίτερους κόσμους των Επτά Υπέρτατων Διοικητών και όλοι δρουν συνεργαζόμενοι στενά με τους συντονιστές αυτούς των γενικών θεμάτων του σύμπαντος.

29:2.11¹ Οι Διευθυντές Υπέρτατης Δυνάμεως και οι Επόπτες των Υπέρτατων Κέντρων λειτουργούν ανεξάρτητα, αλλά και σε συνεργασία μεταξύ τους, πάνω σε όλα τα κοσμικά φαινόμενα που βρίσκονται κάτω από το επίπεδο της «βαρυτικής ενεργείας.» Όταν δραστηριοποιούνται συνεργικά, οι δέκα τέσσερις αυτές υπάρξεις έχουν για τη δύναμη του σύμπαντος τη σημασία που έχουν οι Επτά Υπέρτατοι Διοικητές για τις γενικές υποθέσεις του σύμπαντος και τη σημασία που έχουν τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα για την κοσμική διάνοια.

29:2.12². *Τα Κέντρα της Χαβόνα*. Πριν από τη δημιουργία των συμπάντων του χρόνου και του διαστήματος, τα κέντρα δυνάμεως δεν χρειάζονταν στη Χαβόνα, από εκείνους όμως τους πολύ μακρινούς καιρούς, λειτουργούν ένα εκατομμύριο στην κεντρική δημιουργία, με το κάθε κέντρο να έχει την εποπτεία χιλίων κόσμων της Χαβόνα. Εδώ, στο θείο σύμπαν, υπάρχει η τελειότητα του ενεργειακού ελέγχου, μία κατάσταση που δεν υπάρχει αλλού. Η τελειότητα του συντονισμού ενεργείας είναι ο απώτατος στόχος όλων των κέντρων δυνάμεως καθώς και των φυσικών ελεγκτών του διαστήματος.

29:2.13³. *Τα Κέντρα του Υπερσύμπαντος*. Καταλαμβάνοντας μία απέραντη έκταση στον κόσμο-πρωτεύουσα κάθε ενός των επτά υπερσυμπάντων, βρίσκονται χίλια κέντρα δυνάμεως τρίτου βαθμού. Τρία ρεύματα πρωταρχικής ενεργείας, δέκα διαφορετικών υποκατηγοριών η κάθε μία, φθάνουν στα κέντρα αυτά της δυνάμεως, ενώ επτά εξειδικευμένα και καλώς κατευθυνόμενα, αν και ατελώς ελεγχόμενα, κυκλώματα δυνάμεως ξεκινούν από την έδρα της ενωμένης δράσης τους. Αυτή είναι η ηλεκτρονική οργάνωση της δυνάμεως του σύμπαντος.

29:2.14⁴ Όλη η ενέργεια βρίσκεται μέσα στον κύκλο του Παραδείσου, οι Διευθυντές Δυνάμεως του Σύμπαντος, όμως, κατευθύνουν τις ενεργειακές δυνάμεις του κατώτερου Παραδείσου καθώς αυτές διαφοροποιούνται δια των διαστημικών λειτουργιών του κεντρικού σύμπαντος και των υπερσυμπάντων, μεταβάλλοντας και κατευθύνοντας τις ενέργειες αυτές μέσα από διαύλους χρήσιμης και εποικοδομητικής εφαρμογής. Υπάρχει διαφορά μεταξύ της ενεργείας της Χαβόνα και των ενεργειών των υπερσυμπάντων. Το δυναμικό φορτίο ενός υπερσύμπαντος συνίσταται σε τρεις φάσεις ενεργείας δέκα υποδιαιρέσεων η κάθε μία. Το τριπλό αυτό ενεργειακό φορτίο απλώνεται σε ολόκληρο το χώρο του υπερσύμπαντος. Μοιάζει με ωκεανό ενεργείας που κινείται ταχέως, περιβάλλει και διαποτίζει το σύνολο κάθε μίας των επτά υπερδημιουργιών.

29:2.15⁵ Η ηλεκτρονική οργάνωση της συμπαντικής δυνάμεως λειτουργεί σε επτά φάσεις και παρουσιάζει μεταβλητή απόκριση στην τοπική, ή στη γραμμική βαρύτητα. Το επταπλό αυτό

κύκλωμα προωθείται από τα κέντρα δυνάμεως του υπερσύμπαντος και διαπερνά κάθε υπερδημιουργία. Τέτοια εξειδικευμένα ρεύματα του χρόνου και του διαστήματος αποτελούν συγκεκριμένες και εντοπισμένες ενεργειακές κινήσεις οι οποίες δημιουργούνται και λειτουργούν με συγκεκριμένο σκοπό, όπως περίπου το Ρεύμα του Κόλπου λειτουργεί ως περιγεγραμμένο φαινόμενο στη μέση του Ατλαντικού Ωκεανού.

29:2.164. *Τα Κέντρα του Τοπικού Σύμπαντος.* Στο αρχηγείο κάθε τοπικού σύμπαντος βρίσκονται εκατό κέντρα δυνάμεως τετάρτου βαθμού. Λειτουργούν προς τα κάτω αλλά και προς άλλες κατευθύνσεις για να τροποποιήσουν τα προερχόμενα από τα αρχηγεία των υπερσυσμπάντων επτά κυκλώματα δυνάμεως καθιστώντας τα έτσι κατάλληλα να λειτουργήσουν στους αστερισμούς και στα συστήματα. Οι τοπικές αστρονομικές καταστροφές του διαστήματος έχουν παροδική σημασία για τα κέντρα αυτά της δυνάμεως. Κύριο μέλημά τους είναι η μεθοδική διαβίβαση αποτελεσματικής ενεργείας στους υποκειμένους αστερισμούς και συστήματα. Προσφέρουν μεγάλη βοήθεια στους Δημιουργούς Υιούς κατά τη διάρκεια των χρόνων προσφάτων της συμπαντικής οργάνωσης και της ενεργειακής κινητοποίησης. Τα κέντρα αυτά μπορούν να παράσχουν επιτεταμμένες διόδους ενεργείας, χρήσιμες στη διαπλανητική επικοινωνία μεταξύ σημαντικών κατοικημένων περιοχών. Μία τέτοια *δίοδος* ή *γραμμή* ενεργείας, ενίοτε αποκαλούμενη επίσης ενεργειακό μονοπάτι, είναι ένα άμεσο ενεργειακό κύκλωμα από ένα κέντρο δυνάμεως προς ένα άλλο ή από έναν φυσικό ελεγκτή προς έναν άλλο. Πρόκειται για μία ξεχωριστή ροή δυνάμεως και λειτουργεί σε αντίθεση με τις ελεύθερες διαστημικές κινήσεις της αδιαφοροποίησης ενεργείας.

29:2.175. *Τα Κέντρα των Αστερισμών.* Δέκα από τα ζώντα αυτά κέντρα δυνάμεως βρίσκονται σε κάθε αστερισμό, όπου λειτουργούν ως προβολείς ενεργείας προς εκατό υποκείμενα τοπικά συστήματα. Από τις υπάρξεις αυτές εκπορεύονται οι γραμμές δυνάμεως για την επικοινωνία και τη μεταγωγή καθώς και για την ενεργοποίηση των ζώντων αυτών πλασμάτων των εξαρτωμένων από συγκεκριμένες μορφές φυσικής ενεργείας για τη διατήρηση της ζωής. Ούτε όμως τα κέντρα δυνάμεως, ούτε οι υποκείμενοι φυσικοί ελεγκτές ασχολούνται, κατ' άλλον τρόπο, με τη ζωή ως λειτουργική οργάνωση.

29:2.186. *Τα Κέντρα των Συστημάτων.* Σε κάθε τοπικό σύστημα βρίσκεται αποσπασμένο ένα Κέντρο Υπέρτατης Δυνάμεως. Τα κέντρα αυτά των συστημάτων μεταφέρουν τα κυκλώματα δυνάμεως στους κατοικημένους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος. Συντονίζουν τις δραστηριότητες των υποκειμένων φυσικών ελεγκτών και επιπλέον λειτουργούν για να διασφαλίσουν την ικανοποιητική κατανομή της δυνάμεως σ' ένα τοπικό σύστημα. Η μετάδοση των κυκλωμάτων μεταξύ των πλανητών εξαρτάται από τον τέλειο συντονισμό ορισμένων υλικών ενεργειών καθώς και από την επαρκή ρύθμιση της φυσικής δυνάμεως.

29:2.197. *Αταξινόμητα Κέντρα.* Πρόκειται για τα κέντρα τα οποία λειτουργούν σε ειδικές τοπικές περιστάσεις, αλλά όχι στους κατοικημένους κόσμους. Οι μεμονωμένοι κόσμοι βρίσκονται υπό την ευθύνη των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών και λαμβάνουν τις κυκλικές γραμμές δυνάμεως που αποστέλλονται από το κέντρο δυνάμεως του οικείου συστήματος. Μόνον οι εξαιρετικών ενεργειακών σχέσεων κόσμοι διαθέτουν κέντρα δυνάμεως έβδομου βαθμού, τα οποία λειτουργούν ως συμπαντικοί εξισορροποητικοί τροχοί, ή ως ενεργειακοί ελεγκτές. Σε κάθε περίπτωση ή δραστηριότητα, τα κέντρα αυτά της δυνάμεως είναι τα πλήρη ισοδύναμα εκείνων τα οποία λειτουργούν στις ανώτερες μονάδες ελέγχου, αλλά ούτε ένα διαστημικό σώμα στο εκατομμύριο δεν φιλοξενεί έναν τέτοιο ζώντα οργανισμό δυνάμεως.

3. Ο ΧΩΡΟΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

29:3.1 Τα κατανεμημένα σε ολόκληρη την έκταση των υπερσυμπάντων Κέντρα Υπέρτατης Δυνάμεως φθάνουν, μαζί με τους συνεργάτες και τους υφισταμένους τους, τα δέκα δισεκατομμύρια και περισσότερο. Και όλα βρίσκονται σε τέλειο συγχρονισμό και απόλυτο σύνδεσμο με τους γεννήτορές τους στον Παράδεισο, τους Επτά Διευθυντές της Υπέρτατης Δυνάμεως. Ο έλεγχος δυνάμεως του μεγάλου σύμπαντος τίθεται με τον τρόπο αυτό στη φύλαξη και διεύθυνση των Επτά Κυριάρχων Πνευμάτων, των δημιουργών των Επτά Διευθυντών της Υπέρτατης Δυνάμεως.

29:3.2 Τα δικαστήρια ολόκληρου του διαστήματος ποτέ δεν συλλαμβάνουν, ούτε παρεμβαίνουν στη λειτουργία των Διευθυντών Υπέρτατης Δυνάμεως και όλων των συνεργατών, των βοηθών και των υφισταμένων τους. Οι Διευθυντές Υπέρτατης Δυνάμεως, επίσης, δεν υπόκεινται σε διοικητικές εντολές ούτε από την υπερσυμπαντική κυβέρνηση των Αρχαίων των Ημερών, ούτε από την τοπική συμπαντική διοίκηση των Δημιουργών Υιών.

29:3.3 Τα κέντρα αυτά της δυνάμεως καθώς και οι διευθυντές δημιουργούνται από τα παιδιά του Απείρου Πνεύματος. Δεν έχουν σχέση με τη διακυβέρνηση των Υιών του Θεού, αν και συσχετίζονται με τους Δημιουργούς Υιούς κατά τη διάρκεια των μετέπειτα εποχών της υλικής οργάνωσης του σύμπαντος. Τα κέντρα δυνάμεως, πάντως, κατά κάποιο τρόπο, συνδέονται στενά με τον κοσμικό υπερέλεγχό του Υπερτάτου Όντος.

29:3.4 Τα κέντρα δυνάμεως και οι φυσικοί ελεγκτές δεν υποβάλλονται σε εκπαίδευση. Είναι όλοι τέλεια δημιουργήματα και η τελειότητα στη λειτουργία τους είναι εγγενής. Ποτέ δεν περνούν από μία λειτουργία σε μία άλλη. Υπηρετούν πάντα όπως αρχικά τους ορίστηκε. Οι τάξεις τους δεν εξελίσσονται και τούτο αληθεύει και για τις επτά υποδιαιρέσεις και των δύο τάξεων.

29:3.5 Καθώς δεν έχουν παρελθόν ως ανελυσσόμενοι για να αναθυμηθούν, τα κέντρα και οι διευθυντές της δυνάμεως δεν παίζουν ποτέ. Είναι απόλυτα υπηρεσιακοί σε όλες τους τις δραστηριότητες. Είναι πάντα αφοσιωμένοι στο καθήκον. Στο συμπαντικό σχέδιο δεν υπάρχει πρόβλεψη για διακοπή των φυσικών γραμμών ενεργείας. Οι υπάρξεις αυτές ούτε για κλάσμα του δευτερολέπτου δεν μπορούν να εγκαταλείψουν την άμεση εποπτεία των ενεργειακών κυκλωμάτων του χρόνου και του διαστήματος.

29:3.6 Οι διευθυντές, τα κέντρα και οι ελεγκτές της δυνάμεως δεν έχουν σχέση με τίποτα στο σύμπαν εκτός από τη δυναμική, υλική, ή ημι-φυσική ενέργεια. Δεν την παράγουν, αλλά την τροποποιούν, την διαχειρίζονται και την κατευθύνουν. Ούτε με την φυσική βαρύτητα έχουν οποιαδήποτε σχέση, εκτός του να αντιστέκονται στην ελκτική της δύναμη. Η σχέση τους προς τη βαρύτητα είναι απόλυτα αρνητική.

29:3.7 Τα κέντρα δυνάμεως χρησιμοποιούν πελώριους υλικούς μηχανισμούς και συντονισμούς συνεργαζόμενοι με τους ζώντες μηχανισμούς των διαφόρων μεμονωμένων ενεργειακών συγκεντρώσεων. Κάθε μεμονωμένο κέντρο δυνάμεως αποτελείται από ένα ακριβώς εκατομμύριο μονάδες λειτουργικού ελέγχου και οι τροποποιούσες την ενέργεια αυτές μονάδες δεν είναι σταθερές, όπως είναι τα ζωτικά όργανα στο φυσικό σώμα του ανθρώπου. Τα «ζωτικά» αυτά όργανα του συντονισμού δυνάμεως είναι κινητά και πράγματι καλειδοσκοπικά, όσον αφορά στις συνεργικές τους δυνατότητες.

29:3.8 Είναι απολύτως πέραν της ικανότητάς μου να εξηγήσω τον τρόπο με τον οποίο οι ζώσες αυτές υπάρξεις πραγματοποιούν τη διαχείριση και τον συντονισμό των κυριάρχων

κυκλωμάτων της ενεργείας στο σύμπαν. Το να αναλάβω να σας δώσω περισσότερες πληροφορίες πάνω στο μέγεθος και τη λειτουργία των γιγάντιων αυτών και σχεδόν τέλειων δυναμικών κέντρων ισχύος, θα μεγάλωνε μόνο τη σύγχυση και την κατάπληξή σας. Είναι και οι δύο ζωντανές και «ατομικές», αλλά βρίσκονται πέραν των ορίων της αντίληψής σας.

^{29:3.9}Εξω από τη Χαβόνα, τα Κέντρα Υπέρτατης Δυνάμεως λειτουργούν μόνο σε ειδικά δομημένους (αρχιτεκτονικούς) κόσμους, ή σε κατάλληλα διαμορφωμένα διαστημικά σώματα. Οι αρχιτεκτονικοί κόσμοι είναι δομημένοι με τρόπο ώστε τα ζώντα κέντρα δυνάμεως να μπορούν να λειτουργούν ως διακόπτες επιλογής για να κατευθύνουν, να τροποποιούν και να συγκεντρώνουν τη διαστημική ενέργεια καθώς περιλούζουν τους κόσμους αυτούς. Δεν θα μπορούσαν να λειτουργήσουν με τον τρόπο αυτό πάνω σε ένα συνηθισμένο εξελικτικό ήλιο ή πλανήτη. Ορισμένες ομάδες ασχολούνται επίσης με τη θέρμανση αλλά και άλλες υλικές ανάγκες των ιδιαίτερων αυτών αρχηγικών κόσμων. Και, παρά το γεγονός ότι τούτο βρίσκεται πέραν της κατανόησης της Ουράντια, μπορώ να σας εκθέσω ότι οι τάξεις αυτές των ζωντανών δυναμικών προσωπικοτήτων έχουν πολύ μεγάλη σχέση με την κατανομή του χωρίς θερμότητα φωτός. Δεν δημιουργούν το φαινόμενο αυτό, αλλά ασχολούνται με την διασπορά και την κατεύθυνσή του.

^{29:3.10}Τα κέντρα δυνάμεως και οι υποκείμενοι σ' αυτά ελεγκτές είναι επιφορτισμένοι με τη διαχείριση του συνόλου της φυσικής ενεργείας του οργανωμένου διαστήματος. Λειτουργούν με τα τρία βασικά ενεργειακά ρεύματα των δέκα υποδιαίρέσεων το καθένα. Τούτο είναι το ενεργειακό φορτίο του οργανωμένου διαστήματος. Και το οργανωμένο διάστημα είναι ο χώρος κυριαρχίας τους. Οι Συμπαντικοί Διευθυντές Δυνάμεως δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με τις τρομακτικές αυτές διεργασίες οι οποίες λαμβάνουν χώρα πέραν των παρόντων ορίων των επτά υπερσυμπάντων.

^{29:3.11}Τα κέντρα και οι ελεγκτές δυνάμεως ασκούν τέλειο έλεγχο μόνο επί επτά εκ των δέκα μορφών της περιεχομένης σε κάθε βασικό συμπαντικό ρεύμα ενεργείας. Οι μορφές οι οποίες εν μέρει ή συνολικά εξαιρούνται του ελέγχου τους πρέπει να αντιπροσωπεύουν τους απρόβλεπτους χώρους των ενεργειακών εκδηλώσεων οι οποίες κυριαρχούνται από το Ανεπιφύλακτο Απόλυτο. Αν επιδρούν επί των αρχέτυπων δυνάμεων αυτού του Απολύτου δεν το γνωρίζουμε, αν και υπάρχει κάποιο ελάχιστο στοιχείο που θα συνηγορούσε με την άποψη ότι ορισμένοι από τους φυσικούς ελεγκτές αντιδρούν κάποιες φορές αυτόματα έναντι ορισμένων ώσεων του Συμπαντικού Απολύτου.

^{29:3.12}Οι ζώντες αυτοί μηχανισμοί δυνάμεως δεν έχουν συνειδητή σχέση με τον ενεργειακό υπερέλεγχο του Ανεπιφυλάκτου Απολύτου στο κυρίαρχο σύμπαν, εικάζουμε όμως ότι το συνολικό και σχεδόν τέλειο σχέδιο κατεύθυνσης της δυνάμεως υπόκειται, κατά κάποιο άγνωστο τρόπο, στην υπερβαρυτική αυτή παρουσία. Σε οποιαδήποτε τοπική ενεργειακή κατάσταση τα κέντρα και οι ελεγκτές φθάνουν σχεδόν στο υπέρτατο, αλλά έχουν πάντα συνείδηση της υπερ-ενεργειακής παρουσίας και της μη αναγνωρίσιμης δραστηριότητας του Ανεπιφυλάκτου Απολύτου.

4. ΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΦΥΣΙΚΟΙ ΕΛΕΓΚΤΕΣ

^{29:4.1}Οι υπάρξεις αυτές είναι οι γοργοί υφιστάμενοι των Κέντρων Υπέρτατης Δυνάμεως. Οι φυσικοί ελεγκτές είναι εφοδιασμένοι με ικανότητες ατομικής μεταμόρφωσης τέτοιας φύσης ώστε να μπορούν να αυτομεταφέρονται με αξιοσημείωτα ποικίλους τρόπους, να είναι σε θέση να διασχίζουν το τοπικό διάστημα σε ταχύτητες που πλησιάζουν εκείνη της πτήσης των Μοναχικών Αγγελιαφόρων. Ωστόσο, όπως συμβαίνει με όλους όσους διασχίζουν το

διάστημα, χρειάζονται τη βοήθεια τόσο των συντρόφων τους, όσο και ορισμένων άλλων τύπων πλασμάτων για να νικήσουν τη δύναμη της βαρύτητας και την αντίσταση της αδράνειας προκειμένου να φύγουν από έναν υλικό κόσμο.

29:4.2 Οι Κυρίαρχοι Φυσικοί Ελεγκτές δραστηριοποιούνται σ' ολόκληρο το μέγα σύμπαν. Κυβερνώνται άμεσα από τον Παράδεισο, από τους Επτά Διευθυντές Υπέρτατης Δυνάμεως μέχρι τα αρχηγεία των υπερσμπάντων. Από εδώ κατευθύνονται και διανέμονται από το Συμβούλιο Εξισορρόπησης, τους ανώτερους επιτρόπους δυνάμεως που προέρχονται από το προσωπικό των Συνεργαζόμενων Οργανωτών Κυρίαρχης Δυνάμεως, οι οποίοι αποστέλλονται από τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα. Οι ανώτεροι αυτοί επίτροποι έχουν τη δύναμη να ερμηνεύουν τις ενδείξεις και τις καταγραφές των κυρίαρχων φράνταλανκ, των ζώντων αυτών οργάνων τα οποία δείχνουν την δυναμική πίεση και το ενεργειακό φορτίο του συνόλου ενός υπερσμπαντος.

29:4.3 Ενώ η παρουσία των Θεών του Παραδείσου περιβάλλει το μέγα σύμπαν και σαρώνει τον κύκλο της αιωνιότητας, η επίδραση οποιουδήποτε των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων περιορίζεται σε ένα μόνο υπερσύμπαν. Υπάρχει σαφής διαχωρισμός ενεργείας και δυναμικών κυκλωμάτων μεταξύ των επτά υπερδημιουργιών. Για το λόγο αυτό απαιτούνται και εφαρμόζονται ξεχωριστές μέθοδοι ελέγχου.

29:4.4 Οι Κυρίαρχοι Φυσικοί Ελεγκτές είναι οι άμεσοι απόγονοι των Κέντρων Υπέρτατης Δυνάμεως και στις τάξεις τους περιλαμβάνονται οι ακόλουθοι:

29:4.51. Οι Βοηθοί Διευθυντές Δυνάμεως.

29:4.62. Οι Μηχανικοί Ελεγκτές.

29:4.73. Οι Μετατροπείς Ενεργείας.

29:4.84. Οι Αναμεταδότες Ενεργείας.

29:4.95. Οι Βασικοί Σύνδεσμοι.

29:4.106. Οι Δευτερεύοντες Διαχωριστές.

29:4.117. Οι Φράνταλανκ και οι Χρόνολντεκ.

29:4.12 Οι τάξεις αυτές δεν αποτελούνται όλες από άτομα, υπό την έννοια των ελεύθερης επιλογής ατόμων. Οι τέσσερις τελευταίες, ιδιαίτερα, φαίνονται να ανταποκρίνονται στα ερεθίσματα των ανωτέρων τους και να αντιδρούν στις υπάρχουσες ενεργειακές συνθήκες εντελώς αυτόματα και μηχανικά. Έστω, όμως, και αν οι αντιδράσεις τους φαίνονται εντελώς μηχανικές, στην πραγματικότητα δεν είναι. Μπορεί να φαίνονται ως αυτόματα, όλες όμως παρουσιάζουν τις διαφοροποιημένες λειτουργίες της διάνοιας.

29:4.13 Η προσωπικότητα δεν αποτελεί απαραίτητα συνακόλουθο του νου. Ο νους μπορεί να σκέπτεται ακόμη και χωρίς καμία δυνατότητα επιλογής, όπως συμβαίνει με πολυάριθμους, κατώτερους τύπους ζώων, αλλά και με ορισμένους από αυτούς τους κατώτερους φυσικούς ελεγκτές. Πολλοί από αυτούς τους περισσότερο αυτόματους συντονιστές φυσικής δυνάμεως δεν είναι άτομα υπό τη συνήθη έννοια του όρου. Δεν διαθέτουν το χάρισμα της ελεύθερης βούλησης και της ανεξαρτησίας στη λήψη αποφάσεων, όντας απόλυτα υποτελείς στη μηχανική τελειότητα του σχεδιασμού τους προκειμένου να φέρουν εις πέρας το έργο που τους αναλογεί. Οπωσδήποτε, πάντως, πρόκειται για ανώτερα ευφυείς υπάρξεις.

29:4.14 Οι φυσικοί ελεγκτές ασχολούνται κυρίως με τη ρύθμιση των βασικών ενεργειών που δεν έχουν ανακαλυφθεί ακόμη στην Ουράνια. Οι άγνωστες αυτές ενέργειες είναι ουσιώδεις

για το διαπλανητικό σύστημα μεταγωγής καθώς και για ορισμένες τεχνικές επικοινωνίας. Όταν χαράσσουμε ενεργειακές γραμμές με το σκοπό μετάδοσης ηχητικών ισοδύναμων, ή με το σκοπό επέκτασης της όρασης, οι άγνωστες αυτές μορφές ενεργείας χρησιμοποιούνται από τους ζώντες φυσικούς ελεγκτές και τους συνεργάτες τους. Οι ίδιες ενέργειες χρησιμοποιούνται ενίοτε από τα μεσοδιάστατα πλάσματα κατά την εκτέλεση του συνήθους έργου τους.

29:4.15¹. *Βοηθοί Διευθυντές Δυνάμεως*. Οι θαυμαστά ικανές αυτές υπάρξεις είναι επιφορτισμένες με τη διεκπεραίωση και την αποστολή όλων των εντολών των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών σύμφωνα με τις αεί μεταβαλλόμενες ανάγκες της διαρκώς μεταλλασσόμενης ενεργειακής κατάστασης των κόσμων. Οι απέραντες εφεδρείες των φυσικών ελεγκτών διατηρούνται στους αρχηγικούς κόσμους των ελασσόνων τομέων και από τα σημεία αυτά συγκέντρωση αποστέλλονται περιοδικά, από τους βοηθούς διευθυντές δυνάμεως στα αρχηγεία των συμπάντων, στους αστερισμούς και στα συστήματα, καθώς και στους μεμονωμένους πλανήτες. Όταν αναλάβουν το έργο αυτό, οι φυσικοί ελεγκτές τίθενται προσωρινά υπό τις εντολές των θείων εκτελεστών των ειρηνευτικών επιτροπών, πέραν αυτού όμως, είναι υπόλογοι μόνο στους βοηθούς τους διευθυντές και στα Κέντρα Υπέρτατης Δυνάμεως.

29:4.16² Τρία εκατομμύρια βοηθοί διευθυντές δυνάμεως είναι αποσπασμένοι σε κάθε ένα από τους ελάσσονες τομείς του Όρβοντον, δίνοντας ένα σύνολο τριών δισεκατομμυρίων από τις εκπληκτικά πολύπλευρες αυτές υπάρξεις για ολόκληρο το υπερσύμπαν. Οι εφεδρείες τους παραμένουν στους κόσμους των ίδιων αυτών ελασσόνων τομέων, όπου επίσης υπηρετούν ως καθοδηγητές όλων εκείνων οι οποίοι μελετούν την επιστήμη της τεχνικής του ευφυούς ενεργειακού ελέγχου και μεταστοιχείωσης.

29:4.17³ Οι διευθυντές αυτοί εναλλάσσουν περιόδους εκτελεστικής υπηρεσίας στους ελάσσονες τομείς με ίσες περιόδους επιθεώρησης στους κόσμους του διαστήματος. Τουλάχιστον ένας εν ενεργεία επιθεωρητής είναι πάντα παρών σε κάθε τοπικό σύστημα, διατηρώντας το αρχηγείο του στον πρωτεύοντα κόσμο του συστήματος. Οι διευθυντές αυτοί διατηρούν το σύνολο της απέραντης, ζώσας ενεργειακής συγκέντρωσης σε αρμονικό συγχρονισμό.

29:4.18⁴ 2. *Οι Μηχανικοί Ελεγκτές*. Τούτοι είναι οι εξαιρετικά πολυμήχανοι και ευκίνητοι αρωγοί των βοηθών διευθυντών δυνάμεως. Τρισεκατομμύρια τρισεκατομμυρίων υπηρετούν στην Ένσα, τον ελάσσονα τομέα σας. Οι υπάρξεις αυτές ονομάζονται μηχανικοί ελεγκτές, επειδή κυριαρχούνται απόλυτα υπό των ανωτέρων τους, επειδή είναι ολοκληρωτικά υποτελείς στη βούληση των βοηθών διευθυντών δυνάμεως. Οι ίδιοι όμως είναι εξαιρετικά ευφυείς και το έργο τους, αν και μηχανικό και πραγματιστικό από τη φύση του, επιτελείται με επιδεξιότητα.

29:4.19⁵ Από όλους τους Διευθυντές Κυρίαρχης Δυνάμεως που υπηρετούν στους κατοικημένους κόσμους, οι μηχανικοί ελεγκτές είναι μακράν ισχυρότεροι. Διαθέτοντας το ζωντανό χάρισμα της αντιβαρύτητας σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από κάθε άλλη ύπαρξη, η αντίσταση καθενός τους έναντι της βαρύτητας είναι τόσο μεγάλη που μόνο με την αντίσταση πελώριων κόσμων, περιστρεφόμενων με τρομακτική ταχύτητα μπορεί να συγκριθεί. Δέκα από τους ελεγκτές αυτούς σταθμεύουν επί του παρόντος την Ουράντια και μία από τις πλέον σημαντικές πλανητικές τους δραστηριότητες είναι το να διευκολύνουν την αναχώρηση των σεραφικών μεταγωγών. Στη λειτουργία τους αυτή δρουν και οι δέκα ενωμένοι, ενώ μία σειρά χιλίων μεταδοτών ενεργείας παρέχει την αρχική ώθηση για τη σεραφική αναχώρηση.

29:4.20 Οι μηχανικοί ελεγκτές μπορούν να κατευθύνουν τη ροή της ενεργείας και να διευκολύνουν τη συγκέντρωσή της στα ειδικά για το σκοπό αυτό ρεύματα, ή κυκλώματα. Τα κραταιά αυτά πλάσματα έχουν μεγάλη σχέση με το διαχωρισμό, την κατεύθυνση και την εντατικοποίηση της φυσικής ενεργείας καθώς επίσης και με την ισοστάθμιση της πίεσης των διαπλανητικών κυκλωμάτων. Είναι ειδικοί στη διαχείριση είκοσι μίας από τις τριάντα φυσικές ενέργειες του διαστήματος, οι οποίες συνιστούν το ενεργειακό φορτίο ενός υπερσύμπαντος. Μπορούν επίσης να επιτυγχάνουν πολλά όσον αφορά στη διαχείριση και τον έλεγχο έξι εκ των εννέα περισσότερο πολύπλοκων μορφών φυσικής ενεργείας. Τοποθετώντας τους ελεγκτές αυτούς στη σωστή μηχανική σχέση τόσο μεταξύ τους όσο και προς ορισμένα κέντρα δυνάμεως, οι βοηθοί διευθυντές δυνάμεως μπορούν να πραγματοποιούν απίστευτες αλλαγές στο συντονισμό της δυνάμεως και τον έλεγχο της ενεργείας.

29:4.21 Οι Κυρίαρχοι Φυσικοί Ελεγκτές συχνά λειτουργούν σε συστοιχίες εκατοντάδων, χιλιάδων, ακόμη και εκατομμυρίων και τροποποιώντας τις θέσεις και τους σχηματισμούς τους, μπορούν να ελέγχουν την ενέργεια συλλογικά, αλλά και μεμονωμένα. Καθώς οι απαιτήσεις ποικίλουν, μπορούν να αναβαθμίζουν και να επιταχύνουν τον όγκο της ενεργείας και να κινούν, να διακόπτουν, να συμπυκνώνουν και να επιβραδύνουν τα ενεργειακά ρεύματα. Επηρεάζουν τους ενεργειακούς και δυναμικούς μετασχηματισμούς περίπου όπως οι λεγόμενοι καταλύτες επαυξάνουν τις χημικές αντιδράσεις. Λειτουργούν δι' εγγενούς ικανότητας και συνεργάζονται με τα Κέντρα Υπέρτατης Δυνάμεως.

29:4.22 3. *Μετατροπείς Ενεργείας.* Ο αριθμός των υπάρξεων αυτών σ' ένα υπερσύμπαν είναι απίστευτος. Είναι σχεδόν ένα εκατομμύριο μόνο στη Σατάνια και η συνήθης αναλογία είναι εκατό για κάθε κατοικημένο κόσμο.

29:4.23 Οι μετατροπείς ενεργείας αποτελούν την κοινή δημιουργία των Επτά Διευθυντών Υπέρτατης Δυνάμεως και των Επτά Κεντρικών Εποπτών. Περιλαμβάνονται στις πλέον εξατομικευμένες τάξεις των φυσικών ελεγκτών και εκτός από την περίπτωση όπου κάποιος βοηθός διευθυντής δυνάμεως βρίσκεται παρών σ' έναν κατοικημένο κόσμο, οι μετατροπείς κυριαρχούν. Είναι οι πλανητικοί επιθεωρητές όλων των σεραφικών μεταγωγών κατά την αναχώρησή τους. Όλες οι τάξεις της ουράνιας ζωής μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις λιγότερο εξατομικευμένες κατηγορίες των φυσικών ελεγκτών μόνο σε συνεργασία με τις περισσότερες εξατομικευμένες κατηγορίες των βοηθών διευθυντών και των μετατροπέων ενεργείας.

29:4.24 Οι μετατροπείς αυτοί είναι ισχυροί και αποτελεσματικοί ζωντανοί διακόπτες, ικανοί να διατίθενται δια, ή έναντι μιας δεδομένης παροχής, ή κατεύθυνσης της δυνάμεως. Μπορούν, επίσης, να μονώνουν τους πλανήτες έναντι των ισχυρών ενεργειακών ρευμάτων που περνούν μεταξύ των γιγάντιων πλανητικών και αστρικών γειτόνων. Οι ιδιότητά τους να μεταλλάσσουν την ενέργεια τους καθιστά πολύτιμους στο σημαντικό έργο της διατήρησης της συμπαντικής ενεργειακής ισορροπίας, ή της δυναμικής εξισορρόπησης. Μία στιγμή φαίνονται να καταναλώνουν, ή να αποθηκεύουν ενέργεια. Άλλες στιγμές μοιάζουν να αποβάλλουν, ή να απελευθερώνουν ενέργεια. Οι μετατροπείς μπορούν να αυξήσουν, ή να μειώσουν το «δυναμικό απόθεμα» της ζώσας, ή νεκρής ενεργείας των οικείων κόσμων. Διαχειρίζονται όμως μόνο τη φυσική, ή την ημι-υλική ενέργεια, δεν λειτουργούν άμεσα στους κόσμους όπου υπάρχει ζωή, ούτε μεταβάλλουν τη μορφή των ζωντανών υπάρξεων.

29:4.25 Από ορισμένες απόψεις οι μετατροπείς ενεργείας είναι τα πιο αξιοπρόσεκτα και μυστηριώδη απ' όλα τα ημι-υλικά ζώντα πλάσματα. Είναι, κατά κάποιο άγνωστο τρόπο,

φυσιολογικά διαφοροποιημένα και, αλλάζοντας τις μεταξύ τους σχέσεις, μπορούν να ασκούν βαθιά επίδραση στην ενέργεια που διαπερνά τις συνδεδεμένες τους παρουσίες. Η κατάσταση των φυσικών κόσμων φαίνεται να μεταμορφώνεται κάτω από την επιδέξια διαχείρισή τους. *Μπορούν και σίγουρα αλλάζουν τη φυσική μορφή της ενεργείας του διαστήματος.* Με τη βοήθεια των συντρόφων τους ελεγκτών μπορούν ουσιαστικά να αλλάξουν τη μορφή και τη δυναμική είκοσι μιας από τις τριάντα φυσικές ενέργειες του δυναμικού φορτίου του υπερσύμπαντος. Το ότι τρεις από τις ενέργειες αυτές βρίσκονται πέραν του ελέγχου τους, αποδεικνύει ότι δεν είναι οι μεσολαβητές του Ανεπιφύλακτου Απόλυτου.

29:4.26 Οι υπόλοιπες τέσσερις ομάδες των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών δύσκολα θα μπορούσαν να θεωρηθούν άτομα, υπό οποιαδήποτε αποδεκτή έννοια του όρου. Οι μεταδότες αυτοί, οι σύνδεσμοι, οι διαχωριστές και οι φράνταλανκ αντιδρούν εντελώς αυτόματα. Είναι, όμως, υπό κάθε έννοια ευφυείς. Η γνώση μας πάνω σ' αυτές τις θαυμάσιες υπάρξεις είναι εξαιρετικά περιορισμένη, επειδή δεν μπορούμε να επικοινωνήσουμε μαζί τους. Φαίνονται να κατανοούν τη γλώσσα των κόσμων, αλλά δεν μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί μας. Φαίνονται απόλυτα ικανοί να λαμβάνουν την επικοινωνία μας, αλλά ανίκανοι να αποκριθούν.

29:4.27 4. *Αναμεταδότες Ενεργείας.* Οι υπάρξεις αυτές λειτουργούν κυρίως, αλλά όχι αποκλειστικά, στο διαπλανητικό χώρο. Είναι θαυμάσιοι αποστολείς ενεργείας, όπως αυτή εκδηλώνεται στον κάθε κόσμο χωριστά.

29:4.28 Όταν η ενέργεια πρόκειται να διοχετευθεί σ' ένα καινούργιο κύκλωμα, οι αναμεταδότες παρατάσσονται στη σειρά, κατά μήκος της επιθυμητής πορείας της ενεργείας και με τη μοναδική ιδιότητα που έχουν να ελκύουν την ενέργεια, μπορούν ουσιαστικά να επιφέρουν μία αυξημένη ενεργειακή ροή προς την επιθυμητή κατεύθυνση. Τούτο γίνεται κυριολεκτικά με τον τρόπο που ορισμένα μεταλλικά κυκλώματα κατευθύνουν τη ροή ορισμένων μορφών ηλεκτρικής ενεργείας. Και αποτελούν τους ζώντες υπεραγωγούς για περισσότερες από τις μισές από τις τριάντα μορφές φυσικής ενεργείας.

29:4.29 Οι αναμεταδότες σχηματίζουν ειδικούς συνδέσμους αποτελεσματικούς στην αποκατάσταση των εξασθενούντων ρευμάτων εξειδικευμένης ενεργείας η οποία περνά από πλανήτη σε πλανήτη και από σταθμό σε σταθμό, πάνω στον συγκεκριμένο πλανήτη. Μπορούν να ανιχνεύσουν ρεύματα τόσο αδύνατα ώστε κανένα άλλο ζωντανό πλάσμα να μην μπορεί να τα αναγνωρίσει ενώ μπορούν να προσανξήσουν την ενέργεια αυτή σε τέτοιο σημείο, ώστε το συνοδευτικό μήνυμα να γίνει τέλεια κατανοητό. Οι υπηρεσίες τους είναι ανεκτίμητες για τους δέκτες των εκπομπών.

29:4.30 Οι Αναμεταδότες της ενεργείας δραστηριοποιούνται σε όλες τις μορφές επικοινωνιακής αντίληψης. Μπορούν να κάνουν μία μακρινή σκηνή «ορατή» καθώς επίσης και ένα μακρινό ήχο «ακουστό.» Παρέχουν τις γραμμές επείγουσας ανάγκης για την επικοινωνία στα τοπικά συστήματα και στους μεμονωμένους πλανήτες. Οι υπηρεσίες αυτές πρέπει να χρησιμοποιούνται από όλα, πρακτικά, τα πλάσματα προκειμένου να επικοινωνήσουν εκτός των κανονικών κυκλωμάτων.

29:4.31 Οι υπάρξεις αυτές, μαζί με τους μετατροπείς ενεργείας, είναι απαραίτητοι για τη διατήρηση της ύπαρξης των θνητών στους πλανήτες εκείνους των οποίων η ατμόσφαιρα είναι φτωχή, ενώ αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της τεχνικής της ζωής στους χωρίς ατμόσφαιρα πλανήτες.

29:4.325. *Οι Βασικοί Σύνδεσμοι.* Οι ενδιαφέρουσες και ανεκτίμητες αυτές οντότητες είναι κυρίως συντηρητές και επιτηρητές της ενεργείας. Όπως ένα φυτό αποθηκεύει ηλιακό φως, έτσι και οι ζώντες αυτοί οργανισμοί αποθηκεύουν ενέργεια κατά τις περιόδους αφθονίας. Εργάζονται σε γιγάντια κλίμακα, μετατρέποντας την διαστημική ενέργεια σε φυσική, άγνωστη στην Ουράνια. Μπορούν επίσης να εξελίσσουν τους μετασχηματισμούς αυτούς μέχρι του σημείου να παράγουν κάποιες πρωτόγονες μονάδες υλικής ύπαρξης. Οι υπάρξεις αυτές δρουν απλά δια της παρουσίας τους. Δεν εξαντλούνται, ούτε αποδυναμώνονται από τη λειτουργία αυτή. Δρουν ως ζωντανοί καταλύτες.

29:4.33 *Κατά τις εποχές ενεργειακής ένδειας* έχουν την δύναμη να απελευθερώνουν τη συγκεντρωμένη ενέργεια. Οι γνώσεις σας όμως πάνω στην ενέργεια και την ύλη δεν είναι αρκετά προχωρημένες ώστε να μπορέσετε να εξηγήσετε την τεχνική αυτής της φάσης του έργου τους. Εργάζονται πάντοτε σύμφωνα με τους συμπαντικούς νόμους, διακινώντας και κατευθύνοντας τα άτομα, τα ηλεκτρόνια και τα απολυτόνια με τον ίδιο τρόπο που χειρίζεστε τα ίδια αλφαβητικά σύμβολα για να πείτε εντελώς διαφορετικές ιστορίες.

29:4.34 *Οι συνεργάτες είναι η πρώτη ζώσα ομάδα η οποία παρουσιάστηκε σ' ένα οργανωμένο, υλικό κόσμο και μπορούν να λειτουργήσουν σε φυσικές θερμοκρασίες τις οποίες θα θεωρούσατε εντελώς ασύμβατες με την ύπαρξη ζωντανών πλασμάτων.* Αντιπροσωπεύουν ένα είδος ζωής το οποίο, απλά, βρίσκεται πέραν των ορίων της ανθρώπινης φαντασίας. Μαζί με τους συνεργάτες τους, τους διαχωριστές, είναι τα πλέον μιμητικά από όλα τα ευφυή πλάσματα.

29:4.356. *Οι Δευτερεύοντες Διαχωριστές.* Συγκρινόμενες με τους βασικούς συνδέσμους, οι υπάρξεις αυτές, οι διαθέτουσες πελώρια δύναμη αντιβαρύτητας, είναι οι αντίστροφα εργαζόμενοι. Ουδείς κίνδυνος υπάρχει να εξαντληθεί η ειδική, ή η τροποποιημένη φυσική ενέργεια στους τοπικούς κόσμους, ή στα τοπικά συστήματα, εφ' όσον οι ζώντες αυτοί οργανισμοί διαθέτουν τη μοναδική δύναμη του να αναπτύσσουν απεριόριστες παροχές ενεργείας. Κύρια ασχολία τους είναι η ανάπτυξη μίας μορφής ενεργείας, άγνωστης στην Ουράνια, από μία μορφή ύλης περισσότερο άγνωστης. Είναι, πράγματι, οι αλχημιστές του διαστήματος, οι μάγοι του χρόνου. Σε όλα όμως τα θαύματα που κάνουν, ουδέποτε παραβαίνουν τις επιταγές του Κοσμικού Υπέρτατου.

29:4.367. *Οι Φράνταλανκ.* Οι υπάρξεις αυτές αποτελούν την από κοινού δημιουργία και των τριών τάξεων των πλασμάτων που ελέγχουν την ενέργεια: των βασικών και δευτερευόντων οργανωτών της δυνάμεως και των διευθυντών δυνάμεως. Οι Φράνταλανκ είναι οι πολυπληθέστεροι όλων των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών. Ο αριθμός τους που λειτουργεί στη Σατάνια και μόνο βρίσκεται πέραν της αριθμητικής σας αντίληψης. Βρίσκονται σε όλους τους κατοικημένους κόσμους και είναι πάντα αποσπασμένοι στις ανώτερες τάξεις των φυσικών ελεγκτών. Λειτουργούν εναλλασσόμενοι στο κεντρικό σύμπαν και στα υπερσύμπαντα καθώς και στους κόσμους του εξώτερου διαστήματος.

29:4.37 *Οι Φράνταλανκ δημιουργούνται σε τριάντα υποδιαιρέσεις, μία για κάθε μορφή βασικής συμπαντικής δυνάμεως και λειτουργούν αποκλειστικά ως ζώντες και αυτοματοποιημένοι μετρητές της παρουσίας, της πίεσης και της ταχύτητας.* Τα ζώντα αυτά βαρόμετρα απασχολούνται μόνο με την αυτόματη και αλάθητη καταχώρηση της κατάστασης στην οποία βρίσκεται κάθε μορφή ισχύος-ενεργείας. Στο φυσικό σύμπαν σημαίνουν ό,τι και ο απέραντος μηχανισμός ανάκλασης στο έλλογο σύμπαν. Οι φράνταλανκ οι οποίοι καταχωρούν το χρόνο επιπλέον της ποσοτικής και ποιοτικής ενεργειακής παρουσίας αποκαλούνται *Χρόνολντεκ*.

29:4.38 Αναγνωρίζω ότι οι φράνταλανκ είναι ευφυείς, ωστόσο δεν μπορώ να τους ταξινομήσω διαφορετικά, παρά μόνο ως ζώσες μηχανές. Ο μόνος τρόπος για να σας βοηθήσω να κατανοήσετε τους ζώντες αυτούς μηχανισμούς, είναι να τους συγκρίνετε με τα δικά σας μηχανικά επινοήματα τα οποία λειτουργούν με ακρίβεια και ορθότητα που σχεδόν μοιάζει ευφυής. Τότε, αν μπορέσετε να συλλάβετε την ύπαρξη των πλασμάτων αυτών, αφήστε ελεύθερη τη φαντασία σας μέχρι του σημείου να αναγνωρίσει ότι στο μέγα σύμπαν έχουμε πράγματι ευφυείς και ζώντες μηχανισμούς (οντότητες) οι οποίοι μπορούν να επιτελούν πολυπλοκότερα έργα, κάνοντας τρομακτικούς υπολογισμούς, με ακόμη μεγαλύτερη λεπτότητα στην ευστοχία, ακόμη και με ύπατη ακρίβεια.

5. ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΤΕΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

29:5.1 Οι οργανωτές της δυνάμεως κατοικούν στον παράδεισο, αλλά λειτουργούν σε όλη την έκταση του μεγάλου σύμπαντος, ιδιαίτερα δε στους χώρους του μη οργανωμένου διαστήματος. Οι παράξενες αυτές υπάρξεις δεν είναι δημιουργοί, ούτε δημιουργήματα και συνιστούν δύο μεγάλες ομάδες λειτουργίας:

29:5.21. Αρχικοί Οργανωτές Υπάρχουσας Κυρίαρχης Δυνάμεως

29:5.32. Συνεργικοί Οργανωτές Υπερβατικής Κυρίαρχης Δυνάμεως

29:5.4 Οι δύο αυτές ισχυρές τάξεις των διαχειριστών αρχέτυπης δυνάμεως εργάζονται αποκλειστικά υπό την εποπτεία των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου Σύμπαντος ενώ επί του παρόντος η λειτουργία τους μέσα στα όρια του μεγάλου σύμπαντος είναι περιορισμένη.

29:5.5 Οι Αρχικοί Οργανωτές Υπάρχουσας Κυρίαρχης Δυνάμεως είναι οι διαχειριστές των αρχέτυπων, ή βασικών διαστημικών δυνάμεων του Ανεπιφύλακτου Απόλυτου. Είναι οι δημιουργοί των νεφελωμάτων. Είναι οι ζώντες διεγέρτες των ενεργειακών κυκλώνων του διαστήματος και οι αρχικοί οργανωτές και κατευθυντές των γιγάντιων αυτών εκδηλώσεων. Οι οργανωτές αυτοί της δυνάμεως μετασχηματίζουν την *αρχέτυπη δύναμη* (την προ-ενέργεια η οποία δεν ανταποκρίνεται στην άμεση βαρύτητα του Παραδείσου) σε βασική, ή *ισχυρή ενέργεια*, ενέργεια η οποία μετασχηματίζεται από το αποκλειστικό άδραγμα του Ανεπιφύλακτου Απόλυτου στο βαρυτικό άδραγμα του Νησιού του Παραδείσου. Αμέσως μετά ακολουθούνται από τους συνεργικούς οργανωτές της δυνάμεως οι οποίοι συνεχίζουν τη διαδικασία του μετασχηματισμού της ενεργείας από τη βασική της μορφή σε δευτερογενή, ή στάδιο *βαρυτικής ενεργείας*.

29:5.6 Όταν ολοκληρωθούν τα σχέδια για τη δημιουργία ενός τοπικού σύμπαντος, σηματοδοτούμενοι από την άφιξη ενός Δημιουργού Υιού, οι Συνεργικοί Οργανωτές Κυρίαρχης Δυνάμεως ανοίγουν το δρόμο στις τάξεις των διευθυντών δυνάμεως οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο υπερσύμπαν με αστρονομική δικαιοδοσία. Σε απουσία όμως τέτοιων σχεδίων, οι συνεργικοί οργανωτές δυνάμεως συνεχίζουν επ' άπειρον να είναι επικεφαλής των υλικών αυτών κόσμων, όπως ακριβώς και τώρα λειτουργούν στο εξώτερο διάστημα.

29:5.7 Οι Οργανωτές της Κυρίαρχης Δυνάμεως αντέχουν σε θερμοκρασίες και λειτουργούν υπό συνθήκες οι οποίες θα ήταν αφόρητες ακόμη και για τα ευέλικτα κέντρα δυνάμεως και τους φυσικούς ελεγκτές του Όρβοτον. Οι μόνιμοι άλλοι τύποι γνωστών υπάρξεων, ικανών να λειτουργούν στους χώρους αυτούς του εξώτερου διαστήματος είναι οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι και τα Εμπνευσμένα Τριαδικά Πνεύματα.

29:5.8[Υποστηρίχθηκε από έναν Συμπαντικό Ελεγκτή λειτουργούντα για λογαριασμό των Αρχαίων των Ημερών στην Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 30

ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

30:0.1 Οι προσωπικότητες και οι λοιπές – πέραν των εξατομικευμένων – οντότητες οι οποίες λειτουργούν τώρα στον Παράδεισο και στο μέγα σύμπαν συνιστούν ένα σχεδόν απεριόριστο πλήθος ζωντανών υπάρξεων. Μόνον ο αριθμός των μειζόνων τάξεων και κατηγοριών θα κατέπλησσε την ανθρώπινη φαντασία, για να μην υπολογίσουμε τις αμέτρητες υποκατηγορίες και παραλλαγές. Επιθυμούμε, ωστόσο, να παρουσιάσουμε ορισμένα στοιχεία των δύο βασικών ταξινομήσεων των ζωντανών υπάρξεων –ένα υπόδειγμα της κατάταξης στον Παράδεισο καθώς και μία σύντμηση του Αρχείου Προσωπικότητων της Ουβέρσα.

30:0.2 Δεν είναι δυνατόν να διατυπωθούν κατανοητές και απόλυτα συνεκτικές ταξινομήσεις των προσωπικότητων του μεγάλου σύμπαντος, διότι δεν έχουν αποκαλυφθεί όλες οι ομάδες. Αμέτρητα επιπλέον χαρτιά θα χρειάζονταν για να καλυφθεί η περαιτέρω παρουσίαση που απαιτείται προκειμένου να ταξινομηθούν συστηματικά όλες οι ομάδες. Παρόμοια θεμελιακή ανάπτυξη δεν είναι επιθυμητή, εφ' όσον θα αποστερούσε τους σκεπτόμενους θνητούς των επομένων δέκα χιλιάδων χρόνων από το κίνητρο για το δημιουργικό προβληματισμό, τον οποίο οι εν μέρει αποκαλυφθείσες αυτές απόψεις παρέχουν. Είναι προτιμότερο για τον άνθρωπο να μην έχει στη διάθεσή του μία υπεραποκάλυψη. Περιορίζει τη φαντασία.

1. Η ΕΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΖΩΝΤΑΝΩΝ ΥΠΑΡΞΕΩΝ

30:1.1 Οι ζωντανές υπάρξεις ταξινομούνται στον Παράδεισο σύμφωνα με τις εγγενείς και επίκτητες σχέσεις τους προς τις Παραδείσιες Θεότητες. Στις μεγάλες συναθροίσεις του κεντρικού σύμπαντος και των υπερσμπάντων, οι παρούσες υπάρξεις ομαδοποιούνται συχνά σύμφωνα με την προέλευσή τους: οι τριαδικής προέλευσης, ή κατακτήσασες την Τριάδα. Οι διττής προέλευσης και οι απλής προέλευσης. Είναι δύσκολο να εξηγήσουμε την Παραδείσια ταξινόμηση των ζωντανών υπάρξεων στον θνητό νου, είμαστε, όμως, εξουσιοδοτημένοι να παρουσιάσουμε τα εξής:

30:1.21. *ΥΠΑΡΞΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ*: Υπάρξεις δημιουργηθείσες και από τις τρεις Θεότητες του Παραδείσου, είτε μεμονωμένα από την κάθε μία, είτε από όλες μαζί, ως Τριάδα, μαζί με το Τριαδοποιημένο Σώμα, προσδιορισμός ο οποίος αναφέρεται σε όλες τις ομάδες τριαδοποιημένων πλασμάτων, αποκαλυφθέντων και μη.

30:1.3Α. *Τα Υπέρτατα Πνεύματα.*

30:1.41. *Τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα.*

30:1.52. *Οι Επτά Υπέρτατοι Εκτελεστές.*

30:1.63. *Οι Επτά Τάξεις των Ανακλαστικών Πνευμάτων.*

30:1.7Β. *Οι Σταθεροί Υιοί της Αγίας Τριάδας.*

30:1.81. *Τριαδοποιημένα Απόκρυφα του Υπέρτατου.*

30:1.92. *Αιώνιοι των Ημερών.*

30:1.103. *Αρχαίοι των Ημερών.*

30:1.114. *Τέλειοι των Ημερών.*

30:1.125. *Πρόσφατοι των Ημερών.*

- 30:1.136. Ενοποιήσεις των Ημερών.
- 30:1.147. Πιστοί των Ημερών.
- 30:1.158. Τελειοποιητές της Σοφίας.
- 30:1.169. Θείοι Σύμβουλοι.
- 30:1.1710. Συμπαντικοί Ελεγκτές.
- 30:1.18Γ. *Τριαδοποιημένες και Τριαδικής προέλευσης Υπάρξεις.*
- 30:1.191. Διδάσκαλοι Υιοί της Τριάδας.
- 30:1.202. Εμπνευσμένα Πνεύματα της Τριάδας.
- 30:1.213. Αυτόχθονες της Χαβόνα.
- 30:1.224. Πολίτες του Παραδείσου.
- 30:1.235. Μη Αποκαλυφθείσες Τριαδικής προέλευσης Υπάρξεις.
- 30:1.246. Με Αποκαλυφθείσες δια του Θείου Τριαδοποιημένες Υπάρξεις.
- 30:1.257. Τριαδοποιημένοι Υιοί της Επίτευξης.
- 30:1.268. Τριαδοποιημένοι Υιοί της Επιλογής.
- 30:1.279. Τριαδοποιημένοι Υιοί της Τελειότητας.
- 30:1.2810. Τριαδοποιημένοι, εκ θνητών προερχόμενοι, Υιοί.
- 30:1.29II. *ΥΠΑΡΞΕΙΣ ΔΙΤΤΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ.* Οι προερχόμενες από δύο Παραδείσιες Θεότητες, ή οι δημιουργηθείσες από δύο υπάρξεις άμεσης, ή έμμεσης καταγωγής από τις Θεότητες του Παραδείσου.
- 30:1.30Α. *Οι Κατερχόμενες Τάξεις.*
- 30:1.311. Δημιουργοί Υιοί.
- 30:1.322. Μάγιστροι Υιοί.
- 30:1.333. Λαμπεροί και Πρωινοί Αστέρες.
- 30:1.344. Πατέρες Μελχισεδέκ.
- 30:1.355. Οι Μελχισεδέκ.
- 30:1.366. Οι Βοροντάντεκ.
- 30:1.377. Οι Λανοντάντεκ.
- 30:1.388. Οι Λαμπροί Εσπερινοί Αστέρες.
- 30:1.399. Οι Αρχάγγελοι.
- 30:1.4010. Οι Κομιστές της Ζωής.
- 30:1.4111. Οι Μη Αποκαλυφθέντες Συμπαντικοί Αρωγοί.
- 30:1.4212. Μη Αποκαλυφθέντες Υιοί του Θεού.
- 30:1.43B. *Οι Σταθερές Τάξεις.*
- 30:1.441. Οι Αμπάντοντερ.
- 30:1.452. Οι Σουσέιτια.
- 30:1.463. Οι Ουνιβιτέιτια.

- 30:1.474. Οι Σπιρόγκα.
- 30:1.485. Οι Μη Αποκαλυφθείσες Διττής προέλευσης Υπάρξεις.
- 30:1.49Γ. *Οι Ανερχόμενες Τάξεις.*
- 30:1.501. Οι με τους Προσαρμοστές Συγχωνευμένοι Θνητοί.
- 30:1.512. Οι με τους Υιούς συγχωνευμένοι Θνητοί.
- 30:1.523. Οι με τα Πνεύματα συγχωνευμένοι Θνητοί.
- 30:1.534. Οι Μετασηματισμένοι Μεσοδιάστατοι.
- 30:1.545. Οι Μη Αποκαλυφθέντες Ανερχόμενοι.
- 30:1.55III. *Οι Απλής Προέλευσης Υπάρξεις.* Οι προερχόμενες από μία Θεότητα του Παραδείσου, ή οι δημιουργηθείσες από μία ύπαρξη άμεσης, ή έμμεσης καταγωγής από τις Παραδείσιες Θεότητες.
- 30:1.56Α. *Τα Υπέρτατα Πνεύματα.*
- 30:1.571. Αγγελιαφόροι της Βαρύτητας.
- 30:1.582. Τα Επτά Πνεύματα των Κυκλωμάτων της Χαβόνα.
- 30:1.593. Οι Δωδεκαπλοί Υπασπιστές των Κυκλωμάτων της Χαβόνα.
- 30:1.604. Οι Αρωγοί Ανάκλασης.
- 30:1.615. Τα Πνεύματα-Μητέρες του Σύμπαντος.
- 30:1.626. Οι Επταπλοί Υπασπιστές Διάνοιες-Πνεύματα.
- 30:1.637. Μη Αποκαλυφθείσες Υπάρξεις Θείας προέλευσης.
- 30:1.64Β. *Οι Ανερχόμενες Τάξεις.*
- 30:1.651. Εξατομικευμένοι Προσαρμοστές.
- 30:1.662. Ανερχόμενοι Υλικοί Υιοί.
- 30:1.673. Εξελικτικά Σεραφείμ.
- 30:1.684. Εξελικτικά Χερουβείμ.
- 30:1.695. Μη Αποκαλυφθέντες Ανερχόμενοι.
- 30:1.70Γ. *Η Οικογένεια του Απείρου Πνεύματος.*
- 30:1.711. Μοναχικοί Αγγελιαφόροι.
- 30:1.722. Επόπτες των Συμπαντικών Κυκλωμάτων.
- 30:1.733. Διευθυντές Απογραφής.
- 30:1.744. Προσωπικοί Αρωγοί του Απείρου Πνεύματος.
- 30:1.755. Συνεργικοί Επιθεωρητές.
- 30:1.766. Υπεύθυνοι Φρουροί.
- 30:1.777. Οδηγοί Αποφοίτων.
- 30:1.788. Υπηρετές της Χαβόνα.
- 30:1.799. Συμπαντικοί Συμφιλιωτές.
- 30:1.8010. Μοροντιανοί Σύντροφοι.

30:1.81 11. Υπερναφεΐμ.

30:1.82 12. Σεκοναφεΐμ.

30:1.83 13. Τερτιαφεΐμ.

30:1.84 14. Ομνιαφεΐμ.

30:1.85 15. Σεραφεΐμ.

30:1.86 16. Χερουβεΐμ και Σανοβεΐμ.

30:1.87 17. Μη Αποκαλυφθείσες εκ του Πνεύματος προερχόμενες Υπάρξεις.

30:1.88 18. Οι Επτά Διευθυντές Υπέρτατης Δύναμης.

30:1.89 19. Τα Κέντρα Υπέρτατης Δύναμης.

30:1.90 20. Οι Κυρίαρχοι Φυσικοί Ελεγκτές.

30:1.91 21. Οι Επόπτες της Μοροντιανής Δύναμης.

30:1.92 IV. *Προκύπτουσες Υπερβατικές Προσωπικότητες.* Στον Παράδεισο υπάρχει ένα άπειρο πλήθος υπερβατικών υπάρξεων η προέλευση των οποίων δεν αποκαλύπτεται συνήθως στα σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος, μέχρις ότου εγκατασταθούν στο φως και τη ζωή. Οι Υπερβάτες αυτοί δεν είναι δημιουργοί, ούτε δημιουργήματα. Είναι τα προκύπτοντα τέκνα του θείου, του απώτατου και της αιωνιότητας. Οι «προκύπτοντες» αυτοί δεν είναι πεπερασμένοι, ούτε άπειροι – είναι *απολυτοειδείς*. Και η κατάσταση του απολυτοειδούς δεν είναι άπειρη, ούτε απόλυτη.

30:1.93 Οι αδημιούργητοι αυτοί μη-δημιουργοί είναι επίσης πιστοί στην Αγία Τριάδα του Παραδείσου και υπάκουοι στο Απώτατο. Υφίστανται μόνο στα τέσσερα απώτατα επίπεδα της προσωπικής δραστηριότητας και λειτουργούν στα επτά επίπεδα του απολυτοειδούς, σε δώδεκα μείζονες υποδιαιρέσεις, αποτελούμενες από χίλιες μείζονες ομάδες εργασίας, επτά κατηγοριών η κάθε μία. Οι προκύπτουσες αυτές υπάρξεις περιλαμβάνουν τις εξής κατηγορίες:

30:1.94 1. Τους Αρχιτέκτονες του Μεγάλου Σύμπαντος.

30:1.95 2. Τους Υπερβατικούς Καταγραφείς.

30:1.96 3. Άλλους Υπερβάτες.

30:1.97 4. Τους Βασικούς Οργανωτές της Προκύπτουσας Κυρίαρχης Δύναμης.

30:1.98 5. Τους Βοηθούς Οργανωτές της Υπερβατικής Υπάρχουσας Δύναμης.

30:1.99 Ο Θεός, ως Υπεράτομο, συμβαίνει – υπάρχει. Ο Θεός ως άτομο δημιουργεί. Ο Θεός, ως προ-ατομική ύπαρξη κλασματοποιείται. Και ένα τέτοιο κλάσμα του, με τη μορφή του Προσαρμοστή αναπτύσσει την ψυχή και το πνεύμα υπεράνω του υλικού και θνητού νου σύμφωνα με την ελεύθερη επιλογή της προσωπικότητας δια της οποίας έχει πληρωθεί το συγκεκριμένο θνητό πλάσμα υπό της πατρικής λειτουργίας του Θεού, ως Πατέρα.

30:1.100 V. *ΚΛΑΣΜΑΤΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ.* Η τάξη αυτή της ζώσας ύπαρξης, προερχόμενη από τον Πατέρα του Σύμπαντος, τυποποιείται καλύτερα δια των Προσαρμοστών της Σκέψης, αν και οντότητες αυτές κατ' ουδένα τρόπο αποτελούν τις μοναδικές κλασματοποιήσεις της προ-ατομικής ύπαρξης της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου. Οι λειτουργίες των, εκτός των Προσαρμοστών, κλασματοποιήσεων είναι

ποικίλες και ελάχιστα γνωστές. Η συγχώνευση με έναν Προσαρμοστή, ή κάποια άλλη κλασματοποίηση ορίζει ένα πλάσμα ως *Με τον Πατέρα συγχωνευμένη Ύπαρξη*.

30:1.101 Τα κλάσματα του προ-διανοητικού πνεύματος της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, αν και μετά βίας μπορούν να συγκριθούν με τα κλάσματα του Πατέρα, καλό θα ήταν να αναφερθούν εδώ. Οι οντότητες αυτές διαφέρουν πάρα πολύ από τους Προσαρμοστές. Δεν κατοικούν όπως αυτοί στον Σπιρίτινγκτον, ούτε διασχίζουν τα κυκλώματα διανοητικής βαρύτητας. Και δεν ενοικούν στους θνητούς κατά την εν σαρκεί πορεία τους. Δεν είναι προ-ατομικοί υπό την έννοια κατά την οποία είναι οι Προσαρμοστές, ωστόσο, τα κλάσματα αυτά του προ-διανοητικού πνεύματος επιφοιτούν επί ορισμένων επιβιούντων θνητών και η συγχώνευση μαζί τους δημιουργεί τους *Με το Πνεύμα συγχωνευθέντες θνητούς*, σε αντιδιαστολή με τους θνητούς οι οποίοι συγχωνεύθηκαν με τους Προσαρμοστές.

30:1.102 Ακόμη δυσκολότερο να περιγραφεί είναι το εξατομικευμένο πνεύμα ενός Δημιουργού Υιού, η ένωση με τον οποίο δημιουργεί τον *Με τον Υιό συγχωνευμένο θνητό*. Και υπάρχουν κι' άλλες κλασματοποιήσεις του Θείου.

30:1.103 VI. *ΥΠΕΡΑΤΟΜΙΚΕΣ ΥΠΑΡΞΕΙΣ*. Υπάρχει ένα άπειρο πλήθος, πέραν του ατομικού, υπάρξεων θείας προέλευσης και πολλαπλών λειτουργιών στο σύμπαν των συμπάντων. Ορισμένες από τις υπάρξεις αυτές κατοικούν στους Παραδείσιους κόσμους του Υιού. Άλλες, όπως οι υπερατομικοί εκπρόσωποι του Αιώνιου Υιού, συναντώνται και αλλού. Το μεγαλύτερο μέρος τους δεν αναφέρεται στο κείμενο αυτό και θα ήταν εντελώς μάταιο να επιχειρήσουμε να τους περιγράψουμε στα άτομα.

30:1.104 VII. *ΑΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ ΚΑΙ ΜΗ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΕΙΣΕΣ ΤΑΞΕΙΣ*. Κατά την παρούσα συμπαντική περίοδο δεν θα ήταν δυνατόν να ταξινομήσουμε όλες τις υπάρξεις, εξατομικευμένες, ή όχι, με τρόπο που να χαρακτηρίζει την παρούσα μόνο φάση. Ούτε έχουν παρουσιασθεί όλες οι κατηγορίες στο κείμενο αυτό. Γι' αυτό το λόγο, πολλές κατηγορίες έχουν παραληφθεί από τους καταλόγους μας. Λάβετε υπ' όψιν τους εξής:

30:1.105- Τον Τελειοποιητή του Συμπαντικού Πεπρωμένου.

30:1.106- Τους Αρμόδιους Αντιβασιλείς του Απώτατου.

30:1.107- Τους Ανεπιφύλακτους Επόπτες του Υπέρτατου.

30:1.108- Τους Μη Αποκαλυφθέντες Πράκτορες των Αρχαίων των Ημερών.

30:1.109- Ο Μείτζεστον του Παραδείσου.

30:1.110- Τους Ανώνυμους Ανακλαστικούς Συνδέσμους του Μείτζεστον.

30:1.111- Τις Ενδιαμεσοειδείς Τάξεις των Τοπικών Συμπάντων

30:1.112 Δεν χρειάζεται να αποδοθεί ιδιαίτερη σημασία στην καταγραφή των τάξεων αυτών εκτός του ότι ουδεμία παρουσιάζεται στην εν Παραδείσω ταξινόμηση όπως παρουσιάζεται εδώ. Τούτοι είναι οι ολίγοι αταξινόμητοι. Έχετε ακόμη να μάθετε και για τους πολλούς αταξινόμητους.

30:1.113 Υπάρχουν πνεύματα. Πνευματικές οντότητες, πνευματικές παρουσίες, εξατομικευμένα πνεύματα, προ-ατομικά πνεύματα, υπερ-ατομικά πνεύματα, πνευματικές υπάρξεις, πνευματικές προσωπικότητες – ουδεμία ωστόσο γλώσσα, ή διάνοια θνητού είναι επαρκής για να τα συλλάβει και να τα περιγράψει. Μπορούμε να πούμε, πάντως, ότι δεν είναι προσωπικότητες «αμιγώς διανοητικές.» Ουδεμία οντότητα έχει προσωπικότητα μέχρις ότου

της δοθεί από τον θεό, ο οποίος είναι πνεύμα. Οποιαδήποτε έλλογη οντότητα δεν συνδέεται είτε με την πνευματική, είτε με την φυσική ενέργεια δεν είναι προσωπικότητα. Υπό την αυτή όμως έννοια, κατά την οποία υπάρχουν πνευματικές προσωπικότητες διαθέτουσες διάνοια, υπάρχουν και διανοητικές προσωπικότητες διαθέτουσες πνεύμα. Ο Μείτζεστον και οι συνεργάτες του απεικονίζουν αρκετά καλά τις υπό της διανοίας κυριαρχούμενες υπάρξεις, αν και υπάρχουν καλύτεροι τρόποι παρουσίασης αυτής της, άγνωστης σ' εσάς, κατηγορίας υπάρξεων. Υπάρχουν επιπλέον ολόκληρες, μη αποκαλυφθείσες, κατηγορίες τέτοιων *διανοητικών προσωπικοτήτων*, αλλά πάντα συνδέονται με το πνεύμα. Ορισμένα, άλλα, μη αποκαλυφθέντα πλάσματα είναι αυτό που θα μπορούσε να ορισθεί ως *προσωπικότητες διανοητικής και φυσικής ενέργειας*. Ο τύπος αυτός ύπαρξης δεν αντιδρά στην πνευματική βαρύτητα, είμαι όμως μία αληθής προσωπικότητα – βρίσκεται εντός των κυκλωμάτων του Πατέρα.

30:1.114 Τα κείμενα αυτά ούτε καν έχουν αρχίσει – και δεν μπορούν – να εξαντλήσουν το θέμα των ζώντων πλασμάτων, των δημιουργών, των προκυπτουσών και όλων των – με διαφορετική μορφή – επιπλέον υπάρξεων που ζουν και λατρεύουν το θείο και υπηρετούν στα σμήνη των συμπάντων του χρόνου αλλά και στο κεντρικό σύμπαν της αιωνιότητας. Εσείς οι θνητοί είστε άτομα. Εξ αυτού μπορούμε να περιγράψουμε *εξατομικευμένες* υπάρξεις, πώς όμως μπορεί να σας εξηγήσει κάποιος μία *ενδιαμεσοποιημένη* ύπαρξη;

2. ΤΟ ΜΗΤΡΩΟ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΟΥΒΕΡΣΑ

30:2.1 Η θεία οικογένεια των ζωντανών υπάρξεων είναι καταγεγραμμένη στην Ουβέρσα σε επτά μεγάλες κατηγορίες:

30:2.21. Τις Παραδείσιες Θεότητες.

30:2.31. Τα Υπέρτατα Πνεύματα.

30:2.41. Τις Τριαδικής προέλευσης Υπάρξεις.

30:2.51. Τους Υιούς του Θεού.

30:2.61. Τις Προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος.

30:2.71. Τους Διευθυντές Συμπαντικής Δύναμης.

30:2.81. Το Σώμα των Μονίμων Πολιτών.

30:2.9 Οι ομάδες αυτές των ελεύθερης βούλησης πλασμάτων χωρίζονται σε πολυάριθμες τάξεις και ελάσσονες υποκατηγορίες. Η παρουσίαση ωστόσο της ταξινόμησης αυτής των προσωπικοτήτων του μεγάλου σύμπαντος προβάλλει κυρίως τις τάξεις αυτές των ελλόγων υπάρξεων οι οποίες έχουν ήδη αποκαλυφθεί στα κείμενά μας αυτά, την πλειονότητα των οποίων θα συναντήσουν οι θνητοί του χρόνου κατά την ανελικτική τους πορεία, καθώς θα προχωρούν προς τον Παράδεισο. Στις απαριθμήσεις που ακολουθούν δεν γίνεται μνεία για τις άπειρες τάξεις των συμπαντικών υπάρξεων οι οποίες δραστηριοποιούνται μακράν του σχεδίου της ανέλιξης των θνητών.

30:2.10 I. *ΟΙ ΘΕΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ.*

30:2.11 1. Ο Πατέρας του Σύμπαντος.

30:2.12 2. Ο Αιώνιος Υιός.

30:2.13 3. Το Άπειρο Πνεύμα.

30:2.14 II. *ΤΑ ΥΠΕΡΤΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ.*

- 30:2.151. Τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα.
- 30:2.162. Οι Επτά Υπέρτατοι Διευθυντές.
- 30:2.173. Οι Επτά Ομάδες των Ανακλαστικών Πνευμάτων.
- 30:2.184. Οι Αρωγοί της Ανάκλασης.
- 30:2.195. Τα Επτά Πνεύματα των Κυκλωμάτων.
- 30:2.206. Τα Πνεύματα-Δημιουργοί του Τοπικού Σύμπαντος.
- 30:2.217. Οι Υπασπιστές Πνεύματα-Διάνοιες.
- 30:2.22III. *ΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΥΠΑΡΞΕΙΣ.*
- 30:2.231. Τα Τριαδικά Απόκρυφα του Υπέρτατου.
- 30:2.242. Οι Αιώνιοι των Ημερών.
- 30:2.253. Οι Αρχαίοι των Ημερών.
- 30:2.264. Οι Τέλαιοι των Ημερών.
- 30:2.275. Οι Πρόσφατοι των Ημερών.
- 30:2.286. Οι Ενοποιημένοι των Ημερών.
- 30:2.297. Οι Πιστοί των Ημερών.
- 30:2.308. Οι Τριαδικοί Υιοί-Διδάσκαλοι
- 30:2.319. Οι Τελειοποιητές της Σοφίας.
- 30:2.3210. Οι Θείοι Σύμβουλοι.
- 30:2.3311. Οι Συμπαντικοί Ελεγκτές.
- 30:2.3412. Τα Εμπνευσμένα Τριαδικά Πνεύματα.
- 30:2.3513. Οι Αυτόχθονες της Χαβόνα.
- 30:2.3614. Οι Πολίτες του Παραδείσου.
- 30:2.37IV. *ΟΙ ΥΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.*
- 30:2.38A. *Οι κατερχόμενοι Υιοί.*
- 30:2.391. Δημιουργοί Υιοί – Μιχαήλ.
- 30:2.402. Μάγιστροι Υιοί – Άβοναλ.
- 30:2.413. Τριαδικοί Διδάσκαλοι-Υιοί – Ντέηναλ.
- 30:2.424. Υιοί Μελχισεδέκ.
- 30:2.435. Υιοί Βοροντάντεκ.
- 30:2.446. Υιοί Λανοντάντεκ.
- 30:2.457. Υιοί Κομιστές της Ζωής.
- 30:2.46B. *Ανερχόμενοι Υιοί.*
- 30:2.471. Οι με τον Πατέρα συγχωνευμένοι Θνητοί.
- 30:2.482. Οι με τον Υιό συγχωνευμένοι Θνητοί.
- 30:2.493. Οι με το Πνεύμα συγχωνευμένοι Θνητοί.

- 30:2.504. Τα Εξελικτικά Σεραφείμ.
- 30:2.515. Οι Ανερχόμενοι Υλικοί Υιοί.
- 30:2.526. Οι Μετασχηματισθέντες Μεσοδιάστατοι.
- 30:2.537. Οι Εξατομικευμένοι Προσαρμοστές.
- 30:2.54Γ. *Τριαδοποιημένοι Υιοί.*
- 30:2.551. Οι Κραταιοί Αγγελιαφόροι.
- 30:2.562. Οι Υψηλά Ιστάμενοι στην Εξουσία.
- 30:2.573. Οι Χωρίς Όνομα και Αριθμό.
- 30:2.584. Οι Τριαδοποιημένοι Κηδεμόνες.
- 30:2.595. Οι Τριαδοποιημένοι Πρεσβευτές.
- 30:2.606. Οι Ουράνιοι Φρουροί.
- 30:2.617. Οι Ανώτεροι Βοηθοί του Υιού.
- 30:2.628. Οι προερχόμενοι εξ Ανερχομένων τριαδοποιημένοι Υιοί.
- 30:2.639. Οι Τριαδοποιημένοι Υιοί Παραδείσου-Χαβόνα.
- 30:2.6410. Οι Τριαδοποιημένοι Υιοί του Πεπρωμένου.
- 30:2.65V. *ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.*
- 30:2.66Α. *Ανώτερες Προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος.*
- 30:2.671. Μοναχικοί Αγγελιαφόροι.
- 30:2.682. Επόπτες των Συμπαντικών Κυκλωμάτων.
- 30:2.693. Διευθυντές Απογραφής.
- 30:2.704. Προσωπικοί Αρωγοί του Απείρου Πνεύματος.
- 30:2.715. Βοηθοί Επιθεωρητές.
- 30:2.726. Επιφορτισμένοι Φρουροί.
- 30:2.737. Οδηγοί Αποφοίτων.
- 30:2.74B. *Η Στρατιά των Αγγελιαφόρων του Διαστήματος.*
- 30:2.751. Οι Υπηρέτες της Χαβόνα.
- 30:2.762. Οι Συμπαντικοί Συμφιλιωτές.
- 30:2.773. Οι Τεχνικοί Σύμβουλοι.
- 30:2.784. Οι εν Παραδείσω Επιτηρητές των Αρχείων.
- 30:2.795. Οι Ουράνιοι Καταγραφείς.
- 30:2.806. Οι Μοροντιανοί Σύντροφοι.
- 30:2.817. Οι Παραδείσιοι Σύντροφοι.
- 30:2.82Γ. *Τα Λειτουργικά Πνεύματα.*
- 30:2.831. Τα Υπερναφείμ.
- 30:2.842. Τα σεκοναφείμ.

- 30:2.853. Τα Τερτιαφείμ.
- 30:2.864. Τα Ομνιαφείμ.
- 30:2.875. Τα Σεραφείμ.
- 30:2.886. Τα Χερουβείμ και τα Σανοβείμ.
- 30:2.897. Οι Μεσοδιάστατοι.
- 30:2.90VI. *ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ.*
- 30:2.91Α. *Οι Επτά Διευθυντές της Υπέρτατης Δύναμης.*
- 30:2.92Β. *Τα Κέντρα Υπέρτατης Δύναμης.*
- 30:2.931. Οι Υπέρτατοι Κεντρικοί Επόπτες.
- 30:2.942. Τα Κέντρα της Χαβόνα.
- 30:2.953. Τα Κέντρα του Υπερσύμπαντος.
- 30:2.964. Τα Κέντρα του Τοπικού Σύμπαντος.
- 30:2.975. Τα Κέντρα των Αστερισμών.
- 30:2.986. Τα Κέντρα των Συστημάτων.
- 30:2.997. Τα Αταξινόμητα Κέντρα.
- 30:2.100Γ. *Οι Κυρίαρχοι Φυσικοί Ελεγκτές.*
- 30:2.1011. Οι Βοηθοί Διευθυντές Δύναμης.
- 30:2.1022. Οι Μηχανικοί Ελεγκτές.
- 30:2.1033. Οι Μετατροπείς Ενέργειας.
- 30:2.1044. Οι Αναμεταδότες Ενέργειας.
- 30:2.1055. Οι Βασικοί Σύνδεσμοι.
- 30:2.1066. Οι Δευτερεύοντες Διαχωριστές.
- 30:2.1077. Οι Φράνταλανκ και οι Χρόνολντεκ.
- 30:2.108Δ. *Οι Επόπτες Μοροντιανής Δύναμης.*
- 30:2.1091. Οι Συντονιστές των Κυκλωμάτων.
- 30:2.1102. Οι Συντονιστές των Συστημάτων.
- 30:2.1113. Οι Πλανητικοί Επιτηρητές.
- 30:2.1124. Οι Συνδυασμένοι Ελεγκτές.
- 30:2.1135. Οι Σταθεροποιητές των Συνδέσμων.
- 30:2.1146. Οι Επιλεκτικοί Ταξινομητές.
- 30:2.1157. Οι Βοηθοί Αρχαιοφύλακες.
- 30:2.116VII. *ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΩΝ ΜΟΝΙΜΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ.*
- 30:2.1171. Οι Πλανητικοί Μεσοδιάστατοι.
- 30:2.1182. Οι Αδαμικοί Υιοί των Συστημάτων.
- 30:2.1193. Ο Αστερισμός Ουνιβιτέιτια.

- 30:2.1204. Το Τοπικό Σύμπαν της Σουσέιτια.
- 30:2.1215. Οι με το Πνεύμα συγχωνευμένοι Θνητοί των Τοπικών Συμπάντων.
- 30:2.1226. Οι Αναχωρητές του Υπερσύμπαντος.
- 30:2.1237. Οι με τον Υιό συγχωνευμένοι Θνητοί των Υπερσυμπάντων.
- 30:2.1248. Οι Αυτόχθονες της Χαβόνα.
- 30:2.1259. Οι Αυτόχθονες των Παραδείσιων Κόσμων του Πνεύματος.
- 30:2.12610. Οι Αυτόχθονες των Παραδείσιων Κόσμων του Πατέρα.
- 30:2.12711. Οι Δημιουργηθέντες Πολίτες του Παραδείσου.
- 30:2.12812. Οι με τους Προσαρμοστές συγχωνευθέντες Θνητοί Πολίτες του Παραδείσου.
- 30:2.129 Αυτή είναι η λειτουργική ταξινόμηση των προσωπικοτήτων των συμπάντων όπως καταγράφονται στους αρχηγικούς κόσμους της Χαβόνα.
- 30:2.130 *ΟΜΑΔΕΣ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ.* Στην Ουβέρσα υπάρχουν τα αρχεία πολυάριθμων επιπλέον ομάδων έλλογων υπάρξεων, υπάρξεων οι οποίες έχουν επίσης στενή σχέση με την οργάνωση και τη διαχείριση του μεγάλου σύμπαντος. Μεταξύ των τάξεων αυτών βρίσκονται οι ακόλουθες τρεις ομάδες σύνθετων προσωπικοτήτων:
- 30:2.131 *A. Το εν Παραδείσω Σώμα της Τελικότητας.*
- 30:2.1321. Το Σώμα των Θνητών Τελικιστών.
- 30:2.1332. Το Σώμα των εν Παραδείσω τελικιστών.
- 30:2.1343. Το Σώμα των Τριαδοποιημένων Τελικιστών.
- 30:2.1354. Το Σώμα των Συνδεδεμένων Τριαδοποιημένων Τελικιστών.
- 30:2.1365. Το Σώμα των Τελικιστών της Χαβόνα.
- 30:2.1376. Το Σώμα των Υπερβατικών Τελικιστών.
- 30:2.1387. Το Σώμα των Μη Αποκαλυφθέντων Υιών του Πεπρωμένου.
- 30:2.139 Το Θνητό Σώμα της Τελικότητας στο επόμενο και τελικό κεφάλαιο της παρούσας σειράς.
- 30:2.140 *B. Οι Συμπαντικοί Αρωγοί.*
- 30:2.1411. Λαμπεροί και Πρωινοί Αστέρες.
- 30:2.1422. Εξέχοντες Εσπερινοί Αστέρες.
- 30:2.1433. Αρχάγγελοι.
- 30:2.1444. Ανώτατοι Συνεργάτες.
- 30:2.1455. Ανώτεροι Επίτροποι.
- 30:2.1466. Ουράνιοι Επιβλέποντες.
- 30:2.1477. Διδάσκαλοι των Δωμάτων.
- 30:2.148 Σε όλους τους αρχηγικούς κόσμους του τοπικού σύμπαντος αλλά και των υπερσυμπάντων έχει ληφθεί μέριμνα για τις υπάρξεις αυτές οι οποίες είναι επιφορτισμένες με ειδικές αποστολές για τους Δημιουργούς Υιούς, τους κυβερνήτες του τοπικού σύμπαντος. Καλωσορίζουμε αυτούς τους Συμπαντικούς Αρωγούς στην Ουβέρσα, δεν έχουμε όμως

δικαιοδοσία επάνω τους. Οι απεσταλμένοι αυτοί εκτελούν το έργο τους και κάνουν τις παρατηρήσεις τους με την άδεια των Δημιουργών Υιών. Οι δραστηριότητές τους περιγράφονται πληρέστερα στο κομμάτι που περιγράφει το τοπικό σας σύστημα.

30:2.149Γ. *Οι Επτά Αποικίες Καλής Θέλησης.*

30:2.1501. Οι Σπουδαστές των Άστρων.

30:2.1512. Οι Ουράνιοι Τεχνίτες.

30:2.1523. Οι Διευθυντές Ανάκλησης.

30:2.1534. Οι Καθοδηγητές των Εκτεταμένων Σχολείων.

30:2.1545. Τα Διάφορα Εφεδρικά Σώματα.

30:2.1556. Οι Επισκέπτες των Σπουδαστών.

30:2.1567. Οι Ανερχόμενοι Οδοιπόροι.

30:2.157 Αυτές οι επτά ομάδες υπάρξεων θα βρεθούν με τον τρόπο που περιγράψαμε οργανωμένες και διοικούμενες σε όλους τους αρχηγικούς κόσμους των τοπικών συστημάτων μέχρι στις πρωτεύουσες των υπερσμπάντων, κυρίως στις τελευταίες. Οι πρωτεύουσες των επτά υπερσμπάντων είναι οι τόποι συνάντησης όλων σχεδόν των τάξεων και των κατηγοριών των ευφυνών υπάρξεων. Με εξαίρεση τις πολυάριθμες ομάδες των κατοίκων του Παραδείσου-Χαβόνα, εδώ μπορούν να παρατηρηθούν και να μελετηθούν τα ελεύθερης βούλησης πλάσματα σε κάθε φάση της ύπαρξης.

3. ΟΙ ΑΠΟΙΚΙΕΣ ΚΑΛΗΣ ΘΕΛΗΣΗΣ.

30:3.1 Οι επτά αποικίες καλής θέλησης βρίσκονται στους αρχιτεκτονικούς κόσμους για περισσότερο, ή λιγότερο χρόνο ενώ εργάζονται πάνω στην επέκταση των αποστολών τους και στην εκτέλεση των ειδικών τους καθηκόντων. Το έργο τους μπορεί να περιγραφεί ως εξής:

30:3.21. *Οι Σπουδαστές των Άστρων*, οι ουράνιοι αστρονόμοι, προτιμούν να εργάζονται σε κόσμους όπως η Ουβέρσα επειδή τέτοιοι μοναδικά δομημένοι κόσμοι είναι ασυνήθιστα ευνοϊκοί για τις παρατηρήσεις και τους υπολογισμούς τους. Η Ουβέρσα βρίσκεται σε ευνοϊκό για το έργο των εποίκων αυτών σημείο, όχι μόνο εξ αιτίας της κεντρικής της τοποθέτησης, αλλά επίσης επειδή δεν υπάρχουν κοντά γιγάντιοι ζώντες, ή νεκροί ήλιοι για να διαταράσσουν τα ενεργειακά κύματα. Οι σπουδαστές αυτοί δεν είναι με κανένα τρόπο οργανικά συνδεδεμένοι με τα θέματα του υπερσμπαντος. Είναι απλοί φιλοξενούμενοι.

30:3.3 Η αστρονομική αποικία της Ουβέρσα περιλαμβάνει άτομα από πολλούς κοντινούς κόσμους, από το κεντρικό σύμπαν, ακόμη και από τον Νορλάτιαντεκ. Οποιαδήποτε ύπαρξη, οποιουδήποτε κόσμου, σε οποιοδήποτε σύστημα οποιουδήποτε σμπαντος μπορεί να γίνει σπουδαστής των άστρων, μπορεί να επιδιώξει να μπει σε κάποιο σώμα ουράνιων αστρονόμων. Οι μόνες απαραίτητες προϋποθέσεις είναι: συνέχιση της ζωής και επαρκής γνώση των κόσμων του διαστήματος, ιδιαίτερα των φυσικών νόμων της εξέλιξης και του ελέγχου. Δεν απαιτείται από τους σπουδαστές των άστρων να υπηρετούν αιώνια στο σώμα αυτό, αλλά κανείς από όσους γίνονται δεκτοί δεν μπορεί να αποχωρήσει σε διάστημα μικρότερο από μία χιλιετία του χρόνου της Ουβέρσα.

30:3.4 Οι παρατηρητές των άστρων που τώρα εποικούν την Ουβέρσα είναι περισσότεροι από ένα εκατομμύριο. Οι αστρονόμοι αυτοί έρχονται και φεύγουν αν και ορισμένοι παραμένουν για συγκριτικά μακρές περιόδους. Επιτελούν το έργο τους με τη βοήθεια πλήθους

μηχανικών οργάνων και φυσικών εργαλείων. Έχουν, επίσης, μεγάλη βοήθεια από τους Μοναχικούς Αγγελιαφόρους καθώς και από άλλους πνευματικούς εξερευνητές. Οι ουράνιοι αυτοί αστρονόμοι κάνουν διαρκή χρήση των ζώντων μετατροπών και αναμεταδοτών ενέργειας, καθώς επίσης και των ανακλαστικών προσωπικοτήτων κατά το έργο τους της μελέτης των άστρων και του ελέγχου του διαστήματος. Μελετούν όλες τις μορφές και τις φάσεις της διαστημικής ύλης και ενδιαφέρονται για τη δράση της δύναμης αλλά και για τα αστρικά φαινόμενα. Τίποτα μέσα στο σύμπαν δεν ξεφεύγει από την ενδελεχή τους μελέτη.

^{30:3.5} Παρόμοιες αποικίες αστρονόμων βρίσκονται στους αρχηγικούς κόσμους των τομέων των υπερσμπάντων, καθώς επίσης και στις αρχιτεκτονικές πρωτεύουσες των τοπικών σμπάντων και των διοικητικών τους υποτομέων. Εκτός του Παραδείσου, η γνώση δεν είναι εγγενής. Η κατανόηση του φυσικού σύμπαντος εξαρτάται εν πολλοίς από την παρατήρηση και την έρευνα.

^{30:3.62.} *Οι Ουράνιοι Τεχνίτες* υπηρετούν σε ολόκληρη την έκταση των επτά υπερσμπάντων. Οι Ανερχόμενοι θνητοί κάνουν την πρώτη τους επαφή με τις ομάδες αυτές στην μοροντιανή τους πορεία στο τοπικό σύμπαν, σε σχέση με το οποίο οι τεχνίτες αυτοί θα αναλυθούν πληρέστερα.

^{30:3.73.} *Οι Διευθυντές Ανάκλησης* είναι εκείνοι οι οποίοι προάγουν την ανάπαυση και το χιούμορ – την ανάκληση σε παρελθούσες μνήμες. Προσφέρουν μεγάλη υπηρεσία στην πρακτική λειτουργία του ανελικτικού σχεδίου της προόδου των θνητών, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια των αρχικών φάσεων της μοροντιανής μετάβασης και της πνευματικής εμπειρίας. Η ιστορία τους ανήκει στο κεφάλαιο της πορείας των θνητών στο τοπικό σύμπαν.

^{30:3.84.} *Οι καθοδηγητές των Εκτεταμένων Σχολείων.* Ο επόμενος ανώτερος κόσμος όπου θα κατοικήσουν οι ανερχόμενοι διατηρεί πάντα ένα ισχυρό σώμα διδασκάλων στον από κάτω ακριβώς κόσμο, ένα είδος προπαρασκευαστικού σχολείου για τους προοδευόντες κατοίκους του κόσμου αυτού. Πρόκειται για μία φάση του ανελικτικού σχεδίου για την πρόοδο των οδοιπόρων του χρόνου. Τα σχολεία αυτά, οι μέθοδοι καθοδήγησης και εξέτασης που εφαρμόζονται δεν μοιάζουν με τίποτα απολύτως από όσα θα προσπαθούσατε ποτέ να διευθύνετε στην Ουράντια.

^{30:3.9} Ολόκληρο το σχέδιο ανέλιξης της προόδου των θνητών χαρακτηρίζεται από την πρακτική του να εκπέμπονται στις άλλες υπάρξεις η νέα αλήθεια και η εμπειρία μόλις αποκτηθούν. Προχωρείτε μέσα από το μακρόχρονο σχολείο της Παραδείσιας κατάκτησης υπηρετώντας ως δάσκαλοι στους σπουδαστές εκείνους που βρίσκονται ακριβώς πίσω σας στην εξελικτική κλίμακα.

^{30:3.105.} *Τα Διάφορα Εφεδρικά Σώματα.* Πολύ μεγάλες εφεδρείες υπάρξεων, όχι υπό την άμεση εποπτεία μας, κινητοποιούνται στην Ουβέρσα ως αποικία εφεδρικών σωμάτων. Υπάρχουν εβδομήντα κύριες υποδιαίρεσεις της αποικίας αυτής στην Ουβέρσα – και είναι μια φωτισμένη εκπαίδευση το να σας επιτραπεί να περάσετε μία περίοδο κοντά στις εξαιρετικές αυτές προσωπικότητες. Παρόμοιες γενικές εφεδρείες διατηρούνται στον Σάλβινγκτον καθώς και σε άλλες σμπαντικές πρωτεύουσες. Αποστέλλονται για ενεργό δράση μόλις τούτο ζητηθεί από τους διοικητές των οικείων ομάδων.

^{30:3.116.} *Οι Επισκέπτες των Σπουδαστών.* Από όλο το σύμπαν, ένα συνεχές ρεύμα ουράνιων επισκεπτών ξεχύνεται στους διάφορους αρχηγικούς κόσμους. Ως άτομα και ως τάξεις οι διάφοροι αυτοί τύποι υπάρξεων συρρέουν από πάνω μας ως παρατηρητές, ως εξ ανταλλαγής σπουδαστές και ως βοηθοί των μαθητών. Στην Ουβέρσα, επί του παρόντος, υπάρχουν

περισσότερα από ένα δισεκατομμύριο άτομα σ' αυτή την αποικία καλής θέλησης. Ορισμένοι από τους επισκέπτες αυτούς μπορεί να μείνουν μια μέρα, άλλοι μπορεί να μείνουν ένα χρόνο, εξαρτώμενοι όλοι από τη φύση της αποστολής τους. Η αποικία αυτή εμπεριέχει σχεδόν κάθε τάξη συμπαντικών υπάρξεων εκτός των προσωπικοτήτων των Δημιουργών και των σε μοροντιανή κατάσταση ευρισκομένων θνητών.

30:3.12 Οι σε μοροντιανή κατάσταση ευρισκόμενοι θνητοί είναι επισκέπτες των σπουδαστών μόνο μέσα στα όρια του τοπικού σύμπαντος απ' όπου προέρχονται. Μπορούν να επισκεφθούν ένα υπερσύμπαν μόνον αφού αποκτήσουν πνευματική υπόσταση. Περισσότεροι από τους μισούς επισκέπτες της αποικίας μας είναι «ενδιάμεσα σταθμεύοντες», υπάρξεις που προορίζονται για κάπου αλλού οι οποίες σταμάτησαν για να επισκεφθούν την πρωτεύουσα του Όρβοντον. Οι προσωπικότητες αυτές μπορεί να εκτελούν κάποια συμπαντική αποστολή, ή μπορεί να απολαμβάνουν μία περίοδο ανάπαυσης – να μην έχουν αποστολή. Το προνόμιο του διασυμπαντικού ταξιδιού και παρατήρησης αποτελεί μέρος της πορείας όλων των ανερχομένων υπάρξεων. Η επιθυμία του ανθρώπου να ταξιδεύει και να παρατηρεί καινούργιους ανθρώπους και κόσμους θα καλυφθεί απόλυτα κατά τη μακρά και γεμάτη απρόοπτα αναρρίχηση προς τον παράδεισο, μέσω του τοπικού σύμπαντος, του υπερσύμπαντος και του κεντρικού σύμπαντος.

30:3.13 7. Οι Ανερχόμενοι Οδοιπόροι. Καθώς οι ανερχόμενοι οδοιπόροι αναλαμβάνουν διάφορες υπηρεσίες σχετικές με την προς τον παράδεισο πρόοδό τους, κατοικούν, ως έποικοι καλής θέλησης, στους διάφορους αρχηγικούς κόσμους. Ενώ δραστηριοποιούνται σε διάφορα σημεία ενός υπερσύμπαντος, οι ομάδες αυτές είναι σε μεγάλο βαθμό αυτοκυβερνώμενες. Αποτελούν μία αεί-μετακινούμενη αποικία η οποία περιλαμβάνει όλες τις κατηγορίες των εξελικτικών θνητών και των ανερχομένων συντρόφων τους.

4. ΟΙ ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΘΗΗΤΟΙ

30:4.1 Ενώ οι επιζώντες θνητοί του χρόνου και του διαστήματος, όταν θεωρηθούν άξιοι για την προοδευτική ανέλιξή τους στον Παράδεισο, ονομάζονται *ανερχόμενοι οδοιπόροι*, τα εξελικτικά αυτά πλάσματα καταλαμβάνουν τόσο σημαντική θέση σε τούτη την αφήγηση ώστε επιθυμούμε στο σημείο αυτό να παρουσιάσουμε μία σύνοψη των ακόλουθων επτά σταδίων της εξελικτικής πορείας στο σύμπαν:

30:4.2 1. Οι Θνητοί των Πλανητών.

30:4.3 2. Οι Κοιμώμενοι Διασωθέντες.

30:4.4 3. Οι Σπουδαστές των Δωμάτων.

30:4.5 4. Οι δια της Μοροντιανής Κατάστασης Προοδεύοντες.

30:4.6 5. Οι Φρουρές του Υπερσύμπαντος.

30:4.7 6. Οι οδοιπόροι της Χαβόνα.

30:4.8 7. Οι Αφικνούμενοι στον Παράδεισο.

30:4.9 Το κείμενο που ακολουθεί παρουσιάζει την πορεία στο σύμπαν ενός θνητού εντός του οποίου κατοικεί ένας Προσαρμοστής. Οι με τον Υιό και το Πνεύμα συγχωνευθέντες θνητοί μοιράζονται μέρη της πορείας αυτής, αλλά διαλέξαμε να αφηγηθούμε την ιστορία αυτή επειδή αναφέρεται στους θνητούς οι οποίοι συγχωνεύθηκαν με έναν Προσαρμοστή, επειδή το πεπρωμένο αυτό μπορούν να προσμένουν όλες οι ανθρώπινες φυλές της Ουράντια.

30:4.10¹. *Οι Θνητοί των Πλανητών*. Οι θνητοί είναι αποκλειστικά ζωικής προέλευσης εξελικτικές υπάρξεις με δυνατότητες ανέλιξης. Στην προέλευση, τη φύση και το πεπρωμένο, οι διάφορες αυτές ομάδες ανθρωπίνων υπάρξεων δεν διαφέρουν πολύ από τους κατοίκους της Ουράντια. Οι ανθρώπινες φυλές κάθε κόσμου δέχονται την ίδια φροντίδα των Υιών του Θεού και απολαμβάνουν την παρουσία των λειτουργικών πνευμάτων του χρόνου. Μετά τον φυσικό θάνατο, όλοι οι τύποι των ανερχομένων αδελφώνονται ως μία μοροντιανή οικογένεια στους κόσμους-δώματα.

30:4.11². *Οι Κοιμώμενοι Διασωθέντες*. Όλοι οι θνητοί που διασώζονται, υπό την επιτήρηση των ατομικών φρουρών του πεπρωμένου, περνούν τις πύλες του φυσικού θανάτου και, κατά την Τρίτη περίοδο, εξατομικεύονται στους κόσμους-δώματα. Οι πιστοποιημένες, τώρα, υπάρξεις, που για οποιοδήποτε λόγο δεν κατάφεραν να φθάσουν στο επίπεδο αυτό της διανοητικής κυριαρχίας και της πνευματικής υπόστασης ώστε να πάρουν τον τίτλο του ατομικού οδηγού, δεν μπορούν να μεταβούν κατ' ευθείαν στους κόσμους-δώματα. Οι διασωθείσες αυτές ψυχές πρέπει να παραμείνουν σε μη συνειδητό ύπνο μέχρι την ημέρα της κρίσεως μιας νέας εποχής, μιας νέας άφεσης, μέχρι την ημέρα της άφιξης ενός Υιού του Θεού ο οποίος θα ζητήσει τους καταλόγους του καιρού και θα απονείμει δικαιοσύνη στον κόσμο και τούτη είναι η γενική πρακτική σε ολόκληρο τον Νέβαδον. Ειπώθηκε για τον Χριστό Μιχαήλ ότι όταν ανελήφθη στους ουρανούς, αφού ολοκλήρωσε το έργο του επί της γης, «οδήγησε μέγα πλήθος κρατουμένων.» Και οι κρατούμενοι αυτοί ήταν οι κοιμώμενοι διασωθέντες από την εποχή του Αδάμ μέχρι την ημέρα της ανάστασης του Κυρίου στην Ουράντια.

30:4.12³ Το πέρασμα του χρόνου δεν γίνεται αντιληπτό από τους κοιμώμενους θνητούς. Είναι απόλυτα αναισθητοί και δεν έχουν συναίσθηση του χρόνου ανάπαυσής των. Όταν στο τέλος μιας εποχής συναθροιστούν οι προσωπικότητες και πάλι, εκείνοι που κοιμήθηκαν πέντε χιλιάδες χρόνια δεν θα αντιδράσουν διαφορετικά από εκείνους που αναπαύθηκαν πέντε ημέρες. Εκτός της χρονικής αυτής καθυστέρησης, οι διασωθέντες αυτοί περνούν στη διαδικασία ανέλιξης με τον ίδιο ακριβώς τρόπο με τον οποίο περνούν εκείνοι που αρνούνται τον μακρύτερο, ή συντομότερο ύπνο του θανάτου.

30:4.13⁴ Οι απαλλακτικές αυτές τάξεις των οδοιπόρων των κόσμων χρησιμοποιούνται για ομαδικές, μοροντιανές δραστηριότητες στο έργο των τοπικών συμπάντων. Η κινητοποίηση τέτοιων κολοσσιαίων ομάδων παρέχει ένα μέγα πλεονέκτημα. Μένουν με τον τρόπο αυτό μαζί για μεγάλες περιόδους αποτελεσματικής υπηρεσίας.

30:4.14⁵ *Οι Σπουδαστές των Δωμάτων*. Όλοι οι διασωθέντες θνητοί που ξυπνούν στους κόσμους-δώματα ανήκουν στην κατηγορία αυτή.

30:4.15⁶ Το φυσικό σώμα της θνητής σάρκας δεν αποτελεί μέρος της επανασυνάθροισης του κοιμώμενου διασωθέντος. Το φυσικό σώμα επέτρεψε στη σκόνη. Το επιφορτισμένο σεραφείμ υποστηρίζει το νέο σώμα, το μοροντιανό σχήμα, ως νέο όχημα ζωής για την αθάνατη ψυχή και την ενοίκηση του Προσαρμοστή που επιστρέφει. Ο Προσαρμοστής είναι ο κηδεμόνας της πνευματικής εγγραφής του νου του κοιμώμενου διασωθέντος. Το επιφορτισμένο σεραφείμ είναι ο φύλακας της ταυτότητας του διασωθέντος – της αθάνατης ψυχής – μέχρι του σημείου όπου αυτή έχει εξελιχθεί. Και όταν τούτοι οι δύο, ο Προσαρμοστής και το σεραφείμ, ενώσουν την προσωπική τους επιτήρηση, το καινούργιο άτομο που προκύπτει είναι η ανάσταση της παλιάς προσωπικότητας, η διάσωση της εξελισσόμενης μοροντιανής ταυτότητας της ψυχής. Η επανασύνδεση αυτή της ψυχής και του Προσαρμοστή σωστά αποκαλείται ανάσταση, επανασύνδεση των επί μέρους στοιχείων

της προσωπικότητας. Ακόμη και τούτο, όμως, δεν εξηγεί απόλυτα την επανεμφάνιση της διασωθείσας *προσωπικότητας*. Αν και είναι πιθανόν να μην κατανοήσετε ποτέ το γεγονός μιας τέτοιας ανεξήγητης διαδικασίας, δια της εμπειρίας θα γνωρίσετε, κάποια στιγμή, την αλήθεια του γεγονότος, αν δεν αρνηθείτε το σχέδιο της διάσωσης των θνητών.

30:4.16 Το σχέδιο του αρχικού περιορισμού των θνητών στους επτά κόσμους της προοδευτικής εξάσκησης είναι σχεδόν συμπαντικό στον Όρβοντον. Σε κάθε τοπικό σύστημα αποτελούμενο από περίπου χίλιους κατοικημένους πλανήτες, υπάρχουν επτά κόσμοι-δώματα, συνήθως δορυφόροι, ή υποδορυφόροι της πρωτεύουσας του συστήματος. Είναι οι κόσμοι υποδοχής για την πλειονότητα των ανερχομένων θνητών.

30:4.17 Ορισμένες φορές όλοι οι εκπαιδευτικοί κόσμοι όπου κατοικούν οι θνητοί αποκαλούνται συμπαντικά «δώματα» και τέτοιους κόσμους υπαινίχθηκε ο Ιησούς όταν είπε, «Στον οίκο του Πατρός μου υπάρχουν πολλά δώματα.» Από το σημείο αυτό και σε μία καθορισμένη ομάδα κόσμων, όπως είναι οι κόσμοι-δώματα, οι ανερχόμενοι θα προωθηθούν μεμονωμένα από τον ένα κόσμο στον άλλο και από τη μία φάση ζωής στην επόμενη, αλλά πάντα θα προχωρούν από το ένα στάδιο της συμπαντικής σπουδής στο επόμενο, ως ομάδα.

30:4.184. *Οι δια της Μοροντιανής Κατάστασης Προοδέοντες.* Από τους κόσμους-δώματα μέχρι ψηλά, στους κόσμους του συστήματος, του αστερισμού και του σύμπαντος, οι θνητοί ταξινομούνται ως προοδέοντες σε μοροντιανή κατάσταση. Διασχίζουν τους μεταβατικούς κόσμους της θνητής ανέλιξης. Καθώς οι ανερχόμενοι θνητοί προχωρούν από τον κατώτερο στον ανώτερο μοροντιανό κόσμο, υπηρετούν σε αμέτρητες αποστολές, συνεργαζόμενοι με τους δασκάλους των και συνοδευόμενοι από τους περισσότερο προχωρημένους, ανώτερους αδελφούς των.

30:4.19 Η δια της μοροντιανής κατάστασης πρόοδος αφορά στη συνέχιση της προόδου της διανοητικής, πνευματικής και ατομικής μορφής. Οι διασωθέντες εξακολουθούν να είναι τριπλής φύσης υπάρξεις. Καθ' όλη τη διάρκεια της μοροντιανής τους εμπειρίας είναι οι φρουροί του τοπικού σύμπαντος. Το καθεστώς του υπερσύμπαντος δεν λειτουργεί μέχρις ότου αρχίσει η πνευματική πορεία.

30:4.20 Οι θνητοί αποκτούν πραγματική πνευματική ταυτότητα μόλις πριν αφήσουν τα αρχηγεία του τοπικού σύμπαντος για να μεταβούν στους κόσμους υποδοχής των ελασσόνων τομέων του υπερσύμπαντος. Το πέρασμα από το τελικό μοροντιανό στάδιο στην πρώτη, ή κατώτερη πνευματική κατάσταση δεν είναι παρά μία ελάχιστη διάβαση. Η διάνοια, η προσωπικότητα και ο χαρακτήρας δεν αλλάζουν με την πρόοδο αυτή. Μόνον η μορφή υφίσταται τροποποίηση. Η πνευματική, όμως, μορφή είναι εξ ίσου πραγματική όπως και στο μοροντιανό σώμα και εξ ίσου ευδιάκριτη.

30:4.21 Πριν αναχωρήσουν από τα τοπικά σύμπαντα όπου γεννήθηκαν για να μεταβούν στους κόσμους υποδοχής των υπερσυμπάντων, οι θνητοί του χρόνου λαμβάνουν πνευματική διαβεβαίωση από τον Δημιουργό Υιό και το Πνεύμα-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος. Από το σημείο αυτό, η θέση του ανερχόμενου θνητού παγιώνεται για πάντα. Οι φρουροί του υπερσύμπαντος ουδέποτε παρεκκλίνουν. Τα ανερχόμενα σεραφείμ επίσης προβιβάζονται σε αγγέλους τη στιγμή της αναχώρησής τους από τα τοπικά σύμπαντα.

30:4.225. *Η Φρουρά των Υπερσυμπάντων.* Όλοι οι ανερχόμενοι που φθάνουν στους εκπαιδευτικούς κόσμους των υπερσυμπάντων γίνονται η φρουρά των Αρχαίων των Ημερών. Έχουν περάσει από τη μοροντιανή ζωή του τοπικού σύμπαντος και έχουν τώρα πιστοποιηθεί ως πνεύματα. Ως νεαρά πνεύματα αρχίζουν την ανέλιξη του υπερσυμπαντικού συστήματος

εκπαίδευσης και καλλιέργειας, η οποία εκτείνεται από τους κόσμους υποδοχής του ελάχιστον τομέα τους, δια μέσου των εκπαιδευτικών κόσμων των δέκα μειζόνων τομέων, μέχρι τους ανώτερης παιδείας κόσμους των αρχηγείων του υπερσύμπαντος.

30:4.23 Υπάρχουν τρεις κατηγορίες εκπαιδευομένων πνευμάτων σύμφωνα με την παραμονή τους στον ελάχιστο τομέα, τους μειζόνες τομείς και τους υπερσυμπαντικούς αρχηγικούς κόσμους της πνευματικής προόδου. Όπως οι σε μοροντιανή κατάσταση ανερχόμενοι φοιτούν και εργάζονται στους κόσμους του τοπικού σύμπαντος, έτσι και οι πνευματικά ανερχόμενοι συνεχίζουν να κατακτούν νέους κόσμους καθώς εξασκούνται στο να προσφέρουν στους άλλους όσα απέκτησαν στις εμπειρικές πηγές της σοφίας. Το να φοιτά όμως κάποιος στο σχολείο ως πνευματική ύπαρξη στην υπερσυμπαντική πορεία του είναι εντελώς ανόμοιο με οτιδήποτε πέρασε ποτέ από το χώρο της φαντασίας του υλικού ανθρώπινου νου.

30:4.24 Προτού εγκαταλείψουν τα υπερσύμπαντα για τη Χαβόνα, τα ανελίσσόμενα αυτά πνεύματα λαμβάνουν την ίδια διεξοδική παιδεία πάνω στη διοίκηση των υπερσυμπάντων την οποία έλαβαν κατά τη μοροντιανή εμπειρία τους πάνω στην εποπτεία των τοπικών συμπάντων. Προτού οι πνευματικοποιημένοι θνητοί φθάσουν στη Χαβόνα, το κύριο μέρος των μελετών τους, αλλά όχι η μοναδική τους ενασχόληση, αφορά στην τέλεια γνώση της διοίκησης των υπερσυμπάντων. Η αιτία αυτής της εμπειρίας δεν είναι απολύτως προφανής, αναμφίβολα, όμως, η εκπαίδευση αυτή είναι συνετή και απαραίτητη εν όψει του πιθανού μελλοντικού τους πεπρωμένου ως μελών του Σώματος της Τελικότητας.

30:4.25 Το καθεστώς του υπερσύμπαντος δεν είναι το ίδιο για όλους τους ανερχόμενους θνητούς. Λαμβάνουν την ίδια γενική εκπαίδευση, αλλά ορισμένες ομάδες και κατηγορίες ακολουθούν ειδικά μαθήματα καθοδήγησης και περνούν από συγκεκριμένες διαδικασίες εξάσκησης.

30:4.26 *Οι Οδοιπόροι της Χαβόνα.* Όταν ολοκληρωθεί η πνευματική ανάπτυξη, έστω όχι απόλυτα, ο διασωθείς θνητός προετοιμάζεται για τη μακρά πτήση προς τη Χαβόνα, το λιμάνι των εξελικτικών πνευμάτων. Στη γη υπήρξατε πλάσματα από σάρκα και αίμα. Στο τοπικό σύμπαν υπήρξατε μοροντιανό πλάσμα. Στο υπερσύμπαν υπήρξατε εξελισσόμενο πνεύμα. Με την άφιξή σας στους κόσμους υποδοχής της Χαβόνα η πνευματική σας εκπαίδευση γίνεται πραγματική και ένθερμη. Και θα εμφανισθείτε, τελικά, στον Παράδεισο ως τελειοποιημένο πνεύμα.

30:4.27 Το ταξίδι από τα αρχηγεία του υπερσύμπαντος προς τους κόσμους υποδοχής της Χαβόνα είναι πάντα μοναχικό. Από το σημείο αυτό και μετά δεν δίδονται ομαδικές οδηγίες. Έχετε τελειώσει την τεχνική και διοικητική εξάσκηση των εξελικτικών κόσμων του χρόνου και του διαστήματος. Τώρα αρχίζει η *ατομική σας εκπαίδευση*, η προσωπική πνευματική σας εξάσκηση. Από την πρώτη ως την τελευταία, σε ολόκληρη την έκταση της Χαβόνα, η καθοδήγηση είναι ατομική και τριπλή ως προς τη φύση της: διανοητική, πνευματική και εμπειρική.

30:4.28 Η πρώτη πράξη της πορείας σας στη Χαβόνα θα είναι το να αναγνωρίσετε και να ευχαριστήσετε το σεραφείμ που σας μετέφερε για το μακρύ και ασφαλές ταξίδι. Στη συνέχεια, παρουσιάζεστε στις υπάρξεις εκείνες οι οποίες θα υποστηρίξουν τις πρώιμες δραστηριότητές σας στη Χαβόνα. Κατόπιν πηγαίνετε για να εγγράψετε την άφιξή σας και να προετοιμάσετε το μήνυμα ευχαριστίας και προσκύνησης για να αποσταλεί στον Δημιουργό Υιό του τοπικού σας σύμπαντος, τον συμπαντικό Πατέρα που κατέστησε δυνατή την πορεία

σας στο χώρο των υιών. Τούτο ολοκληρώνει τις τυπικές διαδικασίες της άφιξής σας στη Χαβόνα. Από το σημείο αυτό και μετά σας δίδεται μία μακρά περίοδος ανάπαυσης για ελεύθερη παρατήρηση και τούτο σας παρέχει την δυνατότητα να αναζητήσετε τους φίλους, τους συντρόφους και τους συνεργάτες της μακράς ανελικτικής σας εμπειρίας. Μπορείτε επίσης να συμβουλευθείτε τις εκπομπές για να βεβαιωθείτε σχετικά με το ποιος από τους συντρόφους σας οδοιπόρους αναχώρησε για τη Χαβόνα από τη στιγμή που αφήσατε την Ουβέρσα.

30:4.29 Το γεγονός της άφιξής σας στους κόσμους υποδοχής της Χαβόνα θα μεταδοθεί δεόντως στο αρχηγείο του τοπικού σας σύμπαντος και θα διαβιβασθεί προσωπικά στον σεραφικό σας φρουρό, οπουδήποτε και αν βρίσκεται το συγκεκριμένο σεραφείμ.

30:4.30 Οι ανερχόμενοι θνητοί έχουν απόλυτα εκπαιδευτεί πάνω στα θέματα των εξελικτικών κόσμων του διαστήματος. Τώρα αρχίζουν την μακρά και επωφελή επαφή τους με τους δημιουργημένους κόσμους της τελειότητας. Τι προετοιμασία για το μελλοντικό έργο παρέχεται με αυτή τη συνδυασμένη, μοναδική και εξαιρετική εμπειρία! Δεν μπορώ ωστόσο να σας μιλήσω για τη Χαβόνα. Πρέπει να δείτε τους κόσμους αυτούς για να εκτιμήσετε το κλέος τους, ή να αντιληφθείτε το μεγαλείο τους.

30:4.31 7. Οι Αφικνούμενοι στον Παράδεισο. Όταν φθάσετε στον Παράδεισο ως κάτοικοι πλέον, αρχίζετε την προοδευτική σας πορεία προς την κατάσταση του θείου και του απολυτοειδούς. Η κατοικία σας στον Παράδεισο σημαίνει ότι έχετε βρει το Θεό και ότι θα ενταχθείτε στο Σώμα της τελικότητας των Θνητών. Απ' όλα τα πλάσματα του μεγάλου σύμπαντος μόνον εκείνα τα οποία συγχωνεύθηκαν με τον Πατέρα εντάσσονται στο Σώμα της τελικότητας των Θνητών. Μόνον τα άτομα αυτά δίνουν τον όρκο του τελικιστή. Οι άλλες υπάρξεις της παραδείσιας τελειότητας, ή επιτεύγματος μπορεί προσωρινά να προσαρτηθούν στο σώμα αυτό της τελικότητας αλλά δεν αναλαμβάνουν αιώνιο έργο στην άγνωστη και μη αποκαλυφθείσα αποστολή του αυξανόμενου αυτού πλήθους των εξελικτικών και τελειοποιημένων παλαίμαχων του χρόνου και του διαστήματος.

30:4.32 Στους αφικνούμενους στον Παράδεισο παρέχεται μία περίοδος ελευθερίας, μετά από την οποία αρχίζουν να συνδέονται με τις επτά ομάδες των βασικών υπερναφείμ. Χαρακτηρίζονται απόφοιτοι του Παραδείσου όταν ολοκληρώσουν τη μαθητεία τους με τους καθοδηγητές της λατρείας και τότε, ως τελικιστές, αναλαμβάνουν υπηρεσία ως παρατηρητές και συνεργάτες στα πέρατα της αχανούς δημιουργίας. Μέχρι τη στιγμή αυτή φαίνεται ότι δεν υπάρχει συγκεκριμένη, ή μόνιμη ενασχόληση για το Σώμα της Τελικότητας των Θνητών, αν και υπηρετούν με πολλούς τρόπους στους εγκατεστημένους στο φως και τη ζωή κόσμους.

30:4.33 Αν δεν υπήρχε μέλλον, ή μη αποκαλυφθέν πεπρωμένο για το Σώμα της Τελικότητας των Θνητών, η παρούσα αποστολή των ανερχομένων αυτών υπάρξεων θα ήταν απόλυτα επαρκής και περικλειής. Το παρόν αυτό πεπρωμένο απόλυτα δικαιολογεί το συμπαντικό σχέδιο της εξελικτικής ανόδου. Οι μελλοντικοί καιροί, όμως, της εξέλιξης στους κόσμους του εξώτερου διαστήματος αναμφίβολα θα εκπονήσουν περαιτέρω και με θεία αφθονία θα φωτίσουν τη σοφία και τη γεμάτη αγάπη αγαθότητα των θεών κατά την εκτέλεση του θείου σχεδίου της διάσωσης του ανθρώπου και της ανέλιξης των θνητών.

30:4.34 Η αφήγηση αυτή, μαζί με όσα σας έχουν παρουσιασθεί και όσα θα μάθετε σε σχέση με τη διδασκαλία που αφορά στον κόσμο σας, δίνει το περίγραμμα της πορείας του ανελίσσομένου θνητού. Η ιστορία αλλάζει πολύ στα διάφορα υπερσύμπαντα, η εξιστόρηση

αυτή, ωστόσο, δίνει μία ιδέα του τυπικού σχεδίου της ανέλιξης των θνητών, όπως αυτό λειτουργεί στο τοπικό σύμπαν του Νέβαδον και στον έβδομο τομέα του μεγάλου σύμπαντος, στο υπερσύμπαν του Όρβοντον.

30:4.35[Υποστηρίχθηκε από έναν Κραταίο Αγγελιαφόρο της Ουβέρσα.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 31 ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΟΤΗΤΑΣ

31:0.1 Το Σώμα των θνητών Τελικιστών αντιπροσωπεύει τον παρόντα γνωστό προορισμό των ανερχομένων και με τον Προσαρμοστή συγχωνευθέντων θνητών του χρόνου. Υπάρχουν όμως και άλλες ομάδες οι οποίες επίσης προσαρτώνται στο σώμα αυτό. Το βασικό σώμα των τελικιστών αποτελείται από τους εξής:

31:0.21. Τους Αυτόχθονες της Χαβόνα

31:0.32. Τους Αγγελιαφόρους της Βαρύτητας

31:0.43. Τους Μεγαλυνθέντες Θνητούς

31:0.54. Τα Εγκολπωμένα Σεραφείμ

31:0.65. Τους Μεγαλυνθέντες Υλικούς Υιούς

31:0.76. Τα Μεγαλυνθέντα Μεσοδιάστατα Πλάσματα.

31:0.8 Οι έξι αυτές ομάδες των δοξασμένων υπάρξεων απαρτίζουν το μοναδικό αυτό σώμα του αιώνιου πεπρωμένου. Πιστεύουμε ότι γνωρίζουμε το μελλοντικό τους έργο, αλλά δεν είμαστε βέβαιοι. Ενώ το Σώμα της Θνητής Τελικότητας κινητοποιείται στον Παράδεισο και ενώ οι ίδιοι γνωρίζουν σε τόση έκταση να λειτουργούν στα σύμπαντα του χρόνου και να διοικούν τους παγιωμένους στο φως και τη ζωή κόσμους, ο μελλοντικός τους προορισμός πρέπει να είναι η άμεση οργάνωση των συμπτάντων του εξώτερου διαστήματος. Τουλάχιστον αυτό είναι το συμπέρασμα στην Ουβέρσα.

31:0.9 Το σώμα είναι οργανωμένο σύμφωνα με τους ισχύοντες δεσμούς των κόσμων του διαστήματος, διαφυλάσσοντας τη σχετική εμπειρία που αποκτήθηκε σ' όλη τη διάρκεια της μακράς και γεμάτης απρόοπτα πορείας. Όλα τα ανερχόμενα πλάσματα που γίνονται δεκτά στο σώμα αυτό έχουν ισότιμη υποδοχή, ή ανώτερη αυτή όμως ισοτιμία κατ' ουδένα τρόπο ακυρώνει τη μοναδικότητα του ατόμου, ή καταστρέφει την ταυτότητα. Μπορούμε αμέσως να διακρίνουμε, επικοινωνώντας με έναν τελικιστή, αν αυτός είναι ένας ανερχόμενος θνητός, αυτόχθων της Χαβόνα, θετό σεραφείμ, μεσοδιάστατο πλάσμα, ή Υλικός Υιός.

31:0.10 Κατά την παρούσα συμπαντική εποχή οι τελικιστές επιστρέφουν για να υπηρετήσουν στα σύμπαντα του χρόνου. Τους ανατίθεται διαδοχική εργασία στα διάφορα υπερσύμπαντα και ποτέ στα υπερσύμπαντα όπου γεννήθηκαν ει μη μόνο αφού υπηρετήσουν σε όλα τα υπόλοιπα έξι υπερσύμπαντα. Με τον τρόπο αυτό αποκτούν την επταπλή θεώρηση του Υπέρτατου Όντος.

31:0.11 Μία, ή περισσότερες ομάδες θνητών τελικιστών υπηρετούν διαρκώς στην Ουράντια. Δεν υπάρχει τόπος συμπαντικής υπηρεσίας στον οποίο να μην αποσπώνται. Λειτουργούν σε συμπαντικό επίπεδο, σε εναλλασσόμενες και ίσες περιόδους καθήκοντος και ανάπαυλας.

31:0.12 Δεν έχουμε ιδέα για τη μελλοντική οργάνωση της εξαιρετικής αυτής ομάδας, ωστόσο οι τελικιστές αποτελούν πλέον ένα απόλυτα αυτοκυβερνώμενο σώμα. Επιλέγουν τους μόνιμους, ή περιοδικούς αρχηγούς και διευθυντές των αποστολών τους. Ουδεμία εξωτερική

επιρροή μπορεί να διαφοροποιήσει την τακτική τους και δίνουν όρκο πίστης μόνο στην Αγία Τριάδα του Παραδείσου.

31:0.13 Οι Τελικιστές διατηρούν τα αρχηγεία τους στον Παράδεισο, στα υπερσύμπαντα, στα τοπικά σύμπαντα και σε όλες τις πρωτεύουσες των τομέων. Είναι μία ξεχωριστή κατηγορία εξελικτικής δημιουργίας. Δεν τους διοικούμε, ούτε τους ελέγχουμε άμεσα και παρ' όλ' αυτά είναι απολύτως νομιμόφρονες και συνεργάζονται πάντοτε με όλα μας τα σχέδια. Είναι, πράγματι, οι συσσωρευόμενες, δοκιμασμένες και αληθείς ψυχές του χρόνου και του διαστήματος – το εξελικτικό άλας του σύμπαντος – για πάντα αδιαπέραστοι από το πονηρό και ασφαλείς έναντι της αμαρτίας.

1. ΟΙ ΑΥΤΟΧΘΟΝΕΣ ΤΗΣ ΧΑΒΟΝΑ

31:1.1 Πολλοί από τους αυτόχθονες της Χαβόνα οι οποίοι υπηρετούν ως διδάσκαλοι στα σχολεία εξάσκησης των οδοιπόρων του κεντρικού σύμπαντος προσκολλώνται σε μεγάλο βαθμό στους ανερχόμενους θνητούς και ενδιαφέρονται ακόμη περισσότερο για το μελλοντικό έργο και προορισμό του Σώματος της Τελικότητας των Θνητών. Διατηρείται στον Παράδεισο, στα διοικητικά αρχηγεία του σώματος, ένα αρχείο των εθελοντών της Χαβόνα του οποίου προΐσταται ο συνεργάτης του Γκραντφάντα. Σήμερα θα βρείτε εκατομμύρια εκατομμυρίων αυτοχθόνων της Χαβόνα σε λίστα αναμονής. Οι τέλειες αυτές υπάρξεις άμεσης και θείας δημιουργίας προσφέρουν μεγάλη βοήθεια στο Θνητό Σώμα της Τελικότητας και αναμφίβολα θα προσφέρουν ακόμη μεγαλύτερη υπηρεσία στο μακρινό μέλλον. Παρέχουν την άποψη των πλασμάτων εκείνων που γεννήθηκαν στην τελειότητα και τη θεία αφθονία. Οι τελικιστές αγκαλιάζουν, με τον τρόπο αυτό, και τις δύο φάσεις της εμπειρικής ύπαρξης – την τέλεια και την τελειοποιημένη.

31:1.2 Οι αυτόχθονες της Χαβόνα πρέπει να φθάσουν σε ορισμένου βαθμού εμπειρική ανάπτυξη σε συνεργασία με τα εξελικτικά πλάσματα τα οποία θα δημιουργήσουν τη δυνατότητα αποδοχής για την επιφοίτηση ενός κλάσματος του πνεύματος του Πατέρα του Σύμπαντος. Το Σώμα των Θνητών τελικιστών έχει ως μόνιμα μέλη μόνον τις υπάρξεις εκείνες που συγχωνεύθηκαν με το πνεύμα της Πρώτης γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου, ή που, όπως οι Αγγελιαφόροι της Βαρύτητας, εγγενώς ενσωματώνουν το πνεύμα αυτό του Θεού του Πατέρα.

31:1.3 Οι κάτοικοι του κεντρικού σύμπαντος γίνονται δεκτοί στο σώμα σε μία αναλογία ενός προς χίλιους – μία ομάδα τελικιστών. Το σώμα είναι οργανωμένο για προσωρινή υπηρεσία σε ομάδες των χιλίων, με τα ανερχόμενα πλάσματα να αναλογούν 997 προς ένα αυτόχθονα της Χαβόνα και ένα Αγγελιαφόρο της Βαρύτητας. Έτσι οι τελικιστές δραστηριοποιούνται σε ομάδες, ο όρκος, όμως, της τελικότητας δίδεται από τον καθένα μεμονωμένα. Πρόκειται για έναν όρκο σαρωτικών επιπτώσεων και αιώνιας σημασίας. Ο αυτόχθων της Χαβόνα δίνει τον ίδιο όρκο και προσαρτάται για πάντα στο σώμα.

31:1.4 Οι στη Χαβόνα στρατολογούμενοι ακολουθούν την ομάδα στην οποία προσαρτήθηκαν. Όπου πηγαίνει η ομάδα πηγαίνουν κι' εκείνοι. Και πρέπει να δείτε τον ενθουσιασμό τους στο καινούργιο έργο των τελικιστών. Η πιθανότητα να γίνουν δεκτοί στο Σώμα της Τελικότητας αποτελεί μία από τις ύψιστες συγκινήσεις στη Χαβόνα. Η δυνατότητα του να γίνει τελικιστής αποτελεί ένα από τα ύψιστα εγχειρήματα των τέλειων αυτών φυλών.

31:1.5 Οι αυτόχθονες της Χαβόνα γίνονται επίσης, στην ίδια αναλογία, δεκτοί στο Σώμα των Συνδεδεμένων Τριαδικών τελικιστών στον Βαϊστζέρινγκτον καθώς και στο Σώμα των Υπερβατικών Τελικιστών στον Παράδεισο. Οι πολίτες της Χαβόνα θεωρούν τα πεπρωμένα

αυτά ως αποτελούντα τον ύψιστο στόχο της ουράνιας πορείας τους, μαζί με την πιθανή κατάταξή τους στο Σώμα των τελικιστών της Χαβόνα.

2. ΟΙ ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΙ ΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ

^{31:2.1} Οπουδήποτε και οποτεδήποτε λειτουργούν οι Αγγελιαφόροι της Βαρύτητας, ασκούν διοίκηση οι τελικιστές. Όλοι οι Αγγελιαφόροι της Βαρύτητας βρίσκονται υπό την αποκλειστική δικαιοδοσία του Γκραντφάντα και προσαρτώνται μόνο στο κύριο Σώμα της Τελικότητας. Ακόμα και τώρα είναι ανεκτίμητοι για τους τελικιστές και θα προσφέρουν άπειρες επιπλέον υπηρεσίες στο αιώνιο μέλλον. Καμία άλλη τάξη ευφών πλασμάτων δεν διαθέτει τέτοιο εξατομικευμένο σώμα αγγελιαφόρων, ικανό να υπερβεί το χρόνο και το διάστημα. Παρόμοιοι τύποι αγγελιαφόρων-καταγραφέων οι οποίοι είναι προσαρτημένοι σε άλλα σώματα τελικιστών δεν είναι εξατομικευμένοι. Είναι απολυτοειδείς.

^{31:2.2} Οι Αγγελιαφόροι της Βαρύτητας προέρχονται από τον Ντιβίνινγκτον και είναι διαφοροποιημένοι και εξατομικευμένοι Προσαρμοστές, ουδείς όμως από την ομάδα μας στην Ουβέρσα αναλαμβάνει να εξηγήσει τη φύση κάποιου από τους αγγελιαφόρους αυτούς. Γνωρίζουμε ότι είναι εξαιρετικά εξατομικευμένες υπάρξεις, θείες, ευφείς, και συγκινητικά συμπαθόντες, δεν αντιλαμβανόμαστε, ωστόσο, την αιώνια τεχνική τους να διασχίζουν το διάστημα. Φαίνονται ικανοί να χρησιμοποιούν κάθε μορφής ενέργεια στο σύνολό της, όλα τα κυκλώματα, ακόμη και τη βαρύτητα. Οι τελικιστές του σώματος των θνητών δεν μπορούν να προκαλέσουν το χρόνο και το χώρο, συνδέονται όμως μαζί τους και θέτουν υπό τις εντολές τους όλες τις προσωπικότητες, εκτός εκείνων του απείρου πνεύματος, οι οποίες μπορούν. Τολμούμε να τους εξατομικευμένους αποκαλέσουμε Αγγελιαφόρους της Βαρύτητας, στην πραγματικότητα όμως πρόκειται για υπερπνευματικές υπάρξεις για απεριόριστες και αδέσμευτες προσωπικότητες. Ανήκουν σε μία εντελώς διαφορετική τάξη προσωπικότητας συγκρινόμενοι με τους Μοναχικούς Αγγελιαφόρους.

^{31:2.3} Οι Αγγελιαφόροι της Βαρύτητας μπορούν να προσαρτηθούν σε μία ομάδα τελικιστών σε απεριόριστους αριθμούς, αλλά ένας μόνον αγγελιαφόρος, ο αρχηγός των ομοίων του, εντάσσεται στο Θνητό Σώμα της Τελικότητας. Ο αρχηγός αυτός έχει υπό τις εντολές του ένα μόνιμο επιτελείο 999 συντρόφων αγγελιαφόρων και αν η περίπτωση το απαιτήσει μπορεί να καλέσει απεριόριστο αριθμό εφεδρειών για βοήθεια.

^{31:2.4} Οι Αγγελιαφόροι της Βαρύτητας και οι Μεγαλυνθέντες θνητοί τελικιστές επιτυγχάνουν μία συγκινητική και βαθιά στοργή ο ένας για τον άλλο. Έχουν πολλά κοινά: Ο ένας αποτελεί την άμεση προσωποποίηση ενός κλάσματος του Πατέρα του Σύμπαντος, ο άλλος την προσωπικότητα ενός πλάσματος ενυπάρχοντος στην διασωθείσα αθάνατη ψυχή η οποία συγχωνεύθηκε μ' ένα κλάσμα του ίδιου Πατέρα του Σύμπαντος, τον πνευματικό Προσαρμοστή της Σκέψης.

3. ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΝΘΕΝΤΕΣ ΘΝΗΤΟΙ

^{31:3.1} Οι ανερχόμενοι, με τον Προσαρμοστή συγχωνευμένοι θνητοί συνθέτουν τον κύριο όγκο του κύριου Σώματος της Τελικότητας. Μαζί με τα εγκολπωμένα και Μεγαλυνθέντα σεραφείμ αριθμούν συνήθως 990 σε κάθε ομάδα τελικιστών. Η αναλογία θνητών και αγγέλων σε μία ομάδα ποικίλει αν και οι θνητοί υπερτερούν κατά πολύ σε αριθμό των σεραφείμ. Οι αυτόχθονες της Χαβόνα, οι Μεγαλυνθέντες Υλικοί Υιοί, τα Μεγαλυνθέντα μεσοδιάστατα πλάσματα, οι Αγγελιαφόροι της Βαρύτητας καθώς και το άγνωστο και απόν μέλος αποτελούν μόνο το ένα τοις εκατό του σώματος. Κάθε ομάδα των χιλίων τελικιστών έχει θέση για δέκα μόνον από αυτές τις μη-θνητές και μη-σεραφικές προσωπικότητες.

31:3.2 Εμείς στην Ουβέρσα δεν γνωρίζουμε τον «τελικό προορισμό» των ανερχομένων οδοιπόρων του χρόνου. Διαμένουν προς το παρόν στον Παράδεισο και προσωρινά υπηρετούν στο Σώμα του Φωτός και της Ζωής, αλλά μία τέτοια τρομακτική διαδικασία εξελικτικής εξάσκησης και τόσο μακρόχρονη πανεπιστημιακή πειθαρχία πρέπει να έχουν σχεδιαστεί για να τους καταστήσουν ικανούς για ακόμη μεγαλύτερες δοκιμασίες ευπείθειας και υψηλότερες υπηρεσίες ευθύνης.

31:3.3 Παρά το ότι οι ανερχόμενοι αυτοί θνητοί έχουν κατακτήσει τον Παράδεισο, έχουν ενταχθεί στο Σώμα της Τελικότητας και έχουν σταλεί πίσω, σε μεγάλους αριθμούς, για να λάβουν μέρος στη διεύθυνση των τοπικών συμπάντων και να βοηθήσουν στη διαχείριση των υπερσυμπαντικών θεμάτων –παρά το *προφανές* αυτό πεπρωμένο, παραμένει σημαντικό το γεγονός ότι καταχωρούνται ως έκτης κατηγορίας πνεύματα μόνο. Αναμφίβολα υπάρχει άλλο ένα βήμα στην πορεία του Θνητού Σώματος της Τελικότητας. Δεν γνωρίζουμε τη φύση του βήματος αυτού, γνωρίζουμε όμως, και εδώ εφιστούμε την προσοχή, τρεις παράγοντες:

31:3.41. Από τις καταγραφές γνωρίζουμε ότι οι θνητοί είναι πνεύματα πρώτης τάξης κατά την παραμονή τους στους ελάχιστους τομείς και ότι προωθούνται στη δεύτερη τάξη όταν μεταφερθούν στους μείζονες τομείς και από εκεί στην Τρίτη τάξη όταν προχωρήσουν στους κεντρικούς κόσμους εξάσκησης του υπερσύμπαντος. Οι θνητοί γίνονται τεταρτοβάθμια, ή απόφοιτα πνεύματα αφού φθάσουν στο έκτο κύκλωμα της Χαβόνα, ενώ πνεύματα πέμπτης τάξης γίνονται όταν συναντήσουν τον Πατέρα του Σύμπαντος. Στη συνέχεια φθάνουν το έκτο στάδιο της πνευματικής τους ύπαρξης μόλις δώσουν τον όρκο που για πάντα τους εντάσσει με αιώνια αποστολή στο Σώμα της Θνητής Τελικότητας.

31:3.5 Παρατηρούμε ότι η ταξινόμηση των πνευμάτων, ή ο προσδιορισμός τους, έχει καθοριστεί από την ουσιαστική πρόοδο από τον ένα κόσμο της υπηρεσίας στο σύμπαν στον επόμενο κόσμο συμπαντικής υπηρεσίας. Και εικάζουμε ότι η πλήρωση της έβδομης πνευματικής κατάταξης επί του Θνητού Σώματος της Τελικότητας θα είναι ταυτόχρονη με την προαγωγή τους στην αιώνια υπηρεσία σε μέχρι τώρα μη καταγεγραμμένες και μη αποκαλυφθείσες σφαίρες, αφού θα έχουν φθάσει το Θεό τον Υπέρτατο. Πέραν όμως των τολμηρών αυτών εικασιών, στην πραγματικότητα δεν γνωρίζουμε για όλ' αυτά τίποτε περισσότερο από εσάς. Η γνώσεις μας πάνω στην πορεία των θνητών δεν πηγαίνει μακρύτερα από το παρόν Παραδείσιο πεπρωμένο.

31:3.62. Οι θνητοί τελικιστές έχουν συμμορφωθεί απόλυτα με τις επιταγές των καιρών, «Γίνετε τέλειοι.» Έχουν ανέλθει τη συμπαντική κλίμακα της επίτευξης των θνητών. Έχουν βρει το Θεό και δεόντως εισήχθησαν στο Σώμα της Τελικότητας. Οι υπάρξεις αυτές έχουν φθάσει στο παρόν όριο της πνευματικής προόδου, αλλά όχι στην τελικότητα της ύπατης πνευματικής κατάστασης. Έχουν επιτύχει το παρόν όριο της τελειότητας των πλασμάτων αλλά όχι την τελικότητα της προσφοράς υπηρεσίας των πλασμάτων. Έχουν βιώσει την πληρότητα της λατρείας του Θεού αλλά όχι την τελικότητα της δια της εμπειρίας κατάκτησης του Θεού.

31:3.73. Οι Μεγαλυνθέντες θνητοί του εν Παραδείσω Σώματος της Τελικότητας είναι ανελθούσες υπάρξεις διαθέτουσες εμπειρική γνώση κάθε βήματος της πραγματικότητας και της φιλοσοφίας της πληρέστερης κατά το δυνατόν ζωής της έλλογης ύπαρξης, ενώ κατά την εποχή της ανέλιξης αυτής από τους κατώτερους υλικούς κόσμους προς τα πνευματική ύψη του Παραδείσου, τα διασωθέντα αυτά πλάσματα εκπαιδεύτηκαν στα όρια των δυνατοτήτων τους πάνω σε κάθε λεπτομέρεια κάθε θείας αρχής για τη δίκαιη και ορθή, ελεήμονα και

γεμάτη υπομονή διαχείριση κάθε συμπαντικής δημιουργίας του χρόνου και του διαστήματος.

31:3.8 Θεωρούμε ότι οι ανθρώπινες υπάρξεις έχουν δικαίωμα να μοιράζονται τις απόψεις μας και ότι είστε ελεύθεροι να συμπεράνετε μαζί μας πάνω στο μυστήριο του ύπατου πεπρωμένου του εν Παραδείσω Σώματος της Τελικότητας. Είναι προφανές για μας ότι οι παρούσες αποστολές των τελειοποιημένων εξελικτικών πλασμάτων αποτελούν μέρος της φύσης των μετά την αποφοίτηση μαθημάτων της συμπαντικής κατανόησης και της υπερσυμπαντικής διακυβέρνησης. Και θα ρωτήσουμε, «Γιατί οι Θεοί να ασχολούνται τόσο πολύ με την λεπτομερή εκπαίδευση των διασωθέντων θνητών πάνω στην τεχνική της συμπαντικής διακυβέρνησης;»

4. ΤΑ ΕΓΚΟΛΠΩΜΕΝΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

31:4.1 Πολλοί από τους πιστούς σεραφικούς φρουρούς των θνητών έχουν την άδεια να υπόκεινται στην εξελικτική πορεία δια των ανθρώπινων φρουρών τους και πολλοί από τους φρουρούς αυτούς αγγέλους, αφού συγχωνευθούν με τον Πατέρα, δίνουν από κοινού με τους υποκειμένους τους θνητούς τον αιώνιο όρκο των τελικιστών και για πάντα αποδέχονται το πεπρωμένο των θνητών συντρόφων τους. Οι άγγελοι που βιώνουν την ανελκτική εμπειρία των θνητών πλασμάτων μπορούν να μοιράζονται το πεπρωμένο της ανθρώπινης φύσης. Μπορούν ισότιμα και αιώνια να ενταχθούν στο Σώμα αυτό της Τελικότητας. Μεγάλος αριθμός των εγκολπωμένων και μεγαλυνθέντων αυτών σεραφείμ προσαρτώνται στα διάφορα, μη-θνητά σώματα των τελικιστών.

5. ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΝΘΕΝΤΕΣ ΥΛΙΚΟΙ ΥΙΟΙ.

31:5.1 Υπάρχει πρόβλεψη στα σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος, δια της οποίας οι Αδαμικοί πολίτες των τοπικών συστημάτων, όταν αργήσουν να επιφορτισθούν με κάποια πλανητική αποστολή, να μπορούν να ζητήσουν την απαλλαγή τους από το καθεστώς μόνιμης ιθαγένειας. Και αν η απαλλαγή τους δοθεί,

31:5.2 MISSINGPARAGRAPH

31:5.3 MISSINGPARAGRAPH

6. ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΝΘΕΝΤΑ ΜΕΣΟΔΙΑΣΤΑΤΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ

31:6.1 Σε πολλούς πλανήτες, τα μεσοδιάστατα πλάσματα δημιουργούνται σε μεγάλους αριθμούς, αλλά σπάνια παραμένουν στους κόσμους όπου γεννήθηκαν, εφ' όσον αυτοί έχουν πλέον εγκατασταθεί στο φως και τη ζωή. Τότε, ή λίγο αργότερα, απαλλάσσονται από το καθεστώς του να είναι μόνιμοι πολίτες και αρχίζουν την ανάβασή τους προς τον Παράδεισο, περνώντας από τους κόσμους της μορόντια, το υπερσύμπαν και τη Χαβόνα, συνοδευόμενοι από τους θνητούς του χρόνου και του διαστήματος.

31:6.2 Τα μεσοδιάστατα πλάσματα από τα διάφορα σύμπαντα διαφέρουν πολύ ως προς την προέλευση και τη φύση, αλλά έχουν όλα προορισμό κάποιο από τα σώματα τελικότητας του Παραδείσου. Οι δευτερεύοντες μεσοδιάστατοι συγχωνεύονται τελικά με τον Προσαρμοστή και εντάσσονται στα σώματα των θνητών. Πολλές ομάδες τελικιστών περιλαμβάνουν μία από τις μεγαλυνθείσες αυτές υπάρξεις.

7. ΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

31:7.1 Επί του παρόντος, κάθε ομάδα τελικιστών αριθμεί 999 προσωπικότητες σε καθεστώς όρκου ως μόνιμα μέλη. Η κενή θέση καταλαμβάνεται από τον αρχηγό των προσαρτημένων

Ευαγγελίων του Φωτός, ο οποίος αναλαμβάνει οποιαδήποτε μεμονωμένη αποστολή. Οι υπάρξεις αυτές, ωστόσο είναι μόνο προσωρινά μέλη του σώματος.

^{31:7.2} Οποιαδήποτε προσωπικότητα αποσπασθεί στην υπηρεσία οποιουδήποτε τελικιστή μετονομάζεται Ευαγγέλιο του Φωτός. Οι υπάρξεις αυτές δεν δίνουν τον όρκο των τελικιστών και, παρ' όλον ότι υπόκεινται στην οργάνωση των τελικιστών η προσάρτησή τους δεν είναι μόνιμη. Η ομάδα αυτή μπορεί να συμπεριλάβει τους Μοναχικούς Αγγελιαφόρους, τα υπερναφείμ, τα σεκοναφείμ, τους Πολίτες του Παραδείσου, ή τους τριαδοποιημένους απογόνους τους – οποιαδήποτε ύπαρξη χρειάζεται για την εκτέλεση της αποστολής ενός προσωρινού τελικιστή. Αν το σώμα πρόκειται να προσαρτηθεί τις υπάρξεις αυτές σε αιώνιες αποστολές, δεν το γνωρίζουμε. Με την ολοκλήρωση της αποστολής τους, τα Ευαγγέλια αυτά του Φωτός επανέρχονται στην προτεραία τους κατάσταση.

^{31:7.3} Όπως είναι επί του παρόντος δομημένα τα Θνητά Σώματα της Τελικότητας, υπάρχουν έξι μόνον τάξεις μόνιμων μελών. Οι τελικιστές, όπως είναι αναμενόμενο, προβληματίζονται πολύ με την ταυτότητα των μελλοντικών τους συντρόφων, ελάχιστα όμως συμφωνούν μεταξύ τους.

^{31:7.4} Εμείς στην Ουβέρσα, κάνουμε πολλές εικασίες σχετικά με την ταυτότητα της έβδομης ομάδας των τελικιστών. Επεξεργαζόμαστε πολλές απόψεις μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η πιθανή αποστολή κάποιου από τα αυξανόμενα σώματα των πολυάριθμων τριαδοποιημένων ομάδων του Παραδείσου, του Βαϊστζέρινγκτον και του εσώτερου κυκλώματος της Χαβόνα. Εικάζεται ακόμη ότι στο Σώμα της Τελικότητας μπορεί να επιτραπεί να τριαδοποιήσει πολλούς από τους συνεργάτες του στο έργο της συμπαντικής διακυβέρνησης, στην περίπτωση κατά την οποία οι ίδιοι θα υπηρετήσουν στα σύμπαντα που τώρα δημιουργούνται.

^{31:7.5} Ένας από εμάς είναι της γνώμης ότι η κενή αυτή θέση στο σώμα θα πληρωθεί από κάποιο τύπο ύπαρξης που θα προέρχεται από το νέο σύμπαν της μελλοντικής τους υπηρεσίας. Ένας άλλος τείνει να πιστεύει ότι η θέση αυτή θα καταληφθεί από κάποιο τύπο Παραδείσιας προσωπικότητας η οποία δεν έχει δημιουργηθεί ακόμη, δεν υπάρχει και δεν έχει τριαδοποιηθεί. Το πιθανότερο, όμως, είναι ότι θα περιμένουμε την είσοδο των τελικιστών στο έβδομο στάδιο της πνευματικής επίτευξης πριν το μάθουμε στ' αλήθεια.

8. ΟΙ ΥΠΕΡΒΑΤΕΣ (ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΝΤΕΣ)

^{31:8.1} Μέρος της εμπειρίας των τελειοποιημένων θνητών στον Παράδεισο συνίσταται στην προσπάθειά τους να κατανοήσουν τη φύση και τη λειτουργία περισσότερων των χιλίων ομάδων των υπερβατικών υπερπολιτών του Παραδείσου, πλασμάτων προκυψάντων με μεσοδιάστατα χαρακτηριστικά. Στις σχέσεις τους με τις υπερπροσωπικότητες αυτές, οι ανερχόμενοι τελικιστές δέχονται μεγάλη βοήθεια από την χρήσιμη καθοδήγηση πολυάριθμων τάξεων υπερβατικών λειτουργών οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με το έργο του να συστήσουν τους εξελιγμένους τελικιστές στους νέους εν Παραδείσω αδελφούς τους. Ολόκληρη η τάξη των Υπερβατών (Υπερβαινόντων) ζουν δυτικά του Παραδείσου, σε μία απέραντη έκταση την οποία αποκλειστικά κατέχουν.

^{31:8.2} Αυτά που μπορούμε να πούμε για τους Υπερβάτες είναι περιορισμένα, όχι μόνον εξ αιτίας του περιορισμένου της ανθρώπινης αντίληψης, αλλά επίσης και από τους όρους της εντολής οι οποίοι διέπουν τις αποκαλύψεις πάνω στη φύση των Παραδείσιων οντοτήτων. Οι υπάρξεις αυτές κατ' ουδένα τρόπο συνδέονται με την ανάβαση των θνητών στη Χαβόνα. Το πελώριο πλήθος των Παραδείσιων Υπερβατών δεν έχουν τίποτε απολύτως να κάνουν με τις

υποθέσεις είτε της Χαβόνα, είτε των επτά υπερσμπάντων, εφ' όσον ασχολούνται μόνο με την υπερδιαχείριση των θεμάτων του κυρίαρχου σύμπαντος.

^{31:8.3}Εσείς, όντας πλάσματα, μπορείτε να αντιληφθείτε ένα Δημιουργό, αλλά δύσκολα κατανοείτε ότι υπάρχει μία πελώρια και πολυπρόσωπη συνάθροιση ευφύων υπάρξεων οι οποίες δεν είναι ούτε Δημιουργοί, ούτε πλάσματα. Οι Υπερβάτες αυτοί δεν δημιουργούν άλλες υπάρξεις, ούτε οι ίδιοι δημιουργήθηκαν ποτέ. Μιλώντας για την προέλευσή τους και προκειμένου να αποφύγουμε τη χρήση κάποιου καινούργιου όρου – ενός αυθαίρετου και άνευ σημασίας προσδιορισμού – θεωρούμε ότι είναι προτιμότερο να πούμε ότι οι Υπερβάτες απλώς *υπάρχουν*. Το Θείο Απόλυτο μπορεί να έχει ασχοληθεί πολύ με την προέλευσή τους και να εμπλέκεται στο πεπρωμένο τους, οι μοναδικές αυτές υπάρξεις, ωστόσο, δεν κυβερνώνται, επί του παρόντος, από το Θείο Απόλυτο. Είναι υποκείμενοι στον Θεό τον Ανώτατο και η παρούσα εν Παραδείσω παραμονή τους εποπτεύεται και κατευθύνεται από την Αγία Τριάδα.

^{31:8.4}Αν και όλοι οι θνητοί οι οποίοι φθάνουν στον Παράδεισο συχνά αδελφώνονται με τους Μεταβάτες, όπως αδελφώνονται με τους Πολίτες του Παραδείσου, συμβαίνει η πρώτη εκείνη ουσιαστική επαφή του ανθρώπου με ένα Μεταβάτη να λαμβάνει χώρα κατά την γεμάτη απρόοπτα εκείνη συγκυρία όπου, ως μέλος μιας νέας ομάδας τελικιστών, ο ανερχόμενος θνητός στέκεται στον κύκλο υποδοχής των τελικιστών καθώς ο όρκος προς την Αγία Τριάδα δίδεται από τον αρχηγό των Μεταβατών, την προεδρεύουσα κεφαλή των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου Σύμπαντος.

9. ΟΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ.

^{31:9.1}Οι Αρχιτέκτονες του Κυρίαρχου Σύμπαντος είναι η κυβερνώσες ομάδες των Παραδείσιων Μεταβατών. Η κυβερνώσα αυτή ομάδα αριθμεί 28,011 προσωπικότητες οι οποίες διαθέτουν ανώτερη διάνοια, έξοχο πνεύμα και ουράνια ποιότητα απολυτοειδούς. Ο Προϊστάμενος αξιωματικός της μεγαλειώδους αυτής ομάδας, ο ανώτατος Κυρίαρχος Αρχιτέκτων, είναι ο επικεφαλής ομόβαθμος όλων των εν Παραδείσω διανοιών κάτω από το επίπεδο του Θείου.

^{31:9.2}Το δέκατο έκτο χειρόγραφο της εντολής βάσει της οποίας γράφονται τα κείμενα αυτά δηλώνει, «Αν θεωρηθεί σωστό, η ύπαρξη των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου Σύμπαντος και των συνεργατών τους μπορεί να αποκαλυφθεί, η προέλευσή τους, όμως, η φύση και ο προορισμός τους δεν πρέπει να αποκαλυφθούν πλήρως.» Μπορούμε, πάντως, να σας πληροφορήσουμε ότι οι Κυρίαρχοι αυτοί Αρχιτέκτονες υπάρχουν σε επτά επίπεδα απολυτοειδούς. Οι επτά αυτές ομάδες ταξινομούνται ως εξής:

^{31:9.31}*Το Επίπεδο του Παραδείσου.* Μόνον ο ανώτερος από τους αρχικά υπάρξαντες Αρχιτέκτονες λειτουργεί στο ανώτατο αυτό επίπεδο του απολυτοειδούς. Η ύπατη αυτή προσωπικότητα – ούτε Δημιουργός ούτε δημιουργήμα – προέκυψε την αυγή της δημιουργίας και τώρα λειτουργεί ως εκλεκτός συντονιστής του Παραδείσου και των είκοσι ενός κόσμων των σχετικών δραστηριοτήτων του.

^{31:9.42}*Το Επίπεδο της Χαβόνα.* Η δεύτερη ύπαρξη Αρχιτεκτόνων κατέληξε σε τρεις κυρίαρχους σχεδιαστές και διαχειριστές του απολυτοειδούς οι οποίοι πάντα υπήρξαν αφοσιωμένοι στο συντονισμό του ενός δισεκατομμυρίου τέλει κόσμων του κεντρικού σύμπαντος. Η παράδοση του Παραδείσου ισχυρίζεται ότι οι τρεις αυτοί Αρχιτέκτονες, με τις παραινέσεις του προϋπάρχοντος ανώτερου Αρχιτέκτονα, συμβάλλουν στο σχεδιασμό της Χαβόνα, αυτό όμως δεν το γνωρίζουμε στ' αλήθεια.

31:9.53. *Το Υπερσμπαντικό Επίπεδο.* Το τρίτο απολυτοειδές επίπεδο περιλαμβάνει τους επτά Κυρίαρχους Αρχιτέκτονες των επτά υπερσμπάντων οι οποίοι τώρα, ως ομάδα, μοιράζουν σχεδόν εξ ίσου το χρόνο τους συντροφεύοντας τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα τον Παράδεισο και τους Επτά Υπέρτατους Διοικητές των επτά ειδικών κόσμων του Απείρου Πνεύματος. Είναι οι υπέρ-συντονιστές του μεγάλου σύμπαντος.

31:9.64. *Το Πρωταρχικό Διαστημικό Επίπεδο.* Η ομάδα αυτή αριθμεί εβδομήντα Αρχιτέκτονες και εικάζουμε ότι ασχολούνται με το τελικό σχέδιο του πρώτου σύμπαντος του εξώτερου διαστήματος, το οποίο τώρα δραστηριοποιείται πέραν των ορίων των παρόντων επτά υπερσμπάντων.

31:9.75. *Το Δευτερεύον Διαστημικό Επίπεδο.* Το πέμπτο αυτό σώμα των Αρχιτεκτόνων αριθμεί 490 μέλη για τα οποία επίσης εικάζουμε ότι πρέπει να ασχολούνται με το δεύτερο σύμπαν του εξώτερου διαστήματος, όπου ήδη οι φυσικοί μας έχουν ανιχνεύσει σαφή ενεργειακή δραστηριοποίηση.

31:9.86. *Το Τριτεύον Διαστημικό Επίπεδο.* Αυτή η έκτη ομάδα των Κυρίαρχων Αρχιτεκτόνων αριθμεί 3,430 μέλη και με τον ίδιο τρόπο συμπεραίνουμε ότι πρέπει να ασχολούνται με το γιγάντιο σχέδιο του τρίτου σύμπαντος του εξώτερου διαστήματος.

31:9.97. *Το Τέταρτο Διαστημικό Επίπεδο.* Αυτή η τελευταία και πολυπληθέστερη ομάδα αποτελείται από 24,010 Κυρίαρχους Αρχιτέκτονες και αν τα προηγούμενα συμπεράσματά μας είναι σωστά, πρέπει να σχετίζεται με το τέταρτο και τελευταίο των αεί επεκτεινομένων σμπάντων του εξώτερου διαστήματος.

31:9.10 Οι επτά αυτές ομάδες των Κυρίαρχων Αρχιτεκτόνων αριθμούν 28,011 σμπαντικούς σχεδιαστές. Υπάρχει μία παράδοση στον Παράδεισο σύμφωνα με την οποία πολύ πίσω στην αιωνιότητα έγινε προσπάθεια να υπάρξουν 28,012 Κυρίαρχοι Αρχιτέκτονες αλλά η τελευταία αυτή ύπαρξη απέτυχε να απολυτοποιηθεί επειδή εμποδίστηκε ως προσωπικότητα από το Συμπαντικό Απόλυτο. Είναι πιθανόν η ανερχόμενη σειρά των Κυρίαρχων Αρχιτεκτόνων να έφθασε το όριο των 28,011 απολυτοποιηθέντων και ότι η υπ' αριθμόν 28,012 προσπάθεια αντιμετώπισε κάποιο μαθηματικό επίπεδο της παρουσίας του Απόλυτου. Με άλλα λόγια, κατά το 28,012ο επίπεδο ύπαρξης η ιδιότητα του απολυτοειδούς ισοσταθμίστηκε με το επίπεδο του Συμπαντικού και έφθασε την έννοια του Απόλυτου.

31:9.11 Όσον αφορά στη λειτουργική τους οργάνωση, οι τρεις εποπτεύοντες Αρχιτέκτονες της Χαβόνα λειτουργούν ως βοηθοί συνεργάτες του μοναχικού Παραδείσιου Απόλυτου. Οι επτά Αρχιτέκτονες των υπερσμπάντων δρουν ως ομόβαθμοι των τριών εποπτών της Χαβόνα. Οι εβδομήντα σχεδιαστές των σμπάντων του πρωταρχικού εξώτερου διαστήματος υπηρετούν προς το παρόν ως βοηθοί συνεργάτες των επτά Αρχιτεκτόνων των επτά υπερσμπάντων.

31:9.12 Οι Αρχιτέκτονες του Κυρίαρχου Σύμπαντος έχουν στη διάθεσή τους πολυάριθμους βοηθούς και συνεργάτες στους οποίους περιλαμβάνονται δύο πολυπληθείς κατηγορίες οργανωτών δύναμης, η αρχικώς υπάρξασα και η συνδεδεμένη υπερβατική. Οι τρεις Κυρίαρχοι Οργανωτές Δύναμης δεν πρέπει να συγχέονται με τους διευθυντές δύναμης οι οποίοι σχετίζονται με το μέγα σύμπαν.

31:9.13 Όλες οι υπάρξεις που δημιουργήθηκαν από την ένωση των παιδιών του χρόνου και της αιωνιότητας, όπως οι τριαδοποιημένοι απόγονοι των τελικιστών και των Πολιτών του Παραδείσου, αποτελούν τη φρουρά των Κυρίαρχων Αρχιτεκτόνων. Ωστόσο, από όλα τα άλλα πλάσματα, ή οντότητες οι οποίες απεκαλύφθη ότι λειτουργούν στα επί του παρόντος οργανωμένα σύμπαντα, μόνον οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι και τα Εμπνευσμένα Τριαδικά

Πνεύματα διατηρούν οργανική σχέση με τους Υπερβάτες και τους Αρχιτέκτονες του Κυρίαρχου Σύμπαντος.

31:9.14 Οι Κυρίαρχοι Αρχιτέκτονες παρέχουν τεχνική έγκριση στο έργο των Δημιουργών Υιών στις διαστημικές τους βάσεις για την οργάνωση των τοπικών συμπάντων. Υπάρχει μία πολύ στενή σχέση μεταξύ των Κυρίαρχων Αρχιτεκτόνων και των Δημιουργών Υιών του Παραδείσου και ενώ η σχέση αυτή παραμένει άγνωστη, έχετε ήδη πληροφορηθεί για τη σύνδεση των Αρχιτεκτόνων και των Υπέρτατων Δημιουργών του Μεγάλου Σύμπαντος, μέσα από τη σχέση με την πρώτη εμπειρική Τριάδα. Οι δύο αυτές ομάδες, μαζί με το εξελισσόμενο και εμπειρικό Υπέρτατο Ον, αποτελούν το Τριαδικό Απώτατο των υπερβατικών εννοιών και ιδεών του κυρίαρχου σύμπαντος.

10. ΤΟ ΥΠΑΤΟ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ.

31:10.1 Ο ανώτατος Κυρίαρχος Αρχιτέκτων έχει την εποπτεία των επτά Σωμάτων της Τελικότητας οι οποίες είναι:

31:10.21. Το Σώμα των Θνητών Τελικιστών

31:10.32. Το Σώμα των εν Παραδείσω Τελικιστών

31:10.43. Το Σώμα των τριαδοποιημένων Τελικιστών

31:10.54. Το Σώμα των Συνδεδεμένων Τριαδικών τελικιστών

31:10.65. Το Σώμα των Τελικιστών της Χαβόνα

31:10.76. Το Σώμα των Υπερβατικών Τελικιστών

31:10.87. Το Σώμα των Μη Αποκαλυφθέντων Υιών του Πεπρωμένου

31:10.9 Κάθε μία από τις ομάδες αυτές του πεπρωμένου έχει έναν προϊστάμενο, ενώ οι επτά αυτοί προϊστάμενοι συνιστούν το Υπέρτατο Συμβούλιο του Πεπρωμένου στον Παράδεισο. Και κατά τη ν παρούσα συμπαντική εποχή, ο Γκραντφάντα είναι ο προϊστάμενος του υπέρτατου αυτού σώματος της συμπαντικής αποστολής για τα παιδιά του ύπατου πεπρωμένου.

31:10.10 Η συγκέντρωση των επτά αυτών σωμάτων των τελικιστών σηματοδοτεί την ουσιαστική δραστηριοποίηση των δυναμικών, των προσωπικοτήτων, των διανοιών, των πνευμάτων, των απολυτοειδών και εμπειρικών οντοτήτων οι οποίες υπερβαίνουν ακόμη και τις μελλοντικές λειτουργίες του Υπέρτατου Όντος στο κυρίαρχο σύμπαν. Τα επτά αυτά σώματα των τελικιστών σηματοδοτούν ίσως την παρούσα δραστηριότητα της Ύπατης Τριάδας η οποία ασχολείται με τη διαχείριση των δυνάμεων του άπειρου και του απολυτοειδούς στην προετοιμασία ασύλληπτων εξελίξεων στα σύμπαντα του εξώτερου διαστήματος. Τίποτα σαν τη δραστηριοποίηση αυτή δεν έχει λάβει χώρα από την εγγύτερη εποχή της αιωνιότητας, όταν η Αγία Τριάδα του Παραδείσου, με τρόπο παρόμοιο κινητοποίησε τις τότε υπάρχουσες Παραδείσιες προσωπικότητες αλλά και τη Χαβόνα και τους διόρισε ως διαχειριστές και κυβερνήτες των δημιουργούμενων επτά υπερσυμπάντων του χρόνου και του διαστήματος. Τα επτά σώματα των τελικιστών αντιπροσωπεύουν τη θεία ανταπόκριση του μεγάλου σύμπαντος προς τις μελλοντικές ανάγκες των υποανάπτυκτων δυναμικών των μελλοντικών – αιώνιων δραστηριοτήτων στα εξώτερα σύμπαντα.

31:10.11 Τολμούμε να προβλέψουμε τη δημιουργία μελλοντικών και μεγαλύτερων εξωτερικών συμπάντων που θα αποτελούνται από κατοικημένους κόσμους, καινούργιους κόσμους που θα κατοικούνται από εξάιρετες και μοναδικές υπάρξεις νέων κατηγοριών, ένα υλικό σύμπαν

θαυμάσιο στην εσχατιά του, μία αχανή δημιουργία που θα της λείπει μία μόνο σημαντική λεπτομέρεια – η παρουσία της ουσιαστικής *πεπερασμένης εμπειρίας* στη συμπαντική ζωή της ανελίσσόμενης ύπαρξης. Ένα τέτοιο σύμπαν θα δημιουργηθεί με ένα τρομακτικό εμπειρικό ελάττωμα: Τη μη συμμετοχή στην εξέλιξη του Κραταιού Υπέρτατου. Τα εξωτερικά αυτά σύμπαντα θα απολαύσουν, όλα, την μοναδική λειτουργία και τον ουράνιο υπερέλεγχο του Υπέρτατου Όντος, αλλά αυτό καθ'εαυτό το γεγονός της ενεργού παρουσίας του αποκλείει τη συμμετοχή τους στην ανάπτυξη του Υπέρτατου Θείου.

31:10.12 Κατά την παρούσα συμπαντική εποχή οι εξελισσόμενες προσωπικότητες του μεγάλου σύμπαντος αντιμετωπίζουν πολλές δυσκολίες οφειλόμενες στην ατελή πραγματοποίηση της κυριαρχίας του Θεού του Υπέρτατου, ωστόσο όλοι μοιραζόμαστε τη μοναδική εμπειρία αυτής της εξέλιξης. Εξελισσόμαστε εντός του και εκείνος εξελίσσεται εντός μας. Κάποια στιγμή στο αιώνιο μέλλον η εξέλιξη του Υπέρτατου Θείου θα αποτελέσει ολοκληρωμένο γεγονός στην ιστορία του σύμπαντος και η ευκαιρία της συμμετοχής στη θαυμάσια αυτή εμπειρία θα έχει περάσει από το στάδιο της κοσμικής δράσης.

31:10.13 Όσοι, όμως, εξ ημών έχουν αποκτήσει τη μοναδική αυτή εμπειρία την εποχή που το σύμπαν ήταν νέο θα την διαφυλάξουν σ' ολόκληρη τη μελλοντική αιωνιότητα. Και πολλοί από εμάς πιθανολογούμε ότι ίσως πρόκειται για την αποστολή των σταδιακά συναθροιζόμενων εφεδρειών των ανελθέντων και τελειοποιηθέντων θνητών του Σώματος της Τελικότητας, σε συνδυασμό με τα άλλα έξι, με παρόμοιο τρόπο στελεχούμενα σώματα, να διαχειρισθούν τα εξωτερικά αυτά σύμπαντα σε μία προσπάθεια να ισοσταθμίσουν την εμπειρική τους ανεπάρκεια του να μην έχουν συμμετάσχει στη χωροχρονική εξέλιξη του Υπέρτατου Όντος.

31:10.14 Η ανεπάρκεια αυτή είναι αναπόφευκτη σε κάθε επίπεδο της συμπαντικής ύπαρξης. Κατά την παρούσα συμπαντική εποχή, εμείς που ανήκουμε στα ανώτερα επίπεδα πνευματικής ύπαρξης, κατεβαίνουμε για να λειτουργήσουμε στα εξελικτικά σύμπαντα και να βοηθήσουμε τους ανελίσσόμενους θνητούς, προσπαθώντας έτσι να μειώσουμε την ανεπάρκειά τους στην πραγματικότητα της ανώτερης πνευματικής εμπειρίας.

31:10.15 Ωστόσο, αν και δεν γνωρίζουμε τα σχέδια των Αρχιτεκτόνων του Κυρίαρχου Σύμπαντος σχετικά με τις εξώτερες δημιουργίες, είμαστε βέβαιοι για τρία πράγματα:

31:10.16 1. Υπάρχει πράγματι ένα αχανές και νέο σύστημα συμπτάντων που σταδιακά οργανώνεται στους χώρους του εξώτερου διαστήματος. Καινούργιες κατηγορίες φυσικών δημιουργιών, πελώριοι, γιγάντιοι κύκλοι συμπτάντων συναθροιζόμενων επί συμπτάντων, μακράν, πέραν των παρόντων ορίων των κατοικημένων και οργανωμένων δημιουργιών, είναι ουσιαστικά ορατοί δια μέσου των τηλεσκοπίων σας. Προς το παρόν, οι εξώτερες αυτές δημιουργίες είναι απολύτως φυσικές. Προφανώς δεν κατοικούνται και φαίνονται κενές από δραστηριότητες πλασμάτων.

31:10.17 2. Για αιώνες επί αιώνων συνεχίζεται η μυστηριώδης και εντελώς ανεξήγητη Παραδείσια κινητοποίηση των τελειοποιημένων και ανελθουσών υπάρξεων του χρόνου και του διαστήματος, σε συνδυασμό με τα έξι υπόλοιπα σώματα των τελικιστών.

31:10.18 3. Ταυτόχρονα με τις διεργασίες αυτές το Υπέρτατο Πρόσωπο του Θείου ενδυναμώνεται ως κραταιός κυβερνήτης των υπερδημιουργιών.

31:10.19 Όπως βλέπουμε την τριπλή αυτή εξέλιξη, στην οποία περιλαμβάνονται πλάσματα, σύμπαντα και Θεότητες, μπορεί κανείς να μας κατακρίνει επειδή περιμένουμε κάτι καινούργιο και άγνωστο να πλησιάζει το αποκορύφωμά του στο κυρίαρχο σύμπαν; Δεν είναι

φυσικό να συσχετίσουμε την αιώνια αυτή κινητοποίηση και οργάνωση των φυσικών συμπάντων με το τρομακτικό αυτό σχέδιο της αναβάθμισης των θνητών του χρόνου προς την θεία τελειότητα και με την συνακόλουθη κινητοποίησή τους στον Παράδεισο, στο Σώμα της Τελικότητας – προορισμό και πεπρωμένο που περιλαμβάνεται στο μυστήριο του σύμπαντος; Πρόκειται για αυξανόμενη πεποίθηση όλων των ευρισκομένων στην Ουβέρσα ότι τα συναθροιζόμενα Σώματα της Τελικότητας προορίζονται για κάποια μελλοντική υπηρεσία στα σύμπαντα του εξώτερου διαστήματος, όπου ήδη μπορούμε να αναγνωρίσουμε την ομαδοποίηση τουλάχιστον εβδομήντα χιλιάδων συγκεντρώσεων ύλης, κάθε μία των οποίων είναι μεγαλύτερη από οποιαδήποτε άλλη των παρόντων υπερσυμπάντων.

31:10.20 Οι Εξελικτικοί θνητοί γεννώνται στους πλανήτες του διαστήματος, περνούν από τους μοροντιανούς κόσμους, ανέρχονται στα πνευματικά σύμπαντα, διασχίζουν τους κόσμους της Χαβόνα, βρίσκουν τον Θεό, κατακτούν τον Παράδεισο και εντάσσονται στο πρωταρχικό Σώμα της Τελικότητας, περιμένοντας εκεί την επόμενη αποστολή συμπαντικής υπηρεσίας. Υπάρχουν άλλα έξι συναθροιζόμενα σώματα τελικότητας, ο Γκραντφάντα, όμως, ο πρώτος ανελθών θνητός, προίσταται ως εν Παραδείσω επικεφαλής όλων των τάξεων των τελικιστών. Και όπως εκτιμούμε το υπέροχο αυτό γεγονός, αναφωνούμε όλοι: Τι μεγαλειώδες πεπρωμένο για τα ζωικής προέλευσης παιδιά του χρόνου, τους υλικούς γιους του διαστήματος!

31:10.21 [Από κοινού υποστηριχθέν από ένα Θείο Σύμβουλο και Έναν Χωρίς Όνομα και Αριθμό, επιφορτισμένων για το έργο αυτό από τους Αρχαίους των Ημερών στην Ουβέρσα.]

31:10.22 Αυτά τα τριάντα ένα κεφάλαια τα οποία απεικονίζουν τη φύση του Θείου, την πραγματικότητα του Παραδείσου, την οργάνωση και τη λειτουργία του κεντρικού σύμπαντος και των υπερσυμπάντων, τις οντότητες του μεγάλου σύμπαντος και τον ανώτερο προορισμό των εξελικτικών θνητών, υποστηρίχθηκαν, διατυπώθηκαν και αποδόθηκαν στην Αγγλική γλώσσα από μία ανώτερη επιτροπή, αποτελούμενη από είκοσι τέσσερις διοικητές του Όρβοντον οι οποίοι εργάστηκαν σύμφωνα με την εντολή των Αρχαίων των Ημερών της Ουβέρσα, κατά την οποία έπρεπε να πραγματοποιήσουμε το παραπάνω έργο στην Ουράντια, τον υπ' αριθμό 606 κόσμο της Σατάνια, στο Νορλάτιαντεκ του Νέβαδον, το έτος 1934 μετά Χριστόν.

ΜΕΡΟΣ II: ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΠΑΝ

ΕΓΓΡΑΦΟ 32

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΠΑΝΤΩΝ

32:0.1 Ένα τοπικό σύμπαν αποτελεί το προσωπικό έργο ενός Δημιουργού Υιού της Παραδείσιας τάξης των Μιχαήλ. Αποτελείται από εκατό αστερισμούς, καθένας των οποίων περιλαμβάνει εκατό συστήματα κατοικημένων κόσμων. Κάθε σύστημα θα αποκτήσει τελικά χίλιους, περίπου, κατοικημένους πλανήτες.

32:0.2 Τα σύμπαντα αυτά του χρόνου και του χώρου είναι εξελικτικά. Το δημιουργικό σχέδιο των Μιχαήλ του Παραδείσου βαδίζει πάντοτε στο δρόμο της σταδιακής εξέλιξης και της προοδευτικής ανάπτυξης της φυσικής, διανοητικής και πνευματικής φύσης και των δυνατοτήτων των πολύμορφων πλασμάτων που κατοικούν στις διαφορετικές κατηγορίες πλανητών οι οποίοι συνιστούν ένα τοπικό σύμπαν.

32:0.3 Η Ουράντια ανήκει σε ένα τοπικό σύμπαν κυρίαρχος του οποίου είναι ο Θεός-άνθρωπος του Νέβαδον, ο Ιησούς της Ναζαρέτ και Μιχαήλ του Σάλβινγκτον. Και όλα τα σχέδια του Μιχαήλ για το τοπικό αυτό σύμπαν εγκρίθηκαν στο σύνολό τους από την Αγία τριάδα του Παραδείσου πριν ακόμη ο ίδιος αναλάβει το υπέρτατο εγχείρημα του διαστήματος.

32:0.4 Οι Υιοί του Θεού μπορούν να επιλέγουν τους κόσμους των δημιουργικών δραστηριοτήτων τους, οι υλικές αυτές ωστόσο δημιουργίες συνελήφθησαν αρχικά, ως ιδέες, και σχεδιάσθηκαν από τους εν Παραδείσω Αρχιτέκτονες του Κυρίαρχου Σύμπαντος.

1. Η ΦΥΣΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΝΤΩΝ

32:1.1 Οι προ-συμπαντικοί χειρισμοί των διαστημικών δυνάμεων και η πρωτογενής ενέργεια αποτελούν έργο των Οργανωτών της Κυρίαρχης Δύναμης στον Παράδεισο. Στους χώρους όμως των υπερσυμπάντων, όταν η αναδυόμενη ενέργεια ανταποκρίνεται στην τοπική, ή τη γραμμική βαρύτητα, οι Οργανωτές αποσύρονται για χάρη των διευθυντών δύναμης των συγκεκριμένων υπερσυμπάντων.

32:1.2 Οι διευθυντές αυτοί της δύναμης λειτουργούν μόνο στις προ-υλικές και μεταδυναμικές φάσεις της δημιουργίας ενός τοπικού σύμπαντος. Δεν υπάρχει η δυνατότητα για έναν Δημιουργό Υιό να αρχίσει την οργάνωση ενός σύμπαντος μέχρις ότου οι διευθυντές της δύναμης επιτύχουν την κινητοποίηση της διαστημικής ενέργειας σε βαθμό ικανοποιητικό ώστε να παρασχεθεί μία υλική βάση – μιλώντας κυριολεκτικά, ήλιοι και υλικοί πλανήτες – για το αναδυόμενο σύμπαν.

32:1.3 Τα τοπικά σύμπαντα έχουν όλα την ίδια περίπου ενεργειακή δυναμική, αν και διαφέρουν πάρα πολύ όσον αφορά στις φυσικές τους διαστάσεις ενώ μπορεί και να ποικίλουν ως προς την αναλογία της ορατής ύλης κατά διαστήματα. Η δυναμική φόρτιση και η δυνητική συσσώρευση της ύλης ενός τοπικού σύμπαντος καθορίζονται από τους χειρισμούς των διευθυντών της δύναμης και τους προκατόχους τους, καθώς επίσης και από τις δραστηριότητες των Δημιουργών Υιών, αλλά και από το δώρο του ενυπάρχοντος φυσικού ελέγχου τον οποίο διαθέτουν οι δημιουργικοί του συνεργάτες.

32:1.4 Η ενεργειακή φόρτιση ενός τοπικού σύμπαντος είναι το ένα εκατοστό τεσσαρακοστό, περίπου, της δυναμικής ικανότητας του οικείου υπερσύμπαντος. Στην περίπτωση του Νέβαδον, του δικού σας τοπικού σύμπαντος η υλοποίηση της μάζας είναι εξαιρετικά ασήμαντη. Από φυσικής πλευράς μιλώντας, ο Νέβαδον διαθέτει το σύνολο της ποσότητας της ενέργειας και της ύλης η οποία μπορεί να βρεθεί σε οποιαδήποτε τοπική δημιουργία του Όρβοντον. Ο μόνος φυσικός περιορισμός για την αναπτυξιακή επέκταση του σύμπαντος του Νέβαδον συνίσταται στην ποσότητα του φορτίου της διαστημικής ενέργειας το οποίο κατακρατείται από τον βαρυτικό έλεγχο των συνεργαζομένων δυνάμεων και οντοτήτων του σύνθετου συμπαντικού μηχανισμού.

32:1.5 Όταν η ενέργεια-ύλη φθάσει ένα συγκεκριμένο στάδιο μαζικής υλοποίησης, εμφανίζεται στο προσκήνιο ένας Δημιουργός Υιός, συνοδευόμενος από μία Δημιουργική Θυγατέρα του Απείρου Πνεύματος. Ταυτόχρονα με την εμφάνιση του Δημιουργού Υιού, αρχίζει το έργο στον αρχιτεκτονικό κόσμο που πρόκειται να γίνει ο αρχηγικός κόσμος του εν λόγω τοπικού σύμπαντος. Μία τέτοια δημιουργία εξελίσσεται για ατέλειωτους αιώνες, οι ήλιοι σταθεροποιούνται, οι πλανήτες σχηματίζονται και αιωρούνται στις τροχιές τους, ενώ συνεχίζεται το έργο της δημιουργίας των αρχιτεκτονικών κόσμων οι οποίοι θα χρησιμοποιηθούν ως αρχηγεία του αστερισμού και των πρωτευουσών του συστήματος.

2. Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

32:2.1 Των Δημιουργών Υιών προηγούνται στη συμπαντική οργάνωση οι διευθυντές δύναμης καθώς και άλλες υπάρξεις προερχόμενες από την Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο. Από τη διαστημική ενέργεια που με τον τρόπο αυτό οργανώθηκε, ο Μιχαήλ, ο δικός σας Δημιουργός Υιός παγίωσε τους κατοικημένους κόσμους του σύμπαντος του Νέβαδον και από τότε αφοσιώθηκε με μεγάλη επιμέλεια στη διακυβέρνησή τους. Από την προϋπάρχουσα ενέργεια οι θείοι αυτοί Υιοί δημιουργούν την ορατή ύλη, σχεδιάζουν τα ζώντα πλάσματα και, με τη συνεργασία της συμπαντικής παρουσίας του Απείρου Πνεύματος, δημιουργούν μία διαφορετική ακολουθία πνευματικών προσωπικοτήτων.

32:2.2 Αυτοί οι διευθυντές δύναμης και ενεργειακοί ελεγκτές που για χρόνια ατέλειωτα προηγήθηκαν του Δημιουργού Υιού στο προκαταρκτικό έργο της οργάνωσης του σύμπαντος, υπηρετούν αργότερα σε έξοχη συνεργασία με το συγκεκριμένο Υιό του Σύμπαντος, διατηρώντας για πάντα τον συνεργικό έλεγχο των ενεργειών εκείνων τις οποίες οι ίδιοι οργάνωσαν και κυκλωματοποίησαν. Στον Σάλβινγκτον τώρα λειτουργούν τα ίδια εκατό δυναμικά κέντρα που συνεργάστηκαν με το δικό σας Δημιουργό Υιό στον αρχικό σχηματισμό του τοπικού τούτου σύμπαντος.

32:2.3 Η πρώτη ολοκληρωμένη πράξη της φυσικής δημιουργίας στον Νέβαδον συνίστατο στην οργάνωση του αρχηγικού κόσμου, του αρχιτεκτονικού πλανήτη του Σάλβινγκτον, και των δορυφόρων του. Από την εποχή της αρχικής δραστηριοποίησης των ενεργειακών κέντρων και των φυσικών ελεγκτών μέχρι τη στιγμή της άφιξης των ζώντων πλασμάτων στις ολοκληρωμένες σφαίρες του Σάλβινγκτον, μεσολάβησαν λίγο περισσότερο από ένα δισεκατομύριο χρόνια, σύμφωνα με την παρούσα μέτρησή σας του πλανητικού χρόνου. Την δημιουργία του Σάλβινγκτον αμέσως ακολούθησε η δημιουργία των εκατό αρχηγικών κόσμων των σχεδιαζόμενων αστερισμών και των δέκα χιλιάδων πλανητών-αρχηγείων των σχεδιαζόμενων τοπικών συστημάτων πλανητικού ελέγχου και διοίκησης, μαζί με τους αρχιτεκτονικούς δορυφόρους τους. Οι αρχιτεκτονικοί αυτοί κόσμοι σχεδιάζονται για να στεγάσουν τόσο τις φυσικές όσο και τις πνευματικές οντότητες καθώς επίσης και τα παρεμβαλλόμενα μοροντιανά, ή μεταβατικά στάδια της ύπαρξης.

32:2.4 Ο Σάλβινγκτον, το αρχηγείο του Νέβαδον, βρίσκεται ακριβώς στο κέντρο ενέργειας-μάζας του τοπικού σύμπαντος. Το τοπικό σας, όμως, σύμπαν δεν είναι ένα απλό αστρονομικό σύστημα, αν και στο φυσικό ντου κέντρο βρίσκεται ένα μεγάλο σύστημα.

32:2.5 Ο Σάλβινγκτον αποτελεί το ατομικό αρχηγείο του Μιχαήλ του Νέβαδον, ο οποίος όμως δεν βρίσκεται πάντοτε εκεί. Ενώ, τώρα, η ομαλή λειτουργία του τοπικού σας σύμπαντος δεν απαιτεί πλέον τη μόνιμη παρουσία του Δημιουργού Υιού στον πρωτεύοντα κόσμο, δεν συνέβαινε το ίδιο τους πρώτους καιρούς της φυσικής οργάνωσης. Ένα Δημιουργός Υιός δεν μπορεί να εγκαταλείψει το αρχηγείο του μέχρις ότου επιτευχθεί η σταθεροποίηση της βαρύτητας δια της υλοποίησης επαρκούς ενέργειας η οποία θα επιτρέψει στα διάφορα κυκλώματα και συστήματα να εξισορροπήσουν μεταξύ τους δια της αμοιβαίας υλικής έλξης.

32:2.6 Τώρα πλέον, το φυσικό σχέδιο ενός σύμπαντος έχει ολοκληρωθεί και ο Δημιουργός Υιός, σε συνεργασία με το Δημιουργικό Πνεύμα, συλλαμβάνει το πλάνο του για τη δημιουργία της ζωής. Κατόπιν τούτου η εκπροσώπηση του Απείρου Πνεύματος αρχίζει τη συμπαντική της λειτουργία ως ξεχωριστή, δημιουργική οντότητα. Όταν η αρχική δημιουργική πράξη μορφοποιηθεί και εκτελεσθεί, αποκτά υπόσταση ο Λαμπερός και Πρωινός Αστéρας, η προσωποποίηση αυτής της αρχικής δημιουργικής θεώρησης της ταυτότητας και του θείου ιδεώδους. Είναι ο ανώτερος διοικητής του σύμπαντος, ο

προσωπικός συνεργάτης του Δημιουργού Υιού, που του μοιάζει, απ' όλες τις απόψεις, στο χαρακτήρα, αλλά διαθέτει αξιοσημείωτα περιορισμένες θείες ιδιότητες.

32:2.7 Και τώρα που ο κυριότερος βοηθός και ανώτερος διοικητής του Δημιουργού Υιού εξασφαλίσθηκε, ακολουθεί η έλευση μιας άπειρης και θαυμαστής σειράς διαφορετικών πλασμάτων. Οι υιοί και οι θυγατέρες του τοπικού σύμπαντος πλησιάζουν και σύντομα, μετά από αυτό, ορίζεται η κυβέρνηση μιας τέτοιας δημιουργίας, εκτεινόμενη από τα ανώτατα συμβούλια του σύμπαντος μέχρι τους πατέρες των αστερισμών και τους κυβερνήτες των τοπικών συστημάτων – τις συναθροίσεις των κόσμων εκείνων οι οποίοι εν συνεχεία σχεδιάσθηκαν για να γίνουν η πατρίδα των ποικιλόμορφων θνητών φυλών των ελεύθερης βούλησης πλασμάτων. Και σε κάθε ένα από τους κόσμους αυτούς θα προΐσταται ένας Πλανητικός Πρίγκιπας.

32:2.8 Και τότε, όταν ένα τέτοιο σύμπαν θα έχει τόσο ολοκληρωμένα οργανωθεί και τόσο πλούσια στελεχωθεί, θα ακολουθήσει ο Δημιουργός Υιός την πρόταση του Πατέρα, να δημιουργήσει τον άνθρωπο τον θνητό καθ' ομοίωση της θείας εικόνας τους.

32:2.9 Η οργάνωση των πλανητικών διαμονών εξακολουθεί να εξελίσσεται στον Νέβαδον, αφού το σύμπαν αυτό είναι πράγματι μία καινούργια μονάδα στους αστρικούς και πλανητικούς κόσμους του Όρβοντον. Κατά την τελευταία εγγραφή υπήρχαν 3,840,101 κατοικημένοι πλανήτες στον Νέβαδον και η Σατάνια, το τοπικό σύστημα του κόσμου σας, είναι αρκετά αντιπροσωπευτική των άλλων συστημάτων.

32:2.11 Το σύστημα των κατοικημένων κόσμων της Σατάνια βρίσκεται πάρα πολύ μακριά από την Ουβέρσα και το μέγα ηλιακό σύμπλεγμα που λειτουργεί στο φυσικό και αστρονομικό κέντρο του έβδομου υπερσύμπαντος. Από την Τζερουζέμ, το αρχηγείο της Σατάνια, η απόσταση είναι πάνω από διακόσιες χιλιάδες έτη φωτός μέχρι το φυσικό κέντρο του υπερσύμπαντος του Όρβοντον, πάρα πολύ μακριά, την πυκνή διάμετρο του Γαλαξία. Η Σατάνια βρίσκεται στην περιφέρεια του τοπικού σύμπαντος και ο Νέβαδον βρίσκεται στο άκρο, σχεδόν, του Όρβοντον. Από το εξώτατο σύστημα κατοικημένων κόσμων μέχρι το κέντρο του υπερσύμπαντος η απόσταση είναι ελάχιστα μικρότερη των διακοσίων πενήντα χιλιάδων ετών φωτός.

32:2.12 Το σύμπαν του Νέβαδον αιωρείται τώρα μακριά, προς το νοτιοανατολικό κύκλωμα του Όρβοντον. Τα πλησιέστερα όμορα σύμπαντα είναι: ο Άβαλον, ο Χένσελον, ο Σάνσελον, ο Πόρταλον, ο Γούλβερινγκ, ο Φέιβονινγκ και ο Άλβορινγκ.

32:2.13 Η εξέλιξη όμως ενός τοπικού σύμπαντος είναι μεγάλη ιστορία. Τα κεφάλαια τα οποία περιγράφουν τα σύμπαντα κάνουν μία εισαγωγή στο θέμα, τα κεφάλαια του παρόντος τμήματος που έχουν θέμα τις τοπικές δημιουργίες το συνεχίζουν, ενώ εκείνα που ακολουθούν, αναλύοντας την ιστορία και το πεπρωμένο της Ουράντια ολοκληρώνουν την ιστορία. Μπορείτε, ωστόσο, αρκετά καλά να αντιληφθείτε το πεπρωμένο των θνητών μιας τέτοιας τοπικής δημιουργίας απλά και μόνο μελετώντας τα κείμενα που αφορούν στη ζωή και τη διδασκαλία του Δημιουργού Υιού σας, όπως κάποτε έζησε ως άνθρωπος, με σάρκα θνητή, στον εξελικτικό σας κόσμο.

3. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ

32:3.1 Η μοναδική τέλεια παγιωμένη δημιουργία είναι η Χαβόνα, το κεντρικό σύμπαν, το οποίο δημιουργήθηκε άμεσα από την σκέψη του Πατέρα του Σύμπαντος και το λόγο του Αιώνιου Υιού. Η Χαβόνα είναι ένα σύμπαν υπαρκτό, τέλειο και ολοκληρωμένο, που

περιβάλλει τον οίκο των αιώνιων Θεοτήτων, το κέντρο των πάντων. Οι δημιουργίες των επτά υπερσμπάντων είναι πεπερασμένες, εξελικτικές και συνεχώς προοδεύουσες.

32:3.2 Τα φυσικά συστήματα του χωροχρόνου έχουν όλα εξελικτική προέλευση. Δεν σταθεροποιούνται καν από υλικής πλευράς, μέχρις ότου αρχίσουν να αιωρούνται στα σταθερά κυκλώματα των οικείων υπερσμπάντων. Ούτε παγιώνεται ένα τοπικό σύμπαν στο φως και στη ζωή μέχρις ότου οι φυσικές του δυνατότητες για επέκταση και ανάπτυξη εξαντληθούν και η πνευματική κατάσταση σ' όλους τους κατοικημένους του κόσμους παγιωθεί και σταθεροποιηθεί για πάντα.

32:3.3 Εκτός του κεντρικού σύμπαντος, η τελειότητα αποδεικνύεται μία προοδευτική επίτευξη. Στην κεντρική δημιουργία έχουμε ένα πρότυπο τελειότητας, όλοι οι άλλοι κόσμοι, όμως, πρέπει να φθάσουν στην τελειότητα αυτή με τρόπους που καθιερώθηκαν για την πρόοδο των συγκεκριμένων αυτών κόσμων, ή σμπάντων. Και μια σχεδόν άπειρη ποικιλία χαρακτηρίζει τα σχέδια του Δημιουργών Υιόν πάνω στην οργάνωση, την εξέλιξη, την πειθαρχία και την παγίωση των οικείων τοπικών σμπάντων.

32:3.4 Με εξαίρεση τη θεία παρουσία του Πατέρα, κάθε τοπικό σύμπαν αποτελεί, υπό μία έννοια, αντιγραφή της διοικητικής οργάνωσης της κεντρικής, ή πρότυπης δημιουργίας. Αν και ο Πατέρας του Σύμπαντος είναι ο ίδιος παρών στο σύμπαν στο οποίο κατοικεί, δεν ενοικεί, ωστόσο, στο νου των υπάρξεων οι οποίες προέρχονται από το συγκεκριμένο σύμπαν, όπως κυριολεκτικά ενοικεί στις ψυχές του χρόνου και του διαστήματος. Φαίνεται ότι υπάρχει ένα πάνσοφο αντιστάθμισμα στην προσαρμογή και τη ρύθμιση των πνευματικών θεμάτων της αχανούς δημιουργίας. Στο κεντρικό σύμπαν ο Πατέρας είναι ατομικά παρών αυτός καθ' εαυτό, αλλά δεν βρίσκεται στο νου των παιδιών της τέλει αυτής δημιουργίας. Στα σύμπαντα του διαστήματος, ο Πατέρας απουσιάζει ως οντότητα, εκπροσωπούμενος από τους Κυρίαρχους Υιούς του, ενώ είναι εσωτερικά παρών στο νου των θνητών του παιδιών, πνευματικά εκπροσωπούμενος από την προ-ατομική παρουσία των Ελεγκτών των Μυστηρίων που ενοικούν στο νου αυτών των έλλογων πλασμάτων.

32:3.5 Στο αρχηγείο ενός τοπικού σύμπαντος κατοικούν όλοι οι δημιουργοί και οι δημιουργικές εκείνες οντότητες οι οποίες αντιπροσωπεύουν την ανεξάρτητη εξουσία και τη διαχειριστική αυτονομία, εκτός της προσωπικής παρουσίας του Πατέρα του Σύμπαντος. Στο τοπικό σύμπαν βρίσκεται κάτι από τον καθένα και κάποιος από όλες τις κατηγορίες ευφών υπάρξεων που υπάρχουν στο κεντρικό σύμπαν, εκτός του Πατέρα του Σύμπαντος. Αν και ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν είναι ο ίδιος παρών σ' ένα τοπικό σύμπαν, εκπροσωπείται προσωπικά από τον Δημιουργό Υιό του, τον κάποτε αντιβασιλέα του Πατρός και μετέπειτα υπέρτατο και κυρίαρχο, αυτοδύναμο κυβερνήτη.

32:3.6 Όσο κατερχόμαστε την κλίμακα της ζωής, τόσο γίνεται δυσκολότερο το να εντοπίσουμε, με τα μάτια της πίστης, τον αόρατο Πατέρα. Τα κατώτερα πλάσματα – και ορισμένες φορές ακόμη και οι ανώτερες οντότητες – το βρίσκουν πάντα δύσκολο να συλλάβουν μία εικόνα του Πατέρα του Σύμπαντος και του Δημιουργού Υιού του. Και έτσι, αναλόγως του χρόνου της πνευματικής τους ανάπτυξης, όταν η τελειότητα της εξέλιξης τους επιτρέψει να δουν τον ίδιο τον Θεό, αναπτύσσονται σε αργή πρόοδο, βιώνουν πνευματικές αμφιβολίες, διαπράττουν το αμάρτημα της σύγχυσης και έτσι απομονώνονται από τους προοδευτικούς πνευματικούς σκοπούς της εποχής τους και του χώρου τους. Χάνουν έτσι την ικανότητα να δουν τον Πατέρα, όταν προσέχουν τον Αιώνιο Υιό. Ο ασφαλέστερος φρουρός ενός πλάσματος σ' ολόκληρο τον αγώνα του να φθάσει στον Πατέρα, την εποχή κατά την οποία εγγενείς συνθήκες καθιστούν ένα παρόμοιο επίτευγμα αδύνατο, είναι να κρατηθεί

σθεναρά από την αλήθεια της παρουσίας του Πατέρα στους Υιούς του. Κυριολεκτικά και μεταφορικά, πνευματικά και ατομικά, ο Πατέρας και οι Υιοί του είναι ένας. Είναι γεγονός: Όποιος έχει δει τον Δημιουργό Υιό, έχει δει και τον Πατέρα.

32:3.7 Αρχικά, οι προσωπικότητες ενός συγκεκριμένου σύμπαντος είναι πάγιες και έγκυρες, μόνο ανάλογα με το βαθμό συγγενείας τους προς τον Θεό. Όταν η προέλευση ενός πλάσματος απομακρύνεται πολύ από τις γνήσιες και θείες Πηγές, είτε πρόκειται για τους Υιούς του Θεού, είτε για πλάσματα της δικαιοδοσίας του Απείρου Πνεύματος, αυξάνεται η πιθανότητα δυσαρμονίας, σύγχυσης και ορισμένες φορές στάσης-αμαρτίας.

32:3.8 Εκτός των τέλειων υπάρξεων Θεία προέλευσης, όλα τα πλάσματα στα υπερσύμπαντα είναι φύσης εξελικτικής, αρχίζοντας από το κατώτερο στάδιο και πάντα αναρριχώμενα προς την εσωτερική αλήθεια. Ακόμη και οι ανώτερες προσωπικότητες εξακολουθούν να ανέρχονται την κλίμακα της ζωής δια των προοδευτικών μετασχηματισμών από τη μία ζωή στην άλλη και από τον ένα κόσμο στον επόμενο. Και στην περίπτωση εκείνων που μπορούν να αποδεχθούν τους Ελεγκτές των Μυστηρίων, δεν υπάρχουν όρια του ύψους στο οποίο μπορούν να φθάσουν κατά την πνευματική τους ανέλιξη και το συμπαντικό τους επίτευγμα.

32:3.9 Η τελειότητα των πλασμάτων του χρόνου, όταν τελικά επιτευχθεί, αποτελεί, συνολικά, μία κατάκτηση, ένα καλή τη πίστει ατομικό απόκτημα. Ενώ τα στοιχεία της θείας χάρης παρέχονται ελεύθερα, τα επιτεύγματα των πλασμάτων είναι το αποτέλεσμα των προσπαθειών ενός εκάστου, καθώς επίσης και η ουσιαστική, ατομική, ζώσα ανταπόκριση στο υπάρχον περιβάλλον.

32:3.10 Το γεγονός της ζωικής, εξελικτικής προέλευσης δεν αποτελεί στίγμα σε καμία οντότητα του σύμπαντος, αφού αυτή είναι η μοναδική μέθοδος δημιουργίας ενός, ή δύο βασικών τύπων πεπερασμένων, ευφυών, αυτόβουλων πλασμάτων. Όταν το αποκορύφωμα της τελειότητας και της αιωνιότητας κατακτηθεί, η μεγαλύτερη τιμή ανήκει σ' εκείνους που ξεκίνησαν από το χαμηλότερο σημείο και ευτυχώς αναρριχήθηκαν την κλίμακα της ζωής, από το ένα κύκλωμα στο άλλο και οι οποίοι, όταν πράγματι φθάσουν στο αποκορύφωμα της δόξας, θα έχουν κερδίσει μία προσωπική εμπειρία που θα περιλαμβάνει μία ουσιαστική γνώση κάθε φάσης της ζωής, από το κατώτερο σημείο μέχρι την κορυφή.

32:3.11 Μέσα σ' όλα αυτά διαφαίνεται η σοφία των Δημιουργών. Θα ήταν πανεύκολο για τον Πατέρα του Σύμπαντος να κάνει όλους τους θνητούς τέλειους, να μεταδώσει την τελειότητα με το θείο του λόγο. Αυτό όμως, θα αποστερούσε τα πλάσματα από τη θαυμάσια εμπειρία του εγχειρήματος και την εκπαίδευση που συνεπάγεται η μακρόχρονη και σταδιακή εσωτερική αναρρίχηση, μία εμπειρία την οποία έχουν μόνον εκείνοι που υπήρξαν τόσο τυχεροί, ώστε να ξεκινήσουν από το κατώτατο σημείο της ύπαρξης.

32:3.12 Στα περιβάλλοντα τη Χαβόνα σύμπαντα διατίθεται ένας αριθμός τέλειων πλασμάτων ο οποίος επαρκεί μόνο για να καλυφθούν οι ανάγκες των διδασκάλων οδηγών για τα πρότυπα όσων ανέρχονται στην εξελικτική κλίμακα της ζωής. Η εμπειρική φύση των εξελικτικών τύπων της προσωπικότητας είναι το φυσικό κοσμικό συμπλήρωμα της πάντα τέλειας φύσης των πλασμάτων του Παραδείσου-Χαβόνα. Στην πραγματικότητα, τόσο τα τέλεια, όσο και τα τελειοποιημένα πλάσματα είναι ατελή όσον αφορά στην πεπερασμένη τελικότητα. Στη συμπληρωματική όμως σχέση των υπαρχόντων τέλειων πλασμάτων του συστήματος Παραδείσου-Χαβόνα με τους εμπειρικώς τελειοποιημένους τελικιστές που ανελίσσονται από τα εξελικτικά σύμπαντα, αίρονται οι εγγενείς περιορισμοί που υπάρχουν και στους δύο

τύπους, οι οποίοι με τον τρόπο αυτό μπορούν από κοινού να επιχειρήσουν να φθάσουν το ανυπέρβλητο αποκορύφωμα του ύπατου της κατάστασης ενός πλάσματος.

32:3.13 Οι διεργασίες αυτές μεταξύ των πλασμάτων αποτελούν τον συμπαντικό αντίκτυπο των δράσεων και αντιδράσεων που λαμβάνουν χώρα εντός της Επτάπτυχης Θεότητας, όπου η αιώνια θεία υπόσταση της Παραδείσιας Τριάδας ενώνεται με την εξελικτική θεία υπόσταση των Υπέρτατων Δημιουργών των συμπάντων του χρόνου και του διαστήματος, εντός της και δια της την δύναμη δραστηριοποιούσας Θείας Υπόστασης του Υπέρτατου Όντος.

32:3.14 Το θεία τέλειο πλάσμα και το εξελικτικά τελειοποιημένο πλάσμα είναι ισότιμα όσον αφορά στο βαθμό θείας δυναμικής, διαφέρουν όμως στο είδος. Το ένα εξαρτάται από το άλλο προκειμένου να επιτευχθεί το υπέρτατο της υπηρεσίας. Τα εξελικτικά υπερσύμπαντα εξαρτώνται από την τέλεια Χαβόνα για να αποκτήσουν οι ανελίσσόμενοι πολίτες τους την τελική τους εκπαίδευση, αλλά και το τέλειο κεντρικό σύμπαν χρειάζεται την ύπαρξη των τελειοποιούμενων υπερσυμπάντων ώστε να εξασφαλισθεί η πλήρης εξέλιξη των κατερχομένων κατοίκων του.

32:3.15 Οι δύο κύριες εκδηλώσεις της πεπερασμένης πραγματικότητας, η εγγενής τελειότητα και η εξελιγμένη τελειότητα, είτε πρόκειται για οντότητες, είτε για σύμπαντα, είναι συντονισμένες, αλληλοεξαρτώμενες και ολοκληρωμένες. Η κάθε μία χρειάζεται την άλλη για να ολοκληρώσει τη λειτουργία, την υπηρεσία και το πεπρωμένο της.

4. ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΠΑΝ

32:4.1 Μην εμφορείστε με την ιδέα ότι, αφού ο Πατέρας του Σύμπαντος έχει μεταβιβάσει τόσο μεγάλο μέρος του εαυτού του και της δύναμής του στους άλλους, έχει γίνει πλέον ένα σιωπηλό, ή ανενεργό μέλος της Θείας συντροφιάς. Πέραν των χώρων της προσωπικότητας και της επιφώτισης του Προσαρμοστή, ο Πατέρας είναι προφανώς η λιγότερο δραστήρια από τις Θεότητες του Παραδείσου, εφ' όσον επιτρέπει στους, ισόβαθμους σε θεία υπόσταση, Υιούς του, αλλά και σε πολυάριθμες δημιουργηθείσες διάνοιες να επιτελούν ένα πάρα πολύ μεγάλο μέρος των αιώνιων σκοπών του. Είναι το σιωπηλό μέλος της δημιουργικής τριάδας μόνο στο ότι δεν αντιδρά ποτέ σε ό,τι μπορεί να κάνει οποιοσδήποτε από τους ισότιμους, ή κατώτερους συνεργάτες του.

32:4.2 Ο Θεός κατανοεί πλήρως τις ανάγκες κάθε ευφυούς πλάσματος πάνω στη λειτουργία του και την απόκτηση εμπειριών και, για το λόγο αυτό, σε κάθε περίπτωση, είτε πρόκειται για το πεπρωμένο ενός σύμπαντος, είτε για την ευημερία του ταπεινότερου των πλασμάτων του, ο Θεός αποσύρεται από την ενεργό δράση προς χάριν του γαλαξία των δημιουργημάτων και των Δημιουργικών οντοτήτων οι οποίες εγγενώς παρεμβαίνουν μεταξύ του ιδίου και μιας συγκεκριμένης συμπαντικής συγκυρίας, ή δημιουργικού γεγονότος. Παρά την απομάκρυνση όμως αυτή, παρά την επίδειξη τούτη του άπειρου συντονισμού, υπάρχει εκ μέρους του Θεού μία ουσιαστική, κυριολεκτική και προσωπική συμμετοχή στα γεγονότα τα οποία προκαλούνται από και διεξάγονται μέσω των εντεταλμένων επιδράσεων και οντοτήτων. Ο Πατέρας εργάζεται δια μέσου όλων αυτών των διαύλων για την ευημερία ολόκληρης της αχανούς δημιουργίας του.

32:4.3 Όσον αφορά στην τακτική, τη διεύθυνση και τη διαχείριση ενός τοπικού σύμπαντος, ο Πατέρας του Σύμπαντος δραστηριοποιείται στο πρόσωπο του Δημιουργού Υιού του. Στις μεταξύ των Υιών του σχέσεις, στις ομαδικές σχέσεις των από την Τρίτη Γενεσιουργό Αιτία και Κέντρο προερχομένων οντοτήτων, ή στις σχέσεις μεταξύ οποιωνδήποτε άλλων πλασμάτων, όπως ας πούμε των ανθρώπων – όσον αφορά σε όλες αυτές τις σχέσεις, ο

πατέρας του Σύμπαντος δεν παρεμβαίνει ποτέ. Ο νόμος του Δημιουργού Υιού, οι κανονισμοί των Πατέρων των Αστερισμών, οι Κυβερνήτες των Συστημάτων και οι Πλανητικοί Πρίγκιπες – οι εντεταλμένες τακτικές και διαδικασίες για το συγκεκριμένο σύμπαν – επικρατούν πάντα. Η εξουσία δεν μοιράζεται. Αλληλοσυγκρουόμενες λειτουργίες θείας δύναμης και σκοπού ουδέποτε υπήρξαν. Οι Θεότητες βρίσκονται σε τέλεια και αιώνια ομοφωνία.

32:4.4 Ο Δημιουργός Υιός διαχειρίζεται με τρόπο έξοχο όλα τα δεοντολογικά θέματα, τις σχέσεις οποιασδήποτε κατηγορίας πλασμάτων έναντι οποιασδήποτε άλλης τάξης πλασμάτων, ή μεταξύ δύο, ή περισσότερων ατόμων σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη ομάδα. Ένα τέτοιο σχέδιο, όμως, δεν σημαίνει ότι ο Πατέρας του Σύμπαντος δεν μπορεί να παρέμβει με τον τρόπο του και να ακυρώσει τις σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ του θείου νου και *οποιοσδήποτε μεμονωμένου πλάσματος* σ' ολόκληρη την έκταση της δημιουργίας, όπως ισχύει για την παρούσα κατάσταση, ή τις μελλοντικές προοπτικές του συγκεκριμένου ατόμου, ή όσον αφορά στο αιώνιο σχέδιο και τον άπειρο σκοπό του Πατέρα.

32:4.5 Στα θνητά, ελεύθερης βούλησης, πλάσματα ο Πατέρας είναι ουσιαστικά παρών μέσω του ενοικούντος Προσαρμοστή, ενός τμήματος του προ-ατομικού του πνεύματος. Και ο Πατέρας αποτελεί επίσης την απαρχή της προσωπικότητας αυτού του θνητού, ελεύθερης βούλησης πλάσματος.

32:4.6 Οι Προσαρμοστές της Σκέψης, οι επιφοιτήσεις του Πατέρα του Σύμπαντος, είναι συγκριτικά απομονωμένοι. Ενοικούν τον ανθρώπινο νου, αλλά δεν έχουν εμφανή σύνδεσμο με τα δεοντολογικά θέματα μιας τοπικής δημιουργίας. Δεν είναι άμεσα συντονισμένοι με τη σεραφική υπηρεσία, ούτε με τη διακυβέρνηση των συστημάτων, των αστερισμών, ή ενός τοπικού σύμπαντος, ούτε καν με τις αποφάσεις ενός Δημιουργού Υιού, η θέληση του οποίου είναι ο υπέρτατος νόμος του σύμπαντός του.

32:4.7 Οι ενοικούντες Προσαρμοστές είναι ένας από τους ξεχωριστούς αλλά ενιαίους τρόπους που μεταχειρίζεται ο Θεός για να επικοινωνήσει με τα πλάσματα ολόκληρης, πλην της άπειρης, δημιουργίας του. Με τον τρόπο αυτό ο αόρατος για το θνητό άνθρωπο Θεός εκδηλώνει την παρουσία του και αν μπορούσε, θα μας παρουσιαζόταν και με άλλους ακόμη τρόπους, μία περαιτέρω αποκάλυψη όμως δεν είναι δυνατή από τη θεία πλευρά της.

32:4.8 Μπορούμε να δούμε και να κατανοήσουμε το μηχανισμό δια του οποίου οι Υιοί εξασφαλίζουν βαθιά και ολοκληρωμένη γνώση πάνω στα σύμπαντα της δικαιοδοσίας τους. Δεν μπορούμε, όμως, να αντιληφθούμε απόλυτα τις μεθόδους δια των οποίων ο Θεός έχει τόσο ολοκληρωμένη και προσωπική γνώση των λεπτομερειών του σύμπαντος των συμπτάντων, αν και μπορούμε τουλάχιστον να αναγνωρίσουμε την οδό από την οποία ο Πατέρας του Σύμπαντος μπορεί να λάβει πληροφορίες σχετικά με, και να εκδηλώσει την παρουσία του προς τις υπάρξεις της αχανούς δημιουργίας του. Μέσω του κυκλώματος της προσωπικότητας, ο Πατέρας γνωρίζει – έχει προσωπική γνώση – όλες τις σκέψεις και τις πράξεις όλων των υπάρξεων, σε όλα τα συστήματα, όλων των συμπτάντων, ολόκληρης της δημιουργίας. Αν και δεν μπορούμε να κατανοήσουμε απόλυτα τον τρόπο επικοινωνίας του Θεού με τα παιδιά του, μπορούμε να νοιώσουμε πιο δυνατοί με τη διαβεβαίωση ότι ο «Κύριος γνωρίζει τα παιδιά του,» και ότι για τον καθένα μας «σημειώνει το πού γεννήθηκε.»

32:4.9 Ο Πατέρας είναι παρών στο σύμπαν σας και στην καρδιά σας, πνευματικά μιλώντας, μέσω ενός εκ των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων των κεντρικών δωματίων και ιδιαίτερα μέσω του θείου Προσαρμοστή ο οποίος ζει, εργάζεται και περιμένει στα βάθη του θνητού νου.

32:4.10 Ο Θεός δεν είναι εγωκεντρική προσωπικότητα. Ο Πατέρας διανέμει ελεύθερα τον εαυτό του στη δημιουργία και τα πλάσματά του. Υπάρχει και λειτουργεί όχι μόνο μέσα στις Θεότητες, αλλά και στους Υιούς του, τους οποίους εμπιστεύεται αναθέτοντάς τους τη διεξαγωγή οποιουδήποτε έργου είναι από τη θεία πλευρά δυνατόν να κάνουν. Ο Πατέρας του Σύμπαντος έχει αληθινά αποστερήσει τον εαυτό του από κάθε λειτουργία την οποία είναι δυνατόν να επιτελέσει κάποια άλλη ύπαρξη. Και τούτο είναι αληθές για το θνητό άνθρωπο, όπως είναι και για το Δημιουργό Υιό, ο οποίος κυβερνά στη θέση του Θεού, στο αρχηγείο του τοπικού σύμπαντος. Έτσι βλέπουμε το μέγεθος της ιδανικής και άπειρης αγάπης του Πατέρα του Σύμπαντος.

32:4.11 Στη συμπαντική αυτή πλήρωση δια του εαυτού του, βρίσκουμε άφθονες αποδείξεις του μεγέθους, αλλά και της μεγαθυμίας της θείας φύσης του Πατέρα. Αν ο Θεός έχει αποστερήσει τη συμπαντική δημιουργία από ένα κομμάτι του, τότε από το κομμάτι αυτό είναι που με την μεγάλη του γενναιοδωρία πληροί τους Προσαρμοστές της Σκέψης επί των θνητών των κόσμων, τους Ελεγκτές των Μυστηρίων του χρόνου, που τόσο υπομονετικά κατοικούν εντός των θνητών υποψήφιων για την αιώνια ζωή.

32:4.12 Ο Αιώνιος Πατέρας έχει δώσει όλο του τον εαυτό για να εμπλουτίσει ολόκληρη τη δημιουργία σε αποθέματα προσωπικότητας και δυνατότητα πνευματικού επιτεύγματος. Ο Θεός μας χάρισε τον εαυτό του για να γίνουμε σαν αυτόν και κράτησε από τη δύναμη και τη δόξα του μόνον όσο χρειάζεται για τη διατήρηση των πραγμάτων εκείνων, για την αγάπη των οποίων αποστέρησε τον εαυτό του από οτιδήποτε άλλο.

5. Ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΚΑΙ ΘΕΙΟΣ ΣΚΟΠΟΣ

32:5.1 Υπάρχει ένας θαυμάσιος και μεγαλειώδης σκοπός στην παρέλαση των συμπάντων μέσα στο διάστημα. Όλοι εσείς οι θνητοί δεν αγωνίζεστε μάταια. Όλοι μας αποτελούμε μέρος ενός πελώριου σχεδίου, μια γιγάντιας επιχείρησης και είναι το άπειρο του εγχειρήματος που καθιστά αδύνατο το να αντιληφθούμε μέρος έστω του μεγέθους του, κάποια δεδομένη στιγμή, αλλά και κατά τη διάρκεια μιας ολόκληρης ζωής. Συμμετέχουμε όλοι σ' ένα αιώνιο σχέδιο που εποπτεύουν και διεκπεραιώνουν οι Θεοί. Ολόκληρος ο θαυμάσιος, συμπαντικός μηχανισμός διασχίζει μεγαλοπρεπώς το διάστημα, με τη μουσική του μέτρου της άπειρης φροντίδας και του αιώνιου σκοπού της Πρώτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου.

32:5.2 Ο αιώνιος σκοπός του αιώνιου Θεού είναι ένα ανώτερο πνευματικό ιδεώδες. Τα συμβαίνοντα στο χρόνο και οι αγώνες της υλικής ύπαρξης δεν είναι τίποτε άλλο από περαστικές σκαλωσιές που στήνουν γέφυρες προς την άλλη πλευρά, προς τη γη της επαγγελίας της πνευματικής πραγματικότητας και της ουράνιας υπόστασης. Φυσικά, εσείς οι θνητοί δύσκολα κατανοείτε την ιδέα ενός αιώνιου σκοπού. Είστε σχεδόν ανίκανοι να αντιληφθείτε το νόημα της αιωνιότητας, μιας κατάστασης που δεν άρχισε ποτέ και δεν τελειώνει ποτέ. Όλα όσα γνωρίζετε έχουν ένα τέλος.

32:5.3 Όσον αφορά στη ζωή ενός εκάστου, τη διάρκεια ενός κόσμου, ή τη χρονολογία οποιασδήποτε σχετικής σειράς γεγονότων, φαίνεται ότι έχουμε να κάνουμε με μεμονωμένη επέκταση του χρόνου. Όλα φαίνονται ότι έχουν αρχή και τέλος. Και μία σειρά παρόμοιων εμπειριών, ζωών, αιώνων, ή εποχών που διαδέχονται η μία την άλλη, θα φαινόταν ως μία ευθεία, ως ένα μεμονωμένο χρονικό περιστατικό, που στιγμιαία φωτίζει το άπειρο πρόσωπο

της αιωνιότητας. Όταν όμως όλα αυτά τα δούμε πίσω από τη σκηνή, μία περιεκτικότερη θεώρηση και μία περισσότερο ολοκληρωμένη προσέγγιση υποδηλώνουν ότι μία τέτοια ερμηνεία είναι ανεπαρκής, ασύνδετη και εντελώς ακατάλληλη για να ερμηνεύσει σωστά και κάπως να συσχετίσει τις συναλλαγές του χρόνου με τους υποκείμενους σκοπούς και τις βασικές αντιδράσεις της αιωνιότητας.

32:5.4 Μου φαίνεται πιο ταιριαστό, και με το σκοπό να προσφέρω μία ερμηνεία στον θνητό νου, να θεωρήσω την αιωνιότητα ως κύκλο και τον αιώνιο σκοπό ως ένα ατέλειωτο δακτύλιο, έναν κύκλο της αιωνιότητας, κατά κάποιο τρόπο συγχρονισμένο με τους μεταβατικούς υλικούς κύκλους του χρόνου. Όσον αφορά στους τομείς του χρόνου τα οποία συνδέονται με τον κύκλο της αιωνιότητας και αποτελούν μέρος του, είμαστε υποχρεωμένοι να αναγνωρίσουμε ότι παρόμοιες προσωρινές εποχές γεννώνται, ζουν και πεθαίνουν όπως ακριβώς οι προσωρινές υπάρξεις του χρόνου γεννώνται, ζουν και πεθαίνουν. Οι περισσότερες ανθρώπινες υπάρξεις πεθαίνουν διότι, έχοντας αποτύχει να φθάσουν το πνευματικό επίπεδο της συγχώνευσής τους με τον Προσαρμοστή, η μεταμόρφωση του θανάτου συνιστά γι' αυτούς το μόνο τρόπο για να ξεφύγουν από τα δεσμά του χρόνου και τους περιορισμούς της υλικής ύπαρξης, και να μπορέσουν από το σημείο αυτό και μετά να ανακαλύψουν την πνευματική επαφή με την προοδευτική διαδοχή της αιωνιότητας. Έχοντας διασωθεί από τη δοκιμαστική ζωή του χρόνου και της υλικής υπόστασης, γίνεται εφικτό σ' σας να διατηρήσετε την επαφή σας με την αιωνιότητα, ακόμη και ως μέρος της, αιωρούμενοι αιώνια με τους κόσμους του διαστήματος γύρω από τον κύκλο των αιώνων εποχών.

32:5.5 Οι χρονικοί τομείς μοιάζουν με την αναλαμπή μιας, με γήινη μορφή, προσωπικότητας. Παρουσιάζονται για μία περίοδο και χάνονται από τα ανθρώπινα μάτια, μόνο και μόνο για να παρουσιασθούν ως νέοι δρώντες και σταθεροί παράγοντες στην ανώτερη ζωή της ατέρμονης αιώρησης γύρω από τον αιώνιο κύκλο. Δύσκολα μπορεί η αιωνιότητα να θεωρηθεί μονόδρομος, εξ αιτίας της πίστης μας σε ένα απεριόριστο σύμπαν το οποίο κινείται γύρω από έναν απέραντο επιμηκυμένο κύκλο γύρω από το κέντρο της κατοικίας του Ουράνιου Πατέρα.

32:5.6 Ειλικρινά, η έννοια της αιωνιότητας είναι ακατανόητη για τον πεπερασμένο νου του χρόνου. Απλά δεν μπορείτε να τη συλλάβετε. Ούτε εγώ μπορώ να σχηματίσω απόλυτα σαφή εικόνα, αλλά ακόμη και αν μπορούσα, θα μου ήταν αδύνατο να μεταδώσω τις απόψεις μου στον ανθρώπινο νου. Παρά ταύτα, έκανα το καλύτερο που μπόρεσα για να σας μεταδώσω κάτι από τις απόψεις μας, να σας πω λίγα πράγματα πάνω στο πώς αντιλαμβανόμαστε τις αιώνιες ιδέες. Προσπαθώ να σας βοηθήσω να αποκρυσταλλώστε τις απόψεις σας πάνω στις αξίες αυτές, των οποίων η φύση είναι άπειρη και η σημασία αιώνια.

32:5.7 Υπάρχει ένα σχέδιο στο νου του Θεού το οποίο περιλαμβάνει κάθε πλάσμα ολόκληρου του αχανούς χώρου κυριαρχίας του και το σχέδιο αυτό είναι ο στόχος των αδέσμευτων ευκαιριών, της απεριόριστης προόδου και της αιώνιας ζωής. Και οι άπειροι θησαυροί μιας τέτοιας μοναδικής πορείας είναι δικοί σας, αν προσπαθήσετε!

32:5.8 Ο στόχος της αιωνιότητας περιμένει! Η ευκαιρία να κατακτήσετε το θείο βρίσκεται εμπρός σας! Ο αγώνας για την τελειότητα αρχίζει! Όποιος επιθυμεί μπορεί να λάβει μέρος και η δόξα σίγουρα θα στεφανώσει τις προσπάθειες κάθε θνητού πλάσματος που θα τρέξει στον αγώνα με πίστη και εμπιστοσύνη, εναποθέτοντας κάθε βήμα της πορείας του στην καθοδήγηση του ενοικούντος Προσαρμοστή και στη φώτιση του αγαθού εκείνου πνεύματος του Υιού του Σύμπαντος, που αφειδώς παρεσχέθη σε όλους τους θνητούς.

32:5.9[Παρουσιάστηκε από έναν Κραταιό Αγγελιαφόρο προσωρινά αποσπασμένο στο Ανώτατο Συμβούλιο του Νέβαδον και επιφορτισμένο με την αποστολή αυτή από τον Γαβριήλ του Σάλβινγκτον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 33

Η ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΤΡΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

33:0.1 Ενώ ο Πατέρας του Σύμπαντος σαφώς κυβερνά την αχανή δημιουργία του, στη διακυβέρνηση ενός τοπικού σύμπαντος λειτουργεί δια του προσώπου του Δημιουργού Υιού. Ο πατέρας δεν λειτουργεί με άλλο τρόπο στις διοικητικές υποθέσεις ενός τοπικού σύμπαντος. Τα θέματα αυτά τα εμπιστεύεται στον Δημιουργό Υιό και το Πνεύμα-Μητέρα του οικείου σύμπαντος καθώς και στα πολυποίκιλα παιδιά τους. Τα σχέδια, οι τακτικές και το κυβερνητικό έργο των τοπικών συμπάντων διαμορφώνονται και εκτελούνται από το συγκεκριμένο Υιό, ο οποίος, σε συμφωνία με το Πνεύμα-συνεργάτη του, αναθέτει την εκτελεστική εξουσία στον Γαβριήλ και το δικαιοδοτικό κύρος στους Πατέρες των Αστερισμών, τους Κυβερνήτες των Συστημάτων και τους Πλανητικούς Πρίγκιπες.

1. Ο ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΝΕΒΑΔΟΝ

33:1.1 Ο Δημιουργός μας Υιός είναι η προσωποποίηση της 611,121ής αυθεντικής ιδέας της άπειρης ταυτότητας της ταυτόχρονης προέλευσης στον Πατέρα του Σύμπαντος και τον Αιώνιο Υιό. Ο Μιχαήλ του Νέβαδον είναι ο «μόνος γεννηθείς Υιός» ο οποίος προσωποποιεί αυτή την 611,121ή συμπαντική ιδέα του θείου και του άπειρου. Το αρχηγείο του βρίσκεται στο τρίπτυχο δώμα του φωτός στον Σάλβινγκτον. Και τούτη η κατοικία είναι με τον τρόπο αυτό διατεταγμένη επειδή ο Μιχαήλ έχει δια της εμπειρίας γνωρίσει και τις τρεις φάσεις της εμπειρίας των έλλογων πλασμάτων: την πνευματική, την απολυτοειδή και την υλική. Εξ αιτίας του ονόματός του το οποίο συσχετίζεται με την έβδομη και τελική του επιφοίτηση στην Ουράντια, πολλές φορές αποκαλείται Χριστός Μιχαήλ.

33:1.2 Ο Δημιουργός μας Υιός δεν είναι ο Αιώνιος Υιός, ο εμπειρικός εν Παραδείσω συνεργάτης του Πατέρα του Σύμπαντος και του Αείρου Πνεύματος. Ο Μιχαήλ του Νέβαδον δεν είναι μέρος της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Οπωσδήποτε, όμως, ο Κυρίαρχος Υιός μας διαθέτει στο χώρο κυριαρχίας του όλες τις θείες ιδιότητες και δυνάμεις τις οποίες ο ίδιος ο Αιώνιος Υιός θα εκδήλωνε, αν επρόκειτο να παρουσιασθεί προσωπικά στον Σάλβινγκτον και να λειτουργήσει στον Νέβαδον. Ο Μιχαήλ διαθέτει ακόμη μεγαλύτερες δυνάμεις και εξουσίες, διότι όχι μόνο αποτελεί προσωποποίηση του Αιωνίου Υιού, αλλά διότι επίσης αντιπροσωπεύει απόλυτα και ενσωματώνει ουσιαστικά την προσωπική παρουσία του Πατέρα του Σύμπαντος στο τοπικό αυτό σύμπαν. Αντιπροσωπεύει ακόμη και τον Πατέρα-Υιό. Οι σχέσεις αυτές συνιστούν έναν Δημιουργό υιό, την πλέον ισχυρή, πολύμορφη και σημαίνουσα από όλες τις θείες υπάρξεις που είναι σε θέση να διακυβερνούν άμεσα τα εξελικτικά σύμπαντα και προσωπικά να επικοινωνούν με τις ανώριμες θνητές υπάρξεις.

33:1.3 Ο Δημιουργός μας Υιός ασκεί την ίδια πνευματική ελκτική δύναμη, την ίδια πνευματική βαρύτητα, από το αρχηγείο του τοπικού σύμπαντος, την οποία θα ασκούσε ο Αιώνιος Υιός του Παραδείσου αν ήταν ο ίδιος παρών στον Σάλβινγκτον και ακόμη *περισσότερη*. Ο Συμπαντικός αυτός Υιός αποτελεί προσωποποίηση του Πατέρα του Σύμπαντος προς το σύμπαν του Νέβαδον. Οι Δημιουργοί Υιοί είναι κέντρα προσωπικότητας των πνευματικών δυνάμεων του εν Παραδείσω Πατέρα-Υιού. Οι Δημιουργοί Υιοί αποτελούν την οριστική

επικέντρωση της δυναμικής προσωπικότητας των εξαιρετικών χωροχρονικών ιδιοτήτων του Θεού του Επτάπτυχου.

33:1.4 Ο Δημιουργός Υιός είναι η υπό μορφή αντιβασιλέα προσωποποίηση του Πατέρα του Σύμπαντος, ο θείος ομοβάθμιος του Αιώνιου Υιού και ο δημιουργικός συνεργάτης του Απείρου Πνεύματος. Για το σύμπαν μας και όλους του τους κατοικημένους κόσμους ο Κυρίαρχος Υιός είναι, από κάθε πρακτική σκοπιά και άποψη, Θεός. Είναι η προσωποποίηση όλων των παραδείσιων Θεοτήτων τις οποίες μπορούν οι εξελισσόμενοι θνητοί εύκολα και να κατανοήσουν. Ο Υιός αυτός και το συνεργικό του Πνεύμα *είναι* οι δημιουργοί γονείς σας. Για εσάς, ο Μιχαήλ, ο Δημιουργός Υιός, είναι η υπέρτατη προσωπικότητα. Για εσάς, ο Αιώνιος Υιός είναι υπέρ-υπέρτατος – είναι μία άπειρη Θεία προσωπικότητα.

33:1.5 Στο πρόσωπο του Δημιουργού Υιού έχουμε έναν κυβερνήτη και θείο γονέα τόσο ισχυρό, αποτελεσματικό και ελεήμονα, όσο θα ήταν ο Πατέρας του Σύμπαντος και ο Αιώνιος Υιός, αν βρίσκονταν παρόντες στον Σάλβινγκτον και ασχολούνταν με τη διαχείριση των θεμάτων του σύμπαντος του Νέβαδον.

2. Ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΝΕΒΑΔΟΝ.

33:2.1 Η παρατήρηση των Δημιουργών Υιών αποκαλύπτει ότι ορισμένοι μοιάζουν περισσότερο στον Πατέρα, άλλοι στον υιό, ενώ άλλοι αποτελούν ανάμειξη και των δύο των άπειρων γονέων τους. Ο Δημιουργός μας Υιός σαφέστατα εκδηλώνει γνωρίσματα και χαρακτηριστικά που προσιδιάζουν περισσότερο στον Αιώνιο Υιό.

33:2.2 Ο Μιχαήλ επελέγη να οργανώσει τούτο το τοπικό σύμπαν και από τότε το κυβερνά με τρόπο θαυμάσιο. Η ατομική του δύναμη περιορίζεται από τα προϋπάρχοντα κυκλώματα βαρύτητας που επικεντρώνονται στον Παράδεισο, αλλά και από την παρακράτηση, εκ μέρους των Αρχαίων των Ημερών, της υπερσυμπαντικής κυβέρνησης όλων των τελικών κυβερνητικών αποφάσεων που αφορούν στην απάλειψη της προσωπικότητας. Η προσωπικότητα αποτελεί τη μοναδική επιφοίτηση του Πατέρα, αλλά οι Δημιουργοί Υιοί, με την έγκριση του Αιώνιου Υιού, αρχίζουν το σχεδιασμό καινούργιων πλασμάτων ενώ με τη λειτουργική συνεργασία των εκ του Πνεύματος προερχομένων συνεργατών τους μπορούν να επιχειρήσουν νέους μετασχηματισμούς ενέργειας-ύλης.

33:2.3 Ο Μιχαήλ είναι η προσωποποίηση του εν Παραδείσω Πατέρα-Υιού στο τοπικό σύμπαν του Νέβαδον. Γι' αυτό, όταν το Δημιουργικό Πνεύμα-Μητέρα, ο αντιπρόσωπος στο τοπικό σύμπαν του Απείρου Πνεύματος τέθηκε υπό τις εντολές του Χριστού Μιχαήλ, όταν εκείνος γύρισε από τη τελική του επιφοίτηση στην Ουράντια, ο Κυρίαρχος υιός απέκτησε δικαιοδοσία πάνω «σε όλη τη δύναμη εν ουρανών και επί της γης.»

33:2.4 Η υποταγή αυτή των Θείων Λειτουργών στους Δημιουργούς Υιούς των τοπικών συμπάντων συνιστά τα προσωπικά αποθέματα των Κυρίαρχων αυτών Υιών σε σχέση με την πεπερασμένα δυνάμενη να εκδηλωθεί θεία υπόσταση του Πατέρα, του Υιού και του Πνεύματος, ενώ οι εμπειρίες των επί των πλασμάτων επιφοιτήσεων των υιών Μιχαήλ, τους καθιστούν ικανούς να παρουσιάσουν την εμπειρική θεία φύση του Υπέρτατου Όντος. Ουδεμία άλλη ύπαρξη στα σύμπαντα έχει προσωπικά εξαντλήσει τη δυναμική της παρούσης πεπερασμένης εμπειρίας και ουδεμία άλλη ύπαρξη στα σύμπαντα διαθέτει τέτοια προσόντα για μοναχική κυριαρχία.

33:2.5 Αν και το αρχηγείο του Μιχαήλ βρίσκεται επίσημα στον Σάλβινγκτον, την πρωτεύουσα του Νέβαδον, εκείνος περνά πολύ από το χρόνο του επισκεπτόμενος τον αστερισμό και το αρχηγείο του συστήματος, ακόμη και μεμονωμένους πλανήτες. Κατά περιόδους ταξιδεύει

στον Παράδεισο και συχνά στην Ουβέρσα, όπου συσκέπτεται με τους Αρχαίους των Ημερών. Όταν βρίσκεται μακριά από τον Σάλβινγκτον, τη θέση του παίρνει ο Γαβριήλ, ο οποίος στην περίπτωση αυτή λειτουργεί ως Έφορος του σύμπαντος του Νέβαδον.

3. Ο ΥΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

^{33:3.1}Καθώς διαπερνά όλα τα σύμπαντα του χρόνου και του χώρου, το Άπειρο Πνεύμα λειτουργεί από το αρχηγείο του κάθε τοπικού σύμπαντος ως εξειδικευμένη επικέντρωση, ενώ αποκτά όλα τα γνωρίσματα της προσωπικότητας, με τη μέθοδο της δημιουργικής συνεργασίας με τον Δημιουργό Υιό. Όσον αφορά σε ένα τοπικό σύμπαν, η διοικητική εξουσία ενός Δημιουργού Υιού είναι υπέρτατη. Το Άπειρο Πνεύμα, ως Θεός Λειτουργός, είναι απόλυτα συνεργάσιμο αν και τέλεια ισότιμο.

^{33:3.2}Το Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα του Σάλβινγκτον, ο συνεργάτης του Μιχαήλ στον έλεγχο και τη διοίκηση του Νέβαδον, ανήκει στην έκτη κατηγορία των Υπέρτατων Πνευμάτων, έχοντας τον αριθμό 611,121 της κατηγορίας αυτής. Εθελοντικά προσφέρθηκε να συνοδεύσει τον Μιχαήλ σε περίπτωση απαλλαγής του από τα καθήκοντά του στον Παράδεισο και από τότε συνεργάζεται μαζί του στη δημιουργία και διακυβέρνηση του σύμπαντός του.

^{33:3.3}Ο Κυρίαρχος Δημιουργός Υιός είναι ο προσωπικός κυβερνήτης του σύμπαντός του, αλλά σε όλες τις λεπτομέρειες της διακυβέρνησης το Άπειρο Πνεύμα συγκυβερνά με τον Υιό. Ενώ το Πνεύμα αναγνωρίζει πάντα τον Υιό ως κυρίαρχο και κυβερνήτη, ο Υιός πάντα φέρεται στο Πνεύμα με διάθεση συνεργασίας και ισότητας ως προς το κύρος σε όλες τις υποθέσεις του χώρου κυριαρχίας των. Σε ολόκληρο το γεμάτο αγάπη και πλήρωση ζωής έργο του, ο Δημιουργός Υιός υποστηρίζεται πάντα, τέλεια, και λαμβάνει άφθονη βοήθεια από το πάνσοφο και πάντα πιστό Συμπαντικό Πνεύμα καθώς και από ολόκληρη τη διαφοροποιημένη ακολουθία του, την αποτελούμενη από προσωπικότητες αγγελικές. Ένας τέτοιος Θεός Λειτουργός είναι στην πραγματικότητα η μητέρα των πνευμάτων και των πνευματικών προσωπικοτήτων, ο πανταχού παρών και πάνσοφος σύμβουλος του Δημιουργού Υιού, η πιστή και πραγματική εκδήλωση του εν Παραδείσω Αείρου Πνεύματος.

^{33:3.4}Ο Υιός λειτουργεί ως Πατέρας στο τοπικό του σύμπαν. Το Πνεύμα, όπως μπορούν να καταλάβουν οι θνητοί, παίζει το ρόλο της μητέρας, βοηθώντας πάντοτε τον Υιό, αιώνια αδιαχώριστο από αυτόν στη διακυβέρνηση του σύμπαντος. Στην περίπτωση επανάστασης, μόνον ο Υιός και οι συνεργαζόμενοι μαζί του Υιοί μπορούν να δράσουν ως ελευθερωτές. Το Πνεύμα ποτέ δεν αναλαμβάνει να κρίνει τη στάση, ή να υπερασπιστεί την εξουσία, αλλά πάντα υποστηρίζει τον Υιό σε οτιδήποτε του ζητηθεί να πράξει προκειμένου να σταθεροποιήσει την κυβέρνηση και να διατηρήσει την εξουσία στους διεφθαρμένους από το πονηρό, ή κυριαρχημένους από την αμαρτία κόσμους. Μόνον ένας Υιός μπορεί να αποκαταστήσει το έργο της από κοινού δημιουργίας των, αλλά δεν μπορεί να ελπίζει ότι τελικά θα επιτύχει χωρίς την ακατάπαυστη συνεργασία του Θεού Λειτουργού και του άπειρου πλήθους των πνευματικών βοηθών του, των θυγατέρων του Θεού, που με τόση αφοσίωση και γενναιότητα αγωνίζονται για την ευημερία των θνητών και το μεγαλείο των θείων γονέων τους.

^{33:3.5}Μόλις ο Δημιουργός Υιός ολοκληρώσει την έβδομη και τελική του επί των πλασμάτων επιφοίτηση, η αβεβαιότητα της περιοδικής απομόνωσης του Θεού Λειτουργού τερματίζεται και ο βοηθός του Υιού στο σύμπαν σταθεροποιείται για πάντα ασφαλής και ισχυρός. Είναι

κατά την ενθρόνιση του Δημιουργού Υιού ως Κυρίαρχου Υιού, στο ιωβηλαίο των ιωβηλαίων, που το Συμπαντικό Πνεύμα, μπροστά στα συγκεντρωμένα πλήθη, κάνει την πρώτη δημόσια και συμπαντική ομολογία υποταγής του στον Υιό, ορκιζόμενο πίστη και υποταγή. Το γεγονός αυτό συνέβη στον Νέβαδον την εποχή της επιστροφής του Μιχαήλ στον Σάλβινγκτον, μετά την επιφοίτησή του στην Ουράντια. Ποτέ πριν το κοσμοϊστορικό αυτό συμβάν δεν είχε το Συμπαντικό Πνεύμα δηλώσει υποταγή στον Συμπαντικό Υιό και μόνο μετά την εκούσια αυτή παράδοση της δύναμης και της εξουσίας στον Συμπαντικό Υιό από το Πνεύμα, κατέστη δυνατή η ειλικρινής δήλωση για τον Υιό, «όλη η δύναμη εν ουρανών και επί της γης παρεδόθη στα χέρια του.»

^{33:3.6}Μετά από την ομολογία υποταγής από το Δημιουργικό Πνεύμα-Μητέρα, ο Μιχαήλ του Νέβαδον με ανωτερότητα ομολόγησε την αιώνια εξάρτησή του από το Πνεύμα-σύντροφό του, καθιστώντας το Πνεύμα συγκυβερνήτη του σύμπαντός του και ζητώντας από όλα τα άλλα πλάσματα να υποσχεθούν πίστη προς το Πνεύμα, όπως είχαν υποσχεθεί στον Υιό: Και τότε εκδόθηκε και δημοσιεύθηκε η τελική «Αναγγελία Ισότητας.» Αν και κυρίαρχος του τοπικού του σύμπαντος, ο Υιός δημοσιοποίησε στους κόσμους το ότι το Πνεύμα είναι ίσο με τον ίδιο σε όλα τα χαρίσματα της προσωπικότητας και τις ιδιότητες του θείου χαρακτήρα. Και τούτο γίνεται το υπερβατικό πρότυπο για την οικογενειακή οργάνωση και τη διακυβέρνηση και των ταπεινότερων ακόμη πλασμάτων των κόσμων του διαστήματος. Τούτο είναι, έμπρακτα και αληθινά, το υψηλό ιδεώδες της οικογένειας και του ανθρώπινου θεσμού του εκούσιου γάμου.

^{33:3.7}Ο Υιός και το Πνεύμα είναι υπεύθυνοι πλέον για το σύμπαν, περίπου όπως ένας πατέρας και μία μητέρα επιβλέπουν και προστατεύουν την οικογένειά τους, τους γιους και τις θυγατέρες τους. Δεν είναι άτοπο να αναφέρουμε το Συμπαντικό Πνεύμα ως το δημιουργικό σύντροφο του Δημιουργού Υιού και να θεωρήσουμε τα πλάσματα των κόσμων ως γιους και θυγατέρες τους – μία θαυμάσια, μεγαλειώδη οικογένεια, αλλά με άφατες ευθύνες και ατέλειωτη φροντίδα.

^{33:3.8}Ο Υιός είναι η απαρχή της δημιουργίας ορισμένων από τα παιδιά του σύμπαντος, ενώ το Πνεύμα είναι αποκλειστικά υπεύθυνο για την ύπαρξη πολυάριθμων τάξεων πνευματικών προσωπικοτήτων οι οποίες λειτουργούν και υπηρετούν υπό τις εντολές και οδηγίες αυτού του ίδιου Πνεύματος-Μητέρα. Στη δημιουργία άλλων τύπων συμπαντικών προσωπικοτήτων ο Υιός και το Πνεύμα εργάζονται από κοινού και σε κάθε δημιουργική πράξη δεν γίνεται το παραμικρό χωρίς ο ένας να συμβουλευθεί τον άλλο και να πάρει την έγκρισή του.

4. Ο ΓΑΒΡΙΗΛ – Ο ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

^{33:4.1}Ο Λαμπερός και Πρωινός Αστέρας είναι η προσωποποίηση της αρχικής θεώρησης της ταυτότητας και το ιδεώδες της προσωπικότητας, όπως το συνέλαβε ο Δημιουργός Υιός και η εκδήλωση στο τοπικό σύμπαν του Απειρου Πνεύματος. Επιστρέφοντας στους πρώτους καιρούς του τοπικού σύμπαντος, πριν από την ένωση του Δημιουργού Υιού και του Πνεύματος-Μητέρα με τα δεσμά της δημιουργικής συνεργασίας, πίσω στους καιρούς πριν από την αρχή της δημιουργίας της πολύμορφης οικογένειας των γιων και θυγατέρων τους, η πρώτη από κοινού πράξη της πρώιμης αυτής και απεριόριστης συνεργασίας αυτών των δύο θείων προσώπων είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία της ανώτατης πνευματικής προσωπικότητας του Υιού και του Πνεύματος, του Λαμπερού και Πρωινού Αστέρα.

^{33:4.2}Μόνο μία τέτοια ύπαρξη, γεμάτη σοφία και μεγαλείο δημιουργείται σε κάθε τοπικό σύμπαν. Ο πατέρας του Σύμπαντος και ο Αιώνιος Υιός μπορούν – και πράγματι το πράττουν

– να δημιουργήσουν έναν ατέλειωτο αριθμό θείων Υιών, ίσων με τους ίδιους σε θεία ουσία. Οι Υιοί όμως αυτοί, όταν ενωθούν με τις Θυγατέρες του Απείρου Πνεύματος, μπορούν να δημιουργήσουν μόνον ένα Λαμπερό και Πρωινό Αστέρα σε κάθε σύμπαν, μία ύπαρξη που τους μοιάζει και μοιράζεται τη συνδυασμένη φύση τους, αλλά όχι και το δημιουργικό τους προνόμιο. Ο Γαβριήλ του Σάλβινγκτον μοιάζει με το Συμπαντικό Υιό ως προς τη θεία φύση αν και διαθέτει εξαιρετικά περιορισμένα τα χαρακτηριστικά του Θείου.

^{33:4.3} Αυτός ο πρωτότοκος των γονιών ενός καινούργιου σύμπαντος είναι προσωπικότητα μοναδική, η οποία διαθέτει πολλές θαυμάσιες καταβολές, μη άμεσα ορατές σε κανένα από τους γεννήτορές τους, μία ύπαρξη πρωτοφανούς πολυμορφίας και αφάνταστης λαμπρότητας. Η ουράνια αυτή προσωπικότητα περικλείει τη θεία βούληση του Υιού συνδυασμένη με τη δημιουργική φαντασία του Πνεύματος. Οι σκέψεις και οι πράξεις του Λαμπερού και Πρωινού Αστέρα για πάντα θα αντιπροσωπεύουν τον Δημιουργό Υιό αλλά και το Δημιουργικό Πνεύμα. Μία τέτοια ύπαρξη είναι επίσης ικανή να κατανοεί απόλυτα και να επικοινωνεί φιλικά τόσο με τα πνευματικά, σεραφικά πλήθη, όσο και με τα υλικά, εξελικτικά, αυτόβουλα πλάσματα.

^{33:4.4} Ο Λαμπερός και Πρωινός Αστέρας δεν είναι δημιουργός, είναι όμως θαυμάσιος διαχειριστής, όντας ο ατομικός διαχειριστικός εκπρόσωπος του Δημιουργού Υιού. Πέραν της δημιουργίας και της εμφύσησης της ζωής, ο Υιός και το Πνεύμα ουδέποτε συσκέπτονται πάνω στα σημαντικά συμπαντικά θέματα χωρίς την παρουσία του Γαβριήλ.

^{33:4.5} Ο Γαβριήλ του Σάλβινγκτον είναι ο διευθύνων σύμβουλος του σύμπαντος του Νέβαδον και ο διαιτητής όλων των, σχετικών με τη διακυβέρνησή του, διοικητικών εφέσεων. Ο συμπαντικός αυτός διοικητής δημιουργήθηκε έχοντας όλα τα εφόδια που απαιτούνται για το έργο του, αλλά αποκτά εμπειρίες με την ανάπτυξη και την εξέλιξη του της τοπικής μας δημιουργίας.

^{33:4.6} Ο Γαβριήλ είναι ο προϊστάμενος διεκπεραίωσης των υπερσυμπαντικών εντολών οι οποίες αφορούν στα μη προσωπικά θέματα του τοπικού σύμπαντος. Η εκτέλεση των περισσότερων υποθέσεων που αφορούν σε μαζικές κρίσεις και απονεμητικές, κατά το θέλημα του Θεού, αναστάσεις και κρίνονται από τους Αρχαίους των Ημερών, ανατίθεται στον Γαβριήλ και το επιτελείο του. Ο Γαβριήλ γίνεται, έτσι, ταυτόχρονα διευθύνων σύμβουλος και εκτελεστής των κυβερνητών του τοπικού σύμπαντος, αλλά και του υπερσύμπαντος. Έχει υπό τις εντολές του ένα ικανό σώμα διοικητικών βοηθών που δημιουργήθηκαν για το συγκεκριμένο αυτό έργο, οι οποίοι είναι άγνωστοι στους εξελικτικούς θνητούς. Πλέον αυτών των βοηθών ο Γαβριήλ μπορεί να χρησιμοποιήσει οποιαδήποτε τάξη ουράνιων υπάρξεων λειτουργεί στον Νέβαδον, ενώ είναι επίσης ο διοικητής του «ουράνιου στρατού,» - του ουράνιου πλήθους.

^{33:4.7} Ο Γαβριήλ και το επιτελείο του δεν είναι δάσκαλοι, είναι διαχειριστές. Ουδέποτε εγκατέλειψαν το έργο τους, από όσο είναι γνωστό, εκτός από όταν ο Μιχαήλ ενσαρκώθηκε σε κάποια επιφοίτησή του. Όταν λαμβάνει χώρα μία επιφοίτηση, ο Γαβριήλ βρίσκεται πάντα εκεί, ως παραστάτης της βούλησης του ενσαρκωμένου Υιού και με τη συνεργασία των Ενοποιήσεων των Ημερών γίνεται ο πραγματικός διευθυντής των συμπαντικών θεμάτων, κατά τις επόμενες επιφοιτήσεις. Ο Γαβριήλ έχει συνδεθεί στενά με την ιστορία και την ανάπτυξη της Ουράνια από την εποχή της θνητής επιφοίτησης του Μιχαήλ.

^{33:4.8} Πέραν του να συναντήσουν τον Γαβριήλ στους κόσμους επιφοίτησης καθώς και τις εποχές γενικού – ή ειδικού – αναστάσιμου προσκλητήριου, οι θνητοί σπάνια θα τον

συναντήσουν καθώς θα ανέρχονται μέσω του τοπικού σύμπαντος μέχρις ότου εισαχθούν στο διαχειριστικό έργο της τοπικής δημιουργίας. Ως διαχειριστές, οποιασδήποτε τάξης, ή βαθμού, θα τεθείτε υπό τις εντολές του Γαβριήλ.

5. ΟΙ ΠΡΕΣΒΕΥΤΕΣ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΑΣ

33:5.1 Το έργο της διοίκησης των Τριαδικής προέλευσης προσωπικοτήτων λήγει με την διακυβέρνηση των υπερσμπάντων. Τα τοπικά σύμπαντα χαρακτηρίζονται από διπλή εποπτεία, την απαρχή της ιδέας πατέρα-μητέρας. Ο συμπαντικός πατέρας είναι ο Δημιουργός Υιός, η συμπαντική μητέρα είναι ο Θεός Λειτουργός, το Δημιουργικό Πνεύμα του τοπικού σύμπαντος. Κάθε τοπικό σύμπαν, πάντως, έχει την ευλογία της παρουσίας ορισμένων προσωπικοτήτων από το κεντρικό σύμπαν και τον Παράδεισο. Επικεφαλής της εκ του Παραδείσου αυτής ομάδας στον Νέβαδον είναι ο πρεσβευτής της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου – ο Εμμανουήλ του Σάλβινγκτον – η Ενοποίηση των Ημερών η αποσπασμένη στο τοπικό σύμπαν του Νέβαδον. Κατά μία έννοια ο ανώτερος αυτός Τριαδικής προέλευσης Υιός είναι επίσης ο προσωπικός εκπρόσωπος του Πατέρα του Σύμπαντος στην αυλή του Δημιουργού Υιού. Εξ αυτού και το όνομά του, Εμμανουήλ.

33:5.2 Ο Εμμανουήλ του Σάλβινγκτον, ο υπ' αριθμόν 611,121 της έκτης τάξης των Προσωπικοτήτων της Υπέρτατης Τριάδας είναι ύπαρξη εξάισιας επιβλητικότητας και τόσο μεγάλης συμπύκνωσης ώστε να αρνείται τη λατρεία και το προσκύνημα όλων των ζώντων πλασμάτων. Διακρίνεται σε ολόκληρο τον Νέβαδον ως η μοναδική ύπαρξη που ποτέ δεν δήλωσε υποταγή στον αδελφό του Μιχαήλ. Λειτουργεί ως σύμβουλος του Κυρίαρχου Υιού, αλλά παρέχει τις συμβουλές του μόνον όταν του ζητηθεί. Κατά την απουσία του Δημιουργού Υιού μπορεί να δράσει ως προϊστάμενος οποιουδήποτε ανώτατου συμπαντικού συμβουλίου, αλλά δεν συμμετέχει κατά τα λοιπά στη διαχείριση του σύμπαντος, εκτός αν του ζητηθεί.

33:5.3 Ο πρεσβευτής αυτός του Παραδείσου στον Νέβαδον δεν υπόκειται στη δικαιοδοσία της κυβέρνησης του τοπικού σύμπαντος. Ούτε έχει επίσημη δικαιοδοσία στις διαχειριστικές υποθέσεις ενός εξελισσόμενου τοπικού σύμπαντος, εκτός της εποπτείας των συνδεδεμένων αδελφών του, των Πιστών των Ημερών, οι οποίοι υπηρετούν στα αρχηγεία των αστερισμών.

33:5.4 Οι Πιστοί των Ημερών, όπως και οι Ενοποιήσεις των Ημερών, δεν παρέχουν συμβουλές, ούτε προσφέρουν βοήθεια στους κυβερνήτες των αστερισμών, εκτός εάν τους ζητηθεί. Οι Παραδείσιοι αυτοί πρεσβευτές των αστερισμών αντιπροσωπεύουν την τελική προσωπική παρουσία των Σταθερών υιών της Αγίας Τριάδας, ο ρόλος των οποίων είναι συμβουλευτικός στα τοπικά σύμπαντα. Οι αστερισμοί έχουν στενότερη σχέση με την υπερσμπαντική διακυβέρνηση από τα τοπικά σύμπαντα, τα οποία διοικούνται αποκλειστικά από προσωπικότητες που γεννήθηκαν στο συγκεκριμένο τοπικό σύμπαν.

6. ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

33:6.1 Ο Γαβριήλ είναι ο διευθύνων σύμβουλος και ουσιαστικός διοικητής του Νέβαδον. Η απουσία του Μιχαήλ από τον Σάλβινγκτον κατ' ουδένα τρόπο επηρεάζει την ομαλή διεξαγωγή των συμπαντικών υποθέσεων. Κατά την απουσία του Μιχαήλ, όπως πρόσφατα στην αποστολή επανασύνδεσης των Κυρίαρχων Υιών του Όρβοντον στον Παράδεισο, ο Γαβριήλ είναι ο έφορος του σύμπαντος. Στις περιπτώσεις αυτές και για όλα τα μείζονα θέματα, ο Γαβριήλ πάντα ζητά τη συμβουλή του Εμμανουήλ του Σάλβινγκτον.

33:6.2 Ο Πατέρας Μελχισεδέκ είναι ο κυριότερος βοηθός του Γαβριήλ. Όταν ο Λαμπερός και Πρωινός Αστέρας λείπει από τον Σάλβινγκτον, τις ευθύνες του τις αναλαμβάνει αυτός ο αυθεντικός Υιός Μελχισεδέκ.

33:6.3 Στις διάφορες υποδιοικήσεις του σύμπαντος ανατίθενται ορισμένοι ιδιαίτεροι τομείς ευθύνης. Ενώ, γενικά, η κυβέρνηση ενός συστήματος μεριμνά για την ευημερία των πλανητών του, δίνει μεγαλύτερη προσοχή στη φυσική κατάσταση των ζωντανών του υπάρξεων εκείνων με τα βιολογικά προβλήματα. Αντίστοιχα, οι κυβερνήτες των αστερισμών δίνουν ιδιαίτερη σημασία στις κοινωνικές και κυβερνητικές συνθήκες οι οποίες επικρατούν στους διάφορους πλανήτες και τα συστήματα. Η διακυβέρνηση ενός αστερισμού ασκείται κυρίως επί της ενοποίησης και της σταθεροποίησης. Ακόμη υψηλότερα, οι συμπαντικοί κυβερνήτες ασχολούνται περισσότερο με την πνευματική κατάσταση των κόσμων.

33:6.4 Οι πρεσβευτές ορίζονται με δικαστικό βούλευμα και αντιπροσωπεύουν τα σύμπαντα στα άλλα σύμπαντα. Οι πρόξενοι είναι οι αντιπρόσωποι του ενός αστερισμού προς στον άλλο, καθώς και των αστερισμών προς το αρχηγείο του σύμπαντος. Ορίζονται με νομοθετικό διάταγμα και λειτουργούν μόνο μέσα στα όρια του τοπικού σύμπαντος. Με εκτελεστική απόφαση του Κυριάρχου του Συστήματος ορίζονται παρατηρητές οι οποίοι αντιπροσωπεύουν το συγκεκριμένο σύστημα στα άλλα συστήματα, αλλά και στην πρωτεύουσα του αστερισμού, ενώ επίσης λειτουργούν μόνο μέσα στα όρια του τοπικού σύμπαντος.

33:6.5 Από τον Σάλβινγκτον, οι εκπομπές κατευθύνονται ταυτόχρονα προς τα αρχηγεία του αστερισμού, τα αρχηγεία του συστήματος καθώς και προς τους μεμονωμένους πλανήτες. Όλες οι ανώτερες τάξεις των ουράνιων υπάρξεων είναι σε θέση να χρησιμοποιούν την υπηρεσία αυτή για να επικοινωνούν με τους διασκορπισμένους σ' ολόκληρο το σύμπαν συντρόφους τους. Οι συμπαντικές εκπομπές απλώνονται σε όλους τους κατοικημένους κόσμους, ανεξάρτητα από την πνευματική τους κατάσταση. Η πλανητική ενδοεπικοινωνία απαγορεύεται μόνο στους πλανήτες εκείνους που βρίσκονται σε πνευματική καραντίνα.

33:6.6 Οι εκπομπές των αστερισμών γίνονται κατά περιόδους από τα αρχηγεία του αστερισμού από τον προϊστάμενο των Πατέρων του Αστερισμού.

33:6.7 Η χρονολόγηση προσμετράται, υπολογίζεται και ρυθμίζεται από μία ειδική ομάδα υπάρξεων του Σάλβινγκτον. Η τυπική ημέρα του Νέβαδον ισούται με δέκα οκτώ ημέρες και έξι ώρες σύμφωνα με το χρόνο της Ουράντια συν δυόμισι λεπτά. Το έτος του Νέβαδον συνίσταται σε κλάσμα του χρόνου ταλάντωσης του σύμπαντος προς το κύκλωμα της Ουβέρσα και ισούται με εκατό ημέρες τυπικού συμπαντικού χρόνου, περίπου πέντε έτη του χρόνου της Ουράντια.

33:6.8 Η ώρα του Νέβαδον, η οποία μεταδίδεται από τον Σάλβινγκτον, είναι τυπική για όλους τους αστερισμούς και τα συστήματα σ' αυτό το τοπικό σύμπαν. Κάθε αστερισμός διευθύνει τις υποθέσεις του σύμφωνα με την ώρα του Νέβαδον, αλλά τα συστήματα, ωστόσο, διατηρούν τη δική τους χρονολόγηση, όπως και οι μεμονωμένοι πλανήτες.

33:6.9 Η ημέρα στη Σατάνια, όπως αναγνωρίζεται στην Τζερουζέμ, είναι κατά τι μικρότερη (1 ώρα, 4 λεπτά και 15 δεύτερα) από τρεις ημέρες της Ουράντια. Η ώρα αυτή είναι γενικά γνωστή ως ώρα του Σάλβινγκτον, ή συμπαντική ώρα, καθώς και ώρα της Σατάνια, ή ώρα του συστήματος. Η τυπική ώρα είναι η συμπαντική ώρα.

7. ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΒΑΔΟΝ

33:7.1 Το υπέρτατο μέλημα του Κυρίαρχου Υιού Μιχαήλ συνίσταται σε τρία πράγματα: τη δημιουργία, τη συντήρηση και τη λειτουργία. Δεν λαμβάνει προσωπικά μέρος στο δικαστικό έργο του σύμπαντος. Οι Δημιουργοί δεν δικάζουν ποτέ τα πλάσματά τους. Αυτό είναι αποκλειστική λειτουργία υπάρξεων ανώτερης εκπαίδευσης και πραγματικής εμπειρίας ζωής.

33:7.2 Ολόκληρος ο δικαστικός μηχανισμός του Νέβαδον βρίσκεται υπό την εποπτεία του Γαβριήλ. Τα ανώτατα δικαστήρια που βρίσκονται στον Σάλβινγκτον ασχολούνται με συμπαντικά προβλήματα γενικής φύσης καθώς και με τις εφέσεις που προέρχονται από τα δικαστήρια των συστημάτων. Υπάρχουν εβδομήντα κλάδοι τέτοιων συμπαντικών δικαστηρίων οι οποίοι λειτουργούν σε επτά υποδιαιρέσεις με δέκα τομείς η κάθε μία. Σε όλα τα προς κρίση θέματα προεδρεύει ένα διμελές σώμα κατώτερων δικαστών, αποτελούμενο από ένα δικαστή της τάξης των προηγηθέντων στην τελειότητα και ένα ειρηνοδίκη από την τάξη των ανελθόντων πλασμάτων.

33:7.3 Όσον αφορά στη δικαιοδοσία, τα δικαστήρια του τοπικού σύμπαντος περιορίζονται στα εξής θέματα:

33:7.41. Η διακυβέρνηση του τοπικού σύμπαντος ασχολείται με τη δημιουργία, την εξέλιξη, τη διατήρηση και τη λειτουργία. Για το λόγο αυτό απαγορεύεται στους συμπαντικούς δικαστές να ασχολούνται με υποθέσεις όπου εμπεριέχεται το θέμα της αιώνιας ζωής και του θανάτου. Τούτο δεν αναφέρεται στον φυσικό θάνατο, όπως επικρατεί στην Ουράντια, αν, όμως, το ερώτημα για το δικαίωμα της ύπαρξης να συνεχίσει να υφίσταται, και η αιώνια ζωή τεθεί προς κρίση, πρέπει να εκδικαστεί από τα δικαστήρια του Όρβοντον και αν η απόφαση είναι καταδικαστική για τον ενδιαφερόμενο, η ποινή της εξάλειψης εκτελείται μόλις δοθεί η εντολή και μέσω των αντιπροσώπων των κυβερνητών της υπερκυβέρνησης.

33:7.52. Η παράβαση, ή η λιποταξία οποιουδήποτε των Υιών του Θεού ενός Τοπικού Σύμπαντος που θέτει σε κίνδυνο την θέση και το κύρος τους ως Υιούς δεν δικάζεται ποτέ από τα δικαστήρια των Υιών. Παρόμοιες υποθέσεις μεταφέρονται αμέσως στα δικαστήρια του υπεrsύμπαντος.

33:7.63. Το θέμα της μετάβασης οποιουδήποτε συνιστώντος μέρους ενός τοπικού σύμπαντος – όπως π.χ. ενός τοπικού συστήματος – στην αδελφότητα της απόλυτης πνευματικότητας στην τοπική δημιουργία, μετά από μία περίοδο πνευματικής απομόνωσης πρέπει να τύχει της συναίνεσης της ανώτατης σύσκεψης του υπεrsύμπαντος.

33:7.7 Σε όλα τα άλλα θέματα τα δικαστήρια του Σάλβινγκτον είναι τελικά και ανώτατα. Δεν υπάρχει έφεση, ούτε διαφυγή από τις αποφάσεις και τα βουλεύματά τους.

33:7.8 Οσοδήποτε άδικα και αν φαίνονται ορισμένες φορές ότι εκδικάζονται οι ανθρώπινες διαφορές στην Ουράντια, στο σύμπαν επικρατεί δικαιοσύνη και θεία ισότητα. Ζείτε σε ένα καλά τακτοποιημένο σύμπαν και αργά ή γρήγορα θα γνωρίσετε τη δικαιοσύνη, ακόμη και το έλεος.

8. ΟΙ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

33:8.1 Στον Σάλβινγκτον, το αρχηγείο του Νέβαδον, δεν υπάρχουν πραγματικά νομοθετικά σώματα. Οι αρχηγικοί κόσμοι του σύμπαντος ασχολούνται κυρίως με την επιδίκαση των αποφάσεων. Οι νομοθετικές επιτροπές του τοπικού σύμπαντος βρίσκονται στα αρχηγεία των εκατό αστερισμών. Τα συστήματα ασχολούνται κυρίως με το εκτελεστικό και το διαχειριστικό έργο των τοπικών δημιουργιών. Οι Κυρίαρχοι των Συστημάτων και οι

συνεργάτες τους επιβάλλουν τις νομοθετικές αποφάσεις των κυβερνητών των αστερισμών και εκτελούν τις δικαστικές αποφάσεις των ανώτατων δικαστηρίων του σύμπαντος.

33:8.2 Ενώ η πραγματική νομοθεσία δεν θεσμοθετείται στα αρχηγεία των συμπάντων, στον Σάλβινγκτον λειτουργεί μία ποικιλία συμβουλευτικών και ερευνητικών επιτροπών, η σύσταση και διεύθυνση των οποίων εξαρτάται από το αντικείμενο και το σκοπό τους. Ορισμένες είναι μόνιμες, άλλες διαλύονται μόλις επιτελέσουν το σκοπό τους.

33:8.3 Το Ανώτατο συμβούλιο του τοπικού σύμπαντος αποτελείται από τρία μέλη από κάθε σύστημα και επτά αντιπροσώπους από κάθε αστερισμό. Τα ευρισκόμενα σε απομόνωση συστήματα δεν αντιπροσωπεύονται στην επιτροπή αυτή, αλλά τους επιτρέπεται να στέλνουν παρατηρητές οι παρακολουθούν και μελετούν όλες τις συσκέψεις του.

33:8.4 Τα εκατό συμβούλια της ανώτατης επικύρωσης βρίσκονται επίσης στον Σάλβινγκτον. Οι πρόεδροι των συμβουλίων αυτών αποτελούν το άμεσα λειτουργούν υπουργικό συμβούλιο του Γαβριήλ.

33:8.5 Όλα τα πορίσματα των ανώτατων συμπαντικών συμβουλευτικών επιτροπών παραπέμπονται είτε στα δικαστικά σώματα του Σάλβινγκτον, είτε στις νομοθετικές επιτροπές των αστερισμών. Τα ανώτατα αυτά συμβούλια δεν έχουν την εξουσία, ή τη δύναμη να επιβάλλουν τις εισηγήσεις τους. Αν η εισήγησή τους στηρίζεται στους βασικούς συμπαντικούς νόμους, τότε τα δικαστήρια του Νέβαδον εκδίδουν κανόνες εκτέλεσης. Αν όμως οι εισηγήσεις τους έχουν να κάνουν με τοπικά, ή επείγοντα θέματα, πρέπει να διαβιβαστούν στις νομοθετικές επιτροπές του αστερισμού για θεσμοθέτηση κατόπιν συζήτησης και στη συνέχεια στις αρχές του συστήματος για εκτέλεση. Οι ανώτατες αυτές επιτροπές είναι, στην πραγματικότητα, τα συμπαντικά υπερνομοθετικά σώματα, αλλά λειτουργούν χωρίς την εξουσία θεσμοθέτησης και χωρίς τη δυνατότητα εκτέλεσης.

33:8.6 Ενώ μιλούμε για τη συμπαντική διακυβέρνηση με όρους όπως «δικαστήρια» και «επιτροπές», πρέπει να γίνει σαφές ότι οι πνευματικές αυτές διεργασίες είναι πολύ διαφορετικές από τις περισσότερο πρωτόγονες και υλικές δραστηριότητες της Ουράντια για τις οποίες χρησιμοποιούνται οι ίδιοι όροι.

33:8.7 [Παρουσιάστηκε από τον Προϊστάμενο των Αρχαγγέλων του Νέβαδον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 34

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ-ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

34:0.1 Όταν ο Δημιουργός Υιός προσωποποιείται από τον Πατέρα του Σύμπαντος και τον Αιώνιο Υιό, τότε το Άπειρο Πνεύμα εξατομικεύει μία νέα και μοναδική εκπροσώπηση του εαυτού του για να συνοδεύσει το Δημιουργό αυτό Υιό στους κόσμους του διαστήματος, να γίνει σύντροφός του, αρχικά, στη φυσική οργάνωση και αργότερα στη δημιουργία και λειτουργία των πλασμάτων του καινοφανούς σύμπαντος.

34:0.2 Ένα Δημιουργικό Πνεύμα αντιδρά στη φυσική αλλά και στην πνευματική πραγματικότητα. Το ίδιο συμβαίνει και με τον Δημιουργό Υιό. Και έτσι συντονίζονται και συνεργάζονται στη διακυβέρνηση του τοπικού σύμπαντος του χρόνου και του διαστήματος.

34:0.3 Τα Πνεύματα αυτά Θυγατέρες είναι της ίδιας ουσίας με το Άπειρο Πνεύμα, αλλά δεν μπορούν να λειτουργήσουν στη διαδικασία της φυσικής δημιουργίας και της πνευματικής λειτουργίας ταυτόχρονα. Στη φυσική δημιουργία ο Συμπαντικός Υιός παρέχει το πρότυπο ενώ το Συμπαντικό Πνεύμα αρχίζει την υλοποίηση των φυσικών οντοτήτων. Ο Υιός λειτουργεί στο δυναμικό σχεδιασμό, ενώ το Πνεύμα μετασχηματίζει τις ενεργειακές αυτές

δημιουργίες σε φυσικές υποστάσεις. Αν και είναι κάπως δύσκολο να απεικονίσουμε την πρώτη αυτή συμπαντική παρουσία του Απείρου Πνεύματος ως πρόσωπο, όπως και να είναι, το Πνεύμα βοηθός είναι για τον Δημιουργό Υιό προσωπικό και λειτουργεί πάντα ως ξεχωριστό άτομο.

1. Η ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

^{34:1.1} Μετά την ολοκλήρωση της φυσικής οργάνωσης ενός αστρικού και πλανητικού συμπλέγματος και την παγίωση των ενεργειακών κυκλωμάτων από τα υπερσυμπαντικό κέντρα δύναμης, συνακόλουθη με το προκαταρκτικό αυτό έργο της δημιουργίας από τις δυνάμεις του Απείρου Πνεύματος, οι οποίες λειτουργούν μέσω, και υπό την καθοδήγηση της δημιουργικής εστίασης του τοπικού του σύμπαντος, γίνεται η αναγγελία του Υιού Μιχαήλ ότι πρόκειται να δημιουργηθεί ζωή στο πρόσφατα οργανωθέν σύμπαν. Μόλις αναγνωρισθεί από τον Παράδεισο η δήλωση αυτή της πρόθεσης, δημιουργείται μία θετική αντίδραση αποδοχής από την εν Παραδείσω Τριάδα, η οποία ακολουθείται από την εξαφάνιση στην πνευματική λάμψη των Θεοτήτων του Κυρίαρχου Πνεύματος στο σύμπαν του οποίου οργανώνεται η καινούργια αυτή δημιουργία. Εν τω μεταξύ, τα άλλα Κυρίαρχα Πνεύματα έλκονται προς το κεντρικό κατάλυμα των Παραδείσιων Θεοτήτων και στη συνέχεια, όταν το περιβεβλημένο το Θείο Κυρίαρχο Πνεύμα αναδύεται για να αναγνωρίσει τους συντρόφους του, συμβαίνει αυτό που είναι γνωστό ως «πρωταρχική έκρηξη.» Πρόκειται για μια τρομακτική πνευματική αστραπή, ένα φαινόμενο που φαίνεται ολοκάθαρα μέχρι τα αρχηγεία του συγκεκριμένου υπερσύμπαντος. Και, ταυτόχρονα με την ελάχιστη κατανοητή αυτή εκδήλωση της Τριάδας, λαμβάνει χώρα μία καταπληκτική αλλαγή στη φύση της παρουσίας του δημιουργικού πνεύματος αλλά και τη δύναμη του Απείρου Πνεύματος, η οποία ενοικεί στο συγκεκριμένο τοπικό σύμπαν. Ανταποκρινόμενη στα παραδείσια αυτά φαινόμενα, προσωποποιείται άμεσα, στην ίδια την παρουσία του Δημιουργού Υιού, μία καινούργια ατομική αντιπροσώπευση του Απείρου Πνεύματος. Τούτος είναι ο Θεός Λειτουργός. Το προσωποποιημένο Δημιουργικό Πνεύμα-βοηθός του Δημιουργού Υιού έχει γίνει ο προσωπικός δημιουργικός συνεργάτης του, το Πνεύμα-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος.

^{34:1.2} Από, και μέσω του καινούργιου αυτού προσωπικού διαχωρισμού του Συνδεδεμένου Δρώντος προχωρούν τα παγιωμένα ρεύματα και τα θεσπισμένα κυκλώματα της δύναμης του πνεύματος και της πνευματικής επίδρασης, της οποίας προορισμός είναι να διαπεράσει όλους τους κόσμους και τις υπάρξεις αυτού του τοπικού σύμπαντος. Στην πραγματικότητα, αυτή η καινούργια και προσωπική παρουσία δεν είναι παρά ένας μετασχηματισμός του προϋπάρχοντος και λιγότερο προσωπικού συνεργάτη του Υιού στο πρώιμο έργο του της φυσικής οργάνωσης του σύμπαντος.

^{34:1.3} Τούτη είναι η αφήγηση, με λίγα λόγια, ενός τρομακτικού δράματος η οποία όμως αντιπροσωπεύει όλα όσα μπορούν να ειπωθούν σχετικά μ' αυτές τις κοσμοϊστορικές διεργασίες. Είναι ακαριαίες, ανεξιχνίαστες και ακατανόητες. Το μυστικό της τεχνικής και της διαδικασίας που ακολουθείται βρίσκεται μέσα στην Αγία τριάδα του Παραδείσου. Για ένα μόνο πράγμα είμαστε βέβαιοι: Η παρουσία του Πνεύματος στο τοπικό σύμπαν την εποχή της αμιγώς φυσικής δημιουργίας, ή της οργάνωσης ήταν ατελώς διαφοροποιημένη από το πνεύμα του εν Παραδείσω Απείρου Πνεύματος. Διότι, μετά την επανεμφάνιση του εποπτεύοντος Κυρίαρχου Πνεύματος από τη μυστική αγκάλη των Θεών αλλά και μετά την αστραπή της πνευματικής ενέργειας, η εκδήλωση του Απείρου Πνεύματος στο τοπικό σύμπαν αλλάζει αιφνίδια και απόλυτα και παίρνει τα ατομικά χαρακτηριστικά του

Κυρίαρχου Πνεύματος εκείνου, το οποίο είχε τη μετασχηματίζουσα σχέση με το Άπειρο Πνεύμα. Το Πνεύμα-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος αποκτά, με τον τρόπο αυτό, προσωπική φύση, με μία ελαφρά χροιά της φύσης του Κυρίαρχου Πνεύματος του υπερσύμπαντος με αστρονομική δικαιοδοσία.

34:1.4 Η εξατομικευμένη αυτή παρουσία του Απείρου Πνεύματος, το Δημιουργικό Πνεύμα-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος είναι στη Σατάνια γνωστή ως Θεός Λειτουργός. Με κάθε πρακτική πρόθεση και πνευματικό σκοπό η εκδήλωση αυτή του Θεού αποτελεί ένα θείο άτομο, ένα πνευματικό πρόσωπο. Ένα πρόσωπο που αναγνωρίζεται και τιμάται από τον Δημιουργό Υιό. Είναι μέσω αυτού του εντοπισμού και της εξατομίκευσης της Τρίτης Γενεσιουργού Αιτίας και Κέντρου στο τοπικό μας σύμπαν, που το Πνεύμα μπόρεσε στη συνέχεια τόσο απόλυτα να υποταχθεί στο Δημιουργό Υιό, και έχει ειπωθεί, πράγματι, για τον Υιό αυτό, «Όλη η δύναμη η εν ουρανών και επί της γης έχει εναποτεθεί σ' αυτόν.»

2. Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ.

34:2.1 Έχοντας υποστεί αξιοσημείωτη ατομική μεταμόρφωση την εποχή της δημιουργίας της ζωής, ο Θεός Λειτουργός λειτουργεί εφεξής ως άτομο και συνεργάζεται με πολύ προσωπικό τρόπο με το Δημιουργό Υιό στον σχεδιασμό και τη διεύθυνση των εκτεταμένων θεμάτων του τοπικού τους σύμπαντος. Σε πολλούς συμπαντικούς τύπους υπάρξεων ακόμη και αυτή η εκπροσώπηση του Απείρου Πνεύματος μπορεί να μην φαίνεται απόλυτα προσωπική κατά την εποχή που προηγείται της τελικής επιφοίτησης του Μιχαήλ. Έπειτα, όμως, από την ανέλιξη του Δημιουργού Υιού στο ανώτατο κύρος ενός Κυρίαρχου Υιού, τα προσωπικά χαρακτηριστικά του Δημιουργικού Πνεύματος-Μητέρα διογκώνονται τόσο πολύ, ώστε να αναγνωρίζεται πλέον προσωπικά από όλους όσους έρχονται σε επαφή μαζί του.

34:2.2 Από την πρώτη του συνεργασία με τον Δημιουργό Υιό, το Συμπαντικό Πνεύμα διαθέτει όλες τις ικανότητες φυσικού ελέγχου του Απείρου Πνεύματος, περιλαμβανομένου του πλήρους δώρου της αντιβαρύτητας. Με την κατάκτηση της προσωπικής του υπόστασης, το Συμπαντικό Πνεύμα ασκεί τόσο πλήρη και ολοκληρωμένο έλεγχο της πνευματικής βαρύτητας στο τοπικό σύμπαν, όσο θα ασκούσε το Άπειρο Πνεύμα αν ήταν παρόν.

34:2.3 Σε κάθε τοπικό σύμπαν ο Θεός Λειτουργός ενεργεί ανάλογα με τη φύση και τα εγγενή χαρακτηριστικά του Απείρου Πνεύματος, όπως αυτά ενσωματώνονται σε ένα από τα Επτά Κυρίαρχα Πνεύματα του Παραδείσου. Ενώ υπάρχει μία βασική ομοιομορφία στο χαρακτήρα όλων των Συμπαντικών Πνευμάτων, υπάρχει επίσης ποικιλία στη λειτουργία τους, η οποία καθορίζεται από την προέλευσή τους μέσω ενός εκ των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων. Η διαφορά αυτή στην καταγωγή εξηγεί τις διαφορετικές τεχνικές στη λειτουργία των Πνευμάτων-Μητέρων των τοπικών συμπάντων, στα διάφορα υπερσύμπαντα. Σε όλες όμως τις βασικές πνευματικές τους ιδιότητες, τα Πνεύματα αυτά είναι ταυτόσημα, ισότιμα πνευματικά και απόλυτα θεία, ανεξάρτητα από τις υπερσυμπαντικές διαφοροποιήσεις.

34:2.4 Το Δημιουργικό Πνεύμα είναι συνυπεύθυνο με τον Δημιουργό Υιό για τη δημιουργία των πλασμάτων των κόσμων και ο Υιός δεν αποτυγχάνει ποτέ στις προσπάθειες που καταβάλλει για να στηρίξει και να συντηρήσει τις δημιουργίες αυτές. Η ζωή συνεχίζεται και συντηρείται δια της ενέργειας του Δημιουργικού Πνεύματος. «Βλασταίνει το Πνεύμα σου και δημιουργούνται. Ανανεώνεις το πρόσωπο της γης.»

34:2.5 Στη δημιουργία ενός σύμπαντος έλλογων πλασμάτων το Δημιουργικό Πνεύμα-Μητέρα ενεργεί αρχικά στη σφαίρα της συμπαντικής τελειότητας, συνεργαζόμενο με τον Υιό στην

παραγωγή του Λαμπερού και Πρωινού Αστέρα. Στη συνέχεια, ο απόγονος του Πνεύματος ολοένα και περισσότερο προσεγγίζει την τάξη των δημιουργημένων πλασμάτων σους πλανήτες, ακόμα και όταν οι Υιοί σταδιακά κατέρχονται από την τάξη των Μελχισεδέκ στην τάξη των Υλικών Υιών, οι οποίοι έρχονται σε πραγματική επαφή με τους θνητούς των κόσμων. Στη μετέπειτα εξέλιξη των θνητών πλασμάτων, οι Υιοί Φορείς της Ζωής παρέχουν το φυσικό σώμα, που φτιάχτηκε από τα υπάρχουσες οργανωμένες ύλες του πλανήτη, ενώ το Συμπαντικό Πνεύμα συνεισφέρει με την «ανάσα της ζωής.»

^{34:2.6}Ενώ ο έβδομος τομέας του μεγάλου σύμπαντος μπορεί, από πολλές απόψεις, να εξελίσσεται αργά, οι προσεκτικοί σπουδαστές των θεμάτων μας περιμένουν ανυπόμονα την εξέλιξη μιας εξαιρετικής, καλά σταθεροποιημένης δημιουργίας τους καιρούς που θα έλθουν. Προβλέπουμε ότι θα υπάρξει αυτή η υψηλού βαθμού συμμετρία στον Όρβοντον, επειδή το προϊστάμενο στο υπερσύμπαν αυτό Πνεύμα είναι ο αρχηγός των Κυρίαρχων Πνευμάτων εν ουρανών, ο οποίος είναι πνευματική διάνοια που ενσωματώνει την ισορροπημένη συνένωση και τον τέλειο συντονισμό των καταβολών και του χαρακτήρα και των τριών προσώπων του αιώνιου Θείου. Σε σύγκριση με άλλους τομείς είμαστε αργοί και οπισθοδρομικοί, αλλά μας περιμένει, αναμφίβολα, μία υπερβατική ανάπτυξη και μία χωρίς προηγούμενο επίτευξη, κάποτε, στους αιώνιους καιρούς του μέλλοντος.

3. Ο ΥΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΧΩΡΟ.

^{34:3.1}Ούτε ο Αιώνιος Υιός, ούτε το Άπειρο Πνεύμα περιορίζονται από το χρόνο, ή το χώρο, ούτε προσαρμόζονται σ' αυτόν, οι περισσότεροι ωστόσο από τους απογόνους τους περιορίζονται.

^{34:3.2}Το Άπειρο Πνεύμα διαπερνά το σύνολο του διαστήματος και ενοικεί τους κύκλους της αιωνιότητας. Επιπλέον, στις προσωπικές επαφές τους με τα παιδιά του χρόνου, οι προσωπικότητες του Αείρου Πνεύματος πρέπει συχνά να λαμβάνουν υπ' όψη τους στοιχεία τα οποία αφορούν στο χρόνο, αν και όχι τόσο στο διάστημα (χώρο). Πολλές διανοητικές διεργασίες αγνοούν το διάστημα αλλά επηρεάζονται από το χρόνο κατά το συντονισμό των διαφορετικών επιπέδων της συμπαντικής πραγματικότητας. Ένας Μοναχικός Αγγελιαφόρος παραμένει σχεδόν ανεπηρέαστος από το διάστημα, ενώ απαιτείται πραγματικός χρόνος για να ταξιδέψει από το ένα μέρος στο άλλο. Και υπάρχουν και άλλες παρόμοιες οντότητες άγνωστες σ' εσάς.

^{34:3.3}Όσον αφορά στα ατομικά του πλεονεκτήματα, ένα Δημιουργικό Πνεύμα είναι ολοκληρωτικά και απόλυτα ανεξάρτητο από το χώρο, αλλά όχι από το χρόνο. Δεν υπάρχει εξειδικευμένη ατομική παρουσία ενός τέτοιου Συμπαντικού Πνεύματος στα αρχηγεία των αστερισμών, ή των συστημάτων. Είναι ισότιμο και, με τον ίδιο βαθμό διάχυσης, παρόν σ' ολόκληρη την έκταση του τοπικού του σύμπαντος και είναι, για το λόγο αυτό, στον ίδιο βαθμό κυριολεκτικά παρόν σε κάθε κόσμο.

^{34:3.4}Μόνο σε σχέση με το στοιχείο του χρόνου μπορεί ένα Δημιουργικό Πνεύμα να περιορισθεί στις λειτουργίες μέσα στο σύμπαν του. Ένας Δημιουργός Υιός δρα ακαριαία σ' όλη την έκταση του σύμπαντός του, ενώ ένα Δημιουργικό Πνεύμα πρέπει να υπολογίζει το χρόνο στη διεξαγωγή των συμπαντικών διανοητικών διεργασιών, εκτός του γεγονότος ότι συνειδητά και προγραμματισμένα επωφελείται από τα ατομικά προνόμια του Συμπαντικού Υιού. Κατά την αμιγώς πνευματική λειτουργία, αλλά και κατά τη συνεργασία του με τη μυστηριώδη λειτουργία της συμπαντικής ανακλαστικότητας, το Δημιουργικό Πνεύμα λειτουργεί επίσης ανεξάρτητα από το χρόνο.

34:3.5 Αν και το κύκλωμα πνευματικής βαρύτητας του Αιώνιου Υιού λειτουργεί ανεξάρτητα από το χρόνο αλλά και το διάστημα, όλες οι λειτουργίες των Δημιουργών Υιών δεν εξαιρούνται από τους περιορισμούς του διαστήματος. Αν οι διεργασίες των εξελικτικών κόσμων εξαιρεθούν, αυτοί οι Υιοί Μιχαήλ φαίνονται ότι μπορούν να λειτουργούν σχετικά ανεξάρτητα από το χρόνο. Ένας Δημιουργός Υιός δεν παρεμποδίζεται από το χρόνο, αλλά διέπεται από τους περιορισμούς του χώρου. Δεν μπορεί να βρίσκεται ο ίδιος ταυτόχρονα σε δύο μέρη. Ο Μιχαήλ του Νέβαδον λειτουργεί ανεπηρέαστος από το χρόνο στα όρια του σύμπαντός του και δι' ανακλάσεως στο υπερσύμπαν. Επικοινωνεί με τον Αιώνιο Υιό κατ' ευθείαν, ανεξάρτητα από το χρόνο.

34:3.6 Ο Θεός Λειτουργός είναι ο γεμάτος κατανόηση βοηθός του Δημιουργού Υιού, ο οποίος τον καθιστά ικανό να αντιπαρέρχεται και να αποκαθιστά τους εγγενείς περιορισμούς του σχετικά με το χώρο, αφού, όταν αυτοί οι δύο λειτουργούν διαχειριστικά από κοινού είναι, πρακτικά, ανεξάρτητοι από το χρόνο και το χώρο, μέσα στα όρια της τοπικής δημιουργίας. Για το λόγο αυτό, όπως παρατηρείται στην πράξη, σ' ένα τοπικό σύμπαν, ο Δημιουργός υιός και το Δημιουργικό Πνεύμα λειτουργούν συνήθως ανεξάρτητα από χρόνο και χώρο, αφού ο ένας δεν επηρεάζεται από το χρόνο και ο άλλος είναι ελεύθερος από τα δεσμά του χώρου.

34:3.7 Μόνο οι απόλυτες υπάρξεις είναι ανεξάρτητες από το χώρο και το χρόνο υπό την απόλυτη έννοια. Η πλειονότητα των κατώτερων προσωπικοτήτων τόσο του Αιώνιου Υιού όσο και του Απείρου Πνεύματος υπόκεινται στους περιορισμούς του χώρου και του χρόνου.

34:3.8 Όταν ένα Δημιουργικό Πνεύμα αποκτήσει «συνείδηση του χώρου», ετοιμάζεται να αναγνωρίσει ένα περιγεγραμμένο «χώρο κυριαρχίας» ως δικό του, ως το χώρο που θα λειτουργεί ανεξάρτητα από το διάστημα, σε αντιδιαστολή με κάθε άλλο χώρο (διάστημα), από το οποίο θα περιοριζόταν. Ένα Πνεύμα είναι ελεύθερο να επιλέξει και να ενεργήσει μόνο στο χώρο της συνείδησής του.

4. ΤΑ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

34:4.1 Υπάρχουν τρία ευδιάκριτα πνευματικά κυκλώματα στο τοπικό σύμπαν του Νέβαδον:

34:4.21. Το πνεύμα επιφοίτησης του Δημιουργού Υιού, ο Παρηγορητής, το Πνεύμα της Αλήθειας

34:4.32. Το πνευματικό κύκλωμα του Θεού Λειτουργού, το Άγιο Πνεύμα

34:4.43. Το κύκλωμα διανοητικής λειτουργίας στο οποίο περιλαμβάνονται οι κατά το μάλλον, ή ήττον ενοποιημένες δραστηριότητες, αλλά διαφορετικές λειτουργίες των επτά υπασπιστών διανοιών-πνευμάτων.

34:4.5 Οι Δημιουργοί Υιοί διαθέτουν ένα πνεύμα συμπαντικής παρουσίας κατά πολλούς τρόπους ανάλογο με εκείνο των Επτά Κυρίαρχων Πνευμάτων του Παραδείσου. Τούτο είναι το Πνεύμα της Αλήθειας το οποίο εκχύνεται σ' ένα κόσμο από ένα επιφοιτούντα Υιό, αφού αυτός λάβει το πνευματικό δικαίωμα (να το πράξει) στο συγκεκριμένο κόσμο. Αυτός ο επιφοιτών Παρηγορητής είναι η πνευματική δύναμη η οποία έλκει πάντα όλους όσους αναζητούν την αλήθεια προς Αυτόν, που είναι η προσωποποίηση της αλήθειας στο τοπικό σύμπαν. Το πνεύμα αυτό είναι ένα χάρισμα που ενυπάρχει στον Δημιουργό Υιό, που εκπορεύεται από τη θεία του φύση, όπως ακριβώς τα σημαντικότερα κυκλώματα του κυρίαρχου σύμπαντος εκπορεύονται από την παρουσία των προσωπικοτήτων των Θεών του Παραδείσου.

34:4.6 Ο Δημιουργός Υιός μπορεί να έρχεται και να φεύγει. Η προσωπική του παρουσία μπορεί να υπάρχει στο τοπικό σύμπαν, ή οπουδήποτε αλλού. Παρ' όλ' αυτά, το Πνεύμα της Αλήθειας λειτουργεί ανενόχλητο, αφού η θεία αυτή παρουσία, ενώ εκπορεύεται από την προσωπικότητα του Δημιουργού Υιού, είναι λειτουργικά επικεντρωμένη στο πρόσωπο του Θείου Λειτουργού.

34:4.7 Το Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα, πάντως, δεν εγκαταλείπει ποτέ τον αρχηγικό κόσμο του τοπικού σύμπαντος. Το πνεύμα του Δημιουργού Υιού μπορεί και πραγματικά λειτουργεί ανεξαρτήτως της προσωπικής παρουσίας του Υιού, αλλά όχι ανεξαρτήτως του πνεύματός του. Το Άγιο Πνεύμα του Θείου Λειτουργού δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει αν η φυσική του παρουσία απομακρυνόταν από τον Σάλβινγκτον. Η πνευματική του παρουσία φαίνεται να σταθεροποιείται στον αρχηγικό κόσμο του σύμπαντος και τούτο ακριβώς είναι το γεγονός που καθιστά το πνεύμα του Δημιουργού ικανό να λειτουργεί ανεξαρτήτως της φυσικής παρουσίας του Υιού. Το Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα ενεργεί ως συμπαντική εστία και κέντρο του Πνεύματος της Αλήθειας καθώς επίσης και της προσωπικής του επίδρασης, του Αγίου Πνεύματος.

34:4.8 Ο Δημιουργός Πατέρας-Υιός και το Δημιουργικό Πνεύμα-Μητέρα συνεισφέρουν με διάφορους τρόπους στα διανοητικά χαρίσματα των παιδιών του τοπικού τους σύμπαντος. Το Δημιουργικό Πνεύμα, πάντως δεν πληροί τη διάνοια μέχρις ότου του δοθούν ατομικά προνόμια.

34:4.9 Οι υπερεξελικτικές τάξεις προσωποποιήτων σ' ένα τοπικό σύμπαν διαθέτουν το υπερσυμπαντικό πρότυπο διάνοιας τοπικού συμπαντικού τύπου. Οι ανθρώπινες και υπανθρώπινες τάξεις εξελικτικής ζωής διαθέτουν υπασπιστικού τύπου πνεύμα διανοητικής λειτουργίας.

34:4.10 Οι επτά υπασπιστές διάνοιες-πνεύματα αποτελούν δημιουργία του Θείου Λειτουργού ενός τοπικού σύμπαντος. Αυτές οι διάνοιες-πνεύματα μοιάζουν στο χαρακτήρα αλλά διαφέρουν στη δύναμη ενώ όλες μετέχουν με τον ίδιο τρόπο στη φύση του Συμπαντικού Πνεύματος, αν και μετά βίας μπορούν να θεωρηθούν προσωπικότητες μακριά από τη Μητέρα-Δημιουργό τους. Στους επτά υπασπιστές έχουν δοθεί τα ακόλουθα ονόματα: το πνεύμα της σοφίας, το πνεύμα της λατρείας, το πνεύμα της συμβουλής, το πνεύμα της γνώσης, το πνεύμα του θάρρους, το πνεύμα της κατανόησης, το πνεύμα της διαισθητικότητας - της γρήγορης αντίληψης.

34:4.11 Υπάρχουν τα «επτά πνεύματα του Θεού,» «σαν λάμπες που καίνε μπροστά στο θρόνο,» που ο προφήτης οραματίστηκε. Δεν είδε, όμως, τις θέσεις των είκοσι τεσσάρων φρουρών γύρω από τους επτά αυτούς υπασπιστές διάνοιες-πνεύματα. Η καταγραφή αυτή αντιπροσωπεύει τη σύγχυση μεταξύ δύο παρουσιάσεων, μιας αναφερόμενης στο αρχηγείο του σύμπαντος και μιας αναφερόμενης στην πρωτεύουσα του συστήματος. Οι θέσεις των είκοσι τεσσάρων αρχαιότερων βρίσκονται στην Τζερουζέμ, το αρχηγείο του τοπικού σας σύμπαντος των κατοικημένων κόσμων.

34:4.12 Ήταν όμως για τον Σάλβινγκτον που έγραψε ο Ιωάννης: «Κι' από το θρόνο βγαίνουν αστραπές και κεραυνοί και φωνές» - οι εκπομπές του σύμπαντος προς τα τοπικά συστήματα. Ο προφήτης οραματίστηκε επίσης τα πλάσματα κατευθυντήριου ελέγχου του τοπικού σύμπαντος, τις ζώσες πυξίδες του αρχηγικού κόσμου. Ο κατευθυντήριος αυτός έλεγχος διατηρείται στον Νέβαδον από τα τέσσερα πλάσματα ελέγχου του Σάλβινγκτον, που λειτουργούν επί των συμπαντικών ρευμάτων και έξυπνα βοηθούνται από την αρχικά

λειτουργούσα διάνοια-πνεύμα, τον υπασπιστή διαισθητικότητας, το πνεύμα της «γρήγορης αντίληψης». Η περιγραφή όμως των τεσσάρων αυτών πλασμάτων – των αποκαλούμενων κτηνών – έχει θλιβερά κηλιδωθεί. Είναι απαράμιλλης ομορφιάς και εξάίσιας μορφής.

34:4.13 Οι τέσσερις ακμές της πυξίδας είναι συμπαντικές και εγγενείς στη ζωή του Νέβαδον. Όλα τα ζώντα πλάσματα διαθέτουν σώματα ευαίσθητα που αντιδρούν στα κατευθυντήρια αυτά ρεύματα. Τα πλάσματα αυτά της δημιουργίας αναπαράγονται σε αντίγραφα προς τα κάτω στο σύμπαν, προς τους μεμονωμένους πλανήτες και, ενωμένα με τις μαγνητικές δυνάμεις των κόσμων, ενεργοποιούν τα πλήθη των μικροσκοπικών σωμάτων στον ζωικό οργανισμό, με τρόπο που τα κατευθυντήρια αυτά κύτταρα δείχνουν πάντα βορρά και νότο. Έτσι σταθεροποιείται για πάντα η έννοια του προσανατολισμού στις ζώσες υπάρξεις. Η έννοια αυτή δεν είναι απαραίτητα συνειδητό απόκτημα της ανθρωπότητας. Τα συγκεκριμένα σωματίδια παρατηρήθηκαν για πρώτη φορά στην Ουράντια την εποχή αυτής της αφήγησης.

5. Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

34:5.1 Ο Θεός Λειτουργός συνεργάζεται με τον Δημιουργό Υιό στη δόμηση της ζωής και τη δημιουργία καινούργιων τάξεων υπάρξεων μέχρι τη στιγμή της έβδομης επιφοίτησής του ενώ κατόπιν, μετά την ανέλιξή του στην απόλυτη κυριαρχία του σύμπαντος, εξακολουθεί να συνεργάζεται με τον Υιό και το επιφοιτήσαν πνεύμα του Υιού στο περαιτέρω έργο της λειτουργίας επί του κόσμου και της πλανητικής προόδου.

34:5.2 Στους κατοικημένους κόσμους το Πνεύμα αρχίζει το έργο της εξελικτικής προόδου από τη χωρίς ζωή ύλη του πλανήτη, δωρίζοντας πρώτα τα φυτά, κατόπιν τους ζωικούς οργανισμούς, έπειτα τις πρώτες τάξεις των ανθρώπων. Και κάθε διαδοχική μετάδοση συνεισφέρει στην περαιτέρω ανάπτυξη της εξελικτικής δυναμικής της πλανητικής ζωής από τα αρχικά και πρωτόγονα στάδια μέχρι την εμφάνιση των αυτόβουλων πλασμάτων. Το έργο αυτό του Πνεύματος επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από τους επτά υπασπιστές, τα πνεύματα της επαγγελίας, τα ενοποιούντα και συντονίζοντα πνεύματα-διάνοιες των εξελισσόμενων πλανητών, που πάντα και ενωμένα οδηγούν τις φυλές των ανθρώπων σε ανώτερες ιδέες και πνευματικά ιδανικά.

34:5.3 Ο θνητός άνθρωπος βιώνει αρχικά τη λειτουργία του Πνεύματος μαζί και της διάνοιας όταν ο αμιγώς ζωικός νους των εξελικτικών πλασμάτων αναπτύξει τη δυνατότητα να αντιλαμβάνεται τους υπασπιστές της λατρείας και της σοφίας. Η λειτουργία αυτή του έκτου και έβδομου υπασπιστή καταδεικνύει τη διανοητική εξέλιξη, που περνά το κατώφλι της πνευματικής λειτουργίας. Και αμέσως οι διάνοιες αυτές που λειτουργούν πλέον δια της λατρείας και της σοφίας περιλαμβάνονται στα πνευματικά κυκλώματα του Θείου Λειτουργού.

34:5.4 Όταν, λοιπόν, η διάνοια δοθεί, με τη λειτουργία του Αγίου Πνεύματος, διαθέτει, πλέον, την ικανότητα να επιλέγει (συνειδητά, ή ασυνείδητα) την πνευματική παρουσία του Πατέρα του Σύμπαντος – του Προσαρμοστή της Σκέψης. Αλλά κάθε φυσιολογική διάνοια δεν προετοιμάζεται αυτόματα για να δεχθεί τους Προσαρμοστές της Σκέψης, ει μη μόνον αφού ο επιφοιτών Υιός ελευθερώσει το Πνεύμα της Αλήθειας για πλανητική λειτουργία πάνω σε όλους τους θνητούς. Το Πνεύμα της Αλήθειας λειτουργεί ως ένα με την παρουσία του πνεύματος του Θείου Λειτουργού. Ο διπλός αυτός πνευματικός σύνδεσμος αιωρείται πάνω από τους κόσμους ζητώντας να διδάξει την αλήθεια και να διαφωτίσει πνευματικά το νου του ανθρώπου, να εμπνεύσει την ψυχή των πλασμάτων των ανερχομένων φυλών και να

οδηγήσει τους λαούς που κατοικούν στους εξελικτικούς πλανήτες για πάντα προς τον Παραδείσιο στόχο τους του θείου πεπρωμένου.

34:5.5 Αν και το Πνεύμα της Αλήθειας εκχύνεται πάνω σε όλα τα υλικά πλάσματα, η λειτουργία και η δύναμη του πνεύματος αυτού του Υιού περιορίζονται σχεδόν απόλυτα από το πώς ο κάθε άνθρωπος δέχεται αυτό που αποτελεί το σύνολο και την ουσία της αποστολής του επιφοιτούντος Υιού. Το Άγιο Πνεύμα είναι εν μέρει ανεξάρτητο από τις ανθρώπινες προθέσεις και εν μέρει εξαρτημένο από τις αποφάσεις και τη συνεργασία της ανθρώπινης βούλησης. Οποσδήποτε όμως, η λειτουργία του Αγίου Πνεύματος γίνεται ολοένα και πιο αποτελεσματική με τον καθαγιασμό και τον εξαγνισμό της εσωτερικής ζωής των θνητών εκείνων οι οποίοι περισσότερο ολοκληρωτικά *υπακούουν* στις θείες επιταγές.

34:5.6 Ως μεμονωμένα άτομα δεν κατέχετε προσωπικά κάποιο ξεχωριστό κομμάτι, ή οντότητα του πνεύματος του Δημιουργού Πατέρα-Υιού, ή του Δημιουργικού Πνεύματος-Μητέρα. Οι λειτουργίες αυτές δεν επικοινωνούν, ούτε κατοικούν στα σκεπτόμενα κέντρα της ατομικής διάνοιας, όπως οι Ελεγκτές των Μυστηρίων. Οι Προσαρμοστές της Σκέψης σαφώς αποτελούν προσωποποιήσεις της προ-ατομικής πραγματικότητας, ενοικώντας πραγματικά το νου του θνητού ανθρώπου, μέρος κι' αυτοί του ίδιου του νου και εργάζονται πάντα σε τέλεια αρμονία με τα συνδυασμένα πνεύματα του Δημιουργού Υιού και του Δημιουργικού Πνεύματος.

34:5.7 Η παρουσία του Αγίου Πνεύματος της Συμπαντικής Θυγατέρας του Απείρου Πνεύματος, του Πνεύματος της Αλήθειας του Συμπαντικού Υιού του Αιώνιου Υιού και εκείνη του πνεύματος-Ρυθμιστή του Πατέρα του Σύμπαντος μέσα σε, ή μαζί με κάθε εξελικτικό θνητό, δηλώνει συμμετρία πνευματικών χαρισμάτων και λειτουργίας, ενώ καθιστά έναν τέτοιο θνητό ικανό συνειδητά να αντιληφθεί το γεγονός ότι είναι και αυτός υιός του Θεού.

6. ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

34:6.1 Με την προοδευτική εξέλιξη ενός κατοικημένου πλανήτη και την περαιτέρω πνευματοποίηση των κατοίκων του, επιπλέον πνευματικές επιρροές μπορεί να ληφθούν από τις ώριμες αυτές προσωπικότητες. Καθώς οι θνητοί βελτιώνουν τον έλεγχο του νου και την αντίληψη του πνεύματος, οι πολλαπλές αυτές πνευματικές λειτουργίες γίνονται ολοένα και περισσότερο συντονισμένες. Σε αυξανόμενο βαθμό ενώνονται με την υπερ-λειτουργία της Αγίας τριάδας του Παραδείσου.

34:6.2 Αν και το Θείο μπορεί να έχει πολλαπλές εκδηλώσεις, η θεότητα είναι μοναδική στην ανθρώπινη εμπειρία, πάντα *μία*. Ούτε η πνευματική λειτουργία είναι πολλαπλή στην ανθρώπινη εμπειρία. Ανεξαρτήτως της πολλαπλότητας της προέλευσης, όλες οι πνευματικές επιδράσεις είναι μία στη λειτουργία τους. Πράγματι είναι μία, όντας η πνευματική λειτουργία του Θεού του Επτάπτυχου εντός, και προς τα πλάσματα του μεγάλου σύμπαντος. Και καθώς η εκτίμηση αλλά και η δεκτικότητα των πλασμάτων για την ενοποιούσα αυτή λειτουργία του πνεύματος μεγαλώνει, γίνεται, στην εμπειρία τους, η λειτουργία του Θεού του Υπέρτατου.

34:6.3 Από τα ύψη της αιώνιας δόξας κατέρχεται το θείο Πνεύμα, μέσα από μακρές κλιμακώσεις, για να σας συναντήσει όπως είστε, εκεί που βρίσκεστε, τη συγκεκριμένη στιγμή, στη συντροφικότητα της πίστης, με αγάπη να αγκαλιάσει την ψυχή της θνητής προέλευσης και να αρχίσει τη βέβαιη και αδιαφιλονίκητη προσεκτική ανίχνευση των βημάτων εκείνων της συγκατάβασης, χωρίς ποτέ να σταματά, μέχρις ότου η εξελικτική

ψυχή ανέλθει με ασφάλεια σ' αυτά καθ' εαυτά τα ύψη της ευδαιμονίας απ' όπου το θείο Πνεύμα αρχικά ξεκίνησε την αποστολή αυτή του ελέους και της προσφοράς.

34:6.4 Οι πνευματικές δυνάμεις αλάνθαστα αναζητούν και κατακτούν τα αρχέτυπα επίπεδά τους. Έχοντας απομακρυνθεί από το Αιώνιο, είναι βέβαιες ότι θα επιστρέψουν σ' αυτό, φέροντας μαζί τους όλα εκείνα τα παιδιά του χρόνου και του διαστήματος που αποδέχθηκαν την καθοδήγηση και τη διδασκαλία του ενοικούντος Προσαρμοστή, εκείνα που αληθινά «γεννήθηκαν από το Πνεύμα,» τα παιδιά της πίστης του Θεού.

34:6.5 Το θείο πνεύμα είναι η πηγή της συνεχούς λειτουργίας και ενθάρρυνσης προς τα παιδιά του ανθρώπου. Η δύναμη και τα επιτεύγματά σας γίνονται «σύμφωνα με το έλεός του, δια της ενδυνάμωσης του Πνεύματος.» Η πνευματική ζωή, όπως και η φυσική ενέργεια, είναι αναλώσιμη. Οι πνευματικές προσπάθειες έχουν ως αποτέλεσμα τη σχετική πνευματική εξάντληση. Ολόκληρη η διαδικασία ανέλιξης είναι πραγματική, όσο και πνευματική. Γι' αυτό, ορθά γράφηκε «Είναι το Πνεύμα που ανανεώνει.» «Το Πνεύμα δίνει ζωή.»

34:6.6 Οι νεκρές θεωρίες ακόμη και των ύψιστων θρησκευτικών δογμάτων δεν έχουν τη δύναμη να μετασχηματίσουν τον ανθρώπινο χαρακτήρα, ή να ελέγξουν την συμπεριφορά των θνητών. Αυτό που χρειάζεται ο κόσμος σήμερα είναι η αλήθεια την οποία οι αρχαίοι σας διδάσκαλοι διεκήρυξαν: «Όχι μόνο με το λόγο, αλλά επίσης με τη δύναμη και το Άγιο Πνεύμα.» Ο σπόρος της θεωρητικής αλήθειας είναι νεκρός, οι ύψιστες ηθικές θεωρήσεις αναποτελεσματικές, εκτός και μέχρις ότου το θείο Πνεύμα εμφυσήσει τα πρότυπα της αλήθειας και αναζωογονήσει τους τύπους του ορθού.

34:6.7 Εκείνοι που δέχθηκαν και αναγνώρισαν το Θεό που κατοικεί εντός τους γεννήθηκαν από το Πνεύμα. «Είστε ο ναός του Θεού και το πνεύμα του Θεού κατοικεί εντός σας.» Δεν είναι αρκετό να εκχυθεί το πνεύμα εφ' υμών. Το θείο πνεύμα πρέπει να κυριαρχήσει και να ελέγξει κάθε φάση της ανθρώπινης εμπειρίας.

34:6.8 Είναι η παρουσία του θείου πνεύματος, του νερού της ζωής εκείνη που εμποδίζει την εξαντλητική δίψα της δυσαρέσκειας των θνητών και την απερίγραπτη πείνα της μη εξαγνισθείσας ανθρώπινης διάνοιας. Οι από το Πνεύμα ορμώμενες υπάρξεις «ποτέ δεν διψούν, γιατί το πνευματικό νερό θα γίνει εντός τους πηγή ικανοποίησης που θα αναβλύζει αιώνια ζωντανή.» Τέτοιες θεϊκά ποτισμένες ψυχές δεν εξαρτώνται από το υλικό τους περιβάλλον για να βρουν τη χαρά της ζωής και την ικανοποίηση της επί της γης ύπαρξης. Φωτίζονται και αναζωογονούνται πνευματικά, ενδυναμώνονται και αποκτούν χαρίσματα ηθικά.

34:6.9 Σε κάθε θνητό υπάρχει μία διπλή φύση: η κληρονομιά των ζωικών τάσεων και η ανώτερη παρόρμηση του πνευματικού δώρου. Κατά τη σύντομη ζωή σας στην Ουράντια, οι δύο αυτές διαφορετικές και μεταξύ τους αντίθετες παρορμήσεις σπάνια μπορούν απόλυτα να συνυπάρξουν. Δύσκολα μπορούν να εναρμονισθούν και να ενοποιηθούν. Σ' ολόκληρη τη ζωή σας, όμως, το συνδυασμένο Πνεύμα πάντα λειτουργεί για να σας βοηθήσει ώστε να καθυποτάξετε τη σάρκα στο Πνεύμα. Έστω κι' αν πρέπει να ζήσετε μια ολόκληρη ζωή ως πλάσματα υλικά, έστω κι' αν δεν μπορείτε να δραπετεύσετε από το σώμα και τις ανάγκες του, παρ' όλ' αυτά, όσον αφορά στους στόχους και τα ιδανικά σας, έχετε την αυξανόμενη δύναμη να θέσετε τη ζωική σας φύση υπό την κυριαρχία του Πνεύματος. Μια συνωμοσία των πνευματικών δυνάμεων υπάρχει, πραγματικά, εντός σας, μια συμμαχία θείων δυνάμεων, ο αποκλειστικός σκοπός των οποίων είναι να επιτύχουν την τελική σας απελευθέρωση από τα υλικά δεσμά και τα εμπόδια του πεπερασμένου.

34:6.10 Ο σκοπός όλης αυτής της λειτουργίας είναι, «να γίνετε δυνατότεροι με το πνεύμα Του εντός σας.» Και όλο τούτο δεν αντιπροσωπεύει ει μη μόνο τα αρχικά βήματα προς το τελικό επίτευγμα της τέλει σοφίας και υπηρεσίας, προς την εμπειρία εκείνη δια της οποίας θα «πληρωθείτε με όλη την ουσία του Θεού,» «αφού όλοι όσοι καθοδηγούνται από το πνεύμα του Θεού είναι Υιοί του Θεού.»

34:6.11 Το Πνεύμα ποτέ δεν *οδηγεί*, μόνο *ηγείται*. Αν θέλετε ειλικρινά να διδαχθείτε, αν επιθυμείτε να κατακτήσετε επίπεδα πνευματικά και να φθάσετε στα θεία ύψη, αν ειλικρινά επιθυμείτε να επιτύχετε τον αιώνιο στόχο, τότε το θείο Πνεύμα τρυφερά και στοργικά θα σας οδηγήσει στο μονοπάτι της υϊκής με το Θεό σχέσης και της πνευματικής προόδου. Κάθε σας βήμα πρέπει να είναι βήμα θέλησης, λογικής και χαρούμενης συνεργασίας. Η κυριαρχία του Πνεύματος δεν διαφθείρεται ποτέ από την ανάγκη, ούτε συμβιβάζεται με την παρόρμηση.

34:6.12 Και όταν μία τέτοια ζωή πνευματικής καθοδήγησης γίνεται ελεύθερα και λογικά αποδεκτή, τότε αναπτύσσεται σταδιακά στον ανθρώπινο νου η αναντίρρηση συνειδητοποίηση της θείας επαφής και η διαβεβαίωση της πνευματικής επικοινωνίας. Αργά, ή γρήγορα, «το Πνεύμα συνομολογεί με το πνεύμα σας (τον Προσαρμοστή) ότι είσαστε παιδί του Θεού.» Ήδη σας έχει πει ο Προσαρμοστής της Σκέψης εντός σας, για τη συγγενείά σας με τον Θεό, έτσι που τα αρχεία να πιστοποιούν ότι το Πνεύμα «συνομολογεί με το πνεύμα σας» και όχι *προς* το πνεύμα σας.

34:6.13 Η συνειδητοποίηση της πνευματικής κυριαρχίας στην ανθρώπινη ζωή συνοδεύεται τώρα από μία αυξανόμενη προβολή των χαρακτηριστικών του Πνεύματος στις εκφάνσεις της ζωής ενός τέτοιου, υπό του Πνεύματος οδηγούμενου θνητού, «διότι οι καρποί του πνεύματος είναι η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, ο μακρόχρονος πόνος, η καλοσύνη, η αγαθότητα, η πίστη, η πραότητα και η αυτοκυριαρχία.» Τέτοιοι πνευματικά οδηγούμενοι και με τρόπο θεϊκό φωτισμένοι θνητοί, ενώ ακόμη βαδίζουν το ταπεινό μονοπάτι του μόχθου και με την ανθρώπινη πίστη τους εκτελούν τα καθήκοντα της γήινης ύπαρξής τους, έχουν ήδη αρχίσει να διακρίνουν το φως της αιώνιας ζωής, που αχνοφέγγει στις μακρινές ακτές ενός άλλου κόσμου. Έχουν ήδη αρχίσει να αντιλαμβάνονται την πραγματικότητα της εμπνέουσας και παρηγορούσας αυτής αλήθειας, ότι «Το Βασίλειο του Θεού δεν είναι φαγητό και ποτό, αλλά δικαιοσύνη, γαλήνη και χαρά, μέσα από το Άγιο Πνεύμα.» Και σε κάθε δοκιμασία, σε κάθε δυσκολία, οι αναγεννημένες από το πνεύμα ψυχές στηρίζονται με την ελπίδα εκείνη που υπερβαίνει κάθε φόβο, αφού η αγάπη του Θεού διαχέεται παντού, σε όλες τις καρδιές, με την παρουσία του θείου Πνεύματος.

7. ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ Η ΣΑΡΚΑ

34:7.1 Η σάρκα, η εγγενής φύση η προερχόμενη από της ζωικής προέλευσης φυλές, δεν φέρει αφ' εαυτής τους καρπούς του θείου Πνεύματος. Όταν η θνητή φύση αναβαθμίζεται με την προσθήκη της φύσης των Υλικών Υιών του Θεού, όπως οι φυλές της Ουράντια προόδευσαν ως ένα σημείο με την επιφοίτηση του Αδάμ, προετοιμάζεται καλύτερα ο δρόμος για το Πνεύμα της Αλήθειας να συνεργασθεί με τον ενοικούντα Προσαρμοστή για να παρουσιάσει την όμορφη σοδειά των καρπών της φύσης του πνεύματος. Αν δεν αποποιηθείτε τούτο το πνεύμα, ακόμα κι' η αιωνιότητα θα συνηγορήσει για να εκπληρωθεί η ρήση, «εκείνος θα σας οδηγήσει στην απόλυτη αλήθεια.»

34:7.2 Οι εξελικτικοί θνητοί οι κατοικούντες τους φυσικούς κόσμους της πνευματικής ανέλιξης δεν βιώνουν τις έντονες συγκρούσεις μεταξύ του πνεύματος και της σάρκας, οι οποίες

χαρακτηρίζουν τις παρούσες φυλές της Ουράντια. Ωστόσο, ακόμα και στους πλέον ιδανικούς πλανήτες, ο προ-Αδαμικός άνθρωπος πρέπει να καταβάλει μεγάλες προσπάθειες για να ανελιχθεί από το αμιγώς ζωικό επίπεδο της ύπαρξης, μέσω διαδοχικών σταδίων διανοητικών εννοιών και ανώτερων πνευματικών αξιών που συνεχώς αυξάνουν.

^{34:7.3} Η υλική και η πνευματική φύση των θνητών των φυσιολογικών κόσμων δεν βρίσκονται σε διαρκή πόλεμο μεταξύ τους. Έρχονται αντιμέτωπες με την αναγκαιότητα της αναρρίχησης από το ζωικό επίπεδο της ύπαρξης στα ανώτερα επίπεδα της πνευματικής ζωής, αλλά η ανέλιξη αυτή μοιάζει περισσότερο με εκπαιδευτική άσκηση, συγκρινόμενη με τις έντονες αντιπαραθέσεις των θνητών της Ουράντια στο χώρο αυτό της υλικής και πνευματικής φύσης οι οποίες είναι εντελώς διαφορετικές η μία από την άλλη.

^{34:7.4} Οι λαοί της Ουράντια υφίστανται τις συνέπειες της διπλής αποστέρησης της βοήθειας στη διαδικασία της προοδευτικής πλανητικής πνευματικής κατάκτησης. Η μεγάλη αναστάτωση της Καλιγκάστια δημιούργησε παγκόσμια σύγχυση και αποστέρησε όλες τις επόμενες γενεές από την ηθική βοήθεια, την οποία μία καλώς δομημένη κοινωνία θα παρείχε. Περισσότερο όμως καταστροφικό ήταν το σφάλμα του Αδάμ, αφού αποστέρησε τους ανθρώπους από τον ανώτερο αυτό τύπο υλικής φύσης ο οποίος θα μπορούσε να είναι περισσότερο σύμφωνος με τις πνευματικές φιλοδοξίες.

^{34:7.5} Οι θνητοί της Ουράντια είναι υποχρεωμένοι να υφίστανται τον πολύ σκληρό αυτό αγώνα μεταξύ σάρκας και πνεύματος επειδή οι μακρινοί τους πρόγονοι δεν μετέσχαν πλήρως στη φύση του Αδάμ, μία διαδικασία που έλαβε χώρα με την επιφοίτηση της Εδέμ. Το θείο σχέδιο προέβλεπε για τις θνητές φυλές της Ουράντια να έχουν υλική φύση καλύτερα αποκρινόμενη, αφ' εαυτής, προς το πνεύμα.

^{34:7.6} Παρά τη διπλή αυτή καταστροφή στη φύση του ανθρώπου αλλά και στο περιβάλλον του, οι σημερινοί θνητοί θα βιώσουν σε μικρότερο βαθμό τον προφανή αυτό πόλεμο μεταξύ της σάρκας και του πνεύματος αν εισέλθουν στη βασιλεία του πνεύματος, όπου οι πιστοί υιοί του Θεού απολαμβάνουν σχετική απελευθέρωση από τα δεσμά της σάρκας δια της φωτισμένης και απελευθερωτικής υπηρεσίας τους να πράττουν με ολόψυχη αφοσίωση το θέλημα του Πατέρα εν ουρανοίς. Ο Ιησούς έδειξε στην ανθρωπότητα ένα καινούργιο τρόπο ζωής, σύμφωνα με τον οποίο οι άνθρωποι μπορούν να ξεφύγουν από τις φρικτές συνέπειες της Καλιγκαστικής εξέγερσης και περισσότερο αποτελεσματικά να αποζημιωθούν για την αποστέρηση που τους προκαλεί το σφάλμα του Αδάμ. «Το πνεύμα της ζωής του Ιησού Χριστού μας ελευθέρωσε από τους νόμους των ζώων και τους πειρασμούς του πονηρού και της αμαρτίας.» «Τούτη είναι η νίκη που υπερβαίνει τη σάρκα, ακόμη και την πίστη σας.»

^{34:7.7} Οι άνδρες και οι γυναίκες που γνωρίζουν το Θεό, που αναγεννήθηκαν δια του πνεύματος δεν αντιμάχονται πλέον τη θνητή τους φύση περισσότερο απ' όσο οι κάτοικοι των πιο κανονικών (καλύτερων) κόσμων, των πλανητών που η αμαρτία δεν τους διέφθιρε και η εξέγερση δεν τους άγγιξε. Οι υιοί της πίστης λειτουργούν σε διανοητικά επίπεδα και ζουν σε πνευματικές σφαίρες πολύ ψηλότερα από τις αντιπαραθέσεις που δημιουργούνται από ανεξέλεγκτες, ή αφύσικες υλικές επιθυμίες. Οι φυσιολογικές παρορμήσεις των ζωικής προέλευσης υπάρξεων και οι υλικές ορέξεις και ορμέφυτα της υλικής φύσης δεν συγκρούονται με τα πνευματικά επιτεύγματα, ακόμη και τα ανώτερα, ει μη μόνο στο νου των αδαών, των παραπλανημένων, ή των, ανεπιτυχώς, υπερευσυνείδητων ατόμων.

^{34:7.8} Έχοντας ξεκινήσει το δρόμο για την αιώνια ζωή, έχοντας αποδεχθεί την αποστολή σας και έχοντας λάβει τις οδηγίες για την ανέλιξή σας, μην φοβηθείτε τους κινδύνους της

ανθρώπινης λησμονιάς και της θνητής αστάθειας, μην ενοχληθείτε από τις αμφιβολίες της αποτυχίας, ή την αβεβαιότητα της σύγχυσης, μην διστάσετε και μην αμφισβητήσετε τη θέση και την υπόληψή σας, γιατί σε κάθε δύσκολη ώρα, σε κάθε σταυροδρόμι στον αγώνα εμπρός σας, το Πνεύμα της Αλήθειας πάντα θα σας μιλά και θα σας λέει, «Αυτός είναι ο δρόμος.»

34:7.9[Παρουσιάστηκε από ένα Κραταίο Αγγελιαφόρο προσωρινά επιφορτισμένο να υπηρετήσει στην Ουράνια.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 35

ΟΙ ΥΙΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

35:0.1 Οι Υιοί του Θεού που παρουσιάστηκαν προηγούμενα είχαν προέλευση τον Παράδεισο. Είναι οι απόγονοι των θείων Κυβερνητών των χώρων του σύμπαντος. Από την πρώτη Παραδείσια τάξη των υιών, τους Δημιουργούς Υιούς, μόνον ένας υπάρχει στον Νέβαδον, ο Μιχαήλ, ο συμπαντικός πατέρας και κυρίαρχος. Από τη δεύτερη τάξη των υιών του Παραδείσου, τους Άβοναλ, ή Υιούς Μάγιστρους, ο Νέβαδον έχει πλήρη αναλογία – 1.062. Και αυτοί, οι «κατώτεροι Χριστοί» είναι το ίδιο αποτελεσματικοί και παντοδύναμοι στις πλανητικές επιφοιτήσεις τους με τον Δημιουργό και Κυρίαρχο Υιό στην Ουράνια. Η Τρίτη τάξη, προερχόμενη από την Τριάδα, δεν καταγράφεται στα αρχεία ενός τοπικού σύμπαντος, υπολογίζω, όμως, ότι στον Νέβαδον υπάρχουν από δεκαπέντε έως είκοσι χιλιάδες Διδάσκαλοι Υιοί της Τριάδας, εκτός των 9,642 θνητής προέλευσης τριαδοποιημένων βοηθών οι οποίοι είναι καταγραμμένοι. Οι Παραδείσιοι αυτοί Ντέηναλ δεν είναι δικαστές, ούτε διαχειριστές. Είναι υπερδιδάσκαλοι.

35:0.2 Οι τύποι των Υιών για τους οποίους πρόκειται να μιλήσουμε έλκουν την καταγωγή από το τοπικό σύμπαν. Είναι οι απόγονοι ενός Δημιουργού Υιού του Παραδείσου και διατηρούν μεταβαλλόμενη σχέση με το συμπληρωματικό Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα. Στο κείμενο αυτό θα μιλήσουμε για τις ακόλουθες κατηγορίες υιών του τοπικού σύμπαντος:

35:0.31. Τους Υιούς Μελχισεδέκ.

35:0.42. Τους Υιούς Βοροντάντεκ.

35:0.53. Τους Υιούς Λανονάντεκ.

35:0.64. Τους Υιούς Φορείς της Ζωής.

35:0.7 Η τριπλή Θεότητα του Παραδείσου δραστηριοποιείται για τη δημιουργία των τριών τάξεων των υιών: Οι Μιχαήλ, οι Άβοναλ και οι Ντέηναλ. Η Διπλή Θεότητα του τοπικού σύμπαντος, ο Υιός και το Πνεύμα, δραστηριοποιούνται επίσης για τη δημιουργία των τριών ανώτερων τάξεων των Υιών: Τους Μελχισεδέκ, τους Βοροντάντεκ και τους Λανονάντεκ. Και, έχοντας επιτύχει την τριπλή αυτή έκφραση, συνεργάζονται με το επόμενο επίπεδο του Θεού του Επτάπτυχου για τη δημιουργία της πολύμορφης τάξης των Φορέων της Ζωής. Οι υπάρξεις αυτές κατατάσσονται στους κατερχόμενους Υιούς του Θεού, αλλά έχουν μία μοναδική και αυθεντική μορφή συμπαντικής ζωής. Η ανάλυσή τους θα αποτελέσει το θέμα ολόκληρου του επόμενου κεφαλαίου.

1. Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ

35:1.1 Αφού απέκτησαν υπόσταση οι υπάρξεις προσωπικής αρωγής, όπως ο Λαμπερός και Πρωινός Αστέρας, αλλά και άλλες διοικητικές προσωπικότητες, σύμφωνα με το θείο στόχο και τα δημιουργικά σχέδια ενός δεδομένου σύμπαντος, μία νέα μορφή δημιουργικής ένωσης μεταξύ του Δημιουργού Υιού και του Δημιουργικού Πνεύματος, της Θυγατέρας του Απείρου Πνεύματος στο τοπικό σύμπαν λαμβάνει χώρα. Η προσωπικότητα που δημιουργείται από τη

δημιουργική αυτή συνεργασία είναι ο αρχικός Μελχισεδέκ – ο Πατέρας Μελχισεδέκ – η μοναδική αυτή ύπαρξη, η οποία στη συνέχεια συνεργάζεται με το Δημιουργό Υιό και το Δημιουργικό Πνεύμα για να δώσει ζωή σε ολόκληρη την ομάδα που φέρει το όνομα αυτό.

^{35:1.2}Στο σύμπαν του Νέβαδον, ο Πατέρας Μελχισεδέκ δρα ως ο κύριος υψηλόβαθμος συνεργάτης του Λαμπερού και Πρωινού Αστέρα. Ο Γαβριήλ ασχολείται ολοένα και περισσότερο με τις συμπαντικές τακτικές, ο Μελχισεδέκ με τις πρακτικές διαδικασίες. Ο Γαβριήλ προίσταται των, σε τακτική βάση δικαστηρίων και συνεδριάσεων του Νέβαδον, ο Μελχισεδέκ προίσταται των ειδικών, εξαιρετικών και επειγουσών επιτροπών καθώς και συμβουλευτικών σωμάτων. Ο Γαβριήλ και ο Πατέρας Μελχισεδέκ δεν απουσιάζουν ποτέ από τον Σάλβινγκτον ταυτόχρονα, διότι κατά την απουσία του Γαβριήλ, ο Πατέρας Μελχισεδέκ λειτουργεί ως ο διευθύνων σύμβουλος στον Νέβαδον.

^{35:1.3}Οι Μελχισεδέκ του σύμπαντός μας δημιουργήθηκαν όλοι μέσα σε μία χιλιετία τυπικού χρόνου από τον Δημιουργό Υιό και το Δημιουργικό Πνεύμα, σε συνεργασία με τον Πατέρα Μελχισεδέκ. Όντας μία τάξη υιών, όπου ένας εξ αυτών ενήργησε ως ισότιμος δημιουργός, οι Μελχισεδέκ είναι από ιδιοσυστασία εν μέρει αυτο-καταγόμενοι, και για το λόγο αυτό υποψήφιοι για την πραγματοποίηση ενός ουράνιου τύπου αυτοδιοίκησης. Περιοδικά επιλέγουν τον διευθύνοντα σύμβουλό τους για ένα ορίζοντα επτά ετών τυπικού χρόνου ενώ κατά τα λοιπά λειτουργούν ως αυτοδιοικούμενη ομάδα, αν και ο αρχικός Μελχισεδέκ κάνει χρήση ορισμένων εγγενών συν-γονεϊκών προνομίων. Ο Πατέρας αυτός Μελχισεδέκ ορίζει συγκεκριμένα μέλη της τάξης του να λειτουργήσουν ως ειδικοί Φορείς της Ζωής στους ενδιαμεσοειδείς κόσμους, ένα τύπο κατοικημένων πλανητών άγνωστο μέχρι τώρα στην Ουράνια.

^{35:1.4}Οι Μελχισεδέκ δεν λειτουργούν πάρα πολύ εκτός του τοπικού σύμπαντος, ει μη μόνο όταν καλούνται ως μάρτυρες σε υποθέσεις οι οποίες εκκρεμούν στα δικαστήρια του υπερσύμπαντος, ενώ όταν ορισθούν ως ειδικοί πρεσβευτές, πράγμα που συμβαίνει συχνά, αντιπροσωπεύουν ένα σύμπαν σ' ένα άλλο, μέσα στο ίδιο υπερσύμπαν. Ο αρχικός, ή πρωτότοκος Μελχισεδέκ κάθε σύμπαντος είναι πάντα ελεύθερος να ταξιδεύει σε γειτονικά σύμπαντα, ή στον Παράδεισο, σε αποστολές που έχουν σχέση με τα συμφέροντα και τα καθήκοντα της τάξης του.

2. ΟΙ ΥΙΟΙ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ

^{35:2.1}Οι Μελχισεδέκ είναι η πρώτη τάξη θείων Υιών που πλησιάζουν αρκετά κοντά την κατώτερη έμβια ζωή, ώστε να μπορούν να λειτουργούν άμεσα στο έργο της ανάταξης των θνητών, να υπηρετούν τις εξελικτικές φυλές χωρίς την αναγκαιότητα της ανάστασης. Οι Υιοί αυτοί βρίσκονται φυσιολογικά στο μέσον της μεγαλειώδους καθόδου της προσωπικότητας, προερχόμενοι από το μέσο περίπου της απόστασης μεταξύ των ανώτατων Θεοτήτων και των κατώτατων, προικισμένων με το χάρισμα της ελεύθερης βούλησης έμβιων όντων. Έτσι, γίνονται οι φυσικοί μεσάζοντες μεταξύ των ανώτερων και θείων επιπέδων της ζώσας ύπαρξης και των κατώτερων, ακόμη και των υλικών, μορφών ζωής στους εξελικτικούς κόσμους. Οι σεραφικές τάξεις, οι άγγελοι, χαίρονται να εργάζονται με τους Μελχισεδέκ. Πράγματι, όλες οι μορφές έλλογης ζωής βρίσκουν στους Υιούς αυτούς γεμάτους κατανόηση φίλους, ευμενείς δασκάλους και συνετούς συμβούλους.

^{35:2.2}Οι Μελχισεδέκ είναι μία τάξη αυτοκυβερνώμενη. Στη μοναδική αυτή ομάδα συναντούμε την πρώτη απόπειρα αυτοπροσδιορισμού εκ μέρους των υπάρξεων των τοπικών συμπάντων και παρατηρούμε τον ανώτατο τύπο της αληθούς αυτοκυβέρνησης. Οι Υιοί

αυτοί οργανώνουν τους δικούς τους μηχανισμούς για την ομάδα τους και τη διακυβέρνηση του πλανήτη-πατρίδα τους, καθώς επίσης και για τη διακυβέρνηση των έξι συνδεδεμένων πλανητών και των υποτελών κόσμων τους. Και πρέπει να σημειωθεί ότι ουδέποτε εκμεταλλεύτηκαν τα προνόμιά τους. Ούτε μία φορά σ' ολόκληρο το υπερσύμπαν του Όρβοντον δεν καταχράστηκαν οι Μελχισεδέκ την εμπιστοσύνη που τους περιβάλλει. Είναι η ελπίδα κάθε συμπαντικής ομάδας που επιθυμεί να αυτοκυβερνηθεί. Είναι το πρότυπο και οι διδάσκαλοι της αυτοκυβέρνησης σε όλους τους κόσμους του Νέβαδον. Όλες οι τάξεις των ελλόγων υπάρξεων, ανώτερες από ψηλά και υποδεέστερες από κάτω, είναι ειλικρινείς όταν εγκωμιάζουν την κυβέρνηση των Μελχισεδέκ.

35:2.3 Η τάξη των υιών Μελχισεδέκ έχει τη θέση και αναλαμβάνει τις ευθύνες του μεγαλύτερου γιου μιας μεγάλης οικογένειας. Το μεγαλύτερο μέρος του έργου τους είναι συνηθισμένο, ρουτίνα κατά κάποιο τρόπο, αλλά είναι σε μεγάλο βαθμό εθελοντικό και απόλυτα αυτοεπιβαλλόμενο. Η πλειονότητα των ειδικών συναθροίσεων οι οποίες, από καιρό σε καιρό, συνέρχονται στον Σάλβινγκτον, ειδοποιούνται από τους Μελχισεδέκ. Με δική τους πρωτοβουλία οι Υιοί αυτοί περιπολούν το σύμπαν καταγωγής τους. Διατηρούν μια οργάνωση αυτόνομη, αφιερωμένη στις συμπαντικές ειδήσεις, δίνοντας περιοδικές αναφορές στον Δημιουργό Υιό, ανεξάρτητα από κάθε πληροφορία που φθάνει στο αρχηγείο του σύμπαντος δια των συνηθών πρακτορειών που ασχολούνται με τη διαχείριση θεμάτων ρουτίνας του κόσμου. Είναι εκ φύσεως απροκατάληπτοι παρατηρητές. Απολαμβάνουν της πλήρους εμπιστοσύνης όλων των τάξεων των ελλόγων υπάρξεων.

35:2.4 Οι Μελχισεδέκ λειτουργούν ως μετακινούμενο και συμβουλευτικό αναθεωρητικό δικαστήριο των κόσμων. Οι συμπαντικοί αυτοί Υιοί πηγαίνουν, σε μικρές ομάδες, στους πλανήτες για να υπηρετήσουν ως συμβουλευτικές επιτροπές, να πάρουν καταθέσεις, να τους υποβληθούν προτάσεις και να εργασθούν ως σύμβουλοι, βοηθώντας με τον τρόπο αυτό να διευθετούνται οι μείζονες δυσκολίες και να τακτοποιούνται οι σοβαρές διαφορές που αναφύονται από καιρό σε καιρό στις υποθέσεις των εξελικτικών κόσμων.

35:2.5 Αυτοί οι αρχαιότεροι Υιοί των συμπάντων είναι οι κύριοι βοηθοί του Λαμπερού και Πρωινού Αστέρα στην εκτέλεση των εντολών του Δημιουργού Υιού. Όταν ένας Μελχισεδέκ πηγαίνει σ' έναν απομακρυσμένο κόσμο στο όνομα του Γαβριήλ, είναι σε θέση, για τους σκοπούς της συγκεκριμένης αποστολής, να ενεργήσει ως αντιπρόσωπος στο όνομα εκείνου που τον αποστέλλει και στην περίπτωση αυτή, θα παρουσιασθεί στον πλανήτη αποστολής του με την πλήρη εξουσία του Λαμπερού και Πρωινού Αστέρα. Τούτο συμβαίνει ιδιαίτερα στους πλανήτες εκείνους στους οποίους δεν έχει εμφανισθεί ακόμη ένας ανώτερος Υιός με τη μορφή των πλασμάτων του πλανήτη αυτού.

35:2.6 Όταν ένας Δημιουργός Υιός αρχίσει την πορεία του της επιφοίτησης σ' έναν εξελικτικό κόσμο, πηγαίνει μόνος. Όταν, όμως, ένας από τους εν Παραδείσω αδελφούς του, ένας Υιός Άβοναλ, αρχίζει την επιφοίτησή του συνοδεύεται από τους ακολούθους του Μελχισεδέκ, δώδεκα τον αριθμό, που τόσο αποτελεσματικά συνεισφέρουν στην επιτυχία της αποστολής επιφοίτησης. Συνοδεύουν επίσης τους Παραδείσιους Άβοναλ στις δικαστικές τους αποστολές επί των κατοικημένων κόσμων και στις αποστολές αυτές, οι Μελχισεδέκ είναι ορατοί στα μάτια των θνητών, αν ο Υιός Άβοναλ γίνει κι' εκείνος ορατός.

35:2.7 Δεν υπάρχει φάση πνευματικής αναγκαιότητας σ' έναν πλανήτη στην οποία να μην προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Είναι οι δάσκαλοι, που τόσο συχνά οδηγούν κόσμους ολόκληρους στην τελική και πλήρη αναγνώριση του Δημιουργού Υιού και του Πατέρα του στον Παράδεισο.

35:2.8 Οι Μελχισεδέκ είναι σχεδόν τέλειοι σε σοφία, αλλά όχι αλάθητοι στην κρίση τους. Όταν αναλαμβάνουν μόνοι πλανητικές αποστολές, σφάλλουν, ορισμένες φορές σε ήσσονος σημασίας θέματα, έχουν δηλαδή επιλέξει να κάνουν ορισμένα πράγματα τα οποία οι ανώτεροι τους δεν ενέκριναν στη συνέχεια. Ένα τέτοιο λάθος κρίσης καθιστά τον Μελχισεδέκ ακατάλληλο, μέχρις ότου πάει στον Σάλβινγκτον και, παρουσιαζόμενος στον Δημιουργό υιό, λάβει τις οδηγίες εκείνες που αποτελεσματικά θα τον εξαγνίσουν από τη δυσαρμονία, η οποία προκάλεσε διαφωνία με τους συντρόφους του. Και τότε, μετά την επανορθωτική απαλλαγή, η αποκατάσταση στην υπηρεσία του ακολουθεί την τρίτη ημέρα. Τέτοια όμως ήσσονος σημασίας λάθη στην λειτουργία των Μελχισεδέκ σπάνια έχουν συμβεί στον Νέβαδον.

35:2.9 Οι Υιοί αυτοί δεν αποτελούν αυξανόμενη κατηγορία. Ο αριθμός τους είναι σταθερός, αν και ποικίλει σε κάθε τοπικό σύμπαν. Ο αριθμός των Μελχισεδέκ που είναι καταγεγραμμένοι στον αρχηγικό τους πλανήτη στον Νέβαδον είναι πάνω από δέκα εκατομμύρια.

3. ΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΩΝ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ

35:3.1 Οι Μελχισεδέκ καταλαμβάνουν ένα δικό τους κόσμο στον Σάλβινγκτον, το αρχηγείο του σύμπαντος. Ο πλανήτης αυτός, που ονομάζεται Μελχισεδέκ, είναι ο πιλοτικός κόσμος του κυκλώματος του Σάλβινγκτον με τους εβδομήντα κύριους πλανήτες, κάθε ένας από τους οποίους περιβάλλεται από έξι δευτερεύοντες πλανήτες αφιερωμένους σε εξειδικευμένες δραστηριότητες. Οι θαυμάσιες αυτές σφαίρες – εβδομήντα κύριες και 420 δευτερεύουσες – αναφέρονται συχνά ως το Πανεπιστήμιο των Μελχισεδέκ. Οι ανεπισσώμενοι θνητοί, απ' όλους τους αστερισμούς του Νέβαδον εκπαιδεύονται σε όλους τους 420 κόσμους προκειμένου να αποκτήσουν το δικαίωμα να κατοικήσουν στον Σάλβινγκτον. Η εκπαίδευση όμως των ανερχομένων αποτελεί μία μόνο φάση των ποικίλων δραστηριοτήτων που λαμβάνουν χώρα στους αρχιτεκτονικούς κόσμους του συμπλέγματος του Σάλβινγκτον.

35:3.2 Οι 490 πλανήτες του κυκλώματος του Σάλβινγκτον χωρίζονται σε δέκα ομάδες, κάθε μία από τις οποίες περιλαμβάνει επτά κύριους και σαράντα δύο δευτερεύοντες πλανήτες. Κάθε μία από τις ομάδες αυτές βρίσκεται υπό τη γενική εποπτεία μιας από τις μείζονες τάξεις της συμπαντικής ζωής. Η πρώτη ομάδα, η οποία περιλαμβάνει τον πιλοτικό κόσμο και τους έξι κύριους πλανήτες στην κυκλική πλανητική ακολουθία βρίσκεται υπό την εποπτεία των Μελχισεδέκ. Οι κόσμοι αυτοί των Μελχισεδέκ είναι:

35:3.31. Ο πιλοτικός κόσμος – ο πλανήτης-πατρίδα των υιών Μελχισεδέκ.

35:3.42. Ο κόσμος των σχολείων της φυσικής ζωής και των εργαστηρίων της ζώσας ενέργειας.

35:3.53. Ο κόσμος της μοροντιανής ζωής.

35:3.64. Ο κόσμος της αρχικής πνευματικής ζωής.

35:3.75. Ο κόσμος της μεσο-πνευματικής ζωής.

35:3.86. Η σφαίρα της προοδεύουσας πνευματικής ζωής.

35:3.97. Ο χώρος της συντονισμένης και υπέρτατης αυτοσυναίσθησης.

35:3.10 Οι έξι δευτερεύοντες κόσμοι κάθε μιας από τις σφαίρες αυτές των Μελχισεδέκ είναι αφιερωμένοι σε αρμοδιότητες σχετικές με το έργο των συνδεδεμένων κύριων κόσμων.

35:3.11 Ο πιλοτικός κόσμος, ο πλανήτης *Μελχισεδέκ*, είναι ο κοινός τόπος συνάντησης όλων των υπάρξεων των επιφορτισμένων με την εκπαίδευση και τον εξαγνισμό των ανερχομένων θνητών του χρόνου και του διαστήματος. Για έναν ανερχόμενο, ο κόσμος αυτός είναι

πιθανόν ο πλέον ενδιαφέρων χώρος σε ολόκληρο τον Νέβαδον. Όλοι οι εξελικτικοί θνητοί που αποφοιτούν από την επί των αστερισμών εκπαίδευσή τους προορίζονται να προσεδαφιστούν στον Μελχισεδέκ, όπου εισάγονται στο καθεστώς της πειθαρχίας και της πνευματικής προόδου σύμφωνα με το εκπαιδευτικό σύστημα του Σάλβινγκτον. Και ποτέ δεν θα λησμονήσετε την αντίδρασή σας, την πρώτη ημέρα της ζωής σας α' αυτόν τον μοναδικό πλανήτη, ούτε καν αφού θα έχετε φθάσει στον προορισμό σας, τον Παράδεισο.

35:3.12 Οι ανερχόμενοι θνητοί διατηρούν την κατοικία τους στον κόσμο Μελχισεδέκ ενώ συνεχίζουν την εξάσκησή τους στους έξι περιβάλλοντες πλανήτες της εξειδικευμένης εκπαίδευσης. Και η ίδια αυτή μέθοδος εφαρμόζεται σε ολόκληρη τη διάρκεια της παραμονής τους στους εβδομήντα εκπαιδευτικούς κόσμους, τις κύριες σφαίρες του κυκλώματος του Σάλβινγκτον.

35:3.13 Πολλές διαφορετικές δραστηριότητες απασχολούν το χρόνο των πολυάριθμων υπάρξεων που διαμένουν στους έξι δευτερεύοντες κόσμους της σφαίρας του Μελχισεδέκ, όσον όμως αφορά στους ανερχόμενους θνητούς, οι δορυφόροι αυτοί είναι αφιερωμένοι στις ακόλουθες ειδικές φάσεις μελέτης:

35:3.14 1. Ο πλανήτης υπ' αριθμόν ένα ασχολείται με την ανασκόπηση της αρχικής πλανητικής ζωής των ανελλισσομένων θνητών. Το έργο αυτό διεκπεραιώνεται σε τάξεις αποτελούμενες από εκείνους που προέρχονται από ένα συγκεκριμένο κόσμο θνητής καταγωγής. Οι προερχόμενοι από την Ουράντια συνεχίζουν την εμπειρική αυτή ανασκόπηση όλοι μαζί.

35:3.15 2. Το εξειδικευμένο έργο στον υπ' αριθμόν δύο κόσμο συνίσταται σε μία παρόμοια ανασκόπηση των εμπειριών οι οποίες έχουν βιωθεί στους κόσμους-δώματα που περιβάλλουν τον κύριο δορυφόρο του αρχηγείου του τοπικού σύμπαντος.

35:3.16 3. Οι ανασκοπήσεις του κόσμου αυτού αναφέρονται στην παραμονή επί του πρωτεύοντος κόσμου του τοπικού σύμπαντος και περιλαμβάνουν τις δραστηριότητες των υπόλοιπων αρχιτεκτονικών κόσμων του συμπλέγματος του αρχηγείου του συστήματος.

35:3.17 4. Η τέταρτη σφαίρα ασχολείται με την ανασκόπηση των εμπειριών των εβδομήντα δευτερευόντων κόσμων του αστερισμού και των σχετικών με αυτούς σφαιρών.

35:3.18 5. Στην πέμπτη σφαίρα διεξάγεται η ανασκόπηση της παραμονής των ανερχόμενων στον αρχηγικό κόσμο του αστερισμού.

35:3.19 6. Ο χρόνος στον πλανήτη υπ' αριθμόν έξι είναι αφιερωμένος στην προσπάθεια τα συσχετισθούν οι πέντε αυτές εποχές για να επιτευχθεί με τον τρόπο αυτό συντονισμός των προκαταρκτικών, για την εισαγωγή στα κύρια σχολεία της συμπαντικής εκπαίδευσης των Μελχισεδέκ, εμπειριών.

35:3.20 Τα σχολεία της συμπαντικής διακυβέρνησης και της πνευματικής σοφίας βρίσκονται στον πατρικό κόσμο των Μελχισεδέκ, όπου επίσης βρίσκονται τα σχολεία τα αφιερωμένα σε ένα μόνο πεδίο έρευνας, όπως είναι η ενέργεια, η ύλη, η οργάνωση, η επικοινωνία, τα αρχεία, η δεοντολογία, καθώς και η συγκριτική υπόσταση των πλασμάτων.

35:3.21 Στο Κολέγιο των Πνευματικών Χαρισμάτων του Μελχισεδέκ όλες οι τάξεις – ακόμα και οι Παραδείσιες – των Υιών του Θεού συνεργάζονται με τους Μελχισεδέκ και τους σεραφικούς δασκάλους στην εκπαίδευση των στρατιών που φεύγουν ευαγγελίζοντας το πεπρωμένο, διακηρύσσοντας την πνευματική ελευθερία και τη θεία υική σχέση, ακόμα και στους απομακρυσμένους κόσμους του σύμπαντος. Η ιδιαίτερη αυτή σχολή του

Πανεπιστημίου των Μελχισεδέκ είναι ένα μοναδικό πανεπιστημιακό ίδρυμα. Οι επισκέπτες που φοιτούν εκεί δεν γίνονται δεκτοί από άλλους χώρους.

^{35:3.22} Η ανώτερη σειρά μαθημάτων πάνω στη συμπαντική διακυβέρνηση δίνεται από τους Μελχισεδέκ στον πατρικό τους κόσμο. Τούτο το Κολέγιο της Ανώτερης Δεοντολογίας προεδρεύονται από τον αυθεντικό Πατέρα Μελχισεδέκ. Είναι σ' αυτά τα σχολεία που τα διάφορα σύμπαντα ανταλλάσσουν σπουδαστές. Ενώ το νεαρό σύμπαν του Νέβαδον βρίσκεται χαμηλά στην κλίμακα των συμπάντων όσον αφορά στα πνευματικά επιτεύγματα και την ανώτερη ηθική ανάπτυξη, παρά ταύτα, τα διαχειριστικά μας προβλήματα έχουν μετατρέψει ολόκληρο το σύμπαν σε μία απέραντη κλινική για άλλες γειτονικές δημιουργίες σε τέτοιο βαθμό, ώστε τα κολέγια των Μελχισεδέκ να έχουν κατακλυσθεί από σπουδάζοντες επισκέπτες και παρατηρητές από άλλους κόσμους. Εκτός της πάρα πολύ μεγάλης ομάδας των εντοπίων εγγεγραμμένων, υπάρχουν πάντα περισσότεροι από εκατό χιλιάδες ξένοι σπουδαστές που παρακολουθούν τα σχολεία των Μελχισεδέκ, αφού η τάξη των Μελχισεδέκ του Νέβαδον είναι ξακουστή σ' ολόκληρο τον Σπλάντον.

4. ΤΟ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟ ΕΡΓΟ ΤΩΝ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ

^{35:4.1} Ένας ανώτερα εξειδικευμένος κλάδος των δραστηριοτήτων των Μελχισεδέκ ασχολείται με την εποπτεία της προοδευτικής μορποντιανής πορείας των ανερχομένων θνητών. Μεγάλο μέρος της εκπαίδευσης αυτής διευθύνεται από τους υπομονετικούς και συνετούς σεραφικούς λειτουργούς, οι οποίοι βοηθούνται από θνητούς ήδη ανελθόντες σε σχετικά ανώτερα επίπεδα συμπαντικής κατάκτησης, ολόκληρο όμως αυτό το εκπαιδευτικό έργο βρίσκεται υπό τη γενική εποπτεία των Μελχισεδέκ σε συνεργασία με τους Διδάσκαλους Υιούς της Τριάδας.

^{35:4.2} Ενώ οι τάξεις των Μελχισεδέκ είναι κυρίως αφοσιωμένες στο αχανές εκπαιδευτικό σύστημα και το καθεστώς εμπειρικής εξάσκησης του τοπικού συμπαντος, δραστηριοποιούνται επίσης σε έργα μοναδικά και ασυνήθιστες περιστάσεις. Σ' ένα εξελικτικό σύμπαν το οποίο τελικά θα συμπεριλάβει δέκα περίπου εκατομμύρια κατοικημένους κόσμους, πολλά πράγματα πέραν του συνήθους πρόκειται να συμβούν και είναι σε τέτοιες περιπτώσεις ανάγκης που δραστηριοποιούνται οι Μελχισεδέκ. Στην Εντέντια, το αρχηγείο του αστερισμού σας, είναι γνωστοί ως Υιοί Άμεσης Ανάγκης. Είναι έτοιμοι να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε κάθε κρίσιμη κατάσταση – φυσική, διανοητική, ή πνευματική – είτε πρόκειται για ένα πλανήτη, ένα σύστημα, ένα αστερισμό, ή ένα σύμπαν. Οποτεδήποτε και οπουδήποτε απαιτείται ιδιαίτερη βοήθεια, εκεί θα βρείτε έναν, ή περισσότερους Υιούς Μελχισεδέκ.

^{35:4.3} Όταν κάποιο μέρος του σχεδίου των Δημιουργών Υιών απειλείται με αποτυχία, εκεί θα παρουσιασθεί ένας Μελχισεδέκ για να προσφέρει βοήθεια. Σπάνια, όμως, συγκεντρώνονται για να δράσουν στην παρουσία αμαρτωλής εξέγερσης, όπως συνέβη στην Σατάνια.

^{35:4.4} Οι Μελχισεδέκ είναι οι πρώτοι που θα δραστηριοποιηθούν σε όλες τις καταστάσεις επειγούσης ανάγκης οποιασδήποτε φύσης, σε όλους τους κόσμους όπου κατοικούν πλάσματα ελεύθερης βούλησης. Ορισμένες φορές δρουν ως προσωρινοί επόπτες σε ασταθείς πλανήτες, υπηρετούντες ως διαχειριστές μιας ελλιπούς πλανητικής κυβέρνησης. Σε μία πλανητική κρίση, αυτοί οι Υιοί Μελχισεδέκ υπηρετούν με πολλούς μοναδικούς τρόπους. Είναι εύκολα εφικτό για έναν τέτοιον Υιό να γίνει ορατός στις θνητές υπάρξεις ενώ ορισμένες φορές ένα μέλος της τάξης τους έχει ενσαρκωθεί παίρνοντας τη μορφή της θνητής σάρκας. Επτά φορές έχει υπηρετήσει ένας Μελχισεδέκ σε έναν εξελικτικό κόσμο του

Νέβαδον παίρνοντας τη μορφή της θνητής σάρκας και σε άπειρες άλλες περιπτώσεις οι Υιοί αυτοί εμφανίσθηκαν με τη μορφή άλλων τάξεων συμπαντικών πλασμάτων. Πρόκειται, πράγματι, για τους πολύμορφους άμεσης ανάγκης λειτουργούς για όλες τις τάξεις της συμπαντικής διάνοιας και σε όλους τους κόσμους και τα συστήματα των κόσμων.

^{35:4.5}Ο Μελχισεδέκ που έζησε στην Ουράντια την εποχή του Αβραάμ ήταν τοπικά γνωστός ως Πρίγκιπας του Σάλεμ επειδή προήδρευσε μιας μικρής αποικίας αναζητητών της αλήθειας που έμεναν σε μία περιοχή με το όνομα Σάλεμ. Εθελοντικά ενσαρκώθηκε παίρνοντας τη μορφή της θνητής σάρκας, πράγμα το οποίο έπραξε με την έγκριση των Μελχισεδέκ που διαχειρίζονταν τον πλανήτη, οι οποίοι φοβούνταν ότι το φως της ζωής θα έσβηνε κατά την περίοδο αυτή της αυξημένης πνευματικής άγνοιας. Και πράγματι υπέθαλψε την αλήθεια του καιρού του και με ασφάλεια την παρέδωσε στον Αβραάμ και τους συντρόφους του.

5. ΟΙ ΥΙΟΙ ΒΟΡΟΝΤΑΝΤΕΚ

^{35:5.1}Μετά τη δημιουργία των προσωπικών βοηθών και της πρώτης ομάδας των πολύμορφων Μελχισεδέκ, ο Δημιουργός Υιός και το Δημιουργικό Πνεύμα του τοπικού σύμπαντος σχεδίασαν και έδωσαν υπόσταση στη δεύτερη μεγάλη και διαφορετική τάξη των συμπαντικών υιών, τους Βοροντάντεκ. Είναι περισσότερο γνωστοί, γενικά, ως οι Πατέρες των Αστερισμών, επειδή ένας Υιός της τάξης αυτής βρίσκεται σταθερά επικεφαλής της κάθε κυβέρνησης των αστερισμών σε κάθε τοπικό σύμπαν.

^{35:5.2}Ο αριθμός των Βοροντάντεκ ποικίλει σε κάθε τοπικό σύμπαν, ενώ ακριβώς ένα εκατομμύριο είναι καταγεγραμμένοι στον Νέβαδον. Οι Υιοί αυτοί, όπως και οι ομοβάθμιοί τους, οι Μελχισεδέκ, δεν διαθέτουν ικανότητα αναπαραγωγής. Δεν υπάρχει γνωστή μέθοδος σχετικά με το πώς μπορούν να αυξάνουν τον αριθμό τους.

^{35:5.3}Από πολλές απόψεις, οι Υιοί αυτοί αποτελούν αυτοκυβερνώμενο σώμα. Ως άτομα και ως ομάδες, ακόμη και ως σύνολο, είναι σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό αυτοπροσδιοριζόμενοι, μοιάζοντας σ' αυτό πολύ με τους Μελχισεδέκ, οι Βοροντάντεκ, ωστόσο δεν έχουν τόσο μεγάλο εύρος δραστηριοτήτων. Δεν είναι ίσοι με τους αδελφούς τους Μελχισεδέκ στην ευφυή προσαρμοστικότητα, αλλά είναι ακόμη περισσότερο αξιόπιστοι και αποτελεσματικοί ως κυβερνήτες και προβλεπτικοί διοικητές. Ούτε είναι ακριβώς εφάμιλλοι στην ικανότητα διοίκησης με τους κατώτερους τους, τους Λανονάντεκ, τους Κυβερνήτες των Συστημάτων, αλλά ξεπερνούν όλες τις τάξεις των υιών στη σταθερότητα του στόχου τους και στη θεία έμπνευση της κρίσης.

^{35:5.4}Παρά το ότι οι αποφάσεις και οι κανονισμοί αυτής της τάξης των υιών συμφωνούν πάντα με το πνεύμα της θείας υικής σχέσης και εναρμονίζονται με τις τακτικές του Δημιουργού Υιού, έχουν αναφερθεί για λάθη στο Δημιουργό Υιό και, στις λεπτομέρειες της τεχνικής, οι αποφάσεις τους έχουν, ορισμένες φορές, ακυρωθεί σε εφέσεις που έγιναν στα ανώτατα δικαστήρια του σύμπαντος. Οι Υιοί αυτοί, ωστόσο, σπάνια πέφτουν σε λάθη και δεν έχουν επαναστατήσει ποτέ. Ποτέ, σ' ολόκληρη την ιστορία του Νέβαδον δεν βρέθηκε ένας Βοροντάντεκ στη δυσμένεια της συμπαντικής κυβέρνησης.

^{35:5.5}Η υπηρεσία των Βοροντάντεκ στο τοπικό σύμπαν είναι εκτεταμένη και ποικίλη. Υπηρετούν ως πρεσβευτές στα άλλα σύμπαντα και ως πρόξενοι αντιπροσωπεύοντας τους αστερισμούς μέσα στο σύμπαν όπου δημιουργήθηκαν. Από όλες τις τάξεις των υιών του τοπικού σύμπαντος είναι οι πιο συχνά εμπιστευμένοι με την πλήρη αντιπροσώπευση των κυριαρχικών δυνάμεων που ασκούνται σε κρίσιμες συμπαντικές περιστάσεις.

35:5.6 Στους απομονωμένους από την πνευματική άγνοια κόσμους, στις σφαίρες αυτές που έχουν, εξ αιτίας εξέγερσης και σφαλμάτων, υποστεί πλανητική απομόνωση, ένας παρατηρητής Βοροντάντεκ είναι συνήθως παρών, εν αναμονή της αποκατάστασης της φυσιολογικής κατάστασης. Σε ορισμένες επείγουσες περιπτώσεις, αυτός ο Ανώτατος παρατηρητής μπορεί να ασκήσει απόλυτη και αυθαίρετη εξουσία πάνω σε κάθε ουράνια ύπαρξη που υπηρετεί στο συγκεκριμένο πλανήτη. Στα αρχεία του Σάλβινγκτον υπάρχει καταγεγραμμένο ότι οι Βοροντάντεκ άσκησαν, ορισμένες φορές, παρόμοια εξουσία ως Ανώτατοι Έφοροι σε τέτοιους πλανήτες. Και τούτο ισχύει επίσης για κατοικημένους κόσμους που δεν τους άγγιξε η εξέγερση.

35:5.7 Συχνά ένα σώμα αποτελούμενο από δώδεκα, ή περισσότερους Βοροντάντεκ κάθεται στην έδρα ως ανώτατο αναθεωρητικό εφετείο για ειδικές περιπτώσεις οι οποίες αφορούν στην καθεστηκυία τάξη ενός πλανήτη, ή ενός συστήματος. Το έργο τους όμως αφορά σε μεγαλύτερο βαθμό στις εντόπιες νομοθετικές λειτουργίες των κυβερνήσεων των αστερισμών. Ως αποτέλεσμα όλων αυτών των υπηρεσιών, οι Υιοί Βοροντάντεκ έχουν γίνει οι ιστορικοί των τοπικών συμπάντων. Είναι προσωπικά εξοικειωμένοι με όλους τους πολιτικούς αγώνες και τις κοινωνικές αναταραχές των κατοικημένων κόσμων.

6. ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΩΝ

35:6.1 Τουλάχιστον τρεις Βοροντάντεκ είναι αποσπασμένοι στην κυβέρνηση καθενός από τους εκατό αστερισμούς ενός τοπικού σύμπαντος. Οι Υιοί αυτοί επιλέγονται από το Δημιουργό Υιό και εξουσιοδοτούνται από τον Γαβριήλ ως οι *Ανώτατοι* των αστερισμών για να υπηρετήσουν κατά τη διάρκεια μίας δεκα-χιλιετίας – μία περίοδο 10,000 τυπικών ετών, περίπου 50,000 χρόνια της Ουράνια. Ο κυβερνών Ανώτατος, ο Πατέρας του Αστερισμού, έχει δύο συνεργάτες, ένα πρεσβύτερο και ένα νεώτερο. Σε κάθε αλλαγή στη διοίκηση, ο πρεσβύτερος βοηθός τίθεται επικεφαλής της κυβέρνησης, ο νεώτερος αναλαμβάνει τα καθήκοντα του πρεσβύτερου, ενώ ο μη επιφορτισμένος Βοροντάντεκ που κατοικεί στους κόσμους του Σάλβινγκτον ονομάζει ένα μέλος της τάξης τους ως υποψήφιο για να εκλεγεί και να αναλάβει τα καθήκοντα του νεώτερου συνεργάτη. Με τον τρόπο αυτό, κάθε ένας από τους Ανώτατους κυβερνήτες, σύμφωνα με την κρατούσα τακτική, υπηρετεί στο αρχηγείο ενός αστερισμού για μία περίοδο τριών δεκα-χιλιετιών, περίπου 150,000 χρόνια της Ουράνια.

35:6.2 Οι εκατό Πατέρες των Αστερισμών, οι ουσιαστικοί επικεφαλής των κυβερνήσεων των αστερισμών, συνιστούν το ανώτατο συμβουλευτικό σώμα του Δημιουργού Υιού. Το σώμα αυτό συνεδριάζει συχνά στο αρχηγείο του σύμπαντος, και είναι απεριόριστο στο πεδίο δράσης και την κλίμακα αποφάσεων, αλλά κυρίως ασχολείται με την ευημερία των αστερισμών και την ενοποίηση της διακυβέρνησης ολόκληρου του τοπικού σύμπαντος.

35:6.3 Όταν ένας Πατέρας των Αστερισμών επιτελεί τα καθήκοντά του σ' ένα συμπαντικό αρχηγείο, όπως συχνά συμβαίνει, ο πρεσβύτερος συνεργάτης γίνεται ο ουσιαστικός διευθυντής των υποθέσεων του αστερισμού. Η φυσιολογική λειτουργία του πρεσβύτερου συνεργάτη είναι η επίβλεψη των πνευματικών υποθέσεων, ενώ ο νεώτερος Συνεργάτης ασχολείται προσωπικά με τη φυσική ευημερία του αστερισμού. Καμία μείζων πολιτική, ωστόσο, δεν εφαρμόζεται σ' έναν αστερισμό, ει μη μόνο όταν και οι τρεις Ανώτατοι συμφωνήσουν στις λεπτομέρειες της εκτέλεσής της.

35:6.4 Ολόκληρος ο μηχανισμός των πνευματικών ειδήσεων και των διαύλων επικοινωνίας είναι στη διάθεση των Ανώτατων των αστερισμών. Είναι σε τέλεια επαφή με τους

ανωτέρους τους στον Σάλβινγκτον αλλά και με τους άμεσα υποκείμενους σ' αυτούς, τους κυβερνήτες των τοπικών συστημάτων. Συχνά συνέρχονται για να συνεδριάσουν με τους τρεις Κυβερνήτες του Συστήματος και να αποφασίσουν πάνω στα κρατικά θέματα του αστερισμού.

^{35:6.5}Οι Ανώτατοι περιβάλλονται από ένα σώμα συμβούλων του οποίου ο αριθμός και τα μέλη αλλάζουν από καιρό σε καιρό, σύμφωνα με την παρουσία των διαφόρων ομάδων που βρίσκονται στα αρχηγεία των αστερισμών αλλά και καθώς οι τοπικές ανάγκες αλλάζουν. Σε περιόδους έντασης μπορούν να ζητήσουν και γρήγορα θα υποδεχθούν επιπλέον Υιούς της τάξης των Βοροντάντεκ για να τους βοηθήσουν στο διοικητικό τους έργο. Ο Νορλέιτιαντεκ, ο δικός σας αστερισμός, διοικείται τώρα από δώδεκα Υιούς Βοροντάντεκ.

7. ΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΩΝ ΒΟΡΟΝΤΑΝΤΕΚ

^{35:7.1}Η δεύτερη ομάδα των επτά κόσμων στο κύκλωμα των εβδομήντα κυρίων σφαιρών που περιβάλλουν τον Σάλβινγκτον απαρτίζει τους πλανήτες των Βοροντάντεκ. Κάθε μία από τις σφαίρες αυτές, με τους έξι περιβάλλοντες δορυφόρους της, είναι αφιερωμένη σε μία ιδιαίτερη φάση των δραστηριοτήτων των Βοροντάντεκ. Σ' αυτούς τους σαράντα εννέα κόσμους οι ανερχόμενοι θνητοί εξασφαλίζουν το αποκορύφωμα της εκπαίδευσής τους πάνω στη νομοθεσία του σύμπαντος.

^{35:7.2}Οι ανερχόμενοι θνητοί έχουν παρατηρήσει τα νομοθετικά σώματα που συνεδριάζουν στους αρχηγικούς κόσμους των αστερισμών, ωστόσο εδώ, στους κόσμους αυτούς των Βοροντάντεκ, οι ανερχόμενοι θνητοί συμμετέχουν στην θεσμοθέτηση της ουσιαστικής γενικής νομοθεσίας του τοπικού σύμπαντος υπό την καθοδήγηση του πρεσβύτερου Βοροντάντεκ. Τέτοιες θεσμοθετήσεις σχεδιάζονται για να συντονίσουν τις διάφορες επίσημες αναγγελίες των αυτόνομων νομοθετικών σωμάτων των εκατό αστερισμών. Η εκπαίδευση που δίδεται στα σχολεία των Βοροντάντεκ είναι ανυπέρβλητη, ακόμη και πάνω στην Ουβέρσα. Η εκπαίδευση αυτή είναι προοδευτική, εκτεινόμενη από τον κύριο πλανήτη, με έργο συμπληρωματικό στους έξι δορυφόρους του, μέχρι πάνω, ψηλά, στους υπόλοιπους έξι κύριους πλανήτες και τις συνδεδεμένες ομάδες δορυφόρων τους.

^{35:7.3}Οι ανερχόμενοι οδοιπόροι θα γνωρίσουν πολυάριθμες καινούργιες δραστηριότητες στους κόσμους αυτούς της μελέτης και της πράξης. Δεν μας απαγορεύεται να αναλάβουμε την αποκάλυψη των καινούργιων αυτών έργων που κανείς δεν ονειρεύτηκε ακόμα, αλλά φοβούμαστε ότι δεν θα μπορέσουμε να παρουσιάσουμε τα εγχειρήματα στον υλικό νου των θνητών πλασμάτων. Δεν βρίσκουμε λόγια να περιγράψουμε την ουσία των ουράνιων αυτών δραστηριοτήτων και δεν υπάρχουν ανάλογες ανθρώπινες ενασχολήσεις που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για να ερμηνεύσουν τις καινούργιες αυτές δραστηριότητες των ανερχομένων θνητών, καθώς συνεχίζουν τις μελέτες τους σ' αυτούς τους σαράντα εννέα κόσμους. Αλλά και πολλές άλλες δραστηριότητες, όχι μέρος της ενασχόλησης των ανερχομένων, επικεντρώνονται στους κόσμους αυτούς των Βοροντάντεκ του κυκλώματος του Σάλβινγκτον.

8. ΟΙ ΥΙΟΙ ΛΑΝΟΝΑΝΤΕΚ

^{35:8.1}Μετά τη δημιουργία των Βοροντάντεκ, ο Δημιουργός Υιός και το Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα ενώνονται με σκοπό να δώσουν υπόσταση στην τρίτη τάξη των συμπαντικών υιών, τους Λανονάντεκ. Αν και απασχολούνται σε διάφορα έργα σχετικά με την διακυβέρνηση των συστημάτων, είναι περισσότερο γνωστοί ως Κυρίαρχοι των Συστημάτων, ως

κυβερνήτες των τοπικών συστημάτων και ως Πλανητικοί πρίγκιπες, οι διοικητικοί επικεφαλής των κατοικημένων κόσμων.

35:8.2 Όντας μεταγενέστερη και κατώτερη – όσον αφορά στο επίπεδο του θείου – τάξη της δημιουργίας των υιών, οι υπάρξεις αυτές χρειάστηκε να παρακολουθήσουν ορισμένες τάξεις εκπαίδευσης στους κόσμους των Μελχισεδέκ προετοιμαζόμενοι για την μετέπειτα υπηρεσία τους. Ήταν οι πρώτοι σπουδαστές στο Πανεπιστήμιο των Μελχισεδέκ ενώ ταξινομήθηκαν και πιστοποιήθηκαν από τους διδασκάλους και εξεταστές τους Μελχισεδέκ, σύμφωνα με τις ικανότητες, την προσωπικότητα και τα επιτεύγματα.

35:8.3 Το σύμπαν του Νέβαδον άρχισε την ύπαρξή του διαθέτοντας ακριβώς δώδεκα εκατομμύρια Λανονάντεκ και όταν πέρασαν όλοι από την σφαίρα των Μελχισεδέκ, χωρίστηκαν, στις τελικές εξετάσεις, σε τρεις τάξεις:

35:8.41. Οι *Κύριοι Λανονάντεκ*. Της ανώτατης σειράς, ήταν 709,841. Είναι οι καθορισμένοι ως Κυρίαρχοι των Συστημάτων Υιοί και συνεργάτες στα ανώτατα συμβούλια των αστερισμών, αλλά και σύμβουλοι στο ανώτερο διοικητικό έργο του σύμπαντος.

35:8.52. Οι δευτερεύοντες Λανονάντεκ. Στην τάξη αυτή, την εκπορευόμενη από τους Μελχισεδέκ υπήρχαν 10,234,601. Προσδιορίζονται ως Πλανητικοί Πρίγκιπες και ανήκουν στις εφεδρείες της τάξης τους.

35:8.63. Οι *Τριτεύοντες Λανονάντεκ*. Η ομάδα αυτή περιλαμβάνει 1,055,558. Οι Υιοί αυτοί λειτουργούν ως κατώτεροι βοηθοί, αγγελιαφόροι, φρουροί, επίτροποι, παρατηρητές και εκτελούν τα διάφορα καθήκοντα σ' ένα σύστημα και τους κόσμους που το απαρτίζουν.

35:8.7 Δεν είναι δυνατόν, όπως συμβαίνει με τα εξελικτικά πλάσματα, για τους Υιούς αυτούς να προωθηθούν από τη μία ομάδα στην άλλη. Όταν υποβληθούν στην εκπαίδευση των Μελχισεδέκ, όταν μία φορά εξετασθούν και ταξινομηθούν, υπηρετούν διαρκώς στην κατηγορία στην οποία ορίστηκαν. Ούτε αυτοί οι Υιοί αναπαράγονται. Ο αριθμός τους μέσα στο σύμπαν είναι σταθερός.

35:8.8 Σε στρογγυλούς αριθμούς η τάξη των Υιών Λανονάντεκ είναι ταξινομημένη στον Σάλβινγκτον ως εξής:

35:8.9 Συμπαντικοί Συντονιστές και Σύμβουλοι των Αστερισμών . 100,000

35:8.10 Κυρίαρχοι των Συστημάτων και Βοηθοί. 600,000

35:8.11 Πλανητικοί Πρίγκιπες και Εφεδρείες. 10,000,000

35:8.12 Σώματα Αγγελιαφόρων 400,000

35:8.13 Συνοδοί και Καταγραφείς. 100,000

35:8.14 Εφεδρικό Σώμα 800,000

35:8.15 Εφ' όσον οι Λανονάντεκ είναι μία τάξη υιών μάλλον κατώτερη από τους Μελχισεδέκ και τους Βοροντάντεκ, προσφέρουν πολύ μεγάλη υπηρεσία στις κατώτερες μονάδες του σύμπαντος, διότι είναι ικανοί να έλκουν πλησιέστερα τα κατώτερα πλάσματα των έλλογων φυλών. Διατρέχουν επίσης μεγαλύτερο κίνδυνο να παραστρατήσουν, να απομακρυνθούν από την αποδεκτή τεχνική της συμπαντικής κυβέρνησης. Αυτοί, όμως, οι Λανονάντεκ, ιδιαίτερα η κύρια τάξη τους, είναι οι πλέον ικανοί και πολυμήχανοι απ' όλους τους συμπαντικούς διοικητές. Σε διοικητικές ικανότητες τους ξεπερνά μόνον ο Γαβριήλ και οι άγνωστοι συνεργάτες του.

9. ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ ΛΑΝΟΝΑΝΤΕΚ

35:9.1 Οι Λανονάντεκ είναι οι διαρκείς κυβερνήτες των πλανητών και οι εναλλασσόμενοι κυρίαρχοι των συστημάτων. Ένας τέτοιος Υιός κυβερνά τώρα στην Τζερουζέμ, το αρχηγείο του τοπικού σας συστήματος των κατοικημένων κόσμων.

35:9.2 Οι Κυρίαρχοι των Συστημάτων κυβερνούν σε επιτροπές των δύο, ή των τριών στο αρχηγείο κάθε συστήματος κατοικημένων κόσμων. Ο Πατέρας του Αστερισμού επιλέγει έναν από τους Λανονάντεκ αυτούς ως Αρχηγό κάθε δεκα-χιλιετία. Ορισμένες φορές δεν γίνεται αλλαγή του επικεφαλής της τριάδας, αφού το θέμα είναι εντελώς προαιρετικό για τους κυβερνήτες των αστερισμών. Οι κυβερνήσεις των Συστημάτων δεν αλλάζει ξαφνικά το προσωπικό του, εκτός αν συμβεί κάποιου είδους τραγωδία.

35:9.3 Όταν οι Κυρίαρχοι των Συστημάτων, ή οι συνεργάτες τους ανακαλούνται, οι θέσεις τους καταλαμβάνονται από τις επιλογές οι οποίες έγιναν από το ανώτατο συμβούλιο που βρίσκεται στο αρχηγείο του αστερισμού, από τις εφεδρείες της τάξης αυτής, μιας ομάδας η οποία είναι μεγαλύτερη στην Εντέντια από τον ενδεδειγμένο μέσο όρο.

35:9.4 Τα ανώτατα συμβούλια των Λανονάντεκ έχουν τη βάση τους στα αρχηγεία των διαφόρων αστερισμών. Ενός τέτοιου σώματος προΐσταται ο αρχαιότερος Ανώτατος συνεργάτης του Πατέρα του Αστερισμού, ενώ ο νεώτερος συνεργάτης εποπτεύει τις εφεδρείες της δευτερεύουσας τάξης.

35:9.5 Οι Κυρίαρχοι των Συστημάτων είναι αντιπροσωπευτικοί του ονόματός τους. Είναι σχεδόν απόλυτοι κυρίαρχοι των τοπικών υποθέσεων των κατοικημένων κόσμων. Είναι σχεδόν πατρικοί στις οδηγίες τους προς τους Πλανητικούς Πρίγκιπες, τους Υλικούς Υιούς και τα λειτουργικά πνεύματα. Ο προσωπικός τους έλεγχος επί της κυριαρχίας είναι απόλυτος. Οι κυβερνήτες αυτοί δεν εποπτεύονται από Τριαδικούς παρατηρητές από το κεντρικό σύμπαν. Αποτελούν το διοικητικό τομέα του τοπικού σύμπαντος, ενώ ως επόπτες για την επιβολή των νομοθετικών επιταγών και ως εκτελεστές για την εφαρμογή των δικαστικών αποφάσεων παρουσιάζουν το μοναδικό χώρο σε ολόκληρη τη συμπαντική διοίκηση όπου η προσωπική ανυπακοή προς τη βούληση του Υιού Μιχαήλ μπορεί εξαιρετικά εύκολα και άμεσα να προστατευθεί και να επιχειρήσει να επιβεβαιωθεί.

35:9.6 Το τοπικό μας σύμπαν υπήρξε άτυχο στο ότι πάνω από επτακόσιοι Υιού της τάξης των Λανονάντεκ στασίασαν κατά της συμπαντικής κυβέρνησης, επιταχύνοντας με τον τρόπο αυτό τη σύγχυση σε διάφορα συστήματα και πολυάριθμους πλανήτες. Από το συνολικό αυτό αριθμό των αποτυχιών, μόνο τρεις ήταν Κυρίαρχοι των Συστημάτων. Πρακτικά, όλοι αυτοί οι Υιοί ανήκαν στην δεύτερη και τρίτη τάξη, ήταν, δηλαδή Πλανητικοί Πρίγκιπες και τριτεύοντες Λανονάντεκ.

35:9.7 Ο μεγάλος αριθμός των Υιών αυτών που εξέπεσαν από την ακεραιότητα δεν υποδηλώνει κάποιο λάθος στην δημιουργία τους. Θα μπορούσαν να είχαν φτιαχτεί με θεία τελειότητα, αλλά δημιουργήθηκαν έτσι ώστε να μπορούν να κατανοήσουν καλύτερα και να ελκύσουν πλησιέστερα τα εξελικτικά πλάσματα που κατοικούν στους κόσμους του χρόνου και του διαστήματος.

35:9.8 Απ' όλα τα τοπικά σύμπαντα του Όρβοντον, το δικό μας σύμπαν έχει, με την εξαίρεση του Χένσελον, απολέσει τον μεγαλύτερο αριθμό της τάξης αυτής των Υιών. Στην Ουβέρσα αποτελεί κοινή ομολογία ότι είχαμε πολύ μεγάλα διοικητικά προβλήματα στον Νέβαδον επειδή οι Υιοί μας της τάξης των Λανονάντεκ δημιουργήθηκαν με τόσο μεγάλο βαθμό προσωπικής ελευθερίας στην επιλογή και το σχεδιασμό. Δεν κάνω την παρατήρηση αυτή

δίκην κριτικής. Ο Δημιουργός του σύμπαντός μας διαθέτει πλήρη εξουσία και δύναμη για να το πράξει. Αποτελεί σημείο τριβής για τους κυβερνήτες μας το γεγονός ότι ενώ τέτοιοι, ελεύθερα επιλέγοντες Υιοί δημιουργούν υπερβολικά προβλήματα κατά τις αρχικές εποχές του σύμπαντος, όταν τα πράγματα ομαλοποιηθούν εντελώς και κατασταλάξουν τελικά, τα κέρδη της ανώτερης νομιμοφροσύνης και της πληρέστερης εθελοντικής υπηρεσίας εκ μέρους αυτών των σε βάθος δοκιμασμένων Υιών αντισταθμίζουν με το παραπάνω τη σύγχυση και τις δοκιμασίες των προηγούμενων εποχών.

^{35:9.9} Στην περίπτωση εξέγερσης στο αρχηγείο ενός συστήματος, ένας καινούργιος κυρίαρχος εγκαθίσταται συνήθως σε σύντομο συγκριτικά χρονικό διάστημα, ωστόσο δεν συμβαίνει το ίδιο στους μεμονωμένους πλανήτες. Είναι οι συνιστώσες μονάδες της υλικής δημιουργίας και η ελεύθερη βούληση των πλασμάτων αποτελεί παράγοντα για την τελική εκδίκηση όλων των προβλημάτων του είδους. Οι διάδοχοι Πλανητικοί Πρίγκιπες προορίζονται για απομονωμένους κόσμους, πλανήτες των οποίων οι πρίγκιπες της εξουσίας μπορεί να έχουν παραστρατήσει, αλλά δεν αναλαμβάνουν ενεργό διακυβέρνηση στους κόσμους αυτούς μέχρις ότου τα αποτελέσματα της εξέγερσης ξεπεραστούν εν μέρει και απαλειφθούν από τα διορθωτικά μέτρα που εφαρμόζονται από τους Μελχισεδέκ αλλά και τις άλλες λειτουργικές προσωπικότητες. Η εξέγερση ενός Πλανητικού Πρίγκιπα αυτόματα απομονώνει τον πλανήτη του. Τα τοπικά πνευματικά κυκλώματα διακόπτονται αμέσως. Μόνον ένας επιφοιτών Υιός μπορεί να επανεγκαταστήσει τις διαπλανητικές γραμμές επικοινωνίας σ' έναν τέτοιο απομονωμένο πνευματικά κόσμο.

^{35:9.10} Υπάρχει ένα σχέδιο για τη διάσωση αυτών των απειθάρχητων και αφρόνων Υιών και πολλοί επωφελήθηκαν από την ελεήμονα αυτή πρόβλεψη. Ποτέ όμως ξανά δεν θα λειτουργήσουν στις θέσεις αυτές, όπου έσφαλαν. Μετά την αποκατάσταση τους ανατίθενται καθήκοντα φρουρών σε τμήματα φυσικής διοίκησης.

10. ΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΩΝ ΛΑΝΟΝΑΝΤΕΚ

^{35:10.1} Η τρίτη ομάδα των επτά πλανητών στο κύκλωμα των εβδομήντα πλανητών του Σάλβινγκτον, μαζί με τους αντίστοιχους σαράντα δύο δορυφόρους, συνιστούν το σύμπλεγμα των διοικητικών σφαιρών του Λανονάντεκ. Στους κόσμους αυτούς, οι έμπειροι Λανονάντεκ οι οποίοι ανήκουν στο σώμα των πρώην Κυριάρχων των Συστημάτων, εκτελούν καθήκοντα διοικητικών δασκάλων των ανερχομένων οδοιπόρων και των σεραφικών στρατιών. Οι εξελικτικοί θνητοί παρατηρούν τους διοικητές του συστήματος να εργάζονται στις πρωτεύουσες των συστημάτων, αλλά εδώ συμμετέχουν στον ουσιαστικό συντονισμό των διοικητικών εξαγγελιών των δέκα χιλιάδων τοπικών συστημάτων.

^{35:10.2} Τα διοικητικά αυτά σχολεία του τοπικού σύμπαντος εποπτεύονται από ένα σώμα Υιών Λανονάντεκ οι οποίοι διαθέτουν μακρά εμπειρία ως Κυρίαρχοι των Συστημάτων, αλλά και ως σύμβουλοι των αστερισμών. Τα διοικητικά αυτά σχολεία τα ξεπερνούν μόνο τα διοικητικά σχολεία του Έσνα.

^{35:10.3} Ενώ χρησιμεύουν ως εκπαιδευτικές σφαίρες για τους ανερχόμενους θνητούς, οι κόσμοι των Λανονάντεκ αποτελούν τα κέντρα εκτεταμένων επιχειρήσεων που έχουν να κάνουν με τις φυσιολογικές και συνηθισμένες διοικητικές λειτουργίες του σύμπαντος. Σε όλη τη διαδρομή προς τον Παράδεισο, οι ανερχόμενοι οδοιπόροι συνεχίζουν τις σπουδές τους στα πρακτικά σχολεία της εφαρμοσμένης γνώσης – στην ουσιαστική εξάσκηση του να κάνουν πραγματικά αυτά που διδάχθηκαν. Το συμπαντικό εκπαιδευτικό σύστημα, υποστηριζόμενο

από τους Μελχισεδέκ είναι πρακτικό, προοδευτικό, σημαντικό και εμπειρικό. Περιλαμβάνει εξάσκηση σε θέματα υλικά, διανοητικά, μοροντιανά και πνευματικά.

35:10.4 Είναι σε σχέση με τους διοικητικούς αυτούς κόσμους των Λανονάντεκ που οι περισσότεροι από τους διασωθέντες Υιούς της τάξης αυτής υπηρετούν ως κηδεμόνες και διευθυντές των πλανητικών υποθέσεων. Και οι σφάλλοντες αυτοί Πλανητικοί Πρίγκιπες καθώς και οι σύντροφοί τους στην εξέγερση οι οποίοι επιλέγουν να αποδεχθούν την προσφερόμενη επανόρθωση, θα συνεχίσουν να υπηρετούν σε θέματα ρουτίνας, τουλάχιστον μέχρις ότου το σύμπαν του Νέβαδον εγκατασταθεί στο φως και τη ζωή.

35:10.5 Πολλοί από τους Υιούς Λανονάντεκ, πάντως, στα αρχαιότερα συστήματα έχουν παγιώσει θαυμάσιες καταγραφές υπηρεσίας, διακυβέρνησης και πνευματικών επιτευγμάτων. Είναι μία ανώτερη, πιστή και νομοταγής ομάδα, παρά την τάση τους να υποπίπτουν σε σφάλματα μέσα από την πλάνη της προσωπικής τους ελευθερίας και τις ονειροφантаσίες της αυτοδιάθεσης.

35:10.6 [Υποστηρίχθηκε από τον Αρχηγό των Αρχαγγέλων ο οποίος λειτουργεί με την εξουσία του Γαβριήλ του Σάλβινγκτον.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 36 ΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

36:0.1 Η ζωή δεν δημιουργείται αυτόματα. Η ζωή χτίζεται σύμφωνα με τα σχέδια που έχουν διαμορφωθεί από τους (μη αποκαλυφθέντες) Αρχιτέκτονες της Ύπαρξης και εμφανίζεται στους κατοικημένους πλανήτες είτε δια της άμεσης εισαγωγής, είτε ως αποτέλεσμα της λειτουργίας των Φορέων της Ζωής των τοπικών συμπάντων. Αυτοί οι φορείς της ζωής είναι από τα πλέον ενδιαφέροντα και πολύπλευρα μέλη της ποικιλόμορφης οικογένειας των συμπαντικών Υιών. Είναι εμπιστευμένοι με το σχεδιασμό και τη μεταφορά της ζωής των πλασμάτων στις πλανητικές σφαίρες. Και αφού εμφυτεύσουν τη ζωή αυτή σε τέτοιους καινούργιους κόσμους, μένουν εκεί για μεγάλες περιόδους, για να καλλιεργήσουν την ανάπτυξή της.

1. Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ Η ΦΥΣΗ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

36:1.1 Αν και οι Φορείς της Ζωής ανήκουν στην οικογένεια των θείων υιών, αποτελούν ένα ιδιόζοντα και ξεχωριστό τύπο συμπαντικών Υιών, όντας η μοναδική ομάδα έλλογης ζωής σ' ένα τοπικό σύμπαν, στη δημιουργία της οποίας συμμετέχουν οι κυβερνήτες ενός υπερσύμπαντος. Οι Φορείς της Ζωής είναι οι απόγονοι των τριών προ-υπαρχουσών προσωπικοτήτων: του Δημιουργού Υιού, του Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα και, μετά από διορισμό, ενός από τους Αρχαίους των Ημερών, οι οποίοι προΐστανται των πεπρωμένων του συγκεκριμένου υπερσύμπαντος. Οι Αρχαίοι αυτοί των Ημερών, οι οποίοι αφ' εαυτών μπορούν να αποφασίσουν για την εξάλειψη της έλλογης ζωής, συμμετέχουν στην δημιουργία των Φορέων της Ζωής, οι οποίοι είναι εμπιστευμένοι με την εγκαθίδρυση της φυσικής ζωής στους εξελισσόμενους κόσμους.

36:1.2 Στο σύμπαν του Νέβαδον έχουμε καταγραμμένη την δημιουργία εκατό εκατομμυρίων Φορέων της Ζωής. Το ικανό αυτό σώμα των διασπορέων της ζωής δεν είναι ένα πραγματικά αυτοκυβερνώμενο σώμα. Διευθύνονται από το τρίο που προσδιορίζει τη ζωή και αποτελείται από τον Γαβριήλ, τον Πατέρα Μελχισεδέκ και τον Νάμπια, τον αρχικό και πρωτότοκο Φορέα της Ζωής του Νέβαδον. Σε όλες όμως τις φάσεις της διακυβέρνησης που ασκούν στους διάφορους τομείς, είναι αυτοκυβερνώμενοι.

36:1.3 Οι Φορείς της Ζωής είναι διαβαθμισμένοι σε τρεις μείζονες κατηγορίες: Η πρώτη κατηγορία είναι οι αρχαιότεροι Φορείς της Ζωής, η δεύτερη οι συνεργάτες και η τρίτη, οι κηδεμόνες (συνοδοί). Η αρχική κατηγορία υποδιαιρείται σε δώδεκα ομάδες ειδικών στις διάφορες μορφές των εκδηλώσεων της ζωής. Ο διαχωρισμός των τριών αυτών κατηγοριών πραγματοποιήθηκε από τους Μελχισεδέκ, οι οποίοι διεξήγαγαν τις δοκιμές για το σκοπό αυτό στον αρχηγικό κόσμο των Φορέων της Ζωής. Οι Μελχισεδέκ έχουν από τότε συνδεθεί στενά με τους Φορείς της Ζωής και πάντα τους συνοδεύουν όταν φεύγουν για να εγκαθιδρύσουν τη ζωή σ' ένα καινούργιο πλανήτη.

36:1.4 Όταν ένας εξελικτικός πλανήτης εγκατασταθεί, τελικά, στο φως και τη ζωή, οι Φορείς της Ζωής οργανώνονται στα ανώτερα εξεταστικά σώματα, με συμβουλευτικό ρόλο, για να βοηθήσουν την περαιτέρω διακυβέρνηση και ανάπτυξη του κόσμου και των θεοποιούμενων υπάρξεών του. Κατά τις μεταγενέστερες και κατασταλαγμένες εποχές ενός εξελισσόμενου σύμπαντος, οι Φορείς αυτοί της Ζωής επιφορτίζονται με πολλά νέα καθήκοντα.

2. ΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

36:2.1 Οι Μελχισεδέκ έχουν τη γενική επίβλεψη της τέταρτης ομάδας των επτά κυρίων σφαιρών στο κύκλωμα του Σάλβινγκτον. Οι κόσμοι αυτοί των Φορέων της Ζωής προσδιορίζονται ως εξής:

36:2.21. Το αρχηγείο των Φορέων της Ζωής.

36:2.32. Η σφαίρα του σχεδιασμού της ζωής.

36:2.43. Η σφαίρα της διατήρησης της ζωής.

36:2.54. Η σφαίρα της εξέλιξης της ζωής.

36:2.65. Η σφαίρα της συνδεδεμένης με τη διάνοια ζωής.

36:2.76. Η σφαίρα της διάνοιας και του πνεύματος στις ζώσες υπάρξεις.

36:2.87. Η σφαίρα της μη αποκαλυφθείσας ζωής.

36:2.9 Κάθε ένας από τους κύριους αυτούς κόσμους περιστοιχίζεται από έξι δορυφόρους, στους οποίους επικεντρώνονται οι ειδικές φάσεις όλων των δραστηριοτήτων των Φορέων της Ζωής στο σύμπαν.

36:2.10 Ο Κόσμος υπ' αριθμόν Ένα, ο αρχηγικός κόσμος, μαζί με τους έξι δευτερεύοντες δορυφόρους του είναι αφιερωμένος στη μελέτη της συμπαντικής ζωής, της ζωής σε όλες τις γνωστές της εκφάνσεις. Εδώ βρίσκεται το Κολέγιο του σχεδιασμού της ζωής, όπου εργάζονται δάσκαλοι και σύμβουλοι από την Ουβέρσα και τη Χαβόνα, ακόμη και από τον Παράδεισο. Και μου επιτρέπεται να σας αποκαλύψω ότι οι επτά κεντρικές τοποθεσίες των υπασπιστών διανοητικών πνευμάτων βρίσκονται σ' αυτόν τον κόσμο των Φορέων της Ζωής.

36:2.11 Ο αριθμός δέκα – το δεκαδικό σύστημα – είναι εγγενές στο φυσικό σύμπαν αλλά όχι στο πνευματικό. Ο χώρος κυριαρχίας της ζωής χαρακτηρίζεται από τους αριθμούς τρία, επτά και δώδεκα, ή από τα πολλαπλάσια και τους συνδυασμούς των βασικών αυτών αριθμών. Υπάρχουν τρία κύρια και ουσιωδώς διαφορετικά σχέδια ζωής, κατά τη σειρά των τριών εν Παραδείσω Γενεσιουργών Αιτιών και Κέντρων και στο σύμπαν του Νέβαδον αυτές οι τρεις βασικές μορφές ζωής είναι διαχωρισμένες σε τρεις διαφορετικούς τύπους πλανητών. Αρχικά, υπήρχαν δώδεκα διακριτές και θείες ιδέες μεταβιβάσιμης ζωής. Αυτός ο αριθμός δώδεκα, με τις υποδιαιρέσεις και τα πολλαπλάσιά του, ισχύει για όλα τα βασικά πρότυπα ζωής, και στα επτά υπερσύμπαντα. Υπάρχουν, επίσης, επτά αρχιτεκτονικοί τύποι σχεδίων

ζωής, δομικές διατάξεις των αναπαραγωγικών διαμορφώσεων της ζώσας ύλης. Στον Ορβοντον τα πρότυπα ζωής είναι διαμορφωμένα ως δώδεκα φορείς κληρονομίας. Οι διάφορες κατηγορίες των ελεύθερης βούλησης πλασμάτων είναι διαμορφωμένες σύμφωνα με τους αριθμούς 12, 24, 48, 96, 192, 384 και 768. Στην Ουράντια υπάρχουν σαράντα οκτώ μονάδες ελέγχου προτύπων – που προσδιορίζουν τα κληρονομικά χαρακτηριστικά – στα σεξουαλικά κύτταρα της ανθρώπινης αναπαραγωγής.

36:2.12 Ο Δεύτερος Κόσμος είναι η σφαίρα σχεδιασμού της ζωής. Εδώ όλοι οι καινούργιοι τρόποι οργάνωσης της ζωής μελετώνται λεπτομερώς. Ενώ τα αρχικά σχέδια της ζωής διατίθενται από τον Δημιουργό Υιό, η ουσιαστική διεκπεραίωση των σχεδίων αυτών εμπιστεύεται στους Φορείς της Ζωής και τους συνεργάτες τους. Όταν τα γενικά σχέδια της ζωής για έναν καινούργιο κόσμο διαμορφωθούν, διαβιβάζονται στον αρχηγικό κόσμο, όπου εξετάζονται λεπτομερώς από το ανώτατο συμβούλιο των αρχαιότερων Φορέων της Ζωής σε συνεργασία με ένα σώμα συμβούλων Μελχισεδέκ. Αν τα σχέδια απομακρυνθούν από τους προηγούμενα αποδεκτούς τύπους, πρέπει να αναθεωρηθούν και να επικυρωθούν από τον Δημιουργό Υιό. Ο αρχηγός των Μελχισεδέκ συχνά αντιπροσωπεύει το Δημιουργό Υιό στα συμβούλια αυτά.

36:2.13 Για το λόγο αυτό, η πλανητική ζωή, ενώ μοιάζει, από ορισμένες απόψεις, διαφέρει κατά πολλούς τρόπους στον κάθε εξελικτικό κόσμο. Ακόμη και σε μία ενιαία σειρά ζωής, σε μία και μοναδική οικογένεια πλανητών, η ζωή δεν είναι ακριβώς η ίδια σε δύο πλανήτες του ίδιου συστήματος. Υπάρχει πάντα ένας πλανητικός τύπος, αφού οι Φορείς της Ζωής εργάζονται συνεχώς προσπαθώντας να βελτιώσουν τους ζωτικούς τύπους που τους έχει ανατεθεί να διατηρήσουν.

36:2.14 Υπάρχουν περισσότεροι από ένα εκατομμύριο θεμελιώδεις, ή κοσμικοί χημικοί τύποι οι οποίοι συνιστούν τα γονικά πρότυπα και τις πολυάριθμες βασικές λειτουργικές παραλλαγές των εκδηλώσεων της ζωής. Ο υπ' αριθμόν ένα δορυφόρος του πλανήτη σχεδιασμού της ζωής είναι ο χώρος κυριαρχίας των φυσικών και των ηλεκτροχημικών του σύμπαντος οι οποίοι υπηρετούν ως τεχνικοί σύμβουλοι των Φορέων της Ζωής στο έργο της σύλληψης, της οργάνωσης και διαχείρισης των βασικών μονάδων ενέργειας οι οποίες χρησιμοποιούνται για την κατασκευή των υλικών οχημάτων της μετάδοσης της ζωής, τα οποία αποκαλούνται πλάσμα σπέρματος.

36:2.15 Τα πλανητικά εργαστήρια σχεδιασμού της ζωής βρίσκονται στο δεύτερο δορυφόρο αυτού του υπ' αριθμόν δύο κόσμου. Στα εργαστήρια αυτά, οι Φορείς της Ζωής και όλοι οι βοηθοί τους συνεργάζονται με τους Μελχισεδέκ σε μια προσπάθεια να τροποποιήσουν και πιθανόν να βελτιώσουν τη σχεδιασμένη για εμφύτευση ζωή στους δεκαδικούς πλανήτες του Νέβαδον. Η ζωή που τώρα εξελίσσεται στην Ουράντια σχεδιάστηκε και εν μέρει εξελίχθηκε στο συγκεκριμένο αυτό κόσμο, διότι η Ουράντια είναι ένας δεκαδικός πλανήτης, ένας κόσμος όπου γίνονται πειράματα πάνω στη ζωή. Σε έναν κόσμο στους δέκα επιτρέπεται μια μεγαλύτερη διακύμανση των προτύπων σχεδιασμών ζωής, από όσο (επιτρέπεται) στους άλλους (μη πειραματικούς) κόσμους.

36:2.16 Ο Κόσμος υπ' Αριθμόν Τρία είναι αφιερωμένος στη διατήρηση της ζωής. Εδώ μελετώνται και βελτιώνονται οι διάφοροι τρόποι προστασίας και διατήρησης της ζωής από τους συνεργάτες και τους συνοδούς του σώματος των Φορέων της Ζωής. Τα σχέδια ζωής για κάθε καινούργιο κόσμο πάντοτε προβλέπουν την έγκαιρη εγκατάσταση της επιτροπής για τη διατήρηση της ζωής, η οποία αποτελείται από συνοδούς ειδικευμένους στην επιδέξια διαχείριση των βασικών προτύπων ζωής. Στην Ουράντια υπήρχαν είκοσι τέσσερις τέτοιοι

συνοδοί επίτροποι, δύο για κάθε βασικό, ή γονικό πρότυπο της αρχιτεκτονικής οργάνωσης των υλικών της ζωής. Σε πλανήτες όπως ο δικός σας, ο ανώτερος τύπος ζωής αναπαράγεται από μία δέσμη-φορέα ζωής, η οποία διαθέτει είκοσι τέσσερις μονάδες πρότυπα. (Και εφ' όσον η διανοητική ζωή αναπτύσσεται από, και με βάση, το φυσικό μέρος, παίρνουν υπόσταση οι είκοσι τέσσερις βασικές κατηγορίες της ψυχικής οργάνωσης.)

^{36:2.17} Η Σφαίρα υπ' Αριθμόν Τέσσερα και οι δευτερεύοντες δορυφόροι της είναι αφιερωμένοι στη μελέτη της εξέλιξης της ζωής των πλασμάτων, γενικά, και στους εξελικτικούς προγόνους του κάθε επιπέδου ζωής, ειδικότερα. Το αρχικό πλάσμα της ζωής ενός εξελικτικού κόσμου πρέπει να περιέχει το πλήρες δυναμικό όλων των μελλοντικών αναπτυξιακών παραλλαγών και όλων των συνακόλουθων εξελικτικών μεταβολών και τροποποιήσεων. Η πρόβλεψη για τέτοια μεγαλεπήβολα σχέδια μεταμόρφωσης της ζωής μπορεί να απαιτήσει την εμφάνιση πολλών, φαινομενικά άχρηστων, μορφών ζώων και φυτών. Τέτοια υποπροϊόντα πλανητικής εξέλιξης, προβλεπόμενα ή απρόβλεπτα, εμφανίζονται κατά το στάδιο της ζωηρής δραστηριοποίησης μόνο και μόνο για να εξαφανιστούν, αλλά καθ' όλη τη διάρκεια της μακράς αυτής διαδικασίας ξετυλίγεται το νήμα των σωστών και έξυπνων σχηματισμών των αρχικών σχεδιαστών του πλανητικού σχεδίου ζωής και του περιγράμματος των ειδών. Τα ποικίλα υποπροϊόντα της βιολογικής εξέλιξης είναι όλα απαραίτητα για την τελική και ολοκληρωμένη λειτουργία των ανώτερων ευφυών μορφών ζωής, παρά το γεγονός ότι μεγάλη εξωτερικά δυσαρμονία μπορεί να επικρατεί από καιρό σε καιρό στον μακρόχρονο ανοδικό αγώνα των ανώτερων πλασμάτων για την επίτευξη του ελέγχου επί των κατώτερων μορφών ζωής, πολλές από τις οποίες είναι, ορισμένες φορές, πολύ ανταγωνιστικές για την γαλήνη και την ηρεμία των εξελισσόμενων πλασμάτων ελεύθερης βούλησης.

^{36:2.18} Ο Κόσμος υπ' Αριθμόν Πέντε ασχολείται εξ ολοκλήρου με τη συνδεδεμένη με τη διάνοια ζωή. Κάθε ένας από τους δορυφόρους του είναι αφιερωμένος στη μελέτη μιας μοναδικής φάσης της διάνοιας των πλασμάτων που συνδέεται με τη ζωή τους. Η διάνοια, όπως την αντιλαμβάνεται ο άνθρωπος, είναι δώρο των επτά υπασπιστών διανοητικών πνευμάτων τα οποία υπερτίθενται επί των ανίκανων να διδαχθούν, ή μηχανικών επιπέδων του νου από τις δυνάμεις του Απείρου Πνεύματος. Τα πρότυπα της ζωής αποκρίνονται με ποικίλους τρόπους στους υπασπιστές αυτούς καθώς και στις διαφορετικές πνευματικές λειτουργίες που δραστηριοποιούνται σ' ολόκληρη την έκταση των συμπάντων του χρόνου και του διαστήματος. Η ικανότητα των πλασμάτων της ύλης να ανταποκρίνονται πνευματικά εξαρτάται απόλυτα από το σχετικό διανοητικό φορτίο, το οποίο, με τη σειρά του, έχει κατευθύνει την πορεία της βιολογικής εξέλιξης αυτών των ίδιων των θνητών πλασμάτων.

^{36:2.19} Ο Κόσμος υπ' Αριθμόν Έξι είναι αφιερωμένος στο συσχετισμό διάνοιας και πνεύματος όπως συνδέονται στους ζώντες τύπους και οργανισμούς. Ο κόσμος αυτός και οι έξι δορυφόροι του περιλαμβάνουν τα σχολεία συντονισμού των πλασμάτων, όπου δάσκαλοι τόσο από το κεντρικό σύμπαν όσο και από το υπερσύμπαν συνεργάζονται με τους καθοδηγητές του Νέβαδον στην παρουσίαση των ανώτατων επιπέδων που κατακτώνται από τα πλάσματα μέσα στο χρόνο και το διάστημα.

^{36:2.20} Η Έβδομη Σφαίρα των Φορέων της Ζωής είναι αφιερωμένη στους μη αποκαλυφθέντες χώρους της εξελικτικής ζωής των πλασμάτων, όπως αυτή σχετίζεται με την κοσμική φιλοσοφία της διευρυνόμενης πραγμάτωσης του Υπέρτατου Όντος.

3. Η ΜΕΤΑΦΥΤΕΥΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

36:3.1 Η ζωή δεν παρουσιάζεται αυτόματα στα σύμπαντα. Πρέπει να την εγκαινιάσουν οι Φορείς της Ζωής στους άγονους πλανήτες. Αυτοί είναι οι φορείς, οι διασπορείς και οι φρουροί της ζωής, όπως αυτή εμφανίζεται στους εξελικτικούς κόσμους του διαστήματος. Το σύνολο των κατηγοριών και μορφών ζωής που είναι γνωστό στην Ουράντια αρχίζει με τους Υιούς αυτούς, αν και δεν υπάρχουν στην Ουράντια όλες οι μορφές πλανητικής ζωής.

36:3.2 Το σώμα των Φορέων της Ζωής που έχει επιφορτισθεί με το να εμφυτεύσει ζωή σ' έναν καινούργιο κόσμο, αποτελείται συνήθως από εκατό αρχαιότερους φορείς, εκατό βοηθούς και χίλιους συνοδούς. Οι Φορείς της Ζωής συχνά μεταφέρουν πραγματικό πλάσμα ζωής σ' έναν καινούργιο κόσμο, αλλά όχι πάντα. Ορισμένες φορές οργανώνουν τα πρότυπα ζωής αφού φθάσουν στον πλανήτη της αποστολής τους, σύμφωνα με τύπους οι οποίοι έχουν ήδη εγκριθεί για μια καινούργια περιπέτεια εγκαθίδρυσης της ζωής. Τέτοια ήταν και η προέλευση της πλανητικής ζωής στην Ουράντια.

36:3.3 Όταν, σύμφωνα με εγκεκριμένους τύπους, τα φυσικά πρότυπα έχουν παρασχεθεί, τότε οι Φορείς της Ζωής δρουν ως καταλύτες στο χωρίς ζωή αυτό υλικό, μεταδίδοντας δια των εαυτών τους τη σπίθα του πνεύματος της ζωής. Και αμέσως τα αδρανή πρότυπα γίνονται ζώσα ύλη.

36:3.4 Η ζωτική σπίθα— το μυστήριο της ζωής —πληρούται δια των Φορέων της Ζωής, όχι από αυτούς. Οι ίδιοι πράγματι εποπτεύουν τις διεργασίες αυτές, σχηματοποιούν το ίδιο το πλάσμα της ζωής, αλλά είναι το Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα εκείνο το οποίο παρέχει το βασικό υλικό του ζώντος πλάσματος. Από την Δημιουργική Θυγατέρα του Απείρου Πνεύματος προέρχεται η ζωτική εκείνη σπίθα που δίνει ζωή στο σώμα και προαναγγέλλει τη διάνοια.

36:3.5 Κατά την πλήρωση της ζωής, οι Φορείς της Ζωής δεν μεταδίδουν τίποτε από την προσωπική τους φύση, ούτε καν στις σφαίρες εκείνες όπου σχεδιάζονται καινούργιες κατηγορίες ζωής. Σε τέτοιες περιπτώσεις, απλά εγκαινιάζουν και μεταδίδουν τη σπίθα της ζωής, βάζουν μπροστά τις απαιτούμενες περιστροφές της ύλης, σύμφωνα με τις φυσικές, χημικές και ηλεκτρικές προδιαγραφές των διατεταγμένων σχεδίων και προτύπων. Οι Φορείς της Ζωής είναι ζώσες καταλυτικές παρουσίες, οι οποίες διεγείρουν, οργανώνουν και δραστηριοποιούν τα κατά τα άλλα αδρανή στοιχεία της υλικής τάξης της ύπαρξης.

36:3.6 Στους Φορείς της Ζωής ενός πλανητικού σώματος δίδεται μια συγκεκριμένη περίοδος κατά την οποία θα εγκαθιδρύσουν τη ζωή σ' ένα νέο κόσμο, περίπου μισό εκατομμύριο έτη σύμφωνα με τη μέτρηση του χρόνου στο συγκεκριμένο πλανήτη. Με το πέρας αυτής της περιόδου, το οποίο υποδηλώνεται από ορισμένα αναπτυξιακά επιτεύγματα της πλανητικής ζωής, σταματούν τις προσπάθειες εμφύτευσης και μπορεί εν συνεχεία να μην προσθέσουν τίποτε καινούργιο, ή συμπληρωματικό στη ζωή αυτού του πλανήτη.

36:3.7 Κατά τις περιόδους που μεσολαβούν μεταξύ της εγκαθίδρυσης της ζωής και της ανάδυσης των ανθρώπινων πλασμάτων με ηθική υπόσταση, επιτρέπεται στους Φορείς της Ζωής να διαχειρίζονται το περιβάλλον της ζωής, ή κατ' άλλους τρόπους ευνοϊκά να κατευθύνουν την πορεία της βιολογικής εξέλιξης. Και τούτο πράττουν, για μεγάλες χρονικές περιόδους.

36:3.8 Όταν οι Φορείς της Ζωής οι οποίοι λειτουργούν σ' έναν καινούργιο κόσμο επιτύχουν μία φορά στη δημιουργία μιας αυτόβουλης ύπαρξης με τη δύναμη των ηθικών αποφάσεων και των πνευματικών επιλογών, τότε, και στο σημείο αυτό το έργο τους τερματίζεται — έχουν τελειώσει. Δεν μπορούν να διαχειριστούν πλέον την εξελισσόμενη ζωή. Από το

σημείο αυτό και μετά, η εξέλιξη των ζωντανών πλασμάτων πρέπει να προχωρήσει σύμφωνα με τις εγγενείς της ικανότητες αλλά και τις τάσεις οι οποίες έχουν ήδη μεταδοθεί και εγκατασταθεί στους πλανητικούς τύπους και τα πρότυπα. Στους Φορείς της Ζωής δεν επιτρέπεται να πειραματισθούν, ή να παρέμβουν εκούσια. Δεν τους επιτρέπεται να κυριαρχήσουν, ή αυθαίρετα να επηρεάσουν τα ηθικής υπόστασης πλάσματα.

^{36:3.9}Με την άφιξη ενός Πλανητικού Πρίγκιπα ετοιμάζονται να αποχωρήσουν, αν και δύο από τους αρχαιότερους φορείς και δώδεκα συνοδοί μπορεί εθελοντικά, δίνοντας προσωρινό όρκο αποποίησης, να παραμείνουν επ' αόριστο στον πλανήτη ως σύμβουλοι σε θέματα περαιτέρω ανάπτυξης και διατήρησης του πλάσματος της ζωής. Δύο τέτοιοι Υιοί και οι δώδεκα συνεργάτες τους υπηρετούν τώρα στην Ουράντια.

4. ΟΙ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

^{36:4.1}Σε κάθε τοπικό σύστημα κατοικημένων κόσμων, σ' ολόκληρο τον Νέβαδον, υπάρχει μία μοναδική σφαίρα επί της οποίας οι Μελχισεδέκ λειτούργησαν ως φορείς της ζωής. Οι διαμονές αυτές είναι γνωστές ως οι *ενδιαμεσσοειδείς* κόσμοι του συστήματος και σε κάθε έναν από αυτούς, ένας υλικά τροποποιημένος Υιός Μελχισεδέκ ενώνεται με μία επιλεγμένη Θυγατέρα της υλικής τάξης. Οι Μητέρες Εύες αυτών των ενδιαμεσσοειδών κόσμων αποστέλλονται από τα αρχηγεία των συστημάτων δικαιοδοσίας, έχοντας επιλεγεί από τον υπεύθυνο Μελχισεδέκ φορέα ζωής μεταξύ των πολυάριθμων εθελοντριών οι οποίες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Κυρίαρχου του Συστήματος, όταν απευθύνθηκε στις Υλικές Θυγατέρες του κόσμου του.

^{36:4.2}Οι απόγονοι ενός Μελχισεδέκ φορέα ζωής και μιας Υλικής θυγατέρας είναι γνωστοί ως *ενδιαμεσσοειδείς*. Ο Μελχισεδέκ πατέρας μιας τέτοιας φυλής ουράνιων πλασμάτων εγκαταλείπει, τελικά, τον πλανήτη της μοναδικής λειτουργίας του επί της ζωής ενώ η Μητέρα Εύα της εξαιρετικής αυτής τάξης των συμπαντικών υπάρξεων αποχωρεί επίσης, μόλις εμφανισθεί η έβδομη γενεά των πλανητικών απογόνων. Η διεύθυνση ενός τέτοιου κόσμου, ανατίθεται στη συνέχεια στον μεγαλύτερο υιό της.

^{36:4.3}Τα ενδιαμεσσοειδή πλάσματα ζουν και λειτουργούν ως αναπαραγόμενες υπάρξεις στους μεγαλειώδεις κόσμους τους μέχρις ότου η ηλικία τους φθάσει τα χίλια χρόνια κατά την τυπική μέτρηση του χρόνου. Κατόπιν αυτού μετασχηματίζονται μεταφερόμενοι στην τάξη των σεραφείμ. Οι Ενδιαμεσσοειδείς δεν αναπαράγονται από το σημείο αυτό και μετά, διότι η τεχνική της αποϋλοποίησης από την οποία περνούν, προετοιμαζόμενοι για την ένταξή τους στα σεραφείμ, τους στερεί το προνόμιο της αναπαραγωγής.

^{36:4.4}Η παρούσα κατάσταση των υπάρξεων αυτών δύσκολα μπορεί να θεωρηθεί θνητή, ή αθάνατη, ούτε μπορεί οριστικά να ταξινομηθεί ως ανθρώπινη, ή θεία. Τα πλάσματα αυτά δεν ενοικούνται από τον Προσαρμοστή, γι' αυτό δύσκολα μπορούν να θεωρηθούν αθάνατα. Ούτε όμως φαίνεται ότι είναι αθάνατα. Κανείς ενδιαμεσσοειδής δεν έχει βιώσει το θάνατο. Όλοι οι ενδιαμεσσοειδείς που γεννήθηκαν στον Νέβαδον ζουν ακόμη και σήμερα, λειτουργώντας στους κόσμους όπου γεννήθηκαν, σε κάποιο ενδιαμέσο κόσμο, ή στον ενδιαμεσσοειδή πλανήτη του Σάλβινγκτον, στην ομάδα των τελικιστών των κόσμων.

^{36:4.5}*Οι Κόσμοι των Τελικιστών του Σάλβινγκτον.* Οι Μελχισεδέκ φορείς της ζωής, καθώς και οι συνδεδεμένες μαζί τους Μητέρες Εύες πηγαίνουν από τις ενδιαμεσσοειδείς σφαίρες του συστήματος στους κόσμους των τελικιστών του κυκλώματος του Σάλβινγκτον, όπου επίσης πρόκειται να συναθροιστούν οι απόγονοί τους.

^{36:4.6}Πρέπει στο σημείο αυτό να γίνει σαφές ότι η πέμπτη ομάδα των επτά κύριων κόσμων στο κύκλωμα του Σάλβινγκτον είναι οι κόσμοι των τελικιστών του Νέβαδον. Τα παιδιά των Μελχισεδέκ φορέων ζωής και των Υλικών Θυγατέρων κατοικούν στον έβδομο κόσμο των τελικιστών, την ενδιαμεσοειδή σφαίρα του Σάλβινγκτον.

^{36:4.7}Οι δορυφόροι των επτά κύριων κόσμων των τελικιστών αποτελούν τον τόπο συνάντησης των προσωπικοτήτων του υπερσύμπαντος και του κεντρικού σύμπαντος οι οποίες τυχαίνει να εκτελούν αποστολές στον Νέβαδον. Ενώ οι ανερχόμενοι θνητοί κυκλοφορούν ελεύθερα σε όλες τις πολιτιστικές και εκπαιδευτικές σφαίρες των 490 κόσμων οι οποίοι αποτελούν το Πανεπιστήμιο των Μελχισεδέκ, υπάρχουν ορισμένα ειδικά σχολεία καθώς και απαγορευμένες ζώνες στις οποίες δεν τους επιτρέπεται να μπουν. Τούτο αληθεύει ιδιαίτερα για τις σαράντα εννέα σφαίρες οι οποίες βρίσκονται στη δικαιοδοσία των τελικιστών.

^{36:4.8}Ο προορισμός των ενδιαμεσοειδών πλασμάτων δεν είναι προς το παρόν γνωστός, φαίνεται, ωστόσο, ότι οι προσωπικότητες αυτές συναθροίζονται στον έβδομο κόσμο των τελικιστών προετοιμαζόμενες για κάποιο μελλοντικό συμβάν στην εξέλιξη του σύμπαντος. Οι σχετικές με τις ενδιαμεσοειδείς φυλές έρευνές μας καταλήγουν πάντα στους τελικιστές και πάντα οι τελικιστές αρνούνται να συζητήσουν τον προορισμό των προστατευομένων τους. Ανεξάρτητα από την αβεβαιότητά μας για το μέλλον των ενδιαμεσοειδών, πράγματι γνωρίζουμε ότι κάθε τοπικό σύμπαν στον Όρβοντον φιλοξενεί ένα τέτοιο, αυξανόμενο, σώμα των μυστηριωδών αυτών πλασμάτων. Οι Μελχισεδέκ φορείς ζωής πιστεύουν ότι τα ενδιαμεσοειδή παιδιά τους θα προικιστούν, κάποια μέρα, με το υπερβατικό και αιώνιο πνεύμα του απολυτοειδούς, από το Θεό τον Ύψιστο.

5. ΤΑ ΕΠΤΑ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ-ΥΠΑΣΠΙΣΤΕΣ

^{36:5.1}Είναι η παρουσία των επτά συνοδευτικών διανοητικών πνευμάτων στους πρωτόγονους κόσμους εκείνη που διέπει την πορεία της οργανικής εξέλιξης. Τούτο εξηγεί το γιατί η εξέλιξη είναι σκόπιμη και όχι τυχαία. Οι υπασπιστές (συνοδοί) αυτοί αντιπροσωπεύουν τη δραστηριοποίηση εκείνη της διανοητικής λειτουργίας του Απείρου Πνεύματος η οποία εκτείνεται ως τις κατώτερες τάξεις της έλλογης ζωής, δια της λειτουργίας ενός Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος. Οι υπασπιστές είναι παιδιά του Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα και συνιστούν την προσωπική της λειτουργία προς τις υλικές διάνοιες των κόσμων. Οπουδήποτε και οποτεδήποτε εκδηλώνεται μία τέτοια διάνοια, τα πνεύματα αυτά δραστηριοποιούνται με ποικίλους τρόπους.

^{36:5.2}Τα επτά διανοητικά πνεύματα-υπασπιστές έχουν ονόματα τα οποία αντιστοιχούν στους ακόλουθους χαρακτηρισμούς: διαισθητικότητα (έμπνευση), κατανόηση, θάρρος, γνώση, παραίνεση, λατρεία και σοφία. Αυτά τα διανοητικά πνεύματα αποστέλλουν την επίδρασή τους σε όλους τους κατοικημένους κόσμους ως διαφορική παρόρμηση, προσπαθώντας το κάθε ένα να βρει δεκτικότητα (εκ μέρους του κόσμου) για να εκδηλωθεί, ανεξάρτητα από το βαθμό στον οποίο τα συντροφικά του διανοητικά πνεύματα μπορούν να βρουν δεκτικότητα και ευκαιρία για να λειτουργήσουν.

^{36:5.3}Η κεντρική κατοικία των πνευμάτων-υπασπιστών στον αρχηγικό κόσμο των Φορέων της Ζωής δείχνει στους επόπτες Φορείς της Ζωής το μέγεθος και την ποιότητα της διανοητικής λειτουργίας των υπασπιστών σε οποιοδήποτε κόσμο και οποιοδήποτε δεδομένο, ζώντα, νοήμονα οργανισμό. Οι διανοητικές-πνευματικές αυτές ενισχύσεις είναι τέλειοι δείκτες της λειτουργίας του ζώντος νου για τους πέντε πρώτους συνοδούς. Όσον όμως

αφορά στο έκτο και το έβδομο υπασπιστή-πνεύμα – τη λατρεία και τη σοφία – οι κεντρικές τους κατοικίες καταγράφουν μόνο την ποιοτική τους λειτουργία. Η ποιοτική δραστηριότητα του υπασπιστή της λατρείας και του υπασπιστή της σοφίας καταγράφεται στην άμεση παρουσία του Θείου Λειτουργού στον Σάλβινγκτον, ο οποίος είναι η προσωπική εμπειρία του Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα.

36:5.4 Τα επτά διανοητικά πνεύματα-υπασπιστές συνοδεύουν πάντα τους Φορείς της Ζωής σ' έναν καινούργιο πλανήτη, ωστόσο δεν πρέπει να θεωρηθούν οντότητες. Μοιάζουν περισσότερο με κυκλώματα. Τα πνεύματα των επτά συμπαντικών υπασπιστών δεν λειτουργούν ως προσωπικότητες μακριά από τη συμπαντική παρουσία του Θείου Λειτουργού. Αποτελούν, στην πραγματικότητα, ένα επίπεδο συνείδησης του Θείου Λειτουργού και είναι πάντα υποκείμενα στη δράση και την παρουσία της δημιουργικής τους μητέρας.

36:5.5 Δυσκολευόμαστε να προσδιορίσουμε επαρκώς με λέξεις τα επτά αυτά διανοητικά πνεύματα-υπασπιστές. Είναι οι λειτουργοί των κατώτερων επιπέδων του εμπειρικού νου και μπορούν ίσως να περιγραφούν, με τη σειρά των εξελικτικών επιτευγμάτων, ως εξής:

36:5.61. *Το πνεύμα της διαισθητικότητας* – της γρήγορης αντίληψης, το πρωταρχικό, φυσικό και εγγενές αντανάκλαστικό ένστικτο, το κατευθυντήριο και διαφορετικό χάρισμα της αυτοσυντήρησης όλων των έλλογων πλασμάτων. Ο μοναδικός από τους υπασπιστές που λειτουργεί τόσο εκτεταμένα στις κατώτερες τάξεις της ζωής και ο μόνος που μπορεί να δημιουργήσει, σε πολύ μεγάλο βαθμό, επαφή με τα μη δυνάμενα να διδαχθούν επίπεδα του μηχανικού νου.

36:5.72. *Το πνεύμα της κατανόησης* – το ορμέμφυτο του συντονισμού, ο πηγαίος και φαινομενικά αυτόματος συσχετισμός των ιδεών. Τούτο είναι το δώρο του συντονισμού της αποκτηθείσας γνώσης, το φαινόμενο του γοργού συλλογισμού, της αστραπιαίας κρίσης και της άμεσης απόφασης.

36:5.83. *Το πνεύμα του θάρρους* - το χάρισμα της πιστότητας – στις εξατομικευμένες υπάρξεις, η βάση των αποκτημένων χαρακτηριστικών και η διανοητική ρίζα της ηθικής καρτερίας και της πνευματικής γενναιότητας. Όταν διαπαιδαγωγηθεί από τα γεγονότα και εμπνευσθεί από την αλήθεια, γίνεται το μυστικό της παρόρμησης για εξελικτική ανέλιξη μέσω των διανοητικών διαύλων και της ευσυνείδητης ατομικής πορείας.

36:5.94. *Το πνεύμα της γνώσης* – η περιέργεια-μητέρα της περιπέτειας και της ανακάλυψης, το επιστημονικό πνεύμα. Ο οδηγός και πιστός σύντροφος των πνευμάτων του θάρρους και της παραίνεσης. Το ένστικτο να κατευθύνει κάποιος το δώρο του θάρρους σε χρήσιμα και προοδευτικά μονοπάτια ανάπτυξης.

36:5.105. *Το πνεύμα της παραίνεσης* – το κοινωνικό ένστικτο, το χάρισμα της συνεργασίας των ειδών. Η ικανότητα των ελεύθερης βούλησης πλασμάτων ζουν αρμονικά με τους συντρόφους τους. Η προέλευση του αγελαίου ενστίκτου μεταξύ των κατώτερης κλίμακας πλασμάτων.

36:5.116. *Το πνεύμα της λατρείας* – το θρησκευτικό ορμέμφυτο, το πρώτο διαφορετικό ένστικτο που ξεχωρίζει τα έλλογα πλάσματα σε δύο βασικές κατηγορίες θνητής υπόστασης. Το πνεύμα της λατρείας κάνει για πάντα να ξεχωρίζει το πλάσμα με το οποίο συνδέεται από τα χωρίς ψυχή πλάσματα που απλά διαθέτουν νου. Η λατρεία είναι το έμβλημα της υποψηφιότητας για την πνευματική ανέλιξη.

36:5.127. Το πνεύμα της σοφίας – η εγγενής τάση όλων των ηθικής υπόστασης πλασμάτων προς την μεθοδική και προοδευτική εξελικτική βελτίωση. Αυτός είναι ο ανώτατος των υπασπιστών, ο πνευματικός συντονιστής και εναρθρωτής του έργου όλων των τάξεων. Το πνεύμα αυτό αποτελεί το μυστικό της έμφυτης παρόρμησης των έλλογων πλασμάτων που ξεκινά και συνεχίζει το πρακτικό και αποτελεσματικό πρόγραμμα της ανεξίτητης κλίμακας της ύπαρξης. Αυτό το χάρισμα των ζώντων πλασμάτων που εξηγεί την ανεξήγητη ικανότητά τους να σώζονται και, εν σωτηρία, να χρησιμοποιούν συντονισμένα όλες τις παρελθούσες εμπειρίες και τις παρούσες ευκαιρίες τους για να αποκτήσουν όλα εκείνα τα οποία οι άλλοι έξι πνευματικοί λειτουργοί μπορούν να κινητοποιήσουν στο νου των συγκεκριμένων υπάρξεων. Η σοφία είναι το αποκορύφωμα της διανοητικής προσπάθειας. Η σοφία αποτελεί το στόχο μιας αμιγώς διανοητικής και ηθικής ύπαρξης.

36:5.13 Τα διανοητικά πνεύματα-υπασπιστές αναπτύσσονται δια της εμπειρίας, αλλά δεν γίνονται ποτέ προσωπικά. Εξελίσσονται όσον αφορά στη λειτουργία τους και η δραστηριοποίηση των πρώτων πέντε στις τάξεις των ζώων είναι ως ένα σημείο απαραίτητη για τη λειτουργία και των επτά ως ανθρώπινη διάνοια. Η ζωική αυτή σχέση κάνει τους υπασπιστές περισσότερο αποτελεσματικούς, πρακτικά, ως ανθρώπινο νου. Για το λόγο αυτό τα ζώα δεν διαχωρίζονται, ως ένα σημείο, ούτε από τη διανοητική, ούτε από τη φυσική εξέλιξη του ανθρώπου.

36:5.14 Οι διανοητικοί αυτοί υπασπιστές του Πνεύματος-Μητέρα ενός τοπικού σύμπαντος συνδέονται με τη ζωή των έλλογων πλασμάτων κατά το πλείστον όπως τα κέντρα δύναμης και οι φυσικοί ελεγκτές συνδέονται με τις μη ζώσες δυνάμεις του σύμπαντος. Προσφέρουν ανεκτίμητες υπηρεσίες στα διανοητικά κυκλώματα των κατοικημένων κόσμων, ενώ είναι ικανοί συνεργάτες των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών, οι οποίοι επίσης υπηρετούν ως ελεγκτές και διευθυντές των προ της ύπαρξης των υπασπιστών διανοητικών επιπέδων, των επιπέδων εκείνων που δεν μπορούν να διδαχθούν, ή (με άλλα λόγια), των μηχανικών επιπέδων.

36:5.15 Ο ζωντανός νους, προτού εμφανισθεί η ικανότητα να διδάσκεται από την εμπειρία, αποτελούσε το χώρο λειτουργίας των Κυρίαρχων Φυσικών Ελεγκτών. Ο νους των πλασμάτων, πριν αποκτήσει την ικανότητα να αναγνωρίζει το θείο και να λατρεύει το Θεό, ήταν ο αποκλειστικός χώρος λειτουργίας των πνευμάτων-υπασπιστών. Με την εμφάνιση της πνευματικής ανταπόκρισης του νου των πλασμάτων, οι δημιουργηθείσες αυτές διάνοιες έγιναν αμέσως υπέρ-διάνοιες, ακαριαία περιληφθείσες στα πνευματικά κυκλώματα του Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος.

36:5.16 Τα διανοητικά πνεύματα-υπασπιστές ουδεμία άμεση σχέση έχουν με την διαφορετική και ανώτερα πνευματική λειτουργία του πνεύματος της προσωπικής παρουσίας του Θεού Λειτουργού, του Αγίου Πνεύματος των κατοικημένων κόσμων. Προηγούνται, όμως λειτουργικά και προετοιμάζουν την εμφάνιση του συγκεκριμένου αυτού πνεύματος στον εξελισσόμενο άνθρωπο. Οι υπασπιστές παρέχουν στο Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα μία κυμαινόμενη επαφή με, καθώς και έλεγχο επί των υλικών, ζώντων πλασμάτων ενός τοπικού σύμπαντος, αλλά δεν επιδρούν στη λειτουργία του Υπέρτατου Όντος, όταν ενεργεί σε προ-ατομικά επίπεδα.

36:5.17 Η μη πνευματική διάνοια αποτελεί είτε εκδήλωση πνευματικής ενέργειας, είτε φαινόμενο φυσικής ενέργειας. Ακόμη και η ανθρώπινη διάνοια, ο ατομική διάνοια, δεν διαθέτει ιδιότητες που θα της επέτρεπαν την σωτηρία μακράν της πνευματικής αναγνώρισης. Η διάνοια αποτελεί πλήρωση του θείου, αλλά δεν είναι αθάνατη όταν

λειτουργεί χωρίς την πνευματική ενόραση και όταν στερείται της ικανότητας να λατρεύει και να εκλιπαρεί τη σωτηρία.

6. ΟΙ ΖΩΣΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

^{36:6.1} Η ζωή είναι και μηχανιστική και βιταλιστική – υλική και πνευματική. Οι φυσικοί και οι χημικοί της Ουράντια πάντα θα βελτιώνουν την κατανόησή τους πάνω στις πρωτοπλασματικές φόρμες της ζωής των φυτών και των ζώων, αλλά ποτέ δεν θα μπορέσουν να δημιουργήσουν ζώντες οργανισμούς. Η ζωή είναι κάτι διαφορετικό από κάθε ενεργειακή εκδήλωση. Ακόμη και η υλική ζωή των φυσικών πλασμάτων δεν είναι εγγενής στην ύλη.

^{36:6.2} Τα υλικά πλάσματα μπορούν να απολαμβάνουν μία ανεξάρτητη ύπαρξη, αλλά η ζωή αναβλύζει μόνο από τη ζωή. Η διάνοια μπορεί να εκπορευθεί μόνο από την προ-υπαρξιακή διάνοια. Το πνεύμα έλκει την προέλευσή του μόνο από πνευματικούς προγόνους. Τα πλάσματα μπορούν να παράγουν τις μορφές της ζωής, αλλά μόνο η προσωπικότητα ενός δημιουργού, μια δημιουργική δύναμη μπορεί να παράσχει την ενεργοποιούσα σπίθα της ζωής.

^{36:6.3} Οι Φορείς της Ζωής μπορούν να οργανώσουν τις υλικές μορφές, ή τα φυσικά πρότυπα, των ζωντανών υπάρξεων αλλά το Πνεύμα παρέχει την αρχική σπίθα της ζωής και εναποθέτει το δώρο του νου. Ακόμη και οι πειραματικές ζωντανές μορφές τις οποίες οι Φορείς της Ζωής οργανώνουν στους κόσμους τους στον Σάλβινγκτον, πάντοτε στερούνται αναπαραγωγικών ικανοτήτων. Όταν οι τύποι της ζωής και τα ζωτικά πρότυπα συνενωθούν σωστά και οργανωθούν κατάλληλα, η παρουσία ενός Φορέα της Ζωής είναι αρκετή για να ξεκινήσει η ζωή, από όλους, όμως, αυτούς τους ζωντανούς οργανισμούς λείπουν δύο βασικά χαρακτηριστικά – το χάρισμα του νου και η δύναμη αναπαραγωγής. Ο ζωικός νους και ο ανθρώπινος νους είναι δώρα του Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος, το οποίο λειτουργεί δια των επτά διανοητικών πνευμάτων-υπασιπιστών, ενώ η ικανότητα των πλασμάτων να αναπαράγονται είναι η ειδοποιός και προσωπική μετάδοση του Συμπαντικού Πνεύματος στο πλάσμα της προγονικής ζωής, η οποία εγκαινιάστηκε από τους Φορείς της Ζωής.

^{36:6.4} Όταν οι Φορείς της Ζωής σχεδιάσουν τα πρότυπα ζωής, αφού οργανώσουν τα ενεργειακά συστήματα, πρέπει να λάβει χώρα ένα επιπλέον φαινόμενο: η «ανάσα της ζωής» πρέπει να μεταδοθεί σ' αυτές τις, χωρίς ζωή, μορφές. Οι Υιοί του Θεού μπορούν να φτιάξουν τις μορφές της ζωής, αλλά είναι το Πνεύμα του Θεού εκείνο που πραγματικά παρέχει τη ζωτική σπίθα. Και όταν η ζωή, που με τον τρόπο αυτό μεταδόθηκε τελειώσει, τότε το υλικό σώμα που μένει γίνεται πάλι νεκρή ύλη. Όταν η ζωή που εναποτέθηκε εξαντληθεί, το σώμα επιστρέφει στην αγκάλη του υλικού σύμπαντος, από το οποίο το δανείστηκαν οι Φορείς της Ζωής, για να χρησιμεύσει ως όχημα μεταφοράς για το δώρο εκείνο της ζωής, που οι ίδιοι έφεραν σε ένα τέτοιο, ορατό, συσχετισμό ενέργειας-ύλης.

^{36:6.5} Η ζωή που εναποτέθηκε στα φυτά και τα ζώα από τους Φορείς της ζωής δεν επιστρέφει σ' αυτούς με το θάνατο του φυτού, ή του ζώου. Η ζωή που εγκαταλείπει ένα ζωντανό πλάσμα δεν έχει ταυτότητα, ούτε προσωπικότητα. Δεν επιζεί, ως άτομο, του θανάτου. Όσο υπάρχει και προσωρινά κατοικεί στο από ύλη σώμα, υφίσταται μια αλλαγή. Έχει υποστεί την εξέλιξη της ενέργειας και επιζεί μόνον ως μέρος των κοσμικών δυνάμεων του σύμπαντος. Δεν επιζεί ως ατομική ζωή. Η επιβίωση των θνητών πλασμάτων στηρίζεται απόλυτα στην εξέλιξη μιας αθάνατης ψυχής μέσα στον θνητό νου.

^{36:6.6}Αναφερόμαστε στη ζωή ως σε «ενέργεια» και «δύναμη», αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτα από τα δύο. Η δύναμη-ενέργεια ανταποκρίνεται με τρόπο μεταβλητό στην βαρύτητα. Η ζωή όχι. Το πρότυπο, επίσης, δεν ανταποκρίνεται στη βαρύτητα, εφόσον αποτελεί διαμόρφωση των ενεργειών οι οποίες έχουν ήδη εκπληρώσει όλες τις απορρέουσες από την ανταπόκριση στη βαρύτητα δεσμεύσεις. Η ζωή καθ' εαυτή συνιστά την δυναμική κίνηση ορισμένων, σε πρότυπα διαμορφωμένων, ή με άλλο τρόπο διαχωρισμένων, συστημάτων ενέργειας – υλικής, διανοητικής, ή πνευματικής.

^{36:6.7}Υπάρχουν ορισμένα πράγματα συνδεδεμένα με την επεξεργασία της ζωής στους εξελικτικούς πλανήτες, τα οποία δεν είναι απόλυτα σαφή για μάς. Κατανοούμε πλήρως τη φυσική οργάνωση των ηλεκτροχημικών τύπων των Φορέων της Ζωής, αλλά δεν καταλαβαίνουμε απόλυτα τη φύση και την πηγή της *σπίθας που ενεργοποιεί τη ζωή*. Γνωρίζουμε ότι η ζωή κυλά από τον Πατέρα μέσω του Υιού και *δια* του Πνεύματος. Είναι περισσότερο από πιθανό ότι τα Κυρίαρχα Πνεύματα αποτελούν τον επτάπτυχο δίαυλο του ποταμού της ζωής που χύνεται σ' ολόκληρη τη δημιουργία. Δεν κατανοούμε, ωστόσο, τον τρόπο με τον οποίο το εποπτεύον Κυρίαρχο Πνεύμα συμμετέχει στο αρχικό επεισόδιο της εναπόθεσης της ζωής σ' έναν νέο πλανήτη. Οι Αρχαίοι των Ημερών, είμαστε βέβαιοι, παίζουν επίσης κάποιο ρόλο στην απαρχή της ζωής σ' έναν καινούργιο κόσμο, αλλά αγνοούμε απολύτως τη φύση του ρόλου αυτού. Γνωρίζουμε ότι το Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα ουσιαστικά δίνει ζωή στα άψυχα πρότυπα και μεταδίδει σ' αυτό το ενεργοποιημένο πλάσμα το προνόμιο της αναπαραγωγής των οργανισμών. Παρατηρούμε ότι αυτοί οι τρεις είναι τα επίπεδα του Θεού του Επτάπτυχου, που ορισμένες φορές αποκαλούνται Υπέρτατοι Δημιουργοί του χρόνου και του διαστήματος. Πέραν αυτού όμως, ελάχιστα περισσότερα γνωρίζουμε από τους κατοίκους της Ουράντια – απλά ότι η ιδέα ενυπάρχει στον Πατέρα, η έκφραση στον Υιό και η πραγμάτωση της ζωής στο Πνεύμα.

^{36:6.8}[Υπαγορεύθηκε από έναν Υιό Βοροντάντεκ που σταθμεύει στην Ουράντια ως παρατηρητής και ενεργεί στη θέση αυτή κατόπιν απαίτησης του Αρχηγού των Μελχισεδέκ του Εποπτικού Αποκαλυπτικού Σώματος.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 37

ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

^{37:0.1}Επικεφαλής όλων των προσωπικοτήτων του Νέβαδον βρίσκεται ο Δημιουργός και Κυρίαρχος Υιός, ο Μιχαήλ, ο πατέρας και κυρίαρχος του σύμπαντος. Ισότιμο σε θεία φύση και συμπληρωματικό σε δημιουργικές ιδιότητες είναι το Πνεύμα-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος, ο Θεός Λειτουργός του Σάλβινγκτον. Και οι δημιουργοί αυτοί είναι κυριολεκτικά ο Πατέρας-Υιός και το Πνεύμα-Μητέρα όλων των αυτόχthonων πλασμάτων του Νέβαδον.

^{37:0.2}Τα προηγούμενα κεφάλαια περιέγραψαν τις δημιουργημένες κατηγορίες των υιών. Τα επόμενα κείμενα θα παρουσιάσουν τα λειτουργικά πνεύματα και τις ανερχόμενες τάξεις των υιών. Αυτό εδώ το κείμενο ασχολείται κυρίως με μία ενδιάμεση ομάδα, τους Συμπαντικούς Βοηθούς, αλλά θα αφιερώσει και μία σύντομη μελέτη σε ορισμένα από τα ανώτερα πνεύματα που σταθμεύουν στον Νέβαδον καθώς και σε ορισμένες από τις τάξεις των μόνιμων κατοίκων του τοπικού σύμπαντος.

1. ΟΙ ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΟΙ ΒΟΗΘΟΙ

37:1.1 Πολλές από τις μοναδικές τάξεις που βρίσκονται, γενικά, στην κατηγορία αυτή είναι άγνωστες, όπως όμως παρουσιάζονται στα κεφάλαια αυτά, οι Συμπαντικοί Βοηθοί περιλαμβάνουν τις ακόλουθες επτά τάξεις:

37:1.21. Λαμπεροί και Πρωινοί Αστέρες.

37:1.32. Υπέρλαμπροι Εσπερινοί Αστέρες.

37:1.43. Αρχάγγελοι.

37:1.54. Ανώτατοι Βοηθοί.

37:1.65. Ανώτεροι Επίτροποι.

37:1.76. Ουράνιοι Επιτηρητές.

37:1.87. Διδάσκαλοι των Δωμάτων.

37:1.9 Από την πρώτη τάξη των Συμπαντικών Βοηθών, τους Λαμπερούς και Πρωινούς Αστέρες υπάρχει ένας μόνο σε κάθε τοπικό σύμπαν και είναι ο πρωτότοκος όλων των πλασμάτων που γεννήθηκαν στο τοπικό σύστημα. Ο Λαμπερός και πρωινός Αστέρας του σύμπαντός μας είναι γνωστός ως ο Γαβριήλ του Σάλβινγκτον. Είναι ο διευθύνων σύμβουλος ολόκληρου του Νέβαδον και λειτουργεί ως προσωπικός αντιπρόσωπος του Κυρίαρχου Υιού και ως ομιλητής-αντιπρόσωπος της δημιουργικής του ομάδας.

37:1.10 Τους πρώτους καιρούς του Νέβαδον, ο Γαβριήλ εργάστηκε εντελώς μόνος, με τον Μιχαήλ και το Δημιουργικό Πνεύμα. Καθώς το σύμπαν μεγάλωνε και τα διοικητικά προβλήματα πολλαπλασιάζονταν, του παραχωρήθηκε ένα προσωπικό επιτελείο από μη αποκαλυφθέντες βοηθούς και με τον καιρό, η ομάδα αυτή προσαυξήθηκε με τη δημιουργία του σώματος των Εσπερινών Αστέρων του Νέβαδον.

2. ΟΙ ΥΠΕΡΛΑΜΠΡΟΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ

37:2.1 Τα εξέχοντα αυτά πλάσματα σχεδιάστηκαν από τους Μελχισεδέκ και πήραν υπόσταση από το Δημιουργό Υιό και το Δημιουργικό Πνεύμα. Υπηρετούν με πολλούς τρόπους αλλά κυρίως ως σύνδεσμοι του Γαβριήλ, του διευθύνοντος συμβούλου του τοπικού σύμπαντος. Μία, ή περισσότερες από τις υπάρξεις αυτές λειτουργούν ως αντιπρόσωποί του στην πρωτεύουσα του κάθε αστερισμού και συστήματος στον Νέβαδον.

37:2.2 Ως διευθύνων σύμβουλος του Νέβαδον, ο Γαβριήλ είναι ο λόγος αξιώματος πρόεδρος, ή παρατηρητής των περισσότερων συνεδρίων του Σάλβινγκτον και συχνά έως και χίλια παρόμοια συμβούλια συγκαλούνται ταυτόχρονα. Ο Υπέρλαμπρος Εσπερινός Αστέρας αντιπροσωπεύει τον Γαβριήλ στις περιπτώσεις αυτές. Δεν μπορεί να βρίσκεται σε δύο μέρη ταυτόχρονα ο ίδιος και οι υπεράγγελοι αυτοί αντισταθμίζουν τον περιορισμό του. Επιτελούν ένα έργο ανάλογο εκείνου του σώματος των Διδασκάλων Υιών της Τριάδας.

37:2.3 Αν και προσωπικά απασχολημένος με καθήκοντα διοικητικά, ο Γαβριήλ διατηρεί επαφή με όλες τις υπόλοιπες εκφάνσεις της ζωής και των υποθέσεων του σύμπαντος μέσω των Υπέρλαμπρων εσπερινών Αστέρων. Πάντα τον συνοδεύουν στα πλανητικά ταξίδια του και συχνά πηγαίνουν σε ειδικές αποστολές στους μεμονωμένους πλανήτες ως προσωπικοί του αντιπρόσωποι. Σε παρόμοιες αποστολές έχουν γίνει γνωστοί ως «ο άγγελος του Κυρίου.» Συχνά πηγαίνουν στην Ουβέρσα για να αντιπροσωπεύσουν τον Λαμπερό και Πρωινό Αστέρα στα δικαστήρια και τις συναθροίσεις των Αρχαίων των Ημερών, αλλά σπάνια ταξιδεύουν πέραν των ορίων του Όρβοντον.

37:2.4 Οι Υπέρλαμπροι Εσπερινοί Αστέρες αποτελούν μία μοναδική, δίπτυχη τάξη, η οποία περιλαμβάνει ορισμένους από τους δημιουργηθέντες τίτλους καθώς και άλλους, από υπηρεσίες που ολοκληρώθηκαν. Το σώμα αυτών των υπεραγγέλων του Νέβαδον αριθμεί τώρα 13,641. Υπάρχουν 4,832 δημιουργηθέντων τίτλων, ενώ 8,809 είναι ανερχόμενα πνεύματα τα οποία επέτυχαν το στόχο αυτό της ανώτερης υπηρεσίας. Πολλοί από τους ανερχόμενους αυτούς Εσπερινούς Αστέρες άρχισαν τη συμπαντική τους σταδιοδρομία ως σεραφείμ. Άλλοι ανέβηκαν από άγνωστα επίπεδα της ζωής των πλασμάτων. Ως στόχος επίτευξης, το ανώτερο αυτό σώμα δεν περιλαμβάνεται ποτέ από τους ανερχόμενους υποψήφιους, εφ' όσον το σύμπαν δεν έχει εγκατασταθεί στο φως και τη ζωή.

37:2.5 Και οι δύο τύποι των Υπέρλαμπρων Εσπερινών Αστέρων είναι εύκολα ορατοί στις μοροντιανές προσωπικότητες αλλά και σε ορισμένους τύπους των υπεράνω των θνητών υλικών υπάρξεων. Οι δημιουργημένες υπάρξεις αυτής της ενδιαφέρουσας και πολύμορφης τάξης διαθέτουν μία δύναμη πνευματική, η οποία μπορεί να εκδηλωθεί ανεξαρτήτως της προσωπικής τους παρουσίας.

37:2.6 Ο επικεφαλής αυτών των υπεραγγέλων είναι ο Γκαβέιλια, ο πρωτότοκος της τάξης αυτής στον Νέβαδον. Από την εποχή της επιστροφής του Χριστού Μιχαήλ από τη θριαμβευτική του επιφοίτηση στην Ουράντια, ο Γκαβέιλια έχει επιφορτισθεί με την επί των ανερχομένων θνητών λειτουργία και, για τα τελευταία χίλια εννιακόσια χρόνια σύμφωνα με τη μέτρηση του χρόνου στην Ουράντια, ο βοηθός του, ο Γκαλέιντια έχει διατηρήσει το αρχηγείο του στην Τζερουζέμ, όπου περνά περίπου το μισό από το χρόνο του. Ο Γκαλέιντια είναι ο πρώτος από τους ανελθόντες υπεραγγέλους που έφθασε στην ανώτερη αυτή θέση.

37:2.7 Καμία ομαδοποίηση, ή οργανωμένος όμιλος των Υπέρλαμπρων Εσπερινών Αστέρων υπάρχει εκτός της συνήθους σχέσης τους ανά ζεύγη σε πολλές αποστολές. Δεν τους ανατίθενται σε μεγάλο βαθμό αποστολές που να έχουν σχέση με την ανελικτική πορεία των θνητών, αλλά όταν τους ανατεθούν, ποτέ δεν λειτουργούν μόνοι. Πάντα εργάζονται σε ζεύγη – το ένα μέλος δημιουργημένη ύπαρξη το άλλο ανερχόμενος Εσπερινός Αστέρας.

37:2.8 Ένα από τα υψηλά καθήκοντα των Εσπερινών Αστέρων είναι να συνοδεύουν τους επιφοιτούντες Υιούς Άβοναλ στις πλανητικές τους αποστολές, όπως ο Γαβριήλ συνόδευσε τον Μιχαήλ στην επιφοίτησή του στην Ουράντια. Οι δύο συνοδεύοντες υπεράγγελοι είναι οι ανώτερες προσωπικότητες μιας τέτοιας αποστολής, υπηρετώντας ως συνδιοικητές των αρχαγγέλων καθώς και όλων των άλλων στους οποίους έχουν ανατεθεί οι αποστολές αυτές. Είναι ο αρχαιότερος αυτών των υπεραγγέλων διοικητών, ο οποίος, όντας σε μια εξαιρετική χρονική στιγμή και ηλικία, διατάσσει τον επιφοιτούντα Υιό Άβοναλ, «Ανάλαβε το έργο του αδελφού σου.»

37:2.9 Παρόμοια ζεύγη των υπεραγγέλων αυτών είναι αποσπασμένα στο πλανητικό σώμα των Διδασκάλων Υιών της Τριάδας που εργάζεται για να παγιώσει την μετά-την-επιφοίτηση, ή την εκκίνηση της πνευματικής εποχής ενός κατοικημένου κόσμου. Σε τέτοιες αποστολές, οι Εσπερινοί Αστέρες υπηρετούν ως σύνδεσμοι μεταξύ των θνητών του κόσμου και του αόρατου σώματος των Διδασκάλων Υιών.

37:2.10 Οι κόσμοι των Εσπερινών Αστέρων. Η έκτη ομάδα των επτά κόσμων του Σάλβινγκτον και οι σαράντα δύο δευτερεύοντες δορυφόροι τους είναι αφιερωμένοι στη διακυβέρνηση των Υπέρλαμπρων Εσπερινών αστέρων. Στους επτά κύριους κόσμους προΐστανται οι δημιουργημένες τάξεις αυτών των υπεραγγέλων, ενώ οι δευτερεύοντες δορυφόροι διοικούνται από τους ανερχόμενους Εσπερινούς Αστέρες.

37:2.11 Οι δορυφόροι των τριών πρώτων κόσμων είναι αφιερωμένοι στα σχολεία των Διδασκάλων Υιών και οι Εσπερινοί Αστέρες είναι αφιερωμένοι στις πνευματικές προσωπικότητες του τοπικού σύμπαντος. Οι επόμενες τρεις ομάδες καταλαμβάνονται από παρόμοια ομαδικά σχολεία αφιερωμένα στην εξάσκηση των ανερχομένων θνητών. Οι δορυφόροι του έβδομου κόσμου φυλάσσονται για τις τριαδικές συσκέψεις των Διδασκάλων Υιών, των Εσπερινών Αστέρων και των τελικιστών. Κατά τους πρόσφατους χρόνους, οι υπεράγγελιοι αυτοί ταυτίστηκαν στενά με το έργο του Σώματος της Τελικότητας και έχουν από μακρού συνδεθεί με τους Διδασκάλους Υιούς. Υπάρχει ένας σύνδεσμος τρομακτικής δύναμης και ιδεών μεταξύ των Εσπερινών Αστέρων και των αποσπασμένων στις ομάδες εργασίας των τελικιστών Αγγελιαφόρων της Βαρύτητας. Ο ίδιος ο έβδομος κύριος κόσμος φυλάσσεται για τα άγνωστα εκείνα θέματα που αναφέρονται στη μελλοντική σχέση η οποία θα δημιουργηθεί μεταξύ των Διδασκάλων Υιών, των τελικιστών και των Εσπερινών Αστέρων μετά την ολοκληρωμένη εμφάνιση της υπερσυμπαντικής εκδήλωσης της προσωπικότητας του θεού του Υπέρτατου.

3. ΟΙ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΙ

37:3.1 Οι αρχάγγελοι είναι οι απόγονοι του Δημιουργού Υιού και του Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα. Αποτελούν τον ύψιστο τύπο ανώτερων πνευματικών υπάρξεων που δημιουργήθηκαν σε μεγάλους αριθμούς σ' ένα τοπικό σύμπαν και την εποχή της τελευταίας καταγραφής υπήρχαν σχεδόν οκτακόσιες χιλιάδες στον Νέβαδον.

37:3.2 Οι αρχάγγελοι είναι μία από τις λίγες ομάδες των προσωπικοτήτων του τοπικού σύμπαντος που δεν βρίσκονται φυσιολογικά υπό τη δικαιοδοσία του Γαβριήλ. Με κανένα τρόπο δεν συνδέονται με τη συνηθισμένη διακυβέρνηση του σύμπαντος, όντας αφοσιωμένοι στο έργο της σωτηρίας των πλασμάτων και την επέκταση της ανελικτικής πορείας των θνητών του χρόνου και του διαστήματος. Ενώ κανονικά δεν υπόκεινται στην καθοδήγηση του Λαμπερού και Πρωινού Αστέρα, ορισμένες φορές οι αρχάγγελοι λειτουργούν υπό την εξουσία του. Συνεργάζονται επίσης και με άλλους Συμπαντικούς Βοηθούς, όπως οι Εσπερινοί Αστέρες, όπως φαίνεται από ορισμένες διεργασίες οι οποίες παρουσιάστηκαν στο κεφάλαιο που πραγματεύεται τη μεταφύτευση της ζωής στον κόσμο σας.

37:3.3 Το αρχαγγελικό σώμα του Νέβαδον διευθύνεται από τον πρωτότοκο της τάξης και, κατά τους πιο πρόσφατους χρόνους, ένα τοπικό αρχηγείο αρχαγγέλων διατηρείται στην Ουράντια. Και είναι αυτό το ασυνήθιστο γεγονός που γρήγορα τραβά την προσοχή των εκτός του Νέβαδον μελετητών-επισκεπτών. Μεταξύ των πρώτων παρατηρήσεων που έκαναν πάνω στις διασυμπαντικές διεργασίες είναι η ανακάλυψη ότι πολλές ανελικτικές δραστηριότητες των Υπέρλαμπρων Εσπερινών Αστέρων διευθύνονται από την πρωτεύουσα ενός τοπικού συστήματος, τη Σατάνια. Σε περαιτέρω παρατηρήσεις διαπίστωσαν ότι ορισμένες αρχαγγελικές δραστηριότητες διευθύνονται από έναν μικρό και φαινομενικά ασήμαντο κατοικημένο κόσμο που ονομάζεται Ουράντια. Και τότε, ακολούθησε η αποκάλυψη της επιφοίτησης του Μιχαήλ στην Ουράντια και το άμεσα αναζωογονημένο ενδιαφέρον τους για σας και τον ταπεινό σας κόσμο.

37:3.4 Αντιλαμβάνεστε τη σημασία του γεγονότος ότι ο ταπεινός και γεμάτος σύγχυση πλανήτης σας έχει γίνει το τοπικό αρχηγείο της συμπαντικής διακυβέρνησης και διεύθυνσης ορισμένων αρχαγγελικών δραστηριοτήτων, που έχουν να κάνουν με το Παραδείσιο σχέδιο ανέλιξης; Τούτο αναμφίβολα προοιωνίζει τη μελλοντική συγκέντρωση και άλλων δραστηριοτήτων ανέλιξης στον κόσμο επιφοίτησης του Μιχαήλ και δίνει μια τρομακτική και ιερή σημασία στην προσωπική υπόσχεση του Κυρίου, «Θα επιστρέψω.»

37:3.5 Γενικά, οι αρχάγγελοι είναι επιφορτισμένοι με την υπηρεσία και τη λειτουργία της τάξης των υιών Άβοναλ, αλλά όχι πριν ολοκληρώσουν μία εκτενή προκαταρκτική εξάσκηση σε όλες τις φάσεις του έργου των διαφόρων λειτουργικών πνευμάτων. Ένα σώμα των εκατό συνοδεύει κάθε Υιό του Παραδείσου που πρόκειται να επιφοιτήσει σ' έναν κατοικημένο κόσμο, αποσπασμένο προσωρινά σ' αυτόν για τη διάρκεια μιας τέτοιας επιφοίτησης. Αν ο Μάγιστρος Υιός γίνει προσωρινός κυβερνήτης του πλανήτη, οι αρχάγγελοι αυτοί ενεργούν ως υπεύθυνοι διευθυντές όλης της ουράνιας ζωής στη συγκεκριμένη σφαίρα.

37:3.6 Δυο αρχαιότεροι αρχάγγελοι είναι πάντα αποσπασμένοι ως προσωπικοί βοηθοί ενός Άβοναλ του Παραδείσου σε όλες τις πλανητικές αποστολές, είτε αυτές αναφέρονται σε νομικές διαδικασίες, δικαστικές αποστολές, ή ενσαρκώσεις επιφοίτησης. Όταν ένας Υιός του Παραδείσου ολοκληρώσει την κρίση ενός κόσμου και οι νεκροί κληθούν για να καταγραφούν (η λεγόμενη ανάσταση), είναι απολύτως αληθές ότι οι σεραφικοί φρουροί των εν αδρανεία προσωπικοτήτων αποκρίνονται «στη φωνή του αρχαγγέλου.» Ο κατάλογος μιας απονεμητικής περάτωσης δημοσιοποιείται από έναν συνοδεύοντα αρχάγγελο. Τούτος είναι ο αρχάγγελος της ανάστασης, ο οποίος ορισμένες φορές αναφέρεται ως «Αρχάγγελος του Μιχαήλ.»

37:3.7 Οι κόσμοι των αρχαγγέλων. Η έβδομη ομάδα των κόσμων που περιβάλλουν τον Σάλβινγκτον μαζί με τους δορυφόρους τους έχει δοθεί στους αρχαγγέλους. Ο κόσμος υπ' αριθμόν ένα και όλοι οι έξι δορυφόροι του καταλαμβάνονται από τους φύλακες των αρχείων των προσωπικοτήτων. Το άπειρο αυτό σώμα των καταγραφών απασχολείται με το να κρατά ανέμευτο το αρχείο κάθε θνητού από τη στιγμή της γέννησής του και σ' ολόκληρη την πορεία του στο σύμπαν, μέχρις ότου ο θνητός αυτός φύγει από τον Σάλβινγκτον για το χώρο του υπερσύμπαντος, ή μέχρις ότου «απαλειφθεί από τις καταγραμμένες υπάρξεις» κατόπιν εντολής των Αρχαίων των Ημερών.

37:3.8 Είναι σ' αυτούς τους κόσμους όπου τα αρχεία των προσωπικοτήτων και η βεβαίωση της ταυτότητας ταξινομούνται, αρχειοθετούνται και φυλάσσονται για ολόκληρο το χρονικό διάστημα που παρεμβάλλεται μεταξύ του θανάτου και τη στιγμή της επαναπροσωποποίησης, της εκ νεκρών ανάστασης.

4. ΟΙ ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΒΟΗΘΟΙ

37:4.1 Οι Ανώτατοι Βοηθοί είναι μία ομάδα εθελοντριών υπάρξεων, με προέλευση εκτός του τοπικού σύμπαντος, οι οποίοι προσωρινά υπηρετούν ως αντιπρόσωποι του κεντρικού σύμπαντος και του υπερσύμπαντος, ή ως παρατηρητές των τοπικών δημιουργιών. Ο αριθμός τους μεταβάλλεται συνεχώς, αλλά πάντα ανέρχεται σε εκατομμύρια.

37:4.2 Έτσι επωφελούμεθα, από καιρό σε καιρό, από την λειτουργία και την βοήθεια των Παραδείσιας προέλευσης αυτών υπάρξεων, όπως είναι οι Τελειοποιητές ης Σοφίας, οι Θείοι Σύμβουλοι, οι Συμπαντικοί Ελεγκτές, Τα Εμπνευσμένα Πνεύματα της Τριάδας, οι Τριαδοποιημένοι Υιοί, οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι, τα υπερναφείμ, τα σεκοναφείμ, τα τερτιαφείμ και οι άλλοι μεγαλειώδεις λειτουργοί, οι μένουν για λίγο μαζί μας με σκοπό να βοηθήσουν εμάς, που γεννηθήκαμε εδώ, στην προσπάθειά μας να φέρουμε σ' ολόκληρο τον Νέβαδον την αρμονία με τα ιδανικά του Όρβοντον και τα ιδεώδη του Παραδείσου.

37:4.3 Οποιαδήποτε από τις υπάρξεις αυτές μπορεί εθελοντικά να υπηρετήσει στον Νέβαδον και από εκεί να βρεθεί, τεχνικά, εκτός της δικαιοδοσίας μας, όταν όμως εκτελούν διατεταγμένη υπηρεσία, οι προσωπικότητες αυτές του υπερσύμπαντος και του κεντρικού σύμπαντος δεν εξαιρούνται απόλυτα από τους κανονισμούς του τοπικού σύμπαντος στο

οποίο προσωρινά διαμένουν, αν και εξακολουθούν να λειτουργούν ως αντιπρόσωποι των ανώτερων συμπάντων και να εργάζονται σύμφωνα με τις εντολές οι οποίες συνιστούν την αποστολή τους στον κόσμο μας. Το γενικό αρχηγείο τους βρίσκεται στον τομέα των Ενοποιήσεων των Ημερών του Σάλβινγκτον και λειτουργούν στον Νέβαδον υποκείμενοι στην υπερ-εποπτεία του πρεσβευτή της Αγίας Τριάδας του Παραδείσου. Όταν υπηρετούν σε ανεξάρτητες ομάδες, οι προσωπικότητες αυτές από τους ανώτερους κόσμους συνήθως διευθύνονται μόνοι τους, όταν όμως υπηρετούν κατόπιν αιτήσεως, τότε συχνά τίθενται εθελοντικά στη δικαιοδοσία των εποπτευόντων διευθυντών των κόσμων στους οποίους τους ανατέθηκε να λειτουργήσουν.

^{37:4.4}Οι Ανώτατοι Βοηθοί μπορούν να υπηρετήσουν σ' ένα τοπικό σύμπαν, ή σε ένα αστερισμό, αλλά δεν είναι άμεσα αποσπασμένοι στο σύστημα, ή τις πλανητικές κυβερνήσεις. Μπορούν, πάντως, να λειτουργήσουν οπουδήποτε στο τοπικό σύμπαν και μπορεί να τους ανατεθεί οποιαδήποτε φάση των δραστηριοτήτων του Νέβαδον – διοικητική, εκτελεστική, εκπαιδευτική, ή άλλη.

^{37:4.5}Η πλειονότητα του σώματος αυτού είναι στρατευμένη στη βοήθεια των Παραδείσιων προσωπικοτήτων του Νέβαδον – των Ενοποιήσεων των Ημερών, του Δημιουργού Υιού, των Πιστών των Ημερών, των Υιών Μαγίστρων και των Διδασκάλων Υιών της Τριάδας. Από καιρό σε καιρό, κατά τη διεκπεραίωση των υποθέσεων μιας τοπικής δημιουργίας, κρίνεται σκόπιμο να αποκρύψουν ορισμένες λεπτομέρειες, προσωρινά, από τη γνώση όλων, πρακτικά, των γηγενών ατόμων του συγκεκριμένου τοπικού σύμπαντος. Ορισμένα προωθημένα σχέδια και περίπλοκοι κανονισμοί γίνονται επίσης καλύτερα αντιληπτοί και πληρέστερα κατανοητοί από το πιο ώριμο και προβλεπτικό σώμα των Ανώτατων Βοηθών και είναι σε τέτοιες περιπτώσεις, αλλά και σε πολλές άλλες, που παρέχουν τόσο πολύτιμες υπηρεσίες στους κυβερνήτες και τους διαχειριστές του σύμπαντος.

5. ΟΙ ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ

^{37:5.1}Οι Ανώτεροι Επίτροποι είναι με το Πνεύμα συγχωνευθέντες ανερχόμενοι θνητοί. Δεν έχουν συγχωνευθεί με τον Προσαρμοστή. Καταλαβαίνετε πολύ καλά την συμπαντική ανελκτική πορεία ενός θνητού υποψήφιου για την συνένωση με τον Προσαρμοστή, αφού αυτός είναι ο ανώτερος προορισμός που μπορούν να προσδοκούν οι θνητοί της Ουράντια από τον καιρό της επιφοίτησης του Χριστού Μιχαήλ. Δεν είναι όμως ο αποκλειστικός προορισμός όλων των θνητών κατά τις προ-επιφοίτησης εποχές κόσμων σαν τον δικό σας, ενώ υπάρχει και ένας άλλος τύπος κόσμου οι κάτοικοι του οποίου δεν ενοικούνται ποτέ μόνιμα από τους Προσαρμοστές της Σκέψης. Τέτοιοι θνητοί δεν ενώνονται ποτέ, μόνιμα, με έναν Ελεγκτή των Μυστηρίων Παραδείσιας επιφοίτησης. Οπωσδήποτε, όμως, οι Προσαρμοστές ενοικούν σ' αυτούς τους θνητούς παροδικά, λειτουργώντας ως καθοδηγητές και πρότυπα καθ' όλη τη διάρκεια της θνητής ζωής. Κατά την προσωρινή αυτή παραμονή τους, υποθάλλουν την εξέλιξη μιας αθάνατης ψυχής ακριβώς όπως και την ψυχή των πλασμάτων με τα οποία ελπίζουν τα συγχωνευθούν, όταν όμως η θνητή φυλή σταματήσει να υφίσταται, εγκαταλείπουν για πάντα τα πλάσματα με τα οποία προσωρινά συνδέθηκαν.

^{37:5.2}Οι διασωζόμενες ψυχές της τάξης αυτής κατακτούν την αθανασία δια της αιώνιας συγχώνευσης με ένα εξατομικευμένο κλάσμα του πνεύματος του Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος. Δεν αποτελούν πολυάριθμη ομάδα, τουλάχιστον όχι στον Νέβαδον. Στους κόσμους-δώματα θα συναντήσετε και θα αδελοποιηθείτε με τους συγχωνευθέντες με το Πνεύμα αυτούς θνητούς, καθώς θα ανέρχονται το μονοπάτι του Παραδείσου μαζί σας, ως τον Σάλβινγκτον, όπου σταματούν. Κάποιοι από αυτούς μπορεί αργότερα να αναρριχηθούν

σε ανώτερα συμπαντικά επίπεδα, αλλά η πλειονότητά τους θα μείνει για πάντα στην υπηρεσία του τοπικού σύμπαντος. Ως τάξη, δεν είναι προορισμένοι να φθάσουν στον Παράδεισο.

37:5.3 Εφ' όσον δεν συγχωνεύονται με τον Προσαρμοστή, δεν γίνονται ποτέ τελικιστές, αλλά τελικά, κατατάσσονται στο Σώμα της Τελειότητας του τοπικού σύμπαντος. Έχουν εν πνεύματι υπακούσει στην εντολή του Πατέρα, «Γίνετε τέλειοι.»

37:5.4 Αφού ενταχθούν στο Σώμα της Τελειότητας του Νέβαδον, οι με το Πνεύμα συγχωνευθέντες ανερχόμενοι μπορούν να δεχθούν μια αποστολή ως Συμπαντικοί Βοηθοί, και τούτος είναι ένας από τους δρόμους της συνεχούς εμπειρικής ανάπτυξης που ανοίγεται μπροστά τους. Με τον τρόπο αυτό, γίνονται υποψήφιοι για την ανάληψη μιας αποστολής στην ανώτερη υπηρεσία της ερμηνείας των απόψεων των εξελισσόμενων πλασμάτων των υλικών κόσμων προς τις ουράνιες αρχές του τοπικού σύμπαντος.

37:5.5 Οι Ανώτεροι Επίτροποι αρχίζουν την υπηρεσία τους στους πλανήτες ως επίτροποι των φυλών. Είναι εξαιρετικά αφοσιωμένοι στην ευημερία των θνητών φυλών των οποίων είναι οι εκπρόσωποι, προσπαθώντας πάντα να επιτύχουν γι' αυτούς το έλεος, τη δικαιοσύνη και τη σωστή αντιμετώπιση σε όλες τις σχέσεις τους με άλλους λαούς. Οι επίτροποι των φυλών δρουν σε μία ατέλειωτη σειρά πλανητικών κρίσεων και υπηρετούν ως εκφραστές ολόκληρων ομάδων αγωνιζόμενων θνητών.

37:5.6 Μετά από μακρόχρονη εμπειρία στην επίλυση προβλημάτων στους κατοικημένους κόσμους, οι επίτροποι αυτοί των φυλών προωθούνται σε ανώτερα επίπεδα λειτουργίας, κατακτώντας, τελικά, το κύρος των Ανώτερων Επιτρόπων του τοπικού σύμπαντος. Η τελευταία καταγραφή αναφέρει πάνω από ενάμισι δισεκατομμύριο τέτοιους Ανώτερους Επιτρόπους στον Νέβαδον. Οι υπάρξεις αυτές δεν είναι τελικιστές, αλλά ανερχόμενες υπάρξεις μακρόχρονης εμπειρίας και εξαιρετικής υπηρεσίας προς τους κόσμους στους οποίους γεννήθηκαν.

37:5.7 Βρίσκουμε σταθερά τους επιτρόπους αυτούς σε όλα τα δικαστήρια, από τα κατώτερα ως τα ανώτατα. Όχι ότι συμμετέχουν στη διεξαγωγή μιας δίκης, αλλά ενεργούν ως φίλοι του δικαστηρίου, εισηγούμενοι στους προεδρεύοντες δικαστές σχετικά με την καταγωγή, το περιβάλλον και την εγγενή φύση εκείνων οι οποίοι δικάζονται.

37:5.8 Οι Ανώτεροι Επίτροποι είναι αποσπασμένοι στις διάφορες στρατιές των αγγελιαφόρων του διαστήματος και πάντα στα λειτουργικά πνεύματα του χρόνου. Τους συναντούμε στα προγράμματα των διαφόρων συμπαντικών συναθροίσεων ενώ οι ίδιοι αυτοί επίτροποι που απέκτησαν τη σοφία των θνητών, λαμβάνουν πάντα μέρος στις αποστολές των Υιών του Θεού, στους κόσμους του διαστήματος.

37:5.9 Οποτεδήποτε η αμεροληψία και η δικαιοσύνη απαιτήσουν την κατανόηση του πώς μία μελετώμενη πολιτική, ή διαδικασία μπορεί να επηρεάσει τις εξελικτικές φυλές του χρόνου, οι επίτροποι αυτοί είναι έτοιμοι να παρουσιάσουν τις παρατηρήσεις τους. Είναι πάντα παρόντες για να μιλήσουν εκ μέρους εκείνων που δεν μπορούν να παρευρίσκονται για να μιλήσουν για λογαριασμό τους.

37:5.10 *Οι κόσμοι των συγχωνευθέντων με το Πνεύμα Θνητών.* Η όγδοη ομάδα των επτά κύριων κόσμων και των δευτερευόντων δορυφόρων στο κύκλωμα του Σάλβινγκτον είναι στην αποκλειστική διάθεση των συγχωνευθέντων με το Πνεύμα θνητών του Νέβαδον. Οι Αнерχόμενοι, με τον Ρυθμιστή συγχωνευθέντες, δεν έχουν σχέση με τους κόσμους αυτούς,

πέραν του ότι απολαμβάνουν πολλά και επωφελή σύντομα ταξίδια ως προσκεκλημένοι των συγχωνευθέντων με το Πνεύμα κατοίκων.

37:5.1¹¹ Εκτός εκείνων των ολίγων, οι οποίοι κατακτούν την Ουβέρσα και τον Παράδεισο, οι κόσμοι αυτοί αποτελούν τη μόνιμη κατοικία των με το Πνεύμα συγχωνευθέντων που διασώθηκαν. Ο σχεδιασμένος αυτός περιορισμός της θνητής ανόδου οδηγεί στο καλό των τοπικών συμπάντων, εξασφαλίζοντας τη διατήρηση ενός μόνιμου, εξελιχθέντος πληθυσμού, η αυξανόμενη εμπειρία του οποίου θα εξακολουθήσει να βελτιώνει τη μελλοντική σταθερότητα και διαφοροποίηση της διακυβέρνησης του τοπικού σύμπαντος. Οι υπάρξεις αυτές μπορεί να μην κατακτούν τον Παράδεισο, αλλά αποκτούν μία εμπειρική σοφία στη διαχείριση των προβλημάτων του Νέβαδον η οποία ξεπερνά εντελώς οτιδήποτε επιτεύχθηκε από τους μεταβατικούς ανερχόμενους. Και οι ψυχές αυτές που σώζονται συνεχίζουν ως μοναδικοί συνδυασμοί του ανθρώπινου και του θείου, αυξάνοντας την ικανότητά τους να συγχωνεύουν τις απόψεις των δύο αυτών εντελώς ξεχωριστών επιπέδων και να παρουσιάζουν μία τέτοια διπλή άποψη με μία διαρκώς αυξανόμενη σοφία.

6. ΟΙ ΟΥΡΑΝΙΟΙ ΕΠΙΤΗΡΗΤΕΣ

37:6.1 Το εκπαιδευτικό σύστημα του Νέβαδον διευθύνεται από κοινού από τους Διδασκάλους Υιούς της τριάδας και το διδακτικό σώμα των Μελχισεδέκ, μεγάλο, όμως, μέρος του έργου που σχεδιάστηκε για την διατήρηση και αναδόμηση του συστήματος εκτελείται από τους Ουράνιους Επιτηρητές. Οι υπάρξεις αυτές αποτελούν ένα σώμα το οποίο έχει στελεχωθεί περιλαμβάνοντας όλους τους τύπους των ατόμων που συνδέονται με το σχέδιο εκπαίδευσης και εξάσκησης των ανερχομένων θνητών. Υπάρχουν πάνω από τρία εκατομμύρια Επιτηρητών στον Νέβαδον, όλοι εθελοντές που πιστοποιήθηκαν δια της εμπειρίας τους προκειμένου να υπηρετήσουν ως εκπαιδευτικοί σύμβουλοι σ' ολόκληρη την έκταση του χώρου. Από το αρχηγείο τους στους κόσμους των Μελχισεδέκ του Σάλβινγκτον, οι επιτηρητές αυτοί διατρέχουν το τοπικό σύμπαν ως επιθεωρητές της τεχνικής του σχολείου του Νέβαδον, η οποία σχεδιάστηκε για να πραγματοποιήσει τη διανοητική εξάσκηση και την πνευματική εκπαίδευση των ανερχομένων πλασμάτων.

37:6.2 Η εξάσκηση αυτή του νου και η εκπαίδευση του πνεύματος γίνεται από τους κόσμους της προέλευσης των ανθρώπων, και ανεβαίνει μέχρι τους κόσμους-δώματα του συστήματος, αλλά και τις άλλες σφαίρες της προόδου οι οποίες συνδέονται με την Τζερουζέμ, στους εβδομήντα κόσμους, τους προσαρτημένους στην Εντέντια, στους οποίους δημιουργούνται οι κοινωνικές βάσεις, καθώς και στις τετρακόσιες ενενήντα σφαίρες της πνευματικής προόδου που περιβάλλουν τον Σάλβινγκτον. Στο ίδιο το αρχηγείο του σύμπαντος υπάρχουν πολυάριθμα σχολεία των Μελχισεδέκ, τα κολέγια των Συμπαντικών Υιών, τα σεραφικά πανεπιστήμια και τα σχολεία των Διδασκάλων Υιών και των Ενοποιήσεων των Ημερών. Κάθε δυνατή μέριμνα έχει ληφθεί για να πιστοποιήσει τις διάφορες προσωπικότητες του σύμπαντος ως κατάλληλες για προωθημένη υπηρεσία και βελτιωμένη λειτουργία. Ολόκληρο το σύμπαν είναι ένα απέραντο σχολείο.

37:6.3 Οι μέθοδοι που εφαρμόζονται σε πολλά από τα ανώτερα σχολεία είναι πέραν της ανθρώπινης αντίληψης πάνω στην τεχνική της διδασκαλίας της αλήθειας, αυτό όμως είναι το κλειδί ολόκληρου του εκπαιδευτικού συστήματος: χαρακτήρας που αποκτήθηκε δια της εκπαιδευτικής εμπειρίας. Οι δάσκαλοι παρέχουν την παιδεία. Οι θέσεις του σύμπαντος και η κατάσταση του ανερχομένου παρέχουν την ευκαιρία για την απόκτηση εμπειριών. Η συνετή χρήση αυτών των δύο βελτιώνει το χαρακτήρα.

37:6.4 Κατά βάση, το εκπαιδευτικό σύστημα του Νέβαδον φροντίζει για την ανάθεση κάποιου έργου σ' εσάς και στη συνέχεια σας δίνει την ευκαιρία να λάβετε οδηγίες ως προς την ιδανική και θεία μέθοδο δια της οποίας θα φέρετε εις πέρας το έργο σας με τον καλύτερο τρόπο. Σας δίδεται ένα συγκεκριμένο έργο να εκτελέσετε και ταυτόχρονα σας παρέχονται οι δάσκαλοι, οι ειδικοί για να σας καθοδηγήσουν με τον καλύτερο τρόπο ώστε να εκτελέσετε την αποστολή σας. Το θείο σχέδιο της εκπαίδευσης μεριμνά για το στενό συνδυασμό έργου και καθοδήγησης. Σας διδάσκουμε πώς να φέρετε εις πέρας με τον καλύτερο τρόπο εκείνα τα οποία σας διατάσσουμε να πράξετε.

37:6.5 Ο σκοπός όλης αυτής της εξάσκησης και εμπειρίας είναι να σας προετοιμάσει για να γίνετε δεκτοί στις ανώτερες και περισσότερο πνευματικές σφαίρες εξάσκησης του υπερσύμπαντος. Η πρόοδος στα όρια ενός συγκεκριμένου κόσμου είναι ατομική, η διέλευση όμως από τη μία φάση στην άλλη γίνεται συνήθως για ολόκληρες τάξεις.

37:6.6 Η πρόοδος της αιωνιότητας δεν συνίσταται αποκλειστικά στην πνευματική ανάπτυξη. Τα διανοητικά επιτεύγματα αποτελούν επίσης μέρος της συμπαντικής εκπαίδευσης. Η εμπειρία του νου διευρύνεται εξ ίσου με την επέκταση του πνευματικού ορίζοντα. Στο νου και στο πνεύμα παρέχονται ίσες ευκαιρίες για εξάσκηση και πρόοδο. Σ' ολόκληρη την έκταση, ωστόσο, της μεγαλειώδους αυτής εξάσκησης του νου και του πνεύματος, ελευθερώνεστε για πάντα από τα δεσμά της θνητής σάρκας. Δεν χρειάζεται πλέον να διαιτητεύετε συνεχώς τα συγκρουόμενα στοιχεία της πνευματικής και της υλικής σας φύσης που αποκλίνουν μεταξύ τους. Τελικά, γίνεστε ικανοί να απολαύσετε την ενοποιημένη ορμή ενός μεγαλυνθέντος νου που έχει πλέον αποβάλει τις πρωτόγονες ζώδεις τάσεις προς τα υλικά πράγματα.

37:6.7 Πριν εγκαταλείψουν το σύμπαν του Νέβαδον, οι περισσότεροι θνητοί της Ουράντια θα έχουν την ευκαιρία να υπηρετήσουν για ένα μεγαλύτερο, ή μικρότερο χρονικό διάστημα, ως μέλη του σώματος των Ουράνιων Επιτηρητών του Νέβαδον.

7. ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ-ΔΩΜΑΤΩΝ

37:7.1 Οι Διδάσκαλοι των δωματών στρατολογούνται από τα μεγαλυνθέντα χερουβείμ. Όπως οι περισσότεροι άλλοι καθοδηγητές στον Νέβαδον εξουσιοδοτούνται από τους Μελχισεδέκ. Δραστηριοποιούνται στις περισσότερες εκπαιδευτικές προσπάθειες της μοροντιανής ζωής και ο αριθμός τους είναι απολύτως μακράν του θνητού νου.

37:7.2 Ως επίπεδο κατάκτησης των χερουβείμ και των σανομπείμ, οι Διδάσκαλοι των Κόσμων-Δωματών θα παρουσιασθούν εκτενέστερα στο επόμενο κεφάλαιο, ενώ ως διδάσκαλοι που παίζουν σημαντικό ρόλο στη μοροντιανή ζωή θα αναλυθούν ακόμη περισσότερο στο οικείο κεφάλαιο.

8. ΟΙ ΤΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

37:8.1 Εκτός των κέντρων δύναμης και των φυσικών ελεγκτών, ορισμένες από τις ανώτερης προέλευσης πνευματικές υπάρξεις της οικογενείας του Απείρου Πνεύματος είναι επιφορτισμένες με μόνιμες αποστολές στο τοπικό σύμπαν. Από τις ανώτερες πνευματικές τάξεις της οικογένειας του Απείρου Πνεύματος, οι ακόλουθες είναι επιφορτισμένες με μόνιμες αποστολές:

37:8.2 Οι Μοναχικοί Αγγελιαφόροι, όταν προσαρτώνται λειτουργικά στη διακυβέρνηση του τοπικού σύμπαντος, μας προσφέρουν ανεκτίμητες υπηρεσίες στις προσπάθειές μας να αντιπαρέλθουμε τα εμπόδια του χρόνου και του διαστήματος. Όταν δεν έχουν αναλάβει

τέτοιου είδους καθήκοντα, εμείς, οι των τοπικών συμπάντων, δεν έχουμε καμία απολύτως εξουσία επάνω τους, αλλά ακόμη και τότε, οι μοναδικές αυτές υπάρξεις πάντα μας βοηθούν ευχαρίστως να επιλύσουμε τα προβλήματά μας και να εκτελέσουμε τις εντολές μας.

37:8.3 *Αντοβόντια* είναι το όνομα του τριτεύοντος *Επιθεωρητή των Συμπαντικών Κυκλωμάτων* που σταθμεύει στο τοπικό μας σύμπαν. Ασχολείται μόνο με πνευματικά και μοροντιανά κυκλώματα, όχι με εκείνα που βρίσκονται στη δικαιοδοσία των Διευθυντών της δύναμης. Ήταν εκείνος που απομόνωσε την Ουράντια κατά την δοκιμαστική εποχή της εξέγερσης του Εωσφόρου. Χαιρετώντας τους θνητούς της Ουράντια, εκφράζει την χαρά του εν αναμονή της εν καιρώ αποκατάστασής σας στα συμπαντικά κυκλώματα που επιθεωρεί.

37:8.4 Ο *Διευθυντής Απογραφής* του Νέβαδον, ο Σαλσέιτια, διατηρεί το αρχηγείο του στα όρια του τομέα του Γαβριήλ, στον Σάλβινγκτον. Λαμβάνει αυτόματα γνώση της γέννησης και του θανάτου της βούλησης και επί του παρόντος καταγράφει τον ακριβή αριθμό των ελεύθερης βούλησης πλασμάτων, που λειτουργούν στο τοπικό σύμπαν. Συνεργάζεται στενά με τους καταγραφείς της προσωπικότητας που κατοικούν στους κόσμους καταγραφής των αρχαγγέλων.

37:8.5 Ένας *Βοηθός Επιθεωρητής* κατοικεί στον Σάλβινγκτον. Είναι ο προσωπικός αντιπρόσωπος του Ανώτατου Διοικητή του Όρβοντον. Οι σύντροφοί του, οι *Επιφορτισμένοι Φρουροί* στα τοπικά συστήματα, αντιπροσωπεύουν, επίσης, τον Ανώτατο Διοικητή του Όρβοντον.

37:8.6 Οι *Συμπαντικοί Συμφιλιωτές* είναι τα μετακινούμενα δικαστήρια των συμπάντων του χρόνου και του διαστήματος και λειτουργούν από τους εξελικτικούς κόσμους, μέσω κάθε τομέα του τοπικού συμπαντος και πέρα από αυτό. Οι διαιτητές αυτοί είναι εγγεγραμμένοι στην Ουβέρσα. Ο ακριβής αριθμός τους που λειτουργεί στον Νέβαδον δεν έχει καταγραφεί, υπολογίζω, όμως, ότι υπάρχουν περίπου εκατό εκατομμύρια συμβιβαστικές επιτροπές στο τοπικό μας σύμπαν.

37:8.7 Από τους *Τεχνικούς Συμβούλους*, τις νομικές διάνοιες του χώρου, έχουμε μία αναλογία περίπου μισό δισεκατομμύριο. Οι υπάρξεις αυτές είναι οι ζώσες και περιφερόμενες εμπειρικές νομικές βιβλιοθήκες ολόκληρου του διαστήματος.

37:8.8 Από τους *Ουράνιους Καταγραφείς*, τα ανερχόμενα σεραφείμ, έχουμε στον Νέβαδον εβδομήντα πέντε. Είναι οι αρχαιότεροι των επιθεωρούντων καταγραφών. Οι προχωρημένοι σπουδαστές της τάξης αυτής που εκπαιδεύονται τώρα πλησιάζουν τα τέσσερα δισεκατομμύρια.

37:8.9 Η λειτουργία των εβδομήντα δισεκατομμυρίων *Μοροντιανών Συντρόφων* στον Νέβαδον περιγράφεται στα κείμενα εκείνα που παρουσιάζουν τους πλανήτες διάβασης των οδοιπόρων του χρόνου.

37:8.10 Κάθε σύμπαν έχει το δικό του, αποτελούμενο από γηγενείς, αγγελικό σώμα. Υπάρχουν, πάντως, περιπτώσεις κατά τις οποίες είναι πολύ χρήσιμο να έχει κανείς τη βοήθεια των ανώτερων αυτών πνευμάτων των οποίων η προέλευση βρίσκεται εκτός της τοπικής δημιουργίας. Τα υπερναφείμ προσφέρουν ορισμένες σπάνιες και μοναδικές υπηρεσίες. Ο σημερινός αρχηγός των σεραφείμ στην Ουράντια είναι ένα πρωταρχικό σεραφείμ του Παραδείσου. Τα ανακλαστικά σεκοναφείμ συναντώνται οπουδήποτε λειτουργεί το προσωπικό του υπερσύμπαντος και πάρα πολλά τερτιαφείμ έχουν αναλάβει προσωρινή υπηρεσία ως Ανώτατοι Βοηθοί.

9. ΟΙ ΜΟΝΙΜΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

37:9.1 Όπως συμβαίνει με τα υπερσύμπαντα και το κεντρικό σύμπαν, έτσι και το τοπικό σύμπαν έχει τις τάξεις των μόνιμων κατοίκων του. Οι τάξεις αυτές περιλαμβάνουν τους εξής δημιουργημένους τύπους:

37:9.21. Τους Σουσέιτια.

37:9.32. Τους Γιουνιβιτέιτια.

37:9.43. Τους Υλικούς Υιούς.

37:9.54. Τα Μεσοδιάστατα Πλάσματα.

37:9.6 Οι αυτόχθονες αυτοί της τοπικής δημιουργίας, μαζί με τους ανερχόμενους που συνενώθηκαν με το Πνεύμα και τους σπιρόνγκα (οι οποίοι είναι διαφορετικά ταξινομημένοι), αποτελούν τους σχετικά μόνιμους πολίτες. Οι τάξεις αυτές των υπάρξεων, γενικά, δεν είναι ανερχόμενοι, ούτε κατερχόμενοι. Όλοι είναι εμπειρικά πλάσματα, αλλά η διευρυνόμενη εμπειρία τους, εξακολουθεί να είναι διαθέσιμη στο σύμπαν του επιπέδου προέλευσής τους. Ενώ τούτο δεν είναι απολύτως αληθές για τους Υιούς του Αδάμ και τα μεσοδιάστατα πλάσματα, είναι σχετικά αληθές για τις τάξεις αυτές.

37:9.7 *Οι Σουσέιτια.* Οι θαυμάσιες αυτές υπάρξεις κατοικούν και λειτουργούν ως μόνιμοι πολίτες στον Σάλβινγκτον, το αρχηγείο αυτού του τοπικού σύμπαντος. Είναι οι εξέχοντες απόγονοι του Δημιουργού Υιού και του Δημιουργικού Πνεύματος και συνδέονται στενά με τους ανερχόμενους πολίτες του τοπικού σύμπαντος, τους θνητούς που συνενώθηκαν με το Πνεύμα, του Σώματος Τελειότητας του Νέβαδον.

37:9.8 *Οι Γιουνιβιτέιτια.* Κάθε ένα από τα εκατό συμπλέγματα των αρχηγείων των αστερισμών των αρχιτεκτονικών σφαιρών απολαμβάνουν τη συνεχή λειτουργία μιας κατηγορίας πλασμάτων που κατοικούν εκεί, γνωστής ως γιουνιβιτέιτια. Τα παιδιά αυτά του Δημιουργού Υιού και του Δημιουργικού Πνεύματος αποτελούν το μόνιμο πληθυσμό των αρχηγικών κόσμων των αστερισμών. Είναι υπάρξεις μη αναπαραγόμενες που υπάρχουν βάσει ενός σχεδίου ζωής που βρίσκεται περίπου ανάμεσα στην ημι-υλική κατάσταση των Υλικών Υιών που κατοικούν στα αρχηγεία των συστημάτων και του σαφέστερα πνευματικού σχεδίου των συγχωνευμένων με το Πνεύμα θνητών, καθώς και των σουσέιτια του Σάλβινγκτον. Οι γιουνιβιτέιτια όμως δεν είναι μοροντιανές υπάρξεις. Επιτυγχάνουν για τους ανερχόμενους θνητούς, κατά τη διάβασή τους από τους κόσμους των αστερισμών, εκείνο που οι αυτόχθονες της Χαβόνα συνεισφέρουν στα πνεύματα-οδοιπόρους που διασχίζουν την κεντρική δημιουργία.

37:9.9 *Οι Υλικοί Υιοί του Θεού.* Όταν ένας δημιουργικός σύνδεσμος μεταξύ του Δημιουργού Υιού και του συμπαντικού αντιπροσώπου του Απείρου Πνεύματος, του Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα συμπληρώσει τον κύκλο του, όταν δεν αναμένονται πλέον περισσότεροι, συνδυασμένης φύσης, απόγονοι, τότε ο Δημιουργός Υιός εξατομικεύει, σε διπλή μορφή, την τελευταία του άποψη πάνω στην ύπαρξη, επιβεβαιώνοντας με τον τρόπο αυτό, τελικά, την αρχική, διπλή του προέλευση. Εντός του και εκ του εαυτού του δημιουργεί, τότε, τους ωραίους και μεγαλειώδεις Υιούς και Θυγατέρες της υλικής τάξης των παιδιών του σύμπαντος. Αυτή είναι η προέλευση των αρχέτυπων Αδάμ και Εύας του κάθε τοπικού συστήματος του Νέβαδον. Αποτελούν τάξη αναπαραγόμενων υπάρξεων, όντας δημιουργημένοι ως άνδρας και γυναίκα. Οι απόγονοί τους λειτουργούν ως σχετικά μόνιμοι

πολίτες της πρωτεύουσας ενός συστήματος, αν και ορισμένοι διορίζονται ως Πλανητικοί Αδάμ.

37:9.10 Σε μία πλανητική αποστολή, ο υλικός Υιός και η Υλική Θυγατέρα επιφορτίζονται να βρουν την Αδαμική φυλή του συγκεκριμένου κόσμου, μία φυλή σχεδιασμένη τελικά να συγχωνευθεί με τους θνητούς κατοίκους. Οι Πλανητικοί Αδάμ είναι ανερχόμενοι αλλά και κατερχόμενοι Υιοί, αλλά συνήθως τους κατατάσσουμε στους ανερχόμενους.

37:9.11 *Τα Μεσοδιάστατα Πλάσματα.* Κατά τους πρώιμους καιρούς των περισσότερων κατοικημένων κόσμων, ορισμένα υπερναφείμ, εκτός των υλοποιημένων υπάρξεων, αναλαμβάνουν αποστολές, αλλά αποσύρονται συνήθως μόλις φθάσουν οι Πλανητικοί Αδάμ. Οι συνδιαλλαγές των υπάρξεων αυτών και οι προσπάθειες των Υλικών Υιών να βελτιώσουν τις εξελικτικές φυλές, καταλήγουν συχνά στην εμφάνιση ενός περιορισμένου αριθμού πλασμάτων τα οποία είναι δύσκολο να κατατάξουμε. Οι μοναδικές αυτές υπάρξεις βρίσκονται συχνά στο μέσον της διαδρομής μεταξύ των Υλικών Υιών και των εξελικτικών πλασμάτων. Εξ αυτού και ο χαρακτηρισμός τους, μεσοδιάστατα πλάσματα. Υπό μία συγκριτική έννοια, οι μεσοδιάστατοι αυτοί είναι οι μόνιμοι πολίτες των εξελικτικών κόσμων. Από τις πρώιμες εποχές της άφιξης ενός Πλανητικού Πρίγκιπα μέχρι τη μακρινή στιγμή κατά την οποία ένας πλανήτης εγκαθίσταται στο φως και τη ζωή, αποτελούν τη μοναδική ομάδα ευφών υπάρξεων που παραμένουν συνεχώς στον πλανήτη. Στην Ουράντια, οι μεσοδιάστατοι λειτουργοί αποτελούν στην πραγματικότητα τους πραγματικούς κηδεμόνες του πλανήτη. Είναι, από πρακτικής πλευράς, οι πολίτες της Ουράντια. Οι θνητοί είναι, πράγματι, οι φυσικοί και υλικοί κάτοικοι ενός εξελικτικού κόσμου, αλλά όλοι ζείτε τόσο λίγο. Μένετε στον γενέθλιο πλανήτη σας για πολύ σύντομο διάστημα. Γεννιέστε, ζείτε, πεθαίνετε και προχωρείτε σε άλλους κόσμους εξελικτικής προόδου. Ακόμα και οι πάνω από το ανθρώπινο υπάρξεις που υπηρετούν στους πλανήτες ως ουράνιοι λειτουργοί, έχουν προσωρινή αποστολή. Ελάχιστοι από αυτούς υπηρετούν για πολύ σε μία συγκεκριμένη σφαίρα. Τα μεσοδιάστατα πλάσματα, όμως, παρέχουν τη συνέχιση της πλανητικής διακυβέρνησης εν όψει των αεί μεταβαλλόμενων ουράνιων λειτουργιών και των διαρκώς εναλλασσομένων θνητών κατοίκων. Σ' όλη αυτή την μηδέποτε λήγουσα μεταβολή και εναλλαγή, τα μεσοδιάστατα πλάσματα παραμένουν στον πλανήτη αδιάλειπτα συνεχίζοντας το έργο τους.

37:9.12 Με παρόμοιο τρόπο, όλοι οι τομείς της κυβερνητικής οργάνωσης των τοπικών συμπάντων και των υπερσυμπάντων έχουν τους περισσότερο, ή λιγότερο μόνιμους πληθυσμούς τους, κατοίκους της κατηγορίας των πολιτών. Όπως η Ουράντια έχει τους δικούς της μεσοδιάστατους, η Τζερουζέμ, η πρωτεύουσα του συστήματός σας, έχει τους Υλικούς Υιούς και Θυγατέρες. Η Εντέντια, το αρχηγείο του αστερισμού σας, έχει τους γιουνιβιτέτια, ενώ οι πολίτες του Σάλβινγκτον είναι δυσπρόστατοι, αποτελούμενοι από τους δημιουργημένους σουσέιτια και τους εξελιχθέντες θνητούς που συγχωνεύθηκαν με το Πνεύμα. Οι διοικητικοί κόσμοι των μειζόνων και ελασσόνων τομέων των υπερσυμπάντων δεν διαθέτουν μόνιμους πολίτες. Οι αρχηγικοί κόσμοι της Ουβέρσα, όμως, είναι γεμάτοι από μια εκπληκτική ομάδα πλασμάτων γνωστών ως *οι αποχωρούντες*, τη δημιουργία των άγνωστων αντιπροσώπων των Αρχαίων των Ημερών και των επτά Ανακλαστικών Πνευμάτων που διαμένουν στην πρωτεύουσα του Όρβοντον. Οι πολίτες και κάτοικοι αυτοί στην Ουβέρσα διευθύνουν προς το παρόν τις συνήθειες υποθέσεις του κόσμου τους υπό την άμεση εποπτεία του σώματος των με τον Υιό συγχωνευθέντων θνητών της Ουβέρσα. Ακόμη

και η Χαβόνα έχει τις εγχώριες υπάρξεις της, ενώ το κεντρικό Νησί του Φωτός και της Ζωής είναι η πατρίδα των διαφόρων ομάδων των Πολιτών του Παραδείσου.

10. ΑΛΛΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

37:10.1 Εκτός των σεραφικών και των θνητών τάξεων με τις οποίες θα ασχοληθούμε σε επόμενα κεφάλαια, υπάρχουν πολυάριθμες επιπλέον υπάρξεις που έχουν σχέση με τη διατήρηση και την τελειοποίηση ενός τόσο γιγάντιου οργανισμού όπως είναι το σύμπαν του Νέβαδον, ο οποίος ακόμη και τώρα διαθέτει περισσότερους από τρία δισεκατομμύρια κατοικημένους κόσμους, με πιθανότητα να δημιουργηθούν άλλα δέκα εκατομμύρια. Ο αριθμός των διαφόρων τύπων ζωής του Νέβαδον είναι πάρα πολύ μεγάλος για να μπορεί να καταγραφεί στο κεφάλαιο αυτό, υπάρχουν, ωστόσο, δύο ασυνήθιστες τάξεις που λειτουργούν σε μεγάλο βαθμό στους 647,591 αρχιτεκτονικούς κόσμους του τοπικού σύμπαντος, οι οποίοι μπορούν να αναφερθούν.

37:10.2 Οι *Σπιρόνγκα* είναι οι πνευματικοί απόγονοι του Λαμπερού και Πρωινού Αστέρα και του Πατέρα Μελχισεδέκ. Εξαιρούνται από την εξάλειψη της προσωπικότητας, αλλά δεν είναι εξελικτικές, ή ανερχόμενες υπάρξεις. Ούτε έχουν λειτουργικά σχέση με το καθεστώς της εξελικτικής ανέλιξης. Είναι οι πνευματικοί βοηθοί του τοπικού σύμπαντος οι οποίοι επιτελούν τα συνήθη πνευματικά έργα του Νέβαδον.

37:10.3 Οι *Σπορνέιτζια*. Οι αρχιτεκτονικοί, αρχηγικοί κόσμοι του τοπικού σύμπαντος είναι πραγματικοί κόσμοι – φυσικές δημιουργίες. Υπάρχει πολλή δουλειά σε σχέση με τη φυσική τους συντήρηση κι' εδώ έχουμε τη βοήθεια μιας ομάδας φυσικών πλασμάτων που ονομάζονται σπορνέιτζια. Είναι αφοσιωμένοι στη φροντίδα και την καλλιέργεια των υλικών φάσεων των αρχηγικών αυτών κόσμων, από τη Τζερουζέμ ως τον Σάλβινγκτον. Οι Σπορνέιτζια δεν είναι πνεύματα, ούτε άτομα. Είναι μία ζωική κατηγορία ύπαρξης, αλλά αν μπορούσατε να τους δείτε, θα συμφωνούσατε ότι φαίνονται να είναι τέλεια ζώα.

37:10.4 Οι διάφορες *αποικίες καλής θέλησης* βρίσκονται στον Σάλβινγκτον και αλλού. Ιδιαίτερα επωφελούμαστε από τη λειτουργία των ουράνιων τεχνουργών στους αστερισμούς και ευεργετούμαστε από τις δραστηριότητες των διευθυντών ανάκλησης, οι οποίοι λειτουργούν κυρίως στις πρωτεύουσες των τοπικών συστημάτων.

37:10.5 Υπάρχει πάντα αποσπασμένο στη συμπαντική υπηρεσία ένα σώμα ανερχομένων θνητών, στο οποίο περιλαμβάνονται τα μεγαλυνθέντα μεσοδιάστατα πλάσματα. Οι ανερχόμενοι αυτοί, αφού κατακτήσουν τον Σάλβινγκτον, χρησιμοποιούνται σε μία σχεδόν ατέλειωτη ποικιλία δραστηριοτήτων, στη διεύθυνση των συμπαντικών θεμάτων. Από κάθε επίπεδο επιτεύγματος, οι προωθημένοι αυτοί θνητοί επιστρέφουν και κατεβαίνουν για να τείνουν χείρα βοήθειας στους συντρόφους τους που τους ακολουθούν στην προς τα πάνω πορεία. Οι θνητοί αυτοί που προσωρινά διαμένουν στον Σάλβινγκτον προσαρτώνται, όταν τους ζητηθεί, σε όλα πρακτικά τα σώματα των ουράνιων προσωπικοτήτων ως βοηθοί, μελετητές, παρατηρητές και δάσκαλοι.

37:10.6 Υπάρχουν και άλλοι τύποι ευφυούς ζωής που ασχολούνται με τη διακυβέρνηση ενός τοπικού σύμπαντος, αλλά το σχέδιο της αφήγησης αυτής δεν προβλέπει την περαιτέρω αποκάλυψη των τάξεων αυτών της δημιουργίας. Μεγάλο μέρος της ζωής και της διοίκησης του σύμπαντος αυτού παρουσιάζεται εδώ για να δώσει στο θνητό νου μια άποψη της πραγματικότητας και του μεγαλείου της σωτηρίας της ύπαρξης. Περαιτέρω εμπειρία στην ανελικτική σας πορεία θα αποκαλύπτει όλο και περισσότερο τις ενδιαφέρουσες και γοητευτικές αυτές υπάρξεις. Η αφήγηση αυτή δεν μπορεί να είναι τίποτα περισσότερο από

μία σύντομη περιγραφή της φύσης και του έργου των πολύπλευρων προσωπικοτήτων που γεμίζουν τα σύμπαντα του διαστήματος, διευθύνοντας τις δημιουργίες αυτές σαν απέραντα σχολεία εξάσκησης, σχολεία όπου οι οδοιπόροι του χρόνου προωθούνται από τη μία ζωή στην άλλη και από τον ένα κόσμο στον άλλο, μέχρις ότου τρυφερά αποσταλούν από τα όρια του σύμπαντος όπου γεννήθηκαν στο ανώτερο εκπαιδευτικό καθεστώς του υπερσύμπαντος και από εκεί στους κόσμους πνευματικής εξάσκησης της Χαβόνα και, τελικά, στον Παράδεισο και το ανώτερο πεπρωμένο των τελικιστών – την αιώνια ανάληψη αποστολών που δεν αποκαλύφθηκαν ακόμη στα σύμπαντα του χρόνου και του διαστήματος.

37:10.7[Υπαγορεύτηκε από έναν Υπέρλαμπρο εσπερινό Αστέρα του Νέβαδον, υπ' αριθμόν 1,146 του Δημιουργημένου Σώματος.]

ΕΓΓΡΑΦΟ 38

ΤΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ : ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

38:0.1 Υπάρχουν τρεις ξεχωριστές τάξεις των προσωπικοτήτων του Απείρου Πνεύματος. Ο παράφορος απόστολος το κατάλαβε όταν έγραφε αναφερόμενος στον Ιησού, «που πήγε στον ουρανό και βρίσκεται εκ δεξιών του Πατρός, άγγελοι και εξουσίες και δυνάμεις γίνονται υπήκοοί του.» Οι άγγελοι είναι τα λειτουργικά πνεύματα του χρόνου. Εξουσίες, τα πλήθη των αγγελιαφόρων του διαστήματος. Δυνάμεις, οι ανώτερες προσωπικότητες του Απείρου Πνεύματος.

38:0.2 Όπως τα υπερναφείμ στο κεντρικό σύμπαν και τα σεκοναφείμ στο υπερσύμπαν, έτσι και τα σεραφείμ με τα συνδεδεμένα χερουβείμ και σανομπείμ αποτελούν το σώμα των αγγέλων του τοπικού σύμπαντος.

38:0.3 Τα σεραφείμ είναι όλα σχεδόν ομοιόμορφα στο σχεδιασμό. Από σύμπαν σε σύμπαν, και στα επτά υπερσύμπαντα, παρουσιάζουν ελάχιστες αποκλίσεις. Είναι σχεδόν οι πιο σταθεροί από όλους τους πνευματικούς τύπους των εξατομικευμένων υπάρξεων. Οι διάφορες τάξεις τους συνιστούν το σώμα των εξειδικευμένων και διαδεδομένων λειτουργών των τοπικών δημιουργιών.

1. Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

38:1.1 Τα σεραφείμ δημιουργήθηκαν από το Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα και εκτοξεύθηκαν σε ομαδικό σχηματισμό – 41,472 κάθε φορά – από την εποχή ακόμη της δημιουργίας των «προτύπων αγγέλων» και ορισμένων αγγελικών αρχέτυπων, τους πρώτους καιρούς του Νέβαδον. Ο Δημιουργός Υιός και η συμπαντική αντιπροσώπευση του Απείρου Πνεύματος συνεργάζονται στη δημιουργία ενός μεγάλου αριθμού Υιών καθώς και άλλων συμπαντικών προσωπικοτήτων. Μετά την ολοκλήρωση της από κοινού αυτής προσπάθειας, ο Υιός μπαίνει στη διαδικασία της δημιουργίας των Υλικών Υιών, των πρώτων από τα πλάσματα με φύλο, ενώ το Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα ασχολείται παράλληλα με την αρχική, μοναχική του προσπάθεια για πνευματική αναπαραγωγή. Έτσι αρχίζει η δημιουργία των σεραφικών στρατιών ενός τοπικού σύμπαντος.

38:1.2 Οι αγγελικές αυτές τάξεις εκτοξεύονται κατά την εποχή του σχεδιασμού της εξέλιξης των θνητών πλάσμάτων ελεύθερης βούλησης. Η δημιουργία των σεραφείμ χρονολογείται από την στιγμή κατά την οποία το Συμπαντικό Πνεύμα Μητέρα αποκτά την προσωπικότητά του, όχι ως ο μετέπειτα ισότιμος του Κυρίαρχου Υιού, αλλά ως ο πρώτος δημιουργικός βοηθός του Δημιουργού Υιού. Πριν το γεγονός αυτό, τα σεραφείμ που υπηρετούσαν στον Νέβαδον ήταν προσωρινά «δανεισμένα» από ένα γειτονικό σύμπαν.

38:1.3 Τα σεραφεΐμ εξακολουθούν να δημιουργούνται περιοδικά. Το σύμπαν του Νέβαδον εξακολουθεί να διαμορφώνεται. Το Συμπαντικό Πνεύμα-Μητέρα ποτέ δεν σταματά τη δημιουργική του δραστηριότητα σ' ένα αναπτυσσόμενο και τελειοποιούμενο σύμπαν.

2. Η ΦΥΣΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

38:2.1 Οι άγγελοι δεν έχουν υλικά σώματα, είναι ωστόσο σαφείς και ξεχωριστές υπάρξεις. Είναι πνευματικής φύσης και προέλευσης. Αν και αόρατοι στους θνητούς, σας αντιλαμβάνονται, μέσα στο περίβλημα της σάρκας σας, χωρίς τη βοήθεια μετασχηματιστών, ή διερμηνευτών. Διανοητικά αντιλαμβάνονται την κατάσταση της θνητής ζωής και μοιράζονται όλες τις πέραν των αισθήσεων ανθρώπινες συγκινήσεις και συναισθήματα. Εκτιμούν και πολύ απολαμβάνουν την έφεσή σας στη μουσική, την τέχνη και το πραγματικό χιούμορ. Είναι απόλυτοι γνώστες των προσπαθειών που κάνετε ως θνητοί και των πνευματικών σας δυσκολιών. Αγαπούν τους ανθρώπους και μόνο καλό μπορεί να προέλθει αν προσπαθήσετε να τους γνωρίσετε και να τους αγαπήσετε.

38:2.2 Αν και τα σεραφεΐμ είναι πολύ στοργικές και φιλικές υπάρξεις, δεν είναι πλάσματα που κυριαρχούνται από το σεξ. Μοιάζουν πολύ μ' αυτό που θα γίνετε στους κόσμους-δώματα, όπου «δεν θα νυμφεύεστε, ούτε θα υπανδρεύεστε αλλά θα είσατε όπως οι άγγελοι στον ουρανό.» Διότι, όλοι «εκείνοι οι οποίοι θα κριθούν ικανοί να κατακτήσουν τους κόσμους δώματα δεν θα νυμφεύονται, ούτε θα υπανδρεύονται. Ούτε θα πεθαίνουν πια, γιατί θα είναι ίσιοι με τους αγγέλους.» Οπωσδήποτε, όμως, ασχολούμενοι με πλάσματα που διαθέτουν φύλο, συνηθίζουμε να αποκαλούμε τις υπάρξεις εκείνες οι οποίες προέρχονται από τον Πατέρα και τον Υιό με τρόπο περισσότερο άμεσο, υιούς του Θεού, ενώ αναφερόμενοι στα παιδιά του Πνεύματος τα αποκαλούμε θυγατέρες του Θεού. Για το λόγο αυτό, οι άγγελοι συνήθως προσδιορίζονται με θηλυκές ανωνυμίες στους κόσμους των οποίων τα πλάσματα διαθέτουν φύλο.

38:2.3 Τα σεραφεΐμ έχουν δημιουργηθεί με τρόπο ώστε να λειτουργούν τόσο σε πνευματικό, όσο και σε πραγματικό επίπεδο. Υπάρχουν ελάχιστες φάσεις μοροντιανών, ή πνευματικών δραστηριοτήτων που δεν είναι ανοικτές στη λειτουργία τους. Ενώ σε προσωπικό επίπεδο οι άγγελοι δεν είναι πάρα πολύ μακριά από τις ανθρώπινες υπάρξεις, σε ορισμένες λειτουργικές διαδικασίες τα σεραφεΐμ τους ξεπερνούν κατά πολύ. Διαθέτουν πολλές δυνάμεις πέραν της ανθρώπινης αντίληψης. Για παράδειγμα: Σας έχει ειπωθεί ότι «τα ίδια τα μαλλιά της κεφαλής σας έχουν καταμετρηθεί,» και βεβαίως έχουν καταμετρηθεί, αλλά ένα σεραφεΐμ δεν σπαταλά το χρόνο του μετρώντας τα και διορθώνοντας τον αριθμό τους. Οι άγγελοι διαθέτουν εγγενείς και αυτόματες (δηλαδή, αυτόματες όσον αφορά στον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσατε να τις αντιληφθείτε) δυνάμεις για να γνωρίζουν παρόμοια πράγματα. Θα μπορούσατε να θεωρήσετε ένα σεραφεΐμ ως μαθηματικό θαύμα. Για το λόγο αυτό, απειράριθμα καθήκοντα που θα μπορούσαν να αποδειχθούν τρομακτικά καταπιεστικά για τους θνητούς επιτελούνται με πολύ μεγάλη ευκολία από τα σεραφεΐμ.

38:2.4 Οι άγγελοι είναι ανώτεροί σας σε πνευματικό επίπεδο, αλλά δεν είναι δικαστές, ή κατήγοροί σας. Ανεξάρτητα από τα λάθη σας, «οι άγγελοι, αν και έχουν μεγαλύτερη δύναμη και σθένος, δεν σας προσάπτουν καμιά κατηγορία.» Οι άγγελοι δεν δικάζουν το γένος των ανθρώπων, ούτε και οι μεμονωμένοι θνητοί θα έπρεπε να προδικάζουν τους συνανθρώπους τους.

38:2.5 Πρέπει να τους αγαπάτε, αλλά όχι να τους λατρεύετε. Οι άγγελοι δεν είναι αντικείμενα λατρείας. Το σπουδαιότερο σεραφεΐμ, ο Λογιαλέιτια, όταν ο προφήτης σας «έπεσε στα

πόδια του αγγέλου να τον προσκυνήσει,» είπε: «Μην το κάνεις. Είμαι σύντροφος και υπηρέτης σου, και υπηρέτης ων ομοίων σου, και όλοι ενωμένοι λατρεύουμε το Θεό.»

38:2.6⁶Όσον αφορά στη φύση και τις ιδιότητές τους ως προσωπικότητες, τα σεραφείμ είναι κατά τι ανώτερα από τις θνητές φυλές στην κλίμακα της ύπαρξής τους ως πλάσματα. Πράγματι, όταν απελευθερώνεστε από τη σάρκα γίνεστε περίπου σαν κι' αυτά. Στους κόσμους-δώματα αρχίζετε να εκτιμάτε τα σεραφείμ, στις σφαίρες των αστερισμών αρχίζετε να απολαμβάνετε την παρουσία τους, ενώ στον Σάλβινγκτον θα μοιραστούν τους χώρους τους ανάπαυσης και λατρείας μαζί σας. Σ' ολόκληρη τη διάρκεια της μοροντιανής και μετέπειτα πνευματικής ανόδου σας, η αδελφосύνη σας με τα σεραφείμ θα είναι ιδανική. Η συντροφικότητά σας μαζί τους υπέροχη.

3. ΜΗ ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΕΝΤΕΣ ΑΓΓΕΛΟΙ

38:3.1¹Πολυάριθμες τάξεις πνευματικών υπάρξεων λειτουργούν σ' όλους τους χώρους του τοπικού σύμπαντος οι οποίες δεν έχουν αποκαλυφθεί στους θνητούς, επειδή κατ' ουδένα τρόπο συνδέονται με το εξελικτικό σχέδιο της προς τον Παράδεισο ανέλιξης. Στο κεφάλαιο αυτό ο όρος «άγγελος» σκόπιμα περιορίζεται στον προσδιορισμό των σεραφείμ εκείνων, καθώς και των σχετικών απογόνων του Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα, τα οποία ασχολούνται σε πολύ μεγάλο βαθμό με την εφαρμογή των σχεδίων της σωτηρίας των θνητών. Στο τοπικό σύμπαν υπηρετούν άλλες έξι τάξεις σχετικών υπάρξεων, οι μη αποκαλυφθέντες άγγελοι, οι οποίοι δεν συνδέονται με κάποιο συγκεκριμένο τρόπο με τις συμπαντικές εκείνες δραστηριότητες τις αναφερόμενες στην προς τον Παράδεισο ανάβαση των εξελικτικών θνητών. Οι έξι αυτές σειρές των αγγελικών βοηθών δεν αποκαλούνται ποτέ σεραφείμ, ούτε αναφέρονται ως λειτουργικά πνεύματα. Οι προσωπικότητες αυτές ασχολούνται αποκλειστικά με τις διοικητικές αλλά και τις άλλες υποθέσεις του Νέβαδον, υποχρεώσεις οι οποίες κατ' ουδένα τρόπο σχετίζονται με την προοδευτική πορεία του ανθρώπου προς την πνευματική ανέλιξη και την κατάκτηση της τελειότητας.

4. ΟΙ ΣΕΡΑΦΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ

38:4.1¹Η ένατη ομάδα των επτά κύριων σφαιρών στο κύκλωμα του Σάλβινγκτον συνιστά τους κόσμους των σεραφείμ. Κάθε ένας από τους κόσμους αυτούς έχει έξι δευτερεύοντες δορυφόρους, όπου υπάρχουν τα εξειδικευμένα σχολεία, τα αφιερωμένα σε όλες τις φάσεις της σεραφικής εξάσκησης. Ενώ τα σεραφείμ έχουν πρόσβαση και στους σαράντα εννέα κόσμους που αποτελούν την ομάδα αυτή των πλανητών του Σάλβινγκτον, εκτενώς καταλαμβάνουν μόνο το πρώτο σύμπλεγμα των επτά. Τα υπόλοιπα έξι συμπλέγματα καταλαμβάνονται από τις έξι τάξεις των αγγελικών βοηθών που δεν έχουν αποκαλυφθεί την Ουράντια. Κάθε τέτοια ομάδα διατηρεί αρχηγείο σε έναν από τους έξι κύριους κόσμους και διευθύνει εξειδικευμένες δραστηριότητες στους έξι δευτερεύοντες δορυφόρους. Κάθε αγγελική τάξη έχει ελεύθερη πρόσβαση σε όλους τους κόσμους των επτά αυτών, διαφορετικών ομάδων.

38:4.2²Αυτοί οι κόσμοι-αρχηγεία βρίσκονται στο μεγαλειώδη χώρο του Νέβαδον. Τα σεραφικά βασίλεια χαρακτηρίζονται από ομορφιά αλλά και απεραντοσύνη. Εδώ, κάθε σεραφείμ διαθέτει ένα πραγματικό σπίτι, και «σπίτι» σημαίνει η κατοικία δύο σεραφείμ. Ζουν ανά ζευγάρια.

38:4.3³Αν και δεν είναι αρσενικά και θηλυκά όπως οι Υλικοί Υιοί και οι φυλές των θνητών, τα σεραφείμ είναι αρνητικά και θετικά. Στην πλειονότητα των αποστολών απαιτούνται δύο άγγελοι για την ολοκλήρωση του έργου. Όταν δεν είναι πλαισιωμένοι μπορούν να

εργάζονται μόνοι. Και όταν είναι σταθμευμένοι, δεν χρειάζονται συμπληρωματικές υπάρξεις. Συνήθως διατηρούν τα αρχικά υπαρξιακά τους συμπληρώματα, αλλά όχι απαραίτητα. Τέτοιου είδους συνεργασίες υπαγορεύονται, βασικά, από τη λειτουργία. Τα σεραφείμ δεν χαρακτηρίζονται από ερωτικά συναισθήματα, αν και είναι εξαιρετικά εξαισιόδοξα και πραγματικά στοργικά.

38:4.4 Πέραν των προκαθορισμένων κατοικιών τους, τα σεραφείμ έχουν επίσης αρχηγεία ομάδας, εταιρίας, τάγματος και μονάδας. Συγκεντρώνονται για τις συναθροίσεις τους κάθε χιλιετία και είναι όλα παρόντα ανάλογα με την εποχή που δημιουργήθηκαν. Αν ένα σεραφείμ φέρει ευθύνες οι οποίες του απαγορεύουν να απουσιάσει από τα καθήκοντά του, στη συνάθροιση πηγαίνει το συμπληρωματικό του σεραφείμ, απαλλάσσεται, δηλαδή, από ένα σεραφείμ με διαφορετική ημερομηνία γέννησης. Με τον τρόπο αυτό, κάθε σεραφικός σύντροφος είναι παρών τουλάχιστον σε κάθε δεύτερη συνάθροιση.

5. Η ΣΕΡΑΦΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

38:5.1 Τα σεραφείμ διανύουν την πρώτη χιλιετία της ύπαρξής τους ως μη επιφορτισμένοι με καθήκοντα παρατηρητές στον Σάλβινγκτον και στα σχολεία των συνδεδεμένων με αυτόν κόσμων. Η δεύτερη χιλιετία τους περνά στους σεραφικούς κόσμους του κυκλώματος του Σάλβινγκτον. Στο κεντρικό σχολείο όπου εκπαιδεύονται προίστανται τώρα οι πρώτες εκατό χιλιάδες των σεραφείμ του Νέβαδον και επικεφαλής τους είναι ο πρωταρχικός, ή πρωτότοκος άγγελος αυτού του τοπικού σύμπαντος. Η πρώτη ομάδα σεραφείμ του Νέβαδον που δημιουργήθηκε εκπαιδεύτηκε από ένα σώμα χιλίων σεραφείμ από τον Άβαλον. Στη συνέχεια οι άγγελοί μας διδάχθηκαν από αρχαιότερα μέλη της τάξης τους. Οι Μελχισεδέκ, επίσης, παίζουν σημαντικό ρόλο στην εκπαίδευση και την εξάσκηση όλων των αγγέλων του τοπικού σύμπαντος – των σεραφείμ, των χερουβείμ και των σανομπείμ.

38:5.2 Κατά τη λήξη αυτής της περιόδου εξάσκησης στους σεραφικούς κόσμους του Σάλβινγκτον, τα σεραφείμ επιστρατεύονται στις συμβατικές ομάδες και μονάδες της οργάνωσης των αγγέλων και τους ανατίθεται από έναν αστερισμό. Δεν έχουν αναλάβει ακόμη καθήκοντα ως λειτουργικά πνεύματα, αν και έχουν ήδη εισαχθεί στις, προ της ανάληψης καθηκόντων, φάσεις της αγγελικής εξάσκησης.

38:5.3 Τα σεραφείμ αρχίζουν την πορεία τους ως λειτουργικά πνεύματα υπηρετώντας ως παρατηρητές στους κατώτερους των εξελικτικών κόσμων. Μετά την εμπειρία αυτή, επιστρέφουν στους οικείους κόσμους των αρχηγείων του αστερισμού που τους έχει ανατεθεί για να αρχίσουν τις ανώτερες σπουδές τους και οριστικά, πλέον, να προετοιμαστούν για να υπηρετήσουν σε ένα συγκεκριμένο τοπικό σύστημα. Μετά την γενική αυτή εκπαίδευση, προωθούνται στην υπηρεσία ενός τοπικού συστήματος. Στους αρχιτεκτονικούς κόσμους οι οποίοι συνδέονται με την πρωτεύουσα ενός συστήματος του Νέβαδον, τα σεραφείμ μας ολοκληρώνουν την εξάσκησή τους και αναλαμβάνουν καθήκοντα ως λειτουργικά πνεύματα του χρόνου.

38:5.4 Από τη στιγμή που αναλαμβάνουν καθήκοντα, τα σεραφείμ δραστηριοποιούνται σ' ολόκληρο τον Νέβαδον, ακόμη και τον Όρβοντον, εκτελώντας τις αποστολές τους. Το έργο τους στο σύμπαν δεν έχει δεσμεύσεις και περιορισμούς. Συνδέονται στενά με τα υλικά πλάσματα των κόσμων, επιπλέον δε, υπηρετούν τις κατώτερες τάξεις των πνευματικών προσωπικοτήτων, εγκαθιστώντας επαφή μεταξύ των υπάρξεων αυτών του πνευματικού κόσμου και των θνητών του υλικού χώρου.

6. Η ΣΕΡΑΦΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

38:6.1 Μετά την δεύτερη χιλιετία της προσωρινής τους παραμονής στους σεραφικούς κόσμους,, τα σεραφείμ οργανώνονται σε ομάδες των δώδεκα, με έναν αρχηγό (12 ζευγάρια, 24 σεραφείμ) και δώδεκα τέτοιες ομάδες συνιστούν μία εταιρία (144 ζευγάρια, 288 σεραφείμ), η οποία διοικείται από έναν αρχηγό. Δώδεκα εταιρίες, υπό την ηγεσία ενός διοικητού, συνιστούν ένα τάγμα (1,728 ζευγάρια, ή 3,456 σεραφείμ) και δώδεκα τάγματα, υπό τις εντολές ενός διευθυντή ισούνται με μία μονάδα σεραφείμ (20,736 ζευγάρια, ή 248,472 μεμονωμένα σεραφείμ), ενώ δώδεκα μονάδες, υπό τις εντολές ενός επόπτη συνιστούν μία λεγεώνα, η οποία αριθμεί 248,832 ζευγάρια, ή 497,664 μεμονωμένα σεραφείμ. Μία τέτοια ομάδα αγγέλων υπαινίχθηκε ο Ιησούς, εκείνη τη νύχτα στον κήπο της Γεσθημανή, όταν είπε, «Μπορώ και τώρα να το ζητήσω από τον Πατέρα μου και αμέσως θα μου δώσει περισσότερες από δώδεκα λεγεώνες αγγέλων.»

38:6.2 Δώδεκα λεγεώνες αγγέλων αποτελούν μία στρατιά η οποία αριθμεί 2,985,984 ζευγάρια, ή 5,971,968 μεμονωμένους αγγέλους και δώδεκα τέτοιες στρατιές (35,831,808 ζευγάρια, ή 71,663,616 μεμονωμένοι άγγελοι), σχηματίζουν τη μεγαλύτερη λειτουργική οργάνωση των σεραφείμ, ένα αγγελικό στράτευμα. Μια σεραφική στρατιά διοικείται από έναν αρχάγγελο, ή κάποια άλλη ισότιμη προσωπικότητα, ενώ τα αγγελικά στρατεύματα διοικούνται από τον Υπέρλαμπρο Εσπερινό Αστέρα, ή από έναν εκ των άμεσων υπαξιωματικών του Γαβριήλ. Και ο Γαβριήλ είναι ο «ανώτατος διοικητής των ουράνιων στρατευμάτων», ο διευθύνων σύμβουλος της Κυριαρχίας του Νέβαδον, «ο Κύριος και Θεός των στρατιών.»

38:6.3 Αν και υπηρετούν υπό την άμεση διεύθυνση του Απείρου Πνεύματος όπως προσωποποιήθηκε στον Σάλβινγκτον, από την εποχή της ενσάρκωσης του Μιχαήλ στην Ουράντια, τα σεραφείμ αλλά και οι άλλες τάξεις του τοπικού σύμπαντος έχουν τεθεί υπό την ηγεσία του Κυρίαρχου Υιού. Επιπλέον, όταν γεννήθηκε ο Μιχαήλ στην Ουράντια με σάρκα και οστά, έγινε μια υπερσυμπαντική εκπομπή σ' ολόκληρο τον Νέβαδον που διακήρυξε, «Και όλοι οι άγγελοι ας τον λατρέψουν.» Όλες οι τάξεις των αγγέλων υπόκεινται στην κυριαρχία του. Αποτελούν μέρος της ομάδας εκείνης που έχει ονομαστεί «οι κραταιοί άγγελοι.»

7. ΧΕΡΟΥΒΕΙΜ ΚΑΙ ΣΑΝΟΜΠΕΙΜ

38:7.1 Σε όλες τις βασικές τους ιδιότητες τα χερουβείμ και τα σανομπείμ μοιάζουν με τα σεραφείμ. Έχουν την ίδια προέλευση, αλλά όχι πάντα το ίδιο πεπρωμένο. Είναι με τρόπο θαυμαστό ευφυή, εξαιρετικά αποτελεσματικά, συγκινητικά στοργικά και σχεδόν ανθρώπινα. Αποτελούν την κατώτατη τάξη των αγγέλων και για το λόγο αυτό είναι οι πλησιέστεροι προς τους πλέον προοδευτικούς τύπους των ανθρώπινων υπάρξεων των εξελικτικών κόσμων.

38:7.2 Τα χερουβείμ και τα σανομπείμ συνδέονται από τη φύση τους και ενώνονται με τη λειτουργία τους. Το ένα αποτελεί προσωπικότητα φορτισμένη με θετική ενέργεια, το άλλο με αρνητική. Ο προς τα δεξιά αποκλίνων, ή θετικά φορτισμένος άγγελος, είναι το χερουβείμ – η ανώτερη, ή ελέγχουσα προσωπικότητα. Ο προς τα αριστερά αποκλίνων, ή αρνητικά φορτισμένος άγγελος, είναι το σανομπείμ – η συμπληρωματική του ύπαρξη. Κάθε τύπος αγγέλου έχει πολύ περιορισμένη δράση ως άτομο. Γι' αυτό και υπηρετούν πάντοτε σε ζευγάρια. Όταν μάλιστα υπηρετούν ανεξάρτητα από τους σεραφικούς διευθυντές τους, εξαρτώνται περισσότερο από ποτέ από την μεταξύ τους επαφή και πάντα λειτουργούν μαζί.

38:7.3 Τα χερουβείμ και τα σανομπείμ είναι οι έμπιστοι και αποτελεσματικοί βοηθοί των σεραφικών λειτουργών, ενώ και οι επτά τάξεις των σεραφείμ διαθέτουν τους κατώτερους αυτούς βοηθούς. Τα χερουβείμ και τα σανομπείμ υπηρετούν για αιώνες εκτελώντας τις υπηρεσίες αυτές, αλλά δεν συνοδεύουν τα σεραφείμ σε αποστολές πέραν των ορίων του τοπικού σύμπαντος.

38:7.4 Τα χερουβείμ και τα σανομπείμ είναι οι πνευματικοί εργάτες ρουτίνας στους μεμονωμένους κόσμους των συστημάτων. Σε μία μη εξατομικευμένη αποστολή, καθώς επίσης και σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, μπορούν να υπηρετήσουν στη θέση ενός σεραφικού ζεύγους, αλλά ποτέ δεν λειτουργούν, ούτε καν προσωρινά, ως επιβλέποντες άγγελοι στις ανθρώπινες υπάρξεις. Τούτο αποτελεί αποκλειστικό προνόμιο των σεραφείμ.

38:7.5 Όταν τους ανατίθεται μία αποστολή σε κάποιον πλανήτη, τα χερουβείμ αρχίζουν την εξάσκησή τους πάνω στα τοπικά θέματα, στα οποία περιλαμβάνονται τα έθιμα και οι γλώσσες του συγκεκριμένου πλανήτη. Όλα τα λειτουργικά πνεύματα του χρόνου γνωρίζουν δύο γλώσσες, μιλούν τη γλώσσα του τοπικού σύμπαντος από το οποίο προέρχονται καθώς επίσης και εκείνη του υπερσύμπαντος στο οποίο γεννήθηκαν. Με τις μελέτες τους στα σχολεία των κόσμων μαθαίνουν επιπλέον γλώσσες. Τα χερουβείμ και τα σανομπείμ, όπως και τα σεραφείμ, αλλά και όλες οι άλλες τάξεις των πνευματικών υπάρξεων, καταβάλουν συνεχείς προσπάθειες αυτοβελτίωσης. Μόνον οι κατώτερες, όσον αφορά στον έλεγχο της δύναμης και την διοχέτευση της ενέργειας, υπάρξεις είναι ανίκανες να προοδεύσουν. Όλα τα πλάσματα που διαθέτουν ουσιαστική, ή εν δυνάμει, βούληση ως προσωπικότητες αναζητούν καινούργιες κατακτήσεις.

38:7.6 Τα χερουβείμ και τα σανομπείμ βρίσκονται, από τη φύση τους, πολύ κοντά στο μοροντιανό επίπεδο ύπαρξης και αποδεικνύονται εξαιρετικά ικανά στο έργο το οποίο επιτελείται στα όρια των φυσικών, μοροντιανών και πνευματικών χώρων. Τα παιδιά αυτά του Πνεύματος-Μητέρα του τοπικού σύμπαντος χαρακτηρίζονται από τα «ένα στα τέσσερα πλάσματα» ακριβώς όπως οι Υπηρετές της Χαβόνα και οι ειρηνευτικές επιτροπές. Ένα στα τέσσερα χερουβείμ και ένα στα τέσσερα σανομπείμ είναι ημι-υλικά, προσιδιάζοντα εξαιρετικά προς το μοροντιανό επίπεδο ύπαρξης.

38:7.7 Αυτά τα αγγελικά ένα στα τέσσερα πλάσματα προσφέρουν μεγάλη βοήθεια στα σεραφείμ στις πιο απλές φάσεις των συμπαντικών και πλανητικών δραστηριοτήτων τους. Τέτοια μοροντιανά χερουβείμ επιτελούν επίσης μεγάλο μέρος του απαραίτητου στις παραμεθόριες περιοχές των κόσμων μοροντιανής εξάσκησης έργου και βρίσκονται στην υπηρεσία των Μοροντιανών Συντρόφων σε μεγάλους αριθμούς. Είναι για τις μοροντιανές σφαίρες ό,τι τα μεσοδιάστατα πλάσματα για τους εξελικτικούς κόσμους. Στους κατοικημένους κόσμους, τα μοροντιανά αυτά χερουβείμ συχνά συνεργάζονται με τα μεσοδιάστατα πλάσματα. Τα χερουβείμ και τα μεσοδιάστατα πλάσματα αποτελούν ξεχωριστές κατηγορίες υπάρξεων. Δεν έχουν κοινή καταγωγή, παρουσιάζουν, ωστόσο, μεγάλες ομοιότητες στη φύση και τη λειτουργία.

8. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΧΕΡΟΥΒΕΙΜ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΑΝΟΜΠΕΙΜ

38:8.1 Άπειροι δρόμοι προωθημένης υπηρεσίας ανοίγονται για τα χερουβείμ και τα σανομπείμ, που τα οδηγούν σε βελτίωση της θέσης τους, βελτίωση η οποία μπορεί περαιτέρω να αυξηθεί δια της περίπτυξης από τον Θείο Λειτουργό. Υπάρχουν τρεις μεγάλες κατηγορίες χερουβείμ και σανομπείμ με εξελικτική Δυναμική:

38:8.21. *Οι Υποψήφιοι για Ανέλιξη.* Οι υπάρξεις αυτές είναι εκ φύσεως υποψήφιες για το σεραφικό βαθμό. Τα χερουβείμ και τα σανομπείμ αυτής της τάξης είναι ευφυή, αν και τα φυσικά προσόντα τους δεν είναι ίσα μ' εκείνα των σεραφείμ. Με την λειτουργία, ωστόσο και την εμπειρία είναι δυνατόν για τα χερουβείμ να φθάσουν το σεραφικό επίπεδο.

38:8.32. *Τα Μέσης Κατηγορίας Χερουβείμ.* Όλα τα χερουβείμ και τα σανομπείμ δεν είναι ίσα όσον αφορά στη δυναμική ανέλιξης και οι συγκεκριμένες είναι οι εγγενώς περιορισμένες υπάρξεις του γένους των αγγέλων. Οι περισσότεροι θα παραμείνουν χερουβείμ και σανομπείμ, αν και οι περισσότεροι προικισμένοι άγγελοι μπορούν να επιτύχουν περιορισμένου βαθμού σεραφική υπηρεσία.

38:8.43. *Τα Μοροντιανά Χερουβείμ.* Αυτά τα «ένα στα τέσσερα πλάσματα» των τάξεων των αγγέλων διατηρούν πάντα τα ημι-υλικά χαρακτηριστικά τους. Θα εξακολουθήσουν να λειτουργούν ως χερουβείμ και σανομπείμ, μαζί με την πλειονότητα των μέσης κατηγορίας αδελφών τους, εν αναμονή της ολοκληρωμένης πραγμάτωσης του Υπέρτατου Όντος.

38:8.5 Ενώ η δεύτερη και η τρίτη ομάδα είναι κάπως περιορισμένες όσον αφορά στην δυνατότητα ανάπτυξης, οι υποψήφιοι για ανέλιξη μπορούν να φθάσουν στο αποκορύφωμα της συμπαντικής σεραφικής υπηρεσίας. Πολλά από τα πλέον έμπειρα των χερουβείμ αυτών προσαρτώνται στους σεραφικούς φρουρούς του πεπρωμένου και με τον τρόπο αυτό μπαίνουν στην ευθεία για να προωθηθούν στο επίπεδο των Διδασκάλων στους Κόσμους-Δώματα, όταν τους εγκαταλείπουν οι σεραφικοί ανώτεροί τους. Οι φρουροί του πεπρωμένου δεν έχουν χερουβείμ και σανομπείμ ως βοηθούς, όταν οι θνητοί προστατευόμενοί τους κατακτούν τη μοροντιανή ζωή. Και όταν άλλες κατηγορίες εξελικτικών σεραφείμ παίρνουν την άδεια για να μεταβούν στον Σεράφινγκτον και στον Παράδεισο, πρέπει να εγκαταλείψουν τους αλλοτινούς υφισταμένους τους, όταν βγουν έξω από τα όρια του Νέβαδον. Τέτοια εγκαταλειμμένα χερουβείμ και σανομπείμ βιώνουν συνήθως την περίπτωξη του Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα, κατακτώντας έτσι ένα επίπεδο ισότιμο εκείνου ενός Διδασκάλου των Κόσμων-Δωμάτων, στην διαδικασία της επίτευξης του σεραφικού βαθμού.

38:8.6 Όταν, όπως συμβαίνει και με τους Διδασκάλους στους Κόσμους-Δώματα, τα κάποτε υπό του Πνεύματος-Μητέρα περιπτυχθέντα χερουβείμ και σανομπείμ ολοκληρώσουν τη μακρόχρονη υπηρεσία τους στις μοροντιανές σφαίρες, από την κατώτερη ως την ανώτερη και όταν το σώμα τους στον Σάλβινγκτον υπερπληρωθεί, ο Λαμπερός και Πρωινός Αστέρας καλεί τους έμπιστους αυτούς υπηρέτες των πλασμάτων του χρόνου να παρουσιαστούν εμπρός του. Δίδεται ο όρκος του μετασχηματισμού της προσωπικότητας και αμέσως μετά, σε ομάδες των επτά χιλιάδων, τα προοδευμένα και ανώτερα αυτά χερουβείμ και σανομπείμ γνωρίζουν την εκ νέου περίπτωξη του Συμπαντικού Πνεύματος-Μητέρα. Από τη δεύτερη αυτή περίπτωξη, αναδύονται ως πλήρως ανεπτυγμένα σεραφείμ. Εφεξής, η πλήρης και ολοκληρωμένη πορεία ενός σεραφείμ, με όλες τις Παραδείσιες δυνατότητες, είναι ελεύθερη για ένα τέτοιο αναγεννημένο χερουβείμ και σανομπείμ. Οι άγγελοι αυτοί μπορούν να υπηρετήσουν ως φρουροί του πεπρωμένου κάποιας θνητής ύπαρξης και, αν ο θνητός προστατευόμενος κατακτήσει τη σωτηρία, τότε εκείνοι δικαιούνται να προωθηθούν στον Σεράφινγκτον και τα επτά κυκλώματα της σεραφικής επίτευξης, ακόμη και στον Παράδεισο και το Σώμα της Τελικότητας.

9. ΤΑ ΜΕΣΟΔΙΑΣΤΑΤΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ

38:9.1 Τα μεσοδιάστατα πλάσματα ταξινομούνται σε τρεις κατηγορίες: Κατατάσσονται, αναλόγως της καταλληλότητάς τους στους ανερχόμενους Υιούς του Θεού, ομαδοποιούνται

αναλόγως της πραγμάτωσής τους στις τάξεις των μονίμων πολιτών, ενώ αναλόγως της λειτουργικότητάς τους γίνονται δεκτά στα λειτουργικά πνεύματα του χρόνου, εξ αιτίας της στενής και αποτελεσματικής τους σχέσης με τις στρατιές των αγγέλων στο έργο της προσφοράς υπηρεσίας προς τους θνητούς, στους μεμονωμένους κόσμους του διαστήματος.

38:9.2 Τα μοναδικά αυτά πλάσματα εμφανίζονται στους περισσότερους κατοικημένους κόσμους και βρίσκονται πάντα στους δεκαδικούς, ή πειραματικούς επί της ζωής κόσμους, όπως η Ουράντια. Οι Μεσοδιάστατοι ανήκουν σε δύο τύπους – τον κύριο και τον δευτερεύοντα – και παρουσιάζονται με τους εξής τρόπους:

38:9.31. *Οι Κύριοι Μεσοδιάστατοι*, η περισσότερο πνευματική ομάδα, αποτελούν μία, κατά κάποιο τρόπο τυποποιημένη τάξη πλασμάτων τα οποία σταθερά προέρχονται από το επιτελείο των τροποποιημένων ανερχομένων θνητών των Πλανητικών πριγκίπων. Ο αριθμός των κύριων μεσοδιάστατων πλασμάτων είναι πάντα πενήντα χιλιάδες και ουδείς πλανήτης που ευτύχησε να βιώσει τη λειτουργία τους διαθέτει μεγαλύτερη ομάδα.

38:9.42. *Οι Δευτερεύοντες Μεσοδιάστατοι*, η περισσότερο υλική ομάδα των πλασμάτων αυτών, ποικίλουν εξαιρετικά ως προς τον αριθμό στους διάφορους πλανήτες, αν και ο μέσος όρος τους είναι περίπου πενήντα χιλιάδες. Εκπορεύονται, με διάφορους τρόπους, από τους πλανητικούς βιολογικούς εξαγνισθέντες, τους Αδάμ και τις Εύες, ή από τους άμεσους απογόνους τους. Οι διάφοροι τρόποι που χρησιμοποιούνται για την δημιουργία των δευτερευόντων αυτών μεσοδιάστατων πλασμάτων στους εξελικτικούς κόσμους του διαστήματος δεν είναι λιγότεροι από είκοσι τέσσερις. Ο τρόπος δια του οποίου προήλθε η ομάδα αυτή στην Ουράντια ήταν ασυνήθιστος και σπάνιος.

38:9.5 Καμία από τις ομάδες αυτές δεν αποτελεί εξελικτική σύμπτωση. Και οι δύο αποτελούν βασικά χαρακτηριστικά των προκαθορισμένων σχεδίων των αρχιτεκτόνων του σύμπαντος και η εμφάνισή τους στους εξελισσόμενους κόσμους τη συγκεκριμένη, κρίσιμη στιγμή γίνεται σύμφωνα με τον αρχικό σχεδιασμό και τα αναπτυξιακά πλάνα των εποπτευόντων Φορέων της ζωής.

38:9.6 Οι κύριοι μεσοδιάστατοι ενεργοποιούνται διανοητικά και πνευματικά δια της αγγελικής τεχνικής και διαθέτουν ενιαίο διανοητικό επίπεδο. Τα επτά διανοητικά πνεύματα-υπασπιστές δεν έχουν επαφή μαζί τους. Και μόνο το έκτο και το έβδομο, το πνεύμα της λατρείας και το πνεύμα της σοφίας μπορούν να επενεργήσουν στη δευτερεύουσα ομάδα.

38:9.7 Η δευτερεύουσα ομάδα ενεργοποιείται φυσιολογικά δια της Αδαμικής μεθόδου, πλαισιώνεται πνευματικά δια της σεραφικής και αποκτά διανοητική υπόσταση με τον μοροντιανής μεταλλαγής τύπο της διάνοιας. Χωρίζονται σε τέσσερις φυσικούς τύπους, σε επτά πνευματικές κατηγορίες και δώδεκα επίπεδα διανοητικής απόκρισης προς την από κοινού λειτουργία των δύο τελευταίων πνευμάτων-υπασπιστών και της μοροντιανής διάνοιας. Οι διαφορές αυτές καθορίζουν τους διάφορους τρόπους δραστηριοποίησής τους αλλά και τις πλανητικές τους αποστολές.

38:9.8 Οι κύριοι μεσοδιάστατοι μοιάζουν με τους αγγέλους περισσότερο από όσο με τους θνητούς. Οι δευτερεύουσες τάξεις μοιάζουν περισσότερο με τις ανθρώπινες υπάρξεις. Η κάθε ομάδα προσφέρει πολύτιμη βοήθεια στην άλλη κατά την εκτέλεση των πολυποίκιλων πλανητικών αποστολών τους. Οι κύριοι λειτουργοί μπορούν να επιτύχουν δεσμούς συνεργασίας τόσο με τους μοροντιανής και πνευματικής ενέργειας ελεγκτές όσο και με τους πλαισιωτές της διάνοιας. Η δευτερεύουσα ομάδα μπορεί να επιτύχει λειτουργικές διασυνδέσεις μόνο με τους φυσικούς ελεγκτές και τους διαχειριστές των υλικών

κυκλωμάτων. Εφ' όσον, όμως, κάθε κατηγορία μεσοδιάστατων μπορεί τα συγχρονιστεί τέλεια με την άλλη, είναι εξ αυτού ικανή, πρακτικά, να χρησιμοποιήσει το σύνολο της ενεργειακής κλίμακας, το οποίο εκτείνεται από την ακατέργαστη φυσική δύναμη των υλικών κόσμων και προχωρώντας δια των μεταβαλλομένων ενεργειών του σύμπαντος φθάνει ως τις ανώτερες πνευματικής πραγματικότητας δυνάμεις των ουράνιων βασιλείων.

38:9.9 Το χάσμα μεταξύ των υλικών και φυσικών κόσμων γεφυρώνεται τέλεια από την εν σειρά συνεργασία των θνητών ανθρώπων, των δευτερευόντων μεσοδιάστατων, των κύριων μεσοδιάστατων, των μοροντιανών χερουβείμ, των ενδιάμεσης φάσης χερουβείμ και των σεραφείμ. Στην προσωπική εμπειρία ενός μεμονωμένου θνητού τα διαφορετικά αυτά επίπεδα είναι αναμφίβολα λίγο-πολύ ενοποιημένα ενώ οι μη παρατηρήσιμες και μυστηριώδεις λειτουργίες του θείου Προσαρμοστή της Σκέψης τα έχουν καταστήσει σημαντικά για τον κάθε θνητό.

38:9.10 Στους κανονικούς κόσμους οι κύριοι μεσοδιάστατοι συνεχίζουν την υπηρεσία τους ως σώμα πληροφοριών και ουράνιων διασκεδαστών εκ μέρους των Πλανητικών πριγκίπων, ενώ οι δευτερεύοντες λειτουργοί εξακολουθούν τη συνεργασία τους με το Αδαμικό καθεστώς επέκτασης του σκοπού του προοδευτικού πλανητικού πολιτισμού. Στην περίπτωση λιποταξίας του Πλανητικού Πρίγκιπα και αποτυχίας του Υλικού Υιού, όπως συνέβη στην Ουράντια, τα μεσοδιάστατα πλάσματα γίνονται οι φρουροί της Κυριαρχίας του Συστήματος και υπηρετούν υπό τις κατευθυντήριες οδηγίες του εν ενεργεία επόπτη του πλανήτη. Στη Σατάνια, όμως, οι υπάρξεις αυτές λειτουργούν ως ομάδα μόνο σε τρεις άλλους πλανήτες, υπό ενοποιημένη αρχηγία, όπως ακριβώς οι ενωμένοι μεσοδιάστατοι λειτουργοί στην Ουράντια.

38:9.11 Το πλανητικό έργο τόσο των κύριων όσο και των δευτερευόντων μεσοδιάστατων είναι ποικίλο και διαφορετικό στους πολυάριθμους μεμονωμένους κόσμους ενός σύμπαντος, ωστόσο, στους κανονικούς, μέσου όρου, πλανήτες οι δραστηριότητές τους είναι εντελώς διαφορετικές από τα καθήκοντα που απορροφούν το χρόνο τους σε απομονωμένες σφαίρες, όπως είναι η Ουράντια.

38:9.12 Οι κύριοι μεσοδιάστατοι είναι οι πλανητικοί ιστορικοί, οι οποίοι, από την εποχή της άφιξης του Πλανητικού Πρίγκιπα μέχρι την εποχή της παγίωσης του φωτός και της ζωής διατυπώνουν την ακολουθία των γεγονότων και σχεδιάζουν τις παρουσιάσεις της πλανητικής ιστορίας για τις πλανητικές εκθέσεις στους αρχηγικούς κόσμους των συστημάτων.

38:9.13 Οι μεσοδιάστατοι παραμένουν για μακρόχρονες περιόδους στους κατοικημένους κόσμους και, αν αποδειχθούν άξιοι εμπιστοσύνης, είναι βέβαιο ότι τελικά θα αναγνωρισθεί η μακρόχρονη υπηρεσία τους στη διατήρηση της κυριαρχίας του Δημιουργού Υιού. Θα ανταμειφθούν δεόντως για την υπομονετική τους λειτουργία επί των θνητών της ύλης στον κόσμο τους του χρόνου και του διαστήματος. Αργά ή γρήγορα όλα τα διαπιστευμένα μεσοδιάστατα πλάσματα θα ενταχθούν στις τάξεις των ανερχομένων Υιών του θεού και με τρόπο προσήκοντα θα αρχίσουν την μακρά τους πορεία της ανόδου προς τον Παράδεισο, συντροφευόμενοι από τους ίδιους εκείνους, ζωικής προέλευσης, θνητούς, τους επί της γης αδελφούς τους, τους οποίους με τόσο ζήλο προστάτευσαν και τόσο αποτελεσματικά υπηρέτησαν στη διάρκεια της μακρόχρονης πλανητικής τους διαμονής.

38:9.14 [Παρουσιάστηκε από έναν Μελχισεδέκ ο οποίος ενήργησε έπειτα από απαίτηση του Αρχηγού των Σεραφικών Στρατιών του Νέβαδον.]

